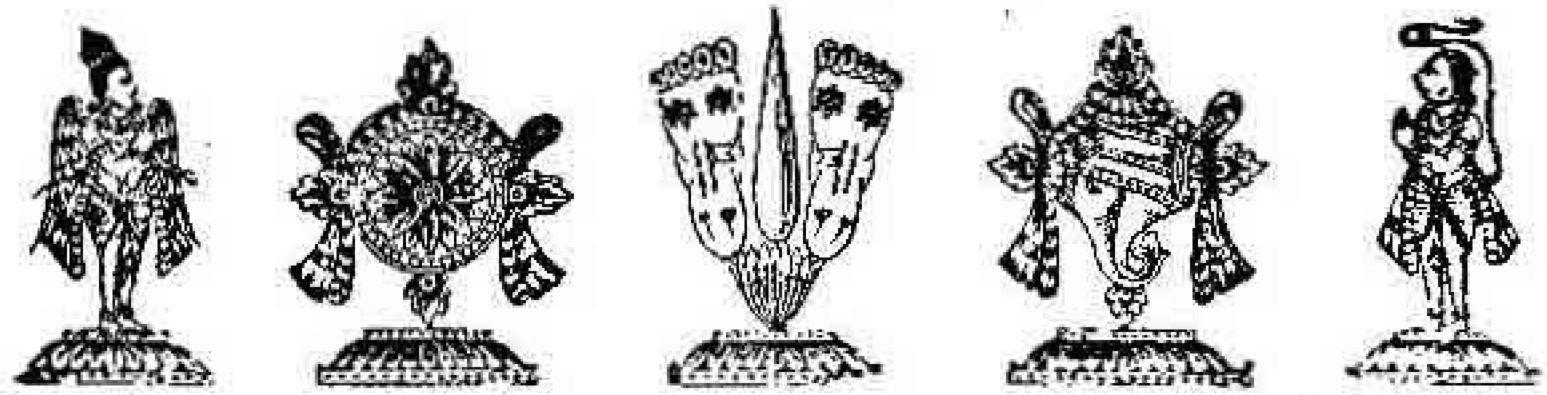
ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ப்ரபந்நஜந கூடஸ்தரான நம்மாழ்வார் அருளிச்செய்த

திருவாய்மொழி மூலமும்

அதன் வ்யாக்2யானங்களான

ஆறாயிரப்படி, ஒன்பதினாயிரப்படி, பன்னீராயிரப்படி, இருபத்து நாலாயிரப்படி, ஈடு முப்பத்தாறாயிரப்படிகளும், ஈட்டிற்கு அடையவளைந்தான் — ஜீயர் அரும்பதவுரைகளும்

ப்ரமாணத்திரட்டும், த்ரமிடோ3பநிஷத் ஸங்க3தி, (வ்யாக்2யானத்துடன் கூடிய) த்3ரமிடோ3பநிஷத் தாத்பர்ய ரத்நாவளியும் த்3ரமிடோ3பநிஷத் ஸாரமும், (வ்யாக்2யானத்துடன் கூடிய) திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி, தனியன் வ்யாக்யானங்கள் ஆகியவையும் அடங்கிய

Released by Maaran's Dog ,Toronto , Canada

பகவத் விஷயம்

Released by Maaran's Dog ,Toronto , Canada

இரண்டாம்பத்து

சே. கிருஷ்ணமாசார்யர் ஸ்வாமி பதிப்பு
முதலான பல பதிப்புகளைத் துணைகொண்டு பதிப்பித்தவர் :—
ஸ்ரீ கிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யங்கார் ஸ்வாமி (ஸுதர்சனர்)
(ஆசிரியர், "ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸுதர்சனம்")
மானேஜிங் டிரஸ்டி, ஸ்ரீஸுதர்சனர் டிரஸ்ட்
5, புத்தூர் அக்ரஹாரம், திருச்சி-620 017.

(I) Published with financial assistance from the government of india. Dept. of Education. Vide sanction no, 8—10/93—LG cell dated 2—5—94.

(ii) Copyright Vests with Sri Sudarsanar Trust, Tiruchirapalli.

PRICE Rs. 145 விலை ரூ. 145

PRINTED BY LIBRA OFFSET PRINTERS.
83, Dwaraka Nagar, THANJAVUR-613 001.

Released by Maaran's Dog ,Toronto , Canada

Released by Maaran's Dog ,Toronto , Canada

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

பதிப்பாசிரியரின் முன்னுரை

ஆசார்யஹ்ருதயத்தின் மூன்றும் ப்ரகரணத்தின் இறுதிச் சூர்ணையாயிருப்பதான 218 வது சூர்ணையில் ''ஜ்ஞப்தி பலமுக்தி தலைசேர நிஷ்கர்ஷித்து'' என்று இவ்விரண்டாம் பத்தில் ஆழ்வார்பெற்ற பேற்றை அழகிய மணவாளப் பெருமாள் நாயனார் அநுஸந்தித்தார். முதற்பத்தில் 'தத்வவேதந மறப்பற்று' என்கிறபடியே எம்பெருமானைப்பற்றிய உண்மையறிவை மறப்பில்லாதபடி பெற்றார் ஆழ்வார். அந்த அறிவின் பலமாகக் கிடைப்பதே மோக்ஷம். அதாவது அந்த அறிவை உடையவனுக்கு எம்பெருமான் தன் நிர்ஹேதுக க்ருபையாலே பரமபுருஷார்த்தமான மோக்ஷத்தையே அளித்து, அவனைப் பெற்று இன்புறுகிறான். அந்த மோக்ஷத்தை ஆழ்வாருக்கு அளிக்கவந்தான் எம்பெருமான். ''அந்த மோக்ஷாநந்தத்தைப் பெறுவது தமக்கு உத்தேஸ்யமன்று. ஶேஷத்வஸித்தியும், எம்பெருமானுடைய முகமலர்த்தியுமே தமக்கு உத்தேஶ்யம்'' என்னும் ப்ராப்ய நிஷ்கர்ஷத்தை ''செம்மா பாதபற்புத் தலை சேர்த்து'' [திருவாய் 2-9-1] என்றும், ''தனக்கேயாக எனைக்கொள்ளுமீதே எனக்கே கண்ணனை யான்கொள் சிறப்பே'' [திருவாய் 2-9-4] என்றும் இவ்விரண்டாம்பத்தில் அருளிச்செய்கிறார் ஆழ்வார். 'மோக்ஷத்திலும் பரார்த்தாநுபவ கைங்கர்யங்களே உத்தேஶ்யம்' என்று ஆழ்வார் நிஷ்கர்ஷிக்க, எம்பெருமானும் அத்தகைய மோக்ஷத்தை ஆழ்வாருக்குத் தர இசைந்தான். இதுவே ஆழ்வார் இரண்டாம்பத்தில் பெற்ற பேருகும்.

முதற்பத்தில் ஆழ்வார் எம்பெருமானுடைய பரத்வமாகிற பெருங்குணத்தை அநுபவித்தார். எந்த வஸ்து ஜகத்காரணமாக இருக்கிறதோ அதற்கே பரத்வம் ஸித்திக்குமாகையாலே, பரத்வத்துக்கு உறுப்பாயிருக்கும் காரணத்வமாகிற குணநலனை இவ்விரண்டாம்பத்தில் அநுபவிக்கிறார்.

இனி, இரண்டாம்பத்தின் ஸாரத்தை விளக்குவதாய், நாலாம் ப்ரகரணத்தில் இரண்டாம் சூர்ணையாய் அமைந்ததான—

I சோராத மூவா வேர்முதலாய் உலகம் படைத்தவனென்கிற சிதசித் த்ரய த்ரிவிதகாரணமானவன் அறியாதன அறிவிக்க, II உள்ளம் தேறி, தூமனம் மருளியென்னும் ஜ்ஞானபலமான ஒளிக்கொண்ட மோக்ஷம் தேடி வாட, III உலராமல் ஆவிசேர்ந்து சிக்கெனப்புகுந்து ஸம்பந்திகளும் சேர்தல்மாறினரென்ன வாழ்வித்து உபகரிக்கிற நீந்தும் கெடலில் எம்மாவீட்டை உபயாநுகுணமாக்கினவர், IV ஆஶ்ரயணீயனுக்குப் பூர்வோக்த பரத்வத்தை ஸ்தாபிக்கிற ஸகலபல ப்ரதத்வ காரணத்வ ஶேஷஶாயித்வஶ்ரிய பதித்வஸௌலப்யாதிகளைத் திண்ணனவீடென்றுவெளியிட்டு, V கள்வாதீர்த்தனென்று வசனப்ரத்யக்ஷங்களுங்காட்டி, VI புலனைந்தென்று ஸம்ஸார

மோக்ஷ ஸாத₄ந து₃:க்க₂ாநந்த₃ரஸம் முன்னாக விதி₄க்கிற அந்தர்க₃தகு₃ணோபாஸநத்தை மதித்துப்பெருக்கி மூழ்கியழுந்திக் கீழ்மை வலஞ் சூதுஞ் செய்து இளமை கெடாமல் செய்யும் க்ஷேத்ரவாஸ ஸங்கீர்த்தநாஞ்ஜலி ப்ரத₃க்ஷிண க₃திசிந்தநாத்₃யங்க₃யுக்த மாக்குகிறார் இரண்டாம்பத்தில்.

என்னும் சூர்ணையின் கருத்தை விளக்குவோம்.

இந்த சூர்ணை மேலே குறிப்பிட்டபடி ஆறு பகுதியாக உள்ளது. இதில் முதல் பகுதி இந்தத் திருவாய்மொழியில் நிரூபிக்கப்படும் ப₄க₃வத்₃கு₃ணம் காரண த்வமே என்று காட்டுகிறது. ''சோராத எப்பொருட்கும் ஆதியாம் சோதி'' [திருவாய் 2-1-11] ''மூவாத் தனி முதலாய்'' [திருவாய் 2-8-5] ''எப்பொருட்கும் வேர்முதலாய்வித்தாய்'' [திருவாய் 2-8-10] ''பொருளென்றிவ்வுலகம் படைத்தவன்'' [திருவாய் 2-10-11] என்கிற இரண்டாம்பத்திற்பாசுரங்களிற்படியே-ப₃த்₃த₄ர்,முக்தர், நித்யர் என்று மூவகைப்பட்ட சேதனர்களுக்கும், ப்ராக்ருதம், அப்ராக்ருதம், காலம் என்று மூவகைப்பட்ட அசேதனங்களுக்கும், நிமித்தம், உபாத₃ாநம், ஸஹ காரி என்னும் மூவகைப்பட்ட காரணமாயும் இருக்கும் எம்பெருமான் ''அறியாதன அறிவித்த அத்தா'' [திருவாய் 2-3-2] என்கிறபடியே ஆழ்வாருக்கு அவர் அறியாமலிருந்த தத்வ ஹித புருஷார்த்த₂ங்களைத் தெளிவாக அறிவித்தான் என்பது இப்பகுதியின் பொருள்.

இனி, இப்படி எம்பெருமான் அறியாதன அறிவித்ததினால் ஆழ்வாருக்கு விளைந்த வேறுபாடு இரண்டாம் பகுதியில் தெரிவிக்கப்படுகிறது; அதாவது— 'அடியையடைந்து உள்ளம் தேறி'' [திருவாய் 2-6-8] என்கிற பாசுரத்திலே ஆழ்வார் நெஞ்சில் தெளிவை உடையவரானார் என்றதாயிற்று. ''தூமனத் தனனாய்'' [திருவாய் 2-7-8] என்றதால் மோக்ஷஹேதுவாகப் பரிஶுத்₃த₄மான நெஞ்சை உடையவரானார் என்றதாயிற்று. ''மருளில் வண்குருகூர் வண்சட கோபன்'' [திருவாய் 2-10-11] என்றதால் எம்பெருமானுடைய கல்யாணகு₃ண விஷயமாக அஜ்ஞானம் சிறிதும் அற்றவரானார் என்றதாயிற்று. இப்படி ஆன பின்பு, கீழ்ப்பத்தில் பிறந்த தம்முடைய ஜ்ஞானத்துக்குப் ப₂லம் மோக்ஷமாகை யாலே ''களிப்பும் கவர்வுமற்றுப் பிறப்புப்பிணி மூப்பிறப்பற்று, ஒளிக்கொண்ட சோதியமாய்—அடியார்கள் குழாங்களை உடன் கூடுவதென்றுகொலோ'' [திருவாய் 2 3-10] என்று அந்த மோக்ஷத்தைப் பெறுகையில் ஆசையாலே தேடினார் ஆழ்வார். அது அப்போதே கிடையாமையாலே ''வாடிவாடும் இவ்வாணுதலே'' [திருவாய் 2-4-1] என்கிறபடியே மரத்திலிருந்து விழுந்த தளிர்போலே வாடினார்.

இப்படி வாடினபிறகு, எம்பெருமான் வந்து கலந்து இவரை வாழ்வித்து மோக்ஷம்கொடுக்க முற்பட்டதையும், ஆழ்வார் எம்பெருமானிடம் ப்ராப்ய நிஷ் கர்ஷம் செய்ததையும் விவரிக்கிறது மூன்றாம் பகுதி. அதாவது — ''உள்ளுளாவி

உலர்ந்துலர்ந்து'' [2-4-7] எனப்பட்ட தாபம் ஆறும்படி ''அந்தாமத் தன்பு செய்து என் ஆவிசேர் அம்மானுக்கு'' [திருவாய் 2-5-1] என்கிறபடியே பரமபதத்தில் செய்யும் பெருவிருப்பத்தை இவரிடம்செய்து, இவரோடு கலந்தான் எம்பெருமான். 'சிறிதோரிடமும் புறப்படாத் தன்னுள்ளே உலகுகள் ஒக்கவே விழுங்கி,சிக்கெனப்புகுந்தான்'' [திருவாய் 2-6-2] என்கிறபடியே எப்பொருளும் தன்னிடமிருந்து பிரிந்து நோவுபடாதபடி, தன் ஸங்கல்பத்தின் ஏகதேஶத்திலே எல்லா உலகங்களையும் ஒருகாலே வைத்து, இனி எங்கும் போகவேண்டாதபடி ஆழ்வாரிடம் புகுந்தும் நின்றான். ''எமர் கீழ்மேல் எழுபிறப்பும் விடியாவெந்நரகத்து என்றும் சேர்தல் மாறினரே'' [திருவாய் 2-6-7] என்கிறபடியே ஆழ்வாருடைய ஸம்பந்தி, ஸம்பந்திகளையும் வீடுபெற்றராம்படி பண்ணி, அதனாலே 'கேசவன்தமர் கீழ் மேல் எமர் ஏழ் எழுபிறப்பும், மாசதிரிதுபெற்று நம்முடை வாழ்வு வாய்க்கின்றவா'' [திருவாய் 2-7-1] என்று தாமே அருளிச்செய்யும்படி இவரை வாழ்வித்து மோக்ஷத்தையே உபகரிக்க முற்பட்டான் எம்பெருமான். ''நீந்தும் துயரில்லா வீடு'' [திருவாய் 2-8-2] ''கெடலில் வீடு'' [திருவாய் 2-10-11] ''எம்மாவீடு'' [திருவாய் 2-9-1] என்கிறபடியே துன்பம் சிறிதும் அற்றதாய், அநர்த்தலேஶமும் இல்லாததாய், எவ்வகையாலும் சிறந்ததான மோக்ஷத்தைக்கொடுக்கமுற்பட்டான். அந்த மோக்ஷத்தை ஶேஷியான எம்பெருமானுடைய ஸ்வரூபத்துக்கும், ஶேஷபூதரான தமது ஸ்வரூபத்துக்கும் தகுதியாம்படி ''எம்மாவீடு'' [2.9] என்னும் திருவாய்மொழியிலே நிஷ்கர்ஷித்தார் ஆழ்வார். எப்படியெனில்: கீழ்த்திருவாய் மொழியில் ''நலமந்தமில்லதோர் நாடு புகுவீர்'' [திருவாய் 2-8-4] என்று திருநாட்டைப்பற்றி ஆழ்வார் பேசியதுகண்ட எம்பெருமான் ஆழ்வாருக்குத் திருநாட்டில் மிக்க ருசியுள்ளது என்று திருவுள்ளம்பற்றி ''ஆழ்வீர்! நீர் விரும்புகிற மோக்ஷத்தைக்கொள்ளும்'' என்று அருளிச்செய்ய, அதுகண்டு ஆழ்வார் ''நம் விருப்பத்துக்காகக் கொடுக்கும் மோக்ஷமும் நமக்கு அபுருஷார்த்தம்'' என்று அறுதியிட்டு. ''பிரானே! மோக்ஷமாகிலும். ஸம்ஸாரமாகிலும், நரகமாகிலும் உன் விருப்பத்தையொட்டி நீ எனக்கு அருளவேண்டுமேயொழிய, தலைசிறந்த மோக்ஷமேயானாலும் என்விருப்பத்துக்காக அருளுவது தகாது; அத்தகைய மோக்ஷம் எனக்குத் தேவையில்லை. 'தனக்கேயாக எனைக்கொள்ளுமீதே' [திருவாய் 2-9-4] என்கிறபடியே உன் முகமலர்த்திக்கே ஆட்செய்யும் இத்தனையே வேண்டியது'' என்று ப்ராப்ய நிஷ்கர்ஷம் செய்தருளினார்.

இனி, நாலு, ஐந்து, ஆறு பகுதிகளில் ஆழ்வார் இவ்விரண்டாம் பத்தில் ஸம்ஸாரிகளுடைய வாழ்ச்சிக்காக நிரூபித்தவற்றைச் சொல்லுகிறது. அதில் நாலாம் பகுதி பரத்வத்துக்குறுப்பான பல குணங்களை ஆழ்வார் வெளியிட்டபடியைக் கூறுகிறது. முதல்பத்தில் தாம் எம்பெருமானுக்கு நிரூபித்த பரத்வமாகிற குணத்தை நிலைநிறுத்துகின்ற ஸகலபல ப்ரதத்வம் முதலான பல குணங்களை 'திண்ணன் வீடு' [2-2] 'அணைவதரவணை' [2-8] என்னும் இரு

திருவாய்மொழிகளாலே வெளியிட்டார். எப்படியெனில், "திண்ணன்வீடு முதல் முழுதுமாய்" [திருவாய் 2-2-1] என்று ஸகல ப₂ல ப்ரத₃த்வத்தை (அறம், பொருள், இன்பம், வீடு எனும் நாலுவகைப் புருஷார்த்த₂த்தைக் கொடுக்கும் தன்மையை) வெளியிட்டார். "கருத்தில் தேவும் எல்லாப்பொருளும் வருத்தித்த மாயப்பிரான்" [திருவாய் 2-2-8] என்றும், "ஆக்கினுன் தெய்வ உலகுகளே" [2-2-9] என்றும் ஸர்வகாரணத்வத்தை வெளியிட்டார். "அணைவதரவணைமேல்" [2-8-1] என்று ஶேஷஶாயித்வத்தை வெளியிட்டார். "பூம்பாவையாகம் புணர்வது" [2-8-1] என்று ஶ்ரிய:பதித்வத்தை வெளியிட்டார். "இணைவனும் எப்பொருட்கும்" [2-8 1] என்று அவதார ஸௌலப்₄யத்தை வெளியிட்டார். மேலும் "புணைவன் பிறவிக்கடல் நீந்துவார்க்கே" [2-8-1] என்று மோக்ஷோபாயத்வத்தையும், "ஆனை இடர் கடிந்த" [2-8-2] என்று ஆபத்ஸக₂த்வத்தையும், "மூவுலகும் காவலோன்" [2-8-5] என்று ஸர்வரக்ஷகத்வத்தையும் வெளியிட்டார். ஆக இப்படி முதல்பத்தில் கூறப்பட்ட பரத்வத்தை நன்கு நிலைநிறுத்துவதற்காக இவ்விரண்டு திருவாய்மொழிகளில் இந்த கு₃ணங்களனைத்தையும் வெளியிட்டாராயிற்று [இக்கு₃ணங்களுக்குள் காரணத்வமே ப்ரதா₄நமாகையாலே, 'இரண்டாம் பத்தில் காரணத்வம் வெளியிடப்படுகிறது' என்று அருளிச்செய்யப்படுகிறது.]

இனி, ஐந்தாம் பகுதியாலே, முதற்பத்தில் நிரூபிக்கப்பட்ட பரத்வகு₃ணத்திற்கு வசனப₃லமும் ப்ரத்யக்ஷப₃லமும் உண்டு என்று ஆழ்வார் காட்டுகிருர் என்று நிரூபிக்கப்படுகிறது. அதாவது "கள்வா" [2-2-10] என்று தொடங்கும் பாசுரத்திலே சிவன் முதலான தே₃வர்களுடைய வசனங்களே எம்பெருமானுடைய பரத்வத்தை நிரூபிக்கின்றன என்று காட்டுகிருர், ஹரிவம்ஶத்தில் கைலாஸ யாத்ராப்ரகரணத்தில் சிவன் எம்பெருமானைத் துதித்தது முதலானவை இப்பாசுரத்தில் ஆழ்வாராலே கருதப்படுகின்றன. "தீர்த்தன் உலகளந்த" [2-8-6] என்னும் பாசுரத்தில், எம்பெருமான் திருவடிகளில் இட்ட புஷ்பங்களை சிவனுடைய முடியின்மேல் அர்ஜுனன் ப்ரத்யக்ஷமாகக் கண்டது எம்பெருமானுடைய பரத்வத்தை நிரூபிக்கின்றது என்று காட்டுகிருர் ஆழ்வார். "பார்த்தோ₂ விஜேதா மது₄ஸூத₃நஸ்ய பாத₃ாரவிந்தா₃ர்ப்பித சித்ரபுஷ்பம் । த₃த₃ர்ஶ க₂ங்கா₃த₄ர மௌளி மத்₄யே ப₄பூ₄வ வீர: க்ருதநிஶ்சிதார்த்த₂: ॥" [வெற்றிவீரனை பார்த்த₂ன் மது₄ஸூத₃னனின் திருவடித்தாமரைகளில் தான் இட்ட பலநிறப்பூக்களை க₂ங்கா₃த₄ரனின் முடியின் நடுவில் கண்டு எம்பெருமானுடைய பரத்வத்தைத் தெளிந்தறிந்தான்.] என்கிற ப்ரமாணத்தை இப்பாசுரத்தில் ஆழ்வார் திருவுள்ளம்பற்றுகிருர்.

இனி, ஆரும் பகுதியாலே—"முதற்பத்தில் தாம் உபதே₃ஶித்த ப₄க்தியாகிற உபாஸனத்திற்கு இவ்விரண்டாம் பத்தின் உபதே₃ஶப் பதிகமான 'கிளரொளி இளமை'யில் அங்க₃ங்களை ஆழ்வார் விதி₄க்கிருர்" என்று காட்டுகிருர் அழகிய மணவாளப் பெருமாள் நாயனர். அதில் அந்தஉபாஸனமானது ஸம்ஸாரத்தின் தாழ்வை

யும், மோக்ஷத்தின் சிறப்பையும், ஸாதநத்தின் சுவையையும் அநுஸந்திப்பதை முன்னிட்டுக்கொண்டிருக்கவேண்டும் என்று முதலில் காட்டுகிறார் என்கிறார். அதாவது—''புலனைந்து மேயும் பொறியைந்து நீங்கி'' [2-8-4] என்னும் முதல் அடியாலே ஸம்ஸாரம் துன்பமயமானது என்று காட்டி, ''நலமந்தமில்லதோர் நாடு புகுவீர்'' [2-8-4] என்னும் இரண்டாம் அடியாலே மோக்ஷம் ஆனந்தமயமானது என்று காட்டி, ''பலமுந்து சீரில் படிமின் ஓவாதே'' [2-8-4] என்னும் கடைசி அடியாலே, ''தஸ்மிந் யதந்த: ததுபாஸிதவ்யம்'' [தை-நா 10-23] [அந்தப் பரம் பொருளின் உள்ளிருக்கும் குணங்கள் உபாஸிக்கத்தக்கவை] என்கிறபடியே மோக்ஷ ஸாதனமாயிருக்கும் குணோபாஸனம் மிகவும் சுவையாயிருப்பது என்று காட்டி அவ்வுபாஸனத்தை விதிக்கிறார் ஆழ்வார் என்றதாயிற்று.

இனி, அங்கியான ஸகுண ப்ரஹ்ம உபாஸனத்திற்கு — இழி செயல்களைச் செய்வதில் நின்றும் நீங்கி, க்ஷேத்ரங்களில் வஸிப்பது முதலான நற்செயல்களைச் செய்வது அங்கமாகையாலே, அந்த அங்கங்களை இவ்விரண்டாம் பத்தின் உபதேசப் பதிகமான 'கிளரொளி இளமை'யில் விதிக்கிறார் என்கிறார். அதில் இழி செயல்களினின்றும் நீங்குவது—''சதிரிள மடவார் தாழ்ச்சியை மதியாது'' [2-10-2] ''திறமுடை வலத்தால் தீவினை பெருக்காது'' [2-10-5] ''வல்வினை மூழ்காது'' [2-10-9] ''நரகழுந்தாதே'' [2-10-7] ''கீழ்மை செய்யாதே'' [2-10-6] ''வலம் செய்து வைகல் வலம் கழியாதே'' [2-10-8] ''சூதென்று களவும் சூதும் செய்யாதே'' [2-10-10] என்னும் பாசுரங்களில் அருளிச்செய்யப் பட்டது. இதை முன்னிட்டுக்கொண்டு செய்யும் உபாஸனாங்கங்கள் க்ஷேத்ர வாஸம் முதலானவை. அவற்றில் ''கிளரொளியிளமை கெடுவதன் முன்னம்... மாலிருஞ்சோலை சார்வது சதிரே'' [2-10-1] என்று க்ஷேத்ரவாஸமும், ''பதியது ஏத்தி'' [2-10-2] என்று ஸங்கீர்த்தனமும், ''மாலிருஞ்சோலை தொழக் கருதுவதே'' [2-10-9] என்று அஞ்ஜலியும், ''வலம்செய்து நாளும் மருவுதல் வழக்கே ''[2-10-8] என்று ப்ரதக்ஷிணமும், ''நெறிபட அதுவே நினைவது நலமே'' [2-10-6] என்று ஸ்ம்ருதி சிந்தனமும் அங்கங்களாக விதிக்கப்பட்டன. இவை மற்ற உபாஸநாங்கங்களுக்கும் உபலக்ஷணம்.

ஆக, இரண்டாம் பத்தால்—தத்வத்ரயத்துக்கும் மூவகைக் காரணபூதனை ஸர்வேச்வரன் ஆழ்வாருக்கு அறியாதன அறிவித்தான்; அதனாலே உள்ளம் தேறி மோக்ஷத்தைத் தேடி வாடினார் ஆழ்வார், உடனே வாட்டம் தணிய எம்பெருமான் ஆழ்வாரோடு சேர்ந்து, சிக்கெனப் புகுந்து ஸம்பந்தி, ஸம்பந்திகளையும் வாழ்வித்தான். ஆழ்வார் அபேக்ஷித்த மோக்ஷத்தையும் தருவதாக நின்றான். அந்த மோக்ஷத்தை ஆழ்வார் தம் ஸ்வரூபத்துக்கும், எம்பெருமானுடைய ஸ்வரூபத்துக்கும் அநுகுணமாக அறுதியிட்டார். இப்படிப்பட்ட ஆழ்வார் ஸம்ஸாரிகளையும் உபதேசத்தாலே திருத்திப் பணிகொள்வதற்காக, முதல்பத்தில்

தாம் விதித்த பக்தியோகமானது — 'ஸம்ஸாரம் துன்பமயமானது. மோக்ஷம் ஆனந்தமயமானது. அதற்கு ஸாதனமான உபாஸனம் ரஸமயமானது' என்னும் நினைவுகளை முன்னிட்டுக்கொண்டிருக்கவேண்டும் என்றும், இழிசெயல்களி னின்றும் நீங்கியிருப்பதையும், க்ஷேத்ரவாஸம் முதலானவற்றையும் அங்கமாகக் கொண்டிருக்கவேண்டும் என்றும் நிருபிக்கிறார் என்றதாயிற்று.

ஸ்ரீவைஷ்ணவதாஸன்,

ஸ்ரீகிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யங்கார்,

மானேஜிங் டிரஸ்டி, ஸுதர்சனர் டிரஸ்ட்,

ஆசிரியர், ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸுதர்சனம்

திருச்சிராப்பள்ளி,
10—2—1995

3 B புத்தூர் அக்ரஹாரம், திருச்சிராப்பள்ளி—620017

SRI SUDARSANAR TRUST

(Regd. Under the Indian Trusts Act)

3 B, Puthur Agraharam, Tiruchirapalli—620 017.

BOARD OF TRUSTEES

Shri S. Krishnaswamy Iyengar,
President and Managing Trustee,
No. 3-B. Puthur Agraharam,
Trichy-620 017.

Shri R. Doraiswamy, L. T. M. (Hons)
Vice-President,
Sri Ramakrishna Nilayam,
6, Nethaji Road,
Pappa Naickanpalayam,
Coimbatore-641 037.

Shri Ammal,
S. Thiruvenkatachariarswamy,
[Thiruvellarai Keezhathirumaligai]
Secretary & Treasurer,
43, West Chittirai Street, Srirangam, Trichy-620 006.

Smt. Janaki Satakopan, Auditor
E-7, Suresh Nagar Main Road,
Janaki Nagar, Valasaravakkam,
Madras-600 087.

Shri V. Ramamoorthy, Advocate,
14, South Tank Street,
Thuraiyur-621 010.

Shri S. Murali.
10, Thyagarajapuram,
Mylapore,
Madras-600 004.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

பகவத்விஷயம் - விஷயஸூசிகை

(இரண்டாம் பத்து)

ஸூக்ஷ்ம விஷயஸூசிகை

பக்கம் **விஷயம்**

1. இரண்டாம்பத்து முதல். திருவாய்மொழி வ்யாக்யாநாவதாரிகை (6) (9). ஸம்ஶ்லேஷவிஶ்லேஷ நிரூபணம். தன்னுயிர்போல் பிறருயிரை பாவிப்பது. அஞ்சிறைய பதிகத்திற்காட்டில் வாயுந்திரைக்கு வாசி.

2. இளையபெருமாளும் பிராட்டியும். இளையபெருமாளைக் காட்டிலும் ஆழ்வார்க்கு ஏற்றம். முதலிரண்டு பத்துக்களுக்கு ப்ரமேயபேதம் (12). ஶதகார்த்த ஸங்க்ரஹம். இரண்டாம்பத்தின் ப்ரமேயம் போக்யத்வம். தஶகார்த்த ஸங்க்ரஹம். தமிழர் நிர்வாஹம்.

3. ஶதகார்த்தங்கள் (24). தக்தபட ந்யாயம். வாயுந்திரை பதிகத்தின் ப்ரமேயம்.

4. வாயுந்திரைக்கு விஶேஷ நிரூபணம் (24). பாட்டுத்தோறும் "எம்மேபோல்" என்கைக்கு ஹேது. ஈடு அவதாரிகை. த்வயார்த்த நிரூபணம். முதற்பத்து கைங்கர்ய ப்ரதிபாதகம். ஷட்விததாத்பர்யலிங்க நிரூபணம் (அ. அ உரை). முதற்பத்தில் மஹாவாக்யாந்வயம். திருவாய்மொழியின் ப்ரதாந ப்ரமேயம். முதற்பத்துக்கு ஶேஷம் மேலில் பத்துக்கள்.

5. சாந்தோக்யஸமம் திருவாய்மொழி. ஏதந்நிரூபணம். வேதாந்தவிஜயோபாதாநம். கைங்கர்ய விரோதி த்வைவித்யம். த்விதீய ஶதக தாத்பர்ய வர்ணநம். ப்ரகரண ப்ராபல்ய நிரூபணம்.

6. த்வயார்த்தவிபாகம் (அ. அ. உரை). வாயுந்திரை ப்ரவேஶம் (ஈடு). ஸ்ரீபாகவதமும் திருவாய்மொழியும்.

7. பகவத்விஷய ஸ்வபாவமும் ஆழ்வார் ஸ்வபாவமும்.

8. ஆற்றாமையின் தாரதம்யம். ஶோகதாரதம்யம். மர்யாதா அபிவிதி பேதம்.

9. அபர்யாப்தாம்ருதத்வ நிரூபணம். வாயுந்திரை பதிகத்தின் விஶேஷம். ஸ்ரீபராங்குஶ ப்ராந்தி நிரூபணம் (ஈடு).

10. ஸ்ரீராமாயணமும் திருவாய்மொழியும். ப்ரமாண புஞ்ஜ நிரூபணம்.

11. "அபி வ்ருக்ஷா:" ஶ்லோகார்த்தம். மாமியாரும் மருமகளும். "உபதப் தோதகா:" ஶ்லோகார்த்தம். "பரிஶுஷ்கபலாஶாநி" ஶ்லோகார்த்தம். "மாத்ருவச்ச" சகாரார்த்தம்.

12. வாயுந்திரையுகளும் பாசுர வ்யாக்யாநம் (6) (9) (12). போக்யதாவர்த்தகம் ஸ்ரீமத்த்வம் (12). சகாரார்த்தவிசாரம் (அ. அ. உரை).

13. ஏகாரார்த்த நிரூபணம் (12). பாகவத வைபவம். நானிலம் நிரூபணம் (24).

14. தாயின் உறக்கமின்மைக்கு ஹேது. ஶங்காஸமாதாநம்.

15. "அலைகடல் நீர்" பாசுரார்த்தம்.

16. "க்ரய: வர்ஷதாராபி:" ஶ்லோகார்த்தம். அதோக்ஷஜ ஶப்தார்த்தம். நிருக்தி நிரூபணம்.

17. பககவ்ருத்தி. மடப்பம் ஶப்தார்த்தம்.

18. "பதிஸம்யோகஸுலபம்" ஶ்லோகார்த்தம். சகாரார்த்தம். விரோத பரிஹாரம். ஊஹம்.

19. சகாரார்த்த விசாரம். பரிபவம் ஶப்தார்த்தம். ஆழ்வாரும் நாரையும்-ஸாம்ய நிரூபணம்.

20. "திருமால்" ஶப்தநிர்த்தேஶ தாத்பர்யம். "கோட்பட்ட சிந்தை" பாசுர வ்யாக்யானம் (6) (9). அரவணையான் - பெரியபெருமாள் (6).

21. அரவு பகவானுக்கு நிரூபகம் (12).

22. பகவத்தாஸ்யே ப்ரமாண ப்ரதர்ஶநம். "அரவணையான்" "திருமால்" ஶப்தஸ்வாரஸ்யம் (24).

23. "குரரி விலபஸி த்வம்" ஶ்லோகார்த்தம். பாடபேதம்.

24. பதத்வயப்ரயோஜந நிரூபணம். அத்யாஹாரபக்ஷம்.

25. "திருமால்" "அரவணையான்" ஶப்தஸ்வாரஸ்யம் (36).

26. "காமுற்ற" பாசுரார்த்தம் (6) (9) (12). "எல்லே" ஶப்தார்த்தம் (12).

27. உறங்காமைக்குக் கூட்டு. அஹோராத்ரவிபாகவ்யவஸ்தை (24). தாள் நயந்தாரும் தோள்நயந்தாரும். "ஊமைக்கூறன்" ஶப்தார்த்தம். லங்கா நிதகதந தாத்பர்யம் (24).

28. ஊஹம். ஶங்காஸமாதாநம். தோழி முன்னிலைப்பேர். சிறையுறவு.

29. விபீஷணன் அகத்துக்கு விஶேஷம். ஸ்வரலப்தார்த்தம். ஸ்ரீவிபீஷணன் இக்ஷ்வாகு வம்ஶ்யன். த்ருஷ்டாந்தகதநம்.

30. கலியனும் ஆழ்வாரும். தாஸோஹம் பாவனை. கம்பராமாயணம். ராம ஶரஸ்தாநீயன் ஹநூமான். ஶங்காபரிஹாரம். விரோதபரிஹாரம். கடலும் ஆழ்வாரும்.

31. பிராட்டியும் ஸ்ரீ ப்₄ரதாழ்வானும். ப்₃ராஹ்மணர் பிச்சு. ஆசார்யஹ்ருத₃ய ஸ்ரீ ஸூக்தி விரோத₄பரிஹாரம். ஆழ்வாரும் ஸீதையும். ஸ்ரீ ப₄ாக₃வத ஶ்லோகார்த்த₂ம். "விம்மல் பொருமல்" ஶப்₃த₃ார்த்த₂ம்.

32. "கடலும் மலையும்" பாசுரார்த்த₂ம் (6) (9) (12). உப₄யவேதா₃ந்த ப்ரத₃ர்ஶநம் (12).

33. இராமனில் கண்ணனுக்கு வாசி. மடலூரும் காற்று.

34. உபலக்ஷணம். ஶங்காபரிஹாரம்.

35. காற்றும் பெருமாளும். "தௌ வநாநி" ஶ்லோகார்த்த₂ம். ஸ்ரீராமாயணமும் திருவாய்மொழியும்.

36. "கொள்" ஶப்₃த₃ார்த்த₂ம். ஸத்யஸங்கல்பனுடைய அஸத்யஸங்கல்பத்வம்.

37. "ஏஹ்யேஹி" ஶ்லோகார்த்த₂ம். அம்மையப்பன்.

38. ஸ்ரீபீ₄ஷ்மர் ஈடுபாடு.

39. "ஊழிதோறூழி" பாசுரார்த்த₂ம் (6) (9) (12).

40. "நைவாயே" விஶேஷார்த்த₂ம் (24).

41. விப₄க்தி விசாரம். சதுர்த்தீ₂யன்று - ஷஷ்டீ₂.

42. குறள் உதா₃ஹரணம்.

43. ப்ரதிகல்பம் ஆழ்வார் திருவவதாரம். ஸ்ரீப₄ாக₃வத ஶ்லோகார்த்த₂ம்.

44. "நைவாய" பாசுரார்த்த₂ம் (6) (9) (12). அநந்தனும் ஆழியும். பெருமானுர் மெய்வாசகம் (6).

45. "மெய்" ஶப்₃த₃விஶேஷார்த்த₂ம் (12). விபரீதலக்ஷணை (24). ஸம்ஸர்க்க₃ தோ₃ஷம். ப₄ாக₃வத நிந்தா₃ஸ்தோத்ரங்கள்.

46. "ஸபங்காம்" ஶ்லோகார்த்த₂ம். "நைவாய" ஶப்₃தா₃ர்த்த₂பே₄த₃ம்.

47. "விபத்₃மாம்" ஶப்₃த₃விஶேஷார்த்த₂ம். த்₃ருஷ்டாந்த கத₂ாஸப்₄யார்த்த₂ம். ஓடையினுடைய ஸ்வரூபம்.

48. த்₃ருஷ்டாந்தாந்தர கத₂ாதாத்பர்யம். ஶாகுந்தல நாடகஶ்லோகம். திருக்குறள்.

49. எதிரியின் எளிமையும் வலிமையும்.

50. ஆழ்வாரும் ஆண்டாளும். கலியனும் ஆழ்வாரும். "பெருநிலைநிற்கை" ஶப்₃த₃ார்த்த₂ம். "பொயநம்பி" பாசுரார்த்த₂ம். ஒருவாயும் அஞ்சுவாயும்.

51. மெய்யும் பொய்யும். நாட்டார் பொய்யும் பெருமான் பொய்யும். பொல்லா மணியும் மெய்வாசகமும்.

52. ப₄ாக₃வத ஶ்லோகார்த்த₂ம்.

53. "தோற்றேம்" பாசுரார்த்தம் (6) (9). "இந்து" ஶப்தார்த்தம். வ்யாகரணவிசாரம். சந்த்ரஸூர்யர்களின் ஒளி. மைத்ராயணீய ஶ்ருதி. வாஸுதேவ மாஹாத்ம்யம். ஜ்யோதிஷ ஸித்தாந்தம். ஜரத்கவ வாக்யார்த்தம்.

54. "வாழி" ஶப்தார்த்த நிர்வாஹத்வயம் (9). "தோற்றேம்" பஹுவசனார்த்தம் (24).

55. நாராயண ஶப்தார்த்தம் ஸௌலப்யம் வாத்ஸல்யம். ப்ரகரணவிசாரம். ஶப்தஸ்வாரஸ்யம். அர்த்தஸ்வாரஸ்யம்.

56. ஸமாஸத்வயலப்யார்த்தம்.

57. "வேற்றோர் வகை" ஶப்தார்த்தம். ஹிம்ஸகபேதம்.

58. இராவணனும் இராமனும் இருளும். ப்ரகரணாநுகுணயோஜனை.

59. யாமுநராமாநுஜநிர்வாஹபேதம். நிர்வாஹ ஸ்வாரஸ்யம்.

60. "இருளின்" பாசுரார்த்தம் (6) (8) (12). "போய்" ஶப்தார்த்தம்(9) (12).

61. தாயும் தாரமும். தமிழ் நிகண்டு.

62. காலம் அநந்தம். ஜகத்தும் ப்ரணயிநியும்.

63. "நொந்தாரா" பாசுரார்த்தம் (6) (9) (12).

64. அநுமான ஸித்தார்த்தவிஸ்மரணம். பெருமாளுடைய ஸம்மாநம் பிராட்டிக்கு.

65. ஜ்வாலாபேதாநுமாநம்.

66. "பதிஸம்மாநிதா" ஶப்தார்த்தம். ஆழ்வான் நிர்வாஹம்.

67. "வேவாரா" பாசுரார்த்தம் (6) (9). "உக்கக்கால்" ஶப்தார்த்தம்.

68. ஏகாரார்த்தம் (12). கீதையும் திருவாய்மொழியும். "ஒழிந்தாய்" ஶப்தார்த்தபேதம்.

69. ஆத்மமார்தவ நிரூபணம்.

70. "தாநி த்ருஷ்ட்வா" ஶ்லோகார்த்தம். "தர்ஶயிதவா" ஶப்தகத விஶேஷார்த்தம். "ராமே ப்ரமாதம் மா கார்ஷீ:"விஶேஷார்த்தம். ஜீவபரர்களின் பரிமாற்றம். உடாலி வ்யாக்யாந வ்யாவ்ருத்தி.

71. "முதல்வா" ஶப்தார்த்தத்வயம்.

72. "சோரேல்" என்றது எவ்வவஸ்தையிலே என்ற விசாரம். நிர்வாஹத்வயம். ஸம்ஶ்லேஷ ஸம்ஶ்லேஷவிஸ்ரம்பநிரூபணம்.

73. "ந மே து:க்கம்" ஶ்லோகார்த்தம். பகவல்லக்ஷணம் ஜகத்காரணத்வம். ஆழ்வாருக்கு லக்ஷணம் காதல்.

74. "சோராத" பாசுரார்த்தம் (6) (9) (12) (24). தமிழிலக்கணம்.
75. ஆழ்வார்க்கு நிருபகம்.
76. வாயும்திரை பதிகத்தின் ப்ரமேயம்.
77. பக்திநிஷ்டையும் அருளிச்செயலன்வயமும். ஏகாரார்த்தம். தஶகார்த்த ஸங்க்ரஹம்.
78. த்ரமிடோபநிஷத்ஸங்கதி. த்ரமிடோபநிஷத் தாத்பர்யரத்னவளி.
79. "வாயும் திருமால்" திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி வ்யாக்யாநம். அடியார்க்குப் பிராட்டியோடு ஷாட்குண்ஸாம்யம். விஶ்லேஷஹேது நிருபணம்.
80. ஆதேஶோபநிஷச்சாயை. வாயும்திரை அவதாரிகை. ஆசார்யஹ்ருதய உதாஹரணம்.
81. ஆதேஶோபநிஷச்சாயை.
82. "திண்ணன் வீடு" ப்ரவேஶம் (6)(9)(12). ப்ரஸங்கஸங்கதி நிருபணம் (9). தஶகார்த்த ஸங்க்ரஹம் (12). ஸர்வநிர்வாஹகத்வநிருபணம் (12).
83. "உத்துங்கலலிதத்வம்" திண்ணன்வீட்டின் ப்ரமேயம் (12). ப்ராஸங்கிகம் பரத்வகதநம் (24). திண்ணன்வீடு பரோபதேஶம். புநருக்தி தோஷ பரிஹாரம். கடல் வெதும்பினால் விளாவ நீரில்லை. ஸங்கதித்வயம். ஸாத்ம்யபோகப்ரதத்வநிருபணம்.
84. விஷயவைலக்ஷண்யோபபாதநம். ப்ராஸங்கிகத்வ நிருபணம். ஸமஸ்த கல்யாணகுணாத்மகத்வநிமித்தம் ஸர்வேஶ்வரத்வம்.
85. பிள்ளான் நிர்வாஹம். பௌநःபுந்யவிசாரம். புநருக்தி பரிஹாரஹேது த்ரயம்.
86. பரோபதேஶத்தில் பௌநருக்த்ய ஶங்காபரிஹாரம். ஸ்வாநுபவத்தில் பௌநருக்த்ய ஶங்கா பரிஹாரம். அபர்யாப்தாம்ருதத்வ நிருபணம்.
87. நித்யப்ராப்யத்வே ப்ரமாணம்.
88. பரத்வபேதம். "திண்ணன்வீடு" பாசுரார்த்தம் (6) (9). "கண்ணன்" ஶப்தார்த்தம் (6). அந்வயவ்யதிரேகோக்திகள்.
89. முதற்பாட்டு திருவாய்மொழிக்கு ஸங்க்ரஹம் (24). பீலிக்கண், மாலைக்கண்.
90. "மனக்கள் உழறிவரும்" என்ற ந்யாயம். நித்யவிபூதிதார்ட்யே ப்ரமாணம். ஆவிர்பாவதிரோபாவஶப்தார்த்தம்.
91. விபூதிகுணயோகநிருபணம். ஸாமாநாதிகரண்ய நிர்வாஹம். ஸகல பலப்ரதத்வ நிருபணம்.
92. "உண்ட" ஶப்தவிஶேஷார்த்தம். "பிரிகதிர்ப்படுகை" ஶப்தார்த்தம்.

93. ஸ்ரீக்ருஷ்ணனுடைய ஜக3த்காரணத்வே ப்ரமாணம். பெரியாழ்வார் திருமொழி பாசுரார்த்த2ம். ப்ரளயவிசாரம். ஜலபு3த்3பு3த3த்3ருஷ்டாந்தம்.
94. ஸ்ரீவேத3வ்யாஸரும் ஸ்ரீபராங்குஶனும். சாடூக்தி.
95. "ஏபாவம்" பாசுரார்த்த2ம் (6) (9) (12). ஏகாரார்த்த2ம் (12).
96. கபாலமோக்ஷசரித்ரகத2நம். அரற்குப் பிச்சையிட்டது எவ்விடம் என்ற விசாரம் (24). தே3வதாந்தராநீஶ்வரத்வ உபபாத3நம்.
97. தே3வதாந்தரபரத்வப்4ராமக ப்ரமாணங்கள். ஸர்வப்ரமாணாநாம் ப4க3வத் பரத்வோபபாத3நவைக2ரீ.
98. ஹரிஸேவாவைப4வம்.
99. ப4க3வத: ரக்ஷகத்வம். கைமுதிகந்யாயம். ஆனைக்கும் தனக்குத்தக்க வாதம்.
100. பிரமன் தலையைச் சிவன் கிள்ளியது வாமாங்கு3ஷ்ட2நக2ாக்3ரத்தாலே. ஷஷ்டீ2விப4க்த்யர்த்த2ம். தே3வதே3வதாந்தரங்களுக்கு வாசி. ஸூசகத்வ நிரூபணம்.
101. "ஏறனை" பாசுர வ்யாக்2யாநம் (6) (9). ஸர்வேஶ்வரனுடைய க3ர்வம் (36). மேனுணிப்பு - க3ர்வம்.
102. ஏகாரார்த்த2ம். ஸௌஶீல்யஜ்ஞாநாஜ்ஞாநங்கள். தே3வதே3வதாந்தரங்களுக்கு வாசி. "மஞ்சா: க்ரோஶந்தி" ந்யாயம்.
103. ஸௌஶீல்யம் ஈஶ்வரத்வஸாத4கம். "ஸ்ரீர் யத்பத3ாம்பு3ஜரஜ:" ஶ்லோகார்த்த2ம்.
104. பட்டர் நஞ்ஜீயர் ஐதிஹ்யம். ப்3ரஹ்மாதி3களுக்கு ப4க3வான் திருமேனியில் வாஸத்தைப் பற்றிய விசாரம். இங்குள்ளாரும் அங்குள்ளாரும்.
105. "கட்டக்குடி" ஶப்3த3ார்த்த2ம். பிரிநிலை ஏகாரம். கதை. "தேவும்" பாசுர வ்யாக்2யாநம் (6) (9).
106. "தே3வ" ஶப்3த3ார்த்த2ம் (12). ஸௌகுமார்யமும் ப்ராத4ாந்யமும். "தே3வ" ஶப்3த3ார்த்த2ம் (24).
107. "தி3வு" தா4த்வர்த்த2ம். பிரிநிலை ஏகாரம். அர்த்த2ஸித்3த4வைப4வம்.
108. ஶங்காபரிஹாரம். பா4ரதக்3ரந்த2விமர்ஶநம்.
109. ஸ்ரீஸஹதே3வ வைப4வம். ஜ்ஞாநத்திற்காட்டில் வைராக்3யத்துக்கு ப்ராத4ாந்யம்.
110. "தகும்சீர்" பாசுர வ்யாக்2யாநம் (6) (9) (12) (24). "தகும்" ஶப்3த3ார்த்த2பே4த3ம்.
111. பரமாணுகாரணவாதி3வ்யாவ்ருத்தி. புண்ட3ரீகாக்ஷத்வஶ்ருதி. அபஹத பாப்மத்வஶ்ருதி. புண்ட3ரீகாக்ஷனுக்கு ஈஶ்வரத்வம்.

112. ப₄க₃வத: ப்ரக்ருதிம் ப்ரதி காரணத்வம். அநேககாரணவாத₃நிராஸம். "மசக்குப்பரல்" ஶப்₃த₃ார்த்த₂ விசாரம்.

113. ப₄க₃வத் பரத்வம்.

114. திருவடியும் ஆழ்வாரும். "ராம: கமலபத்ராக்ஷ:" ஶ்லோகார்த்த₂ம். ஶங்காஸமாத₄ானங்கள். புநருக்தி பரிஹாரம்.

115. சூ₂ாந்த₃ஸ ப்ரயோக₃ம். பாசுபத ஜல்பநம்.

116. "ஸ்வாப₄ாவிக" ஶ்லோகார்த்த₂ம். அப்₃ராஹ்மணவிசாரம். நாராயண த்₃வேஷம்.

117. "யவரும்" பாசுர வ்யாக்₂யாநம் (6) (9) (12) (24).

118. "ஆழி" ஶப்₃த₃ார்த்த₂பே₄த₃ம் (24). தமிழ் நிக₄ண்டு.

119. ப்ரளயபே₄த₃தாத்பர்ய நிரூபணம்.

120. "பள்ளி" பாசுர வ்யாக்₂யாநம். ப₃ாஹ்யாந்தர வ்யாபாரம்.

121. பௌநருக்த்ய ஶங்காபரிஹாரம். விரோத₄பரிஹாரம்.

122. "கருத்தில்" பாசுர வ்யாக்₂யாநம் (6) (9). ஸ்ருஷ்டி ரக்ஷணயோ: ஏக கர்த்ருகத்வம்.

123. ரக்ஷகத்வ நிரூபணம். திண்ணிதான ஸ்தி₂தி - ஸத்தாநுவ்ருத்தி.

124. ஸ்ருஷ்டி ஸ்தி₂தி ஸம்ஹாரங்கள். "காக்கும்" பாசுர வ்யாக்₂யாநம் (6)(9)(12).

125. "ந ஸம்பத₃ாம்" ஶ்லோகார்த்த₂ம். "காக்கும்" பாட்டுக்கு விஶேஷம்.

126. "கள்வா" பாட்டுக்கு வ்யாக்₂யாநம் (6) (9). ப₄க₃வத் பரத்வே தே₃வதாந்தர வாக்யம்.

127. தே₃வதே₃வதாந்தர பரத்வாவரத்வங்கள் (12).

128. ஶிவன் வரங்கேட்டுப்பெற்ற கதை. வரத்₃வயம். வராஹபுராணே ருத்₃ரகீ₃தை.

129. திருவாசகம். கைலாஸ யாத்ரா சரித்ரம். ஆக்ஷேப ஸமாத₄ாநம்.

130. ஶங்கா பரிஹாரங்கள். "இரவியர்" பாசுரார்த்த₂ம்.

131. "ஏத்த" பாசுர வ்யாக்₂யாநம் (6). ராஜ ராஜாதி₄ராஜ வைப₄வம்.

132. "கொண்ட" ஶப்₃த₃ார்த்த₂பே₄த₃ம். கீழும் மேலும் கூட்டுவது (12). "ஊனம்" ஶப்₃த₃ார்த்த₂ம்.

133. ஸம்ஸாரபீ₃ஜ நிரூபணம் (24).

134. வாச்ய வாசக வைப₄வம். த₃ஶகார்த்த₂ ஸங்க்₃ரஹம் (36).

135. த்₃ரமிடோ₃பநிஷத் ஸங்க₃தி. த்₃ரமிடோ₃பநிஷத் தாத்பர்ய ரத்நாவளி.

136. திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி வ்யாக்₂யாநம்.

137. ஆதே₃ஶோபநிஷச்ச₂ாயை.
138. ஆதே₃ஶோபநிஷச்ச₂ாயை.
139. "ஊனில்வாழ்" ப்ரவேஶம். ஆதே₃ஶோபநிஷச்ச₂ாயை.
140. "ஊனில்வாழ்" பதிகத்தில் ப்ரமேயம் நிரதிஶயபோ₄க்₃யத்வம். த₃ஶகார்த்த₂ ஸங்க்₃ரஹம் (12). ஸர்வப்ரகாரஸாரஸ்யம் ஸூரிபோ₄க்₃யம். ஸாக்ஷாத் ஸங்க₃தி நிரூபணம் (24).
141. ஸங்க₃தி விவரணம் (36). இரண்டாம் பத்தும் எட்டாம் பத்தும். ஸீதா பராங்குஶா நுப₄வம்.
142. போ₄க₃வதவைப₄வத்ரயம். தத்ர ப்ரமாணநிருபணம். ஸாத்₄யஶப்₃தா₃ர்த்த₂ம். தே₃வஶப்₃தா₃ர்த்த₂ம்.
143. "ராமஸ்து" ஶ்லோகார்த்த₂ம்.
144. "ராமஸ்து" ஶ்லோகார்த்த₂ம்.
145. "ஊனில்வாழ்" பாசுர வ்யாக்₂யாநம் (6) (9) (12).
146. அநேகத்₃ருஷ்டாந்த தாத்பர்யம். தேன் பால் நெய் விஶேஷம் (12). வடமொழிச்சொல் தென்மொழியிலே (24).
147. ஆளவந்தார் நிர்வாஹம். ஸ்ரீராமாநுஜ நிர்வாஹம். "உயிர்" ஶப்₃தா₃ர்த்த₂ த்ரயம்.
148. ஸுகா₂நுப₄வத்₃வைவித்₄யம். ஶங்காபரிஹாரம்.
149. விபரீதலக்ஷணை. மந:ப்ராதா₄ந்யம்.
150. வாக்யஷட்க விசாரம்.
151. யாமுந ராமாநுஜ நிர்வாஹங்கள். "யச்சாஸ்யேஹாஸ்தி" ஶ்ருத்யர்த்த₂ம்.
152. பா₄ஷ்யகார நிர்வாஹவிவரணம். ஜீவனும் பரனும்.
153. ஐக்யாபத்தியும் ஸாம்யாபத்தியும். நல்லேபோ - க்ரியை. ஆதே₃ஶோபநிஷச் ச₂ாயை.
154. " ஒத்தார் " பாசுர வ்யாக்₂யாநம் (6) (9) (12). ஸமாப்₄யதி₄கதா₃ரித்₃ர்யம் எவ்விஷயத்தில் (12).
155. ஆழ்வான் ஶ்லோகோதா₃ஹரணம் (24).
156. எம்பார் ஐதிஹ்யம். " கு₃ரு " ஶப்₃தா₃ர்த்த₂விசாரம். ஆசார்யப்ராப்தி ஹேது.
157. "தப்பச்செய்தோம்" என்ற அநுதாபம். ஸ்ரிய:பதிக்கும் தா₃ரித்₃ர்யம்.
158. ஸ்வரலப்₄யார்த்த₂ம். குப்₃ஜாம்ராவதாரம்.

159. ஆழ்வான் ஶ்லோகம். ஆழ்வான் ஶ்லோகார்த்தம். ஶங்காபரிஹாரம்.
160. ஜ்ஞாநதேஹஜந்மங்கள். ஆபஸ்தம்பதர்மஸூத்ர வ்யாக்யாநம்.
161. அபயப்ரதாநமும் கீதையும். "அத்தா" ஶப்தார்த்தத்ரயம். உபலக்ஷணம்.
162. "பெற்ற தாய்" பாசுரார்த்தம். ஆசார்யவைபவம். "குமிழிநீருண்கை" ஶப்தார்த்தம்.
163. "அறியாக்காலத்துள்ளே" பாசுர வ்யாக்யாநம் (6) (9) (12) (24). உடைமை நழுவவிடாமை.
164. அஹம் ஶப்தபர்யாயம் "அடியேன்" என்கிறது. இங்கே பகவத்விஷயத்தை அவகாஹிப்பித்தமைக்கு ஹேது—ஆழ்வாரை வஶீகரித்தபடிக்கு நிதர்ஶநம். "நிலம் மாவலி மூவடி"-விஶேஷார்த்தம் (24). ஆளவந்தார் எம்பெருமானார் நிர்வாஹங்கள். யாமுநநிர்வாஹ ஸ்வாரஸ்யம்.
165. இராமாநுஜ நிர்வாஹ ஸ்வாரஸ்யம். ஜ்ஞாந பக்த்யுபகாரகத்வம். இளைய பெருமாளும் ஆழ்வாரும்.
166. ஸ்ரீபராங்குஶ பக்திவைபவம்.
167. அநங்விதபாஷண தாத்பர்யம். ப்ரஸக்த ப்ரதிஷேத ந்யாயம்.
168. யாமுநநிர்வாஹே அந்வயக்ரமம். மஹாபலியும் ஆழ்வாரும்.
169. "எனதாவி" பாசுர வ்யாக்யாநம் (6) (9) (12).
170. ஸமர்ப்பண கர்மத்வ கர்த்ருத்வாபாவம். பாடபேதம்.
171. கடக்க நிற்கையாவது. "நெஞ்சாறல்" ஶப்தார்த்தம்.
172. "கைம்மாறு" ஶப்தார்த்தம். ஸத்யோதஶாஹ ஶப்தார்த்தம். "க்ரயஶ்ச" ஶ்லோகார்த்தம்
173. ஸத்ஸம்ப்ரதாயார்த்தம். ஆத்மஸமர்ப்பணவிசாரம். அப்யுபகம அநப்யுபகமவாதங்கள். ஸ்வரூபஸமர்ப்பணநிருபணம். பரமாசார்யஶ்லோகார்த்த விசாரம்.
174. வித்யநுவாதங்கள். "வபுராதிஷு" ஶ்லோகார்த்தம். "மம நாத" ஶ்லோகார்த்தம். ஸமர்ப்பண ஶப்தார்த்த நிஷ்கர்ஷம்.
175. அப்ரபுத்தப்ரபுத்தாநுஷ்டாநங்கள். ததீயத்வதாஸத்வபேதம். ராஜாபரணந்யாயம். ஸமர்ப்பணாநுஶயங்கள்.
176. ஆழ்வர்ன் ஶ்லோகோதாஹரணம்.
177. "இனி" பாசுர வ்யாக்யானம் (6) (9). ஆதேஶோபநிஷச்சாயை.
178. ஆழ்வாருடைய உபயகோடிவ்யாவ்ருத்தி.

179. ஆழ்வாருடைய தனிமை. ஆழ்வாருடைய வாழ்வு.
180. ஆசார்யஹ்ருத₃ய நிர்வாஹம். பெருமாள்திருமொழி பாசுரார்த்த₂ம்.
181. இராவணனும் யசோதையும் ஆழ்வாரும். ஜ்ஞாந ப₄க்தி நிர்ஹேதுக விஷயீகாரங்கள்.
182. ஸீதா பராங்குஶர்கள். லங்கா ருத்₃த₄ விதே₃ஹ ராஜ தநயா ந்யாயம். தனிமை ஶப்₃த₃ார்த்த₂ம்.
183. "இனி" என்ற ஶப்₃த₃த்துக்கு அர்த்த₂த்ரயம்.
184. "சேர்ந்தார்" பாசுர வ்யாக்₂யாநம் (6) (9) (12).
185. அம்ப₃ரீஷ சரித்ரம். ஶங்காபரிஹாரங்கள். ஔபாதி₄கநிருபாதி₄கங்கள்.
186. "சேர்ந்தார்" ஶப்₃த₃ார்த்த₂ விஶேஷம். வ்யாக்₂யாவிகல்பம். ராஜபுத்ர ஸமாதி₄.
187. தே₃வர்கள் ஸமாதி₄ப₄ங்க₃ம்செய்யக் காரணம். "அக்கரை" பாசுரார்த்த₂ம். "தீர்த்தார்" ஶப்₃த₃ார்த்த₂ம்.
188. ஸம்ஶ்லேஷ விஶ்லேஷ வைப₄வம்.
189. "முதல் முன்னமே" ஶப்₃த₃ார்த்த₂த்ரயம்.
190. ஸம்ஶ்லேஷ விஶ்லேஷ நிரூபணம்.
191. "முன்நல்யாழ்" பாசுர வ்யாக்₂யாநம் (6)(9)(12). ஆதே₃ஶோபநிஷச்சா₂யை.
192. "நல்லார்" ஶப்₃த₃ார்த்த₂ம்.
193. அஸ்த்த₂ாநே அதிஶங்கா. கீ₃தமாது₄ர்யம். ஜ்ஞாநியும் பரனும்.
194. கா₃த்ரஸங்கீ₃தமும் வாத்₃யஸங்கீ₃தமும். அறிவார்க்கும் அளவிடவொண்ணுமை.
195. ஆழ்வார் அதிஶங்காஹேது. "இலேன்"ஶப்₃த₃ார்த்த₂த்₃வயம்.
196. "குறிக்கொள்" பாசுர வ்யாக்₂யாநம் (6) (9). தவமும் கிறியும்.
197. உபலக்ஷணம். நிர்வாஹத்₃வயம்.
198. அர்ஜுநனும் ஆழ்வாரும். விரோதி₄நிவ்ருத்தியும் ப்ராப்யாந்தர்க₃தம்.
199. தபஶ்ஶப்₃த₃ம் ஜ்ஞாநவாசி. தபஶ்ஶப்₃த₃ம் ப₂லலக்ஷகம்.
200. சரமஶ்லோகமும் ஆழ்வார் திருவாக்கும்.
201. அர்ஜுநனும் ஆழ்வாரும். த்₃ருதி₄ப₄ாண்ட₃னும் ஆழ்வாரும்.
202. "கடிவார்" பாசுர வ்யாக்₂யாநம் (6) (9) (12).
203. ப₄க₃வத்₃விஷய விஷயாந்தரங்கள். ப₄க₃வச்சு₂த்₃தி₄.
204. ப்ரஸக்த ப்ரதிஷேத₄ம்.
205. "களிப்பு" பாசுர வ்யாக்₂யாநம் (6) (9). ஆநந்த₃ சரமாவதி₄.

206. முக்யபோக்தாக்கள் ஸூரிகள் (12). ப்ராப்யசரமாவதி (12). ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸஹவாஸ துர்லபத்வம் (24).

207. திவ்யாயுதங்களின் ஆகாரத்வயம். "குழாங்கள்" பன்மை விசேஷார்த்தம். விநாஶஶப்தார்த்தம். அர்த்தாபாவேஶ்வ்யயீபாவ:. நிரந்வயவிநாஶ ஶப்தார்த்தம்.

208. பாகவத வைபவம்.

209. "குழாங்கொள்" பாசுர வ்யாக்யாநம் (6)(9)(12). ஆதேஶோபநிஷச்சாயை.

210. இராமபிரான் சீற்றம். ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஜீவநம். ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸ்வரூபம்.

211. தண்டகாரண்யமும் திருக்குருகூரும். காளிதாஸ ஶ்லோகோதாஹரணம்.

212. "அடியீர்" என்று ஸம்புத்தி.

213 ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஐகரஸ்ய ப்ரார்த்தனை. தஶகார்த்த ஸங்க்ரஹம்.

214. ஆதேஶோபநிஷச்சாயை. த்ரமிடோபநிஷத் ஸங்கதி. த்ரமிடோப நிஷத் தாத்பர்ய ரத்னாவளி.

215. "ஊனமறவே" பாசுர வ்யாக்யாநம் (திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி) தாத்பர்ய ரத்னாவளீ வ்யாக்யாநம்.

216. "ஆடி ஆடி" ப்ரவேஶம். ஆழ்வாரடியார் கூட்டம்.

217. தஶகார்த்த ஸங்க்ரஹம் (12). நற்றாய் இரங்கின பாசுரம்.

218. காசும் பொன்னும் மணியும். தாய் - ஸ்வாபதேஶார்த்தம் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள். ஆசார்ய ஹ்ருதய நிரூபணம்.

219. ஶங்கா ஸமாதாநம். தஶகத்ரயத்தின் வாசி (36). ஆழ்வார் அவஸ்தாதிஶயம்.

220. காசும் பொன்னும் மணியும் விவரணம்(36). அவனையிட்டுப் பரிஹரிக்கும் குடி.

221. காசு பொன் மணி ஶப்தார்த்தம். "அறிவாருயிர்" விசேஷார்த்தம்.

222. ஶங்காபரிஹாரங்கள். பாகவத விஶ்லேஷத்தின் எல்லை. ஸ்ரீவைஷ்ணவோத்தேஶ்ய விசாரம்.

223. பகவத் பாகவத விஶ்லேஷ நிரூபணம். ஶங்கா பரிஹாரங்கள்.

224. ஸ்ரீராமாயணமும் திருவாய்மொழியும். அன்வய வ்யதிரேகங்கள். கைக் கோல் ப்ரஹ்மசாரி கதை. கிழிக்குறை ஶப்தார்த்தம்.

225. "ஆடி ஆடி" பாசுர வ்யாக்யாநம் (6) (9) (12).

226. தாயும் மகளும். வீப்ஸா தாத்பர்யம்.

227. செப்பேடு - தாம்ர ஶாஸநம் - ப்ராபகம். ஸ்ரீவால்மீகியும் திருத்தாயாரும்.

228. காளிதாஸ ஶ்லோகோதாஹரணம். கைமுதிக ந்யாயம்.
229. ஶங்காபரிஹாரம்.
230. மனோவாக்குகளின் பௌர்வாபர்யவிசாரம். முடியானேயிற் கரணங்கள்.
231. பட்டர் நிர்வாஹம். "கிமர்த்தம்" ஶ்லோக தாத்பர்ய நிரூபணம்.
232. பிள்ளான் நிர்வாஹம். மல்கும் கண்ணீர் விசாரம். "ஆஹ்லாத ஶீத" ஶ்லோக தாத்பர்யம்.
233. ஶங்கா ஸமாதானம். "நிரீக்ஷமாணு தமசிந்த்யபுத்திம்" ஶ்லோகார்த்தம்.
234. ஹரிநாம ஸங்கீர்த்தன தாத்பர்யம். ஸௌர்ய ஶப்தார்த்தம். நிகண்டு நிரூபணம்.
235. பட்டர் நிர்வாஹம். ஸ்ரீப்ரஹ்லாதனும் ஆழ்வாரும்.
236. ஸ்ரீப்ரஹ்லாதாழ்வானும் ஆழ்வாரும். நரஸிம்ஹாவதாரத்தில் நியதி. அதிகாரி காலாங்கநியதி நிரூபணம்.
237. மாமியாரும் மருமகனும். ருதஸத்ய ஶப்தார்த்தம். "ருதம் ச" ஶ்ருத்யர்த்தம்.
238. "வாணுதல்" பாசுர வ்யாக்யானம். ஆதேஶோபநிஷச்சாயை.
239. நைவும் இரக்கமும் (12). பகவானுக்குக் கண்ணடி ஸேவை.
240. பேற்றுக்கடி அவன் இரக்கமே (24). பெற்றவளும் கைப்பிடித்தவனும்.
241. ஜநகனும் திருத்தாயாரும். "பத்ரம் தே" விஶேஷார்த்தம். "இயம் ஸீதா" ஶ்லோகார்த்தம். திருவடியும் திருத்தாயாரும்.
242. "துஷ்கரம் க்ருதவாந்" ஶ்லோகார்த்தம். "ப்ரபு" ஶப்தார்த்தம்.
243. திருவடியின் பூர்வோத்தர தஶைகள். பிராட்டியும் பெருமாளும்.
244 "ஜகாம மநஸா ராமம்" ஶ்லோகார்த்தம்.
245. விஷயானுரூபமாயிறே ஆசை. ஸிம்ஹாவலோகந ந்யாயம்.
246. தாயுடைய ஹார்த்தபாவம். பகவத்தர்ஶந ப்ரமாணங்கள்.
247. ஸத்ஸம்ப்ரதாயார்த்தம். "நாயமாத்மா" ஶ்ருத்யர்த்தம். பலாதிகரணம். ஆழ்வாரும் ஶ்ருதியும்.
248. "இரக்கமனத்தோடு" பாசுர வ்யாக்யானம் (6) (9) (12) (24).
249. குணாக்ஷர ந்யாயம். 'உண்ணாது' பாசுரார்த்தம். இராமனுடைய ராக்ஷஸ ஶேஷத்வம்.
250. பிள்ளை திருநறையூரரையர் நிர்வாஹம். பட்டர் நிர்வாஹம். ஸ்வாரஸ்ய விசாரம். இராமனும் ஆழ்வாரும்.
251. த்ருஷ்டாந்த விஶேஷகதந தாத்பர்யம். பகவானுடைய கல்நெஞ்சு.

252. குஞ்ஜக்ஷர ந்யாயம் (36). இராவண ஸம்ஹாரமும் ஆழ்வார் இரக்கமும். பட்டர் நிர்வாஹத்தில் அந்வயக்ரமம்.
253. "இலங்கை"பாசுர வ்யாக்யாநம் (6) (9) (12). கைதொழுகை-அபிநயம் (9). ஆதேஶோபநிஷச்சாயை.
254. தாயும் மகளும்.
255. பிராட்டியும் ஆழ்வாரும். விடுகைக்கும் பற்றுகைக்கும் ஒரே ஹேது.
256. சாய்கரகம் ஶப்தார்த்தம்.
257. ஸ்வரலப்யார்த்தம். ப்ரணயினிதொழுகை கலக்கத்தாலே,
258. "இவளிராப்பகல்" பாசுர வ்யாக்யாநம் (6)(9)(12). வண்டுகளும் ஆழ்வாரும்.
259. பிள்ளான் பட்டர் நிர்வாஹங்கள். தையயின் பன்மை. ஸீதையும் ஆழ்வாரும்.
260. 'அநித்ர:" ஶ்லோக வ்யாக்யாநம். ஶங்காஸமாதாநங்கள். ஸூப்தி ஶப்தார்த்தம் பராகூர்த்தாநுஸந்தாநாபாவம்.
261. எம்பார் பட்டர் நிர்வாஹங்கள்.
262. க்ருபாவைவித்யம். "தகவுடையவனே" பாசுர வ்யாக்யாநம் (6).
263. "மிக விரும்பும்" விருப்பம் யாருடையது என்ற விசாரம் (12).
264. தாய் வாயைப்புதைத்த மகள். விருப்பம் உபசாரம். ஸீதையும் ஆழ்வாரும்.
265. ஆழ்வாருடைய போகதஶை.
266. "உன்" ஶப்தார்த்தம்.
267. "உள்ளுளாவி"பாசுர வ்யாக்யாநம் (6)(9)(12)(24). அஶோஷ்யம் ஶோஷ்யமாயிற்று.
268. வெள்ளநீர்-திருப்பாற்கடல் (24) (36). பகவானுடைய வஞ்சனை.
269. தாபஶாந்தி விஷஶாந்தி ஹேதுக்கள்.
270. ஏகாரார்த்தம். அளவுபடையும் பெரும்படையும்.
271. "வஞ்சனே" பாசுர வ்யாக்யாநம் (6) (9) (12). ப்ரணயரோஷப் பாசுரம் (12). கரணத்ரய ஶைதில்யம்.
272. ஸர்வரக்ஷகனுடைய காதுகத்வம்.
273. தாய்க்கூற்றுக்கு மகள்கூறும் விடை. வஞ்சனையும் உபகாரமும்.
274. ஆஶ்ரிதாநாஶ்ரித விபாகாபாவம்.
275. ஸம்ஸாரிகளும் நித்யரும் முமுக்ஷுக்களும்.
276. "பட்டபோது" பாசுர வ்யாக்யாநம் (6)(9)(12). ஆதேஶோபநிஷச்சாயை.

277. ஶங்காபரிஹாரம். ஆழ்வார்க்கு ஒப்பாவாரில்லை.

278. திருவாழி ப்ரஸ்தாவ காரணம். "பட்டபோது எழுபோது" ஶப்தார்த்தம். ஸம்ஸாரிகளுக்குக் காலக்ஷேப ப்ரகாரம். ஸ்வாபதேஶ நிரூபணம். அழிக்கைக்குப் பரிகரம் ஸர்வத்ர ஏகம்.

279. பரகாலனும பராங்குஶனும்.

280. "ஏழைபேதை" பாசுர வ்யாக்யாநம் (6) (9). ஆதேஶோபநிஷச்சாயை.

281. லோகோஜ்ஜீவநஹேது. ஸர்வேஶ்வர க்ருஷி. தாய் வருத்தம் அவனிழவுக்காக. பொன்னும் முத்தும்.

282. ப்ரபத்திலக்ஷணவிசாரம். இவன் நினைவும் அவன் நினைவும். பகவத: அசாக்ஷுஷத்வே ப்ரமாணம.

283. தாய்-ஸ்வாபதேஶத்திலே ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள். பொன்முத்து ஶப்தார்த்தம்.

284. பகவத: ஜீவநம்.

285. "வாட்டமில்" பாசுர வ்யாக்யாநம் (6) (9). ஆதேஶோபநிஷச்சாயை.

286. ஆழ்வாரும் நாமும். வாமநன் கார்ஶ்யம் (24).

287. வாமந ஶப்தார்த்தம் (36). அவன் புகழுக்கு வாட்டமாவது.

288. ஶங்கா ஸமாதாநங்கள். "ஈயாடுவதோ" இத்யாதி சங்கத்தார் பாட்டு.

289. ஸ்ரீவிபீஷண ஸஹாக்ருத ராக்ஷஸ ந்யாயம். தஶகார்த்த ஸங்க்ரஹம்.

290. ஆதேஶோபநிஷச்சாயை. த்ரமிடோபநிஷத் ஸங்கதி. த்ரமிடோபநிஷத் தாத்பர்ய ரத்னாவளி.

291. "ஆடி" திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி வ்யாக்யாநம்.

292. "அந்தாமத்தன்பு" ப்ரவேஶம் (6) (9). ப்ரபுத்தத்ஸூஹ்ருத்துக்கள்.

293. தஶகார்த்தஸங்க்ரஹம் (12). ஸௌந்தர்யபாரம்யம். ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானும் ஆழ்வாரும்.

294. பட்டர் அநுபவம். ஸ்ரீகஜேந்த்ரார்த்தி.

295. "க்ராஹம் சக்ரேண மாதவ:" விஶேஷார்த்தம். ஆழ்வான் ஶ்லோகோதாஹரணம். பகவான் செய்யும் உபசாரம்.

296. "அந்தாமத்தன்பு"பாசுர வ்யாக்யாநம்(6). பகவானுடைய லஜ்ஜாபயங்கள்.

297. அந்தராதித்யவித்யையும் ஆழ்வார் திருவாக்கும் (12). தென்கலையும் வடகலையும் (12). "அந்தாமம்" ஶப்தார்த்தபேதம்,

298. ஆழ்வார் ஆசை நிறைவேறினபடி.

299. பட்டர் யோஜனை. பரமபதத்துக்கு அழகாவதென்? "என்னுவி"ஶப்தார்த்த விசாரம்.

300. ஆளவந்தார் நிர்வாஹம். த்₃யாஶதக ஶ்லோகோதா₃ஹரணம்.

301. எம்பெருமானார் நிர்வாஹம். பட்டரநுப₄வித்த கல்பக வ்ருக்ஷம். ப₄க₃வத்₃ ப்₄ராக₃வத ஸத்தை.

302. நித்யஸித்₃த₄ருக்கு அபூர்வஸத்தை. வஸ்துத: வாட்டமும், ப₄க₃வத₃பி₄ப்ராயத் தாலே வாட்டமும்.

303. நித்யநிர்விகாரவஸ்துவுக்கு ஸவிகாரத்வம். பத₃ஸங்க₃திஸித்₃த₄ார்த்த₂ஸங்க₃தி. அந்தராதி₃த்யவித்₃யாசா₂யை.

304. "திருவுடம்பு" பாசுர வ்யாக்₂யாநம் (6) (9). ஸர்வேஶ்வரனும் ஆழ்வாரும். லோகஸத்தையும் ப₄க₃வத்ஸத்தையும். ஆதே₃ஶோபநிஷச்சா₂யை.

305. "ஓ"என்று விஸ்மயம் (9)(12). "ஒருவிடமொன்றின்றி"விஶேஷார்த்த₂ம்(12). ரூபௌஜ்ஜ்வல்யமும் அவயவௌஜ்ஜ்வல்யமும் விபூ₄த்யௌஜ்ஜ்வல்யமும். நஞ்ஜீயர் ஈடுபாடு.

306. ருத்₃ரஸ்தா₂நம். "திருவுடம்பு" "திரு" ஶப்₃தா₃ர்த்த₂விசாரம்.

307. நஞ்ஜீயர் சரித்ரம். மாயாவாதி₃களின் பாபப்ராசுர்யம். திருமேனியின் ஸத்யத்வே நிதா₃நம். ஸ்ரீபராஶரரும் ஸ்ரீபராங்குஶனும்.

308. ப₄க₃வான் கொடுக்கும் பரிசு. ஶுபா₄ஶ்ரய வைப₄வம்.

309. "ஷாட்₃கு₃ண்ய விக்₃ரஹம்" ஶப்₃தா₃ர்த்த₂விசாரம். பஞ்சோபநிஷந் நிரூபணம். ஸ்வரூபமும் ரூபமும்.

310. தாமஸதே₃வதை இருப்பிடம். "அஜ" ஶப்₃தா₃ர்த்த₂ம்.

311. "என்னுள் கலந்தவன்" பாசுர வ்யாக்₂யாநம் (6)(9). ஶீலகு₃ணாநுஸந்தா₄நம். ஆதே₃ஶோபநிஷச்சா₂யை.

312. ஜக₃த்துக்கு ஸத்தாஹாநியும் ஈஶ்வரனுக்கு ஸத்தாஹாநியும். ஸ்வரூபமும் கு₃ணமும்.

313. ஆழ்வார் சாத்தும் திருநாமம். பரத்வ ப்ரகாஶக ஸௌலப்₄ய ப்ரகாஶக நாமங்கள்.

314. அப்₃ரஹ்மாத்மகவஸ்த்வபா₄வம். ப்ரவாஹதோநித்யங்கள்.

315. கீ₃தாசார்யனும் ஆழ்வாரும். ஸங்கல்பாதீ₄நமும் ஸ்வரூபாதீ₄நமும்.

316. "எப்பொருளும்" பாசுர வ்யாக்₂யாநம் (6) (9) (12) (24). ஜக₃தா₃காரத்வமும் அஸாதா₄ரண விக்₃ரஹமும்.

317. ப₃ந்த₄மும் அநுப₄வமும். தா₄ராவாஹிகஜ்ஞாநத்தில் பே₄த₃ம்.

318. திருக்கண்கள் ஏற்றம். "தாமரைப்பூ கண்பாதம் கைகமலம்" அந்வய விசாரம்.

319. வானமாமலை ஜீயர் நிர்வாஹம். த₄ாராவாஹிகவிஜ்ஞாந விசாரம்.
320. ப்ராப₄ாகரமதமும் நையாயிகமதமும்.
321. "ஆராவமுதமாய்" பாசுர வ்யாக்₂யாநம் (6) (9) (12) (24).
322. அசித்தும் சித்தும்.
323. நல்லது கெட்டால் நாய்க்குமாகாது. அசித்தைக் காட்டிலும் சித்துக்கு நைச்யம். நித்யரோடு கலவியும், ஆழ்வாருடன் கலவியும்.
324. "செம்பவளம்" விஶேஷார்த்த₂ம்.
325. "பலபலவே" பாசுர வ்யாக்₂யாநம் (6) (9). விடுநாண் - கடிஸூத்ரம். ஆதே₃ஶோபநிஷச்ச₂ாயை.
326. பூ₄ஷணத்₃யபரிச்சே₂த₃ம். ஸௌப₄ரியும் ப₄க₃வானும்.
327. திருவாப₄ரணங்களின் பலவகை. திருநாமங்களின் பலவகை.
328. ஸௌப₄ரியும் முக்தனும் ப₄க₃வானும்.
329. ஸர்வேந்த்₃ரியவிஷயஸித்₃தி₄. ஶேஷனும் ஶேஷியும். "பலபலவே ஞானம்" விஶேஷார்த்த₂ம்.
330. "பாம்பணை" பாசுர வ்யாக்₂யாநம் (6) (9). ஓ - ஆநந்த₃ஸூசகம்.
331. உயர்திணை அஃறிணை விசாரம் (12).
332. ப₄க₃வத்₃வ்யாபாரங்கள் ஆழ்வாருக்காக.
333. "பொன்முடியம்போரேறு" விஶேஷார்த்த₂ம் (36). ஏகவாக்யாந்வயம். அத்₄யாஹாரயோஜனை. ஆதே₃ஶோபநிஷச்ச₂ாயை.
334. "பொன்முடி" பாசுர வ்யாக்₂யாநம் (6) (9) (12). ஸம்ஶ்லேஷவைலக்ஷண்யம் வாசாமகோ₃சரம்.
335. "என்முடிவு" ஶப்₃தா₃ர்த்த₂த்₃வயம். உப₄யவிபூ₄திக்கும் கவித்த முடி.
336. அபரிச்சி₂ந்ந வஸ்து லக்ஷணம்.
337. "சொல்லீர்" பாசுர வ்யாக்₂யாநம் (6). வேத₃மும் ஆழ்வாரும். ஆதே₃ஶோபநிஷச்ச₂ாயை.
338. "பெண்ணல்லன்" என்றது த்₃ருஷ்டாந்தமாக (12). ஆழ்வார் சாபலம்.
339. ப₄க₃வானுடைய உபமாநராஹித்யம். ஶங்காபரிஹாரம்.
340. ஸ்வரூபகு₃ணங்களும், ரூபகு₃ணங்களும்.
341. "ஆணல்லன்" பாசுர வ்யாக்₂யாநம் (6) (9). ஆக்ஷேபஸமாத₄ாநம் (9). ஆதே₃ஶோபநிஷச்ச₂ாயை.
342. பட்டர் - தமிழன் ஐதிஹ்யம் (24).

343. வேதமும் ஆழ்வார் திருவாக்கும். "நைநம் வாசா" ஶ்ருத்யர்த்தம்.

344. பட்டர் - தமிழன் ஐதிஹ்யம் (36). தொல்காப்பிய உரை. புல்லிங்கைக வசந ப்ரத்யயம்.

345. மங்களாஶாஸநயோக்ய விக்ரஹம்.

346. "கூறுதல்" பாசுர வ்யாக்யாநம் (6) (9) (12) (24).

347. விபவே பரத்வம். கண்ணனும், கர்ணனும், நம்மாழ்வாரும்.

348. ஏவகாரார்த்தம். புண்டரீக சரித்ரம்.

349. தாயப்ராப்தம்; பிதாவும் புத்ரனும். தஶகார்த்தஸங்க்ரஹம். மஹாகுணம்-ஸௌஶீல்யம்.

350. ஆதேஶோபநிஷச்சாயை. த்ரமிடோபநிஷத் ஸங்கதி. த்ரமிடோபநிஷத் தாத்பர்ய ரத்நாவளி. வ்ரஜயுவதிகணக்யாதரீதி.

351. திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி வ்யாக்யாநம்.

352. ஆழ்வாருடைய ஸந்தாபம். இராமனும் ஆழ்வாரும். வைத்தமாநிதி—ஆழ்வார் திருவடிகளிலே அன்பு.

353. "வைகுந்தா" ப்ரவேஶம் (6)-(9) (12) (24). எம்பெருமானுடைய பாரதந்த்ர்ய வாத்ஸல்யாதிகள். தஶகார்த்தஸங்க்ரஹம் (12).

354. ஆழ்வாரைக் கலந்தவன் ஸ்ரீ வைகுந்தநாதன். இரண்டு தலையில் ரஸாதிஶயம். ஆளவந்தார் நிர்வாஹம். ப்ரணயிப்ரீத்யநுஸந்தாநஶப்தார்த்தம். ஆளவந்தார் எம்பெருமானார் நிர்வாஹங்கள்.

355. நிர்வாஹ ஹேதுக்கள். ஆஶங்கா பரிஹாரங்கள். அதிஶங்கா பரிஹார ப்ரஸங்கம். "அந்தாமத்தன்பு" பதிகத்தின் ப்ரமேயாநுவாதம். நைச்யாநுஸந்தாநஹேது நிரூபணம்.

356. ஸீதையும் ஆழ்வாரும். அதிஶங்காஸூசகஶப்தம். ஸர்வேஶ்வரன் அதிஶங்கை.

357. அதிஶங்காபரிஹாரபரமான பாசுரங்கள். மஹாசார்ய நிர்வாஹம். "வைதேஹி ரமஸே கச்சித்" ஶ்லோகார்த்தம். மநோவாக்காயநியதி.

358. "வைகுந்தா" பாசுர வ்யாக்யாநம் (6) (9) (12). ஆதேஶோபநிஷச்சாயை. 'பிடித்தேன்' ஶப்தார்த்தம் (6).

359. "குந்தா" ஶப்த விஶேஷார்த்தம் (12). "செய்குந்தாவரும்" — பதச்சேதம் (12). விபரீதலக்ஷணை. பரதத்வலக்ஷணம். "ஏறு" ஶப்த விஶேஷார்த்தம்.

360. வேதாந்தமும் திருவாய்மொழியும். அடியார் திறத்தில் பகவானிருக்கு மிருப்பு. ஈஶ்வரனுடைய அமலத்வம்.

361. ப்கவானுடைய முதற்பேர். ஸீதையும் கோபிமாரும் ஆழ்வாரும். கௌமுதீகுமுதஶப்தார்த்தம். "க்ருஷ்ண:" ஶ்லோகார்த்தம்.

362. கண்ணெச்சில் வாராமைக்குக் கரிபூசுவது. பரதத்வலக்ஷணம். மஹாபலியும் இந்த்ரனும் ஆழ்வாரும்.

363. "த்விஷந்த:" ஶ்ருத்யர்த்தம். மொட்டைத்தலையன் கதை.

364. பாபஶப்தார்த்தம். பாபநாஶ ஶப்தார்த்தம். மீமாம்ஸகமதவ்யாவ்ருத்தி.

365. கல்பநாகௌரவ லாகவங்கள். புண்யாபுண்ய விசாரம். பட்டர் ஸித்தாந்தம். ஆழ்வாருடைய "மாஶுச:".

366. "சிக்கென" பாசுரவ்யாக்யாநம் (6) (9) (12). ஆதேஶோபநிஷச்சாயை.

367. ஆஶ்ரிதஸம்ஶ்லேஷஜநிதவிகாரம். சேதநவிகாரமும் ஈஶ்வரவிகாரமும். ஆளவந்தாரும் குருகைக்காவலப்பனும்.

368. செருப்புவைத்துத் திருவடிதொழுவது. ஈஶ்வரனுடைய அநந்யபரத்வம். ராஜாக்களும் ராஜாதிராஜனும்.

369. ஜீவனும் பரனும்.

370. நித்யதர்மசதுஷ்டயம். பராவரஶக்திநிரூபணம். த்ருதீயஶக்திநிரூபணம். ப்ரஹ்மஸூத்ரார்த்தம். ஶ்ருத்யர்த்தம். ப்ரஜ்ஞாப்ரஸ்ருதி.

371. "ஹ" ஶப்தார்த்தம். இராமனும் ஆழ்வாரும். ரிஷி ஈடுபாடு. வாக்யபேதநிர்வாஹம்.

372. குருகைக்காவலப்பன் சரித்ரம். மணக்கால்நம்பி நியமநம். சொட்டைக்குடி.

373. "தாமரைக்கண்ணனை" பாசுரவ்யாக்யாநம் (6) (9). ஆதேஶோபநிஷச்சாயை.

374. கரணத்ரயாநுபவம்.

375. பூர்வோத்தர தஶைகள். "வள்ளலே" ஏகாரார்த்தம்.

376. ஸ்ரீபரஶுராம ஜல்பநம். விபக்திவிசாரம். "ஶ்ருதோऽயமர்த்த:" ஶ்லோகார்த்தம். "நிரவத்ய:" ஶ்லோகார்த்தம்.

377. ஔதார்யாதிஶய ஸ்பூர்த்தி. "பொன்மலை" ஶப்ததாதபர்யார்த்தம். ஶங்காபரிஹாரம்.

378. "நாட்டூ" ஶப்தார்த்தம். ஐகார விசாரம்.

379. "வள்ளலே" பாசுரவ்யாக்யாநம்(6). யோஜநாத்வயம். பரோக்ஷாபரோக்ஷ நிர்த்தேஶம். ஆதேஶோபநிஷச்சாயை.

380. "எள்கல்" ஶப்₃தா₃ர்த்த₂த்₃வயம்.
381. ஸத்தையும் ஸத்தாஹாநியும்.
382. ஔதா₃ர்ய நிரூபணம். பரத்வப்ரகாஶகவிக்₃ரஹம்.
383. த்யாக₃பா₄வஹேதுக்கள். சீர்க்கடல். நிர்ப்ப₄ரனாயிருத்தல்.
384. "உய்ந்து" பாசுரவ்யாக்₂யாநம் (6) (9). ஆதே₃ஶோபநிஷச்ச₂ாயை. "மது₄ஸூத₃ந" ஶப்₃த₃ப்ரயோக₃ தாத்பர்யம்.
385. அத்யாக₃ஹேது நிரூபணம் (12). அநந்தனும் ஆழ்வாரும்.
386. ஸம்ஸாரிஶப்₃த₃ம் ஸம்ஸாரிவிஶேஷபரம்.
387. அநந்தபோ₄க₃ம். போ₄கி₃போ₄க₃ம். அநுபூ₄தாநுபா₄வ்யாம்ஶங்கள்.
388. யோகநித்திரை. ஆதே₃ஶோபநிஷச்ச₂ாயை.
389. "உன்னைச் சிந்தைசெய்து" பாசுரவ்யாக்₂யாநம் (6) (9) (12).
390. நெடுமொழி மரவிசை (24). பால்குடித்து நோய் போக்குவது. முக்தாநுப₄வம் ஆழ்வாருக்கு இங்கே. ந்ருஸிம்ஹாவதார வர்ணந தாத்பர்யம்.
391. விதி₄யும் ராக₃மும். விஶேஷண விஶேஷ்யத்₃வயங்கள். அர்த்த₂க₃ாம்பீ₄ர்யம் ரஸ்யதாதிஶயம்.
392. பூ₃லாந்வய ஶப்₃தா₃ர்த்த₂ம். த்யாக₃ஸ்வீகார ஹேதுக்கள்.
393. பா₄க₃வதலக்ஷணம். "முன்னைக்கோளரி" ஶப்₃த₃விஶேஷார்த்த₂ம் அ.உரை. (389ம பக்கத்தில் 12ல் உள்ளபடி)
394. "முடியாததென் ?" பாசுரவ்யாக்₂யாநம் (6) (9) (12). ஆதே₃ஶோபநிஷச்ச₂ாயை.
395. ராஜகுலமாஹாத்ம்யம். ஈஶ்வரனும் ஆழ்வாரும். ஜக₃த்தும் ஈஶ்வரனும் ஸாம்யமும் ஏற்றமும்.
396 "வெங்நரகம்" ஶப்₃த₃விஶேஷார்த்த₂ம். "ஏல்" ஶப்₃தா₃ர்த்த₂ம். த்₃ருஷ்டாந்தார்த்த₂ம் உக்தம். த்₃ருஷ்டாந்தாத் தா₃ர்ஷ்டாந்திகஸ்ய ஆதி₄க்யம்.
397. பனைநிழலும் ஆலநிழலும்.
398. தே₃ஶிகதி₃வ்யஸூக்தி. இருபத்தொரு தலைமுறை கணக்கு. அப்ரயோஜக்ரூரநரகம். உபபத்திநிரூபணம். ஸம்ஸாரத்யாஜ்யதாபு₃த்₃தி₄: ப₄க₃வத் கடாக்ஷாதீ₄நா.
399. ஸம்ஸாரநிவ்ருத்திஹேது நிரூபணம். ஆதே₃ஶோபநிஷச்ச₂ாயை.
400. "மாறிமாறி" பாசுரவ்யாக்₂யாநம் (6) (9) (12).
401. ப₄க₃வத்₃ வைப₄வ சதுஷ்டயம். நிர்ஹேதுகவிஷயீகாரம். பெரியதிருவடியின் அத்₃விதீயத்வம். ஆழ்வார் அதிஶங்கை.

402. ஆழ்வார் பிறந்து படைத்த வைபவம். ஆழ்வாருடைய அந்தாதியான ஜன்மம். கடல் கிடந்த துரும்பும் ஆழ்வாரும். ஆழ்வார் ப்ரபந்தங்கள் நான்கும் அந்தாதி.

403. பக்தவ்யாவ்ருத்தி. ஐஶ்வர்ய கைவல்ய வ்யாவ்ருத்தி. அத்து - சாரியைச் சொல்.

404. பகவானுடைய ப்ரதிபக்ஷ நிரஸனார்த்த வ்யாபாரம். பிராட்டியும் ஆழ்வாரும்.

405. "எந்தாய்" பாசுர வ்யாக்யாநம் (6) (9). த்ருஷ்டாந்ததயா கதநம் (9). ஆதேஶோபநிஷச்சாயை.

406. ஸம்பந்த ஜ்ஞாந விரோதியும் லங்கையும். மஹாராஜரும் ஆழ்வாரும்.

407. பதஸமபிவ்யாஹார லப்யார்த்தம்.

408. துளஸீ வைபவம். பகவானும் பிராட்டியும் நித்யஸூரிகளும்.

409. ஆழ்வார் கல்வியின் பெருமை. ஆழ்வார் கலவியால் மேன்மை. நித்ய ஸூரிகளும் ஆழ்வாரும். தடஸ்த ஶங்கா பரிஹாரம். "காற்கட்டுகை" ஶப்தார்த்தம். ஜ்ஞாநியும் பரனும்.

410. "எங்கு" ஶப்தார்த்த நிர்வாஹத்வயம். ஆதேஶோபநிஷச்சாயை.

411. "போகின்ற காலங்கள்" பாசுர வ்யாக்யாநம் (6)(9)(12). பரத்வ ஸௌலப்ய பேரக்யதா ஸூசகம்.

412. பகவத்திஶங்கையை ஆழ்வார் போக்குகை.

413. ஶத்ருகோஷ்டீ ப்ரஸித்த வைபவம். "மூவுலகு" ஶப்தார்த்தம்.

414. தண்துழாய்க் கண்ணியும் விரைநாறு கண்ணியும். ஆதேஶோபநிஷச் சாயை.

415. "கண்ணித் தண்ணந்துழாய்" பாசுரவ்யாக்யாநம் (6)(9)(12). ஆதேஶோப நிஷச்சாயை.

416. பண்ணும் இசையும் (12). தமிழ் யாப்பிலக்கணம் (12). பண்ணும் இசை யும் (24). விண்ணப்பம் செய்வார் பெருமை.

417. சடகோபன் மாறன் - புநருக்தி பரிஹாரம். உபயாதிஶங்காபரிஹாரம். யோகரூடி நிரூபணம்.

418. தஶகார்த்த ஸங்க்ரஹம்.

419. ஆத்மாந்ததாஸ்யம் - நித்யதாஸ்யம். ஆதேஶோபநிஷச்சாயை. த்ர மிடோபநிஷத் ஸங்கதி.

420. த்ரமிடோபநிஷத் தாத்பர்ய ரத்னவளி.

421. திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி வ்யாக்யாநம். கேசவன் வன்மை. "கேசவன் தமர்" ப்ரவேஶம் (6).

422. "கேசவன்தமர்" ப்ரவேஶம் (9) (12) (24). த₃ஶகார்த்த₂ஸங்க்₃ரஹம் (12). கு₃ணசேஷ்டித ப்ரகாஶகத்₃வாத₃ஶ நாமங்கள். எம்பார் நிர்வாஹம்.

423. ஆழ்வாரும் பயிரும். த₃ஶகசதுஷ்டயஸங்க₃தி. ஶங்காபரிஹாரம். தே₃ஶிக ஸ்ரீஸூக்த்யுதா₃ஹரணம்.

424. "மரஞ்ஞாந்தாநி வைராணி" ஶ்லோக விஶேஷார்த்த₂ம். ப₃ஹுவசந தாத்பர்யம்.

425. ப₄க₃வத் ப்ரயோஜநவிசாரம். ராவணனும் ராமாநுசனே.

426. ஸ்ரீமாலாகார ஸ்ரீக₄ண்டாகர்ண சரித்ரம். ஆயுஶ்ஶப்₃தா₃ர்த்த₂ம்.

427. வைஷ்ணவத்வ சிஹ்நம். நெடுமாற்கடிமை இரண்டு.

428. "கேசவன்றமர்" பாசுர வ்யாக்₂யாநம் (6) (9). "கேசவன்றமர்" எம்பெருமானுடைய நெடுமாற்கடிமை. ஸ்வரூபப்ரயுக்தமும், கு₃ணப்ரயுக்தமும்.

429. மாசதிர் - ஆகஸ்மிக ப₄க₃வத் ப்ரஸாத₃ம் (9). நாராயண ஶப்₃த₃ார்த்த₂ம் வாத்ஸல்யம் (9)(12). ஆழ்வார் விருப்பமும், ப₄க₃வான் விருப்பமும். ஏழ்படிகால் - கணக்கில் தாத்பர்யமில்லை (24).

430. ப்ரஶம்ஸாயாம் மதுப். கேஶவஶப்₃தா₃ர்த்த₂ம். வ்யாகரண நிரூபணம்.

431. ஆழ்வாரும் ப₄க₃வானும். ப₄க₃வத₃ங்கீ₃காரஹேது நிரூபணம். உபலக்ஷணம்.

432. கிம்புநர்ந்யாயஸித்₃த₄ம். "ஏழ் பிறப்பு" நிரூபணம். இருபத்தொரு தலைமுறை நிரூபணம்.

433. அவன் தலையாலே வந்த ஏற்றம். விதி - ப₄க₃வத்க்ருபை.

434. ஸமிதைபாதி ஸாவித்ரிபாதி. உபாய உபேய பர யோஜநா. புநருக்தி பரிஹாரம்.

435. நிர்வாஹபே₄த₃ங்கள். 'மாசதிர்' உபபாத₃நம் நாராயணன் என்றது. சதிர், மாசதிர். தனி த்₃வய நிரூபணம்.

436. "நாரணன்" பாசுர வ்யாக்₂யாநம் (6) (9). ஈஶ்வரத்வோபபாத₃நம் நாரணன் பாட்டு (6). உபாய உபேய பர யோஜநாநுகு₃ணந்வயம். ஆதே₃ஶோபநிஷச்ச₂ாயை.

437. "சீரணங்கு" ஶப்₃தா₃ர்த்த₂ த்₃வயம் (9) (12) (24).

438. நாராயண ஶப்₃தா₃ர்த்த₂ பரம் நாரணன் பாசுரம் (36). நாராயண ஶப்₃தா₃ர்த்த₂ நிரூபணம். "மநோமய" ஶப்₃தா₃ர்த்த₂ம். "காரணம் கிரிசை கருமம்" ஶப்₃தா₃ர்த்த₂ம்.

439. த்ரிவித₄காரண நிரூபணம். 'எழுத்து வாங்குகை' ஶப்₃தா₃ர்த்த₂ம். தா₃ஸ்ய சதுஷ்டய நிரூபணம்.

440. மிது₂நஶேஷித்வம். விரோத₄பரிஹாரம். ஆதே₃ஶோபநிஷச்ச₂ாயை.

441. "மாதவன்" பாசுரவ்யாக்2யாநம் (6) (9) (12). தீதும் அவமும் (9).

442. கன்னற்கட்டிக்குக் கோதும் அவமும்(12), ஈஶ்வரனுக்குக் கோதும் அவமும்(12).

443. ஸீதையும் ஸ்ரீரங்க3நாச்சியாரும்.

444. ஜீவனும் பரனும். ஏகாரார்த்த2ம்.

445. உபாயமும் உபாயாந்தரங்களும். உபாயாந்தரதோ3ஷம். உபாயோபேய ஸம்ப3ந்த4ம் அவம். வாலி மாயாவி யுத்3த4 சரித்ரம்.

446. பூர்வோத்தர பாபங்கள். "தீது அவம்" ஶப்3தா3ர்த்த2ம். ரகு4ராக்ஷஸ ஸம்வாத3ம்.

447. "கோது அவம்" ஶப்3தா3ர்த்த2ம்.

448. "கோது அவம்" ஶப்3த3விஶேஷார்த்த2ம். "ஆட்கொள்ளத் தோன்றிய" பாசுரார்த்த2ம். ஆதே3ஶோபநிஷச்சா2யை.

449. "கோவிந்தன்" பாசுர வ்யாக்2யாநம் (6) (9) (12). "தேவும் தன்னையும்" விஶேஷார்த்த2ம் (6) (9) (12). ப4க3வானுடைய ஸாமர்த்2யம்.

450. ப4க3வச்ச2க்தி. ப்3ராஹ்மணரும் இடையரும்.

451. ஸ்ரீவைகுண்ட2த்தில் இல்லாத ஸம்பத்து. கோ3ஸம்ருத்3தி4யும் க4டகர்த்தநமும். "தலைச்சாவி வெட்டுகை" ஶப்3தா3ர்த்த2ம்.

452. ப4க3வானுடைய ஸ்வரூப யாதா2த்ம்யம். "ஆத்மாநம் நாதிவர்த்தேதா2:" ஶ்லோக விஶேஷார்த்த2ம். ப4ட்டர் நிர்வாஹம்.

453. கீழும் மேலும் புநருக்தி பரிஹாரம். அஹ்ருத3யமும் ஸஹ்ருத3யமும். ஸஹேதுகவாத3ம் அபஸித்3தா4ந்தம். ஆழ்வாரும் உபாயாந்தரமும். ஸ்வ வசந விரோத4 நிரூபணம்.

454. ஆழ்வாருக்காக ப4க3வத்3வ்யாப்தி. ஆதே3ஶோபநிஷச்சா2யை.

455. "விட்டிலங்கு" பாசுர வ்யாக்2யாநம் (6) (9) (12) (24). ஸௌந்த3ர்யம் உபகரணம். பத3ச்சே2த3 விசாரம் (12). ரீதிப4ங்க3பரிஹாரம் (12). உபமாந உபமேய பா4வநிப3ந்த4ந ஸாமாநாதி4கரண்யம் (12). ப4ட்டர் நிர்வாஹம் (24).

456. சங்குக்குச் சீர்மை (24). திருமாலையாண்டான் எம்பெருமானார் ஐதிஹ்யம். பூர்வபா4வி அபரபா4வி வ்யாக்2யாநம்.

457. ப4ரதனும் ஆழ்வாரும்.

458. குற்றியல் உகரம். "மதியம் சீர்சங்கு" பத3ச்சே2த3விசாரம்.

459. ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யைஶ்வர்யம். வாயது கையதான ஐஶ்வர்யம். "உண்பது சொல்லில்" பாசுரார்த்த2ம். விஶேஷண அகத3ந தாத்பர்யம்.

460. ஆழ்வாரும் ஆசாரியனும். ஆதே3ஶோபநிஷச்சா2யை.

461. "மதுசூதனை" பாசுர வ்யாக்யாநம் (6) (9) (12). விதி₄ஶப்₃தா₃ர்த்த₂ம். உபகார தத்க்ருதௌஜ்ஜ்வல்ய ஹேது க்ருபாபாரவஶ்யம்.

462. க்ருபா பாரதந்த்ர்யம். துதி - ஸ்துத்யகு₃ணம். த்ரிவிக்ரமத₃ஶை பரத₃ஶை. எம்பெருமான் க்ருஷி.

463. "ப்ராப்யாப₄ாஸ ப்ராபகாப₄ாஸ" ஶப்₃த₃ா₃ர்த்த₂ம். "துதி" ஶப்₃த₃ா₃ர்த்த₂ நிரூபணம்.

464. ஆழ்வார் ஜந்மமும், ஈஶ்வரன் ஜன்மமும். "சூழல்" ஶப்₃த₃ா₃ர்த்த₂ம். கர்மமும் க்ருபையும். "விதி₄" ஶப்₃த₃ா₃ர்த்த₂ விசாரம்.

465. ஶங்காபரிஹாரம். ப₄க₃வத்க்ருத உபகாரபரம்பரா. "ஏல்" ஶப்₃த₃ா₃ர்த்த₂ம்.

466. 'திரிவிக்கிரமன்" பாசுரவ்யாக்₂யாநம் (6) (9). ஆதே₃ஶோபநிஷச்ச₂ாயை.

467. கண்ணழகும் முறுவலழகும். மஹாப₃லி நெஞ்சும், ஆழ்வார் நெஞ்சும்.

468. க்ரமு-பாத₃விக்ஷேபே-த₄ாதுபாட₂ம். ஶங்காபரிஹாரம். ப₄ட்டர் நிர்வாஹம். முற்றுவமை.

469. விஷயவிஷயாந்தரங்களின் வாசி. அரசனும் பாம்பும் ஆனையும் துர்ஜநனும்.

470. கருவுகலத்திலே நெஞ்சு. "கருவுகலம்" ஶப்₃த₃ா₃ர்த்த₂ம்.

471. "வாமனன்" பாசுரவ்யாக்₂யாநம் (6) (9). ஆதே₃ஶோபநிஷச்ச₂ாயை.

472. ப₄க₃வத்₃விஷயத்தில் கைம்மாறிலாமை. ஶ்ரிய:பதித்வாத் பூர்ணத்வம்.

473. "வாம"ஶப்₃த₃ா₃ர்த்த₂ம். வாமவாமநஶப்₃த₃ங்கள். ச₂ாந்தே₃ாக்₃யநிர்வாஹம். ப்ரத₂ம புருஷ மத்₄யம புருஷ நிர்த்தே₃ஶவிசாரம்.

474. ஸம்ஶ்லேஷ விஶ்லேஷ விசாரம். அந்வயவ்யதிரேகோக்திகள்.

475. "சிரீதரன்" பாசுரவ்யாக்₂யாநம் (6). கீ₃தையும் திருவாய்மொழியும். ஆதே₃ஶோபநிஷச்ச₂ாயை.

476. ப₄க்திபாரவஶ்ய ஜநிதவிகாரங்கள். ஸம்ஶ்லேஷ ப்ரகார நிரூபணம்.

477. சிரீதரன்-பரவாஸுதேவன் (24). பூர்வர்கள் நிர்வாஹம். ப₄ட்டர் நிர்வாஹம். கீழும் மேலும்.

478. ப₄க்திபரவஶரான ஆழ்வாருடைய யாத்ரை. பத்₃மோத்பல ஶப்₃த₃யோ: அர்த்த₂பே₄த₃ம்.

479. 'ஆடியாடி'யும் 'கேசவன்தம'ரும். த்₃வாரஶேஷியும் பரமஶேஷியும். "இருடீகேசன்" ஶப்₃த₃ா₃ர்த்த₂ம்.

480. "இருடீகேசன்" பாசுரவ்யாக்₂யாநம் (6). நாமநிர்வசநாத்₄யாயம். ஆதே₃ஶோபநிஷச்ச₂ாயை.

481. நெஞ்சுக்கு அநுஶாஸநம். "மருள்" ஶப்₃த₃ா₃ர்த்த₂ம் (9) (12).

482. லங்காநிரஸந ஸ்வாபதேஶம்.

483. லங்காருத்தவிதேஹராஜதநயா ந்யாயம். மந: ப்ராதாந்யம்.

484. ஓலக்கவார்த்தை கதை.

485. "பற்பநாபன்" பாசுரவ்யாக்யாநம் (6) (9). ஆதேஶோபநிஷச்சாயை.

486. ஔதார்யஹேது. கற்பகத்திற்காட்டில் பகவானுக்கு வாசி (12) (24). மேகஸ்வபாவம் திருமலையப்பனுக்கு (12).

487. மேகஸ்வபாவம் திருமலைக்கு (24). ஶௌர்ய வீர்ய பராக்ரமபேதம்.

488. ஸஹ்யம்பற்றின ஔதார்யம். இராமனுடைய இரண்டில்லாமை.

489. உபாயத்வோபேயத்வ பரத்வ ஸௌலப்ய ப்ராப்திபவநஸாமர்த்யாதிகள். ஆதேஶோபநிஷச்சாயை.

490. "தாமோதரனை" பாசுரவ்யாக்யாநம் (6)(9) (12) (24). ஸாமாந்யோபகாரமும் விஶேஷோபகாரமும்.

491. ப்ரஹ்மாதிகள் பாசுரம். த்ரிவிதகாரண நிரூபணம்.

492. தொல்காப்பிய உதாஹரணம். ஆழ்வார் வார்த்தை.

493. "வண்ணமாமணிச்சோதி" பாசுரவ்யாக்யாநம் (6) (9). ஆதேஶோபநிஷச்சாயை.

494. "தலைமகள்" ஶப்தவிஶேஷார்த்தம் (12)(24). வேதமும் திருவாய்மொழியும். வக்த்ருஶுத்தி.

495. முற்றுவமை.

496. வேதத்திற்காட்டில் திருவாய்மொழியின் ஏற்றம். ஏதந்நிரூபணம். தத்வ தர்ஶி வசநவைபவம் ஶாஸ்த்ரஸித்தம். கிம்புநர்ந்யாயம்.

497. தஶகார்த்தஸங்க்ரஹம். ஆதேஶோபநிஷச்சாயை.

498. த்ரமிடோபநிஷத் ஸங்கதி. த்ரமிடோபநிஷத் தாத்பர்யரத்நாவளி.

499. கேசவனுல்-திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி வ்யாக்யாநம். பகவத்வ்யாமோஹ நிரூபணம். ஆத்மாவுக்குத் தேஜஸ்கரம் தாஸ்யம்.

500. அவனுடைய ஸ்வீகாரமே நிரபேக்ஷோபாயம். 'அணைவதரவணை' ப்ரவேஶம் (6) (9).

501. மோக்ஷப்ரதத்வ ஐஶ்வர்யோபதேஶம் (9). தஶகார்த்த ஸங்க்ரஹம் (12). 'உயர்வற' 'திண்ணம்' 'அணைவது' விஶேஷார்த்தம் (12).

502. பூர்வர்கள் நிர்வாஹம். பட்டர் நிர்வாஹம். மோக்ஷப்ரதத்வ ஸர்வேஶ்வரத்வங்கள். மோக்ஷஸ்வரூப நிரூபணம். பிள்ளை உலகாரியனுக்குப் பெருமாள் தந்த வரம்.

503. பூாகூவத ஸம்பந்தம் மோக்ஷ ஹேது. பகவத்விநாபூத தர்மங்கள்.
504. அத்வேஷாபிமுக்யாதிஜநக ப்ரதிபாதக ப்ரமாண நிரூபணம்.
505. மோக்ஷ ஸ்வரூப நிஷ்கர்ஷம். அபுநராவ்ருத்தி லக்ஷண மோக்ஷ விஷய ப்ரமாணங்கள்.
506. மால்யவானும் மாரீசனும் ஸ்ரீவிபீஷணனும். ராவணனும் ஸம்ஸாரிகளும்.
507. ஆபத்துக்குத் தப்பின ஆழ்வார்.
508. "அணைவதரவணை" பாசுர வ்யாக்யாநம் (6) (9) (12). ஈஶ்வரத்வ ஹேது நிரூபணம (6).
509. ஸங்க்ரஹ விஸ்தரபாவம் (24). "பூம்பாவை" ஶப்தவிஶேஷார்த்தம் (24). ஆநந்ததாரதம்யாபாவம். ஸர்வமுக்தி ப்ரஸங்கபரிஹாரம்.
510. பர்யங்கவித்யா ப்ரகரண நிரூபணம். அஷ்டபரிசாரிகா நாமங்கள்.
511. ஸாமாநாதிகரண்யஹேது நிரூபணம். ப்ரஹ்மஶப்தநிருக்தி.
512. வர்த்தமாந நிர்த்தேஶ தாத்பர்யம். ஶேஷஶேஷிகளின் பரிமாற்றம்.
513. "குமரிருக்கை" ஶப்தார்த்தம். பெருமாள், பிராட்டி, ஶேஷன் ஆகியோர்க்கு ஆநந்தஸாம்ய நிரூபணம. "ரம்யமாவஸதம்" ஶ்லோகார்த்தம்.
514. விஷயபேதப்ரயுக்த ரஸபேதம். முக்த ப்ராப்ய போக நிரூபணம். "ஸ ப்ரஹ்மா ஸ ஶிவ:" ஶ்ருதி வாக்யார்த்தம்.
515. அவ்விபூதியும இவ்விபூதியும். தேவதாந்தரங்களும் பரதெய்வமும். தேவதாந்தரங்கள் ஆஶ்ரயணீயங்களன்று.
516. ஜடாயு பிஶாசங்களுக்கு மோக்ஷமளித்த சரித்ரம். குப்ஜாம்ரம்—ஸ்தாவராவதாரம்.
517. ஶங்காபரிஹாரம். ப்ரதிபூஶப்தார்த்தம். ப்ராப்ய ப்ராபக ஸங்க்ரஹம். "விஷ்ணு போத" ஶப்தவிஶேஷார்த்தம்.
518. "நீந்தும" பாசுர வ்யாக்யாநம் (6) (9) (12). ஸங்க்ரஹ விஸ்தர பாவம். ஆதேஶோபநிஷச்சாயை.
519. "வீடு" ஶப்தார்த்தநிஷ்கர்ஷம் (24). பிள்ளை திருநறையூரரையர் நிர்வாஹம். ஆனையும் ஆழ்வாரும்.
520. மெல்லொற்று வல்லொற்று. ஸாமாநாதிகரண்ய நிபந்தநம்.
521. ஆழ்வார் திருவுள்ளம்பற்றிய வீடு. கைவல்ய வ்யாவ்ருத்தி. "நிரஸ்தாதிஶய" ஶ்லோக வ்யாக்யாநம்.
522. "கத்யர்த்தா: புத்த்யர்த்தா:" இதி ந்யாய:. "இடர்" ஶப்தார்த்தத்ரயம். முக்தி ஶப்த நிகண்டு.

523. ஆனையிடர் கடிந்தது திருத்துழாய்ப் பரிமளம்.

524. "புணர்க்கும்" பாசுர வ்யாக்₂யாநம் (6)(9)(12). ஆதே₃ஶோபநிஷச்சா₂யை.

525. இருப்பு மாறினால் கார்யம் நடைபெறாது. ஜக₃த்காரணத்வமும், ஸத்தா ஹேதுத்வமும். "புணர்ப்பன்" ஶப்₃தா₃ர்த்த₂ம் (24). ஶ்ரிய:பதியினுடைய அதிமாநுஷ சேஷ்டிதங்கள்.

526. "சுடுதடி" ஶப்₃தா₃ர்த்த₂ம். ப்₃ரஹ்மஶிவாதி₃களுக்கும் அந்தராத்மா. ஐக்ய கத₂ந தாத்பர்யம். பே₄த₃வாத₃மும் அபே₄த₃வாத₃மும்.

527. ப₄க₃வத: அந்தர்யாமித்வம். ஶ்ரீமத்த்வ கத₂ந தாத்பர்யம். பரத்வஸௌலப்₄ய நித₃ர்ஶநம்.

528. "புலனைந்து" பாசுர வ்யாக்₂யாநம் (6). ஆனைத்தொழில் ஶப்₃தா₃ர்த்த₂ம். ஆதே₃ஶோபநிஷச்சா₂யை.

529. ரஸாயநஸேவையும் கு₃ணாநுப₄வமும். புலனும் பொறியும். ஸம்ஸார நிவ்ருத்தி பூர்வக பரமபத₃ ப்ராப்திக்கு ஹேது.

530. இவ்விபூ₄தியும் அவ்விபூ₄தியும். மாயாவாத₃ வ்யாவ்ருத்தி. இச்சை₂யே அதி₄காரம். ஸ்மர்த்தவ்ய விஷயஸாரஸ்யம். ப₄க₃வத்ஸமாஶ்ரயணத்துக்குக் காலநியதியில்லை. ஆழ்வாரும் கலியனும். "பொறி" ஶப்₃தா₃ர்த்த₂ம். ஶங்காபரிஹாரம்.

531. அஹமர்த்த₂விநாஶவாத₃ம். நையாயிகனும் மாயாவாதி₃யும். ஆப்தோப தே₃ஶம். கீ₃தையும் திருவாய்மொழியும்.

532. அஶ்வத்த₂மும் கடலும். "நானும் சொன்னேன்" பாசுரார்த்த₂ம். ஆழ்வார்கள் ஆத₃ரித்த மந்திரம். அபர்வணி கடல் தீண்டலாகாது. ஆதே₃ஶோபநிஷச்சா₂யை.

533. "ஓவாத்துயர்" பாசுர வ்யாக்₂யாநம் (6) (9) (12) (24). ஶ்ரீஹயக்₃ரீவாத்₃ய வதாரங்கள். "இணைவனும்" என்றதின் விவரணம். ஜக₃த்காரணபூ₄த னுடைய கார்யரூபாவதாரம். வேத₃ப்ரவர்த்தகன். புராணப்ரவர்த்தகன். கீ₃தோபநிஷதா₃சார்யன்.

534. "மூவுலகு" நிரூபணம். வித்₃யையும் அநுஷ்டா₂நமும். ஆழ்வார் இழிந்து ஆடும் துறை. நீந்தும்துயர்ப்பிறவியும் ஓவாத்துயர்ப்பிறவியும். ஸந்த்₄யா வந்த₃ந அக்₃நிஹோத்ரவ்யாவ்ருத்தி. பௌநருக்த்ய பரிஹாரம்.

535. கீழும் மேலும் அந்வயம். ஈஶ்வரனுடைய அநுமதி - உதா₃ஸீநதை.

536. கர்ஷகனும் ஈஶ்வரன். ஈஶ்வரனுடைய சோம்பாமை. பெரியதிருவந்தாதி வ்யாக்₂யாநம்.

537. ஹயக்₃ரீவாத்₃யவதார ப்ரயோஜந நிரூபணம்.

538. ஈஶ்வரனுடைய ஶாஸ்த்ருத்வம். ஆதேஶோபநிஷச்சாயை.

539. "தீர்த்தன்" பாசுர வ்யாக்யாநம் (6) (9) (12) (24). ருத்ரனுடைய ஶாஸ்த்ருத்வக்கு ஹேது. அர்ஜுநப்ரத்யக்ஷம்.

540. அஶிவனுடைய ஶிவத்வநிதாநம். ஸ்ரீவாமனனும் ஸ்ரீக்ருஷ்ணனும். அர்ஜுந சரித்ரம்.

541. அஶாஸ்த்தரையும் ஶாஸ்த்தராக்கவல்ல ஶாஸ்த்ருத்வம். "குறைகொண்டு" பாசுரார்த்தம். ஈஶ்வரஸம்ஹிதாவசநம்.

542. துஷ்புத்ரர்களுக்கு ஸ்ரீபாததீர்த்தம் தெளித்தல். ஸ்ரீக்ருஷ்ண ஸ்ரீவாமந ஸாமயம். அபிமந்யுவதப்ரகரணே அர்ஜுந சரித்ரம். ஜயத்ரதவத சரித்ரம்.

543. கண்ணனுடைய திருவடியும், சிவனுடைய முடியும். பிள்ளை நிர்வாஹம். "பார்த்தோ விஜேதா" ஶ்லோகம்.

544. ஆதேஶோபநிஷச்சாயை.

545. "கிடந்திருந்து" பாசுர வ்யாக்யாநம் (6) (9) (12). க்ஷீரார்ணவஶயநம் (9). "கிடந்து" ஶப்தார்த்தம் (12).

546. விபூதியும் விபூதிமானும். பூமியும் பூமிநாதனும். "கிடந்து" ஶப்தார்த்த த்வயம்.

547. "பாஹும் புஜகபோகாபம்" ஶ்லோக வ்யாக்யாநம். நின்றவாறு இருந்தவாறு கிடந்தவாறு.

548. ஶங்காபரிஹாரம். ராமபரத்வவைபவம்.

549. ஸ்ரீவராஹ வைபவம். நஹி நிந்தா ந்யாயம். "கரக்கும்" ஶப்தார்த்த த்வயம்.

550. திருவுதரத்தின் கார்ஶ்யம். "பார்" என்னும் ஶப்தவிஷயகவிசாரம். "மால்" ஶப்தார்த்தம்.

551. "காண்பாரார்" பாசுர வ்யாக்யாநம் (6) (9) (12). உதாஹரணகதநம். அத்ரதிகரணார்த்தம். ஆதேஶோபநிஷச்சாயை.

552. "ஏண்" ஶப்தார்த்தம் (12). 'ஓ' என்கிற அசை வினவைக் காட்டும் (12). பரிஸமாப்ய வர்த்தநம் வ்யாபகனை வ்யாப்யம் பரிச்சேதியாது. பரவஸ்துவினுடைய அபரிச்சேத்யத்வம்.

553. ஸ்வயத்நமும் பராங்கீகாரமும். அபதாநமும் அவதாநமும். செயலும் ஸ்வரூபமும் அபரிச்சிந்நம்.

554. பரமபதநிலயத்வம். ஸகல பதார்த்தவ்யாப்தி. பரிஸமாப்ய வர்த்தநம். வ்யாப்யாபரிச்சேத்யத்வம். ஆதேஶோபநிஷச்சாயை.

555. "எங்குமுளன்" பாசுர வ்யாக்2யாநம் (6) (9) (12) (24). ஆஸ்ரிதார்த்த2ம் ஸர்வாந்தராத்மத்வ ப்ரத2ர்ஸநம். அநுபூ4தாம்ஸத்திலே ஸம்ஸயம் கூடுமோ ? ஹிரண்யன் பட்ட பாடு.

556. வ்யாப்தியும் நரஸிம்ஹமும். ஸ்ரீப்ரஹ்லாத3ன் சொன்ன தப்பு. ஸ்ரீக்ருஷ்ண னும் ஸ்ரீப்ரஹ்லாத3னும்.

557. வார்த்தையின் சீர்மையும் ஸம்ப3ந்த4மும் பருவமும். "பள்ளியில் ஓதிவந்த" பாசுர வ்யாக்2யாநம்.

558. ஹிரண்யனும் திருமங்கைமன்னனும். அஸஹ்யாபசாரம். தங்நிரூபணம். "அளந்திட்ட தூணை" பாசுர வ்யாக்2யாநம்.

559. ந்ருஸிம்ஹ க்ரௌர்யம். ஆதே3ஸோபநிஷச்சா2யை.

560. "சீர்மைகொள்" பாசுர வ்யாக்2யாநம் (6) (9) (12). ஸ்வலாப4ஸந்தோஷம். உப4யப4ாவநாநிஷ்ட2ர்.

561. த்ரிவித4காரணம் ப்3ரஹ்ம. ஸர்வக3தத்வம். ஸர்வஸப்3த3வாச்யத்வம். அஸாத4ாரண தி3வ்யமங்க3ள விக்3ரஹம்.

562. உப4ய விபூ4தியிலும் த்ரிவித4 காரணத்வ நிரூபணம். ஜகதா3காரத்வமும் அஸாத4ாரண விக்3ரஹமும்.

563. "கண்டலங்கள் செய்ய" பாசுர வ்யாக்2யாநம் (6) (9) (12). ஆதே3ஸோப நிஷச்சா2யை.

564. "எம்மா வீடு" ஸப்3தா3ர்த்த2ம். முக்தப்ராப்யபே4ாக3ம்.

565. வைலக்ஷண்ய த்ரயம். "அம்ப4ஸ்யபாரே" ஸ்ருத்யர்த்த2ம்.

566. நான்முகனுடைய ப்ரஜாபதித்வம் ப4க3வதா3யத்தம். மஹீயாங் ப்ரஜாபதி: நாராயண:.

567. த3ஸகார்த்த2 ஸங்க்3ரஹம்.

568. ஆதே3ஸோபநிஷச்சா2யை. த3ஹரமித்3யோபநிஷத் ஸங்க3தி. த3ஹரமித்3யோப நிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி.

569. "அணைந்தவர்கள்" திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி வ்யாக்2யாநம்.

570. "அணைந்தவர்கள்" ஸப்3தா3ர்த்த2த்3வயம். பாட2பே4த3ம். ஸ்ரீக்ருஷ்ணாவதா ரத்திலே மோக்ஷம் பெற்றவர்கள். ஸ்ரீக்ருஷ்ணாவதாரத்திலே ஊற்றம். ஆழ்வாருடைய உபதே3ஸத்தின் ஸாத்3தி4.

571. ஆழ்வார்வீடும்,மாமுனிகள்வீடும். "எம்மாவீடு"ப்ரவேஸம்(6)(9)(12). பரமா சார்யனும் சரமாசார்யனும்.

572. புருஷார்த்த2 நிஷ்கர்ஷம். அவனுடைய உபாயபா4வமும், இவனுடைய அபேக்ஷையும். இளையபெருமாளும் ஆழ்வாரும். ப்ரஸக்த ப்ரதிஷேத4ம்.

573. ஆழ்வாருடைய ப4க3வத் ப்ரஸாத3லப்3த4ஜ்ஞாந வைப4வம். பரார்த்த2 கைங்கர்யம் பரமபுருஷார்த்த2ம். ஸங்க3தித்3வயம்.

574. ஶங்காஸமாதா4நம். ஸங்க3தித்3வய நிதா3நப் பாட்டுக்கள். விரோத4 பரிஹாரம்.

575. பரமரஹஸ்யார்த்த2 ப்ரதிபாத3கம் "எம்மாவீடு" பதிகம். ஸ்வார்த்த2மும் பரார்த்த2மும். எம்பார் ஐதிஹ்யம். குலஶேக2ரப் பெருமாளும் நம்மாழ்வாரும். ஆஶங்காபரிஹாரம். ப்ராபகஸ்வீகாரமும், ப்ராப்ய நிஷ்கர்ஷமும்.

576. தத்க்ரதுந்யாயம். ப்ரமேயாநுகு3ண ப்ரமாண ப்ரத3ர்ஶநம். பூர்வோத்தர வாக்யார்த்த2 நிரூபணம்.

577. ஆத்மவிநாஶம்-ஸம்ஸாரம். ப4ரதலக்ஷ்மண சரித்ரவர்ணநம்.

578. "விலலாப" ஶ்லோகார்த்த2ம். "ஶிஷ்டக3ர்ஹா" ஶப்3தா3ர்த்த2ம். புரோஹித ஶப்3தா3ர்த்த2ம்.

579 ஷஷ்டி2 விப4க்த்யர்த்த2ம். "ராஜ்யம் சாஹம் ச" ஶ்லோகார்த்த2ம். "கத2ம் த3ஶரதா2ஜ்ஜாத:" ஶ்லோகார்த்த2ம்.

580. "குருஷ்வ மாம்" ஶ்லோகார்த்த2ம். பரஸ்மைபத3 ஆத்மநேபத3விசாரம். இளையபெருமாள் வருத்தம்.

581. "ஏவமுக்தஸ்து ராமேண" ஶ்லோகார்த்த2ம். லக்ஷ்மண ஶப்3தா3ர்த்த2ம்.

582. "ஸீதா ஸமக்ஷம்" ஶ்லோகார்த்த2ம். ப4ரதனும் லக்ஷ்மணனும் ஆழ்வாரும். ப4க3வானுடைய அஸ்மிதை, ஜீவனுடைய அஸ்மிதை. "புருஷார்த்த2" ஶப்3தா3ர்த்த2ம்.

583. "எம்மாவீடு" பாசுரவ்யாக்2யாநம் (6)(9). க3ஜேந்த்3ரமோக்ஷகத2ந தாத்பர்ய நிரூபணம் (6). க3ஜேந்த்3ர வ்ருத்தாந்தம் த்3ருஷ்டாந்தம் (9).

584. அந்வய ப்ரகாரத்3வயம் (12). தமிழன் நிர்வாஹம். ப4க3வச்சரணவைப4வம். சேர்த்து-ல்யப்பன்று-விதி4 (24).

585. பாய்மா-குதிரை ; கைம்மா-ஆனை (24). வீடும் மாவீடும் எம்மாவீடும்.

586. ஶங்கா பரிஹாரம். வீட்டு விகல்பம். ப்ரயோஜந ப்ரயோஜநாந்தரங்கள்.

587. கொக்குவாயும் படுகண்ணியும். "யாவந்ந சரணௌ" ஶ்லோகார்த்த2ம்.

588. விரோத4ஶங்காபரிஹாரம். "பார்த்தி2வவ்யஞ்ஜந" ஶப்3தா3ர்த்த2ம். "பரமாபத3மாபந்ந:" ஶ்லோகார்த்த2ம். ப4ரதனும் ஸ்ரீகுலஶேக2ரப்பெருமாளும்.

589. "பரமாபத்" ஶப்3தா3ர்த்த2ம். அங்கும் இங்கும். ஸ்ரீக3ஜேந்த்3ரனும் ஆழ்வாரும்.

590. ஶங்காபரிஹாரம். விரோத4பரிஹாரம். ஸ்வரூபரூபங்கள். ஆதே3ஶோப நிஷச்சா2யை.

591. "ஈதே" பாசுர வ்யாக்₂யாநம் (6) (9) (12) (24). ஞானக்கை-ப₄க்தியோக₃ம் (6).

592. "ஞானக்கை" ஶப்₃தா₃ர்த்த₂ த்₃வயம். எம்பார் முதலியாண்டான் ஐதிஹ்யம். காயிகமும் மானஸிகமும். நசிகேதஸ்ஸூம் ஆழ்வாரும்.

593. நாசிகேத உபாக்₂யாநம் (அ. அ. உரை). ஜீவனும் பரனும்.

594. அந்யாபதே₃ஶ ப்ரகரணம். முதலியாண்டான் எம்பார் ஐதிஹ்ய விவரணம்.

595. யயாதிசரித்ரம்.

596. "செய்யேல்" பாசுர வ்யாக்₂யாநம் (6) (9) (12). ஆதே₃ஶோபநிஷச்ச₂ாயை.

597. வாசிக கைங்கர்ய ப்ரார்த்த₂னை.

598. "விஜ்ஞாநம் யதி₃த₃ம் ப்ராப்தம்" ஶ்லோகார்த்த₂ம்.

599. "எனக்கே" பாசுர வ்யாக்₂யாநம் (6). "நாத₂ந்ய: கேஶவம் ஸ்தௌதி" ஶ்லோகோதா₃ஹரணம். ஆதே₃ஶோபநிஷச்ச₂ாயை.

600. உபநிஷத்₃கு₃ஹ்யார்த்த₂ம் (9). ப்ரதா₄நமான ததே₃க பாரதந்த்ர்யம் (12).

601. ஶேஷஶேஷிகள் பரிமாற்றம். முன்னிலையும் படர்க்கையும். அந்ய ஶேஷத்வநிவ்ருத்தி. ஸ்வஶேஷத்வநிவ்ருத்தி. பாரதந்த்ர்யகாஷ்டை₂யும் புருஷார்த்த₂மும். அசித்₃வத்பாரதந்த்ர்யம். எம்பார் நிர்வாஹம்.

602. ப₃த்₃த₄ரும் முக்தரும் நித்யரும் ப₄க₃வானும். போ₄க்₃யத்வபோ₄க்த்ருத்வங்கள். ஶாந்திபர்வ ஶ்லோகோதா₃ஹரணம். சேதநக₃தஜ்ஞாநாநந்த₃ விநியோக₃ ப்ரகாரம். ஶாரீரகஸூத்ரோதா₃ஹரணம். தத்க்ரது ந்யாயம்.

603. ஸ்ரீவசநபூ₄ஷண நிஷ்கர்ஷம். பிள்ளைதிருநறையூரரையர், எம்பார் ஐதிஹ்யம். ஶங்காஸமாதா₄நம். எம்மாவீட்டில் எம்மாவீடு. வைஷ்ணவ ஸர்வஸ்வம். ஶங்காபரிஹாரம்.

604. உபநிஷத்₃கு₃ஹ்யம். த்₃வயநிஷ்டா₂நுஷ்டா₂நம். தத்ர ப்ரமாணப்ரத₃ர்ஶநம். ராக₃ப்ராப்தமும் ஸ்வரூபப்ராப்தமும்.

605. ஶேஷஶேஷி லக்ஷணம். புருஷார்த்த₂ நிஷ்கர்ஷ ப்ரகாரம்.

606. "ப்ரக்ஷாளநாத்₃தி₄" ந்யாயம். சேதநஸ்வரூப நிரூபணம். ஆழ்வாருடைய அவயவித்வ ப்ரதிபாத₃க ஶ்லோகம். ஏகாரார்த்த₂ம். "சிறப்பு" ஶப்₃தா₃ர்த்த₂த்ரயம்.

607. "சிறப்பில்வீடு" பாசுர வ்யாக்₂யாநம் (6) (9). "மனக்கே" ஶப்₃த₃விசாரம். ஆதே₃ஶோபநிஷச்ச₂ாயை.

608. ஸ்வக₃தாநுஸந்தா₄நம் (12). ஸ்வர்க்க₃நரக ஶப்₃தா₃ர்த்த₂ம் (24). பர்யாய ஶப்₃த₃ங்கள் (24).

609. ஆத்மாபி₄மாநாநுகு₃ண புருஷார்த்த₂வ்யவஸ்தா₂. ஆத்மவாத₃ம் ப₃ஹூவித₄ம்.

610. ஜீவஸ்வரூபநிஷ்கர்ஷம். ஆழ்வாரும் ஆளவந்தாரும். வீட்டுக்கு அதிஶய மாவது.

611. தேஹாத்மவாதம். தேஹாதிரிக்தாத்மவாதம். "ப்ரஜாபதிஶ்சரதி கர்ப்பே அந்த:" ஶ்ருத்யர்த்தம்.

612 "அஜாயமாந:" ஶ்ருத்யர்த்தம். ஜீவஸ்வரூபபரஶப்தங்கள் (36). அத்தலையும் இத்தலையும். ஆதேஶோபநிஷச்சாயை.

613 "மகிழ்கொள் தெய்வம்" பாசுர வ்யாக்யாநம் (6) (9) (12). ஆதேஶோபநிஷச்சாயை. "உலோகம் அலோகம்" ஶப்தார்த்தம் (9). "உலோகம் அலோகம்" ஶப்தார்த்தம் (12).

614. "உலோக" ஶப்தவ்யுத்பத்தி (24). மலர்ந்த - விஶிஷ்டாத்வைதமத ஸாரார்த்தம். சேதநாசேதநநியத ஸ்வபாவங்கள்.

615. கார்யகாரண ப்ரஹ்மைக்யம். விஶிஷ்டாத்வைத ஶப்தார்த்தம். ப்ரஹ்மண: நிர்விகாரத்வரக்ஷணம். சேதநாசேதநயோ: கார்யத்வ ப்ரகாரம்.

616 "வாராய்" பாசுர வ்யக்யாநம் (6) (9). "மகிழ்கொள்" பாட்டில் விஶேஷம் (36). ஸீதையும் ஆழ்வாரும். ஆதேஶோபநிஷச்சாயை.

617. ஆந்தராநுபவமும் பாஹ்யாநுபவாபேக்ஷையும். அந்யபரோக்தியில் ப்ராப்ய நிஷ்கர்ஷம்.

618. அகவாய் பெரியதிருநாள். ஶாரீரக ஸூத்ர ப்ரதர்ஶநம். ஶங்காபரிஹாரம்.

619. 'எக்காலத்தெந்தை" பாசுர வ்யாக்யாநம் (6). அந்வயபேத ப்ரதர்ஶநம் (அ. அ. உரை). ஆதேஶோபநிஷச்சாயை.

620. "வேதவிமலர்" ஶப்தார்த்தம் (9) (12). "அக்காரக்கனி" ஶப்தார்த்தம். (12) (24). ஆளவந்தார் எம்பெருமானார் நிர்வாஹங்கள் (24).

621. ரிஷிஶப்தார்த்தம். ஆளவந்தார் நிர்வாஹம். "யத்ரர்ஷய:" ஶ்ருத்யர்த்தம்.

622. புராண ஶப்தார்த்தம். எம்பெருமானார் நிர்வாஹம். யாமுநபாஷ்யகார நிர்வாஹங்களில் அந்வயக்ரமம்.

623. "யானேயென்னை" பாசுர வ்யாக்யாநம் (6) (9). அவதாரணார்த்தம். ஆதேஶோபநிஷச்சாயை.

624. அப்ருதக்ஸித்த ஸம்பந்தம். அநாத்யஜ்ஞாநம். அஹங்காரமமகாரங்கள். பாடபேதம்(12). விபரீதஜ்ஞாநம்(24). "இருந்தேன்" விஶேஷார்த்தம்(12)(24) "மஞ்சா: க்ரோஶந்தி" ந்யாயம்.

625. நித்யரும் ஸம்ஸாரிகளும். பரதனும் ஸீதையும் ஆழ்வாரும். அந்யதா-ஜ்ஞாநம். ஏவகாரார்த்தம். ராஜபுத்ரஸமாதி.

626. ஐக்யவ்யபதேஶஹேது. ஶரீரவாசகஶப்தம் ஶரீரிபர்யந்தாபிதாயி.

627. "மத்த: ஸர்வம்" ஶ்லோகார்த்தம். "அஹம் மநுரபவம்" ஶ்ருத்யர்த்தம். ப்ரகார ப்ரகாரி பாவமும், கார்ய காரண பாவமும். "ஸ வாஸுதேவ:" ஶ்லோகார்த்தம்.

628. "ஜ்ஞாநம் விஶுத்தம்" ஶ்லோகார்த்தம். "ஸத்பாவ ஏவம்" ஶ்லோகார்த்தம். ஆழ்வார் அவஸாதம்.

629. "ஏறேலேழும்" பாசுர வ்யாக்யாநம் (6) (9) (12). ஆதேஶோபநிஷச்சாயை நப்பின்னையும் ஸீதையும் ஆழ்வாரும். பாடபேதம் (9). "ஏல்" விஶேஷார்த்தம் (12).

630. விதிநிர்மிதாந்வயம்.

631. நிரர்த்தகாவ்யயம். திருவடி மதித்த ஐஶ்வர்யம். "பஹூவ புத்திஸ்து" ஶ்லோகார்த்தம்.

632. ஆழ்வார் தமக்கு விஶேஷகதநம்.

633. பகவச்சரண வைபவம். பரனும் ஜீவனும்.

634. "விடலில்" பாசுர வ்யாக்யாநம் (6) (9) (12). ஆதேஶோபநிஷச்சாயை. ஆறுயிரப்படி விஶேஷார்த்தம்.

635. திருவாழியாழ்வானும் ஆழ்வாரும். "கெடலில் வீடு" ஶப்தார்த்தம். எம்மாவீட்டுப் பதிகத்தில் சொல்லப்பட்ட ப்ராப்யம்.

636. தஶகார்த்தஸங்க்ரஹம்.

637. ஆதேஶோபநிஷச்சாயை. த்ரமிடோபநிஷத்ஸங்கதி.

638. த்ரமிடோபநிஷத் தாத்பர்ய ரத்னவளி.

639. "எம்மாவீடும் வேண்டா" திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதிப் பாசுரவ்யாக்யாநம். ஆழ்வாருடைய வாழ்வும் அதனடியும். மாமுனிகளுடைய வாழ்வும் அதனடியும். கீழ்மை - பராங்குஶோதரஸேவை.

640. "கிளரொளி" ப்ரவேஶம் (6) (9) (12) (24). தஶகார்த்தஸங்க்ரஹம்(12). பேடிகாபேதம். திருவுள்ளத்துக்கும் லௌகிகருக்கும் உபதேஶம். ஆளவந்தார் எம்பெருமானர் நிர்வாஹங்கள்.

641. ப்ராப்ய ப்ராபக பர நிர்வாஹ விவரணம். தத்தந்நிர்வாஹ ஹேதுபூத பதங்கள். பகவான் ப்ராப்யன், அவனுகந்த திவ்யதேஶமும் ப்ராப்யம்.

642. "கிளரொளி" பாசுர வ்யாக்யாநம் (6) (9) (12). பகவத்விக்ரஹ வைலக்ஷண்ய ஹேது நிரூபணம் (6).

643. "இளமை" ஶப்தார்த்தம் (12). தம் திருவுள்ளத்தைக் குறித்து உபதேஶம்(12). அடிமைசெய்கிறவர்களும் அடிமைகொள்ளுமவனும் அடிமை செய்யும் தேஶமும். "தளர்வு" ஶப்தார்த்தம்.

644. "இளமை" ஶப்₃தா₃ர்த்த₂த்₃வயம். தத்ர ப்ரமாண ப்ரத₃ர்ஶநம். "வாள்களாகி நாள்கள் செல்ல" பாசுரார்த்த₂ம்.
645. ஸ்ரீப்ரஹ்லாதோ₃பதே₃ஶம். பா₃ல்யம்-பா₃ல்யயௌவநஸந்தி₄.
646. நிர்விகாரனுக்கும் விகாரம். சக்ரதீர்த்த₂த்துக்கு அநந்தரம் திருநாள்படி. ஸமாப்தி. பரமபத₃மும் திருமலையும்.
647. "இளிம்பு" ஶப்₃தா₃ர்த்த₂ம். ஆதே₃ஶோபநிஷச்ச₂ாயை.
648. "சதிரிளமடவார்" பாசுர வ்யாக்₂யாநம் (6) (9) (12). ஆதே₃ஶோபநிஷச்ச₂ாயை. அழகர் திருநாமத்தின் ஹேதுநிரூபணம் (6) (9).
649. விஷயங்கள் முதலைகள் (24). நரகாவஹவிஷயங்கள். "தவழ்" ஶப்₃த₃விஶேஷார்த்த₂ம் (24). ஸ்ரீபதி - திருப்பதி.
650. காமுகன் காமினீ அநுவர்த்தநங்கள். விஷயாந்தரங்களின் தோ₃ஷபஞ்சகம்.
651. ஸர்வாத்மநா ஸௌந்த₃ரன்.
652. "பயனல்ல செய்து" பாசுர வ்யாக்₂யாநம் (6) (9). ஏவகாரார்த்த₂ம். ஆதே₃ஶோபநிஷச்ச₂ாயை.
653 விஷயவிஷயாந்தரங்களின் வாசி (24). ப்ராப்யப்ராபகைக்யம். கலக்கம் ப்ராப்யம்.
654. பரவிபூ₄வ து₃ர்லப₄த்வம். அர்ச்சா ஸௌலப்₄யம்.
655. ப்ராப்ய ப்ராபக பர ஶப்₃த₃ங்கள்.
656. "கரும வன்பாசம்" பாசுர வ்யாக்₂யாநம் (6) (9) (12). ஆதே₃ஶோபநிஷச்ச₂ாயை.
657. அவதார ப்ரயோஜநம். பெருமலை ஶப்₃தா₃ர்த்த₂ம். ஆதா₄ரமான மலையும் ஆதே₄யமான மலையும். ஊருக்கு இரண்டு மழை. மால் இரும் சோலை ஶப்₃தா₃ர்த்த₂ம்.
658. எம்பெருமானார் ஆழ்வான் நிர்வாஹங்கள். முரபாஶம். ஏகாரார்த்த₂த்₃வயம்.
659. ப₄க₃வதை₃ஶ்வர்யம்.
660. புநருக்திபரிஹாரம்.
661. "திறமுடை" பாசுர வ்யாக்₂யாநம் (6) (9) (12). ஆதே₃ஶோபநிஷச்ச₂ாயை.
662. ஆழ்வார் திருவுள்ளமும் மறுவில் வண்சுனையும். "கிறி" ஶப்₃தா₃ர்த்த₂ம்.
663. ஈஶ்வரனும் திருவாழியும். திருவாழியாழ்வான் வைப₄வம். "ஜாதம் குதஸ்தத்" ஶ்லோகோதா₃ஹரணம். பௌண்ட்₃ரகவாஸுதே₃வகதா₂.
664. நதி₃களுக்கு ஶுத்₃தி₄ஹேது.
665. "கிறியென" பாசுர வ்யாக்₂யாநம் (6) (9) (12). ஆதே₃ஶோபநிஷச்ச₂ாயை. "வெண்ணெயுண்டவன் கோயில்" ஶப்₃த₃விஶேஷார்த்த₂ம்.
666. மறியும் பிணையும் (12) (24). "கீழ்மை" ஶப்₃தா₃ர்த்த₂ம்.
667. ஸ்ரீரங்க₃வாதூ₄ல வரத₃கு₃ரு ஶ்லோகம். ஶிஷ்யாசார்ய ஸஹவாஸம். ஆதே₃ஶோபநிஷச்ச₂ாயை.

668. "நலமென" பாசுரவ்யாக்யாநம். "மதி" ஶப்தார்த்தம் (6) (9).
669. "ஸ்வர்க்கநரக" ஶப்தார்த்தம். "யஸ்த்வயா ஸஹ" ஶ்லோகார்த்தம்.
670. கார்யாத் காரணாநுமாநம். "ஸஹயுக்தேऽப்ரதாநே" என்ற க்ரமம்.
671. இளையபெருமாளும் ஆழ்வாரும்.
672. "வலம்செய்து" பாசுரவ்யாக்யாநம் (6) (9). ஆதேஶோபநிஷச்சாயை.
673. ராஜாவும் ராஜாதிராஜனும்.
674. "மாயவன்" ஶப்தார்த்தத்வயம். ஸ்ம்ருதி பீஜபேதங்கள். பூமிப் பிராட்டியின் திருமுலைத்தடங்கள். ப்ரஜைக்கு ஈடுபாடு.
675. நித்யரும் ஸம்ஸாரவிபூதியும். ஶங்காபரிஹாரம். தெற்குத் திருமலையும் வடக்குத் திருமலையும். அஶ்வமேதபலலாபஹேது. பிள்ளை திருநறையூர் அரையர்—பட்டர் ஐதிஹ்யம்.
676. நித்யஸூரி யாத்ரை. ஆதேஶோபநிஷச்சாயை.
677. "வழக்கென" பாசுரவ்யாக்யாநம் (6) (9) (12) (24).
678. ஆனைநின்றவிடத்திலே ஆனைசேரும். "அழன்" ஶப்தார்த்தம்.
679. "இனம்சேர்" ஶப்தார்த்தம். ஆதேஶோபநிஷச்சாயை.
680. "சூதென்று" பாசுரவ்யாக்யாநம் (6)(9)(12)(24). கீதோபதேஶபரகாதா. மாதிமை - மென்மை (12).
681. ஆழ்வாரும் தொண்டரடிப்பொடியாழ்வாரும். "அநாஹிதாக்நிதா" ஶ்லோகார்த்தம். "அத்ரிகணீ" ஶப்தார்த்தம்.
682. களவும் சூதும். ஏவகாரவ்யாவர்த்யம்.
683. "பொருளென்று" பாசுரவ்யாக்யாநம்(6)(9)(12). ஆதேஶோபநிஷச்சாயை.
684. ஆழ்வாரும் நாமும். கர்ஷகனும் பகவானும்.
685. ஆழ்வார் வைபவம். ஸ்ரீபராங்குஶக்ருபா. அவதாரணார்த்தம்.
686. தஶகார்த்தஸங்க்ரஹம் (36). ஶதகார்த்தஸங்க்ரஹம் (36).
687. ஆதேஶோபநிஷச்சாயை. த்ரமிடோபநிஷத் ஸங்கதி. த்ரமிடோபநிஷத் தாத்பர்யரத்நாவளி.
688. த்விதீய ஶதகாந்தர்கத தஶகார்த்தபரஶ்லோகம்.
689. "கிளரொளி" திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி வ்யாக்யாநம். பாதபற்றும் தென்னனுயர் பொருப்பும்.
690. ஆழ்வார் திருவாக்கும் மாமுனிகள் திருவாக்கும். ஆசார்யஹ்ருதய ப்ரோக்த க்ரமம். ஸ்வாநுபவகர்ப்பபரோபதேஶம். ஆளவந்தாரும் மாமுனிகளும். நம்முடைய முற்பாடு.
691 த்ரமிடோபநிஷத்ஸார வ்யாக்யாநம்.
692. கீழ்ப்பத்துக்களும் மேலபத்தும் ஸங்கதி ப்ரதர்ஶநம்.

திருவாய்மொழி இரண்டாம் பத்து ஸூக்ஷ்ம விஷயஸூசிகை முற்றிற்று.

ஸ்தூ₂ல விஷயஸூசிகை

(இரண்டாம்பத்து 1 முதல் 10 திருவாய்மொழி வரை)

I முதல் திருவாய்மொழி வ்யாக்₂யானங்கள் (1-82)

ப்ரவேஶங்கள் (1-12)

1. ஆறுயிரப்படி ப்ரவேஶம் 1
2. ஒன்பதினாயிரப்படி ப்ரவேஶம் 1-2
3. பன்னீராயிரப்படி ப்ரவேஶம் 2
4. இருபத்துநாலாயிரப்படி ப்ரவேஶம் 2-4
5. ஈடு ப்ரவேஶம் (அரும்பதவுரைகளுடன்) 4-12

1. முதல் பாசுரம்—வாயும்திரை (12-20)

1. ஆறுயிரப்படி வ்யாக்₂யாநம் 12
2. ஒன்பதினாயிரப்படி வ்யாக்₂யாநம் 12
3. பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்₂யாநம் 12-13
4. இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்₂யாநம் 13-14
5. ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 14-20

2. இரண்டாவது பாசுரம்—கோட்பட்ட (20-25)

1. ஆறுயிரப்படி வ்யாக்₂யாநம் 20
2. ஒன்பதினாயிரப்படி வ்யாக்₂யாநம் 20-21
3. பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்₂யாநம் 21
4. இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்₂யாநம் 21-22
5. ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 22-25

3. மூன்றுவது பாசுரம்—காமுற்ற (26-31)

1. ஆறுயிரப்படி வ்யாக்₂யாநம் 26
2. ஒன்பதினாயிரப்படி வ்யாக்₂யாநம் 26
3. பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்₂யாநம் 26
4. இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்₂யாநம் 27
5. ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 27-31

4. நாலாவது பாசுரம்—கடலும் (31-39)

1. ஆறுயிரப்படி வ்யாக்₂யாநம் 32
2. ஒன்பதினாயிரப்படி வ்யாக்₂யாநம் 32
3. பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்₂யாநம் 32

4. இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 38
5. ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 38-39

5. ஐந்தாவது பாசுரம்—ஊழிதோறூழி (39-43)

1. ஆறுயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 39
2. ஒன்பதினாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 39
3. பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 39-40
4. இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 40
5. ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 40-43

6. ஆறாவது பாசுரம்—நைவாய (44-53)

1. ஆறுயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 44
2. ஒன்பதினாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 44
3. பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 44-45
4. இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 45
5. ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 46-53

7. ஏழாவது பாசுரம்—தோற்றேம் (53-59)

1. ஆறுயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 53
2. ஒன்பதினாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 53-54
3. பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 54
4. இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 54-55
5. ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 55-59

8. எட்டாவது பாசுரம்—இருளின் (60-63)

1. ஆறுயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 60
2. ஒன்பதினாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 60
3. பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 60
4. இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 60-61
5. ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 61-63

9. ஒன்பதாவது பாசுரம்—நொந்தாரா (63-67)

1. ஆறுயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 63
2. ஒன்பதினாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 63
3. பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 63-64
4. இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 64
5. ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 64-67

10. பத்தாவது பாசுரம்—வேவாரா (67-73)

1. ஆறாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 67
2. ஒன்பதினாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 67
3. பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 68
4. இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 68-69
5. ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 69-73

11. பதினோராவது பாசுரம்—சோராத (73-77)

1. ஆறாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 74
2. ஒன்பதினாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 74
3. பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 74
4. இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 74-75
5. ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 75-77

12. த்ரமிடோபநிஷத் ஸங்கதி—வாயுந்திரை 78

13. த்ரமிடோபநிஷத் தாத்பர்ய ரத்நாவளி—வாயுந்திரை (வ்யாக்யாநத்துடன்) 78

14. திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி—வாயுந்திருமால் (வ்யாக்யாநத்துடன்) 79-80

15. ஆதேஶோபநிஷச்சாயை (2-1) 81-82

II இரண்டாம் திருவாய்மொழி வ்யாக்யாநங்கள் (82-139)

ப்ரவேஶங்கள் (82-88)

1. ஆறாயிரப்படி ப்ரவேஶம் 82
2. ஒன்பதினாயிரப்படி ப்ரவேஶம் 82
3. பன்னீராயிரப்படி ப்ரவேஶம் 82-83
4. இருபத்துநாலாயிரப்படி ப்ரவேஶம் 83
5. ஈடு ப்ரவேஶம் (அரும்பதவுரைகளுடன்) 83-88

1. முதல் பாசுரம்—திண்ணன்வீடு (88-95)

1. ஆறாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 88
2. ஒன்பதினாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 88
3. பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 89
4. இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 89
5. ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 90-95

2. இரண்டாவது பாசுரம்—ஏபாவம் (95-101)

1. ஆறாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 95
2. ஒன்பதினாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 95
3. பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 95

4. இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 96
5. ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 97-101

3. மூன்றாவது பாசுரம்—ஏறனை (101-105)

1. ஆறாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 101
2. ஒன்பதினாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 101
3. பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 102
4. இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 102
5. ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 103-105

4. நாலாவது பாசுரம்—தேவும் (105-109)

1. ஆறாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 105
2. ஒன்பதினாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 105-106
3. பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 106
4. இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 106
5. ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 106-109

5. ஐந்தாவது பாசுரம்—தகுஞ்சீர் (110-116)

1. ஆறாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 110
2. ஒன்பதினாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 110
3. பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 110
4. இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 110-111
5. ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 111-116

6. ஆறாவது பாசுரம்—யவரும் (117-119)

1. ஆறாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 117
2. ஒன்பதினாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 117
3. பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 117
4. இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 117-118
5. ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 118-119

7. ஏழாவது பாசுரம்—பள்ளி (120-122)

1. ஆறாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 120
2. ஒன்பதினாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 120
3. பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 120
4. இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 120
5. ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 121-122

8. எட்டாவது பாசுரம்—கருத்தில் (122-124)

1. ஆறாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 122
2. ஒன்பதினாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 122
3. பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 123
4. இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 123
5. ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 123-124

9 ஒன்பதாவது பாசுரம்—காக்கும் (124-126)

1. ஆறாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 124
2. ஒன்பதினாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 124
3. பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 124-125
4. இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 125
5 ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 125-126

10. பத்தாவது பாசுரம்—கள்வா (126-131)

1. ஆறாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 126
2. ஒன்பதினாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 126
3. பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 127
4. இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 127
5. ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 128-131

11. பதினோராவது பாசுரம்—ஏத்த (131-134)

1. ஆறாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 131
2. ஒன்பதினாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 132
3. பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 132
4. இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 132-133
5. ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 133-134
12. த்ரமிடோபநிஷத் ஸங்கதி—திண்ணன்வீடு 135
13. த்ரமிடோபநிஷத் தாத்பர்ய ரத்நாவளி—திண்ணன்வீடு (வ்யாக்யானத்துடன்) 135
14. திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி—திண்ணிதா மாறன் (வ்யாக்யானத்துடன்) 136-137
15. ஆதேஶோபநிஷச்சாயை (2-2) 137-139

III மூன்றும் திருவாய்மொழி—வ்யாக்யாநங்கள் (139-216)

ப்ரவேஶங்கள் (139-144)

1. ஆறாயிரப்படி ப்ரவேஶம் 139
2 ஒன்பதினாயிரப்படி ப்ரவேஶம் 140
3. பன்னீராயிரப்படி ப்ரவேஶம் 140

4. இருபத்துநாலாயிரப்படி ப்ரவேஶம் 140
5. ஈடு ப்ரவேஶம் (அரும்பதவுரைகளுடன்) 141-144

1. முதல் பாசுரம்—உயர்வற (145-154*)
1. ஆறாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 145
2. ஒன்பதினாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 145
3. பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 145-146
4. இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 146-147
5. ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 147-154

2. இரண்டாவது பாசுரம்—மனனக (154-162*)
1. ஆறாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 154
2. ஒன்பதினாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 154
3. பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 154-155
4. இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 155
5. ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 156-162

3. மூன்றாவது பாசுரம்—இலனது (162-168*)
1. ஆறாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 163
2. ஒன்பதினாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 163
3. பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 163
4. இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 163-164
5. ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 164-168

4. நாலாவது பாசுரம்—நாமவன் (169-176*)
1. ஆறாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 169
2. ஒன்பதினாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 169
3. பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 169-170
4. இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 170
5. ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 171-176

5. ஐந்தாவது பாசுரம்—அவரவர் (177-183*)
1. ஆறாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 177
2. ஒன்பதினாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 177
3. பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 178
4. இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 178-179
5. ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 179-183

* இது முதல் ஒவ்வொரு பாசுர வ்யாக்யானத்திலும் கடைசி பக்கத்தில் ஆத்மோபதேச நிஷ்ச்சாயை கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

6. ஆறாவது பாசுரம்—சேர்ந்தார் (183-191)

1. ஆறாயிரப்படி வ்யாக்யானம் 184
2. ஒன்பதினாயிரப்படி வ்யாக்யானம் 184
3. பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்யானம் 184
4. இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யானம் 185
5. ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 185-190

7. ஏழாவது பாசுரம்—முன்னல் (191-196)

1. ஆறாயிரப்படி வ்யாக்யானம் 191
2. ஒன்பதினாயிரப்படி வ்யாக்யானம் 191
3. பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்யானம் 191-192
4. இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யானம் 192
5. ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 193-196

8. எட்டாவது பாசுரம்—குறிக்கொள் (196-201)

1. ஆறாயிரப்படி வ்யாக்யானம் 196
2. ஒன்பதினாயிரப்படி வ்யாக்யானம் 196-197
3. பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்யானம் 197
4. இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யானம் 197-198
5. ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 198-201

9. ஒன்பதாவது பாசுரம்—கூடிவார் (201-205)

1. ஆறாயிரப்படி வ்யாக்யானம் 202
2. ஒன்பதினாயிரப்படி வ்யாக்யானம் 202
3. பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்யானம் 202-203
4. இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யானம் 203
5. ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 203-205

10. பத்தாவது பாசுரம்—களிப்பும் (205-209)

1. ஆறாயிரப்படி வ்யாக்யானம் 205
2. ஒன்பதினாயிரப்படி வ்யாக்யானம் 205-206
3. பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்யானம் 206
4. இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யானம் 206-207
5. ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 207-209

11. பதினோராவது பாசுரம்—சூழாங்கொள் (209-214)

1. ஆறாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 209
2. ஒன்பதினாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 209
3. பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 209-210
4. இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 210
5. ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 211-214

12. த்ரமிடோபநிஷத் ஸங்கதி—ஊனில்வாழ் 214
13. த்ரமிடோபநிஷத் தாத்பர்ய ரத்நாவளி—ஊனில்வாழ் (வ்யாக்யானத்துடன்) 214-215
14. திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி—ஊனமறவே வந்து (வ்யாக்யானத்துடன்) 215-216

IV நாலாம் திருவாய்மொழி வ்யாக்யாநங்கள் (216-292)
ப்ரவேசங்கள் (216-224)

1. ஆறாயிரப்படி ப்ரவேசம் 216-217
2 ஒன்பதினாயிரப்படி ப்ரவேசம் 217
3. பன்னீராயிரப்படி ப்ரவேசம் 217
4. இருபத்துநாலாயிரப்படி ப்ரவேசம் 217-218
5. ஈடு ப்ரவேசம் (அரும்பதவுரைகளுடன்) 218-224

1. முதல் பாசுரம்—ஆடியாடி (225-238)

1. ஆறாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 225
2. ஒன்பதினாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 225
3. பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 225-226
4. இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 226-227
5. ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 227-238

2. இரண்டாவது பாசுரம்—வாணுதல் (238-247)

1. ஆறாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 238
2. ஒன்பதினாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 238-239
3. பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 239
4. இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 239-240
5. ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 240-247

3. மூன்றாவது பாசுரம்—இரக்கம் (248-253)

1. ஆறாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 248
2. ஒன்பதினாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 248
3. பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 248

4. இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யானம் 248-249
5. ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 249-252

4. நாலாவது பாசுரம்—இலங்கை (253-257)

1. ஆறுயிரப்படி வ்யாக்யானம் 253
2. ஒன்பதினாயிரப்படி வ்யாக்யானம் 253
3. பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்யானம் 253
4. இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யானம் 254
5. ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 254-257

5. ஐந்தாவது பாசுரம்—இவள் (258-262)

1. ஆறுயிரப்படி வ்யாக்யானம் 258
2. ஒன்பதினாயிரப்படி வ்யாக்யானம் 258
3. பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்யானம் 258
4. இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யானம் 259
5. ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 259-262

6. ஆறுவது பாசுரம்—தகவுடை (262-266)

1. ஆறுயிரப்படி வ்யாக்யானம் 262
2. ஒன்பதினாயிரப்படி வ்யாக்யானம் 263
3. பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்யானம் 263
4. இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யானம் 263
5. ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 264-266

7. ஏழாவது பாசுரம்—உள்ளுள் (266-271)

1. ஆறுயிரப்படி வ்யாக்யானம் 267
2. ஒன்பதினாயிரப்படி வ்யாக்யானம் 267
3. பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்யானம் 267
4. இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யானம் 267-268
5. ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 268-270

8. எட்டாவது பாசுரம்—வஞ்சனே (271-276)

1. ஆறுயிரப்படி வ்யாக்யானம் 271
2. ஒன்பதினாயிரப்படி வ்யாக்யானம் 271
3. பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்யானம் 271
4. இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யானம் 272
5. ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 272-275

9. ஒன்பதாவது பாசுரம்—பட்டபோது (276-280)

1. ஆருயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 276
2. ஒன்பதிநாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 276
3. பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 276
4. இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 277
5. ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 277-280

10. பத்தாவது பாசுரம்—ஏழை (280-285)

1. ஆருயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 280
2. ஒன்பதிநாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 280-281
3. பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 281
4. இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 281-282
5. ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 282-285

11. பதினோராவது பாசுரம்—வாட்டமில் (285-290)

1. ஆருயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 285
2. ஒன்பதிநாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 285
3. பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 286
4. இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 286
5. ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 287-289

12. த்ரமிடோபநிஷத் ஸங்கதி—ஆடியாடி 290
13. த்ரமிடோபநிஷத் தாத்பர்ய ரத்நாவளி—ஆடியாடி (வ்யாக்யாநத்துடன்) 290-291
14. திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி—ஆடிமகிழ் (வ்யாக்யாநத்துடன்) 291-292

V ஐந்தாம் திருவாய்மொழி வ்யாக்யாநங்கள் (292-352)

ப்ரவேஶங்கள் (292-296)

1. ஆருயிரப்படி ப்ரவேஶம் 292
2. ஒன்பதிநாயிரப்படி ப்ரவேஶம் 292-293
3. பன்னீராயிரப்படி ப்ரவேஶம் 293
4. இருபத்துநாலாயிரப்படி ப்ரவேஶம் 293
5. ஈடு ப்ரவேஶம் (அரும்பதவுரைகளுடன்) 293-296

1. முதல் பாசுரம்—அந்தாமத்தன்பு (296-304)

1. ஆருயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 296
2. ஒன்பதிநாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 297
3. பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 297
4. இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 298
5. ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 298-304

2. இரண்டாவது பாசுரம்—திருவுடம்பு (304-311)

1. ஆறுயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 304
2. ஒன்பதினாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 304-305
3. பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 305
4. இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 305-306
5. ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 306-311

3. மூன்றாவது பாசுரம்—என்னுள் (311-315)

1. ஆறுயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 311
2. ஒன்பதினாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 311-312
3. பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 312
4. இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 312
5. ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 313-315

4. நாலாவது பாசுரம்—எப்பொருளும் (315-320)

1. ஆறுயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 316
2. ஒன்பதினாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 316
3. பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 316
4. இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 316-317
5. ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 317-320

5. ஐந்தாவது பாசுரம்—ஆராவமுதம் (321-325)

1. ஆறுயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 321
2. ஒன்பதினாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 321
3. பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 321
4. இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 321-322
5. ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 322-325

6. ஆறாவது பாசுரம்—பலபலவே (325-330)

1. ஆறுயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 325
2. ஒன்பதினாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 325-326
3. பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 326
4. இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 326-327
5. ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 327-330

7. ஏழாவது பாசுரம்—பாம்பணை (330-333)

1. ஆறுயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 330
2. ஒன்பதிநாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 330-331
3. பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 331
4. இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 331
5. ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 332-333

8. எட்டாவது பாசுரம்—பொன்முடி (333-337)

1. ஆறுயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 334
2. ஒன்பதிநாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 334
3. பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 334
4. இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 335
5. ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 335-337

9. ஒன்பதாவது பாசுரம்—சொல்லீர் (337-341)

1. ஆறுயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 337-338
2. ஒன்பதிநாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 338
3. பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 338
4. இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 338-339
5. ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 339-341

10. பத்தாவது பாசுரம்—ஆணல்லன் (341-345)

1. ஆறுயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 341
2. ஒன்பதிநாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 341-342
3. பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 342
4. இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 342
5. ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 343-345

11. பதினோராவது பாசுரம்—கூறுதல் (346-350)

1. ஆறுயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 346
2. ஒன்பதிநாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 346
3. பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 346
4. இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 346-347
5. ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 347-350

12. த்ரமிடோபநிஷத் ஸங்கதி—அந்தாமத்தன்பு 350

13. த்ரமிடோபநிஷத் தாத்பர்ய ரத்நாவளி—அந்தாமத்தன்பு (வ்யாக்யாநத்துடன்) 351

14. திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி—அந்தாமத்தன்பால் (வ்யாக்யாநத்துடன்) 351-352

VI ஆறும் திருவாய்மொழி வ்யாக்யாநங்கள் (353-421)

ப்ரவேஶங்கள் (353-357)

1. ஆருயிரப்படி ப்ரவேஶம் 353
2. ஒன்பதினாயிரப்படி ப்ரவேஶம் 353
3. பன்னீராயிரப்படி ப்ரவேஶம் 353
4. இருபத்துநாலாயிரப்படி ப்ரவேஶம் 353-354
5. ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 354-357

1. முதல் பாசுரம்—வைகுந்தா (358-366)

1. ஆருயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 358
2. ஒன்பதினாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 358
3. பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 358-359
4. இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 359-360
5. ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 360-365

2. இரண்டாவது பாசுரம்—சிக்கென (366-373)

1. ஆருயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 366
2. ஒன்பதினாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 366
3. பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 366-367
4. இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 367
5. ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 368-373

3. மூன்றுவது பாசுரம்—தாமரை (373-379)

1. ஆருயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 373
2. ஒன்பதினாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 373-374
3. பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 374
4. இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 374-375
5. ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 375-379

4. நாலாவது பாசுரம்—வள்ளலே (379-384)

1. ஆருயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 379
2. ஒன்பதினாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 380
3. பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 380
4. இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 381
5. ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 381-384

5. ஐந்தாவது பாசுரம்—உய்ந்து (384-388)

1. ஆறாயிரப்படி வ்யாக்யானம் 384
2. ஒன்பதினாயிரப்படி வ்யாக்யானம் 384
3. பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்யானம் 385
4. இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யானம் 385-386
5. ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 386-388

6. ஆறாவது பாசுரம்—உன்னை (389-394)

1. ஆறாயிரப்படி வ்யாக்யானம் 389
2. ஒன்பதினாயிரப்படி வ்யாக்யானம் 389
3. பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்யானம் 389-390
4. இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யானம் 390
5. ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 390-393

7. ஏழாவது பாசுரம்—முடியாததென் (394-399)

1. ஆறாயிரப்படி வ்யாக்யானம் 394
2. ஒன்பதினாயிரப்படி வ்யாக்யானம் 394
3. பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்யானம் 394-395
4. இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யானம் 395-396
5. ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 396-399

8. எட்டாவது பாசுரம்—மாறி மாறி (399-405)

1. ஆறாயிரப்படி வ்யாக்யானம் 400
2. ஒன்பதினாயிரப்படி வ்யாக்யானம் 400
3. பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்யானம் 400-401
4. இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யானம் 401
5. ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 401-405

9. ஒன்பதாவது பாசுரம்—எந்தாய் (405-410)

1. ஆறாயிரப்படி வ்யாக்யானம் 405
2. ஒன்பதினாயிரப்படி வ்யாக்யானம் 405
3. பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்யானம் 406
4. இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யானம் 406-407
5. ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 407-410

10. பத்தாவது பாசுரம்—போகின்ற (410-415)

1. ஆறாயிரப்படி வ்யாக்யானம் 411
2. ஒன்பதினாயிரப்படி வ்யாக்யானம் 411

3. பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 411
4. இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 412
5. ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 412-414

11. பதினோராவது பாசுரம்—கண்ணி (415-419)

1. ஆறாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 415
2. ஒன்பதினாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 415
3. பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 415-416
4. இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 416
5. ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 416-419

12. த்ரமிடோபநிஷத் ஸங்கதி—வைகுந்தா 419
13. த்ரமிடோபநிஷத் தாத்பர்ய ரத்நாவளி—வைகுந்தா (வ்யாக்யானத்துடன்) 420
14. திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி—வைகுந்தன்வந்து (வ்யாக்யானத்துடன்) 420-421

VII ஏழாம் திருவாய்மொழி வ்யாக்யானங்கள் (421-500)
ப்ரவேசங்கள் (421-428)

1. ஆறாயிரப்படி ப்ரவேசம் 421
2. ஒன்பதினாயிரப்படி ப்ரவேசம் 422
3. பன்னீராயிரப்படி ப்ரவேசம் 422
4. இருபத்துநாலாயிரப்படி ப்ரவேசம் 422
5. ஈடு ப்ரவேசம் (அரும்பதவுரைகளுடன்) 423-428

1. முதல் பாசுரம்—கேசவன் (428-436)

1. ஆறாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 428
2. ஒன்பதினாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 428-429
3. பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 429
4. இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 429-430
5. ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 430-436

2. இரண்டாவது பாசுரம்—நாரணன் (436-440)

1. ஆறாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 436
2. ஒன்பதினாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 436-437
3. பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 437
4. இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 437
5. ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 438-440

3. மூன்றுவது பாசுரம்—மாதவன் (440-448)

1. ஆருயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 441
2. ஒன்பதினுயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 441
3. பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 441-442
4. இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 442-443
5. ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 443-448

4. நாலாவது பாசுரம்—கோவிந்தன் (448-454)

1. ஆருயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 449
2. ஒன்பதினுயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 449
3. பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 449-450
4. இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 450
5. ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 450-454

5. ஐந்தாவது பாசுரம்—விட்டிலங்கு (455-460)

1. ஆருயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 455
2. ஒன்பதினுயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 455
3. பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 455
4. இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 455-456
5. ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 456-460

6. ஆருவது பாசுரம்—மதுசூதனை (460-466)

1. ஆருயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 461
2. ஒன்பதினுயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 461
3. பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 461
4. இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 462
5. ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 462-466

7. ஏழாவது பாசுரம்—திரிவிக்கிரமன் (466-471)

1. ஆருயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 466
2. ஒன்பதினுயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 466
3. பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 467
4. இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 467
5. ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 468-471

8. எட்டாவது பாசுரம்—வாமனன் (471-475)

1. ஆறுயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 471
2. ஒன்பதினாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 471-472
3. பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 472
4. இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 472
5. ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 473-475

9. ஒன்பதாவது பாசுரம்—ஸ்ரீதரன் (475-480)

1. ஆறுயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 475
2. ஒன்பதினாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 476
3. பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 476
4. இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 476-477
5. ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 477-480

10. பத்தாவது பாசுரம்—இருடீகேசன் (480-485)

1. ஆறுயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 480
2. ஒன்பதினாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 481
3. பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 481
4. இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 481-482
5. ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 482-485

11. பதினோராவது பாசுரம்—பற்பநாபன் (485-489)

1. ஆறுயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 485
2. ஒன்பதினாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 485-486
3. பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 486
4. இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 486-487
5. ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 487-489

12. பனிரண்டாவது பாசுரம்—தாமோதரன் (490-493)

1. ஆறுயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 490
2. ஒன்பதினாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 490
3. பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 490
4. இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 490-491
5. ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 491-493

13. பதின்மூன்றுவது பாசுரம்—வண்ணமாமணி (493-497)

1. ஆறுயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 493
2. ஒன்பதினாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 493-494

3. பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 494
4. இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 494-495
5. ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 495-497
14 த்ரமிடோபநிஷத் ஸங்கதி—கேசவன்தமர் 498
15. த்ரமிடோபநிஷத் தாத்பர்ய ரத்நாவளி—கேசவன்தமர் (வ்யாக்யாநத்துடன்) 498-499
16. திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி—கேசவனுல் (வ்யாக்யாநத்துடன்) 499-500

VIII எட்டாம் திருவாய்மொழி வ்யாக்யாநங்கள் (500-571)
ப்ரவேஸங்கள் (500-507)

1. ஆறுயிரப்படி ப்ரவேஸம் 500
2. ஒன்பதினுயிரப்படி ப்ரவேஸம் 500-501
3. பன்னீராயிரப்படி ப்ரவேஸம் 501
4. இருபத்துநாலாயிரப்படி ப்ரவேஸம் 501-502
5. ஈடு ப்ரவேஸம் (அரும்பதவுரைகளுடன்) 502-507

1. முதல் பாசுரம்—அணைவதரவணை (508-518)

1. ஆறுயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 508
2. ஒன்பதினுயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 508
3. பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 508
4. இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 509
5. ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 509-517

2. இரண்டாவது பாசுரம்—நீந்தும்துயர் (518-524)

1. ஆறுயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 518
2. ஒன்பதினுயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 518
3. பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 518-519
4. இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 519
5. ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 519-523

3. மூன்றுவது பாசுரம்—புணர்க்கும் (524-528)

1. ஆறுயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 524
2. ஒன்பதினுயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 524
3. பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 524-525
4. இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 525
5. ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 525-528

4. நாலாவது பாசுரம்—புலனைந்தும் (528-532)
1. ஆறுயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 528
2. ஒன்பதிநாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 529
3. பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 529
4. இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 529-530
5. ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 530-532

5. ஐந்தாவது பாசுரம்—ஒவாத்துயர் (532-538)
1. ஆறுயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 533
2. ஒன்பதிநாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 533
3. பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 533
4. இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 533-534
5. ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 534-538

6. ஆறாவது பாசுரம்—தீர்த்தன் (539-544)
1. ஆறுயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 539
2. ஒன்பதிநாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 539
3. பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 539
4. இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 539-540
5. ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 540-544

7. ஏழாவது பாசுரம்—கிடந்திருந்து (545-551)
1. ஆறுயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 545
2. ஒன்பதிநாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 545
3. பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 545
4. இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 546
5. ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 546-550

8. எட்டாவது பாசுரம்—காண்பாரார் (551-554)
1. ஆறுயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 551
2. ஒன்பதிநாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 551
3. பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 551-552
4. இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 552
5. ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 552-554

9. ஒன்பதாவது பாசுரம்—எங்குமுளன் (555-559)
1. ஆறுயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 555
2. ஒன்பதிநாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 555

3. பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்யானம் 555
4. இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யானம் 555-556
5. ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 556-559

10. பத்தாவது பாசுரம்—சீர்மைகொள் (560-563)

1. ஆறாயிரப்படி வ்யாக்யானம் 560
2. ஒன்பதினாயிரப்படி வ்யாக்யானம் 560
3. பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்யானம் 560
4. இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யானம் 561
5. ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 561-562

11. பதினோராவது பாசுரம்—கண்டலங்கள் (563-568)

1. ஆறாயிரப்படி வ்யாக்யானம் 563
2. ஒன்பதினாயிரப்படி வ்யாக்யானம் 563
3. பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்யானம் 563-564
4. இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யானம் 564
5. ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 564-567
12. த்ரமிடோபநிஷத் ஸங்கதி—அணைவது 568
13. த்ரமிடோபநிஷத் தாத்பர்ய ரத்நாவளி—அணைவது (வ்யாக்யானத்துடன்) 568-569
14. திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி—அணைந்தவர்கள் (வ்யாக்யானத்துடன்) 569-571

IX ஒன்பதாம் திருவாய்மொழி வ்யாக்யானங்கள் (571-639)

ப்ரவேசங்கள் (571-583)

1. ஆறாயிரப்படி ப்ரவேசம் 571
2. ஒன்பதினாயிரப்படி ப்ரவேசம் 571
3. பன்னீராயிரப்படி ப்ரவேசம் 571-572
4. இருபத்துநாலாயிரப்படி ப்ரவேசம் 572
5. ஈடு ப்ரவேசம் (அரும்பதவுரைகளுடன்) 572-583

1. முதல் பாசுரம்—எம்மா (583-590)

1. ஆறாயிரப்படி வ்யாக்யானம் 583
2. ஒன்பதினாயிரப்படி வ்யாக்யானம் 583
3. பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்யானம் 584
4. இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யானம் 584-585
5. ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 585-590

Released by Maaran's Dog ,Toronto , Canada

2. இரண்டாவது பாசுரம்—ஈதே (591-596)

1. ஆறுயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 591
2. ஒன்பதினாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 591
3. பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 591
4. இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 591-592
5. ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 592-596

3. மூன்றாவது பாசுரம்—செய்யேல் (596-599)

1. ஆறுயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 596
2. ஒன்பதினாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 596
3. பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 596-597
4. இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 597
5. ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 597-599

4. நாலாவது பாசுரம்—எனக்கே (599-607)

1. ஆறுயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 599
2. ஒன்பதினாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 600
3. பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 600
4. இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 600-601
5. ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 601-607

5. ஐந்தாவது பாசுரம்—சிறப்பில் (607-613)

1. ஆறுயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 607
2. ஒன்பதினாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 607-608
3. பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 608
4. இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 608
5. ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 609-612

6. ஆறாவது பாசுரம்—மகிழ்கொள் (613-616)

1. ஆறுயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 613
2. ஒன்பதினாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 613
3. பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 613
4. இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 614
5. ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 614-616

7. ஏழாவது பாசுரம்—வாராயுன் (616-619)

1. ஆருயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 616
2. ஒன்பதினாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 616-617
3. பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 617
4. இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 617
5. ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 617-619

8. எட்டாவது பாசுரம்—எக்காலத்து (619-623)

1. ஆருயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 619
2. ஒன்பதினாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 620
3. பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 620
4. இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 620
5. ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 621-623

9. ஒன்பதாவது பாசுரம்—யானே (623-629)

1. ஆருயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 623
2. ஒன்பதினாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 623
3. பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 624
4. இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 624
5. ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 625-628

10. பத்தாவது பாசுரம்—ஏறேல் (629-634)

1. ஆருயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 629
2. ஒன்பதினாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 629
3. பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 629-630
4. இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 630
5. ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 630-634

11. பதினோராவது பாசுரம்—விடலில் (634-637)

1. ஆருயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 634
2. ஒன்பதினாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 634
3. பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 634-635
4. இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 635
5. ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 635-637

12. த்ரமிடோபநிஷத் ஸங்கதி—எம்மாவீடு 637
13. த்ரமிடோபநிஷத் தாத்பர்ய ரத்நாவளி—எம்மாவீடு (வ்யாக்யானத்துடன்) 638
14. திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி—எம்மாவீடும் (வ்யாக்யானத்துடன்) 638-639

X பத்தாம் திருவாய்மொழி வ்யாக்யாநங்கள் (640-690)

ப்ரவேஶங்கள் (640-642)

1. ஆறுயிரப்படி ப்ரவேஶம் 640
2. ஒன்பதினாயிரப்படி ப்ரவேஶம் 640
3. பன்னீராயிரப்படி ப்ரவேஶம் 640
4. இருபத்துநாலாயிரப்படி ப்ரவேஶம் 640
5. ஈடு ப்ரவேஶம் (அரும்பதவுரைகளுடன்) 641-642

1. முதல் பாசுரம்—இளரொளி (642-648)

1. ஆறுயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 642
2. ஒன்பதினாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 642
3. பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 642-643
4. இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 643
5. ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 643-647

2. இரண்டாவது பாசுரம்—சதிரிள (648-652)

1. ஆறுயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 648
2. ஒன்பதினாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 648
3. பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 648-649
4. இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 649
5. ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 649-652

3. மூன்றாவது பாசுரம் பயனல்ல (652-656

1. ஆறுயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 652
2. ஒன்பதினாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 652
3. பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 653
4. இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 653
5. ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 653-655

4. நாலாவது பாசுரம்—கருமவன் (656-661)

1. ஆறுயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 656
2. ஒன்பதினாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 656
3. பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 656-657
4. இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 657
5. ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 657-660

5. ஐந்தாவது பாசுரம்—திறமுடை (661-665)

1. ஆறாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 661
2. ஒன்பதினாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 661
3. பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 661-662
4. இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 662
5. ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 662-664

6. ஆறுவது பாசுரம்—கிறியென (665-667)

1. ஆறாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 665
2. ஒன்பதினாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 665
3. பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 665-666
4. இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 666
5. ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 666-667

7. ஏழாவது பாசுரம்—நலமென (668-672)

1. ஆறாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 668
2. ஒன்பதினாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 668
3. பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 668
4. இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 668-669
5. ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 669-672

8. எட்டாவது பாசுரம்—வலம்செய்து (672-676)

1. ஆறாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 672
2. ஒன்பதினாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 672
3. பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 673
4. இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 673
5. ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 673-676

9. ஒன்பதாவது பாசுரம்—வழக்கென (676-679)

1. ஆறாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 677
2. ஒன்பதினாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 677
3. பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 677
4. இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 677-678
5. ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 678-679

10. பத்தாவது பாசுரம்—சூதென்று (679-683)

1. ஆருயிரப்படி வ்யாக்யாநம் *680*
2. ஒன்பதினாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் *680*
3. பன்னீராயிரப்படி வயாக்யாநம் *680*
4. இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் *680-681*
5. ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) *681-682*

11. பதினோராவது பாசுரம்—பொருளென்று (683-687)

1. ஆருயிரப்படி வ்யாக்யாநம் *683*
2. ஒன்பதினாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் *683*
3. பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்யாநம் *683-684*
4. இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் *684*
5. ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) *684-687*

12 த்ரமிடோபநிஷத் ஸங்கதி—கிளரொளி *687*

13. த்ரமிடோபநிஷத் தாத்பர்ய ரத்நாவளி—கிளரொளி (வ்யாக்யாநத்துடன்) *687-688*

14. திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி—கிளரொளிசேர் (வ்யாக்யாநத்துடன்) *689-690*

XI த்ரமிடோபநிஷத் ஸாரம்—(வ்யாக்யானத்துடன்) *691-692*

இரண்டாம்பத்து ஸ்தூல விஷயஸூசிகை முற்றிற்று.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

பகவத் விஷயம்

இரண்டாம்பத்து - முதல் திருவாய்மொழி

வாயுந்திரையுகளும் ப்ரவேசம்

ஆ— (வாயுந்திரை) இப்படி நிரவதி4க ஸௌந்த3ர்யாதி3 கல்யாணகு3ணக3ணபரிபூர்ணனாயிருந்த எம்பெருமானை ப்ரத்யக்ஷித்தாற்போலே தம்முடைய திருவுள்ளத்தாலே அநுப4வித்து, பா3ஹ்யஸம்ஶ்லேஷத்திலுள்ள அபேக்ஷையாலே அதிலே ப்ரவ்ருத்தராய், அது கைவாராமையாலே அத்யந்தம் அவஸந்நராய், அந்யாபதே3ஶத்தாலே ஸ்வத3ஶையைப் பேசுகிறார். ப4க3வத்ஸம்ஶ்லேஷவியோகை3கஸுக2து3:க்கை2யாய், தத்3விஶ்லேஷத்தினாலே அத்யந்தம் அவஸந்நையாயிருந்தாளொரு பிராட்டி, ஸ்வத்3ருஷ்டிகோ3சரமான பதா3ர்த்த2ங்களினுடைய ப்ரவ்ருத்தி விஶேஷங்களை ப4க3வத்3விஶ்லேஷஜநித து3:க்க2ஹேதுகமாக ஸ்வாத்மாநுஸந்தா4நத்தாலே அநுஸந்தி4த்து, அந்தச் சேதநாசேதந பதா3ர்த்த2ங்களைக் குறித்து, 'நீங்களும் நான் பட்டது பட்டிகளாகாதே!' என்கிறாள்.

ஒ— A "மணியை வானவர் கண்ணனைத் தன்னதோரணியை" என்று—நம்பியுடைய ஸௌலப்4யத்தையும் வேண்டப்பாட்டையும் அழகையும் அநுஸந்தி4த்து பா3ஹ்ய ஸம்ஶ்லேஷத்திலே ப்ரவ்ருத்தராய், அது கைவாராதொழிந்தும், இவ்வளவும் வர ப4க3வத்3கு3ணங்களிலே அவகா3ஹித்துப் பிரிகையாலும், B அஞ்சிறைய மடநாரையிற் போலுமின்றியே தூ3தப்ரேஷணத்துக்கு ஆளில்லாதபடி தம்மைப்போலே எல்லாப் பதா3ர்த்த2ங்களும் எம்பெருமானைப் பிரிந்து நோவுபடுகிறனவாக அநுஸந்தி4த்துக் கலங்கி, அத்தாலும் மிகவும் விஷண்ணரான ஆழ்வார் தம்முடைய த3ஶையை அந்யாபதே3ஶத்தாலே அருளிச்செய்கிறார்; எம்பெருமானோடே புணர்ந்து பிரிந்தாள் ஒரு பிராட்டி, மஹாந்த4காரமான மத்4யராத்ரத்திலே தன் ஆற்றாமை கைகொடுக்கக் கடற்கரையோடு தோள்தீண்டியான க்3ருஹோபவநத்திலே சென்று, ராமவிஶ்லேஷ

A 1-10-11. B 1-4.

ஒ—ப்ரஸங்க3த்திலே தம்முடைய த4ரியாமைக்கு நீர்பிரிந்த மத்ஸ்யத்தை த்3ருஷ்டாந்த மாய்ச் சொல்லும் இளையபெருமாளையும் பிராட்டியையும் போலன்றியே, எல்லா லோகத்தில் அந்யபரமான ஸகல பதா3ர்த்த2ங்களும் தன்னைப்போலே எம்பெருமானைப் பிரிந்து நோவுபடுகிறனவாகக்கொண்டு, அவற்றினுடைய து3:க்கா2நுஸந்தா4நத்தாலும் தன்னுடைய து3:க்க2ம் இரட்டித்து, து3:க்கி2தர் து3:க்கி2தரோடே கூடி ப்ரலாபித்து த4ரிக்குமாபோலே அவற்றோடே ப்ரலாபித்து த4ரிக்கிருள்.

ப— இரண்டாம் பத்தில் — இப்படி பரத்வாதி3 கு3ணங்களாலே பரமஶேஷியான ஸர்வேஶ்வரனுடைய ஸர்வரக்ஷகத்வப்ரயுக்தமான உபாயத்வத்தை ப்ரதிபாதி3த்து, அநந்தரம் இப்பத்தாலே உபேயத்வோபயுக்தமான அவனுடைய நிரதிஶய போ4க்3யதையை அருளிச்செய்வதாக அந்த போ4க்3யதாதிஶய ஸூசகமான, அல்பகாலவிஶ்லேஷத்திலும் அதிக்லேஶாவஹத்வத்தையும், ஆஶ்சர்யரூபமான உத்துங்க3லலிதத்வத்தையும், ‘ஸர்வஸாரஸ்ய ஸமவாயரூப தி3வ்யபோ4க்3யதை யையும், போ4க3ாலாப4த்தில் வந்த ஆர்த்தியைப்போக்கி ரக்ஷிப்பான் அவனே’ என்னுமிடத்தையும், ஆர்த்தி தீரும்படி கிட்டினவனுடைய ஹர்ஷகாரிதமான ஸௌந்த3ர்யாதிஶயத்தையும், ஆஶ்ரித ஸம்ஶ்லேஷப்ரீதனுடைய தத்3விஶ்லேஷ பீ4ருத்வத்தையும், ஸம்ஶ்ரிதஸம்ப3ந்தி4குலஸந்தாநபர்யந்த ஸம்ரக்ஷணத்தையும், ரக்ஷணகாஷ்டை2யான மோக்ஷப்ரத3த்வத்தையும், மோக்ஷதாத்பர்யமான பார தந்த்ர்யத்தையும், போ4க3ப்ரதிஸம்ப3ந்தி4தயா ஸாந்நித்4யத்தையும் அருளிச்செய்து போ4க்3யதையை உபபாதி3த்தருளுகிருர். அதில் முதல் திருவாய்மொழியில் க்ஷணவிளம்ப3த்திலும் க்லேஶாதிஶயஜநகமான ஈஶ்வரனுடைய போ4க்3யதையை அருளிச்செய்வதாக — தது3பபாத3கமான அவனுடைய ஶ்ரிய:பதித்வத்தையும், ஶேஷஶாயித்வத்தையும், அநிஷ்ட நிவர்த்தகத்வத்தையும், நிவர்த்தக பரிகரவத் த்வத்தையும், ஶக்தியோக3த்தையும், ஸத்யவாதி3த்வத்தையும், ஸம்ப3ந்த4விஶேஷ வத்த்வத்தையும், காருணிகத்வத்தையும், கமநீயவிக்3ரஹயோக3த்தையும், காரணத் வத்தையும் அநுஸந்தி4த்து, ஏவம்வித4போ4க்3யபூ4தனுடைய அல்பகால விளம் ப3த்தில் ஆற்றாமையாலே அஶேஷபதா3ர்த்த2ங்களும் தம்மைப்போலே அவனைப் பிரிந்து நோவுபடுகிறனவாக அபி4ஸந்தி4பண்ணும்படி கலங்கின ப்ரகாரத்தை, நாயகனுன ஈஶ்வரனைப் பிரிந்தாள் ஒரு நாயகி, ஸகலபதா3ர்த்த2ங்களும் தன்னைப் போலே தத்3விரஹது3:க்க2த்தாலே ஈடுபடுகிறனவாக நினைத்துப் போலிமைக்கு இரங்கியுரைத்த பாசுரத்தாலே அருளிச்செய்கிருர். “இது தன்னுடையாறெய்திடு கிளவி ” என்பர்.

இ— முதற்பத்தால்—ப4க3வத்கைங்கர்யம் புருஷார்த்த2மென்று அறுதியிட்டார்; இரண்டாம் பத்தால்—அந்தக் கைங்கர்யத்தில் களை பறித்தார்; மூன்ரும் பத்தால்—விரோதி4கழிந்த கைங்கர்யவேஷம் பா4க3வத ஶேஷத்வ பர்யந்தமான ப4க3வத்

இ—கைங்கர்யம் என்றூர்; நாலாம் பத்தால்—இப்படிப்பட்ட கைங்கர்யத்துக்கு விரோதி ஐஸ்வர்யகைவல்யம் என்றூர்; அஞ்சாம் பத்தால்—அந்த விரோதியைப் போக்குவானும் அவனே என்றூர்; ஆரும் பத்தால்—விரோதி நிரஸநஶீலனவன் திருவடிகளிலே ஶரணம் புக்கார்; ஏழாம் பத்தால்—இப்படிப் பெரியபிராட்டியார் முன்னிலையாக ஶரணம் புக்கவிடத்திலும் து:க்கதடங்யாயம்போலே ஸம்ஸாரம் அநுவர்த்திக்கிறபடியைக்கண்டு விஷண்ணராகிறூர். எட்டாம் பத்தால்—"இப்படி ப்ரபந்நராயிருக்கச்செய்தேயும் து:க்கதடங்யாயம்போலே நம்மை விடாதே அநுவர்த்திக்கிறது நம்முடைய ஆத்மாத்மீயங்களில் நசை அறுதபடியாலே" என்று பார்த்து, அவற்றில் ஒரு நசையில்லை என்றூர்; ஒன்பதாம் பத்தால்—"இப்படி நசையற்றபின்பும் ரக்ஷியாதொழிவானென்?" என்று அதிஶங்கைபண்ண, "நான் நாராயணன், ஸர்வஶக்தியுக்தன், உம்முடைய ஸர்வாபேக்ஷிதங்களும் செய்துமுடிக்கிறேம்" என்று அருளிச்செய்ய, அவனுடைய ஶீலகுணத்திலே ஆழங்காற்படுகிறூர்; பத்தாம் பத்தால்—ஆழ்வாருடைய பதற்றத்தைக்கண்டு திருமோகூரிலே தங்கு வேட்டையாக வந்து தங்கி இவர்க்கு அர்ச்சிராதிகதியையுங்காட்டி இவருடைய அபேக்ஷித ஸம்விதாநம் பண்ணினபடியை அருளிச்செய்கிறூர்.

இரண்டாம் பத்தில்—முதல் திருவாய்மொழியில், A "மணியை வானவர் கண்ணனைத் தன்னதோரணியை" என்று—நம்பியுடைய ஸௌலப்யத்தையும் வேண்டப்பாட்டையும் அழகையும் அநுஸந்தித்து பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷத்திலே ப்ரவ்ருத்தராய், அது கிட்டாமையாலே, "லோகத்தில் பதார்த்தங்களுக்கும் தம்மோபாதி ப்ராப்தியுண்டு" என்று அநுஸந்தித்திருக்குமவராகையாலே, அவற்றையும் பகவதலாபத்தாலே நோவுபடுகிறனவாக அநுஸந்திக்கும்படி அவஸந்நரானவர், தம்முடைய தஶையை அந்யாபதேஶத்தாலே அருளிச் செய்கிறூர். எம்பெருமானேடே கலந்து பிரிந்தாள் ஒரு பிராட்டி, மஹாந்தகாரமான மத்யராத்ரத்திலே தன் ஆற்றுமை கைகொடுக்கக் கடற்கரையோடே தோள்தீண்டியான தன்னுடைய லீலோத்யாநத்திலே புறப்பட்டு, ராமவிஶ்லேஷ ப்ரஸங்கத்தில் தங்களுடைய தரியாமைக்கு நீர்பிரிந்த மத்ஸ்யத்தை த்ருஷ்டாந்தமாகச் சொல்லும் பிராட்டியும் இளங்கோவும் போலன்றிக்கே, மிகவும் அவஸந்நையாய், கண்ணுற்கண்ட பதார்த்தங்களெல்லாம் தன்னைப்போலே அவனைப் பிரிந்து நோவுபடுகிறனவாகக் கொண்டு, அவற்றினுடைய து:க்கதர்ஶநத்தாலும் தன்னுடைய து:க்கம் இரட்டித்து, து:க்கிகள் ஸமது:க்கிகளோடே கூடி 1. "प्रलापैरेव धार्यते" (ப்ரலாபைரேவ தார்யதே) என்கிறபடியே அவற்றேடே கதறித் திரிகிருளொரு பிராட்டிபேச்சாலே தம் தஶையைப் பேசு கிறூர்; B அஞ்சிறைய மடநாரை - அவதாரஸௌலப்யத்திலே யதாமநோரதம்

A 1-10-11. B 1-4.

இ—அநுபவிக்கப்பெறாத ஆற்றாமை; இங்கு அர்ச்சாவதாரத்திலே யதாமநோரதம் அநுபவிக்கப்பெறாத ஆற்றாமை; இவ்விஷயத்தில் ஏற்றமேயன்றிக்கே, A அஞ்சிறைய மடநாரை தொடங்கி பகவத்குணங்களை இவ்வளவும் அவகாஹித்த ஏற்றத்தாலும் ஆற்றாமை மிக்கிருக்கக்கடவது; அங்கு—தூதுவிட ஆள்பெற்றார்; இங்கு—எல்லாரும் இழவாளராகையாலே தூதுவிடவும் ஆள் பெற்றிலர். நாரையாகில் வெளுத்திருக்கையும், காற்றாகில் ஸஞ்சரிக்கையும் முதலான ஸ்வபாவங்கள் இவற்றுக்கு நியதமென்றறியாதே, "வ்யதிரேகத்திலே சேதநாசேதநவிபாகமற ஆற்றாமை விளைவிக்கவல்ல விஷயம்" என்னுமத்தை புத்திபண்ணி அவற்றுக்குமாக வெறுக்கிறார்; 1. "अपि वृक्षाः परिम्लानाः सपुष्पाङ्कुरकोरकाः। विषये ते महाराज रामव्यसनकर्शिताः॥ उपतप्तोदका नद्यः पल्वलानि सरांसि च। परिशुष्कपलाशानि वनान्युपवनानि च॥" (அபி வ்ருக்ஷா: பரிம்லாநாஸ்ஸபுஷ்பாங்குரகோரகா:। விஷயே தே மஹாராஜ ராமவ்யஸநகர்ஶிதா:॥ உபதப்தோதகா நத்ய: பல்வலாநி ஸராம்ஸி ச। பரிஶுஷ்கபலாஶாநி வநாந்யுபவநாநி ச॥) பாட்டுத்தோறும் 'எம்மேபோல்' என்கிறது - இவற்றுக்குத் தனித்தனியுண்டான ஆற்றாமை இவர்க்கு ஒருவகைக்குப் போருமத்தனை என்கைக்காக.

ஈ— a முதற்பத்தால் - b பகவத்கைங்கர்யம் புருஷார்த்தமென்று அறுதியிட்டார்; c இரண்டாம் பத்தால் - அந்தக் கைங்கர்யத்தில் d களை / பறித்தார்; e மூன்றாம் பத்தால் -

அ— த்விதீயஶதகமாரப்யதே. a தத்ர ப்ரதமத்விதீயஶதகயோ: ஸங்கதிம் வக்தும் உத்யம்ய தத்ப்ரஸங்காத் ஶதகதஶகஸ்யாபி த்வயவிவரணபரதயா யோஜநாவிஶேஷமபிதாதாதி (முதற்பத்தில் இத்யாதிநா) ப்ரவேஶ ஶேஷமாகவும் "முதற்பத்தால்" இத்யாதிக்கு இப்படி ஒரு யோஜனையுண்டு. B "உயர்வற உயர்நலம் உடையவன் - துயரறு சுடரடி தொழுதெழு" இத்யுபக்ரமாத், C "கல்வி வாயும்" இத்யுபஸம்ஹாரே ச கைங்கர்யாபிதாநாத், மத்யேऽபி, D "அயர்ப்பிலன் அலற்றுவன் தழுவுவன் வணங்குவன்" E "நாடாத மலர்நாடி நாடோறும் நாரணன்தன் வாடாத மலரடிக்கீழ் வைக்கவே வகுக்கின்று" F "அம்மான் சீர் கற்பன்" இத்யப்யாஸாத், ப்ரமாணாந்தராப்ராப்தத்வாத், ஸ்வயம்புருஷார்த்தத்வாத், B "உயர்வற உயர்நலம்" இத்யாதிநா உச்யமாந கைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்திவிஶேஷணாநாம் கைங்கர்ய விஷயார்த்தவாதத்வேந பர்யவஸாநாத், பரத்வ பூஜநீயத்வ ஸௌலப்ய அபராதஸஹத்வ ஸுஶீலத்வாதிபி: ப்ரதமகாதாவிஹிதம் கைங்கர்யம் யுஜ்யத இத்யுபபாதநாச்சேதி பாவ:. அயம் ந்யாய: அந்யேஷாம் ஶதகாநாஞ்ச த்ரஷ்டவ்ய:. b (பகவத்கைங்கர்யம் புருஷார்த்தமென்று அறுதியிட்டார் இதி) B "தொழுதெழென்மனனே" என்று மஹாவாக்யாந்வயம் அருளிச்செய்கையாலே, தொழுதெழுகை - கைங்கர்யமாகையாலே அதுவே புருஷார்த்தமென்று அறுதியிட்டார் என்றபடி.

c புருஷார்த்தமான கைங்கர்யமே ப்ரபந்தத்துக்கு ப்ரதாந தாத்பர்யம்; மேல் பத்துக்களில் ப்ரதிபாதிதங்களான ப்ரதாநார்த்தங்களெல்லாம் தச்சேஷமென்று ஸ்புடீகரிக்கைக்காக மேலில் அர்த்தங்களைப் பரஸ்பர ஸங்கதங்களாக அநுக்ரமிக்கிறார் (இரண்டாம் பத்தால் இத்யாதி)

A 1-4. B 1-1-1. C 1-10-11. D 1-3-10. E 1-4-9. F 1-8-4. / (பர) யறுத்தார்.

சீ—விரோதி4 கழிந்த கைங்கர்யவேஷம் பா4க3வத ஶேஷத்வபர்யந்தமான ப4க3வத்கைங்கர்யம் என்றுர்; f நாலாம் பத்தால்-இப்படிப்பட்ட கைங்கர்யத்துக்கு விரோதி4-g ஐஶ்வர்ய கைவல்யம் என்றுர் ; h அஞ்சாம் பத்தால்-அந்த விரோதி4யைப்போக்குவானும் அவனே என்றுர்; i ஆறும் பத்தால்-விரோதி4நிரஸநஶீலனுனவன் திருவடிகளிலே ஶரணம் புக்கார்; j ஏழாம் பத்தால் - இப்படிப் பெரியபிராட்டியார் முன்னிலையாக ஶரணம் புக்கவிடத்திலும், து3க்3த4பட ந்யாயம்போலே ஸம்ஸாரம் அநுவர்த்திக்கிறபடியைக் கண்டு விஷண்ணராஇருர் ; k எட்டாம் பத்தால் - "இப்படி ப்ரபந்நராயிருக்கச்செய்தேயும் து3க்3த4பட ந்யாயம் போலே நம்மை விடாதே அநுவர்த்திக்கிறது நம்முடைய ஆத்மாத்மீயங்களில் நசையறுதபடியாலே" என்று பார்த்து, அவற்றில் ஒரு நசையில்லை என்கிருர்; l ஒன்பதாம் பத்தால் - "இப்படி நசையற்றபின்பும் ரக்ஷியாதொழிவானேன் ?" என்று அதிஶங்கை

அ—இத்தால்—முதற்பத்து ப்ரதா4நம், ஒன்பது பத்தும் தச்சே2ஷம்; 1 "ஸதே3வ ஸோம்யேத3மக்3ர ஆஸீத்" இத்யாதி3 ஷட்க2ண்ட3ாத்மக ப்ரத2மபேடிகைக்கு மேல் ஒன்பது க2ண்ட3ங்களும் ஶேஷமாறுற்போலே என்றதாயிற்று. தச்சே2ஷஶேஷிபா4வோ வேதா3ந்தவிஜயே ஸ்பஷ்ட: தத்ர த்3ரஷ்டவ்ய:. d (களையறுத்தார் இதி) கைங்கர்யவிரோதீ4 த்3விவித4: பா3ஹ்யவிரோதீ4, ஆந்தரவிரோதீ4 சேதி. ப்ரக்ருதிஸம்ப3ந்த4: - பா3ஹ்யவிரோதீ4. ஸ்வார்த்த2தயா கரணம் - ஆந்தரவிரோதீ4. ப்ரத2மத3ஶகாந்யாபதே3ஶஸ்ய பா3ஹ்ய ஸம்ஶ்லேஷாபேக்ஷாநிமித்தத்வாத் ப்ரக்ருதிஸம்ப3ந்த4நிவ்ருத்தி பூர்வக பா3ஹ்ய ஸம்ஶ்லேஷே தாத்பர்யாத், A "களிப்பும் கவர்வுமற்று" இத்யத்ர முக்தகண்ட2ம் ப்ரக்ருதிஸம்ப3ந்த4நிவ்ருத்திப்ரார்த்த2நாத், B "தனக்கேயாக எனைக்கொள்ளுமீதே" இதி ஸ்வார்த்த2தாக3ந்த4நிவ்ருத்தே: ப்ரார்த்த2நாத், C "கிளரொளியிளமை" இத்யத்ர - ப்ரகரணப3லாத் ஸ்வார்த்த2தாக3ந்த4ரஹித கைங்கர்யோத்3தே3ஶாச்ச கைங்கர்யவிரோதி4நிவர்த்தநே தாத்பர்யமிதி பா4வ:. e (மூன்றும் பத்தால் இதி) D "ஒழிவில் காலம்" E "புகழுநல்லொருவன்" F "பயிலுஞ்சுடரொளி" இத்யாதி3ஷு ஹ்ருத3யம். f (நாலாம்பத்தால் இதி) G "ஒருநாயகம்" இத்யஸ்மிந் த3ஶகே ஹ்ருத3யம். g (ஐஶ்வர்ய கைவல்யமென்றுர்) H "குடிமன்னு மின் சுவர்க்கம்" என்றும், I "எல்லாம் விட்ட இறுகலிறப்பு" என்றும் சொல்லுகிற ஐஶ்வர்ய கைவல்யமென்று அறுதியிட்டார் என்றபடி.

h (அஞ்சாம்பத்தால் இதி) J "கையார் சக்கரத்தென் கருமாணிக்கம்" K "காயும் கடுஞ்சிலையென் காகுத்தன் வாராஞல்" L "களைவாய் துன்பம் களையாதொழிவாய் களைகண் மற்றிலேன்" M "உழலையென்பிற்பேய்ச்சி முலையூடு அவனை உயிருண்டான் கழல்களவையே சரணுகக்கொண்ட" N "கூடி நீரைக் கடைந்தவாறும் அமுதம் தேவருண்ண அசுரரை வீடும் வண்ணங்களே செய்து போன வித்தகமும்" இத்யாதெ3ள ஹ்ருத3யம். i (ஆறும் பத்தால் இதி) O "அகலகில்லேன்" இத்யாதெ3ள ஹ்ருத3யம். j (ஏழாம் பத்தால் இதி) P "உண்ணிலாவிய" இத்யாதெ3ள ஹ்ருத3யம். k (எட்டாம் பத்தால் இதி) Q "நங்கள் வரிவளை" இத்யத்ர, தத்ர ச விஶிஷ்ய, R "கடையறப்பாசங்கள் விட்டபின்னையன்றி அவனவை காண்கொடானே" S "உங்களோடெங்களிடையில்லை" இத்யாதெ3ள ஹ்ருத3யம். l (ஒன்பதாம் பத்தால் இதி; T "ஓராயிரமாய்" இத்யத்ர, தத்ர ச விஶிஷ்ய, U "நாராயணன் நங்கள் பிரானவனே"

A 2-3-10. B 2-9-4. C 2-10-1. D 3-3-1. E 3-4-1. F 3-7-1. G 4-1-1.
H 4-1-9. I 4-1-10. J 5-1-1. K 5-4-3. L 5-8-8. M 5-8-11. N 5-10-10.
O 6-10-10. P 7-1-1. Q 8-2. R 8-2-8. S 8-2-7. T 9-3. U 9-3-1.

ஈ—பண்ண, "நான் நாராயணன், ஸர்வஶக்தியுக்தன், உம்முடைய ஸர்வாபேக்ஷிதங்களும் செய்து முடிக்கிறோம்" என்று அருளிச்செய்ய, அவனுடைய ஶீலகு3ணத்திலே ஆழங்காற்படுகிறார்; m பத்தாம் பத்தால்-ஆழ்வாருடைய பதற்றத்தைக்கண்டு, திருமோகூரிலே தங்கு வேட்டையாக வந்து தங்கி, இவர்க்கு அர்ச்சிராதிக3தியையுங்காட்டி, இவருடைய அபேக்ஷித ஸம்விதா4நம் பண்ணினபடியை அருளிச்செய்தார்.

n கீழில் திருவாய்மொழியிலே, A "மணியை வானவர் கண்ணனைத் o தன்னதோரணியை" என்று ஸௌலப்4யத்தையும், மேன்மையையும், வடிவழகையும் சொல்லிற்று; இவை ஒரொன்றே போருமிறே மேல்விழப்பண்ணுகைக்கு; இங்ஙனன்றிக்கே, இவை மூன்றும் குறைவற்ற விஷயமானால் அநுப4வியாதிருக்கப் போகாதிறே; "p இவ்விஷயத்தை இப்போதே அநுப4விக்கவேணும்" என்று பா3ஹ்யஸம்ஶ்லேஷாபேக்ஷை பிறந்தது; q அப்போதே நினைத்த பரிமாற்றம் பெருமையாலே, பிறந்த

அ—B "சீலமெல்லையிலானடிமேல்" இத்யாதௌ3 ஹ்ருத3யம். m (பத்தாம்பத்தால் இதி) C "தாளதாமரை" D "சூழ்விசும்பணிமுகில்" E "என்னவாவறச் சூழ்ந்தாயே" F "அவாவறச் சூழரியை" இத்யாதௌ3 ஹ்ருத3யம். அத்ர வக்தவ்யாதி4க்யே ஸத்யபி, ப்ரத2ர்ஶிதயைவ தி3ஶா பு3த்3தி4மதாம் த்3ரஷ்டும் ஶக்யத இதி, விஸ்தரப4யாத் ஸங்க்3ருஹீதம். அத்ர ச ப்ராத2மிகஶதகத்ரயேண உத்தரவாக்யவிவரணம் க்ரியதே. அநந்தரஶதகஸப்தகேநாபி பூர்வவாக்யவிவரணம் க்ரியத இத்யுக்தம் ப4வதி.

n...t கீழில் திருவாய்மொழியோடு இத்திருவாய்மொழிக்கு ஸங்க்3ரஹ ஸங்க3தி அருளிச்செய்கிறார் (கீழில் திருவாய்மொழியிலே என்று தொடங்கி, பேசுகிறார் என்னுமளவும்) n கீழே ஸர்வாங்க3 ஸம்ஶ்லேஷாநுஸந்தா4நத்தாலே நிர்வ்ருதரான இவர்க்கு, பிராட்டித3ஶையை அடைகைக்கு ஹேது ஏதென்ன (கீழில் திருவாய்மொழியிலே இத்யாதி3) o தன்னதோரணி - தனக்குத் தானே அத்3விதீயமான பூ4ஷணம். p (இவ்விஷயத்தை) அஸ்மாத் பூர்வம் "ஆகையால்" இத்யத்4யாஹார்யம். q...t (அப்போதே நினைத்த பரிமாற்றம் என்று தொடங்கி அவற்றுக்குமாகத் தான் நோவுபடுகிற பாசுரத்தாலே பேசுகிறார்) இவ்விடத்திலே சற்றுக் கூட்டி ப்ரஸாதி3க்கும்படி. அதாவது—இதர பதா3ர்த்த2ங்களெல்லாம் ப4க3வத3லாப4த்தாலே நோவுபடுகிறனவாகக்கொண்டு அவற்றுக்குமாகத் தாம் நோவுபட்டவிடம் கண்டதுண்டோ? என்ன; க்ருஷ்ணன் த4ர்மபுத்ராதி3களை வினவப் போய் எழுந்தருளியிருக்க, பதினாறாயிரம் ஸ்த்ரீகளும் விஶ்லேஷவ்யஸநம் பொறுக்கமாட்டாமல் நோவுபடாநிற்க, ஒருநாள் ராத்ரி ஓரன்றில் கதற, அத்தைப் பார்த்து "நீயும் எங்களைப்போலே நோவுபட்டாயாகாதே" என்று அவற்றுக்கு

ஜீ— வாயுந்திரை ப்ரவேஶ:- n கீழோடு இதுக்கு ஸங்க்3ரஹஸங்க3தி (கீழில் திருவாய்மொழியிலே இத்யாதி3) o தன்னதோரணியை - தனக்குத் தானே அத்3விதீயமான ஆப4ரணமானவனை. r அவஸ்தையான இவளுக்கு உத்3யாநக3மநம் எப்படியென்ன (ஆற்றாமை இத்யாதி3) s "ப4க3வத3லாப4த்தாலே நோவுபடுகிறனவாக" என்கிறவிடத்திலே - க்ருஷ்ணன் த4ர்மபுத்ராதி3களை வினவப்போய் எழுந்தருளியிருக்க, பதினாறாயிரம் ஸ்த்ரீகளும் விஶ்லேஷ வ்யஸநம் பொறுக்கமாட்டாமல் நோவுபடாநிற்க, ஒருநாள் ராத்ரி ஓரன்றில் கதற, அத்தைப்பார்த்து, "நீயும் எங்களைப்போலே நோவுபட்டாயாகாதே" என்று அவற்றுக்குமாகத் தாங்கள்

A 1-10-11. B 9-3-11. C 10-1. D 10-9. E 10-10.10. F 10-10-11.

ச—அவஸாத3ாதிஶயத்தை, எம்பெருமானோடே கலந்து பிரிந்து ஆற்றாமையாலே நோவு படுகிறாளொரு பிராட்டி, r ஆற்றாமை கைகொடுக்க லீலோத்3யாநத்திலே புறப்பட்டு, அங்கே வர்த்திக்கிற பதா3ர்த்த2ங்களைக்கண்டு, s அவையுமெல்லாம் து4கூ3வத3லாப4த்தாலே நோவுபடுகிறனவாகக்கொண்டு, t அவற்றுக்குமாகத் தான் நோவுபடுகிற பாசுரத்தாலே பேசுகிறார்.

u A அஞ்சிறையமடநாரையிலும் v இதுக்கு ஆற்றாமை கரைபுரண்டிருக்கும். w அதுக்கு அடியென்? என்னில்; B "பெருநிலங்கடந்த நல்லடிப்போது அயர்ப்பிலன்

அ—மாகத் தாங்கள் நோவுபட்டார்களிறே; 1. "குரரி விலபஸி த்வம் வீதநித்3ரா ந ஶேஷே ஸ்வபதி ஜக3தி ராத்ர்யாமீஶ்வரக்3ரஸ்தபோ3தே4। வயமிவ ஸகி2 கச்சித்3கா3ட4நிர்விண்ணசேதா நளிநநயநஹாஸோதா3ரலீலேக்ஷணேந ॥" அப்படியே அவற்றுக்குமாகத் தாம் நோவுபடுகிற பாசுரத்தாலே பேசுகிறார்—என்று. r அவஸந்நையான இவளுக்கு உத்3யாநக3மநம் எப்படியென்ன (ஆற்றாமை இத்யாதி3) s (அவையுமெல்லாம் து4கூ3வத3லாப4த்தாலே நோவுபடுகிறனவாகக் கொண்டு) என்றவிடத்திலே - 2. "த்வம் யக்ஷ்மணா து3ர்ப3லதா நிக்3ருஹீத இந்தோ3 க்ஷீணஸ்தமோ ந நிஜதீ3தி4திபி4: க்ஷிணோஷி। கச்சிந்முகுந்த3க3தி3தாநி யதா2 வயம் த்வம் விஸ்ரப்4ய பே4ா ஸ்த2கி3ததீ4ருபலக்ஷ்யஸே ந: ॥" என்று அருளிச்செய்வர்.

u முந்தின விஶ்லேஷத்தில் தூதுவிட்ட த்4ரிப்புண்டாய்த் தூதுவிட்டார்; இங்கும் அந்த நாரை வந்து முன்னே நின்றால் அத்தைத் தூதுவிடவிறே அடுப்பது; அங்ஙன் தூதுவிடாமலொழிந்தது, அவற்றின் நோவு தன் நெஞ்சிலே பட்டு முன்பிலும் ஶிதி2லாந்த:கரணராய், த்4ரிப்பில்லாமற்போகையாலேயிறே; விஶ்லேஷம் துல்யமாயிருக்க, அங்கு அத்தைக்களித்திருக்கிறதாகவும், இங்கு அத்தை நோவுபடுகிறதாகவும் நினைக்கையாகிற இந்தக் கார்ய வைஷம்யம் கூடினபடி எங்ஙனே? என்ன அருளிச்செய்கிறார் (அஞ்சிறைய மடநாரையிலும் இத்யாதி3) v (இதுக்கு ஆற்றாமை கரைபுரண்டிருக்கும்) இத்திருவாய்மொழியில் ஆற்றாமை அதிஶயித்திருக்கும் என்றபடி. A அஞ்சிறையமடநாரையைப்பற்ற இத்திருவாய்மொழியில் ஆற்றாமை அதிஶயிக்கைக்கு அடியென்? என்ன; விஷயஸ்வப4ாவத்தாலும் இவருடைய ஸ்வப4ாவத்தாலும் என்று அருளிச்செய்கிறார். W அதில், விஷயஸ்வப4ாவத்தாலே ஆற்றாமை விஞ்சியிருக்கும்படியை முந்துற அருளிச்செய்கிறார் (அதுக்கு அடியென்? என்னில் என்று தொடங்கி) x உகந்தருளின நிலங்களிலே

ஜீ—நோவுபட்டுச்சொன்ன 1. "குரரி விலபஸி த்வம் வீதநித்3ரா ந ஶேஷே ஸ்வபதி ஜக3தி ராத்ர்யாமீஶ்வரக்3ரஸ்தபோ3தே4। வயமிவ ஸகி2 கச்சித்3கா3ட4நிர்விண்ணசேதா: நளிநநயநஹாஸோதா3ரலீலேக்ஷணேந ॥" என்கிற ஶ்லோகமும், 2. "த்வம் யக்ஷ்மணா து3ர்ப3லதா நிக்3ருஹீத இந்தோ3 க்ஷீணஸ்தமோ ந நிஜதீ3தி4திபி4: க்ஷிணோஷி। கச்சிந்முகுந்த3க3தி3தாநி யதா2 வயம் த்வம் விஸ்ரப்4ய பே4ா ஸ்த2கி3ததீ4ருபலக்ஷ்யஸே ந: ॥" என்கிற ஶ்லோகமும் அநுஸந்தே4யம்.

u அஞ்சிறையமடநாரையிலும், இத்திருவாய்மொழியிலும் விஶ்லேஷவ்யஸநம் துல்யமாயிருக்க, அங்கு நாரை முதலானவை தூது விடும்படி களித்து வர்த்திக்கிறனவாகவும், இங்கு-தூதுவிடவொண்ணாதபடி நோவுபடுகிறனவாகவும் நினைக்கையாகிற இந்தக் கார்ய வைஷம்யம் கூடினபடி எங்ஙனே என்ன (அஞ்சிறைய இத்யாதி3) W அதுக்கடியேதென்ன; விஷயஸ்வப4ாவத்

A 1-4. B 1-3.10.

சீ—அலற்றுவன்'' என்று-அவதாரத்திலே அநுப₄விக்கக் கோலிப் பெறுததாகையாலே, "அது ஒருகாலத்திலே, நாம் பிற்பாடராகை'' என்று ஆறலாம்; இது அங்ஙனன்றிக்கே, அவதாரத்தில் பிற்பாடர்க்கும் இழக்கவேண்டாதபடி முகங்கொடுக்கைக்கு நிற்கிற விடமிறே உகந்தருளின நிலங்கள்; x A "நம்பியைத் தென்குறுங்குடிநின்ற'' என்று உகந்தருளின நிலத்திலே அநுப₄விக்க ஆசைப்பட்டுப் பெறுமையாலே வந்த ஆற்றாமை யாகையாலே இது y கனத்திருக்கும். z B அஞ்சிறைய மடநாரையில்-தூதுவிடுகைக்கு த₄ரிப்புண்டாயிற்று; இதில்-அங்குத்தூது விட்டவையும் நோவுபடுகிறனவாக அவற்றுக்கு மாகத் தாம் நோவுபடுகிறார்.

a அநுப₄விக்கிற b இவர்தம்படியாலும் இத்திருவாய்மொழிக்கு ஆற்றாமை கனத் திருக்கும்; c C பத்துடையடியவர்க்கு முன்பு அவ்விஷயத்தை அநுப₄வித்துப் பிரிந்த வளவாலுள்ள ஆற்றாமையிறே d அதிலுள்ளது; B அஞ்சிறைய மடநாரைக்குப் பின்பு இவ்வளவும்வர அவனுடைய கு₃ணங்களை அநுப₄வித்துப் பிரிந்த பிரிவாகையாலே,

அ—ஆசைப்பட்டாரோ ? என்ன (நம்பியை இத்யாதி₃) y "கனத்திருக்கும்'' என்ற அநந்தரம், '' ஆகையாலே '' என்று ஶேஷம்.

a ஆற்றாமையின் தாரதம்யம் கார்யவைஷம்யத்துக்கு ஹேதுவென்றும், அந்தத் தாரதம் யத்துக்கு அநுப₄ாவ்யஸ்வபா₄வவைஷம்யம் ஹேதுவென்றும் சொல்லி, அநுப₄வித்ருஸ்வபா₄வ வைஷம்யமும் தாரதம்யத்திலே ஹேதுவென்கிறார் (அநுப₄விக்கிற இத்யாதி₃) கார்யவைஷம்ய ப்ரயோஜகமான இந்த ஆற்றாமையின் தாரதம்யத்துக்கு ஏகைகமே நிரபேக்ஷஸமர்த்த₂மென்றும், அப்படிப்பட்ட ஹேதுத்₃வய ஸமுத₃ாயத்தில் ஆற்றாமையின் மிகுதி அபரிச்சி₂ந்நமிறே என்றும் த்₃யோதிப்பிக்கவேண்டியும் இந்த வாக்யத்தை ப்ரத₂மஹேத்வநந்தரம் அருளிச்செய்கிறார்; z இல்லையாகில், ஆற்றாமையின் ஹேதுத்₃வயத்தை உபபாதி₃த்து, பின்னையிறே "அஞ்சிறைய மடநாரையில் தூதுவிடுகைக்கு'' இத்யாதி₃ வாக்யம் சொல்ல அடுப்பது; b,c "இவர்தம்படி'' என்றத்தை உபபாதி₃க்கிறார் (பத்துடையடியவர்க்கு இத்யாதி₃ வாக்யத்₃வயத்தாலே) "பத்துடை யடியவர்க்கு முன்பு'' என்றது - பத்துடையடியவரோடேகூட என்றபடி. 1. "விநா தேநேதி மர்யாத₃ா ஸஹதேநேத்யபி₄விதி₄:'' இதி ந்யாயாத் அபி₄விதி₄ரிஹ விவக்ஷித:, அத: (பத்துடை யடியவர்க்கு முன்பு இதி) C பத்துடையடியவரோடே கூட முன்பு என்றபடி. d (அதிலுள்ளது) என்றது-B அஞ்சியை மடநாரையிலுள்ளது என்றபடி. e (இதில்) என்றது-இத்திருவாய்மொழியில்

ஜீ—தாலே என்கிறார் (அதுக்கடி இத்யாதி₃) x உகந்தருளின நிலங்களிலே ஆசைப்பட்டாரோ? என்ன (நம்பியை இத்யாதி₃) y "கனத்திருக்கும்'' என்ற அநந்தரம் - ஆகையாலே என்று ஶேஷம்.

a விஷயஸ்வபா₄வ மாத்ரத்தாலன்றிக்கே அநுப₄வித்ருஸ்வபா₄வத்தாலும் ஆற்றாமை அதி₄கமென்கிறார் (அநுப₄விக்கிற இத்யாதி₃) அக்கார்ய வைஷம்யத்துக்கு அடி ஆற்றாமையின் தாரதம்யம்; அதுக்கடி விஷயஸ்வபா₄வமும் அநுப₄வித்ரு ஸ்வபா₄வமும் என்றபடி. c அதெப்படி? என்ன (பத்துடை இத்யாதி₃) C பத்துடையடியவர்க்கு முன்பு - பத்துடையடியவரோடே கூட முன்பு. 1. "விநா தேநேதி மர்யாத₃ா ஸஹதேநேத்யபி₄விதி₄:'' இதி ந்யாயாத் அபி₄விதி₄ரிஹ விவக்ஷித:. d அதிலுள்ளது-B அஞ்சிறைய மடநாரையிலுள்ளது. e இதில்-இத்திருவாய்மொழியில்.

A 1-10-9. B 1-4. C 1-3.

சீ—ஆற்ருமை மிகவும் கனத்திருக்கும் e இதில் ; f பயிலப்பயிலவிறே இனிதாயிருப்பது இவ்விஷயம்.

g நாரையாகில் வெளுத்திருக்கையும், அன்றிலாகில் h வாயலகு h_1 நெகிழ்த்தவாறே கதறுகையும், கடலாகில் எழுத்தும் சொல்லும் பொருளும் தெரியாதபடி கூப்பிடுகையும், காற்ருகில் ஸததகதியாய்த் திரிகையும், மேகமாகில் நீராய் i இற்றிற்று விழுகையும், சந்த்ரனாகில் j தேய்வது வளருவதாகக்கடவது என்றும், தமஸ்ஸாகில் பதார்த்த தர்ஶநம்பண்ணவொட்டாது என்றும், கழியாகில் k அலைவாய் முகமாய் ஏறுவது வடி

அ—என்றபடி. f 1. ''அதிபரிசயாதவஜ்ஞா'' ஹி பவதீத்யத்ராஹ (பயிலப்பயிலவிறே இதி அப்யஸிக்க அப்யஸிக்க என்றபடி. A ''வண்டமரும் வனமாலை மணிமுடிமேல் மணநாறுமென்கின்ருளால்'' இத்யாதி. B ''ஆராவமுதே'' 2. ''அம்ருதோதததிவத் ஸர்வை:'' இத்யாதி. C ''கொள்ளமாளாவின்பவெள்ளம்'' இத்யாதி. யாவத்காலாநுபவேऽபி அநுபூதாம் ஸ்வல்போ பவதி; அநுபாவ்யாம்ஶ ஏலாதிகோ பவதீதி பாவ:.

f ''அஞ்சிறைய மடநாரையில் தூதுவிடுகைக்கு தரிப்புண்டாயிற்று. இதில் அங்குத் தூதுவிட்டவையும் நோவுபடுகிறனவாக அவற்றுக்குமாகத் தாம் நோவுபடுகிருர்'' [ப 8 z] என்கிற இந்த வாக்யங்களிரண்டையும் - ப்ரகரணத்துக்குச்சேர, ''பயிலப்பயிலவிறே இனிதாயிருப்பது இவ்விஷயம்'' என்கிற வாக்யத்துக்கு அநந்தரம் யோஜித்துக்கொள்ளவுமாம். இப்படி மேலே கூட்டி யோஜிக்கிறவிடத்திலே இதுக்கு ஸங்கதி எங்ஙனே? என்ன ; இங்ஙனே அருளிச்செய்வர். z அதாவது - அஞ்சிறைய மடநாரையைப் பற்றவும் இதில் ஆற்ருமை கனத்திருக்கும் என்கைக்கு ஜ்ஞாபகம் ஏதென்ன (அஞ்சிறையமடநாரை இத்யாதி) இதுக்குத் தாத்பர்யம் - ''திர்யக்குகள் வார்த்தை சொல்லிச் சேர்க்கமாட்டாது'' என்கிறதறியாதே, க்ஷமநஸாதநத்தையே பற்ருசாகக் கொண்டு தூதுவிடும்படி கலங்கினர் அங்கு ; இங்கு - '' நாரை தொடக்கமானவற்றுக்கு வெளுப்பு தொடக்கமானவை நியதஸ்வபாவம் '' என்றறியாதே இவையெல்லாம் தம்மைப் போலே பகவத்விஶ்லேஷத்தாலே வ்யஸநப்படுகிறனவாகக்கொண்டு அவற்றுக்குமாகத் தாம் அநுஶோகிக்கும்படி கலங்கினரிறே. ஆகையாலே அஞ்சிறையமடநாரையைப் பற்றவும் இதில் ஆற்ருமை கனத்திருக்கும் என்றபடி. g ''அவையுமெல்லாம் பகவதலாபத்தாலே நோவு படுகிறனவாகக்கொண்டு'' [ப 7 s] இத்யுக்தம். ஏதாத்ருஶப்ராந்தௌ ஹேது: க இத்யத்ராஹ (நாரையாகில் இத்யாதி) விஸ்தரஸங்கதியாதல். h வாயலகு நெகிழ்த்தவாறே கதறுகையாவது - ஒன்றுக்கொன்று வாயைக் கவ்விக்கொண்டு உறங்காநிற்கும். அனந்தலிலே அல்பம் நெகிழ்ந்தவாறே, ''ஐயோ! விஶ்லேஷித்தோமோ?'' என்று கதறும் என்றபடி. i இற்றிற்று-முறிந்து முறிந்து. j தேய்வது - ஹ்ராஸிக்கிறது. k அலைவாய் முகமாய் - தரங்காக்ரத்வாரேண. l, l_1 (விளக்காகில்

ஜீ—f 1. ''அதிபரிசயாதவஜ்ஞா ஹி பவதி'' என்று சிரபரிசயம் இழக்கைக்கு உறுப்பன்ருே? என்ன (பயிலப்பயில இத்யாதி) பயிலப்பயில - அப்யஸிக்க அப்யஸிக்க.

g ''நோவுபடுகிறனவாகக்கொண்டு'']ப 7 s] என்கைக்கு - அவற்றுக்கு வாஸ்தவாகாரம் ஏதென்ன (நாரையாகில் இத்யாதி) யத்வா, விஸ்தரஸங்கதியாதல். h நெகிழ்த்தவாறே-நெகிழ்ந்த

A பெரியதிருமொழி 8-1-9. B 5-8-1. C 4-7-2.

B

ஜீ—வதாகக்கடவது என்றும், l விளக்காகில் l2 இற்றிற்று எரியக்கடவது என்றும், இவற்றுக்கு இவை நியதஸ்வபா4வமென்று அறியாதே, இவையெல்லாம் தம்மைப்போலே ப4க3வத்3விஶ்லேஷத்தாலே வ்யஸநப்படுகிறனவாகக்கொண்டு, அவற்றுக்குமாகத் தாம் அநுஶோகிக்கிறார்.

m இத்திருவாய்மொழியால்—இளையபெருமாளிற்காட்டில் இவர்க்கு உண்டான வ்யாவ்ருத்தி சொல்லுகிறது. எங்ஙனே? என்னில்; n மத்ஸ்யத்துக்கு ஜலம் தா4ரகமாக அறுதியிட்டார் அவர். இவர் அந்த மத்ஸ்யத்தோடு ஜலத்தோடு தம்மோடு வாசியற ப4க3வத்3கு3ணங்களே தா4ரகமென்றிருக்கிறார். o ஆகையாலே து3:க்கி2களாயிருப்பார் தங்களோடு ஸமது3:க்கி2களைக் கழுத்தைக் கட்டிக்கொண்டு கிடந்து கூப்பிட்டு ஆற்றாமைக்குப் போக்குவிட்டு த4ரிக்குமாபோலே, இவளும் கண்ணுக்கு இலக்கான பதா3ர்த்த2ங்களெல்லாவற்றோடும் கழுத்தைக் கட்டிக்கொண்டு கிடந்து “நீ பட்டதோ, நான்

அ—இற்றிற்று எரியக்கடவதென்றும்) என்றது - ஸந்தாநாவிச்சே2த3பரமான - ‘‘நந்தாவிளக்கம்’’ (9) என்கிறத்தைக் கடாக்ஷித்து.

m ஸ்வாபதே3ஶம் (இத்திருவாய்மொழியால் இத்யாதி3) n (மத்ஸ்யத்துக்கு இத்யாதி3) 1. ‘‘ஜலாந்மத்ஸ்யாவிவோத்3த்4ருதௌ’’ என்று - ஜலம் தா4ரகமாக அறுதியிட்டார் என்றபடி. இத்தால், ‘‘தா4ர்யதா4ரகங்களோடு வாசியற அவனே தா4ரகன்’’ என்றிருக்கையாகிற இவருடைய ஜ்ஞாநவைப4வம் சொல்லுகிறது என்று தாத்பர்யம். o (ஆகையாலே இதி) ஸர்வேஷாம் பதா3ர்த்தா2நாம் ப4க3வத்3கு3ணா ஏவ தா4ரகா: இத்யவஸ்தா2நாதி3த்யர்த்த2:. யத்3வா, ஆகையாலே - உக்தஹேதுக்களாலே ஆற்றாமை மிக்கிருக்கையாலே. p யோக்3யதையுள்ளவிடத்தேயன்றோ ப்4ரமமுள்ளது; அசேதநங்களுக்கும் ப4க3வத்3விரஹவ்யஸநயோக்3யதையுண்டோ? என்ன (அபி வ்ருக்ஷா: பரிம்லாநா இத்யாதி3) இதுக்குக்கீழ் ‘‘விஷயே தே’’ இத்யாதி3. தே விஷயே - உன்னுடைய தே3ஶத்திலே என்றபடி. q (சேதநாசேதந விபா4க3மற இதி) 2. ‘‘பக்ஷிணோऽபி ப்ரயாசந்தே’’ 3. ‘‘வ்யஸ்ருஜந் கப3ளாந் நாகா3:’’ 4. ‘‘இஹைவ நித4நம் யாம:’’ 5. ‘‘ராக4வம் வாऽநுக3ச்ச2த்4வம்’’ 6. ‘‘யுஷ்மாகம் ராக4வோऽரண்யே’’ 7. ‘‘குரரீ விலபஸி த்வம்’’ 8. ‘‘த்வம் யக்ஷ்மணா ப3லவதா’’ இத்யாதீ3நி ப்ரமாணாந்யநுஸந்தே4யாநி. r வற்று - ஸமர்த்த2ம். s (இவள் பிரிந்த விஷயந்தானிருப்பது) என்கிறவிடத்திலே—விஶ்லேஷவ்யஸநம் செய்யமாட்டாததொன்றுமில்லையென்று விவக்ஷிதம். அத2வா, விஷயம் இப்படிப்பட்டதாகையிலே இவளுக்கு அஸம்பா4வநாபு3த்3தி4 வாராமையாலே, அந்த ஆஶ்த்3தி4 கூடுமென்று தாத்பர்யம். t, u உபஶப்3தா3ர்த்த2மாஹ (கரையருகும் இதி).

ஜீ—வாறே. l, l2 (இற்றிற்று எரியக்கடவதென்றும்) என்றது-ஸந்தாநாவிச்சே2த3பரமான ‘‘நந்தாவிளக்கம்’’ (9) என்றத்தைப்பற்ற.

m ஸ்வாபதே3ஶம் (இத்திருவாய்மொழியில் இத்யாதி3) n 1. ‘‘ஜலாந்மத்ஸ்யாவிவோத்3-த்4ருதௌ’’ என்று ஜலம் தா4ரகமாக அறுதியிட்டார் என்றபடி. o ஆகையாலே - உக்தஹேதுக்களால் ஆற்றாமை மிக்கிருக்கையாலே. p யோக்3யதையுள்ளவிடத்தேயன்றோ ப்4ரமமுள்ளது; அசேதநங்களுக்கு ப4க3வத்3விரஹவ்யஸந யோக்3யதையுண்டோ? என்ன (அபி வ்ருக்ஷா இத்யாதி3)

சீ—பட்டதோ" என்று கூப்பிடுகிருளாயிருக்கிறது. p 1. "अपि वृक्षाः परिम्लानाः" (அபி வ்ருக்ஷா: பரிம்லாநா:) என்னுமாபோலே q சேதநாசேதந விபாகமற நோவுபடுத்த r வற்றுயிறே s இவள் பிரிந்த விஷயந்தான் இருப்பது. 1. "t उपतप्तोदका नद्यः पल्वलानि सरांसि च" (t உபதப்தோதகா நத்ய: பல்வலாநி ஸராம்ஸி ச) என்று ஆறுகளோடு சிறு குழிகளோடு பெருங்குழிகளோடு வாசியற, u கரையருகுஞ்சென்று கிட்டவொண்ணுத படி ராமவிரஹத்தாலே கொதித்ததிறே. 1. "परिशुष्कपलाशानि वनान्युपवनानि च" (பரிஶுஷ்கபலாஶாநி வநாந்யுபவநாநி ச) என்று சிறு காட்டோடு பெருங்காட்டோடு வாசியற, விரஹாக்நி கொளுத்திற்று.

v பெருமாள் w 2. "सीते मृतस्ते श्वशुरः पित्रा हीनोऽसि लक्ष्मण" (ஸீதே ம்ருதஸ்தே ஶ்வஶுர: பித்ரா ஹீநோऽஸி லக்ஷ்மண) x என்று ஒருவரையொருவர் கட்டிக்கொண்டு கிடந்து கூப்பிட்டாப்போலே கூப்பிடுகிருர் இங்கு.

அ— v துக்கிகள் ஸமதுக்கிகளைக் கழுத்தைக் கட்டிக்கொண்டு கூப்பிட்ட இடமுண்டோ? என்ன (பெருமாள் இத்யாதி) w 3. "யதா யதா ஹி கௌஸல்யா" இத்யாதிந்யாயத்தாலே, அவள் மணவாட்டுப் பெண்ணுகையாலே இவளும் தம்பக்கல் அப்படியேயிறே இருப்பது; ஆகையாலே, அவளதிறே இழவு—என்று, "தே ஶ்வஶுரோ ம்ருத:" என்கிருர். "எனக்கு அவரைப்போலே பரிகைக்கு நீயுண்டே; உனக்கேயிறே மாமனர் போன இழவு" என்று தாத்பர்யம். 3. "மாத்ருவச்ச" என்கிற சகாரம் - அநுக்தஸமுச்சயமாய், "பித்ருவத்" என்கிற அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறது. எங்ஙனே? என்னில்: இந்தச் சகாரங்களெல்லாம் - உக்த

ஜீ—அயோத்யாகாண்டே தஶரதம் ப்ரதி ஸுமந்த்ர:, 1. "விஷயே தே மஹாராஜ ராமவ்யஸநகர்ஶிதா: । அபி வ்ருக்ஷா: பரிம்லாநாஸ்ஸபுஷ்பாங்குரகோரகா: ॥ உபதப்தோதகா நத்ய: பல்வலாநி ஸராம்ஸி ச । பரிஶுஷ்கபலாஶாநி வநாந்யுபவநாநி ச ॥" r வற்று - ஸமர்த்தம். t, u உபஸப்தார்த்தம் (கரையருகும் இதி).

v துக்கிகள் ஸமதுக்கிகளைக் கழுத்தைக் கட்டிக்கொண்டு கூப்பிட்ட இடமுண்டோ? என்ன (பெருமாள் இத்யாதி) w அயோத்யாகாண்டே ராம: — 2. "ஏவமுக்த்வாது பரதம் பார்யாமப்யேத்ய ராகவ: । உவாச ஶோகஸந்தப்த: பூர்ணசந்த்ரநிபாநநாம் । ஸீதே ம்ருதஸ்தே ஶ்வஶுர: பித்ரா ஹீநோऽஸி லக்ஷ்மண". சில ஸ்ரீகோஶங்களிலே ஈட்டு வாக்யங்கள் முன்பின்னுக

ப்ர—p1. प्रवेशे—अयोध्याकाण्डे (५९) राममनुगम्य प्रत्यागतो दशरथं प्रति सुमन्त्रः—"विषये ते महाराज रामव्यसनकर्शिताः। अपि वृक्षाः परिम्लानास्सपुष्पाङ्कुरकोरकाः॥ उपतप्तोदका नद्यः पल्वलानि सरांसि च। परिशुष्कपलाशानि वनान्युपवनानि च॥५॥"

w 2. तस्मिन् काण्डे (१०३) चित्रकूटे-दशरथमरणं भरताच्छ्रुत्वा रामः—"एवमुक्त्वा तु भरतं भार्यामभ्येत्य राघवः। उवाच शोकसंतप्तः पूर्णचन्द्रनिभाननाम्॥१४॥ सीते! मृतस्ते श्वशुरः पिता हीनोऽसि लक्ष्मण!। भरतो दुःखमाचष्टे स्वर्गतं पृथिवीपतिम्॥१५॥"

1 வாயும் திரையுகளும் கானல் மடநாராய்!
ஆயு மமருலகும் துஞ்சிலும்நீ துஞ்சாயால்
நோயும் பயலைமையும் மீதூர எம்மேபோல்
நீயும் திருமாலால் நெஞ்சம்கோட் பட்டாயே.

ஆ— 1. வ்யா:—(வாயும்) வாயும் திரைகள் உகளுகிற கழியிலே வர்த்திக்கிற மடநாராய்! நீ உறங்கிலும் உறங்காத /உன்னுடைய தாய்மாரும்,ஸ்வபாவத ஏவ உறங்காத தேவலோகமும் உறங்கிலும் நீ உறங்குகிறிலை; ஆதலால், விரஹவ்யஸந வைவர்ண்யத்தாலே அபிபூதையான என்னைப்போலே நீயும் எம்பெருமானை ஆசைப்பட்டாயாகாதே? என்கிறாள். 1.

ஒ— அவ:— முதற்பாட்டில் — ஆமிஷார்த்தமாக ஏகாக்ரசித்தமாயிருக்கிறதொரு நாரையைக்கண்டு, தன்னைப்போலே எம்பெருமானாலே அபஹ்ருத சித்தையாயிருக்கிறதாகக்கொண்டு, 'ஐயோ! நீயும் இங்ஙனே பட்டாயாகாதே?' என்கிறாள்.

வ்யா:— (வாயும் என்று தொடங்கி) வருகிற திரைகள் தலைமேலே போக, அத்தால் வந்த து:க்கபரிபவங்களைப் பொறுத்திருக்கிற நெய்தல் நிலத்தில் நாராய்! என்னுடைய வ்யஸநத்திலே உறங்காத தாயும், உறங்காமையே ஸ்வபாவமான தேவலோகமும் உறங்கக்கூடிலும் நீ உறங்குகிறிலை. —(நோயும் என்று தொடங்கி) விரஹவ்யஸநமும் அத்தால் வந்த வேறுபாடும் மிகவும் அபிபவிக்க எம்மைப்போலே நீயும் A மைந்தன் மலராள் மணவாளனாலே நெஞ்சு பறியுண்டாயோ? 1.

ப— 1. அவ:— முதற்பாட்டில்— B"மணியை வானவர் கண்ணனை" என்று-கீழ் ப்ரஸ்துதமான போக்யதாதிசயத்துக்கு வர்த்தகமாயுள்ள லக்ஷ்மீ ஸம்ஶ்லேஷத்தை அநுஸந்தித்து ஈடுபட்ட நாயகி, கடற்கரைக்கு அருகான தன் உத்யானத்திலே இருந்ததொரு நாரையைப் பார்த்து, நீயும் அவனாலே நெஞ்சு பறியுண்டாயோ? என்கிறாள்.

அ—ஸமுச்சயார்த்தம் என்னக்கூடாது, ப்ரதம சகாரத்திலே தட்டுகையாலே; வக்ஷ்யமாண ஸமுச்சயமும் கூடாது, சரமசகாரத்திலே தட்டுகையால்; யதாயோக்யம் சொல்லும்போதும், வக்ஷ்யமாண ஸமுச்சய பரமான த்விதீய சகாரத்தாலும் - பார்யாத்ருஷ்டாந்தத்தை ஸமுச்சயிக்கவேண்டிவரும்; அதில் ப்ரயோஜநமில்லையிறே, ஆகையாலே, அபேக்ஷிதமான பித்ருஸமுச்சயபரத்வமே உசிதம். 1. "பாவஜ்ஞோ" இத்யாதி உண்டாகையால், 2. "பித்ரா ஹீநோ ऽஸி" என்கிறவிடத்திலும் இப்படியே கண்டுகொள்வது. x (லக்ஷ்மண என்று) அருளிச்செய்து என்றபடி.

ஜீ—இருந்தால் அதுக்கு அநுகுணமாக அரும்பதவாக்யங்களை யோஜித்துக்கொள்வது. "முதற்பத்தால் பகவத் கைங்கர்யம் புருஷார்த்தமென்று அறுதியிட்டார்" [ப 4 a,b] இத்யாதி வாக்யமின் ஸ்ரீகோசங்களிலே இத்திருவாய்மொழியின் ப்ரவேசாதியிலிருந்தபோது, ப்ரவேசரோஷமாக யோஜித்துக்கொள்வது.

/ 'நீ' 'உன்னுடைய' என்பதற்கு பதிலாக, 'நான்' 'என்னுடைய' என்று பாடமிருந்தால் ஸ்வரஸம்; மற்ற வியாக்கியானங்களோடும் பொருந்தியிருக்கும்.

A 1-10-4. B 1-10-11.

பத— **வாயும்**—மேன்மேலும் கிட்டுகிற, **திரை**—திரையிலே, **உகளும்**—அமுக்கி கடப்பதாய், **கானல்** — கடற்கரையிலே, **மடம்**—(உன் நினைவு கைவருந்தனையும்) ஓங்கியிருக்கிற, **நாராய்**—நாராய்! **ஆயும்**—(உறக்கமில்லாத) தாயும், **அமருலகும்**—(உறங்காமை நித்யமான) தே₃வலோகமும், **துஞ்சிலும்** — உறங்கிலும், **நீ** — நீ, **துஞ்சாய்**—உறங்குகிறிலே; **ஆல்**—ஆதலால், **நோயும்**—உள்ளே நோவுமுண்டாய், **பயலைமையும்**—(அதின் கார்யமான) பயலைமையாகிற உடம்பில் வெளுப்பு, **மீதூர**—மேலிட்டுவர, **எம்மேபோல்**-(அபி₄மத விஷயமாய் அகப்பட்ட)எங்களைப்போலே, **நீயும்**—(அதுக்கு அடைவற்றிருக்கிற) நீயும், (ஆஸக்திமாத்ரமே ஹேதுவாக,) **திருமாலால்**—ஸ்ரிய:பதியாலே, **நெஞ்சம்**—நெஞ்சு, **கோட்பட்டாயே**—பறித்துக்கொள்ளப்பட்டாயே?

"ஏ" என்னும் அசை-வினை. இத்தால்-ஸாம்ஸாரிக கல்லோலத்தை மதி₃யா திருப்பார்க்கு உறங்காமையும் ரூபவிபர்யாஸமும் ப₄க₃வத்₃விஸ்லேஷ ஜனிதம் என்றிருக்கை. 1.

இ— அவ:— முதற்பாட்டில்—தான் இருக்கிற கடற்கரையிலே ஆமிஷார்த்த₂மாக இருக்கிறதொரு நாரையைக் கண்டு, 'நீயும் நான் அகப்பட்ட விஷயத்தே அகப்பட்டாயாகாதே?' என்கிருள்.

வ்யா:— **(வாயும் திரையுகளும்)** வாய்கை - கிட்டுகை; உகளுகை - மேலே மேலேபோகை. A"அலைகடல் நீர்குழம்ப அகடாடவோடி" இத்யாதி₃. மலைபோலே வருகிற திரைகளால் சலிப்பிக்கவொண்ணுதபடி தன் ஆமிஷம் கிட்டுந்தனையும் பேராதேயிருக்கை—தன் நாயகன் ஒருவனையுமே நினைத்து இவ்வருகுண்டான து₃:க்க₂பரிப₄வங்களைப் பொறுத்திருக்கிற இருப்புக்குப்போலியாக நினைத்திருந்தாள். ப₄க₃வத்₃த்₄யாநபரர் இருக்குமாபோலேயிருக்கும். 1. **"गिरयो वर्षधाराभिः"** (கி₃ரயோ வர்ஷ₂தா₄ராபி₄:) **(கானல்)** நெய்தல் நிலம். பிரிந்தார் இரங்குமிடம் நெய்தல் நிலம்; அத்தாலும் தன் ஆற்ருமை அவற்றுக்கும் உண்டென்று இருக்கிருள். நெய்தலுக்கு பூ₄தம் ஜலம். கூடுமிடம் குறிஞ்சி; பூ₄தம் ஆகாஶம். பிரியுமிடம் பாலை; பூ₄தம் தேஜஸ்ஸு. ஊடலுக்கு ஸ்த₂ாநம் மருதம்; பூ₄தம் வாயு. **(மடநாராய்)** மடப்பம் - பற்றிற்று விடாதேயொழிகை. க்₃ராமணிகள், யாக₃ங்களும்பண்ணி பவித்ரங்களும் முடிந்திட்டு "தா₄ர்மிகர்" என்னும்படி திரியாநிற்பர்களிறே பர ஹிம்ஸை பண்ணுநிற்கச்செய்தே; அப்படியே தான் நினைத்த ஆமிஷம் கிட்டுந்தனையும் க்ஷுத்₃ரமத்ஸ்யங்கள் மேலிட்டாலும் அநாத₃ரித்திருக்கை. **(ஆயும்)** என்னைப் பெற்றதே அடியாக உறங்காத தாயும். **(அமருலகும் துஞ்சிலும்)** ஸத்தையே பிடித்து உறக்கமின்றியேயிருக்கிற நித்யஸூரிகளும் உறங்கிலும். தாயானவள்—2. **"पतिसंयोगसुलभं वयो दृष्ट्वा च मे पिता। चिन्तार्णवगतः पारं नासाद्याप्लवो यथा ॥"** (பதிஸம்யோக₃ஸுலப₄ம் வயோ த்₃ருஷ்ட்வா ச மே பிதா। சிந்தார்ணவக₃த: பாரம்

A பெரியதிருமொழி 11-4-1.

இ—நாஸஸாதாப்லவோ யதா !!) என்கிறபடியே ஸத்ருஶவரனைத் தேடி உறங்காள் முன்பு; விரஹவ்யஸநத்தாலே உறங்காள் பின்பு. **(நீ துஞ்சாயால்)** கூடாதது கூடிலும், நீ இமையோடு இமை பொருந்துகிறிலை. **(நோயும் பயலைமையும்)** விரஹவ்யதையும் அத்தால் வந்த வைவர்ண்யமும். அதினுடைய வெளுப்பையும் தன்னுடைய வைவர்ண்யத்துக்குப் போலியாக நினைக்கிருள். **(மீதூர)** விஷமேறினப்போலே உடம்பிலே ஊர. **(எம்மேபோல்)** வருகிற துக்கபரம்பரைகளைப் பொறுத்திருக்கையாலும், பற்றிற்று விடாதிருக்கையாலும், வைவர்ண்யத்தாலும் என்னைப்போலே இராநின்ருயீ! **(நீயும்)** இங்நோவுபடுகைக்கு நாஞெருத்தியும் அமையாதோ? ம்ருதுப்ரக்ருதியான நீயும். **1. "तत्तस्य सदृशं भवेत्"** (தத் தஸ்ய ஸத்ருஶம் பவேத்) என்றிருக்கமாட்டாமைக்கு இருவரும் ஒத்தோமோ? **(திருமால்)** A மைந்தனை மலராள் மணவாளனையோ நீயுமிழந்தது? தாயையும் தமப்பனையுமோ நீயும் பிரிந்தது? **(நெஞ்சம் கோள்பட்டாயே)** நெஞ்சு பறியுண்டாயாகாதே? தோல்புரையன்றிக்கே மறுபாடுருவ நோவுபட்டாயாகாதே? 1.

சீ— அவ:—முதற்பாட்டு. a பிரிந்தார் b இரங்குவது நெய்தல் நிலத்திலேயாகையாலே, கடற்கரைச் சோலையைப்பற்ற இவள் பிரிவுக்கு இரங்கியிருக்கச்செய்தே, அங்கே ஆமிஷார்த்தமாக c அவதாநம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறதொரு நாரை கண்ணுக்கு இலக்காக, அதின் உடம்பில் வெளுப்பைக்கண்டு, அதுவும் தன்னைப்போலே பிரிவாற்ருமையாலே வந்த வைவர்ண்யத்தோடே இருக்கிறதாகக்கொண்டு, 'பாவியேன், நீயும் நான் அகப்பட்ட விஷயத்திலே அகப்பட்டு நெஞ்சு d பறியுண்டாயாகாதே?' என்கிருள்.

வ்யா:—(வாயும் திரையுகளும்) வாய்கை-கிட்டுகை. e பெரிய மலைபோலே வந்து கிட்டுகிற திரைகள் f மேலே தாவிப்போகாநின்ருலும் g நினைத்தது கைபுகுருமளவும்

அ— முதற்பாட்டு. (வாயும் திரை) a அந்த:புரவாஸிந்யா: ஸமுத்ரதீரப்ரதேஶவர்த்திபக்ஷிதர்ஶநம் கதம் கூடதே? இத்யாஶங்காம் பரிஹரந் அவதாரிகாமாஹ (பிரிந்தார் இதி) b இரங்குவது - து:க்கப்படுகிறது. c (அவதாநம் பண்ணிக்கொண்டு) ப்ரமாதமின்றிக்கே. d (பறியுண்டாய்)- அபஹரிக்கப்பட்டாய்.

e "வாயும்திரையுகளும் மடநாராய்" என்றதுக்கு அர்த்தம் (பெரியமலைபோலே இத்யாதி) f (மேலே தாவி) வாயும் திரை உகளும்போது மேலே தாவவேணுமிறே. g.h மடப்பம் - பற்றிற்று

ஜீ— முதற்பாட்டு. (வாயும் திரை இத்யாதி) a அந்த:புரத்திலிருக்கும் இவளுக்குக் கடற்கரையில் வர்த்திக்கிற பக்ஷிதர்ஶனம் எப்படி கூடும்? என்கிற ஶங்கையையும் பரிஹரியாநின்றுகொண்டு அருளிச்செய்கிருர் (பிரிந்தாரென்று) b இரங்குவது - து:க்கப்படுவது. c (அவதாநம் பண்ணிக்கொண்டு) ப்ரமாதமின்றிக்கே. d பறியுண்டாய் - அபஹரிக்கப்பட்டாய்.

e "வாயும் திரையுகளும் மடநாராய்" என்றதுக்கு அர்த்தம் (பெரிய மலைபோலே இத்யாதி) f (மேலே தாவி) வாயும் திரை உகளும்போது மேலே தாவவேணுமிறே g.h மடப்பம் - பற்றிற்று

A 1-10.4.

ஈ—h சலியாதே இருக்குமாயிற்று. i பகவத்த்யாநபரர் இருக்குமாபோலே இருக்கும். j A'அலைகடல்நீர் குழம்ப அகடாடவோடி அகல்வானுரிஞ்ச முதுகில் மலைகளைமீதுகொண்டு வருமீனை' மறவாதிருப்பார்க்குப் போலியாயிராநின்றது, அலைகளை மீதுகொண்டு வருமீனை மறவாதிருக்கிற k இதுவும்.

அ—விடாமை; அத்தைச்சொல்லுகிறது (நினைத்தது இத்யாதி) h(சலியாதே) ''உகளும்'' என்கிற வர்த்தமாந நிர்தேஶத்தாலே - திரைதாவுகையில் அநுஸ்யூதி தோன்றுகையால், சலியாமை ஸித்தமிறே. i நினைத்தது கைப்புகுருமளவும் சலியாமைக்கு த்ருஷ்டாந்தம் (பகவத்த்யாந இத்யாதி) j இத்தை விஶேஷநிஷ்டமாகக் காட்டுகிறார் (அலைகடல் இத்யாதி) பெரிய திருமொழி. ''எங்களுக்கொரு ரக்ஷகரில்லையே'' என்ன ''நானுளனாயிருக்க, நீங்கள் அஞ்ச வேணுமோ? நான் ரக்ஷகனாகிறேன்'' என்னும்படியான க்ருபையாலே, க்ஷுபிதமாய் வருகிற கடல் குழம்பாம்படியாகவும், தன் கீழ்வயிற்றிலே அலையெறியும்படியாகவும், ஆகாஶத்திலே, ப்ரஹ்மாதிகள் குடியிருப்பிலே சென்று விசும்படியாகத் தன் திருமுதுகிலே மலைகள் அழிந்து போகாதபடி தரித்து ஏறிட்டுக் கொண்டுவருகிற ஜலம் தாரகமான வஸ்துவை, ஸர்வாதிகனான ஸர்வேஶ்வரனை — அவன் அப்படித் தன்னுருக்கெடுத்து வேற்றுருக்கொண்டு அரியனசெய்து ரக்ஷியாநின்றான், உனக்குச் செய்யவேண்டும் அருந்தேவை - அவனை மறவாதிருக்கை; இத்தனையும் செய்யப்பாராய்; மறக்கவொண்ணாத செயல்களை அவன் செய்யாநின்றால், நீ மறவாதிருக்க வேண்டாவோ? — என்று பொருள். k இதுவும் - நாரையும்.

l த்ருஷ்டாந்தாந்தரம் (க்ரய இத்யாதி) யத்வா, ஆமிஷார்த்தமாக அவதாநம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிற ஆகாரத்துக்குக் கீழில் த்ருஷ்டாந்தமாய், திரைகள் மேலே தாவினாலும் சலியாமைக்கு த்ருஷ்டாந்தம் (க்ரய இத்யாதி) என்னுதல். முந்தினது-''மடம்'' என்றத்தைப்பற்ற; இரண்டாம் த்ருஷ்டாந்தம் - ''திரையுகளும்'' என்றத்தைப்பற்ற. யத்வா,

ஜீ—விடாமை; அத்தைச்சொல்லுகிறது (நினைத்தது இத்யாதி) h (சலியாதே) ''உகளும்''என்கிற வர்த்தமாந நிர்த்தேஶத்தால் - திரை தாவுகையில் அநுஸ்யூதி தோன்றுகையாலே, சலியாமை ஸித்தமிறே. i நினைத்தது கைப்புகுருமளவும் சலியாமைக்கு த்ருஷ்டாந்தம் (பகவத்த்யாந இத்யாதி) j இத்தை விஶேஷநிஷ்டமாகக் காட்டுகிறார் (அலைகடல் இத்யாதி) ''எங்களுக்கொரு ரக்ஷகரில்லை'' என்ன; ''நானுளனாயிருக்க, நீங்கள் அஞ்சவேணுமோ? நான் ரக்ஷகனாகிறேன்'' என்னும்படியான க்ருபையாலே, க்ஷுபிதமாய் வருகிறதாகவும், தன் கீழ்வயிற்றிலே அலை எறியும்படியாகவும், ஆகாஶத்திலே ப்ரஹ்மாதிகள் குடியிருப்பிலே சென்று விசும்படியாகத் தன் திருமுதுகிலே மலைகளைக் கழலாதபடி ஏறிட்டுக்கொண்டுவருகிற, ஜலம் தாரகமான வஸ்துவை, ஸர்வாதிகனான ஸர்வேஶ்வரனை—அவன் அப்படித் தன்னுருக்கெடுத்து வேற்றுருக் கொண்டு அரியனசெய்து ரக்ஷியாநின்றான், உனக்குச் செய்யவேண்டும் அருந்தேவை - அவனை மறவாதிருக்கை; இத்தனையும் செய்யப்பாராய்; மறக்கவொண்ணாத செயல்களை அவன் செய்யாநின்றால் மறவாதிருக்கவேண்டாவோ ?—என்று பொருள். k இதுவும் - நாரையும்.

l த்ருஷ்டாந்தாந்தரம் (க்ரய இத்யாதி) யத்வா, ஆமிஷார்த்தமாக அவதாநம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிற ஆகாரத்துக்குக் கீழில் த்ருஷ்டாந்தமாய், திரைகள் மேலே தாவினாலும் சலியாமைக்கு த்ருஷ்டாந்தம் (க்ரய இத்யாதி) என்னுதல். முந்தினது-''மடம்''என்றத்

A பெரியதிருமொழி 11-4-1.

ஈ— 11. "गिरयो वर्षधाराभिर्हन्यमाना न विव्यथुः। अभिभूयमाना व्यसनैर्यथाऽधोक्षजचेतसः॥" (கி3ரயோ வர்ஷத4ாராபி4ர்ஹந்யமாநா ந விவ்யது2:। அபி4பூ4யமாநா வ்யஸநைர்யத2ா-ऽதே4ாக்ஷஜசேதஸ:॥) என்று சொல்லக்கடவதிறே; m நிரந்தரமாக வர்ஷத4ாரைகள் விழாநிற்கச்செய்தேயும், மலைகள் சலியாதே நின்றன; என்போலே? என்னில்; "ஸர்வேஶ்வரனே ரக்ஷகன்" என்றிருப்பார் தாபத்ரயங்களால் வந்த வ்யஸநங்களுக்கு n இடையாதேயிருக்குமாபோலே.

அ—"ப4க3வத்3த்4யாநபரரிருக்குமாபோலே" (1) இத்யத்ர ஆத்4யாத்மிகாதி3 து3:க்க2ஸாக3ர-தரங்க3ஸஹிஷ்ணுத்வேந அவஸ்த2ாநம் ஹ்ருதி3 நித4ாய தத்ர ப்ரமாணமாஹ (கி3ரயோ வர்ஷ-த4ாராபி4ரிதி) அத4:க்ருதாந்யக்ஷாணி யைஸ்தே-அதே4ாக்ஷா:; தேஷு ஜாயத இத்யதே4ாக்ஷஜ:-ஜிதேந்த்3ரியாணும் மநஸி ஸந்நித4த்த இதி யாவத். தேஷாம் ஸுலப4:- வஶ்ய இதி வா. யத்3வா, தேப்4யோ ராமக்ருஷ்ணாதி3ரூபேண ஜாயத இதி வா. 2. "அம்ருதோத3தி4வத் ஸர்வைர் பு4ஜ்யமாநோऽபி ஸர்வதா3! அதோ4 ந க்ஷீயதே ஜாது யஸ்மாத் தஸ்மாத3தே4ாக்ஷஜ:॥" அக்ஷஶப்3த3நிருக்தி - "ந க்ஷீயதே" என்றது; "ஜ:" என்றதின் நிருக்தி "ஜாது" என்றது. எல்லாவற்றாலும் ஸர்வகாலத்திலும் அம்ருதோத3தி4போலே அநுப4விக்கப்படா நிற்கச்செய்தேயும், ஜாது - ஒருகாலும் யாதொரு காரணத்தாலே, அதே4ா ந க்ஷீயதே. ஆகையாலே அதே4ாக்ஷஜன்—என்றபடி. ஏதேந—A "கொள்ளமாளா இன்பவெள்ளம்" இத்யுக்தம் ப4வதி. கொள்ளக்கொள்ள, மாளாத - நசியாத ஆநந்த3ஸாக3ர இத்யர்த்த2:. m இஶ்லோகார்த்த2ம் (நிரந்தரமாக இத்யாதி3) n இடையாதே - சலியாதே; க்லேஶப்படாதே என்றபடி.

ஜீ—தைப்பற்ற. இரண்டாம் த்3ருஷ்டாந்தம் "திரையுகளும்" என்றத்தைப்பற்ற. யத்3வா "ப4க3வத்3த்4யாநபரர் இருக்குமாபோலே" (1) இத்யத்ர-ஆத்4யாத்மிகாதி3 து3:க்க2ஸாக3ரதரங்க3 ஸஹிஷ்ணுத்வேந அவஸ்த2ாநம் ஹ்ருதி3 நித4ாய, தத்ர ப்ரமாணமாஹ (கி3ரயோ வர்ஷத4ாராபி4: இதி) அத4:க்ருதாந்யக்ஷாணி யைஸ்தே - அதே4ாக்ஷா:; தேஷு ஜாயத இத்யதே4ாக்ஷஜ: ; ஜிதேந்த்3ரியாணும் மநஸி ஸந்நித4த்த இதி யாவத். தேஷாம் ஸுலப4:-வஶ்ய இதி வா. யத்3வா-தேப்4யோ ராமக்ருஷ்ணாதி3ரூபேண ஜாயத இதி வா. 2. "அம்ருதோத3தி4வத் ஸர்வைர் பு4ஜ்யமாநோऽபி ஸர்வதா3! அதே4ா ந க்ஷீயதே ஜாது யஸ்மாத் தஸ்மாத3தே4ாக்ஷஜ:॥" அக்ஷஶப்3த3நிருக்தி-"ந க்ஷீயதே" என்றது; "ஜ:" என்றதின் நிருக்தி-"ஜாது" என்றது. எல்லாவற்றாலும்-ஸர்வகாலத்திலும் அம்ருதோத3தி4போலே அநுப4விக்கப்படாநிற்கச்செய்தேயும், ஜாது - ஒருகாலும், யாதொரு காரணத்தாலே. அதே4ா ந க்ஷீயதே. ஆகையாலே அதே4ாக்ஷஜன் என்றபடி. ஏதேந - A" கொள்ளமாளா இன்பவெள்ளம்" இத்யுக்தம் ப4வதி. கொள்ளக்கொள்ள, மாளாத-நசியாத ஆநந்த3ஸாக3ர இத்யர்த்த2:. m இஶ்லோகார்த்த2ம் (நிரந்தரமாக இத்யாதி3) n இடையாதே - சலியாதே; க்லேஶப்படாதே என்றபடி.

ப்ர—11.(வாயும் இத்யாதி3) श्रीभागवते (१०-२०) गिरयो वर्षधाराभिः हन्यमाना न विव्यथुः। अभिभूयमाना व्यसनैर्यथाऽधोक्षजचेतसः॥ १५॥ अधःकृतान्यक्षाणि येषां ते—अधोक्षाः; तेभ्यो जायत इति—अधोक्षजः। अथवा—"अमृतोदधिवत्सर्वैर्भुज्यमानोऽपि सर्वदा। अधो न क्षीयते जातु यस्मात्तस्मादधोक्षजः॥"

A 4-7-2.

ஈ— o வந்து கிட்டுகிற p திரை உகளாநின்றுள்ள, p2 கானலிலே-நெய்தல் நிலத்திலே யிருக்கிற மடநாராய்! q யாக3ங்களும் பண்ணிப் q2 பவித்ரங்களும் q3 முடிந்திட்டு "த4ர்மிகர்" என்னும்படித் திரியாநிற்பர்களிறே பரஹிம்ஸை பண்ணாநிற்கச்செய்தே q4 க்3ரூர மணிகள்; அப்படியே க்ஷுத்3ரமத்ஸ்யங்கள் வந்தாலும் அநாத3ரித்திருக்குமாயிற்று நினைத்தது கைப்புகுருமளவும்; r பற்றிற்று விடாதொழிகையிறே-மடப்பமாவது. (ஆயும்) என் பிறப்பே பிடித்து உறங்காத தாயும் உறங்கிலும், (அமருலகும் துஞ்சிலும்) தங்கள் ஸத்தையே பிடித்து உறங்காத நித்யஸூரிகள் உறங்கிலும் நீ உறங்குகிறிலே.

s இவளைப் பெற்ற தாய்க்கு உறக்கமின்றிக்கேயொழிவானென்? என்னில்; முன்பெல்லாம் t "இவளுக்கு ஸத்3ருஶனாயிருப்பானொருவனைப் பெற்றுக் கொடுத்தோமாக

அ— o ஶப்3தா3ர்த்த2ம் (வந்து கிட்டுகிற இத்யாதி3) p "திரையுகளும்" என்றது - நாரைக்கு விஶேஷணமாதல், கானலுக்கு விஶேஷணமாதல். நாரைக்கு விஶேஷணமென்றது - ஆசார்ய ஹ்ருத3யத்திலே A "திரையுகளும் வ்யஸநவ்யதை2" என்றவிடத்திலே ஸ்பஷ்டம். இப்போது. "உகளாநின்றுள்ளதாயிருக்கிற நாராய்" என்று கொள்ளவேணும். "திரையுகளும்" என்கிறது-கானலுக்கு விஶேஷணமானபோதும், நாரைக்கு, "திரையுகளும்" என்கிறது அர்த்தா2த் ஸித்3த4ம். p2 கானலென்கிறது - நெய்தல் நிலத்துக்கும் கடற்கரைச் சோலைக்கும் பேர். நெய்தல் நிலம் - ஸமுத்3ரதீரப்ரதே3ஶ:. q ப3கவ்ருத்திகளான க்3ரூரமணிகள் ஸ்வபா4வத்தை இதின் ஸ்வபா4வத்துக்கு த்3ருஷ்டாந்தமாக அருளிச்செய்யாநின்றுகொண்டு, க்ஷுத்3ரமத்ஸ்யங்கள் வந்தாலும் க3ணியாதிருக்கும் ப்ரகாரத்தை - மடப்பத்துக்கு அர்த்த2மாக அருளிச்செய்கிறார் (யாக3ங்களும் இத்யாதி3) r "மடப்பம்" என்றால் இவ்வர்த்த2த்தைக் காட்டுமோ? என்னில் (பற்றிற்று இத்யாதி3) q2 (பவித்ரங்களும்) த3ர்ப்ப4பவித்ரங்களும். q3 முடிந்திட்டு - த4ரித்து என்றபடி. q4 க்3ரூரமணிகள் - த4ர்மத்4வஜிகள்.

s தடஸ்த2ஶங்கையை அநுவதி3த்துப் பரிஹரிக்கிறார் (இவளை இத்யாதி3) t, u "ஸத்3ருஶனாயிருப்பானொருவனைப் பெற்றுக் கொடுத்தோமாக வல்லோமே என்று கண்ணுறங்காது" என்னுமதுக்கு

ஜீ— o ஶப்3தா3ர்த்த2ம் (வந்து கிட்டுகிற இத்யாதி3) p "திரையுகளும்" என்றது - நாரைக்கு விஶேஷணமாதல், கானலுக்கு விஶேஷணமாதல். நாரைக்கு விஶேஷணமென்றது - ஆசார்ய ஹ்ருத3யத்திலே, A "திரையுகளும் வ்யஸநவ்யதை2" என்றவிடத்திலே ஸ்பஷ்டம். இப்போது. "உகளாநின்றுள்ளதாயிருக்கிற நாராய்" என்று கொள்ளவேணும். "திரையுகளும்" என்கிறது-கானலுக்கு விஶேஷணமானபோது, நாரைக்கு "திரையுகளும்" என்கிறது - அர்த்தா2த் ஸித்3த4ம். p2 "கானல்" என்கிறது - நெய்தல் நிலத்துக்கும், கடற்கரைச் சோலைக்கும் பேர். நெய்தல்நிலம்-ஸமுத்3ரதீரப்ரதே3ஶம். q ப3கவ்ருத்திகளான க்3ரூரமணிகள் ஸ்வபா4வத்தை இதின் ஸ்வபா4வத்துக்கு த்3ருஷ்டாந்தமாக அருளிச்செய்யாநின்றுகொண்டு, க்ஷுத்3ரமத்ஸ்யங்களை வந்தாலும் க3ணியாதிருக்கும் ப்ரகாரத்தை - மடப்பத்துக்கு அர்த்த2மாக அருளிச்செய்கிறார் (யாக3ங்களும் இத்யாதி3) r மடப்பமென்றால் - இவ்வர்த்த2த்தைக் காட்டுமோ? என்னில் (பற்றிற்று இத்யாதி3).

A ஆசார்ய ஹ்ருத3யம்-154.

ரீ—வல்லோமே'' என்று கண் உறங்காது; பின்பு நாயகனைப் பிரிந்து இவள் நோவுபடுகிறபடியைக் கண்டு, அத்தாலே கண் உறங்காது; u 1. "पतिसंयोगसुलभं वयो दृष्ट्वा च मे पिता। चिन्तार्णवगतः'' (பதிஸம்யோக$_{3}$ஸுலப$_{4}$ம் வயோ த்$_{3}$ருஷ்ட்வா ச மே பிதா। சிந்தார்ணவக$_{3}$த:) என்றுளிறே பிராட்டி – v "ஒரு உபக்$_{4}$நத்திலே கொண்டு போய்ச் சேர்த்து நோக்கில் நோக்கலாய், இல்லையாகில் இடையாதபடியான பருவமாயிரா நின்றது; இவளுக்கு ஈடாயிருப்பானொருவனைப் பெற்று அவன் கையில் காட்டிக் கொடுத்தோமாக வல்லோமே'' என்று-எங்களையர் சிந்தார்ணவக$_{3}$தரானார் என்றுளிறே பிராட்டி. அப்படியேயிறே இவளைப் பெற்ற தாயாரும் கண்ணுறங்காதே படும்படி. w அநிமிஷராய் ஸதா$_{3}$த$_{3}$ர்ஶநம் பண்ணுகிறவர்களாகையாலே நித்யஸூரிகளுக்குந்தானே நித்$_{3}$ரையில்லையே.

(x நோயும் பயலைமையும்) x$_{2}$ மாநஸவ்யதை$_{2}$யும், அத்தாலே வந்த வைவர்ண்யமும் y தன்பக்கலிலே காண்கையாலே அவ்விரண்டும் அதுக்குண்டு என்றிருக்கிறாள்.

அ—ப்ரமாணம் (பதிஸம்யோக$_{3}$ ஸுலப$_{4}$ம் இத்யாதி$_{3}$) ''த்$_{3}$ருஷ்ட்வா ச'' என்கிறவிடத்தில் சகாரம்-முன்பெல்லாம் சிந்தார்ணவக$_{3}$தரானபடி சொல்லுகிறது. பிதாவென்று-மாதாவுக்கும் உபலக்ஷணம். v ''பதிஸம்யோகே$_{3}$ ஸதி ஸுலப$_{4}$ம்'' என்று அர்த்த$_{2}$ம் விவக்ஷித்து அருளிச்செய்கிறார் (ஒரு உபக்$_{4}$நத்திலே இத்யாதி$_{3}$) w''ஸத்தையே பிடித்துறங்காத'' [பக்கம் 17 ''அமருலகும்'' வ்யா] என்றத்தை ஹேதுபூர்வகமாக அருளிச்செய்கிறார் (அநிமிஷராய் இத்யாதி$_{3}$). x, x$_{2}$ நோயும் பயலைமையும் இதுக்கு உண்டாகைக்கு நியாமகங்காட்டுகிறார் (மாநஸவ்யதை$_{2}$யும் இத்யாதி$_{3}$) y வைவர்ண்யஸ்ய ப்ரத்யக்ஷத்வாத் தத்$_{3}$ஜ்ஞாநம் க$_{4}$டதே; மாநஸவ்யத$_{2}$ாயா அப்ரத்யக்ஷத்வாத் வஸ்துத: பக்ஷிணி மாநஸவ்யத$_{2}$ாப$_{4}$ாவாச்ச ''நோயும் பயலைமையும்'' இதி கத$_{2}$மாஹேத்யாஶங்காம், ஸ்வஸ்மிந் ஸாஹசர்யக்$_{3}$ரஹணதி$_{3}$த்யபி$_{4}$ப்ராயேண பரிஹரதி (தன்பக்கலிலே காண்கை

ஜீ— s தடஸ்த$_{2}$ஶங்கையை அநுவதி$_{3}$த்துப் பரிஹரிக்கிறார் (இவளை இத்யாதி$_{3}$) t, u ''ஸத்$_{3}$ருஶனிருப்பானொருவனைப் பெற்றுக் கொடுத்தோமாக வல்லோமே என்று கண்ணுறங்காது'' என்னுமதுக்கு ப்ரமாணம் (பதிஸம்யோக$_{3}$ இத்யாதி$_{3}$) ''த்$_{3}$ருஷ்ட்வா ச'' என்கிறவிடத்தில் சகாரம்-முன்பெல்லாம் சிந்தார்ணவக$_{3}$தரானபடி சொல்லுகிறது. பிதாவென்றது - மாதாவுக்கும் உபலக்ஷணம். v ''பதிஸம்யோகே$_{3}$ ஸதி ஸுலப$_{4}$ம்'' என்று அர்த்த$_{2}$ம் விவக்ஷித்து அருளிச்செய்கிறார் (ஒரு உபக்$_{4}$நத்திலே இத்யாதி$_{3}$) w''ஸத்தையே பிடித்துறங்காத''[பக்கம் 17 ''அமருலகும்''வ்யா] என்றத்தை ஹேதுபூர்வகமாக அருளிச்செய்கிறார் (அநிமிஷராய் இத்யாதி$_{3}$) x, x$_{2}$ நோயும் பயலைமையும் இதுக்குண்டாகைக்கு நியாமகங்காட்டுகிறார் (மாநஸவ்யதை$_{2}$யும் இத்யாதி$_{3}$) y வைவர்ண்யஸ்ய ப்ரத்யக்ஷத்வாத் தத்$_{3}$ஜ்ஞாநம் க$_{4}$டதே; மாநஸவ்யத$_{2}$ாயா அப்ரத்யக்ஷத்வாத், வஸ்துத: பக்ஷிணி மாநஸவ்யத$_{2}$ாऽப$_{4}$ாவாச்ச ''நோயும் பயலைமையும்'' இதி கத$_{2}$மாஹேத்யாஶங்காம், ஸ்வஸ்மிந் ஸாஹசர்ய க்$_{3}$ரஹணதி$_{3}$த்யபி$_{4}$ப்ராயேண பரிஹரதி (தன் பக்கலிலே காண்கையாலே இதி)

ஸ்ரீ—u1. अयोध्याकाण्डे * चरमसर्गे अनसूयां प्रति सीता—"पतिसंयोगसुलभं वयो दृष्ट्वा च मे पिता ॥२३॥ चिन्तार्णवगतः पारं नाससादाप्लवो यथा ॥२६॥

* ஆது$_{4}$நிககோஶேஷு உபாந்த்ய (118) ஸர்க்கே$_{3}$ த்$_{3}$ருஶ்யதே.

ஈ—(மீதூர) z விஷமேறினாற்போலே உடம்பிலே பரக்க. (a எம்மேபோல்) b இப்படி க்லேஶப்படுகைக்கு நானொருத்தியும் என்றிருந்தேன்; நீயும் என்னைப்போலேயாவதே! c து3:க்க2பரிப4வங்களைப் பொறுத்திருக்கையாலும், d பற்றிற்று விடாதிருக்கிறபடியாலும், வைவர்ண்யத்தாலும் என்னைப்போலேயிராநின்றாய். (நீயும்) e விரஹவ்யஸநங் பொறுக்கமாட்டாத மார்த்த3வத்தையுடைய நீயும். f1. "तत्तस्य सदृशं भवेत्" (தத் தஸ்ய ஸத்3ருஶம் ப4வேத்) என்றிருக்கமாட்டாமைக்கு இருவரும் ஒத்தோமோ? (g திருமாலால் நெஞ்சம் கோட்பட்டாயே) h மாநஸவ்யதை2யும் வைவர்ண்யமும் இருந்தபடி கண்டே னுக்கு, i நீயும் நான் அகப்பட்ட துறையிலே அகப்பட்டாயாகாதே? jA மைந்தனை மலரான்

அ—யாலே இதி) z "ஊர" என்றதுக்குத் தாத்பர்யம். (விஷமேறினாற்போலே) என்றது. a "எம்" என்று ஆத்மநி ப3ஹுவசநம். b "எம்மே" என்கிற ஏகாரத்துக்கு வாஸனை (இப்படி இத்யாதி3) c "எம்மேபோல்" என்கையாலே - தமக்குண்டான ஆகாரத்தை இன்னதென்று விஶதீ3கரியாதே நின்றுகொண்டு "இப்படி நீயும் இராநின்றாயே" என்கிறாள் என்று தோற்றுவிக்கிறது (து3:க்க2பரிப4வங்களை இத்யாதி3) பரிப4வம் - ப4க3வத்3விஶ்லேஷவ்யஸநத்தாலுண்டான பரிப4வம். d (பற்றிற்று விடாதிருக்கிறபடி) என்றது "மடநாராய்" [17r] என்றத்தைப்பற்ற; த்3ருஷ்டாந்தத்திலே பற்றின ப4க3வத்3விஷயத்தை விடாதிருக்கை.

e ப்ராதா4ந்யத்திலே ஸம்ப்3த3மாகத் தாத்பர்யம் (விரஹவ்யஸநம் இத்யாதி3) யத்3வா. பூர்வோக்தப4ாவ ஏவ யுஷ்மச்ச2ப்3த3விவக்ஷித-விஶேஷப்ரத3ர்ஶநபரம் வா. f ஸமுச்சயத்திலேயாகத் தாத்பர்யாந்தரம் (தத் தஸ்ய இத்யாதி3) ஏகார்த்த2மாதல். g.h "ஶ்ரிய:பதியாலே அபஹ்ருத சித்தையானாய்" என்னுமதுக்கு நியாமகஞ்சொல்லுகிறார் (மாநஸவ்யதை2யும் இத்யாதி3) j திருமாலிடத்திலே தான் ஆசைப்பட்டிருப்பாளோ? என்ன (மைந்தனை இத்யாதி3) x,h மாநஸ

ஜீ—z "ஊர" என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (விஷமேறினாற்போலே) என்றது. a "எம்" என்று - ஆத்மநி ப3ஹுவசநம். b "எம்மே" என்கிற ஏவகாரத்துக்கு வாஸனை (இப்படி இத்யாதி3) c "எம்மேபோல்" என்கையாலே - தமக்குண்டான ஆகாரத்தை இன்னதென்று விஶதீ3கரியாதே நின்றுகொண்டு, இப்படி நீயும் இராநின்றாயோ என்கிறாளென்று தோற்றுவிக்கிறது (து3:க்க2 பரிப4வங்களை இத்யாதி3) ப4க3வத்3விஶ்லேஷத்தாலுண்டான பரிப4வம். d (பற்றிற்று விடாதிருக் கிறபடி) என்றது - "மடநாராய்" [17 r] என்றத்தைப்பற்ற; த்3ருஷ்டாந்தத்திலே - பற்றின ப4க3வத்3விஷயத்தை விடாதிருக்கை.

e ப்ராதா4ந்யத்திலே ஸம்ப்3த3மாகத் தாத்பர்யம் (விரஹவ்யஸநம் இத்யாதி3) யத்3வா: பூர்வோக்தப4ாவ ஏவ யுஷ்மச்ச2ப்3த3 விவக்ஷித விஶேஷப்ரத3ர்ஶநபரம் வா. f ஸமுச்சயத்திலே யாகத் தாத்பர்யாந்தரம் (தத் தஸ்ய இத்யாதி3) g.h "ஶ்ரிய:பதியாலே அபஹ்ருத சித்தை யானாய்" என்னுமதுக்கு நியாமகஞ்சொல்லுகிறார் (மாநஸவ்யதை2யும் இத்யாதி3) j திருமாலிடத் திலே தான் ஆசைப்பட்டிருப்பாளோ? என்ன (மைந்தனை இத்யாதி3) x,h மாநஸவ்யதை2யும்

ப்ர—f1. सुन्दरकाण्डे एकोनचत्वारिंशे "शरैस्तु सङ्कुलां कृत्वा लङ्कां परबलार्दनः" इत्यादि ॥ ३० ॥

A 1-10-4.

2. கோட்பட்ட சிந்தையையாய்க் கூர்வாய வன்றிலே!
சேட்பட்ட யாமங்கள் சேரா திரங்குதியால்
ஆட்பட்ட வெம்மேபோல் நீயும் அரவணையான்
தாட்பட்ட தண்டுழாய்த் தாமம்கா முற்றுயே.

ஆ— 2. வ்யா:— (கோட்பட்ட) கூர்வாய அன்றிலே! அபஹ்ருதமான நெஞ்சையுடையையாய் நீளியவான ராத்ரிகளில் உறங்காதே இரங்காநின்ருய்; நீயும் என்னைப் போலே பெரியபெருமாள் திருவடிகளில் திருத்துழாயை ஆசைப்பட்டாயாகாதே? என்கிருள். 2.

ஒ— அவ:— இரண்டாம் பாட்டில் — விஶ்லிஷ்டமான அன்றிலினுடைய த$_2$ாருண த்$_4$வநியைக்கேட்டு அத்தைக்குறித்து ஶோகிக்கிருள்.

ஈ—மணவாளனையோ நீயும் ஆசைப்பட்டது? (நெஞ்சம் கோட்பட்டாயே) நெஞ்சு பறியுண்டாயாகாதே? k தோற்புரையன்றியே l மறுபாடுருவ m வேர்ப்பற்றிலே நோவு பட்டாயாகாதே? 1.

அ—வ்யதை$_2$யும் வைவர்ண்யமும்-நோயும் பயலைமையும். i.] யத்$_3$வா. "நானகப்பட்ட துறையிலே அகப்பட்டாயாகாதே" இத்யேதத்$_3$விவ்ருணோதி (மைந்தனை இதி) புருஷகாரபூ$_4$தாம் விநா கேவலம் ஸ்வதந்த்ரேஶ்வரவிஷயவாஞ்சா$_2$ சேத் "ஸ்வாதந்த்ர்யாந்தாக$_3$த:. கிங்குர்ம:" இதி ஸ்வஸ்த$_2$தயா ஸ்த$_2$ாதும் ஶக்யதே; புருஷகாரவிஶிஷ்டேஶ்வரவிஷயப்ராவண்யாத் விளம்ப$_3$யோக்$_3$யதாऽபா$_4$வாத் விஷாதே$_3$ாऽதிஶயிதோ ப$_4$வதீதி பா$_4$வ:. a.g.j "எம்மேபோல்" என்கையாலே, "திருமாலால் நெஞ்சம் கோட்பட்டாய்" என்றதுக்கு - மைந்தனை மலராள் மணவாளனையோ நீயும் ஆசைப்பட்டதென்று தாத்பர்யமென்கிருர் என்னவுமாம்.] மைந்தனை-யுவாவை. g கோட்பட்டாய்-கொள்ளப்பட்டாய் என்றபடி. k "நெஞ்சம்" என்று-அந்த:கரணஞ்சொன்னதுக்குத் தாத்பர்யம் (தோற்புரை இத்யாதி$_3$) l (மறுபாடுருவ) என்றதுக்கு - து$_3$:க்கா$_2$திஶயத்திலே நோக்கு. m நெஞ்சு எல்லாவற்றுக்கும் காரணமாகையாலே (வேர்ப்பற்று) என்கிருர். வாயும் திரை என்று தொடங்கி, க்ரமத்திலே உரை அந்வயம். 1.

ஜீ—வைவர்ண்யமும்-நோயும் பயலைமையும். i.j யத்$_3$வா. "நானகப்பட்ட துறையிலே அகப்பட்டாயாகாதே" இத்யேதத்$_3$விவ்ருணோதி (மைந்தனை இதி) புருஷகாரபூ$_4$தாம் விநா கேவலம் ஸ்வதந்த்ரேஶ்வர விஷயவாஞ்சா$_2$ சேத். "ஸ்வாதந்த்ர்யாந்தாக$_3$த:. கிம் குர்ம:" இதி ஸ்வஸ்த$_2$தயா ஸ்த$_2$ாதும் ஶக்யதே: புருஷகார விஶிஷ்டேஶ்வரவிஷயப்ராவண்யாத் விளம்ப$_3$யோக்$_3$யதாऽபா$_4$வாத் விஷாதே$_3$ாऽதிஶயிதோ ப$_4$வதீதி பா$_4$வ:. a.g.j "எம்மேபோல்" என்கையாலே, "திருமாலால் நெஞ்சங்கோட்பட்டாய்" என்றதுக்கு - மைந்தனை மலராள் மணவாளனையோ நீயும் ஆசைப்பட்டதென்று தாத்பர்யமென்கிருர் என்னவுமாம். j மைந்தனை-யுவாவை. g கோட்பட்டாய் - கொள்ளப்பட்டாய் என்றபடி. k "நெஞ்சம்" என்று-அந்த:கரணம் சொன்னதுக்குத் தாத்பர்யம் (தோற்புரை இத்யாதி$_3$) l (மறுபாடுருவ) என்றதுக்கு-து$_3$:க்கா$_2$திஶயத்திலே நோக்கு. m நெஞ்சு எல்லாவற்றுக்கும் காரணமாகையாலே (வேர்ப்பற்று) என்கிருர். 1.

ஈ— வ்யா:—(கோட்பட்ட என்று தொடங்கி) அபஹ்ருதமான நெஞ்சையுடையை யாய், கேட்டார்க்கும் பிழைக்கவொண்ணாதபடி தாருணத்வநியையுடைய அன்றிலே! அறநெடிய சாமங்கள் படுக்கையிற்சேராதே கண்டார்க்கு தயநீயமாம்படி நோவுபடா நின்றாய். (ஆட்பட்ட என்று தொடங்கி) அடிமைச் சுவட்டிலே அகப்பட்ட எங்களைப் போலே து:க்கம் பொறுக்கமாட்டாத நீயும் — பெரியபிராட்டியாரும் தானும் கூடத் திருவணைமேலே கண்வளர்ந்தருளுமிடத்தில் அந்தரங்கஸேவையை ஆசைப்பட்டு இங்ஙனே படுகிறாயே? 2.

ப— 2. அவ:— அநந்தரம், ஓரன்றிலைப்பார்த்து, நீயும் ஶேஷஶாயியான அவன் திருவடிகளில் திருத்துழாயை ஆசைப்பட்டாயோ? என்கிறாள்.

கோட்பட்ட-பறியுண்ட, சிந்தையையாய்-நெஞ்சை உடையையாய்க்கொண்டு, கூர்வாய—(அந்த ஆர்த்தியடியாக கூத்கூதமாகையாலே) செறிந்த குரலையுடைத் தான, அன்றிலே — அன்றிலே! சேட்பட்ட — நெடிதான, யாமங்கள் — யாமங்கள், சேராது—சேக்கையிற்சேராதே, இரங்குதி—து:க்கியாநின்றாய், ஆல்—ஆதலால், ஆட்பட்ட—அடிமைப்பட்ட, எம்மேபோல்—எங்களைப்போலே, நீயும்—(பிரிவாற்றாமை தோற்றியிருக்கிற) நீயும், அரவணையான்—திருவரவணையைத் தனக்கு நிரூபகமாக உடையவனுடைய, தாள்—திருவடிகளிலே, பட்ட—(போகதஶையிலே) மிதியுண்ட, தண்—செவ்வியையுடைய, துழாய்த்தாமம்—திருத்துழாய் மாலையை, காமுற்றாயே— ஆசைப்பட்டாயோ?

வாயென்று - வாய்மையாய், குரலைச்சொல்லுகிறது. கூர்தல் - செறிவு. அன்றியே, கூர்த்த வாயென்று-பிரிந்தாரை ஈரும் குரல் என்றுமாம். இத்தால் - ஆர்த்தத்வநியுடையார் அவனைப் பிரிந்து கூப்பிடுகிறார்கள் என்றிருக்கை. 2.

இ— அவ:— இரண்டாம் பாட்டில் — விஶ்லேஷித்து வர்த்திக்கிற அன்றிலி னுடைய தாருணத்வநியைக்கேட்டு அத்தைக்குறித்து வெறுக்கிறாள்.

வ்யா:— (கோட்பட்ட சிந்தையையாய்) க்ரஹிக்கப்பட்ட மநஸ்ஸையுடையை யாய். அபஹ்ருதமான சித்தத்தையுடையையாய். (கூர்வாய அன்றிலே) "அப ஹ்ருதமான மநஸ்ஸு" என்று அறிந்தபடி எங்ஙனேயென்னில்; இதின் பேச்சு அடியற்றிருக்கையாலே தோற்றியிருக்கிறது. கூர்த்த வாயையுடைய என்னுதல்; வாயென்று-வார்த்தையாய், தனியிருப்பாருடைய நெஞ்சை ஈரும் பேச்சையுடைய என்னுதல். (சேட்பட்ட யாமங்கள்) நெடிய சாமங்கள். ராத்ரி நெடுகுகையன்றிக்கே, ராத்ர்யவயவங்கள்தான் நெடிதாகை. (சேராது) படுக்கையிற்சேராதே. (இரங் குதியால்) படுக்கையிலே சேராதொழிந்தாலும் தரிப்போடே இருக்கலாமிறே. ஶிதிலமான நெஞ்சையுடையை ஆகாநின்றாய். (ஆட்பட்ட எம்மேபோல்) ஐஶ்வர்யம், ஆத்மப்ராப்தி என்கிற இவ்வளவன்றிக்கே, ப்ராப்தி பலமான

இ—த₃ாஸ்யபரிமளத்தையோ நீயும் ஆசைப்பட்டது? (நீயும்) என்னைப்போலே, 1. **"पतिं विश्वस्य" (பதிம் விஶ்வஸ்ய)**, 2. **"यस्यास्मि" (யஸ்யாஸ்மி)**, 3. **"तस्यैवात्मा पदवित्तं विदित्वा न कर्मणा लिप्यते पापकेन" (தஸ்யைவாத்மா பத₃வித்தம் விதி₃த்வா ந கர்மணா லிப்யதே பாபகேந)** என்கிறபடியே வேத₃ாந்த வாஸனையாதல், A மயர்வற மதிநலம் அருளப்பெற்று, A துயரறு சுடரடி தொழுதெழு என்னுதல், இவையொன்றுமின்றிக்கேயிருக்க, நீ நோவுபடுவதே! இதுக்கோர் அதி₄காரி நியதியுமின்றிக்கே இருந்ததீ!. (**அரவணையான் தாட்பட்ட தண்டுழாய்த்தாமம்**) படுக்கையைச் சொல்லுகையாலும், "திருமாலால்" என்று கீழே சொல்லுகையாலும் - படுக்கையிலே இருவருங்கூடின சேர்த்தியிலே அந்தரங்க₃ஸேவையையோ ஆசைப்பட்டது? (**தாட்பட்ட தண்டுழாய்த்தாமம்**) B சுடர்முடிமேல் துழாயையொழிய, அவர்களிருவருங் கூடித் துகைத்த B தாளிணைமேல் துழாயையோ ஆசைப்பட்டது? தாமம்-மாலை. (**காமுற்றுயே**) ஸங்க₃த்தளவில் விட்டிலையாகாதே? 4. **"सङ्गात् संजायते कामः" (ஸங்க₃ாத் ஸஞ்ஜாயதே காம:)** என்னுமளவு ஆசைப்பட்டாயாகாதே? 2.

ஈ— அவ:— இரண்டாம் பாட்டு. a இப்படி நாரையைப்பார்த்து வார்த்தைசொல்லா நிற்கச்செய்தே, அருகேநின்ற b பனையிலே தங்கின அன்றிலானது c வாயலகு-d நெகிழ்த்தவாறே கூப்பிட்டது; இதினுடைய ஆர்த்தத்₄வநியைக்கேட்டு, "பாவியேன், நீயும் என்னைப்போலே அகப்பட்டாயாகாதே?" என்கிறுர்.

வ்யா:—e (கோட்பட்ட சிந்தையையாய்) அபஹரிக்கப்பட்ட ஹ்ருத₃யத்தையுடையையாய். f "அபஹ்ருதமான மநஸ்ஸு" என்றறிந்தபடி என்னெனில்; அதினுடைய

அ— இரண்டாம் பாட்டு. (கோட்பட்ட இத்யாதி₃) a "கூர்வாய அன்றிலே! எம்மேபோல் தாமம் காமுற்றுயே" என்ற பத₃ங்களைக் கடாக்ஷித்து அவதாரிகை (இப்படி இத்யாதி₃) b பனை-தாளத்₃ருமம். C "முன்றில் பெண்ணைமேல்" இத்யாதி₃ப்படியே, அன்றிலாகில் பனையிலே யிருக்கை ஸித்₃த₄ம். c வாயலகு-சஞ்சுபுடம். d நெகிழ்த்தவாறே-நெகிழ்ந்தவாறே இத்யர்த₂:; க்ரௌஞ்சமிது₂நம் பரஸ்பரஸம்ஶ்லிஷ்டசஞ்சுகம் ப₄வதீதி ப்ரஸித்₃தி₄:.

ஜீ— இரண்டாம் பாட்டு. (கோட்பட்ட இத்யாதி₃) a "கூர்வாய அன்றிலே! எம்மேபோல் தாமம் காமுற்றுயே" என்ற பத₃ங்களைக் கடாக்ஷித்து அவதாரிகை (இப்படி இத்யாதி₃) b பனை-தாலத்₃ருமம். C "முன்றில் பெண்ணைமேல்" இத்யாதி₃ப்படியே, அன்றிலாகில் பனையிலே யிருக்கை ஸித்₃த₄ம். c வாயலகு-சஞ்சுபுடம். d நெகிழ்த்தவாறே-நெகிழ்ந்தவாறே இத்யர்த₂:. க்ரௌஞ்சமிது₂நம் பரஸ்பரஸம்ஶ்லிஷ்டசஞ்சுகம் ப₄வதீதி ப்ரஸித்₃தி₄:.

ப்ர—e (கோட்பட்ட சிந்தை இத்யாதி₃) श्रीभागवते दशमे (१०) "कुररि! विलपसि त्वं वीतनिद्रा न शेषे स्वपति जगति राग्यामीश्वरग्रस्तबोधे। वयमिव सखि कच्चिद्गाढनिर्विण्ण-चेता नलिननयनहासोदारलीलेक्षणेन ॥ १५ ॥"

A 1-1-1. B 1.9.7. C பெரியதிரு 11-1-6.

ஈ—g அடியற்ற த்4வநிதான் "நெஞ்சிழந்தது" என்று தோற்றநின்றது காணும் இவளுக்கு. (h கூர்வாய அன்றிலே) h2 தனியராயிருப்பாரை i இரு துண்டமாக இடவல்ல த்4வநியாயிற்று. (j கூர்வாய) வாயென்று வார்த்தை. அன்றியே, k கூர்த்த வாயலகை யுடைய என்னுதல். (l சேட்பட்ட யாமங்கள்) m ராத்ரியாய் நெடுகுகையன்றிக்கே,

அ— e (கோட்பட்ட சிந்தையையாய்) [குரரி விலபஸி இத்யாதி3] ஹே குரரி! த்வம் ராத்ர்யாம் ஈஶ்வரக்3ரஸ்தபோ3தே4 ஜக3தி ஸ்வபதி ஸதி என்று ஸதிஸப்தமியாய், ராத்ரியிலே ஈஶ்வரனாலே க்3ரஸிக்கப்பட்டிருக்கிற ஜ்ஞாநத்தையுடைத்தான ஜக3த்தானது நித்3ரைபண்ணியுள்ளளவில், போயிருக்கிற நித்3ரையை உடையையாய்க்கொண்டு ஶயிக்கிறாயில்லை; கூப்பிடாநிற்கிறாய் எங்களைப்போலே; வாராய் ஸகி2யே! தாமரைபோலேயிருந்துள்ள திருக்கண்களென்ன, அப்படியிருந்துள்ள திருமுறுவலென்ன, இவற்றாலே உதா3ரமான லீலைகளையுடைத்தான பார்வையை யுடைய க்ருஷ்ணனாலே நீயும் மிகவும் து3:க்க2ப்பட்ட மநஸ்ஸையுடையையானாயோ? என்றபடி. f தடஸ்த2ஶங்கையை அநுவதி3த்துப் பரிஹரிக்கிறார் (அபஹ்ருத இத்யாதி3) g (அடியற்ற த்4வநி) என்றது—"கூர் வாய" என்றதின் - க்ரூரமான வார்த்தையை என்ற அர்த்த2த்தைப் பற்ற. அடியற்ற - அமூலகமான. அடி - மந:. h h2 வார்த்தைக்குக் கூர்மை ஏதென்ன (தனியராய் இத்யாதி3) ப்ராத2மிகார்த்தே2 கூர்மை க்ரௌர்யம். h2 தனியராயிருப்பாரை - விஶ்லிஷ்டநாயகர் இதி யாவத், i (இரு துண்டமாக) பேடையுடையவும் சேவலுடையவும் வாயலகு கூடியிருந்து கிஞ்சித்ஸம்ப3ந்த4ஶைதி2ல்யங்கொண்டு கதறுகிறபடி கண்டால், "நாம் இங்ஙனேயிறே இருக்க வடுப்பது" என்று ஆற்றாமை பாடாற்றவொண்ணாதிறே. j "கூர்வாய்" இத்யஸ்ய த்3விதீய நிர்வாஹே — "இரங்குதியால்" இத்யத்ர உச்யமாநம் ஶைதி2ல்யம் அபஹ்ருதசித்ததாநுமாபகம். k அன்றிக்கே, வாயலகுக்குக் கூர்மையாவது-அப்படிப்பட்ட கூரிய த்4வநியை உண்டாக்குகை. வாயலகு - மூக்கு. l சேணென்று - நெடுமையாய், படுகை - உடைத்தாகையாய், நீட்சியையுடைத்தான சாமங்கள் என்றபடி. m ராத்ரிக்கேயொழிய சாமங்களுக்கு நீட்சியுண்டோ? என்ன (ராத்ரியாய் இத்யாதி3) இவையும் நெடிதாய்த் தோற்றுமிறே வ்யஸநாதிஶயத்தால் என்றபடி.

ஜீ— e (கோட்பட்ட சிந்தையையாய்) [குரரி விலபஸி இத்யாதி3] ஹே குரரி! த்வம் ராத்ர்யாம் ஈஶ்வரக்3ரஸ்தபோ3தே4 ஜக3தி ஸ்வபதி ஸதி என்று ஸதிஸப்தமியாய், ராத்ரியிலே ஈஶ்வரனாலே க்3ரஸிக்கப்பட்டிருக்கிற ஜ்ஞாநத்தையுடைத்தான ஜக3த்தானது நித்3ரைபண்ணியுள்ளளவில், போயிருக்கிற நித்3ரையை உடையையாய்க்கொண்டு ஶயிக்கிறாயில்லை; கூப்பிடாநிற்கிறாய் எங்களைப்போலே; வாராய் ஸகி2யே! நளிநநயநஹாஸோதா3ர லீலேக்ஷணேந - தாமரைபோன்ற திருக்கண்களென்ன, அப்படியிருந்துள்ள திருமுறுவலென்ன, இவற்றாலே உதா3ரமான லீலையை யுடைய பார்வையையுடைத்தான க்ருஷ்ணனாலே. கா3ட4நிர்விண்ணசேதா: - மிகவும் து3:க்க2ப் பட்ட நெஞ்சையுடையையானாயோ? என்றபடி. f தடஸ்த2ஶங்கையை அநுவதி3த்துப் பரிஹரிக்கிறார் (அபஹ்ருத இத்யாதி3) g (அடியற்ற த்4வநி) என்றது "கூர்வாய" என்றதின் - க்ரூரமான வார்த்தை என்ற அர்த்த2த்தைப்பற்ற. அடியற்ற - அமூலகமான. அடி - மநஸ்ஸு, h, h2 வார்த்தைக்குக் கூர்மை ஏதென்ன (தனியராய் இத்யாதி3) ப்ராத2மார்த்தே2 கூர்மை - க்ரௌர்யம். h2 தனியராயிருப்பார்-நாயகனைப்பிரிந்திருப்பார். இதின் த்4வநிக்கு பா3த4கத்வம் - நாயகஸம்ஶ்லேஷஸ்மாரகத்வேந. k (கூர்த்த வாயலகை இதி) வாயலகுக்குக் கூர்மையாவது - க்ரூரமான த்4வநியுண்டாக்குகை. l சேண்-நெடுமை. படுகை-உடைத்தாகை. நீட்சியையுடைத்தான யாமங்கள் என்றபடி. m சேட்பட்ட ராத்ரியென்னாதே, "யாமங்கள்" என்கிறதென்? என்ன (ராத்ரியாய் இத்யாதி3) வ்யஸநாதிஶயத்தாலே நெடுகித்தோற்றும் என்றபடி. n (சோராதென்று)

ஈ—யாமங்கள்தோறும் நெடுகாநின்றதாயிற்று. (n சேராது o இரங்குதியால்) p நெடுகுகிற யாமங்களில் படுக்கையிற்சேராதொழிந்தாலும் தரிக்கலாமிறே. q அங்ஙனே செய்யாதே ஶிதிலையாகாநின்றாய்.

(ஆட்பட்ட எம்மேபோல்) r நெஞ்சு பறியுண்டு படுக்கையிலும் சேராதே நோவு படுகைக்கு என்னைப்போலே நீயும் அவன் திருவடிகளில் s தாஸ்ய பரிமளத்திலேயாகாதே அகப்பட்டது ? (நீயும்) நாட்டாரில் வ்யாவ்ருத்தமாகப் t போந்திருக்கிற நீயும். u 1. "पतिं विश्वस्य" (பதிம் விஶ்வஸ்ய), v 2. "यस्यास्मि" (யஸ்யாஸ்மி) என்றோதினாயல்லை. wA மயர்வற மதிநலம் பெற்றாயில்லை. x என்தனை உட்புகாத நீயும் இப்படியாவதே !

அ-3. "க்ஷணவ: கல்பகோட்ய:" இத்யாதி; A "பலபலவூழிகளாயிடும்" இத்யாதி. n "சேராது" என்றது-"படுக்கையைச் சேராதே" என்று அத்யாஹார்யம். o இரங்குதி-ஶிதிலமான நெஞ்சையுடையையாகாநின்றாய். p அபேக்ஷித பதாத்யாஹாரேண ஸஹ பதத்வய ப்ரயோஜநமாஹ (நெடுகுகிற யாமங்களில் இதி) q அங்ஙனே செய்யாதே - அம்மாத்ரமின்றிக்கே.

r மேலையுங்கூட்டி பூர்வம் (நெஞ்சுபறியுண்டு இத்யாதி) s (தாஸ்யபரிமளத்திலேயாகாதே) என்றவிடத்திலே-4. "பேரகா இமே" இத்யாத்யநுஸந்தேயம். t (பொந்திருக்கிற) என்றது - 'உன்னகத்திலேயிருக்கிற நீ' என்று ஸ்வபாவார்த்தம். பொந்தென்றது - பனையென்று த்வத்யர்த்தம். u,v தாத்பர்யாந்தரம் (பதிம் விஶ்வஸ்ய இத்யாதி) யத்வா, வ்யாவ்ருத்த்யுபபாதநமாதல். இத்தால்-ஶாஸ்த்ரஜந்யஜ்ஞாநமில்லை என்றபடி. w நாருயிரம் ஓதினாலும் இது கிடைக்கை அரிதிறே: அந்த அருசியாலே தாத்பர்யாந்தரம் அருளிச்செய்கிறார் (மயர்வற இத்யாதி) பகவத்ப்ரஸாதலப்தஜ்ஞாநமில்லை என்றபடி. w,x "மயர்வற மதிநலம் பெற்றாயில்லை" என்றதின் விவரணம் (என்தனை இத்யாதி) என்தனை - என்னளவு.

ஜீ—படுக்கையிலே என்று அத்யாஹார்யம். o இரங்குகை-ஶைதில்யம். p அத்யாஹ்ருதபதத்தோடே கூட "சேராது, இரங்குதி" என்கிற பதத்வயத்துக்கும் பூர்வம் (நெடுகுகிற இத்யாதி) q அங்ஙனே செய்யாதே-அம்மாத்ரமன்றிக்கே.

r மேலையுங்கூட்டி பூர்வம் (நெஞ்சுபறியுண்டு இத்யாதி) t பொ(பெ)ாந்திருக்கிற என்றதுக்கு-'உன்னகத்திலேயிருக்கிற நீயும்' என்று ஸ்வபாவார்த்தம்; பொந்தென்று - பனையென்று த்வத்யர்த்தம். u,v தாத்பர்யாந்தரம் (பதிம் விஶ்வஸ்ய இத்யாதி) யத்வா, வ்யாவ்ருத்த்யுபபாதநமாதல். இத்தால்-ஶாஸ்த்ரஜந்யஜ்ஞாநமில்லை என்றபடி. x பலிதம் (என்தனை இத்யாதி) என்தனை - என்மாத்ரம்.

ப்ர— u 1. (நீயும்) नारायणानुवाके (११) "पतिं विश्वस्यात्मेश्वरं शाश्वतं शिवमच्युतम्"
v 2. यजुषि (अष्टक ३-७)-"योहमस्मि स सन् यजे यस्यास्मि न तमन्तरेमि ॥ ५ ॥"

A 1-1-1. 6 திருவிருத்தம்-16.

ஈ— (y அரவணையான் இத்யாதி3) y2 "திருமாலால்"(1) என்றதிறே கீழே; z இருவருமானால் இருப்பது படுக்கையிலேயாயிருக்குமே ; a "அவனும் அவளுமாய்த் துகைத்த திருத்துழாய்மாலை பெறவேணும்" என்று அத்தையோ நீயும் ஆசைப்பட்டது ? (b தாட்பட்ட தண்டுழாய்த்தாமம்) cA சுடர்முடிமேல் துழாயொழிய, அவர்களிருவரும் கூடத் துகைத்த துழாயையோ நீயும் ஆசைப்பட்டது ? d புழுகிலே தோய்த்தெடுத்தாற்போலே பரிமளத்திலே தெரியுமே; கலம்பகன் நாறுமே. e B "தாளிணைமேல் அணிதண்ணந்துழாய்" என்றிறே தான் கிடப்பது. f தாமம் - ஒளியும், மாலையும். (g காமுற்ருயே) h ஸங்க3த்தளவிலே நின்றிலையாகாதே ? i பெறில் ஜீவித்தல், பெறுவிடில் முடிதலான அவஸ்தை2யை ப்ராபித்தாயாகாதே ? 2.

அ—y2இத3ாநீம் பர்யங்கம் கிமர்த்த2மபி4க3த4ாதீத்யத்ராஹ (திருமாலால் இதி) y.y2.z.a.bயத்3வா, கீழே "திருமாலால்" (1) என்கையாலும், "அரவணையான்" என்ற பத3ஸாமர்த்2யத்தாலும், "தாட்பட்ட தண்டுழாய்" என்றதுக்கு - இருவருமாய்த் துகைத்த தண்டுழாயென்று அருளிச்செய்கிருர் (திருமாலால் என்றதிறே இத்யாதி3 வாக்யத்ரயத்தாலே) y.y2 அன்றிக்கே—"அரவணையான்" என்றது - ஸ்ரிய:பதியென்று விவக்ஷித்து. "ஸ்ரிய:பதி" என்று சொல்லும்படியென்? என்ன (திருமாலால் என்றதிறே இத்யாதி3) a இத்தால் ப2லிதம் (அவனும் அவளுமாய் இத்யாதி3)—என்று இங்ஙனே யோஜிக்கவுமாம். b.c "தாட்பட்ட" என்றதுக்கு வ்யாவர்த்யம் (சுடர்முடி இத்யாதி3) (தாட்பட்ட தண்டுழாய்த்தாமம்) 1. "நேத்ரே நிமீலயஸி நூநமத்3ருஷ்டபூ4ர்து4ஸ்த்வம் ரோரவீஷி கருணம் ப3த சக்ரவாகி! | தா3ஸ்யம் க3தா வயமிவாச்யுதபாத3ஜுஷ்டாம் கிம் வா ஸ்ரஜம் ஸ்ப்ருஹயஸே கப3ரேண வோடு4ம் ||" d இருவரும் துகைத்த திருத்துழாய் என்று அறியும்படியென் ? என்ன (புழுகிலே இத்யாதி3) e "எம்மேபோல் நீயும் தாட்பட்ட தண்டுழாய்த் தாமம் காமுற்ருயே" இதி வக்தும் ஸ்வயமபி சரணகமலஸம்மர்த்தி3த துளஸீமேவ வாஞ்ச2தி கிம்? இத்யத்ராஹ (தாளிணைமேல் அணி இதி) f தாமம்-தா3மமாதல், தா4மமாதல்; இவ்விடத்தில் தா3மம் என்று - மாலையைச் சொல்லுகிறது. g காமுற்ருயே - காமத்தையுடையையாளுயோ? என்றபடி. h ஸங்க3காமாநுராக3ஸ்நேஹாத்3யவஸ்தா2ஸு ப்ரத2மபர்வபூ4த ஸங்கா3த் உத்தரபர்வபூ4த: காம: ; தத3ாஹ (ஸங்க3த்தளவிலே இதி) i விவரணம் (பெறில் இத்யாதி3) (ப 24) o ஆல் - விஷாதே3; ஸ்லோகத்திலே "ப3த" என்கையாலே. கோட்பட்ட என்று தொடங்கி, க்ரமத்திலே உரை அந்வயம். 2.

ஸ்ரீ— y.y2.z.a.b கீழே "திருமாலால்"(1) என்கையாலும், "அரவணையான்" என்ற பத3ஸாமர்த்2யத்தாலும். "தாட்பட்ட தண்டுழாய்" என்றதுக்கு இருவருமாய்த் துகைத்த தண்டுழாயென்று அருளிச்செய்கிருர் (திருமாலால் இத்யாதி3 வாக்யத்ரயத்தாலே) b.c "தாட்பட்ட" என்றதுக்கு வ்யாவர்த்யம் (சுடர்முடி இத்யாதி3) d இருவரும் துகைத்த துழாய் என்றறியும்படியென்? என்ன (புழுகிலே இத்யாதி3) e தான்—துகைத்த திருத்துழாயை ஆசைப்பட்டிருக்குமோ? என்ன (தாளிணை இத்யாதி3) f தா3மம் - மாலை. g காமுற்ருயே - ஆசைப்பட்டாயோ ? h (ஸங்கே3தி) ஸங்க3காமாநுராக3ஸ்நேஹாத்3யவஸ்தை2களிலே ப்ரத2மபர்வம் ஸங்க3ம் ; உத்தரபர்வம் காமம். i விவரணம் (பெறில் இத்யாதி3) க்ரமேணாந்வய:. (ப 24) o ஆல் - விஷாதே3. "தாட்பட்ட தண்டுழாய்த்தாமம் காமுற்ருயே" என்கிறவிடத்திலே, 1. "நேத்ரே நிமீலயஸி நூநமத்3ருஷ்டபூ4ர்து4ஸ்த்வம் ரோரவீஷி கருணம் ப3த சக்ரவாகி! | தா3ஸ்யம் க3தா வயமிவாச்யுதபாத3ஜுஷ்டாம் கிம் வா ஸ்ரஜம் ஸ்ப்ருஹயஸே கப3ரேண வோடு4ம் ||" என்கிற ஸ்லோகம் அநுஸந்தே4யம். 2.

ப—4 A 1-9-7. B 4-2-5.

Released by Maaran's Dog ,Toronto , Canada

3. காமுற்ற கையறவோ டெல்லே! இராப்பகல்
நீமுற்றக் கண்டுயிலாய் நெஞ்சுருகி யேங்குதியால்
தீமுற்றத் தென்னிலங்கை யூட்டினன் தாள்நயந்த
யாமுற்ற துற்றுயோ? வாழி கனைகடலே!

ஆ— 3. வ்யா:— (காமுற்ற) எம்பெருமானை ஆசைப்பட்டுப் பெருமையாலே நீ இரவுபகலெல்லாம் கண் துயிலாதே நெஞ்சுருகி ஏங்காநின்றாய்; தீமுற்றத் தென்னிலங்கை யூட்டினவன் திருவடிகளை ஆசைப்பட்ட நான் பட்டது பட்டாயாகாதே, ஐயோ கடலே! என்கிறாள். 3.

ஒ— அவ:— மூன்றாம் பாட்டில் — கோ₄ஷிக்கிற கடலைக்கண்டு, ஐயோ! நீயும் ராம கு₃ணத்திலே அகப்பட்டு நான் பட்டதே பட்டாயாகாதே? என்கிறாள்.

வ்யா:— (காமுற்ற கையறவோடு) ஆசைப்பட்ட பொருள் பெருமையால் வந்த வ்யஸநத்தோடே; 'எல்லே' என்று - தோழியை ஸம்போ₃தி₄க்குமாபோலே, துணையாகை யாலே அத்தை ஸம்போ₃தி₄க்கிறாள். (இரா என்று தொடங்கி) உறங்காமைக்குக் கண்ட பகலோடு உறங்குகைக்குக் கண்ட இரவோடு வாசியின்றிக்கே ஒருகாலும் உறங்குகிறிலே; ஹ்ருத₃யம் ஶிதி₂லமாய் த₄ரிப்பின்றியே ஏங்காநின்றாய். (தீமுற்ற என்று மேலுக்கு) அக்₃நி ஹ்ருஷ்டமாம்படியாக லங்கையை விருந்திட்ட பெருமாளுடைய திருவடிகளை ஆசைப்பட்ட நாங்கள் பட்டதே பட்டாயன்றோ? (முற்ற) என்று - லங்கையை எல்லாம் என்றுமாம். 3.

ப— 3. அவ:— அநந்தரம், கத்துகிற கடலைப்பார்த்து, "விரோதி₄நிவர்த்தகனுடைய அவனுடைய திருவடிகளை ஆசைப்பட்ட என்னைப்போலானாயோ?" என்று சொல்லுகிறாள்.

காமுற்ற — காமிக்கப்பட்ட போ₄கா₃ங்கள், கையறவோடு — கைப்படாத இழவோடே கூடினாற்போலே, நீ—நீ, இராப்பகல்—இராப்பகல், முற்ற—முழுக்க, கண் துயிலாய்—கண் உறங்குகிறிலே; நெஞ்சு—அகவாயும், உருகி—நீராய், ஏங்குதி—(ஏங்கின குரல் இறங்காமல்) முழுக்கக் கூப்பிடாநின்றாய்; ஆல்—ஆதலால், தென்னிலங்கை—தென்னிலங்கையை, முற்ற—முற்ற, தீயூட்டினான்—தீயூட்டின வன், தாள்—திருவடிகளை, நயந்த—ஆசைப்பட்ட, யாம்—நாங்கள், உற்றது—பட்டது, உற்றாயோ—பட்டாயோ? கனை—இரைக்கிற, கடலே—கடலே! வாழி—(உன் க்லேஶம் தீர்ந்து) வாழ்வாயாக.

எல்லே! என்று - கடலுக்கு ஸம்பு₃த்₃தி₄யாதல், என்னே! என்னும் வெறுப் பாதல். இத்தால் - மஹத்தையையுடையார் வாய்விட்டு அலறுவது அவனைப்பிரிந் தால் என்றிருக்கை. 3.

இ— அவ:— மூன்ரும் பாட்டில் — கோஷிக்கிற கடலைக்கண்டு, "நீயும் ராம குணத்திலே அகப்பட்டு நான் பட்டது பட்டாயாகாதே?" என்கிருள்.

வ்யா:— (காமுற்ற கையறவோடு) ஆசைப்பட்ட பொருள் கைப்புகுராமை யாலே வந்த இழவோடே. காமுறுகையும் இழவும் கடலுக்கின்றிக்கேயிருக்க, த்ருஷ்டாந்தபூதையான தனக்கு உண்டாகையாலே அநுமித்துச் சொல்லுகிருள். (எல்லே) A "ஓதமும் நானும் உறங்காதிருந்தேனே" என்று உறங்காமைக்குக் கூட்டாகையாலே, "வாராய்" என்று ஸம்போதநமாதல்; "என்னே" என்று ஆஶ்சர்யமாதல். (இராப்பகல் முற்ற நீ கண்துயிலாய்) உறங்கக் கண்ட இராவோடு, விழித்திருக்கக் கண்ட பகலோடு வாசியற உறங்குகிறிலை. (நீ) உன் காம்பீர்ய மெல்லாம் எங்கே போயிற்று? (நெஞ்சுருகி ஏங்குதியால்) கண் உறங்காதே யொழிந்தால், நெஞ்சு ஶிதிலமாகாதொழிதல், வாய்விட்டுக் கூப்பிடுதல்தான் பெற்றதோ? (ஏங்குதியால்) ஏங்காநின்ருய். (தீமுற்ற இத்யாதி) அக்நி வயிறு நிறைய ஊட்டினுனென்னுதல், இலங்கையை முற்றத் தீ மூட்டினுனென்னுதல். "ஒருத்தியைப் பெறுகைக்கு மார்விலே அம்பேற்றவன் அவளுடைய அந்த:புர பரிகரத்துக்கு உதவானே?" என்று நீயும் ஆசைப்பட்டாயோ? (தாள் நயந்த யாம் உற்றதுற்ருயோ) அவன் திருவடிகளை ஆசைப்பட்டு நான் பட்டது பட்டாயோ? தாள்நயந்தாரோடு தோள்நயந்தாரோடு வாசியில்லை. அவனுடைய ப்ரணயித்வ குணத்திலேயோ நீயும் அகப்பட்டது? (வாழி) வாழ்ந்திடுக. எல்லாருக்கும் தாரகமான உன்னுடைய அவஸாதநம் நீங்குக. (கனைகடலே) வாய்விட்டுக் கூப்பிடமாட்டாதே விம்மல் பொருமலாய்ப் படுகிருயாகாதே? ஶப்திக்கிற கடலே! என்னவுமாம். 3.

ஈ— அவ:— மூன்ரும் பாட்டு. a அன்றிலினுடைய த்வநிக்கு b இடைந்திருக்கிற வளவிலே; கடலென்ருெரு மஹாதத்வமாய், அது தன் காம்பீர்யமெல்லாம் இழந்து கரையிலே வருவது, கரையேறமாட்டாதே உள்ளே விழுவதாய், எழுத்துஞ்சொல்லும் பொருளும் தெரியாதபடி c ஊமைக்கூறனுகக் கூப்பிடுவதாகிறபடியைக்கண்டு, "பாவி யேன், நீயும் ராமகுணத்தில் அகப்பட்டு நான்பட்டது பட்டாயாகாதே?" என்கிருள்.

அ— மூன்ரும் பாட்டு. (காமுற்ற இத்யாதி) a 'கனைகடலே! தாள்நயந்த யாமுற்றதுற்ருயோ" என்ற பதங்களைக் கடாக்ஷித்து அவதாரிகை (அன்றிலினுடைய இத்யாதி) b இடைந்து - க்லேஶப்பட்டு. c ஊமைக்கூறன் — மூகஜல்பிதம்.

ஜீ— மூன்ரும் பாட்டு. (காமுற்ற இத்யாதி) a "கனைகடலே! தீமுற்ற" இத்யாதி பதங் களைக் கடாக்ஷித்து அவதாரிகை (அன்றில் இத்யாதி) b இடைந்து - க்லேஶப்பட்டு. c ஊமைக் கூறன் - மூகஜல்பிதம்.

A பெரியதிருமொழி 9-4-9.

ஈ— வ்யா:— d:(காமுற்ற கையறவோடு) e "நெஞ்சுருகி ஏங்குதியால்" என்று அந்வயம். (f காமுற்ற f_2 கையறவோடு) g ஆசைப்பட்ட h பொருளிழவோடே. h_2"கைத்து" என்றது - பொருள். i ஆசைப்பட்ட பொருள் கைப்புகுராமையால் வந்த இழவோடே. j காமுறுகையும் இழவும் கடலுக்கின்றிக்கேயிருக்க, த்₃ருஷ்டாந்தபூ₄தையான தனக்குண்டாகையாலே, "இதுக்குமுண்டு" என்று அநுமித்துச் சொல்லுகிறுள்.

k (எல்லே) l இரவோடு பகலோடு m வாசியறக் கதறுகிறபடியைக்கண்டு, தன் படிக்குப் போலியாயிருக்கையாலே தோழியை ஸம்போ₃தி₄க்குமாபோலே ஸம்போ₃தி₄க்கிறுள்; n சிறையுறவுபோலே. oA"ஓதமும் நானும் உறங்காதிருந்தேனே" என்னக்கட

அ— d அவதாரிகாநந்தரம், "காமுற்ற கையறவோடு" என்றது-பாட்டுக்கெல்லாம் உபாத₃ாநம். e:(நெஞ்சுருகி ஏங்குதியால் என்று அந்வயம்) என்றது-பாட்டையெல்லாம் சொல்லி, "நெஞ்சுருகி ஏங்குதியால்" என்று முடிக்க என்றபடி. "எல்லே, கனைகடலே, தீமுற்றத் தென்னிலங்கையூட்டினுன் தாள்நயந்த யாமுற்றதுற்ருயோ? இராப்பகல் முற்றவும் நீ கண்துயிலாய்; நெஞ்சுருகி ஏங்குதியால்; வாழி" என்று அந்வயமென்று தாத்பர்யம். f, g காமுற்ற-ஆசைப்பட்ட. f_2, h, h_2 கை-பொருள்; அறவு - இழவு; "கைத்து" என்றத்தை - கையென்று குறைத்துக் கிடக்கிறது. g, h (ஆசைப்பட்ட இத்யாதி₃) ஶப்₃த₃ார்த்த₂ம். i அத்தை விவரிக்கிருர் (ஆசைப்பட்ட இத்யாதி₃) j காமுறுகையும் கையறவும் அன்றிலுக்கு விஷயாந்தரத்திலேயாகிலும் உண்டாயிருக்கையாலே, அத்தைத் தன்னுடைய நாயகன் விஷயமாக ப்₄ரமிக்கக்கூடும்; இங்கு இரண்டுமின்றிக்கேயிருக்க அது சொல்லுகிறபடி எங்ஙனே? என்கிற ஶங்கையை அநுவதி₃த்துப் பரிஹரிக்கிருர் (காமுறுகையும் இத்யாதி₃யாலே).

k "எல்லே" என்றும், "ஏடி" என்றும், தோழிமுன்னிலைப்பேர், l "எல்லே" என்று - தோழியை ஸம்போ₃தி₄த்தாற்போலே அசேதநத்தை ஸம்போ₃தி₄க்கிறதென்? என்ன (இரவோடு இத்யாதி₃) m "வாசியற" என்ற அநந்தரம், "உறங்காதேயிருந்து" என்று அத்₄யாஹார்யம். n போலியான ஆகாரங்கொண்டு இப்படிச்சொன்னவிடமுண்டோ? என்ன (சிறையுறவுபோலே) என்கிருர். சிறையுறவு - சிறைக்கூடத்தில் சேர இருக்கையாலே வந்த உறவு.

ஜீ— d அவதாரிகாநந்தரம், "காமுற்ற கையறவோடு"என்றது-பாட்டுக்கெல்லாம் உபாத₃ாநம். e (நெஞ்சுருகி ஏங்குதியால் என்று அந்வயம்) என்றது - பாட்டையெல்லாம் சொல்லி, "நெஞ்சுருகி ஏங்குதியால்" என்று முடிக்க என்றபடி. "எல்லே, கனைகடலே, தீமுற்ற இத்யாரப்₄ய, உற்ருயோ; இராப்பகல் முற்றவும் நீ கண்துயிலாய்; காமுற்ற கையறவோடு நெஞ்சுருகி ஏங்குதியால்; வாழி" என்று அந்வயமென்று தாத்பர்யம். f, g காமுற்ற-ஆசைப்பட்ட. f_2, h, h_2 கை-பொருள்; அறவு - இழவு; "கைத்து" என்றத்தை "கை" என்று குறைத்துக்கிடக்கிறது. i விவரணம். (ஆசைப்பட்ட இத்யாதி₃) j கடலுக்கு இவ்வாகாரமுண்டு என்று அறிந்தபடியென்? என்ன (காமுறுகை இத்யாதி₃).

k "எல்லே" என்றும், "ஏடி" என்றும், "தோழி" என்றும்-முன்னிலைப்பேர். l எல்லே! என்று தோழியை ஸம்போ₃தி₄க்குமாபோலே அசேதநத்தை ஸம்போ₃தி₄க்கிறதென்? என்ன (இரவோடு இத்யாதி₃) m "வாசியற" என்ற அநந்தரம், உறங்காதேயிருந்து என்று அத்₄யாஹார்யம். n சிறையுறவு-சிறைக்கூடத்திலே சேர இருக்கையால் வந்த உறவு. o தன்படிக்குப்

A பெரியதிருமொழி 9-4-9.

ஈ—வதிறே. அன்றிக்கே, "எல்லே" என்றது - என்னே! என்று ஆஶ்சர்யமாதல். (இராப்பகல் நீ முற்றக் கண் துயிலாய்) p உறங்கக் கண்ட இரவுக்கும், உறங்காமைக்குக் கண்ட பகலுக்கும் உன்பக்கல் ஒரு வாசிகண்டிலோமீ! (q நீ) r உன் கா3ம்பீ4ர்யமெல்லாம் எங்கே போயிற்று? (நெஞ்சுருகி ஏங்குதியால்) உறக்கமின்றிக்கேயொழிந்தால், நெஞ்சு தான் அழியாதிருக்கப்பெற்றதோ? / (பேற்றுக்கேற்ற) s நெஞ்சழிந்து கூப்பிடாநின்ருய்.

(தீமுற்றத் தென்னிலங்கை யூட்டிஞன்) t பாவியேன்! பரத்வத்திலே ஆசைப்படமாட்டிற்றில்லையாகாதே, u ப்ரணயிநிவிரஹம் பொறுக்கமாட்டாத சக்ரவர்த்தித் திருமகனையாகாதே நீயும் ஆசைப்பட்டது. v தென்னிலங்கை முற்றத் தீயூட்டிஞன். v2 விபீ4ஷணக்3ருஹம் லங்கைக்குள் அன்றுபோலே; w அவன் அவர்களுக்குக் கூட்டில்

அ-o அப்படித் தம்படிக்குப் போலியாயிருக்குமோ? என்ன (ஓதமும் நானும் இத்யாதி3) "போதலரும் புன்னைசூழ் புல்லாணி கைதொழுதேன், ஓதமும் நானும் உறங்காதிருந்தேனே"—பே4ாக3யோக்3யமான தே3ஶத்திலே தானும் நானுமாக விடிவிளக்கு வைத்து உறங்காதே அநுப4விக்கக் கோலினேன்; "இனி இவனுக்கு உறங்காதிருக்கவன்றே வேண்டுவது" என்று ஓதத்தை ஆளாக விட்டுப் போனுன். p பகல் கண்துயிலாமை ஸித்3த4மாயிருக்க, இங்கே எடுத்துக்கழித்தது த்3ருஷ்டாந்தார்த்த2த்துக்காக என்கிருர் (உறங்கக் கண்ட இத்யாதி3) "பகல்போலே இராமுற்ற நீ கண் துயிலாய்" இத்யந்வய:. q,r "நீ" இத்யத்ர ஸ்வரம் ஶ்ருதி3 நித4ாய ப4ாவமாஹ (உன் கா3ம்பீ4ர்யமெல்லாம் இதி) 1. "அப்ரமேயோ மஹோத3தி4:" என்னும்படியிறே கா3ம்பீ4ர்யம். s நெஞ்சழிந்து - மநஶ்ஶைதி2ல்யம் பிறந்து.

t,u (பாவியேன் இதி) பரத்வே ப்ரணயிநீவிரஹாக்ஷமதாப்ரகாஶாபா4வாத் விளம்ப3ஸ்ஸோடு4ம் ஶக்யத இதி ப4ாவ:. u (ப்ரணயிநிவிரஹம் பொறுக்கமாட்டாத) என்றவிடத்திலே 2. "நைவ த3ம்ஶாந் ந மஶகாந் ந கீடாந் ந ஸரீஸ்ருபாந்| ராக4வோ'பநயேத்3கா3த்ராத் த்வத்3க3தேநாந்தராத்மநா ||" 3. "ந மாம்ஸம் ராக4வோ பு4ங்க்தே ந சாபி மது4 ஸேவதே| வந்யம் ஸுவிஹிதம் நித்யம் ப4க்தமஶ்நாதி பஞ்சமம் ||" இத்யாதி3. v2 "முற்ற" என்னப்போமோ? விபீ4ஷணக்3ருஹம் தப்பிற்றே என்ன (விபீ4ஷணக்3ருஹம் இத்யாதி3) v "தென்னிலங்கை" இத்யநேந - ராக்ஷஸ நிவேஶநாந்யுச்யந்தே; விபீ4ஷணக்3ருஹம் ராக்ஷஸக்3ருஹம் ந ப4வதி; 4. "ஆத்3யாஹி மம தத்த்வேந ராக்ஷஸாநாம். ப3லாப3லம்" இத்யத்ர விபீ4ஷணஸ்ய இக்ஷ்வாகுவம்ஶ்யத்வேந

ஜீ—போலியாயிருக்குமோ? என்ன (ஓதமும் நானும் இத்யாதி3) ஓதம்-ஸமுத்3ரம். p பகல் கண் துயிலாமை ஸித்3த4மாயிருக்க, இங்கே எடுத்துக் கழித்தது த்3ருஷ்டாந்தார்த்த2ம் என்கிருர் (உறங்கக் கண்ட இத்யாதி3) "பகல்போலே இரா முற்ற நீ கண்துயிலாய்" இத்யந்வய:. q,r "நீ" என்கிற ஸ்வரத்துக்கு ப4ாவம் (உன் கா3ம்பீ4ர்யம் இத்யாதி3) s நெஞ்சழிந்து-மநஶ்ஶைதி2ல்யம் பிறந்து.

t,u (பாவியேன் இத்யாதி3) பரத்வத்திலே ப்ரணயிநீவிரஹாக்ஷமதாப்ரஸங்க3மில்லாமையாலே விளம்ப3ம் பொறுக்கலாம் என்று ப4ாவம். u (ப்ரணயிநிவிரஹம் பொறுக்கமாட்டாத) என்றது-2. "நைவ த3ம்ஶாந் ந மஶகாந்" 3. "ந மாம்ஸம் ராக4வோ பு4ங்க்தே" இத்யாதி3யைப் பற்ற. v2 விபீ4ஷணக்3ருஹம் தப்பியிருக்க, "முற்ற" என்னப்போமோ? என்ன (விபீ4ஷண

/ () அடைப்பினுள்ளிருப்பது சில பிரதிகளிலேயே.

ஈ—லாதாப்போலே, அவனகமும் அவர்கள் அகத்துக்குக் கூட்டில்லேகாணும்! x அவனகம் த3ாஸோஹமிறே. அன்றிக்கே (தீ y முற்றத் தென்னிலங்கை மூட்டிஞன்) y2 ராவண ப4யத்தாலே முன்பு z அரைவயிருக வீவித்த அக்3நி, aA"ஒள்ளெரி மண்டியுண்ண" என்கிறபடியே b வயிறுநிறைய உண்டு ஜீவிக்கப்பெற்றதாயிற்று பெருமாளை அண்டைகொண்ட ப3லத்தாலே; c B "செந்தீயுண்டு d தேக்கிட்டதே" என்னக்கடவதிறே.

(e தாள் நயந்த யாமுற்றதுற்ருயோ) பரமப்ரணயியான சக்ரவர்த்தித் திருமகன் திருவடிகளை ஆசைப்பட்ட நான் பட்டது பட்டாயாகாதே நீயும்? f தாள் நயந்

அ—ராமேணுபி4மாநிதத்வாத். w லங்கைக்குள்ளேயாயிருக்க, "கூட்டன்று" என்னப்போமோ? என்ன (அவன் அவர்களுக்கு இத்யாதி3) 1. "விபீ4ஷணஸ்து" என்று அவர்களில் வேறுபட்டிறேயிருப்பது. x கூட்டல்லாதபடி எங்ஙனே? என்ன (அவனகம் இத்யாதி3) ரஸோக்திமாஹ (அவனகம் இதி) அகம் - அஹம்; அஹம்ப்ரத்யயவேத்3யாத்மாபி4மாந: க்3ருஹஞ்ச. த்3ராமிட3ப4ாஷையில் ஹகாரமில்லாமையாலே, தத்ஸ்தா2நத்திலே ககாரமேயாயிருக்குமென்று கருத்து. y,y2 இரண்டாம் பொருளுக்கு, "முற்ற" என்றது-பூர்ணமாக என்றபடி. z அரைவயிருக - அர்த்த4குக்ஷியாக. a (ஒள்ளெரிமண்டியுண்ண இதி) திருமொழி. ஒள்ளெரி - ஶ்லாக்4யோऽக்3நி:. மண்டி-ஸாத3ரம். அக்3நியானது இவனுடைய தோளை அண்டைகொள்ளுமதுக்கு முன்பு—ராவணனுக்கு அஞ்சிச் சோற்றுக்கு வேணுமளவும் ஸஞ்சரித்து உடம்பு வெளுத்தாயிற்றுத் திரிவது; இவன் தோளினை அண்டைகொண்ட அக்3நியானது தன்னிறம்பெற்று வயிறு நிரம்ப பு4ஜிக்கும்படி என்று கருத்து. 2. "யதா2 ராக4வநிர்முக்தஶ்ஶர:" இதி ஹநுமதோ ராமஶரஸ்தா2நீயத்வாத், ராமப3லாநுஸந்தா4நாப4ாவே வஹ்நேர் தா3ஹகத்வாயோகா3த். 3. "பீ4ஷாஸ்மாத்3வாத: பவதே" இத்யாதி3நா ப4க3வத்ஸங்கல்பாதீ4நப்ரவ்ருத்திகத்வாபி4தா4நாச்ச ராமகர்த்ருகதயோக்தி:. b,c "வயிறுநிறைய உண்டு" என்றதுக்கு ஸம்வாத3ம் (செந்தீ இத்யாதி3) / கம்பநாடகத்திலே. d தேக்கிட்டதென்று த்ருப்தி.

f கீழ்ச்சொன்ன நாரை அன்றில்கள் ஸ்த்ரீவ்யக்திகளாகையாலே தம்மைப்போலே ஆசைப்படக்கூடும்; புருஷனான கடலுக்குத் தம்மைப்போலே அதிஶயிதப்ராவண்யங்கூடுமோ? என்ன (தாள் நயந்தாரோடு இத்யாதி3) ஸேதுப3ந்த4ந ஸமயத்திலே தாள்நயந்தது கடல், பிராட்டி அவஸ்தை2 பு4ஜிக்கையாலே தோள்நயந்தார் தாம். கடலுக்கு ஸ்வாப4ாவிக தா3ஸத்வமுண்டிறே.

ஜீ—க்3ருஹம் இத்யாதி3) w உபபாத3நம் (அவன் இத்யாதி3) 1."விபீ4ஷணஸ்து" என்று-அவர்களில் வேறுபட்டானிறே. x கூட்டல்லாதபடி எங்ஙனே? என்ன (அவனகம் இத்யாதி3) ரஸோக்தி. அகம் என்று - க்3ருஹமும், அபி4மாநமும். y,y2 த்3விதீயார்த்த2த்துக்கு, "முற்ற" என்றது - பூர்ணமாக என்றபடி. a (ஒள்ளெரி மண்டியுண்ண) திருமொழி. ஒள்ளெரி - ஶ்லாக்4யமான அக்3நி. மண்டி - ஸாத3ரமாக. b,c "வயிறுநிறைய உண்டு" என்றதுக்கு ஸம்வாத3ம் (செந்தீ இத்யாதி3) / கம்பநாடகத்திலே. d தேக்கிட்டதென்று த்ருப்தி.

f கீழ்ச்சொன்ன நாரை அன்றில்கள் ஸ்த்ரீவ்யக்திகளாகையாலே தம்மைப்போலே ஆசைப்படக்கூடும்; புருஷனான கடலுக்குத் தம்மைப்போலே அதிஶயித ப்ராவண்யங்கூடுமோ? என்ன (தாள்நயந்தாரோடு இத்யாதி3) ஸேதுப3ந்த4ந ஸமயத்திலே தாள்நயந்தது கடல்; பிராட்டி அவஸ்தை2யை பு4ஜிக்கையாலே தோள்நயந்தார் தாம்; கடலுக்கு ஸ்வாப4ாவிக தா3ஸத்வமுண்

A பெரியதிருமொழி 10-9-1. B / கம்பராமாயணம் ஸுந்தரகாண்டம் இலங்கை எரியூட்டுப்படலம் 46-ம் பாட்டில் "நெருப்புத்தின்று தேக்கிடுகின்றது" என்று உள்ளது.

4. கடலும் மலையும் விசும்பும் துழாய்எம்போல்
சுடர்கொ ளிராப்பகல் துஞ்சாயால் தண்வாடாய்!
அடல்கொண் படையாழி யம்மானைக் காண்பான்நீ
உடலம்நோ யுற்றாயோ ஊழிதோ றூழியே.

ஃ—தாரோடு தோள் நயந்தாரோடு வாசியறுவதே க்லேசப்படுகைக்கு! g பிராட்டியோடு ஸ்ரீபரதாழ்வானோடு வாசியற்றதிறே. (வாழி) இவ்வவஸாதமும் நீங்கி நீ ஜீவித்திடுக. (h கனைகடலே) i வாய்விட்டுக் கூப்பிடமாட்டாதே, j விம்மல் பொருமலாய்ப் படுகிறு யாகாதே? கோஷிக்கிற கடலே! என்னவுமாம். 3.

அ.-e ''தோள்நயந்த யாம்'' என்னாதே ''தாள்நயந்த யாம்'' என்கிறது-ப்ராஹ்மணர் பிச்சேறினாலும் ஒத்துச்சொல்லுமாபோலே அடிவிடாத தம் வாஸனையாலே என்று கண்டுகொள்வது. f கேசிதாசார்யாஸ்து—''ஏவம்சேத் A 'தேறும் கலங்கி என்று தேறியும் தேருதும் ஸ்வரூபம் குலையாது. அடியோம் தொடர்ந்து குற்றேவல் அடிச்சியோம் அடிக்கீழ்க் குற்றேவலாகை அவஸ்தாந்தரம்,' இத்யாசார்யஹ்ருதயக்ரந்தவாக்யேந விருத்யதே. தஸ்மாத் (தாள்நயந்தாரோடு) இத்யாதிகம் வித்வத்வ்யாக்யாத்ருவாக்யம்'' இதி வதந்தி. அஸ்மிந் பக்ஷே, தாள்நயந்தார் - பராங்குசநாயகி, தோள்நயந்தார் - ஜாநகீ. g ஏவம் பராங்குசார்யஸ்ய க்லேசாதிசயேந அதீவ வித்தேர பூத்வா—'அயமாகார: பராங்குசார்யமாரப்ய ப்ரவ்ருத்தோ ந பவதி; கிந்து பூர்வம் பரதேऽபி த்ருஷ்ட: கில' இதி ஸ்வயமேவ ஸமாஹிதோ பவதி (பிராட்டியோடு இதி) யத்வா. தாள்நயந்தார்க்குத் தோள்நயந்தாரோடே வாசியற்றமையை த்ருஷ்டாந்தத்தாலே உபபாதிக்கிறார் (பிராட்டியோடு) என்று. அன்றிக்கே, இதுதான் இந்த விஷயத்துக்குள்ளதொன்று என்கிறார் (பிராட்டியோடு) என்று. 1. ''பேர பேர: ஸதா நிஷ்டாஸே உதந்வந்நலப்தநித்ரோऽஸி கதப்ரஜாகர:/ கிம் வா முகுந்தாபஹ்ருதாத்மலாஞ்சந: ப்ராப்தாம் தசாம் த்வஞ்ச கதோ துரத்யயாம் ॥'' ப்ராப்தாம்-மயேதி சேஷ:. முகுந்தாபஹ்ருதாத்மலாஞ்சந:-காம்பீர்யம் கடலுக்கு லக்ஷணமிறே. i அவதாரிகையில் ''ஊமைக்கூறனாய்'' (ப27c) என்றதுக்குச்சேர அருளிச்செய்கிறார் (வாய்விட்டு இத்யாதி) h கனைக்கை-அநக்ஷரமாக இரைகையும், கோஷிக்கையும். j விம்மல், பொருமல்-ப்ரீதியில் சரீரவிகாரம். ''காமுற்ற கையறவோடெல்லே நீ இராப்பகல் முற்றக்கண்துயிலாய், நெஞ்சுருகி ஏங்குதியால், தென்னிலங்கை முற்றத் தீயூட்டினான் தாள்நயந்த யாமுற்றதுற்றாயோ; கனைகடலே வாழி'' என்று உரை அந்வயம். 3.

இ—டிறே. e ''தோள்நயந்த யாம்'' என்னாதே, ''தாள்நயந்த யாம்'' என்கிறது-ப்ராஹ்மணர் பிச்சேறினாலும் ஒத்துச்சொல்லுமாபோலே அடிவிடாத தம் வாஸனையாலே என்று கண்டுகொள்வது. g வாசியற்றமையை த்ருஷ்டாந்தத்தாலே உபபாதிக்கிறார் (பிராட்டியோடு இத்யாதி) i அவதாரிகையில் ''ஊமைக்கூறனாய்'' (ப 27 c) என்றதுக்குச்சேர அருளிச்செய்கிறார் (வாய்விட்டு இத்யாதி) h கனைக்கை - அநக்ஷரமாக இரைகையும், கோஷிக்கையும். j விம்மல் பொருமல் - ப்ரீதியில் சரீரவிகாரம். 1. ''பேர பேர: ஸதா நிஷ்டாஸே உதந்வந்நலப்தநித்ரோऽஸி கதப்ரஜாகர:/ கிம் வா முகுந்தாபஹ்ருதாத்மலாஞ்சந: ப்ராப்தாம் தசாம் த்வஞ்ச கதோ துரத்யயாம் ॥'' இதி ச்லோகோऽத்ராநுஸந்தேய:. ப்ராப்தாம் மயேதி சேஷ:. முகுந்தாபஹ்ருதாத்மலாஞ்சந: - காம்பீர்யம் கடலுக்கு லக்ஷணமிறே. அந்வயம் கீழ்ச்சொன்னபடியே கண்டுகொள்வது. யத்வா,—''எல்லே இராப்பகல் முற்ற நீ கண்துயிலாய்; காமுற்ற கையறவோடு நெஞ்சுருகி ஏங்குதியால்; கனைகடலே, தீமுற்ற தொடங்கி, உற்றாயோ, வாழி'' இத்யந்வயோ வா. 3.

A ஆசார்யஹ்ருதயம் 119, 120. / (பா) நித்ரோऽதிகதப்ரஜாகர:

ஆ— 4. வ்யா:— (கடலும்) என்னைப்போலே "எங்குற்றாய் எம்பெருமான்!" என்று கடலும் மலையும் விசும்பும் துழாவி இராப்பகல் உறங்குகிறிலை; நீயும் எம்பெருமானுடைய திருவாழியும் கையும் காண ஆசைப்பட்டுப் பெருமையாலே காலதத்வமெல்லாம் உடலம் நோயுற்றாயாகாதே தண்வாடாய்! என்கிறாள். 4.

ஒ— அவ:— நாலாம் பாட்டில் — ஸஞ்சரிக்கிற காற்றைக்கண்டு நீயும் என்னைப் போலே க்ருஷ்ணனுடைய கையும் திருவாழியும் காண ஆசைப்பட்டு நோவுபட்டாயோ? என்கிறாள்.

வ்யா:— (கடலும் என்று தொடங்கி) கடலிலும் மலையிலும் விசும்பிலும் ஓரிடமொழியாமே தேடிக்கொண்டு எம்பெருமானலல்லது செல்லாதே அலமருகிற எங்களைப்போலே. (சுடர்கொளிராப்பகல்) விஶ்லேஷவ்யஸநத்தாலே நெருப்பையுருக்கி வார்த்தாற்போலேயிருக்கிற இராவும் பகலும்; சந்த்ரஸூர்யர்களுடைய இரவும் பகலும் என்றுமாம். (துஞ்சாயால்) உறங்குகிறிலை. (அடல்கொள் என்று தொடங்கி) பாரதஸமரத்தில் சக்ரோத்தார தஶையில் விபக்ஷஸேனையடைய மண்ணுண்ணும் படியான திருவாழியைக் கையிலே உடையனான ஸர்வேஶ்வரனைக் காண்கைக்காக நெடுங்காலமெல்லாம் சென்று ஶரீரத்தோடே முடியும் நோய் நீ கொண்டாயே? 4.

ப— 4. அவ:— அநந்தரம், "விரோதிநிரஸந பரிகரத்தை உடையவனைக் காணவேணும் என்னும் வ்யஸநத்தை நீயுற்றனையோ?" என்று ஒரு வாடையைப் பார்த்துச் சொல்லுகிறாள்.

தண் — (ஸந்நிபதித ஶரீரம்போலே) குளிர்ந்திருக்கிற, **வாடாய்**— வாடாய், **கடலும்** — கடலும், **மலையும்** — மலையும், **விசும்பும்** — விசும்பும், **துழாய்** — தடவிக் கொண்டு, **எம்போல்** — [1. "**अस्मस्यपारे भुवनस्य मध्ये नाकस्य पृष्ठे**" (அம்பஸ்யபாரே புவநஸ்ய மத்யே நாகஸ்ய ப்ருஷ்டே) என்று க்ஷீராப்தியிலும் திருமலையிலும் பரமபதத்திலும் அவனை ஆராய்கிற] எங்களைப்போலே, **சுடர்** — சந்த்ராதித்ய தேஜஸ்ஸுகளை, **கொள்**—நிரூபகமாகவுடைய, **இரா**—இரவும், **பகல்**—பகலும், **துஞ்சாய்**—(ஓரிடத்தில் பர்யவஸித்து) உறங்குகிறிலை; **ஆல்**—ஆதலால், **அடல்**—மஹாபாரதயுத்தத்திலே, **கொள்**—("ஆயுதமெடேன்" என்றுவைத்து) எடுத்த, **படையாழி**—திருவாழியையுடைய, **அம்மானை**—ஸர்வேஶ்வரனை, **காண்பான்**—(அந்த பீஷ்மன் கண்டாற்போலே) காண நினைத்து, **நீ**—(ஸர்வோபகாரகமான) நீ, **ஊழி தோறூழி** — கல்பபேதங்கள் பிறந்து நடந்தாலும் காலமுள்ளதனையும் (அவனை ஒருப்பட்டு) **உடலம்**—ஶரீரமுள்ளதனையும் வ்யாப்தமான, **நோய்**—வ்யாதியை, **உற்றாயே**—கொண்டாயோ?

உபகாரஶீலர்க்கும் உடம்பில் வரும் விகாரங்கள் அவனைக் காணப்பெறாமல் என்று கருத்து. 4

இ— அவ:— நாலாம் பாட்டில் — ஸஞ்சரிக்கிறதொரு காற்றைக்கண்டு "நீயும் என்னைப்போலே க்ருஷ்ணனுடைய கையும் திருவாழியும் காண ஆசைப்பட்டு நோவுபட்டாயோ ?" என்கிருள்.

வ்யா:— (கடலும் இத்யாதி3) பரப்புடைத்தான கடலோடு, நிர்விவரமான மலையோடு, அபரிச்சி2ந்நமான ஆகாஶத்தோடு வாசியறத் துழாவி; A "காரார் திருமேனி காணுமளவும்போய்" என்று - க்ஷீராப்3தி4யோடு திருமலையோடு பரமபத3த்தோடு வாசியறத் தேடுவாருக்குப் போலியாயிருக்கிறபடி. 1. "तौ वनानि गिरींश्चैव सरितश्च सरांसि च। निखिलेन विचिन्वानौ सीतां दशरथात्मजौ ॥" (தௌ வநாநி கி3ரீம்ஶ்சைவ ஸரிதஶ்ச ஸராம்ஸி ச। நிகி2லேந விசிந்வாநௌ ஸீதாம் த3ஶரத2ாத்மஜௌ ॥) (எம்போல்) அவனைப் பிரிந்து தேடித்திரிகிற எங்களைப்போலே. (சுடர்கொளிராப்பகல்) விரஹவ்யஸநத்தாலே நெருப்பைச் சொரிந்தாற்போலேயிருக்கிற இராவும் பகலும். சந்த்3ரஸூர்யர்களையுடைய என்னவுமாம். (துஞ்சாயால்) உறங்குகிறிலை. (தண் வாடாய்) ஜ்வரஸந்நிபதிதரைப்போலே குளிர்ந்திரா நின்ருய்; இனி ஸத்தையோடே ஜீவித்திருக்கமாட்டாயாகாதே ? (அடல்கொள் இத்யாதி3) பா4ரதஸமரத்திலே சக்ரோத்3த4ரண த3ஶையிலே பீ4ஷ்மாதி3கள் மேலே திருவாழியைக்கொண்டு தொடர்ந்த ஸர்வேஶ்வரனை. 2. "कृष्ण एव हि" (க்ருஷ்ண ஏவ ஹி) 3. "एतद्व्रतं मम" (ஏதத்3வ்ரதம் மம) என்னுமளவன்றிக்கே, ஆஶ்ரிதவிஷயத்தில் அஸத்யப்ரதிஜ்ஞனை ஆசைப்பட்டாயாகாதே? 4. "एह्येहि फुल्लाम्बुजपत्रनेत्र नमोऽस्तु ते देववराप्रमेय। प्रसह्य मां पातय लोकनाथ रथोत्तमाद्भूतशरण्य संख्ये ॥" (ஏஹ்யேஹி பு2ல்லாம்பு3ஜபத்ரநேத்ர நமோऽஸ்து தே தே3வவராப்ரமேய। ப்ரஸஹ்ய மாம் பாதய லோகநாத2 ரதோ2த்தமாத்3பூ4தஶரண்ய ஸங்க்2யே ॥). (அடல்கொள்படை) எதிரிகளை மண்ணுண்ணப் பண்ணும் ஆயுத4ம். (நீ உடலம் நோயுற்ருயோ) ப்ரத்யுபகார நிரபேக்ஷமாக உபகரிக்கும் நீ, ஶரீராந்தமான நோயைக்கொண்டாயாகாதே ? ஸஞ்சாரம் இதுக்கு நியதஸ்வபா4வமிறே. (ஊழிதோறூழியே) காலம் மாறி வரச்செய்தேயும் நோய் ஏகரூபமாய்ச் செல்லுகை. 4.

ஈ— அவ:— நாலாம் பாட்டு. காற்று என்று a ஒரு வ்யாபகதத்வமாய், அதுதான் அபி4மத விரஹவ்யஸநத்தாலே b இருந்தவிடத்திலிருக்கமாட்டாதே, மடலூருவாரைப்

அ— நாலாம் பாட்டு. (கடல் இத்யாதி3) a,b வ்யாபகதத்வம் என்றது - வ்யாபிக்கிற தத்வம் என்றபடி ; ஆகையாலே இருந்தவிடத்திலிருக்கமாட்டாது என்றபடி. b"துழாய்" என்றத்தைக் கடாக்ஷித்து அருளிச்செய்கிருர் (இருந்தவிடத்தில் என்று தொடங்கி) c (ஜ்வரஸந்நிபதிதரைப்

ஜீ— நாலாம் பாட்டு. (கடலும் இத்யாதி3) a,b வ்யாபகதத்வம் - வ்யாபிக்கிற தத்வம்; அத ஏவ இருந்தவிடத்திலிருக்கமாட்டாதே என்றபடி ; b "துழாய்" என்றத்தைப்பற்ற (இருந்த

 A சிறியதிருமடல்-கண்ணி 69.

சீ—போலே உடம்பிலே புழுதியை ஏறிட்டுக்கொண்டு வடிவு தெரியாதபடியாய், c ஜ்வர ஸந்நிபதிதரைப்போலே c₂ குளிர்ந்திருந்தது ; அத்தைப்பார்த்து, ' நீயும் நான்பட்டது பட்டாயாகாதே ?' என்கிறுள்.

வ்யா:— (d கடலும் மலையும் விசும்பும் துழாய்) eA "காரார் திருமேனி காணு மளவும்போய்" என்று - க்ஷீராப்₃தி₄யோடு திருமலையோடு பரமபத₃த்தோடு வாசியறத் f தேடுவார்க்குப் போலியாயிருக்கிறபடி. gB ஊராயவெல்லாமொழியாமே தேடுவார்க்குப்

அ—போலே) என்றது-உள்ளில் வெதுப்பும், புறம்பில் மைத்யமும் தோன்றுகைக்காக. c₂ இங்கே, " இவளுக்கு " என்று அத்₄யாஹாரம். இவளுக்கு இப்படியும் தோற்றிற்று என்றபடி.

d,e "எம்போல் கடலும் மலையும் விசும்பும் துழாய்" என்றத்தை ஹ்ருதீ₃கரித்துக்கொண்டு, அவனைப் பிரிந்த வ்யஸநம் பொறுக்கமாட்டாமல் அவனிருந்த இடமெங்கும் தேடுகிற ஆழ் வார்களுக்கு ஸத்₃ருஶமாயிருந்தது காற்றும் என்று ஸ்வாபதே₃ஶம் அருளிச்செய்கிருர் (காரார் திருமேனி இத்யாதி₃) சிறியதிருமடல். d (கடலும் மலையும் விசும்பும் துழாய்) 1. "அம்பு₄ஸ்ய பாரே பு₄வஸ்ய மத்₄யே நாகஸ்ய ப்ருஷ்டே₂ மஹதோ மஹீயாந்" இதி ஶ்ருதிப்ரக்ரியயா தத்ர தத்ர விசிநோதீதி பா₄வ:. e இத₃ஞ்ச உபலக்ஷணமித்யபி₄ப்ராயேணுஹ (காரார் திருமேனி இதி) யத்₃வா, "எம்போல்"(m) என்னலாம்படி இவர் தேடினமையுண்டோ ? என்ன (காரார் இத்யாதி₃) ஓரிடத்திலேயிருந்து ஒருகால் சொல்லி விடுகிறேனே? சொல்லிச்சொல்லாத ஊரெல்லாம் புகக் கடவேன் ; வேணுமாகில் என் பின்னே வந்து பட்டோலை எழுதிக்கொள்ளுங்கோள். இத் துணிவு உனக்கு எவ்வளவும் செல்லக்கடவது என்னில் : காரார் திருமேனி காணுமளவும்; கண்டதுவே காரணமாகப் பிறந்த துணிவு காரார் திருமேனி காணுமளவும் செல்லக்கடவது. இது A "சீரார் திருவேங்கடமே" இத்யாதி₃க்கும் உபலக்ஷணம். f (தேடுவார்க்குப் போலியா யிருக்கிறபடி) என்றது - " எம்போல் "(m) என்றதுக்கு அர்த்த₂ம். தேடுவார் - பராங்குஶார்ய:, பரகாலஶ்ச. g நநு உபாத்தப்ரமாணே க்ஷீராப்₃தி₄பரமபதே₃ நோச்யேதே க₂லு இத்யத்ராஹ (ஊராயவெல்லாம் இதி) தி₃வ்யதே₃ஶாபி₄தா₄நப்ரகரணே "ஊராயவெல்லாம்" இத்யபி₄தா₄நாத் க்ஷீராப்₃தி₄பரமபதே₃ ச அர்த்த₂ஸித்₃தே₄ இதி பா₄வ:. அபரிக₃ணிதமான ப₄க₃வத்₃தே₃ஶமெல்லாம் " ஊராய " என்று விவக்ஷிதம் என்று திருவுள்ளம். h இவ்வளவன்றிக்கே, பிராட்டியைத் தேடித் திரிந்த பெருமாளுக்கும் இளையபெருமாளுக்கும் போலியாயிருக்கிறது என்கிருர்

ஜீ—விடத்தில் இத்யாதி₃) c (ஜ்வரஸந்நிபதிதரைப்போலே) என்றது-உள்ளில் வெதுப்பும், புறம்பில் மைத்யமும் தோன்றுகைக்காக. c₂ (குளிர்ந்திருந்தது) இவளுக்கு இப்படியும் தோற்றிற்று என்றபடி.

d,e "எம்போல்"(m) என்னலாம்படி இவர் தேடினரோ ? என்ன (காரார் இத்யாதி₃) சிறிய திருமடல். மேக₄ம் போன்ற அழகிய திருமேனியைக் காணுமளவும் போய் என்கை. f (தேடு வார்க்குப் போலியாயிருக்கிறபடி) என்றது-"எம்போல்"(m) என்றதுக்கு அர்த்த₂ம்; தேடுவார்— தாமும், திருமங்கையாழ்வாரும். g "காரார்" இத்யாதி₃யிலே க்ஷீராப்₃தி₄யும் பரமபத₃மும் சொல்லவில்லையே என்ன (ஊராய இத்யாதி₃) "ஊராயவெல்லாம்" என்கையாலே - க்ஷீராப்₃தி₄ யும் பரமபத₃மும் ஸித்₃த₄ம் என்றபடி. h இவ்வளவன்றிக்கே, பிராட்டியைத் தேடித் திரிந்த

A சிறியதிருமடல்-கண்ணி 69. B ஷை-75.

ஈ—போலியாயிருக்கிறபடி. h1. "तौ वनानि गिरींश्चैव सरितश्च सरांसि च। निखिलेन विचिन्वानौ सीतां दशरथात्मजौ ॥" (தௌ வநாநி கி3ரீம்ஶ்சைவ ஸரிதஶ்ச ஸராம்ஸி ச। நிகி2லேந, விசிந்வாநௌ ஸீதாம் த3ஶரத2ாத்மஜௌ ॥) என்று தேடித்திரிந்தவர்களுக்கும் போலியாயிராநின்றது. 1. "सीताम्" (ஸீதாம்) i "தேடிக்கண்டிலோம்" என்று ஆறியிருக்கலாம் விஷயமன்று. j 1. "दशरथात्मजौ" (த3ஶரத2ாத்மஜௌ) k தேடப்பிறந்தவர்களல்லர்; அவர்கள் ஜீவிக்கை என்றொரு பொருளுண்டோ? இத்தால் - l சென்றற்றது என்றபடி.

(கடல் இத்யாதி3) அபரிச்சி2ந்நமான கடல், நிர்விவரமான மலை, அவகாஶப்ரதா3நம் பண்ணுகிற ஆகாஶம்; அன்றியே, அச்ச2மான ஆகாஶம். (m எம்போல்

அ—(தௌ வநாநி இத்யாதி3) அந்யாபதே3ஶத்திலே அருளிச்செய்கிறார் (தௌ வநாநி இத்யாதி3) என்னவுமாம். m இந்தப் பக்ஷத்தில், "எம்போல்" என்றது-தன்னையும் நாயகனையும்; "எம் போல்" என்றது - மேலுக்கு ஶேஷமாகவுமாம். "நிகி2லேந" என்கையாலே - அபரிச்சி2ந்நமான கடலையும், நிர்விவரமான மலைகளையும், அநாலம்ப3நமான ஆகாஶத்தையும், ஸர்வ ப்ரதே3ஶத்திலும். இவள்விஶ்லேஷப்ரயுக்தமான மயக்கத்தாலே "அஸாத்4யம்" என்று அறியாதே தேடத் தொடங்கினார்கள் என்று ஸூசிதமாகிறது. i (தேடிக் கண்டிலோம் இத்யாதி3) அயோநிஜையாகையாலே பே4ாக்3யையாயிருக்குமாகையால் ஆறியிருக்கப்போகாது என்றபடி. j "த3ஶரத2ாத்மஜௌ" என்று - ராஜபுத்ரர்களாகையாலே வந்த ஸௌகுமார்யம். k (தேடப் பிறந்தவர்களல்லர்) என்றவிடத்திலே - 2. "மஹதா தபஸா ராம மஹதா சாபி கர்மணா। ராஜ்ஞா த3ஶரதே2ந த்வம் லப்3தே4ா ऽம்ருதமிவாமரை: ॥" என்றது அநுஸந்தே4யம். இந்த ஶ்லோகம் - பெருமாளைக்குறித்து இளையபெருமாள் விண்ணப்பஞ்செய்தது. l (சென்றற்றது என்றபடி) ஜீவிதும் ந ஶக்யத இத்யர்த்த2 இதி யாவத்.

ஜீ—வர்களுக்கும் போலியாயிருக்கிறது என்கிறார் (தௌ வநாநி இத்யாதி3) ஆரண்யகாண்டே3 ஏகஷஷ்டிதமே. "நிகி2லேந" என்கையாலே - கடல் ஆகாஶமுட்பட எங்கும், விஶ்லேஷ ப்ரயுக்த மயக்கத்தாலே "அஸாத்4யம்" என்று அறியாதே தேடத் தொடங்கினார்கள் என்றபடி. i (தேடிக்கண்டிலோம் இத்யாதி3) அயோநிஜத்வத்தால் வந்த வைலக்ஷண்யத்தை யுடையளாகையாலே ஆறியிருக்கப்போகாது என்றபடி j "த3ஶரத2ாத்மஜௌ" என்று - ராஜ புத்ரர்களாகையால் வந்த ஸௌகுமார்யம் சொன்னபடி. k (தேடப்பிறந்தவர்களல்லர்) என்றது— 2. "மஹதா தபஸா ராம மஹதா சாபி கர்மணா। ராஜ்ஞா த3ஶரதே2ந த்வம் லப்3தே4ா ऽம்ருதமிவாமரை: ॥" என்றத்தைப்பற்ற. l சென்றற்றது - ஜீவிக்க ஶக்யமன்று. 3. "அம்ப4ஸ்ய பாரே பு4வநஸ்ய மத்4யே நாகஸ்ய ப்ருஷ்டே2" என்கிற ஶ்ருதியை - "கடலும்" இத்யாதி3க்கு ஸம்வாத3மாக அருளிச்செய்வர். m துழாய் எம்போல் - தேடுகிற எங்களைப்போலே

ப்ர—h1. (கடலும் இத்யாதி3) आरण्यकाण्डे एकषष्टितमे "तौ वनानि गिरींश्चैव सरितश्च सरांसि च। निखिलेन विचिन्वानौ सीतां दशरथात्मजौ ॥ २० ॥ तस्य शैलस्य सानूनि गुहाश्च शिखराणि च। निखिलेन विचिन्वन्तौ नैव तामभिजग्मतुः ॥ २१ ॥"

ஈ-(p சுடர்கொள் இராப்பகல் துஞ்சாயால் தண் வாடாய்)o ஜ்வரஸந்நிபதிதரைப்போலே o3 சென்றற்ருயாகாதே என்னைப்போலே? சுடரென்று ஆதி3த்யன். சுடரைக் கொள்ளப் பட்டது என்றது—ஆதி3த்யன் அஸ்தமித்த இரவோடு, சுடரையுடைத்தான பகலோடு வாசியற உறங்குகிறிலே, குளிர்ந்த வாடாய்! (அடல்கொள் இத்யாதி3) அடலென்று மிடுக்கு. எதிரிகள் மிடுக்கைக் கொள்ளுகை என்னுதல், தான் மிடுக்கையுடைத்தாயிருக்கும் என்னுதல்; p 1. 'एतद्व्रतं मम" (ஏதத்3வ்ரதம் மம) என்றவளவன்றிக்கே, ஆஶ்ரிதார்த்த2மாக அஸத்யப்ரதிஜ்ஞனவன் q ஓரத்தளவு அகப்பட்டாயாகாதே ?

r பா4ரத ஸமரத்திலே சக்ரோத்3தா4ரணத்தினன்று அர்ஜுனன் இளைத்துக் கைவாங்கினவாறே, s பண்ணின ப்ரதிஜ்ஞையை அழித்துத் திருவாழியைக்கொண்டு

அ— o, o3 குளிர்த்தியைச் சொல்லுகிறவனுடைய ஹார்த்த3பூ4ர்வம் (ஜ்வரஸந்நிபதிதரைப்போலே இத்யாதி3) n "சுடர்கொள்" என்று ராத்ரிக்கு விஶேஷணமானபோது, ஆதி3த்யனை க்3ரஸித்த இரவு என்றபடி. கொள்ளுகை - க்3ரஸிக்கை. பகலுக்கு விஶேஷணமானபோது, கொள்ளுகை-உடைத்தாகை. அன்றிக்கே, "சுடர்கொள் இராப்பகல்" என்றது - நெருப்பை உருக்கி இரட்டினாற்போலே இருக்கிறதென்று இவ்வர்த்த2ம்—A "குரவையாய்ச்சியர்" என்ற பாட்டிலே A "இரவு நன்பகலும்" என்ற பத3த்துக்கு இந்தச் சந்தையையெடுத்து அருளிச்செய்தார்; அங்கே கண்டுகொள்வது. p "B தீமுற்றத் தென்னிலங்கை யூட்டினான் தாள் நயந்தவளவன்றிக்கே, அடல்கொள் படையாழியம்மானைக் காண்பான் நோயுற்ருயோ?" இதி வாக்யஸங்க3திம் பத3ஸங்க3திஞ் ச ஹ்ருதி3 நிதா4ய பூ4ர்வமாஹ (ஏதத்3வ்ரதம் மம இதி) அதாவது - "ஏதத்3 வ்ரதம் மம" என்று - ஆஶ்ரிதஸம்ரக்ஷணவ்ரதமாத்ரமன்றிக்கே, ஆஶ்ரித ரக்ஷணத்துக்காக அஸத்யப்ரதிஜ்ஞனவனுடைய ஓரத்தளவு அகப்பட்டாயாகாதே? என்று கருத்து. q "ஆழி" என்றத்தைப்பற்ற (ஓரம் என்றது) "ஓரம்" என்றதுக்கு த்4வந்யர்த்த2ம் - திருவாழியின் முனை. ஸஹஜார்த்த2ம் - பக்ஷபாதம்.

r அப்படி அவன் ஆஶ்ரிதார்த்த2மாக அஸத்யப்ரதிஜ்ஞனானே? என்ன (பா4ரதஸமரத்திலே என்று தொடங்கி) s (பண்ணின ப்ரதிஜ்ஞையை அழித்து இதி) அத்ர-2 "ஸ்வநிக3மமபஹாய

ஜீ— o, o3 குளிர்த்தியைச் சொல்லுகிறவனுடைய ஹார்த்த3பூ4ர்வம் (ஜ்வரஸந்நிபதிதேத்யாதி3) o3 சென்றற்ருயாகாதே - முடியுமளவாணயன்ருே. n "சுடர்கொள்" என்று ராத்ரிக்கு விஶேஷணமானபோது, ஆதி3த்யனை க்3ரஸித்த இரவு என்றபடி. கொள்கை - க்3ரஸிக்கை. பகலுக்கு விஶேஷணமானபோது, கொள்கை-உடைத்தாகை. p மேலுக்கெல்லாம் பூ4ர்வம் (ஏதத்3 வ்ரதம் மம இத்யாதி3) யுத்3த4காண்டே3 அஷ்டாதஶே—1."ஸக்ருதே3வ ப்ரபந்நாய தவாஸ்மீதி ச யாசதே। அப4யம் ஸர்வபூ4தேப்4யோ த3தா3ம்யேதத்3 வ்ரதம் மம ॥" அதாவது - ஏதத்3வ்ரதம் மம என்று ஆஶ்ரிதரக்ஷணத்தளவன்றிக்கே, ஆஶ்ரிதரக்ஷணத்துக்காக அஸத்யப்ரதிஜ்ஞனவனுடைய ஓரத்தளவும் அகப்பட்டாயாகாதே என்றபடி. q (ஓரம்) என்றதுக்கு த்4வந்யர்த்த2ம் - திருவாழியின் முனை; ஸஹஜார்த்த2ம்-பக்ஷபாதம்.

ப்ர—p1.(அடல்கொள் இத்யாதி3) युद्धकाण्डेऽष्टादशे "सकृदेव प्रपन्नाय तवास्मीति च याचते। अभयं सर्वभूतेभ्यो ददाम्येतद्व्रतं मम ॥ ३३॥"

A 9 4-1. B 2 1-3.

ஈ—ஸ்ரீபீ₄ஷ்மரைத் தொடர்ந்தானிறே. t 1."एह्येहि"(ஏஹ்யேஹி) u கெட்டோடுகிறவன் பிற்காலித்துநின்று "எங்கள் v அம்மைநாயனுர் மாறிமாறி இடுகிற அடியிருக்கிற அழகென்!" என்றான். 1. "फुल्लाम्बुजपत्रनेत्र" (பு₂ல்லாம்பு₃ஜபத்ரநேத்ர) w என்றும் ஆணைமறுத்தால் சேதமென், சிறிச்சிவந்த கண்ணழகைக் காணப்பெற்றால்? 1. "प्रसह्य मां पातय" (ப்ரஸஹ்ய மாம் பாதய) x "ஆயுத₄மெடேன்" என்ற நீர் ஆயுத₄ம் எடுத்தாலும், அடியேன் கையில் ஆயுத₄மிருக்கில் தோலேன்; ஆயுத₄த்தைப் பொகடச்சொல்லித்

அ—மத்ப்ரதிஜ்ஞாம் ருதமதி₄கர்த்துமவப்லுதோ ரத₂ஸ்த₂:। த்₄ருதரத₂சரணோऽப்₄யயாச்சலத்₃கு₃ர் ஹரிரிவ ஹந்துமிப₄ம் க₃தோத்தரீய:॥" t பீ₄ஷ்மம் ப்ரதி அபி₄த₄ாவநஸ்ய ஸூசகம் ப்ரமாணமாஹ (ஏஹ்யேஹி இதி) u "ஏஹ்யேஹி" இதி வீப்ஸயா-அஸக்ருது₃க்தோராத₃ராதிஶய ஸூசகத்வாத், அபி₄கூ₃மநஸ்ய அத்யந்தாகர்ஷகத்வம் ஸூச்யதே இத்யபி₄ப்ராயேணாஹ (கெட்டோடுகிறவன் இதி) ஸிம்ஹம்போலே அவப்லுதனாய்க் கிட்டியிருக்கச்செய்தே, "வாரீர் வாரீர்" என்னும்போது, பத்தெட்டு அடி ஓடி நின்று சொல்லுகிறானாகவேணுமென்று விவக்ஷித்து அருளிச்செய்கிறார் (கெட்டோடுகிறவனென்று) "ஏஹ்யேஹி" என்றபோதே, ஓடினவன் நின்றமை ஸித்₃த₄ம். v (அம்மைநாயனார்) என்றது-தாயும் தமப்பனுமானவர் என்றபடி. w "ஸகலத₄ர்ம வ்யவஸ்த₂ாபகரான தேவரீர் இப்படி ப்ரதிஜ்ஞாப₄ங்க₃ம் பண்ணுவதே" என்று விண்ணப்பஞ் செய்யவிறே அடுப்பது; "ஏஹ்யேஹி" என்று சொல்லக்கூடுமோ? என்ன (என்றும் ஆணை மறுத்தால் இத்யாதி₃) ஆணை - ப்ரதிஜ்ஞை, தன்னுடைய சாபலாதிஶயத்தாலே ஸ்வாமியுடைய ப்ரதிஜ்ஞாப₄ங்க₃த்தையும் பார்த்திலன் என்றபடி, ய த்₃ வா, ஆணைமறுத்தாலும் சேதமில்லை என்றது - ஶேஷியானவனுடைய "ஆயுத₄மெடேன்" என்ற ப்ரதிஜ்ஞையை ஶேஷபூ₄தனான தான் பரிபாலிக்க ப்ராப்தமாயிருக்க, அப்படி பரிபாலியாதே ஆயுத₄மெடுக்கப் பண்ணினாலும் சேதமில்லை என்றபடி. x,y,z,z₂ (ஆயுத₄மெடேனென்ற) "(லோகநாத₂) என்ற முதன்மைக்குத் தோற்பன்"

ஜீ— r ஆஶ்ரிதார்த்த₂மாக அஸத்யப்ரதிஜ்ஞனானவிடமுண்டோ? என்ன (ப₄ாரத இத்யாதி₃) பீ₄ஷ்மபர்வணி—1. "ஏஹ்யேஹி பு₂ல்லாம்பு₃ஜபத்ரநேத்ர நமோऽஸ்து தே தே₃வவராப்ரமேய। ப்ரஸஹ்ய மாம் பாதய லோகநாத₂ ரதோ₂த்தமாத்₃ பூ₄தஶரண்ய ஸங்க்₂யே॥" s (பண்ணின ப்ரதிஜ்ஞையை அழித்து) என்றவிடத்திலே - 2. "ஸ்வநிக₃மமபஹாய மத்ப்ரதிஜ்ஞாம் ருதமதி₄கர்த்துமவப்லுதோ ரத₂ஸ்த₂:" இத்யாதி₃ அநுஸந்தே₄யம். t பீ₄ஷ்மரைத் தொடர்ந்தமைக்கு ஸூசக ப்ரமாணம் (ஏஹ்யேஹி இத்யாதி₃) u "ஏஹ்யேஹி" என்கிற வீப்ஸைக்கு ப₄ாவம் (கெட்டோடுகிறவன் இத்யாதி₃) அஸக்ருத₃ாவ்ருத்தி ஆத₃ராதிஶய கார்யமிறே என்றபடி; நடையழகிலே ஈடுபட்டுச் சொன்னபடி. u கெட்டோடுகிறவன்-பீ₄ஷ்மன். v அம்மைநாயனார் - தாயும் தமப்பனுமானவர். ரத₂த்தினின்றும் அவப்லுதனாய்க் கிட்டியிருக்கச்செய்தே "வாரீர் வாரீர்" என்னும்போது, பத்தெட்டு அடி ஓடி நின்று சொல்லுகிறானாகவேணும் என்றபடி. w (ஆணை மறுத்தால் சேதமென்) என்றது - ஶேஷியுடைய "ஆயுத₄மெடேன்" என்ற ப்ரதிஜ்ஞையை ஶேஷபூ₄தன் பரிபாலிக்க ப்ராப்தமாயிருக்க, அது செய்யாதே ஆயுத₄மெடுக்கும்படி பண்ணினாலும் சேதமென்? என்றபடி. y,z,z₂"(லோகநாத₂) என்ற முதன்மைக்குத் தோற்பன்"

ப்ர— t 1. भीष्मपर्वणि (५९) "एह्येहि फुल्लाम्बुजपत्रनेत्र नमोऽस्तु ते देववराप्रमेय। प्रसह्य मां पातय लोकनाथ रथोत्तमाद्भूतशरण्य सङ्ख्ये॥९८॥"

ஈ—தலையறுத்தருளீர். y 1."லோகநாத" (லோகநாத₂) z உமக்கும் வீரத்துக்கும் தோலேன்; z₂ முதன்மைக்குத் தோற்பன்.

(அடல்கொள் படையாழி) a மிடுக்கையுடைத்தான படையாகிற திருவாழி. (ஆழியம்மானை) கையிலே திருவாழியையுடைய ஸர்வேஶ்வரனையாகாதே நீயும் காண ஆசைப்பட்டது? (நீ உடலம் நோயுற்றாயோ) b ப்ரத்யுபகார நிரபேக்ஷமாக உபகரிக்கும் நீ, ஸர்வரக்ஷகமான ஶரீரத்திலே நோவு வரும்படி பட்டாயாகாதே? என்கிறாள். c ஸஞ்சாரம் இதுக்கு d நியதஸ்வபாவமிறே. (e ஊழிதோறூழியே) கல்பந்தோறும் கல்பந்தோறும்

அ—என்கையாலே, "வீரத்துக்குத் தோலேன்" என்கிற அர்த்தமும் ஸித்₃த₄மிறே; அத்தாலே, இவ்விடத்துக்கு இப்படி பொருள்கொள்ளவேணும். z யத்₃வா. கீழே, (கெட்டோடுகிறவன்) (u) என்றது - வாஸ்தவமான ஆகாரத்தைப்பற்ற; இங்கே, (உமக்கும் வீரத்துக்கும் தோலேன்) என்றது-ஆஶ்ரிதஜயம் தன்னுடைய ஜயமாக நினைத்திருக்கும் ஈஶ்வரனுடைய கு₃ணாதி₄க்யத்தைப் பற்ற. t (ஏஹ்யேஹி இத்யாதி₃) [பு₂ல்லாம்பு₃ஜபத்ரநேத்ர! ஏஹ்யேஹி; பூ₄தஶரண்ய! ஸங்க்₂யே மாம் ரதோ₂த்தமாத் ப்ரஸஹ்ய பாதய, லோகநாத₂! தே₃வவர! அப்ரமேய! தே நமோऽஸ்து] பாதய - விழவிடு.

a இரண்டாம் அர்த்த₂விவரணம் (மிடுக்கையுடைத்தான இத்யாதி₃) b "ஸர்வரக்ஷகமான நீ நோயுற்றாயோ" என்ன அமைந்திருக்க, "உடலம்" என்கையாலே அதினுடைய உத்கர்ஷம் தோற்றுகிறது. c,d உடலம் நோயுற்றமையை இவள் அறிந்தபடியென்? என்ன (ஸஞ்சாரம் இதுக்கு நியதஸ்வபாவம்) என்கிறார். அதாவது - நியதமாக ஸஞ்சரிக்கையாலே, "நோவுகொண்டது" என்றிருக்கிறாள் என்றபடி. d (நியதஸ்வபாவமிறே) "இத்தை அபி₄மதவிஶ்லேஷ ப்ரயுக்தமான நோயாலே வந்தது என்றிருக்கிறாள்" என்று ஶேஷம். f (நோவுபடாநிற்கச்செய்தே) இதி வாக்யம் - "உடலம் நோய்" இத்யஸ்ய - யாவச்ச₂ரீரபா₄வி இதி பா₄வாந்தரம் வா, பூர்வோக்த பா₄வ ஶேஷபூ₄தம் வா. e,g ஊழி என்னாதே "ஊழிதோறூழி" என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (காலம் மாறி இத்யாதி₃) 2. "ஶோகஸ்ச கில காலோ" இத்யாதி₃. "தண்வாடாய்! எம்போல் கடலும் மலையும்

ஜீ—என்கையாலே - "வீரத்துக்குத் தோலேன்" என்றது ஸித்₃த₄மென்கை. கீழே, (கெட்டோடுகிறவன்) (u) என்றது-வாஸ்தவமான ஆகாரத்தைப்பற்ற, இங்கு (தோலேன்) என்கிறது-ஆஶ்ரித ஜயம் தன்னதாக நினைத்திருக்கும் ப₄க₃வத்₃கு₃ணாதி₄க்யத்தைப்பற்ற. "பு₂ல்லாம்பு₃ஜபத்ரநேத்ர! ஏஹ்யேஹி; பூ₄தஶரண்ய! ஸங்க்₂யே மாம் ரதோ₂த்தமாத் ப்ரஸஹ்ய பாதய; லோகநாத₂! தே₃வவர! அப்ரமேய! தே நமோஸ்து" இத்யந்வய:. பாதய - விழவிடு.

a த்₃விதீயார்த்த₂விவரணம் (மிடுக்கை இத்யாதி₃) b "ஸர்வரக்ஷகமான நீ நோயுற்றாயோ" என்ன அமைந்திருக்க, "உடலம்" என்கையாலே அதினுடைய உத்கர்ஷம் தோற்றுகிறது. c,d நோயுற்றமையை இவள் அறிந்தபடியென்? என்ன (ஸஞ்சாரம் இத்யாதி₃) அதாவது-நியதமாக ஸஞ்சரிக்கையாலே, "நோவுகண்டது" என்றிருக்கிறாள் என்றபடி. d (நியதஸ்வபாவமிறே) "இது அபி₄மதவிஶ்லேஷ ப்ரயுக்தமான நோயாலே வந்தது என்றிருக்கிறாள்" என்று ஶேஷம். f யாவச்ச₂ரீரபா₄வியான நோயென்று பா₄வாந்தரம் (நோவுபடாநிற்க இத்யாதி₃) e,g ஊழி என்னாதே, "ஊழிதோறூழி" என்றதுக்கு பா₄வம் (காலம் மாறி இத்யாதி₃) 2. "ஶோகஸ்ச கில காலோ" இத்யாதி₃. m "எம்போல்" என்றது - கீழுக்கும் மேலுக்கும் ஶேஷம். "தண்

5. ஊழிதோ றூழி யுலகுக்கு நீர்கொண்டு
தோழியரும் யாமும்போல் நீராய் நெகிழ்கின்ற
வாழிய வானமே! நீயும் மதுசூதன்
பாழிமையில் பட்டவன்கண் பாசத்தால் நைவாயே.

ஆ— 6. வ்யா:— (ஊழிதோறூழி) லோகமெல்லாம் நிறையும்படி (இக்)காலமெல்லாம் நின்று நீராய் உருகுகிற வாழிய வானமே! நீயும் எங்களைப்போலே எம்பெருமானுடைய கு₃ணசேஷ்டிதங்களிலே அகப்பட்டு அவன்பக்கலுள்ள ஸங்க₃த்தாலே இப்படி நைந்தாயாகாதே? என்கிறாள். 5.

ஒ— அவ:— அஞ்சாம் பாட்டில்—நீராய் இற்று விழுகிற மேக₄த்தைக்கண்டு "என்னைப் போலே எம்பெருமானுடைய கு₃ணசேஷ்டிதாதி₃களிலே அகப்பட்டு, அத்தாலே நோவு படுகிறாய்" என்று ஶோகிக்கிறாள்.

வ்யா:— (ஊழி என்று தொடங்கி) கல்பந்தோறும் கல்பந்தோறும் லோக மெல்லாம் வெள்ளமிடவேண்டும் நீரைக்கொண்டு தோழிமாரைப்போலேயும் எங்களைப் போலேயும் நீராய் நெகிழாநின்றுள்ள வானமே! உன்னுடைய அவஸாத₃ம் நீங்கி வாழ்ந்திடுக; (நீயும் என்று தொடங்கி) எங்களைப்போலே நீயும் ஆஶ்ரிதவிரோதி₄களைப் போக்கும் ஸ்வபா₄வனானவனுடைய வீர்யகு₃ணத்திலே அகப்பட்டு, அவன்பக்கலுண்டான நசையாலே நோவுபடுகிறாயே? பாழிமை என்று - இடமுடைமையுமாம். 5.

ப— 5. அவ:— அநந்தரம், "நீயும் அவன் ஶக்தியோக₃த்திலே அகப்பட்டு ஶிதி₂லமாகிறாயோ?" என்று ஒரு மேக₄த்தைக்கண்டு உரைக்கிறாள்.

தோழியரும் — (ஸமாநது₃:க்கை₂களான) தோழிமாரும், யாமும்போல்— (து₃:க்கோ₂த்தரைகளான) நாங்களும்போலே, உலகுக்கு—லோகம் நிரம்ப வேண்டும், நீர்கொண்டு—நீரைக்கொண்டு, ஊழிதோறூழி—காலமுள்ளதனையும்,

ஈ—1 நோவுபடாநிற்கச்செய்தே த்விராதபடி ஶரீராந்தமான நோவுகொண்டாயாகாதே? 2 காலம் மாறிவரச்செய்தேயும் நோவு மாறாதே ஏகரூபமாய்ச் செல்லுகிறபடி. 4.

அ—விசும்பும் துழாய், எம்போல் சுடர்கொளிராப்பகல் துஞ்சாயால்; அடல்கொள் படையாழி யம்மானைக் காண்பான் நீ ஊழிதோறூழி உடலம் நோயுற்றாயோ" என்று அந்வயம். "தண் வாடாய்! கடலும் மலையும் என்று தொடங்கி அடல்கொள் படையாழியம்மானைக் காண்பான் நீ ஊழிதோறூழி உடலம் நோயுற்றாயோ" என்று உரை அந்வயம். 4.

ஜீ—வாடாய்! எம்போல் கடலும் மலையும் விசும்பும் துழாய், எம்போல் சுடர் கொளிராப்பகல் துஞ்சாயால்; அடல்கொள் இத்யாரப்₄ய காண்பான் நீ ஊழிதோறூழி உடலம் நோயுற்றாயோ?" இத்யந்வய:.

ப—**நீராய்**—ஜலமயமாய், **நெகிழ்கின்ற**—இற்று விழுகிற, **வானமே**—மேக₄மே! **நீயும்**—உதா₃ரஶீலமான நீயும், **மதுசூதன்**—மது₄மர்த்த₃நனுடைய, **பாழிமையில்**—பெருமிடுக்கிலே, **பட்டு**—அகப்பட்டு, **அவன்கண்**—அவன்பக்கல், **பாசத்தால்**—ஸ்நேஹத்தாலே, **நைவாயே** — ஶிதி₂லமாகிறாயே ; **வாழிய** — இந்த ஶைதி₂ல்யம் தீர்ந்து வாழ்வாயாக.

உதா₃ரஸ்வபா₄வர்க்கு ஶைதி₂ல்யம் ப₄க₃வத்₃விரஹஜநிதம் என்கை. 5.

இ— அவ:— அஞ்சாம் பாட்டில்—நீராய் இற்று விழுகிற மேக₄த்தைக்கண்டு, 'அவன் வீரசரிதத்தே நீயும் அகப்பட்டாயாகாதே ?' என்கிறாள்.

வ்யா:— **(ஊழிதோறூழி)** [**உலகுக்கு நீர் கொண்டு ஊழிதோறூழி நீராய் நெகிழ்கின்ற வானமே**] லோகமெல்லாம் வெள்ளமிடவேண்டும் நீரைக்கொண்டு கல்பந்தோறும் நீராய் உருகாநின்றாய். வானமென்று-ஆகாஶத்தைச் சொல்லவுமாம். அதிஸூக்ஷ்மமான ஆகாஶம், மேக₄ஶகலமாய்ச்சிதறி நீராய் உருகி விழுகிறதென்று நினைக்கிறாள் என்னவுமாம். **(தோழியரும் யாமும்போல்)** உனக்கு நல்ல நித₃ர்ஶநம். இவ்ளுக்கும் அவ்வருகாயிற்று தோழிமாருடைய அவஸாத₃ம். **(வாழிய)** ஜக₃த்துக்கு உபகாரமாயிருக்கிற உன்னுடைய கண்ணநீரும் நீங்கி வாழ்ந்திடுக. **(மதுசூதன் இத்யாதி₃)** விரோதி₄களை ஸங்கல்பத்தாலன்றிக்கே கைதொட்டு அழித்தவனுடைய வீரகு₃ணத்திலே அகப்பட்டு. பாழிமை-ப₃லம்; இடமுடைமை என்னவுமாம் ; ஏற்றம் என்னவுமாம். **(அவன்கண் பாசத்தால்)** அவன்பக்கல் நசையாலே. விஷயாநுகூலமாயிறே நசையிருப்பது ; நசையுள்ளளவும் வ்யதிரேகத்தில் நோவுமுண்டாயிறேயிருப்பது. **(நைவாயே)** ப₄க்த்யேகலப்₃தி₄ ப்ரஸித்₃தி₄யே ; நைவே ப₃லம் ; ஜீவிக்கவும் பெறுதே முடியவும் பெறுதே ஶிதி₂லமாகிறாயே. 5.

ஈ— அவ:— அஞ்சாம் பாட்டு. a **அவ்வளவிலே ஒரு மேக₄மானது கரைந்து நீராய் விழப்புக்கது; 'நீயும் அவனுடைய** b **விரோதி₄நிரஸந ஶீலதையிலே அகப்பட்டாயாகாதே?' என்கிறாள்.**

அ— அஞ்சாம் பாட்டு. (ஊழிதோறூழி இத்யாதி₃) a "நீராய் நெகிழ்கின்ற, மதுசூதன் பாழிமையிற்பட்டு" என்ற பத₃த்தைக் கடாக்ஷித்து ஸங்க₃தி (அவ்வளவிலே இத்யாதி₃) b "மதுசூதன்" என்றதைப்பற்ற (விரோதி₄நிரஸநஶீலதை) என்றது.

ஜீ— அஞ்சாம் பாட்டு. (ஊழிதோறு இத்யாதி₃) a "நீராய் நெகிழ்கின்ற, மதுசூதன் பாழிமையிற்பட்டு" என்ற பத₃ங்களைக் கடாக்ஷித்து அவதாரிகை (அவ்வளவிலே இத்யாதி₃).

 சீ— வ்யா:— (a ஊழிதோறூழி-நீராய் நெகிழ்கின்ற) கல்பந்தோறும் கல்பந்தோறும் நீராய் நெகிழ்கின்ற. (b உலகுக்கு நீர்கொண்டு) c லோகமடங்க வெள்ளமிடவேண்டும்படி நீரை d முகந்துகொண்டு. e உனக்கு நல்ல நிதர்ஶநமுண்டு,—(f தோழியரும் யாமும் போல்) g என் இழவுக்கு A எம்மின் முன் அவனுக்கு h மாயும் தோழிமாரையும், என்னையும் போலே.(i நீராய் நெகிழ்கின்ற) j கரைந்து நீராய் விழுகிற. (வாழிய) k ஜகத்துக்கு உபகாரகமாயிருக்கிற நீ, உன்னுடைய கண்ணநீர் நீங்கி வாழ்ந்திடுக.(வானமே) l மேகத்தைச்

அ— a ''உலகுக்கு நீர்கொண்டு''(b) என்றது-லோகரக்ஷகமான உனக்கும் நோவு வந்ததென்று ஸ்வபாவகதநமித்தனை; அந்யதாவாக ப்ரமிக்கைக்கு உடலன்று; ''ஊழிதோறூழி—நீராய் நெகிழ்கின்ற''(a,i) என்று அந்வயம்; ''ஊழிதோறூழி உலகுக்கு நீர்கொண்டு''(a,b) என்று-லோகோபகாரகத்வம் தோன்றுகிறது; ''தோழியரும் யாமும்போல் நீராய் நெகிழ்கின்ற''(f,i) என்று-ஸைதில்யம் தோன்றுகிறது; இவை தம்மில் சேரும்படி எங்ஙனே? என்ன (ஊழிதோறூழி) என்று அந்வயிக்கிறது. b,c ''உலகுக்கு'' என்கிற இது-தாதர்த்யே சதுர்த்தியன்று; ஸம்பந்தமாத்ரத்திலே ஷஷ்டி என்கிறார் (லோகமடங்க) என்று. d (முகந்துகொண்டு) ஒரு ஸமுத்ரத்தில் நின்றும் முகந்துகொண்டு வந்தாற்போலேயிருக்கிறது என்கிறார்; ஜலஸம்ருத்தியைப்பற்ற என்று தாத்பர்யம்; தங்கள் கண்ணநீர் பாயலுக்குப் பாய்ச்சலசமோபாதி, இந்நீரும் என்றிருக்கிறார். e மேலுக்கு அவதாரிகை (உனக்கு இத்யாதி) f,g தோழியரை முன்னே நிர்தேஶித்ததின் தாத்பர்யத்தை அருளிச்செய்கிறார் (என் இழவுக்கு இத்யாதி) h மாயும்-ஶிதிலமாகா நின்றுள்ள. i,j (கரைந்து) நெகிழ்கின்றதின் தாத்பர்யம். l (நீராய் நெகிழ்கின்ற இதி) அத்ர ப்ராந்தித்வம் ஆகாஶபக்ஷே மேகபக்ஷேऽபி ஸமாநம். b,k (ஜகத்துக்கு உபகாரகமாய்) என்றதுக்கு-'' உலகுக்கு நீர்கொண்டு '' என்றதிலே நோக்கு; k,l (உபகாரகமாயிருக்கிற) மேகத்தைச் சொல்லும்போது ஆதபத்ராணத்தாலே; ஆகாஶத்தைச் சொல்லும்போது அவகாஶப்ரதாநத்தாலே. m ஆகாஶத்துக்கு வர்ஷம் நியதஸ்வபாவமாக இல்லாமையாலே, நீராய் விழக்கூடுமோ?

ஜீ— a ''உலகுக்கு நீர்கொண்டு'' (b) என்றது-லோகரக்ஷகமான உனக்கும் நோவு வந்ததென்று ஸ்வபாவகதநமித்தனை; அந்யதாவாக ப்ரமிக்கைக்கு உடலன்று; ''ஊழிதோறூழி நீராய் நெகிழ்கின்ற''(a,i) என்றது-அந்வயப்ரதர்ஶநம்; யதாக்ரமமானால், ''ஊழிதோறூழி''(a) இத்யாதியாலே - லோகோபகாரகத்வமும், ''தோழியரும்'' (f) இத்யாதியாலே ஸைதில்யமும் தோன்றுகிறது; இவை தம்மிற்சேரும்படி எங்ஙனே? என்ன (ஊழிதோறூழி) என்று அந்வயிக்கிறது. b,c ''உலகுக்கு'' என்கிற இது-தாதர்த்யே சதுர்த்தியன்று, ஸம்பந்தமாத்ரத்திலே ஷஷ்டி என்கிறார் (லோகமடங்க) என்று. d (முகந்துகொண்டு) ஒரு ஸமுத்ரத்தில் நின்றும் முகந்துகொண்டு வந்தாற்போலேயிருக்கிறது என்கிறார்; ஜலஸம்ருத்தியைப்பற்ற என்று தாத்பர்யம். தங்கள் கண்ணநீர் பாயலுக்குப் பாய்ச்சலசமோபாதி இந்நீரும் என்றிருக்கிறார். e மேலுக்கு அவதாரிகை (உனக்கு இத்யாதி) f,g தோழியரை முன்னே நிர்தேஶித்ததின் தாத்பர்யத்தை அருளிச்செய்கிறார் (என் இழவுக்கு இத்யாதி) h மாயும்-ஶிதிலமாகாநின்றுள்ள. i,j (கரைந்து) நெகிழ்கின்றதின் தாத்பர்யம். l (நீராய் நெகிழ்கின்ற இதி) அத்ர ப்ராந்தித்வம் ஆகாஶபக்ஷே மேகபக்ஷேऽபி ஸமாநம். b,k (ஜகத்துக்கு உபகாரகமாய்) என்றதுக்கு-''உலகுக்கு நீர்கொண்டு'' என்றதிலே நோக்கு; k,l (உபகாரகமாயிருக்கிற) மேகத்தைச் சொல்லும்போது ஆதபத்ராணத்தாலே; ஆகாஶத்தைச் சொல்லும்போது அவகாஶப்ரதாநத்தாலே. m ஆகாஶத்துக்கு வர்ஷம்

A 9.9.5.

ஈ— சொல்லுதல்; ஆகாஶத்தைச்சொல்லுதல். m அதிஸூக்ஷ்மமான ஆகாஶம் நீரை முகந்துகொண்டு சிதறி உருகி நீராய் விழுகிறதென்று நினைக்கிறாள். வானமென்று - மேகத்துக்குப் பேர்; nA "வான் கலந்த வண்ணன்" என்றதிறே; oB "வானம் வழங்காவிடில்" என்றானிறே தமிழனும்.

(நீயும்) லோகோபகாரகமாக வடிவு படைத்த நீயும். (p மதுசூதன் இத்யாதி) q விரோதிநிரஸந ஶீலனானவனுடைய வீரகுணத்திலே அகப்பட்டு, அவன்பக்கலுண்டான நசையாலே r ஜீவிக்கவும்மாட்டாதே முடியவும்மாட்டாதே நோவுபடுகிறாயாகாதே? பாழிமை-s பலம்; t இடமுடைமை என்றுமாம். (u அவன்கண் பாசத்தால்) அவன்

அ-என்ன(அதிஸூக்ஷ்மம் இத்யாதி)பலாஶபுஷ்ப வ்ருந்தங்களில் த்ராவ ப்ரமர ப்ரமங்கள்போலே, இங்கும் ஏககாலத்திலே, மேகத்தை ஆகாஶமாகவும், வர்ஷத்தைத் துளிக்கிறதாகவும் ப்ரமிக்கக் கூடுமென்று கருத்து. n,o "வானம்" என்று மேகத்தைச் சொல்லுமோ? என்ன (வான்கலந்த வண்ணன் என்று தொடங்கி) n இரண்டாம் திருவந்தாதி; மேகத்தோடு ஸத்ருஶமாய்ச்சேர்ந்த வடிவையுடையவன்; A"பெருகுமதவேழம்" இத்யாதி, o ப்ரயோகாந்தரம் (வானம் இத்யாதி) B "தானம் தவமிரண்டும் தங்கா / வியனுலகில் வானம் • வழங்காவிடில்" என்று குறள்.

p,q "மதுசூதன் பாழிமை" என்கையாலே-வீரகுணமென்று பலிக்கிறது. r"நைவாயே"(x) இத்யத்ர வர்த்தமாநார்த்தமாஹ (ஜீவிக்கவும்மாட்டாதே இத்யாதி) s பலமென்றது-காயபலம். t இடமுடைமை - ரக்ஷகத்வப் பாரிப்பு; யத்வா, இடமுடைமை என்றது - "மநஸ்வீ" என்கிறபடியே, அவன் மநஸ்ஸில் இடமுடைமை என்றபடி. u க்லேஶசரமாவதிம் ஹேதுகர்ப்பபதாப்யாம் தர்ஶயதி (அவன்கண் பாசத்தால் இத்யாதி) v"மதுசூதன்" என்றத்தைக் கடாக்ஷித்து பாவம் (விஷயாநுகூலம் இத்யாதி) w "பாசத்தால் நைவாயே" (u,x) என்று மேலே கூட்டித் தாத்பர்யம் (எவ்வளவு இத்யாதி) x,y ஏவகாரார்த்தம் (நைவே பலம்) என்று; யத்வா, (நைவே

ஜீ—நியதஸ்வபாவமாக இல்லாமையாலே, நீராய் விழக்கூடுமோ? என்ன (அதிஸூக்ஷ்மம் இத்யாதி);பலாஶபுஷ்ப வ்ருந்தங்களில் த்ராவ ப்ரமர ப்ரமங்கள்போலே, இங்கும் ஏககாலத்திலே, மேகத்தை ஆகாஶமாகவும், வர்ஷத்தைத் துளிக்கிறதாகவும் ப்ரமிக்கக் கூடுமென்று கருத்து. n,o "வானம்" என்று மேகத்தைச் சொல்லுமோ? என்ன (வான்கலந்த வண்ணன் இத்யாதி) n இரண்டாம் திருவந்தாதி; மேகத்தோடு ஸத்ருஶமாய்ச்சேர்ந்த வடிவையுடையவன்; A"பெருகு மதவேழம்" இத்யாதி. o ப்ரயோகாந்தரம் (வானம் இத்யாதி) "தானம் தவமிரண்டும் தங்கா வியனுலகம் வானம் வழங்காதெனின்" என்று குறள்.

p,q "மதுசூதன் பாழிமை" என்கையாலே-வீரகுணமென்று பலிக்கிறது. r "நைவாய்"(x) இத்யத்ர வர்த்தமாநார்த்தமாஹ (ஜீவிக்கவும்மாட்டாதே இத்யாதி) s பலம் - காயபலம். t இடமுடைமை - ரக்ஷகத்வப்பாரிப்பு; யத்வா, இடமுடைமை என்றது - "மநஸ்வீ" என்கிறபடியே அவன் மநஸ்ஸில் இடமுடைமை என்றபடி. u க்லேஶசரமாவதிம் ஹேதுகர்ப்பபதாப்யாம் தர்ஶயதி (அவன்கண் பாசத்தால் இத்யாதி) v"மதுசூதன்" என்றத்தைக் கடாக்ஷித்து பாவம் (விஷயாநுகூலம் இத்யாதி) w"பாசத்தால் நைவாயே"(u,x) என்று மேலே கூட்டித் தாத்பர்யம் (எவ்வளவு இத்யாதி) x,y ஏவகாரார்த்தம் (நைவே பலம்) என்று; யத்வா (நைவே

A இர-திருவ-75. B திருக்குறள்-19. / (பா) வியனுலகம். • (பா) வழங்காதெனின்.

ஈ—புக்கல் நசையாலே; v விஷயாநுகூலமாயிறே நசையிருப்பது; w எவ்வளவு நசையுண்டு, அவ்வளவும் நைவுண்டாமிறே வ்யதிரேகத்தில். (x நைவாயே) y நைவே பலம். 5.

அ—பலம்) வர்த்தமாந நிர்தேஶ தாத்பர்யம். ஸம்ஶ்லேஷவிநாஶங்களில் அந்யதரத்தைப் பெருமல் இதுவே பலமாய்விட்டது என்கிருர்.

"வானமே, உலகுக்கு நீர்கொண்டு, தோழியரும் யாமும்போல் ஊழிதோறூழி நீராய் நெகிழ்கின்ற நீயும் மதுசூதன் பாழிமையிற்பட்டு அவன்கண் பாசத்தால் நைவாயே', வாழிய" இத்யந்வய:. a, f, i (தோழியரும் யாமும்போல் ஊழிதோறூழி நீராய் நெகிழ்கின்ற நீயும்) இத்யநேந-ப்ரதிகல்பம் வ்யாஸ மநு ப்ரஹ்மவாதிவத் பராங்குஶ பரகால யதிவராதயோऽபி ஸந்தீதி ஸூச்யதே. 1. "அஞுணவ: கல்பகோட்ய:" A "பலபலவூழிகளாயிடும்" இத்யபிப்ராயா நுக்தம் வா. 2. "மேக ஶ்ரீமம்ஸ் த்வமஸி தயிதோ யாதவேந்த்ரஸ்ய ஸூநும் ஶ்ரீவத்ஸாங்கம் வயமிவ பவாந் த்யாயதி ப்ரேமபத்த: । அத்யுத்கண்டாசபலஹ்ருதயோऽஸ்மத்விதேஹ பாஷ்பதாராஸ் ஸ்ம்ருத்வா ஸ்ம்ருத்வா விஸ்ருஜஸி புநர் து:க்கதஸ் தத்ப்ரஸங்க: ॥" ஶ்ரீமத்— B "மேகங்களோ உரையீர் திருமால் திருமேனியொக்கும் யோகங்கள் உங்களுக்கு எவ்வாறு பெற்றீர்" என்கிருள். த்வமஸி தயித: - இப்போது அவனுக்குப் போலியான வடிவைக் காட்டிற்று எங்களிடத்தில் ஆதரத்தாலே. விஸ்ருஜஸி, அத ஏவ புநர் து:க்கதஸ் தத்ப்ரஸங்க: - உங்களிழவு பார்த்திருக்குந்தனை பலம் எனக்கு இல்லாமையாலே, அவன்பக்கல் உங்களுக்குண்டான இந்த ப்ரக்ருஷ்டமான ஆஸக்தி எனக்கு து:க்கத்தை உண்டாக்கா நிற்கிறது. "தோழியரும் யாமும்போல், உலகுக்கு நீர்கொண்டு ஊழிதோறூழி நீராய் நெகிழ்கின்ற வானமே என்று தொடங்கி, வாழிய" என்று உரை அந்வயம். 5.

ஜீ—பலம்) வர்த்தமாந நிர்தேஶ தாத்பர்யம். ஸம்ஶ்லேஷவிநாஶங்களில் அந்யதரத்தைப்பெருமல் இதுவே பலமாய் விட்டது என்கிருர்.

"வானமே, உலகுக்கு நீர்கொண்டு. தோழியரும் யாமும்போல் ஊழிதோறூழி நீராய் நெகிழ்கின்ற நீயும் மதுசூதன் பாழிமையிற்பட்டு. அவன்கண் பாசத்தால் நைவாயே; வாழிய" இத்யந்வய:. a, f, i (தோழியரும் யாமும்போல் ஊழிதோறூழி நீராய் நெகிழ்கின்ற நீயும்) இத்யநேந - ப்ரதிகல்பம் வ்யாஸ மநு ப்ரஹ்மவாதிவத் பராங்குஶ பரகால யதிவராதயோऽபி ஸந்தீதி ஸூச்யதே. 1. "அஞுணவ: கல்பகோட்ய:" A "பலபலவூழிகளாயிடும்" இத்யபிப்ராயா நுக்தம் வா. 2. "மேக ஶ்ரீமம்ஸ் த்வமஸி தயிதோ யாதவேந்த்ரஸ்ய ஸூநும் ஶ்ரீவத்ஸாங்கம் வயமிவ பவாந் த்யாயதி ப்ரேமபத்த: । அத்யுத்கண்டாசபலஹ்ருதயோऽஸ்மத்விதேஹ பாஷ்பதாராஸ் ஸ்ம்ருத்வா ஸ்ம்ருத்வா விஸ்ருஜஸி புநர் து:க்கதஸ் தத்ப்ரஸங்க: ॥" ஶ்ரீமத்— B "மேகங்களோ உரையீர் திருமால் திருமேனியொக்கும் யோகங்கள் உங்களுக்கு எவ்வாறு பெற்றீர்" என்கிருள். த்வமஸி தயித: - இப்போது அவனுக்குப் போலியான வடிவைக் காட்டிற்று எங்களிடத்தில் ஆதரத்தாலே. விஸ்ருஜஸி, அத ஏவ புநர் து:க்கதஸ் தத்ப்ரஸங்க: - உங்களிழவு பார்த்திருக்குந்தனை பலம் எனக்கு இல்லாமையாலே அவன்பக்கல் உங்களுக்குண்டான இந்த ப்ரக்ருஷ்டமான ஆஸக்தி எனக்கு து:க்கத்தை உண்டாக்காநிற்கிறது. 5.

A திருவிருத்தம் 16. B திருவிருத்தம் 32.

6. நைவாய வெம்மேபோல் நாண்மதியே! நீயிந்நாள்
மைவா னிருளகற்றாய் மாழாந்து தேம்புதியால்
ஐவா யரவணைமே லாழிப் பெருமானார்
மெய்வாச கங்கேட்டுன் மெய்ந்நீர்மை தோற்றாயே?

ஆ— 6. வ்யா:— (நைவாய) நாண்மதியே! நீ இந்நாள் வலிதான இருளை அகற்றுகிறிலை; மழுங்கித்தேயாநின்றாய். நைவும் தானாயிருந்த என்னைப்போலே நீயும், A“பேதை நின்னைப்பிரியேன்” என்றும், 1. “एतद्व्रतं मम” (ஏதத்₃வ்ரதம் மம) என்றும், 2. “मा शुचः” (மா ஶுச:) என்றும் எம்பெருமான் அருளிச்செய்த வார்த்தையைக்கேட்டு, “திருவனந்தாழ்வான் தொடக்கமாகவுள்ள தி₃வ்யபுருஷர்களோடே பழகி வர்த்திக்கிற இவன் மெய்யல்லது சொல்லான்” என்றுகொண்டு அவ்வார்த்தையை விஶ்வஸித்து அகப்பட்டாயாகாதே? என்கிறாள். 6.

ஒ— அவ:— ஆறும் பாட்டில் — கலாமாத்ரமாம்படி தேய்ந்த சந்த்₃ரனைக்குறித்து' “நீயும் எம்பெருமானுடைய அஸத்யவசநத்தை விஶ்வஸித்து நான்பட்டது பட்டா யாகாதே?” என்கிறாள்.

வ்யா:— (நைவு என்று தொடங்கி) —விரஹவ்யஸநத்தாலே நைகிற எங்களைப் போலே பண்டு பூர்ணனான சந்த்₃ரனே!, இப்போது மைபோலேயிருக்கிற இருளை ஆகாஶத்தினின்றும் போக்குகிறிலை; ஒளிமழுங்கித் தேயாநின்றாய். மைவானிருள் - மிக்க இருள் என்றுமாம். (ஐவாய் அரவணை என்று மேலுக்கு) பல்வார்த்தை சொல்லுகைக்கு ஐந்து வாயையுடைய திருவனந்தாழ்வானோடும், ஜயத்₃ரத₂வத₄த்திலே பகலை இரவாக்கின பொய்க்குப் பெருநிலைநின்ற திருவாழியாழ்வானோடும் பழகி, அவர்களும் தன் பக்கலிலே பொய் ஓதவேண்டும்படி பெரியனான எம்பெருமான். 1. “एतद्व्रतं मम” (ஏதத்₃வ்ரதம் மம) என்ற பெரும் பொய்யை மெய்யாகக் கருதி உன்னுடைய உடம்பில் அழகிய ஒளியை இழந்தாயே? 6.

ப— 6. அவ:— அநந்தரம், “எங்களைப்போலே அவன் ஸத்யவாதி₃த்வத்திலே நீ அகப்பட்டாயோ?” என்று க்ஷீணனான சந்த்₃ரனைக்குறித்துச் சொல்லுகிறாள்.

நைவு—நைகையே, ஆய—ஸ்வப₄ாவமான, எம்மேபோல்—எங்களைப்போலே, நாள்—கலாமாத்ரமான, மதியே—சந்த்₃ரனே! நீ—(தேஜோரூபமான) நீ, இந்நாள்—இக்காலத்திலே, மை—மைபோலேயிருக்கிற, வான்—ஆகாஶத்தில், இருள்—இருளை, அகற்றாய்—போக்குகிறிலை; மாழாந்து—மழுங்கி, தேம்புதி—குறையா நின்றாயே; ஆல்—ஆதலால்; ஐவாய்—பொய்ம்மைக்குப் பல முகமும் இரண்டு நாவுமுடைய, அரவணைமேல்—திருவரவணை மேற்கொண்டு, ஆழி—(பொய்க்குப்

A பெரியதிருமொழி 9-3-3.

ப—பெருநிலை நிற்கும்) திருவாழியையுடையராய், பெருமானார்—(இவர்களைப் பொய் கற்பிக்கும்) பெருமையையுடையவருடைய, மெய்—பெரும் பொய்யான, வாசகம்—வார்த்தையை, கேட்டு—கேட்டு, உன்—உன், மெய்—வடிவில், நீர்மை—உஜ்ஜ்வலபாவத்தை, தோற்றாயே—இழந்தாயோ ?

நாண்மதி - புதுமதி. மைவானிருள் - கறுத்த பெரிய இருள் என்றுமாம். மாழாந்து - மழுங்கி. இத்தால்—உஜ்ஜ்வல ஸ்வபாவருடைய ஒளிமழுக்கம் அவனுடைய உக்திவையர்த்ய ஶங்காவஹமான விளம்பம் என்று கருத்து. 6.

இ— அவ:— ஆறும் பாட்டில்—கலாமாத்ரமான சந்த்ரனைக்கண்டு, "நீயும் அவன் அஸத்யவசநத்தை விஶ்வஸித்து நான் பட்டது பட்டாயாகாதே?" என்கிறாள்.

வ்யா:— (நைவாய எம்மேபோல்) விரஹவ்யஸநத்தாலே நைகிற எங்களைப் போலே; நைவுதான் ஒரு வடிவுகொண்டாற்போலே என்றுமாம். தர்மதர்மி விபாகமற நைகிற எங்களைப்போலே. 1. "सपङ्कामनलङ्कारां विपद्मामिव पद्मिनीम्" (ஸபங்காமநலங்காராம் விபத்மாமிவ பத்மிநீம்) 2. "अव्यक्तलेखामिव चन्द्रलेखां पांसुप्रदिग्धामिव हेमलेखां । क्षतप्ररूढामिव बाणलेखां वायुप्रभग्नामिव मेघलेखाम् ॥"(அவ்யக்தலேகாமிவ சந்த்ரலேகாம் பாம்ஸுப்ரதிக்தாமிவ ஹேமலேகாம்। க்ஷதப்ரரூடாமிவ பாணலேகாம் வாயுப்ரபக்நாமிவ மேகலேகாம் ||) (நாண்மதியே) நாள் நிரம்பின மதியே! பண்டு பூர்ணனைக் கண்டிருக்குமிறே. "காட்டூ" என்னுமாபோலே, இளமதியே என்றுமாம். (நீ) தர்ஶநீயனான நீ. (இந்நாள்) இப்போது. (மைவானிருளகற்றாய்) ஆகாஶத்திற்செறிந்த இருளை அகற்றுகிறிலை. அணித்தான ஆகாஶத்தில் இருளையும் போக்குகிறிலை. ஶத்ருக்கள், எதிரி எளியனானால் கூடநின்று உறுமுமாபோலே மேலிடாநின்றது. ஸஹாவஸ்தாநமும் உண்டாகாநின்றதீ!; மிக்க இருள் என்றுமாம். (மாழாந்து தேம்புதியால்) ஒளிமழுங்கித் தேயாநின்றாய். (ஐவாய் இத்யாதி) பல வார்த்தை சொல்லுகைக்குப் பல வாயையுடைய திருவனந்தாழ்வானோடேயிறே பழக்கம். ஜயத்ரதவதத்தில் பகலை இரவாக்கின பொய்க்குப் பெருநிலைநின்ற திருவாழியாழ்வானோடேயிறே பழக்கம். பேறு அவர்களாலேயானால், இழவில் இன்னுதாக ப்ராப்தியுண்டாகை. (பெருமானார்) அவர்களும் தம்பக்கலிலே பொய் ஓதவேண்டும்படி பொய்யாற் பெரியவர். (மெய்வாசகங்கேட்டு) A"பேதை நின்னைப்பிரியேன்" என்று ஏகாந்தத்திலும், 3. "एतद्व्रतं मम" (ஏதத்வ்ரதம் மம) என்று ஓலக்கத்திலும் சொன்ன பெரும் பொய். உக்திமாத்ரமேயாய், அர்த்தக்ரியாகாரியன்றிக்கேயொழிகை. மெய் என்று விபரீதலக்ஷணை. (உன் மெய்ந்நீர்மை தோற்றாயே) உன் உடம்பில் ஒளியை இழந்தாயாகாதே ? தர்ஶநீயமாய்த் தண்ணளியேயாய் லோகோபகாரகமான உன் உடம்பில் ஒளியையாகாதே இழந்தது ? 6.

A பெரியதிருமொழி 9-3-3.

சி— அவ:— ஆறும் பாட்டு. a மேக4த்தினருகே b கலாமாத்ரமான சந்த்3ரன் தோற்றி
னுன்; அவனைப்பார்த்து "உன் வடிவில் எழிலிழந்தாயாகாதே ?" என்கிறுள்.

வ்யா:— (c நைவாய எம்மேபோல்) d நைவையுடைய d2 எங்களைப்போலே
என்னுதல்; e நைவுதான் ஒரு வடிவுகொண்டாற்போலே என்னுதல். f 1. "सपङ्काम्"
(ஸபங்காம்) g பூ4மியில் நின்றும் தோற்றினபோதுபோலே இருந்தாள். 1. "अनलङ्काराम्"
(அநலங்காராம்) h அத்தையழித்து ஒப்பிக்கும் அவர் அஸந்நிதி4யாலே ஒப்பனை அழிந்

ஆ— ஆறும் பாட்டு. (நைவாய இத்யாதி3) a மேக4த்துக்கு அநந்தரம் சந்த்3ரனைச் சொல்லு
கிறதுக்கு ப்ரஸக்தியென் ? என்ன (மேக4த்தினருகே என்று தொடங்கி) b மேக4ஸமூஹத்துக்
கருகே நிற்கையாலே, பூர்ணனாகிலும் அர்த்த4ம் ப்ரகாஶிக்கையாலே (கலாமாத்ரம்)
என்கிறாரதல்; ப்ரத2மையில் சந்த்3ரனுதல்.

c,d முந்தின அர்த்த2த்துக்கு ஶப்3த3நிர்வாஹமாவது—"நைவு" என்றது "நை" என்று
கடைக்குறைத்தலாய், "வாய்" என்று - இடமாய், நைவுக்கு இடமாய், அதாவது - நைவை
யுடைத்தான என்று. c,e அன்றியே, "நைவு, ஆய" என்று பத3பே4த3ம்பண்ணி, ஆய -
உண்டான; நைவுதான் ஒரு வடிவுகொண்டிருக்கிற என்னுதல். d2 எங்களை என்கிறது - நாரை,
அன்றில், கடல், வாடை, வானம் ஆன இவைகளை. e,f நைவுதான் ஒரு வடிவுகொண்டாற்
போலே இருக்கிறதுக்கு ப்ரமாணம் (ஸபங்காம் இத்யாதி3) g லங்கையிலே இருந்தபோது
பெருமானைப் பிரிந்து, திருமேனியெல்லாம் புழுதி படிந்து, அதுக்குமேலே கண்ணநீருமாய்,
நனைந்தவிடமும் நனையாதவிடமுமாயிருக்கையாலே "ஸபங்காம்" என்று விவக்ஷித்து,
அதுக்கு த்3ருஷ்டாந்தம் (பூ4மியில் நின்றும் இத்யாதி3) h (அத்தை) என்றது-பங்கத்தை என்றபடி.

ஜீ— ஆறும் பாட்டு. (நைவாய இத்யாதி3) a மேக4த்தைச் சொன்ன அநந்தரம் சந்த்3ரனைச்
சொல்லுகிறதுக்கு ப்ரஸக்தியென் ? என்ன (மேக4த்தினருகே இத்யாதி3) b மேக4ஸமூஹத்துக்
கருகே நிற்கையாலே, பூர்ணனாகிலும் அர்த்த4ம் ப்ரகாஶிக்கையாலே (கலாமாத்ரம்) என்கிறு
ராதல்; ப்ரத2மையில் சந்த்3ரனுதல்.

c,d முந்தின அர்த்த2த்துக்கு ஶப்3த3நிர்வாஹமாவது - "நைவு" என்றது - "நை" என்று
கடைக்குறைத்தலாய், "வாய்" என்று - இடமாய், நைவுக்கு இடமாய், அதாவது - நைவை
யுடைத்தான என்றபடி. c,e அன்றியே, "நைவு, ஆய" என்று பத3பே4த3ம்பண்ணி, ஆய -
உண்டான; நைவுதான் ஒரு வடிவுகொண்டிருக்கிற என்னுதல். d2 எங்களை என்கிறது - நாரை,
அன்றில், கடல், வாடை, வானம் ஆன இவைகளை. e,f நைவுதான் ஒரு வடிவுகொண்டாற்
போலே இருக்கிறதுக்கு ப்ரமாணம் (ஸபங்காம் இத்யாதி3) g லங்கையிலே இருந்தபோது
பெருமானைப்பிரிந்து திருமேனியெல்லாம் புழுதி படிந்து, அதுக்குமேலே கண்ணநீருமாய்,
நனைந்தவிடமும் நனையாதவிடமுமாயிருக்கையாலே - "ஸபங்காம்" என்று விவக்ஷித்து, அதுக்கு
த்3ருஷ்டாந்தம் (பூ4மியில் நின்றும் இத்யாதி3) h (அத்தை) என்றது - பங்கத்தை என்றபடி.

ப்ர—f1. (நைவாய) सुन्दरकाण्डे पञ्चदशे—"सपङ्कामनलङ्कारां विपद्मामिव पद्मिनीम् ॥ २१ ॥
व्रीडितां दुःखसन्तप्तां परिम्लानां तपस्विनीम् ॥ २२ ॥"

ஸ்ரீ—திருந்தாள். i 1. "विपद्मामिव पद्मिनीम्" (விபத்மாமிவ பத்மிநீம்) j "பெருமாள் வந்தாலும் k இவ்வாஶ்ரயத்தை உண்டாக்கவொண்ணாது" என்னும்படி முதலிலே தாமரை குடிபோன பொய்கைபோலே இருந்தாள்.

l 2. "अव्यक्तलेखामिव चन्द्रलेखाम्" (அவ்யக்தலேகாமிவ சந்த்ரலேகாம்) m போய்த் தேய்ந்தற்றபடிக்கும் n வைவர்ண்யத்துக்கும் நிதர்ஶநமாகச் சொல்லுகிறது. 1. "பாம்ஸு-

அ—i.j "அபத்மாம்" இத்யநபிதாய "விபத்மாம்" இத்யபிதாநாத்—"விஶேஷேண கதாநி-விகதாநி, விகதாநி பத்மாநி யஸ்யாஸ்ஸா - விபத்மா" இதி வ்யுத்பத்திம் ஹ்ருதி நிதாயாஹ (பெருமான் வந்தாலும் இதி) k (இவ்வாஶ்ரயத்தை உண்டாக்க) "கடாதிபதார்த்தங்களைப்போலே இதுவும் ஒரு ஸத்தாயோகிபதார்த்தமுண்டு" என்னும்படியாகவாகிலும் பண்ணவொண்ணாதபடி சென்றற்றிருந்தாள் என்றபடி. இந்த அர்த்தம் - "விபத்மாமிவ பத்மிநீம்" என்கிற த்ருஷ்டாந்தத்திலே தோற்றுகிறது. "ஸபங்காம், விபத்மாம்" என்கையாலே - நீர்வற்றினமை தோன்றுகிறதிறே. அத்தாலே ஒடையினுடைய ஸ்வரூபம் இழந்தமை தோன்றுகிறதிறே; நீரோடே கூடின நிம்நப்ரதேஶமிறே ஒடையாகிறது.

l "எம்மேபோல், நாண்மதியே" இதி பதஸங்கதிம் ஹ்ருதி நிதாய, நாயகீசந்த்ரயோர் த்ருஷ்டாந்ததார்ஷ்டாந்திகபாவேந அபிதாநஸ்ய உதாஹரணமாஹ (அவ்யக்தலேகாமிவேதி) இதி வதந்தி. "ஸபங்காம்" இதி ஶ்லோகஸ்ய உக்தஸங்கதிரேவ அஸ்யாபி ஸங்கதி:. m (போய்த்தேய்ந்தற்ற) என்றது-மிகவும் தேய்ந்தற்ற என்றபடி; (போய்த்தேய்ந்தற்றபடிக்கும்) "சந்த்ரலேகாம்" என்றது - க்ஷீணனாய் கலாமாத்ராவஶிஷ்டனான சந்த்ரனைச் சொல்லிற்றிறே. n (வைவர்ண்யத்துக்கும்) "சந்த்ரலேகை" என்றும் தோன்றுகிறதில்லை

ஜீ—i.j "அபத்மாம்" இத்யநபிதாய "விபத்மாம்" இத்யபிதாநாத்—"விஶேஷேண கதாநி-விகதாநி; விகதாநி பத்மாநி யஸ்யாஸ்ஸா-விபத்மா" இதி வ்யுத்பத்திம் ஹ்ருதி நிதாயாஹ (பெருமான் வந்தாலும் இதி) k (இவ்வாஶ்ரயத்தை உண்டாக்க) "கடாதிபதார்த்தங்களைப்போலே இதுவும் ஒரு ஸத்தாயோகிபதார்த்தமுண்டு" என்னும்படியாகவாகிலும் பண்ணவொண்ணாதபடி சென்றற்றிருந்தாள் என்றபடி. இந்த அர்த்தம் - "விபத்மாமிவ பத்மிநீம்" என்கிற த்ருஷ்டாந்தத்தாலே தோற்றுகிறது. "ஸபங்காம், விபத்மாம்" என்கையாலே - நீர்வற்றினமை தோன்றுகிறதிறே; அத்தாலே - ஒடையினுடைய ஸ்வரூபம் இழந்தமை தோன்றுகிறதிறே; நீரோடே கூடின நிம்நப்ரதேஶமிறே ஒடையாகிறது.

l "எம்மேபோல் நாண்மதியே" இதி பதஸங்கதிம் ஹ்ருதி நிதாய, நாயகீசந்த்ரயோர் த்ருஷ்டாந்ததார்ஷ்டாந்திகபாவேந அபிதாநஸ்ய உதாஹரணமாஹ (அவ்யக்தலேகாமிவேதி) இதி வதந்தி. "ஸபங்காம்" இதி ஶ்லோகஸ்ய உக்தஸங்கதிரேவ அஸ்யாபி ஸங்கதி:. m (போய்த்தேய்ந்தற்ற) என்றது-மிகவும் தேய்ந்தற்ற என்றபடி; (போய்த்தேய்ந்தற்றபடிக்கும்) "சந்த்ரலேகாம்" என்றது-க்ஷீணனாய், கலாமாத்ராவஶிஷ்டனான சந்த்ரனைச் சொல்லிற்றிறே. n (வைவர்ண்யத்துக்கும்) "சந்த்ரலேகை" என்றும் தோன்றுகிறதில்லை வைவர்ண்யத்தாலே

ப்ர—l 2. तत्रैव पञ्चमे सर्गे—"अव्यक्तलेखामिव चन्द्रलेखां पांसुप्रदिग्धामिव हेमलेखाम्। क्षतप्ररूढामिव बाणलेखां वायुप्रभग्नामिव मेघलेखाम्॥२६॥ सीतामपश्यत् मनुजेश्वरस्य रामस्य पत्नीं वदतां वरस्य। बभूव दुःखाभिहतश्चिरस्य प्लवङ्गमो मन्द इवाचिरस्य॥२७॥"

ஈ—प्रतिघ्नामिव o हेमलेखाम्" (பாம்ஸுப்ரதிக்3த4ாமிவ o ஹேமலேக2ாம்) p"நற்சரக்குக்கு வந்த q அழுக்கு" என்று தோற்றவிருந்தாள். r1. "क्षतप्ररूढामिव r2 बाणलेखाम्" (க்ஷதப்ரரூட4ாமிவ r2 ப3ாணலேக2ாம்) s அம்புவாய் உள்ளேகிடக்கப் t புறம்பே ஸமாத4ாநம் பண்ணினாற்போலே, "அகவாயில் இழவு பெரிது" என்று தோற்ற இருந்தாள்.

அ—வைவர்ண்யத்தாலே என்றபடி. மேக4விஶேஷ ஸம்ஸர்க்க3ாதி3களாலே காத3ாசித்கமாக விவர்ணமாகத் தோன்றுமிறே. o ஹேமலேகை2 என்றது-ஹேமஶலாகை. p சந்த்3ரலேகை2யை த்3ருஷ்டாந்தமாகச் சொல்லியிருக்க, த்3ருஷ்டாந்தாந்தரோபாத3ாநத்துக்குத் தாத்பர்யம் அருளிச் செய்கிறார் (நற்சரக்குக்கு இத்யாதி3) q அழுக்கு-மாலிந்யம். அத்ர, 2. "ஸரஸிஜமநுவித்3த4ம் ஶைவலேநாபி ரம்யம் மலிநமபி ஹிமாம்ஶோர் லக்ஷ்ம லக்ஷ்மீம் தநோதி। இயமதி4கமநோஜ்ஞா வல்கலேநாபி தந்வீ கிமிவ ஹி மது4ராணாம் மண்ட3நம் நாக்ருதீநாம்॥" என்றது அநுஸந்தே4யம். r,s "க்ஷதப்ரரூட4ாமிவ ப3ாணலேக2ாம்" என்றது - க்ஷதே ஸதி ப்ரரூட4ாம் ப3ாணலேக2ாம் என்றபடி; "க்ஷதம்" என்றது - க்ஷதஸாத4நமான அம்புத்தாரையைச் சொல்லிற்று என்றுக்கி (அம்புவாய் உள்ளேகிடக்க) என்கிறார். r2 ப3ாணலேகை2-அம்புபட்ட வடு. அன்றிக்கே, "க்ஷதம்" என்று-அம்புபட்ட வ்ரணம் என்றுமாம். s இந்தப்பக்ஷத்தில், அம்புவாய் என்றது - அம்புபட்ட வ்ரணமென்றபடி. அம்புவாய் உள்ளேகிடக்க, ப்ரரூட4மாய்-மேலே ஸமாத4ாநம் பண்ணப்பட்ட ப3ாணலேகை2யுண்டு-ப3ாணம் போன வழி என்றபடி. ப்ரரூட4ஶப்3த3ம்-ஸமாத4ாநவாசியாமோ? என்ன; 3. "சி2ந்ந: ப்ரரோஹதே" இத்யாதி3 என்று கண்டுகொள்வது. t (புறம்பே ஸமாத4ாநம் பண்ணினாற்போலே இதி) உபரி த்வசா ஸமாஹித ப3ாணவ்ரணவத் இத்யர்த்த2:. அத்ர, க்ஷதஶப்3தே3ந ராவணோக்த து3ர்வசநஶதாயாத வ்யஸநமுச்யதே. A "தீயினாற்சுட்ட / வடுவாறு

ஜீ-என்றபடி. மேக4விஶேஷ ஸம்ஸர்க்க3ாதி3களாலே காத3ாசித்கமாக விவர்ணமாகத் தோற்றுமிறே. o ஹேமலேகை2 என்றது-ஹேமஶலாகை. p சந்த்3ரலேகை2யை த்3ருஷ்டாந்தமாகச் சொல்லியிருக்க, த்3ருஷ்டாந்தாந்தரோபாத3ாநத்துக்குத் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (நற்சரக்குக்கு இத்யாதி3) அத்ர, 2."ஸரஸிஜமநுவித்3த4ம் ஶைவலேநாபி ரம்யம் மலிநமபி ஹிமாம்ஶோர் லக்ஷ்ம லக்ஷ்மீம் தநோதி। இயமதி4கமநோஜ்ஞா வல்கலேநாபி தந்வீ கிமிவ ஹி மது4ராணாம் மண்ட3நம் நாக்ருதீநாம்॥" என்றது அநுஸந்தே4யம். r,s "க்ஷதப்ரரூட4ாமிவ ப3ாணலேக2ாம்" என்றது-க்ஷதே ஸதி ப்ரரூட4ாம் ப3ாணலேக2ாம் என்றபடி; க்ஷதமென்றது - க்ஷதஸாத4நமான அம்புத்தாரையைச் சொல்லிற்று என்றுக்கி (அம்புவாய் உள்ளேகிடக்க) என்கிறார். r2 ப3ாணலேகை2-அம்புபட்ட வடு. அன்றிக்கே, க்ஷதமென்று-அம்புபட்ட வ்ரணமென்றுமாம். s இந்தப்பக்ஷத்தில், அம்புவாயென்றது-அம்புபட்ட வ்ரணமென்றபடி. அம்புவாய் உள்ளேகிடக்க, ப்ரரூட4மாய்-மேலே ஸமாத4ாநம் பண்ணப்பட்ட, ப3ாணலேகை2யுண்டு-ப3ாணம் போன வழி என்றபடி. ப்ரரூட4ஶப்3த3ம் ஸமாத4ாநவாசியாமோ? என்ன; 3. "சி2ந்ந: ப்ரரோஹதே" இத்யாதி3 என்று கண்டுகொள்வது. t (புறம்பே ஸமாத4ாநம் பண்ணினாற்போலே இதி) உபரி த்வசா ஸமாஹித ப3ாணவ்ரணவத் இத்யர்த்த2:. அத்ர, ராவணோக்த து3ர்வசநஶதாயாத வ்யஸநமுச்யதே. A "தீயினாற்சுட்ட / வடுவாறு மாறாதே நாவினால்

ப்ர—r1. "क्षतप्ररूढाम्-क्षते सति प्ररूढाम्; अन्तर्दोषवतीं बहिस्समाहितामित्यर्थः" इत्युडालिः।
3. "छिन्नः प्ररोहते वृक्षो वने परशुना हतः। व्रणं दुरुक्तं वक्त्रोत्थं न स रोहति सर्वदा॥"

A திருக்குறள்-129. / (பா) புண்ணுள்ளாறு

ஈ—u 1. "वायुप्रभग्नामिव मेघलेखाम्" (வாயுப்ரப4க்3நாமிவ மேக4லேக2ாம்) u_2 பெருங் காற்றுலே சிதற அடியுண்ட மேக4ஶகலம்போலே இருந்தாள்.

(நாண்மதியே) v நாளால் பூர்ணனுன சந்த்3ரனே! w பண்டு பூர்ணனுகக் கண்டு வைக்குமே. (நாண்மதியே) "நாட்பூ" என்னுமாபோலே இளமதி என்றுமாம். (தே3) த3ர்ஶநீயனுன நீ. (இந்நாள்) இக்காலம். (மை x வானிருளகற்றுய்) y இப்படி குறையற்றிருக்கக்கடவ நீ இக்காலத்திலே வந்தவாறே x_2 ஆகாஶத்தில் கறுத்த இருளைப் போக்கமாட்டுகிறிலே என்னுதல்; கறுத்து x_3 வலிதான இருளைப் போக்கமாட்டுகிறிலே என்னுதல். z எதிரி எளியனுனல் ஶத்ருக்கள் கூடநின்று உறுமுமாபோலே மேலிட நின்றது. ஸஹாவஸ்த2ாநமும் உண்டாகாநின்றதி! z_2 (மாழாந்து தேய்புதியால்) ஒளி மழுங்கிக் குறைந்திராநின்றுய்.

அ—மாருதே நாவினுற்சுட்ட வடு'' இதி வத3ந்தி. u (வாயுப்ரப4க்3நாமிவ மேக4லேக2ாம்) வாயு ஸ்த2ாநீயோ ராவண:; மேக4ஸ்த2ாநீயஸ் ஸீதாவிஶிஷ்டோ ராம:. u_2 (பெருங்காற்றுலே இத்யாதி3) "பெருமாளுடைய திருமேனியில் பிரிக்கப்பட்ட ஏகதே3ஶம்'' என்று தோற்ற இருந்தாள் என்றபடி.

v (நாளால் பூர்ணனுன) இல்லையாகில், ஸர்வஸாத4ாரணமான நாளோட்டை ஸம்ப3ந்த4ம் சொல்லவேண்டாவிறே. w "பூர்ணசந்த்3ரன்'' என்றால், "மாழாந்து தேய்புதியால்'' (z_2) என்றத்தோடு வ்யாஹதமன்றே? என்ன (பண்டு இத்யாதி3) z_2 மாழாந்து-மழுங்கி, தேய்புதி-தேயா நின்றுய். y "நீ'' என்றத்துக்கு அர்த்த2ாந்தரம் (இப்படி குறையற்றிருக்க இத்யாதி3) x, x_2, x_3 வான் ஆகாஶமும், வலிமையும். z "நீ அகற்றுய்'' என்கையாலே "அது உன்னை மேலிடுகிறது'' என்று விவக்ஷித்து ஸத்3ருஷ்டாந்தமாக பா4வம் அருளிச்செய்கிறுர் (எதிரி இத்யாதி3).

a "பெருமானுர்'' என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (அவருடைய பெரும்பொய்யிலே) என்றது மெய்யென்று பொய்யிலே லக்ஷணை. b பராங்குஶார்யரூபா நாயகீவ அந்யாபி காசித் நாயிகா ஶேஷஶாயிநம் அஸத்யவாதி3த்வேநாவத3த் கிம்? இத்யத்ராஹ (தம் பாம்புபோல் இதி) தம் பாம்பு

ஜீ—சுட்ட வடு'' இதி வத3ந்தி. u (வாயுப்ரப4க்3நாமிவ மேக4லேக2ாம்) வாயுஸ்த2ாநீயோ ராவண:, மேக4ஸ்த2ாநீயஸ் ஸீதாவிஶிஷ்டோ ராம:. u_2 (பெருங்காற்றுலே இத்யாதி3) "பெருமாளுடைய திருமேனியிற் பிரிக்கப்பட்ட ஏகதே3ஶம்'' என்று தோற்ற இருந்தாள் என்றபடி.

v (நாளால் பூர்ணனுன) இல்லையாகில், ஸர்வஸாத4ாரணமான நாளோட்டை ஸம்ப3ந்த4ம் சொல்லவேண்டாவிறே. w "பூர்ணசந்த்3ரன்'' என்றால் "மாழாந்து தேம்புதியால்'' (z_2) என்றத்தோடு வ்யாஹதமன்றே? என்ன (பண்டு இத்யாதி3) z_2 மாழாந்து-மழுங்கி, தேய்புதி-தேயா நின்றுய். y "நீ'' என்றதுக்கு அர்த்த2ாந்தரம் (இப்படி குறையற்றிருக்க இத்யாதி3) x, x_2, x_3 வான் ஆகாஶமும், வலிமையும். z "நீ அகற்றுய்'' என்கையாலே-"அது உன்னை மேலிடுகிறது'' என்று விவக்ஷித்து ஸத்3ருஷ்டாந்தமாக பா4வம் (எதிரி இத்யாதி3).

a "பெருமானுர்'' என்றத்தைப்பற்ற (பெரும்பொய்) என்றது. மெய்யென்று பொய்யிலே லக்ஷணை. b "ஐவாய்'' என்றதுக்கு பா4வம் (தம் பாம்பு இத்யாதி3) நாய்ச்சியார் திருமொழி.

ஈ— (ஐவாய் இத்யாதி) a அவருடைய பெரும்பொய்யிலே அகப்பட்டாயாகாதே நீ? b A''தம் பாம்புபோல் c நாவுமிரண்டுளவாயிற்று'' என்கிறபடியே, d தமக்குப் பொய் சொல்ல ஒரு வாயுண்டாகில், தம் பரிகரத்துக்கு அஞ்சு வாயுண்டு. e அவனுக்குப் பள்ளித் தோழமை பலித்தபடி. (ஆழிப்பெருமானார்) அல்லாத பரிகரமோதான் நன்றாயிருக் கிறது? தாம் பகலே இரவாக்க நினைக்கில், அதுக்குப் f பெருநிலே நிற்கும் பரிகரம். g பேறு அவர்களாலேயானால், இழவிலும் h இன்னாதாக ப்ராப்தியுண்டு என்கை. (பெருமானார்) அவர்களுக்கும் தம் பக்கலிலே பொய்யோத வேண்டும்படி பொய்யால் பெரியவர். i B'' j பொய்ந்நம்பி k புள்ளுவன் l கள்வம்பொதியறை'' என்னக்கடவதிறே.

m '' ஆழிப்பெருமானார் மெய்வாசகம் '' என்னவே '' பொய் '' என்று ப்ரஸித்தமாயிருக்கும்போலே காணும்! பொய்யென்றதொழிவானென்னென்னில் ;

அ-போல்-தன்படுக்கையாய் இருக்கையாய் இருக்கச்செய்தேயும், ''தம் பாம்பு'' என்று-அவனோடே சேர்த்துச்சொல்லுகிறாள், '' இப்போகத்தாலேயிறே தம்மை மறந்து தரிக்கவல்லனாயிற்று '' என்னுமத்தாலே. c (நாவுமிரண்டுளவாயிற்று) ''இரண்டு நாவுடையார்க்கல்லது இரண்டு வார்த்தை சொல்லவொண்ணாது '' என்றிருக்கிறாள். d ''ஐவாயரவணை'' இத்யஸ்ய பூர்வமாஹ (தமக்குப் பொய்சொல்ல இதி) e ''அரவணை'' என்றத்தைப்பற்ற சாடுக்தி (அவனுக்கு இத்யாதி) பள்ளியென்று - படுக்கையும், ஓதுமிடமும். f பெருநிலே நிற்கையாவது - களவுக்குப் புறம்பே காத்து நிற்கை. யத்வா ; '' தானே நிர்வாஹகனும் '' என்றுகொண்டு வந்துநிற்கை. g புருஷகார பூதரை வெறுக்கலாமோ? என்ன (பேறு இத்யாதி) h இன்னாதாக - வெறுக்கும்படி. i உக்தார்த்தத்துக்கு ஸம்வாதம் (பொய்ந்நம்பி இதி) பெரியதிருமொழி. j பொய்ந்நம்பி - பொய்யால் குறைவற்றிருக்கிறவன். k அஸத்யபரிபூர்ண:. புள்ளுவன் - கண்ணிவைப்பாரைப்போலே கடைகிற போதே தொடங்கி, '' இவர்கள் எங்கே வைப்பார்களோ '' என்று அடியொற்றிக்கொண்டு திரியுமாயிற்று. புள்ளுவன் - கபட:. க்ஷுத்ரோ வா. அஸத்யவாதித்வேऽபி '' அயம் ஸத்ய வாத்யேவ '' இதி ப்ராமயதீதி யாவத். l (கள்வம்பொதியறை) களவு இட்டுவைக்கைக்கு ஒரு கொள்கலம் ; க்ருத்ரிமபரிபூர்ணகோஶக்ருஹம் இதி யாவத்.

m ''மெய்வாசகம்'' என்றிருக்க, ''அவனுடைய பெரும்பொய்யிலே அகப்பட்டா யாகாதே'' என்பானென்? என்ன (ஆழிப்பெருமானார் இத்யாதி) n (பொய் என்னில் நாட்டார்

ஜீ—தம்முடைய பாம்புபோலே தமக்கும் இரண்டு நாக்குண்டாயிற்று என்கை. e ''அரவணை'' என்றத்தைப்பற்ற சாடு (அவனுக்கு இத்யாதி) பள்ளி-படுக்கையும், பள்ளிக்கூடமும். f பெருநிலே நிற்கையாவது - களவுக்கு ஸஹாயமாகப் புறம்பே ஆள்பார்த்துக் காத்துநிற்கை. யத்வா. ''தானே நிர்வாஹகனும்'' என்றுகொண்டு வந்துநிற்கை. g புருஷகாரபூதரை வெறுக்கலாமோ? என்ன (பேறு இத்யாதி) h இன்னாதாக - வெறுக்க. i உக்தார்த்தத்துக்கு ஸம்வாதம் (பொய்ந் நம்பி இத்யாதி) j பொய்ந்நம்பி - பொய்யால் பரிபூர்ணன்; கபடன்; க்ருத்ரிமத்தால் நிறைந்த களஞ்சியமென்கை.

m ''மெய்வாசகம்'' என்றிருக்க, பொய்யாகவே வ்யாக்யாநம் பண்ணுகிறதென்? என்ன (ஆழிப்பெருமானார் இத்யாதி) n (நாட்டார் பொய்யோபாதியாமே) அத்தை வ்யாவர்த்திக்கைக்

A நாச்-திரு 10-3. B பெரியதிருமொழி 10-7-4.

ஈ—n ''பொய்'' என்னில் - நாட்டார் பொய்யோபாதியாமே. o அவர் 1. ''एतद्व्रतं मम'' (ஏதத்2வ்ரதம் மம) என்ற வார்த்தை கேட்டே நீயும் இப்படி அகப்பட்டது? p இப்போது உதவாமையாலே '' பொய் '' என்றிருக்கிறுளிறே. q ராமாவதாரத்தில் மெய்யும் க்ருஷ்ணவதாரத்தில் பொய்யுமிறே ஆஶ்ரிதர்க்குத் q3 தஞ்சம்.

அ—பொய்யோபாதியாம்) என்றது இவன் பொய் பெரும்பொய்யாகையாலே, அவர்கள் பொய்யை வ்யாவர்த்திக்கைக்காக - A '' பொல்லாமணியே '' என்னுமாபோலே, '' மெய்வாசகம் '' என்கிருள் என்றபடி. நாட்டார் பொய், சிறிது மெய் கலந்திருக்குமிறே. அத2வா, நாட்டார் பொய், நிருபித்து ''பொய்'' என்று அறியலாயிருக்குமிறே: இது அங்ஙனிராது என்றபடி. o மெய்வாசகம் இன்னதென்று காட்டுகிருர் (அவர் ஏதத்3வ்ரதம் மம இத்யாதி3) க்ருஷ்ணவதார ப்ரஸங்க3த்தில் (ஏதத்2வ்ரதம் மம) என்றது - த4ர்ம்மைக்யத்தாலே. p ஆனல் ''ஏதத்3வ்ரதம் மம'' என்றது பொய்யோ? என்ன (இப்போது உதவாமையாலே இத்யாதி3) q ஆனல் வாஸ்தவமான ஆகாரம் ஏதென்ன (ராமாவதாரத்தில் இத்யாதி2) அதாவது - 2. ''ராமோ த்3விர் நாபி4பா4ஷதே'' என்னும்படியாய் 1. ''ஏதத்3 வ்ரதம் மம'' என்கிற ராமாவதாரத்தில் மெய்யும், '' ஆயுத4மெடேன் '' என்ற ப்ரதிஜ்ஞையைப் பொய்யாக்கின க்ருஷ்ணவதாரத்தில் பொய்யும் என்கை. இந்த வாக்யத்தில், ''க்ருஷ்ணவதாரத்தில் பொய்யும்'' என்றது - ப்ராஸங்கி3கம். அன்றிக்கே, இப்போது '' பொய் '' என்றிருந்தாளாகில் பொய்யான வார்த்தைக்கு மெய்ந்நீர்மை தோற்கக் கூடுமோ? என்ன (ராமாவதாரத்தில் இத்யாதி2) என்னவுமாம். o...q யத்3வா— o ''அரவணைமேலாழிப்பெருமானர்'' இதி அவதாரகந்த3பூ4தஸ்ய க்ஷீராப்3தி4ஶாயிநோऽபி4ஹித-த்வாத், தத2பி4ந்நத்வாத் ராமக்ருஷ்ணயோ:, க்ருஷ்ணவதாராநுஷ்டா2நம் ராமாவதார ஸூக்திஞ்ச ஏகவஸ்துக3தத்வேநாஹ (ஏதத்3 வ்ரதம் மமேதி) ''அஸத்யத்வேநோச்யமாநா ஸூக்தி: கீத்3ருஶீ'' இத்யாஶங்காயாம் உத்தரமிதை2ம். அத்ரோதா3ஹரணம் - B'' வில்லாலிலங்கை மலங்கச்சரந்துரந்த '' இத்யாதி2. p ஸா வார்த்தா மித்2யா கிம்? இத்யத்ராஹ (இப்போது இதி) q''ஆழிப்பெருமானர்'' இத்யாதே2:-அஹோ ராத்ரித்வேந க்ருதவாநிதி யத், தஸ்மிந் ஆஶ்ரிதார்த்த2 மித்2யார்த்த2கரணே ச '' ஏதத் வரதம் மம '' இதி ஸூக்த்யாம் ச நிமக்3நசித்தஸ்ஸந் க்லிஶ்யஸி கிலேதி பா4வம் ஹ்ருதி2 நித4ாய இமே மித்2யார்த்த2கரணஸூக்தீ கத2ம் க்லேஶஹேதூ ப4வத இத்யத்ராஹ (ராமாவதாரத்தில் இதி) தஸ்மாத் ''ஏதயோஸ் ஸத்யோரபி ந ரக்ஷதி'' இதி அதீவ க்லேஶஹேதூ ப4வத இதி பா4வ:. o யத்2வா, '' அரவணைமேல் '' இத்யத்ர க்ருஷ்ணவதார விவக்ஷாயாம் (''ஏதத்2 வ்ரதம் மம'' என்ற வார்த்தை) இதி-

ஜீ—காக ''மெய்வாசகம்'' என்கிருள் என்றபடி. o மெய்வாசகம் ஏதென்ன (அவர் ஏதத்2 வ்ரதம் இத்யாதி3) க்ருஷ்ணவதார ப்ரஸங்க3த்திலே '' ஏதத்2 வ்ரதம் மம '' என்றது - த4ர்ம்மைக்யத்தாலே. p ஆனல் ''ஏதத்2 வ்ரதம் மம'' என்றது - பொய்யோ? என்ன (இப்போது இத்யாதி2) q ஆனல் வாஸ்தவமான ஆகாரமேதென்ன (ராமாவதாரத்தில் இத்யாதி2) ''க்ருஷ்ணவதாரத்தில் பொய்யும்'' என்றது ப்ராஸங்கி3கம். 2. ''ராமோ த்2விர் நாபி4பா4ஷதே '' என்னும்படியான 1. ''ஏதத்3 வ்ரதம் மம'' என்கிற ராமாவதாரத்தில் மெய்யும், '' ஆயுத4மெடேன் '' என்ற ப்ரதிஜ்ஞையைப் பொய்யாக்கின க்ருஷ்ணவதாரத்தில் பொய்யும் என்றபடி. யத்3வா, பொய்யான வார்த்தைக்கு மெய்ந்நீர்மை தோற்கக்கூடுமோ? என்ன (ராமாவதாரத்தில் இத்யாதி2) என்னுதல். q2 தஞ்சம்; ஆகையாலே தோற்கிருள் என்றபடி.

A 5.1.2. B பெரியதிருமொழி 9.4.5.

ஈ— (உன் மெய்ந் r நீர்மை தோற்ருயே) உன் வடிவில் எழில் இழந்தாயாகாதே? s தர்ஶநீயமான தண்ணளியேயாய் லோகோபகாரகமான உன் உடம்பின் ஒளியை யாகாதே இழந்தது? 6.

அ—வ்யங்க்3யத்வேந சரமஶ்லோக உச்யதே; சக்ரவர்த்திகுமாரவாக்யவத் க்ருஷ்ணவசநஞ்ச ஸத்யமித்யதிஸ்ஷ்ட: கிம்? இதி பூர்வ:, p (இப்போது) இதி வாக்யஸ்ய பூர்வவதேவ ஸங்க3தி:, q ஸத்யாஸத்யத்வேந வசநயோ: ப்ரஸக்தத்வாத் தத்ப்ரஸங்கா3த3ாஹ (ராமாவதாரத்தில் இதி)— இதி வத3ந்தி.

r ''நீர்மை தோற்ருயே'' என்றது - '' மாழாந்து '' (49 z3) என்றதுக்கு விவரணமாதல், அழகுஅழிகையாதல். s (த3ர்ஶநீயமான இத்யாதி3) த3ர்ஶநீயமாய், தண்ணளியையுமுடைத்தாய், லோகோபகாரகமுமான உன் உடம்பில் ஒளி என்றபடி. [நாண்மதியே! நீ இந்நாள் மைவானிருளகற்ருய், நைவாய எம்மேபோல் மாழாந்து தேம்புதியால்; ஐவாய் என்று தொடங்கி அந்வயம்.] 1. ''த்வம் யக்ஷ்மணா ப3லவதா நிக்3ருஹீத இந்தோ3! க்ஷீணஸ் தமோ ந நிஜதீ3தி4திபி4: க்ஷிணோஷி। கச்சிந்முகுந்த3க3தி3தாநி யதா2 வயம் த்வம் விஸ்ரப்4ய பே4ாஸ் ஸ்த2கி3ததீ4ருபலக்ஷ்யஸே ந:॥'' ஹே இந்தோ3- வாராய் சந்த்3ரனே! நீ ப3லவத்தாயிருக்கிற க்ஷயவ்யாதி4யாலே க்3ரஹிக்கப்படுகையாலே க்ஷீணனாய்க்கொண்டு, உன்னுடைய கிரணங்களாலே தமஸ்ஸை ந க்ஷிணோஷி - போக்குகிருயில்லை; வாராய்; நீயும் எங்களைப்போலே முகுந்த3னுடைய உக்திகளை விஶ்வஸித்து, ஸ்த2கி3ததீ4: - கலங்கின பு3த்3தி4யையுடையையாய்க்கொண்டு, எங்களுடைய முன்னே தோற்றுகிருய் என்றபடி. இது பதா3ர்த்த2ம். தாத்பர்யார்த்த2மாவது [யக்ஷ்மணா] முன்பு சந்த்3ரன் பூர்ணனாயிருக்கும்படி கண்டிருக்குமே; 2. ''ப்ரத2மாம் பிப3தே'' இத்யாதி3 க்ரமத்திலே கலாக்ஷயம் பிறக்கிறபடியைக் கண்டு, அது ப4க3வத்3விஶ்லேஷ நிப3ந்த4நமான ராஜயக்ஷ்மாவினாலே ஆகவேணும் என்று அறுதியிட்டாளாயிற்று. [ப3லவதா] 3. ''சந்த்3ரமா மநஸோ ஜாத:'' என்று - ஸங்கல்பம் ஸர்வஸாதா4ரணமாயிருக்கச் செய்தே, சிரமநோரத2த்தாலே பெறவேண்டும்படியான வேண்டப்பாட்டையுடைய உன்னை இப்படியாக்கும்போது, வயிரவுருக்கான அவனுடைய விஶ்லேஷநிப3ந்த4நமான இதுவே வேண்டாவோ? மநஸ்ஸேயாகிலும் அந்த:கரணமாகையால் வந்த வேண்டப்பாடுண்டிறே. (நிக்3ருஹீத:) விடுவித்துக்கொள்ள ஶக்தனாகிறிலையாகாதே? (அஸி) இப்படி ஸத்தாமாத்ரமே ஶேஷிக்கும்படியாவதே!

ஜீ— r நீர்மை தோற்கையாவது - அழகு அழிகை. s (த3ர்ஶநீயமான இத்யாதி3) த3ர்ஶநீயமாய், தண்ணளியையுடைத்தாய், லோகோபகாரகமுமான உன் உடம்பில் ஒளி என்றபடி. [நாண் மதியே! நீ இந்நாள் மைவானிருளகற்ருய்; நைவாய எம்மேபோல் மாழாந்து தேம்புதியால்; ''ஐவாயரவணை'' இத்யாரப்4யாந்வய:] r, 49 z3 ''நீர்மை தோற்ருய்'' என்றது-மாழாந்தின் விவரணமாதல். இங்கே, 1. '' த்வம் யக்ஷ்மணா ப3லவதா நிக்3ருஹீத இந்தோ3! க்ஷீணஸ் தமோ ந நிஜதீ3தி4திபி4: க்ஷிணோஷி। கச்சிந்முகுந்த3க3தி3தாநி யதா2 வயம் த்வம் விஸ்ரப்4ய பே4ா:

ப்ர— 1. श्रीभागवते दशमे (९०) "त्वं यक्ष्मणा बलवता निगृहीत इन्दो! क्षीणस्तमो न निजदीधितिभिः क्षिणोषि। कच्चिन्मुकुन्दगदितानि यथा वयं त्वं विस्रभ्य भोस्स्थगितधीरुपलक्ष्यसे नः॥ १८॥"

7. தோற்றேம் மடநெஞ்ச மெம்பெருமான் நாரணற்கு, எம்
ஆற்றாமை சொல்லி யழுவோமை நீநடுவே
வேற்றோர் வகையில் கொடிதாய் எனையூழி
மாற்றாண்மை நிற்றியோ? வாழி கனையிருளே!.

ஆ— 7. வ்யா:— (தோற்றேம்) எம்பெருமானுடைய ஆஶ்ரிதஸௌலப4்யாதி3 கு3ணங்களாலே அவனுக்குத்தோற்று அடிமையானோம்; ஆதலால், "அவனைப் பிரிந்த வ்யஸநத்தை ஒன்றும் பொறுக்கமாட்டுகிறிலோம்" என்று சொல்லிக்கொண்டு அழுகிற எங்களை, நீ நடுவே ஶத்ருக்களிலும் கொடியையாய்நின்று எத்தனைகாலம் பா3தி4க்கக்கடவை, கனையிருளே? என்கிறாள். 7.

ஈ— அவ:— ஏழாம் பாட்டில் — பரஸ்பரம் காணவொண்ணாதபடி மூடின அந்த4காரத்தைக் குறித்து, 'எங்களை எத்தனை காலம் நலியக்கடவை?' என்கிறாள்.

வ்யா:— (தோற்றேம் என்று தொடங்கி) சபலமான நெஞ்சை எம்பெருமானுடைய ஆஶ்ரிதஸௌலப4்யாதி3 கு3ணங்களாலே இழந்தோம்; எங்கள் தை4ர்யாமை

அ— [இந்தோ3] ஸர்வாஹ்லாத3கரனான நீ இப்படி படுவதே! உந்தி3த4ாதுவிலே, 1. "உந்தே3ரிச்சாதே3:" என்கிற ஸூத்ரத்தாலே - உப்ரத்யயமும், உகாரத்துக்கு இகாராதே3ஶமுமாய், "இந்து" என்கிற ரூபம். 2. "உந்தி3 க்லேத3நே"; உநக்தீதி - இந்து3:-எல்லாருடைய மநஸ்ஸையும் த்3ரவிப்பிக்கிற உன்னையும் த்3ரவிப்பிப்பாருண்டாகாதே? "இட்டார்க்கிட்ட பலன்" என்கிற இதுக்கு நீ உதா3ஹரணமாவதே! இதறிந்தபடி எங்ஙனேயென்ன [க்ஷீண இத்யாதி3] 3. "பா4முபயுஜ்ய பா4தி" என்று - அவனுடையதாயிருக்கவும், உன்னோட்டை ஸம்ப3ந்த4த்தாலே இப்படியசம்படி நீ இப்படி நோவுபடுவதே! 3. "பா4முபயுஜ்ய பா4தி" என்கிறது, மைத்ராயணீய ஶ்ருதியிலும், ஆநுஶாஸநிகத்தில் வாஸுதே3வ மாஹாத்ம்யத்திலுமிறே இருக்கிறது; அங்கு, 3. "தஸ்யாதி3த்யோ பா4முபயுஜ்ய பா4தி" என்றிருந்ததேயாகிலும், ஸூர்யகிரணங்களே சந்த்3ரனிடத்திலே வந்து ஹிமத்தாலே ஶீதளமாகிறதென்று ஜ்யோதிர்வித்துகள் சொல்லுகையாலே இப்படி சொல்லக் குறையில்லை. [கச்சித் இத்யாதி3] A "பொய்ந்நம்பி புள்ளுவன் கள்வம் பொதியறை" என்று ஒரோ த3ஶாவிஶேஷங்களிலே அவனுடைய வசநங்களைத் தெளிந்திருக்கவும், அவன் வஞ்சநார்த்த3மாக B உண்ணாதுறங்காது ஒலிகடலை யூடறுத்த இச்செயலை எங்களைப்போலே நீயும் மெய்யாக நினைத்துப் பொய்யானமையை அறிந்திலையாகாதே? ஸ்த3கி3தம் – வஞ்சநாச்சா2தி3தம் "மெய்வாசகம்" என்றவிடத்தில் - 4. "ஜரத்3க3வ: கம்ப3ளபாது3காப்4யாம் த்3வாரிஸ்தி2தோ கா3யதி மத்3ரகாணி। தம் ப்3ராஹ்மணீ ப்ருச்ச2தி புத்ரகாமா ராஜந் ருமாயாம் லவணஸ்ய கோऽர்க4: ॥" என்றது அநுஸந்தே4யம். "நைவாய எம்மேபோல்" என்று தொடங்கி, க்ரமேண உரை அந்வயம். 6.

ஜீ—ஸ்த3கி3ததீ4ருபலக்ஷ்யஸே ந: ॥" இதி பா4க3வதத3ஶமஸ்கந்த4ஸ்த2ஶ்லோக: அநுஸந்தே4ய:. யக்ஷ்மணா - க்ஷயவ்யாதி4னா. ந க்ஷிணோஷி - போக்குகிறாயில்லை. விஸ்ரப்4ய - விஶ்வஸித்து. ஸ்த3கி3ததீ4: - கலுஷிதீ4ஸ்ஸந். ந: உபலக்ஷ்யஸே - எங்கள் முன்னே தோற்றுகிறாய். 6.

A பெரியதிருமொழி 10-7-4. B நாச்-திரு 11-3.

ஒ—சொல்லி ப்ரலாபிக்கிற எங்களை விரோத₄ம் பண்ணுகைக்கு ஒரு ஹேதுவின்றியே யிருக்கச்செய்தே, ஆபத்து வந்தால் ஶத்ருக்களும் ஐயோ வென்பர், அவர்களிற்காட்டிலும் கொடிதான படியையுடையையாய். (மாற்றுண்மை நிற்றியோ) ஶாத்ரவத்திலே நிற்கக்கடவையோ ? (வாழி) பா₃தி₄யாமைக்கு மங்க₃ளாஶாஸநம். (கனையிருளே) செறிந்த இருளே ! "தம:பதா₃ர்த்த₂ந்தான் மழுங்கியிருக்கை ஸ்வபா₄வமிறே" என்று பாராதே, எம்பெருமானைப் பிரிந்த அதிமாத்ர து₃:க்க₂த்தாலே ஒளியும் மழுங்கி, வாய் திறந்து கதறவும் மாட்டாதே இருக்கிறதாகக்கொண்டு "பண்டே நோவுபடுகிற எங்களை உன்னுடைய து₃:க்க₂த்தைக்காட்டி என்னுடைய ஶத்ருக்கள் நலியும் நலிவும் ஸு₂க₂மென்னும்படி கொடியையாய்க்கொண்டு எத்தனை காலம் நலியக்கடவை ? ஐயோ உனக்கு து₃:க்க₂ம் நீங்குக" என்றுமாம். 7.

ப— 7. அவ:— அநந்தரம், "நிருபாதி₄க ஸம்ப₃ந்த₄யுக்தனானவனைப் பிரிந்து ஆர்த்தையான என்னை, உன் ஈடுபாட்டைக்காட்டி நலிவதே!" என்று இருளைக் கண்டு ஈடுபட்டு உரைக்கிருள்.

எம்—எங்கள், பெருமான் — ஸ்வாமியான, நாரணற்கு — நாராயணனுக்கு, மடம்-எங்களுக்கு விதே₄யமான, நெஞ்சம்-நெஞ்சை, தோற்றேம்-இழந்தோமாய், எம் ஆற்றுமை—(அதடியான) எங்கள் ஆற்றுமையை, சொல்லி—வாய்விட்டுச் சொல்லி, அழுவோமை—அழுகிற எங்களைப்பற்ற, நீ—நீ, நடுவே—(பா₃த்₄யபா₃த₄கஸம்ப₃ந்த₄மற்றிருக்க) நடுவே புகுந்து, வேற்றோர் வகையில்—ஶத்ருக்கள் படியிலும், கொடிதாய் — கொடிதாம்படி, எனையூழி — காலமுள்ளதனையும், மாற்றுண்மை—(எங்கள் நோவுக்கு) மறுதலையான ஆளாகையிலே, நிற்றியோ—நிலைநிற்கிருயோ ? கனை—திணுங்கின, இருளே—இருளே !, வாழி—உன் ஸந்நிதி₄யைக் காட்டி நலியாதே க்லேஶம் தீர்ந்து வாழவேணும்.

கனையிருள்-திணுங்கின இருள். இவள் நோவுக்கு மறுதலையான ஆளாகையாவது - இருள்தானும் ஈடுபடுகை. இதின் கருகுதல் விரஹத்தாலே என்று நினைத்து, பொறுக்கமாட்டாமல் உரைத்தாளாயிற்று. இத்தால் - தம:ப்ரக்ருதிகளுடைய மாலிந்யமும் ஸர்வேஶ்வரனைப் பிரிந்து என்றிருக்கை. 7.

இ— அவ:— ஏழாம் பாட்டில் — மதிகெட்டவாறே அந்த₄காரம் வந்து மேலிடுமதிறே ; பரஸ்பரம் காணவொண்ணுதபடி நடுவே மூடின அந்த₄காரத்தைக் குறித்து, "நீ எங்களை இங்ஙனே நலியக்கடவையோ?" என்கிருள்.

வ்யா:— (தோற்றேம்) " எம்மேபோல் " என்று - கீழும் மேலுமுண்டான பதா₃ர்த்த₂ங்களையெல்லாம் கூட்டிக்கொண்டு 'தோற்றேம்' என்கிருர். மடநெஞ்சம் தோற்றேம். பற்றிற்று விடாத சபலமான நெஞ்சு என்னுதல், பவ்யமான நெஞ்சு என்னுதல். (எம்பெருமான்) அப்ராப்த விஷயத்துக்குத் தோற்றேமோ ?

Released by Maaran's Dog ,Toronto ,Canada

இ—(நாரணற்கு) "அல்லோம்" என்றுரையும் விடமாட்டாத வத்ஸலனுக்கு. ஸௌலப்₄னுக்கு என்னவுமாம். ப்ராப்த விஷயத்தில் வாத்ஸல்யாதி₄களாலே இழந்தோம் என்கை. (எம் ஆற்றமை இத்யாதி₃) எங்கள் ஆற்றுமையைச் சொல்லிக் கூப்பிடுகிற எங்களே. நாங்கள் பெறுகிறதுண்டோ, நீ பொறுக்கமாட்டாதே ஶாத்ரவங்கொண்டாட? அவனைப்பெறவோ? போனநெஞ்சைப்பெறவோ? எங்கள் தூ₄ரியாமையாலே அழப்பெறுமோ? (நீ நடுவே) உனக்கு பூ₄ர்த்₄யபூ₄த₄கபூ₄வ ஸம்ப₃ந்த₄மின்றிக்கேயிருக்கச்செய்தே. (வேற்றேர் இத்யாதி₃) ஶத்ருக்கள் படியிலும் கொடிதாகச் செய்யாநின்றய். வகை - ப்ரகாரம். கொடிதாய் - கொடிதான படியை உடையையாய். ஶத்ருக்களானுலும் நோவுபட்டாரை "ஐயோ" என்னவன்றே அடுப்பது. (எனையூழி இத்யாதி₃) காலதத்வமுள்ளதனையும் ஶாத்ரவத்திலே நிற்கக்கடவையோ? (வாழி) க₃ாதுகரை "உடன்பிறந்தீர்!" என்னுமாபோலே, பூ₄ர்தி₄யாமைக்காக மங்க₃ளாஶாஸநம் பண்ணுகிருள். (கனையிருளே) செறிந்த இருளே! அன்றிக்கே, "'தம:பதா₃ர்த்த₂ம் ஒளிமழுங்கியிருக்கை ஸ்வபா₄வம்' என்று அறியாதே விரஹவ்யஸநத்தாலே ஒளிமழுங்கிக் கதறவும் மாட்டாதே இருக்கிறதாகக்கொண்டு, பண்டே நோவுபடுகிற எங்களை, (நீ நடுவே) எங்கள் ஆற்றுமையிற்காட்டில் வ்யாவ்ருத்தமாயிராநின்றதீ உன் ஆற்றுமை! ஶத்ருக்கள் நலியும் நலிவிலும் கொடிதாயிராநின்றதீ உன் து₃:க்க₂த்தைக் காட்டி நலிகிற நலிவு! (வாழி கனையிருளே) உன் மாலிந்யம் போய் நீ ஜீவித்திடுக." 7.

ஈ— அவ:— ஏழாம் பாட்டு. "a மதிகெட்டவாறே b அந்த₄காரம் வந்து மேலிட்டது" என்கிறள்.

வ்யா:— (தோற்றேம் இத்யாதி₃) c கீழும் மேலும் போருகிறபடியொழிய, d ஶப்₃த₃ஸ்வாரஸ்யத்தைப்பற்ற எம்பெருமானர் அருளிச்செய்துபோருவதொன்றுண்டு; அம்மங்கியம்மாளும் அத்தையே நிர்ப₃ந்தி₄த்துப்போரும். அதாகிறது-தான், பிரிவாற்றுதார்

அ— ஏழாம் பாட்டு. (தோற்றேம் இத்யாதி₃) a மதியென்று-சாடு: மதியென்று-பு₃த்₃தி₄யும் சந்த்₃ரனும். b அந்த₄காரம்-இருளும், அஜ்ஞானமும். c (கீழும்மேலும் போருகிறபடியொழிய) என்றது - கீழும் மேலும் ப₄க₃வத₃லாப₄த்தாலே நோவுபடுகிறனவாகக்கொண்டு, அவற்றுக்காகத் தாம் நோவுபடுகிறபடியொழிய என்றபடி. d (ஶப்₃த₃ஸ்வாரஸ்யத்தைப்பற்ற) "வேற்றேர் வகையில் கொடிதாய்" என்ற ஶப்₃த₃ஸ்வாரஸ்யத்தைப்பற்ற என்றபடி. யத்₃வா, ஶப்₃த₃ ஸ்வாரஸ்யத்தைப்பற்ற என்கிறது, "நடுவே" என்கிற பத₃த்தைக் கடாக்ஷித்து. "தாரையும் தானும் கூப்பிடாதிற்க, நீ உன் து₃:க்க₂த்தைக்காட்டி நலிவதே" இத்யாதி₃ப்படியே கீழ்ப்பாட்டுக்களிற்போலே சொல்லாமல், இங்கே "வேற்றேர் வகையில் கொடிதாய்" என்கையாலே, இதுவும், கீழ் மேற்பாட்டுகளிற்போலே ப₄க₃வத்₃விஶ்லேஷவ்யஸந ஸூசக

ஜீ— ஏழாம் பாட்டு. (தோற்றேம் இத்யாதி₃) a மதியென்று-சாடு. பு₃த்₃தி₄யும், சந்த்₃ரனும். b அந்த₄காரம்-இருளும், அஜ்ஞானமும். c கீழும்மேலும் போருகிறபடியாவது-"எம்மேபோல்"(6) என்று ஸமது₃:க்கி₂களாகச் சொல்லுகை. d(ஶப்₃த₃ஸ்வாரஸ்யத்தைப்பற்ற) "வேற்றேர் வகையில்"

Released by Maaran's Dog ,Toronto , Canada

ஈ—அநேகர் கூடக் e கட்டிக்கொண்டு கூப்பிடாநிற்க, இருள் வந்து முகத்தை f மறைக்க, அத்தைப்பார்த்து, ஆற்றாமைக்குப் போக்குவிட்டு தரிக்கவொட்டாதே நீ வந்து நலியக் கடவையோ? என்கிறாள். g "எம்மேபோல்" (6) என்கிற பதார்த்தங்களையெல்லாம் கூட்டிக்கொண்டு சொல்லுகிறது. (தோற்றோம் h மடநெஞ்சம்) i பகவத்விஷயமென்றால் விடமாட்டாதபடி சபலமான நெஞ்சை இழந்தோம். அன்றியே, பவ்யமான நெஞ்சை இழந்தோம் என்னுதல். (j எம்பெருமான் k நாரணற்கு) l கெடுவாய்! வகுத்த விஷயத்திலேயன்றோ நாங்கள் நெஞ்சிழந்தது. m"தன்னுடைமை" என்றால் வத்ஸலனாயிருக்குமவனுக்கன்றோ இழந்தது. n ஸுலபனுக்கு என்றுமாம்.

(எம் ஆற்றாமை சொல்லியழுவோமை) o ஆற்றாமையுடையார், தந்தாம் ஆற்றாமை சொல்லிக் கூப்பிடக்கடவதன்றோ? p நாங்கள் பெறப்புகுகிறதொரு ப்ரயோஜநமுண்டாய், "அத்தை விலக்கி நாம் பெறவேணும்" என்றுதான் செய்கிறாயன்றோ.

அ—பதமில்லாமையும் இந்த அர்த்தத்திலேயிறே ஸ்வரஸமாவது. e (கட்டிக்கொண்டு) ஆஶ்லேஷித்துக்கொண்டு. f (மறைக்க) ஆச்சாதிக்க. g தோற்றேன் என்னாதே "தோற்றோம்" என்று பஹுவசநமாக அருளிச்செய்ததென்? என்ன (எம்மேபோல் என்கிற பதார்த்தங்களையெல்லாம் என்று தொடங்கி) h.i மடப்பம் - பற்றிற்று விடாமை இதி ப்ராதமிகார்த்த:. j...m "எம்பெருமான், நாரணன்" இதி பதத்வயஸ்ய அர்த்தம் க்ரமேணாஹ (கெடுவாய்! வகுத்த விஷயத்திலேயன்றோ இத்யாதி வாக்யத்வயேந) யத்வா, நாராயணபத ஏவ தத்புருஷம் பஹுவ்ரீஹிஞ்ச அவலம்ப்ய க்ரமேண பாவம் வததி (கெடுவாய் வகுத்த விஷயத்தில் இத்யாதி வாக்யத்வயேந) கெடுவாயென்று வார்த்தைப்பாடு. n 1. "அங்குஷ்டமாத்ர: புருஷ:" இத்யாதி (ஸுலபனுக்கு என்றுமாம் இதி) ஸௌலப்யம் - தத்புருஷார்த்த: ; ஈயதே - ப்ராப்யதே இத்யயநஶப்தார்த்தத்வாத்.

o ஆற்றாமையுண்டானால் ஆறியிராதே அழவேணுமோ? என்ன (ஆற்றாமையுடையார் என்று தொடங்கி) p,q "ஆற்றாமை" என்கிற பதத்துக்கு வாஸனை (நாங்கள்பெற இத்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே) "சொல்லி அழுவோமை" என்கையாலே. கூப்பீட்டுக்கு ப்ரயோஜநம் அழுகையென்று தோன்றுகிறது. p (நாங்கள்பெற) 2. "ப்ரயோஜநமநுத்திஶ்ய ந மந்தோऽபி ப்ரவர்த்ததே" இறே. q,r "ஒரு ப்ரயோஜநம்" என்றதின் விவரணம் (அவனைப்பெறவோ இத்யாதி) யத்வா, "எம்பெருமான் நாரணற்கு - மடநெஞ்சம் தோற்றோம், எம் ஆற்றாமை சொல்லி அழுவோமை"

ஜீ—இத்யாதியான ஶப்தஸ்வாரஸ்யத்தைப்பற்ற என்றபடி. g "தோற்றோம்" என்கிற பஹுவசநார்த்தம் (எம்மேபோல் இத்யாதி) h.i முந்தின அர்த்தத்தில் மடப்பம்-பற்றிற்று விடாமை. j...m "எம்பெருமான், நாரணன்" என்கிற பதத்வயத்துக்கும் க்ரமேண அர்த்தம் (கெடுவாய் இத்யாதி வாக்யத்வயேந) கெடுவாயென்றது வார்த்தைப்பாடு.

o ஆற்றாமையுண்டானால் ஆறியிராதே அழவேணுமோ? என்ன (ஆற்றாமையுடையார் இத்யாதி) p,q "ஆற்றாமை" என்கிற பதத்துக்கு வாஸனை (நாங்கள்பெற இத்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே) "சொல்லியழுவோம்" என்கையாலே கூப்பிடுகைக்கு ப்ரயோஜநம் அழுகை என்று தோற்றுகிறது. q,r "ஒரு ப்ரயோஜநம்" என்றதின் விவரணம் (அவனைப்பெறவோ இத்யாதி) "எம்பெருமான் நாரணற்கு மடநெஞ்சம் தோற்றோம், எம் ஆற்றாமை சொல்லி அழுவோமை"

ஈ—q அவனைப் பெறவோ, போன நெஞ்சைப் பெறவோ, எங்கள் ஆற்றுமையாலே r அழப் பெறேமோ ?

(s நீ s₂ நடுவே) t அல்லாதவற்றுக்குள்ளது அமையாதோ உனக்கு ? u அவனையொழிந்த v நம்மில் நாம் கழுத்தைக் கட்டிக்கொண்டு கிடந்து கூப்பிடுகையொழிய பூர்த்யபூர்தகபூர்வமுண்டோ? w நலிகைக்கு ஒரு ஹேதுவின்றிக்கேயிருக்கச்செய்தே. (x வேற்றோர்வகையில் கொடிதாய்) வேற்றோருண்டு-ஶத்ருக்கள். வகையுண்டு-அவர்கள் நலியும் ப்ரகாரம். அதிலும் கொடிதாக நலியாநின்றாய். y ஶத்ருக்களாலும், z நோவுபட்டாரை "ஐயோ" என்னவன்றோ அடுப்பது. (a எனையூழி மாற்றுண்மை நிற்றியோ)

அ-இத்யந்வயம் ஶ்ருதி நிதர்யோக்தம் (அவனைப்பெறவோ இதி) r (அழப்பெறேமோ) என்றது-ஆற்றுமையாலே அழுகைக்கும் யோக்யதையில்லையோ? என்றபடி.

s,t (அல்லாதவற்றுக்கு இத்யாதி) தன்னோடே ஸமது:க்கிகளானவற்றின் படியுமன்றிக்கே. உதாஸீநர் படியுமன்றிக்கே, உபயவிலக்ஷணமான ஆகாரம் உனக்குண்டாவதே! என்று 'நீ'யின் தாத்பர்யம். u கீழ்வாக்யவிவரணம் (அவனையொழிந்த இத்யாதி) v (நம்மில்நாம்) உனக்கும் இதுவேயிறே அடுப்பது என்று கருத்து. s₂ "நடுவே" என்ற இதுக்கு - எங்கள் மத்யத்திலே என்றே பொருள்; இல்லையாகில், இந்த யோஜனைக்கு ஶப்தஸ்வாரஸ்யம் சொல்ல வழியில்லையிறே. அவதாரிகையிலே "இருள் வந்து முகத்தை மறைக்க" (56 f) என்று ஶப்தார்த்தம் சொன்ன ப்ராயமிறே. s₃,w "நடுவே" என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (நலிகைக்கு இத்யாதி) நலிகைக்கு என்கிறது - இவ்வளவுக்கும் ஆர்த்திகார்த்தம். x வேற்றோர் - ஹிம்ஸகா:; வகை-தேஷாம் பேத:. y,z அதிலும் கொடிதாக நலிகிறதேது ? என்ன; இதினுடைய க்ரௌர்யத்தை இரண்டு வகையாக அருளிச்செய்கிறார் (ஶத்ருக்களாலும் என்று தொடங்கி) z(நோவுபட்டாரை) 1."க்ருச்ச்ரா நுஜாநாமி" யிலே தாத்பர்யம். a எனை-அநேகம். x,b,c,d,e "வேற்றோர்வகை" இதி-ஸத்யஹிம்ஸகத்வேந நிர்தயஹிம்ஸகத்வேந ச பேதோ விவக்ஷித:; தஸ்மாதுபயவிதாத் பேதாதபி அதிகம் க்லேஶயஸி

ஜீ இத்யந்வயம் ஶ்ருதி நிதர்யோக்தம் (r, அழப்பெறேமோ) என்றது-ஆற்றுமையாலே அழுகைக்கும் யோக்யதையில்லையோ? என்றபடி.

s,t (அல்லாதவற்றுக்கு இத்யாதி) தன்னோடு ஸமது:க்கிகளானவற்றின் படியுமன்றிக்கே. உதாஸீநர் படியுமன்றிக்கே, உபயவிலக்ஷணமான ஆகாரம் உனக்குண்டாவதே! என்று 'நீ'யின் தாத்பர்யம். u கீழ்வாக்யவிவரணம் (அவனையொழிந்த இத்யாதி) v (நம்மில்நாம்) உனக்கும் இதுவேயிறே அடுப்பது என்று கருத்து. s₂ "நடுவே" என்ற இதுக்கு - எங்கள் மத்யத்திலே என்று பொருள்; இல்லையாகில், இந்த யோஜனைக்கு ஶப்தஸ்வாரஸ்யம் சொல்ல வழியில்லையிறே. அவதாரிகையிலே, "இருள்வந்து முகத்தை மறைக்க" (56f) என்று-ஶப்தார்த்தம் சொன்ன ப்ராயமிறே. s₃,w "நடுவே" என்றதின் தாத்பர்யம் (நலிகைக்கு இத்யாதி) நலிகைக்கு என்கிறது-இவ்வளவுக்கும் ஆர்த்திகார்த்தம். x வேற்றோர்-ஹிம்ஸகா:; வகை - தேஷாம் பேத:. y,z அதிலும் கொடிதாக நலிகிறதென்? என்ன; அதினுடைய க்ரௌர்யத்தை இரண்டு வகையாக அருளிச்செய்கிறார் (ஶத்ருக்களாலும் என்று தொடங்கி) z(நோவுபட்டாரை) 1."க்ருச்ச்ரா நுஜாநாமி" யிலே தாத்பர்யம். a எனை-அநேகம். x,b,c,d,e "வேற்றோர்வகை" இதி-ஸத்யஹிம்ஸகத்வேந நிர்தயஹிம்ஸகத்வேந ச பேதோ விவக்ஷித:; தஸ்மாதுபயவிதாத் பேதாதபி அதிகம் க்லேஶயஸி

ப—8 • (அவனைப்பெறவோ இதி) என்றுமாம்—என்பது பழைய ப்ரதிகளில் விடுபட்டுள்ளது; சேர்த்துக்கொள்வது.

ஈ—காலதத்வமுள்ளதனையும் ஶாத்ரவத்திலே நிற்கக்கடவையோ? b ராவணாதி3கள், பிரித்த இத்தனை; கூப்பிடப்பொறுத்தார்கள்; c நீர்மையுடையார், 1.“सञ्जातबाष्पः”(ஸஞ்ஜாத பா3ஷ்ப:)என்று கண்ணநீரை விழவிட்டார்கள். d நீர்மையுடையார் படியும் கண்டிலோம்; e ஶத்ருக்கள் படியும் கண்டிலோம்; உன்னது வ்யாவ்ருத்தமாயிருந்ததீ !

(f வாழி) g கு4ாதுகரை h “உடன்பிறந்தீர்!” என்னுமாபோலே. (i கனையிருளே) j செறிந்த இருளே ! என்னுதல், கனையிருள் - k கனைத்துக்கொண்டு செருக்கிவருகிற இருளே ! என்னுதல்.

l அன்றியே, ப்ரகரணத்தோடே சேர்ந்த பொருளாவது - m தமஸ்ஸென்று ஒரு பதா3ர்த்த2மாய், “அதுதான் ஒளிமழுங்கி n அடங்கியிருக்கை ஸ்வபா4வம்” என்றறியாதே, அபி4மத விஶ்லேஷத்தாலே ஒளிமழுங்கி, வாய்விட்டுக் கூப்பிடவும் மாட்டாதே நோவு

அ—இத்யர்த்தா2ந்தரமாஹ (ராவணாதி4கள் இத்யாதி3) c நீர்மையுடையார்-நீர்மையுடைய ஶத்ருக்கள் என்றபடி. ப2லிதம் d,e (நீர்மையுடையார் படியும் இத்யாதி3) e ஶத்ருக்கள் - நீர்மையில்லாத ஶத்ருக்கள்.

f,g,h ‘‘வேற்றோர் வகையில் கொடிதாய் எனையூழி நிற்றி’’ இத்யபி4தா4நத3ஶாயாம் ‘‘வாழி’’ இதி - ஆஶீர்வாத3ஸ்ய த்3ருஷ்டாந்தமாஹ (கு4ாதுகரை இதி) h (உடன்பிறந்தீர்) ‘‘த3யை பிறக்குமோ’’ என்னும் நசையாலே சொல்லும் வார்த்தை. ‘‘எம்பெருமான் நாரணற்கு மட நெஞ்சம் தோற்றோமாயிருக்கிற எம் ஆற்றாமை சொல்லி’’ என்று அந்வயம். i ‘‘கனவிருள்’’ என்னுதல், ‘‘கனையிருள்’’ என்னுதல்; j (செறிந்த இருள்) இத்யஸ்மிந் அர்த்தே2 யகாரயோகா3த் அகாரஸ்ய ஐகார ஆயாத இதி பா4வ:. k கனைத்துக்கொண்டு - கோபித்துக்கொண்டு.

l...p யோஜநாந்தரம் (அன்றியே இத்யாதி3) p(உன் ஆற்றாமையைக் காட்டி நலியாநின்றாய்) உன் ஆற்றாமையைக்காட்டி ஶத்ருக்களைக்காட்டிலும் நலியாநின்றாய் என்றபடி. இந்த

ஜீ-இத்யர்த்தா2ந்தரமாஹ (ராவணாதி3கள் இத்யாதி3) c நீர்மையுடையார்-நீர்மையுடைய ஶத்ருக்கள் என்றபடி. d,e ப2லிதம் (நீர்மையுடையார் படியும் இத்யாதி3) e ஶத்ருக்கள்-நீர்மையில்லாத ஶத்ருக்கள்.

f,g h ‘‘வேற்றோர் வகையில் கொடிதாய் எனையூழி நிற்றி’’ இத்யபி4தா4நத3ஶாயாம் ‘‘வாழி’’ இதி - ஆஶீர்வாத3ஸ்ய த்3ருஷ்டாந்தமாஹ (கு4ாதுகரை இதி) h (உடன்பிறந்தீர்) ‘‘த3யை பிறக்குமோ’’ என்னும் நசையாலே சொல்லும் வார்த்தை. ‘‘எம்பெருமான் நாரணற்கு மட நெஞ்சம் தோற்றோமாயிருக்கிற எம் ஆற்றாமை சொல்லி’’ என்று அந்வயம். i ‘‘கனவிருள்’’ என்னுதல், ‘‘கனையிருள்’’ என்னுதல்; j (செறிந்த இருள்) இத்யஸ்மிந் அர்த்தே2 யகாராயோகா3த் அகாரஸ்ய ஐகார ஆயாத இதி பா4வ:. k கனைத்துக்கொண்டு - கோபித்துக்கொண்டு.

ப்ர– 1. (தோற்றோம் இத்யாதி3) (எனையூழி இத்யாதி3) किष्किन्धाकाण्डे चतुर्विंशे वालिहननजशोकपरिप्लुतं सुग्रीवमालोक्य रामः — “इत्येवमार्तस्य रघुप्रवीरः श्रुत्वा वचो वालिजघन्यजस्य। सञ्जातबाष्पः परवीरहन्ता रामो मुहूर्तं विमना बभूव॥ २४॥”

சீ—படுகிறபடியைக்கண்டு, 'உன்னிழவு கனத்திருந்ததீ!' என்கிறள். ○ 'வருத்த விஷயத்திலே நாமெல்லாம் நெஞ்சிழந்து கூப்பிடாநிற்க, நீ p உன் ஆற்ருமையைக் காட்டி நலியாநின்ருய்; உன் அவஸாதமும் நீங்கி நீ ஜீவித்திடுக' என்கிறள். 7.

அ—யோஜனையில், "நடுவே" (57 s₂) என்கிறது-நாரை முதலானவற்றின் நடுவே என்றபடி; அதாவது-நாரை முதலானவை தங்கள் வ்யஸநத்தைக்காட்டி என்னைப் • பிரியாநிற்க, நீயும் அவை போலே உன்னுடைய வ்யஸநத்தைக்காட்டிப் * பிரிக்கக்கடவையோ?என்றபடி. "நீ நடுவே" (57s,s₂) என்றது-'எங்கள் ஆற்ருமையைக்காட்டில் வ்யாவ்ருத்தமாயிருந்ததீ உன் ஆற்ருமை!' என்றபடி என்னுமாம். இது ஆளவந்தார் நிர்வாஹத்துக்கு. "கனையிருளே" (58 l) என்றது-நியதஸ்வபாவம் என்றறியாதே, "புகுவத்விஸ்லேஷத்தாலே ஒளிமழுங்கியிருக்கிறது" என்றிருக்கிருள் என்று கருத்து. n அடங்கியிருக்கையாவது வெளிப்புறப்படாமலிருக்கை. ○ "எம்பெருமான் நாரணற்கு மடநெஞ்சம் தோற்றேம்" என்று அந்வயத்திலே அர்த்தம் (வருத்த விஷயத்திலே என்று தொடங்கி) p இந்த யோஜனைக்கு, "வேற்ருேர்வகை" (57 x) இத்யாதிக்கு-'உன் ஆற்ருமையைக்காட்டி ஶத்ருக்கள் நலியும் ப்ரகாரத்திலும் அதிகமாக நலிகிருய்' என்று கண்டுகொள்வது. "எனையூழி மாற்ருண்மை நிற்றியோ" (57a) என்றதுக்கு-ஸ்வாரஸ்யமில்லை; "வாழி" (58 f) என்றதுக்கு-ஸ்வாரஸ்யமுண்டு. முந்தின யோஜனையில், "வேற்ருேர் வகையில் கொடிதாய் எனையூழி மாற்ருண்மை நிற்றி" இத்யாதிக்கு ஸ்வாரஸ்யமுண்டு.

"கனையிருளே! எம்பெருமான் நாரணற்கு மடநெஞ்சம் தோற்றேம்; எம் ஆற்ருமை சொல்லி அழுவோமை நீ நடுவே வேற்ருேர் வகையில் கொடிதாய் எனையூழி மாற்ருண்மை நிற்றியோ; வாழி" என்று அந்வயம். "எம்பெருமான் நாரணற்கு மடநெஞ்சம் தோற்றேம்; எம் ஆற்ருமை சொல்லி அழுவோமை நீ நடுவே என்று தொடங்கி, கனையிருளே வாழி" என்று உரை அந்வயம். 7.

ஜீ— l...p யோஜநாந்தரம் (அன்றியே இத்யாதி) p (உன் ஆற்ருமையைக்காட்டி நலியாநின்ருய்) உன் ஆற்ருமையைக் காட்டி ஶத்ருக்களைக்காட்டிலும் நலியாநின்ருய் என்றபடி. இந்த யோஜனையில், "நடுவே" (57s₂) என்கிறது-நாரை முதலானவற்றின் நடுவே என்றபடி; அதாவது-நாரை முதலானவை தங்கள் வ்யஸநத்தைக்காட்டி என்னைப் • பிரியாநிற்க, நீயும் அவைபோலே உன்னுடைய வ்யஸநத்தைக்காட்டிப் * பிரிக்கக்கடவையோ? என்றபடி. "நீ நடுவே" (57 s,s₂) என்றது-'எங்கள் ஆற்ருமையைக்காட்டில் வ்யாவ்ருத்தமாயிருந்ததீ உன் ஆற்ருமை!' என்றபடி என்னவுமாம். இது ஆளவந்தார் நிர்வாஹத்துக்கு. "கனையிருள்" (58 l)என்றது-நியதஸ்வபாவம் என்றறியாதே, "புகுவத்விஸ்லேஷத்தாலே ஒளிமழுங்கியிருக்கிறது" என்றிருக்கிருள் என்று கருத்து. n அடங்கியிருக்கை - வெளிப்புறப்படாமலிருக்கை. ○ "எம்பெருமான் நாரணற்கு மடநெஞ்சம் தோற்றும்" என்று அந்வயத்திலே அர்த்தம் (வருத்த விஷயத்திலே என்று தொடங்கி) p இந்த யோஜனைக்கு, "வேற்ருேர்வகை" (57x) இத்யாதிக்கு-'உன் ஆற்ருமையைக்காட்டி ஶத்ருக்கள் நலியும் ப்ரகாரத்திலும் அதிகமாக நலிகிருய்' என்று கண்டுகொள்வது. "எனையூழி மாற்ருண்மை நிற்றியோ" (57a) என்றதுக்கு ஸ்வாரஸ்யமில்லை; "வாழி" (58f) என்றதுக்கு-ஸ்வாரஸ்யமுண்டு. முந்தின யோஜனையில், "கொடிதாய் எனையூழி மாற்ருண்மை நிற்றி" இத்யாதி ஸ்வாரஸ்யமுண்டு.

"கனையிருளே! எம்பெருமான் நாரணற்கு மடநெஞ்சம் தோற்றேம்; எம் ஆற்ருமை சொல்லி அழுவோமை நீ நடுவே வேற்ருேர் வகையில் கொடிதாய் எனையூழி மாற்ருண்மை நிற்றியோ; வாழி" என்று அந்வயம். 7.

• பிரியாநிற்க — குலையாநிற்க; பிரிக்கக்கடவையோ? — குலைப்பது தகுமோ?

8. இருளின் திணிவண்ணம் மாநீர்க் கழியே! போய்
மருளுற் றிராப்பகல் துஞ்சிலும்நீ துஞ்சாயால்
உருளும் சகட முதைத்த பெருமானா
ரருளின் பெருநசையால் ஆழாந்து நொந்தாயே?

ஆ— 8. வ்யா:—(இருளின்) இருளின் திணிவண்ண மாநீர்க்கழியே! போய் அறிவழிந்து இராப்பகல் முடியிலும் நீ உறங்குகிறிலை; நீயும் என்னைப்போலே உருளும் சகடம் உதைத்த பெருமானாரோடே ஸம்ஶ்லேஷிக்கையில் உள்ள அபிநிவேஶத்தாலே ஆழாந்து நொந்தாயாகாதே? என்கிருள். 8.

ஒ— அவ:— எட்டாம் பாட்டில்—இருளாலே ஜலஸ்தலவிபாகமறியாதே ஒருகழியிலே சென்று "நீயும் என்னைப்போலே எம்பெருமான்பக்கல் நசையாலே தரைப்பட்டு நொந்தாயாகாதே?" என்கிருள்.

வ்யா:— (இருள் என்று தொடங்கி) இருள் செறிந்தாற்போலேயிருக்கிற பெரு நீரையுடைய கழியே! மிகவும் அறிவுகெட்டு, காலம் முடியிலும் நீ முடிகிறிலை. (உருளும் சகடம் என்று மேலுக்கு) அஸுராவேஶத்தாலே உருளுகிற ஶகடத்தை உதைத்த உபகாரத்தாலே சேதநரையெல்லாம் அடிமைகொண்ட க்ருஷ்ணன் அவ் வாபத்தை நீக்கினாற்போலே இவ்வாபத்துக்கு உதவுமென்னும் பெருநசையாலே முடியாதே ஆழவிழுந்து நோவுபட்டாயே? 8.

ப— 8. அவ:— அநந்தரம், 'அவன் காருணிகத்வத்திலே நசைபண்ணி ஆழங்காற்பட்டாயோ?' என்று கழியைப்பார்த்துக் கலங்கி உரைக்கிருள்.

இருளின்—இருளினுடைய, திணி—செறிந்த, வண்ணம்—நிறத்தையுடைத் தான, மா—பெரிய, நீர்—நீரையுடைய, கழியே—கழியே! போய்—மிகவும், மருளுற்று—அறிவுகெட்டு, இராப்பகல்—அஹோராத்ரரூபமான காலமும், துஞ்சி லும்—முடியிலும், நீ—நீ, துஞ்சாய்—உறங்குகிறிலை; ஆல்—ஆதலால், உருளும்— உருளுதலையுடைத்தான, சகடம் — ஶகடத்தை, உதைத்த — (திருவடிகளாலே) உதைத்த, பெருமானார்—பெரியவருடைய, அருளின்—க்ருபாகுணத்திலுண்டான, பெரு — பெரிய, நசையால் — ஆசையாலே, ஆழாந்து — ஆழங்காற்பட்டு, நொந்தாயே—நொந்தாயோ?

"மாநீர்" என்றது - கறுத்த நீர் என்றுமாம். இத்தால்-ஜல(ட)ப்ரக்ருதிகளும் அவன் க்ருபாகுணத்திலே அகப்பட்டால் கால்தாழ்வர் என்று கருத்து. 8.

இ— அவ:— எட்டாம்பாட்டில் — இருளாலே ஜலஸ்தலவிபாகமறியாதே ஒரு கழியிலே சென்று "நீயும் என்னைப்போலே அவன்பக்கல் நசையாலே தரைப்பட்டு நொந்தாயாகாதே?" என்கிருள்.

இ— வ்யா:— (இருளின் இத்யாதி₂) இருள் செறிந்தாற்போலேயிருக்கிற பெருநீரையுடைய கழியே! (போய் மருளுற்று) மிகவும் அறிவுகெட்டு, உள்ளுள்ளவை எல்லாம் கலங்கி. A மயர்வற மதிநலம் அருளப்பெற்ற அவ்வளவெல்லாம் கலங்கினார்க்குப் போலியாயிருக்கை. (இராப்பகல் இத்யாதி₂) காலதத்வம் முடியிலும் நீ உறங்குகிறிலை. (உருளும் சகடமுதைத்த) ரக்ஷையாக வைத்த ஶகடம், அஸுரா வேஶத்தாலே மத்₄யராத்ரத்திலே ஊர்ந்துவந்து மேல் விழ, ஸ்தந்யார்த்தி₂யாய் அழுகிறபோதைத் திருவடிகளுக்கு இலக்காய், அது துகளாம்படி பண்ணின. (பெருமானார்) அத்தை அழியச்செய்து ஜக₃த்துக்கு ஒரு ஶேஷியைத் தந்தவன். (அருளின் பெருநசையால்) அவ்வாபத்துக்கு உதவினாற்போலே இப்போதும் உதவும் என்னும் நசையாலே. அருள் ஸாவதி₄யாகிலிறே நசையும் ஸாவதி₄யாவது. தாய்க்கு உதவினவன் ப்ரணயிநிக்கு உதவானோ? என்னும் நசையாலே. (ஆழாந்து நொந்தாய்) அற இழிந்து நோவுபடுகிறாயே? 8.

ஈ— அவ:— எட்டாம் பாட்டு. a அவ்விருளுக்கு b இருய்த்து அங்கேயிங்கே ஸஞ்சரியா நிற்க, இருள் செறிந்தாற்போலேயிருப்பதொரு கழியிலே சென்று இழிந்தாள்; அது மடலெடுப்பாரைப்போலே கட்டோடாநிற்குமே; 'பாவியேன், ஶகடாஸுரநிரஸநம்பண்ணின அச்செயலிலே நீயும் அகப்பட்டாயாகாதே?' என்கிறாள்.

வ்யா:— (இருளின் திணிவண்ணம்) c அச்ச₂மான இருள்; d வெளிறான இருளன்றிக்கே, இருளின் e புறவிதழை வாங்கி வயிரத்தைச் சேரப்பிடித்தாற்போலே இராநின்றது. f இருளின் g திணிபோலேயிருக்கிற நிறத்தையுடைத்தாய், பெருநீரையும் உடைத்தான கழியே! (h போய் மருளுற்று) மிகவும் அறிவுகெட்டு. i A மயர்வற மதிநலம் அருளப்பெற்றார் அறிவுகேட்டுக்கும் அவ்வருகேயாயிராநின்றதீ உன் அறிவு

அ— எட்டாம் பாட்டு. (இருளின் இத்யாதி₂) a இருளுக்கு அநந்தரம் கழியைச் சொன்னதுக்குச் சேர்த்தி ஏதென்ன (அவ்விருளுக்கு இத்யாதி₂) b இருய்த்து-பின்வாங்கி. c,d,e "திணி" என்றதுக்கு பூ₄ர்வம் (அச்ச₂மான இருள் இத்யாதி₂) d (வெளிறான இருளன்றிக்கே) வெளிறு - அஸாரம். e புறவிதழை-ப₃ஹிர்த₃ளத்தை. f,g ஶப்₃த₃ார்த்த₂ம் (இருளின் இத்யாதி₂) g திணிபோலே-வயிரம் போலே. h போய்-மிகவும். B "வார்தல் போதல் ஒழுகல் இவை நெடுமையாகும்" என்னக்கடவதிறே. i "மிகவும்" என்றத்தை விவரிக்கிறார் (மயர்வற இத்யாதி₂) j "இராப்பகல்" என்று

ஜீ— எட்டாம் பாட்டு. (இருளின் இத்யாதி₂) a இருளுக்கு அநந்தரம் கழியைச் சொன்னதுக்குச் சேர்த்தி ஏதென்ன (அவ்விருளுக்கு இத்யாதி₂) b இருய்த்து-பின்வாங்கி. c,d,e "திணி" என்றதுக்கு பூ₄ர்வம் (அச்ச₂மான இத்யாதி₂) d (வெளிறான இருளன்றிக்கே) வெளிறு-அஸாரம். e புறவிதழ் - ப₃ஹிர்த₃ளம். f,g ஶப்₃த₃ார்த்த₂ம் (இருளின் இத்யாதி₂) g திணிபோலே-வயிரம்போலே. h போய்-மிகவும். B "வார்தல் போதல் ஒழுகல் இவை நெடுமையாகும்" என்னக்கடவதிறே. i "மிகவும்" என்றத்தை விவரிக்கிறார் (மயர்வற இத்யாதி₂) j இராப்பகல் என்று காலாவயவங்களைச்

A 1-1-1. B தமிழ் நிகண்டு.

ஈ—கேடு! (j இராப்பகல் இத்யாதி₃) k காலத்துக்கு ஓரெல்லைகாணிலும் உன் ஆற்றுமைக்கு ஓரெல்லைகாண்கிறிலோம்.

(l உருளும் சகடம் l₂ உதைத்த) "m காவலாக வைத்த ஶகடந்தானே அஸுராவேஶத்தாலே n ஊர்ந்து வர, தாயுங்கூட உதவாத ஸமயத்திலே o முலைவரவு p தாழ்த்துச் சிறி நிமிர்த்த திருவடிகளாலே முடித்து, ஜக₃த்துக்கு ஶேஷியைத் தந்த உபகாரகன் q ப்ரணயினிக்கு உதவானோ" என்னும் நசையாலே. (அருளின் r பெருநசையால்) s அருளின் கனத்துக்குத் தக்கபடியிறே நசையின் கனமிருப்பது. (t ஆழாந்து நொந்தாயே) u தரைப்பட்டு நோவுபட்டாயாகாதே? 8.

அ—காலாவயவங்களைச் சொன்னது-காலத்துக்கு உபலக்ஷணம். k (காலத்துக்கு இதி) 1."அநாதி₃ர் ப₄க₃வாந் காலோ நாந்தோ(அ)ஸ்ய த்₃விஜ வித்₃யதே" இதி - அந்தரஹிதஸ்ய காலஸ்ய இத்யர்த்த₂:. துஞ்சிலும் - முடியிலும். தனக்கு தி₃வாராத்ர விபா₄க₃மற்றிருக்கையாலும், "காலமாகில் தி₃வாராத்ரவிபா₄க₃ விப₄க்தமாயேயிருக்கும்" என்றிருக்கையாலும். "காலம் நசித்தது" என்றிருக்கிருள். துஞ்சாயால் - உறங்குகிறிலை. ஆற்றுமையால் வரும் ஜாக₃ரத்துக்குக் காலம் வேண்டாவாகாதே? அத₂வா, 1. "அநாதி₃ர் ப₄க₃வாந் கால:" என்கிறபடியே - அநந்தமான காலம் அவன் விஷயமாக மருளுற்று. ஆற்றுமையாலே முடிந்து பிழைத்திருக்கவும், என்னைப் போலே 2. "ஜீவந் பு₄த்₃ராணி பஶ்யதி" என்று நசையின் கநத்தாலே (முடிந்து)? பிழைக்கவும் பெற்றுயில்லை என்றபடி.

m காவலாக - ரக்ஷையாக. l, n உருளும் - ஊர்ந்துவரும். o தாழ்த்து - விளம்பி₃த்து. o.p 3. "க்ஷேப சரணவூர்த்₄வம் ஸ்தந்யார்த்தீ₂ ப்ரருரோத₃ ஹ" இத்யேதத் ஶ்ருதி₂ நித₄ர்யாஹ (முலைவரவு இதி) l₂ உதைத்த - முறித்த. q கழி ஸ்த்ரீயாகையாலே (ப்ரணயினிக்கு உதவானோ) என்றது. r, s நசைக்குப் பெருமை ஏதென்ன (அருளின் இத்யாதி₃) t, u ஆழாந்து - தரைப்பட்டு. "இருளின் திணிவண்ணம்" என்று தொடங்கி, க்ரமேண உரை அந்வயம். 8.

ஜீ—சொன்னது-காலத்துக்கும் உபலக்ஷணம். k (காலத்துக்கு இதி) 1."அநாதி₃ர் ப₄க₃வாந் காலோ நாந்தோ(அ)ஸ்ய த்₃விஜ வித்₃யதே" இதி - அந்தரஹிதஸ்ய காலஸ்ய இத்யர்த்த₂:. துஞ்சிலும் - முடியிலும். தனக்கு தி₃வாராத்ரவிபா₄க₃மற்றிருக்கையாலும், "காலமாகில், தி₃வாராத்ரவிபா₄க₃ விப₄க்தமாயேயிருக்கும்" என்றிருக்கையாலும். "காலம் நசித்தது" என்றிருக்கிருள். துஞ்சாயால் - உறங்குகிறிலை; ஆற்றுமையால் வரும் ஜாக₃ரத்துக்குக் காலம் வேண்டாவாகாதே? அத₂வா, 1. "அநாதி₃ர் ப₄க₃வாந் கால:" என்கிறபடியே அநந்தமான காலம் அவன் விஷயமாக மருளுற்று. ஆற்றுமையாலே முடிந்து பிழைத்திருக்கவும், என்னைப்போலே 2 "ஜீவந் பு₄த்₃ராணி பஶ்யதி" என்று நசையின் கனத்தாலே (முடிந்து)? பிழைக்கவும் பெற்றுயில்லை என்றபடி.

ப்ர—l...o,p (இருளின் இத்யாதி₃) (உருளும் சகடம் இத்யாதி₃) पञ्चमेंशे षष्ठे—"कदाचिच्छकटस्याधश्शयानो मधुसूदनः। चिक्षेप चरणावूर्ध्वं स्तन्यार्थी प्ररुरोद ह॥१॥ तस्य पादप्रहारेण शकटं परिवर्तितम्। विध्वस्तकुम्भभाण्डं तद्विपरीतं पपात वै॥२॥ ततो हाहाकृतस्सर्वो गोपगोपीजनो द्विज। आजगामाथ ददृशे बालमुत्तानशायिनम्॥३॥

9. நொந்தாராக் காதல்நோய் மெல்லாவி யுள்ளுலர்த்த
நந்தா விளக்கமே! நீயு மளியத்தாய்,
செந்தா மரைத்தடங்கண் செங்கனிவா யெம்பெருமான்
அந்தாமத் தண்டுழா யாசையால் வேவாயே?

ஆ— 9. வ்யா:—(நொந்தாரா) நந்தாவிளக்கே! இப்பாடுபடுகைக்கு ஈடன்றியேயிருந்த நீயும், என்னைப்போலே காலதத்வமெல்லாம் அநுபவித்தாலும் ஆராத காதல் நோயானது உன்னுடைய மெல்லாவியை உள்ளுலர்த்த, செந்தாமரைத் தடங்கண் செங்கனிவாய் எம்பெருமான் அந்தாமத் தண்டுழாயினுள்ளே ஆசையாகிற மஹாக்ரியாலே வேவாநின்றுயாகாதே? என்கிருள். 9.

ஒ— அவ:— ஒன்பதாம் பாட்டில் — ஆற்றுமையாலே தன் மாளிகையிலே புகுந்து அங்கே எரிகிற விளக்கைக் கண்டு, பகவத்விஶ்லேஷத்தாலே வெதும்புகிறதாகக் கொண்டு, 'என்னைப்போலே நீயும் இங்ஙனே பட்டாயாகாதே?' என்கிருள்.

வ்யா:— (நொந்தாரா என்று தொடங்கி) விடாதே நலிகிற ப்ரேமவ்யாதி, பகவத்குணாநுஸந்தானத்தாலே நைந்திருக்கிற ஆத்மாவை உள்ளுள்ள பசையெல்லாம் அறும்படி உலர்த்த, விச்சேதியாதே உருவச்செல்லுகிற விளக்கே! நானே யன்றிக்கே நீயும். (அளியத்தாய்) அருமந்த நீ. (செந்தாமரைத் தடங்கண் என்று மேலுக்கு) அப்போதலர்ந்த செந்தாமரைப் பூப்போலேயாய், பெருத்திருக்கிற திருக் கண்களாலே நோக்குகை பூர்வகமாக ஸாந்த்வநம்பண்ணித் திருத்தோளில் தோள் மாலையை வாங்கித் தோளிலேயிட்டு அவன்பண்ணும் ப்ரஸாதத்தை நினைத்து, அதில் ஆசையாலே பரிதபிக்கிருயே? 9.

ப— 9. அவ:— அநந்தரம், "கமநீயவிக்ரஹனனவனுடைய போக்யதாவிஷயமான ஆசையாலே வெதும்புகிருயோ?" என்று ஒரு விளக்கை உரைக்கிருள்.

நந்தா—ஒன்றும் வீவற்ற, விளக்கமே—விளக்கே! அளியத்தாய்—(இப்படி) விலக்ஷணமான, நீயும்-நீயும், நொந்தாரா-ஈடுபட்டிருக்கச்செய்தேயும் ஈடுபடுத்துகிறதால் வயிறுநிறையாத, காதல்—காதலாகிற, நோய்—நோயானது, மெல்—(உன் மேனிபோலே) மெல்லிதான,ஆவி—ப்ராணனையும், உள்—உள்ளே,உலர்த்த—உலர்த்தும்படியாக,செம்—சிவந்த, தாமரை—தாமரைபோன்ற, தடம்—பெரிய, கண்—கண்களையும், செம்—சிவந்த, கனி—கனிபோன்ற, வாய்—வாயையுமுடையனான, எம்பெருமான்—என் ஸ்வாமியானவனுடைய, அம்—அழகிய, தண் துழாய்த்தாமம்—திருத் துழாய் மாலையிலுண்டான, ஆசையால்—ஆசையாலே, வேவாயே—பரிதபிக்கிருயோ?

ஜீ— m காவல்-ரக்ஷை. l,n உருளும்-ஊர்ந்துவரும். p தாழ்த்து-விளம்பித்து. o,p1. "ஶேஷஶரணூர்த்வம் ஸ்தர்யார்த்தீ ப்ரருரோத ஹ" இத்யேதத் ஸ்ருதி நிதர்யாஹ (மூலவரவு இத்யாதி) l உதைத்த-முறித்த. q கழி ஸ்த்ரீயாகையாலே (ப்ரணயிநிக்கு உதவானே) என்றது. r,s நசைக்குப் பெருமை ஏதென்ன (அருளின் இத்யாதி) t,u ஆழ்ந்து-தரைப்பட்டு. 8

ப— ''அளியத்தாய்'' என்று - ''அருமந்த'' என்னுமாபோலே, நன்மையைக் காட்டுகிறது. இத்தால் - அவன் வடிவழகில் ஆசை தேஜஸ்விகளையும் பரிதபிக்கும் என்கை. 9.

இ— அவ:— ஒன்பதாம் பாட்டில் — ஆற்றாமையாலே தன் மாளிகையிலே புகுந்து, அங்கே எரிகிற விளக்கைக்கண்டு, பகவத்விஶ்லேஷத்தாலே வெதும்புகிறதாகக்கொண்டு 'நீயும் நான்பட்டது பட்டாயாகாதே ?' என்கிறாள்.

வ்யா:— (**நொந்தாராக்காதல் இத்யாதி**) இடைவிடாதே உருவ நலிகிற ப்ரேமவ்யாதி. ப்ரேமவ்யாதிக்குள்ளதொன்றிறே இது. (**மெல்லாவி**) விளக்கின் ப்ரக்ருதியின் மார்த்தவம்போலேயிருக்கும் ஆத்மாவும் என்றிருக்கிறாள். அதாகிறது பகவத்துஃகாநுபவத்தாலே நைந்திருக்கை. (**உள்ளுலர்த்த**) தோற்புரையன்றிக்கே, உள்ளே குருத்துவற்றாக வற்றுவிக்க. (**நந்தாவிளக்கமே**) முடியவும் பெறாதே உருவச்செல்லுகிற விளக்கே ! அநுமாநஸித்தமான நஶ்வரத்வத்தை விஸ்மரித்தாள். (**நீயும்**) லோகத்துக்குக் கண்காட்டியான நீயும். (**அளியத்தாய்**) அருமந்த நீ பரார்த்தமான உடம்பிலே இந்நோவுபடுவதே! (**செந்தாமரை இத்யாதி**) கண்ணாலே குளிரநோக்கி ஸ்மிதபூர்வமாக ஸாந்த்வநம்பண்ணி, அந்த நோக்காலும் அந்த ஸ்மிதத்தாலுமாக என்னை அநந்யார்ஹமாக்கினவனுடைய அழகிய திருத்துழாய் மாலையிலுண்டான ஆசையாலே. 1. ''**आद्वारमनुवव्राज**'' (ஆத்வாரமநுவவ்ராஜ) என்று - மங்களாஶாஸநம் பண்ணின பிராட்டியை, தாம் வருமளவும் தரித்திருக்க, 1. ''**पतिसंमानिता सीता**'' (பதிஸம்மாநிதா ஸீதா) என்கிறபடியே - தோளில் மாலையை இவள் தோளிலேயிட்டுக் குளிரநோக்கி ஸ்மிதம்பண்ணிக் கொண்டாடினாற்போலே. (**ஆசையால் வேவாயே**) ஆசையே நெருப்பாக வேகிறாயே? உடம்பே இந்தநமாக வேகிறாயே ? 2. ''**अग्निनेवाग्निपर्वत:**'' (அக்நிநேவாக்நிபர்வத:) என்னக்கடவதிறே. 9.

ஈ— **அவ:— ஒன்பதாம் பாட்டு. உ அக்கழிக்கு ஒரு கரை காணமாட்டாதே மீண்டு வந்து படுக்கையிலே விழுந்தாள் ; அங்கு எரிகிற விளக்கைக் கண்டாள் ; அது உடம்பில் கைவைக்கவொண்ணாதபடி விரஹஜ்வரம் பற்றி எரியாநின்றது என்று அத்தைப்பார்த்து ''நீயும் நோவுபட்டாயாகாதே ?'' என்கிறாள்.**

அ— ஒன்பதாம் பாட்டு. (நொந்தாரா இத்யாதி) உ கழியைச்சொன்ன அநந்தரம் விளக்கைச் சொல்லுகிறதுக்கு ப்ரஸக்தி ஏதென்ன (அக்கழிக்கு இத்யாதி) (அக்கழிக்கு ஒரு கரைகாண மாட்டாதே இதி) சாடு:. தத்துஃகஸ்ய பாரம் த்ரஷ்டுமஸமர்த்தா ஸதீ இதி த்வநி:.

ஜீ— ஒன்பதாம் பாட்டு. (நொந்தாரா இத்யாதி) உ கழியைச்சொன்ன அநந்தரம் விளக்கைச் சொன்னதுக்கு ப்ரஸக்தி ஏதென்ன (அக்கழிக்கு இத்யாதி) (அக்கழிக்கு ஒரு கரைகாண மாட்டாதே இதி) சாடு:. தத்துஃகஸ்ய பாரம் த்ரஷ்டுமஸமர்த்தா ஸதீ இதி த்வநி:.

ஈ— வ்யா:— (நொந்து இத்யாதி₃) b ''நோவ'' என்று புக்கால், நொந்து தலைக் கட்டக்கடவதன்றிக்கேயிருக்கிற ப்ரேமவ்யாதி₄யானது, b₂ தொட்டார் மேலே தோ₃ஷமாம் படி ம்ருது₃வாயிருக்கிற ஆத்மாவைக் c குறுத்துவற்றாக உலர்த்த. (மெல்லாவி) d ப₄க₃வத்₃கு₃ணாநுப₄வத்தாலே நைந்திருக்கை. e காற்றுப்படப்பொறுதிருக்கை. (f நந்தா விளக்கமே) g ஜ்வாலாபே₄த₃ாநுமானமிருந்து பார்க்கிறுளன்றே. h ஸந்தாநவிச்சே₂த₃

அ— b ''ஆரா'' என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (நோவ என்று புக்கால் நொந்து தலைக்கட்டக் கடவதன்றிக்கே) என்றது. c ''உள்ளுலர்த்த'' என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (குறுத்துவற்றாக உலர்த்த) என்று; குறுத்துவற்றாக-முதல் வற்றும்படியாக. d ஆத்மாவுக்கு மார்த்₃வமேதென்ன (ப₄க₃வத்₃கு₃ணேத்யாதி₃) b₂,e ''தொட்டார் மேலே தோ₃ஷமாம்படி'' என்றத்தை விவரிக்கிறுர் (காற்றுப்பட இத்யாதி₃) f நந்தாவிளக்கு - விச்சே₂த₃மில்லாத விளக்கு என்று ஶப்₃தா₃ர்த்த₂ம். g க்ஷணிகமான தீ₃பத்துக்கு நந்தாமையாவதென்? என்ன (ஜ்வாலாபே₄தே₃தி) ''நந்தா'' என்கிற இதுக்கு முடிந்துபிழைக்கப்பெற்றிலையே என்று தாத்பர்யம். h ஜ்வாலாபே₄த₃ாநுமாநம் பண்ணினுல் அத்தால் வந்ததென்? என்ன; தாத்பர்யாந்தரம் அருளிச்செய்கிறுர் (ஸந்தாந விச்சே₂த₃மின்றிக்கே) என்று; ''(ஸந்தாநவிச்சே₂த₃மின்றிக்கே) இருக்கையாலே (உருவ நோவு படுகிறுயாகாதே) என்கிருள்'' என்று கூட்டுவது. அந்த ஸந்தாநம் ஏகாத்மாதி₄ஷ்டி₂தம் என்று தாத்பர்யம். எப்போதும் ஒக்க இப்படி உனக்கு இற்று இற்று எரிகையே ஸ்வபா₄வமாய்படி விளை வதே! என்றபடி. g ஜ்வாலாபே₄த₃ாநுமானமாவது-1.''மத்₄யமக்ஷணபரம்பராவர்த்திநீ ஜ்வாலா ப்ரதி க்ஷணமுத்பத்திவிநாஶவதீ; குத:? வர்த்யவயவஸம்யோக₃ஜந்யவர்த்யவயவவிநாஶித்வாத்; ப்ரத₂ம சரமக்ஷணஜ்வாலாவத்''என்றது. I,I₂,I₃ ''அளியத்தாய் நீயும்'' இத்யந்வயம் ஶ்ருதி₃ நித₄ாயாஹ-

ஜீ— b ''ஆரா'' என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (நோவ என்று புக்கால் நொந்து தலைக்கட்டக் கடவதன்றிக்கே)என்றது. c''உள்''-(குருத்துவற்றாக)d ஆத்மாவுக்கு மார்த்₃வமேதென்ன (ப₄க₃வத்₃ கு₃ணேத்யாதி₃) b₂,e ''தொட்டார் மேலே தோ₃ஷம்'' இத்யாதி₃யின் விவரணம் (காற்றுப்பட இத்யாதி₃) f நந்தாவிளக்கு - விச்சே₂த₃மில்லாத விளக்கு என்று ஶப்₃த₃ார்த்த₂ம்; நந்துதல் - சிந்துதல். g,h ஜ்வாலாபே₄த₃ாநுமாநத்தாலே நாஶம் ஸித்₃த₄மாயிருக்க, ''நந்தா விளக்கம்'' என்கிறதென்? என்ன (ஜ்வாலாபே₄தே₃த்யாதி₃ வாக்யத்₃வயத்தாலே) h ''(ஸந்தாநவிச்சே₂த₃ மின்றிக்கே) இருக்கையாலே (உருவ நோவுபட்டாயாகாதே) என்கிருள்'' என்று கூட்டுவது; ப்₄ரமித்துச் சொல்லுகிருளென்று கருத்து. ''நந்தா'' என்கிற இதுக்கு - முடிந்துபிழைக்கப் பெற்றிலையே என்று பா₄வம். அந்த ஸந்தாநம் ஏகாத்மாதி₄ஷ்டி₂தமென்று தாத்பர்யம். எப்போதும் ஒக்க உனக்கு இப்படி இற்று இற்று எரிகையே ஸ்வபா₄வமாம்படி விளைவதே! என்றபடி. g ஜ்வாலாபே₄த₃ாநுமாநமாவது-1. ''மத்₄யமக்ஷணபரம்பராவர்த்திநீ ஜ்வாலா ப்ரதிக்ஷணமுத்பத்தி விநாஶவதீ; குத:? வர்த்யவயவஸம்யோக₃ஜந்யவர்த்யவயவவிநாஶித்வாத்; ப்ரத₂மசரமக்ஷண ஜ்வாலாவத்'' என்றது. I,I₂,I₃ ''அளியத்தாய் நீயும்''என்று அந்வயம் திருவுள்ளம்பற்றி அர்த்த₂ம்

ப்ர— g (நொந்தாரா இத்யாதி₃) (நந்தாவிளக்கமே) (ஜ்வாலாபே₄த₃ாநுமாநம்) मध्यक्षणपरम्परावर्तिनी ज्वाला प्रतिक्षणं उत्पत्तिविनाशवती; वर्त्यवयवविनाशित्वात्; प्रथम-चरमक्षणज्वालावत् ॥

ஈ—மின்றிக்கே உருவ நோவுபடுகிறாயாகாதே ? (i நீயும் அளியத்தாய்) i_2 நாட்டுக்குக் i_2 கண்காட்டியான நீ படும்பாடே இது! (j அளியத்தாய்) k அருமந்த நீ. l பரார்த்த₂மான உடம்பிலே உனக்கு நோவு வருவதே!

(செந்தாமரை இத்யாதி₂) m 1. " 'पतिसम्मानिता सीता भर्तारमसितेक्षणा' (பதிஸம்மாநிதா ஸீதா ப₄ர்த்தாரமஸிதேக்ஷணா) என்ற பேறு பெறவேணும்" என்றத்தையோ நீயும் ஆசைப்பட்டது? (செந்தாமரைத் தடங்கண்) முக₂த்தைப் பார்த்துக் குளிர நோக்கினபோதைத் திருக்கண்களில் செவ்வி சொல்லுகிறது. (n செங்கனிவாய்) o இன் சொல் சொல்லுகிறபோதைத் திருவத₄ரத்தில் p பழுப்பைச் சொல்லுகிறது. (எம்பெருமான்

அ—(நாட்டுக்கு) இதி. l_2 விஷயஸம்ஸ்காரகப₃ாஹ்யாலோகஸஹக்ருதசக்ஷுஷ ஏவ வஸ்துக்₃ராஹகத்வம் ஹ்ருதி₃ நித₄ாயோக்தம் (கண்காட்டியான இதி) கண்காட்டியான - பதா₃ர்த்த₂த₃ர்சநஸாத₄நமான கண்ணுக்கு விஷயங்களைக் காட்டுகிற என்றபடி. j.k "அளியத்தாய்" என்ன முழுச் சொல்லாய், (அருமந்த நீ) என்றபடி; அதாவது-எல்லாராலும் க்ருபைபண்ணத்தக்க நீ என்றபடி. j.l "அளியத்தாய்" என்றத்தை "வேவாயே" (67q) என்றத்தோடே கூட்டித் தாத்பர்யம் (பரார்த்த₂மான இத்யாதி₃).

m உத்தரார்த்த₄மாத்ரஸ்ய ப₄ாவமாஹ (பதிஸம்மாநிதேதி) பதிஸம்மாநிதேத்யஸ்ய— ப₄ர்த்ரா விஷ்ணோ: ஸூக்திபி₄: தா₃மப்ரதா₃நேந ச ஸம்மாநம் ப்ராப்தா—இதி ப₄ாவ:. யத்₃வா, "அந்தாமத்தண்டுழாய்" என்றத்தைக் கடாக்ஷித்து (பதிஸம்மாநிதேத்யாதி₃) "ஸம்யக் மாநிதா - ஸம்மாநிதா" என்றாய், "தன் திருக்கழுத்தில் மாலையைச் சாத்தினார்" என்றிறே ஆழ்வான் பணிக்கும்படி; "அஸிதேக்ஷணா — என்கையாலே தானும் ஒரு மாலையிட்டாள் போலே காணும்" என்னும் ஆழ்வான். p பழுப்பு - ரக்திமை. n.o "செங்கனிவாய்" என்றதுக்குத்

ஜீ—(நாட்டுக்கு இத்யாதி₃) l_2 கண்காட்டியான-கண்ணுக்கு விஷயங்களைக்காட்டுகிற. j.k "அளியத்தாய்" என்று முழுச்சொல்லாய், 'அருமந்த நீ' என்றபடி; அதாவது - எல்லாராலும் க்ருபை பண்ணத்தக்க நீ என்றபடி. j.l "அளியத்தாய்" என்றத்தை "வேவாயே" (ப 67q) என்றத்தோடே கூட்டி ப₄ாவம் (பரார்த்த₂மான இத்யாதி₃)

m உத்தரார்த்த₄மாத்ரத்துக்கு ப₄ாவம் (பதிஸம்மாநிதேத்யாதி₃) யத்₃வா, "அந்தாமத் தண்டுழாய்" என்றத்தைக் கடாக்ஷித்து ப₄ாவம் (பதீத்யாதி₃) ஆதல். 1. "ஸம்யங்மாநிதா" என்றாய், தம் திருக்கழுத்தில் மாலையை வாங்கிச் சாத்த, 1. "அஸிதேக்ஷணா" என்கையாலே - அவளும் ஒரு மாலையிட்டாள்போலே காணும்—என்று ஆழ்வான் நிர்வஹித்தானிறே. m அயோத்₄யா காண்டே₃ ஷோட₃ஶே — 1. "பதிஸம்மாநிதா ஸீதா ப₄ர்த்தாரமஸிதேக்ஷணா | ஆத்₃வாரமநுவவ்ராஜ மங்க₃ளாந்யபி₄த₃த்₄யுஷீ ||" p பழுப்பு-சிவப்பு. n.o "செங்கனிவாய்" என்றதுக்கு ப₄ாவம்

ப்ர—m (செந்தாமரை இத்யாதி₃) अयोध्याकाण्डे षोडशे—"ध्रुवमद्यैव मां राजा यौवराज्येऽभिषेक्ष्यति ॥ १९ ॥ हन्त ! शीघ्रमितो गत्वा द्रक्ष्यामि च महीपतिम् । सह त्वं परिवारेण सुखमास्स्व रमस्व च ॥२०॥ पतिसम्मानिता सीता भर्तारमसितेक्षणा । आद्वारमनुवव्राज मङ्गलान्यभिदध्युषी ॥ २१ ॥"

10. வேவாரா வேட்கைநோய் மெல்லாவி யுள்ளுலர்த்த
ஓவாதி ராப்பக லுன்பாலே வீழ்த்தொழிந்தாய்
மாவாய் பிளந்து மருதிடைபோய் மண்ணளந்த
மூவா முதல்வா! இனியெம்மைச் சோரேலே.

ஆ— 10. வ்யா:— (வேவாரா) அதூ₃ஹ்யமான என்னுடைய மெல்லாவி முடிந்தாலும், தவிராதே நின்று வேட்கை நோயானது த₃ஹிக்கும்படி உன்னுடைய கு₃ணசேஷ்டி தங்களாலே என்னை ஓவாதே இராப்பகல் உன்பக்கலிலே விழுந்து கிடக்கும்படி பண்ணினாய்; இனி அடியேனைச் சோரவிடாதொழியவேணும் என்கிறார். 10.

ஒ— அவ:— பத்தாம் பாட்டில் — இப்படி தன்னுடைய அவஸாத₃மெல்லாம் தீரும்படி வந்து ஸம்ஶ்லேஷித்த எம்பெருமானைக்குறித்து, 'இனி ஒருநாளும் என்னை விடாதொழியவேணும்' என்று அவனை அர்த்தி₂க்கிறார்.

வ்யா:— (வேவாரா என்று தொடங்கி) சிலநாள் நலிந்து விடக்கடவதன்றிக்கே, மேன்மேலென மிகவும் நலியக்கடவதான விரஹவ்யஸநம் பூ₄ரமில்லாத ஆத்மாவை மிகவும் நோவுபடுத்த, நிரந்தரமாக உன்னுடைய கு₃ணசேஷ்டிதாதி₃களைக்காட்டி என்னை அகப்படுத்திக் கைவிட்டாய். (மாவாய் பிளந்து என்று மேலுக்கு) கேஶியை நிரஸித்து, யமளார்ஜுநங்களின் நடுவே போய், திருவுலகளந்தருளி மஹாபூ₃லியால் வந்த ஆபத்தை இந்த்₃ரனுக்குப் போக்கியருளி, ஒன்றுஞ்செய்யாதாரைப்போலே மீளவும் ஜக₃த்₃ரக்ஷணத்திலே ஒருப்படுமாபோலே, என்னுடைய ப்ரதிப₃ந்த₄கத்தைப்போக்கி இம்மஹாவஸாத₃த்திலே வந்து ஸம்ஶ்லேஷித்து என்னை உண்டாக்கினவனே! 10.

ஈ—இத்யாதி₃) "நோக்காலும் ஸ்மிதத்தாலும் என்னை அநந்யார்ஹையாக்கினவனுடைய அழகிய திருத்துழாய்மாலை பெறவேணும்" என்னும் ஆசையாலே. (q வேவாயே) r உக்கக்காலுக்கு s உளையக்கடவ உன்னுடம்பே நெருப்பாக வேகிறாயாகாதே! 9.

அ—தாத்பர்யம் (இன்சொல் இத்யாதி₃) q,r"வேவாயே" என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (உக்கக்கால் இத்யாதி₃) உக்கக்கால் - விசிறிக்காற்று. "நந்தாவிளக்கமே! அளியத்தாயான நீயும், செந்தாமரை என்று தொடங்கி, ஆசையால் - நொந்தாராக் காதல்நோய் மெல்லாவி உள்ளுலர்த்த - வேவாயே" இத்யந்வய:. உலர்ந்திறே வேவது. "நந்தாவிளக்கமே! அளியத்தாய் நீயும், நொந்தாராக் காதல்நோய் மெல்லாவி உள்ளுலர்த்த, செந்தாமரைத்தடங்கண்" என்று தொடங்கி, க்ரமேண உரையந்வயம்.

ஜீ—(இன்சொல் இத்யாதி₃) q,r"வேவாய்" என்றதுக்கு பூ₄ர்வம் (உக்கம் இத்யாதி₃) உக்கம் - விசிறி; கால் - காற்று. s உளைகை - குன்றுகை. "நந்தாவிளக்கமே, அளியத்தாயான நீயும், செந்தாமரை இத்யாரப்₄ய, ஆசையால் நொந்தாராக் காதல்நோய் மெல்லாவி உள்ளுலர்த்த-வேவாயே" இத்யந்வய:. உலர்ந்திறே வேவது. 9.

ப— 10. அவ:— அநந்தரம், இவ்வார்த்தியைக்கண்டு ஸங்கிஹிதனான ஸா காரணபூதனாயுள்ள ஈஶ்வரனை, 'நீ என்னை நழுவாதொழியவேணும்' என்று அபேக்ஷிக்கிறார்.

வேவாரா—வேவித்து த்ருப்தமாகாத, வேட்கை—ஆசையாகிற, நோய்—நோயானது, மெல்—(விரஹத்தாலே) பலஹீநமான, ஆவி—ஆத்மாவை, உள்—குறுத்துவற்றுக, உலர்த்த—வற்றுவிக்க, இராப்பகல்—இராப்பகல், ஓவாது—இடைவிடாதே, உன்பாலே—உன் ஸ்வபாவங்களிலே, வீழ்த்தொழிந்தாய்—தாழ்ந்து அகப்படும்படி பண்ணினவனாய், மா—(உன்னைக் கிட்டுவார்க்கு விரோதியான கேஶியாகிற) குதிரையின், வாய்—வாயை, பிளந்து—பிளந்து, மருது—(த்வந்த்வமான) மருது (முறியும்படி), இடை—நடுவே, போய்—போய், (அநங்யார்ஹமாம்படி) மண்—பூமியை, அளந்த—அளந்துகொண்டு, மூவா—அத்தாலே இளகிப் பதித்த, முதல்வா—ஸர்வகாரணபூதனே! இனி—இனி ஒரு காலமும், எம்மை—எங்களை, சோரேல்—நழுவவிடாதொழியவேணும்.

''மூவா முதல்வா'' என்றது - நித்யயௌவந ஸ்வபாவனான உத்பாதகன் என்றுமாம். இத்தால் — தம்முடைய அநிஷ்டங்களைப்போக்கி ஸத்தையை உண்டாக்கினபடியை அநுஸந்தித்தாராயிற்று. இதில் ஏகாரம் தேற்றம். 10.

இ— அவ:— பத்தாம் பாட்டில் — அவன் இவ்வவஸாதமெல்லாம் தீரும்படி வந்து முகங்காட்ட, 'இனி ஒருநாளும் என்னைவிடாதொழியவேணும்' என்கிறார்.

வ்யா:— (வேவாரா வேட்கைநோய்) ஒருகால் வெந்து சமையக்கடவ தன்றிக்கே, 1. ''अग्निनेवाग्निपर्वतः'' (அக்நிநேவாக்நிபர்வத:) என்கிறபடியே வெந்தவிடமே இந்தநமாக தஹியாநிற்கிற காதல். அள்வில்லாத வேட்கைநோய். (மெல்லாவி) பாத்தம்போராத ஆத்மாவை. அதாஹ்யமாயிருப்பது கேவலாக்நியாகிலிறே. (உள்ளுலர்த்த) 2. ''गूढोऽग्निरिव पादपम्'' (கூடோऽக்நிரிவ பாதபம்) கோடரத்தில் பற்றின அக்நிபோலே குருத்துவற்றுக வற்றுவிக்க. (ஓவாது இராப்பகல் உன்பாலே வீழ்த்தொழிந்தாய்) வேவாரா வேட்கைநோயாகைக்கு அடியிருக்கிறபடி. இடைவிடாதே ஸர்வகாலமும் உன் குணங்களைக்காட்டி என்னை உன்பக்கலிலே விழவிட்டு, நீ கடக்க நின்றாய். விழவிட்டுக்கொண்டாய் என்னவுமாம். (மாவாய் இத்யாதி) கேஶியை நிரஸித்து, யமளார்ஜுநங்கள் நடுவேபோய் அவ்வாபத்தைத் தப்பி, மஹாபலியால் வந்த ஆபத்தை இந்த்ரனுக்குப் போக்கி, ஒன்றுஞ்செய்யாதாரைப்போலே ஸ்ருஷ்ட்யாதிஜகத்ரக்ஷணங்களைப் பண்ணினவனே! மூவாதொழிகையாவது - இளகிவருகை. அதாகிறது - ஒன்றுஞ்செய்யாதானாய், ரக்ஷணத்தே ஒருப்படுகை. இத்தால் சொல்லிற்றாயிற்று— அப்படியே என்னுடைய விரோதிகளைப் போக்கி, இம்மஹாவஸாதத்திலே வந்து

இ— ஸம்ஶ்லேஷித்து என்னை உண்டாக்கினவனே! என்கிறார். (இனி எம்மைச் சோரேலே) இதுக்கு முன் நீ போய்நின்று பட்டது போரும். இனி என்னை விடா தொழியவேணும் என்கிறார்.

ஈ— அவ:— பத்தாம் பாட்டு. a இவளவஸாத3மெல்லாம் தீர b வந்து ஸம்ஶ்லேஷித்த எம்பெருமானைக்குறித்து 'இனி ஒருநாளும் என்னை விடாதொழியவேணும்' என்கிறார்.

வ்யா:— (வேவாரா வேட்கைநோய்) c "வேவ" என்று தொடங்கினால், ஒரு கால் வெந்து d தலைக்கட்டமாட்டாதாயிற்று. e அல்லாதவை போலன்றிக்கே, ப்ரேம வ்யாதி4க்குள்ளதொன்றாயிற்று f இதுதான். (மெல்லாவி) g ஶரீரத்திலுண்டான ஸௌகுமார்யம் ஆத்மாவிலும் உண்டாயிருக்கிறதாயிற்று இவர்க்கு. (உள்ளுலர்த்த)

அ— பத்தாம் பாட்டு. (வேவாரா இத்யாதி3) a "இனி எம்மைச் சோரேலே" என்றத்தைக் கடாக்ஷித்து அவதாரிகை (இவளவஸாத3ம் இத்யாதி3) b "இனி எம்மைச் சோரேல்" என்ற பத3த்3ருஷ்டியாலே (வந்து ஸம்ஶ்லேஷித்த இத்யாதி3)

c (வேவ என்று தொடங்கினால்) என்றது - வேவிக்க என்று தொடங்கினால் என்றபடி: ஹிம்ஸிக்க என்று தொடங்கினால் என்றபடி. d (தலைக்கட்டமாட்டாது) என்றது - தலைக்கட்டப் போகாது என்றபடி. e லோகத்தில், வேவப்புக்கால் வெந்து தலைக்கட்டமாட்டாமையில்லையோ? என்ன (அல்லாதவை போலன்றிக்கே இத்யாதி3) அல்லாதவை ஶரீராந்தமாகையாலே முடியும்; இது ஆத்மாந்தமாகையாலே முடியாதிறே. f (இதுதான்) என்றது - வெந்து தலைக்கட்டாமை என்றபடி. g மென்மை ஶரீரத்துக்கன்றோ உள்ளதென்ன (ஶரீரத்திலுண்டான இத்யாதி3) அதாவது - ப்ரேமவ்யாதி4க்கு து3ஸ்ஸஹமாமிடத்தில் பாத்தம் போராத மென்மை இவளது என்றபடி. இது இருபத்து நாலாயிரத்திலே ஸ்பு2டம். ஆத்மநோ மார்த்த3வம் ப4க3வத்3விஷயப்ராவண்ய ப்ரயுக்தம். h புறம்புலர்த்தியன்றோ உள்ளுலர்த்தவேணும்; முதலிலே "உள்ளுலர்த்த" என்பானென்? என்ன (கூ3டே4ாச்3தி: இத்யாதி3) 1. "அச்சே2த்3யோऽயம்" என்று நிற்க, "உள்ளுலர்த்த" என்பானென்? என்ன (அது3ஸ்ஸஹமாய் இத்யாதி3)

ஜீ— பத்தாம் பாட்டு. (வேவாரா இத்யாதி3) a "இனி எம்மைச் சோரேலே" என்றத்தைக் கடாக்ஷித்து அவதாரிகை (இவளவஸாத3ம் இத்யாதி3)

c (வேவ என்று தொடங்கினால்) த3ஹிக்க என்று தொடங்கினால் என்றபடி. e லோகத்தில் த3ஹித்துத் தலைக்கட்டவில்லையோ? என்ன (அல்லாதவை இத்யாதி3) அல்லாதவை ஶரீராந்தமாகையாலே முடியும்; இது ஆத்மாந்தமாகையாலே முடியாது என்றபடி. f இதுதான் - வெந்து தலைக்கட்டாமைதான். g மென்மை ஶரீரத்துக்கன்றோ உள்ளதென்ன (ஶரீரத்திலுண்டான இத்யாதி3 அதாவது - ப்ரேமவ்யாதி4க்கு து3ஸ்ஸஹமாமிடத்தில் பாத்தம் போராத மார்த்த3வம் இவளது என்றபடி; இது இருபத்து நாலாயிரத்திலே வ்யக்தம். ஆத்மாவுக்கு மார்த்த3வம் ப4க3வத்ப்ராவண்ய ப்ரயுக்தம். h புறம்புலர்த்தியன்றோ உள்ளுலர்த்தவேணும்; முதலிலே "உள்ளுலர்த்த" என்பானென்? என்ன (கூ3டே4ாக்3தி: இத்யாதி3) அயோத்4யா காண்டே3 ஶ்ருங்கி3பே3ரபுரே ப4ரத: — 2. "ராமசிந்தாமயஶ்ஶோகோ ப4ரதஸ்ய மஹாத்மந:"

ஈ—h1. "गूढोऽग्निरिव पादपम्" (கூ₃டோ₄க்₃நிரிவ பாத₃பம்) என்கிறபடியே, உள்ளே பிடித்துப் புறம்பே வர வேவாநின்றதாயிற்று. i அதா₃ஹ்யமாயிருப்பது கேவலாக்₃நியாகிலிறே. j 2. "महता ज्वलता नित्यमग्निनेवाग्निपर्वतः" (மஹதா ஜ்வலதா நித்யமக்₃நிநேவாக்₃நி பர்வத:) என்று k வெந்தவிடமே விறகாக வேவாநின்றது.

அ-j "வேவாரா" என்றதுக்கு ப்ரமாணம் (மஹதேத்யாதி₃) 2 "தாநி த்₃ருஷ்ட்வா மஹார்ஹாணி தர்₃ஶயித்வா முஹுர்முஹு:। ராக₄வஸ் ஸஹ ஸௌமித்ரி: ஸுக்₃ரீவே ஸந்ந்யவேஶயத்॥ ஸ தவாத₃ர்ஶநாதா₃ர்யே ராக₄வ: பரிதப்யதே। மஹதா ஜ்வலதா நித்யமக்₃நிநேவாக்₃நிபர்வத:॥" பிராட்டியை ராவணன் அபஹரித்துக்கொண்டு போகிறபோது, பிராட்டி தம்முடைய திரு வாப₄ரணத்தை வாங்கி உத்தரீயத்திலே முடிந்து மஹாராஜர் ஸந்நிதி₄யிலே பொகட்டெழுந்தருள, அத்தையெடுத்துவைத்துப் பெருமாளை ஸேவித்தபோது மஹாராஜர் ஸமர்ப்பிக்க, பெருமாளும் அத்தைப் பலகாலும் பார்த்து மீளவும் மஹாராஜர் வஶத்திலே வைத்தருளி மிகவும் க்லேஶித்தார் என்கிறுன்—(மஹார்ஹாணி) மஹார்க₄ங்களென்றதன்று, விலையில்லாமை யாலே; பின்னை என்சொல்லுகிறது? என்னில்; அவளுடம்புக்கு அர்ஹம் என்கிறது. (தர்₃ஶயித்வா) "இது க்₃ரைவேயகம்; இது அங்கு₃ளீயகம்; இது ராஜா பரிசர்யாபரிதுஷ்டராய் பாரிதோஷிகமாகக் கொடுத்தது; இது கௌஸல்யையுடைய பாரிதோஷிகம்; இது கைகேயினுடைய; இது ஸுமித்ரையுடைய; இது த்₃யூதத்திலே என்னை வென்று வாங்கிக்கொண்டது" என்றுப் போலே. (முஹுர்முஹு:) காண்கையும் காட்டுகையுமே காலக்ஷேபம். (ராக₄வஸ் ஸஹ ஸௌமித்ரி:) "இதுவே பொழுதுபோக்காயிருக்கை ரகு₄குலத்துக்குப் பழியன்றோ; கார்ய சிந்தை பண்ணவேண்டாவோ?" என்று இளையபெருமாள், "எங்களாச்சி 3. 'ராமே ப்ரமாத₃ம் மாகார்ஷீ:' என்ற உபதே₃ஶத்துக்கு இதுவும் பொருளிறே" என்று நினைத்து நிர்ப₃ந்தி₄க்க—(ஸுக்₃ரீவே) ஸஹ்ருத₃யரானவர் பக்கலிலே. (ஸந்ந்யவேஶயத்) அவன் வைத்தபடியே வைத்தார். k "மஹேந்த்₃ராதி₃வத் 'அக்₃நிபர்வத:' இதி கஶ்சித்பர்வதவிஶேஷோऽஸ்தி" இத்யுடா₃லி:

ஜீ—இத்யாதி₃—1. "அந்தர்தா₃ஹேந த₃ஹநஸ்ஸந்தாபயதி ராக₄வம்। வநதா₃ஹாபி₄ஸந்தப்தம் கூ₃டோ₄ऽக்₃நிரிவ பாத₃பம்॥" i 3. "அதா₃ஹ்யோऽயம்" என்னுநிற்க இது கூடுமோ? என்ன (அதா₃ஹ்யமாய் இத்யாதி₃) j "வேவாரா" என்றதுக்கு ப்ரமாணம் (மஹதா இத்யாதி₃) ஸுந்த₃ர காண்டே₃ பஞ்சத்ரிம்ஶே ஸீதாம் ப்ரதி மாருதி:—2. "ஸ தவாத₃ர்ஶநாதா₃ர்யே! ராக₄வ: பரிதப்யதே। மஹதா ஜ்வலதா நித்யமக்₃நிநேவாக்₃நிபர்வத:॥" k "ஹிமவத்பர்வதம் என்றுப்போலே, 'அக்₃நிபர்வதம்' என்றொரு பர்வதமுண்டு" என்ற உடா₃லியை வ்யாவர்த்தித்து "அக்₃நிமய:

ப்ர—h 1. (வேவாரா இத்யாதி₃) (ஆவியுள்ளுலர்த்த) तत्रोपरि (८५) शृङ्गिवेरपुरे भरतः—"रामचिन्तामयश्शोको भरतस्य महात्मनः। उपस्थितो ह्यनर्हस्य धर्मप्रेक्षस्य तादृशः॥ १६॥ अन्तर्दाहेन दहनस्सन्तापयति राघवम्। वनदाहाभिसन्तप्तं गूढोऽग्निरिव पादपम्॥ १७॥"

j 2. सुन्दरकाण्डे पञ्चत्रिंशे—"तानि दृष्ट्वा महार्हाणि दर्शयित्वा मुहुर्मुहुः। राघवस्सह सौमित्रिः सुग्रीवे सन्न्यवेशयत्॥ ४३॥ स तवादर्शनादार्ये राघवः परितप्यते। महता ज्वलता नित्यमग्निनेवाग्निपर्वतः॥ ४४॥"

ஈ— (ஓவாது இராப்பகல்) 1 வேவாரா வேட்கைநோய்போலே இராப்பகல் ஓவாதொழி கிறபடி. (உன்பாலே வீழ்த்தொழிந்தாய்) அகப்பட்டார்க்கு மீளவொண்ணாத உன் பக்கலிலே m விழவிட்டுக்கொண்டாய் என்னுதல்; உன்பாலே வீழ்த்து-n உன் பக்கலிலே விழவிட்டுக்கொண்டு, ஒழிந்தாய் - முகங்காட்டாதே கடக்கநின்றாய் என்னுதல்.

அ-உவாச; தத் பரித்யஜ்ய ''அக்$_{3}$நிமய:பர்வத:'' இத்யபூ$_{4}$தோபமா விவக்ஷிதேத்யபி$_{4}$ப்ராயேணாஹ (வெந்தவிடமே விறகாக இதி).

1 (வேவாரா இதி) விரஹக்லேஶாதிஶயாத் காலஶ்ச தீ$_{3}$ர்க்கோ$_{4}$ ப$_{4}$வதீத்யர்த்த$_{2}$:. ப்ரேம வ்யாதி$_{4}$ அவிச்சி$_{2}$ந்நமாக நலிகிறுப்போலே, இராவும் பகலும் அவிச்சி$_{2}$ந்நமாக நலிகிறதென்றிறே- (வேவாரா வேட்கைநோய்போலே) என்கிற வாக்யத்துக்கு ஶப்$_{3}$தா$_{3}$ர்த்த$_{2}$ம்; இது ''ஓவாது இராப்பகல் உன்பாலே வீழ்த்தொழிந்தாய்'' என்கிற மூலத்துக்கு அநுகு$_{3}$ணமாக யோஜிக்கப் போகாமையாலே, (வேவாரா வேட்கைநோய்போலே) இத்யாதி$_{3}$ வாக்யம் கிஞ்சித் ஸந்தி$_{3}$க்$_{3}$த$_{4}$ம். ''(வேவாரா வேட்கைநோய்போலே) என்ற வாக்யத்துக்கு - அவிச்சி$_{2}$ந்நமாக நோய் வேவிக்கிறுப் போலே, என்னை இராப்பகல் ஓவாதே உன்பக்கலிலே விழவிட்டுக்கொண்டாய்-என்று பொருள்; உரை யிலே, 'இராப்பகல் இடைவிடாதே உன் ஸ்வப$_{4}$ாவங்களிலே தாழ்ந்து அகப்படும்படி பண்ணினாய்' என்றிருக்கையாலே'' என்று இப்படி மூலாநுகு$_{3}$ணமாக யோஜிக்கில் ஸந்தே$_{3}$ஹம் பரிஹரிக்க லாம். m (விழவிட்டுக்கொண்டாய்) ''வீழ்த்தொழிந்தாய்'' என்று முழுச்சொல் என்றபடி. n பத$_{3}$த்$_{3}$வயமாக வ்யாக்$_{2}$யாநம் பண்ணுகிறார் (உன் பக்கலிலே இத்யாதி$_{3}$) இப்பக்ஷத்திலே, வீழ்த்து ஒழிந்தாய் என்றபடி. o$_{2}$ பிளந்து கிழித்து. p எல்லை-ஸீமை. q (ஒன்றும் செய்யாதானாய்க் குறைப்பட்டு) ∙ மூவாவின் தாத்பர்யம். மூவா-முடியாத. r,s ''முதல்வா'' இத்யஸ்ய ரக்ஷகத்வ விவக்ஷயா ஸ்ரஷ்ட்ருத்வவிவக்ஷயா ச ப$_{4}$ாவத்$_{3}$வயம்; r ப்ரத$_{2}$மமாஹ (இவற்றினுடைய ரக்ஷணத் திலே இதி) s த்$_{3}$விதீயமாஹ (இப்படி இத்யாதி$_{3}$).

ஜீ—பர்வத:'' என்று அபூ$_{4}$தோபமா விவக்ஷிதேத்யபி$_{4}$ப்ராயேணாஹ (வெந்தவிடமே இத்யாதி$_{3}$) அதாவது - அக்$_{3}$நிபர்வதம் அக்$_{3}$நியினாலே வேமாபோலே என்றபடி.

1 (வேவாரா வேட்கைநோய்போலே இராப்பகல் ஓவாதொழிகிறபடி இதி) விரஹக்லே ஶாதிஶயாத் காலஶ்ச தீ$_{3}$ர்க்கோ$_{4}$ ப$_{4}$வதி இத்யர்த்த$_{2}$:. ப்ரேமவ்யாதி$_{4}$ அவிச்சி$_{2}$ந்நமாக நலிகிறுப் போலே, இராவும் பகலும் அவிச்சி$_{2}$ந்நமாக நலிகிறது என்றிறே (வேவாராவேட்கை நோய் போலே) இத்யாதி$_{3}$ வாக்யத்துக்கு அர்த்த$_{2}$ம்; இது ''ஓவாதிராப்பகல் உன்பாலே வீழ்த்தொழிந் தாய்'' என்ற மூலத்துக்கு அநுகு$_{3}$ணமாக யோஜிக்கப்போகாமையாலே, (வேவாரா வேட்கை நோய்போலே) இத்யாதி$_{3}$ வாக்யம் கிஞ்சித் ஸந்தி$_{3}$க்$_{3}$த$_{4}$ம்; ''(வேவாராவேட்கை நோய்போலே) என்ற வாக்யத்துக்கு-அவிச்சி$_{2}$ந்நமாக நோய் வேவிக்கிறுப்போலே, என்னை இராப்பகல் ஓவாதே உன்பக்கல் விழவிட்டுக்கொண்டாய்-என்று பொருள்; உரையிலே, 'இராப்பகல் இடைவிடாதே உன் ஸ்வப$_{4}$ாவங்களிலே தாழ்ந்து அகப்படும்படி பண்ணினாய்' என்றிருக்கையாலே'' என்று இப்படி மூலாநுகு$_{3}$ணமாக யோஜிக்கில் ஸந்தே$_{3}$ஹம் பரிஹரிக்கலாம். m முந்தின அர்த்த$_{2}$த்திலே. ''வீழ்த்தொழிந்தாய்'' என்று முழுச்சொல்லு. n த்$_{3}$விதீயார்த்த$_{2}$த்தில் பி$_{4}$ந்நபத$_{3}$ம். q (ஒன்றும் செய்யாதானாய்க் குறைப்பட்டு) என்றது-* மூவாவின் தாத்பர்யம். (மூவா) முடியாத; சேம்பாத என்னுதல்; மூவுதல்-நசித்தல், மூவாமை-நசியாமை; நித்யம் என்றபடியாதல். r ''முதல்வா'' என்றதுக்கு ரக்ஷகனாக அர்த்த$_{2}$ம் (இவற்றினுடைய ரக்ஷணத்திலே இத்யாதி$_{3}$) s ஸ்ரஷ்டாவாக அர்த்தா$_{2}$ந்தரம் (இப்படி எல்லாம் இத்யாதி$_{3}$).

ஈ— (மாவாய் இத்யாதி) o கேஶி வாயை அநாயாஸேந o_1 கிழித்து, o_2 யமளார்ஜுநங்களின் நடுவே போய், மஹாபலி அபஹரித்துக்கொண்ட பூமியை p எல்லே நடந்து மீட்டுக்கொண்டு, இப்படி உபகாரங்களைப்பண்ணி, பின்னையும் q ஒன்றும் செய்யாதானாய்க் குறைப்பட்டு, r இவற்றினுடைய ரக்ஷணத்திலே உத்யுக்தனாயிருக்குமவனே! s இப்படி எல்லாம் செய்யச்செய்தேயும் ஒன்றும் செய்யாதாரைப்போலே ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளைப் பண்ணினவனே! (t இனி எம்மைச் சோரேலே) u கேஶி தொடக்கமான விரோதிகளைப் போக்கினாற்போலே தம் விரோதியையும் போக்கி அவன்வந்து முகங்காட்ட, சொல்லுகிறாராதல்; v "தம்முடைய ஆபத்தின் கனத்தாலே வந்து முகங்காட்டும்" என்னும் விஶ்வாஸத்தாலே சொல்லுகிறாளாதல். (இனி) w1. "बुद्ध्वा कालमतीतञ्च मुमोह परमातुरः" (புத்த்வா காலமதீதஞ்ச முமோஹ பரமாதுர:) என்னுமாபோலே, x முன்புள்ள காலம்

அ— t.u.v "சோரேல்" என்றது எந்த அவஸ்தையைப் பற்றச்சொல்லுகிறது? என்ன; இரண்டு வகையாகக் காட்டுகிறார் (கேஶி தொடக்கமான இத்யாதி) v (தம்முடைய ஆபத்தின் கனத்தாலே) இதி த்விதீயநிர்வாஹே A "ஏத்தவேழுலகுங்கொண்ட" இத்யத்ரைவ ஸம்ஶ்லேஷ இதி பாவ:. இரண்டாம் அர்த்தம்—"ஸமீபஸ்தனாயிருந்தே முகங்காட்டுகிறிலன்; அவஶ்யம் முகங்காட்டும்" என்னும் விஶ்வாஸத்தாலே—என்றபடி. t.w "இனி" என்றதுக்கும், "எம்மைச் சோரேலே" என்றதுக்கும் அர்த்தம் அருளிச்செய்கிறார் (புத்த்வா காலம் இத்யாதி) x.y "முன்புள்ள காலம் இழந்ததாகிலும்" என்றத்தாலே பலிதத்தை அருளிச்செய்கிறார் (போனகாலத்தை இத்யாதி)

ஜீ— t.u.v "இனி எம்மைச் சோரேல்" என்றது எந்த அவஸ்தையைப்பற்றச் சொல்லுகிறது? என்ன; இரண்டுவகையாக அருளிச்செய்கிறார் (கேஶி இத்யாதியாலும், தம்முடைய இத்யாதியாலும்) 'வந்து முகங்காட்டச் சொல்லுகிறார்' என்று முந்தின அர்த்தம்; "ஸமீபஸ்தனாயிருந்தே முகங்காட்டுகிறிலன்; அவஶ்யம் முகங்காட்டும்" என்னும் விஶ்வாஸத்தாலே - என்று இரண்டாம் அர்த்தம். t.w "இனி" என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (புத்த்வா காலம் இத்யாதி) கிஷ்கிந்தாகாண்டே மால்யவதி ராம:. 1. "ஶாரதீம் ரஜநீஞ்சைவ த்ருஷ்ட்வா ஜ்யோத்ஸ்நாநுலேபநாம் |

ப்ர—o,o_1(மாவாய் பிளந்து) पञ्चमांशे षोडशे—"व्यादितास्यो महारौद्रस्सोऽसुरः कृष्णबाहुना। निपपात द्विधाभूतो वैद्युतेन यथा द्रुमः॥ १४॥"

o_2 (மருதிடைபோய்) तत्र षष्ठे—"उलूखलमथ तस्यां स कर्षमाण उलूखलम्। यमलार्जुनयोर्मध्ये जगाम कमलेक्षणः॥ १६॥ ततः कटकटाशब्दसमाकर्णनतत्परः। आजगाम व्रजजनो ददर्श च महाद्रुमौ॥ १८॥"

w1.(இனி) किष्किन्धाकाण्डे त्रिंशे माल्यवति रामः—"गुहां प्रविष्टे सुग्रीवे विमुक्ते गगने घनैः। वर्षरात्रोषितो रामः कामशोकाभिपीडितः॥ १॥ पाण्डुरं गगनं दृष्ट्वा विमलं चन्द्रमण्डलम्। शारदीं रजनीं चैव दृष्ट्वा ज्योत्स्नानुलेपनाम्॥ २॥ कामवृत्तं च सुग्रीवं नष्टां च जनकात्मजाम्। बुद्ध्वा कालमतीतञ्च मुमोह परमातुरः॥ ३॥"

11. சோராத வெப்பொருட்கு மாதியாம் சோதிக்கே
ஆராத காதல் குருகூர்ச் சடகோபன்
ஓரா யிரம்சொன்ன வவற்றுள் இவைபத்தும்
சோரார் விடார்கண்டீர் வைகுந்தம் திண்ணனவே.

ஆழ்வார் திருவடிகளே ஶரணம்.

ஈ—இழந்ததாகிலும், இனி மேலுள்ள காலம் இவ்வஸ்துவைக் கைவிடாதொழியவேணும்; y"போன காலத்தை மீட்கவொண்ணாது" என்றதுக்கு ஶோகிக்கிறார். z1. "न मे दुःखं प्रिया दूरे" (ந மே து$_2$:க்க$_2$ம் ப்ரியா தூ$_2$ரே) z$_2$ என்னுடைய ப்ரியையானவள் தூ$_2$ரத்திலே யிருக்கிறாள் என்றதுக்கு ஶோகிக்கிறேனல்லேன்; அது ஒரு பயணமெடுத்துவிடத் தீரும். 1. "न मे दुःखं हृतेति वा" (ந மே து$_2$:க்க$_2$ம் ஹ்ருதேதி வா) வலிய ரக்ஷஸ்ஸாலே பிரிவு வந்தது என்றதுக்கு ஶோகிக்கிறேனல்லேன்; அது அவன் தலையை அறுக்கத் தீரும். z$_3$1. "एतदेवानुशोचामि" (ஏததே$_3$வாநுஶோசாமி) இது ஒன்றுமே எனக்கு ஶோகநிமித்தம். 1. "वयोऽस्या ह्यतिवर्तते" (வயோऽஸ்யா ஹ்யதிவர்த்ததே) போன பருவம் இப்பால் மீட்கவொண்ணாதிறே. 10.

அ-z"போனகாலத்தை மீட்கவொண்ணாது" என்று ஶோகித்த பேருண்டோ? என்ன (ந மே து$_2$:க்க$_2$ம் இத்யாதி$_3$) z$_2$ (என்னுடைய ப்ரியையானவள் இத்யாதி$_3$) 1. "வயோऽஸ்யா ஹ்யதிவர்த்ததே" என்று—போன பருவத்தை மீட்கையினுடைய து$_3$ஶ்ஶகத்வம் சொல்லுகையாலே, இவைகளுடைய ஸௌஶகத்வம் த்$_3$யோதிதமிறே. z$_3$ ஏததே$_3$வ-ஏதத் ப்ரத்யேவ. "மாவாய் பிளந்து என்று தொடங்கி, மூவா முதல்வா - வேவாரா வேட்கைநோய் மெல்லாவி உள்ளுலர்த்த உன்பாலே வீழ்த்தொழிந் தாய்; இனி எம்மைச் சோரேல்" என்று அந்வயம். "வேவாரா வேட்கைநோய் மெல்லாவி உள்ளுலர்த்த, இராப்பகல் ஓவாதே வீழ்த்தொழிந்தாய்" என்று தொடங்கி, உரை அந்வயம். 10.

ஜீ—காமவ்ருத்தஞ்ச ஸௌக்$_3$ரீவம் நஷ்டாஞ்ச ஜநகாத்மஜாம்। பு$_3$த்$_3$த்$_4$வா காலமதீதஞ்ச முமோஹ பரமாதுர:॥" x,y"முன்புள்ள காலம் இழந்ததாகிலும்" என்றத்தால் ப$_2$லிதமாஹ (போன காலத்தை இத்யாதி$_3$) z அப்படி ஶோகித்த பேருண்டோ? என்ன (ந மே இத்யாதி$_3$) யுத்$_3$த$_4$காண்டே$_3$ பஞ்சமே. ஸமுத்$_3$ரதீரே லக்ஷ்மணம் ப்ரதி ராம:— 1. "ந மே து$_3$:க்க$_2$ம் ப்ரியா தூ$_3$ரே ந மே து$_3$:க்க$_2$ம் ஹ்ருதேதி வா। ஏததே$_3$வாநுஶோசாமி வயோऽஸ்யா ஹ்யதிவர்த்ததே॥" z$_2$ (என்னுடைய ப்ரியையானவள் இத்யாதி$_3$) 1. "வயோऽஸ்யா ஹ்யதிவர்த்ததே" என்று—போன பருவத்தை மீட்கையினுடைய து$_3$ஶ்ஶகத்வம் சொல்லுகையாலே, கீழ்ச்சொன்னவற்றினுடைய ஸௌஶகத்வம் த்$_3$யோதிதமிறே. "மாவாய் இத்யாரப்$_4$ய முதல்வா - வேவாரா இத்யாரப்$_4$ய வீழ்த்தொழிந் தாய் - இனி எம்மைச் சோரேலே" இத்யந்வய:. உள்ளுலர்த்த-உள்ளே உலர்த்தும்படியாக. 10.

ப்ர-z1. (மீட்கவொண்ணாதென்று) युद्धकाण्डे पञ्चमे—"निविष्टायां तु सेनायां तीरे नद-नदीपतेः। पार्श्वस्थं लक्ष्मणं दृष्ट्वा रामो वचनमब्रवीत्॥ ३॥ शोकश्च किल कालेन गच्छता ह्यपगच्छति। मम चापश्यतः कान्तामहन्यहनि वर्धते॥ ४॥ न मे दुःखं प्रिया दूरे न मे दुःखं हृतेति वा। एतदेवानुशोचामि वयोऽस्या ह्यतिवर्तते॥ ५॥"

ஆ— 11. வ்யா:— (சோராத) இப்படி எம்பெருமானைப் பிரிந்த வ்யஸநத்தாலே முடியப்புகுகிற தம்மை உஜ்ஜீவிப்பிக்கைக்காக வந்து தோற்றியருளின எம்பெருமானைக் கண்டு தாமும் உஜ்ஜீவித்து, ஸ்வோஜ்ஜீவநத்தாலே எம்பெருமான் ஸர்வேஶ்வரத்வம் அவிகலமானபடியைக்கண்டு ப்ரீதராய், "அடியேன் இவனுடைய ஸர்வேஶ்வரத்வம் அவிகலமாகப் பெற்றேனாகாதே!" என்று உகந்துகொண்டு எம்பெருமானுடைய ஸர்வேஶ்வரத்வத்தை அநுபவித்து, 'இப்படி ஸர்வேஶ்வரனாயிருந்த எம்பெருமான் பக்கலுள்ள நிரவதிகமான ஆசையாலே சொன்ன இத்திருவாய்மொழியை விடாதார் ஒருநாளும் எம்பெருமானைப் பிரியார்; இது நிஶ்சிதம்' என்கிறார். 11.

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே ஶரணம்.

ஒ— அவ:— நிகமத்தில் — 'இத்திருவாய்மொழி கற்றார் திருநாட்டிலே நித்யவாஸம் பண்ணப்பெறுவார்; இது நிஶ்சிதம்' என்கிறார்.

வ்யா:— (சோராத என்று தொடங்கி) ஆழ்வாரோடே ஸம்ஶ்லேஷித்து அவரை உளராக்குகையாலே ஒன்றொழியாமே ஸகலபதார்த்தத்துக்கும் ஈஶ்வரனானவன் திருவடிகளிலே, லோகத்தில் அந்யபரமான பதார்த்தங்களெல்லாம் தம்மைப் போலே எம்பெருமானைப்பிரிந்து நோவுபடுகிறனவாக ப்ரமிக்கைக்கிடான நிரவதிக பக்தியையுடையரான ஆழ்வார். ஓராயிரம் - விலக்ஷணமாயிருக்கை. 11.

நஞ்சீயர் திருவடிகளே ஶரணம்.

ப— அவ:— அநந்தரம், இத்திருவாய்மொழிக்கு பலம் பரமபதப்ராப்தி என்று அருளிச்செய்கிறார்.

சோராத—ஒன்றும் சோராதபடி, எப்பொருட்கும்—எல்லாப்பொருளுக்கும், ஆதியாம்—காரணபூதனான, சோதிக்கே—பரஞ்ஜ்யோதிஶ்ஶப்தவாச்யனுக்கே, ஆராத — (ஒருகாலும்) த்ருப்தி பிறவாத, காதல் — அபிநிவேஶத்தையுடைய, குருகூர்ச்சடகோபன் — ஆழ்வார், ஓர் — அத்விதீயமான, ஆயிரம் — ஆயிரமாக, சொன்ன அவற்றுள் — சொன்னவற்றுக்குள்ளே, இவை பத்தும் — (அதிப்ரேம ப்ரகாஶகமான) இவை பத்தையும், சோரார்—நழுவதில்லாதவர்கள், வைகுந்தம்— பரமபதத்தை, திண்ணனா—அறுதியாக, விடார் கண்டீர்—விடாதவர்கள் கிடீர்.

இது - கலிவிருத்தம். நாலடித்தாழிசையுமாம். 11.

வாதிகேஸரி அழகியமணவாளச் சீயர் திருவடிகளே ஶரணம்.

இ— அவ:— நிகமத்தில் — 'இப்பத்தையும் அப்யஸிப்பார் பரமபதத்திலே நித்ய வாஸம் பண்ணப்பெறுவர்; இது நிஶ்சிதம்' என்கிறார்.

வ்யா:— (சோராத இத்யாதி) இப்படி இவரோடே கலந்து இவரை உளராக்குகையாலே, ஒன்றொழியாதபடி ஸகல பதார்த்தங்களுக்கும் ஈஶ்வரனுமாய்,

இ—சோதி - முகமலர்த்தியும் தன்னதாம்படியிருந்தான். இவர் ஒருவரையும் சோர விட்டானுகில், ஸர்வஶேஷியாகமாட்டானே. (சோதிக்கே) நிரவதிகதேஜோ ரூபமான விக்ரஹத்தையுடையனுனன் என்றுமாம். ஸர்வரக்ஷகத்வமும் நிலை நின்றது; வடிவழகும் புதுக்கணித்தது. (ஆராத இத்யாதி) லோகத்தில் ஸகல பதார்த்தங்களும் தம்மைப்போலே அவனைப்பிரிந்து நோவுபடுகிறனவாகக் கொண்டு ப்ரமிக்கும்படியான நிரவதிகபக்தியையுடையவர். நிரூபகதர்மம் இவர்க்குக் காதலாயிற்று. தம் படி சொல்லிலும் தாமே சொல்லுமத்தனை. (ஓராயிரம்) அபிநிவேஶத்தோடே அருளிச்செய்ததாகையாலே விலக்ஷணமான ஆயிரம். (அவற்றுள் இவை பத்தும் சோரார்) அவற்றிலும் விலக்ஷணமான இவை பத்தையும் சோராதவர்கள். (விடார் கண்டீர் வைகுந்தம்) எல்லாரும் இழந்து நோவு படுகிறனவாக அநுஸந்திக்கவேண்டும் தேஶத்தை விட்டு, ஸகலரும் பகவல் லாபத்தாலே களித்து வர்த்திக்கும் தேஶத்திலே நித்யவாஸம் பண்ணப்பெறுவர். கண்டீர் என்று-கையெடுத்துக் கூப்பிடுகிருர். (திண்ணனவே) ஸுநிஶ்சிதம். 11.

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே ஶரணம்.

ஈ— அவ:— நிகமத்தில் — a இத்திருவாய்மொழி கற்ருர், கண்ணுல் கண்டதெல்லாம் பகவதலாபத்தாலே நோவுபடுகிற ஸம்ஸாரத்திலேயிருந்து நோவுபடாதே, கண்டா ரெல்லாம் பகவல்லாபத்தாலே களித்து வர்த்திக்கும் நாட்டிலே புகப்பெறுவர்— என்கிருர்.

வ்யா:— (b சோராத எப்பொருட்கும் ஆதியாம் சோதிக்கே) இவ்வளவிலே வந்து இவரோடே கலந்து இவரை உளராக்குகையாலே, ஒன்ருெழியாதபடி ஸகல

அ— நிகமம் (சோராத இத்யாதி) a.(72v) ''இனி எம்மைச் சோரேல்'' (10) என்கிறவிடத்தில் த்விதீயார்த்தாபிப்ராயேண இந்த அவதாரிகை. a ''இத்திருவாய்மொழி கற்ருர்'' இத்யாதி வாக்யஸ்யார்த்த: — ''இவை பத்தும் சோரார் விடார் கண்டீர் வைகுந்தம்'' இத்யேத தத்பதார்த்தோபத்யாஸாவஸரே (77 m.n) ஸ்பஷ்டோ பவிஷ்யதி. ஏதத்தஶகாத்யேதருணும் பராங்குஶார்ய பாவவ்ருத்திரபி ஸ்யாதிதி பாவ:.

b சோராத எப்பொருட்கும்-ஒன்றும் குறையாத எல்லாப் பதார்த்தங்களுக்கும், ஆதியாம் ஈஶ்வரனும். c,d இவரொருத்தருக்கு முகங்காட்டாவிட்டால் ஸர்வேஶ்வரத்வம் அழியுமோ? என்ன; வ்யதிரேகத்தால் பலிதமான ஆகாரத்தை, ப்ரணயித்வ நிபந்தநமாகவும், வாஸ்தவ

ஜீ— நிகமம் (சோராத இத்யாதி) a ''இவை பத்தும் சோரார் விடார் கண்டீர் வைகுந்தம்'' என்கிற பதங்களைக் கடாக்ஷித்து அவதாரிகை (இத்திருவாய்மொழி கற்ருர் இத்யாதி) (72v) இந்த அவதாரிகை-''இனி எம்மைச் சோரேல்'' (10) என்கிறவிடத்தில் த்விதீயார்த்தாபிப்ராயேண. இப்பத்தும் கற்ருர்க்கு ஆழ்வாருடைய பாவவ்ருத்தியுண்டாம் என்று தாத்பர்யம்.

b சோராத எப்பொருட்கும்-ஒன்றும் குறையாத எல்லாப் பதார்த்தங்களுக்கும், ஆதியாம் ஈஶ்வரனும். c இவரொருத்தருக்கு முகங்காட்டாவிடில் ஸர்வேஶ்வரத்வம் அழியுமோ? என்ன

ஈ—பத₃ார்த்த₂ங்களுக்கும் ஈஶ்வரனுமாய், b₂ இவரோடே வந்து கலந்தத்தாலே உஜ்ஜ்வலனுமாயிருந்தான். c இவர்க்கு வந்து முகங்காட்டுவதற்கு முன்பு ஸர்வேஶ்வரத்வமும் அழிந்ததுபோலே கிடந்தது; d இவரொருத்தரையும் சோரக்கொடுக்கவே ஸர்வேஶ்வரத்வம் அழியுமிறே. e இவர் இழவுதீர வந்து முகங்காட்டின பின்பு எல்லாப் பொருட்கும் நிர்வாஹகனுனன். (சோதிக்கே) f பேறிழவுகள் இவரதன்றிக்கே, "தன்னது" என்னுமிடம் வடிவில் புகரிலே தோற்றுநின்றது. g 1. "कृतकृत्यः" (க்ருதக்ருத்ய:) என்னும்படியானுன்.

(h ஆராத காதல்) i இத்திருவாய்மொழியால் சொல்லிற்றாயிற்று - கண்ணுல் கண்ட பதா₃ர்த்த₂ங்களுமெல்லாம் ப₄க₃வத₃லாப₄த்தாலே தம்மைப்போலே நோவுபடுகிறனவாகக்கொண்டு, அவற்றுக்குமாகத் தாம் நோவுபடும்படியான இவருடைய அபி₄நிவேஶமாயிற்று. (காதல் குருகூர்ச்சடகோபன்) காதலேயிட்டாயிற்று இவரை

அ—மாகவும், இரண்டு வகையாக அருளிச்செய்கிருர் (இவர்க்கு வந்து இத்யாதி₃ வாக்யத்₃வயத்தாலே) e வாஸ்தவமான ஆகாரத்திலே அந்வயஸித்₃த₄மான ப்ரமேயத்தை அருளிச்செய்கிருர் (இவர் இழவுதீர இத்யாதி₃) b₂,f "இவரோடே வந்து கலந்தத்தாலே உஜ்ஜ்வலனுமாயிருந்தான்" என்றத்தால் ப₂லிதத்தை அருளிச்செய்கிருர் (பேறிழவுகள் இத்யாதி₃) g அவன் அப்படியிருக்குமோ? என்ன (க்ருதக்ருத்ய: இத்யாதி₃) அத₂வா, "தன்பேறு" என்னுமிடம் வடிவில் புகரிலே தோற்றும் என்றதுக்கு ப்ரமாணம் (க்ருதக்ருத்ய இத்யாதி₃).

h,i "ஆராத காதல்" இதி இதா₃நீம் கிமர்த்த₂மபி₄த₃த₄தி? இத்யத்ராஹ (இத்திருவாய்மொழியால் இதி) j ஸ்வீயம் வைப₄வம் ஸ்வயமேவ கிமர்த்த₂ம் வத₃தி? இத்யத்ராஹ (தம் படி இத்யாதி₃) h,j (தம் படி சொல்லும்போதும்) * ஆராதவின் தாத்பர்யம். 'அவர் ப₄க்திஸ்வபா₄வம் அவர்க்கே தெரியுமதொழிய, பிறர்க்குத் தெரியாதிறே; இவருடைய ஆகாரங்கள் ஒரிடத்திலே காணுமையாலே' என்றபடி. k "ஆராத காதல் குருகூர்ச்சடகோபன் சொன்ன ஓராயிரமான அவற்றுள் இவை பத்து" இத்யந்வயம் ஹ்ருதி₃ நித₄யாஹ (இக்காதலோடேயாயிற்று இதி) A "அவா

ஜீ-(இவர்க்கு வந்து இத்யாதி₃) d அதெப்படி? என்ன (இவரொருத்தரையும் இத்யாதி₃) b₂,f இவரோடு வந்து கலந்தத்தாலே உஜ்ஜ்வலனுயிருந்தத்தால் ப₂லிதமாஹ (பேறிழவுகள் இத்யாதி₃) g அவன் அப்படியிருக்குமோ? என்ன (க்ருதக்ருத்ய இத்யாதி₃) ஸ்ரீஸங்க்ஷேபே—1. "அபி₄ஷிச்ய ச லங்காயாம் ராக்ஷஸேந்த்₃ரம் விபீ₄ஷணம்। க்ருதக்ருத்யஸ்தத₃ா ராமோ விஜ்வர: ப்ரமுமோத₃ ஹ॥".

h,i "ஆராத காதல்" என்று இப்போது எதுக்காகச் சொல்லுகிருர்? என்ன (இத்திருவாய்மொழியால் இத்யாதி₃) j ஸ்வப்ரஶம்ஸை பண்ணலாமோ? என்ன (தம் படி இத்யாதி₃) h,j இது * ஆராதவின் தாத்பர்யம். 'அவர் ப₄க்திஸ்வபா₄வம் அவர்க்கே தெரியுமதொழிய, பிறர்க்குத் தெரியாதிறே; இவருடைய ஆகாரங்கள் ஒரிடத்திலும் காணுமையாலே' என்றபடி. k "ஆராத

ப்ர—g1. (நிகமம்) (சோராத இத்யாதி₃) (சோதிக்கே) सङ्क्षेपे — "अभिषिच्य च लङ्कायां राक्षसेन्द्रं विभीषणम् । कृतकृत्यस्तदा रामो विज्वरः प्रमुमोद ह ॥ ८५ ॥

மணவாளமாமுனிகள் திருவடிகளே ஶரணம்.

A 10-10-11.

ஈ—நிரூபிப்பது. j தம் படி சொல்லும்போதும் தாமே சொல்லவேணுமே. (சொன்ன) k இக்காதலோடேயாயிற்று ஆயிரம் அருளிச்செய்தது. (அவற்றுள் l இவை பத்தும்) l₂ அல்லாதவை ஒருதலையாக, இது ஒருதலையாம்படி அக்காதலை முக்தகண்டமாகச் சொன்ன திருவாய்மொழியாயிற்று இது. (இவை பத்தும் m சோரார் விடார் கண்டீர் வைகுந்தம்) இங்கேயிருந்து, கண்ணுக்கு இலக்கான பதார்த்தங்கள் அடங்கலும் பகவதலாபத்தாலே நோவுபடுகிறனவாக n அநுஸந்திக்குமவர்கள், இவ்விருப்பை விட்டு, கண்ணால் கண்டார் அடங்கலும் பகவல்லாபத்தாலே களிக்கும் நித்யவிபூதியை விடாதே நித்யாநுபவம் பண்ணப்பெறுவர்கள். கண்டீரென்று o கையெடுத்துக் கூப்பிடுகிறார். (திண்ணனவே) இது ஸுநிஶ்சிதம். p இவ்வருகே சிலரைப்பற்றிச் சொல்லிற்றோர் அர்த்தமாகிலிறே ஸம்ஶயவிபர்யயங்களுள்ளது; பகவத்ப்ரபாவத்தைப் பற்றிச் சொன்னதாகையாலே இதுதனக்கு எங்கேனும் ஶபதம் பண்ணலாம்.

முதற்பாட்டிலே தொடங்கி, நாரை தொடக்கமாக, அன்றில், கடல், காற்று, மேகம், சந்த்ரன், இருள், கழி, விளக்கு இப்பதார்த்தங்களைக் குறித்து அநுஶோகித்து மிகவும் தளர்ந்த வளவிலே அவன் வந்து முகங்காட்ட, "இனி என்னை விடாதொழியவேணும்" என்று, இத்திருவாய்மொழி கற்றார்க்குப் பலத்தைச் சொல்லித் தலைக்கட்டினார். 11.

வடக்குத் திருவீதிப்பிள்ளை திருவடிகளே ஶரணம்.

அ—விலந்தாதிகளால் இவையாயிரம்'' இதி ஹ்யுச்யதே. l, l₂ ''இவைபத்து'' என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (அல்லாதவை இத்யாதி) m, n (சோரார்) சோராதே-விடாதே: அநுஸந்திக்குமவர்கள் என்றபடி. n அநுஸந்திக்குமவர்கள்-அநுஸந்திக்க யோக்யரானவர்கள். o ''விடார்'' என்ன அமைந்திருக்க, ''கண்டீர்'' என்றதின் தாத்பர்யம் (கையெடுத்து) என்றது. p 1. 'விஜ்ஞாநஸாரதிர்யஸ்து மந:ப்ரக்ரஹவாந் நர:। ஸோऽத்வந: பாரமாப்நோதி தத் விஷ்ணோ: பரமம் பதம்॥'' 2. ''ஸ கல்வேவம் வர்த்தயந் யாவதாயுஷம் ப்ரஹ்மலோகமபிஸம்பத்யதே'' இத்யாதிநா யாவதாயுஷம் யமநியமாத்யஷ்டாங்கயோகஜந்ய தர்ஶநஸமாநாகார பக்திநிஷ்டஸ்ய ப்ராப்யத்வேந உச்யமாநம் பரமபதம், ஏதத்தஶகாத்யயநமாத்ரேண அத்ரோக்த பாவவ்ருத்திமந்தஸ் ஸந்தோ ந த்யஜந்தி, ப்ராப்நுவந்த்யேவ; இதம் ஸுநிஶ்சிதமேவ — இதி ஸாவதாரணம் கதமபி தீயத இத்யத்ராஹ (இவ்வருகே சிலரை இதி) ''இவை பத்தும் சோரார் வைகுந்தம் விடார்கண்டீர். இது திண்ணனவே'' இத்யந்வய:. ''சோராத என்று தொடங்கி, வைகுந்தம் திண்ணனவே விடார் கண்டீர்'' என்று உரை அந்வயம். 11.

ஆத்தான் ஜீயர் திருவடிகளே ஶரணம்.

ஜீ-காதல் குருகூர்ச்சடகோபன் சொன்ன ஓராயிரம்'' என்று அந்வயித்து அர்த்தம் (இக்காதலோடே இத்யாதி) l, l₂ ''இவை'' என்றதுக்கு பாவம் (அல்லாதவை இத்யாதி) m, n சோரார்-விடாதவர்கள்; அநுஸந்திக்குமவர்கள் என்றபடி. n அநுஸந்திக்குமவர்களாவது - அநுஸந்திக்க யோக்யரான வர்கள் என்றபடி. o ''விடார்'' என்ன அமைந்திருக்க, ''கண்டீர்'' என்றதின் தாத்பர்யம் (கையெடுத்துக் கூப்பிடுகிறார்) என்றது. p அப்யஸித்த மாத்ரத்திலே இது கூடுமோ? என்ன (இவ்வருகே சிலரை இத்யாதி) ''சோராத இத்யாரப்ய, இவை பத்தும் சோரார் வைகுந்தம் விடார்கண்டீர்; இது திண்ணனவே'' இத்யந்வய:. 11.

ராமாநுஜ ஜீயர் திருவடிகளே ஶரணம்.

த்₃ரமிடோ₃பநிஷத் ஸங்க₃தி - வாயுந்திரை

१. पूर्वानुभूतमुरवैरिगुणाभिवृद्धतद्बाह्यसङ्गमरुचिस्तदलाभखिन्नः।
सर्वानपि स्वसमदुःखिन एव भावानाह द्वितीयशतकस्य शठारिराद्ये॥ ११॥

1. பூர்வாநுபூ₄தமுரவைரிகு₃ணாபி₄வ்ருத்₃த₄-
தத்₃பா₃ஹ்யஸங்க₃மருசிஸ் தத₃லாப₄கி₂ந்ந:।
ஸர்வாநபி ஸ்வஸமது₃:க்கி₂ந ஏவ பா₄வா-
நாஹ த்₃விதீயஶதகஸ்ய ஶடா₂ரிராத்₃யே ॥ 11 ॥

அழகிய மணவாளச் சீயர் திருவடிகளே ஶரணம்.

த்₃ரமிடோ₃பநிஷத் தாத்பர்யரத்நாவளி - வாயுந்திரை

२. निद्रादिच्छेदकत्वादरतिजननतोऽजस्रसङ्क्षोभकत्वात्
अन्वेष्टुं प्रेरकत्वाद्विलयवितरणात् कार्श्यदैन्यादिकृत्त्वात्।
चित्ताक्षेपाद्विसंज्ञीकरणत उपसंशोषणावर्जनाभ्याम्
दृष्टास्वादस्य शौरेः क्षणविरहदशादुस्सहत्वं जगाद॥ २-१॥

2. நித்₃ராதி₃ச்சே₂த₃கத்வாத₃ரதிஜநநதோऽஜஸ்ரஸங்க்ஷோப₄கத்வாத்
அந்வேஷ்டும் ப்ரேரகத்வாத் விலயவிதரணாத் கார்ஶ்யதை₃ந்யாதி₃க்ருத்த்வாத்।
சித்தாக்ஷேபாத் விஸம்ஜ்ஞீகரணத உபஸம்ஶோஷணாவர்ஜநாப்₄யாம்
த்₃ருஷ்டாஸ்வாத₃ஸ்ய ஶௌரே: க்ஷணவிரஹத₃ஶாது₃ஸ்ஸஹத்வம் ஜகா₃த₃ ॥ 2-1 ॥

வ்யா:— (1) (நித்₃ராதி₃ச்சே₂த₃கத்வாத்) [மடநாராய்! ஆயும் அமருலகும் துஞ்சிலும் நீ துஞ்சாயால், எம்மேபோல் நீயும் திருமாலால் நெஞ்சம் கோட்பட்டாயே] தன்னைப் பிரிந்திருக்கிற பேர்களுக்கு நித்₃ராதி₃நிவாரகனாகையாலும்; (2) (அரதிஜநநத:) [கூர்வாய அன்றிலே! சேட்பட்ட யாமங்கள் சேராதிரங்குதியால்] ஒருகாலும் த₄ரியாதபடி ஶைதி₂ல்யத்தை உண்டாக்குகையாலும்; (3) (அஜஸ்ர ஸங்க்ஷோப₄கத்வாத்) [நீ முற்றக் கண்துயிலாய் நெஞ்சுருகி ஏங்குதியால்] ஸர்வகாலமும் க்ஷோப₄த்தை உண்டாக்குகையாலும்; (4) (அந்வேஷ்டும் ப்ரேரகத்வாத்) [கடலும் மலையும் விசும்பும் துழாய் எம்போல் சுடர்கொள் இராப்பகல் துஞ்சாயால்] தி₃வாராத்ர விபா₄க₃மற எல்லா தே₃ஶத்திலும் தன்னை அந்வேஷிக்கைக்கு ப்ரேரகனாகையாலும்; (5) (விலயவிதரணாத்) [தோழியரும் யாமும்போல் நீராய் நெகிழ்கின்ற] முடியும் அவஸ்தை₂யைப் பண்ணுகையாலும்; (6)(கார்ஶ்யதை₃ந்யாதி₃க்ருத்த்வாத்) [நாண்மதியே! நீ இந்நாள் மைவான் இருளகற்றாய் மாழாந்து தேம்புதியால்] கார்ஶ்யதை₃ந்யாதி₃களைப் பண்ணுகையாலும்; (7) (சித்தாக்ஷேபாத்) [தோற்றோம் மடநெஞ்சம் எம்பெருமான் நாரணற்கு] மநஸ்ஸைக்கொண்டு போதுபோக்கவொண்ணாதபடி அபஹரிக்கையாலும்; (8) (விஸம்ஜ்ஞீகரணத:) [மாநீர்க்கழியே! போய் இருளுற்று இராப்பகல் துஞ்சிலும் நீ துஞ்சாயால்] ஒன்றுந்தெரியாதபடி மதிமயக்கத்தை உண்டாக்குகையாலும்; (9) (உபஸம்ஶோஷணாவர்ஜநாப்₄யாம்) [காதல்நோய் மெல்லாவி உள்ளுலர்த்த, மாவாய் பிளந்து மருதிடைபோய் மண்ணளந்த] ம்ருது₃வாயிருக்கிற ஆத்மாவைக் குருத்துவற்ற உலர்த்துகையாலும், மறந்து பிழைக்கவொண்ணாதபடி விரோதி₄நிரஸநாதி₃ வஶீகரண சேஷ்டிதங்களை உடையனாகையாலும், நிரதிஶயபோ₄க்₃யனான எம்பெருமானுடைய விஶ்லேஷம் ஒரு க்ஷணமாத்ரமும் து₃ஸ்ஸஹமென்று ''வாயும் திரையுகளும்'' என்கிற த₃ஶகத்திலே ஆழ்வார் அருளிச்செய்தார் என்கிறார். 11.

வேதா₃ந்ததே₃ஶிகர் திருவடிகளே ஶரணம்.

திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி

11. வாயுந் திருமால் மறையநிற்க ஆற்றாமை
போய்விஞ்சி மிக்க புலம்புதலாய்—ஆய
அறியா தவற்றோ டணைந்தழுத மாறன்
செறிவாரை நோக்கும் தினிந்து.

பெரிய ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

அவ:— (வாயும் திருமால்) இதில் - ஸகலபதா₂ர்த்த₂ங்களையும் ஸமது₃:க்கி₂களாக எண்ணி து₃:க்கி₂த்தபடியைப் பேசின பாசுரத்தை அநுவதி₃த்து அருளிச் செய்கிறார். எங்ஙனேயென்ன; A "பெருநிலங்கடந்த நல்லடிப்போது அயர்ப்பிலன் அலற்றுவன் தழுவுவன் வணங்குவன்" என்று இவர் பாரித்தபடியே அநுப₄விக்கப் பெறாமையால் § ஷட்₃கு₃ணஸாம்யத்தாலே தாமான தன்மை குலைந்து, பிராட்டியான தன்மையை ப₄ஜித்துத் தூதுவிட க்ஷமராகாதே B அஞ்சிறைய மடநாரையில்; இங்கு C "நம்பியைத் தென்குறுங்குடிநின்ற" இத்யாதி₃ப்படியே-மேன்மை, நீர்மை, வடிவழகு மூன்றும் குறைவற உண்டாய், அவதாரத்தில் பிற்பாடரும் இழக்க வேண்டாதபடி முகங்கொடுத்துக்கொண்டு நிற்கிற ஸ்த₂லமான அர்ச்சாவதாரத்திலே அநுப₄விக்க ஆசைப்பட்டுக் கிடையாமையாலே. கண்ணுஞ்சுழலையிட்டு, நாரை, அன்றில், கடல், வாடை, வானம், மதி, இருள், கழி, விளக்கு தொடக்கமான லௌகிகபதா₂ர்த்த₂ங்களும் தம்மைப்போலே ப₄க₃வத்₃விரஹத்தாலே நோவுபடுகிறனவாகக்கொண்டு அவற்றுக்குமாகத் தாம் நோவுபட்டுச் சொல்லுகிறபடியை அந்யாபதே₃ஶத்தாலே பேசிச்சொல்லுகிற D வாயுந்திரையுகளில் அர்த்த₂த்தை, (வாயும் திருமால்) இத்யாதி₃யாலே அருளிச்செய்கிறார்.

வ்யா:— (**வாயும் திருமால் மறையநிற்க**) அநுப₄வயோக்₃யமாம்படி கிட்டுகையே ஸ்வபா₄வமாயிருக்கிற ஶ்ரிய:பதியானவன், போ₄க₃ஸாத்ம்ய ஹேதுவாக விஶ்லேஷித்து அத்₃ருஶ்யனாய்நிற்க. கீழே E "மைந்தனை மலராள் மணவாளனை" என்றத்தை அநுபா₄ஷித்தபடி. அன்றிக்கே, F "நீயும் திருமாலால்" என்றதாகவுமாம். G "மணியை வானவர் கண்ணனைத் தன்னதோரணியை" என்று - மேன்மையும், நீர்மையும், வடிவழகும் உடையவன் விஶ்லேஷிக்கையாலே—(**ஆற்றாமை போய் விஞ்சி மிக்க புலம்புதலாய்**) H "ஆராதகாதல்" என்னும்படி விஶ்லேஷவ்யஸநமானது கைகழியப்போய் மிக்கு, 1. "**ஸீதே ம்ருதஸ்தே ஶ்வஶுர: பித்ரா ஹீநோऽஸி லக்ஷ்மண**" என்னும்படி, I "எம்மேபோல் நீயும்" என்று பலகாலும் சொல்லும்படி மிக்க ப்ரலாபமாய். (**ஆய அறியாதவற்றோடு அணைந்தழுத மாறன்**) அசேதநங்களாகையாலே, தம்முடைய து₃:க்க₂த்தை ஆராய அறியாதவற்றைக் கிட்டிக் கட்டிக்

A 1-3-10. B 1-4. C 1-10-9. D 2-1. E 1-10-4. F 2-1-1. G 1-10-11. H 2-1-11 I 2-1-1 & 2.
§ இவ்விடத்தில் ஆசார்யஹ்ருத₃யம் 122-வது சூர்ணையில் திருவுள்ளம்.

ஆதே₃ஶோப நிஷச்ச₂ாயை

இரண்டாம்பத்து முதல் திருவாய்மொழி

வாயுந்திரையுகள் ப்ரவேஶம்:— முதற்பத்தில் - கைங்கர்ய புருஷார்த்₂த்தை உபதே₃ஶித்தார்; இரண்டாம்பத்தில் - அதின் களை அறுக்கிறார்; கீழ்த் திருவாய்மொழியில் பரத்வஸௌலப்₄யங்களையும் வடிவழகையும் அநுப₄வித்து, அத்தால் பா₃ஹ்யஸம்ஶ்லேஷாபேக்ஷை பிறந்து, அப்போதே அது கிடையாமையாலே ஆர்த்தராய், கலந்து பிரிந்தாள் ஒரு பிராட்டி த₃ஶையை ப்ராப்தராய், தன் பரிஸரத்திலுள்ள பக்ஷிகளையும் தன்னைப்போலே ப₄க₃வத₃லாப₄த்தாலே நோவுபடுகிறனவாகக்கொண்டு, அவைகளுக்குமாகத் தான் நோவுபடுகிறார். *

முதற்பாட்டு;— கிட்டாநின்றுள்ள அலைகளானவை மேலே தாவிப்போகா நிற்கிற கழிக்கரையிலேயிருக்கிற பற்றிற்று விடாத நாராய்! என்னுடைய தாய் உறங்கிலும், தே₃வலோகம் உறங்கிலும், நீ உறங்காயோ? ஐயோ! இது என்ன த₃ஶை? ப்ரேமவ்யாதி₄யும் வைவர்ண்யமும் மேலே பரம்பும்படி என்னைப் போலே நீயும் ஶ்ரிய:பதியாலே நெஞ்சு பறியுண்டாயாகாதே? என்கிறார் - வாயும் திரையுகள் இத்யாதி₃யால். 1.

இரண்டாம் பாட்டு;— தீக்ஷ்ணமான வாக்கையுடைய அன்றில்பக்ஷியே! அபஹ்ருதமான மநஸ்ஸையுடையையாய்க்கொண்டு தீ₃ர்க₄மான யாமங்களெல்லாம் படுக்கையிலே சேராதே ஶிதி₂லையாகாநின்றாய்; என்னைப்போலே நீயும் அநந்தஶாயியான அவனுடைய திருவடிகளிலே பட்டுக் குளிர்ந்த திருத்துழாய் மாலையை ஆசைப்பட்டாயாகாதே? என்கிறார் - கோட்பட்ட இத்யாதி₃யால். 2.

மூன்றாம் பாட்டு;— வாராய், கனையாநின்றுள்ள கடலே! ஆசைப்பட்ட பொருளிழவோடே இரவும் பகலும் நீ முற்றக் கண்ணுறங்காதேயிருந்தாய். பின்னையும் ஹ்ருத₃யம் நீராய் உருகிக் கூப்பிடாநின்றாய். அக்₃நியை முழுக்கத் தென்னிலங்கையை உண்ணப் பண்ணினவனுடைய திருவடிகளை ஆசைப்பட்ட நான் அபேக்ஷித்தத்தை அபேக்ஷித்தாயோ? நீ வாழ்ந்திடுக என்கிறார் - காமுற்ற இத்யாதி₃யால். 3.

தி.நா—கொண்டு A"ஆற்றாமைசொல்லி அழுவோமை" என்று ஸமது₃:க்கி₂களாக அழுத ஆழ்வார். B "காற்றும் கழியும் கட்டியழ" என்றாரிறே. (செறிவாரை நோக்கும் திணிந்து) அநந்யப்ரயோஜநராய், அந்தரங்க₃மாக ஆஶ்ரயிக்குமவர்களை த்₃ருஷ்டமாகக் கடாக்ஷிப்பர். தம்மைப்போலே அசேதநங்களைக் கட்டிக்கொண்டு அழாமல், ப₄க₃வத் ஸம்ஶ்லேஷமுண்டாய் ஆநந்தி₃க்கும்படி கடாக்ஷித்தருளுவர். 11.

பிள்ளைலோகம் ஜீயர் திருவடிகளே ஶரணம்.

திருவாய்மொழி இரண்டாம்பத்தில்

முதல் திருவாய்மொழி வ்யாக்₂யானங்கள் முற்றுப்பெற்றன.

A 2-1-7. B ஆசார்யஹ்ருத₃யம் 132.

நாலாம் பாட்டு:— ஸமுத்₃ரத்தையும், பர்வதத்தையும், ஆகாஶத்தையும் துழாவிக்கொண்டு, என்னைப்போலே, சந்த்₃ரஸூர்யர்களைக்கொண்டிருக்கும் இரவும் பகலும் உறங்குகிறாயில்லை; குளிர்ந்த வாடையே! வலிமிக்கிருந்துள்ள ஆயுத₄ஶ்ரேஷ்ட₂மான திருவாழியையுடைய ஸ்வாமியைக் காண்பானாய், நீ ஶரீரத்திலே ப₃ஹுகாலமாக வ்யாதி₄யை அடைந்தாயாகாதே? என்கிறாள்- கடலும் இத்யாதி₃யால். 4.

அஞ்சாம் பாட்டு:— கல்பங்கள்தோறும் இவ்வுலகுக்கு வேண்டும் நீரை முகந்துகொண்டு, தோழியையும் என்னையும் போலே கரைந்து நீராய் நெகிழ்கிற மேக₄மே! நீ வாழ்ந்திடுக. நீயும் மது₄ஸூத₃நனுடைய விரோதி₄நிரஸநஶீலத்திலே அகப்பட்டு, அவனிடத்திலுண்டான ஆஶாபாஶத்தாலே நையாநின்றாயாகாதே? என்கிறாள் - ஊழிதோறூழி இத்யாதி₃யால். 5.

ஆறும் பாட்டு:— நைவே ஸ்வப₄ாவமாக இருக்கிற என்னைப்போலே கலாமாத்ரமான சந்த்₃ரனே! நீ இந்நாள், மைபோலேயிருக்கிற ஆகாஶத்தில் இருளைப்போக்கமாட்டிற்றில்லை; மழுங்கிக்குறையாநின்றாய்; ஐயோ, இதென்ன த₃ஶை? ஐந்து வாயையுடைய அரவணைமேலே கண்வளராநின்றுள்ள திருவாழியையுடைய ஸ்வாமியின் மெய்யான வார்த்தையைக் கேட்டு உன்வடிவில் தேஜஸ்ஸை இழந்தாயாகாதே? என்கிறாள் - நைவாய இத்யாதி₃யால். 6.

ஏழாம் பாட்டு:— எங்களுக்கு ஸ்வாமியான நாராயணனுக்கு நெஞ்சை இழந்தோமாய்க்கொண்டு, எங்களுடைய ஆற்றாமையை ஒருவர்க்கொருவர் சொல்லிக்கொண்டு அழுகிற எங்களைப்பற்ற நீ நடுவே வந்து, ஶத்ருக்களுடைய படியிலும் க்ரூரமாய், அநேககாலம் விரோத₄த்திலே நிலைநிற்பாயோ நெருங்கின இருளே? நீ வாழ்ந்திடுக என்கிறாள் - தோற்றோம் இத்யாதி₃யால். 7.

எட்டாம் பாட்டு:— இருளினுடைய வைரம்போலேயிருக்கிற வர்ணத்தையுடைய பெரிய நீரையுடைய கழியே! கெட்டோடிய ஜ்ஞானத்தையடைந்து, ராத்ரியும் பகலும் உறங்கிலும் நீ உறங்குகிறாயில்லை; ஐயோ! உருளுகிற ஶகடத்தை உதைத்த உபகாரகருடைய க்ருபையிலுண்டான பேராசையாலே தரைப்பட்டு நோவுபட்டாயாகாதே? என்கிறாள் - இருள் இத்யாதி₃யால். 8.

ஒன்பதாம் பாட்டு:— நோவத் தொடங்கினால் நொந்து தலைக்கட்டுகையன்றிக்கேயிருக்கிற ப்ரேம வ்யாதி₄யானது ம்ருது₃வாயிருந்துள்ள ஆத்மாவைக் குருத்துவற்றாக உலர்த்த, நந்தாவிளக்கே! நீயும் த₃யநீயையாயிருந்தாய்; செந்தாமரைபோலே விஸ்த்ருதமான கண்களையும், சிறந்த கனிபோலேயிருக்கிற திருவத₄ரத்தையுமுடைய எம்பெருமான் சாத்தியருளின அழகிய ஒளியையுடைய திருத்துழாயை ஆசைப்பட்டு வேவாநின்றாயாகாதே? என்கிறாள் - நொந்தாரா இத்யாதி₃யால். 9.

திருவாய்மொழி இரண்டாம்பத்து இரண்டாம் திருவாய்மொழி

திண்ணன்வீடு ப்ரவேசம்

ஆ— (திண்ணன்வீடு) இப்படி ப்ரஸ்துதமான ஸர்வேஶ்வரத்வத்தை, தம்முடைய ப்ரீத்யதிஶயத்தாலே ஸஹேதுகமாக உபபாதிக்கிறார்.

ஒ— இரண்டாம் திருவாய்மொழியில் — கீழ் தமக்கு வந்த வ்யஸநாதிஶயத்தையும் மறக்கும்படி வந்த ப்ரீதி ப்ரகர்ஷத்தையும் அநுபவித்து விஸ்மிதராயுள்ள ஆழ்வார், "இப்படி ப்ரீதராகைக்குக் காரணம் எம்பெருமான் நிரதிஶய போக்யனாகையால்" என்றும், "இந்த போக்யதைக்கு ஹேது, ஸ்ரஷ்ட்ருத்வ வாத்ஸல்ய ப்ரமுகமான ஸமஸ்த கல்யாணகுணாத்மகனான ஸர்வேஶ்வரனாகை" என்றும் இம்முகத்தாலே அவனுடைய ஈஶ்வரத்வத்தையும் அநுஸந்தித்து, அத்தை உபபாதிக்கிறார்.

ப— இரண்டாம் திருவாய்மொழியில் — கீழ் உக்தமான போக்யத்வத்தினுடைய நிரதிஶயத்வாபாதகமாய், A "மாவாய் பிளந்து" என்று தொடங்கிக் கீழ் ப்ரக்ருதமான ஸௌலப்யத்துக்கும், ஸ்வாமித்வத்துக்கும் ப்ரகாஶகமான மநுஷ்யத்வே பரத்வத்துக்கு உபபாதகமான, அவதார தஶையிலும் அவனுடைய ஸர்வநிர்வாஹகத்வத்தையும், அநிஷ்டநிவ்ருத்தீஷ்டப்ராப்திஹேதுத்வத்தையும்,

பத்தாம் பாட்டு:— "வெந்து' முடியாத ப்ரேமவ்யாதியானது ஸுகுமாரமான ஆத்மாவை வெந்தவிடம் விறகாக எரிக்காநிற்க, இரவும் பகலும் ஓயாதபடி உன் விஷயத்திலேதானே அபிநிவேஶிக்கப்பண்ணி, நீ நிராஶனாயொழிந்தாய்; முகங்காட்டாதே கடக்கநின்றாய்; கேஶியின் வாயைக்கிழித்து, யமளார்ஜுநங்களுக்கு நடுவேபோய், மஹாபலி அபஹரித்த பூமியை எல்லைநடந்து மீட்டுக்கொண்டு, இப்படி உபகரித்தும் அஶாந்தமான உத்யோகத்தையுடையவனே! இனிமேல் என்னைக் கைவிடாதேகிடாய்" என்று, வந்து ஸம்ஶ்லேஷித்த ஈஶ்வரனை ப்ரார்த்திக்கிறார் - வேவாரா இத்யாதியால். 10.

நிகமத்தில்—"நழுவாமலிருக்கிற எல்லாப்பொருளுக்கும் காரணமாயிருக்கிற பரஞ்சோதியின் பொருட்டுத் தானே அபர்யாப்தமான அபிநிவேஶத்தையுடைய குருகூருக்கு நிர்வாஹகரான ஆழ்வார், ஓராயிரமாகச் சொன்னவற்றுள் இந்தப் பத்தையும் ஒரு பாட்டும் விடாதே அநுஸந்திப்பார் வைகுந்தத்தை விடார்கண்டீர்; இது நிஶ்சயம்" என்று உக்தார்த்தஜ்ஞதை நிகமிக்கிறார்-சோராத இத்யாதியால். 11.

ஜீயர் திருவடிகளே ஶரணம்.

ஸ்ரீ ஶுத்தஸத்வாசார்யர் திருவடிகளே ஶரணம்.

A 2-1-10.

ப—ஸர்வாதி₄கத்வத்தையும், ஸர்வப்ரகாரஸமாராத்₄யதையையும், ஆதி₃க்யஸூசக மான புண்ட₃ரீகாக்ஷத்வத்தையும், ஆஶ்ரிதரக்ஷணார்த்த₂மான அர்ணவஶாயித் வத்தையும், அக₄டிதக₄டநாஸாமர்த்₂யத்தையும், ஸர்வ ப்ரகார ரக்ஷகத்வத்தை யும், ஜகஜ்ஜந்மாதி₃ஹேதுத்வத்தையும், ஸர்வதே₃வதா ஸமாஶ்ரயணீயத்வத்தை யும் அருளிச்செய்து, ஸர்வஸ்மாத்பரனாய் ஸர்வஸுலப₄னான ஈஶ்வரனுடைய போ₄க்₃யத்வவர்த்த₄கமான உத்துங்க₃லலிதத்வத்தை உபபாதி₃க்கிறார்.

இ— இரண்டாம் திருவாய்மொழியில் — கீழ் தமக்குப் பிறந்த ஆற்றாமையை மறக்கும்படி முகங்கொடுக்கையால் வந்த ப்ரீதிப்ரகர்ஷத்தை அநுப₄வித்து. "இதுக்கு அடி - அவனுடைய நிரதிஶய போ₄க்₃யதை" என்றும், "அதுக்கு அடி - ஸ்ரஷ்ட்ருத்வ வாத்ஸல்ய ப்ரமுக₂ ஸமஸ்த கல்யாணகு₃ணாத்மகனாகை; அதுக்கு அடி- ஸர்வேஶ்வரத்வம்" என்றும் இம்முக₂த்தாலே ப்ராஸங்கி₃கமாகப் பரத்வத்தை அநுஸந்தி₄த்து, அத்தை உபபாதி₃க்கிறார். கீழே, A"சோராத எப்பொருட்கும் ஆதியாம் சோதிக்கு" என்று ப்ரஸ்துதமான ஈஶ்வரத்வத்தைத் தெரியப் பிறர்க்கு உபதே₃ஶிக்கிறாராகவுமாம். இப்பரத்வம் முதல்திருவாய்மொழியிலே சொல்லிற்றன்றோ? என்னில்; இவர்தாம் ஒருகால் அநுப₄வித்த கு₃ணத்தையே அபூர்வமாக அநுப₄விக்கவல்ல அபி₄நிவேஶத்தையுடையவர்; அவனும் அநுபூ₄த கு₃ணங்களையே அபூர்வமாக அநுப₄விப்பிக்கவல்லன். அதுவேயன்று: அங்கு தாம் அநுப₄வித்தார்; இங்கு பிறர்க்கு உபதே₃ஶிக்கிறார். அங்கு அந்வயத் தாலே உபபாதி₃த்தார்; இங்கு - அந்வயவ்யதிரேகங்களிரண்டாலும் உபபாதி₃க் கிறார். அங்கு ஶ்ருதிப்ரக்ரியையாலே; இங்கு இதிஹாஸ புராண ப்ரக்ரியையாலே.

ச— a கீழில் திருவாய்மொழியில் இவர்க்குப் பிறந்த ஆற்றாமை பேச்சுக்கு நில மன்றிறே; b "கடல் c வெதும்பினால் d விளாவ நீரில்லை" என்னுமாபோலே. e"ஆற்றாமை

அ— திண்ணன்வீடு ப்ரவேஶம்: a...85m "இத்திருவாய்மொழிக்குக் கீழில் திருவாய்மொழியோடு— ப்ராஸங்கி₃கஸங்க₃தியும், ஸாக்ஷாத்ஸங்க₃தியும் என்று இரண்டு வகை ஸங்க₃தி" என்று திருவுள்ளம்பற்றி, முதல் ப்ராஸங்கி₃கஸங்க₃தி அருளிச்செய்கிறார் (கீழில் திருவாய்மொழியில் என்று தொடங்கி) "ப்ராஸங்கி₃கம்" என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் — "ஈஶ்வரன் ஸாத்ம்யபோ₄க₃ ப்ரத₃ஞ்கையாலே 'ஒருகாலே தானே வந்து அநுப₄விப்பித்தானாகில் இவர் கிடையார்' என்று பார்த்து, முதலிலே தன்னுடைய ஸர்வேஶ்வரத்வத்தை அநுப₄விப்பித்து, பின்னை B "ஊனில்

ஜீ—திண்ணன்வீடு ப்ரவேஶ—a...85m "கீழோடு இதுக்கு ப்ராஸங்கி₃கஸங்க₃தியும், ஸாக்ஷாத் ஸங்க₃தியும் என்று த்₃வேத₄ா ஸங்க₃தி" என்று திருவுள்ளம்பற்றி, ப்ரத₂மம் ப்ராஸங்கி₃கஸங்க₃தி மாஹ (கீழில் திருவாய்மொழியில் இத்யாதி₃—ப்ரஸ்துதமான ஈஶ்வரத்வத்தை அநுஸந்தி₄த்து அத்தை அருளிச்செய்கிறார் என்னுமளவும்) 85 n (கீழே "மூவா முதல்வா") இத்யாதி₃ வாக்யத் தாலே ஸாக்ஷாத்ஸங்க₃தி:. "ப்ராஸங்கி₃கம்" என்றதுக்கு பா₄வம்—ஈஶ்வரன் ஸாத்ம்ய போ₄க₃ப்ரத₃ஞ்கையாலே, முந்துறத் தன்னுடைய ஈஶ்வரத்வத்தை அநுப₄விப்பித்துப்

A 2-1-11. B 2-3.

ஆ—யோடே முடிந்துபோமித்தனை" என்றிருந்தார்; அநந்தரம் அவன் வந்து முகங் காட்டினவாறே ஆற்றாமை புக்கவிடம் கண்டிலர்; f "இதுக்கு அடியென்?" என்று பார்த்து ஆராய்ந்தவாறே, இதர விஷயங்களினுடைய லாப₄ாலாப₄த்தளவல்லாத விஷயவைலக்ஷண்யமாயிருந்தது; g பிரிந்தபோது தன்னையொழிய வேறொன்று தோற்றுதபடியாய், கலந்தபோதும், தன்னையொழிய மற்றொன்று தோற்றுதபடியான விஷய வைலக்ஷண்யமாயிருந்தது.

h "இதுக்கு அடியென்?" என்று பார்த்தார்; i ஸமஸ்த கல்யாணகு₃ணாத்மகனுகை யாலேயாயிருந்தது; j "இதுதனக்கு அடியென்?" என்று பார்த்தவாறே, ஸர்வேஶ்வர னுகையாலேயாயிருந்தது; k A "உயர்வற உயர்நலமுடையவன்" என்றல், A "அயர்வறும்

அ—வாழுயிரிலே தன்னை அநுப₄விப்பிக்கிருன்" என்று அருளிச்செய்வர். b.c.d (கடல் இத்யாதி₃) போலே என்று வாக்யம்; "கடல் வெதும்பினுல் விளாவ நீரில்லை" என்னும் ந்யாயம் இங்கே உண்டாயிருந்தது என்றபடி. c வெதும்பினுல் - உஷ்ணமானுல். d விளாவ - ஶமிப்பிக்க. e இதின் தாத்பர்யத்தை விவரிக்கிருர் (ஆற்ருமையோடே இத்யாதி₃) f (இதுக்கு அடியென்) என்றது— "அவன் பிரிந்தபோது 'முடிந்துபோமித்தனை?' என்றிருக்கையும், அவன் முகங்காட்டினுல் ஆற்ருமை தெரியாமையுமாகிற இதுக்கு அடியென்?" என்றபடி. g பூர்வவாக்யம் விவ்ருணோதி (பிரிந்தபோது இதி) விஶ்லேஷத₃ஶாயாம் - விஶ்லிஷ்டம் வஸ்து விநா பூர்வதநஸம்ஶ்லேஷோ த்₃யூதாதி₃ஶ்ச பு₃த்₃தி₄கோ₃சரோ ந ப₄வதி; ஸம்ஶ்லேஷே ச - 1. "யத்ர நாந்யத் பஶ்யதி நாந்யச்ச்₂ருணோதி நாந்யத்₃விஜாநாதி ஸ பூ₄மா" இதி ப்ரகாரேண விஶ்லேஷ து₃:க்க₂ப்ரப்₄ருதி ஸர்வம் பு₃த்₃தி₄கோ₃சரம் ந ப₄வதி இத்யர்த்த₂:.

h இதுக்கு அடி-இந்த வைலக்ஷண்யத்துக்கு அடி என்ற. ... i "வைலக்ஷண்யத்துக்கு அடி கு₃ணங்கள்" என்றவிடத்திலே, 2. "தா₃ர்ஜைதஸ் ஸர்வப்ரஜாகாந்தை: ப்ரீதிஸஞ்ஜநநை: பிது:। கு₃ணைர் விருருசே ராமோ தீ₃ப்தஸ் ஸூர்ய இவாம்ஶுபி₄: ॥" என்றத்தை ஸம்வாத₃மாகக் கண்டு கொள்வது. j (இதுதனக்கு அடி) ஸமஸ்த கல்யாணகு₃ணாத்மகத்வத்துக்கு அடி. k ஸமஸ்த கல்யாண கு₃ணாத்மகத்வஸ்ய நிமித்தம் ஈஶ்வரத்வமிதி ஸ்பு₂ரதி கிம்? இத்யத்ராஹ(உயர்வற உயர்நலம் இதி) ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே அயோத்₄யாகாண்டே₃ ப்ரத₂மஸர்க்கே₃ — 3. "தேஷாமபி மஹாதேஜா:" இத்யாதி₃பி₄: 2. "கு₃ணைர் விருருசே ராம:" இத்யாதி₃பி₄ஶ்ச பூர்வத்ர உத்தரத்ர ச உச்ய

ஜீ—பின்னை B ஊனில் வாழுயிரிலே தன்னை அநுப₄விப்பிக்கிருன்—என்று. c வெதும்பினுல்-உஷ்ண மானுல். f (இதுக்கு அடி) அவன் பிரிந்தபோது "முடிந்துபோமித்தனை" என்றிருக்கையும், அவன் முகங்காட்டினுல் ஆற்ருமை தெரியாமையுமாகிற இதுக்கு அடி என்றபடி. g கீழ்வாக்ய விவரணம் (பிரிந்தபோது இத்யாதி₃).

h இதுக்கு அடி - இந்த வைலக்ஷண்யத்துக்கு அடி. i வைலக்ஷண்யத்துக்கு அடி கு₃ணங்கள் என்றது-2. "கு₃ணைர் விருருசே ராமோ தீ₃ப்தஸ் ஸூர்ய இவாம்ஶுபி₄:" என்றத்தைப்பற்ற. j (இது தனக்கு அடி) ஸமஸ்தகல்யாணகு₃ணாத்மகத்வத்துக்கு அடி. k ஸமஸ்தகல்யாணகு₃ணாத்மகத்வத்துக்கு அடி ஸர்வேஶ்வரத்வம் என்று தோற்றுமோ? என்ன (உயர்வற இத்யாதி₃) 2. "கு₃ணைர் விருருசே ராம:" இத்யாதி₃களாலே பெருமாள்கு₃ணங்களைச் சொல்லிக்கொடுவந்து, கீழ்ச்சொன்ன

A 1-1-1. B 2-3.

சீ—அமரர்களதிபதி'' என்றிறே தோற்றுவது; ஆக, இங்ஙனே ப்ராஸங்கி₃கமாக ப்ரஸ்துதமான l ஈஶ்வரத்வத்தை அநுஸந்தி₄த்து, m அத்தை அருளிச்செய்கிறுர்.

n ''கீழே A 'மூவாமுதல்வா' என்று காரணத்வம் ப்ரஸ்துதமாகையாலே, அந்தக் காரணத்வத்தை உபபாதி₃க்கிறுர் '' என்று பணிக்கும் பிள்ளான். 'முதல் திருவாய்மொழியிலும் சொல்லிற்றில்லையோ ஈஶ்வரத்வம் ?' என்னில் ; o ''ஒருகால் சொன்னேம்'' என்று கைவாங்கியிருக்க வல்லரல்லர் இவர். p ஒருகால் சொல்லிற்று

அ—மாநாநாம் கு₃ணநாம் ஹேத்வாகாங்க்ஷாயாம் 1. ''ஸ ஹி தே₃வைருதீ₃ர்ணஸ்ய ராவணஸ்ய வதா₄ர்த்தி₂பி₄: । அர்த்தி₂தோ மாநுஷே லோகே ஜஜ்ஞே விஷ்ணுஸ் ஸநாதந: ॥'' இதி ஈஶ்வரத்வமேவ ஹி நிமித்தத்வேந உக்தம். l.m (ஈஶ்வரத்வத்தை அநுஸந்தி₄த்து) என்ற அநந்தரம், தாம் ஸம்ஸாரிகளுடைய அநர்த்த₂ங்கண்டு பொறுக்கமாட்டாத ப்ரக்ருதியாகையாலே, தே₃வதாந்தரங்களில் பரத்வபு₃த்₃தி₄பண்ணி அநர்த்த₂ப்படுகிற ஸம்ஸாரிகளைக்கண்டு, அத்தை நிவர்த்திப்பிக்கைக்காக ''ப₄க₃வத்பரத்வத்தை உபதே₃ஶிப்போம்'' என்று பார்த்து (அத்தை அருளிச்செய்கிறுர்) என்று கூட்டி நிர்வஹிப்பது.

n ஸாக்ஷாத்ஸங்க₃தி (கீழே மூவா முதல்வா என்று தொடங்கி) o.q (ஒருகால் சொன்னேம் என்று) இத்யாதி₃வாக்யாநந்தரம், (இனித்தான் ப₄க₃வத்₃விஷயத்தில்) இத்யாதி₃வாக்யம் அநுஸந்தி₄ப்பது. q.p ''இனித்தான்'' என்றதின் விவரணம் (ஒருகால் சொல்லிற்றென்று இத்யாதி₃) q (ப₄க₃வத் விஷயத்தில் புநருக்தி தோ₃ஷாயவாகாது) என்கிறவிடத்திலே, 2. ''ப்ரஶம்ஸாயாம் ப்ரதிஜ்ஞாயாம் ப்ரலாபே தர்ஜநேऽபி வா । ப₄யே ச விஸ்மயே சைவ பௌந:புந்யமலங்க்ருதி: ॥'' என்றதில் ப₄க₃வத்பரத்வ ப்ரதிஜ்ஞையாகையாலே தோ₃ஷமில்லை என்றபடி. o p.r.s ''ஒருகால் சொன்னேம்'' இத்யாதி₃வாக்யத்₃வயவிவரணம் (ஒரு கு₃ணத்தை இத்யாதி₃ வாக்யத்₃வயம்) o...s யத்₃வா, உபதே₃ஷ்ட்ரு ஸ்வபா₄வத்தாலும், உபதே₃ஶ்ய ஸ்வபா₄வத்தாலும், அநுபா₄வ்ய ஸ்வபா₄வத்தாலும், அநுப₄வித்ரு ஸ்வபா₄வத்தாலும், அநுபா₄வயித்ரு ஸ்வபா₄வத்தாலும் புநருக்தி தோ₃ஷாயவன்று என்கிறுர் (ஒருகால் சொன்னேம் என்று தொடங்கி) சேதநருடைய து₃ர்க்க₃தியைக்கண்டு, ''ஒருகால் ப₂லியாவிடில் இனி ஒருகாலாகிலும் ப₂லிக்கிறது''

ஜீ—கு₃ணங்களுக்கு ஹேதுவாக, 1.''ஸ ஹி தே வைருதீ₃ர்ணஸ்ய'' இத்யாதி₃யாலே ஈஶ்வரத்வம் சொல்லிற்றிறே — என்று அருளிச்செய்வர். l.m (ஈஶ்வரத்வத்தை அநுஸந்தி₄த்து) என்ற அநந்தரம் - பராநர்த்த₂ஸஹிஷ்ணுவாகையாலே, ''தே₃வதாந்தரபரத்வ பு₃த்₃தி₄யாலே அநர்த்த₂ப்படுகிற ஸம்ஸாரிகளுக்கு அத்தை நிவர்த்திப்பிக்கைக்காக ப₄க₃வத்பரத்வத்தை உபதே₃ஶிப்போம்'' என்று பார்த்து (அத்தை அருளிச்செய்கிறுர்) என்று சில கூட்டி நிர்வஹிப்பது.

n ஸாக்ஷாத்ஸங்க₃திமாஹ (கீழே மூவா இத்யாதி₃) o.p.q கீழ்வாக்யத்₃வயத்தாலும் பரிஹாரத்₃வயம் அருளிச்செய்து, த்ருதீயபரிஹாரமாஹ (இனித்தான் இத்யாதி₃) 2. ''ப்ரஶம்ஸாயாம் ப்ரதிஜ்ஞாயாம் ப்ரலாபே தர்ஜநேऽபி வா । ப₄யே ச விஸ்மயே சைவ பௌந:புந்யமலங்க்ருதி:॥'' என்றதில் ப₄க₃வத்பரத்வப்ரதிஜ்ஞாபரமாகையாலே புநருக்திதோ₃ஷம் இல்லை, o.p.r.s ''ஒருகால் சொன்னேம் என்று'' இத்யாதி₃ வாக்யத்₃வயத்தையும் அடைவே விவரிக்கிறுர் (ஒரு கு₃ணத்தையே இத்யாதி₃ வாக்யத்₃வயத்தாலே) இந்த வாக்யத்₃வயமும் - அந்த வாக்யத்₃வயத்

A 2-1-10

Released by Maaran's Dog ,Toronto , Canada

ஈ—என்று கைவாங்கலாம் விஷயமன்று அது. q இனித்தான் ப₄க₃வத்₃விஷயத்தில் புநருக்தி தோ₃ஷாய ஆகாது; r ஒரு கு₃ணத்தையே எல்லாக்காலமும் அநுப₄விக்க வல்லா ரொருவர் இவர்; s ஒரு கு₃ணந்தன்னையே "இதுக்கு முன் அநுப₄விப்பித்தது இக்

அ—என்று பின்னையும் உபதே₃ஶிக்குமதொழிய, "ஒருகால் உபதே₃ஶித்தோம்" என்று கைவாங்கி யிருக்கும் ஸ்வபா₄வரல்லர் இவர்; "ஒருகால் சொன்னோமே; வேணுமாகில் அறிகிறார்கள்; அறியாவிடில் வந்ததென்?" என்று கைவாங்கலாம் விஷயமன்று அவன்; ஜ்ஞாநாஜ்ஞாநங்களாலே ஸத்தாநாஶங்களாகையாலே. q,r,s இப்படி பரோபதே₃ஶத்திலே பௌநருக்த்யம் பரிஹரித்தார்; இனி ஸ்வாநுப₄வத்தில் பௌநருக்த்யம் பரிஹரிக்கிறார் (இனித்தான் இத்யாதி₃) அநுபா₄வ்யத் தினுடைய ரஸ்யதையாலே, அநுப₄வஜநிதப்ரீதியாலே பின்னையும் பின்னையும் சொல்லப்பண்ணு மிறே; இவர்தாமும் ஒன்றைக் காலதத்வமுள்ளதனையும் அநுப₄விக்கும்படியான அபி₄நிவேஶத்தை யுடையராகையாலே, பின்னையும் பின்னையும் அநுப₄வித்துப் பின்னையும் பின்னையும் சொல்லா நிற்பர்; அநுபா₄வயிதாவான அவனும், அநுபத₃ம் புதுமை பிறப்பித்து அநுப₄விப்பிக்குமவ னாகையாலே, இவரும் நவம்நவமாக அநுப₄வித்துப் பின்னையும் சொல்லுவர் என்றபடி. o,p யத்₃வா, ஈஶ்வரத்வாபி₄தா₄நாம்ஶமாத்ரே புநருக்திமப்₄யுபக₃ம்ய தத்ர ஹேதுத்₃வயமாஹ (ஒருகால் சொன்னோம் இத்யாதி₃ வாக்யத்₃வயேந).

qதர்ஹி,புநருக்திர் தோ₃ஷோ ந ஸ்யாத் கிம்?இத்யாஶங்காயாம்,வக்ஷ்யமாணவித₄ாபே₄தே₃ந பரிஹாரம் ஹ்ருதி₃ நித₄ாய பரிஹாராந்தரமாஹ (இனித்தான் இதி) 1. "ப்ரஶம்ஸாயாம் ப்ரதிஜ்ஞாயாம் ப்ரலாபே தர்ஜநேऽபி வா। ப₄யே ச விஸ்மயே சைவ பௌந:புந்யமலங்க்ருதி:॥" இதி புநருக்தேரலங்க்ருதித்வேநாபி₄தா₄நாத், ப்ரக்ருதே ப்ரஶம்ஸாவிஸ்மயயோஸ்ஸம்ப₄வாச்சேதி பா₄வ:. r,s"ஒருகால் சொன்னோம்"(o,p) இத்யாதி₃ வாக்யத்₃வயோக்தார்த்த₂த்₃வயே க்ரமேண ஹேதுபரம் (ஒரு கு₃ணத்தை இத்யாதி₃ வாக்யத்₃வயம்) o,pஅத₂வா, ஶங்கித்த பௌநருக்த்யத்தை அப்₄யுபக₃ம்யவாத₃த்தாலும் அநப்₄யுபக₃ம்யவாத₃த்தாலும் பரிஹரிக்கக்கோலி, அதில் அப்₄யுப க₃ம்யவாத₃பக்ஷத்தில், வக்தாவான இவர்தம் படியாலும், விஷயஸ்வபா₄வத்தாலும் பௌந ருக்த்யம் தோ₃ஷாயவன்று என்று பரிஹரிக்கிறார் (ஒருகால் சொன்னோம் என்று தொடங்கி வாக்யத்₃வயத்தாலே) இவர் A ஆராதகாதலையுடையராகையாலே கைவாங்கியிருக்குமவரல்லர் என்றபடி; விஷயம் B அப்பொழுதைக்கப்பொழுதென்னாராவமுதம் என்றபடி. qஇத்தனைவேணுமோ? ப₄க₃வத்₃விஷயத்தில் புநருக்தி தோ₃ஷாயவன்று என்கிறார் (இனித்தான் என்று தொடங்கி) இங்கு, "ப₄க₃வானே பரன்"என்கிற ப்ரதிஜ்ஞையாகையாலே புநருக்தியில்லை என்றபடி. r,s"ஒருகால்சொன் னோம்"(o,p) இத்யாதி₃ வாக்யத்₃வயத்தால்-இவர் விடாயையும், அவன் போ₄க்₃யதையையும்பற்ற ஒரு பரிஹாரம் அருளிச்செய்து. இவருடைய அநுப₄வவைத₃க்₃த்₄யத்தையும், அநுப₄விப்பிக்கவல்ல அவனுடைய ஸாமர்த்₂யாதி₃யையும்பற்றப் பரிஹாராந்தரம்அருளிச்செய்கிறார்(ஒரு கு₃ணத்தை இத் யாதி₃ வாக்யத்₃வயத்தாலே) t அவன்அப்படி அநுப₄விப்பிப்பனோ?என்ன (பயிலாநிற்க இத்யாதி₃).

ஜீ—துக்கு விவரணமாயிருக்கச்செய்தே, அதிற்சொன்ன அர்த்த₂ த்₃வயத்திலேயும் க்ரமேண ஹேது பரமாயிருக்கிறது. o...s யத்₃வா, உபதே₃ஷ்ட்ரு ஸ்வபா₄வத்தாலும், உபதே₃ஶ்யஸ்வபா₄வத்தாலும், அநுபா₄வ்ய ஸ்வபா₄வத்தாலும், அநுப₄வித்ருஸ்வபா₄வத்தாலும், அநுபா₄வயித்ருஸ்வபா₄வத் தாலும், புநருக்தி தோ₃ஷாயவன்று என்கிறார் (ஒருகால் சொன்னோமென்று தொடங்கி க்ரமேண அஞ்சு வாக்யத்தாலே).

A 2-1-11. B 2-5-4.

சீ—குணம்'' என்று தோற்றுதபடி க்ஷணந்தோறும் புதுமை பிறப்பித்து அநுபவிப்பிக்க வல்லானொருவன் அவன்; t பயிலாநிற்கச்செய்தேயிறே uA''பண்டிவரைக் கண்டறிவ தெவ்வூரில் யாம்'' என்பது; u ஆகையிறே ஏகவிஷயமே நித்யப்ராப்யமாகிறது; v இவர் தாமும், w B''எப்பொழுதும் நாள் திங்களாண்டூழி ஊழிதொறும் அப்பொழுதைக்கு அப்பொழுது என்னுராவமுதம்'' என்னுநின்றுர்.

x ஆனாலும் y இதுக்கு y வாசியுண்டு; z முதல்திருவாய்மொழியிலே - பரத்வம் சொல்லாநிற்கச்செய்தே, அது ஸ்வாநுபவமாயிருக்கும்; அந்தப் பரத்வந்தன்னை

அ— u திருமொழி — (பண்டிவரைக் கண்டறிவதெவ்வூரில் யாமென்றே பயில்கின்றுளால்) முதல்தாள் கண்டால், ஸ்வாபாவிகமான ஸ்வாமித்வத்தாலும் முகத்தில் தண்ணளியாலுமாக ''முன்பே கண்டறியும் முகமாயிருந்ததீ! எவ்வூரில் கண்டது?'' என்னும்படியிருக்கும்; சிரபரிசயம் பிறந்தால் பின்பு, ''முன்பு ஓரிடத்திலும் இவனைக் கண்டறியோமீ'' என்னும்படியாயிருக்கும்; நித்யாபூர்வமான விஷயம் என்றபடி. சொன்ன இரண்டு அர்த்தத்தையும் இது காட்டுமோ? என்ன; ''பயில்கின்றுளால்'' என்றது கண்டாயே; பௌநஃபுந்யதாதிஶயத்திலே நோக்கு. v அவ்விஷயந்தான் இவர்க்கு அப்படியிருக்குமோ? என்ன (இவர்தாமும் இத்யாதி) w (எப்பொழுதும் இத்யாதி) எல்லா க்ஷணம், எல்லா நாள், எல்லா மாஸம், எல்லா ஆண்டு, எல்லாவகைப்பட்ட ஊழியூழிதோறும் அவ்வோ அவ்வோ காலங்களில் என்னுள்ளே கலந்து அத்ருப்திகரமான அம்ருதமானவன்.t,u.u யத்வா, ''ஒரு குணத்தை''(r.s) இத்யாதி வாக்யத்வயோக்தே அர்த்தே ப்ரமாணதயாநுக்ராஹகோபபத்தீ தர்ஶயதி (பயிலாநிற்க இத்யாதி வாக்யத்வயேந) A ''பயில் கின்றுளால்'' இதி வர்த்தமாநார்த்தே ஹ்ருதயம். v A''பண்டிவரை'' இத்யுபாத்தப்ரமாணஸ்ய ஸ்ரீபராகாலீயத்வாத் அநதிஸ்புடார்த்தத்வாச்சாஹ (இவர்தாமும் இதி) 1. ''க்ஷணே க்ஷணே யந்நவதாமுபைதி''இதி ஹ்யுச்யதே; ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகே கிமுதேதி பாவ:. t...w''(பயிலாநிற்கச்செய்தே இத்யாதி ஆராவமுதமென்னுநின்றுர் இத்யந்தம்) 'ஒருகால்' இத்யாதி வாக்யத்வயத்துக்கு (o,p) ஶேஷம்'' என்றும் சொல்லுவர்.

x.y.z.a...eஇப்படி புநருக்தி வருகைக்கு ஹேதுக்களை உபபாதித்து,அதிலும் இதுக்கு விஶேஷமுண்டு என்கிறுர் (ஆனாலும் இத்யாதி) யத்வா, இனிமேல் பௌநருக்த்யத்தை அநப்யுபகம்ய வாதத்தாலே பரிஹரிக்கிறுர் (ஆனாலும் என்று தொடங்கி) y இதுக்கு - இத்திருவாய்மொழிக்கு. x(ஆனாலும்) ஈஶ்வரத்வமேவ அத்ராபி ப்ரதிபாத்யதே யத்யபி; ததாபி இத்யர்த்த:. z.a...eப்ரதம

ஜீ— t.u அப்படி க்ஷணந்தோறும் புதியதாயிருக்குமோ? என்ன (பயிலாநிற்க இத்யாதி) t பயிலாநிற்கச்செய்தே - பரிசயம் பண்ணுநிற்கச்செய்தே. u (பண்டு இத்யாதி) திருமொழி: பண்டு இவரைக் கண்டறிந்தது எவ்வூரிலே நாம்? என்கை. v,wஅவ்விஷயம்இவர்க்கும் அப்படியிருக்குமோ? என்ன (இவர்தாமும் இத்யாதி) w (எப்பொழுதும் இத்யாதி) எல்லா க்ஷணம், எல்லா நாள், எல்லா மாஸம், எல்லா ஆண்டு, எவ்வகைப்பட்ட ஊழியூழிதோறுமான அவ்வோ அவ்வோ காலங்களிலே எனக்கு அத்ருப்திகரமான அம்ருதமானவனே! என்கை.

x.y.z.a...eஆக, கீழ் பௌநருக்த்யத்தை அப்யுபகம்யவாதத்தாலே பரிஹரித்து, அநப்யுபகம்ய வாதத்தாலே பரிஹரிக்கிறுர் (ஆனாலும் இத்யாதி) yஇதுக்கு-இத்திருவாய்மொழிக்கு. xஆனாலும்-ஈஶ்வரத்வம் சொன்னாலும். y வாசியுண்டு-விஶேஷமுண்டு. z.a...e வாசியை நாலுவிதமாகக் காட்டுகிறுர் (முதல்திருவாய்மொழியில் இத்யாதி) a (அந்வயவ்யதிரேகங்களிரண்டாலும்) என்றது-

A பெரியதிருமொழி 8-1-9. B 2-5-4.

1. திண்ணன் வீடு முதல்மு முதுமாய்
எண்ணின் மீதிய னெம்பெரு மான்
மண்ணும் விண்ணுமெல் லாமுட னுண்டநம்
கண்ணன் கண்ணல்ல தில்லையோர் கண்ணே.

ஆ— 1. வ்யா:— மோக்ஷாத்₃யசேஷபுருஷார்த்த₂ப்ரத₃னுய், வாங்மநஸாபரிச்சே₂த்₃ய கல்யாணகு₃ணங்களையுடையனுய், எனக்கு ஸ்வாமியாய், ஸர்வாத்ம ஸம்ரக்ஷகனுயிருந்த Aவண்துவரைப் பெருமானே இஜ்ஜக₃த்தில் ஈச்வரன் ; மற்று ஈச்வரன் இல்லை; இதில் ஒரு ஸம்சயம் இல்லை என்கிருர். 1.

ஒ— அவ:— முதற்பாட்டில் — இஜ்ஜக₃த்துக்கு க்ருஷ்ணனே ஈச்வரன் என்கிருர்.

வ்யா:— (திண்ணம்) த்₃ருட₄ம். (வீடுமுதல் முழுதுமாய்) மோக்ஷப்ரப்₄ருத் யசேஷ புருஷார்த்த₂ ப்ரத₃னுய். (திண்ணன் வீடுமுதல் முழுதுமாய்) ஒருநாளும் அழியாத பரமபத₃ம் தொடக்கமான அசேஷ விபூ₄தியையுடையனுய் என்றுமாம். (எண்ணின் என்று தொடங்கி) அஸங்க்₂யேய கல்யாணகு₃ணங்களையுமுடையனுய், ப்ரளயாபத்து வந்தபோது பூ₄மி தொடக்கமான ஸகலலோகத்தையும் தரம்பாராதே ஒக்கத் திருவயிற்றிலே வைத்துக்கொண்ட நம்முடைய க்ருஷ்ணனே இஜ்ஜக₃த்துக்கு த்₃ருஷ்டி. 'நம் கண்ணன்' என்று - ரக்ஷகத்வ ப்ரஸித்₃தி₄யைச் சொல்லுகிறது. 1.

ஈ-எல்லார்க்கும் அநுப₄விக்கலாம்படி பிறர்நெஞ்சிலே படுத்துகிருராகையால் பரோப தே₃சத்தாலே பரத்வாநுப₄வம் பண்ணுகிருர் ; அங்கு - அந்வயமுக₂த்தாலே பரத்வம் சொன்னுர்; a அந்வயவ்யதிரேகங்களிரண்டாலும் பரத்வம் சொல்லுகிருர் இங்கு. அங்கு - b ச்ருதிச்சா₂யையாலே சொன்னுர்; இங்கு c இதிஹாஸ புராண ப்ரக்ரியையாலே சொல்லு கிருர். அங்கு - d பரத்வத்திலே பரத்வம் ; இங்கு - e அவதாரத்திலே பரத்வம்.

அ-த₃சகாத்அஸ்மிந் த₃சகே விசேஷம் சதுர்த₂ர த₃ர்சயதி(முதல்திருவாய்மொழியிலே இத்யாதி₃) a (அந்வயவ்யதிரேகங்களிரண்டாலும்) இதி வக்து:—'' நம் கண்ணன் கண் அல்லதில்லையோர் கண்ணே''(1) இத்யாதௌ ஹ்ருத₃யம். b ச்ருதிச்சா₂யை - ஸாமாநாதி₄கரண்யம்; c இதிஹாஸ புராண ப்ரக்ரியை-வையதி₄கரண்யம். c (இதிஹாஸபுராண ப்ரக்ரியையாலே) என்றது-1.''க்ருஷ்ண ஏவ ஹி லோகாநாமுத்பத்திரபி சாப்யய:'' ''மாபாவம் விட அரற்குப் பிச்சைபெய்''(2) இத்யாதி₃ யைப்பற்ற. d (பரத்வத்திலே பரத்வம்) என்றது-B''அயர்வறும் அமரர்கள்'' என்றத்தைப்பற்ற. e (அவதாரத்திலே பரத்வம்) என்றது - '' கண்ணன் ''(1) என்றத்தைப்பற்ற.

ஜீ—''நம் கண்ணன் கண் அல்லதில்லையோர் கண்ணே''(1) என்றத்தைப்பற்ற. b ச்ருதிச்சா₂யை- ஸாமாநாதி₄கரண்யம் ; c இதிஹாஸபுராண ப்ரக்ரியை - வையதி₄கரண்யம். c (இதிஹாஸ புராணப்ரக்ரியையாலே) என்றது - 1. '' க்ருஷ்ண ஏவ ஹி லோகாநாமுத்பத்திரபி சாப்யய: '' ''மாபாவம் விட அரற்குப் பிச்சைபெய்'' (2) இத்யாதி₃யைப்பற்ற. d (பரத்வத்திலே பரத்வம்) என்றது - 3 ''அயர்வறும் அமரர்களதிபதி'' என்றத்தைப்பற்ற. e (அவதாரத்திலே பரத்வம்) என்றது - ''கண்ணன்'' (1) என்றத்தைப்பற்ற.

A 4-6-10, B 1-1-1.

ப— அவ:— முதற்பாட்டில் — க்ருஷ்ணனே ஸர்வநிர்வாஹகன் என்கிறார்.

திண்—திண்மையையுடைத்தாய், **நல்**—விலக்ஷணமான, **வீடு**—மோக்ஷம், **முதல்**—முதல், **முழுதுமாய்**—ஸகலப்ரயோஜந நிர்வாஹகனாய், **எண்ணின்மீதியன்**—நினைவுக்கு அவ்வருகான அபரிச்சிந்ந ஸ்வபாவனாய், **எம்பெருமான்**—(இம்மேன்மையைக் காட்டி) என்னை அடிமைகொண்ட ஸ்வாமியாய், **மண்ணும்**—பூமியும், **விண்ணும்** — ஊர்த்வலோகமும், **எல்லாம்** — ஒன்றொழியாமல், **உடன்** — (தாரதம்யமில்லாதபடி) ஏகோத்யோகத்திலே, **உண்ட**—வயிற்றிலே வைத்து நோக்கி, **நம் கண்ணன்**—க்ருஷ்ணனாய் அவதரித்து நமக்கே தன்னைத்தந்த ஸுலபனே, **கண்**—ஜகத்துக்கு நிர்வாஹகன் ; **அல்லது**—அல்லது, **ஓர்**—ஒரு, **கண்**—நிர்வாஹகவஸ்து, **இல்லை**—இல்லை.

கண் - களைகண். திண்ணன் என்றது - நிஶ்சிதம் என்றுமாம். 1.

ஈ— அவ:— முதற்பாட்டில் — இத்திருவாய்மொழியில் சொல்லுகிற பரத்வத்தை ஸங்க்ரஹேண சொல்லுகிறார். ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனாய், ப்ரளயாபத்ஸகனான க்ருஷ்ணனே ஈஶ்வரன் என்கிறார்.

வ்யா:— **(திண்ணன்)** த்ருடம். **(வீடுமுதல் முழுதுமாய்)** மோக்ஷப்ரப்ருத்யஶேஷபுருஷார்த்த ப்ரதனாய். **(திண்ணன் வீடுமுதல் முழுதுமாய்)** ஒருநாளும் அழியாத பரமபதம் முதலான ஸகலலோகங்களையுமுடையனாய் என்றுமாம். **(எண்ணின்மீதியன்)** எண்ணுக்கு மேற்பட்டான். அஸங்க்யேய கல்யாணகுணகணன். கீழ் - புருஷார்த்த ப்ரதத்வமாகிற ஔதார்யகுண பரமானபோது, அநுக்தகுணங்களைச் சொல்லிற்றாகக்கடவது. **(எம்பெருமான்)** குணவிபூதிகளைக் காட்டி என்னை எழுதிக்கொண்டவன். **(மண்ணும் இத்யாதி)** பூம்யந்தரிக்ஷாதிகளைப் பிரிகதிர்ப்படாமே தரம்பாராதே ஒருகாலே திருவயிற்றிலே வைத்து ரக்ஷித்த. **(நம் கண்ணன்)** என்று—1. "**कृष्ण एव हि लोकानामुत्पत्तिरपि चाप्ययः। कृष्णस्य हि कृते भूतमिदं विश्वं चराचरम्॥**" (க்ருஷ்ண ஏவ ஹி லோகாநாமுத்பத்திரபி சாப்யய:। க்ருஷ்ணஸ்ய ஹி க்ருதே பூதமிதம் விஶ்வம் சராசரம் ॥) என்கிற ப்ரமாண ப்ரஸித்தியைச் சொல்லுகிறது. "நம்" என்று - அத்தைத் தமக்கு ப்ரகாஶிப்பித்தவன். **(கண்)** த்ருஷ்டி; நிர்வாஹகன். A "களைகண்" என்று - நிர்வாஹகரைச் சொல்லக்கடவதிறே. **(அல்லதில்லையோர் கண்ணே)** வேறொரு த்ருஷ்டியில்லை. அர்த்தமின்றிக்கே, "பீலிக்கண், மாலைக்கண்" என்னுமாபோலே உக்திமாத்ரமாக இருப்பதும் ஒன்றில்லை. "**கண்ணன் கண்**" என்றது - அந்வயத்தாலே ; "**அல்லதில்லையோர் கண்**" என்றது - வ்யதிரேகத்தாலே. இல்லையோர் கண்; இது திண்ணம். 1.

ப—12 A 5-8-8 ; பெரியதிருமொழி 4-6-1.

ஈ— அவ:— முதற்பாட்டு. இத்திருவாய்மொழியில் சொல்லுகிற பரத்வத்தை ஸங்க்3ரஹேண அருளிச்செய்கிறார்.

வ்யா:— (திண்ணன்வீடு முதல் a முழுதுமாய்) a2 திண்ணன் என்றது-a3 திண்ணம் என்றபடி. அதாவது-த்3ருட4ம் என்றபடி. த்3ருட4மான வீடு என்று-நித்ய விபூ4திக்கு விஶேஷணமாய், b தா3ர்ட்4யமாவது - c 1. ஆவிர்ப4ாவ திரோப4ாவ ஜந்ம நாஶ விகல்பங்கள் என்னுமவையில்லாமையாலே d கர்மநிப3ந்த4நமாக வரும் அழிவில்லை என்கை. e ஐச்ச2மாக வரும் விகாரங்களுண்டு; ஆனால் தோ3ஷாயவுமன்று; f அது அழி

அ— முதற்பாட்டு. (திண்ணன் இத்யாதி3) a2.a3(திண்ணன் என்றது திண்ணம் என்றபடி) என்றது-"மனக்கள் உழறி வரும்" என்கிற ந்யாயத்தாலே. b,c1. "தத3தத3க்ஷயம் நித்யம் ஜக3ந்முநிவராகி2லம் I ஆவிர்ப4ாவ திரோப4ாவ ஜந்ம நாஶ விகல்பவத் II" 2. "அம்ருதம் ஶாஶ்வதம் நித்யமநந்தம் பரமம் பத3ம் I ஶுத்3த4ஸத்த்வமயம் தி3வ்யமக்ஷரம் ப்3ரஹ்மண: பத3ம் II" 3. "அக்ஷரம் ஶாஶ்வதம் நித்யம் தி3வி சக்ஷுராததம் I ந ப்ரவேஷ்டும் து ஶக்யம் தத் ப்3ரஹ்மருத்3ராதி3தை3வதை: II அக்ஷரம் பரமம் தா4ம வைகுண்ட2ம் ஶாஶ்வதம் பத3ம் I நித்யஞ்ச பரமவ்யோம ஸர்வோத்க்ருஷ்டம் ஸநாதநம் II" இத்யாதி3களை உட்கொண்டு அருளிச்செய்கிறார் (தா3ர்ட்4யமாவது ஆவிர்ப4ாவ இத்யாதி3) c 1. (தத3தத் இத்யாதி3) தோற்றிமறைகையாகிற ஜந்மநாஶ விகல்பங்களையுடைத்தாகையாலே, அக்ஷயம் நித்யம் தத3தத் அகி2லம் ஜக3த் ஸர்வேஶ்வரனுக்கு ஶரீரம் என்றபடி, அன்றிக்கே, ஆவிர்ப4ாவதிரோப4ாவமாவது - மஹாஸ்ருஷ்டியும் மஹா ப்ரளயமும்; ஜந்மநாஶம் என்றது-வர்த்தமாநோத்பத்தி வர்த்தமாநவிநாஶங்கள் என்னவுமாம். d A"விமாந கோ3புர மண்டப ப்ராஸாதா3தி3ரூபேண பரிணமிக்கக்கடவதாய்" இத்யபி4தா4நாத் உத்பத்திவிநாஶாப4ாவஸ் தத்ர கத2மித்யத்ர உத்தரம் (கர்மநிப3ந்த4நமாக இதி) e, f அங்கும் பரிணாமமுண்டே என்ன (ஐச்ச2மாக இத்யாதி3) f அது - ஐச்ச2மான விகாரம். e,f "ஐச்ச2மானது அழிவாயும் தோற்றாது" என்கிறவிடத்திலே - மணற்கொட்டகமிட்டு விளையாடுகிறத்தை அழித்தால், அது அழிவாய்த் தோற்றாதிறே என்று கண்டுகொள்வது. g யத்3யபி விநாஶ

ஜீ— முதற்பாட்டு. (திண்ணன் இத்யாதி3) a3 (திண்ணம் என்றபடி) என்றது-"மனக்கள் உழறி வரும்" என்கிற ந்யாயத்தாலே. b.c ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணே ப்ரத2மேऽம்ஶே—1. "தத3தத3க்ஷயம் நித்யம் ஜக3ந்முநிவராகி2லம் I ஆவிர்ப4ாவ திரோப4ாவ ஜந்ம நாஶ விகல்பவத் II" 2. "அம்ருதம் ஶாஶ்வதம் நித்யமநந்தம் பரமம் பத3ம் I ஶுத்3த4ஸத்த்வமயம் தி3வ்யமக்ஷரம் ப்3ரஹ்மண: பத3ம் II" இத்யாதி3களை உட்கொண்டு அருளிச்செய்கிறார் (தா3ர்ட்4யமாவது ஆவிர்ப4ாவ இத்யாதி3) ஆவிர்ப4ாவதிரோப4ாவங்கள் என்று - ஸமஷ்டிஸ்ருஷ்டியையும், ஸமஷ்டிஸம்ஹாரத்தையும் சொல்லி, ஜந்மநாஶங்கள் என்று - வர்த்தமாநோத்பத்தி நாஶங்களைச் சொல்லுதல்; ஆவிர்ப4ாவ திரோப4ாவரூப ஜந்மநாஶங்கள் என்னுதல், ஆவிர்ப4ாவம் – தோற்றுகை. திரோப4ாவம் - மறைகை. d விமாநகோ3புரமண்டபாதி3 ரூபேண பரிணாமமுண்டாயிருக்க, "இல்லை" என்கிறதென்? என்ன (கர்மநிப3ந்த4ந இத்யாதி3) e. f அங்கும் பரிணாமமுண்டே என்ன (ஐச்ச2மாக

ப்ர— c1. (திண்ணன்வீடு) श्रीविष्णुपुराणे प्रथमेंशे (२२)—"तदेतदक्षयं नित्यं जगन्मुनिवराखिलम्। आविर्भावतिरोभावजन्मनाशविकल्पवत्॥ ६०॥"

A தத்வத்ரயம்-79.

ஜீ—வாயும் தோற்றுதிறே; g ஏதேனுமாக ஸம்ஸாரவிபூதியிற்போலே கர்மநிபந்தநமாக வருமவை இல்லை என்கை. h திண்ணிதான நித்யவிபூதி தொடக்கமான i எல்லா விபூதியையுமுடையனாய்; அன்றியே, “திண்ணம்” என்கிற இத்தை விட்டுவைத்து, வீடுமுதல் முழுதுமாய்-j மோக்ஷப்ரப்ருத்யஶேஷபுருஷார்த்தப்ரதனாய் என்னவுமாம்.

(எண்ணின் மீதியன்) அஸங்க்யேயமான கல்யாணகுணத்தையுடையவன். k கீழ் விபூதிபரமானபோது, “எண்ணின் மீதியன்” என்றது - l குணபரமாகிறது; m கீழ் குணபரமானபோது, “எண்ணின் மீதியன்” என்றவிடம் - விபூதிபரமாகிறது. n “வீடுமுதல் முழுதுமாய்” என்றபோது - o மோக்ஷப்ரதத்வத்தையே நினைத்ததாகில்,

அ—த்வேந ந ஸ்பூரதி. அதராபி விநாஶோऽஸ்தி கலு? இத்யத்ர உத்தரம் (ஏதேனும் இதி) h,i ஶப்தார்த்தம் (திண்ணிதான இத்யாதி) a,i இவ்வர்த்தத்தில், “முழுதுமாய்” என்றது-லீலாவிபூதியைச் சொல்லுகிறது; a “முழுதுமாய்” என்ற ஸாமாநாதிகரண்யம் - நிர்வாஹ்ய நிர்வாஹகபாவேந. j (மோக்ஷ இத்யாதி) ஐஶ்வர்யகைவல்யாத்யஶேஷபுருஷார்த்தப்ரதனாய் என்றபடி. இத்தால் - ஔதார்யகுணத்தைச் சொல்லிற்றாய், இது மற்ற குணங்களுக்கும் உபலக்ஷணமாய், ஸமஸ்தகல்யாணகுணங்களையுமுடையவன் என்றபடி. a,j ப்ரதாத்ருப்ரதேயபாவேந ஸாமாநாதிகரண்யம். a,j,n,o (“வீடுமுதல் முழுதுமாய்” என்றபோது-மோக்ஷப்ரதத்வத்தையே நினைத்ததாகில்) இதி க்ரந்தபர்யாலோசநாயாம், மோக்ஷப்ரதத்வமாத்ரபரத்வஞ்ச ஏகோர்த்த:. தத்பக்ஷே, வீடுமுழுதுக்கும் முதலாய் இதி ஶப்தார்த்த:; ஸாலோக்ய ஸாரூப்ய ஸாமீப்ய ஸாயுஜ்ய பேதபிந்ந ஸகலவிதமோக்ஷப்ரத இதி யாவத்; யத்வா, ஆத்மாநுபவ பகவத்ப்ராப்திரூப பேதபிந்ந ஸமஸ்தமோக்ஷப்ரத இத்யர்த்தோ வா. ஏவம் “திண்ணன் வீடுமுதல் முழுதுமாய்” இத்யஸ்ய விபூதித்வயபரத்வேந, மோக்ஷப்ரதத்வப்ரப்ருதி ஸமஸ்த கல்யாணகுணபரத்வேந, மோக்ஷப்ரதத்வமாத்ரபரத்வேந ச அர்த்தத்ரயம்.

k,l,m பௌநருக்த்யாநகமநாயாஹ (கீழ் விபூதி பரமானபோது இத்யாதி) l (குணபரமாகிறது) என்றது ஸமஸ்தகுணபரமாகிறது என்றபடி. m (கீழ் குணபரமானபோது) புருஷார்த்தப்ரதத்வம்-குணாந்தரங்களுக்கும் உபலக்ஷணமென்று தாத்பர்யம். o (மோக்ஷப்ரதத்வத்தையே)

ஜீ—இத்யாதி) g அழிவாய்த் தோற்றுவிட்டாலும் விகாரமுண்டே என்ன (ஏதேனும் இத்யாதி) h,i ஶப்தார்த்தம் (திண்ணிதான இத்யாதி) a இவ்வர்த்தத்தில், “முழுதுமாய்” என்றது - லீலாவிபூதியைச் சொல்லுகிறது; “ஆய்” என்ற ஸாமாநாதிகரண்யம்-நிர்வாஹ்யநிர்வாஹக பாவேந. j (மோக்ஷ இத்யாதி) ஐஶ்வர்யகைவல்யாத்யஶேஷபுருஷார்த்தப்ரதனாய் என்றபடி. இத்தால் ஔதார்யகுணத்தைச் சொல்லிற்றாய், இது மற்ற குணங்களுக்கும் உபலக்ஷணமாய், ஸமஸ்தகல்யாணகுணங்களையுமுடையவன் என்றபடி. “ஆய்” என்ற ஸாமாநாதிகரண்யம் - ப்ரதாத்ருப்ரதேய பாவேந.

k, l, m பௌநருக்த்யம் வாராமல் பரிஹரிக்கிறார் (கீழ் விபூதி இத்யாதி) l (குணபரமாகிறது) ஸமஸ்தகுணபரமாகிறது. m (கீழ் குணபரமானபோது) புருஷார்த்தப்ரதத்வம் குணாந்தரங்களுக்கும் உபலக்ஷணம் என்று தாத்பர்யம். o (மோக்ஷப்ரதத்வத்தையே) மோக்ஷப்ரதத்வமாத்ரத்தையே. அதாவது - ஔதார்யகுணமாத்ரத்தையே சொல்லிற்றாகில் என்றபடி. மோக்ஷபதம் - புருஷார்த்தமாத்ரோபலக்ஷணம். ஆக, “திண்ணன் வீடு”

ஞ—"எண்ணின் மீதியன்" என்றவிடம் - அநுக்தமான கு₃ணங்களைச் சொல்லுகிறது. ழ "எண்ணின் மீதியன்" என்றவிடம் - எண்ணுக்கு மேலாயுள்ளான் என்றபடி. q கு₃ணங்களாலேயாதல், விபூ₄தியாலேயாதல் வந்த அபரிச்சே₂த்₃ய ஸ்வப₄ாவதையைச் சொல்லுகிறது. (எம்பெருமான்) கு₃ணவிபூ₄திகளையுடையனுயிருக்கிற இருப்பைக்காட்டி என்னை எழுதிக்கொண்டவன்.

(மண்ணும் இத்யாதி₃) r இப்படி இவற்றையுடையனும், உடைமை நோவுபட விட்டிருக்கையன்றிக்கே ப்ரளயாபத்திலே வயிற்றிலே வைத்து நோக்கும் என்கிறார். பூ₄ம்யந்தரிக்ஷாதி₃களை வெள்ளங்கொள்ளப்புக, எடுத்து வயிற்றிலே வைக்கிறவிடத்தில் s ஒன்றும் பிரிகதிர்ப்படாமே, s₂ ஏககாலத்திலே வைத்து ரக்ஷித்த நம் கண்ணன். (உடனுண்ட) t ரக்ஷணம் அவனுக்கு த₄ாரகமாகையாலே - "உண்ட" என்கிறது. இல்லையாகில், u "காக்கும்" என்ன அமையும்.

அ—மோக்ஷபத₃ம் புருஷார்த்த₂மாத்ரோபலக்ஷணம் என்றபடி. p ஸாமாந்யஶப்₃த₃த்வே ஹி ஏவம் வ்யத்யயேந அர்த்த₂: ஸ்வீகர்த்தும் ஶக்யத இத்யத்ராஹ (எண்ணின்மீதியன் என்றவிடம் இதி) q பூர்வவாக்யம் விவ்ருணோதி (கு₃ணங்களாலேயாதல் இதி).

r "மண்ணும்" இத்யாதி₃க்கு அவதாரிகை (இப்படி இத்யாதி₃) s.s₂ "எல்லாம், உடன்" இதி பத₃த்₃வயஸ்ய சார்த்த₂மாஹ (ஒன்றும் பிரிகதிர்ப்படாமே, ஏககாலத்திலே இதி) பிரிகதிர்ப்படுகை-கதிர்பிரிகை. t "ரக்ஷித்த" என்னாதே, "உண்ட" என்கிறதென்? என்ன (ரக்ஷணம் அவனுக்கு இத்யாதி₃) "வயிற்றிலே வைத்துக்கொண்டு" என்னுமதுக்கு "உண்ட" என்னவொண்ணுது; அது த₄ாரகமானுலாயிற்று "உண்ட" என்கிறதென்று கருத்து. u (காக்குமென்ன) "கண்ணன் கண்" இத்யாதி₃க்கு இதுவே ஹேதுவாகப் போருமிறே என்று தாத்பர்யம்.

ஜீ—இத்யாதி₃க்கு மூன்று அர்த்த₂ம்; அதாவது—"திண்ணன் வீடு" இத்யாதி₃யாலே - உப₄யவிபூ₄தியையும், "எண்ணின் மீதியன்" என்று கு₃ணங்களையும் சொல்லுதல். யத்₃வா, "திண்ணன் வீடு" இத்யாதி₃யாலே-மோக்ஷபுருஷார்த்த₂ப்ரத₃த்வரூபௌதா₃ர்யாதி₃ கு₃ணங்களைச் சொல்லி, "எண்ணின் மீதியன்" என்று - உப₄யவிபூ₄தியையும் சொல்லுதல்; அன்றிக்கே, ("திண்ணன் வீடு" இத்யாதி₃யாலே-ஔதா₃ர்ய(ாதி₃?) கு₃ணமாத்ரத்தையே சொல்லி "எண்ணின் மீதியன்" என்று அநுக்தங்களான கு₃ணங்களைச் சொல்லுதல்—என்று. p ஏகஶப்₃த₃த்துக்கே நினைத்த வகைகளெல்லாம் சொல்லக்கூடுமோ? என்ன; ஸாமாந்ய ஶப்₃த₃மாகையாலே கூடும் என்கிறார் (எண்ணின் மீதியன் என்றவிடம் இத்யாதி₃) q கீழ்வாக்யவிவரணம் (கு₃ணங்களாலே இத்யாதி₃).

r "மண்ணும்" இத்யாதி₃க்கு அவதாரிகை (இப்படி இத்யாதி₃) s "எல்லாம்" என்றதுக்கு அர்த்த₂ம் (ஒன்றும் பிரிகதிர்ப்படாமே) என்று. பிரிகதிர்ப்படாமே—தப்பிப்போகாதே. s₂ "உடன்" என்றதுக்கு அர்த்த₂ம் (ஏககாலத்திலே) என்று. t ரக்ஷித்தவன் என்னாதே, "உண்ட" என்கிறதென்? என்ன (ரக்ஷணம் இத்யாதி₃) த₄ாரகமானுலாயிற்று "உண்ட" என்ன அடுப்பதென்று கருத்து. u (காக்குமென்ன அமையும்) "கண்ணன் கண்" இத்யாதி₃க்கு இதுவே ஹேதுவாகப் போருமிறே என்று கருத்து.

ஈ— க்ருஷ்ணனோ பின்னை ஜக3த்தை விழுங்கினான்? என்னில்; ஆம், க்ருஷ்ணனே; vA அங்காந்திட வையமேழும் கண்டாளிறே யஶோதை; ஆகையாலே ஸர்வரக்ஷகனான க்ருஷ்ணனே ஜக3த்துக்கு w த்3ருஷ்டி; x1. "कृष्ण एव हि लोकानामुत्पत्तिरपि चाप्ययः। कृष्णस्य हि कृते" (க்ருஷ்ண ஏவ ஹி லோகாநாமுத்பத்திரபி சாப்யய:। க்ருஷ்ணஸ்ய ஹி க்ருதே) என்கிற ப்ரமாண ப்ரஸித்3தி4யிருக்கிறபடி.

(அல்லது இல்லை y ஓர் y2 கண்ணே) y3 இவ்வர்த்த2த்தையொழிய ஶப்3த3த்தைக் கொண்டுபோய், z "பீலிக்கண்" என்று வ்யவஹரியாநின்றதிறே; a அதுக்கும் கூச

அ— v ப்ரமாணார்த்தோ2பந்யாஸபூர்வகம் ஶங்காம் பரிஹரதி (அங்காந்திட இத்யாதி3) பெரியாழ்வார் திருமொழி—A "ஐயநாவழித்தாளுக்கு அங்காந்திட வையமேழும் கண்டாள் பிள்ளை வாயுளே" — அப்படியிருந்துள்ள மஞ்சளாலே மெல்லிதான திருநா வழித்தவளுக்கு அதுக்கு உடலாக அங்காந்திட, பிள்ளையுடைய வாயுள்ளே ஸகலலோகங்களையும் கண்டாள். w த்3ருஷ்டி- நிர்வாஹகன் என்றபடி. x "எம்பெருமான்" என்றிருக்க "நம்" ஆவதென்? என்ன; அது ப்ரஸித்3தி4பரம் என்கிறார் (க்ருஷ்ண ஏவ ஹி இத்யாதி3) t ஏதேந - "உண்ட" இத்யஸ்ய அவாந்தரப்ரளயபத்3ரக்ஷணவிவக்ஷயா, மஹாப்ரளயபத்3ரக்ஷணவிவக்ஷயா ச த்3வைவித்4யம் ஸூச்யதே. இதுக்குக்கீழ் 1. "யதா2 பு3த்3பு3த3:" இத்யாதி3. ஜலாத்3பு3த்3பு3த3 உத்தா2ய, தத்ரைவ - அந்த ஜலத்திலே யதா2 லீயதே. ததா2 சராசராணி பூ4தாநி ஸதா3 நாராயணே உத்தா2ய தஸ்மிந்நேவ லீயந்த இத்யர்த்த2:.

y, y2, y3, z கண் என்னாதே, "ஓர்கண்" என்கிறதென்? என்ன (இவ்வர்த்த2த்தை இத்யாதி3) யத்3வா, ஓர் கண்-ஆபா4ஸம் சக்ஷு: இத்யமுமர்த்த2மாஹ (இவ்வர்த்த2த்தையொழிய இதி) யதா2 த3ர்ஶநவிஷயபூ4தரூபக்3ராஹகத்வாபா4வேऽபி மயூரபிஞ்ச2ாவயவவிஶேஷேஷு நேத்ரத்வ வ்யவஹார:, தத்3வத் நிர்வாஹகத்வாபா4வேऽபி நாமமாத்ரேணாபி நிர்வாஹக இதி வக்தும்

ஜீ— vA (ஐயநாவழித்தாளுக்கு அங்காந்திட வையமேழும் கண்டாள் பிள்ளை வாயுளே) பெரியாழ்வார் திருமொழி. ம்ருது3வான திருநாக்கு வழித்த யஶோதைக்கு அதுக்கு உடலாக வாயைத் திறக்க, லோகங்களேழையும் பிள்ளையுடைய வாய்க்குள்ளே கண்டாள் என்கை. w த்3ருஷ்டி- நிர்வாஹகன். x "எம்பெருமான்" என்றிருக்க "நம்" என்கிறதென்? என்ன; அது ப்ரஸித்3தி4பரம் என்கிறார். (க்ருஷ்ண ஏவ ஹி இத்யாதி3) மஹாபா4ரதே ராஜஸூயே பீ4ஷ்ம: — 1. "க்ருஷ்ண ஏவ ஹி லோகாநாமுத்பத்திரபி சாப்யய:। க்ருஷ்ணஸ்ய ஹி க்ருதே பூ4தமித3ம் விஶ்வம் சராசரம் ॥" t இத்தால்-"உண்ட" என்றதுக்கு அவாந்தரப்ரளயபத்3ரக்ஷண விவக்ஷயா, மஹாப்ரளயபத்3ரக்ஷணவிவக்ஷயா ச த்3வைவித்4யம் ஸூசிதம்.

y, y2, y3, z "ஓர்" என்றதுக்கு பா4வம் (இவ்வர்த்த2த்தை இத்யாதி3) y3 (இவ்வர்த்த2த்தையொழிய) "கண்" என்று-ரக்ஷகமென்னும் இவ்வர்த்த2த்தையொழிய. அதாவது—த3ர்ஶநஸாத4நமான

ப்ர—x1. (கண்ணன் கண்) महाभारते राजसूये भीष्मः—"यथा बुद्बुद उत्थाय तत्रैव च विलीयते। चराचराणि भूतानि तथा नारायणे सदा ॥ १ ॥ कृष्ण एव हि लोकानामुत्पत्तिरपि चाप्ययः। कृष्णस्य हि कृते भूतमिदं विश्वं चराचरम् ॥ २ ॥"

A பெரியாழ்வார் திருமொழி 1-1-6.

ஈ—வேண்டும்படியிருக்கும். b மாலேக் கண்ணென்றிருப்பார்க்கு அல்லாதது எல்லாம் c மாலேக்கண்ணுய்த் தோற்றுமிறே. இது திண்ணம் — த்₃ருட₄ம்; d 1. "सत्यं सत्यम्" (ஸத்யம் ஸத்யம்) என்னுமாபோலே. e "நம் கண்ணன் கண்" என்கையாலே- f அந்வயத்தாலே பரத்வம் சொன்னுர். "g அல்லது இல்லே" என்கையாலே-வ்யதிரேகத்தாலே பரத்வம் சொன்னுர். 1.

அ—யோக்₃ய: கஶ்சிந்நாஸ்தீத்யர்த்த₂:. யத்₃வா—இவ்வர்த்த₂த்தையொழிய-நிர்வாஹகத்வத்தையொழிய; அதாவது – த₃ர்ஶநஸாத₄நமான சக்ஷுரிந்த்₃ரியஸ்தா₂நமான கோ₃ளகத்தையிறே "கண்" என்கிறது; தாத்₃ருஶநிர்வாஹகத்வமில்லாமலிருக்கவும் "பீலிக்கண்" என்று ப்ரயோகி₃க்கிறதிறே கிஞ்சிதா₃காரஸாத்₃ருஶ்யத்தாலே; அங்ஙனும் இங்குச்சொல்லவொண்ணுது; அத்யந்த வைஸாத்₃ருஶ்யத்தாலே; கிஞ்சிந்நிர்வாஹகத்வமும் தத₃தீ₄நமிறே—என்றபடி. z பீலிக்கண் என்கிறது-மயில்தோகையிலுண்டானவற்றை. a அதுக்கும்-ஶப்₃த₃மாத்ரத்துக்கும். b,c ப்₃ரஹ்மாதி₃களேயும் லோகத்திலே ரக்ஷகராக வ்யவஹரிக்கிருர்களே என்ன (மாலே இத்யாதி₃) b மாலேக் கண் என்றிருப்பார்க்கு - ஸர்வேஶ்வரனே "ரக்ஷகன்" என்றிருப்பார்க்கு என்றபடி. c (மாலேக்கண்ணுய்த் தோற்றுமிறே) ராத்ர்யாம் பதா₃ர்த்த₂த₃ர்ஶநாக்ஷமம் சக்ஷுரிவ அரக்ஷகமித்யேவ ஹி ப₄ாதீத்யர்த்த₂:. d ஸம்வாத₃ம் (ஸத்யம் இத்யாதி₃) e,f "அஸ்மிந் த₃ஶகே அந்வயவ்யதிரேகாப்₄யாம் பரத்வமபி₄த₃த₄ாதி" (88 a) இதி ப்ரவேஶோக்தமர்த்த₂மத்ர த₃ர்ஶயதி (நம் கண்ணன் கண் இத்யாதி₃) f (அந்வயத்தாலே) வாக்யபே₄த₃த்திலே தாத்பர்யம். g அல்லது-தத்₃வ்யதிரேகேண. y y_2 ஓர் கண்-ஒரு நிர்வாஹகன் என்றபடி. "வீடுமுதல் முழுதுமாய் எண்ணின் மீதியன் எம்பெருமான், மண்ணும் விண்ணும் எல்லாம் உடன் உண்ட நம் கண்ணன் கண்; அல்லதோர் கண்ணில்லேயே; திண்ணம்" என்று அந்வயம். "திண்ணம்" என்கிறது வீட்டுக்கு விஶேஷணமானபோது, "திண்ணன் வீடு இத்யாதி₃, நம் கண்ணன் கண்; அல்லதோர் கண்ணில்லேயே" என்று அந்வயம். "திண்ணன் வீடு என்று தொடங்கி, நம் கண்ணன் கண்ணல்லதோர் கண்ணில்லே" என்று உரை அந்வயம். 1.

ஜீ—சக்ஷுரிந்த்₃ரிய ஸ்தா₂நமான கோ₃ளகத்தையிறே-"கண்" என்கிறது; தாத்₃ருஶநிர்வாஹகத்வமில்லாமலிருக்கவும் "பீலிக்கண்" என்று ப்ரயோகி₃க்கிறதிறே கிஞ்சிதா₃காரஸாத்₃ருஶ்யத்தாலே; அங்ஙனும் இங்குச் சொல்லவொண்ணுது அத்யந்தவைஸாத்₃ருஶ்யத்தாலே; கிஞ்சிந்நிர்வாஹகத்வமும் தத₃தீ₄நம்—என்றபடி. z பீலிக்கண் என்கிறது மயில்தோகையில் உண்டானவை. a அதுக்கும்-ஶப்₃த₃மாத்ரத்துக்கும். y_2 கண்-ரக்ஷகன். b,c ப்₃ரஹ்மாதி₃களேயும் லோகத்திலே ரக்ஷகராக வ்யவஹரிக்கிருர்களே என்ன (மாலே இத்யாதி₃) b மாலேக் கண் என்றிருப்பார்க்கு-ஸர்வேஶ்வரனே "ரக்ஷகன்" என்றிருப்பார்க்கு. c (மாலேக்கண்ணுய்த் தோற்றுமிறே) ராத்ரியில் பதா₃ர்த்த₂த₃ர்ஶநாக்ஷமமான சக்ஷுஸ்ஸுபோலே அரக்ஷகமென்றே தோற்றும் என்றபடி. d ஸம்வாத₃ம் (ஸத்யம் ஸத்யம் இத்யாதி₃) ஐதிஹாஸிகபௌராணிகவசநம்— 1. "ஸத்யம் ஸத்யம் புநஸ்ஸத்யமுத்₃த்₄ருத்ய பு₄ஜமுச்யதே / வேத₃ஶாஸ்த்ராத் பரம் நாஸ்தி ந தை₃வம் கேஶவாத் பரம்//". e "அந்வயவ்யதிரேகங்களிரண்டாலும் பரத்வம் சொல்லுகிருர் இங்கு" (88 a) என்று ப்ரவேஶத்திற்சொன்ன அர்த்த₂த்தைக் காட்டுகிருர் (நம் கண்ணன் கண் இத்யாதி₃) (அந்வயத்தாலே இதி) வாக்யபே₄தே₃ தாத்பர்யம். g அல்லது—தத்₃வ்யதிரேகேண. y.y_2 ஓர் கண்.

ப்ர—d1.(திண்ணம்—த்₃ருட₄ம்) ऐतिहासिकपौराणिकवचनम्—"सत्यं सत्यं पुनस्सत्यमुद्धृत्य भुजमुच्यते। वेदशास्त्रात्परं नास्ति न दैवं केशवात्परम्॥ ४॥"

2. **ஏ!பா வம்பர மேயே முலகும்**
ஈபா வஞ்செய் தருளா லளிப்பாரார்
மாபா வம்விட அரற்குப் பிச்சைபெய்
கோபா லகோ ளரியே றன்றியே.

ஆ— 2. வ்யா:— (ஏ பாவம்) இஜ்ஜக3த்துக்கு வேறு ரக்ஷகனில்லையோ ? என்னில் ; 1. "**नहि पालनसामर्थ्यमृते सर्वेश्वरं हरिम्**" *(நஹி பாலநஸாமர்த்2யம்ருதே ஸர்வேஶ்வரம் ஹரிம்)* என்றுகொண்டு, ருத்3ரனுடைய மஹாபாபத்தைப்போக்கி அவனை ரக்ஷித்தருளின பரமகாருணிகனாயிருந்த கோபாலகோளரியேறன்றி. இந்த ஸர்வலோகங்களினுடைய பாபத்தைப்போக்கி ரக்ஷிப்பார் உளரோ ? ரக்ஷிக்கவல்லார்தான் உளரோ ? இது உபபாதி3க்கவேணுமோ ? என்கிறார். 2.

ஒ— † வ்யா:— (மாபாவம் என்று தொடங்கி) ருத்3ரனுக்கு, லோககு3ருவாயும் பிதாவாயுமுள்ள ப்3ரஹ்மாவினுடைய ஶிரஸ்ஸை அறுக்கையாலே வந்த மஹாபாபம் நீங்கும்படி அவனுடைய பி4க்ஷாபாத்ரமான கபாலத்தைத் தன் திருவுடம்பிலே ஸ்வேத3ஜலத்தாலே நிறைப்பதுஞ்செய்து, இங்ஙனொத்த ஆபத்துக்களுக்கு உதவுகைக்காக ஸ்ரீ நந்த3கோ3பர் திருமகனாய்வந்து திருவவதாரம் பண்ணினவனாகையாலே மேனாணித்திருந்துள்ள எம்பெருமானன்றி. 2.

ப— 2. அவ:— அநந்தரம், அநிஷ்டநிவ்ருத்திக்கும் இஷ்டப்ராப்திக்கும் ஹேது க்ருஷ்ணன் என்கிறார்.

மா — அறப்பெரியதான, **பாவம்** — கு3ருபாதகம், **விட** — விட்டுப்போம்படி, **அரற்கு**—ருத்3ரனுக்கு, **பிச்சை பெய்**—பி4க்ஷாப்ரதா3நம் பண்ணினவனாய், **கோபால கோள் அரியேறு** — கோ3பகுலத்தில் பிறந்தார்க்குள் ஸிம்ஹஶ்ரேஷ்ட2மான க்ருஷ்ணன், **அன்றியே** — அன்றி, **ஏழுலகும்** — ஸர்வலோகத்தையும், **ஈபாவஞ் செய்து**—நஶித்தபாபத்தையுடைத்தாம்படி பண்ணி, **அருளால்**—தன் க்ருபையாலே, **அளிப்பார்**—(அபி4மதங்களைக்கொடுத்து) ரக்ஷிப்பார், **ஆர்**—ஆர்? **ஏபாவம்**—என்ன பாவமிருந்தபடி! **பரமே**—(இவனுடைய ஸர்வாதி4கத்வம் சொல்லுதல் நமக்கு) ப4ரமாவதே! 'ஏ' என்று - வெறுப்பைக் காட்டுகிறது. 2.

ஜீ—ஒரு நிர்வாஹகன். "*திண்ணன்வீடு*" இத்யாரப்4ய, "நம் கண்ணன் கண், அல்லதோர் கண்ணில்லையே" இத்யந்வய:, யத்3வா. "*வீடுமுதல்*" இத்யாரப்4ய, "அல்லதோர் கண்ணில்லையே; திண்ணம்" இத்யந்வய:. 1.

† இங்கு அவதாரிகையும், பாட்டின் முற்பாதி வ்யாக்2யானமும் காணவில்லை.

ஈ— அவ:— இரண்டாம் பாட்டில் — "அல்லதில்லை" என்கிறதென்? ருத்₃ராதி₃களும் ஈஶ்வரர்களாயன்றோ இருக்கிறது? என்ன; அவர்கள் அநீஶ்வரத்வம் இன்றாக ப்ரதிபாதி₃க்கவேண்டும்படி அப்ரஸித்₃த₄மாயிருக்கிறதோ ? என்கிறார்.

வ்யா:— (ஏபாவம் பரமே) "இவனுடைய பரத்வம் ஸாத்₄யமாய், ஸாதி₄க்க வேண்டுவதே; என்ன பாபமோ!" என்கிறார். "ஏ" என்றது - 'ஓ!' என்றபடி; விஷாத₃ாதிஶயஸூசகம். (பரமே) ஜ்ஞாநம் பிறந்தால் கு₃ணாநுப₄வம் பண்ணுகை யன்றிக்கே, சிலருடைய விப்ரதிபத்தியைப் பரிஹரிக்கை ப₄ரமாவதே! (ஏழுலகும் இத்யாதி₃) ஸகலசேதநருடைய பாபங்களையும் தன் க்ருபையாலே போக்கி ரக்ஷிப்பார் ஆர்? (ஈபாவம்செய்து) பாபங்களை ஈயும்படி பண்ணி. "ரக்ஷிப்பார் இன்னார்" என்னாதே, "ஆர்" என்கிறது - ப்ரதிவாதி₃களுக்கும் இசையவேண்டும்படியான ப்ரமாணப்ரஸித்₃தி₄. 1. "पावनः सर्वलोकानां त्वमेव" (பாவநஸ்ஸர்வலோகாநாம் த்வமேவ) 2."नहि पालनसामर्थ्यमृते सर्वेश्वरं हरिम्"(நஹி பாலநஸாமர்த்₂யம் ருதே ஸர்வேஶ்வரம் ஹரிம்). (மாபாவம் இத்யாதி₃) அதில், ஈஶ்வராபி₄மாநிகளை ரக்ஷிக்கும்படி சொல்லுகிறது. (மாபாவம் விட) லோககு₃ருவுமாய், பிதாவுமாயிருக்கிறவன் தலையை அறுத்த பாபம் விட்டுப்போம்படி; 3. "वामाङ्गुष्ठनखाग्रेण छिन्नं तस्य शिरो मया" (வாமாங்கு₃ஷ்ட₂நகா₂க்₃ரேண சி₂ந்நம் தஸ்ய ஶிரோ மயா) தன்னுடைய ஜந்மாதி₃க்யமும், ஜ்ஞாநாதி₃க்யமும் செருக்குக்கு உடலாய் பாபார்ஜநஹேதுவானபடி. (அரற்கு) அரனுக்கு. (பிச்சை பெய்) தன் திருவுடம்பில் ஸ்வேத₃ஜலத்தாலே அவன் கபாலத்தை நிறைத்தவன்; 3. "तत्र नारायणः श्रीमान् मया भिक्षां प्रयाचितः" (தத்ர நாராயணஶ்ஶ்ரீமாந் மயா பி₄க்ஷாம் ப்ரயாசித:) என்று அவன் அபேக்ஷிக்க, 3. "ततस्तेन स्वकं पार्श्वं नखाग्रेण विदारितम्। विष्णोः प्रसादात् सुश्रोणि कपालं तत् सहस्रधा। स्फुटितं बहुधा यातं स्वप्नलब्धं धनं यथा ॥" (ததஸ்தேந ஸ்வகம் பார்ஶ்வம் நகா₂க்₃ரேண விதா₃ரிதம் । விஷ்ணோ: ப்ரஸாதா₃த் ஸுஶ்ரோணி கபாலம் தத் ஸஹஸ்ரதா₄ । ஸ்பு₂டிதம் ப₃ஹுதா₄ யாதம் ஸ்வப்நலப்₃த₄ம் த₄நம் யதா₂ ॥) என்னக்கடவதிறே. (கோபால கோள் அரியேறு) சிறியாரை ரக்ஷிக்கும்படி சொல்லுகிறது; ஸ்ரீ நந்த₃கோ₃பர் திருமகனாய் வந்து அவதரித்து, அவர் சீராட்டி வளர்க்க, அத்தாலே மேனாணித்திருக்குமவன். கோளென்று - மிடுக்காதல்; ப்ரதிபக்ஷத்தை க்₃ரஹிக்கும் என்னுதல்; இடையருடைய ஶத்ருக்களைக்கொள்ளும் என்கை. (கோளரியேறு) நித்யஸூரிகளுக்கு நிர்வாஹகனானவன், இடையருக்கு நியாம்யனாகப்பெற்ற மேனாணிப்பு. (அரற்குப் பிச்சைபெய் கோபாலகோளரி) ருத்₃ரன் —பாதகியாயிற்றது தன் நிலைகுலையாத ஏற்றத்தோடேயாயிற்று; இவன் ரக்ஷிப்பது தாழநின்றவிடத்திலேயாயிற்று; ஹிமவானிலேயாதல், திருப்பாற் கடலிலேயாதல். (ஏறன்றி அருளால் அளிப்பாரார்) தலையறுப்புண்டும், தலையை அறுத்துப் பாதகியாயும் நின்ற இவர்களை "ஈஶ்வரன்" என்னவோ? கர்மவஶ்யரை ஈஶ்வரராகச் சொல்லவொண்ணாதிறே. 2.

ஈ— அவ:— இரண்டாம் பாட்டு. a "அல்லதில்லை" என்று நீர் சொல்லுவானென் ? ப்₃ரஹ்மருத்₃ரர்களும் ஈஶ்வரர்களாக, b அவர்களுக்கும் சில ப்ரமாணங்களுண்டாயன்றோ போருகிறது? என்னில் ; c அவர்கள் நிலைகளை ஆராய்ந்து பார்த்தால், தலையறுப்பார் சிலரும், அறுப்புண்டு நிற்பார் சிலருமாகாநின்றார்கள் ; அவர்கள் ஆபத்தைப்போக்கி ரக்ஷியாநின்றான் இவன் ; அவர்களோ இவனோ ஈஶ்வரன் ? என்கிறார்.

வ்யா:— (ஏபாவம்) "ஏ' என்றது - "ஓ!" என்றபடி. d விஷாத₃ாதிஶயஸூசக மிருக்கிறபடி. (ஏபாவம்) e ரத்ந*கரீஷங்களுக்கு வைஷம்யம் சொல்லவேண்டுவதே ! f "சேதநர் மந்த₃மதிகளாய் ப₄க₃வத்பரத்வம் உபபாதி₃க்கவேண்டுவதே!" என்னும் இன்னாப்பாலே, 'என்னே ! பாவம்' என்கிறார். (g பரமே) h ப₄க₃வத்₃கு₃ணாநுப₄வம் பண்ணுகையொழிய இது நமக்கு ப₄ரமாவதே! i இது நமக்கு ஸாத்₄யமாய் வந்து

அ— இரண்டாம் பாட்டு. (ஏபாவம் இத்யாதி₃) a,b,c "மாபாவம்விட அரற்குப் பிச்சைபெய்" என்ற பத₃ங்களைக் கடாக்ஷித்து அவதாரிகை; a ஶங்காபரிஹாரமுகே₂ந ஸங்க₃தி அருளிச்செய்கிறார் (அல்லதில்லை இத்யாதி₃) b (அவர்களுக்கும் சில ப்ரமாணங்கள் இதி) 1. "ஹிரண்யக₃ர்ப்ப₄ஸ் ஸமவர்த்ததாக்₃ரே பூ₄தஸ்ய ஜாத: பதிரேக ஆஸீத்" 2. "ந ஸந்ந சாஸச்சி₂வ ஏவ கேவல:" 3. "ஏக ஏவ ருத்₃ரோ ந த்₃விதீயாய தஸ்தே₂" இத்யாதெ₃ள ஹ்ருத₃யம். c (அவர்கள் நிலைகளை இதி) அர்த்த₂ப்ரகரணாதி₃பி₄:, உபக்ரமோபஸம்ஹாராதி₃பி₄:, யோக₃ஶக்த்யா, ஶாத்₃தி₃ கு₃ணாதி₃யோக₃ாச்ச ஹிரண்யக₃ர்ப்ப₄ ஶம்பு₄ ப்ரஜாபதி ஶிவாதி₃ ஶப்₃த₃ாஶ்ச பரமாத்மபரா ஏவேதி பா₄வ:.

d "ஓ" என்பானென் ? என்ன (விஷாத₃ாதிஶய இத்யாதி₃) e "ஏபாவம்" என்று இன்னாதாகைக்கு இப்போது தமக்கு வந்ததென் ? என்ன (ரத்நகரீஷங்களுக்கு இத்யாதி₃) f ஆனால் பின்னை "என்ன பாவம்" என்று வெறுக்கிறதென்; சொல்லாதே தவிர்ந்தாலோ? என்ன ; சொல்லாதே இருக்கப்போகாமைக்கு ஹேதுவைக்காட்டி வெறுக்கிறார் என்கிறார் (சேதநர் என்று தொடங்கி) g (பரமே) "இந்த உபதே₃ஶம்" என்று அத்₄யாஹாரம். h "பரமே" என்று து₃:க்கி₂க்கிறீர்; உமக்கு ப₄ரமேதென்ன (ப₄க₃வத்₃கு₃ணாநுப₄வம் இத்யாதி₃) i ஏதத்₃ விவரணம் (இது நமக்கு இத்யாதி₃) j,o ஏழுலகும் ஈபாவம்செய்து-ஈந்த பாபத்தையுடைத்தாம்படி

ஜீ— இரண்டாம் பாட்டு. (ஏபாவம் இத்யாதி₃) a,b,c "மாபாவம்விட அரற்குப் பிச்சைபெய்" என்ற பத₃ங்களைக் கடாக்ஷித்து, அவதாரிகையை ஶங்காபரிஹாரமுகே₂நாஹ (அல்லதில்லை இத்யாதி₃) b (அவர்களுக்கும் சில ப்ரமாணங்கள் என்றது) 1. "ஹிரண்யக₃ர்ப்ப₄ஸ் ஸமவர்த்ததாக்₃ரே" 2. "ஶிவ ஏவ கேவல:" 3. "ஏக ஏவ ருத்₃ரோ ந த்₃விதீயாய தஸ்தே₂" இத்யாதி₃யை நினைத்து. c (அவர்கள் நிலைகளை இதி) அர்த்த₂ப்ரகரணாதி₃களாலே ஹிரண்யக₃ர்ப்ப₄ாதி₃ ஶப்₃த₃ங்களெல்லாம் பரமாத்மபரங்கள் என்று பா₄வம்.

d 'ஓ' என்பானென் ? என்ன (விஷாதே₃த்யாதி₃) e "ஏபாவம்" என்கைக்குத் தமக்கு வந்ததென் ? என்ன (ரத்நேத்யாதி₃) f விவரணம் (சேதநர் இத்யாதி₃) g (பரமே) இந்த உபதே₃ஶம் இத்யத்₄யாஹார்யம். h "பரமே" என்று து₃:க்கி₂க்கிறீர், உமக்கு ப₄ரமேதென்ன (ப₄க₃வத்₃கு₃ணேத்யாதி₃) i விவரணம் (இது நமக்கு இத்யாதி₃) இது - உபதே₃ஶம்.

* கரீஷம் - விராட்டிமுட்டை.

ஈ—விழுவதே! (j ஏழுலகும்) k ஏழுலகங்களிலும் உண்டான l சேதநர்,m இருந்ததே குடியாகப் பாபங்களைக் n கூடுபூரிக்க, o ஈபாவம்செய்து—p பாபமானது ஈயும்படியாகச் செய்து—அழியும்படியாகப்பண்ணி. q இதுதான் சேதநர் அர்த்தி₂க்கச் செய்கையன்றிக்கே—(r அருளால்) நிர்ஹேதுகக்ருபையாலே.

(s அளிப்பாரார்) t இவர்களை ஈரக்கையாலே தடவி ரக்ஷிப்பார் ஆர்? u இவர்கள் பண்ணின பாபம் அவனருளாலே போக்கில் போமத்தனையல்லது, தாங்கள் ப்ராயஶ்சித்தம் பண்ணிப் போக்குகையாவது-v அவற்றை வர்த்தி₄ப்பிக்கையிறே. w "அளிப்பான் இவன்" என்னாதே, "ஆர்?" என்கிறது - அவர்களுக்கும் ஸத்வம் தலையெடுத்தபோது, "நீர் சொல்லுகிறவனே" என்று இசையவேண்டும் ப்ரஸித்₃தி₄யாலே; x 1. "पावनस्सर्वलोकानां

அ—பண்ணி; k அபி₄ப்ரேதம்: ஸாகல்யபர இத்யபி₄ப்ராயேணாஹ (ஏழுலகங்களில் இதி) j,k,l "உலகு" என்றது - "மஞ்சா: க்ரோஶந்தி" இதிவத் தத்ஸ்த₂பரம் என்னும் அபி₄ப்ராயத்தாலே (சேதநர் என்று) m (இருந்ததே குடியாக) எல்லாரும் ஒக்க. n கூடுபூரிக்க - குஸூலத்தை நிறையும்படி பண்ண. p (பாபமானது ஈயும்படியாகச்செய்து இதி) 2. "உபோஷித: பூஜிதோ வா த்₃ருஷ்டோ வா நமிதோऽபி வா। ப்ரஸஹ்ய ஹரதே பாபம் கோ ந ஸேவேத₂த₄ரிம் தத: ॥" என்றது அநுஸந்தே₄யம். o,q,r "அருளால் ஈசெய்து" என்று கீழே அந்வயித்து அருளிச்செய்கிறார் (இதுதான் என்று தொடங்கி).

r,s,t "அருளால் அளிப்பாரார்" என்று மேலேயும் கூட்டி அருளிச்செய்கிறார் (இவர்களை ஈரக்கையாலே என்று தொடங்கி) o,r,v "அருளால்" என்றத்தை "ஈசெய்து" என்றத்தோடு கூட்டி ப₄லிதம் (அவற்றை இத்யாதி₃) u,v அருளாலே போக்கவேணுமோ, ப்ராயஶ்சித்தத்தாலே போக்கவொண்ணாதோ? என்ன (இவர்கள் பண்ணின இத்யாதி₃) w "அளிப்பாரார்" என்கிற ஸ்வரத்தால் - "என்தான், சொல்லிக்காணாய்" என்று அவர்களைக் கேட்கிறாரென்று ஸித்₃த₄வத்கரித்து, "இவனையொழிய வேறே ஈஶ்வரனுண்டு" என்கிறவனைக் கேட்கைக்கு அடியே

ஜீ—j, o ஏழுலகும், ஈபாவம்செய்து - நஶித்தபாபத்தையுடைத்தாம்படிபண்ணி; j,k,l "உலகு" என்றது - லோகஸ்த₂சேதநபரம்; "மஞ்சா: க்ரோஶந்தி" இதிவத்: "உலகும்" என்ற அபி₄ப்ராயம் - ஸாகல்யபரம். m இருந்ததே குடியாக - எல்லாரும் ஒக்க. n கூடுபூரிக்க - உறையை நிறைக்க. p "பாவம் ஈசெய்த" என்றவிடத்திலே, 2. "உபோஷித: பூஜிதோ வா த்₃ருஷ்டோ வா நமிதோऽபி வா। ப்ரஸஹ்ய ஹரதே பாபம் கோ ந ஸேவேத₂த₄ரிம் தத: ॥" என்றது அநுஸந்தே₄யம். o,q,r "அருளால் - ஈசெய்து" என்று கீழே அந்வயித்து அர்த்த₂ம் (இதுதான் இத்யாதி₃).

r,s,t "அருளால்-அளிப்பாரார்" என்று மேலேயும் கூட்டி ப₄ாவம் (இவர்களை இத்யாதி₃) o,r,v "அருளால்" என்றத்தை "ஈசெய்து" என்றத்தோடே கூட்டி ப₄லிதம் (அவற்றை இத்யாதி₃) u,v தங்கள் ப்ராயஶ்சித்தத்தாலே போக்கவொண்ணாதோ? என்ன (இவர்கள் பண்ணின இத்யாதி₃) o,x "ஈபாவஞ்செய்து" என்றதுக்கு ப்ரமாணம் (பாவந இத்யாதி₃) உத்தர ஶ்ரீராமாயணே த்₃வ்யஶீதிதமே ராமம் ப்ரத்யக₃ஸ்த்ய:— 1. "அத்யத்₃பு₄தமித₃ம் வாக்யம் தவ ராம ஶுபா₄க்ஷரம்।

ப்ர—x1.(ஏபாவம் இத்யாதி₃) (அளிப்பாரார்) उत्तरश्रीरामायणे, द्व्यशीतितमे रामं प्रत्यगस्त्यः — "अत्यद्भुतमिदं वाक्यं तव राम शुभाक्षरम्। पावनस्सर्वलोकानां त्वमेव रघुनन्दन ॥"

#—त्वमेव" (பாவநஸ்ஸர்வலோகாநாம் த்வமேவ) y1. "नहि पालनसामर्थ्यमृते" (நஹி பாலந-ஸாமர்த்2யம் ருதே). அவன் ஸர்வவிஷயமாகப் பண்ணின ரக்ஷணம் z கிடக்கிடீர்; a தந்தாம் கால் தாந்தாம் a2 நீட்டிமுடக்க வல்லராயிருக்கிறவர்களும், ஓரோரளவுகளிலே ஆபந்நரானல், b அவற்றைப்போக்கி ரக்ஷிக்கும்படியைப் பார்க்கலாகாதோ? என்கிருர்— (c மாபாவம்விட) d ஆனைக்கும் e தனக்குத் தக்க வாதமிறே. f அல்லாதாரில் ஜ்ஞாந ஶக்த்யாதி3களாலே ஓராதி4க்யமுண்டிறே அவனுக்கு; அவற்றைக்கொண்டு லோக கு3ருவுமாய்த் தனக்குப் பிதாவுமாயிருக்கிறவன் தலையை அறுத்துப் பாதகியாய் நின்ருன்.

அ—தென்ன (அளிப்பான் இத்யாதி3) x2. ''நாராயண ஹரே விஷ்ணோ'' இத்யாதி3 ப்ரஸித்3தி4யை உபபாதி3க்கிருர் (பாவந இத்யாதி3) o, x ஈபாவஞ்செய்கையில் ப்ரமாணம் (பாவந: என்று) ''பாவந:'' என்றதுக்குக்கீழ் ''அத்யத்3பு4தம்'' என்று தொடங்கி; பெருமாள் அக3ஸ்த்யா ஶ்ரமத்திலே எழுந்தருளினபோது ''பூதனுனேன்'' என்ன, ருஷி சொல்லுகிருன். y அளிக்கை யில் ப்ரமாணம் (நஹி பாலந என்று) x யத்2வா, ''மாபாவம்விட அரற்குப் பிச்சைபெய் கோபாலகோளரியேறன்றி • ஏழுலகிலுமுண்டான பாபமெல்லாம் அருளாலே ஈயும்படிசெய்து அருளாலளிப்பார் ஆர்?'' இத்யந்வயம் ஹ்ருதி3 நித4ாய, 'ஸ ஏவ பாபநிவர்த்தக:, அந்யோ ந' இத்யஸ்மிந்நர்த்தே2 ப்ரத2மம் ப்ரமாணமாஹ (பாவந இத்யாதி3) y ''கோபாலகோளரியேறன்றி அளிப்பாரார்?'' இதி-'ஸர்வாபீ4ஷ்டப்ரத3ஸ் ஸ ஏவ; அந்யோ ந' இத்யஸ்மிந்நர்த்தே2 ப்ரமாண மாஹ (நஹி இதி) ''மாபாவம்விட'' இத்யாதி3நா - நிகி2லசேதநரக்ஷகஸ் ஸர்வேஶ்வர ஏவேதி கைமுத்யந்யாயேநோபபாதி3தஞ்ச ப4வதி. z (கிடக்கிடீர்) ஸ்தி2தம் ப4வது. a2 (நீட்டி முடக்கவல்ல ராய்) ப்ரஸரிப்பித்து ஸங்கோசிப்பிக்க ஸமர்த்த2ராய்; அல்லாதாரைப்பற்ற ருத்3ராதி3களுக்கு வ்யாவ்ருத்தி; a,a2 தங்கள் கால் தாங்கள் நீட்டிமுடக்கவல்லராய் என்று - அவர்கள் ஶக்தியைத் துச்சீ2கரிக்கிருர் என்றபடி. b அவற்றை - ஆபத்துக்களை, c (மாபாவம்) ஸ்வவ்யதிரிக்தாகி2ல சேதநக3தபாபேப்4யோऽபி மஹத்த்வம் விவக்ஷிதம். d, e தது3பபாத3யதி (ஆனைக்கும் இதி) e தனக்குத் தக்க - ஸ்வஸ்யோசித:. f அவன் ஆனையாம் ப்ரகாரத்தையும், ''அவனுக்கு அதுக்குத் தக்க பாவம் ப்ரப3லமாய் வந்தது'' என்னுமத்தையும் இசைவிக்கிருர் (அல்லாதாரில் இத்யாதி3 வாக்ய த்3வயத்தாலே) g தலையறுத்ததுக்கு ப்ரமாணம் (வாமாங்கு3ஷ்டே2த்யாதி3) h ஶப்3த3ார்த்த2ம் (மஹாபாபமானது விடும்படியாக என்று).

ஜீ—பாலநஸ்ஸர்வலோகாநாம் த்வமேவ ரகு4நந்த3ந ||'' பாவந:-பாபநிவர்த்தக:. y அளிக்கையிலே ப்ரமாணம் (நஹி இத்யாதி3) ப்ரத2மேऽம்ஶே—1. ''நஹி பாலநஸாமர்த்2யம் ருதே ஸர்வேஶ்வரம் ஹரிம் | ஸ்தி2தௌ ஸ்தி2தம் மஹாத்மாநம் ப4வத்யந்யஸ்ய கஸ்யசித் ||''. a,a2 (தம்தாம் கால்) இத்யாதி3யாலே - அல்லாதாரைப்பற்ற ருத்3ராதி3களுக்கு வ்யாவ்ருத்தி; தங்கள் கால் தாங்கள் நீட்டிமுடக்க வல்லராகை என்று அவர்கள் ஶக்தியைத் துச்சீ2கரிக்கிறபடி. c, d, e ''மா'' என்றதுக்கு ப4ாவம் (ஆனைக்கும் இத்யாதி3) f விவரணம் (அல்லாதார் இத்யாதி3) g தலையறுத்ததுக்கு ப்ரமாணம் (வாமாங்கு3ஷ்டே2த்யாதி3) மாத்ஸ்யபுராணே — 2. ''தத: க்ரோதா4பரீதேந ஸம்ரக்தநயநேந ச'' இதி பூர்வார்த்த4ம். h ஶப்3த3ார்த்த2ம் (மஹாபாபமானது இத்யாதி3)

ப்ர—y1. श्रीविष्णुपुराणे प्रथमेंशे (२२)—"नहि पालनसामर्थ्यमृते सर्वेश्वरं हरिम् । स्थितौ स्थितं महात्मानं भवत्यन्यस्य कस्यचित् ॥ २१ ॥"

ஈ-g1. "वामाङ्गुष्ठनखाग्रेण छिन्नं तस्य शिरो मया" (வாமாங்கு₃ஷ்ட₂நக₂ாக்₃ரேண சி₂ந்நம் தஸ்ய ஶிரோ மயா) என்கிறபடியே. h மஹாபாபமானது விடும்படியாக.

(i அரற்குப் i₂ பிச்சைபெய் j கோபாலகோளரியேறு) k அவன்தான் ஸம்ஹர்த்தாவான வேஷத்தோடே அதி₄காரங்குலையாதே நின்று பாபத்தை விளைத்துக்கொள்ள, இவன் அவனுக்கு து₃:க்க₂நிவர்த்தகனாயிற்று, l அங்கே இங்கே ஆவிர்ப₄வித்துத் திரிகிற விடத்திலேயாயிற்று. m 'இவர்கள் எத்தனையேனும் உயரநின்றாலும் அநர்த்த₂த்தையே சூழ்த்துக்கொள்ளுமித்தனை ; அவன் எத்தனையேனும் தன்னைத் தாழவிட்டாலும் ரக்ஷகனும்' என்கையும் சொல்லுகிறது. n கோ₃பாலருடைய மிடுக்கையுடைத்தான ஸிம்ஹபுங்க₃வம் என்றபடி. (j கோபாலகோளரியேறு) o கோளென்று மிடுக்காதல்,

அ— i.j.k.l ''அரற்கு'' என்று-அவனுடைய பெருமையையும், ''கோபாலகோளரி'' என்று-நிஹீநகுலத்தில் அவதாரத்தையும் சொல்லுகிறதுக்கு ப்ரயோஜநம் (அவன்தான் இத்யாதி₃) k ''ஹரதீதி-ஹர:'' இதி வ்யுத்பத்திம் ஹ்ருதி₃ நித₄ாயாஹ (அவன்தான் ஸம்ஹர்த்தாவான இதி) j.l''கோபாலகோளரி'' என்றத்தைப்பற்ற (அங்கே இங்கே இத்யாதி₃) இந்த அபத₃ாநம் அவதாராந்தரத்திலேயாகிலும், இந்த அபத₃ாநஸமபி₄வ்யாஹ்ருதமான இந்த அவதாரம் அவதாராந்தரத்துக்கு ஸூசகம் என்றபடி. m ப₂லிதமாஹ (இவர்கள் எத்தனையேனும் இதி) யத்₃வா, 'அரற்கு' என்னாதே, ''அரர்க்கு'' என்று ப₃ஹுவசநமாகச் சொல்லுகிறதுக்குக் கருத்தருளுகிறார் (இவர்கள் என்று தொடங்கி) l₂ பிச்சைபெய்-பி₄க்ஷையிடுகிற. n ஶப்₃த₃ார்த்த₂ம் (கோ₃பாலருடைய இத்யாதி₃) j.q ப₄வ்யதை-ஷஷ்ட்₂யர்த்த₂ம். o கோள்-மிடுக்கும், கொள்கையும். p.q.r கோ₃பாலமத்₄யே வர்த்தமாநத₃ஶாயாம் ''கோளரியேறு'' இத்யுச்யமாநாதிஶய: க இத்யத்ராஹ

ஜீ— i.j.k.l ''அரற்கு'' என்று அவனுடைய பெருமையையும், ''கோபாலகோளரி'' என்று இவனுடைய நிஹீநகுலத்தில் அவதாரத்தையும் சொன்னதுக்கு ப்ரயோஜநமாஹ (அவன் தான் இத்யாதி₃) k ''ஹரதீதி ஹர:'' என்றத்தைப்பற்ற (ஸம்ஹர்த்தாவான வேஷத்தோடே என்றது) l (அங்கே இங்கே ஆவிர்ப₄வித்து) என்றது ''கோபாலகோளரி'' என்றத்தைப்பற்ற. இந்த அபத₃ாநம் அவதாராந்தரத்திலேயாகிலும், இந்த அபத₃ாந ஸமபி₄வ்யாஹ்ருதமான இந்த அவதாரம் அவதாராந்தரத்துக்கு ஸூசகம் என்றபடி. m ப₂லிதமாஹ (இவர்கள் இத்யாதி₃) l₂ (பிச்சைபெய்) பிச்சையிடுகிற. n ஶப்₃த₃ார்த்த₂ம் (கோ₃பாலருடைய இத்யாதி₃) o கோள்-மிடுக்கும், கொள்கையும். p.q.r ''அரியேறு'' என்று எந்த மேன்மையைச் சொல்லுகிறது?

ப்ர—g1. (மாபாவம்விட) मात्स्ये पुराणे—" 'ततः क्रोधपरीतेन संरक्तनयनेन च। वामाङ्गुष्ठनखाग्रेण छिन्नं तस्य शिरो मया॥' 'यस्मादनपराधस्य शिरश्छिन्नं त्वया मम। तस्माच्छापसमाविष्टः कपाली त्वं भविष्यसि॥ ब्रह्महाऽऽकुलितो भूत्वा चर तीर्थानि भूतले॥' 'ततोऽहं गतवान् देवि! हिमवन्तं शिलोच्चयम्॥ तत्र नारायणः श्रीमान् मया भिक्षां प्रयाचितः। ततस्तेन स्वकं पार्श्वं नखाग्रेण विदारितम्॥ महती स्रवती धारा तस्य रक्तस्य निस्सृता। विष्णुप्रसादात्सुश्रोणि! कपालं तत् सहस्रधा॥ स्फुटितं बहुधा यातं स्वप्नलब्धधनं यथा'॥ २॥"

**3. ஏறனைப் பூவனைப் பூமகள் தன்னை
வேறின்றி விண்தொழத் தன்னுள் வைத்து
மேறன்னை மீதிட நிமிர்ந்துமண் கொண்ட
மாறனில் மிக்குமோர் தேவு முளதே ?**

ஆ— 3. வ்யா:— (ஏறனை) அயர்வறும் அமரர்கள், தன்னுடைய ஸௌஶீல்ய கு₃ணத்தைக்கண்டு தொழுகைக்காக, ஸர்வேஶ்வரியான பெரியபிராட்டியாரோடு ஒக்க, அத்யந்தம் அபக்ருஷ்டரான ப்₃ரஹ்மருத்₃ராதி₃களுக்கும் தன்னை ஆஶ்ரயமாகக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கையாலும், ஸர்வலோகங்களும் திருவடிகளினுள்ளே அடங்கும்படி அளந்தருளுகையாலும் இவனே ஸர்வேஶ்வரன் ; மற்றில்லை என்கிறார். 3.

ஒ— அவ:— மூன்றும் பாட்டில் — ஸௌஶீல்யத்தாலும், த்ரைவிக்ரமமான அதி மாநுஷ ப்ரவ்ருத்தியாலும் இவனே ஈஶ்வரன் என்கிறார்.

வ்யா:— (ஏறனை என்று தொடங்கி) ருஷப₄வாஹநனையும், திருநாபி₄கமலத்திலே பிறந்த ப்₃ரஹ்மாவையும், தனக்கு ஸ்ப்ருஹணீயையான பெரியபிராட்டியாரையும் விஷயீகரிக்கும் ப்ரகாரத்தைக் கண்டு அயர்வறும் அமரர்கள் கொண்டாடும்படி, அவர்களைத் தரம்பாராதே தன்பக்கலிலே ஒக்க வைத்து. (மேல்தன்னை என்று தொடங்கி) மேல் லோகங்களையெல்லாம் விஞ்சும்படி அநாயாஸேந வளர்ந்து, பூ₄ம்யந்தரிக்ஷாதி₃ லோகங்களையெல்லாம் அளந்துகொண்ட அபரிச்சே₂த்₃ய மஹிமனான எம்பெருமானையொழிய வேறு ஈஶ்வரதயா ஶங்கிக்கலாம் தை₃வம் உண்டோ ? 3.

ச— ப்ரதிபக்ஷத்தைக்கொள்ளும் என்னுதல். p நித்யஸூரிகளுக்கு நியந்தாவானவன் இடையருக்கு q நியாம்யனாகப்பெற்ற r மேனாணிப்பு. s கர்மவஶ்யராய், ஆபந்நரான இவர்களை "ஈஶ்வரர்கள்" என்போமோ ? ஆபத்துக்களைப் போக்கி ரக்ஷிக்கிற இவனை "ஈஶ்வரன்" என்போமோ? t "ஏறன்றி-அருளால் அளிப்பாரார்" என்று அந்வயம். 2.

அ— (நித்யஸூரிகளுக்கு இதி) r மேனாணிப்பு-க₃ர்வ:; அதிஶய: காந்திர்வா. s அந்வயம் ஶ்ருதி₃ நிர்த₃ய க₃ாத₃ாதாத்பர்யமாஹ (கர்மவஶ்யராய் இதி) t "ஏறன்றி" இத்யஸ்ய யோஜநாம் த₃ர்ஶயதி (அருளால் இதி) "மாபாவம் விட அரற்குப் பிச்சைபெய் கோபாலகோளரியேறன்றி, ஏழுலகும் அருளால் பாவம் ஈசெய்து அருளாலளிப்பாரார் ? ஏபாவம், பரமே" என்று அந்வயம். "மாபாவம் விட என்று தொடங்கி, ஏழுலகும் ஈபாவம் செய்து அருளாலளிப்பாரார் ? ஏபாவம் பரமே" என்று உரை அந்வயம். 2.

ஜீ— என்ன (நித்யஸூரிகளுக்கு இத்யாதி₃) r மேனாணிப்பு - க₃ர்வம். s பாட்டுக்குத் தாத்பர்யம் (கர்மவஶ்யராய் இத்யாதி₃) t "ஏறன்றி" என்றதுக்கு அந்வயம் காட்டுகிறார் (அருளால் இத்யாதி₃) "மாபாவம் விட இத்யாரப்₄ய, ஏறன்றி அருளால் ஏழுலகும் ஈபாவஞ்செய்து, அருளாலளிப்பாரார்? ஏபாவம் பரமே" இத்யந்வய:. 2.

ப— 3. அவ:— அநந்தரம், இவனே ஸர்வஸ்மாத்பரன் என்கிறார்.

ஏறனை — ருஷப₄வாஹநனான ருத்₃ரனையும், **பூவனை** — கமலாஸநனான ப்₃ரஹ்மாவையும், **பூமகள்தன்னை** — பத்₃மவர்ஸிநியாய்த் தனக்கு அஸாதா₄ரணையான பிராட்டியையும், **வேறின்றி**—(தன் திருமார்பில் வைத்ததிற்காட்டில்) வேறு தோன்றாதபடி, **தன்னுள்**—தன் திருமேனிக்குள்ளே, **விண்**—(இந்த ஶீலமறிந்த) பரமபத₃வாஸிகள், **தொழ** — தன்னைத் தொழும்படி, **வைத்து** — வைத்து, **மேல் தன்னை**—ஊர்த்₃வலோகத்தை, **மீதிட**—கீழ்த்தும்படி, **நிமிர்ந்து**—வளர்ந்து, **மண்**— பூ₄மியை, **கொண்ட** — அளந்துகொண்ட, **மால்தனில்** — பெரியவனை, **மிக்கும்** — மிகுத்திருப்பது, **ஓர்**—ஒரு, **தேவும்**—தே₃வதாதத்வமும், **உளதே**—உண்டோ?

ஏகாரம் வினா. 3.

இ— அவ:— மூன்றாம் பாட்டில் — ஶீலப்ராசுர்யத்தாலும், த்ரைவிக்ரமமான அதிமாநுஷசேஷ்டிதத்தாலும் இவனே ஈஶ்வரன் என்கிறார்.

வ்யா:— **(ஏறனை என்று தொடங்கி)** த்ரயீமயனான பெரியதிருவடியை வாஹநமாகவுடைய ஈஶ்வரனோடொக்கத் தானும் "ரிஷப₄வாஹநன்" என்று அபி₄மாநித்திருக்கும் ருத்₃ரனையும், பத்₃மயோநித்வத்தாலே "அஜன்" என்று அபி₄மாநித்திருக்கும் ப்₃ரஹ்மாவையும், பரிமளம் ஒரு வடிவு கொண்டாற்போலே நிரதிஶய போ₄க்₃யையான பிராட்டியையும்; **'தன்னை'** என்று-அவளுக்குண்டான ப்ராதா₄ந்ய மிருக்கிறபடி. **"ஏறனைப் பூவனை"** என்று, "சாத்தனை, கூத்தனை" என்றாற்போலே அநாத₃ரோக்தியாலும், இவள் ப்ராதா₄ந்யம் தோற்றுகிறது. **(வேறின்றி விண் தொழத் தன்னுள் வைத்து)** அந்யபரரான அவர்களையும், அநந்யபரையான பிராட்டியையும் தரம்பாராதே, ஒக்க உடம்புகொடுத்த நீர்மைக்குத்தோற்று நித்ய ஸூரிகள் தொழாநிற்பர்களாயிற்று. A "கூறாளும் தனியுடம்பன்" என்கிறபடியே வ்யவஸ்தி₂தமாக உடம்புகொடுக்கை. **(விண்தொழ) 1. "मञ्चाः क्रोशन्ति" (மஞ்சா: க்ரோஶந்தி)** இதிவத். இங்குள்ளார் "ஐஶ்வர்யம்" என்றிருப்பார்கள்; அங்குள்ளார் "ஶீலம்" என்று தோற்றிருப்பர்கள்; B "தாளதாமரையான்" இத்யாதி₃. **(மேறன்னை)** மேல்தன்னை என்றபடி. C "அப்பால் மிக்கு" என்கிறபடியே உபரிதந லோகங்களையும் விஞ்சும்படி அநாயாஸேந வளர்ந்து, எல்லாவற்றையும் தன் திருவடிகளின் கீழே இட்டுக்கொண்ட. **(மாறனில்)** மால்தன்னில்; இவ்வதிமாநுஷ சேஷ்டிதத்தையுடைய ஸர்வேஶ்வரனிற்காட்டில். **(மிக்குமோர் தேவுமுளதே)** மற்று "ஈஶ்வரன்" என்றெடுத்து, "கட்டக்குடி" என்று கழிக்கலாவாருமில்லை. எல்லார் தலையிலும் காலை வைத்தவனை ஈஶ்வரன் என்னவோ, இவன் காலிலே துகையுண்டவர்களை ஈஶ்வரன் என்னவோ? 3.

A 4-8-1. B 9-3-10. C திருநெடுந்தாண்டகம்-5.

ஈ— அவ:— மூன்றும் பாட்டு. a ஸௌசீல்யத்தாலும், த்ரைவிக்ரமக்ரமணமாகிற அதிமாநுஷசேஷ்டிதத்தாலும் இவனே ஈச்வரன் என்கிறார்.

வ்யா:—(ஏறனை) b ஸர்வேச்வரன் "க3ருட3வாஹநன்" என்று c இறுமாந்திருக்கு மாபோலே, ஒரு எருத்தைத்தேடிக் * கைக்கொ(ள்)ளாண்டிகளைப்போலே c இறுமாந் திருக்கும். (பூவனை) "திருநாபி4கமலத்திலே அவ்யவதா4நேந பிறந்தவனன்றோ" என்று c இறுமாந்திருக்கும் சதுர்முக2னை. d அதாவது-பத்3மயோநித்வத்தாலே "அஜன்" என்று அபி4மாநித்திருக்கை. e (பூமகள் தன்னை) தாமரைப்பூவில் பரிமளம் உபாதா3நமாகப் பிறந்தவளாய், போ4க்3யதைகவேஷையாய், A "உனக்கு ஏற்கும்" என்னும்படியான ப்ராதா4ந்யந்தோற்ற இருக்கிறவளை. f 'தன்னை' என்று-அவர்களில் இவளுக்குண்டான ப்ராதா4ந்யமிருக்கிறபடி. g "ஏறனை, பூவனை" என்கிற h அநாத3ரோக்தியாலும், இவள்

அ— மூன்றும் பாட்டு. (ஏறனை இத்யாதி3) a (ஸௌசீல்யத்தாலும்) கர்மவச்யருக்கு மந்த3ரோட்டை ஸம்ச்லேஷம் அவத்3யாவஹமொழிய கு3ணமன்றிறே; ஆகையாலே ஸௌசீல்ய கு3ணம் ஈச்வரத்வஸாத4கம் என்று கருத்து.

b, c அபி4மாநிகளுக்கு முகங்கொடுக்கையிறே சீலகு3ணம்; ஆகையாலே "ஏறன்" என்கிற பத3த்தாலே ருத்3ரனுடைய அபி4மாநம் தோன்றுகிறது என்கிறார் (ஸர்வேச்வரன் இத்யாதி3) அத்தை நிருபகமாகச் சொன்ன இதுக்கு - அத்தையே போர மதி3த்திருக்கையிலே தாத்பர்யம் என்று ஹ்ருத3யம். மேலும் அப்படியே. c இறுமாந்திருக்கும்-க3ர்வித்திருக்கும். d இறுமாப்புக்கு ஹேதுவென்? என்ன (அதாவது இத்யாதி3) அயோநிஜத்வம் இறுமாப்புக்கு ஹேது என்று தாத்பர்யம். e "பூமகள்தன்னை" என்றவிடத்திலே, 1. "ஸ்ரீர் யத்பதா3ம்பு3ஜரஜஸ் சகமே துளஸ்யா லப்3த்4வாऽபி வக்ஷஸி பத3ம் கில ப்4ருத்யஜுஷ்டம்! யஸ்யாஸ் ஸ்வவீக்ஷணக்ருதே ஸுரப்ரயாஸஸ் தத்3வத்3வயஞ்ச தவ பாத3ரஜ: ப்ரபந்நா: ||" என்கிற ச்லோகம் ப்ராதா4ந்ய ஸூசகமாக அருளிச்செய்வர். அந்வயம் - "யஸ்யா: ஸ்வவீக்ஷணக்ருதே ஸுரப்ரயாஸ:—ஸா ஸ்ரீ: துளஸ்யா ஸமம் வக்ஷஸி பத3ம் லப்3த்4வாऽபி ப்4ருத்யஜுஷ்டம் யத் பதா3ம்பு3ஜரஜ: யதா2 சகமே கில, தத்3வத் வயஞ்ச தவ பாத3ரஜ: ப்ரபந்நா:" என்று. ஸுரப்ரயாஸ: யஸ்யா: ஸ்வ வீக்ஷணக்ருதே - தே3வர்களுடைய ஸாத4நாநுஷ்டா2நம் யாதொரு பிராட்டியினுடைய கடாக்ஷத் தின்பொருட்டாயிருக்கும் என்றபடி. ப்4ருத்யஜுஷ்டம் என்று - ப்4ருத்யராலே ஆசைப்படுமது என்றபடி. யதா2 சகமே - யாதொருபடி ஆசைப்படும் என்றபடி. f "ப்ராதா4ந்யம் தோற்ற இருக்கிறவளை" இத்யுக்தம்; தஸ்ய சப்3த3: க இத்யத்ராஹ (தன்னையென்று இதி) f, g, h "தன்னை யென்று" இத்யாதி3 வாக்யத்3வயம் - ப்ராஸங்கி3கம். g, h ஸூசகாந்தரம் — (ஏறனை இத்யாதி3)

ஜீ— மூன்றும் பாட்டு. (ஏறனை இத்யாதி3) a (ஸௌசீல்யத்தாலும் இதி) ஸௌசீல்யகு3ணம் ஈச்வரத்வஸாத4கம் என்று கருத்து.

b, c "ஏறனை" என்றத்தை நிருபகமாகச் சொன்னதுக்கு பா4வம் (ஸர்வேச்வரன் இத்யாதி3) அபி4மாநிகளுக்கு முகங்கொடுக்கையிறே சீலகு3ணம் என்றபடி. c இறுமாந்திருக்கும் - க3ர்வித் திருக்கும். "பூவனை" என்கிறவிடத்திலும் அபி4மாநம் தோன்றுகிறது என்று கண்டுகொள்வது. d இறுமாப்புக்கு அடி ஏதென்ன (அதாவது இத்யாதி3) அயோநிஜத்வம் இறுமாப்புக்கு அடி என்று கருத்து. f ப்ராதா4ந்யத்துக்கு சப்3த3ம் ஏதென்ன (தன்னை என்று இத்யாதி3) g, h ஸூசகாந்தரம்

* கைக்கொ(ள்)ளாண்டி - அம்மையார் மாட்டுக்காரன். A 10-10-6.

ஈ—ப்ராதாந்யம் தோற்றுகிறது. (விண் தொழ i வேறின்றித் j தன்னுள் வைத்து) k அந்யபரரான ப்ரஹ்மருத்ராதிகளுக்கும், அநந்யையான பெரியபிராட்டியார்க்கும் ஒக்க முகங்கொடுத்துவைக்கிற ஶீலத்தை அநுஸந்தித்து விண்ணினுள்ளார் தொழா நிற்பர்கள். l "ப்ரஹ்மாதிகள் எப்போதும் திருமேனியைப் பற்றியிருப்பர்களோ?" என்று நஞ்சீயர் பட்டரைக் கேட்க; "ஒரோ ஆபத்துக்களிலே திருமேனியிலே இடங் கொடுக்கிறன். அந்நீர்மையை விடமாட்டாமையாலே, ஆழ்வார்கள் அத்தையே வாய் புலற்றுகிறர்களத்தனையிறே" என்று அருளிச்செய்தார். (i வேறின்றி) mA "கூறுளும் தனியுடம்பன்" என்கிறபடியே, வ்யவஸ்திதமாக உடம்பைக்கொடுக்கை. (n விண் தொழ) o 1. "मञ्चाः क्रोशन्ति" (மஞ்சா: க்ரோஶந்தி) இதிவத். p இங்குள்ளார் "ஐஶ்வர்யம்" என்றிருப்பார்கள்; அங்குள்ளார் "ஶீலம்" என்று தோற்றிருப்பர்கள்.

(q மேறன்னைமீது இத்யாதி) மேல்தன்னை-உபரிதநலோகங்களை. rB "அப்பால் மிக்கு" என்கிறபடியே விஞ்ச வளர்ந்த பூமிப்பரப்பெல்லாம் திருவடிகளின் கீழே

அ—h (அநாதரோக்தியாலும்) "வ்ருஷபவாஹநன், வ்ருஷபத்வஜன், அப்ஜயோநி" என்றாற் போலே சொல்லிற்றில்லையே; ஏதேனும் ஒரேறும், ஏதேனும் ஒரு பூவும், அத்தோடே ஏதேனுமொரு ஸம்பந்தமுமிறே தோன்றுகிறது. i வேறின்றி - ஸமமாக. j தன்னுள்வைத்து - தன் திருமேனியிலே வைத்து. k அஹங்காரிகளான ப்ரஹ்மருத்ராதிகளுக்கு முகங்கொடுக்கிற இதுக்கு விண்ணுளார் தொழுவானென்? என்ன (அந்யபரரான இத்யாதி) l ப்ராஸங்கிகம் (ப்ரஹ்மாதிகள் இத்யாதி) l,m "ஸமமாக" என்றத்தால் தாத்பர்யம் (கூறுளும் தனியுடம்பன் என்று) n,o "விண் தொழ" என்றால் விண்ணிலுள்ளாரைக் காட்டுமோ? என்ன (மஞ்சா: க்ரோஶந்தி இதிவத் என்று) p "மண்ணும் விண்ணும் தொழ என்னவேண்டாவோ?" என்ன, "வேறின்றி" என்று ஸௌஶீல்யத்தைச் சொல்லுகையாலே, அதிலே வித்தராய்த் தொழுமவர்கள் விண்ணு ளாரேயாகையாலே "விண் தொழ" என்கிறது என்னும் அபிப்ராயத்தாலே அருளிச்செய்கிறர் (இங்குள்ளார் இத்யாதி) அன்றிக்கே, ப்ரஹ்மருத்ராதிகளுக்கு முகங்கொடுக்கிறது பெருமைக்கு உடலொழிய ஶீலத்துக்கு உடலோ? என்ன (இங்குள்ளார் இத்யாதி) என்னவுமாம்.

q (மேல்தன்னை மீதிட நிமிர்ந்து) மேலுக்கு மேலாக நிமிர்ந்து என்றபடி. r (அப்பால் மிக்கு இதி) B "ஒண்மிதியில் புனலுருவி ஒருகால் நிற்ப" இத்யாதி. ஒண்மிதி-புஷ்பஸ்பர்ஶ ஸமாந

ஜீ—(ஏறனை இத்யாதி) h (அநாதரோக்தியாலும் இதி) "வ்ருஷபவாஹநன், அப்ஜஸம்பவன்" என்றாற்போலே சொல்லிற்றில்லையே என்று கருத்து. i வேறின்றி-ஸமமாக. j தன்னுள் வைத்து-தன் திருமேனியிலே வைத்து. k ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு முகங்கொடுக்கிற இதுக்கு விண்ணினுள்ளார் தொழுவானென்? என்ன (அந்யபரரான இத்யாதி) l ப்ராஸங்கிகம் (ப்ரஹ்மாதிகள் இத்யாதி) l,m "வேறின்றி" என்றதுக்கு பாவம் (கூறுளும் இத்யாதி) n,o "விண் தொழ" என்றால்-விண்ணுளாரைக் காட்டுமோ? என்ன (மஞ்சா இத்யாதி) p விண்ணினுள்ளாரொழிய மண்ணி னுள்ளார் தொழார்களோ? என்ன (இங்குள்ளார் இத்யாதி) ஶீலத்திலே தோற்றிருக்கை யாலே "விண் தொழ" என்றதித்தனை; எல்லாரும் தொழுவர்கள் என்று கருத்து.

q மேல்தன்னை மீதிட நிமிர்ந்து-உபரிதநலோகங்களைக் கிட்டும்படி மிஞ்சவளர்ந்து; மாறனில்-மால்தன்னில்; ஸர்வேஶ்வரனிற்காட்டில்; மிக்குமோர் தேவுமுளதே மிகுத்திருப்பது ஒரு

A 4-8-1. B திருநெடுந்தாண்டகம்-5

4. தேவு மெப்பொரு ளும்ப டைக்கப்
பூவில் நான்முக னைப்ப டைத்த
தேவ னெம்பெரு மானுக் கல்லால்
பூவும் பூச னையும் தகுமே.

ஆ— 4. வ்யா:— (தேவும்) சதுர்முகாதி ஸகலபதார்த்த ஸ்ருஷ்டி லீலனாய், தன்னுடைய ஸௌந்தர்ய குணத்தாலே எனக்கு ஸ்வாமியாயிருந்த எம்பெருமானல்லது ஸர்வேஶ்வரனும் அழகியாரும் உளரோ? என்கிறார். 4.

ஒ— அவ:— நாலாம் பாட்டில்—பூவுக்கு ஈடான ஸௌந்தர்ய ஸௌகுமார்யங்களும், பூஜைக்கு ஈடான ப்ராதாந்யமும் எம்பெருமானையொழிய வேறு சிலர்க்கு இல்லாமையாலே அவனே ஸர்வேஶ்வரன் என்கிறார்.

ஈ—இட்டுக்கொண்ட. (s மாறனில்) இவ்வதிமாநுஷ சேஷ்டிதத்தையுடைய ஸர்வேஶ்வரனிற்காட்டில். (t மிக்குமோர் தேவுமுளதே) u ஒக்கப் பரிமாறுநிற்க, v "கட்டக்குடி" என்று கழிக்கலாம் தெய்வந்தான் உண்டோ? w எல்லார் தலையிலும் காலைவைத்தவனை ஈஶ்வரன் என்னவோ, இவன் காலிலே துகையுண்டவர்களை ஈஶ்வரர்கள் என்னவோ? 3.

அ—பாததலஸ்பர்ஶம். s மாறனில்-மால் தன்னில். t மிக்கும்-மற்றும்; "ஓர்" இத்யேதத் ஆபாஸபரம். u, v "தேவும்" என்னாதே, "ஓர் தேவும்" என்கிறதுக்குக் கருத்து (ஒக்கப்பரிமாறுநிற்க என்று தொடங்கி) யத்வா, "உளது" என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (ஒக்க இத்யாதி) v கட்டக்குடி - ஹீனமான குடி; அதிநிர்த்தநகுடும்பீ வா; அத்யல்ப இதி யாவத், அதவா, அல்லாதாரோடே ஒக்கப் பரிமாறுநிற்கச்செய்தே, இறைமிறுக்கமாட்டாதே கழிப்புண்ணும் குடி. அதவா, ஒருவன் ஓர் ஊரிலே யஜ்ஞார்த்தமாக த்ரவ்யம் யாசிக்க வந்தால், அல்லாதாரோடு ஒக்கக் குடியிருப்பானொருவனைக் காட்டி. "இவன் தரித்ரன், கொடுக்கமாட்டான்" என்று கழியுண்ணுமவன். கட்டக்குடி-கட்டக்குடிபோலே என்றபடி. w "உளதே" என்று பிரிநிலையேகாரமாக விவக்ஷித்துத் தாத்பர்யம் (எல்லார் தலையிலும் இத்யாதி) பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமாகவுமாம். ஏறனைப் பூவனைப் பூமகள்தன்னை வேறின்றித் தன்னுள் விண்தொழ வைத்து, மேல் தன்னை மீதிட என்று தொடங்கி உரை அந்வயம். 3.

ஜீ—தேவதையுண்டோ? இதி ஶப்தார்த்த:. u, v "ஏறு" என்றதுக்கு பூர்வம் (ஒக்க இத்யாதி) v கட்டக்குடி - கஷ்டப்படுகிற குடும்பீ; அதிநிர்தநகுடும்பீ. அல்லாதாரோடு ஒக்கப் பரிமாறுநிற்கச்செய்தே, "இறைமிறுக்கமாட்டான்" என்று கழிப்புண்ணும் கட்டக்குடிபோலே என்றபடி. w "உளதே" என்ற பிரிநிலையேகாரத்துக்கு பூர்வம் (எல்லார் தலையிலும் இத்யாதி) க்ரமேணாந்வய:. 3.

Released by Maaran's Dog ,Toronto , Canada

ஒ— வ்யா:— (தேவும் என்று தொடங்கி) தேவமநுஷ்யாதி ஸகல பதார்த்தங்களையும் உண்டாக்குகைக்காக வல்லனான ப்ரஹ்மாவைத் திருநாபிகமலத்திலே படைப்பதும் செய்து, தன்னுடைய ஸௌந்தர்யாதிகளாலே என்னை அடிமை கொண்டவனுக்கல்லது. 4.

ப— 4. அவ:— அநந்தரம், ஆராத்யதைக்கு ஈடான ஆதிக்யம் அவனுக்கொழிய இல்லை என்கிறார்.

தேவும்—தேவஜாதியையும், எப்பொருளும்—(மநுஷ்யாதி) ஸகல பதார்த்தங்களையும், படைக்க — ஸ்ருஷ்டிக்கைக்காக, பூவில் — திருநாபி கமலத்திலே, நான்முகனை—சதுர்முகனான ப்ரஹ்மாவை, படைத்த—படைத்த, தேவன்—பரதேவதையான, எம்பெருமானுக்கு—என் நாயனுக்கு, அல்லால்—அல்லது, பூவும்—புஷ்பாத்யுபஹாரமும், பூசனையும் — ஆராதநோபசாரமும், தகுமே — (வேறு சிலர்க்குத்) தகுமோ ? தகாது என்று கருத்து. 4.

இ— அவ:— நாலாம் பாட்டில் — பூவுக்கு ஈடான ஸௌகுமார்யமும், பூஜைக்கு ஈடான ப்ராதாந்யமும், அவனையொழிய வேறொரு வ்யக்தியில் இல்லாமையாலே இவனே ஈச்வரன் என்கிறார்.

வ்யா:— (தேவும் எப்பொருளும் படைக்கப் பூவில் நான்முகனைப் படைத்த) தேவஜாதி முதலான ஸகல பதார்த்தங்களையும் உண்டாக்குகைக்காகத் திருநாபிகமலத்திலே, தன்னையும் மிகும்படியான சதுர்முகனை ஸ்ருஷ்டித்த. (தேவன்) ஸ்ரஷ்ட்ருத்வத்தால் வந்த த்யுதி என்னுதல், ஸ்ருஷ்டி அவனுக்கு லீலை என்னுதல், ஸௌந்தர்யாதிகளால் வந்த விளக்கம் என்னுதல். (எம்பெருமானுக்கல்லால்) ஸ்ருஷ்ட்யுபகாரத்தாலும் அழகாலும் என்னை எழுதிக்கொண்டவனுக்கல்லது. (பூவும் பூசனையும் தகுமே) பூத்தகுவது ஸுகுமாரனுக்கு; பூஜை தகுவது ப்ரபுவுக்கு; சிக்குத் தலையனுக்குப் பூத்தகாது; பிச்சையுண்ணிக்குப் பூசனை தகாது. 1. "आवयोर्गात्रसदृशम्" (ஆவயோர்காத்ரஸத்ருசம்) 2. "तमिमं सर्वसंपन्नम् - अर्च्यमर्चितुमिच्छामः सर्वे सम्मन्तुमर्हथ" (தமிமம் ஸர்வஸம்பந்நம் - அர்ச்யமர்ச்சிதுமிச்சாம: ஸர்வே ஸம்மந்துமர்ஹத). 4.

ஈ— அவ:— நாலாம் பாட்டு. a ஸௌகுமார்யத்தாலும் b முதன்மையாலும் இவனே ஈச்வரன் என்கிறார்.

அ— நாலாம் பாட்டு. (தேவுமெப்பொருளும் இத்யாதி) a "பூவும்" என்றத்தைப்பற்ற (ஸௌகுமார்யத்தாலும்) என்றது. b "பூசனை" என்றத்தைப்பற்ற (முதன்மையாலும்) என்றது;

ஜீ— நாலாம் பாட்டு. (தேவும் இத்யாதி) a,b "பூவும் பூசனையும்" என்றத்தைப்பற்றவாதல், "தேவன்" என்ற காந்தியையும், "எம்பெருமான்" என்றத்தையும் பற்றவாதல்

ஈ— வ்யா:— (தே3வும் இத்யாதி3) தே3வஜாதியையும் ஸகலபதா3ர்த்த2ங்களையும் உண்டாக்குகைக்காக c ஒரு பூவிலே நாலு பூப்பூத்தாற்போலே சதுர்முக2னை உண்டாக்கினவன். (d தேவன்) e சதுர்முக2ஸ்ரஷ்டாவாகையால் வந்த த்3யுதியைச் சொல்லுதல், f இதுதன்னை லீலையாகவுடையவன் என்னுதல், g ஸௌந்த3ர்யாதி3களால் வந்த g3 விளக்கம் என்னுதல். (எம்பெருமானுக்கல்லால்) h ஸ்ருஷ்ட்யாத்3யுபகாரத்தாலும், i ஸ்ருஷ்டிக்கு உறுப்பான கு3ணங்களாலும் என்னை எழுதிக்கொண்டவனுக்கல்லது.

(பூவும் பூசனையும் j தகுமே) k சிக்குத்தலையனுக்குப் பூத்தகாது ; l பிச்சையுண்ணிக்குப் பூசனை தகாது; m பூத்தகுவது ஸு்குமாரனுக்கு; பூசனை தகுவது முதன்மை

அ—முதன்மை - பெருமை. யத்3வா, "தேவன்" என்று காந்தியைச்சொல்லி, அத்தாலே ஸௌகுமார்யத்தைச் சொல்லுகிறது. "எம்பெருமான்" என்று முதன்மை சொல்லுகிறது. யத்3வா பத்3மநாப4த்வாத் ஸௌகுமார்யம் ஸித்3த4ம் ; பத்3மநாப4த்வஞ்ச பரஸ்யைவ அஸாத4ாரணம்.

c ப்3ரஹ்மாவை என்னுமல், "நான்முகன்" என்றதின் தாத்பர்யம் (ஒரு பூவிலே இத்யாதி3) d,e "தி3வு-க்ரீடா3 விஜிகீ3ஷா வ்யவஹார த்3யுதி ஸ்துதி மோத3 மத3 ஸ்வப்ந காந்தி க3திஷு" இதி தா4தும் ஹ்ருதி3 நித4ாயாஹ (சதுர்முக2ஸ்ரஷ்டாவாகையால் இத்யாதி3) f இதுதன்னை - ஸ்ருஷ்டியை; d இப்பக்ஷத்தில், தேவன்-க்ரீடா3பரன். g,g3 (ஸௌந்த3ர்யாதி3களால் வந்த விளக்கம்) என்றது காந்தி. அத்தாலே - காந்தன் என்ருய், அதிமநோஹரன் என்றபடி. h "படைத்த" என்கையாலே (ஸ்ருஷ்ட்யாத்3யுபகாரத்தாலும்) என்றது. i (ஸ்ருஷ்டிக்கு உறுப்பான இதி) தே3வாதி3 ஸகலபதா3ர்த்த2 ஸ்ருஷ்ட்யர்த்த2ம் சதுர்முக2ஸ்ய ஸ்ருஷ்ட்யபி4தா4நாத் தது3பயுக்த ஜ்ஞாநஶக்த்யாத3யோऽப்யர்த்த2ஸித்3தா4 இதி பா4வ:; யத்3வா, "தேவன்" என்று த்3யோதமாநத்வம் சொல்லும்போது "இத்தாலே த்3யோதமானன்" என்று விஶேஷியாமையாலே, "ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி3களாலே த்3யோதமானன்" என்றுகொண்டு இவ்வழியாலே அவற்றைச் சொல்லுகிறது; அத2வா, "ஸௌந்த3ர்யாதி3களால்" (g) என்றவிடத்தில் ஆதி3ஶப்3த3த்தாலே ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி3களும் விவக்ஷிதமாதல்.

j,k,l "தகுமே" என்றது-பிரிநிலையிலேயாய், தகாது என்றபடியாக்கி, தகாமைக்கு ஹேதுவைக் காட்டுகிருர் (சிக்குத்தலையனுக்கு என்று தொடங்கி) சிக்குத்தலையன் - ப்3ரஹ்மா; ஜடா

ஜீ—(ஸௌகுமார்யத்தாலும் முதன்மையாலும்) என்றது; யத்3வா, "பூவில்" என்ற பத்3மநாப4த்வத்தாலே இரண்டும் ஸித்3த4மாதல்; பத்3மநாப4த்வம் பரத்வாஸாத4ாரணமிறே.

c ப்3ரஹ்மாவை என்னுமல், "நான்முகன்" என்றதின் பா4வம் (ஒரு பூவிலே இத்யாதி3) d,e "தி3வு-க்ரீடா3 விஜிகீ3ஷா வ்யவஹார த்3யுதி ஸ்துதி மோத3 மத3 ஸ்வப்ந காந்தி க3திஷு" என்கிற தா4துவை உட்கொண்டு அர்த்த2ம் (சதுர்முகே2த்யாதி3) f இதுதன்னை-ஸ்ருஷ்டியை. d இப்பக்ஷத்தில், தேவன்-க்ரீடா3பரன். g3 விளக்கம்-காந்தி; அத்தாலே-காந்தனென்ருய், அதிமநோஹரனென்றபடி. h "படைத்த" என்றத்தைப்பற்ற (ஸ்ருஷ்ட்யாதீ3தி) i (ஸ்ருஷ்டிக்கு உறுப்பான கு3ணங்களாலும்) என்றது - "நான்முகனைப் படைத்த" என்று ஸ்ருஷ்டி சொன்னுற்போலே தது3பயுக்தஜ்ஞாநஶக்த்யாதி3 கு3ணங்களும் அர்த்த2ஸித்3த4ங்கள்.

j,k,l "தகுமே" என்ற பிரிநிலையேகாரத்துக்கு பா4வம் (சிக்குத்தலையன் இத்யாதி3) k சிக்குத்தலையன் - ப்3ரஹ்மா; ஜடாவானுகையாலே ருத்3ரனுதல், ருத்3ரபக்ஷே "பூவும் பூசனையும்

ஈ—யுடையவனுக்கு; n இவனையொழிந்தார்க்குத் தகாது என்கிறுர். o 1.“स एष पृथुदीर्घाक्षः सम्बन्धी ते जनार्दनः” (ஸ ஏஷ ப்ருது2தீ3ர்க்க4ாக்ஷஸ்ஸம்ப3ந்தீ4 தே ஜநார்த்த3ந:) என்று ஸ்ரீ பீ4ஷ்மர் நெடும்போது அவனுடைய பரத்வத்தை உபபாதி3த்துக்கொண்டு போந்து, p ஶ்ருதிஸித்3த4மான கண்ணழகையுடையவன்காண் உங்களுக்கு q மைத்துனனுய்ப்

அ—வாஞகையாலே ருத்3ரனுகவுமாம். இப்பக்ஷத்தில், ''பூவும் பூசனையும் தகுமே'' என்றது ருத்3ரனுக்கே அந்வயிப்பது. l பிச்சையுண்ணி-பி4க்ஷாஶந:. m ஆகில் தருவது ஆர்க்கு? என்ன (பூத்தருவது இத்யாதி3) இத்தால்-தபோநிஷ்ட2னுகையாலே ஸௌகுமார்யமும், உபாஸகனுகையாலே முதன்மையும் ருத்3ரனுக்கு இல்லையென்றதாயிற்று. n ''முதன்மையுடையவனுக்கு'' என்ற அநந்தரம் ஆகையால் என்று அத்4யாஹரிப்பது. n,k,l ''இவனையொழிந்தார்க்குத் தகாது'' என்ற வாக்யாநந்தரம், ''சிக்குத்தலையனுக்கு'' இத்யாதி3 வாக்யம் அநுஸந்தி4ப்பது. o...v வ்யதிரேகத்தாலே பரத்வத்தை அருளிச்செய்கிறதுக்கு ஹேதுவேது? என்கிற ஶங்கையிலே, அதுக்கு உதா3ஹரண பூர்வகமாக ஹேதுவை அருளிச்செய்கிறுர் (ஸ ஏஷ: என்று தொடங்கி ப்ராத4ாந்யம் சொல்லுகிறது என்னுமளவாக) யத்3வா, ப4க3வத்பரத்வம் ப்ரதிபாத3யதி சேத், ''அல்லதில்லையோர்கண்'' (1) ''கோபாலகோளரியேறன்றியே - அருளாலளிப்பாரார்'' (2) ''மாறனில் மிக்குமோர் தேவுமுளதே'' (3) ''தேவனெம்பெருமானுக்கல்லால் பூவும் பூசனையும் தகுமே''(4) ''தாமரைக் கண்ணனெம்மான் மிகுஞ்சோதி மேலறிவார் யவரே''(5) இதி தே3வதாந்தராபரத்வம் கிமர்த்த2மபி4த3த4ாதீத்யாகாங்க்ஷாயாம்—ஜ்ஞாநாத் வைராக்3யஸ்யாதி4க்யஸூசக ப்ரமாணோபந்யாஸபூர்வகம், தத3ாவித4ஸ்ய ஜ்ஞாநாத் வைராக்3யக3தாதி4க்யஸ்ய ப்ரத3ர்ஶநார்த்த2மித்யபி4ப்ராயேணாஹ (ஸ. ஏஷ ப்ருது2தீ3ர்க4ாக்ஷ இத்யாதி3நா) ''அயம் ஶ்லோகோ பீ4ஷ்மவாக்யத்வேந இதா3நீந்தநபா4ரதக்3ரந்தே2ஷு ந த்3ருஶ்யதே'' இதி வத3ந்தி. ''தத்ரைவ ஸ்த2லாந்தரே த4ர்மபுத்ரம் ப்ரதி மார்கண்டே3யவசநத்வேந, 2. 'யஶ்ச தே3வோ மயா த்3ருஷ்ட: புரா பத்3மாயதேக்ஷண:। ஸ ஏஷ ப்ருது2தீ3ர்க4ாக்ஷஸ் ஸம்ப3ந்தீ4 தே ஜநார்த்த3ந:॥' இதி த்3ருஶ்யதே'' இதி ச வத3ந்தி. p (ஶ்ருதிஸித்3த4மான) 3. ''தஸ்ய யதா2''

ஜீ—தகுமே'' என்றது ருத்3ரனுக்கே அந்வயிப்பது. m ஆகில், தருவது ஆர்க்கு? என்ன (பூத்தருவது இத்யாதி3) இத்தால் தபோநிஷ்ட2னுகையாலே ஸௌகுமார்யமும், உபாஸகனுகையாலே முதன்மையும் ருத்3ரனுக்கு இல்லை என்று கருத்து. n ''முதன்மையுடையவனுக்கு'' என்ற அநந்தரம், ஆகையாலே இத்யத்4யாஹார்யம். o...v ''அல்லதில்லையோர்கண்'' (1) ''கோளரியேறன்றி அருளாலளிப்பாரார்'' (2) இத்யாதி3யாலே பலகாலும் வ்யதிரேக நிர்தே3ஶத்தாலே வைராக்3யம் சொல்லுகிறதுக்குக் கருத்து — ஜ்ஞாநத்திற்காட்டில் வைராக்3யத்துக்கு ஆதி4க்ய ப்ரத3ர்ஶநார்த்த2ம் என்னுமிடத்தை ஸப்ரமாணமாக அருளிச்செய்கிறுர் (ஸ ஏஷ இத்யாதி3) இத3ம் பா4ரதே ராஜஸூயே ப4க3வத்பரத்வம் ப3ஹுமுகே2நோக்த்வா பீ4ஷ்ம ஆஹ. தத்ரைவ ஸஹதே3வ:—2. ''தமிமம் ஸர்வஸம்பந்நமாசார்யம் பிதரம் கு3ரும்। அர்ச்யமர்ச்சிதுமிச்சா2ம: ஸர்வே ஸம்மந்துமர்ஹத2॥ மாநிநாம் ப3லிநாம் ராஜ்ஞாம் மத்4யே ஸந்த3ர்ஶிதே பதே3। ததோऽபதத் புஷ்பவ்ருஷ்டிஸ் ஸஹதே3வஸ்ய மூர்த்த4நி॥'' p (ஶ்ருதிஸித்3த4மான) 3. ''தஸ்ய

ப்ர—o1. (தேவுமெப்பொருளும் இத்யாதி3) (தகுமே) महाभारते राजसूये धर्मपुत्रं प्रति भगवत्परत्वं बहुमुखेनोक्त्वा भीष्मः—“स एष पृथुदीर्घाक्षस्सम्बन्धी ते जनार्दनः”

ச—புகுந்திருக்கிறன் என்று பரத்வத்தை அவன் தலையிலே r மாட்டெறிந்தார்; s 1. "अर्च्यमर्चितुमिच्छामस्सर्वे सम्मन्तुमर्हथ" (அர்ச்யமர்ச்சிதுமிச்சாமஸ் ஸர்வே ஸம் மந்துமர்ஹத₂) t என்ற ஸஹதே₃வன் தலையிலே புஷ்பவ்ருஷ்டியைப் பண்ணினார் களிறே. u இத்தால், ஜ்ஞாநத்திற்காட்டில் வைராக்₃யத்துக்கு உண்டான v ப்ராத₄ாந்யம் சொல்லுகிறது. 4.

அ—இத்யாதி₃ ஶ்ருதிஸித்₃த₄மான என்றபடி; இது "ஏஷ:" என்றிருக்க, "ஸ:" என்றதின் தாத்பர்யம்; அயம் என்னுமல், "ஏஷ:" என்றது ஶப்₃த₃முகே₂ந ஶ்ருதிப்ரத்யபி₄ஜ்ஞா நார்த்த₂ம். q மைத்துனனை - பித்ருஷ்வஸ்ருபுத்ரனை. r மாட்டெறிகை - ஒருவன்பேரிலே ஓரர்த்த₂த்தை எழுதிப்போகடுகை; தத்₃வத். "க்ருஷ்ண ஏவ பர:" இதி நிர்தா₄ரயாமாஸ இத்யர்த்த₂: ; மாட்டெறிகை - இசைகையாதல், ஓரிடத்திலே ஏறிடுகையாதல். s (அர்ச்யம் இத்யாதி₃) தமிமம் அர்ச்யமிச்சா₂ம:, யூயம் ஸர்வே அர்ச்சிதும்-அர்ச்சயிதும், ஸம்மந்தும்-ஸம்மதிம் கர்த்தும், அர்ஹத₂ இதி யோஜநா. t, u, v 1. "மாநிநாம் ப₃லிநாம் ராஜ்ஞாம் மத்₄யே ஸந்த₃ர்ஶிதே பதே₃! ததோऽபதத் புஷ்பவ்ருஷ்டிஸ் ஸஹதே₃வஸ்ய மூர்த்த₄நி ||" இதி உத்தரஶ்லோகம் ஹ்ருதி₃ நிதா₄யாஹ (என்ற ஸஹதே₃வன் தலையிலே இதி) u இத்தால்-புஷ்பவ்ருஷ்டி ப்ரதிபாத₃ நத்தால்; ஜ்ஞாநியான பீ₄ஷ்மர் பரத்வத்தை ப₃ஹுமுக₂மாக உபபாதி₃க்கவும் புஷ்பவ்ருஷ்டி கண்டதில்லை; 1. "மாநிநாம்" இத்யாதி₃ப்படியே ஸஹதே₃வனுக்கு து₃ர்மாநிகள் பக்கல் சரக் கற்றுச் செய்த செயலாலேயிறே புஷ்பவ்ருஷ்டி உண்டாயிற்றது; ஆகையாலே ஜ்ஞாநத்திற் காட்டில், இதரவிஷயத்தில் சரக்கறுக்கையாகிற வைராக்₃யம் ஶ்ரேஷ்ட₂ம் என்றபடி. தேவும் எப்பொருளும் என்று தொடங்கி க்ரமேண உரை அந்வயம். 4.

ஜீ—யதா₂" இத்யாதி₃ ஶ்ருதிஸித்₃த₄மான. இது-"ஏஷ:" என்றிருக்க, "ஸ:" என்றதின் தாத்பர்யம். அயம் என்னுமல், "ஏஷ:" என்றது ஶப்₃த₃முகே₂ந 2. "ஏஷோऽந்தராதி₃த்யே" இத்யாதி₃ ஶ்ருதிப்ரத்யபி₄ஜ்ஞாநார்த்த₂ம். q மைத்துனனை-அத்தைபிள்ளையாய். r மாட்டெறிகை- ஏறிடுகை. s (அர்ச்யம் இத்யாதி₃) தமிமம் அர்ச்யமிச்சா₂ம:; யூயம் ஸர்வே, அர்ச்சிதும்—அர்ச்ச யிதும், ஸம்மந்தும்-ஸம்மதிம் கர்த்தும், அர்ஹத₂ இதி யோஜநா. t, u, v "மாநிநாம்" இத்யாத்₃ யுத்தர ஶ்லோகத்தை உட்கொண்டு அருளிச்செய்கிறார் (என்ற ஸஹதே₃வன் இத்யாதி₃) இத்தால்— ப₃ஹுமுக₂மாகப் பரத்வத்தை உபபாதி₃த்த ஜ்ஞாநியான பீ₄ஷ்மர் தலையிலே புஷ்பவ்ருஷ்டி கண்டதில்லை; தே₃வதாந்தரங்கள் பக்கல் சரக்கறுத்து 1. "மாநிநாம்" இத்யாதி₃ப்படியே "நான் சொன்னதை ஸம்மதியாதே இருக்கிறவன் தலையிலே என்காலை வைக்கிறேன்" என்று ஸஹதே₃வன் காலைக் காட்டினபோது அவன்தலையிலே புஷ்பவ்ருஷ்டி உண்டாயிற்று; ஆகையால், ஜ்ஞாநத்திற் காட்டில், இதரவிஷயத்தில் சரக்கறுகையாகிற வைராக்₃யம் ஶ்ரேஷ்ட₂ம்—என்றபடி. u இத்தால்- புஷ்பவ்ருஷ்டி ப்ரதிபாத₃நத்தால். க்ரமேணாந்வய:. 4.

ப்ர—s 1. तत्रैव सहदेवः—"तमिमं सर्वसम्पन्नमाचार्यं पितरं गुरुम्। अर्च्यमर्चितुमिच्छामस्सर्वे सम्मन्तुमर्हथ॥ मानिनां बलिनां राज्ञां मध्ये सन्दर्शिते पदे। ततोऽपतत्पुष्पवृष्टिस्सहदेवस्य मूर्धनि॥ १॥"

5. தகும்சீர்த் தன்தனி முதலி னுள்ளே
மிகும்தே வுமெப் பொருளும் படைக்க
தகும்கோலத் தாமரைக் கண்ண னெம்மான்
மிகும்சோ திமே லறிவார் யவரே.

ஆ— 5. வ்யா:— (தகும் சீர்) தன்னுடைய திவ்யாத்ம ஸ்வரூபத்துக்கு உசிதமான கல்யாணகுணங்களையுடையனாய், ஸ்வஸங்கல்ப கல்பித நிகிலஜகத்தையுடையனாய், தன்னுடைய ஸர்வேச்வரத்வோசிதமான அழகிய திருக்கண்களையுடையனாயிருந்த எம்பெருமானுடைய திருமேனியின் அழகு ஒருவர்க்கு நினைக்க நிலமோ? என்கிறார். 5.

ஒ— அவ:— அஞ்சாம் பாட்டில் — புண்டரீகாக்ஷனாகையாலே அவனே ஈச்வரன் என்கிறார்.

வ்யா:—(தகும் சீர்த் தன் தனி முதலினுள்ளே) ஸ்ரஷ்ட்ருத்வசக்தியுக்தமான தன்னுடைய ஸங்கல்பத்திலுள்ளே. “தனிமுதல் - ப்ரக்ருதி” என்று சொல்லுவர். (மிகும் தேவும் என்று தொடங்கி) ஐச்வர்யங்களாலே மிக்கிருந்த தேவர்களையும், மற்றுமுள்ள பதார்த்தங்களையுமெல்லாம் படைக்கத் தகும் என்னுமித்தைத் தெரிவியாநின்றுள்ள திருக்கண்களையுமுடையனாய், அவ்வழகாலே என்னை அடிமை கொண்டருளின எம்பெருமானே பரதத்வம். (மேலறிவார் யவரே) இவனொழிய வேறு சில ஈச்வரர்களுண்டென்னுமிடத்துக்கு ப்ரமாணமில்லை. 5.

ப— 5. அவ:— அநந்தரம், இப்பரத்வ ஸூசகமான புண்டரீகாக்ஷத்வத்தை அருளிச்செய்கிறார்.

தகும்—(ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளுக்குத்) தகுதியான, **சீர்**—ஜ்ஞானசக்த்யாதிகளை யுடையனான, **தன்**—தன்னுடைய, **தனி**—அத்விதீயமான, **முதலினுள்ளே**—(ஜகத்துக்கு) மூலமான ஸங்கல்பத்துக்குள்ளே, **மிகும்**—(“ஈச்வரன்” என்று சங்கிக்கலாம்படி) மிக்க, **தேவும்**—(ப்ரஹ்மருத்ராதி) தேவ ஜாதியையும், **எப்பொருளும்**—(மநுஷ்யாதி) ஸகல பதார்த்தங்களையும், **படைக்க**—ஸ்ருஷ்டிக்க, **தகும்** — “இவன் தனக்குத் தகும்” என்ன ஸூசகமான **கோலம்**—அழகிய, **தாமரை**—தாமரைபோன்ற, **கண்ணன்**—கண்களையுடைய, **எம்மான்**—என் ஸ்வாமி யானவனைக் காட்டிலும், **மிகுஞ்சோதி**—பரஞ்ஜ்யோதிஸ்ஸு, **மேல்**—இதுக்குமேல் (ஒரு தத்வமுண்டென்று வைதிகரில்) **அறிவார்**—அறிவார், **யவர்**—ஆர்?

உண்டு என்று அறிவார் அவைதிகர் என்று கருத்து. 5.

இ— அவ:— அஞ்சாம் பாட்டில் — புண்டரீகாக்ஷனாகையாலும் அவனே ஈச்வரன் என்கிறார்.

இ— வ்யா:— (தரும் சீர் இத்யாதி3) தனக்குத் தகுதியான ஸ்ரஷ்ட்ருத்வஶக்த்யாதி3 கு3ணங்களையுடையனாய், தனக்கு ஸ்வம்மாய், ஏககாரணமான மூலப்ரக்ருதியினுள்ளே. ஏககாரணமென்று - பரமாணுகாரணவாதி3யை வ்யாவர்த்திக்கிறது. அதுக்கும் அடியான 1. **"बहु स्याम्"** (ப3ஹு ஸ்யாம்) என்கிற ஸங்கல்ப ஜ்ஞானத்தினுள்ளே என்னவுமாம். (**மிகும் தேவும்**) தன்னோடே விகல்பிக்கலாம்படி கொள்கொம்பு மூடப் படர்ந்த தே3வஜாதியையும். வில்லை வளைத்த போதாக 2. **"अधिकं मेनिरे विष्णुम्"** (அதி4கம் மேநிரே விஷ்ணும்) என்னும்படியிறே அவர்கள் மிகை. (**எப்பொருளும் படைக்க**) மற்றுமுள்ள பதா3ர்த்த2ங்களையெல்லாம் உண்டாக்க. (**தரும் கோலத் தாமரைக் கண்ணன் எம்மான்**) "தரும்" என்னுமிடத்தை ஸ்பஷ்டமாக்குவதாய், ரக்ஷகத்வமில்லையேயாகிலும் விடப்போகாதபடி த3ர்ஶநீயமான அக்கண்ணழகாலே என்னை 3. **"जितम्"** (ஜிதம்) என்னப்பண்ணினவன்; 4. **"यथा कप्यासं पुण्डरीकमेवमक्षिणी"** (யதா2 கப்யாஸம் புண்ட3ரீகமேவமக்ஷிணீ) 5. **"रामः कमलपत्राक्षः"** (ராம: கமலபத்ராக்ஷ:). (**மிகும் சோதி**) 6. **"परं ज्योतिरुपसम्पद्य"** (பரம் ஜ்யோதிருபஸம்பத்3ய) 7. **"नारायणपरो ज्योतिः"** (நாராயணபரோ ஜ்யோதி:) என்று நாராயணனாக ஸித்3த4மான பரதத்வம். (**மேலறிவார் யவரே**) இவனொழிய வேறே சிலர் உண்டு என்று சொன்னால், வைதி3கராயிருப்பாரில் இசைவார் உண்டோ? என்கை. இவ்வுபநிஷத்ப்ரஸித்3தி4 வேறொருவர்க்கு உண்டோ? என்கை. 8 **"वैदिकः कः"** (வைதி3க: க:) 9.**"तस्योत्पत्तिर्निरूप्यताम्"** (தஸ்யோத்பத்திர்நிரூப்யதாம்). 5.

ஈ— **அவ:—அஞ்சாம் பாட்டு. a புண்ட3ரீகாக்ஷனாகையாலும் இவனே ஈஶ்வரன் என்கிறார்.**

வ்யா:— (தரும் இத்யாதி3) b ஸ்ரஷ்ட்ருத்வத்துக்கு உபயோகி3யான ஜ்ஞானஶக்த்யாதி3களையுடையனான. (c தன் தனி முதலினுள்ளே) கார்யவர்க்க3த்துக்கடைய

அ— அஞ்சாம்பாட்டு. (தரும்சீர் இத்யாதி3) a "**தரும் கோலத்தாமரைக் கண்ணன்**" என்றத்தைக் கடாக்ஷித்து அவதாரிகை (புண்ட3ரீகாக்ஷனாகையாலும் இத்யாதி3) (புண்ட3ரீகாக்ஷனாகையாலும்) அந்தராதி3த்ய வித்3யையிலே 4. "தஸ்ய யதா2 கப்யாஸம் புண்ட3ரீகமேவமக்ஷிணீ" என்று புண்ட3ரீகாக்ஷத்வம் சொல்லி, 4. "தஸ்யோதி3தி நாம ஏஷ ஸர்வேப்4ய: பாப்மப்4ய உதி3த:" என்று அபஹதபாப்மத்வம் சொல்லி, 10. "யே சைதஸ்மாத3ர்வாஞ்சோ லோகாஸ் தேஷாஞ்சேஷ்டே மநுஷ்யகாமாநாஞ்ச" 11./"யே சைதஸ்மாத் பராஞ்சோ லோகாஸ் தேஷாம் சேஷ்டே தே3வகாமாநாஞ்ச" என்று புண்ட3ரீகாக்ஷனுக்கு ஈஶ்வரத்வம் சொல்லிற்றிறே. b "தன் தனி முதலினுள்ளே மிகும் தேவும் எப்பொருளும் படைக்கத் தரும் சீரையுமுடையனாய், தரும் கோலத் தாமரைக்கண்ணையுமுடைய எம்மான் மிகும் சோதி மேலறிவார் யவரே"

ஜீ— அஞ்சாம் பாட்டு. (*தரும் சீர் இத்யாதி3*) a "**தாமரைக்கண்ணன்**" என்றத்தைக் கடாக்ஷித்து அவதாரிகை (புண்ட3ரீகேத்யாதி3) b "**தன் தனி முதலினுள்ளே மிகும் தேவும் எப்பொருளும் படைக்கத் தரும் *சீரையுமுடையனாய்*, தரும் கோலத் தாமரைக்கண்ணையுடைய எம்மான்**

/ 11. "யே சாமுஷ்மாத் பராஞ்சோ லோகாஸ் தாம்ஶ்சாப்நோதி தே3வகாமாம்ஶ்ச" என்று சா2ந்தோ3க்3யத்தில் ([illegible]-7-7) பாட2ம் உள்ளது.

ஈ—தோற்ற துறையிலே இவரும் தோற்றது; n1. "रामः" (ராம:) n1ஸர்வாங்க3 ஸுந்த3ரரா யிருக்கை. 1. "कमलपत्राक्षः" (கமலபத்ராக்ஷ:) o அதிலே ஒரு சுழியாயிற்று அமிழ்ந்து வார்க்கு வேண்டுவது. p அக்கண்ணழகுக்கு எல்லையென் ? என்னில் 1. "सर्वसत्त्वमनोहरः" (ஸர்வஸத்த்வமநோஹர:) q திர்யக்3ஜாதியனும், r பணையோடு பணை s தத்தித்திரிகிற என் நெஞ்சையும் அபஹரித்ததன்றே. t 1. "रूपदाक्षिण्यसंपन्नः प्रसूतः" (ரூபதா3க்ஷிண்யஸம்பந்ந: ப்ரஸூத:) u தே3ஹகு3ணங்களாலும், ஆத்மகு3ணங்களாலும் v குறையற்றதுதான்

அ—மவர் என்றாய். அந்த ஸௌந்த3ர்யந்தான் ''இன்னத்தால்'' என்று விசேஷியாமையாலே, ''ஸர்வாங்கை3ரப்யபி4ராம:'' என்றுகொண்டு (ஸர்வாங்க3ஸுந்த3ரராயிருக்கை) என்கிறார். o (அதிலே) ஸௌந்த3ர்யத்திலே என்றபடி. p 1. ''கமலபத்ராக்ஷ: ஸர்வஸத்த்வமநோஹர:'' என்ற ஸமபி4வ்யாஹாரதாத்பர்யம் வெளியிடுகைக்காக சங்கிக்கிறார் (அக்கண்ணழகுக்கு இதி) q.r.s ஸர்வஸத்த்வமநோஹரத்வம் கத2மவக3ம்யதே, பரபு3த்3தே4ரப்ரத்யக்ஷத்வாதி3த்யத்ர, ப4ாவமாஹ (திர்யக்3ஜாதீயனும் இதி) r பணை - சாகை2. s தத்தி - குதித்து. t...w ரூபதா3க்ஷிண்யஸம்பந்நஸ்ஸந் ப்ரஸூத இதி - ரூபதா3க்ஷிண்யஸம்பந்நத்வம் ப்ரஸூதி கர்மகர்த்துஸ் தத்காலவிசேஷணம் இத்யபி4ப்ராயேணாஹ (தே3ஹகு3ணங்களாலும இத்யாதி3) ரூபதா3க்ஷிண்யாபி4தா4நம் உபலக்ஷணமிதி ப4ாவ:. கீழே, ''ராம:'' என்றுகொண்டு - தே3ஹ ஸௌந்த3ர்யம் சொல்லிற்று; ஆகையாலே ''ரூப'' என்றது - சரீரத்தினுடைய கு3ணங்களைச் சொன்னதாய், கீழ்ச்சொன்ன ஸௌந்த3ர்ய வ்யதிரிக்த ஸௌக3ந்த்4ய ஸௌகுமார்யாதி3 தே3ஹகு3ணத்தைச் சொல்லுகிறது என்று கொண்டால் புநருக்தி தோ3ஷமில்லையிறே. v1. ''ஸம் பந்ந:'' என்கையாலே (குறையற்றது) என்றது. w ''ஸம்பந்நனாய்க்கொண்டே ப்ரஸூத:'' என்கையாலே (ஔத்பத்திகம்) என்றது. x ராமகு3ணானுக்த்வா, அநந்தரம். A ''உனக்கேற்கும் கோலமலர்ப்பாவைக்கு'' 2. ''துல்யசீலவயோவ்ருத்தாம்'' இத்யுச்யமாநாம் ஜாநகீம்

ஜீ—சத்துக்கு அர்த்த2ம் (ஸர்வாங்கே3த்யாதி3) ''ரமயதீதி - ராம:'' என்று ஸர்வாங்க3 ஸௌந்த3ர்யங்களாலேயும் ஈடுபடுத்துமவர் என்று கொண்டு (ஸர்வாங்க3ஸுந்த3ரராயிருக்கை) என்கிறார். o அதிலே-ஸௌந்த3ர்யத்திலே. q.r.s பரபு3த்3தே4ரப்ரத்யக்ஷத்வாத் ஸர்வஸத்த்வ மநோஹரத்வம் எப்படி தோற்றும்? என்ன (திர்யக் இத்யாதி3) r பணை - சாகை2. s தத்தி - குதித்து. v ''ஸம்பந்ந:'' என்கையாலே (குறையற்றது) என்றது. w ஸம்பந்நஸ்ஸந் ப்ரஸூத: - ஸம்பந்நராய்க்கொண்டே பிறந்தார் என்கையாலே (ஔத்பத்திகம்) என்கிறது. u (தே3ஹ கு3ணங்களாலும்) என்றது - கீழ் ''ராம:'' என்கிறவிடத்திற்சொன்ன ஸௌந்த3ர்ய வ்யதிரிக்த ஸௌக3ந்த்4ய ஸௌகுமார்யாதி3 தே3ஹகு3ணபரம்; அதோ ந பௌநருக்த்யம். கு3ண

ப்ர—1. (தாமரைக்கண்ணன்) सुन्दरकाण्डे पञ्चत्रिंशे—"यानि रामस्य चिह्नानि लक्ष्मणस्य च यानि वै। लक्षितानि विशालाक्षि! वदतश्शृणु तानि मे॥७॥ रामः कमलपत्राक्षस्सर्वसत्त्वमनोहरः। रूपदाक्षिण्यसम्पन्नः प्रसूतो जनकात्मजे!॥८॥ तेजसाऽऽदित्यसङ्काशः क्षमया पृथिवीसमः। बृहस्पतिसमो बुद्ध्या यशसा वासवोपमः॥९॥"

A 10-10-6.

ந—w ஔத்பத்திகமாயிருக்கும். 1. "जनकात्मजे" (ஜநகாத்மஜே) x 'அற விஞ்சச் சொன்ன்ுய்; இனி இங்ஙன் சொல்லலாவாருண்டோ இல்லையோ ?' என்று பிராட்டிக்குக் கருத்தாக, 1. "जनकात्मजे" (ஜநகாத்மஜே) y பின்னை உம்மைச் சொல்லலாம்; நீருமுண்டு.

(மிகும் சோதி) z 2. "परं ज्योतिरुपसंपद्य" (பரஞ்ஜ்யோதிருபஸம்பத்3ய) a 3. "नारा-यणपरो ज्योतिः" (நாராயணபரோ ஜ்யோதி:) என்று நாராயணாநுவாகாதி3களிலே இவனே பரஞ்ஜ்யோதிஸ்ஸு என்று ஓதப்படுகிறுன். (மேலறிவார்யவரே) "இவனை யொழிய நாராயணாநுவாக ஸித்3த4மாயிருப்பதொரு வஸ்து உண்டு" என்றறிவார்

அ—ஸம்பே3ாத4யிதுர் ப4ாவமாகாங்க்ஷாபூர்வகமாஹ (அற விஞ்ச இத்யாதி3) அற விஞ்ச-மிகவும் அதி4கமாக. y (பின்னை உம்மை) அடிதொடங்கி அவளை அபி4முகீ2கரித்துச் சொல்லாநிற்க, அநபேக்ஷிதமான ஸம்பே3ாத4நத்துக்கு இதுவே கருத்து என்று திருவுள்ளம். உம்மைப் பெற்றவனேயிறே ஜநகன் என்றபடி.

z "மிகும் சோதி" இத்யஸ்ய ப4ாவமாஹ (பரஞ்ஜ்யோதிருபஸம்பத்3யேத்யாதி3) a (நாராயணபர இதி) அத்ர விஸர்க்க3லோபஸ் சா2ந்த3ஸ:. 3. "ஆத்மா நாராயண: பர:" இதி ஸ்பஷ்டமபி4தா4நாத். b (ஆரேனுமுண்டோ) "இப்படி ஶ்ருதிஸித்3த4மான நாராயண வ்யதிரிக்த பரதத்வமானவனொருவன் உண்டு" என்று சொல்லுவார் யாருமில்லை என்றபடி. c அந்தப் பிதற்றம் லோகத்திலே பாஶுபதா3த்3யாக3மங்களிலே நடையாடாநிற்கிறதே என்ன. "யவரே" என்று - எந்த வைதி3கரென்று விவக்ஷிதம் என்கிறுர் (யவரே என்று) d இப்படி

ஜீ—தா3க்ஷிண்யாபி4தா4நம் - கு3ணாந்தரோபலக்ஷணம். x ஸம்பே3ாதி4க்கிறவனுடைய ப4ாவத்தை ஆகாங்க்ஷா பூர்வகமாக அருளிச்செய்கிறுர் (அற விஞ்ச இத்யாதி3) அற விஞ்ச-மிகவும் அதி4கமாக. y (பின்னை உம்மைச் சொல்லலாம்) அடியே தொடங்கி அவளை அபி4முகீ2கரித்துச் சொல்லாநிற்க, அநபேக்ஷிதமான ஸம்பே3ாத4நத்துக்கு இதுவே கருத்து என்று தாத்பர்யம். உம்மைப் பெற்றவனேயிறே ஜநகன் என்றபடி.

z "மிகும் சோதி" என்றதுக்கு ப4ாவம் (பரஞ்ஜ்யோதி: இத்யாதி3) 2. "பரஞ்ஜ்யோதிருபஸம்பத்3ய" இதி சா2ந்தோ3க்3யே. a (நாராயணபரோஜ்யோதி:) 3. "நாராயண: பரஞ்ஜ்யோதி:" என்றபடி. விஸர்க்க3லோபஶ்சா2ந்த3ஸ:. b (ஆரேனுமுண்டோ) இல்லை என்றபடி. c அந்தப் பிதற்றம் லோகத்தில் பாஶுபதா3த்3யாக3மங்களிலே நடையாடாநிற்கிறதே என்ன ; "யவரே" என்று - எந்த வைதி3கர் என்று விவக்ஷிதம் என்கிறுர் (யவரே என்று) d இப்படி விவக்ஷித்த

ப்ர-z2. (மிகும் சோதி) छान्दोग्ये(८) दहरविद्यायां (३)—"एष संप्रसादोऽस्माच्छरीरात्समुत्थाय परञ्ज्योतिरुपसंपद्य स्वेन रूपेणाभिनिष्पद्यते"

a 3.नारायणानुवाके "नारायणपरं ब्रह्म तत्त्वं नारायणः परः। नारायणपरो ज्योतिरात्मा नारायणः परः॥"

ச—b ஆரேனுமுண்டோ? c (யவரே) d 1. "वैदिकः कः" (வைதி₃க: க:) என்னுமா
போலே. e அநந்யபரமான நாராயணநுவாகாதி₃களிலே ப்ரதிபாதி₃க்கப்பட்ட வைப₄
வத்தையுடைய உன்பக்கலிலே பொருமைகொண்டாடியிருப்பானொரு வைதி₃க
னுண்டோ? f உண்டாகில் அவன் அவைதி₃கனுமித்தனை; g 2. "तस्योत्पत्तिर्निरूप्यताम्"
(தஸ்யோத்பத்திர்நிரூப்யதாம்).

அ.-விவக்ஷித்ததுக்கு ஸம்வாத₃ம் (வைதி₃க: க: இத்யாதி₃) 1. ''ஸ்வாபா₄விகாநவதி₄காதிஶயே-
ஶித்ருத்வம் நாராயண! த்வயி ந ம்ருஷ்யதி வைதி₃க: க:'' இத்யாதி₃. e உதா₃ஹரணத்வேந
உபாத்தஸ்யார்த்த₂மாஹ (அநந்யபரமான இதி) அநந்யபரமான - தே₃வதாந்தர பரத்வ ஸம்
பா₄வநாவிது₄ரமான. ''ஹே நாராயண! ப்₃ரஹ்மா ஶிவஶ் ஶதமக₂: பரமஸ்ஸ்வராடி₃த்யேதேऽபி
யஸ்ய மஹிமார்ணவவிப்ருஷோ ப₄வந்தி. தஸ்மிம்ஸ்த்வயி ஸ்வாபா₄விகாநவதி₄காதிஶயேஶி
த்ருத்வம் வைதி₃க: கோ ந ம்ருஷ்யதி'' இத்யந்வய:. பரம: ஸ்வராட்-முக்தபுருஷ:. f ''வைதி₃க:''
இதி விஶேஷிதுர் பா₄வமாஹ (உண்டாகில் இதி) g வேதா₃த்₄யயநம் பண்ணினவர்களை
அவைதி₃கர் என்கிறதென்? என்ன; வேதா₃த்₄யயநம் பண்ணினார்களேயாகிலும் விஷ்ணுப₄க்தி
யில்லாமைகொண்டு ''அவைதி₃கர்'' என்கிறது என்று அருளிச்செய்கிறார் (தஸ்யோத்பத்திரித்
யாதி₃) 2. ''விஷ்ணுப₄க்திவிஹீநோ யஸ் ஸர்வஶாஸ்த்ரார்த்த₂வேத்₃யபி! ப்₃ராஹ்மண்யம்
தஸ்ய ந ப₄வேத் தஸ்யோத்பத்திர் நிரூப்யதாம்!!'' என்கிற இந்த ஶ்லோகத்திலே ஸர்வ
ஶாஸ்த்ரார்த்த₂ வேதி₃யாவது - தாத்பர்யஜ்ஞாநமின்றிக்கே வாக்யார்த்த₂த்தை அறிந்தவன்.
உத்பத்தி நிரூபண ப்ரகாரத்தை 3. ''ய: புத்ர: பிதரம்'' இத்யாதி₃ ஶ்லோகத்திலே கண்டு
கொள்வது. ''தகும்சீர்'' என்று தொடங்கி க்ரமேண உரை அந்வயம்.

ஜீ—துக்கு ஸம்வாத₃ம் (வைதி₃க: க: இத்யாதி₃) ஸ்தோத்ரே—1. ''ஸ்வாபா₄விகாநவதி₄காதி
ஶயேஶித்ருத்வம் நாராயண! த்வயி ந ம்ருஷ்யதி வைதி₃க: க:'' இதி. e எடுத்த ஶ்லோகத்துக்கு.
'' க: '' என்று - க்ஷேபத்திலேயாய், தாத்பர்யம் (அநந்யபரமான இத்யாதி₃) அநந்யபரமான-
தே₃வதாந்தர பரத்வ ஸம்பா₄வநா விது₄ரமான. f ''வைதி₃க:'' என்று விஶேஷிக்கிறவருக்கு
பா₄வமாஹ (உண்டாகில் இத்யாதி₃) g வேதா₃த்₄யயநம் பண்ணினவர்களை ''அவைதி₃கர்''
என்கிறதென்? என்ன (தஸ்யோத்பத்திரித்யாதி₃) விஷ்ணுப₄க்தியில்லாமையாலே ''அவைதி₃கர்''
என்கிறது என்றபடி. பாத்₃மபுராணே—2. ''விஷ்ணுப₄க்திவிஹீநோ யஸ் ஸர்வஶாஸ்த்ரார்த்த₂
வேத்₃யபி! ப்₃ராஹ்மண்யம் தஸ்ய ந ப₄வேத் தஸ்யோத்பத்திர் நிரூப்யதாம்!!'' உத்பத்தி
நிரூபணம் 3. ''ய: புத்ர: பிதரம் த்₃வேஷ்டி'' இத்யாதி₃ ஶ்லோகத்திலே கண்டுகொள்வது.
அந்வய: பூர்வோக்த:.

प्र—d1.(யவரே) स्तोत्रे— "स्वाभाविकानवधिकातिशयेशितृत्वं नारायण ! त्वयि न मृष्यति वैदिकः कः। ब्रह्मा शिवश्शतमखः परमस्स्वराडित्येतेऽपि यस्य महिमार्णवविप्रुषस्ते ॥"

g2. उत्पत्तिनिरूपणं पाद्मे पुराणे— "विष्णुभक्तिविहीनो यस्सर्वशास्त्रार्थवेद्यपि। ब्राह्मण्यं तस्य न भवेत्तस्योत्पत्तिर्निरूप्यताम्॥ यः पुत्रः पितरं द्वेष्टि तं विद्यादन्यरेतसम्। यस्तु नारायणं द्वेष्टि तं विद्यादन्त्यरेतसम्॥"

**6. யவரும் யாவையு மெல்லாப் பொருளும்
கவர்வின்றித் தன்னு ளொடுங்க நின்ற
பவர்கொள் ஞானவெள் ளச்சுடர் மூர்த்தி
அவரெம் மாழியம் பள்ளி யாரே.**

ஆ— 6. வ்யா:— (யவரும்) அஸம்பா₄த₄மாகத் தன்னுள்ளே **வைக்கப்பட்ட** ஸர்வ ஜக₃த்தையுமுடையனும், ஸ்வாபா₄விக ஸார்வஜ்ஞத்தையுடையனும், க்ஷீரார்ணவ நிகேதநனை வண்துவரைப் பெருமாளே ஸர்வேஶ்வரன் என்கிறார். 6.

ஒ— அவ:— ஆறும் பாட்டில்—சேதநாசேதநாத்மகமான ஸகல பதா₂ர்த்த₂ங்களையும் தன் திருவயிற்றிலே வைத்து ரக்ஷிக்கையாலே அவனே ஈஶ்வரன் என்கிறார்.

வ்யா:— (யவரும் யாவையும் எல்லாப்பொருளும்) சேதநாசேதந பதா₂ர்த்த₂ங்கள் ஒன்றுமொழியாமே எல்லாவற்றையும். (கவர்வின்றி என்று மேலுக்கு) ப்ரளயகாலத்துக்குப் பரஸ்பரம் நெருக்குப்படாதபடி திருவயிற்றிலே வைப்பதுஞ்செய்து, பரந்திருந்துள்ள ஜ்ஞாநவெள்ளத்தையும், தேஜோரூபமான திருமேனியையுமுடையரா யிருந்துள்ளவர் ஜக₃த்₃தி₄தார்த்த₂மாக வந்து ப்ரளயார்ணவத்திலே கண்வளர்ந் தருளுவர். 6.

ப— 6. அவ:— அநந்தரம், ஆஶ்ரிதரக்ஷணார்த்த₂மாக க்ஷீரார்ணவத்திலே கண் வளர்ந்தருளினர் என்கிறார்.

யவரும்—எல்லாச் சேதநரும், **யாவையும்**—எல்லா அசேதநங்களுமாகிற, **எல்லாப்பொருளும்**—ஸமஸ்த பதா₂ர்த்த₂ங்களும், **கவர்வின்றி**—சோர்வின்றி, **தன்னுள்**—தன் ஸ்வரூபைகதே₃ஶத்திலே, **ஒடுங்க**—அடங்கும்படியாக, **நின்ற**—நின்ற, **பவர்கொள்**—பரப்பையுடைத்தான, **ஞானவெள்ளம்**—ஜ்ஞாநவெள்ளத்தை, **சுடர்**—(தனக்கு) ப்ரபை₄யாகவுடைய, **மூர்த்தி**—ஸ்வாமிகளான, **அவர்**—ஸர்வாதி₄க ரானவர், **எம்**—நமக்கு போ₄க்₃யமாய், **அம்**—த₃ர்ஶநீயமான, **ஆழி**—க்ஷீரார்ண வத்திலே, **பள்ளியார்**—கண்வளர்ந்தருளுகிறார்.

கவர்வு—சோர்வு. **பவர்வு**—பரப்பு. **சுடர் மூர்த்தி**—விக்₃ரஹமாகவுமாம். 6.

இ— அவ:— ஆறும் பாட்டில் — ப்ரளயாபத்திலே ஸகல பதா₂ர்த்த₂ங்களையும் திருவயிற்றிலே வைத்து ரக்ஷிக்கையாலும் இவனே ஈஶ்வரன் என்கிறார்.

வ்யா:— **(யவரும் இத்யாதி₃)** சேதநரும் அசேதந **வர்க்க₃**மும் ஒன்றும் குறையாதபடி எல்லாவற்றையும். **(கவர்வின்றி)** கவராதபடி; **பரஸ்பரம்** நெருங் காதபடி. **(தன்னுள் ஒடுங்க நின்ற)** தன் திருவயிற்றிலே ஒதுங்கும்படி நின்ற;

இ—தன் ஸங்கல்பைகதே3ஶத்திலே என்னவுமாம்; 1. "तदपश्यमहं सर्वं तस्य कुक्षौ महात्मनः" (தத3பஶ்யமஹம் ஸர்வம் தஸ்ய குக்ஷௌ மஹாத்மந:) என்னக்கடவதிறே. (சுடர் பவர்கொள் ஞானவெள்ளம்) பரம்பாநின்றுள்ள ஜ்ஞாநவெள்ளத்தையும். (சுடர் மூர்த்தியவர்) நிரவதி4க தேஜோரூபமான திருமேனியையுமுடையவர். (எம்மாழியம் பள்ளியாரே) ப்ரளயார்ணவத்திலே ரக்ஷணார்த்த2மாக வந்து கண்வளர்ந்தருளினர்; ப்ரளயாபத்ஸக2ரானவர், ஸ்ருஷ்டமான ஜக3த்தினுடைய ரக்ஷணார்த்த2மாக வந்து திருப்பாற்கடலிலே கண்வளர்ந்தருளினர் என்றுமாம். (ஆழியம் பள்ளியார்) கடலைப் படுக்கையாகக் கொண்டார். A "பாயலும் பள்ளியும் பாழியும் படுக்கை". "எம்" என்று-தாமிருக்கிற ஸம்ஸாரத்திலே வந்து கண்வளர்ந்தருளிற்று - தம்மை உஜ்ஜீவிப்பிக்கைக்கு என்று. 6.

ஈ— அவ:— ஆறும் பாட்டு. a ஆபத்ஸக2ஞகையாலும் இவனே ஈஶ்வரன் என்கிறார்.

வ்யா:—(b யவரும் இத்யாதி3) b2 சேதநவர்க்க3த்தையும், அசேதநவர்க்க3த்தையும் இப்படி இரண்டு வகையாகச் சொன்னவற்றைக் கூட்டி, இப்படியிருக்கிற ஸகல பதா3ர்த்த2ங்களும் ப்ரளயாபத்திலே b2 தன் வயிற்றிலே சேரும்படியானபோது. (c கவர் வின்றி) c2 கவர்கையாவது - க்ரூரஹிக்கை; அதாவது-ஹிம்ஸையாய், ஒருவரையொருவர் நெருக்காதபடி. (தன்னுள் d ஒடுங்க நின்ற) e 1. "तदपश्यमहं सर्वं तस्य कुक्षौ महात्मनः"

அ— ஆறும் பாட்டு. (யவரும் இத்யாதி3) a "கவர்வின்றித் தன்னுள் ஒடுங்க நின்ற" என்ற பத3ங்களைக் கடாக்ஷித்து அவதாரிகை (ஆபத்ஸக2ஞகையாலும் இத்யாதி3).

b.b2 "யவரும் யாவையும்" என்று சேதநாசேதநங்களைச் சொல்லியிருக்க, எல்லாப் பொருளும் என்று சொன்னதேதென்ன (சேதநவர்க்க3த்தையும் இத்யாதி3) "யவரும் யாவையு

ஜீ— ஆறும் பாட்டு. (யவரும் இத்யாதி3) a "தன்னுள் ஒடுங்க நின்ற" என்றத்தைக் கடாக்ஷித்து அவதாரிகை (ஆபத்ஸக2ன் இத்யாதி3).

b.b2 (யவரும் யாவையும் எல்லாப்பொருளும்) 'சேதநரும் அசேதநங்களுமான எல்லாப் பொருளும்' என்று ஶப்3தா3ர்த்த2ம். e உக்தார்த்த2த்துக்கு ப்ரமாணம் (தத3பஶ்யம் இத்யாதி3)

ப்ர—e1. (யவரும் இத்யாதி3) (தன்னுள் ஒடுங்க நின்ற) आरण्यपर्वणि धर्मपुत्रं प्रति मार्कण्डेयः (१८८)—"न्यग्रोधं सुमहान्तं वै विशालं पृथिवीपते ! ॥ ९१ ॥ शाखायां तस्य वृक्षस्य विस्तीर्णायां नराधिप ! । पर्यङ्के पृथिवीपाल ! दिव्यास्तरणसंस्तृते ॥ ९२ ॥ उपविष्टं महाराज ! पूर्णेन्दुसदृशाननम् । फुल्लपद्मविशालाक्षं बालं पश्यामि भारत ! ॥ ९३ ॥ ... यच्च किंचिन्मया लोके दृष्टं स्थावरजङ्गमम् । तदपश्यमहं सर्वं तस्य कुक्षौ महात्मनः ॥ १२२ ॥ इह भूत्वा शिशुस्साक्षात्किं भवानवतिष्ठति । पीत्वा जगदिदं विश्वमेतदाख्यातुमर्हति ॥ १४१ ॥"

A தமிழ்நிகண்டு.

ச—(தத2பஶ்யமஹம் ஸர்வம் தஸ்ய குக்ஷௌ மஹாத்மந:) என்னக்கடவதிறே. f தன்னுள் - தன் ஸங்கல்பைகதே3ஶத்திலே என்னவுமாம்.

(g பவர்கொள் இத்யாதி3) இவர்களை ரக்ஷிக்கைக்கு உறுப்பான பரம்பின ஞான வெள்ளத்தையுடையனாய், h "இப்படி ரக்ஷிக்கப்பெற்றவிடம் தன் பேறு" என்று தோற்றும்படியிருக்கிற i தி3வ்ய விக்3ரஹத்தையுடையரான அவர். (j எம்மாழியம் பள்ளியாரே) k தாம் ஸம்ஸார மத்4யஸ்த2ராயிருக்கையாலே எல்லாரையும் கூட்டிக்கொண்டு, எங்களுடைய ரக்ஷணார்த்த2மாக வந்து l ஏகார்ணவத்தை அழகிய படுக்கையாகவுடையரானார் m. nA "பாயலும் பள்ளியும் பாழியும் படுக்கை". o இப்படி ஆபத்ஸக2னாய், p அணியனாகையாலும் இவனே ஈஶ்வரன் என்கிறார். 6.

அ—மான எல்லாப்பொருளும்" இத்யந்வய:. b3,c,c2 "தன்னுள்" என்று திருவுத3ரம் சொன்ன பக்ஷத்தில், "கவர்வின்றி" என்றது-ஒருவரையொருவர் நெருக்காதபடி என்று விவக்ஷித்து அருளிச்செய்கிறார் (கவர்கையாவது இத்யாதி3) c,f "தன்னுள்" என்று சொன்ன பக்ஷத்தில், "கவர்வின்றி" என்றது - ஒன்றும் பிறிகதிர்ப்படாதபடி — அதாவது ஒன்றும் தப்பாதபடி என்றபடி; d "ஒடுங்க" என்றது - மஹாஸம்ஹாரத்தைச் சொல்லுகிறதென்று கண்டுகொள்வது. e உக்தார்த்த2த்துக்கு ப்ரமாணம் (தத2பஶ்யம் இத்யாதி3) d "ஒடுங்க" என்றது - அவாந்தர ப்ரளயத்தைச் சொல்லுகிறது என்னுதல்.

g பவர்கொள் - பரம்புதலையுடைய. h "சுடர்" என்கிறதிலே நோக்காக அருளிச்செய்கிறார் (இப்படி இத்யாதி3) i "ஞான வெள்ளச் சுடர் மூர்த்தியான அவர்" என்று அந்வயித்து அருளிச்செய்கிறார் (தி3வ்ய விக்3ரஹத்தையுடையரான அவர் என்று) j,k "எம்" என்ற ப3ஹுவசந தாத்பர்யம் (தாம் இத்யாதி3) l ஏகார்ணவம் - ப்ரளயஜலதி4. m "உடையரானார்" என்ற அநந்தரம், "என்கிறார்" என்று பாட2மில்லாதபோது, ஶேஷம். n "பள்ளி" என்று படுக்கையைச் சொல்லுமோ? என்ன (பாயலும் இத்யாதி3) o,p (இப்படி இத்யாதி3) இப்போது, "ஆழி" என்று க்ஷீரார்ணவம் விவக்ஷிதம்; அத்தாலே (அணியனாகையாலும்) என்றது. "யவரும் யாவையும்" என்று தொடங்கி, க்ரமேண உரை அந்வயம். 6.

ஜீ—ஆரண்ய பர்வணி த4ர்மபுத்ரம் ப்ரதி மார்க்கண்டே3ய:—1. "யச்ச கிஞ்சித்மயா லோகே த்3ருஷ்டம் ஸ்தா2வரஜங்க3மம்! தத2பஶ்யம்" இத்யாதி3. c,d,f "தன்னுள்" என்று ஸங்கல்பபரமானபோது, "கவர்வின்றி" என்றது 'ஒன்றும் தப்பாதபடி' என்று பொருள்; "ஒடுங்க" என்றது - மஹாஸம்ஹாரபரம். b3,d திருவுத3ரபரமானபோது அவாந்தர ப்ரளயபரம்.

g பவர்கொள் - பரம்புதலையுடைய. h "சுடர்" என்றதிலே நோக்காக பா4வம் (இப்படி இத்யாதி3) i "மூர்த்தியான அவர்" என்று அந்வயித்து அர்த்த2ம் (தி3வ்யவிக்3ரஹத்தையுடையரான அவர் என்று). j,k "எம்" என்ற ப3ஹுவசதார்த்த2ம் (தாம் ஸம்ஸார இத்யாதி3) l ஏகார்ணவம் - ப்ரளயஜலதி4. n "பள்ளி" என்று படுக்கையைச் சொல்லுமோ? என்ன (பாயலும் இத்யாதி3) p "ஆழியம் பள்ளியார்" என்றத்தைப்பற்ற (அணியனாகையாலும்) என்றது. க்ரமேண அந்வய:. 6.

A தமிழ்நிகண்டு.

**7. பள்ளி யாலிலை யேழுல கும்கொள்ளும்
வள்ளல் வல்வ யிற்றுப் பெருமான்
உள்ளு ளாரறி வார்அ வன்றன்
கள்ள மாய மனக்க ருத்தே.**

ஆ— 7. வ்யா:— (பள்ளி ஆலிலை) ஸர்வலோகாவகாஶ ப்ரதத்வ பரமௌதார்யத்தையுடைத்தாய், ஸர்வலோக பூரண ஸமர்த்தமாயிருந்த தன் வயிற்றிலே ஸர்வலோகத்தையும் வைத்துக்கொண்டு, ஆலிலையிலே கண்வளர்ந்தருளுகிற இவனுடைய ஸர்வேஶ்வரத்வ ஸிஹ்நபூத திவ்யசேஷ்டிதங்களுக்கு ஒரு முடிவுண்டோ? என்கிறார். 7.

ஒ— **அவ:**— ஏழாம் பாட்டில்—அகடிதமான வடதளஶயந ப்ரகாரத்தைச்சொல்லி, **அத்தாலும் இவனே ஈஶ்வரன் என்கிறார்.**

வ்யா:— (ஏழுலகும் என்று தொடங்கி) **ஜகத்தெல்லாம் உள்ளே புக்காலும் பின்னையும் இடமுண்டாய்,** ரக்ஷகமான **வயிற்றையுடைய ஈஶ்வரனே.** (உள்ளுள் என்று தொடங்கி) **அத்யகாதமாய், தெரியாதே, ஆஶ்சர்யமான அவனுடைய மநோவ்ருத்தியை ஒருவர்க்கும் அறியவொண்ணாது.** 7.

ப— 7. அவ:—அநந்தரம், வடதள ஶாயித்வரூபமான அகடிதகடநா ஸாமர்த்யத்தாலே அவன் பரத்வம் துரவபோதம் என்கிறார்.

பள்ளி—படுக்கை, **ஆலிலை**—ஆலிலையாக, **ஏழுலகும்**—எல்லா லோகத்தையும், **கொள்ளும்**—கொள்ளுகைக்கு இடங்கொடுக்கும், **வள்ளல்**—ஔதார்யத்தையும், **வல்**—ஶக்தியையுமுடைத்தான, **வயிறு**—வயிற்றையுமுடைய, **பெருமான்**—ஸர்வாதிகனானவனுடைய, **கள்ளம்**—ஒருவர்க்கும் தோன்றாதே, **மாயம்**—ஆஶ்சர்யமான, **மனக்கருத்து**—மாநஸவ்யாபாரம் (ஜகதர்த்தமான ரக்ஷண சிந்தாவ்யாபாரம்), **உள்ளுள்**—மாநஸ வ்யாபாரத்தாலே, **அறிவார்**—அறியுமவர்கள், **ஆர்**—ஆர்? எவர்க்கும் அறிய அரிது என்று கருத்து. 7.

இ— அவ:— ஏழாம் பாட்டில் — அகடிதகடநா ஸாமர்த்யத்தாலும் இவனே ஈஶ்வரன் என்கிறார்.

வ்யா:—**(பள்ளியாலிலை)** படுக்கை ஆலந்தளிர். **(ஏழுலகும் கொள்ளும்)** அதில் கண்வளர்ந்தருளுகிற சிறுபிள்ளை வயிறு ஜகத்தெல்லாம் கொள்ளுகிறது. **(வள்ளல் வல் வயிறு)** வள்ளல்தனமாவது - புக்கார்க்கெல்லாம் இடமுண்டாயிருக்கை. வலிமையாவது - ப்ரளயத்துக்கு அஞ்சவேண்டாதபடி நிர்ப்பயமாயிருக்கை. **(பெருமான்)** இப்படி ரக்ஷிக்கவேண்டிற்று உடையவனாகையாலே. **(உள்ளுள் என்று தொடங்கி** அத்யகாதமாய், ஒருவர்க்கும் தெரியாதே, அறிந்த தோற்றம் ஆஶ்சர்யமான மாநஸ வ்யாபாரமானது ஒருவர்க்கும் அறியவொண்ணாது. அவனுடைய பாஹ்யமான வ்யாபாரமும் நிலமன்று, மாநஸ வ்யாபாரமும் ஒருவர்க்கும் அறிய நிலமன்று என்கிறது. 7.

ஈ— அவ:— ஏழாம் பாட்டு. a அகடிதகடநா ஸாமர்த்யத்தாலும் இவனே ஈஶ்வரன் என்கிறார்.

வ்யா:— (பள்ளி ஆலிலை) படுக்கை - b பவனுயிருப்பதொரு c ஆலந்தளிர். (d ஏழுலகும் கொள்ளும்) இப்படுக்கையிலே ஸப்தலோகங்களையும் வயிற்றிலே வைத்துக் கண்வளரும். (e வள்ளல்) புக்க லோகங்களுக்கு அவ்வருகே "இன்னங்கொண்டுவா" என்னும்படி இடமுடைத்தாயிருக்கை. (f வல் வயிற்றுப் பெருமான்) g உட்புக்க பதார்த்தங்களுக்கு பயப்ரஸங்கமின்றியேயொழியும்படி மிடுக்கையுடைத்தாயிருக்கை.

அ— ஏழாம் பாட்டு. (பள்ளி ஆலிலை இத்யாதி) a "பள்ளி ஆலிலை" இத்யாதியைக் கடாக்ஷித்து அவதாரிகை (அகடிதகடநாஸாமர்த்யத்தாலும் இத்யாதி) "மண்ணும் விண்ணுமெல்லாம் உடனுண்ட" (1) இத்யஸ்ய ஏதத்தஶகார்த்த ஸங்க்ரஹரூபத்வாத், "யவரும் யாவையும்" (6) இத்யாதேः ஆபத்ஸகத்வபரத்வாத், "பள்ளி ஆலிலை" இத்யாதேரகடிதகடநா ஸாமர்த்யபரத்வாச்ச ந பௌநருக்த்யம். b (பவனுயிருப்பது) என்றது-பவனுயிருக்கிறது என்று தாய்முகிழ்விரிகிறது என்றபடி. c ஆலந்தளிர்-வடதளம். d "க்ருதகங்களான த்ரிலோகங்களை வயிற்றிலே வைத்து ஆலிலையிலே கண்வளரும்" என்ற இதுக்குக் கீழும் மேலும்; (/ ந்யக்ரோதம் இத்யாதி) "விஶாலம் மஹாந்தம் ந்யக்ரோதம் பஶ்யாமி" என்று அந்வயம். ந்யக்ரோதம் - ஆல். மயா லோகே யச்ச கிஞ்சித் ஸ்தாவரஜங்கமம் த்ருஷ்டம் என்றபடி. அபஶ்யம் - கண்டுகொண்டேன். "இஹ பக்ஷ ஸாக்ஷாச்சிஶர் பூத்வா கிமதிதிஷ்டதீ ஏதத்ராக்யாதுமர்ஹதி" என்று ஶாஸ்த்ரம் சொல்லாநிற்க, "ஏழுலகும்" என்று ஸப்த லோகங்களையும் வயிற்றிலே வைத்து நோக்கும் என்கிறது. ரக்ஷணத்திலுண்டான ஈஶ்வரனுடைய பாரிப்பைப்பற்ற; "த்ரைலோக்யத்தை" என்றது—கீழும் பூமியுமாக ஒன்றும், அந்தரிக்ஷமும், ஸ்வர்க்கமும், ஆக த்ரைலோக்யம் என்றபடி. "மஹாபலிபக்கல் வாங்கவேண்டுவது த்ரைலோக்யமாத்ரமாயிருக்க, ரக்ஷ்யபூதனை இந்த்ரனிடத்தில் ரக்ஷணத்தில் உண்டான பாரிப்பாலே ஸத்யலோக பர்யந்தமாக அளந்துகொண்டாற்போலே" என்று அருளிச்செய்வர். e "வள்ளல்" என்றது வயிற்றுக்கு விஶேஷணம். இவ்விடத்துக்கு A "இவ்வேழுலகும் உண்டும் இடமுடைத்தால்" என்றதை ஸம்வாதமாக ப்ரஸாதிப்பர். f.g வன்மைக்குத் தாத்பர்யம்

ஜீ— ஏழாம் பாட்டு. (பள்ளி இத்யாதி) a "பள்ளி ஆலிலை" இத்யாதியைக் கடாக்ஷித்து அவதாரிகை (அகடிதேத்யாதி) "மண்ணும் விண்ணுமெல்லாம் உடனுண்ட" (1) என்றது இத்திருவாய்மொழியின் அர்த்தஸங்க்ரஹரூபமாகையாலும், "யவரும் யாவையும்" (6) இத்யாதி ஆபத்ஸகத்வபரமாகையாலும், "பள்ளி ஆலிலை" இத்யாதி அகடிதகடநா ஸாமர்த்யபரம்; அதோ ந பௌநருக்த்யம். b பவனுயிருப்பது - பவனுயிருப்பது; அப்போது உண்டாயிருப்பது என்றபடி. d "அவாந்தர ப்ரளயத்தில் வயிற்றிலே வைத்தது க்ருதகமான த்ரைலோக்யமாயிருக்க, 'ஏழுலகும்' என்றது ரக்ஷகத்வப் பாரிப்பாலே; மஹாபலி அபஹரித்தது த்ரைலோக்யமாயிருக்க, ஸத்யலோகபர்யந்தமளந்தாற்போலே" என்று அருளிச் செய்வர். e "வள்ளல்" என்றது-வயிற்றுக்கு விஶேஷணம். இவ்விடத்திலே, A "இவ்வேழுலகம் உண்டும் இடமுடைத்தால்" என்றது அநுஸந்தேயம். f.g "வல்" என்ற-வன்மைக்கு பூர்வம்

/ பக்கம் 118-ன் கீழ் ப்ரமாணத்திரட்டு காண்க. A பெரியதிருமொழி 11.5.3.

8. கருத்தில் தேவு மெல்லாப் பொருளும்
வருத்தித்த மாயப் பிரானையன்றி யாரே
திருத்தித் திண்ணிலை மூவுலகும் தம்முள்
இருத்திக் காக்கு மியல்வி னரே.

ஆ— 8. வ்யா:— (கருத்தில்) ஸ்ருஷ்டி ரக்ஷணங்கள் பிந்நகர்த்ருகமல்லவோ, இவற்றைப் பரமபுருஷைக கர்த்ருகமாகச் சொல்லுவாருண்டோ? என்னில்; பெற்ற மாதாவே புத்ரரக்ஷணம் பண்ணுகிறப்போலே ஸ்ருஷ்டித்தவனே ரக்ஷிக்க ப்ராப்தம். ஆதலால் ரக்ஷிக்கிறான் பரமபுருஷனே, ஸ்ருஷ்டி ரக்ஷணங்களிரண்டும் பரமபுருஷைக கர்த்ருகம் என்கிறார். 8.

ஒ— அவ:— எட்டாம் பாட்டில் — ஸங்கல்பத்தாலே ஸ்ருஷ்டி ரக்ஷணங்களைப் பண்ணுகையாலும் இவனே ஈஶ்வரன் என்கிறார்.

வ்யா:— (கருத்தில் என்று தொடங்கி) தன் ஸங்கல்பத்திலே தேவர்கள் தொடக்கமான ஸகல பதார்த்தங்களையும் உண்டாக்கின ஆஶ்சர்யபூதனேயன்றி மற்று ஆர்? (திருத்தி என்று தொடங்கி) திண்ணிதான நிலைமையுடைத் தாம்படி மூவுலகையும் திருத்தி, தம் ஸங்கல்பத்திலே வைத்துக்கொண்டு காக்கும் ஸ்வபாவர். 8.

ஈ-(பெருமான்) இப்படி ரக்ஷிக்கவேண்டிற்று உடையவனுகை. h அவனுடைய உள்ளுளாய கள்ளமாய மனக்கருத்தை யாரறிவார்-i கண்டதொன்றைச் சொன்ன இத்தனைபோக்கி, உள்ளுள் - இன்னம் உள்ளேயுள்ளே உண்டாய், கள்ளமாய் - ஒருவர்க்கும் தெரியாத படியாய், மாயமாய் - ஜ்ஞாதாம்ஶம் ஆஶ்சர்யமாயிருக்கிற அவனுடைய, மனக் கருத்து - மநோவ்யாபாரத்தை, ஒருவரால் அறியலாயிருக்கிறதோ? 7.

அ-(உட்புக்க இத்யாதி) h (அவனுடைய உள்ளுளாய) என்றது கருத்துக்கு விஶேஷணம். i "ஆரறி வார்" என்பானென், நீர் அறிந்து சொன்னீரே என்ன (கண்டதொன்றை இத்யாதி) ஆலிலையைப் பள்ளியாக உடையனாய், "ஏழுலகும் கொள்ளும் வள்ளல் வல் வயிற்றையுடைய பெருமானுடைய உள்ளுளாய கள்ளமாய மனக்கருத்தை ஆரறிவார்?" என்று அந்வயம். யத்வா, "ஏழுலகும் கொள்ளுமதாய், வள்ளல்-ரக்ஷ்யவர்க்கபேக்ஷயா அதிகாவகாஶப்ரதமாய், வலிதாயிருக்கிற வயிற்றையுடைய பெருமான் பள்ளி ஆலிலையாகையால், அவனுள்ளுளாய கள்ளமாய மனக்கருத்தை ஆரறிவார்?" என்று அந்வயம். "பள்ளி ஆலிலை என்று தொடங்கி, அவன்தன் கள்ளமாய மனக்கருத்தை உள்ளுளறிவாரார்?" என்று உரை அந்வயம். 7.

ஜீ—(உட்புக்க இத்யாதி) h (அவனுடைய உள்ளுளாய) என்றது கருத்துக்கு விஶேஷணம். i நீர் அறிந்து சொன்னீரே என்ன (கண்டதொன்றை இத்யாதி) "ஆலிலையைப் பள்ளியாக உடையனாய், ஏழுலகும் கொள்ளும் வள்ளல் வல் வயிற்றையுடைய பெருமானான அவன்தன்னுடைய உள்ளுளாய கள்ளமாய மனக்கருத்தை ஆரறிவார்?" இத்யந்வய:. 7.

ப— 8. அவ:— அநந்தரம், ஸர்வப்ரகாரரக்ஷகன் அவனே என்கிறார்.

கருத்தில்—தன் நினைவாலே, தேவும்—தே2வ வர்க்க3மும், எல்லாப் பொருளும் — (மநுஷ்யாதி3) ஸகல பதா3ர்த்த2ங்களும், வருத்தித்த — (ஸத்தைபெற்று அபி4வ்ருத்34மாம்படி) உண்டாக்கின, மாயம்—ஆஶ்சர்ய ஶக்த்யாதி3களையுடைய, பிரானை—ஈஶ்வரனை, அன்றி—ஒழிய, ஆரே—ஆர்தான், மூவுலகும்— ஸமஸ்த லோகத்தையும், திண்—திண்ணிதான, நிலை—நிலையையுடைத்தாம்படி, திருத்தி— (அநிஷ்டநிவ்ருத்த்யாதி3களாலே) திருந்தச்செய்து, தம்முள்—தம் நினைவுக்குள்ளே, இருத்தி—(அவற்றை) ப்ரதிஷ்டி2தமாக்கி, காக்கும்—ரக்ஷிக்கும், இயல்வினர்— ஸ்வபா4வத்தையுடையார்?

ரக்ஷணைக ஸ்வபா4வன் அவன் என்று கருத்து. 8.

இ— அவ:— எட்டாம் பாட்டில் — ஸங்கல்பத்தாலே ஸ்ருஷ்டி ரக்ஷணங்களைப் பண்ணுகையாலும் இவனே ஈஶ்வரன் என்கிறார்.

வ்யா:— (கருத்து இத்யாதி3) தன் ஸங்கல்பத்திலே தே2வஜாதி முதலாக ஸகல பதா3ர்த்த2ங்களையும். (வருத்தித்த) நிர்வர்த்திப்பித்த – உண்டாக்கின – ஸ்ருஷ்டித்த. (மாயப்பிரான் இத்யாதி3) ஆஶ்சர்யபூ4தனான ஸர்வேஶ்வரனையொழிய மற்று ஆர்? (திருத்தி என்று தொடங்கி) மூவுலகும் திண்ணிதான நிலையையுடைத்தாம்படி திருத்தி, தன் ஸங்கல்பத்திலே வைத்து, ஒரு நோவு வாராதபடி அவதா4நம்பண்ணி நோக்குகை இயல்வாகவுடையவர் – ஸ்வபா4வமாகவுடையார் மற்று ஆர்? 1. "तदैक्षत बहु स्याम्" (ததை3க்ஷத ப3ஹு ஸ்யாம்) 2. "नहि पालनसामर्थ्यमृते सर्वेश्वरं हरिम्" (நஹி பாலந ஸாமர்த்2யம்ருதே ஸர்வேஶ்வரம் ஹரிம்). 8.

ஈ— அவ:— எட்டாம் பாட்டு. a ஸ்ருஷ்டியும் பாலநமும் ஸ்வாதீ4நமாகவுடையவனாகை யாலே இவனே ஈஶ்வரன் என்கிறார்.

வ்யா:— (b கருத்தில் இத்யாதி3) தன்னுடைய ஸங்கல்பத்திலே தே2வஜாதியையும் மற்றுமுண்டான ஸகல பதா3ர்த்த2ங்களையும், வர்த்திப்பித்த - உண்டாக்கின - ஸ்ருஷ்டித்த ஆஶ்சர்யபூ4தனான ஸர்வேஶ்வரனையன்றி, மூன்று லோகங்களையும் c திண்ணிதான ஸ்தி2தியையுடைத்தாம்படியாகத் d திருத்தி, e தம்முள் இருத்தி, அவ்வோ

அ— எட்டாம் பாட்டு. (கருத்தில் இத்யாதி3) a "வருத்தித்த, காக்கும்" என்ற பத3ங்களிலே நோக்காக (ஸ்ருஷ்டியும் இத்யாதி3) b கருத்தில் - ஸங்கல்பத்தில்; வருத்தித்த - வர்த்திப்பித்த - நிர்வர்த்திப்பித்த – உண்டாக்கின என்றபடி. c திண்ணிதான ஸ்தி2தி – ஸத்தாநுவ்ருத்தி.

ஜீ— எட்டாம் பாட்டு. (கருத்தில் இத்யாதி3) a "வருத்தித்த, காக்கும்" என்கிற பத3ங்களிலே நோக்காக (ஸ்ருஷ்டியும் இத்யாதி3) b கருத்தில்-ஸங்கல்பத்தில்; வருத்தித்த - வர்த்திப்பித்த. c திண்ணிதான ஸ்தி2தி - ஸத்தாநுவ்ருத்தி. d திருத்தி - மர்யாதை3களை உண்டாக்கி.

9. காக்கு மியல்வினன் கண்ண பெருமான்
சேர்க்கை செய்துதன் னுந்தி யுள்ளே
வாய்த்த திசைமுக னிந்திரன் வானவர்
ஆக்கி னான்தெய்வ வுலகு களே.

ஆ— 9. வ்யா:— (காக்கும்) கேவலம் ஸ்ருஷ்டி மாத்ரமேயன்று பரமபுருஷ கர்த்ருகம்; ப்₃ரஹ்மாதி₃ஸ்தம்ப₃ பர்யந்த ஸர்வஜக₃த்ஸ்ருஷ்டி ஸ்தி₂தி ஸம்ஹாரங்கள் மூன்றும் பரமபுருஷகர்த்ருகம்; ஆதலால் அவனே ஸர்வேஶ்வரன் என்கிறார். 9.

ஒ— அவ:— ஒன்பதாம் பாட்டில் — ஸ்ருஷ்டி ஸ்தி₂தி ஸம்ஹாரங்கள் மூன்றும் இவனிட்ட வழக்காகையாலே இவனே ஈஶ்வரன் என்கிறார்.

வ்யா:— (காக்கும் இயல்வினன்) பரிபாலநத்தை ஸ்வப₄ாவமாகவுடையான். (சேர்க்கைசெய்து) ஸம்ஹரித்து. (தன் உந்தியுள்ளே என்று மேலுக்கு) தன் உந்தியுள்ளே ஸ்ருஷ்டி க்ஷமரான திசைமுகன் இந்திரன் வானவர் தெய்வவுலகுகள் இவற்றையெல்லாம் உண்டாக்கினான். 9.

ரு— 9. அவ:— அநந்தரம், இந்த ரக்ஷணத்தோபாதி ஜக₃து₃த்பத்தி ஸம்ஹாரங் களும் தத₃தீ₄நம் என்கிறார்.

ஈ—பதா₃ர்த்த₂ங்களுக்கு அநுரூபமான ரக்ஷணங்களையும் திருவுள்ளத்தே வைத்துக் f காக்கும்-g 1. "नहि पालनसामर्थ्यम्" (நஹி பாலநஸாமர்த்₂யம்) என்கிறபடியே ரக்ஷணத் தைப் பண்ணும். (இயல்வினரே) இத்தை இயல்வாகவுடையவர் - ஸ்வப₄ாவமாக வுடையவர் ஆர்? "மாயப்பிரானையன்றி — காக்கும் இயல்வினர் ஆர்?" என்று அந்வயம். 8.

அ—d திருத்தி-மர்யாதை₃களை உண்டாக்கி. e தம்முள்-தன்னுடைய திருவுள்ளத்திலே. f காக்கை- அநிஷ்டநிவர்த்தந இஷ்டப்ராபணங்கள். g "காக்கும் இயல்வினர் ஆர்?" என்றத்தால் ப₂லித்த அர்த்த₂த்துக்கு ஸம்வாத₃ம் (நஹி பாலந ஸாமர்த்₂யம் என்று) "தேவும் எல்லாப்பொருளும் கருத்தில் வருத்தித்த மாயப்பிரானையன்றி — மூவுலகும் திண்ணிலையாகத் திருத்தி, தம்முள் இருத்திக் காக்கும் இயல்வினர் ஆர்?" என்று அந்வயம். "கருத்தில் தேவும் என்று தொடங்கி, மாயப்பிரானையன்றியாரே — மூவுலகும் திண்ணிலை திருத்தி, தம்முள் இருத்திக் காக்கும் இயல் வினர்?" என்று உரை அந்வயம். 8.

ஜீ—e தம்முள்-தம்முடைய திருவுள்ளத்திலே. f காக்கை-அநிஷ்டநிவர்த்தந இஷ்டப்ராபணங்கள். g "இயல்வினர் ஆர்?" என்றத்தால் ப₂லித்த அர்த்த₂த்துக்கு ப்ரமாணம் (நஹி இத்யாதி₃) "தேவும் எல்லாப்பொருளும் கருத்தில் வருத்தித்த மாயப்பிரானையன்றி—மூவுலகும் திண்ணிலை யாகத் திருத்தி, தம்முள் இருத்திக் காக்கும் இயல்வினர் ஆர்?" இத்யந்வய:. 8.

பு— காக்குமியல்வினன் — ரக்ஷணத்தை ஸ்வபாவமாகவுடைய, கண்ணன்— க்ருஷ்ணனுன, பெருமான்—ஸர்வேஶ்வரன், சேர்க்கை செய்து—[ஸம்ஹ்ருதிஸமயத்திலே நாமரூபவிபாகரஹிதமாய், 1. "तम एकीभवति" (தம ஏகீபவதி) என்கிறபடியே] சேரும்படிபண்ணி, தன் உந்தியுள்ளே—தன் திருநாபிக்குள்ளே, வாய்த்த—(ஸ்ருஷ்டிக்கு) வாய்த்த, திசைமுகன்—சதுர்முகன், இந்திரன்—இந்த்ரன், வானவர்—தேவர்கள், தெய்வ உலகுகள் — (அவர்களுக்கு வாஸஸ்தானமான) திவ்ய லோகங்கள், ஆக்கினுன்—இவற்றை உண்டாக்கினுன்;

உந்தியுள்ளே பிறந்த திசைமுகன் என்றுமாம். 9.

இ— அவ:— ஒன்பதாம் பாட்டில் — ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி ஸம்ஹாரங்கள் மூன்றும் இவனிட்ட வழக்காகையாலும் இவனே ஈஶ்வரன் என்கிருர்.

வ்யா:— (காக்கும் இயல்வினன்) ரக்ஷணத்தை ஸ்வபாவமாகவுடையவன்; 2. "न संपदां समाहारे" (ந ஸம்பதாம் ஸமாஹாரே) இத்யாதி. (கண்ணபெருமான்) ரக்ஷணார்த்தமாக க்ருஷ்ணனுய் வந்து அவதரித்த ஸர்வேஶ்வரன். (சேர்க்கை செய்து) ஸம்ஹாரகாலம் வந்தவாறே 1. "तम एकीभवति" (தம ஏகீபவதி) என்கிறபடியே தன்பக்கலிலே சேர்க்கையைச் செய்து. (தன் உந்தி இத்யாதி) தன்னுடைய திருநாபிகமலத்திலே, ஸ்ரஷ்ட்ருத்வத்தில் விலக்ஷணனுன ப்ரஹ்மா, இந்த்ரன், அல்லாத தேவதைகள், தேவலோகங்கள் இவற்றை உண்டாக்கினுன். 9.

ஈ— அவ:— ஒன்பதாம் பாட்டு. a ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி ஸம்ஹாரங்கள் மூன்றும் ஸ்வாதீநமாம்படியிருக்கையாலும் இவனே ஈஶ்வரன் என்கிருர்.

வ்யா:— (காக்கும் இயல்வினன்) b 2. "न संपदां समाहारे" (ந ஸம்பதாம் ஸமாஹாரே) என்கிறபடியே பாலநகர்மத்தை c ஸ்வபாவமாகவுடையவன். (கண்ணபெருமான்) ரக்ஷணார்த்தமாக க்ருஷ்ணனுய் வந்து அவதரித்த ஸர்வேஶ்வரன். (d சேர்க்கை

அ— ஒன்பதாம் பாட்டு. (காக்கும் இயல்வினன் இத்யாதி) a (ஸ்ருஷ்டி இத்யாதி) "சேர்க்கை செய்து" என்று ஸம்ஹாரத்தைச் சொல்லுகையே பூர்வாபேக்ஷயா இப்பாட்டுக்கு விஶேஷம். b "பாலநம் அவனது" என்னுமதுக்கு ஸம்வாதம் (ந ஸம்பதாம் இத்யாதி) ஸமாஹாரே-ஸம்பாதநே; c ஸ்வாபாவிகத்வம்-புருஷோத்தமபதஸாமர்த்யலப்யம். d,e சேர்க்கை-ஸமாஹாரம்;

ஜீ— ஒன்பதாம் பாட்டு. (காக்கும் இத்யாதி) a "சேர்க்கைசெய்து" என்று ஸம்ஹாரமொன்றுமே கீழ்ப்பாட்டைப்பற்ற இப்பாட்டுக்கு விஶேஷம். b "பாலநம் அவனது" என்னுமதுக்கு ப்ரமாணம் (ந ஸம்பதாம் இத்யாதி) ஸமாஹாரே-ஸம்பாதநே. d,e சேர்க்கை - ஸமா

ப்ர—b2. (காக்கும் இயல்வினன்) "न संपदां समाहारे विपदां विनिवर्तने। समर्थो दृश्यते कश्चित्तं विना पुरुषोत्तमम्॥ २॥"

10. கள்வா! எம்மையு மேழுல கும்நின்
னுள்ளே தோற்றிய இறைவ! என்று
வெள்ளேறன் நான்முக னிந்திரன் வானவர்
புள்ளூர் திகழல் பணிந்தேத் துவரே.

ஆ— 10. வ்யா:— (கள்வா) இப்படி சதுர்முக₂ பஶுபதி ஶதமக₂ ப்ரப்₄ருதிதே₃வர்களுக்கும் எம்பெருமானே காரணபூ₄தனுமாய் ஈஶ்வரனுமாயிருக்கும் என்னுமிடத்தில் ப்ரமாணம் என்னென்னில்; அவர்கள்தங்களுடைய வாக்யமே ப்ரமாணம் என்கிறார். 10.

ஒ— அவ:— பத்தாம் பாட்டில் — கீழ் "எம்பெருமானே ஈஶ்வரன், அல்லாதார் அநீஶ்வரர்கள்" என்றும் சொன்னபோதுக்கு அவர்கள்தங்களுடைய ஸ்துதிவாக்யமே ப்ரமாணம் என்கிறார்.

வ்யா:— (கள்வா) உன் ஐஶ்வர்யத்தை மறைத்து எங்களுக்குத் தெரியாதபடி வந்து நிற்கிறவனே! (எம்மையும் ஏழுலகும் நின்னுள்ளே தோற்றிய இறைவ என்று) எங்களையும், நாங்களிருந்த லோகங்களையும் உன் ஸங்கல்பத்தாலே தோன்றுவித்த ஸ்வாமி என்று. (புள்ளூர்தி கழல் பணிந்தேத்துவரே) லோகார்த்த₂மாகப் பெரிய திருவடிமேலே ஏறிப் புறப்படுமிடத்திலே அவன்திருவடிகளிலே விழுந்து ஏத்தாநிற்பர்.10

ஈ—செய்து) e ஸம்ஹாரகாலம் வந்தவாறே, கார்யரூப ப்ரபஞ்சமடையத் தன் பக்கலிலே சேர்க்கையாகிற செயலைச் செய்து. (தன் இத்யாதி₃) தன்னுடைய திருநாபீ₄கமலத்திலே, f தான் ஒருகால் g "ஸ்ருஷ்டி" என்று விட்டால், பின்பு தன்னையும் கேட்க வேண்டாதபடி h ஸ்ருஷ்டிக்ஷமனான சதுர்முக₂ன், இந்த்₃ரன், மற்றுமுண்டான i தே₃வர்களோடேகூட, j இவர்களுக்கு இருப்பிடமான லோகங்களையும் k கட்டளைப்பட உண்டாக்கினான். l தன் உந்தியுள்ளே ஆக்கினான். 9.

அ—அத்தால் ஸம்ஹாரம் சொல்லப்படுகிறது. f.g.h "வாய்த்த" என்றதுக்கு பூ₄ர்வம் (தான் இத்யாதி₃) g ஸ்ருஷ்டி-ஸ்ருஜ என்றபடி. h வாய்த்த-ஸமர்த்த₂னான; திசைமுகன்-தி₃ங்முக₂ன். அத்தாலே-சதுர்முக₂ன் என்றபடி. i வானவர்-தே₃வர்களோடேகூட. j தெய்வவுலகுகள்-தே₃வதாவாஸஸ்தா₂னங்களான லோகங்களை. k கட்டளைப்பட - மர்யாதை₃ப்படும்படி. l தன் உந்தியுள்ளே - தன்னுடைய நாபி₄யுள்ளே. "காக்கும் இயல்வினன் கண்ணபெருமான் சேர்க்கை செய்து, வாய்த்த திசைமுகன் இந்திரன் வானவரோடே தெய்வவுலகுகளைத் தன் உந்தியுள்ளே ஆக்கினான்"இத்யந்வய:. "காக்கும் இயல்வினன் என்று தொடங்கி, தெய்வவுலகுகளாக்கினான்" என்று உரை அந்வயம். 9.

ஜீ—ஹாரம்: அத்தால் - ஸம்ஹாரம் சொல்லுகிறது. f.g.h "வாய்த்த" என்றதுக்கு பூ₄ர்வம் (தான் ஒருகால் இத்யாதி₃) h வாய்த்த - ஸமர்த்த₂னான₂ திசைமுகன்-தி₃ங்முக₂ன். i வானவர்-தே₃வர்களோடேகூட. j தெய்வவுலகுகள்-தே₃வதைகளுக்கு இருப்பிடமான லோகங்களை. k கட்டளைப்பட - மர்யாதை₃ப்படும்படி. "காக்கும் இயல்வினன் இத்யாரப்₄ய, வானவர்களோடே கூட தெய்வவுலகுகளைத் தன் உந்தியுள்ளே ஆக்கினான்" இத்யந்வய:. 9.

ப— 10. அவ:— அநந்தரம், ஸர்வஸ்மாத்பரனுகையாலே ஸர்வதே₃வதா ஸமாஶ்ரயணீயன் அவனே என்கிருர்.

கள்வா—(அவதாரமுக₂த்தாலே ஆதி₄க்யத்தை மறைக்கும்) க்ருத்ரிமனே! **எம்மையும்** — எம்மையும், **ஏழுலகும்** — ஸமஸ்தலோகங்களையும், **நின்னுள்ளே**— உன்னுடைய ஸங்கல்பத்துக்குள், **தோற்றிய**—தோன்றுவித்த, **இறைவ**—ஸ்வாமியே! **என்று**—என்றுகொண்டு, **வெள்**—வெளுத்த, **ஏறன்**—ஏற்றையுடைய ருத்₃ரனும், **நான்முகன்**—சதுர்முக₂னும், **இந்திரன்**—இந்த்₃ரனும், **வானவர்**-ஸ்வர்க்க₃வாஸிகளும், **புள்ளூர்தி** — க₃ருட₃வாஹநனுடைய, **கழல்** — திருவடிகளை, **பணிந்து** — ப்ரணாமம் பண்ணி, **ஏத்துவர்**—ஸ்துதியாநிற்பார்கள்.

இத்தால்-த₄ர்மபர்யாயவ்ருஷப₄வாஹநத்வத்தாலே ருத்₃ரனுடைய கர்மவஶ்ய தையும், வேத₃மயனுன க₃ருட₃ன் வாஹநமாகையாலே ஈஶ்வரனுடைய வேதா₃ந்த வேத்₃யத்வமும் தோற்றுகிறது. 10.

இ— அவ:— பத்தாம் பாட்டில்—"இவனே ஈஶ்வரன்" என்கிற இப்பொருளுக்கு அவர்கள் ஸ்துதிவாக்யமே ப்ரமாணம் என்கிருர்.

வ்யா:—(கள்வா) உன் ஐஶ்வர்யத்தை மறைத்து எங்களுக்குத் தெரியாதபடி வந்து நிற்கிறவனே! பரதந்த்ரனுய்த் தன் ஸ்வாதந்த்ர்யத்தை அபலபிக்கையிறே களவாவது; கைலாஸயாத்ரையிலே இது ப்ரகாஶிக்கிறது; 1. **"नमो घण्टाय कर्णाय नमः कटकटाय च"** (நமோ க₄ண்டாய கர்ணய நம: கடகடாய ச) என்று இவன் ஸ்தோத்ரம் பண்ணினபடியை வாசிக்கக்கேட்ட ப்₃ராஹ்மணன், "ஸ்தோத்ரம் பண்ணி அறியாத வாயாகையாலே, மீன் துடிக்கிறபடி பாராய்" என்ருன். A "நாத்தழும்ப நான்முகனும் ஈசனுமாய் முறையாலேத்த" என்கிறபடியே வாய் தழும்பேறிக் கிடக்கிறதன்றே. நீ மறைத்து நிற்கிற நிலையை நாங்கள் அறிந்திலோமாகிற்செய்வதென்? என்கிருர்கள். **(எம்மையும் இத்யாதி₃)** "அது களவு" என்னுமிடத்தை உபபாதி₃க்கிருர்கள். எங்களையும், நாங்களிருக்கிற லோகங்களை யும் உன் ஸங்கல்பைகதே₃ஶத்திலே தோற்றுவித்த ஸ்வாமீ! இது ஸ்வரூபமா யிருக்க, எங்களை ஸ்தோத்ரம் பண்ணக்கடவையோ? **(வெள்ளேறன் இத்யாதி₃)** ராஜபரிகரமானவர்கள் சட்டையும் பிரம்பும் மயிற்கட்டுமாய்க்கொண்டு தந்தம் தரத்தோடே ஸேவிக்குமாபோலே, தந்தம் வரிசையோடேயாயிற்று ஸேவிப்பது; B"இரவியர் மணிநெடுந்தேரொடும்" இத்யாதி₃. **(புள்ளூர்தி கழல் பணிந்தேத்துவரே)** அந்த:புரத்திலே செல்லுகைக்கு அந்தரங்க₃தை போராமையாலே, ஆட்டத்து வெளியிலே யானைக்காலிலே விழுந்து கூப்பிடுவாரைப்போலே பெரியதிருவடியின் மேலே ஏறிப் புறப்பட்டவிடத்தேயாயிற்றுப் புகழ்வது. 10.

A பெரியதிருமொழி 1-7-8. B திருப்பள்ளியெழுச்சி 6.

ஸ்ரீ— அவ:— பத்தாம் பாட்டு. a இவ்வளவும்வர, நான் ப்ரதிபாதி3த்த பரத்வத்தை நீங்கள் ஆஶ்ரயணீயராக நினைத்திருக்கிறவர்கள் b மேலெழுத்தைக்கொண்டு விஶ்வஸி யுங்கோள் என்கிறார்.

வ்யா:— (கள்வா) c ஸர்வேஶ்வரன் பக்கலிலே வந்து வரங்கொள்ளுகிற விடத்திலே, d "தே3வர் இன்னம் எனக்கொரு வரம் தரவேணும், நீர் தந்த வரம் நிலை நிற்கும்படி என்பக்கலிலே வந்து ஒரு வரம் பெற்றுப்போகவேணும்" என்று அர்த்தி2க்க,

அ— பத்தாம் பாட்டு. (கள்வா இத்யாதி3) a கீழெல்லாம் ப்ரதிபாதி3த்த அர்த்த2த்தை இதிலே த்3ருடீ4கரிக்கிறார் என்கிறார் (இவ்வளவும் இத்யாதி3) யத்3வா, நீர் இத்தனையும் சொன்னாலும் "பக்ஷபதித்துச் 'சொல்லுகிறீர்" என்றன்றோ எங்களுக்கு நினைவு; ஆகையாலே விஶ்வஸிக்கைக்கு உடலாயிருக்குமோ ? என்ன, அருளிச்செய்கிறார் (இவ்வளவும் என்று தொடங்கி) b மேலெழுத்து என்றது-பூர்வார்த்த4த்திற்சொன்ன அவர்கள் பாசுரம்.

c 'பராவஸ்தை2யில் வரங்கொள்ளாதே தான் தாழநின்று வரங்கொள்ளுகை களவு' என்று விவக்ஷித்து, இதுக்கு ஹேதுவேதென்ன (ஸர்வேஶ்வரன் இத்யாதி3) "எம்மையும்" இத்யாதி3நா- ஸர்வகாரணத்வ ஸர்வஸமாஶ்ரயணீயத்வாபி4தா4நாத், தாத்3ருஶ: கிமர்த்த2ம் நீசைரவர்த் திஷ்டேத்யத்ராஹ (ஸர்வேஶ்வரன் இத்யாதி3) என்னவுமாம். d மஹாமேத4த்திலே ருத்3ரன், "தலையை அறுத்து ஹோமம்பண்ண" என்று உத்3யோகி3த்தபோது, ஸர்வேஶ்வரன் வந்து தோற்றிச் சில வரங்கள் கொடுத்து, "இன்னம் ஏதுவேணும்" என்றவளவிலே, 1. "அந்யம் தே3ஹி வரம் தே3வ ப்ரஸித்3த4ம் ஸர்வஜந்துஷு। மர்த்யோ பூ4த்வா ப4வாநேவ மாமாராத4ய கேஶவ॥ மாம் வஹஸ்வ ச தே3வேஶ வரம் மத்தோ க்3ருஹாண ச। யோஹம் ஸர்வபூ4தாநாம் பூஜ்யாத் பூஜ்யதரோऽப4வம்॥" இத்யாதி3யை உட்கொண்டு அருளிச்செய்கிறார் (தேவர் இன்னம் எனக்கொரு வரம்தரவேணும் இத்யாதி3) "வஹித்தது மேக4மாய்" என்று அருளிச் செய்வர்; வாராஹபுராணே ருத்3ரகீ3தாயாம் ப4க3வாந், 2. "தே3வகார்யாவதாரேஷு மநுஷ்யத்வ முபேயிவாந்। த்வாமேவாராத4யிஷ்யாமி ஹர! த்வம் வரதோ3 ப4வ॥ ஸோऽஹம் வஹாமி த்வாம்

ஜீ— பத்தாம் பாட்டு. (கள்வா இத்யாதி3) a கீழெல்லாம் ப்ரதிபாதி3த்த அர்த்த2த்தை இதிலே த்3ருடீ4கரிக்கிறார் என்கிறார் (இவ்வளவும் இத்யாதி3) b (மேலெழுத்து) என்றது-பூர்வார்த் த4த்திற்சொன்ன அவர்கள் பாசுரம்.

c 'பராவஸ்தை2யில் வரங்கொள்ளாதே, தான் தாழநின்று வரங்கொள்ளுகை களவு' என்று விவக்ஷித்து, இதுக்கு ஹேதுவேதென்ன (ஸர்வேஶ்வரன் இத்யாதி3) d "தே3வரீர் இன்னம் எனக்கொரு வரந்தரவேணும்" என்கிறவிடத்திலே - மஹாமேத4த்திலே ருத்3ரன், தன் தலையை அறுத்து ஹோமம்பண்ண உத்3யோகி3த்தபோது ஸர்வேஶ்வரன் வந்து தோற்றிச் சில வரங்கள் கொடுத்து, "இன்னம் ஏதுவேணும்" என்றவளவிலே, 1. "அந்யம் தே3ஹி வரம் தே3வ ப்ரஸித்3த4ம் ஸர்வஜந்துஷு। மர்த்யோ பூ4த்வா ப4வாநேவ மாமாராத4ய கேஶவ॥ மாம் வஹஸ்வ ச தே3வேஶ வரம் மத்தோ க்3ருஹாண ச। யோஹம் ஸர்வபூ4தாநாம் பூஜ்யாத் பூஜ்யதரோऽப4வம்॥" என்றது அநுஸந்தே4யம். [வஹஸ்வ] வஹித்தது மேக4மாய்; வாராஹ புராணே ருத்3ரகீ3தாயாம் ப4க3வாந்—2. "தே3வகார்யாவதாரேஷு மநுஷ்யத்வமுபேயிவாந்। த்வாமேவாராத4யிஷ்யாமி ஹர! த்வம் வரதோ3 ப4வ॥ ஸோऽஹம் வஹாமி த்வாம் தே3வ மேக4ரூ

ஈ—"அப்படியே செய்கிறோம்" என்றுவிட்டு, "ருக்மணிப்பிராட்டிக்கு ஒருபிள்ளைவேணும்" என்று சென்று நின்று, 1. "नमो घण्टाय कर्णाय" (நமோ க4ண்டாய கர்ணாய) என்றாற்போலே ஏத்த, அவனும், 2. "उमया सार्धमीशानः" (உமயா ஸார்த்த4மீஶாந:) என்கிறபடியே புறப்பட்டு, "நீ e கறுப்புடுத்துத் தாழநின்ற நிலையிலே f இச்செயலைச் செய்தால், இத்தை நாட்டார் g 'மெய்' என்றிருப்பர்களோ h கள்வா?" என்பர்கள். i தன் ஸ்வாதந்த்ர்யத்தை மறைத்துப் பரதந்த்ரனாய் நிற்கையிறே களவாகிறது. j கைலாஸ யாத்ரையிலே 1. "नमो घण्टाय कर्णाय नमः कटकटाय च" (நமோ க4ண்டாய கர்ணாய நம: கடகடாய ச) என்று k ஸ்தோத்ரம்பண்ணின படியைக் k2 கேட்ட ப்3ராஹ்மணன், "இதுக்கு முன்பு ஒருவரை ஸ்தோத்ரம்பண்ணி அறியாத வாயானவாறே l மீன் துடிக்கிறபடி

அ—தே3வ மேகோ4 பூ4த்வா ஶதம் ஸமா: I ஏவமேவ ஹரிர்தே3வ: ஸர்வேஶஸ் ஸர்வபா4வந: II வரதோ3Sபூ4த் பரோ மஹ்யம் தேநாஹம் தை3வதைர்க்ருத: II" A "மேகமாய்த் தாங்கினன் திருமால்காண் சாழலே" என்றிறே அவர்கள் சொல்லுவது. e கறுப்புடுத்து - நீலவஸ்த்ரம் த4ரித்து. அதாவது - பரத்வத்தை ஆச்சா2தி3த்து என்றபடி. f இச்செயலாவது - ஸ்தோத்ரம் பண்ணுகை, வரங்கொள்ளுகை முதலான இச்செயல் என்றபடி. g (மெய்யென்றிருப்பர்களோ) என்றது - "வரங்கொடுத்ததுக்காகச் செய்தான்" என்றிறே இருப்பர்கள் என்றபடி. h (கள்வா என்பர்கள்) ருத்3ராதி3கள் என்று கூட்டுவது. 3. "விமோஹயஸி மாமீஶ" இத்யாதி3. i தாழநின்று இச்செயலைச்செய்கை களவானபடியென்? என்ன (தன் ஸ்வாதந்த்ர்யத்தை இத்யாதி3) j அத்ர ஆபாதத: ப்ரதீயமாநம் ருத்3ரக3தபரத்வம் தத3ாநீந்தந ஸ்தோத்ரமவலம்ப்3ய ப்ரவ்ருத்தேந இதிஹ்யேநைவ நிரஸ்யதி (கைலாஸயாத்ரையிலே இதி) k.k3 (ஸ்தோத்ரம் பண்ணினபடியைக் கேட்ட ப்3ராஹ்மணன் இதி) புராணஶ்ரவணவேளாயாம் ஶ்ருதவாந் ப்3ராஹ்மண: இத்யர்த்த:. l (மீன் துடிக்கிறபடி) மீன் துடிக்குமாபோலே நாக்குத்துடிக்கிறபடி. m அப்படி ஸ்தோத்ரம்பண்ணி

ஜீ—பூ4த்வா ஶதம் ஸமா: I ஏவமேவ ஹரிர்தே3வ: ஸர்வேஶஸ் ஸர்வபா4வந: II வரதோ3Sபூ4த் பரோ மஹ்யம் தேநாஹம் தை3வதைர்க்ருத: II" A "மேகமாய்த்தாங்கினன் திருமால்காண் சாழலே" என்றிறே அவர்கள் சொல்லுவது. e கறுப்புடுக்கை - பரத்வத்தை மறைக்கை. f இச்செயலைச் செய்தால் - ஸ்தோத்ரம்பண்ணுகை, வரங்கொள்ளுகை முதலான செயலைச்செய்தால். g (மெய் யென்றிருப்பர்களோ) என்றது - "வரங்கொடுத்ததுக்காகச் செய்தான்" என்றிறே இருப்பர்கள் என்றபடி. h (கள்வா என்பர்கள்) ருத்3ராதி3கள் என்று கூட்டுவது. i தாழநிற்கை களவோ? என்ன (தன் ஸ்வாதந்த்ர்யத்தை இத்யாதி3) j ப்ராஸங்கி3கம் (கைலாஸ இத்யாதி3) k2 கேட்ட ப்3ராஹ்மணன் - புராணஶ்ரவணவேளாயாம் கேட்ட ப்3ராஹ்மணன். l (மீன் துடிக்கிறபடி) மீன் துடிக்கிறாப்போலே நாக்குத்துடிக்கிறபடி. 1. (நமோ க4ண்டாய இதி) ஸ்ரீ ஹரிவம்ஶே ஸைகலாஸ யாத்ராயாம். தத்ரைவ 2. "அஞ்ஜலிம் ஸம்புடம் க்ருத்வா விஷ்ணுமுத்3தி3ஶ்ய ஶங்கர: I உமயா ஸார்த்த4மீஶாநோ மாஹாத்ம்யம் வக்துமைஹத II" m அப்படி ஸ்தோத்ரம்பண்ணி அறி

ப்ர—1. (கள்வா) श्रीहरिवंशे कैलासयात्रायाम्—"नमो घण्टाय कर्णाय नमः कटकटाय च"

2. तत्रैव "अञ्जलिं सम्पुटं कृत्वा विष्णुमुद्दिश्य शङ्करः। उमया सार्धमीशानो माहात्म्यं वक्तुमैहत ।।"

A திருவாசகம் - சாழல்பதிகம்.

ச—பாராய்'' என்றான். mA "நாத்தழும்ப நான்முகனும் ஈசனுமாய் முறையாலேத்த" என்கிறபடியே, ஸ்தோத்ரம்பண்ணி நாத்பதழும்புபட்டுக் கிடக்கிறதன்றே.

"இவன் தாழநின்ற நிலையும் ஸ்தோத்ரம் பண்ணின நிலையும் களவு" என்னுமிடத்தை உபபாதிக்கிறது மேல் (எம்மையும் இத்யாதி) o நீ இவற்றை p மனைகிறபோது, எங்களையும் p மனைந்து பின்னையன்றே திர்யக்ஜாதிகளை உண்டாக்கிற்று. (இறைவ) q இறைவ என்னுநிற்பர்கள். இங்ஙனே சொல்லுகிறவர்கள்தான் ஆரென்னில்— (வெள்ளேறன் இத்யாதி) r ராஜஸேவை பண்ணுவார் தந்தாம் அடையாளங்களோடே s சட்டையும் t பிரம்புமாய் ஸேவிக்குமாபோலே, இவர்களும் தந்தாம் அடையாளங்களோடே யாயிற்று வந்து ஸேவிப்பது. uB "இரவியர் மணிநெடும் தேரொடும்" இத்யாதி.

அ—அறியானோ? என்ன (நாத்தழும்ப இத்யாதி) திருமொழி. நாவானது தழும்பேறும்படியாக சதுர்முகனும், தேவர்களில் தலையான ருத்ரனும் முன்பு ஹிரண்யனுக்கு அஞ்சி மநுஷ்யவேஷங் கொண்டு திரிந்தவர்கள். அவன் பட்டபின்பு தம்முடைய தரம் குறையாதபடி முறையாலே- ஶேஷித்வ ப்ராப்தியாலே, ஸ்தோத்ரம்பண்ண. n தழும்புபட்டு - தகணேறி.

o,p "எம்மையும் ஏழுலகும்" என்ற க்ரமத்தைப்பற்ற அருளிச்செய்கிறார் (நீ இவற்றை இத்யாதி) p மனைகை - ஸ்ருஷ்டிக்கை. "நின்னுள்ளே" என்றது - உன் ஸங்கல்பத்திலே என்றபடி. q அவர்களுக்குப் புன்மையை விவக்ஷித்து அருளிச்செய்கிறார் (இறைவ என்னுநிற்பர்கள் என்று) ஸ்வாமீ என்று சொல்லுவர்கள் என்றபடி. r,s,t "புள்ளூர்திகழல் பணிந்தேத்துவர்" என்று-ஸ்வாமிஸேவார்த்தம் ஆகச்சதாம் வாஹநம் கிமர்த்தம் அபிதததாதீத்யத்ராஹ (ராஜ ஸேவை இதி) அவன்கொடுத்த வரிசையோடே வந்தால் விரோதமில்லை என்றபடி. s சட்டை-கஞ்சுகம், t பிரம்பு-வேத்ரம். u ராஜஸேவித: ஸ்வாஸாதாரணவாஹநைஸ்ஸஹைவ ஸேவந்த இத்யத்ர ப்ரமாணமாஹ (B இரவியர் இதி) திருப்பள்ளியெழுச்சி. ஸ்ரீரங்கராஜோ ஹி ஸ இதி பாவ:; த்வாதஶாதித்யர்கள், விலக்ஷணமாய்ப் பெரிதான தேரோடே வந்தார்கள்; ஜகத்துக்கு நிர்வாஹகரான ஏகாதஶருத்ரர்கள் தங்கள் தங்கள் வாஹநங்களான வ்ருஷபங்களும் தாங்களுமாக வந்தார்கள்; B (மருவிய இத்யாதி) தேவஸேநாபதியான ஸுப்ரஹ்மண்யன், தன் வாஹனமான மயிலும் தானுமாய் வந்துநின்றான்; B (மருதரும் இத்யாதி) தேவதா விஶேஷமான மருத்கணங்கள் நாற்பத்தொன்பதின்மரும், அஷ்டவஸுக்களும் ஒருவர்க்கொருவர் முற்கோலிக்கொண்டு வந்து திரண்டு; B (புரவி இத்யாதி) தேவர்களுடைய வாஹநமான புரவி பூண்ட தேர்களும், ஸஸம்ப்ரமந்ருத்தங்களும், பாட்டுக்களுமாய், தேவஸேநாபதியான

ஜீ—யானோ? என்ன (நாத்தழும்ப இத்யாதி) திருமொழி. நாக்கானது தழும்பேறும்படியாக சதுர்முகனும், ருத்ரனும், முறையாலே-ஶேஷித்வ ப்ராப்தியாலே ஸ்தோத்ரம்பண்ண என்கை. n தழும்புபட்டு-தகணேறி.

o,p "எம்மையும் ஏழுலகும்" என்ற க்ரமத்தைப்பற்ற அருளிச்செய்கிறார் (நீ இவற்றை இத்யாதி) p மனைகை-ஸ்ருஷ்டிக்கை. நின்னுள்ளே-உன் ஸங்கல்பத்திலே. q இறைவ-ஸ்வாமீ! r,s t ஸ்வாமிஸந்நிதியிலே வாஹநம் கொண்டுவரலாமோ? என்ன (ராஜஸேவை இத்யாதி) அவன்கொடுத்த வரிசையோடே வந்தால் விரோதமில்லை என்றபடி. u உக்தத்துக்கு ப்ரமாணம் (இரவியர் இத்யாதி) திருப்பள்ளியெழுச்சி. த்வாதஶாதித்யர்கள், விலக்ஷணமான பெரிய

A பெரியதிருமொழி 1-7-8. B திருப்பள்ளியெழுச்சி-6.

11. **ஏத்த வேழுலகுங்கொண்ட கோலக்**
கூத்த னைக்குருகூர்ச்சட கோபன்சொல்
வாய்த்த வாயிரத் துள்ளிவை பத்துடன்
ஏத்த வல்லவர்க் கில்லையோ ருனமே.

ஆழ்வார் திருவடிகளே ஶரணம்.

ஆ— 11. வ்யா:— (ஏத்த ஏழுலகும்) ஸர்வலோகங்களும் தன்னுடைய விஜயத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு நின்று ஏத்த ஏழுலகுங்கொண்டருளின இது தொடக்கமாகவுள்ள தி$_4$வ்யசேஷ்டிதங்களாலே எம்பெருமானுடைய ஸர்வேஶ்வரத்வத்தை ப்ரதிபாதி$_4$க்கிற இந்தத்திருவாய்மொழியை இந்த ப$_4$ாவனையோடேகூட ஏத்தவல்லார்க்கு இனி ஒரு நாளும் எம்பெருமானோடு விஶ்லேஷமில்லை என்கிறார். 11.

திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளான் திருவடிகளே ஶரணம்.

ஈ-(v புள்ளூர்திகழல் பணிந்தேத்துவரே)w ஸர்வேஶ்வரன், பெரியபிராட்டியாரும் தானுமாயிருக்கிற இருப்பில் புகப்பெறுமையாலே, திருப்பாற்கடலுக்கு இவ்வருகே கூப்பிட்டால், இவர்களுக்குக் காட்சிகொடுக்கைக்காகத் x திருவடி திருத்தோளிலே ஏறிப்புறப்படும் y ஆட்டத்து வெளியிலே y_2 ஆனைக்காலிலே z /துகையுண்ணாநிற்பர்கள். 10.

அ—ஸுப்$_3$ரஹ்மண்யனோடே, பரிச்சே$_2$தி$_3$க்கவொண்ணாதபடி திரள்திரளாய்க்கொண்டு, மஹாமேருவை ஒத்திருந்துள்ள கோயிலில் திருக்கண்ணோக்கிலே ப்ரத$_2$மகடாக்ஷத்துக்காக நின்றார்கள்; ப்ரயோஜநாந்தரபரரோடு அநந்யப்ரயோஜநரோடு வாசியற ஸர்வநிர்வாஹகராய்க் கோயிலிலே கண்வளர்ந்தருளுகிற தேவரீர் உணர்ந்தருளி விஶேஷகடாக்ஷம் பண்ணியருளவேணும் என்கிறார். v,w ''புள்ளூர்திகழல் பணிந்தேத்துவர்'' என்று விஶேஷிப்பானென்? என்ன (ஸர்வேஶ்வரன் பெரியபிராட்டியாரும் இத்யாதி$_3$) y ஆட்டத்துவெளி - வையாளிவெளி. அத$_2$வா, புஞ்சுகாண்கிற வெளி. x,y_2 க$_3$ஜஸ்த$_2$ாநீயோ வைநதேய:, y,y_2,z ராஜாக்களுடைய வையாளிவெளியிலே யானைக்காலிலே ஸாமந்தராஜாக்கள் நிரபி$_4$மாநராய்த் துகையுண்பர்களிறே, அப்படியே இங்கும் நிரபி$_4$மாநராய் ஸ்தோத்ரம் பண்ணுவர்கள் என்றபடி.

''வெள்ளேறன் நான்முகன் இந்திரன் வானவர் புள்ளூர்திகழல் பணிந்து - கள்வா எம்மையும் ஏழுலகும் நின்னுள்ளே தோற்றிய இறைவ என்று ஏத்துவர்'' இத்யந்வய:. கள்வா என்று தொடங்கி, க்ரமேண உரை அந்வயம். 10.

ஜீ—தேரோடே வந்தார்கள் என்கை. v,w''புள்ளூர்திகழல் பணிந்தேத்துவர்'' என்று விஶேஷிப்பானென்? என்ன (ஸர்வேஶ்வரன் இத்யாதி$_3$) y ஆட்டத்துவெளி - வையாளிவெளி. y,y_2,z ராஜாக்களுடைய வையாளிவெளியிலே ஆனைக்காலிலே ஸாமந்தராஜாக்கள் நிரபி$_4$மாநராய்த் துகையுண்பர்களிறே: அப்படியே இங்கும் நிரபி$_4$மாநராய் ஸ்தோத்ரம் பண்ணாநிற்பர்கள் என்றபடி.

''வெள்ளேறன் இத்யாரப்$_4$ய, கழல் பணிந்து-கள்வா எம்மையும் இத்யாரப்$_4$ய, தோற்றிய இறைவ என்று ஏத்துவர்'' இத்யந்வய:. 10.

/ இங்கே ''துகையுண்டு விழுந்து கூப்பிடுவாரைப்போலே, அவ்விடத்திலே திருவடிகளிலே விழுந்து புகழாநிற்பர்கள்'' என்கிற பாட$_2$ம் சில பிரதிகளில் காண்கிறது.

ஒ— அவ:— நிக₃மத்தில், இப்பத்தும் ஸாபி₄ப்ராயமாக வல்லார்க்கு, "எம்பெருமான் அநீஶ்வரன்" என்று பு₃த்₃தி₄பண்ணுதல், "இதரதே₃வதைகள் ஈஶ்வரர்கள்" என்று பு₃த்₃தி₄பண்ணுதல் செய்யும் இவ்வநர்த்த₂ங்கள் ஒன்றும் வாராது என்கிறார்.

வ்யா:— (ஏத்த என்று தொடங்கி) தே₃வாதி₃களெல்லாம் நின்று புகழ லோகங்களை எல்லாம் அளந்துகொண்ட மநோஹாரி சேஷ்டிதத்தை உடையவனை நேர்பட்ட. 11.

நஞ்ஜீயர் திருவடிகளே ஶரணம்.

ப— 11. அவ:— அநந்தரம், இத்திருவாய்மொழிக்கு ப₂லமாக ஸர்வ ப்ரகார வைகல்யராஹித்யத்தை அருளிச்செய்கிறார்.

ஏத்த — லௌகிகர் ஏத்துகிற இதுவே விளைநீராக, ஏழுலகும் — ஸமஸ்த லோகத்தையும், கொண்ட—அளந்துகொண்ட, கோலம்—வடிவழகையும், கூத்தனை—வல்லாராடினாற்போலே அளந்து, அநாயாஸத்தையும் உடையவனை, குருகூர்ச் சடகோபன்—ஆழ்வார், சொல்—அருளிச்செய்த, வாய்த்த—(லோகத்துக்கு) அலப்₄ய லாப₄மான, ஆயிரத்துள்—ஆயிரத்துள், இவை பத்து—இவை பத்தையும், உடன்—(அர்த்த₂த்தோடே) உடன்பட்டு, ஏத்த—ஸ்துதிரூபமாகச் சொல்ல, வல்லவர்க்கு—வல்லவர்க்கு, ஓர் ஊனம் — (தே₃வதாந்தரங்களினுடைய உத்கர்ஷ பு₃த்₃தி₄யும், அவர்களோடு உண்டான ஸாம்யபு₃த்₃தி₄யும், அவர்களில் நிகர்ஷபு₃த்₃தி₄யுமாகிற) குறைவுகள் ஒன்றும், இல்லை—இல்லை.

ஊனம் - குறைவு; சொல் வாய்த்த என்று - அர்த்த₂ ப்ரதிபாத₃நஸாமர்த்₂ய மாகவுமாம். "ஏழுலகு" என்று கீழும் மேலும் கூட்டுகிறது. இது கலி விருத்தம். 11.

வாதி₃கேஸரி அழகிய மணவாளச்சீயர் திருவடிகளே ஶரணம்.

இ— அவ:— நிக₃மத்தில் — இப்பத்தையும் ஸாபி₄ப்ராயமாக வல்லார்க்கு, இவனுடைய அநீஶ்வரத்வபு₃த்₃தி₄யென்ன, இதர தே₃வதைகளுடைய ஈஶ்வரத்வ பு₃த்₃தி₄யென்ன, இவ்வநர்த்த₂ங்கள் பிறவாது என்கிறார்.

வ்யா:— (ஏத்தவேழுலகும் கொண்ட) 1. "सङ्क्रन्दनाम" (ஸங்க்ரந்த₃நாம்) என்கிறபடியே தே₃வஜாதி ஏத்த, அதுவே விளைநீராக வளர்ந்து ஸகல லோகங்களையும் அளந்துகொண்ட. (கோலக்கூத்தனை) திருவுலகளந்தருளுகிறபோது, வல்லாராடினாற்போலே த₃ர்ஶநீயமாயிருந்தபடி. அப்போதை வடிவழகொழிய, இந்த்₃ரனைப்போலே ராஜ்ய ஶ்ரத்₃தை₄யில்லையே இவர்க்கு. (குருகூர்ச்சடகோபன் சொல்) வேத₃த்திற்காட்டில் ஆழ்வாரடியாகப் பிறந்த ஆபி₄ஜாத்யம். (வாய்த்த ஆயிரம்) ஈஶ்வரனுக்கு இதுவும் ஒரு ஐஶ்வர்யமாயிற்று நேர்பட்டது. (சொல் வாய்த்த ஆயிரம்) வாச்யத்திற்காட்டில் வாசகம் நேர்பட்டபடி என்றுமாம். அதா

இ—கிறது-விஷயத்தை உள்ளளவும் பேசவற்றுயிருக்கை. (உடனேத்த வல்லவர்க்கு) ஸாபி₄ப்ராயமாகச் சொல்லுமவர்களுக்கு. அல்லாதாருடைய அநீஶ்வரத்வத்தை யும், இவனுடைய பரத்வத்தையும் சொல்லுகிறதாகையாலே அபி₄ப்ராயத்தோடே கற்கவேணுமாயிற்று. (இல்லையோரூனமே) தே₃வதைகளோடு ஒக்க நினைத்தல், அவர்களுக்கு உத்கர்ஷத்தை நினைத்தல், இவனுக்கு அபகர்ஷத்தை நினைத்தல், இவையாயிற்று ஊனம். அவை இவர்களுக்கு இல்லை. தே₃வதாந்தர ஸ்பர்ஶமாயிற்று ஸம்ஸாரபீ₃ஜம். 11.

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே ஶரணம்.

ந— அவ:— a நிக₃மத்தில், இத்திருவாய்மொழியை அப்₄யஸிக்கவல்லவர்களுக்கு, தே₃வதாந்தரங்கள் பக்கல் ஈஶ்வரத்வ பு₃த்₃தி₄பண்ணுகையாகிற ஊனமில்லை என்கிறர்.

வ்யா:—(b ஏத்தவேழுலகும்கொண்ட) b₂1."सङ्कैस्सुराणाम्"(ஸங்கை₄ஸ்ஸுராணும்) என்கிறபடியே ஏத்த, அந்த ஹர்ஷத்தாலே ஸகலலோகங்களையும் திருவடிகளின் கீழே இட்டுக்கொண்ட. (c கோலக் d கூத்தனை) e திருவுலகளந்தருளினபோது வல்லாராடி னாற்போலேயாயிற்று இருப்பது. f அப்போதை வடிவழகை அநுப₄விக்குமதொழிய, இந்த்₃ரனைப்போலே ராஜ்யஶ்ரத்₃தை₄ இல்லையே இவர்க்கு. (g குருகூர்ச்சடகோபன் சொல்) h ஆப்திக்கு "இன்னார் சொல்லிற்று" என்னக்கடவதிறே. (சடகோபன்)

அ— நிக₃மம். (ஏத்தவேழுலகுங்கொண்ட இத்யாதி₃) a "ஏத்தவல்லவர்க்கு ஓர் ஊனமில்லை" என்கிறதிலே நோக்காக அவதாரிகை.

b ஏத்த-தே₃வர்களும் மநுஷ்யர்களும் ஸ்துதிக்க என்றபடி. d.e "கூத்து" என்கிறதென்? என்ன (திருவுலகு இத்யாதி₃) வல்லார்-ஆடவல்லார். c.f "கோலம்" என்கிறதுக்குத் தாத்பர்யம் (அப்போதை இத்யாதி₃) c...f யத்₃வா. தத₃ா நீம் ந்ருத்தமஸ்தி கிம்? அஸ்துவா யேநகேந சித₃ாகாரேண ந்ருத்தம்; "கோலமான கூத்தையுடையவனை" இதி பராங்குஶாச்ய: அமர்த்த₂ம் வத₃தீத்யத்ராஹ (திருவுலகு இத்யாதி₃ வாக்யத்₃வயேந) g.h ஸ்வப்ரஶம்ஸையாக ஸ்வநாமநிர்த்தே₃ஶம் பண்ணலாமோ? என்ன (ஆப்திக்கு இத்யாதி₃) i தாத்பர்யாந்தரம்

ஜீ— நிக₃மம். (ஏத்த இத்யாதி₃) a "ஏத்தவல்லவர்க்கு ஓர் ஊனமில்லை" என்றதைப்பற்ற அவதாரிகை.

b ஏத்த-தே₃வாதி₃கள் ஸ்துதிக்க. b₂(ஸங்கை₄: இதி) ஸ்ரீவிஷ்ணுத₄ர்மே மாங்க₃ள்யஸ்தவே— 1. "ஸங்கை₄ஸ்ஸுராணும் தி₃வி பூ₄தலஸ்தை₂ஸ்தத₂ா மநுஷ்யைர்க₃க₃நே ச கே₂சரை: | ஸ்துத: க்ரமாந் ய: ப்ரசகார ஸர்வதா₃ மமாஸ்து மாங்க₃ள்யவிவ்ருத்₃த₄யே ஹரி: ||" d.e "கூத்தன்" என்கிறதென்? என்ன (திருவுலகு இத்யாதி₃) c.f "கோலம்" என்கிறதுக்கு பா₄வம் (அப்போதை இத்யாதி₃) g.h ஸ்வப்ரஶம்ஸை பண்ணலாமோ? என்ன (ஆப்திக்கு இத்யாதி₃) i தாத்பர்யாந்தரம்

ப்ர—b₂1. (நிக₃மம்) (ஏத்தவேழுலகும்) श्रीविष्णुधर्मे माङ्गल्यस्तवे "सङ्घैस्सुराणां दिवि भूतलस्थैस्तथा मनुष्यैर्गगने च खेचरैः। स्तुतः क्रमान् यः प्रचकार सर्वदा ममास्तु माङ्गल्यविवृद्धये हरिः॥१॥"

மணவாளமாமுனிகள் திருவடிகளே ஶரணம்.

ஈ— i வேதா₃ந்தத்திற்காட்டில் ஆழ்வார் பக்கலிலே பிறந்த i₂ ஆபி₄ஜாத்யம். (வாய்த்த வாயிரம்) j இத்தனைபோது இவர் ப்ரதிபாதி₃த்த பரவஸ்து j₂ நேர்பட்டாற்போலேயாயிற்று இப்ரப₃ந்த₄மும் நேர்பட்டபடி. k வாச்யத்திற்காட்டில் வாசகம் நேர்பட்டபடி என்றுமாம். l அதாவது—விஷயத்தை உள்ளபடி பேசவற்றாயிருக்கை. (இவை m பத்துடன் ஏத்த வல்லவர்க்கு) இத்திருவாய்மொழியை n ஸஹ்ருத₃யமாக ஏத்தவல்லவர்களுக்கு. (இல்லை o ஓருனமே) p இவ்வாத்மாவுக்கு ஊனமாவது-அபரதே₃வதைகள் பக்கலிலே பரத்வப்ரதிபத்தி பண்ணுகையும், பரதே₃வதை பக்கல் பரத்வப்ரதிபத்திபண்ணாமையும். இப்படி வரக்கடவதான q ஊனம் இதுகற்றார்க்கு இல்லை.

முதற்பாட்டில், மேல் பரக்க அருளிச்செய்கிற இத்திருவாய்மொழியில் அர்த்த₂த்தை ஸங்க்₃ரஹேண அருளிச்செய்தார். r இரண்டாம்பாட்டு முதல், து₃:க்க₂நிவர்த்தகனாகையாலும், ஶீலவானாகையாலும், ஸுகுமாரனாகையாலும், புண்ட₃ரீகாக்ஷனாகை யாலும், ஆபத்ஸக₂னாகையாலும், அக₄டிதக₄டநாஸமர்த்த₂னாகையாலும், ஸ்ருஷ்டி ஸ்தி₂திகளைப் பண்ணுகையாலும், ஸம்ஹாரமாகிற செயலைச் செய்கையாலும், ஈஶ்வராபி₄மாநிகளாயிருக்கிறவர்களுடைய ஸ்தோத்ராதி₃களாலும், இப்படி ப₃ஹு ப்ரகாரங்களாலே அவனுடைய பரத்வத்தை அருளிச்செய்து, இதுகற்றார்க்குப் ப₂லம் சொல்லித் தலைக்கட்டினார். 11.

வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை திருவடிகளே ஶரணம்.

அ—(வேதா₃ந்தத்தில் இத்யாதி₃) "ஏத்த" என்கிறவிடத்திலே-1. "த்ரீணி பதா₃ விசக்ரமே" இத்யாதி₃கள் விவக்ஷிதமிறே; ஆகையாலே தத்₃வைலக்ஷண்யம் தோன்றுகிறது. i₂ (ஆபி₄ஜாத்யம்) திருவாய்மொழிக்கு என்றபடி. j,k வாச்யஸாம்யபரத்வேந, வாச்யாத₃தி₄க்ய பரத்வேந ச "வாய்த்த" இத்யஸ்ய அர்த்த₂த்₃வயமாஹ (இத்தனைபோது இத்யாதி₃ வாக்யத்₃வயேந) j₂ நேர் பட்டாற்போலே - தகும்படியிருக்கிறப்போலே. l (அதாவது இத்யாதி₃) விஷயமான அவன் தன்னை உள்ளபடி ப்ரகாஶிப்பியாமல் மறைத்துக்கொண்டிறே இருப்பது; அவனுடைய ஸ்வப₄ாவத்தையெல்லாம் ஸ்பஷ்டமாக ப்ரகாஶிப்பிக்கிறது இப்ரப₃ந்த₄மிறே. m,n உடன்-மநஸ்ஸோடே. o,p,q "ஓர்" என்கையாலே-ஊனத்தினுடைய வைவித்₄யத்தை அருளிச்செய்கிறார் (இவ்வாத்மாவுக்கு இத்யாதி₃) q ஊனம் - குறை. r (முதல்) இரண்டாம் பாட்டுத் தொடங்கி என்றபடி. "ஏத்த ஏழுலகும் என்று தொடங்கி ஏத்தவல்லவர்க்கு ஓருனமில்லை" என்று உரை அந்வயம். 11.

ஆத்தான் ஜீயர் திருவடிகளே ஶரணம்.

ஜீ-(வேதா₃ந்தத்தில் இத்யாதி₃) i₂(ஆபி₄ஜாத்யம்) திருவாய்மொழிக்கு என்றபடி. j,k வாச்யஸாம்ய பரத்வேந, வாச்யாத₃தி₄க்ய பரத்வேந ச ப₄ாவத்₃வயமாஹ (இத்தனைபோது இத்யாதி₃ வாக்யத்₃வயேந) l (அதாவது இத்யாதி₃) விஷயமான அவன் தன்னை உள்ளபடி ப்ரகாஶிப்பி யாமல் மறைத்துக்கொண்டிறே இருப்பது; அவனுடைய ஸ்வப₄ாவத்தையெல்லாம் ஸ்பஷ்டமாக ப்ரகாஶிப்பிக்கிறது இப்ரப₃ந்த₄மிறே. m,n உடன்-மநஸ்ஸோடே. o,p,q "ஓர்" என்கையாலே-ஊனத் தினுடைய வைவித்₄யத்தை அருளிச்செய்கிறார் (இவ்வாத்மாவுக்கு இத்யாதி₃) q ஊனம்-குறை. r (இரண்டாம் பாட்டுமுதல்) இரண்டாம் பாட்டுத்தொடங்கி. க்ரமேணாந்வய:. 11.

ராமாநுஜ ஜீயர் திருவடிகளே ஶரணம்

த்3ரமிடோ3பநிஷத் ஸங்க3தி - திண்ணன்வீடு

१. संश्लिष्य दुःखशमनान्मुदितः प्रसङ्गात्तन्मूलमञ्जनयनस्य महेश्वरत्वम्।
आहान्वयादितरतोऽपि मनुष्यभावे पौराणिकोक्तनयतश्शठजिद्द्वितीये ॥१२॥

1. ஸம்ஶ்லிஷ்ய து3:க்க2ஶமநாந் முதி3த: ப்ரஸங்கா3த்
தந்மூலமஞ்ஜநயநஸ்ய மஹேஶ்வரத்வம்।
ஆஹாந்வயாதி3தரதோऽபி மநுஷ்யபா4வே
பௌராணிகோக்தநயதஶ் ஶட2ஜித்3 த்3விதீயே ॥ 12 ॥

அழகிய மணவாளச்சீயர் திருவடிகளே ஶரணம்.

த்3ரமிடோ3பநிஷத் தாத்பர்யரத்நாவளி - திண்ணன்வீடு

२. पूर्णैश्वर्यावतारं भवदुरितहरं वामनत्वे महान्तं
नाभीपद्मोत्थविश्वं तदनुगुणदृशं कल्पतल्पीकृताब्धिम्।
सुप्तं न्यग्रोधपत्रे जगदवनधियं रक्षणायावतीर्णं
रुद्रादिस्तुत्यलीलं व्यवृणुत ललितोत्तुङ्गभावेन नाथम् ॥ २-२ ॥

2. பூர்ணைஶ்வர்யாவதாரம் ப4வது3ரிதஹரம் வாமநத்வே மஹாந்தம்
நாபீ4பத்3மோத்த2விஶ்வம் தத3நுகு3ணத்3ருஶம் கல்பதல்பீக்ருதாப்3தி4ம்।
ஸுப்தம் ந்யக்3ரோத4பத்ரே ஜக3த3வநதி4யம் ரக்ஷணாயாவதீர்ணம்
ருத்3ராதி3ஸ்துத்யலீலம் வ்யவ்ருணுத லலிதோத்துங்க3பா4வேந நாத2ம் ॥ 2-2 ॥

வ்யா:—(1) (பூர்ணைஶ்வர்யாவதாரம்) [திண்ணன்வீடு இத்யாதி3—தம் கண்ணன் கண் அல்லதில்லையோர் கண்ணே] பூர்ணமான ஐஶ்வர்யத்தோடே க்ருஷ்ணனாய் வந்து அவதரித்தும்; (2) (ப4வது3ரிதஹரம்) [மாபாவம் விட அரற்குப் பிச்சைபெய்] ஹரனுடைய து3ரிதத்தைத் தீர்த்தும்; (3) (வாமநத்வே மஹாந்தம்) [மேல் தன்னை மீதிட நிமிர்ந்து மண்கொண்ட] வாமநனை தான் த்ரிவிக்ரமனாய் வளர்ந்து பூ4மிப்பரப்பையெல்லாம் திருவடிகளின் கீழே இட்டுக்கொண்டும்; (4) (நாபீ4பத்3மோத்த2விஶ்வம்) [தேவுமெப்பொருளும் படைக்கப் பூவில் நான்முகனைப் படைத்த] தே3வாதி3 பதா3ர்த்த2ங்களை உண்டாக்குகைக்காகத் திருநாபீ4 கமலத்திலே திசைமுகனை ஸ்ருஷ்டித்தும்; (5) (தத3நுகு3ணத்3ருஶம்) [தகும் கோலத் தாமரைக் கண்ணன்] அதுக்குத் தகுதியாய்த் தாமரைப்பூப்போலேயிருக்கிற திருக்கண்மலரையுடையனாயும்; (6) (கல்பதல்பீக்ருதாப்3தி4ம்) [எம் ஆழியம் பள்ளியாரே] ப்ரளயகாலத்திலே பயோநிதி4யைப் படுக்கையாகக் கொண்டும்; (7) (ஸுப்தம் ந்யக்3ரோத4பத்ரே) [பள்ளி ஆலிலை ஏழுலகும் கொள்ளும் வள்ளல்] அப்போது அக4டிதக4டநாஸாமர்த்2யத்தாலே ஸப்தலோகங்களையும் திருவயிற்றிலே வைத்துக்கொண்டு ஆலிலைமேலே கண்வளர்ந்தும்; (8) (ஜக3த3வநதி4யம்) [மூவுலகும் தம்முள் இருத்திக் காக்கும்] த்ரிலோகீ ரக்ஷணத்தை எப்போதும் சிந்தித்தும்; (9) (ரக்ஷணாயாவதீர்ணம்) (காக்கும் இயல்வினன் கண்ணபெருமான்) தத3ர்த்த2மாக க்ருஷ்ணனாய் வந்து அவதரித்தும்; (10) (ருத்3ராதி3ஸ்துத்யலீலம்) [வெள்ளேறன் நான்முகன் இத்யாதி3] ப்3ரஹ்மருத்3ராதி3களாலே ஸ்துதிக்கப்படுமவையான சேஷ்டிதங்களையுடையனுமாயிருக்கிற எம்பெருமானை, "மநுஷ்ய ஸஜாதீயனாய் அவதரித்திருக்கச் செய்தேயும் பரத்வம் தோற்ற இருக்கும்" என்று "திண்ணன் வீடு" என்கிற த3ஶகத்திலே ஆழ்வார் தெளிவித்தருளினார் என்கிறார். 2-2.

வேதா3ந்ததே3ஶிகர் திருவடிகளே ஶரணம்.

திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி

**12. திண்ணிதா மாறன் திருமால்ப ரத்துவத்தை
நண்ணியவ தாரத்தே நன்குரைத்த—வண்ணமறிந்
தற்றார்கள் யாவ ரவரடிக்கே யாங்கவர்பால்
உற்றாரை மேலிடா தூன்.**

பெரிய ஜீயர் திருவடிகளே ஶரணம்.

அவ:—பன்னிரண்டாம் பாட்டு. (திண்ணிதாமாறன்) ப்ராஸங்கி₃கமாக ப்ரஸ்துதமான பரத்வத்தை அவதாரத்திலே அநுஸந்தி₄த்துப் பரோபதே₃ஶம் பண்ணுகிற பாசுரத்தை அநுவதி₃த்து அருளிச்செய்கிறார். அது எங்ஙனேயென்னில்; பிரிந்தாரைக் கண்ணுஞ்சுழலையிடப்பண்ணுமளவன்றிக்கே, கூடினாரும் பிரிவை மறக்கும்படி பண்ணவற்றான விஷய வைலக்ஷண்யம், அதுக்கீடான கு₃ண வைலக்ஷண்யம், அதுக்கு அடியான ஸர்வேஶ்வரத்வம் இவற்றை அநுஸந்தி₄த்து, இப்படி ப்ராஸங்கி₃கமாக ப்ரஸ்துதமான ஸர்வேஶ்வரத்வத்தை இதிஹாஸ புராண ப்ரக்ரியையாலே பிறரைக்குறித்து உபதே₃ஶித்துச் சொல்லுகிற A திண்ணன்வீட்டில் அர்த்த₂த்தை **(திண்ணிதாமாறன்)** இத்யாதி₃யாலே அருளிச்செய்கிறார்.

வ்யா:— (திண்ணிதாமாறன்) கீழே B "மூவாமுதல்வா இனி எம்மைச் சோரேலே" என்ற அநந்தரம், C "சோராத எப்பொருட்கும் ஆதியாஞ்சோதி" என்கிற காரணத்வத்தால் வந்த பரத்வத்தைக் காட்டி ஸமாதா₄நம்பண்ண, அத்தாலே(த்₃ரித்த)தா₃ர்ட்₄யத்தையுடைய ஆழ்வாரென்னுதல்; எல்லார்க்கும் ஸுத்₃ருட₄மாம்படி பரத்வத்தை அருளிச்செய்த ஆழ்வாரென்னுதல். **(திருமால் பரத்துவத்தை)** ஶ்ரிய:பதியான ஸர்வேஶ்வரனுடைய பரத்வத்தை. D "நீயும் திருமாலால்" என்றிறே அருளிச்செய்தது. **(நண்ணி அவதாரத்தே நன்குரைத்த)** திருமால் பரத்துவத்தை அவதாரத்தே நண்ணி நன்குரைத்த. முதல்திருவாய்மொழியிலே ஶ்ருதிச்சா₂யையாலே பரத்வே பரத்வத்தை அருளிச்செய்தாற்போலன்றிக்கே, இதிஹாஸபுராண ப்ரக்ரியையாலே அதிஸுலப₄மான அவதாரத்திலே பரத்வத்தை ஆஶ்ரயணீயமாம்படி நன்றாக அருளிச்செய்த; அன்றிக்கே, திருமால் பரத்துவத்தைத் தாம் நண்ணி, அவதாரத்திலே நன்குரைத்த என்றாகவுமாம். **நன்குரைத்த வண்ணமறிகையாவது** - இப்படி அவதாரே பரத்வத்தை ஸுஸ்பஷ்டமாம்படி "கண்ணன் கண் அல்லதில்லையோர் கண்" (1) என்றும், "கோபால கோளரியேறன்றி-ஏழுலகும் சபாவம் செய்தருளாலளிப்பாரார்"(2) என்றும்அருளிச்செய்த ப்ரகாரத்தை அறிகை. மற்றும் தச்சே₂ஷமாக "தேவனெம்பெருமானுக்கல்லால் பூவும் பூசனையும் தகுமே" (4) என்றும், "தகும் கோலத்தாமரைக்

A 2-2. B 2-1-10. C 2-1-11. D 2-1-1.

ஆதே3ஶோபநிஷச்சா2யை

இரண்டாம்பத்து இரண்டாம் திருவாய்மொழி

திண்ணன் வீடு ப்ரவேஶம்:—கீழ் A"முதல்வா" என்று ப்ரஸக்தமான காரணத்வத்தை அருளிச்செய்கிறார் B திண்ணன்வீட்டில்.

முதற்பாட்டு:— "அகர்மோபாதி4கமான நித்யவிபூ4தி முதலாயிருந்துள்ள விபூ4தியெல்லாவற்றையுமுடையனாய், அஸங்க்2யாதமான கல்யாணகு3ணங்களையுடையனாயிருக்கிற ஸ்வாமியாய், பூ4ம்யந்தரிக்ஷாதி3களெல்லாத்தையும் வயிற்றிலே வைத்து ரக்ஷித்த நம்முடைய க்ருஷ்ணனாகிற த்3ருஷ்டியொழிய ஜக3த்துக்கு வேறு த்3ருஷ்டியில்லை" என்கிறார் - திண்ணன் இத்யாதி3யால். 1.

கண்ணனெம்மான் மிகுஞ்சோதி மேலறிவார் யவரே" (5) என்றும், "கள்வா" (10) என்று தொடங்கி, "புள்ளூர்திகழல் பணிந்தேத்துவர்" (10) என்றும் அருளிச்செய்தவையுமுண்டிறே. இப்படி அருளிச்செய்யுமிடத்து, 1. "कृष्ण एव हि लोकानामुत्पत्तिरपि चाप्ययः" (க்ருஷ்ண ஏவ ஹி லோகாநாமுத்பத்திரபி சாப்யய:) என்றும், 2. "स एष पृथुदीर्घाक्षः सम्बन्धी ते जनार्दनः" (ஸ ஏஷ ப்ருது2தீ3ர்க்கா4க்ஷஸ் ஸம்ப3ந்தீ4 தே ஜநார்த்த3ந:) என்றும், 3. "अर्च्यमर्चितुमिच्छामस्सर्वे सम्मन्तुमर्हथ" (அர்ச்யமர்ச்சிதுமிச்சா2மஸ் ஸர்வே ஸம்மந்துமர்ஹத2) என்றும், 4. "पादेन कमलाभेन ब्रह्मरुद्रार्चितेन च" (பாதே3ந கமலாபே4ந ப்3ரஹ்மருத்3ரார்ச்சிதேந ச) என்றும் சொல்லுகிற ப்ரமாணங்களைப் பின்சென்றிறே அருளிச்செய்தது; 5. "रामः कमलपत्राक्षस्सर्वसत्त्वमनोहरः" (ராம: கமலபத்ராக்ஷஸ் ஸர்வ ஸத்த்வமநோஹர:) 6. "पावनस्सर्वलोकानां त्वमेव रघुनन्दन" (பாவநஸ் ஸர்வலோகாநாம் த்வமேவ ரகு4நந்த3ந) இத்யாதி3 ப்ரமாணங்களைப்பற்ற "தகும் கோலத்தாமரைக் கண்ணனெம்மான்"(5) என்றும், "ஈபாவம் செய்தருளாலளிப்பாரார்" (2) என்றும் அருளிச்செய்தாரிறே. இப்படி பரோபதே3ஶ ப்ரகாரத்தை அறிந்து பரத்வஸ்தா2பகரான ஆழ்வாரிடத்திலே, (அற்றார்கள் யாவர்) அற்றுத்தீர்ந்து அநந்யார்ஹராயிருப்பார் யாவர் சிலர், (அவரடிக்கே ஆங்கவர்பாலுற்றாரை மேலிடாதுான்) அவர்கள் திருவடிகளுக்கே அநந்யார்ஹராய், அவ்விடத்திலே அப்படியே அவர்கள் விஷயத்திலே அந்தரங்க3ராய்க் கிட்டினவர்களை மாம்ஸாஸ்ருகா3தி3ரூபமான தே3ஹம் அபி4ப4வியாது. இத்தால் - தே3ஹஸம்ப3ந்த4ம் மேலிடாது என்றபடி. 12.

பிள்ளைலோகம் ஜீயர் திருவடிகளே ஶரணம்.

திருவாய்மொழி இரண்டாம் பத்தில்

இரண்டாம் திருவாய்மொழி வ்யாக்2யாநங்கள் முற்றுப்பெற்றன.

ப—18 A 2-1-10. B 2-2.

Released by Maaran's Dog ,Toronto , Canada

இரண்டாம் பாட்டு:— "சேதநர் இப்படி மந்தமதிகளாவதே! இதென்ன பாபம்! இவர்களுக்கு, பகவத்குணாநுபவம் பண்ணுகையொழிய பகவத் பரத்வோபபாதநம் பண்ணுகை நமக்கு பரமாவதே! ஸப்தலோகங்களையும் பாபங்களைப்போக்கி க்ருபையால் ரக்ஷிப்பார் ஆர்? ஒருவருமில்லையோ? என்னில், ப்ரஹ்ம ஹத்யையாகிற மஹாபாபம் விடும்படி ஹரனுக்குப் பிச்சையிட்ட கோபாலனாகிற ஸிம்ஹஶ்ரேஷ்டமொழிய வேறு ஒருவருமில்லை" என்கிருர் - ஏபாவம் இத்யாதியால். 2.

மூன்ரும் பாட்டு:— "கைக்கொள்ளாண்டிபோலே ஒரு எருத்தையுடையனாய் இறுமாந்திருக்கிற ருத்ரனையும், திருநாபீகமலத்திலே அவ்யவதாநேந பிறந்து ஜாத்யபிமாநியாயிருந்துள்ள ப்ரஹ்மாவையும், அநந்யப்ரயோஜநையான பெரிய பிராட்டியாரையும், இந்த ஶீலகுணத்தைக்கண்டு நித்யஸூரிகளெல்லாரும் தொழும்படி அவிபக்தமாகத் தன்னுள்ளே வைத்து, ஆகாஶத்தையும் மேலிடும்படி வளர்ந்து பூமியை அளந்துகொண்ட எம்பெருமானைக் காட்டிலும் உத்க்ருஷ்டமாயிருப்பதொரு தைவமுண்டோ?" என்கிருர்-ஏறனை இத்யாதியால். 3.

நாலாம் பாட்டு:— "தேவதைகளையும் ஸகல பதார்த்தங்களையும் ஸ்ருஷ்டிக்கைக்காகத் திருநாபீகமலத்திலே சதுர்முகனை உண்டாக்கின தேஜோமயனான எம்பெருமானுக்கல்லது மற்ருெருவர்க்குப் புஷ்பமும் ஆராதநமும் யோக்யமோ?" என்கிருர் - தேவும் இத்யாதியால். 4.

அஞ்சாம் பாட்டு:— "ஸ்ருஷ்டிக்கு உபயோகியான ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகளையுடைய தன்னுடைய ஸங்கல்பரூப ஜ்ஞாநத்துக்குள்ளே தன்னேடு ஒக்கச் சொல்லலாம்படியான தேவஜாதியையும், மற்றுமுண்டான ஸகல பதார்த்தங்களையும் உண்டாக்குகைக்கு யோக்யனென்னுமிடத்தைத் தெரிவிப்பதாய், தர்ஶநீயமாய், குளிர்ந்திருக்கிற திருக்கண்களையுடையனாய், என்னை அடிமைகொண்டவனே மிக்க தேஜஸ்ஸையுடையவன். இவனையொழிய மேலே ஒரு வஸ்து உண்டென்று அறிவார் ஆர்? அவர் அவைதிகர்" என்கிருர் - தகுஞ்சீர் இத்யாதியால். 5.

ஆரும் பாட்டு:— "சேதந வர்க்கமும் அசேதந வர்க்கமுமாகிற ஸகல பதார்த்தங்களும் ஒருவரையொருவர் நெருக்காதபடித் தன் ஸங்கல்பைகதேஶத்திலே ஒடுங்கும்படி நின்ற விஸ்த்ருதமான ஜ்ஞாநஸமுத்ரத்தையுடைய தேஜிஷ்ட்டமான திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தையுடையரான அவர், எங்களுடைய ரக்ஷணார்த்தமாக ஏகார்ணவத்தை அழகிய படுக்கையாகவுடையரானர்" என்கிருர்-யவரும் இதயாதியால். 6.

ஏழாம் பாட்டு:— "படுக்கையாயிருப்பதொரு பவனன ஆலந்தளிரிலே ஏழுலகும் கொள்ளும்படி உதாரமாய் த்ருடமான வயிற்றையுடையனாய்க்கொண்டு

திருவாய்மொழி இரண்டாம்பத்து மூன்றும் திருவாய்மொழி

ஊனில்வாழ் ப்ரவேசம்

ஆ— (ஊனில் வாழுயிர்) இப்படி ஸ்வோஜ்ஜீவநார்த்தமாக வந்து தோற்றியருளினவன் தம்மோடே கலந்தருளினபடியைச் சொல்லுகிறார்.

கண்வளரும் உபகாரகனானவனுடைய, அதிகம்பீரமாய் ஒருவருக்கும் தெரியாதபடி ஆஶ்சர்யமாயிருக்கிற மநோபிப்ராயத்தை யாரறிவார்? அறிவாரில்லை" என்கிறார் - பள்ளி இத்யாதியால். 7.

எட்டாம் பாட்டு:— "தன்னுடைய ஸங்கல்பத்திலே தேவஜாதியையும் மற்றுமுள்ள ஸகலபதார்த்தங்களையும் உண்டாக்கின ஆஶ்சர்யபூதனான ஸர்வேஶ்வரனையன்றி மூன்று லோகங்களையும் த்ருடமான ஸ்திதியையுடைத்தாம்படி திருத்தித் ததநுரூபமான ரக்ஷணங்களையும் திருவுள்ளத்தே வைத்து ரக்ஷிக்கும் ஸாமர்த்யத்தையுடையவர் ஆர்?" என்கிறார் - கருத்தில் இத்யாதியால். 8.

ஒன்பதாம் பாட்டு:—"ரக்ஷிக்கையே ஸ்வபாவமாகவுடையவன் க்ருஷ்ணனாய் வந்து அவதரித்தும், ஸம்ஹாரகாலம் வந்தவாறே கார்யரூப ப்ரபஞ்சமடையத் தன்பக்கலிலே சேருகையாகிற செயலைச்செய்தும், தன்னுடைய திருநாபீ கமலத்திலே நன்றாக வாய்த்த சதுர்முகன் இந்த்ரன் தேவதைகளென்கிற தேவலோகங்களையுண்டாக்கினான்" என்கிறார் - காக்குமியல்வினன் இத்யாதியால். 9.

பத்தாம் பாட்டு:— "க்ருத்ரிமனே! என்றும், எங்களையும் ஸர்வலோகங்களையும் உன் ஸங்கல்பத்தாலே உண்டாக்கின ஸ்வாமியே! என்றும்—வெளுத்த எருத்தையுடைய ருத்ரனும், சதுர்முகனும், இந்த்ரனும், தேவர்களும், கருடவாஹநனுடைய திருவடிகளிலே விழுந்து ஏத்தாநிற்பர்கள்" என்கிறார் - கள்வா இத்யாதியால். 10.

நிகமத்தில்,— "தேவஸமூஹங்கள் ஸ்தோத்ரம்பண்ணாநிற்க, அந்த ஹர்ஷத்தாலே ஸகல லோகங்களையும் திருவடிகளின் கீழேயிட்டுக்கொண்ட அழகிய கூத்தனை, திருநகரிக்கு நிர்வாஹகரான ஆழ்வாருடைய சொல் வாய்த்த ஆயிரத்துள் இந்தப் பத்தை அப்யஸிக்கவல்லவர்களுக்கு தேவதாந்தரபரத்வபுத்தியாகிற ஓரவத்யமுமில்லை" என்று உக்தார்த்தத்தை நிகமிக்கிறார் - ஏத்த இத்யாதியால். 11.

ஜீயர் திருவடிகளே ஶரணம்.

ஶ்ரீமத்வரவரமுனிகளே திருவடிகளே ஶரணம்.

ஒ— மூன்றும் திருவாய்மொழியில்— எத்தனையேனும் அளவுடையார்க்கு ப₄ாஹ்ய ப₃லத்தால் ஸம்பாதி₃க்கவொண்ணாததுமாய், தமக்கு நிர்ஹேதுக ப₄க₃வத் ப்ரஸாத₃ லப்₃த₄முமாய், நிஸ்ஸமாதி₄கமுமாயிருந்துள்ள ப₄க₃வத் ஸம்ஶ்லேஷஸுக₂த்தை அநுப₄வித்து, அப்படிப்பட்ட ஸுக₂ம் தம்மால் தனியநுப₄விக்கவொண்ணாமையாலே, அதுக்கு நிலவரான A அயர்வறும் அமரர்களோடு கூட அநுப₄விக்கைக்காக, "அவர்களை நான் என்றோ கிட்டுவது?" என்று மநோரதி₂த்து முடிக்கிறார்.

ப— மூன்றும் திருவாய்மொழியில்— இப்படி உத்துங்க₃லலிதனான இவனுடைய ஸர்வவித₄ ஸாரஸ்யாதிஶய ப்ரயுக்தமான தி₃வ்யபோ₄க்₃யதையை அருளிச்செய்வதாக; அவனுடைய ஸர்வரஸாத்மகத்வத்தையும், ஸாரஸ்யயுக்தனான அவன் விஷயத்தில் தம்முடைய உபகாரஸ்ம்ருதியையும், ஸ்வவிஷயத்தில் தம்மை அவன் அபி₄நிவேஶிப்பித்தபடியையும், அவ்வுபகாரத்துக்கு ப்ரத்யுபகாரமில்லாதபடியையும், தன்னுடைய அப்ராக்ருத போ₄க்₃யதையையும் ப்ரகாஶிப்பித்துச் சேர்த்துக்கொண்டபடியையும், இந்த ஸம்ஶ்லேஷம் ஸ்வரூப ப்ரயுக்தமாகையாலே அநாதி₃ ஸித்₃த₄மானபடியையும், போ₄க்₃யதாதிஶயத்தாலே வ்யதிரேகத்தில் த₄ரிக்க அருமையையும், அவ்வநுப₄வம் தமக்குக் கைப்புகுந்தமையையும், ஸர்வப்ரகாராநுப₄வத்தால் பிறந்த ஆநந்த₃விஶேஷத்தையும், இப்படி அநுப₄வித்து ஆநந்தி₃களான ஸூரிகளோடு தாம் கூடி அநுப₄விக்கையிலுண்டான ஆசையையும் அருளிச்செய்து, கீழ்ச்சொன்ன ஸர்வப்காரஸாரஸ்யம் ஸூரிபோ₄க்₃யம் என்னுமிடத்தையும் உபபாதி₃த்தருளுகிறார்.

இ— மூன்றும் திருவாய்மொழியில்— எத்தனையேனும் அளவுடையார்க்கும் ஸ்வயத்நத்தால் கிட்ட அரிதாய், அவன் தானே காட்டுகையாலே தமக்கு எளிதாய், ஸமாதி₄கவிவர்ஜிதமுமாயிருந்துள்ள அநுப₄வரஸம் தம்மால் தனியநுப₄விக்கவொண்ணாமையாலே, இதுக்கு உசாத்துணையாவாரை இங்குக் கிடையாமே, இதுக்கு நிலவரான நித்யஸூரிகளோடே அநுப₄விக்க ஆசைப்பட்டு அது கிட்டாமையாலே, 'அவர்கள் திரளை என்றோ நான் கிட்டுவது?' என்று அநவாப்தியோடே தலைக்கட்டுகிறார். B வாயுந்திரையுகளோடேயாயிற்று இத்திருவாய்மொழிக்கு நேரே ஸங்க₃தியுள்ளது; ஈஶ்வரன் இவர் ப்ரக்ருதியறியுமவனாகையாலே ப்ராஸங்கி₃கமாகப் பரத்வத்தை அநுப₄விப்பித்து, பின்னை இத்தை அநுப₄விப்பித்தான். B வாயுந்திரையுகளில் ஆற்றாமைக்கு, அறிவுநடையாடாத திர்யக்குகளையும் அசேதநங்களையும் சேர்த்தார்; ஸம்ஶ்லேஷத்தால் வந்த ப்ரீதிக்கு, அறிவு நைஸர்க்கி₃கமான நித்யஸூரிகளை உசாத்துணையாகத் தேடுகிறார்.

A 1-1-1. B 2-1.

ஈ— aA வாயுந்திரையுகளில் ஆர்த்தி தீர வந்து ஸம்ஶ்லேஷித்த ஸம்ஶ்லேஷத்தைச் சொல்லுகிறது இத்திருவாய்மொழியில் ; b நடுவு ப்ராஸங்கிகமாக ப்ரஸ்துதமான வித்தனை ஈஶ்வரத்வம். c தாம்பெற்ற c₂ பேற்றின் கனத்தைப் பார்த்தார்; d அது தாம் அடியாக வந்ததாகிலிறே d₂ அளவுபட்டிருப்பது; e ஸர்வேஶ்வரனடியாக வந்த தாகையாலே கனத்திருக்குமிறே. f தாம் அநுபவித்த அநுபவத்துக்குள்ளே f₂ எல்லா ரஸங்களுமுண்டாய், அதுதான் g ஸமாப்யதிகவர்ஜிதமுமாயிருந்தது.

அ— ஊனில்வாழுயிர் ப்ரவேஶம். a கீழோடே இத்திருவாய்மொழிக்கு ஸங்கதி ஏதென்ன (வாயுந்திரையுகளில் இத்யாதி) A வாயுந்திரையுகளில் விஶ்லிஷ்டஸ்ய அத்ர நிரதிஶயாநுபவ: அபிதீயத இத்யர்த்த:. b ஆனல், B திண்ணன்வீட்டிலே பரத்வ ப்ரதிபாதநம் எதுக்காக? என்ன (நடுவு என்று தொடங்கி) C மாயக்கூத்தனில் ஆர்த்திஶமநாய D ''எல்லியும் காலையும்'' இத்யஸ்மிந் தஶகே, E '' திருக்கடித்தானநகர் '' இத்யுச்யமாந திவ்யதேஶ ஸ்திதிம் ப்ரதர்ஶ்ய ஆர்த்திம் ப்ரஶமய்ய, அநந்தரம், யதா F இருத்தும்வியந்தில் அநுபவம் ததேள, தத்வத் A வாயுந்திரையுகளில் ஆர்த்திஶமநாய மத்யே பரத்வம் ப்ரதர்ஶ்ய, அநந்தரம், பகவதைவ ஸ்வஸம்ஶ்லேஷாநுபவம் தததாவிதி பாவ:. c...k விஸ்தாரம் (தாம்பெற்ற என்று தொடங்கி, தலைக்கட்டுகிறார் என்னுமளவாக) c,d,e யத்வா, இத்திருவாய்மொழியிலே அவன் கலந்த ஸௌஹாதிஶயம் ஸ்வயத்நமூலமாகுமதன்றிக்கே, அவனடியாக வந்ததாகை யாலே அபரிச்சிந்நமாயிருந்தது என்கிறார் (தாம் பெற்ற பேற்றின் கனத்தை இத்யாதி வாக்ய த்ரயத்தாலே) c...k யத்வா, ஆனல் பின்னை, ஸம்ஶ்லேஷித்தால் அநுபவிக்குமதொழிய, '' அடியார்கள் '' (10) இத்யாதியாலே கூட்டுத்தேடுகிறதேதென்ன, கூட்டுத்தேடுகைக்கு ஹேதுவைக் காட்டுகிறார் (தாம்பெற்ற என்று தொடங்கி) c₂ (பேற்றின் கனத்தை இதி) 1. ''மாதா பிதா ப்ராதா நிவாஸஶ்ஶரணம் ஸுஹ்ருத்கதி: '' என்னக்கடவதிறே. அதவா, 2. ''ஸ ஏகோ மாநுஷ ஆநந்த:'' இத்யாரப்ய, 2. ''ஸ ஏகோ ப்ரஹ்மண ஆநந்த:, யதோ வாசோ நிவர்த்தந்தே'' இத்யாதியைப்பற்றச் சொல்லிற்றாகவுமாம். d₂ அளவு பட்டு - ஸங்குசிதமாய். f,f₂ (தாம் அநுபவித்த அநுபவத்துக்குள்ளே எல்லா ரஸங்களு முண்டாய்) இவ்விடத்திலே, ''அப்படி பகவதநுபவத்துக்குள்ளே எல்லா ரஸங்களுமுண்டு'' என்கைக்கு ப்ரமாணமாகக்கூட்டி நிர்வஹித்தருளும்படி:- அதாவது—திருவடி, ராவணனும் பட்டுப் பெருமாளும் விஜயியான அநந்தரம், பிராட்டியைச்சென்று தொழுது, ''ராவணனும் பட்டான், பெருமாளும் விஜயியானார்'' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, இத்தைக்கேட்ட பிராட்டி ஸ்தப்தைதயாயிருக்க, 3. ''கிந்நு சிந்தயஸே தேவி கிம் த்வம் மாம் நாபிபாஷஸே'' என்று ''விக்கலுக்கு வெம்மாற்றம்போலே, ஒருத்தரம் சொல்லாதிருந்தீர். திருவுள்ளத்திலேதாகிலும் பாரமுண்டோ?'' என்ன 4. '' ஹிரண்யம் வா ஸுவர்ணம் வா ரத்நாநி விவிதாநி வா ! ராஜ்யம் வா த்ரிஷு லோகேஷு நைததர்ஹதி பாஷிதம் !!'' என்று 'நீ சொன்ன வார்த்தைக்கு ஸத்ருஶமாயிருப்ப தொரு ப்ரத்யுபகாரம் காணுமலிருந்தேன் காண்' என்ன 5. ''அர்த்ததர்ஶ மயா ப்ராப்தா: தேவ

ஜீ— ஊனில் வாழுயிர் ப்ரவேஶ — a ஸங்கதிமாஹ (வாயுந்திரை இத்யாதி) b நடுவே B திண்ணன்வீடு எதுக்கென்ன (நடுவு இத்யாதி) c...k விஸ்தரமாஹ (தாம்பெற்ற இத்யாதி) d₂ அளவுபட்டிருப்பது - பரிச்சிந்நமாயிருப்பது. f₂ ''தேனும் பாலும்'' (1) இத்யாதியைப்பற்ற

A 2-1. B 2-2. C 8-5. D 8.6. E 8-6.7. F 8.7.

ஈ— h "இப்படிப்பட்ட பேற்றுக்கு h_2 உசாத்துணையாவாரார்?" என்று பார்த்தவிடத்தில் ஸம்ஸாரத்தில் ஆளில்லாமையாலே, i "அவன்தன்னோடு ஒக்க j ப்ராப்யருமாய், j_2 அவனை நித்யாநுப4வம் பண்ணாநிற்பாருமாய், j_3 ப4க3வத3நுப4வத்துக்கு தே3ஶிகருமாயிருக்கிற நித்யஸூரிகள் திரளிலே போய்ப்புக்கு $j_4$1. 'बोधयन्तः परस्परम्' (போ3த4யந்த: பரஸ்பரம்) பண்ணி அநுப4விக்கப்பெறுவது எப்போதோ?" என்னும் k அநவாப்தியோடே தலைக் கட்டுகிறார்.

அ—ராஜ்யாத3யோ கு3ணா: | ஹதஶத்ரும் விஜயிநம் ராமம் பஶ்யாமி ஸுஸ்தி2தம் ||" என்று 'ராவண விஜயம்பண்ணியருளியிருக்கிற பெருமானை ஸேவித்தபோதே ஸகல ராஜ்யங்களும் ஸகலமாயிருக்கிற அர்த்த2ங்களும் என்னாலே அடையப்பட்டது' என்றாப்போலே, "தாம் அநுப4வித்த அநுப4வத்துக்குள்ளே எல்லா ரஸங்களும் உண்டாயிற்று" என்கிறார். f_2 "தேனும் பாலும்"(1) இத்யாதி3யைப்பற்ற (எல்லா ரஸங்களும் என்றது) g (அதுதான் ஸமாப்4யதி4கவர்ஜிதமுமாய் இதி) "ஒத்தார் மிக்காரையிலையாய"(2) இதி விஷயஸ்ய ஸமாப்4யதி4கராஹித்யாத் அநுப4வஸ்ய ஸமாப்4யதி4கராஹித்யம் இதி பா4வ:.

h...k "களிப்பும் கவர்வுமற்று" (10) இதி கா3தா2ம் ஹ்ருதி3 நிதா4யாஹ (இப்படிப்பட்ட பேற்றுக்கு இத்யாதி3) "அடியார்கள் குழாங்களை உடன் கூடுவதென்றுகொலோ?"(10) என்ற பத3த்தைக் கடாக்ஷித்து அருளிச்செய்கிறார். h_2 உசாத்துணை - ஸஹாயம். i "உசாத்துணை நித்யஸூரிகள்" என்கைக்கு ஹேது (அவன்தன்னோடு ஒக்க என்று தொடங்கி) $j.j_2.j_3$ (ப்ராப்யருமாய்) இத்யாதி3 விஶேஷணத்ரயமும்-2. "ஸாத்4யாஸ்ஸந்தி" 3. "ஸதா3 பஶ்யந்தி" 4. "யே பூர்வே:" என்றத்தைப்பற்ற. ஸாத்4யா: - ப்ராப்யா: என்றபடி. j "தே3வஶப்3த3ம் - க3த்யர்த்த2மாய் 'க3ம்யத இதி க3தி:' என்கிற வ்யுத்பத்தியைப்பற்ற (ப்ராப்யருமாய் என்றது)" என்றும் அருளிச்செய்வர். k பத்தாம் பாட்டில் ப்ரமேயம் (அநவாப்தியோடே தலைக்கட்டுகிறார்) என்றது.

ஜீ—(எல்லா ரஸங்களும்) என்றது. g (ஸமாப்4யதி4க வர்ஜிதம்) என்றது - "ஒத்தார் மிக்காரையிலையாய" (2) என்றத்தைப்பற்ற. விஷயம் ஸமாதி4கரஹிதமாகையாலே அநுப4வமும் ஸமாதி4கரஹிதம் என்றபடி.

h "களிப்பும் கவர்வும்"(10) என்கிற பாட்டை உட்கொண்டு (இப்படிப்பட்ட இத்யாதி3) h_2 உசாத்துணை - ஸஹாயம். i "நித்யஸூரிகள் உசாத்துணை" என்கைக்கு ஹேது (அவன் தன்னோடு இத்யாதி3) $j.j_2.j_3$ (ப்ராப்யராய்) இத்யாதி3 விஶேஷணத்ரயமும்-2. "ஸாத்4யாஸ்ஸந்தி" 3. "ஸதா3 பஶ்யந்தி" 4. "யே பூர்வே:" என்றத்தைப்பற்ற. ஸாத்4யா: - ப்ராப்யா இத்யர்த்த2:. k "உடன் கூடுவதென்று கொலோ" (10) என்றத்தைப்பற்ற (அநவாப்தியோடே தலைக்கட்டுகிறார்) என்றது.

ப்ர—j_4 1.(ஊனில் வாழுயிர் ப்ரவேஶம்) भगवद्गीतासु दशमे—"मच्चित्ता मद्गतप्राणा बोधयन्तः परस्परम्। कथयन्तश्च मां नित्यं तुष्यन्ति च रमन्ति च॥९॥"

ச — l வாயுந்திரையுகளில் ஆற்ருமைக்கு அறிவு நடையாடாத திர்யக்குகளையும் அசேதநங்களையும் சேர்த்தார் அங்கு; இங்கு, ஸம்ஶ்லேஷத்தால் வந்த ப்ரீதிக்கு, அறிவு m நைஸர்க்கிகமான நித்யஸூரிகளைத் தேடுகிருர்.

n 1. "रामस्तु" (ராமஸ்து) o பெருமாளும் பிராட்டியும் "ஏகதத்வம்" என்னலாம்படி கலந்த கலவியைச் சொல்லுகிறது. p "பித்ருஶுஶ்ருஷணபரராளுர், தர்மங்களை ப்ரவர்த்திப்பித்தார், தேவதாஸமாராதநம் பண்ணினுர்" என்ருயிற்றுச் சொல்லிக்கொண்டு போந்தது; இப்படிப் போந்த இவர் இப்போது "p2 வாத்ஸ்யாயநம் கற்றுக் காமதந்த்ரமேயோ நடத்திப்போந்தது?" என்னும்படி q வேறுபட்டார். r 1. "सीतया

அ — l, m "வாயுந்திரையுகளும்" இத்யஸ்மிந் தஶகே-திர்யஞ்சி ஸஹாயத்வேந அவாஞ்சத்; அத்ர, ஸூரீந் ஸஹாயத்வேந வாஞ்சதி; அத்ர ஹேது: க இத்யத்ராஹ (வாயுந்திரையுகளில் இத்யாதி) ஸூரீணும் விஶ்லேஷவ்யஸநாபாவாத் தத்ர தே ஸஹாயா ந பவந்தி; திரஶ்சாம் புத்தஸுதுாபவாபாவாத் அத்ர தேஷாம் ஸஹாயபவநயோக்யதா நாஸ்தி; கிஞ்ச, தத்ர-ப்ரேமாதிஶயாத் க்ஷுபிதஜ்ஞாநத்வாத். அத்ர அநுபவாதிஶயாத் நிர்மல ஜ்ஞாநத்வாச்சேத்யபி த்ரஷ்டவ்யம். யத்வா (வாயுந்திரையுகளில் இத்யாதி) விஶ்லேஷதஶையில் அறிவு குடிபோனபடியும், ஸம்ஶ்லேஷதஶையில் தெளிவின் மிகுதியும் சொல்லி வித்தராய் அருளுகிறபடி. m நைஸர்கிகம் - ஸ்வாபாவிகம்.

n...z பராங்குஶார்யபகவதோஸ் ஸம்ஶ்லேஷஸ்ய த்ருஷ்டாந்தமாஹ (ராமஸ்த்விதி) o ஶ்லோகதாத்பர்யமாஹ (பெருமாளும் இதி) p. q "இப்போது வேறுபட்டார்" என்னும்போது. முந்தின அவஸ்தையும் காட்டுகிருர் (பித்ருஶுஶ்ருஷணேத்யாதி) வேறுபட்டார் என்றது துஶப்தார்த்தம். p2 வாத்ஸ்யாயநம்-காமஶாஸ்த்ரம். r, s 2. "ஸீதா-லாங்கலபத்ததி:" தேந-தத்ர

ஜீ — l, m வாயுந்திரையுகளிற்போலே ப்ரீதிக்கும் திர்யக்குகளைத் தேடாதே நித்யஸூரிகளைத் தேடுகிறதென்? என்ன (வாயும்திரை இத்யாதி) அதாவது—வாயும்திரையுகளில் ஆற்ருமையால் வந்த கலக்கத்துக்குச்சேர அஜ்ஞமான திர்யகாதிகளைக் கூட்டிக்கொண்டார்; இங்கு-ஸம்ஶ்லேஷஸுகத்தால் வந்த தெளிவுக்குச்சேர அறிவு நைஸர்க்கிகமானவர்களைத் தேடுகிருர் என்றபடி. l4 (போதயந்த இத்யாதி) கீதாஸு தஶமே—3. "மச்சித்தா மத்கதப்ராணு போதயந்த: பரஸ்பரம் । கதயந்தஶ்ச மாம் நித்யம் துஷ்யந்தி ச ரமந்தி ச ॥".

n...z ஸம்ஶ்லேஷத்துக்கு த்ருஷ்டாந்தம் (ராமஸ்த்வித்யாதி) பாலகாண்டே—1. "ராமஸ்து ஸீதயா ஸார்த்தம் விஜஹார பஹூந்ருதூந் । மநஸ்வீ தத்கதஸ்தஸ்யா நித்யம் ஹ்ருதி ஸமர்பித: ॥" o ஶ்லோகதாத்பர்யம் (பெருமாளும் இத்யாதி) p, q துஶப்தார்த்தம் (பித்ருஶுஷ்ருஷண இத்யாதி) q வேறுபட்டார் என்றது துஶப்தார்த்தம்; p கீழெல்லாம்-பூர்வாவஸ்தா ப்ரதர்ஶநபரம். p2 வாத்ஸ்யாயநம்-காமஶாஸ்த்ரம். r, s ஸீதாஶப்தத்தால் தோற்றுகிற அயோநி

ப்ர — 1. बालकाण्डे(७७)अयोध्यायां रामः—"रामस्तु सीतया सार्धं विजहार बहूनृतून्। मनस्वी तद्गतस्तस्या नित्यं हृदि समर्पितः॥ २५ ॥ प्रिया तु सीता रामस्य दाराः पितृकृता इति। गुणाद्रूपगुणाच्चापि प्रीतिर्भूयो व्यवर्धत ॥ २६ ॥"

ச—सार्थं'' (ஸீதயா ஸார்த்த₄ம்) s பரமபத₃த்தில் செவ்வியோடே வந்தவளும் பிற்பாடையாம்படி போ₄க₃ஸ்ரோதஸ்ஸிலே முற்பாடரானுர். t 1. ''विजहार'' (விஜஹார) இப்படி பரிமாறச்செய்தேயும் t₂ போ₄கோ₃பபோத்₃கா₄தத்துக்கு அவ்வருகுபட்டிலர். 1. ''बहूनृतून्'' (ப₃ஹூந் ருதூந்) u ''ப₃ஹூந் ஸம்வத்ஸராந்'' என்னுதேயொழிந்தது ''அவ்வோ காலவிஶேஷங்களுக்கு 'v அடு(டை)த்த போ₄கோ₃பகரணங்களைக்கொண்டு பூ₄ஜித்தார்'' என்னுமிடம் தோற்றுகைக்காக. w 1. ''मनस्वी'' (மநஸ்வீ) x ஸம்ஶ்லேஷத்தில் பிராட்டி கோலினவளவுக்கு அவ்வருகுபட்டுப் பரிமாறினுர். 1. ''तद्गतः'' (தத்₃க₃த:) ''தஸ்யாம் y க₃த:''—z ஜாதிகு₃ணங்கள் த்₃ரவ்யத்துக்கு ப்ரகாரமாய்ப் பிரிக்கவொண்ணுதபடியாயிருக்குமாபோலே, பிரிக்கவொண்ணுதபடி ஒரு நீராகக் கலந்தபடி. 1. ''तस्या नित्यं हृदि समर्पितः'' (தஸ்யா நித்யம் ஹ்ருதி₃ ஸமர்ப்பித:) இவருயர்த்தியை அறிந்திருப்பாளொருத்தியாகையாலே ''அப்பெரியவன் இப்படித் தாழவிடுவதே!'' என்று அச்செயலிலே தன்னெஞ்சு துவக்குப்பட்டு ''அது அது'' என்று கிடக்குமாயிற்று. அப்படியாயிற்று இங்குக்கலந்த கலவிதான்.

அ—ஜாதா வைதே₃ஹ்யுச்யதே. ஏதேந ப்ரகாஶமாநமயோநிஜத்வம், 2. ''ஸஹயுக்தேऽப்ரத₄ரே'' இதி த்ருதீயாவிப₄க்த்யர்த்த₂ம் அப்ராத₄ந்யஞ்ச ஹ்ருதி₃ நித₄யாஹ (பரமபத₃த்தில் இதி) ராஜகுமாரத்வேந ரஸிகத்வாதி₃தி ப₄ாவ:. t,t₂ ஏதாவதா லீலாநுப₄வஸ்ய,ராமாபி₄ப்ராயேண போ₄கோ₃போத்₃கா₄தபூ₄த - ஶ்ருங்கா₃ர - லீலாத்வேந ஸ்பு₂ரணாத₃ாஹ (விஜஹாரேதி) t₂ உபோத்₃கா₄தம்-உத்₃யோக₃மாத்ரம் என்றபடி. u(ப₃ஹூந் ஸம்வத்ஸராந் என்னுதே)என்றது-3.''ஸமா த்₃வாத₃ஶ'' என்றத்தைப்பற்ற. v அடைத்த-உசிதமான. w,x மதுபூ₄ர்த்தே₃ பூ₄ம்நி, அதிஶயே வா ''மநஸ்வி'' இத்யத்ர இதிப்ரத்யய இதி ஹ்ருதி₃ நித₄ாய பூ₄ம்நோऽதிஶயஸ்ய வா ஸப்ரதிகோடிகத்வாத₃ாஹ (ஸம்ஶ்லேஷித்தில் இதி) 4. ''தஸ்யாஶ்ச ராமோ த்₃விகு₃ணம்'' இதி ஹ்யுச்யதே. y,z ''க₃த:'' என்றதுக்கு வாஸனை (ஜாதிகு₃ணங்கள் இத்யாதி₃) ''தத்₃க₃த:'' என்கையாலே பெருமாளுக்குப் பிராட்டியிடத்தில் உண்டான ப்ராவண்யம் சொல்லுகிறது; 1. ''தஸ்யா நித்யம் ஹ்ருதி₃ ஸமர்ப்பித:'' அவளுடைய ஹ்ருத₃யத்திலே தான் ஸமர்ப்பிக்கப்பட்டானென்கையாலே - பிராட்டிக்குப் பெருமாளிடத்தில் உண்டான ப்ராவண்யம் சொல்லப்பட்டது. 5. ''அஸ்யா தே₃வ்யா மநஸ்தஸ்மிந் தஸ்ய சாஸ்யாம் ப்ரதிஷ்டி₂தம்'' என்னக்கடவதிறே.

ஜீ—ஜத்வத்தையும், 2. ''ஸஹயுக்தேऽப்ரத₄ரே'' இதி த்ருதீயாவிப₄க்த்யர்த்த₂த்தையும் பற்ற ப₄ாவம் (பரமபத₃த்தில் இத்யாதி₃) லாங்க₃லபத்₃த₄தியிலே பிறந்தவள் - ஸீதா இத்யர்த்த₂:. 6. ''ஸீதா லாங்க₃லபத்₃த₄தி:''. t,t₂ ''விஜஹார'' என்று - விளையாட்டாகச் சொல்லுகையாலே (உபோத்₃கா₄தத்துக்கு அவ்வருகுபட்டிலர்) என்றது. t₂ உபோத்₃கா₄தம் - உத்₃யோக₃மாத்ரம். u (ஸம்வத்ஸராந் என்னுதே) என்றது - 3. ''ஸமா த்₃வாத₃ஶ தத்ராஹம்'' என்றத்தைப்பற்ற. v அடுத்த-உசிதமான. w,x''மநஸ்வி''என்கிற இதிப்ரத்யயம்-பூ₄மாவிலே என்று திருவுள்ளம்பற்றி, அது ஸப்ரதிகோடிகமாகையாலே அருளிச்செய்கிறர் (ஸம்ஶ்லேஷத்தில் இத்யாதி₃) y,z ''க₃த:'' என்றதுக்கு வாஸனை (ஜாதி இத்யாதி₃) ''தத்₃க₃த:'' என்கையாலே - பெருமாளுக்குப் பிராட்டியிடத்திலுண்டான ப்ராவண்யம் சொல்லுகிறது; 1. ''தஸ்யா ஹ்ருதி₃ நித்யம் ஸமர்ப்பித:'' என்று அவளுடைய ஹ்ருத₃யத்திலே தாம் ஸமர்ப்பிக்கப்பட்டார் என்கையாலே - பிராட்டிக்குப் பெருமாளிடத்திலுண்டான ப்ராவண்யம் சொல்லப்பட்டது. 5. ''அஸ்யா தே₃வ்யா மநஸ்தஸ்மிந் தஸ்ய சாஸ்யாம் ப்ரதிஷ்டி₂தம்'' என்னக்கடவதிறே.

1. ஊனில்வா ழுயிரே! நல்லைபோ உன்னைப்பெற்று
வானுளார் பெருமான் மதுசூத னென்னம்மான்
தானும்யா னுமெல்லாம் தன்னுள்ளே கலந்தொழிந்தோம்
தேனும்பா லும்நெய்யும் கன்னலு மமுதுமொத்தே.

ஆ— 1. வ்யா:— "ஆஶ்ரித ஸம்ஶ்லேஷைக போகனாய், ஆஶ்ரித விரோதி நிரஸந ஸ்வபாவனாய், எனக்கு ஸ்வாமியாயிருந்த எம்பெருமான்தானும் யானும் எல்லாப் படியாலும் இந்தக் கலவியினுள்ளே எல்லா ரஸங்களுமுண்டாம்படி கலந்தொழிந்தோம்; திருநாட்டிலே சென்றால் ரஸிக்கக்கடவ பகவதேக போகத்வத்தை, இந்த ப்ரக்ருதியிலே இருந்துவைத்தே பெற்று வாழுகிற நெஞ்சே! உன்னைப்பெற்றே இந்த ஸம்ருத்தியெல்லாம் விளைந்தது; நல்லை நல்லை!" என்று நெஞ்சைக் கொண்டாடுகிறார். 1.

ஒ— அவ:— முதற்பாட்டில் — "அபரிச்சேத்யமான ஸுகம் பிறக்கும்படி எம்பெருமானும் நானும் கலந்தோம்; இதெல்லாம் உன்னாலே வந்த ஸம்ருத்தியிறே" என்று நெஞ்சைக் கொண்டாடுகிறார்.

வ்யா:— (ஊனில் வாழுயிரே) ப்ரக்ருதியிலேயிருந்துவைத்தே பகவத்குணங்களே தாரகமாகக்கொண்டு வாழுகிற நெஞ்சே! ப்ரக்ருதியே தாரகமாக வாழுகிற நெஞ்சே! என்று பழைய தஶையைச் சொல்லிற்றாகவுமாம். "நல்லை நல்லை" என்று கொண்டாடுகிறது. (உன்னையென்று தொடங்கி) நீ பாங்காகையாலே A அயர்வறும் அமரர்களதிபதியாய்வைத்து என்னோட்டை ஸம்ஶ்லேஷத்துக்குள்ள விக்நங்களையெல்லாம் போக்கி என்னை அடிமைகொண்டு, அத்தாலே நிரதிஶயபோக்யனான தானும், தன்னோடு யதாமநோரதம் ஸம்ஶ்லேஷிக்கப் பெறுமையாலே B வாயுந்திரையுகளிற் படியே மிகவும் நோவுபட்ட நானும் — ஸர்வஸுகமும் இக்கலவியிலே உண்டாம்படி பூர்ணமாகக் கலந்தோம்; ரஸவஸ்துக்களெல்லாம் சேர்ந்தால் அதினுள்ளே ஸர்வ ரஸமுமுண்டாயிருக்குமாபோலே. இதிலே சொன்னவை ஸர்வவஸ்துக்களுக்கும் உபலக்ஷணம். 1.

ப— அவ:— முதற்பாட்டில் — ஸர்வரஸமான வஸ்துவோடு தமக்கு உண்டான ஸம்ஶ்லேஷம் தம்முடைய திருவுள்ளமடியாகவாதலால் நெஞ்சைப் பார்த்து உகக்கிறார்.

ஊனில்—மாம்ஸமயமான ஶரீரத்திலே, **வாழ்**—(இந்தளத்தில் தாமரை போலே பகவதநுபவத்தைப்பெற்று) வாழுகிற, **உயிரே**—நெஞ்சே! **நல்லைபோ**—நல்லைகாண்! (எங்ஙனேயென்னில்;) **உன்னை**—உன்னை, **பெற்று**—(எனக்கு விதேய

A 1-1-1. B 2-1.

ß—மாகப்) பெறுகையாலே, **வானுளார்**—பரமபத₃வாஸிகளான நித்யஸூரிகளுக்கும், **பெருமான்**—மேலான மேன்மையையுடையனாய், **மதுசூதன்**—(தன்னை அநுப₄விக்கப் பாரித்த) என்னுடைய ப்ரதிப₃ந்த₄கத்தை மது₄வை முடித்தாற்போலே முடித்து, **என்னம்மான் தானும்**—என்னை அடிமைகொண்டருளின தன்மையுடைய அவனும், **யானும்**—(அவனை அநுப₄விக்க ஆசைப்பட்டு அடிமைபுக்க) நானும், **தன் னுள்ளே**—தனக்குள்ளே, **எல்லாம்**—எல்லா இனிமையுமாம்படி, **தேனும்**—தேனும் தேனும், **பாலும்**—பாலும் பாலும், **நெய்யும்**—நெய்யும் நெய்யும், **கன்ன லும்**—கன்னலும் கன்னலும், **அமுதுமொத்து**—அமுதமும் அமுதமும்போல, **கலந்தொழிந்தோம்**—கலந்துவிட்டோம்.

இத்தால் — ஏகஜாதி த்₃ரவ்யம் கலந்தாற்போலே என்றபடி. அநேக த்₃ருஷ்டாந்த தாத்பர்யம் - ஸர்வவித₄ ஸாரஸ்யமும் தோற்றுகைக்காக. தேனென்று - ஸர்வரஸ ஸமவாயம். பாலென்று - ஸ்வாப₄ாவிகரஸம். நெய்யென்று - ப்₃ரும்ஹண ரஸம். கன்னலென்று - கரும்பாய், அதினுடைய பாகஜரஸத்தை நினைக்கிறது. அமுதென்று - நித்யரஸம். உயிரென்று - ப்ராணாஶ்ரயமான நெஞ்சைச் சொல்லு கிறது. போவென்று - ஸாத₃ரமான ஸம்பு₃த்₃தி₄ ஸூசகம். 1.

இ— அவ:— முதற்பாட்டில் — 'இந்த ஸம்ருத்₃தி₄யெல்லாம் உன்னாலே வந்த தன்றோ' என்று திருவுள்ளத்தைக் கொண்டாடுகிறார்.

வ்யா:— **(ஊனில் வாழுயிரே)** மாம்ஸப்ரசுரமான ஶரீரத்திலே இருந்துவைத்து வாழுகிற உயிரே! ஶரீரத்தைப்பற்றி வாழ்ந்து போந்த உயிரே! என்றுமாம். பரமபத₃த்தைப்பெற்று அங்கேதான் ப₄க₃வத₃நுப₄வம் பண்ணுகிறவிடத்தேயோ நீ உதவிற்று? மாம்ஸாதி₃புஞ்ஜமான ஶரீரத்திலே, நித்யஸூரிகள் அநுப₄விக்கும் அநுப₄வத்தையன்றோ நீ உபகரித்தது! **(நல்லைபோ)** "போ" என்று போக்கு - வரவைக் காட்டி, 'நெஞ்சே வா' என்னுதல்; "பே₄ா" என்கிறத்தைத் தமிழ் செய்து, ஸம்போ₃த₄நம் என்னுதல். 'நல்லைபோ' என்று முழுச்சொல்லாய், 'நல்லை நல்லை' என்னுதல். என்னைக்கொண்டாடுகிறதென்? என்ன **(உன்னைப் பெற்று)** ஈஶ்வரனும் என்றும் உளன். தத்ஸம்ப₃ந்த₄மும் அநாதி₃. அவன் A எதிர்சூழல்புக்கு அவஸரப்ரதீக்ஷனாய்நிற்க, நீ ஆபி₄முக்₂யம் பண்ணாமையாலே யன்றோ இழந்தது; நீ ஆபி₄முக்₂யம் பண்ணியிறே இப்பேறு பெற்றது. நீர் பெற்றபேறுதான் ஏதென்ன **(வானுளார் இத்யாதி₃)** நித்யஸூரிகளுக்கும் அவ்வரு கானவன், ஸம்ஸாரிகளுக்கும் இவ்வருகான என்னளவும்வரச் செடிசீய்த்து என்னைத் தனக்காக்கின தானும், B வாயுந்திரையுகளில் யானும்; விடாய்ப் பித்த தானும், விடாய்த்த நானும்; க்ருஷிபண்ணின தானும், க்ருஷிக்கு விஷய பூ₄தனான நானும்; எல்லா ரஸங்களும் தன்னுள்ளேயாம்படி கலந்தோம்.

A 2-7-6. B 2-1.

இ—1."अर्थतश्च मया प्राप्ता देवराज्यादयो गुणाः। हतशत्रुं विजयिनं रामं पश्यामि सुस्थिरम्॥" (அர்த்த₂தஶ்ச மயா ப்ராப்தா தே₃வராஜ்யாத₃யோ கு₃ணா: ! ஹதஶத்ரும் விஜயிநம் ராமம் பஶ்யாமி ஸுஸ்தி₂ரம் ||). (கலந்தொழிந்தோம்) பேற்றுக்கு இனி அவ்வருகில்லை. பரமபத₃த்தே போகத்தேடுகிறதும், உசாத்துணைக்காகவும் விச்சே₂தி₃யாமைக்குமாயிற்று. (தேனும் இத்யாதி₃) "தேனும் தேனுமென்று - ஏகஜாதி த்₃ரவ்யம் கலந்தாற்போலே" என்று ஆளவந்தார்; 2. "सर्वरसः" (ஸர்வரஸ:) என்கிற வஸ்துவாகையாலே ஸர்வரஸங்களும் உண்டாம்படி கலந்தோம்— என்று எம்பெருமானார்.

ச— அவ:— இதில் முதற்பாட்டில் — a ராஜ்யத்தை இழந்த ராஜபுத்ரனை, ஒருவன் ராஜ்யத்திலே ப்ரவேஶிப்பித்தால், "இவனாலே நாம் இப்பேறு பெற்றோம்" என்று அவனைக்கொண்டாடுமாபோலே, "கைங்கர்ய ஸாம்ராஜ்யத்துக்கு இட்டுப்பிறந்துவைத்து நெடுநாள் இழந்து கிடக்க, இன்னெஞ்சிறே இத்தைத் தந்தது" என்று திருவுள்ளத்தைக் கொண்டாடுகிறார்.

வ்யா:— (ஊனில் வாழுயிரே) ஊனென்று - ஶரீரமாய், வாழுகையாவது - b வர்த்திக்கையாய், ஶரீரத்திலே வர்த்திக்கிற உயிரென்னுதல்; c ஶரீரத்தைப் பற்றி d அவ்வருகொன்று அறியாதே வாழ்ந்துபோன உயிரென்னுதல். e மாம்ஸளமான

அ— முதற்பாட்டு. (ஊனில் வாழுயிர் இத்யாதி₃) a ஸர்வேஶ்வரனைக் கொண்டாடுகிற ஆழ்வார் திருவுள்ளத்தைக் கொண்டாடுகைக்கு ஹேதுவை ஸநித₃ர்ஶநமாக அருளிச்செய்கிறார் (ராஜ்யத்தை இத்யாதி₃).

b (வர்த்திக்கையாய்) ஊனிலிருப்பு வாழ்வாக நினைத்திருக்குமவரல்லரே. c,d (ஶரீரத்தைப் பற்றி) முன்பு உண்டான பு₃த்₃த்₄யநுஸாரத்தாலே வாழ்வாகச் சொல்லவுமாம் என்றபடி. d அவ்வருகொன்று அறியாமை—"வாழ்வு" என்கையாலே அர்த்த₂ாத் ஸித்₃த₄ம். e (மாம்ஸளம்) என்ற வாக்யம் திருத்து. I (இத்தால் வாழுகையாவது இத்யாதி₃) த்₃விதீயயோஜநாபி₄ப்ராயேண இந்த வாக்யத்₃வயமும். பூர்வோத்தரக₂ண்ட₃ஸமபி₄வ்யாஹ்ருதமான "உயிர்" என்கிற பத₃த்தின் தாத்பர்யம். e யத்₃வா, (மாம்ஸளமான) இத்யாதி₃ வாக்யம்-கேஷுசித் ஶ்ரீகோஶேஷு அஸ்தி; கேஷுசிந்நாஸ்தி. நாஸ்தி சேத் "ஊனில் வாழுயிர்" இத்யஸ்ய அர்த்த₂த்₃வயம்; அஸ்தி சேத் அர்த்த₂த்ரயம். தத₂ாநீம், வாழுகை - வர்த்தநம், ஸுகா₂நுப₄வஶ்ச; த்₃விதீயே

ஜீ— முதற்பாட்டு. (ஊனில் இத்யாதி₃) a திருவுள்ளத்தைக் கொண்டாடுகைக்கு ஹேதுவை ஸநித₃ர்ஶனமாக அருளிச்செய்கிறார் (ராஜ்யத்தை இத்யாதி₃).

b (வர்த்திக்கையாய்) என்றது-ஊனிலிருப்பை வாழ்வாக நினைத்திருக்குமவரல்லாமையைப் பற்ற. c,d (ஶரீரத்தைப்பற்றி இதி) முன்புண்டான பு₃த்₃த்₄யநுஸாரத்தாலே வாழ்வாகச் சொல்லவுமாம் என்றபடி. d அவ்வருகொன்று அறியாமை—"வாழ்வு" என்கையாலே அர்த்த₂ாத் ஸித்₃த₄ம். e (மாம்ஸளமான) இத்யாதி₃ வாக்யம் சில ஶ்ரீ கோஶங்களிலேயில்லை. உண்டானால் அர்த்த₂த்ரயம். அதாவது— வாழுகை - வர்த்தநமும், ஶப்₃தா₃தி₃ விஷயாநுப₄வஸுக₂மும், நித்ய

ஈ—ஶரீரத்திலே இருந்துவைத்து வாழுகிற உயிரே! f பரமபதத்தைப்பெற்று அங்கே f நாநாபவநத்தோடே அநுபவிக்கிற இடத்தேயோ நீ உதவிற்று? g1. "मांसासृक्पूयविण्मूत्रस्नायुमज्जास्थि" (மாம்ஸாஸ்ருக்பூயவிண்மூத்ரஸ்நாயுமஜ்ஜாஸ்தி)களான ஶரீரத்திலே, நித்யஸூரிகள் அநுபவிக்கும் அநுபவத்தையன்றோ h நீ உபகரித்தது! i இத்தால் வாழுகையாவது - அநுபவிக்கையாய், நெடுநாள் ப்ராக்ருத போகங்களை புஜித்துப்போந்த நீ அப்ராக்ருத போகத்துக்குக் கைதர நிற்பதே! என்றபடி. j மநஸ்ஸை - "உயிர்" என்பானென்? என்னில்; ஆத்மாவுக்கு தர்மபூதஜ்ஞாநம் நித்யமாயிருக்கச்செய்தே, j2. "मन एव मनुष्याणां कारणं बन्धमोक्षयोः" (மந ஏவ மநுஷ்யாணாம் காரணம் பந்த

அ—த்விவித:-ஶப்தாதி விஷயாநுபவ:, பகவதநுபவஶ்சேதி. ஏவம் அர்த்தத்ரயம் த்ரஷ்டவ்யம். f g.h ப்ராதமிகார்த்தம் ஶ்ருதி நிதாய, "உன்னைப்பெற்று" இத்யாதிகஞ்ச பராம்ருஶத், காதயா: மந:ப்ரஶம்ஸாபரத்வாநுகுணம் பாவமாஹ (பரமபதத்தை) இத்யாரப்ய (நீயுபகரித்தது இத்யந்தேந) f 3. "யோ யோ தாதா கச்சதி தேந தேந ஸஹ கச்சதி" 4 "ஸ ஏகதா பவதி த்விதா பவதி" இத்யாதிகஞ்ச ஶ்ருதி நிதாயோக்தம் (நாநாபவநத்தோடே இதி) l "வாழுகை-ஶப்தாதி விஷயாநுபவ:" இதி த்விதீயே ப்ரதமபக்ஷம் ஶ்ருதி நிதாய பாவமாஹ (இத்தால் இதி) f.g.h "(பரமபதத்தை இத்யாரப்ய நீயுபகரித்தது இத்யந்தம்) த்ருதீயார்த்தவிவரணம்" இதி ச வதந்தி. ஶரீரத்திலே இருந்துவைத்தே, நித்யமுக்தரைப்போலே பகவதநுபவம்பண்ணி ஸுகிக்கிற உயிரே! என்று த்ருதீயபக்ஷத்தில் ஶப்தார்த்தம். e வாழுகை - ஶப்தாதிவிஷயாநுபவ: இதி த்விதீயபக்ஷே ஶப்தார்த்தம் (மாம்ஸளமான இத்யாதி) என்னவுமாம். l (இத்தால்) என்றது-"ஶரீரத்தைப்பற்றி அவ்வருகொன்று அறியாதே வாழ்ந்துபோன உயிர் என்னுதல்" (c.d) என்கிற இத்தால் என்றபடி. j தடஸ்தஶங்கையை அநுவதித்துப் பரிஹரிக்கிறார் (மநஸ்ஸை இத்யாதி) k "நல்லபோ" இத்யஸ்ய அர்த்தத்ரயம்:-

ஜீ—முக்தரைப்போலே பகவதநுபவஸுகமும். இல்லாத பக்ஷத்தில்-அர்த்தத்வயம். அதாவது-ஊனிலே வர்த்திக்கிற உயிரே! என்றும், ஊனிலே ஸுகிக்கிற உயிரே! என்றும். வாழுகை-ஸுகிக்கை. f, g முந்தின அர்த்தவிவரணம் (பரமபதத்தை இத்யாதி வாக்யத்வயமும்) f 4 "ஸ ஏகதா பவதி" இத்யாதியைப்பற்ற (நாநாபவநத்தோடே) என்றது. g(மாம்ஸேத்யாதி) ப்ரதமேऽம்ஶே தைத்யதநயாந் ப்ரதி ப்ரஹ்லாத:—1. "மாம்ஸாஸ்ருக்பூயவிண்மூத்ர ஸ்நாயுமஜ்ஜாஸ்தி ஸம்ஹதௌ। தேஹே சேத் ப்ரீதிமாந் மூடோ பவிதா நரகேऽபி ஸ:॥" த்விதீயார்த்தவிவரணம் (இத்தால் இத்யாதி) இத்தால் - "ஶரீரத்தைப்பற்றி அவ்வருகொன்று அறியாதே வாழ்ந்துபோன உயிர் என்னுதல்" (c,d) என்கிற இத்தால். j தடஸ்தஶங்கையை அநுவதித்துப் பரிஹரிக்கிறார் (மநஸ்ஸை இத்யாதி) j (மந ஏவ இதி) ஷஷ்டேऽம்ஶே ஸப்தமே—2. "மந ஏவ மநுஷ்யாணாம் காரணம் பந்தமோக்ஷயோ:। பந்தாய விஷயாஸங்கி முக்த்யை நிர்விஷயம் மந:॥"

ப்ர—g1.(முதற்பாட்டு) (ஊனில்) श्रीविष्णुपुराणे प्रथमेंऽशे (१७) दैत्यतनयान् प्रति प्रह्लादः—"मांसासृक्पूयविण्मूत्रस्नायुमज्जास्थिसंहतौ। देहे चेत्प्रीतिमान् मूढो भविता नरकेऽपि सः॥ ६३॥"

j2. षष्ठेंऽशे सप्तमे—"मन एव मनुष्याणां कारणं बन्धमोक्षयोः। बन्धाय विषयासङ्गि मुक्त्यै निर्विषयं मनः॥ २८॥"

ச—மோக்ஷயோ:) என்று-ப₃ந்த₄மோக்ஷங்களுக்கு ஹேது மநஸ்ஸு என்கிற ப்ராத₄ாந்யத்தைப்பற்ற, "உயிரே!" என்று - ஆத்மாவை ஸம்போ₃தி₄க்குமாபோலே ஸம்போ₃தி₄க்கிறார். (k நல்லைபோ) l நல்லைவா என்றபடி. m நல்லைநல்லை என்று கொண்டாடுகிறார். n பே₄ா! என்று ஸம்போ₃த₄நமாகவுமாம். o நல்லைபோ என்று முழுச்சொல்லாய், நல்லைநல்லை என்னுதல்.

p நடுவே என்னைக்கொண்டாடுகிறதென்? என்ன (உன்னைப்பெற்று) q ப₃ந்த₄ ஹேதுவாய்ப்போந்த நீ மோக்ஷஹேதுவாகப் பெற்று; r ஈஶ்வரனும் என்றுமுண்டு; தத்ஸம்ப₃ந்த₄மும் அநாதி₃; அவன் A எதிர்சூழல் புக்குத் திரியாநிற்கவும், நீ ஆபி₄முக்₂யம் பண்ணுமையாலேயன்றோ நெடுங்காலம் இழந்தது; இன்று நீ ஆபி₄முக்₂யம் பண்ணியன்றோ இப்பேறு பெற்றது. நீர் பெற்ற பேறேதென்ன, சொல்லுகிறார் மேல் (s வானுளார் பெருமான் s₂ மதுசூதனென்னம்மான் s₃ தானும் யானும்) t B அயர்வறும் அமரர்களதிபதியாயிருந்துவைத்து அவதரித்து, u மது₄வாகிற அஸுரனைப்

அ—"(போ இதி) விபரீதலக்ஷணயா ஆக₃ச்சேத்யர்த்த₂:" இதி வத₃ந்தி. "போ" இத்யஸ்ய க₃மநார்த்தே₂ ப்ரயோக₃ப்ராசுர்யஞ்சாஸ்தி; l (நல்லைவா) இதி லாலநோக்தி:. n "பே₄ா" இதி ஸம்ஸ்க்ருதஶப்₃த₃: தீ₃ர்க₄மிட₂த்வாத் "போ" இதி வர்த்ததே இதி த்ருதீயநிர்வாஹம் வக்துர் பா₄வ:. அஸ்மிந் பக்ஷே, "போ" என்கிறது-பே₄ா" என்றதின் தத்₃ப₄வம். m, o "நல்லை நல்லை" என்கிற இரண்டாம் அர்த்த₂த்துக்கு விவரணம் (நல்லைபோவென்று முழுச்சொல்லாய் என்று).

p நடுவே-பூ₄க₃வத₃நுப₄வமத்₄யத்திலே. q ஸ்ருஷ்டிகாலப்ரப்₄ருதி ஆப்ரளயம் ஆமோக்ஷம் வா அநுவர்த்தமாநஸ்ய மநஸ இதா₃நீம் லாபோ₄ நாம க இத்யத்ராஹ (ப₃ந்த₄ஹேதுவாய் இதி) r "என்னை 'மோக்ஷஹேது' என்கிறது என்கொண்டு?" என்ன (ஈஶ்வரனும் இத்யாதி₃) A "எதிர்சூழல்புக்கு" இத்யாதி₃ப்ரகாரேண சேதநோஜ்ஜீவநார்த்த₂ம் கர்ஷகோ ப₄க₃வாந் ஸர்வதா₃ வித்₃யதே. 1. "ஈஶேஶிதவ்ய ஸம்ப₃ந்த₄ாத₃நித₃ம்ப்ரத₂மாத₃பி" இத்யுச்யமாந ஸம்ப₃ந்தே₄ऽபி நித்ய:, தத₂ாபி ப₂லாந்வயவ்யதிரேகௌ த்வத₃ாபி₄முக்₂யாந்வயவ்யதிரேகாயத்தௌ இதி பா₄வ:; தஸ்மாந்மோக்ஷஹேதுத்வம் தவாஸ்தீதி தாத்பர்யம். s வானுளார். வானிலுள்ளார். t பரமாகாஶஶப்₃த₃வாச்யமான பரமபத₃த்திலே உள்ளவர்கள் - நித்யஸூரிகள் என்று விவக்ஷித்து அருளிச்செய்கிறார் (அயர்வறும் அமரர்களென்று) s₂, u மதுசூதன், என்னம்மான்

ஜீ—k "நல்லைபோ" என்றதுக்கு மூன்று அர்த்த₂ம். l முந்தினது-"போ" என்று விபரீதலக்ஷணையாய், நல்லைவா என்றபடி; "நல்லைவா" என்று-லாலநோக்தியாதல். m "நல்லைபோ" என்று முழுச்சொல்லாய், நல்லை நல்லையென்று கொண்டாடுகிறதாதல். n "போ" என்று "பே₄ா" என்றபடியாய், ஸம்போ₃த₄நமாதல். m, o த்₃விதீயார்த்த₂விவரணம் (நல்லை போவென்று இத்யாதி₃).

p நடுவே - ப₄க₃வத₃நுப₄வமத்₄யத்திலே. q மநஸ்ஸப₃ந்த₄ம் முன்பே ஸித்₃த₄மாயிருக்க, இப்போ "பெற்று" என்கிறதுக்கு பா₄வம் (ப₃ந்த₄ஹேதுவாய் இத்யாதி₃) r "என்னை 'மோக்ஷஹேது' என்கிறது என்கொண்டு?" என்ன (ஈஶ்வரனும் இத்யாதி₃) ஈஶ்வரனும் தத்ஸம்ப₃ந்த₄மும் நித்யமாயிருக்கச்செய்தேயும், ப₂லாந்வயவ்யதிரேகங்கள் த்வத₃ாபி₄முக்₂யாந்வய வ்யதிரேகாயத்தமாகையாலே மோக்ஷஹேது என்கிறது என்று தாத்பர்யம். s, s₂, s₃ ...y "வானுளார்" இத்யாதி₃ பத₃ங்

A 2-7-6. B 1-1-1.

ஈ—போக்கினாற்போலே என்னோட்டை ஸம்ஶ்லேஷ விரோதி₄யைப்போக்கி என்னைத் தோற்பித்து, தன் பக்கலிலே v கைங்கர்யத்திலே மூட்டின தானும், w கைங்கர்யத்துக்கு விஷயபூ₄தனான நானும்; xA வாயுந்திரையுகளில்-கண்ணுற்கண்ட பதா₃ர்த்த₂ங்களடங்க லும் ப₄க₃வத₃லாப₄த்தாலே நோவுபடுகிறனவாக நினைத்து விடாய்த்த நானும், நெடுநாள் என்னைப்பெறுகைக்கு B எதிர்சூழல் புக்கு விடாய்ப்பித்த தானும்; y க்ருஷிபண்ணின தானும், க்ருஷிக்கு விஷயபூ₄தனான நானும்.

(z எல்லாம் தன்னுள்ளே கலந்தொழிந்தோம்) a ஆயிரத்திலொன்றும், கடலிற் குளப்படியும்போலே, தானும் நானுமான சேர்த்தியிலே எல்லா ரஸங்களும் பிறக்

அ—இதி பத₃ஸமபி₄வ்யாஹாரதாத்பர்யம் (மது₄வாகிற இத்யாதி₃) v,w "அம்மான்" இத்யநேந ப₂லிதமர்த்த₂மாஹ (கைங்கர்யத்திலே மூட்டின இதி) "அம்மான் தானும் யானும்" இத்யஸ்ய அர்த்த₂த்வேந ஷட்₃வாக்யாநி வர்த்தந்தே கேஷுசித் ஸ்ரீகோஶேஷு; /அஷ்ட வாக்யாநி கேஷுசித். "ஏதத்₃வாக்யஜாதம் ஸர்வம் ஏகார்த்த₂பரம் வா, அர்த்த₂த்₃வயபரம் வா" இதி நிர்வஹந்தி. ஏதேஷாம் வாக்யாநாம் மாலாத₄ரார்ய ராமாநுஜாசார்யயோருப₄யோரபி நிர்வாஹாநுகு₃ண்யே ப்ரகாஶமாநேऽபி உத்தரத்ர(ப152)"தானும் யானும்" இத்யஸ்யஅர்த்த₂த்வேந 1."ஸர்வக₃ந்த₄ஸ்ஸர்வரஸ:"(l) இதி ச "ஜ்ஞாதாநந்த₃வஸ்துக்கள்"(m) இதி ச அபி₄த₄ாநாத் ஸ ஏவ நிர்வாஹோ பா₄ஷ்யகாரநிர்வாஹாநுகு₃ண:, அயம் மாலாத₄ரார்ய நிர்வாஹாநுகு₃ண: இதி வத₃ந்தி. w (கைங்கர்யத்துக்கு விஷயபூ₄தனான இதி)—கைங்கர்யத்திலே மூட்டுகைக்கு விஷயபூ₄தனான இத்யர்த்த₂:. x அர்த்த₂த்₃வயபரத்வே (வாயுந்திரையுகள்) இத்யாதி₃கம் அர்த்தா₂ந்தரபரம். y ப்ராத₂மிகார்த்த₂ விவரணம் (க்ருஷிபண்ணின இத்யாதி₃) த்₃விதீயார்த்த₂ விவரணமாதல்.

z,a "எல்லாம் தன்னுள்ளே கலந்தொழிந்தோம் – தன்னுள்ளே எல்லாமாம்படி கலந்தொழிந்தோம்" இத்யந்வய இதி. "தன்னுள்" இத்யநேந - "கலந்தொழிந்தோம்" இத்யுச்யமாந ஸம்யோக₃: பராம்ருஶ்யதே இதி ச ஹ்ருதி₃ நிதா₄ய பா₄ஷ்யகாரநிர்வாஹே சலதி (ஆயிரத்திலொன்றும் இதி) அதாவது - ஆயிரத்தில் ஒன்றுண்டே, கடலிலே குளப்படியுண்டே,

ஜீ-களுக்கு அடைவே அர்த்த₂ம்(அயர்வறும் இத்யாதி₃)s வானுளார்-வானிலுள்ளார். u ஸமபி₄வ்யாஹார தாத்பர்யம் (மது₄வாகிற இத்யாதி₃) v,w "அம்மான்" என்றதால் ப₂லிதார்த்த₂ம் (கைங்கர்யத்திலே மூட்டின தானும் என்று) கைங்கர்யத்துக்கு விஷயபூ₄தனான தானும், கைங்கர்யத்திலே மூட்டுகைக்கு விஷயபூ₄தனான நானும் என்றபடி. x அர்த்தா₂ந்தரம் (வாயுந்திரையுகளில் இத்யாதி₃) y ப்ரத₂மார்த்த₂விவரணம் (க்ருஷிபண்ணின இத்யாதி₃) "அம்மான்தானும் யானும்" என்கிறதுக்கு அர்த்த₂மாக-ஆறு வாக்யங்கள் சில ஸ்ரீகோஶங்களிலே இருக்கின்றன, சில ஸ்ரீகோஶங்களிலே /எட்டு வாக்யங்கள்; "இந்த வாக்யங்களெல்லாம் ஏகார்த்த₂பரங்களாதல், அர்த்த₂த்₃வயபரங்களாதல்" என்று நிர்வஹிப்பர்கள்; "இந்த வாக்யங்களெல்லாம் ஆளவந்தார் நிர்வாஹாநுகு₃ணங்கள். மேலே(ப152), 'தானும் யானும்' என்கிறதுக்கு அர்த்த₂மாகச் சொல்லுகிற 1.'ஸர்வக₃ந்த₄ஸ்ஸர்வரஸ:' இத்யாதி₃ வாக்யங்கள் (l,m) எம்பெருமானார் நிர்வாஹாநுகு₃ணங்கள்" என்று சொல்லுவர்.

z,a எம்பெருமானார் நிர்வாஹத்திலே அருளிச்செய்கிறார் (ஆயிரத்தில் இத்யாதி₃) ஆயிரத்தில் ஒன்றும் கடலிற்குளப்படியும் உண்டாயிருக்குமாபோலே. ஜ்ஞாதாநந்த₃ வஸ்துக்களான தானும்

A 2-1. B 2-7-6. / எட்டு வாக்யங்களுள்ள பாட₂ம் கிடைக்கவில்லை.

ச—கும்படி ஸம்ஶ்லேஷித்தோம். (b ஒழிந்தோம்) c நித்யவிபூ4தியில் புக்காலும் இப்பேற்றை d அசையிட்டிருக்குமித்தனை; அங்கு ஏற்றமாகச் செய்யலாவதில்லை; e இதினுடைய அவிச்சே2த3மே அங்குள்ளது. f இப்படி இங்கே கலந்திருக்க, இனி பரமபத3த்தேறப்போகத் தேடுகிறது - உசாத்துணைக்காகவும், இதுதான் விச்சே2தி3யாமைக்குமாயிற்று.

g என்போலே கலந்தது? என்றால் (தேனும் பாலும் இத்யாதி3) இதுக்கு h ஆளவந்தார் அருளிச்செய்தாராகத் திருமாலையாண்டான் பணிக்கும்படி — i "ஏகஜாதீயத்3ரவ்யங்கள் தன்னிலே கலந்தாற்போலே" என்று; அதாவது - "தேனும் தேனும் கலந்தாற்போலவும், பாலும் பாலும் கலந்தாற்போலவும், நெய்யும் நெய்யும் கலந்தாற்போலவும், கன்னலும் கன்னலும் கலந்தாற்போலவும், அமுதும் அமுதும் கலந்தாற்போலவும்" என்று. அங்ஙனன்றியே, j எம்பெருமானார் அருளிச்செய்யும்படி—

அ-அப்படியே ஜ்ஞாநாநந்த3 வஸ்துக்களான தானும் நானுமான சேர்த்தியிலே எல்லா ரஸங்களும் பிறக்கும்படி ஸம்ஶ்லேஷித்தோம் என்றபடி. அத்ர ப்ராஸங்கி3கம் - 1. "யச்சாஸ்யேஹாஸ்தி யச்ச நாஸ்தி ஸர்வம் தத3ஸ்மிந் ஸமாஹிதம்"; அஸ்யார்த்த2—அஸ்ய - உபாஸகஸ்ய, இஹ-லோகே, யத் போ4க்3யஜாதமஸ்தி, இஹ யந்நாஸ்தி, தத் ஸர்வம் அஸ்மிந் - ஸர்வேஶ்வரே ஸமாஹிதம் அஸ்தீதி. b,c,d "ஒழிந்தோம்" என்று-இனி கர்த்தவ்யாம்ஶமில்லை என்று தோன்றுகையால் அதின் கருத்தை அருளிச்செய்கிறார் (நித்யவிபூ4தியில் இத்யாதி3) யத்3வா அநவாப்தேஶ்மே வித்3யமாநே, ஸர்வஸ்ய லப்3த4த்வேந கத3மபி4க3ாநமித்யத்ராஹ (நித்யவிபூ4தியில் இதி) d அசையிடுகை-ரோமந்த2ம். e ஆனால் "அடியார்கள் குழாங்களை" (10) என்று அங்குப்போக ஆசைப்படுவானென்? என்ன (இதினுடைய இத்யாதி3) f நித்யவிபூ4தெள இத:பரம் அநுப4வாதி4க்யம் நாஸ்தி சேத், "களிப்புங்கவர்வுமற்று" (10) இதி க3ாத2ாயாம் கிமர்த்த2ம் நித்யவிபூ4திம் ப்ரார்த்த2யதே? இத்யத்ர, தாமேவ க3ாத2ாமுத்தரத்வேந ஶ்ருதி3 நித3ாயாஹ (இப்படி இங்கே கலந்திருக்க இத்யாதி3)

g (என்போலே கலந்ததென்றால்) இதி வாக்யம் நிர்வாஹத்3வயஸாத4ாரணம். h.i யாமுநாசார்யநிர்வாஹே—"தானும் யானும், தேனும் பாலும் நெய்யும் கன்னலும் அமுதும் எல்லாம்-மற்றும் விப4ாக3ாநர்ஹ - ஏகஜாதீயத்3ரவ்யங்கள் தன்னில் தான் கலந்தால் ஒத்து" இதி ஶப்3தா3ர்த்த2:; இப்பக்ஷத்தில், "ஒத்து" என்றது 'போல்' என்றபடி; "உன்னைப்பெற்று வானுளார்

ஜீ—யானுமான சேர்த்தியிலே எல்லா ரஸங்களும் பிறக்கும்படி ஸம்ஶ்லேஷித்தோம் என்றபடி. இவ்விடத்திலே-1. "யச்சாஸ்யேஹாஸ்தி யச்ச நாஸ்தி ஸர்வம் தத3ஸ்மிந் ஸமாஹிதம்" என்றது அநுஸந்தே4யம். b,c,d "ஒழிந்தோம்" என்று-இனி கர்த்தவ்யாம்ஶமில்லையென்று தோற்றுகையாலே, அதின் கருத்தை அருளிச்செய்கிறார் (நித்யவிபூ4தியில் இத்யாதி3) f ஆனால், "அடியார்கள் குழாங்களை - உடன் கூடுவதென்று கொலோ" (10) என்கிறதென்? என்ன (இப்படி இங்கே இத்யாதி3).

g (என்போலே கலந்ததென்றால்) என்கிற வாக்யம் நிர்வாஹத்3வய ஸாத4ாரணம் h,i ஆளவந்தார் நிர்வாஹத்துக்கு—"தானும் யானுமெல்லாம்" என்றது முழுச்சொல்லாய், "தானும் யானும்" என்றபடியாய், "தன்னுள்" என்று-'தன்னில்தான்' என்றபடியாய், தானும் யானுமாகிற இரண்டு பேரும் பரஸ்பரம் தேனும் தேனும், பாலும் பாலும், நெய்யும் நெய்யும், கன்னலும் கன்னலும், அமுதும் அமுதும் கலந்தாற்போலே கலந்தொழிந்தோம் என்று ஶப்3தா3ர்த்த2ம்;

ஈ—k "இவற்றை ரஸவத்பதா2ர்த்த2ங்களுக்கெல்லாம் உபலக்ஷணமாக்கி, 'தானும் நானுமான கலவிக்குள்ளே எல்லா ரஸங்களும் பிறக்கும்படி ஸம்ஶ்லேஷித்தோம்' என்கிறார் " என்று. l 1. "सर्वगन्धस्सर्वरस:" (ஸர்வக3ந்த4ஸ்ஸர்வரஸ:) என்கிற வஸ்துவோடே யிறே கலக்கிறது ; m ஜ்ஞாநாநந்த3 வஸ்துக்களுடைய சேர்த்தியிலே ஸர்வரஸங்களும் பிறக்கும்படியாயிற்று கலந்தது.

அ-பெருமான் மதுசூதன் என்னம்மானானும் யானும், தேனும் பாலும் நெய்யும் கன்னலும் அமுதுமெல்லாம் தன்னுள்ளே கலந்தாலொத்துக் கலந்தொழிந்தோம்; ஊனில் வாழுயிரே! நல்லைபோ'' என்று அந்வயம். j,k பா4ஷ்யகாரநிர்வாஹே—தானும் - 1. ''ஸர்வக3ந்த4ஸ்ஸர்வரஸ:'' 2. ''தஸ்மிந் யத3ந்தஸ் தத3ந்வேஷ்டவ்யம்'' 3. ''இமமாத்மாநமநுவித்3ய வ்ரஜந்த்யேதாம்ஶ்ச ஸத்யாந் காமாந்'' 4. ''யச்சாஸ்யேஹாஸ்தி யச்ச நாஸ்தி ஸர்வம் தத3ஸ்மிந் ஸமாஹிதம்'' இத்யாதி3பி4:, ஸமஸ்தகல்யாணகு3ணாகரத்வேந, சேதநாநாமுபாஸ்யத்வேந, ப்ராப்யத்வேந ச அபி4தீ4யமாநோ ப4க3வாம்ஶ்ச, யானும் - ப்ரஜாபதிவாக்யோக்தாபஹதபாப்மத்வாதி3நா, ஜ்ஞாநாநந்த3லக்ஷணத்வேந வா, 5. ''அஹமந்நமஹமந்நம்'' இதி ப்ரகாரேண ப4க3வத்3போ4க்3யத்வேந விஷயீக்ருத: அஹஞ்ச தன்னுள்ளே கலந்தொழிந்தோம் இத்யுச்யமாநே ஸம்யோகே3, தேனும் பாலும் நெய்யும் கன்னலும் அமுதும், எல்லாம் - அதி4கரித்த ரஸவத்பதா2ர்த்தா2நாம் ச ரஸா யதா2 ஜாயேரந், ததா2 ஸம்ஶ்லேஷமகரவாவேதி. k (இவற்றை ரஸவத் பதா2ர்த்த2ங்களுக்கெல்லாம் உபலக்ஷணமாக்கி) இதி வக்து: - ''எல்லாம்'' இத்யேதத் - உக்தபராமர்ஶீதி பா4வ:. ''உன்னைப்பெற்று வானுளார் பெருமான் மதுசூதன் என்னம்மான் தானும் யானுமாகிற தன்னுள்ளே தேனும் பாலும் நெய்யும் கன்னலும் அமுதுமாகிற எல்லா ரஸங்களும் உண்டாம்படி கலந்தொழிந்தோம்; ஊனில் வாழுயிரே! நல்லைபோ'' என்று இப்பக்ஷத்தில் அந்வயம். l அவனோட்டை ஸம்ஶ்லேஷத்துக்குள்ளே எல்லா ரஸமும் உண்டாம்படியென்? என்னில் அருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வக3ந்த4: என்று தொடங்கி) m அவிலக்ஷணஸ்ய சேதநஸ்ய ஸம்யோக3: கத2ம் ரஸஹேதுர் ப4வேதி3த்யத்ராஹ (ஜ்ஞாநாநந்த3வஸ்துக்களுடைய இதி).

ஜீ—இப்பக்ஷத்தில். ''ஒத்து'' என்றது போலே என்றபடி. j,k எம்பெருமானார் நிர்வாஹத்துக்கு— ''தானும் யானுமாகிற தன்னுள்ளே—தானும் யானுமாகிற கலவிக்குள்ளே, தேனும் பாலும் நெய்யும் கன்னலும் அமுதுமான எல்லாமுண்டாம்படி கலந்தொழிந்தோம்'' என்று ஶப்3தா3ர்த்த2ம்; இந்த யோஜனையில், ''தன்னுள்ளே'' என்றது-கலவிக்குள்ளே என்றபடி. ''ஒத்து'' என்றது-உண்டாம்படி என்றபடி. l அவனோட்டை ஸம்ஶ்லேஷத்துக்குள்ளே எல்லா ரஸமும் உண்டாம்படி யென்? என்ன (ஸர்வக3ந்த4 இத்யாதி3) சா2ந்தோ3க்3யே ஶாண்டி3ல்ய வித்3யாயாம், 1. ''ஸ க்ரதும் குர்வீத மநோமய:'' இத்யாரப்4ய, 1. ''ஸர்வக3ந்த4ஸ்ஸர்வரஸஸ் ஸர்வமித3மப்4யாத்தோऽவாக்யநாத3ர:''. m ஆனாலும் இரண்டு தலையும் விலக்ஷணமாக வேண்டாவோ? என்ன (ஜ்ஞாநாநந்த3 இத்யாதி3).

ப்ர—l 1.(தேனும் பாலும் இத்யாதி3) छान्दोग्ये (३-१४) शाण्डिल्यविद्यायां—"सर्वं खल्विदं ब्रह्म तज्जलानिति शान्त उपासीत। अथ खलु क्रतुमयः पुरुषो यथाक्रतुरस्मिन् लोके पुरुषो भवति तथेतः प्रेत्य भवति स क्रतुं कुर्वीत मनोमयः प्राणशरीरो भारूपस्सत्यसंकल्प आकाशात्मा सर्वकर्मा सर्वकामस्सर्वगन्धस्सर्वरसस्सर्वमिदमभ्यात्तोऽवाक्यनादरः॥"

ஈ— ɒ இவையெல்லாவற்றையும் ɒ2 சேர்த்துச் சொல்லும்போது வருவதொரு பரிமாணு திக்யமுண்டிறே; அதுதானேயிறே o த்ரவ்யஸத்பாவத்தில் ப்ரமாணம். 1.

அ— ɒ, ɒ2 ஆளவந்தார் நிர்வாஹத்திலே. ''தேனும் தேனும் கலந்தாற்போலே, பாலும் பாலும் கலந்தாற்போலே கலந்தான்'' என்றால் ஸ்வரூபைக்யம் சொல்லிற்றாகாதோ? என்ன அருளிச் செய்கிறார் (இவையெல்லாவற்றையும் சேர்த்துச் சொல்லும்போது என்று தொடங்கி) அதாவது—நாழித்தேனும் நாழித்தேனும் கூட்டினால் அது நாழியாயிருக்குமோ, இருநாழியாயன்றோ இருப்பது; ஆகையாலே, ''பிரிக்கப்போகாது'' என்கிறதுக்குத் தாத்பர்யமொழிய, வஸ்து இரண்டாயேயிருக்கும் என்றபடி; இவ்விடத்திலே — 1. ''யதா நத்யஸ் ஸ்யந்தமாநாஸ் ஸமுத்ரே அஸ்தம் கச்சந்தி நாமரூபே விஹாய। ததா வித்வாந் நாமரூபாத்விமுக்த: பராத் பரம் புருஷமுபைதி திவ்யம்॥'' என்றத்தை அருளிச்செய்வர். ɒ, ɒ2 (இவையெல்லாவற்றையும் சேர்த்துச் சொல்லும்போது) என்றது-தேன் முதலான இவையெல்லாம் கூட்டிப் பார்க்கும்போது என்றபடி; ɒ2 சேர்த்துச்சொல்லும்போது - சேர்க்கும்போது. o த்ரவ்யஸத்பாவம் - த்ரவ்யாந்தர ஸத்பாவம். ''நல்லைபோ'' என்று க்ரியை. ''ஊனில் வாழுயிரே! என்று தொடங்கி, தானும் யானும் தன்னுள்ளே எல்லாம் தேனும் பாலும் நெய்யும் கன்னலும் அமுதும் ஒத்துக் கலந்தொழிந்தோம்'' என்று உரை அந்வயம். 1.

ஜீ— ɒ, ɒ2 ஆளவந்தார் நிர்வாஹத்திலே 'தேனும் தேனும் கலந்தாற்போலே கலந்தோம்' என்றால் ஸ்வரூபைக்யம் சொல்லிற்றாகாதோ? என்ன (இவையெல்லாவற்றையும் இத்யாதி) ɒ2 சேர்த்துச் சொல்லும்போது - கூட்டிப் பார்க்கும்போது. ɒ இவையெல்லாவற்றையும் - தேன் முதலாகிய எல்லாவற்றையும், ஐக்யமாகில், ப்ரஸ்தத்வய ஸம்மேளநத்தில் ப்ரஸ்தமாத்ர பரிஶேஷம் ப்ரஸங்கிக்கும் என்றபடி; ஆகையாலே பிரிக்கவொண்ணாமைக்கு த்ருஷ்டாந்தமித்தனையொழிய, வஸ்து இரண்டாயேயிருக்கும் என்றபடி. o த்ரவ்யஸத்பாவம் - த்ரவ்யாந்தரஸத்பாவம். ஆளவந்தார் நிர்வாஹத்தில், ''உன்னைப்பெற்று இத்யாரப்ய, தன்னுள்ளே தேனும் பாலும் நெய்யும் கன்னலும் அமுதும் ஒத்துக்கலந்தோம்; ஊனில் வாழுயிரே! நல்லைபோ'' இத்யந்வய:. எம்பெருமானார் நிர்வாஹத்தில், ''உன்னைப்பெற்று இத்யாரப்ய, தானும் யானுமாகிற தன்னுள்ளே தேனும் பாலும் நெய்யும் கன்னலும் அமுதுமான எல்லாம் ஒத்துக் கலந்தொழிந்தோம்; ஊனில் வாழுயிரே! நல்லைபோ'' இத்யந்வய:. (யச்சாஸ்யேத்யாதி) அஸ்ய - உபாஸகஸ்ய, இஹ-லோகே, யத்-போக்யஜாதமஸ்தி, இஹ யந்நாஸ்தி, தத் ஸர்வம் அஸ்மிந்-ஸர்வேஶ்வரே ஸமாஹிதமஸ்தி இத்யந்வய:. 1.

ஆதேஶோபநிஷச்சரயை (2-3)

ஊனில்வாழ் ப்ரவேஶம்:— ப்ராஸங்கிகமான அர்த்தத்தை விட்டு வாயுந் திரையில் அநுபவத்தை அநுஸந்தித்து, இவ்வநுபவத்துக்கு தேஶிகரான நித்யஸூரிகள் திரளிலே புக ஆசைப்படுகிறார் ஊனில்வாழுயிரிலே.

முதற்பாட்டு:— ''இந்த ஶரீரத்திலே வாழுகிற மநஸ்ஸே! நீ நல்லைகாண். உன்னை இப்படி அநுகூலனாகப்பெற்று, நித்யஸூரிகளுக்கு ஸ்வாமியாய், விரோதி நிரஸநஶீலனான எம்பெருமான் தானும், அவனுக்கு அநந்யார்ஹ ஶேஷமான

2. ஒத்தார்மிக் காரை யிலையாய மாமாய!
ஒத்தாயெப் பொருட்கு முயிராய்என் னைப்பெற்ற
அத்தாயாய்த் தந்தையா யறியாதன வறிவித்து
அத்தா!நீ செய்தன அடியே னறியேனே.

ஆ— 2. அவ:—(ஒத்தார்) இப்படி நெஞ்சைக்கொண்டாடி, எம்பெருமான் தமக்குச் செய்தருளின ஸம்ருத்₄தி₄யை அவன்தனக்குச் சொல்லிக்கொண்டு அநுப₄விக்கிறார்.

வ்யா:—நிரஸ்தஸமாப்₄யதி₄கனாய் ஆஶ்சர்யபூ₄தனாயிருந்துவைத்து, ஆஶ்ரிதஜனங்கள் எல்லாரோடும் ஸஜாதீயனாய் வந்து பிறந்தருளி, அவர்களுக்கு அத்யந்த ஸுலப₄னா யிருந்து, எனக்கு அவ்வளவன்றியே, ஒருவன் தான் தனக்குச் செய்யும் நன்மையும், மாதா புத்ரனுக்குச் செய்யும் நன்மையும், பிதா புத்ரனுக்குச் செய்யும் நன்மையும், ஆசார்யன் சிஷ்யனுக்குச் செய்யும் நன்மையும் செய்தருளினாய்; இன்னம் அடியேன் திறத்து நீ செய்தருளினவற்றுக்கு ஒரு முடிவு காண்கிறிலேன் என்கிறார். 2.

ஒ— அவ :— இரண்டாம் பாட்டில் — நிரபேக்ஷனாயிருக்கிற நீ என்பக்கலிலே ஸாபேக்ஷனாய்க்கொண்டு, என் ஹ்ருத₃யத்தையும் எனக்கு அநுகூலமாக்கி, எனக்குப் பண்ணின உபகார பரம்பரைகளை என்னால் பரிக₃ணித்து முடியவொண்ணாது என்கிறார்.

வ்யா: — (ஒத்தார் இத்யாதி₃) ஸமாதி₄க த₃ரித்₃ரனாய் அத்யாஶ்சர்யமான படியையுடையவனே! ஆஶ்ரித ஸௌலப₄த்வார்த்த₂மாக தே₃வமனுஷ்யாதி₃ ஸஜாதீயனாய். (உயிராய் என்று தொடங்கி) ஒருவன் தான் தனக்குப் பண்ணிக்கொள்ளும் நன்மைகளையும், பெற்ற தாய் செய்யும் நன்மைகளையும், தமப்பன் செய்யும் நன்மைகளையும், ஆசார்யன் செய்யும் நன்மைகளையும் செய்து இவ்வழியாலே என்னை அடிமைகொண்ட என் ஸ்வாமீ ! 2.

ப— அவ :— 2. அநந்தரம், ஏவம்வித₄ஸாரஸ்யயுக்தன் தம் விஷயத்தில் பண்ணின உபகாரம் அபரிச்சே₂த்₃யம் என்கிறார்.

ஒத்தார் மிக்காரை இலையாய—(இந்த ஸாரஸ்யாதிஶயத்துக்கு) ஸமாப்₄யதி₄க த₃ரித்₃ரனாய், மாமாய — (ப்ரதிக்ஷணம் அநுப₄வியாநின்றாலும் அபூர்வவத்₃ விஸ்மயாவஹமான) மஹாஶ்சர்யயுக்தனாய், ஒத்தாய் எப்பொருட்கும் — ஸர்வ பதா₃ர்த்த₂ ஸஜாதீயனாய் வந்து அவதரித்து அநுப₄விப்பிக்குமவனாய், உயிராய்—

ஆதே₃-நானும்-ஆயிரத்திலொன்றும் கடலில் குளப்படியும்போலே ஸர்வரஸங்களும் எங்களுக்குள்ளே உண்டாம்படி தேனும் தேனும் கலந்தாற்போலே, பாலும் பாலும் கலந்தாற்போலே, சர்க்கரையும் சர்க்கரையும் கலந்தாற்போலே கலந்தொழிந்தோம்'' என்கிறார்—ஊனில் இத்யாதி₃யால். 1.

ப—(ஆத்மா ஶரீரத்துக்கு த₄ாரகனுமோபாதி) ஸர்வபத₃ார்த்த₂ த₄ாரகனுய், **என்னை**—என்னை, **பெற்ற**—உத்பாதி₃த்த, **அ**—அந்த அஸாத₄ாரண ஸம்ப₃ந்த₄த்தையுடைய, **தாயாய்**—தாயாம்படி ப்ரியபரனுய், **அ**—தத₃ாவிதே₄ாத்பத்தி ஹேதுவான, **தந்தையாய்**—பிதாவாம்படி ஹிதபரனுமாய், (ஆசார்யனேபாதி) **அறியாதன**—அஜ்ஞாதமான அநுப₄வாதி₃களை, **அறிவித்து**—அறிவிப்பதுஞ்செய்து, **அத்தா!**—(இவ்வுபகாரங்களுக்கடியான) ஸம்ப₃ந்த₄த்தையுமுடையவனே! **நீ**—(ஸோபாதி₄கரான அவர்களைப் போலன்றியே நிருபாதி₄க ஸம்ப₃ந்த₄யுக்தனுன) நீ. **செய்தன**—செய்த உபகாரங்கள், **அடியேன்** — அடியேனுன உறவாலே என்றிருக்குமதொழிய, **அறியேன்** — (அளவிட்டு) அறியமாட்டுகிறிலேன்.

ஸர்வவித₄ப₃ந்து₄வான நாராயணனிறே மாதாவும் கு₃ருவும் என்று கருத்து. 2.

இ— அவ:— இரண்டாம் பாட்டில் — எம்பார் கோ₃ஷ்டி₂யில் இதிஹாஸம்; "என்னைக் கொண்டாடுகிறதென் உபகரித்தாரிருக்க ?" என்ன ; இசைவிக்கும்படியான ஸர்வேஶ்வரனைக் கொண்டாடுகிருர்.

வ்யா:—**(ஒத்தார் இத்யாதி₃)** ஸமாதி₄க த₃ரித்₃ரனுய், அபரிச்சே₂த்₃யங்களான கு₃ணசேஷ்டிதங்களையுடையவனே! அவாப்தஸமஸ்தகாமனுக்கும் நித்யத₃ாரித்₃ர்யமுண்டு. **(ஒத்தாய் எப்பொருட்கும்)** இப்படி ஸர்வாதி₄கனுன நீ என்னை பெறுகைக்காக அநேக அவதாரங்களைப் பண்ணினுய்; மேன்மையோடே வரில் "கிட்டவொண்ணுது" என்று அகலுவர்கள்; தாழவிட்டு வரில் காற்கடைக்கொள்ளுவர்கள். ஆகையாலே ஸஜாதீயனுய் வந்து பொருந்தும்; 1. **"ब्रह्मेशमध्यगणना गणनार्कपङ्क्ता-विन्द्रानुजत्वमदितेस्तनयत्वयोगात्। इक्ष्वाकुवंशयदुवंशजनिश्च हन्त! श्लाघ्यान्यमून्यनुपमस्य परस्य धाम्नः॥"** (ப்₃ரஹ்மேஶமத்₄யக₃ணநா க₃ணநார்க்கபங்க்தாவிந்த்₃ராநுஜத்வமதி₃தேஸ்தநயத்வயோக₃ாத்। இக்ஷ்வாகுவம்ஶயது₃வம்ஶஜநிஶ்ச ஹந்த! ஶ்லாக்₄யாந்யமூந்யநுபமஸ்ய பரஸ்ய த₄ாம்ந:॥) **இப்படி அவதரித்துச் செய்ததென்? என்னில்** (உயிராய்) **தனக்குத் தான் பண்ணிக்கொள்ளும் நன்மை என்னுதல்; ஆத்மாவாய் என்னுதல்.** (என்னைப்பெற்ற அத்தாயாய்) **வளர்த்த தாயை வ்யாவர்த்திக்கிறது; எனக்கு ப்ரியமே செய்யக்கடவ தாயாய்.** (தந்தையாய்) **நேரே உத்பாத₃கனுய்க்கொண்டு ஹிதைஷியாய்.** (அறியாதன அறிவித்து) **2. "स हि विद्यातस्तं जनयति" (ஸ ஹி வித்₃யாதஸ்தம் ஜநயதி) என்கிறபடியே ஆசார்யனுய்; 3. "एतद्व्रतं मम" (ஏதத்₃வ்ரதம் மம) 4. "मामेकं शरणं व्रज" (மாமேகம் ஶரணம் வ்ரஜ) என்னுமவனிறே.** (அத்தா) **ஸ்வாமீ! இவ்வுபகாரங்களை, உடையனுகையாலே செய்தாய் என்கிருர். 5. "माता पिता भ्राता" (மாதா பிதா ப்₄ராதா) இத்யாதி₃—5. "नारायणः" (நாராயண:) என்கிருர்.** (நீ செய்தன) **பேசவும்போகாது, நினைக்கவும்போகாது ; "நீ செய்தன" என்னுமத்தனை.** (அடியேன் அறியேனே) **உபகரித்த நீயே அறியுமத்தனை; நான் அதுக்கு இலக்காய், குமிழிநீருண்ணுமத்தனை என்கிருர்.** 2.

ஈ— அவ:— இரண்டாம் பாட்டு. a இப்பாட்டு ப்ரஸ்துதமானவளவிலே எம்பார் கோ3ஷ்டி2யிலே "இவ்வாத்மாவுக்கு ப்ரத2மகு3ரு ஆர்?" என்று b பிறந்ததாய், இருந்த முதலிகளிற்சிலர், c "ஆசார்யனன்றோ" என்றார்கள்; சிலர் "ஆசார்யன் ஸ்ரீபாத3த்திலே 'ஆஶ்ரயிக்கப்போரு' என்று அழைத்துக்கொண்டுபோய்ச் சேரவிட்ட d ஸ்ரீவைஷ்ணவன் ப்ரத2மகு3ரு" என்றார்கள்; "அங்ஙனன்றுகாண், அவன் இவனை அழைத்தாலும் இவன் 'அல்லேன்' என்னாதபடி eA 'இசைவித்தென்னை' என்கிறபடியே அகவாயிலே இருந்து இசைவித்த ஸர்வேஶ்வரன்காண் ப்ரத2மகு3ரு" என்று அருளிச்செய்தார். f "அகன்ற நம்மை அவன் திருவடிகளிலே சேரவிட்டது நெஞ்சிறே" என்று இவர் திருவுள்ளத்தைக்கொண்டாடப் புக்கவாறே, "நீர் வழிபோவாரைக்கொண்டாடுகிறதென்

அ— இரண்டாம் பாட்டு. (ஒத்தார் இத்யாதி3) a "அறியாதன அறிவித்து" என்றவிடத்திலே நோக்காக ஐதிஹ்யம் (இப்பாட்டு இத்யாதி3) b (பிறந்ததாய்) "அறியாதன அறிவித்து அத்தா" என்று - ஸாக்ஷாத3நுபதே3ஷ்டாவான ஈஶ்வரனிடத்திலும் ஆசார்யத்வம் ப்ரஸ்துதமாகையாலே ஆசார்யபூ3ஹு2த்வம் தோன்றுகையால், அந்த ப்ரஸங்க3த்திலே "பித்ருமாதுலாத்3யநுபதே3ஷ்டாக்களிலும், கா3யத்ர்யுபதே3ஷ்டாவிடத்திலும், வேதா3த்4யாபகரிடத்திலும், பின்னையும் மந்த்ரோபதே3ஷ்டாக்களிடத்திலும் கு3ருஶப்3த3ப்ரயோக3ம் காண்கையாலே, இவர்களிலே உத்3தே3ஶ்யரான ப்ரத2மகு3ருக்கள் ஆர்?" என்று விமர்ஶம் பிறந்ததாய் என்றபடி. c (ஆசார்யனன்றோ என்றார்கள்) "ஆசார்ய: ப்ரத2மகு3ரு:" இதி வக்து:—கு3ருபரம்பராநுஸந்தா4நமாலம்ப3நம். d (ஸ்ரீவைஷ்ணவன் ப்ரத2மகு3ரு என்றார்கள்) "ஸ்ரீவைஷ்ணவ: ப்ரத2மகு3ரு:" இதி வக்து: ஆலம்ப3நம் — 1. "ஸாத்விகைஸ் ஸம்பா4ஷணமாசார்யப்ராப்திஹேது:" இதி வசநம். e (இசைவித்து என்னை) என்னை இசைவித்து.

f...1 கீழ்ப்பாட்டோடே இப்பாட்டுக்கு ஸங்க3தி அருளிச்செய்கிறார் (அகன்ற இத்யாதி3) "அகன்ற நம்மை அவன் திருவடிகளிலே சேரவிட்டது நெஞ்சிறே" என்று இவர் திருவுள்ளத்தைக் கொண்டாடப்புக்கவாறே, "அடியறியாதே நீர் வழிபோவாரைக் கொண்டாடுகிறதென்? அத்தைவிட்டு என்னையும் இசைவித்த ஸர்வேஶ்வரனைக் கொண்டாடீர்" என்ன; "ஆராய்ந்தவாறே

ஜீ— இரண்டாம் பாட்டு. (ஒத்தார் இத்யாதி3) a "அறியாதன அறிவித்து" என்ற பத3த்திலே நோக்காக ஐதிஹ்யம் (இப்பாட்டு இத்யாதி3) b (பிறந்ததாய் இதி) "அறியாதன அறிவித்து அத்தா" என்று - ஸாக்ஷாத3நுபதே3ஷ்டாவான ஈஶ்வரனிடத்திலும் ஆசார்யத்வம் ப்ரஸ்துதமாகையாலே ஆசார்யபூ3ஹு2த்வம் தோற்றுகையாலே, அந்த ப்ரஸங்க3த்திலே, "பித்ருமாதுலாத்3யநுபதே3ஷ்டாக்களிலும், கா3யத்ர்யுபதே3ஷ்டாக்களிலும், பின்னையும் மந்த்ரோபதே3ஷ்டாக்களிடத்திலும் கு3ருஶப்3த3ப்ரயோக3ம் காண்கையாலே, இவர்களிலே உத்3தே3ஶ்யரான ப்ரத2மகு3ருக்கள் ஆர்?" என்று விமர்ஶம் பிறந்ததாய் என்றபடி. c (ஆசார்யனன்றோ என்றார்கள்) "ஆசார்யன் ப்ரத2மகு3ரு" என்பார்க்கு — கு3ருபரம்பராநுஸந்தா4நம் ஆலம்ப3நம். d (ஸ்ரீவைஷ்ணவன் ப்ரத2மகு3ரு என்றார்கள்) "ஸ்ரீ வைஷ்ணவன் ப்ரத2மகு3ரு" என்பார்க்கு — 1. "ஸாத்விகைஸ் ஸம்பா4ஷணமாசார்யப்ராப்திஹேது:" இதி வசநம் ஆலம்ப3நம்.

f...1 கீழ்ப்பாட்டோடே இப்பாட்டுக்கு ஸங்க3தி (அகன்ற இத்யாதி3) கொண்டாடப் புக்கவாறே. "அடியறியாதே நீர் வழிபோவாரைக் கொண்டாடுகிறதென்? அத்தைவிட்டு என்னையும்

A 5-8-9.

ஈ—g அடியறியாதே ?" என்ன; "ஆராய்ந்தவாறே, அதுக்கும் அடி அவனுயிருந்தது ; நடுவே நெஞ்சைக்கொண்டாடினேமித்தனையாகாதே !" என்று h அத்தைவிட்டு—i"என்னையும் இசைவித்த ஸர்வேஶ்வரனைக்கொண்டாடீர்" என்ன; தம் திருவுள்ளத்தை விட்டு — ஸர்வேஶ்வரனைக்கொண்டாடுகிருர்.

வ்யா:—(j ஒத்தார் மிக்காரையிலையாய மாமாய) k என்னை இப்படி விஷயீகரித்த நீதான் ஒரு குறைவாளனுய்ச் செய்தாயோ ? l ஶ்ரிய:பதிக்கும் தன்னுல் கழிக்க

அ—அதுக்கும் அடி அவனுயிருந்தது ; நடுவே நெஞ்சைக்கொண்டாடினேமத்தனையாகாதே !" என்று தம் திருவுள்ளத்தைவிட்டு ஸர்வேஶ்வரனைக் கொண்டாடுகிருர் — இத்யநுஸந்தேயம். g h.i "அடியறியாதே என்ன ஆராய்ந்தவாறே" இதி பாடே—"அடியறியாதே" இத்யாரப்ய, "அத்தைவிட்டு" இத்யந்தஸ்யாபி க்ரந்தஸ்ய அர்த்தமஜாநாநம் ப்ரதி தம் விவ்ருணோதி (என்னையும் இசைவித்த ஸர்வேஶ்வரனைக்கொண்டாடீர் என்ன, தம் திருவுள்ளத்தைவிட்டு இதி) யத்வா, "நடுவே" இத்யாதி நெஞ்சின் வார்த்தை. h (அத்தை) என்னைக்கொண்டாடுகிற அத்தை. "A பெற்றதாயிருக்க மணைவெந்நீராட்டுவாரைப்போலே, அதுக்கும் முதலான அவனிருக்க, வழியே போவாரைக் கொண்டாடினது தப்பச்செய்தோம் என்று அநுதாபத் தோடேகூட என்னைக்கொண்டாடுகிறத்தை விட்டு என்னையும் இசைவித்த ஸர்வேஶ்வரனைக் கொண்டாடீர்" என்று நெஞ்சு சொல்ல என்றபடி.

j.k B"தேனும் பாலும் நெய்யும் கன்னலும் அமுதும் ஒத்தே"என்ற அநந்தரம், "ஒத்தார் மிக்காரையிலையாய மாமாய" என்று ஸம்போதிக்கிறவருடைய ஹார்த்தபாவத்தை அருளிச் செய்கிருர் (என்னை இப்படி இத்யாதி) k (என்னை இப்படி விஷயீகரித்த நீ) என்றது - என்னோட்டைக் கலவியிலே ஸர்வரஸங்களும் உண்டாம்படி என்னை விஷயீகரித்த நீ என்றபடி. யத்வா, இப்படி விஷயீகரித்த என்றது - "அறியாதன அறிவித்து" என்றத்தைப்பற்ற. l,m இப்பதம் வந்தவாறே எம்பார் அருளிச்செய்துபோரும் ரஸோக்தியை விவக்ஷித்து அருளிச்செய்கிருர் (ஶ்ரிய:பதீத்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே) நிந்தாஸ்துதித்வேந ரஸோக்தி. j "ஒத்தார் மிக்காரையிலையாய மாமாய" என்றதுக்கு - ஸமாதிகதரித்ரனுய், அபரிச்சேத்யமான குணசேஷ்டிதங்களையுடையவனே ! என்று ஶப்தார்த்தம். l (தரித்ர்யமுண்டு) "இல்லாதவன்" என்று

ஜீ—இசைவித்த ஸர்வேஶ்வரனைக்கொண்டாடீர்" என்ன ; "ஆராய்ந்தவாறே அதுக்கடி அவனுயிருந்தது; நடுவே நெஞ்சைக்கொண்டாடினேமித்தனையாகாதே" என்று தம் திருவுள்ளத்தை விட்டு ஸர்வேஶ்வரனைக் கொண்டாடுகிருர் — என்று வாக்யத்தை அந்வயித்துக்கொள்வது h (அத்தை) என்னைக்கொண்டாடுகிற அத்தை.

j.k "ஒத்தார் மிக்காரையிலையாய மாமாய" என்று ஸம்போதிக்கிறவருடைய ஹார்த்தபாவம் (என்னை இப்படி இத்யாதி) இப்படி விஷயீகரித்த என்றது—"அறியாதன அறிவித்து" என்றத்தைப்பற்ற. l.m இப்பதம் வந்தவாறே எம்பார் அருளிச்செய்துபோரும் ரஸோக்தி (ஶ்ரிய:பதிக்கும் இத்யாதி வாக்யத்வயேந) j "ஒத்தார்" இத்யாதிக்கு—ஸமரையும் அதிகரையு முடையையல்லையாய், அபரிச்சேத்யமான ஆஶ்சர்யகுணசேஷ்டிதங்களை உடையவனே ! என்று ஶப்தார்த்தம். l இல்லாதவனை "தரித்ரன்" என்று சொல்லுவர்களிறே. m அது ஏதென்ன (ந தத்ஸமஶ்ச இத்யாதி) இயம் ஶ்ருதி:—ஶ்வேதாஶ்வதரே. n.o ஸமாப்யதிகராஹிதத்வேऽபி

A பெரியதிரு 11.6.6. B 2-3-1.

ஈ—வொண்ணுதபடியிருப்பதொரு l2 த3ாரித்3ர்யமுண்டு; m 1 "न तत्समश्चाभ्यधिकश्च दृश्यते" (ந தத்ஸமஶ்சாப்4யதி4கஶ்ச த்3ருஶ்யதே) என்கிறபடியே ஸமாதி4கத3ரித்3ரனாயிருக்கும். (n மாமாய) o இதென்ன ஆஶ்சர்யந்தான் !

(p ஒத்தாய் எப்பொருட்கும்) q நீ ஆராய் என்பட்டாய்? r ஸமாதி4க த3ரித்3ரனா யிருக்கிற s நீயே இதர ஸஜாதியனாய் வந்து அவதரித்தாய்! (எப்பொருட்கும் ஒத்தாய்) t ப்3ரஹ்மருத்3ரர்கள் நடுவே விஷ்ணுநாமாவாயும், இந்த்3ராநுஜனாயும், ராமக்ருஷ்ண த்3யவதாரங்களைப்பண்ணியும், திர்யக்குகளோடொக்க மஹாவராஹமாய், ஸ்த2ாவரங்

அ—த3ரித்3ரனிடத்தில் ப்ரயோக3ம் ப்ரஸித்3த4மிறே. m அது ஏதென்ன (ந தத்ஸமஶ்சேத்யாதி3) n.o ஸமாப்4யதி4கரஹிதத்வேऽபி ஸ்வவிஷயீகாராநுகு3ண கல்யாணகு3ணவத்தாம் பராம்ருஶதி "மாமாய" இதி இதி ஸ்ருதி3 நித3ர்யாஹ (இதென்ன ஆஶ்சர்யந்தான் இதி).

j.p.q "ஒத்தார் மிக்காரையிலேயாய - ஒத்தாய் எப்பொருட்கும்" என்று கீழேயும் கூட்டி அருளிச்செய்கிருர் (நீ ஆராய் என்பட்டாய் என்று) q (நீ ஆராய் என்பட்டாய்?) என்றது-நீ ஒரு காபுருஷனாய் இப்பாடுபடுகிருயோ ? என்கை. r கீழில் வாக்யவிவரணம் (ஸமாதி4க த3ரித்3ரனாய் இத்யாதி3) "ஒத்தார் மிக்காரையிலேயாய" என்றதுக்கு - "அறியாதன அறிவித்து" என்றத்தைப்பற்றக் கீழே ஒரு தாத்பர்யம் "என்னே இப்படி" (k) இத்யாதி3 வாக்யத்திலே அருளிச்செய்து, இவ்வாக்யம் - "ஒத்தார் மிக்காரையிலேயாய" என்றதுக்குத் தாத்பர்யாந்தரம் ப2லிதமாகக் கண்டுகொள்வது. s "நீயே" என்கிறவிடத்தில் ஏகாரம் ஸ்வரத்திலே. t ஸகல பத3ார்த்த2ங்களிலும் ஒத்தவனும் ப்ரகாரத்தை விஶத3மாக அருளிச்செய்கிருர் (ப்3ரஹ்மருத்3ரர்கள் நடுவே இத்யாதி3) 2. "ஸூகரத்வஞ்ச மத்ஸ்யத்வம் நாரஸிம்ஹத்வமேவ ச। யத2ா வா த3ண்ட3காரண்யே குப்3ஜாம்ரத்வமபீச்ச2யா ॥" என்றது இவ்விடத்திலே அநுஸந்தே4யம்.

ஜீ—ஸ்வவிஷயீகாராநுகு3ண கல்யாணகு3ணவத்தாம் பராம்ருஶந் "மாமாய" என்றதுக்கு பூ4ர்வம் (இதென்ன ஆஶ்சர்யந்தான் என்று) இப்போது, "மாமாய" என்றது கீழுக்கு ஶேஷம்.

j.p.q "ஒத்தார் மிக்காரையிலேயாய - ஒத்தாய் எப்பொருட்கும்" என்று கீழேயும் கூட்டி பூ4ர்வம் (நீ ஆராய் இத்யாதி3) இப்போது, "மாமாய" என்றது மேலுக்கு ஶேஷம், q (நீ ஆராய் என்பட்டாய்?) என்றது-நீ ஒரு காபுருஷனாய் இப்பாடுபடுகிருயோ? என்றபடி. r விவரணம் (ஸமாதி4க இத்யாதி3) "ஒத்தார் மிக்காரையிலேயாய" என்றதுக்கு-"அறியாதன அறிவித்து" என்றத்தைப்பற்றக் கீழே ஒரு தாத்பர்யம் "என்னே இப்படி" (k) இத்யாதி3 வாக்யத்திலே அருளிச்செய்து, இவ்வாக்யம்-"ஒத்தார் மிக்காரையிலேயாய" என்றதுக்குத் தாத்பர்யாந்தரமாகக் கண்டுகொள்வது. t ஸகலபத3ார்த்த2ங்களிலும் ஒத்தவனும் ப்ரகாரத்தை அருளிச்செய்கிருர் (ப்3ரஹ்மருத்3ரர்கள் இத்யாதி3) இவ்விடத்திலே - 2. "ஸூகரத்வஞ்ச மத்ஸ்யத்வம் நாரஸிம்ஹத்வமேவ ச। யத2ா வா த3ண்ட3காரண்யே குப்3ஜாம்ரத்வமபீச்ச2யா ॥" என்றது அநுஸந்தே4யம்.

ப்ர—m1.(இரண்டாம் பாட்டு)(ஒத்தார் இத்யாதி3) श्वेताश्वतरे (६)—"न तस्य कार्यं करणञ्च विद्यते न तत्समश्चाभ्यधिकश्च दृश्यते। परास्य शक्तिर्विविधैव श्रूयते स्वाभाविकी ज्ञानबलक्रिया च॥"

ச - களோடொக்க குப்₃ஜாம்ரமாயும் நிற்கும் நிலை. குப்₃ஜாம்ரமாய் நின்றதுக்குக்கருத்து- "செவ்வே நின்றால் பெண்ணுக்கும் பேதைக்கும் ஏறவொண்ணாது" என்று எல்லார்க்கு மொக்க ஸௌலப₄்யகைக்கு. u இப்படி நிற்கிறதென்? என்னில்; மேன்மையோடே வரில் "கிட்டவொண்ணாது" என்று அகலுவர்கள்; தாழவிட்டு வரில் காற்கடைக்கொள்ளுவர்கள்; ஆகையாலே ஸஜாதியனாய் வந்து அவதரிக்கவேணும்; v1. "ब्रह्मेशमध्यगणना गणनार्कपङ्क्ता-विन्द्रानुजत्वमदितेस्तनयत्वयोगात्। इक्ष्वाकुवंशयदुवंशजनिश्च हन्त! श्लाघ्यान्यमून्यनुपमस्य परस्य धाम्नः॥" (ப்₃ரஹ்மேமமத்₄யக₃ணநா க₃ணநார்க்கபங்க்தாவிந்த்₃ராநுஜத்வமதி₃தேஸ்தநயத்வயோக₃ாத்। இக்ஷ்வாகுவம்மயது₃வம்மஜநிம்ச ஹந்த! ம்லாக்₄யாந்யமூந்யநுபமஸ்ய பரஸ்ய தா₄ம்ந: ॥) என்னக்கடவதிறே.

இப்படி அவதரித்துச் செய்வதென்? என்னில் (w உயிராய்) x இச்சேதனன் தான் தனக்குப் பார்க்கும் ஹிதத்தையும் பார்க்கக் கடவனாயிருக்கை y த₄ாரகனாய் என்னவு

அ - u (இப்படி நிற்கிறது) என்றது-"எப்பொருட்கும் ஒத்தாய்" என்றத்தைச் சொல்லுகிறது. எப்பொருட்கும் ஸஜாதீயனாய் நிற்கிறது என்றபடி. v "ஸமாதி₄கரஹிதம் வஸ்து ஏவமவதரதி" இத்யேதத் ஸம்ப₄வதி கிம்? அவதரதி சேத் ஜந்மநிப₃ந்த₄நா தோ₃ஷா ந ப்ராது₃ஷ்யு: கிம்? இத்யத்ராஹ (ப்₃ரஹ்மேமமத்₄யக₃ணநேதி) அர்க்கபங்க்தௌ க₃ணநா—2. "ஆதி₃த்யாநாம் அஹம் விஷ்ணு:" இதி: ஜநிம்ச - ஜந்மமும் என்றபடி; அமூநி ஜந்மாநி, அநுபமஸ்ய - ஒப்பின்றிக்கே இருப்பானாய், தா₄ம்ந: பரஸ்ய - நிரவதி₄க தேஜோரூபனான ஸர்வஸ்மாத்பரனுக்கு, ம்லாக்₄யாநி என்றபடி.

w "உயிர்" என்று - ஆத்மாவையும், ப்ராணனையும் சொல்லுகிறது. x மாதாபிதாக்கள் செய்யும் க்ருத்யத்தையும், ஆசார்யன் செய்யும் உபகாரத்தையும் தமக்குச் செய்கிறதாக மேல் சொல்லுகையாலே, இதுவும் தமக்குச்செய்ததொரு உபகாரமாகவேணுமென்று விவக்ஷித்து

ஜீ—u இப்படி நிற்கிறது-எப்பொருட்கும் ஸஜாதீயனாய் நிற்கிறது. v அப்படி தே₃வதிர்யக₃ாதி₃ ரூபேண அவதரித்தானோ? அப்படி அவதரித்தால் ஜந்மநிப₃ந்த₄நமான தோ₃ஷஸம்ஸர்க்க₃ம் வாராதோ? என்ன (ப்₃ரஹ்மேம இதி) அதிமாநுஷஸ்தவே. அர்க்கபங்க்தௌ க₃ணநா- 2. "ஆதி₃த்யாநாம் அஹம் விஷ்ணு:"இதி. ஜநிர்ச-ஜந்மமும். அமூநி - ஜந்மாநி, அநுபமஸ்ய- உபமாந ரஹிதஸ்ய, தா₄ம்ந: பரஸ்ய - நிரவதி₄க தேஜோரூபமான ஸர்வஸ்மாத்பரனுக்கு. ம்லாக்₄யாநி - தோ₃ஷாவஹங்களன்று.

w "உயிர்" என்று - ஆத்மாவையும், ப்ராணனையும் சொல்லுகிறது. x மாதாபிதாக்கள் செய்யும் க்ருத்யத்தையும், ஆசார்யன் செய்யும் உபகாரத்தையும் தமக்குச் செய்ததாக மேல் சொல்லுகையாலே, இதுவும் தமக்குச்செய்ததோர் உபகாரமாகவேணுமென்று விவக்ஷித்து

ப்ர—v1. (ஒத்தாய் எப்பொருட்கும்) अतिमानुषस्तवे—"ब्रह्मेशमध्यगणना गणनार्कपङ्क्तौ इन्द्रानुजत्वमदितेस्तनयत्वयोगात्। इक्ष्वाकुवंशयदुवंशजनिश्च हन्त! श्लाघ्यान्यमून्यनुपमस्य परस्य धाम्नः॥ १४॥"

ஈ—மாம். (என்னைப்பெற்ற அத்தாயாய்) z தான் உண்டாகிலிறே தான் தனக்கு ஹிதம் பார்ப்பது a வளர்த்துக் கொண்ட தாயன்றிக்கே, "பெறவேணும்" என்று நோன்பு நோற்றுத் தன் ஶரீரத்தை ஒறுத்துப் பெற்று, இவன் ப்ரியத்தையே நடத்தக்கடவ தாயாய். (தந்தையாய்) இப்படி நோன்பு நோற்று வருந்தி வரங்கிடந்து பெற்ற தாயும் இட்டுவைக்கைக்கு ஒரு b பைமாத்ரமாம்படி, இவனுக்கு உத்பாத₃கனாய் ஹிதம் பார்க்கும் தந்தையாய்.

c அவ்வளவன்றிக்கே — d (அறியாதன அறிவித்து) e 1. "शरीरमेव मातापितरौ जनयत:" (ஶரீரமேவ மாதாபிதரௌ ஜநயத:) என்னுமளவன்றிக்கே, ஜ்ஞாநவிகாஸத்தைப் பண்ணித்தரும் ஆசார்யனுமாய்; f 1. "स हि विद्यातस्तं जनयति तच्छ्रेष्ठं जन्म" (ஸ ஹி

அ—அருளிச்செய்கிறார் (இச்சேதனன் இத்யாதி₃) y (த₄ாரகனாய்) என்ற பக்ஷத்திலும், அந்தர்யாமியாய் நின்று த₄ாரகனுமளவன்றிக்கே, அவர்கள் த்₃ருஷ்டி கோ₃சரனாய்க்கொண்டு த₄ாரகனாயிருக்கையைச் சொல்லுகிறது என்று யோஜிக்கக்கடவது. z "உயிராய்" என்றத்தைப்பற்ற, தாயாய்த் தந்தையாய் நிற்கையிலே ஆதி₄க்யமேது? 2. "ஆத்மைவ ஹ்யாத்மனோ ப₃ந்து₄:" என்றுகொண்டு தனக்குத் தானே ஹிதம் பார்க்கிற உயிராய் என்றது போராதோ? என்ன (தான் உண்டாகிலிறே என்று தொடங்கி) a "பெற்ற" என்றும், "அ" என்றும் சொல்லுகிறதுக்குத் தாத்பர்யம் (வளர்த்துக் கொண்ட இத்யாதி₃) b (பைமாத்ரம்) என்றது - 3. "மாதா ப₄ஸ்த்ரா பிது: புத்ரோ யஸ்மாஜ்ஜாதஸ் ஸ ஏவ ஸ:" என்றத்தைப்பற்ற.

c,d,e மாதாபிதாக்களைச் சொன்ன அநந்தரம் ஆசார்யனைச் சொல்லுகிறது. அவர்களிருவர் செய்யும் உபகாரத்தைப் பற்றவும் இவன் செய்யும் உபகாரம் அதி₄கமாயிருக்கும் என்னுமத்தையும், அவ்வாதி₄க்யந்தான் இன்னது என்னுமத்தையும் அருளிச்செய்கிறார் (அவ்வளவன்றிக்கே இத்யாதி₃ வாக்யத்₃வயத்தாலே) e இப்போது "ஆசார்யனுமாய்" என்கைக்கு ஆசார்யன் மாதாபிதாக்களிலும் பற்றப் பண்ணும் ஆதி₄க்யம் ஏதென்ன, காட்டுகிறார் (ஶரீரமேவ என்று தொடங்கி) இதுக்குக்கீழ் 1. "யஸ்மாத்₃த₄ர்மாநாசிநோதி"—யாதொரு காரணத்தினாலே த₄ர்மத்தை அநுஷ்டி₂ப்பிக்கிறான், ஸ ஆசார்ய:; 1. "தஸ்மை நத்₃ருஹ்யேத்"—அபசாரப்படக்கடவனல்லன்; ஸ:- ஆசார்ய:, தம் - ஶிஷ்யம், வித்₃யாத: - வித்₃யையினாலே

ஜீ—அருளிச்செய்கிறார் (இச்சேதனன் இத்யாதி₃) y (த₄ாரகனாய்) என்ற பக்ஷத்திலும்-அந்தர்யாமியாய் நின்று த₄ாரகனுமளவன்றிக்கே, அவர்கள் த்₃ருஷ்டிகோ₃சரனாய்க்கொண்டு த₄ாரகனாயிருக்கையைச் சொல்லுகிறது என்று யோஜிக்கக்கடவது. z "உயிராய்" என்றது போராதோ, தாயாய்த் தந்தையாய் நிற்கையிலே ஆதி₄க்யம் ஏது? என்ன (தான் உண்டானால் இத்யாதி₃) a "பெற்ற" என்றும் "அ" என்றும் சொல்லுகிறதுக்கு ப₄ாவம் (வளர்த்துக் கொண்ட இத்யாதி₃) b மாத்ரமென்றது-3. "மாதா ப₄ஸ்த்ரா பிது: புத்ரோ யஸ்மாஜ்ஜாதஸ் ஸ ஏவ ஸ:" என்றத்தைப்பற்ற.

e இப்போது. "ஆசார்யனுமாய்" என்கைக்கு - ஆசார்யன் மாதாபிதாக்களிலும் பற்றப் பண்ணும் ஆதி₄க்யம் ஏதென்ன (ஶரீரமேவ இத்யாதி₃) f "ஆசார்யன் ஜ்ஞாநப்ரதா₃நம்பண்ணும்"

ப்ர—e,f1.(அறியாதன அறிவித்து) आपस्तम्बधर्मे—"यस्माद्धर्मानाचिनोति स आचार्यस्तस्मै न द्रुह्येत्कदाचन, स हि विद्यातस्तं जनयति, तच्छ्रेष्ठं जन्म, शरीरमेव मातापितरौ जनयतः॥१॥"

ச—வித்₃யாதஸ்தம் ஜநயதி தச்ச்₂ரேஷ்ட₂ம் ஜந்ம) என்கிறபடியே. g1. "एतद्व्रतं मम" (ஏதத்₃வ்ரதம் மம) h 2. "मामेकं शरणं व्रज" (மாமேகம் ஶரணம் வ்ரஜ) என்னுமவனிறே. (i அத்தா) j மஹோபகாரகனுனவனே ! k இவ்வுபகாரங்களை, உடையவனுகையாலே செய்தான் என்கிருர்

l 3. "माता पिता भ्राता निवासश्शरणं सुहृद्गतिर्नारायणः" (மாதா பிதா ப்₄ராதா நிவாஸஶ்ஶரணம் ஸுஹ்ருத்₃க₃திர்நாராயண:) என்கிருர். mA "பெற்ற தாய் நீயே

அ—ஜநயதி - ஜநிப்பிக்கிருன் ; தஜ்ஜந்ம ஶ்ரேஷ்ட₂ம் - அந்த வித்₃யையினுலே வந்த ஜந்மம் ஶ்ரேஷ்ட₂ம் என்றபடி. f ஆசார்யன் ஜ்ஞாநப்ரத₃ாநம் பண்ணும் என்னுமதுக்கு ப்ரமாணம்—(ஸ ஹி வித்₃யாத இத்யாதி₃) f,i யத்₃வா—ஸ ஹி வித்₃யாத: என்றது–அத்தாவின் தாத்பர்யம். g,h "இச் சேதநனுக்கு ஆசார்யன் செய்யும் க்ருத்யத்தை ஈஶ்வரன் செய்தான்" என்னுமதுக்கு ப்ரமாணம் ஏதென்ன, அப₄யப்ரத₃ாநமும், ஸ்ரீகீ₃தையும் என்கிருர் (ஏதத்₃வ்ரதமித்யாதி₃) i,j "அத்தா" என்கிறதுக்கு அர்த்த₂ாந்தரம் (மஹோபகாரகனுனவனே) என்று. i,k (இவ்வுபகாரங்களை) இதுவும் அர்த்த₂ாந்தரம். i அத்தன் - ஸ்வாமி. k (இவ்வுபகாரங்களை) என்று - ப்ரியஹிதகரணேபதே₃ஶங் களை. i,k அதாவது, அத்தன் - ஸ்வாமியாகையாலே, தாயாய்த் தந்தையாய் அறியாதன அறிவித்தான் என்றபடி. i ஆக, "அத்தா" என்கிறதுக்கு ஜ்ஞாநப்ரத₃ாத்ருத்வமும், உபகார கத்வமும், ஸ்வாமித்வமும் என்று அர்த்த₂த்ரயம்.

l "தாயாய்" இத்யாதி₃—ஸர்வவித₄ப₃ந்து₄க்களுக்கும் உபலக்ஷணம் என்கிருர் (மாதா பிதேத்யாதி₃) m இப்படி சொன்ன பேருண்டோ ? என்ன (பெற்றதாய் இத்யாதி₃) பெரியதிருவந்

ஜீ—என்னுமதுக்கு ப்ரமாணம் (ஸஹி வித்₃யாத இத்யாதி₃) ஆபஸ்தம்ப₃த₄ர்மே—(யஸ்மாத்₃த₄ர்மா நாசிநோதி ஸ ஆசார்ய:, தஸ்மை ந த்₃ருஹ்யேத் கத₃ாசந, ஸஹி வித்₃யாதஸ்தம் ஜநயதி, தச்ச்₂ரேஷ்ட₂ம் ஜந்ம, ஶரீரமேவ மாதாபிதரௌ ஜநயத:)—யாதொரு காரணத்தாலே த₄ர்மத்தை அநுஷ்டி₂ப்பிக்கிருன் ஆசார்யன், அவன்பொருட்டு ஒருகாலும் அபசாரப்படக்கடவனல்லன் ; அந்த ஆசார்யன் அந்த ஶிஷ்யனை வித்₃யையாலே ஜநிப்பிக்கிருன் ; அந்த வித்₃யையால் வந்த ஜந்மமே ஶ்ரேஷ்ட₂ம்—என்று அர்த்த₂ம். g,h அறியாதன அறிவித்தானே ? என்ன (ஏதத்₃ வ்ரதம் இத்யாதி₃) i,j "அத்தா" என்கிறதுக்கு அர்த்த₂ாந்தரம் (மஹோபகாரகனுனவனே) என்று. i,k அர்த்த₂ாந்தரம் (இவ்வுபகாரங்களை இத்யாதி₃) i அத்தன்-ஸ்வாமி; k இவ்வுபகாரங்களை என்றது - ப்ரியஹிதகரணேபதே₃ஶங்களை. i ஆக, "அத்தா" என்கிறதுக்கு - ஜ்ஞாநப்ரத₃த்வ மும், உபகாரகத்வமும், ஸ்வாமித்வமும் என்று அர்த்த₂த்ரயம்.

प्र—g1. (रा-यु-१८) "सकृदेव" इत्यादि ॥ ३३ ॥

h2. (भ-गी-१८) "सर्वधर्मान्" इत्यादि ॥ ६६ ॥

l 3. (अत्ता) सुबालोपनिषदि "उद्भवस्संभवो दिव्यो देव एको नारायणः; माता पिता भ्राता निवासश्शरणं सुहृद्गतिर्नारायणः ॥ (२)"

 A பெரியதிருவந்தாதி-5.

3. அறியாக் காலத்துள்ளே யடிமைக்க ணன்புசெய்வித்து
அறியா மாமாயத் தடியேனை வைத்தாயால்
அறியா மைக்குறளாய் நிலம்மாவலி! மூவடியென்று
அறியாமை வஞ்சித்தா யெனதாவி யுள்கலந்தே.

ஈ—பிறப்பித்த தந்தை நீ மற்றையாராவாரும் நீ'' என்றாரிறே. (நீ n செய்தன) n2 ஒன்றிரண்டாகிலிறே''இன்னது'' என்னலாவது; ஆகையாலே ''நீ செய்தன'' என்னுமித்தனை. o ஸ்வாமியான நீ ஶேஷபூ4தனான என்பக்கல் பண்ணின உபகாரங்கள். (p அடியேன் q அறியேனே) r உபகரித்த நீ அறியில் அறியுமித்தனை; என்னால் சொல்லித் தலைக் கட்டப்போமோ s அனுப4வித்துக் t குமிழிநீருண்டு போமித்தனையொழிய? என்கிறார். 2.

அ—தாதி—ப்ரஜோத்பத்திக்கு முன்பும் பின்பும் உபகாரங்களைப் பண்ணும் தாய்போலப் பரிவனானவன் நீ; ''அவனும் இட்டுவைக்கைக்கு ஒர் கொள்கலமாத்ரம்'' என்னும்படி அவளிலும் மிகவும் உபகாரகனாய்க்கொண்டு உத்பாத3கனான பிதாவைப்போலே ஹிதபரனானவன் நீ; இப்படி விரோதி4யான ஶரீரத்தை உண்டாக்கிவிடும் அவர்களைப் போலன்றிக்கே இவ்வாத்மாவுக்கு ஜ்ஞாநவிகாஸத்தை உண்டாக்குகையாலே மிகவும் உபகாரகரான ஆசார்யர்களைப்போலே அறியாதன. அறிவிப்பாயும் நீயே. n,n2 ''செய்தன'' என்கிற ப3ஹுவசநத்துக்கு பா4வம் (ஒன்றிரண்டு இத்யாதி3) l.o.p ''அத்தா, அடியேன்'' என்கிற பத3ங்களை உட்கொண்டு அருளிச் செய்கிறார் (ஸ்வாமியான இத்யாதி3) p.r ''அடியேன்'' இத்யஸ்ய பா4வம் (உபகரித்த நீ இத்யாதி3) q.s.t 'அறியேன்'' என்கிறதுக்குத் தாத்பர்யம் (அனுப4வித்து இத்யாதி3) t குமிழிநீருண்கையாவது- ஒரு பதா3ர்த்த2ம் விழுந்து அடிதட்டினவாறே குமிழிபுறப்படக்கடவதே; அப்படியே அதிலே அவகா3ஹித்து அனுப4விக்குமித்தனை என்றபடி. ''ஒத்தார் மிக்காரை'' என்று தொடங்கி, க்ரமேண உரை அந்வயம். 2.

ஜீ— l ''தாயாய்'' இத்யாதி3 - ஸர்வவித4ப3ந்து4த்வத்துக்கும் உபலக்ஷணம் என்கிறார் (மாதா பிதேத்யாதி3) ஸுபா3லோபநிஷதீ3 இயம் ஶ்ருதி:. m ஸர்வவித4ப3ந்து4த்வத்துக்கு ப்ரமாணாந்தரம் (பெற்றதாய் இத்யாதி3)—தாய்போல் பரிவனானவனும் நீ; உத்பாத3கனான பிதாவைப்போலே ஹிதபரனானவனும் நீ, மஹோபகாரகரான ஆசார்யர்களைப்போலே அறியாதன அறிவிப்பாயும் நீயே என்கை. n,n2 ''செய்தன'' என்கிற ப3ஹுவசநத்துக்கு பா4வம் (ஒன்றிரண்டு இத்யாதி3) i.o.p ''அத்தா, அடியேன்'' என்கிற பத3ங்களை உட்கொண்டு அருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாமியான இத்யாதி3) p.r ''அடியேன்'' என்கிறதுக்கு பா4வம் (உபகரித்த இத்யாதி3) q.s.t ''அடியேன் அறியேன்''என்கிறதுக்குத் தாத்பர்யாந்தரம் (அனுப4வித்து இத்யாதி3) t குமிழிநீருண்கை-தலஸ்பர்ஶியாக அவகா3ஹிக்கை. க்ரமேணாந்வய:. 2.

ஆதே3— இரண்டாம் பாட்டு:—''ஶத்3ருஶரும் அதி4கருமில்லாத ஆஶ்சர்யகு3ண சேஷ்டிதனே! ஸகல பதா3ர்த்த2ங்களுக்கும் அந்தராத்மாவாய்க்கொண்டு ஒத்திரா நின்றாய்; இப்படி இருக்கிற நீ என்னைப்பற்ற அப்படிப்பட்ட தாயாய், தமப்பனாய், அறியாத அர்த்த2ங்களை அறிவித்துச் செய்த உபகாரங்களை அவற்றுக்கு விஷயபூ4தனான அடியேன் அநுப4வித்துக் குமிழிநீருண்டு போமதொழிய, இன்னதென்று சொல்லித் தலைக்கட்டமாட்டுகிறிலேன்'' என்கிறார்—ஒத்தார் இத்யாதி3யால். 2.

ஆ— 3. வ்யா:—(அறியா) தம் திறத்தில் எம்பெருமான் செய்தருளின நன்மைகளைப் பேசுகிறார். 3.

ஒ— அவ:— மூன்றும் பாட்டில் — "உமக்கென்ன உபகாரம் செய்தோம் ?" என்று எம்பெருமான் கேட்க, "என்பக்கல் யோக்யதையின்றிக்கேயிருக்க, உன்னோட்டைக் கலவிக்கு என்னை நிலவணுக்கிவைத்தாய்" என்கிறார்.

வ்யா:—(அறியா என்று தொடங்கி) மிகவும் அறிவுகேட்டைப் பண்ணவற்றான ஸம்ஸாரத்திலேயிருக்கிற என்னை அறிவுபிறக்கைக்கு ஸம்பாவனையில்லாத பால்யத் திலே, அடிமையிலே ஸ்நேஹத்தைப் பிறப்பித்துவைத்தாய். (அறியாமை என்று தொடங்கி) அழகிலே மஹாபலி மதிமயங்கி"ஈஶ்வரன்"என்று ஆராயாதபடி வாமநனும், மநோஹரமான பேச்சாலே மஹாபலி மதிமயங்கும்படி பண்ணி, அவன் ஸர்வஸ்வாப ஹாரத்தைப் பண்ணினாய். (எனதாவியுள் கலந்தே என்றது) அப்படியே என்னுள்ளே புகுந்து உன்னுடைய குணசேஷ்டிதங்களைக் காட்டி வஶீகரித்து. 3.

ப— 3. அவ:— அநந்தரம், தன் பக்கலிலே அவன் தம்மை அபிநிவேஶிப்பித்த படியை அருளிச்செய்கிறார்.

அறியாமை—(பிறர் தன்னை உள்ளபடி அறியாதபடி வடிவழகாலே) மதி மயக்கின, குறளாய்—வாமநனானவனாய், நிலம் மாவலி மூவடி என்று—நிலம் மாவலி மூவடி என்று (அநந்விதபதமாய் அபரிஸமாப்தமான வாக்யத்தாலே), அறியாமை—("இவன் ஈஶ்வரன்" என்று அறிவிக்கிற ஶுக்ராதிகள் பாசுரமும்) நெஞ்சில் படாதபடியாக, வஞ்சித்தாய்—(அவன் "தன்னது" என்றிருந்த ஜகத்தை) வஞ்சித்துக் கொண்டவனே! எனதாவியுள் கலந்து — (இவ்வபதாநத்தை எனக்கு ப்ரகாஶிப்பித்து) என்னெஞ்சுக்குள்ளே கலந்து, (அக்கணக்கிலே,) அறியா—அறியாமையை விளைப்பதாய், மா — துஸ்தரமான பெருமையையுடைத்தாய், மாயத்து — மாயாகார்யமான ஸம்ஸாரத்திலே, அடியேனை—(ஸ்வதஸ்ஸித்தமான ஶேஷத்வ ஸம்பந்தம் பற்றாசாக) என்னை, அறியாக்காலத்துள்ளே — அந்த ஶேஷத்வமறிகைக்கு ஸம்பாவனையில்லாக் காலத்திலே, அடிமைக்கண் — தத் பலமான ஶேஷவ்ருத்தியிலே, அன்பு—ஆதரத்தை, செய்வித்துவைத்தாயால்— பிறப்பித்து வைத்தாயிறே.

இது, உன்னுடைமை நழுவவிடாமைக்கிறே என்று கருத்து. 3.

இ— அவ:—மூன்றும் பாட்டில்—"நாம் உமக்கு என்ன உபகாரம் பண்ணினோம்?" என்ன; "யோக்யதையின்றிக்கேயிருக்க, உன் திருவடிகளிலே கைங்கர்யத்திலே நிலவணுக்கி வைத்தாய்" என்கிறார்.

இ— வ்யா:— **(அறியாக்காலத்துள்ளே இத்யாதி)** அறியா மாமாயத்து அடியேனை, அறியாக் காலத்துள்ளே அடிமைக்கண் அன்பு செய்வித்து வைத்தாய்—அறிவு கேட்டைப் பண்ணவற்றாய் துஸ்தரமான ஸம்ஸாரத்திலேயிருக்கிற என்னை,— அடியேன் என்கிறது-அஹம் ஶப்தபர்யாயம்; — அறிவுக்கு ஸம்பாவனையில்லாத பால்யத்திலே ப்ராப்திமூலமான அடிமையிலே ஸ்நேஹத்தைப் பிறப்பித்து வைத்தாய். அடியேன் என்கிறது-"நமக்கு அர்ஹமான வஸ்து இப்படி எளிவரவு படுவதே!" என்று செய்தருளினவத்தனையிறே என்றுமாம். இங்கே வைத்து பகவத்விஷயத்தை அவகாஹிப்பித்தது — அத்தாலே ஒரு தேஶவிஶேஷத்தில் பெறும்பேறு ஸாத்மிக்கைக்காகவும், ப்ராப்யத்தில் த்வரை விஞ்சுகைக்காகவுமிறே; போக்யதை மிக்கிருக்கிறபடி. மேல், தம்மை வஶீகரித்தபடிக்கு நிதர்ஶநம்— **(அறியாமை இத்யாதி)** தன்னெஞ்சையொளிப்பாரைப்போலே பிராட்டியும் அறியாதபடி. **(குறளாய்)** சேர்ப்பால்போலே போக்யதை மிக்கிருக்கிறபடி. தன்னைத் தாழவிட்டு அர்த்தியானபடி. **(நிலம்)** என்றான்; அவன் முகம் பாராமையாலே **(மாவலி)** என்றான்; முதற்பேர் சொல்லுவாரில்லாமையாலே அவன் பார்த்து, "உனக்கு வேண்டுவதென்?" என்ன—**(மூவடி)** என்றான். இப்படி அநந்விதமான பேச்சாலே வஶீகரிக்கை. **(அறியாமை வஞ்சித்தாய்)** ஶுக்ராதிகள் "இவன் ஸர்வேஶ்வரன், தேவகார்யம் செய்ய வந்தான்" என்ற வார்த்தை செவிப்படாதபடி தன் பேச்சாலே வஞ்சித்தான். **(எனதாவியுள் கலந்தே)** அந்யபரமான என் ஆத்மாவிலே புகுந்து, தன் குணசேஷ்டிதாதிகளாலே வஶீகரித்து. அறியாமைக் குறளாய் நிலம் மாவலி மூவடி என்று அறியாமை வஞ்சித்தாற்போலே, எனதாவியுள் கலந்து—அறியா மா மாயத்து அடியேனை—அறியாக் காலத்துள்ளே அடிமைக்கண் அன்பு செய்வித்து வைத்தாயால். 3.

ஈ— அவ:—மூன்றாம் பாட்டு. a ஆளவந்தார் அருளிச்செய்ததாகத் திருமாலையாண்டான் பணிக்கும்படி—"'அறிவு நடையாடாத தஶையிலே ஸம்பந்த ஜ்ஞாநத்தைப் பிறப்பித்து, பிறந்த ஜ்ஞாநத்தை அழிக்கக் கடவதான தேஹஸம்பந்தத்தோடே பின்னையும் வைத்தாய்' என்கிற இழவாலே சொல்லுகிறார்" என்றும். b இத்தை எம்பெருமானார்

அ— மூன்றாம் பாட்டு. (அறியாக்காலத்துள்ளே இத்யாதி) a ஆளவந்தார் நிர்வாஹத்திலே. கீழ் இரண்டு பாட்டிலும் கலந்த கலவி மாநஸாநுபவமாத்ரமாய் பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷ யோக்யமல்லாமையாலே, "இதுக்கு அடி ப்ரக்ருதிஸம்பந்தம்" என்று வெறுக்கிறார் இப்பாட்டில் என்று இங்ஙனே ஸங்கதியாகக் கண்டுகொள்வது. இதுக்கு நியாமகம்—A "கையார்சக்கரம்" என்கிற

ஜீ— மூன்றாம் பாட்டு. (அறியாக்காலம் இத்யாதி) a ஆளவந்தார் நிர்வாஹத்தில் - கீழ் இரண்டு பாட்டிலும் கலந்த கலவி மாநஸாநுபவமாத்ரமாய் பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷ யோக்யமல்லாமையாலே, "இதுக்கு அடி ப்ரக்ருதி ஸம்ஸர்க்கம்" என்று வெறுக்கிறார் இப்பாட்டில் என்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது. "A கையார் சக்கரத்திலே கீழும் மேலும் ஹர்ஷமா

A 5.1.

ஈ—கேட்டருளி, "முன்னிற்பாட்டுக்களும், பின்னிற்பாட்டுக்களும் ப்ரீதியோடே நடவாநிற்க, நடுவே அப்ரீதிதோற்றச் சொல்லுமது b$_2$ சேராது; ஆனபின்பு இங்ஙனேயாமித்தனை—'அறியா மா மாயத்து அடியேனை—அறியாக்காலத்துள்ளே அடிமைக்கண் அன்புசெய்வித்து வைத்தாயால்' என்கிறார்" என்று இத்தையும் ஒரு உபகாரமாக்கி அருளிச்செய்தார். c "அத்தா நீ செய்தன" என்று-நாம் பண்ணின உபகாரங்களைச் சொல்லாநின்றீர்; அவற்றிலே நீர் மதித்திருப்பதொரு உபகாரத்தைச் சொல்லிக்காணீர் என்ன, அத்தைச் சொல்லுகிறார்.

வ்யா:— (அறியாக் காலத்துள்ளே) d 1. "बाल्यात्प्रभृति सुस्निग्धः" (பா$_3$ல்யாத் ப்ரப்$_4$ருதி ஸுஸ்நிக்$_3$த$_4$:) என்கிறபடியே, அறிவு நடையாடாத பா$_3$ல்யத்திலே. (அடிமைக்கண் அன்புசெய்வித்து) அடிமைக்கண் - அடிமையிலே. e 2. "अहं सर्वं करिष्यामि" (அஹம் ஸர்வம் கரிஷ்யாமி) என்கிறபடியே, அஸ்ப்ருஷ்ட ஸம்ஸாரக$_3$ந்த$_4$ரான நித்யஸூரி

அ—திருவாய்மொழியிலே கீழும் மேலும் ஹர்ஷமாய்ச் செல்லாநிற்க, A 'என்கொள்வன்' என்கிற இரண்டு பாட்டாலும் - கீழ்ப்பிறந்த ஸம்ஶ்லேஷம் பா$_3$ஹ்யஸம்ஶ்லேஷ யோக்$_3$யமல்லாமையாலே, 'இதுக்குடலான ப்ரக்ருதியோடே வைத்தாய்' என்று வெறுத்தாரிறே; அப்படியே இங்கும் வெறுக்கிறார்—என்று அருளிச்செய்வர். b, b$_2$ "இது சேராது" என்று எம்பெருமானார் நிர்வாஹத்திலே நிர்வஹித்தருளுகிறார்; c கீழ்ப்பாட்டிலே "அறியாதன அறிவித்து" என்று - ஜ்ஞாநத்தை உபகரித்தத்தை அருளிச்செய்தார்; இங்கு - ப$_4$க்தியை உபகரித்தத்தை அருளிச்செய்கிறார் என்று பூர்வகா$_3$தா$_2$யாம் அநேகோபகாராநுக்த்வா, அத்ர ஏகோபகாராபி$_4$தா$_4$நாநுகு$_3$ணம் ஸங்க$_3$திமாஹ (அத்தா நீ செய்தனவென்று இதி).

d (பா$_3$ல்யாத் ப்ரப்$_4$ருதீதி) B "மூலையோ முழுமுற்றும் போந்தில" இத்யாதி$_3$. e இத்தால் தாத்பர்யம் (அஹம் ஸர்வம் இத்யாதி$_3$) f (அன்புசெய்வித்து) இங்கு "அன்பு" என்கிறது C ஸங்க$_3$காமாநுராக$_3$ஸ்நேஹாத்$_3$யவஸ்தை$_2$களில், பெறில் த$_4$ரிக்கையும் பெருவிடில் முடியும்

ஜீ—யிருக்க, A 'என்கொள்வன்' என்கிற இரண்டு பாட்டாலும் - கீழ்ப்பிறந்த ஸம்ஶ்லேஷம் பா$_3$ஹ்யஸம்ஶ்லேஷயோக்$_3$யமல்லாமையாலே, "இதுக்குடலான ப்ரக்ருதியோடே வைத்தாய்" என்று வெறுத்தாரிறே; இங்கும் அப்படியே வெறுக்கிறார் — என்று அருளிச்செய்வர். c எம்பெருமானார் நிர்வாஹத்திலே அவதாரிகை (அத்தா நீ இத்யாதி$_3$).

e இத்தால் பா$_4$வம் (அஹம் ஸர்வம் இத்யாதி$_3$) f அன்பென்று - பெறில் ஜீவித்தல், பெருவிடில் முடியுமதான C ஸங்கா$_3$நந்தரபா$_4$விகாமத்தைச் சொல்லுகிறது. g "குருஷ்வ" என்றதில்,

ப்ர—d1. (மூன்றும் பாட்டு) (அறியாக்காலத்துள்ளே) बालकाण्डे (१८) "बाल्यात्प्रभृति सुस्निग्धो लक्ष्मणो लक्ष्मिवर्धनः। रामस्य लोकरामस्य भ्रातुर्ज्येष्ठस्य नित्यशः ॥ २७॥"

e 2. अयोध्याकाण्डे (३१) "भवांस्तु सह वैदेह्या गिरिसानुषु रंस्यते। अहं सर्वं करिष्यामि जाग्रतः स्वपतश्च ते ॥ २५ ॥"

A 5.1.4, 5. B திருவிருத்தம்-60. C ஆசார்ய ஹ்ருத$_3$யம்-98.

சீ—களுடைய ஸீமாற்றத்திலேயன்றே என்னை அந்வயிப்பித்தது. (f அன்பு செய்வித்து) "வரில் பொகடேன், கெடில் தேடேன்"என்றிருக்கையன்றிக்கே, g 1. "குருஷ்வ" (குருஷ்வ) என்னும்படி பெருவிடில் முடியும்படியன்றே பண்ணிற்று. (அறியா இத்யாதி) g பிள்ளாய்! ஊமத்தங்காய் தின்று ப்ரமித்தாரைப்போலே h அசித்ஸம்ஸ்ருஷ்டனுயிருக்கிற என்னைக் கிடீர் இப்படி பண்ணிற்று!

i அறிவுகேட்டைப் பண்ணக்கடவதான ப்ரக்ருதிஸம்ஸ்ருஷ்டனுயிருக்கிற அடியேனை, j "இது எங்கே j சிறைப்பட்டாலும் நல்லது, நம் வஸ்துவன்றோ" என்று,

அ—படியான ஸங்காதந்தரபாவியான காமத்தைச் சொல்லுகிறது. g "குருஷ்வ" என்றதில், 1. "வைதர்ம்யம் நேஹ வித்யதே" என்றது இவ்விடத்துக்கு உபயுக்தம். h (அசித்ஸம்ஸ்ருஷ்டனுய்) தத்ப்ரயுக்தமௌட்யபர்யந்தம் விவக்ஷிதம்; ப்ரக்ருதி ஸம்ஸ்ருஷ்டனுயிருக்கிறவனுக்கு ஶேஷத்வ ஜ்ஞாநமுடையனுகைக்கு ஸம்பாவனையில்லை; இப்படியிருக்க, "அடியேன்" என்கிறது A மயர்வற மதிநலம் அருளப்பெற்ற பின்புண்டான வாஸனையாலேயாகையாலே, அடியேன் என்கிறது அஹம்ஶப்தபர்யாயம் என்று திருவுள்ளம்பற்றி (அசித்ஸம்ஸ்ருஷ்டனுயிருக்கிற என்னைக்கிடீர்) என்கிறுர்.

i "அறிவுகேட்டைப் பண்ணக்கடவதான" இதி வாக்யம் யாமுநாசார்யநிர்வாஹே அத்யந்த ஸ்வரஸம். ஸ்ரீ பாஷ்யகாரநிர்வாஹே சேத், 'ரக்ஷிதுமநுகுணகுத்ஸிதஸ்தலே வர்த்தமாநமபி மாம் அபரித்யஜ்ய ஸ்வபரிஜ்ஞாதஸம்பந்தமாத்ரேண அங்கீக்ருத்ய தாஸ்யே அநுராகம் காரயித்வா அஸ்தாபய: கில' இத்யர்த்த:. k பராங்குஶார்யபக்தி: பராங்குஶார்யஸ்யாபி தாரிகா பவதி; B "பக்தி இவர்க்கு தேஹயாத்ரா ஶேஷமாயிருக்கும்" இத்யபிதாநாத் ஸ்வப்ரவாஹ ப்ரவ்ருத்த ப்ரபந்தமுகேந ஸகலசேதநஸத்தாநிர்வாஹிகா ச பவதி; தஸ்மாத் "அன்பு செய்வித்து வைத்தாயால்" இத்யேதத் ஶ்ருதி நிதாயாஹ (இத்தண்ணீர்ப்பந்தலை இதி) இதம் வ்யாக்யாத்ரபிப்ராயேண. j.j (இது எங்கே சிறைப்பட்டாலும்) j சிறைப்படுகையாவது

ஜீ—1. "வைதர்ம்யம் நேஹ வித்யதே" என்றது இவ்விடத்துக்கு உபயுக்தம். அயோத்யா காண்டே—1. "குருஷ்வ மாமநுசரம் வைதர்ம்யம் நேஹ வித்யதே। க்ருதார்த்தோऽஹம் பவிஷ்யாமி தவ சார்த்த: ப்ரகல்பதே॥" 2. "பால்யாத் ப்ரப்ருதி" 3. "அஹம் ஸர்வம் கரிஷ்யாமி" இத்யாதி—பூர்வமேவ மஹாப்ரவேஶே லிகிதம். g இதுக்குத் தாத்பர்யம் (பிள்ளாய் இத்யாதி) பிள்ளாய் என்றது — வார்த்தைப்பாடு. h (அசித்ஸம்ஸ்ருஷ்டனுய்) தத்ப்ரயுக்தமௌட்யபர்யந்தம் விவக்ஷிதம்.

i ஶப்தார்த்தம் (அறிவுகேட்டை இத்யாதி) j "அடியேன்" என்றதுக்கு பாவம் (இது எங்கே இத்யாதி) இந்த வாக்யம் எம்பெருமானர் நிர்வாஹத்திலேயானபோது. "அதி ஜுகுப்ஸநீயமான அசித்ஸம்ஸ்ருஷ்டனேயாகிலும், ஸம்பந்தத்தாலே அங்கீகரித்து அடிமைக்

g1. (அன்பு செய்வித்து) (३१) एतत्पूर्वस्मिन्—"कुरुष्व मामनुचरं वैधर्म्यं नेह विद्यते। कृतार्थोऽहं भविष्यामि तव चार्थः प्रकल्पते ॥२२॥ धनुरादाय सगुणं खनित्रपिटकाधरः। अग्रतस्ते गमिष्यामि पन्थानमनुदर्शयन् ॥२३॥"

A 1.1.1. B ஈடு-1-1-1 (பக்கம் 234 a,b)

சீ—வைத்தாயால்-k இத்தண்ணீர்ப்பந்தலை வைத்தாயால் என்கிறார். l அறியா மா மாயத்து அடியேனை — அறியாக் காலத்துள்ளே அடிமைக்கண் அன்பு செய்வித்து வைத்தாயால். இதுக்கு நல்ல நிதர்சநமுண்டு — (m அறியாமை இத்யாதி) n நெஞ்சறியாதபடி கார்யம் செய்வாரைப்போலே, o திருமார்விலிருக்கிற நாய்ச்சியாரும் கூட அறியாமே வாமநவேஷத்தையும் பரிக்ரஹித்து, A "கொள்வன் நான் மாவலி" என்றாற்போலே, 'நிலம் மாவலி மூவடி' என்று - அநந்விதபாஷணங்களைப் பண்ணி. p பண்டும் இரந்து பழக்கமுண்டாகிலிறே அந்விதபாஷணம் பண்ணுவது.

அ—ஹேயஸம்ஸ்ருஷ்டமாகை. j.k இப்படி ஹேயமாயிருந்ததேயாகிலும், தன்னதாயிருப்பதொரு மாணிக்கம் கைநழுவிச் சேற்றிலே விழுந்தால் அதற்காகப் பொகடுவர்களோ, அலம்பி எடுக்குமத்தனைபோக்கி? அப்படியே "தம் வஸ்துவன்றோ; ஆனபின்பு சேஷத்வாநுரூப வ்ருத்தியிலே அந்வயிக்கத்தட்டென்?" என்று அடிமைக்கண் அன்புசெய்வித்து வைத்தாயால் என்றபடி. k அன்புசெய்வித்தாயால் என்ன அமைந்திருக்க, "வைத்தாயால்" என்கையாலே ஒரு கௌரவம் தோன்றுகிறதிறே; அத்தை அருளிச்செய்கிறார் (இத்தண்ணீர்ப்பந்தலை என்று) என்று இங்ஙனே யோஜிக்கவுமாம். j அதவா, (இது எங்கே சிறைப்பட்டாலும்) இத்யாதி வாக்யம்-ஆளவந்தார் நிர்வாஹத்தைக் கடாக்ஷித்து — "நமக்கு பரதந்த்ரமன்றோ; எங்கே சிறைப்பட்டாலும் க்ரமேண அங்கீகரிக்கிறோம்—என்று" என்று வெறுப்பிலேயாக்கி; k (இத்தண்ணீர்ப்பந்தலை வைத்தாயால்) என்கிற வாக்யம் - எம்பெருமானார் நிர்வாஹத்தைக் கடாக்ஷித்து, உபகாரஸ்ம்ருதியிலே என்னவுமாம். l பரக்க அருளிச்செய்த அர்த்தத்தின் வைஶத்யத்துக்காக அந்வயம் (அறியா மாமாயத்து இத்யாதி) m.n மேலே "அறியாமை வஞ்சித்தாய்" என்றிருக்க, புநருக்தமாகாதபடி இங்கே "அறியாமை" என்கிறது ஆரறியாமையைச் சொல்லுகிறது? என்ன (நெஞ்சறியாதபடி இத்யாதி) யத்வா, இன்னாரறியாமல் என்னாமையாலே-"எல்லாரும்" என்கிற அர்த்தத்தை விவக்ஷித்து, அதின் காஷ்டையை அருளிச்செய்கிறார் (நெஞ்சறியாதபடி இத்யாதி) o (திருமார்வில் இத்யாதி) ப்ரஹ்மசாரிவேஷம் பிராட்டிக்கு ஸஹ்யம்போலேகாணும். "அப்போது பிராட்டியுண்டோ?" என்ன, ரஸமாக—1. "க்ருஷ்ணாஜிநேந ஸம்வ்ருண்வந் வக்ஷஸ்தலாலயாம்" என்னக்கடவதிறே—என்று அருளிச்செய்வர். p "கொள்வன்" இத்யாதி அநந்விதமாகச் சொல்லுகைக்கு ஹேது (பண்டும் இத்யாதி) q "ப்ரஸக்தஸ்ய ஹி ப்ரதிஷேத:"

ஜீ—கண் அன்புசெய்வித்து வைத்தாய்" என்று தாத்பர்யம். ஆளவந்தார் நிர்வாஹத்திலேயான போது - "'நமக்குப் பரதந்த்ரமன்றோ? எங்கே சிறைப்பட்டாலும் க்ரமேண அங்கீகரிக்கிறோம்' என்று வைத்தாயால் என்று வெறுக்கிறார்" என்று கருத்து. j சிறைப்படுகை-ஹேயஸம்ஸ்ருஷ்டமாகை. k அன்புசெய்வித்தாயால் என்ன அமைந்திருக்க, 'வைத்தாயால்' என்கையாலே ஒரு கௌரவம் தோற்றுகிறதிறே; அத்தை அருளிச்செய்கிறார் (இத்தண்ணீர்ப்பந்தலை இத்யாதி) இது எம்பெருமானார் நிர்வாஹத்தைப்பற்றி உபகாரஸ்ம்ருதியிலே. l அந்வயம் காட்டுகிறார் (அறியா மா மாயத்து இத்யாதி) m.n மேலே "அறியாமை" என்றிருக்கையாலே அத்தோடு புநருக்தமாகாதபடி வ்யாக்யாநம் பண்ணுகிறார் (நெஞ்சறியாத இத்யாதி) 'அப்போது பிராட்டியுண்டோ?' என்ன, ரஸமாக—1. "க்ருஷ்ணாஜிநேந ஸம்வ்ருண்வந் வக்ஷஸ்ஸ்தலாலயாம்" என்னக்கடவதிறே—என்று அருளிச்செய்வர். p அநந்வயமாகச் சொல்லுகைக்கு ஹேது (பண்டும் இத்யாதி) q "ப்ரஸக்தஸ்ய ஹி ப்ரதிஷேத:" இதி ந்யாயேந அறியாமைக்கு ப்ரஸங்கம் ஸம்பாதயதி (ஶாக்ராதிகள் இத்யாதி).

A 3-8-9.

Released by Maaran's Dog ,Toronto , Canada

ச—(அறியாமை வஞ்சித்தாய்) q ஶுக்ராதிகள் "இவன் ஸர்வேஶ்வரன், தேவகார்யம் செய்ய வந்தான், உன் ஸர்வஸ்வத்தையும் அபஹரிக்க வந்தான்" என்றால், அவர்கள் பாசுரம் செவிப்படாதபடி r தன் பேச்சாலே அவனை அறிவுகெடுத்து வஞ்சித்தானாயிற்று.

s அப்படியே — எனதாவியுள் கலந்து-t நான் இருக்கிறவிடத்தளவும் வந்து என்னோடே கலந்து ; u அத்யந்தம் அந்யபரனான என் ஆத்மாவிலே புகுந்து உன் குணசேஷ்டிதங்களாலே வஶீகரித்து. v "அறியாமைக் குறளாய் நிலம் மாவலி மூவடி யென்று அறியாமை வஞ்சித்தாற்போலே, எனதாவியுள் கலந்து — அறியா மா மாயத்து அடியேனை — அறியாக் காலத்துள்ளே அடிமைக்கண் அன்பு செய்வித்து வைத்தாயால்" என்று அந்வயம் 3.

அ—இதி ந்யாயேந ப்ரஸங்கம் ஸம்பாதயதி (ஶுக்ராதிகள் இதி) r (தன் பேச்சாலே இதி) என்னை வஞ்சித்தாய் இத்யத்ர ஹ்ருதயம்.

s "அறியாமை" இத்யாதிகம் த்ருஷ்டாந்தார்த்தம் இத்யபிப்ராயேணாஹ (அப்படியே இதி) A"யானெட்டி என்னுள் இருத்துவம் என்றிலன்" இத்யாதி. t (நான் இருக்கிறவிடத்தளவும் வந்து) என்கையாலே - "பகவத்விஷயம்" என்றால் தாம் போர விமுகராயிருந்தமை தோற்று கிறது. u "மஹாபலியை வஞ்சித்தாற்போலே என்னையும் வஞ்சித்தான்" என்று விவக்ஷித்து, வஞ்சநம் உபகாரமாம் ப்ரகாரத்தை அருளிச்செய்கிறார் (அத்யந்தம் இத்யாதி) v ப்ரதிபத்தி ஸௌகர்யார்த்தம் அந்வயம் (அறியாமை இத்யாதி) ஆளவந்தார் நிர்வாஹத்துக்கு அந்வயமாவது-"அறியாமைக்குறளாய் 'நிலம் மாவலி மூவடி' என்று அறியாமை வஞ்சித்தாற்போலே, எனதாவியுள் கலந்து அறியாக்காலத்துள்ளே அடிமைக்கண் அன்புசெய்வித்து அறியா மாமாயத்து அடியேனை வைத்தாயால்" என்று அந்வயம். 3.

ஜீ— s 'அறியாமை' இத்யாதிகம் த்ருஷ்டாந்தார்த்தம் என்கிறார் (அப்படியே இத்யாதி) t (நான் இருக்கிறவிடத்தளவும் வந்து) என்கையாலே-தாம் விமுகராயிருந்தமை தோற்றுகிறது. u "மஹாபலியை வஞ்சித்தாற்போலே என்னையும் வஞ்சித்தான்" என்று விவக்ஷித்து, வஞ்சனம் உபகாரமாம் ப்ரகாரத்தை அருளிச்செய்கிறார் (அத்யந்தம் இத்யாதி) v ப்ரதிபத்தி ஸௌகர்யார்த்தம் அந்வயம் (அறியாமை இத்யாதி) ஆளவந்தார் நிர்வாஹத்திலே, "அறியாமைக் குறளாய் என்று தொடங்கி, வஞ்சித்தாற்போலே எனதாவியுள் கலந்து அறியாக் காலத்துள்ளே இத்யாரப்ய வைத்தாயால்" இத்யந்வய:. 3.

ஆதே—மூன்றும் பாட்டு. "அறிவு நடையாடாத பால்யத்திலே நித்யஸூரிகள் பரிமாற்றமான அடிமையிலே அபிநிவேஶத்தைச் செய்வித்து, அறிவு கேட்டைப் பண்ணக்கடவதான ப்ரக்ருதி ஸம்ஸ்ருஷ்டனாயிருக்கிற அடியேனைத் திருமார்விலே இருக்கிற நாய்ச்சியாருங்கூட அறியாமே வாமந வேஷத்தைப் பரிக்ரஹித்து அநங்வித பூஷணங்களைப் பண்ணி, ஶுக்ராதிகள் சொன்னாலும் தெரியாதபடி மஹாபலியை வஞ்சித்தாற்போலே, என் அந்தராத்மாவோடே உள்கலந்து இப்படி வைத்தாயால்" என்கிறார்—அறியாக்காலத்து இத்யாதியால். 3.

A 1-7-7.

**4. எனதாவியுள் கலந்தபெரு நல்லுதவிக் கைம்மாறு
எனதாவி தந்தொழிந்தே னினிமீள்வ தென்பதுண்டே
எனதாவி யாவியும்நீ பொழிலேழு முண்டவெந்தாய்
எனதாவி யார்?யானார்? தந்தநீகொண் டாக்கினையே.**

ஆ— 4. வ்யா:— (எனதாவி) இப்படி எம்பெருமானோடு கலந்த கலவியால் உள்ள நிரவதிக ப்ரீதியாலே அறிவழிந்து, "இவ்வாத்மா தம்முடையதன்று" என்று நிரூபிக்க மாட்டாராய், அவன் தம்மோடு கலந்த இப்பெருநல்லுதவிக்குக் கைம்மாறாக தம்முடைய ஆத்மாவை அவனுக்கு மீளா அடிமையாகக் கொடுத்து, பின்னையும் தம்முடைய ஸ்வரூபத்தை உள்ளபடி விவேகித்து, "தருகிற நான் ஆர்? தரப்புகுகிற இவ்வாத்மா ஆர்? பண்டே உனக்கு ஶேஷமாயிருக்கிற இவ்வாத்மாவை நீ கொண்டருளினயத்தனை யிறே" என்கிறார். 4

ஒ— அவ:— நாலாம் பாட்டில் — தமக்கு எம்பெருமான் பண்ணின உபகாரத்துக்கு ப்ரத்யுபகாரங்காணாதே தடுமாறுகிறார்.

வ்யா:— (எனதாவியுள் கலந்த என்று தொடங்கி) **அத்யந்த நிக்ருஷ்டனான என்னுடைய ஆர்த்தி தீரும்படி உன்பேறாக வந்து கலந்த மஹோபகாரத்துக்கு ப்ரத்யுபகாரமாக என் ஆத்மாவை உனக்கே தந்தேன்.** (எனதாவி என்று தொடங்கி) **என் ஆத்மாவுக்கு ஶேஷியாயிருக்கிற நீ, ப்ரளயம் நலியாதபடி லோகங்களையெல்லாம் திருவயிற்றிலே வைத்துக்கொண்டாற்போலே, உன்னைப் பிரிந்து நான் பட்ட வ்யஸநமெல்லாம் தீரும்படி என்னோடே வந்து கலந்து என்னை அடிமைகொண்டவனே! கொடுக்கப்படுகிறேனாய் நிற்கிற என்னோடும், கொடுக்கிறேனாய் நிற்கிற என்னோடும் எனக்கு என்ன அடைவுண்டு, உன்னதை நீ கொண்டபின்பு?** 4

ப— 4. அவ:— அநந்தரம், இவ்வுபகாரத்துக்கு ப்ரத்யுபகாரமில்லை என்கிறார்.

பொழிலேழும்—ஸமஸ்தலோகங்களும், (ப்ரளயத்திலே அழியப்புக) **உண்ட**—வயிற்றிலே வைத்துநோக்கின, **எந்தாய்**—ஸ்வாமியே! (அப்படி நானும் அழிந்து போகாதபடி), **எனதாவியுள்** — (அத்யந்தஹேயமான) என் ஆத்மாவுக்குள்ளே, **கலந்த**—ஒரு நீராகக் கலந்த, **பெரு**—(அது தன் பேறும்படி) பெருத்து, **நல்**—(நிர்ஹேதுகமாகையாலே) நன்றான, **உதவி**—உதவிக்கு, **கைம்மாறு**—ப்ரத்யுபகாரமாக, **எனதாவி** — என் ஆத்மாவை, **தந்தொழிந்தேன்** — (உனக்குத்) தந்தேவிட்டேன்; **இனி** — இனி, **மீள்வது** — (அதுக்கு) மீட்சி என்பதொன்று, **உண்டே** — இல்லை; (இதுதான் ஆரதென்று ஆராயில்), **எனதாவியும்**—என் ஆத்மாவுக்கும், **ஆவி** — ஆத்மா, **நீ**—நீ, (ஆதலால்) **எனதாவி ஆர்**—(தரப்படுகிற) என் ஸ்வரூபத்தினுடைய

5 B.

ம—கர்மத்வமும் நானிட்ட வழக்கல்ல; **யான் ஆர்**—தருகிற என்னுடைய **கர்த்ருத்வ**மும் நானிட்ட வழக்கல்ல; **தந்த**—(தா₃த்ருத்வ கர்த்ருத்வாதி₃ விஶிஷ்டமான இவ் வஸ்துவினுடைய ஸத்தையை அடியிலே) உண்டாக்கித்தந்த, **நீயே**—நீதானே, **கொண்டாக்கினை**—பின்னையும் ஸ்வீகரித்தாய்.

ஆதலால், உனக்கே ஶேஷமென்றிட்டு எனக்கு ஸமர்ப்பணத்தில் கர்மத்வமுமில்லை, கர்த்ருத்வமுமில்லை. **கைம்மாறு**—ப்ரத்யுபகாரம். 4.

இ— அவ:— நாலாம் பாட்டில் — தமக்கு அவன்பண்ணின உபகாரத்துக்கு ப்ரத்யுபகாரங்காணுதே தடுமாறுகிறுர்.

வ்யா:— **(எனதாவி)** அநாதி₃காலம் ஸம்ஸாரத்திலே வாஸனை பண்ணிப் போந்த என்னேடே கிடீர் கலந்தது! வஸிஷ்ட₂ன் சண்ட₃ாள ஶ்ரேணியிலே புகுந்தாற்போலே தம்மை அநுஸந்தி₄க்கிறுர். **(உள்கலந்த)** அபி₄மதவிஷயத்தில் அழுக்குகக்கும் செருக்கரைப்போலே, அதுவே ஹேதுவாகத் தன்பேருகக் கலந்தான். "தன்னுள்ளே கலந்தொழிந்தோம்" (1) என்கிறபடியே கலந்தபடி. **(பெரு நல்லுதவி)** அதாவது - **தன்**பேருக உபகரிக்கை. **(கைம்மாறு)** கைம்மாருக. ப்ரத்யுபகாரம்பண்ணியல்லது த₄ரிக்கவொண்ணுதபடி. **(எனதாவி தந்தொழிந்தேன்)** நீ உன்னை எனக்காக்குகையாலே வெளிறுகழிந்த என் ஆத்மாவைத் தந்தேன். "நெடுநாள் இழந்தவராகையாலே இவர் திரியநிற்கும்" என்றுகொண்டு, 'இது எத்தனை குளிக்கு நிற்கும்?' என்ன **(இனி மீள்வதென்பது உண்டே)** ஸத்₃யோ தா₃ஶாஹமாகத் தந்தேன்; "மீள்வு" என்று ஓர் அர்த்த₂ந்தானுமுண்டோ? "இவரை ப்₄ரமத்தோடே விடுகிறதென்?" என்று "யார் பொருளை யாருக்குக் கொடுத்தீர்?" என்ன **(எனதாவியாவியும் நீ)** என் ஆத்மாவுக்கு அந்தராத்மாவாய் நிற்கிருய் நீ; இது உனக்கு அநந்யார்ஹஶேஷமன்றே. **(பொழிலேழும் உண்ட எந்தாய்)** ப்ரளயார்ணவத்திலே நஶியாதபடி ஜக₃த்தை ரக்ஷித்தாற்போலே நான் பிரிந்து நோவுபடாதபடி என்னேடே கலந்து அடிமைகொண்டவனே! ப்ரளயங்கொள் ளாமே நோக்குகையாலும் நீயே ஸ்வாமி என்னவுமாம். **(எனதாவியார் யானுர்)** "எனதாவி" என்று - ப்ரதே₃ய வஸ்துவான நான் ஆர்? "தந்தொழிந்தேன்" என்று - ப்ரதா₃தாவான நான் ஆர்? **(தந்த நீ / கொண்டாய்க்கினியே)** 'நீரென்று ஒருத்தரில்லையோ? ப₂லபோ₄க்தாக்கள் நீரல்லீரோ?' என்ன; உன்னுடைய வஸ்துவை நீயே கொண்டபின்பு. நித்யமான ஆத்மாவை இவன் தருகை யாவதென்? என்னில்; ஸத்தை அவன் இச்சா₂தீ₄நமாகையாலே "தந்தான்" என்கிறது. 1. "**इच्छात एव तव विश्वपदार्थसत्ता**" (இச்சா₂த ஏவ தவ விஶ்வபதா₃ர்த்த₂ ஸத்தா). 4.

/ "கொண்டாக்கினையே" என்னும் பாட₂மே மற்ற வ்யாக்₂யானங்களில் காண்கிறது.

ஈ— அவ:—நாலாம் பாட்டு. a ''வைத்தாயால்''என்று அவன் பண்ணின உபகாரத்தை அநுஸந்தித்து இங்ஙனே கிடந்து a₁ நெஞ்சாறல் படாநில்லாதே, ப்ரத்யுபகாரமாக உம்மதாயிருப்பதொரு வஸ்துவைக்கொடுத்து நெஞ்சாறல் தீரமாட்டீரோ? என்ன; ''அப்படியேயிறே செய்வது'' என்று அவன் திருவடிகளிலே ஆத்ம ஸமர்ப்பணத்தைப் பண்ணி b அநுஶயிக்கிறார்.

வ்யா:— (c எனதாவியுள்கலந்த) d அநாதிகாலம் ஸம்ஸாரத்திலே வாஸனை பண்ணிப்போந்த என்னுடைய ஆத்மவஸ்துவிலே இவர் வந்து கலந்தது. (எனதாவி) e வஸிஷ்டன் சண்டாளஶ்ரேணியிலே புகுந்தாற்போலே தம்மை அநுஸந்திக்கிறார்; fA ''நீசனேன்'' என்றிறே தம்மை அநுஸந்திப்பது. (g உள கலந்த) h அதுதன்னிலும் i கடக்கநின்று சில போகமோக்ஷங்களைத் தந்துபோகையன்றிக்கே, j ''எல்லாம் தன்னுள்ளே கலந்தொழிந்தோம்'' (1) என்னும்படி கலப்பதே! (உதவி, நல்லுதவி

அ— நாலாம் பாட்டு. (எனதாவி இத்யாதி) a.b ''எனதாவி தந்தொழிந்தேன், எனதாவியார் யானார்'' என்றத்தைக் கடாக்ஷித்து ஶங்காபரிஹாரரூபேண ஸங்கதி அருளிச்செய்கிறார் (வைத்தாயால் இத்யாதி) b அநுஶயிக்கிறார் – அநுதபதீத்யர்த்தம்.

c.d என்னுவி என்னுதே, ''எனதாவி'' என்றதுக்கு ஹார்த்தபாவம் (அநாதிகாலம் இத்யாதி) e உக்தமான அர்த்தத்தை த்ருஷ்டாந்த பூர்வகமாக ஸாதிக்கிறார் (வஸிஷ்டன் இத்யாதி) ''வஸிஷ்டன் சண்டாள ஶ்ரேணியிலே புகுந்தாற்போலே அவன் தம்மோடே கலந்தான்'' என்று தம்மை அதிநீசராக அநுஸந்திக்கிறார் என்றபடி. f இப்படி அநுஸந்திப்பரோ? என்ன (நீசனேன் இத்யாதி) யத்வா, ''அதிமாத்ர ப்ரவணனான என் பக்கலிலே'' என்று அர்த்தமானாலோ? என்ன (நீசனேன் இத்யாதி) g.h ''உள்கலந்த'' என்றதுக்கு வாஸனை (அது தன்னிலும் இத்யாதி) i (கடக்கநின்று) போகத்தைக்கொடுத்துக் கடக்கநிற்கையாவது - தான் ப்ராப்யனன்றிக்கேயொழிகை; மோக்ஷத்தைக்கொடுத்துக் கடக்கநிற்கையாவது – 1. ''மோக்ஷயிஷ்யாமி'' 2. ''நித்யகிங்கரோ பவிஷ்யஸி'' என்ற பரம புருஷார்த்த ப்ரதானத்தை ஸங்கல்பித்து, அப்போது அந்த ரஸத்தை அநுபவிப்பியாமலிருக்கை. j (எல்லாம் தன்னுள்ளே இத்யாதி)

ஜீ— நாலாம் பாட்டு. (எனதாவி இத்யாதி) a.b ''எனதாவி தந்தொழிந்தேன், எனதாவியார் யானார்'' என்றத்தைக் கடாக்ஷித்து ஶங்காபரிஹாரரூபேண ஸங்கதி (வைத்தாயால் என்று இத்யாதி) b அநுஶயிக்கிறார் – அநுதபிக்கிறார். a₁ நெஞ்சாறல் - மநோது:க்கமும், விசாரமும்.

c.d ''எனதாவி'' என்றதுக்கு ஹார்த்தபாவம் (அநாதிகாலம் இத்யாதி) e பாவிதன் (வஸிஷ்டன் இத்யாதி) ''புகுந்தாற்போலே அவன் தம்மோடே கலந்தான்'' என்று தம்மை அதிநீசனாக அநுஸந்திக்கிறார் என்றபடி. f இப்படி அநுஸந்திப்பானேன்? என்ன (நீசனேன் இத்யாதி) g.h ''உள்கலந்த'' என்றதுக்கு வாஸனை (அது தன்னிலும் இத்யாதி) i கடக்கநின்று சில போகத்தைக் கொடுக்கையாவது - தான் ப்ராப்யனன்றிக்கேயொழிகை; கடக்கநின்று மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கையாவது – 1. ''மோக்ஷயிஷ்யாமி'' 2. ''நித்யகிங்கரோ பவிஷ்யஸி'' என்று புருஷார்த்த ப்ரதானத்தை ஸங்கல்பித்து, அந்த ரஸத்தை அநுபவிப்பியாமலிருக்கை. j (எல்லாம் இத்யாதி) எனதாவியிலுண்டான கலவிக்குள்ளே ஸமஸ்த ரஸங்களும் ஆம்படி கலந்

A 3-3-4.

ஈ—பெருநல்லுதவி) k உதவியாவது-உபகரிக்கை. நல்லுதவியாவது - பச்சைகொள்ளாதே உபகரிக்கை ; பெருநல்லுதவியாவது-l தன்பேறாக உபகரிக்கை. இம்மஹோபகாரத்துக்கு, m கைம்மாறாக - ப்ரத்யுபகாரமாக.

(எனதாவி தந்தொழிந்தேன்) என்னுடைய ஆத்மவஸ்துவை தேவர் திருவடிகளிலே ஸமர்ப்பித்தேன். 'n அழகிது, இதுதான் o எத்தனை குளிக்கு நிற்கும்?' என்றான் ஈச்வரன்,—(இனி மீள்வதென்பதுண்டே) p ஸத்யோதஶாஹமாகத் தந்தேன். q "அழகிது, நீர்தாம் ஆரத்தை யாருக்குத் தந்தீர் என்று ஆராய்ந்து பார்த்துக் காணும்" என்றான் ஈச்வரன் ; r ஆராய்ந்தவாறே அவனத்தை அவனுக்குக் கொடுத்ததாயிருந்தது—(s எனதாவியாவியும் நீ) t என் ஆத்மாவுக்கு அந்தராத்மாவாய்ப் புகுந்துநிற்கிறாயும் நீயாயிருந்தாய். u பகவதீயமான வஸ்துவை நெடுநாள் "நம்மது"

அ—எனதாவியிலுண்டான இந்தக்கலவிக்குள்ளே ஸமஸ்தரஸங்களும் ஆம்படி கலந்தான்என்றபடி. k.l விசேஷணங்களுக்கு பூர்வம் (உதவியாவது இத்யாதி) l தன்பேறாக - இவன் அர்த்தியாதேயிருக்க, தன்பேறாக. m கைம்மாறு - கைமாறுகை ; ப்ரதியாகக்கொடுக்கை.

n அழகிது-ஸம்யக். o (எத்தனை குளிக்கு) என்றது—குளி-ஸ்நாநமாய், நாலு ஆறு குளி பர்யந்தம் புஷ்பாங்கராகாதி பரிமளம் இருக்குமாபோலே இதுவும் எத்தனை காலம் இருக்கும்? என்றபடி; ஸ்தாயித்வாபூர்வத்திலே நோக்கு. p (ஸத்யோதஶாஹமாகத் தந்தேன் என்று) க்ரயவிக்ரயங்கள், பரிவர்த்தனைகள் பண்ணுமிடத்தில், "பத்துநாளைக்குள்ளேயானால் மீளக்கடவது, அப்பால் மீளக்கணக்கில்லை" என்று சொல்லக்கடவதிறே ; அப்படி அந்தப் பத்துநாளும் இன்றே சென்றதாகக் கொடுத்துவிட்டேன் என்றபடி. 1. "க்ரயஶ்ச பரிவ்ருத்திஶ்ச விபாகஶ்ச ஸமே யதி । ஆதஶாஹாந்நிவர்த்தந்தே விஷமே நவவத்ஸராத் ॥" நவவத்ஸராத் - ப்ரதமவத்ஸராதித்யர்த்த:. q மேலுக்கு அவதாரிகை (அழகிது இத்யாதி) r.u.s.t "ஆராய்ந்தவாறே" என்ற வாக்யாநந்தரம் - "பகவதீயமான" என்கிற வாக்யத்தை அநுஸந்தித்து, அநந்தரம் "எனதாவியாவியும் நீ" என்று பதோபாதாநம் பண்ணி, "என் ஆத்மா" என்கிற வாக்யம் சொல்லிக்கொள்வது. v (லஜ்ஜிக்கிறீர்) என்றது - "எனதாவியார் யானார்" என்றத்தைப்பற்ற.

ஜீ—தான் என்றபடி. k.l விசேஷணங்களுக்கு பூர்வம் (உதவியாவது இத்யாதி) m கைம்மாறு - கைமாறுகை; கை - கொடுக்கை; மாறு - ப்ரதியாக; ப்ரதியாகக் கொடுக்கை; ப்ரத்யுபகாரம் என்றபடி. l தன்பேறாக - இவன் அர்த்தியாதிருக்க, ஸ்வப்ரயோஜநமாக.

n அழகிது-ஸம்யக் என்றபடி. o (எத்தனை குளிக்கு) என்றது—குளியென்று - ஸ்நாநமாய், நாலு ஆறு குளிபர்யந்தம் புஷ்பாங்கராகாதிபரிமளமிருக்குமாபோலே இதுவும் எத்தனை காலமிருக்கும்? என்றபடி; ஸ்தாயித்வாபூர்வத்திலே நோக்கு. p (ஸத்யோதஶாஹம்) என்றவிடத்திலே-1. "க்ரயஶ்ச பரிவ்ருத்திஶ்ச விபாகஶ்ச ஸமே யதி । ஆதஶாஹாந்நிவர்த்தந்தே விஷமே நவவத்ஸராத் ॥" என்றத்தை நினைப்பது. நவவத்ஸராத் - ப்ரதமவத்ஸராத் இத்யர்த்த:. "ஆதஶாஹாத்"என்ற அளவன்றிக்கே, ஸத்யோதஶாஹம் என்றபடி. q மேலுக்கு அவதாரிகை (அழகிது இத்யாதி) r.u.s.t "ஆராய்ந்தவாறே" இத்யாதி வாக்யாநந்தரம்-"பகவதீயமான" இத்யாதி வாக்யத்தை அநுஸந்தித்து, அநந்தரம். "எனதாவியாவியும் நீ" என்று பதோபா

ஈ—என்றிருந்து, இத்தை இன்று அவன்பக்கலிலே ஸமர்ப்பித்தோம் ; ஸர்வஜ்ஞனான வன் என் நினைத்திருக்கும்? என்று, தாம் அத்தை அறிந்து அதுக்கு v லஜ்ஜிக்கிறார்.

w ஆத்மஸமர்ப்பணம் பண்ணுவிடில் ஸர்வமுக்திப்ரஸங்க₃மாம்; ஸமர்ப்பிக்கில் அவனதான வஸ்துவை அவனுக்குக் கொடுத்ததாம் ; ஆனுற்செய்ய அடுப்பதென் ?

அ—அன்றிக்கே ''எனதாவியாவியும் நீ'' என்று A''உள்ளுவாருள்ளிற்றெல்லாமுடனிருந்தறிதி'' என்னுமாபோலே அவனுடைய ஸர்வஜ்ஞத்வத்தை அநுஸந்தி₄த்து லஜ்ஜிக்கிறார் என்னுதல். அத்யந்த பாரதந்த்ர்யத₃ஶையைப் பார்த்தால், கேவலஶேஷத்வ ஜ்ஞாநத₃ஶை(யில்?) ''எனதாவி யாவியும்'' என்று-அவனுக்கு ஶரீரதயா ஶேஷமாகையாலே அவனதை அவனுக்குக் கொடுத்தல் களவாகையாலே லஜ்ஜைக்குடலிறே என்னவுமாம்.

w...z இந்த ப்ரஸங்க₃த்திலே ஸ்வரூப ஶிக்ஷை பண்ணுகிறார் (ஆத்மஸமர்ப்பணம் இத்யாதி₃) அதாவது-1. ''கர்த்தும் த்யக்துமபி ப்ரபத்துமலம்''என்று சொல்லும்படியான 2. ''ப்ரபு₃த்₃த₄தீ₄'' என்ற அத்யந்தபாரதந்த்ர்யாநுஸந்த₄ாந த₃ஶையைப்பார்த்தால், 2. ''அத்₃யைவ மயா ஸமர்ப் பித:'' 3 ''த்வத்பாத₃ாரவிந்த₃யுக₃ளம் ஶரணமஹம் ப்ரபத்₃யே'' என்று அநுஸந்தி₄க்கிற கேவலஶேஷத்வஜ்ஞாந த₃ஶையும் பாரதந்த்ர்ய ஜ்ஞாநகார்யமேயாகிலும், அதுவும் ப்₄ராந்தி த₃ஶையாயிருக்கும் என்று அருளிச்செய்வர். 1.''மயி த்வத₃தீ₄நதாம் நிஶ்சித்ய''—என்னிடத்தில் த்வத்₃விஷயமான பாரதந்த்ர்யத்தை நிஶ்சயித்து என்றபடி. w...z யத்₃வா, 4. ''ப்ரக்ஷாளநாத்₃தி₄ பங்கஸ்ய'' இத்யேவம்ப்ரகாரம் விஹாய கிமர்த்த₂மாத்மஸமர்ப்பணம் கரோதி? கிமர்த்த₂ம் லஜ்ஜா? இத்யத்ராஹ (ஆத்மஸமர்ப்பணம் பண்ணுவிடில் இத்யாதி₃) அத₂வா, ப்ரத்யுபகாரத் திலுண்டான ஶ்ரத்₃த₄ாஜாட்₃யத்தாலே கலங்கி முன்னடி தோற்றமல், தம்முடையதல்லா தத்தைத் தம்மதாக ப்₄ரமித்து அத்தை அவனுக்கு ஸமர்ப்பித்து, உடனே தெளிந்து அநுஶயித்த இதுக்கு த்₃ருஷ்டாந்தாபி₄ப்ராயேண அருளிச்செய்கிறார் (ஆத்மஸமர்ப்பணம் இத்யாதி₃) ஸ்வரூப ப₄ர ப₂ல ஸமர்ப்பணாத்மகமான ப்ரபத்தி ஶரீரத்திலே, ஸ்வரூபஸமர்ப்பணமாவது - ஸ்வதஸ்ஸித்₃த₄மான ஶேஷத்வத்தினுடைய அநுஸந்த₄ாநமாத்ரமேயொழிய, தன்னதான ஆத்ம வஸ்துவை அவனுக்கு ஸமர்ப்பிக்கையன்றுயிருக்கச்செய்தேயும், ஆத்மஸமர்ப்பணமாவது - தன்ன தான ஆத்மவஸ்துவை அவனுக்கு ஸமர்ப்பிக்கை என்று அப்ரபு₃த்₃த₄ர்க்குத் தோன்றுமிறே; தத₃பி₄யுபக₃மேந அருளிச்செய்த வாக்யம் இது என்று கண்டுகொள்வது. இப்படி அப்ரபு₃த்₃த₄னாய்

ஜீ—த₄ாநம் பண்ணி, ''என் ஆத்மாவுக்கு'' இத்யாதி₃ வாக்யம் சொல்லிக்கொள்வது. v (லஜ்ஜிக்கிறார்) என்றது - ''எனதாவியார் யானார்'' என்றத்தைப்பற்ற.

w...z இந்த ப்ரஸங்க₃த்திலே ஸ்வரூப ஶிக்ஷை பண்ணுகிறார் (ஆத்மஸமர்ப்பணம் இத்யாதி₃) யத்₃வா, 4. ''ப்ரக்ஷாளநாத்₃தி₄ பங்கஸ்ய தூ₃ராத₃ஸ்பர்ஶநம் வரம்'' என்றிராதே, ஆத்ம ஸமர்ப்பணம் பண்ணுவானென்? பின்பு லஜ்ஜிப்பானென்? என்ன (ஆத்மஸமர்ப்பணம் இத்யாதி₃) ஆதல் அதாவது - 1. ''கர்த்தும் த்யக்துமபி ப்ரபத்துமலம்'' என்று சொல்லும்படியான 2 ''ப்ரபு₃த்₃த₄தீ₄:'' என்ற அத்யந்த பாரதந்த்ர்யாநுஸந்த₄ாந த₃ஶையைப்பார்த்தால், 2. ''அத்₃யைவ மயா ஸமர்ப்பித:'' 3. ''த்வத்பாத₃ாரவிந்த₃யுக₃ளம் ஶரணமஹம் ப்ரபத்₃யே'' என்று அநுஸந்தி₄க்கிற கேவலஶேஷத்வஜ்ஞாநத₃ஶையும் பாரதந்த்ர்ய ஜ்ஞாநகார்யமேயாகிலும் 'அதுவும் ப்₄ராந்தித₃ஶை' என்னும்படியாயிருக்கும் என்று அருளிச்செய்வர். 1. ''மயி த்வத₃தீ₄நதாம் நிஶ்சித்ய''—என்னிடத்தில் த்வத்₃விஷயமான பாரதந்த்ர்யத்தை நிஶ்சயித்து என்றபடி.

A திருமாலை-34.

ஈ—என்னில்; x ப்ராந்திஸமயத்தில் ஸமர்ப்பிக்கவும்வேணும்; y தெளிந்தால் "கொடுத் தோம்" என்றிருக்கக் கடவனல்லன்; z 1. "मया समर्पितः-अथवा किन्तु समर्पयामि ते" (மயா ஸமர்ப்பித:-அதவா இந்நு ஸமர்ப்பயாமி தே) என்றாரிறே.

அ—ஸமர்ப்பணதசையில் தன்னதை ஸமர்ப்பித்ததாக ப்ரமித்தானேயாகிலும், "இன்றுமுதலாக ஶேஷத்வமுண்டாயிற்று" என்கிற புத்தியுண்டாகையாலே பரமபுருஷார்த்த ஸித்தியில் தட்டில்லை என்று கருத்து. அந்த அதிகாரி, பின்பும் தன்னுடைய பதார்த்தத்தை ஸமர்ப் பித்ததாக புத்திபண்ணிக்கொண்டிருந்தானேயாகிலும் பலஸித்தியில் விரோதமில்லை; அவனே ப்ரபுத்தனாகிலும் விரோதமில்லை; போதாநந்தரம் ப்ரபத்தி கார்யகரம் என்றுமாம்.

x,y,z இந்த ப்ரபத்த்யுத்தரகாலப்ரபுத்தனைப்பற்ற (ப்ராந்தி ஸமயத்தில் இத்யாதி வாக் யங்கள்) y (தெளிந்தால் கொடுத்தோம் என்றிருக்கக் கடவனல்லன்) என்கிறது-அநுவாதம்; விதி யன்று. w இவர் இங்கே பண்ணின ஆத்ம ஸமர்ப்பணம் ஸ்வீகார ஸமயத்திலும் பண்ணவேணும் என்று விவக்ஷித்து, தத்விஷயஶங்கையை அநுவதிக்கிறார் (ஆத்ம ஸமர்ப்பணம் இத்யாதி) என்னவுமாம். z ஸமர்ப்பித்து லஜ்ஜித்தமைக்கு த்ருஷ்டாந்தம் (மயா ஸமர்ப்பித இத்யாதி) வபுராதிஷு யோऽபி கோऽபி வா அஸாநி - ஶரீராதிகளிலே ஏதேனுமாகிலுமாகிறேன்; குணத: யதாததாவித: அஸாநி - குணத்தினாலே ஏதேனுமொன்றாகிலுமாகிறேன்; ஜ்ஞாநகுணனாகிலு மாகிறேன், பாஷாணகல்பமாகிலுமாகிறேன்; தத் - ஆகையாலே, அயமஹம் - இந்த நான், தவ பாதபத்மயோ:-தேவரீருடைய திருவடித் தாமரைகளிலே, (அத்யைவ) "க்ஷணிகம்" என்றார்களாகிலும், அந்த க்ஷணத்திலே என்னாலே ஸமர்ப்பிக்கப்பட்டது. (மம நாதேத்யாதி) என் நாதனே, மாதவா! அதவா மம யதஸ்தி - எனக்கு யாதொன்றுண்டு, அஹம் யோऽஸ்மி- யாவனொருவனாகிறேன், தத் ஸர்வம் தவைவ நியதஸ்வமிதி ப்ரபுத்ததீ:அஹம் தே கிந்நு ஸமர்ப்ப யாமி என்று அந்வயம். இதுதான் த்ருஷ்டாந்தமாகிறதும் - ஆபாதப்ரதீதிகொண்டு; பூர்வ ஶ்லோகத்திலே ஸமர்ப்பண ஶப்தார்த்த விவரணபரமிறே "மம நாத" இத்யாதி ஶ்லோகம். ஸ்வகீயபதார்த்தத்தினுடைய பரஸ்வத்வாபாதநத்திலே ஸமர்ப்பணஶப்தம் ப்ர ஸித்தமாகையால் அந்த அர்த்தத்தை இங்கே ஶங்கித்துக்கொண்டு, "மம நாத" இத்யாதி யாலே பரிஹரிக்கிறார்; ப்ரபத்தி விஷயத்திலே ஸமர்ப்பண ஶப்தப்ரயோகமிருக்கையாலே, "அந்த ஸமர்ப்பண ஶப்தார்த்தத்தை நிஷ்கர்ஷிக்கவேணும்" என்று திருவுள்ளம்பற்றி பூர்வஶ்லோகத்திலே "ஸமர்ப்பித:" என்று ப்ரயோகித்து, அதில் அர்த்தாந்தரத்தைப் பூர்வ பக்ஷமாக ஶங்கித்துக்கொண்டு "அதவா" என்று - அத்தை நிராகரித்து ஸ்வாபாவிகதாஸ் யாநுஸந்தானமே ஸ்வரூப ஸமர்ப்பணம் என்று நிஷ்கர்ஷித்தருளினாராயிற்று; ஆகையால்

ஜீ—z இதுக்கு நியாமகம் ஏதென்ன (மயா ஸமர்ப்பித இத்யாதி) அதாவது-ஆத்மஸமர்ப்பணம் ஸர்வமுக்திப்ரஸங்கபரிஹாரார்த்தமாகிலும், ஆத்மவஸ்து அத்யந்தபாதந்த்ரமாகையாலே, அநந்தரம் அநுதபிக்கவேண்டும்படியிருக்கும் என்றபடி. "கிந்நு ஸமர்ப்பயாமி—என்று - ஸ்வாதீநகர்த்ருத்வ நிவ்ருத்தி சொல்லுகிறது" என்ற பக்ஷாந்தரம் அயுக்தம் என்றபடி. ஸ்தோத்ரே z 1. "வபுராதிஷு" இத்யாதி. "மம நாத" இத்யாதி.

ப்ர—z1.(ஆளவந்தார்) (ஆளவந்தார் யாள்) स्तोत्रे—"वपुरादिषु योऽपि कोऽपिवा गुणतोऽसानि यथातथाविधः। तदयं(हं) तव पादपद्मयोरहमद्यैव मया समर्पितः॥ मम नाथ यदस्ति योऽस्म्यहं सकलं तद्धि तवैव माधव। नियतस्वमिति प्रबुद्धधीरथवा किन्नु समर्पयामि ते॥"

அ—ஆபாத ப்ரதீதியை அநுஸரித்து இங்கே த்ருஷ்டாந்தமாகச் சொல்லிற்று. இவ்விடத்தில் ஆழ்வார் ப்ரத்யுபகாரத்தில் உண்டான தடுமாற்றத்தாலே ப்ரமிக்கவும் அநுஶயிக்கவும் கூடும். அங்ஙன் பரமாசார்யருக்கு ப்ரமநிதாநமில்லாமையால் ப்ரமிக்கவும் அநுஶயிக்கவும் கூடாதிறே.

ஆச்சான்பிள்ளை அருளிச்செய்த ஸ்தோத்ர வ்யாக்யாநத்திலும் - இந்த ஶ்லோகத்வயமும் ஸமர்ப்பண ஶப்தார்த்த நிருபணமென்றே தாத்பர்யம். அப்ரபுத்தாதிகாரிகளைப்போலே தாமும் அநுஷ்டித்ததாக்கி அதுக்கு அநுஶயித்து. இம்முகத்தாலே, ஸமர்ப்பண ஶப்தார்த்தம்-ஸ்வாபாவிக தாஸ்யாநுஸந்தாநமே என்று நிஷ்கர்ஷித்தருளினார் என்று ஆச்சான்பிள்ளைக்குத் தாத்பர்யம். எங்ஙனே? என்னில், ''பூர்வஶ்லோகத்தில் - அப்ரபுத்தாநுஷ்டாநமாகத் தம்முடைய அநுஷ்டாநத்திலே ஆஹார்யாரோபணம் பண்ணிக்கொண்டு அருளிச்செய்தவராகையாலே, தாத்பர்யாநுஸாரேண பகவதபிப்ராய கல்பநம் பண்ணிக்கொண்டு, பண்ணின ஆத்மஸமர்ப்பணத்துக்கு அநுஶயிக்கிறார்'' என்று உத்தர ஶ்லோகத்தை அவதரிப்பிக்கிறார் A'' 'இவரை ப்ரமத்தோடே விடுகிறதென்' என்று பார்த்தருளி 'நீர் ஆரத்தை யாருக்கு ஸமர்ப்பித்தீர்?' என்ன; நிருபித்து 'எனதாவியாவியும் நீ, எனதாவியார் யானார்' என்கிறபடியே உம்மத்தை நீர் ஸ்வீகரித்தீரித்தனை; ஆத்மஸமர்ப்பணமும் ஆத்மாபஹாரத்தோபாதி என்று, பண்ணின ஆத்மஸமர்ப்பணத்தை அநுஶயிக்கிறார்''என்று. அநுஶயஹேதுவான ஆத்மஸமர்ப்பணந்தான் ஏதென்ன அருளிச்செய்கிறார் A''ஆத்மஸமர்ப்பணமாவது - பகவத்பரதந்த்ரமான ஆத்மாவுக்கு அநாதி அவித்யாஸித்தமான ஸ்வாதந்த்ர்யமடியாக பகவத்வைமுக்யம் பிறந்து. அத்தாலே ''ஹதன்'' என்று பீதி பிறந்தவளவிலே, ததீயத்வாநுஸந்தாநத்தால் வந்த தாஸ்யஸங்கல்பமாதல், ராஜாபரணத்தை ரக்ஷித்துவைத்து ப்ராப்தகாலங்களிலே கொடுக்குமாபோலே, ஆத்மாவை ஈஶ்வரன் பக்கலிலே ஸமர்ப்பிக்கை என்னுதல்'' என்று. ததீயத்வாநுஸந்தாநம் - ததீயத்வ ஸங்கல்பம், ஸாமாந்ய ஸங்கல்பத்தையும் விஶேஷஸங்கல்பத்தையும் சொன்னபடி; ததீயத்வம் சேதநாசேதந ஸாதாரணமாய், தாஸ்யம் சேதநாஸாதாரணமாயிறேயிருப்பது. இவையிரண்டும் ஸமர்ப்பண ஶப்தார்த்தமாக ஸம்பாவிதம் என்று தாத்பர்யம்.

இவை அநுஶயஹேதுவாவானென். இதுவே அர்த்தத்தவமாகுலோ? என்ன அருளிச்செய்கிறார்,—A''இவை இரண்டும் அர்த்தமன்று, பண்டே அவனதான வஸ்துவை 'அவனது' என்றிசையுமதொழிய ஆத்மஸமர்ப்பணம் ஆத்மாபஹாரத்தோடு ஒக்கும்''என்று. ''ஸங்கல்பம்'' என்கையாலே—தாஸ்யத்துக்கு இச்சாஸாத்யத்வம் தோன்றுகிறது; அது கூடாதிறே, தாஸ்யம் ஸ்வாபாவிகமாகையாலே. ''பகவானுக்குக் கௌஸ்துபமான ஆத்மவஸ்துவை நாம் பேணிக்கொண்டிருந்து, உபபோககாலத்திலே ஸமர்ப்பிப்போம்'' என்கிற புத்தியில்லாமையாலே ராஜாபரண ந்யாயமும் கூடாதிறே; ஆகையாலே. அத்தை அநுஷ்டித்ததாகப் பண்ணிக்கொண்டு அநுஶயிக்கிறார் என்று தாத்பர்யம், இப்படி ஶ்லோக தாத்பர்யத்தை அருளிச்செய்து, ப்ரஸங்காத் அப்ரபுத்தாதிகாரியின்படியை அருளிச்செய்கிறார்A''ஸம்ஸார பயத்தாலே ஸமர்ப்பிக்கையும்,ஸ்வரூப யாதாத்ம்ய ஜ்ஞாநத்தாலே அநுஶயிக்கையுமாகிற இவையிரண்டும் யாவந்மோக்ஷம் அநுவர்த்திக்கக்கடவது'' என்று இரண்டாவதினுடைய யாவந்மோக்ஷாநுவ்ருத்தியைக்கொண்டு, A''இவையிரண்டும் யாவந்மோக்ஷம் அநுவர்த்திக்கக்கடவது''என்கிறது. அதவா,ப்ரஸங்காத்ஆழ்வாருடைய ஸமர்ப்பணாநுஶயங்களைப்பற்ற அருளிச்செய்கிறாராகவுமாம்; ஈஶ்வரன் ஸ்வாபிலஷித புருஷார்த்த ஸித்திக்காகவிறே ஆழ்வார்களைச் சிறிதுநாள் லீலாவிபூதியிலே வைத்துக்கொண்டிருக்கிறது; அவர்கள் ப்ராப்யத்வராதிஶயத்தாலே கூப்பிட்டு, ''தாம்பச்சையிடாமையிறே இவன் பலஸித்தியில் விளம்பிக்கிறது'' என்று ப்ரமித்து, ஸ்வாத்மஸமர்ப்பணம்பண்ணி அநுஶயியாநிற்பர்களிறே.

A ஸ்தோத்ரரத்நம் — 53-வது ஶ்லோக வ்யாக்யானம்.

ஈ— (a பொழிலேழும் உண்ட எந்தாய்) b ஸ்வாபா₄விகமான ஶேஷித்வங்கொண்டு சொல்லவேணுமோ? ப்ரளயாபத்திலே வயிற்றிலே வைத்து நோக்கின அது போராதோ "நீ ஶேஷி" என்கைக்கு? (c எந்தாய்) d ப்ரளயாபத்திலே நஶியாதபடி ஜக₃த்தை ரக்ஷித்தாற்போலே, பிரிந்து நஶியாதபடி என்னோடே கலந்து அடிமைகொண்டவன் என்றுமாம். (e எனதாவியார்யானார்) f ப்ரதே₃யமான வஸ்து ஆரது? ப்ரதா₃தா ஆருடையவன்? "நான் என் ஆத்மாவை ஸமர்ப்பித்தேன்" என்னக்கடவேனோ? (g தந்த நீ g₂ கொண்டாக்கினையே) h முதலிலே இத்தை i உண்டாக்கின நீயே கொண்டாயானாய். j உண்டாக்குகையாவதென் நித்யவஸ்துவை? என்னில்; 1. "इच्छात एव तव विश्वपदार्थसत्ता" (இச்சா₂த ஏவ தவ விஶ்வபதா₃ர்த்த₂ஸத்தா) என்று அவனுடைய k நித்யேச்சை₂யாலேயிறே இதினுடைய நித்யத்வம். 4.

அ— a.b "எனதாவியாவியும் நீ" என்றத்தால் ஸ்வாமித்வஞ்சொல்லி, மீளவும் "எந்தாய்" என்கிறதென்? என்ன அருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாபா₄விகமான ஶேஷித்வம் என்று தொடங்கி) a பொழிலேழும் உண்கையாலே எந்தை என்று முதலர்த்த₂ம். c.d பொழிலேழும் உண்டாற்போலே எந்தையானதுவும் என்று இரண்டாம் அர்த்த₂ம் அருளிச்செய்கிறார் (ப்ரளயாபத்திலே நஶியாதபடி இத்யாதி₃) e.f எனதாவியாவியும் நீயானபின்பு, எனதாவியார்? யானார்? என்று ஹேதுஹேதுமத்₃பா₄வம் (ப்ரதே₃யமான இத்யாதி₃) ப₄க₃வத ஏவ ஶேஷத்வாத் தத்₃வ்யதிரேகேண ஸ்வதந்த்ரதயா ஸமர்ப்பணகர்த்தா ஸமர்ப்பணீயம் வஸ்து ச நாஸ்தி இதி பா₄வ:. g.i தருகை-உண்டாக்குகை. g₂.h.i கொண்டாயானாய் என்று விவக்ஷித்து அருளிச்செய்கிறார் (முதலிலே இத்யாதி₃) i (இத்தை உண்டாக்கின) இவ்வாத்மவஸ்துவை உண்டாக்கின. j.k தடஸ்த₂ஶங்கையை அநுவதி₃த்துப் பரிஹரிக்கிறார் (உண்டாக்குகையாவது இத்யாதி₃) k நித்யேச்சை₂யடியாக இது நித்யமாயிருக்கையாலே உண்டாக்கிற்று என்கிறார் என்றபடி. "பொழிலேழும் உண்ட எந்தாய் - எனதாவியுள் கலந்த என்று தொடங்கி, எனதாவியாவியும் நீ எனதாவியார் யானார், தந்த நீ கொண்டாக்கினை" என்று உரை அந்வயம். 4.

ஜீ— a.b "எனதாவியாவியும் நீ" என்றத்தால் ஸ்வாமித்வஞ்சொல்லி, மீளவும் "எந்தாய்" என்கிறதென்? என்ன (ஸ்வாபா₄விகமான இத்யாதி₃) பொழிலேழும் உண்கையாலே "எந்தை" என்று முந்தின அர்த்த₂ம். c.d அர்த்தா₂ந்தரம் (ப்ரளயாபத்திலே நஶியாதபடி இத்யாதி₃) பொழிலேழும் உண்டாற்போலே எந்தையானதுவும் என்று இரண்டாம் அர்த்த₂ம். e.f எனதாவியாவியும் நீயானபின்பு-எனதாவியார் யானார் என்று ஹேதுஹேதுமத்₃பா₄வேந அர்த்த₂ம் (ப்ரதே₃யமான இத்யாதி₃) ஸர்வமும் ஈஶ்வரனுக்கே ஶேஷமாகையாலே, தத்₃வ்யதிரேகேண ஸ்வதந்த்ரதயா ஸமர்ப்பணகர்த்தாவும் ஸமர்ப்பணீயவஸ்துவும் இல்லை என்றபடி. h.i ஶப்₃தா₃ர்த்த₂ம் (முதலிலே இத்யாதி₃) g தந்த நீ - உண்டாக்கின நீ. தருகை - உண்டாக்குகை. g₂ கொண்டாக்கினையே - கொண்டாயானாய். j.k தடஸ்த₂ஶங்கையை அநுவதி₃த்துப் பரிஹரிக்கிறார் (உண்டாக்குகை இத்யாதி₃) k நித்யேச்சை₂யடியாக இது நித்யமாயிருக்கையாலே "உண்டாக்கின" என்கிறார் என்றபடி. ஸ்ரீவைகுண்ட₂ஸ்தவே—1. "இச்சா₂த ஏவ தவ விஶ்வபதா₃ர்த்த₂ஸத்தா நித்யம் ப்ரியாஸ்தவ து கேசந தேऽபி நித்யா:। நித்யம் த்வதே₃க - பரதந்த்ர - நிஜஸ்வரூபா பா₄வத்கமங்க₃ளகு₃ணா ஹி நித₃ர்ஶநம் ந: ॥" க்ரமேணாந்வய:. 4.

ப்ர—1. श्रीवैकुण्ठस्तवे—"इच्छात एव तव विश्वपदार्थसत्ता नित्यं प्रियास्तव तु केचन तेऽपि नित्याः । नित्यं त्वदेकपरतन्त्रनिजस्वरूपा भावत्कमङ्गलगुणा हि निदर्शनं नः ॥ ३६ ॥"

**5. இனியார் ஞானங்களா லெடுக்க லெழாதவெந்தாய்!
கனிவார் வீட்டின்பமே! யென்கடல் படாவமுதே!
தனியேன் வாழ்முதலே! பொழிலேழு மேனமொன்றாய்
நுனியார் கோட்டில்வைத்தா யுனபாதம் சேர்ந்தேனே.**

ஆ— 5. வ்யா:— (இனியார்) அநாஶ்ரிதர் எத்தனையேனும் உத்க்ருஷ்டரேயாகிலும் அவர்களுடைய ஜ்ஞாநங்களுக்கு அகோ₄சரனாய், அநந்யப₄க்திகளாயிருப்பார்க்குப் பரம ஸுலபனாய், தாத்₃ருஶப₄க்தி ஹீநனாயிருக்கச்செய்தே எனக்கு அயத்நஸித்₃த₄போ₄க்₃யனாய், ஸமுத்₃ரத்திலே அழுந்திக்கிடக்கிற ஆத்மவர்க்க₃த்தை நிர்ஹேதுகமாக எடுத்து உஜ்ஜீவிப்பித்தாற்போலே, உன்னுடைய க்ருபையாலே, அநந்யக₃தியாயிருந்த என்னுடைய உஜ்ஜீவந ஹேதுபூ₄தனானவனே! உன் திருவடிகளை இனி ஒருநாளும் பிரியாதொருபடி சேர்ந்தேனே என்கிறார். 5.

ஒ— அவ:— அஞ்சாம் பாட்டில் — "ப்ரளயார்ணவத்திலே மக்₃நமான ஜக₃த்தை எடுத்தருளினாற்போலே, ஸம்ஸாரஸாக₃ரத்திலே முழுகிக்கிடக்கிற என்னை உன் திருவடிகளில் உறவை அறிவித்து எடுத்தருளுகையாலே, இனி உன் திருவடிகளைப் பெற்றேன்" என்று த்ருப்தராகிறார்.

வ்யா:— (ஆர் ஞானங்களால் எடுக்கல் எழாத எந்தாய்) **திருவடிகளில் அடைவிலராகில் எத்தனையேனும் அளவுடையாருடைய அறிவுகளாலும் பரிச்சே₂தி₃க்க** வொண்ணாத என் நாத₂னே! (கனிவார் என்று தொடங்கி) **ஓரளவுமில்லையே யாகிலும், திருவடிகளில் ஆசையுடையார்க்கு** மோக்ஷஸுக₂ம்போலே **போ₄க்₃யமா மவனே! ப₄க்திமான்களில் பரிக₃ணிக்கப்படாதேயிருக்கிற எனக்கும் அயத்நஸித்₃த₄** போ₄க்₃யமே! வீட்டின்பம் — **அவர்களிருந்தவிடத்தே வந்து போ₄க்₃யமாகையுமாம்.** (தனியேன் என்று தொடங்கி) **ஸம்ஸாரியாய், திருவடிகளில் உறவும் அறியாதிருக்கிற காலத்திலே திருவடிகளைப் பெறுகைக்கு அடியான ஸுக்ருதத்துக்கு உத்பாத₃கனே!.** நுனியார் கோடு - **கூர்மைமிக்க கொம்பு.** 5.

ஆதே₃— நாலாம் பாட்டு. "ஹேயமான என் ஆத்மாவோடே ஒரு நீராகக் கலந்த, பெருத்து விலக்ஷணமான இந்த உபகாரத்துக்கு ப்ரத்யுபகாரமாக என்னுடைய ஆத்மாவை ஸத்₃யோத₃ஶாஹமாகக் கொடுத்துவிட்டேன்; இனி மீள்வ தென்கிற கதை₃யுண்டோ?" என்று ப்ரீத்யதிஶயத்தாலே ப்₄ரமித்து ஆத்ம ஸமர்ப்பணத்தைப்பண்ணி, அநந்தரம் அத்தை நிரூபித்து, "என்னுடைய அந்தராத்மாவுக்கு அந்தராத்மாவும் நீயே; ஸர்வலோகங்களையும் வயிற்றில் வைத்து ரக்ஷித்த என் ஸ்வாமியே! என்னுடைய ஆத்மா ஆர்? நான் ஆர்? ஏதேனும் ஸம்ப₃ந்த₄முண்டோ? கொடுத்த நீதானே கொண்டாயானாய்" என்று அநுஶயிக்கிறார் — எனதாவி இத்யாதி₃யால்.

ஈ— 5. அவ:— ஆநந்தரம், உன்னுடைய அப்ராக்ருத போ₄க்₃யதையைக் காட்டி ருசி ஜநகனுனபடியாலே உன் திருவடிகளைப் பெற்றேனல்லேனோ? என்கிருர்.

யார் — எத்தனையேனும் அதிஶயிதரானவர்களுடைய, ஞானங்களால் — ஜ்ஞானங்களால், எடுக்கல்—எடுக்கைக்கு, எழாத—எடுப்புண்ணுத, எந்தாய்—ஸ்வாமியாய், கனிவார் — (உன்பக்கல் ஸ்நேஹத்தாலே) பரிபக்வஹ்ருத₃யரானவர்களுக்கு, வீட்டின்பமே — மோக்ஷாநந்த₃பூ₄தனாய், என் — (உப₄யவ்யாவ்ருத்தனுன) எனக்கு (மத₃நாதி₃யத்நத்தால்), கடல்—கடலிலே, படா—உண்டாகாத, அமுதே—(அப்ராக்ருதமான) அம்ருதமாய், தனியேன்—(ஸம்ஸாரத்தில் பொருந்தாமையாலே) தனியனுன என்னுடைய, வாழ்—(த்வத₃நுப₄வரூபமான) வாழ்வுக்கு, முதலே — (ருசிஜநகத்வாதி₃யாலே) ப்ரத₂மஹேதுபூ₄தனாய், (என்னை ஸம்ஸாரார்ணவத்தினின்றும் எடுக்கைக்கு ஸூசகமாக) பொழிலேழும் — ஸப்தத்₃வீபயுக்தமான பூ₄தத்தை, ஒன்று — அத்₃விதீயமான, ஏனமாய் — மஹா வராஹமாய்க்கொண்டு, துனியார் — கூர்மைமிக்க, கோட்டில் — கொம்பிலே, வைத்தாய் — வைத்தவனே! இனி—இனி (நீயே ஹேதுபூ₄தனாய் நிர்வஹிக்கிற பின்பு), உன பாதம் — உன் திருவடிகளை, சேர்ந்தேனே—ப்ராபித்தேனேயன்ரோ. ஏகாரம் தேற்றம்.

எடுக்கல் - தம் வஶமாக்குதல். 5.

ஈ— அவ:— அஞ்சாம் பாட்டில் — உமக்கு ஜ்ஞாநலாப₄மே அமையுமோ, ப்ராப்திவேண்டாவோ? என்ன; எனக்கு ப்ரத₂ம ஸுக்ருதமும் நீயேயாய், உன் திருவடிகளிலே கைங்கர்ய ருசியைத் தந்த பின்பு இனிப்பெற்றேனேயன்ரோ என்கிருர்.

வ்யா:— (ஆர் ஞானங்களால் எடுக்கல் எழாத எந்தாய்) ஸ்வயத்நத்தாலே காண நினைப்பார் எத்தனையேனும் அதிஶயித ஜ்ஞாநரேயாகிலும் அவர்களால் பரிச்சே₂தி₃க்கவொண்ணுத என் நாயனே! அதாகிறது - து₃ர்யோத₄நனுல் பரிச்சே₂தி₃த்தல், ராவணனுல் எடுக்கலாயிருத்தல் செய்ய அரிதாயிருக்கை. 1. "हिमवान्" (ஹிமவாந்) இத்யாதி₃. 2. "वायुसूनोस्सुहृत्त्वेन भक्त्या परमया च सः। शत्रूणामप्रकम्प्योऽपि लघुत्वमगमत् कपेः॥" (வாயுஸூநோஸ்ஸுஹ்ருத்த்வேந ப₄க்த்யா பரமயா ச ஸ:। ஶத்ரூணுமப்ரகம்ப்யோऽபி லகு₄த்வமக₃மத் கபே:॥). (கனிவார் வீட்டின்பமே) ஓரளவில்லையேயாகிலும், ப₄க₃வத்₃விஷயத்தில் பக்வமான ப்ரேமமுடையவர்களுக்கு மோக்ஷஸுக₂மானவனே! அவர்கள் இருந்தவிடத்தே வந்து போ₄க்₃யனுனவனே! என்னவுமாம்; A "தொல்லையின்பத்திறுதி கண்டாளே" என்னக்கடவதிறே. (என் கடற்படா அமுதே) உப₄யகோடியிலும் வ்யாவ்ருத்தனுன எனக்கு அயத்நஸித்₃த₄மான போ₄க்₃யமே! (தனியேன் வாழ்முதலே) எனக்கு இப்பேற்றுக்கு அடியான ப்ரத₂ம ஸுக்ருதத்துக்கு உத்பாத₃கனுனவனே! ப₃ந்து₄க்கள் நடுவே

A பெருமாள்திரு 7-8.

இ—யிருக்கிறவர் "தனியேன்" என்கிருரிறே; வழிபறிக்காரர் நடுவே நின்றால் அவர்கள் துணையாகாரிறே. 'எனக்கு' என்றிருப்பார் நடுவேயிருக்கையிறே இவர்க்குத் தனிமை. தம்மை அத்தலேக்காக்கி வைக்கையிறே இவர்க்கு வாழ்வு. (பொழிலேழும் இத்யாதி) ஸப்தத்வீபவதியான பூமியை அத்விதீயமான வராஹவேஷத்தைக்கொண்டு கூர்த்த கொம்பிலே எடுத்து வைத்தாற்போலே, ஸம்ஸார ஸாகரங்கொண்ட என்னை எடுத்தாய் என்கிருர். (இனி உன பாதம் சேர்ந்தேனே) A "இமையோர் தலேவா-இங்நின்ற நீர்மை இனி யாமுருமை" என்னும்படி அறிவைத் தந்தபோதே உன்திருவடிகளைப் பெற்றேனேயன்ருே. ரு.

ஈ— அவ:— அஞ்சாம் பாட்டு. a 'ஜ்ஞாநலாபமே அமையுமோ, ப்ராப்தி வேண்டாவோ?' என்ன; 'எனக்கு ப்ரதமஸுக்ருதமும் நீயேயாய், என்னை ஸம்ஸாரிகளில் விஸஜாதீயனாக்கி விருத்தனுக்கின அன்றே பெற்றேனேயன்ருே' என்கிருர்.

வ்யா:— b இனி-மேலே அந்வயம். (c ஆர் ஞானங்களால் எடுக்கல் எழாத எந்தாய்) d எத்தனையேனும் அதிஶயிதஜ்ஞாநரானவர்களுடைய ஜ்ஞாநவிஶேஷங்களாலும் ஸ்வயத்நத்தாலே அறியப்பார்க்குமன்று e பேர்க்கப் பேராதிருக்கிற என்

அ— அஞ்சாம் பாட்டு. (இனியார் இத்யாதி) a இரண்டாம் பாட்டில் - ஈஶ்வரன் தமக்கு ஜ்ஞாநத்தைப் பிறப்பித்த ப்ரகாரத்தை அருளிச்செய்து, அதுக்கு ப்ரத்யுபகாரமாக ஆத்ம ஸமர்ப்பணம்பண்ணி அநுஶயித்தார் நாலாம் பாட்டிலே; இத்தைக்கேட்ட ஈஶ்வரன், "உனக்கு இவ்வளவுபோருமோ, நம்மைப் பெறவும் வேண்டாவோ?" என்ன "தனியேன் வாழ்முதலே, இனி உன பாதம் சேர்ந்தேனே" என்ற பதங்களைக் கடாக்ஷித்து, அதுக்கு உத்தரமருளிச்செய்கிறதாக ஸங்கதி அருளிச்செய்கிருர் (ஜ்ஞாநலாபமே இத்யாதி) "அறியாதன அறிவித்து" (2) என்று ஜ்ஞாநலாபமுண்டாயிற்று என்றபடி.

b (மேலே அந்வயம்) "இனி" என்றதுக்கு-"உன பாதம் சேர்ந்தேனே" என்றத்தோடே அந்வயம் என்றபடி. c ஆர் ஞானங்களால் - ஆருடைய ஜ்ஞாநங்களாலும் என்றபடி; "ஆர்" என்று - உத்க்ருஷ்ட புருஷவாசி. d, e ஆருடைய ஞானங்களாலுண்டான எடுக்கல் - அறியப் பார்க்கையும், எடுக்கையும், இவ்விரண்டாலும், எழாத - அறியவும் பேர்க்கவும் போகாத எந்தாய் என்று விவக்ஷித்து அருளிச்செய்கிருர் (எத்தனையேனும் இத்யாதி) e (பேர்க்கப் பேராதி

ஜீ— அஞ்சாம் பாட்டு. (இனியார் இத்யாதி) a "தனியேன் வாழ்முதலே! இனி உன பாதம் சேர்ந்தேனே" என்ற பதங்களைக் கடாக்ஷித்து இரண்டாம் பாட்டோடே ஸங்கதி (ஜ்ஞாநலாபமே இத்யாதி) "அறியாதன அறிவித்து"(2) என்று ஜ்ஞாநலாபம் உண்டாயிற்று என்றபடி.

b (இனி–மேலே அந்வயம்) என்றது—"இனி" என்றதுக்கு - "உன பாதம் சேர்ந்தேனே" என்றத்தோடே அந்வயம் என்றபடி. c ஆர் ஞானங்களால் - ஆருடைய ஜ்ஞாநங்களாலும். ஆரென்று-உத்க்ருஷ்ட புருஷவாசி. d எடுக்கல் எழாத எந்தாய் - எடுக்கைக்கு எடுப்புண்ணாத என் ஸ்வாமி! என்று ஶப்தார்த்தம். e பேர்க்கப் பேராதிருக்கிற-சலிப்பிக்கச் சலியாதேயிருக்கிற

A திருவிருத்தம்-1.

ஈ - நாயனே! f அதாவது-து3ர்யோத4நனாலே பரிச்சே2தி3த்தல், g ராவணனாலே எடுக்கலா யிருத்தல் செய்ய அரிதாயிருக்கை. (கனிவார் h வீட்டின்பமே) i ''நீ'' என்றால் உள் கனிந்து பக்வமாயிருக்குமவர்களுக்கு i_2 மோக்ஷஸு2கமானவனே! j அன்றியே, ''நீ'' என்றால் இனியராயிருக்குமவர்கள் j_2 இருப்பிடத்திலே வந்து அவர்களுக்கு ஆநந்த3த்தை விளைக்குமவனே! அப்படி எங்கே கண்டோம்? என்னில்; k யசோதைப்பிராட்டி, l A தொல்லையின்பத்திறுதி கண்டாளிறே.

அ—சலிப்பிக்கச் சலியாதே. அறியப்பார்க்குமன்று அறியப்போகாத, எடுக்கப்பார்க்குமன்று எடுக்கப்போகாத என்று கூட்டிக்கொள்வது. f விவரணம் (அதாவது இத்யாதி3) து3ர்யோத4நாதி3 களுக்கும் அதிமயித ஜ்ஞாநங்களுண்டாயிருக்குமே. யத்3வா, அர்த்தா2ந்தரம் (அதாவது இத்யாதி3) ஆர் ஞானங்களால் எடுக்கல் எழாமையாவது என்றபடி. ஆர் ஞானங்களாலும் எழான், ஆர் எடுக்கிலும் எழான் என்று அந்வயம். இப்போது, '' ஆர் '' என்று - ஜ்ஞாந ஸம்ருத்3தி4 விவக்ஷிதமன்று; ஐஶ்வர்ய ஸம்ருத்3தி4 விவக்ஷிதம். c_2 எழுகை - விஷயீகரிக்கப் படுகை. ஐஶ்வர்யமத்தரான ப்ரதிகூலர் அறியாமலிருக்கையும் இவருக்கு உத்3தே3ஶ்யம் என்றபடி. c,c_2 ''ஆர் எடுக்கல் எழாத'' என்கிறவிடத்தில், ''ஆர்'' என்கிறது-பூ4லோகச்சா2ராயத்தைப்பற்ற. g 1. ''ந ஸங்க்2யே ப4ரதாநுஜ:'' என்றதுவும் உத்3தே3ஶ்யமிறே இவர்க்கு. h,i_2,j_2 விடு-மோக்ஷ:, க்3ருஹஞ்ச; i,i_2 தத்ர ப்ராத2மிகார்த்தே2ாதா3ஹரணத்வேந 2. ''ப4க்த்யா ஶாஸ்த்ராத்3வேத்3மி'' இதி ஸஞ்ஜயவ்ருத்தாந்தம், தத்ப்ரதிகோடித்வேந ''ஆர்'' இத்யஸ்ய உதா3ஹரணத்வேந த்4ருதராஷ்ட்ரஞ்ச வத3ந்தி. 3. ''மாயாம் ந ஸேவே'' இத்யாதி3. h ''வீட்டின்பம்'' இத்யஸ்ய அர்ச்சாவதாரபரத்வேந அர்த்தா2ந்தரமபி4ஹிதம் ஆசார்யஹ்ருத3யகாரை:. B''வீட்டின்பவின்பப்பாக் களில் த்3ரவ்யபா4ஷாநிருபணஸமம்'' இத்யத்ர. i_2(மோக்ஷஸு2கமானவன்) என்றது—''இச்செய்ய டைய நெல்''என்றால்-நெல்லை விளைக்கும் என்று காட்டுமாபோலே, மோக்ஷஸு2கத்தைக் கொடுக்கும் என்றபடி. k,l இப்படி செய்யக்கண்டவிடம் உண்டோ? என்ன (யசோதைப் பிராட்டி இத்யாதி3)

l (தொல்லையின்பத்திறுதிகண்டாள் இதி) பெருமாள்திருமொழி — A[முழுதும் வெண்ணெ யளைந்து தொட்டுண்ணும் முகிழிளம் சிறுதாமரைக் கையும், எழில்கொள் தாம்பு கொண்டடிப்பதற்கெள்குநிலையும் வெண்தயிர் தோய்ந்த செவ்வாயும், அழுகையும் அஞ்சிநோக்கு மந்நோக்கும் அணிகொள் செஞ்சிறு வாய் நெளிப்பதுவும், தொழுகையும் இவை கண்ட அசோதை தொல்லையின்பத்திறுதிகண்டாளே] C ''இவனைப்பெற்ற வயிறுடையாள்'' என்னும்படியிருக்கிற யசோதைப்பிராட்டி, அவனுடைய ஸௌஶீல்யாதி3களை ஒருபடிப்பட அநுப4விக்கையாலே, பழையதான ஆநந்த3த்தின் எல்லைகண்டாளே; அவளும் ஒருத்தியே! என்கிறார்—(முழுதும் வெண்ணெயளைந்து) ''கை நிறைந்தவளவும் வயிறு நிறையும்'' என்னும் மௌக்3த்4யத்தாலே

ஜீ—அதாவது-பரிச்சே2தி3த்து அறியப்போகாதிருக்கிற என்றபடி. எடுக்கப்பார்க்குமன்று எடுக்கப் போகாதிருக்கிற என்று கூட்டிக்கொள்வது. c,c_2''ஞானங்களால்''என்றது-ஶக்திக்கும் உபலக்ஷணம்; ''எடுக்கல் எழாத'' என்றது-அறியப்போகாமைக்கும் உபலக்ஷணம், f.g விவரணம் (அதாவது இத் யாதி3) h,i_2,j_2 விடு-மோக்ஷமும் க்3ருஹமும். i_2(மோக்ஷஸு2கமானவன்)மோக்ஷஸு2கத்தைக் கொடுக்கு மவன். j,j_2 வீட்டிலே வந்து ஆநந்த3த்தை விளைக்குமவன் என்று இரண்டாமர்த்த2ம். l (தொல்லை இத்யாதி3) பெருமாள்திருமொழி—பழையதான ஆநந்த3த்தினுடைய எல்லைகண்டாளே என்றபடி.

A பெருமாள்திரு 7-8. B ஆசார்யஹ்ருத3யம்-75. C பெரியாழ்திரு 2-2-6.

ஈ— m (என்கடற்படாவமுதே) n அவ்விரண்டு கோடியிலும் எண்ணவொண்ணுதபடியிருக்கிற n2 எனக்கு அயத்நலித்3த4 போ4க்4யனுனவனே! (தனியேன் o வாழ்முதலே)

அ—வெண்ணெய் முழுதும் அளைந்தானுயிற்று. (தொட்டுண்ணும்) ஆசார்யருடைய தீர்த்த2 ப்ரஸாத3ங்களைச் செலவழியாமல் நாள்தோறும் பேணி ஜீவிப்பாரைப்போலே, ''ஆஶ்ரிதஸ்பர்ஶமுள்ள வெண்ணெய் செலவழியிற்செய்வதென்?'' என்று தொட்டுத்தொட்டு நக்காநிற்குமாயிற்று.

(முகிழிளஞ்சிறு தாமரைக்கையும்) முகிழ் விரிந்து இளையதாய்ச் சிறியதாயிருக்கிற தாமரைப் பூப்போலேயிருக்கிற திருக்கையைக்கொண்டாயிற்று வெண்ணெய் அளைந்துண்டது. இப்படி கையுங்களவுமாய்க் கண்டவாறே, கிடந்ததொரு தாம்பையெடுத்துக் கிட்டச்சென்ருள்,-(எழில்கொள் தாம்புகொண்டடிப்பதற்கெள்கு நிலையும்) இவனைக் கட்டுகிற தாம்பாகையாலே அழகியதாயிருக்குமிறே. ''எடுத்த தாம்பைக்கொண்டு மெய்யே அடிக்கில் செய்வதென்?'' என்று நடுங்கிக் கொண்டு நிற்குமாயிற்று. (வெண்தயிர் தோய்ந்த செவ்வாயும்) பாவியேன், வாயதுகையதாகக் கிடீர் அகப்பட்டது! (அழுகையும்) இத்தையும் கண்டவாறே ''கையிருந்தபடியோ, வாயிருந்த படியோ இதென்செய்வது'' என்று உறுக்காநிற்குமே; ''உண்மைக்கு உத்தரமில்லை'' என்ருற் போலே வாய் கையாகக் காண்கையாலே கண்ணழிவு சொல்லப்போகாதே அழநிற்குமாயிற்று. அழப்புக்கவாறே ''வாய் வாய்'' என்னுமே,-(அஞ்சிநோக்கும்) தன் பேதைத்தனமெல்லாம் தோன்ற நோக்காநிற்கும்.

(அந்நோக்கும்) 'அந்நோக்கும்' என்னுமித்தனை. (அணிகொள் செஞ்சிறு வாய் நெளிப்பதும்) மீளவும் ஆற்ருமையாலே A''விம்மி விம்மி அழுகின்ற'' என்கிறபடியே அழகியதாய்ச் சிவந்து சிறிதான திருப்பவளத்தை நெளிக்கும். அதாவது-அழக்கோலும் என்றபடி. (தொழுகையும்) இவன் கோலினவாறே பொகட்ட கயிற்றைக் கட்ட எடுக்கும்; எடுத்தவாறே, ''பொடித்தவர்களுக்கு ப்ரஸாத3நம் அஞ்சலி'' என்று கைகண்டிருக்குமே; ''கைகண்ட பரிஹாரத்தைச் சடக்கெனச் செய்வோம்'' என்று தொழாநிற்குமாயிற்று. (இவை கண்ட அசோதை தொல்லையின்பத்திறுதிகண்டாளே) இப்படிப்பட்டவனுடைய ஸௌஶீல்யத்தை அனுப4வித்த யஶோதை3ப் பிராட்டியார், அநாதி3யான ஆநந்த3த்தினுடைய முடிவுகண்டாளே; அவளும் ஒரு பா4க்3யாதி4கையே என்கிருர்.

m (என்கடற்படாவமுதே) கடற்படுகையாவது-கடலிலே உண்டாகை; ''கடற்படாவமுதே'' என்கையாலே ப்ராப்யத்வம் சொல்லிற்று. n (அவ்விரண்டு கோடியிலும்) என்றது—அநாஶ்ரிதராய், ஶத்ருக்களாயிருக்கிற ராவணாதி3கோடியிலும், ஆஶ்ரிதையாய், அத்யந்தப4க்தியுக்தையாயிருக்கிற யஶோதா3தி3கோடியிலும் என்றபடி. n2 (எனக்கு) அத்3வேஷமாத்ரமுடைய எனக்கு என்றபடி. யத்3வா, ஶாஸ்த்ரஜந்யஜ்ஞாநாதி4ககோடௌ, ப4க்திமத்கோடௌ வா பரிக3ணநாநர்ஹஸ்ய, 1. ''யமேவைஷ வ்ருணுதே தேந லப்4யஸ் தஸ்யைஷ ஆத்மா விவ்ருணுதே தநூம் ஸ்வாம்'' இதி நிர்ஹேதுகவிஷயீகாரவிஷயீபூ4தஸ்ய மம இத்யர்த்த2:. o வாழ்முதலே-வாழ்ச்சிக்கு முதலானவனே! இவருக்கு வாழ்ச்சி ப4க3வத3நுப4வமிறே. p ஸம்ஸாரிஜநமத்4ய.

ஜீ— m (கடற்படா அமுதே) படுகை-உண்டாகை; ''கடற்படா அமுது'' என்கையாலே-ப்ராப்யத்வம் சொல்லிற்று. n (அவ்விரண்டு கோடியிலும்) என்றது—ஶத்ருக்களான ராவணாதி3களுடையவும், அதிஶயித ப4க்திமான்களான யஶோதா3தி3களுடைய கோடியிலும் என்றபடி. n2 (எனக்கு) அத்3வேஷமாத்ரமுடைய எனக்கு. o வாழ்முதலே-வாழ்ச்சிக்கு முதலானவனே! இவர்க்கு வாழ்ச்சி ப4க3வத3னுப4வமிறே. p ஸம்ஸாரிகளிருக்க, ''தனியேன்'' என்கிறதென்? என்ன

A பெரியாழ்-திரு 3-1-5.

சீ—தனியேனான என்னுடைய அநுபவத்துக்கு ப்ரதமஸுக்ருதமானவனே! p ஏகாக்ஷி ஏககர்ணிகள் நடுவேயிருந்தாற்போலே பிராட்டி, இவருக்கும் தனியாயிருக்குமிறே ஸம்ஸாரத்தில் இருப்பு. (பொழில் இத்யாதி) q தனிமையிலே வந்து உதவும்படியைச் சொல்லுகிறது. அத்விதீய மஹாவராஹ வேஷத்தைப் பரிக்ரஹித்து, ப்ரளயங் கொண்ட புவநங்களேழையும் எடுத்து. (நுனியார் கோட்டில் வைத்தாய்) நுனி யென்று - கூர்மை. ஆருகை - மிகுதி. கூர்மைமிக்க கோட்டிலே வைத்தாய் என்றபடி. r இத்தால்-ரக்ஷ்யவர்க்கத்தின் அளவல்லாத ரக்ஷகனுடைய பாரிப்பைச் சொல்லுகிறது.

(s இனி உன பாதம் சேர்ந்தேனே) t ப்ரளயங்கொண்ட பூமியை எடுத்தாற்போலே t₂ ஸம்ஸார ப்ரளயங்கொண்ட என்னை எடுத்தபோதே, தேவர் திருவடிகளை நான் கிட்டினேனேயன்றோ. uA "இமையோர் தலைவா-இந்நின்ற நீர்மை இனி யாமுறாமை" என்னும்படி அறிவைத் தந்தபோதே, உன் திருவடிகளைப் பெற்றேனேயன்றோ. 5.

அ—வர்த்தித்வேऽபி "தனியேன்" இதி கதமபிதததாதி இத்யத்ராஹ (ஏகாக்ஷி இத்யாதி) பிராட்டிக்கு ஏகாக்ஷி ஏககர்ணிகள் நடுவே இருப்புப்போலே இவர்க்கும் ஸம்ஸாரத்தில் இருப்புத் தனியாயிருக்குமிறே என்றபடி. 1."ப்ரியம் ஜநமபஶ்யந்தீம் பஶ்யந்தீம் ராக்ஷஸீகணம் । ஸ்வகணேந ம்ருகீம் ஹீநாம் ஶ்வகணைராவ்ருதாமிவ ॥" என்னக்கடவதிறே. 2. "தூர்ப்போதக்ரதுஸேந்த்ரியாணாம் மநோநுகத்ஞ்சராதிஷ்டிதே தேஹேऽஸ்மிந் புவஸிந்துநா பரிவ்ருதே தீநாம் தயாமாஸ்திதா: । அத்யத்வே ஹநுமத்ஸமோ குருணா ஸந்தர்ஶிதார்த்த: புமாந் லங்காருத்தவிதேஹராஜதநயாப்ராயோ லாலப்யதே ॥" என்றது அநுஸந்தேயம். q தனிமை-ரக்ஷாபேக்ஷா தசை. இந்த வாக்யத்திலே விவக்ஷிதமான தார்ஷ்டாந்திகத்தில் தனிமையைச் சொல்லிற்றாகவுமாம். 3. "ததஸ்ஸமுத்க்ஷிப்ய தராம் ஸ்வதம்ஷ்ட்ரயா மஹாவராஹ: ஸ்புடபத்மலோசந: । ரஸாதலாதுத்பலபத்ரஸந்நிப: ஸமுத்திதோ நீல இவாசலோ மஹாந் ॥" என்னக்கடவதிறே. r (இத்தால்) என்றது-"நுனியார்" என்கிற இத்தால் என்றபடி.

s,t பூர்வவாக்யார்த்தத்தை த்ருஷ்டாந்தீகரித்து "இனி" என்றதிலே நோக்காக அருளிச் செய்கிறார் (ப்ரளயங்கொண்ட இத்யாதி) t₂,u "ஸம்ஸார ப்ரளயங்கொண்ட என்னை எடுத்தபோதே" என்றதின் தாத்பர்யத்தை அருளிச்செய்கிறார் (இமையோர் தலைவா என்று) திருவிருத்தம். A (இமையோர் தலைவா) ஏவம்விதஸௌலப்யவிஶிஷ்டனான உன்னை ஆஶ்ரயித்தாரை அநுபவிப்பிக்கைக்காக ஸதாதர்ஶநபரரான 8 அயர்வறும் அமரர்களுக்கு அதிபதியானவனே ! A (இந்நின்ற நீர்மை) இவற்றிலே நிலைநின்று போந்த வாஸநாருசிகளாகிற ஸ்வபாவ விஶேஷத்தை.

ஜீ—(ஏகாக்ஷி இத்யாதி) பிராட்டிக்கு ஏகாக்ஷி ஏககர்ணிகள் நடுவிருப்புப்போலே, இவர்க்கும் ஸம்ஸாரத்தில் இருப்புத் தனியாயிருக்கும் என்றபடி. 1. "ப்ரியம் ஜநமபஶ்யந்தீம்" இத்யாதி. q (தனிமையிலே) ரக்ஷாபேக்ஷாதசையிலே. r (இத்தால்) "நுனியார்" என்கிற இத்தால்.

s,t பூர்வவாக்யார்த்தத்தை த்ருஷ்டாந்தீகரித்துக்கொண்டு, "அறியாதன அறிவித்து"(2) என்றத்தைக் கடாக்ஷித்து "இனி" என்றதுக்கு பாவம் (ப்ரளயங்கொண்ட இத்யாதி) uA பொய்ந்நின்ற ஞானத்தில் விஶேஷகடாக்ஷபரமாகத் தாத்பர்யாந்தரம் (இமையோர் தலைவா இத்யாதி) திருவிருத்தம் — நித்யஸூரிகளுக்குத் தலைவனானவனே ! இவற்றில் நிலைநின்று

A திருவிருத்தம்-1. 8 1-1-1.

6. சேர்ந்தார் தீவினைகட் கருநஞ்சைத் திண்மதியைத்
தீர்ந்தார் தம்மனத்துப் பிரியா தவருயிரைச்
சோர்ந்தே போகல்கொடாச் சுடரை அரக்கியைமூக்
கீர்ந்தா யையடியே னடைந்தேன் முதல்முன்னமே.

அ—A (இனியாமுருமை) நிர்ஹேதுககடாக்ஷ மூலமான ஜ்ஞாநலாபத்தையுடைய, பின்பு உன் அங்கீகார பலத்தையுடைய நாங்கள் அணுகாதபடி. s,t யத்வா, ''இனி'' என்றதுக்கு • கீழ் ''அறியாதன அறிவித்து'' (2) என்றத்தைக் கடாக்ஷித்து (ப்ரளயங்கொண்ட இத்யாதி) s மேலிற் பாட்டில் ''முதல்முன்னமே'' என்றவிடத்தில் மூன்றும் அர்த்தத்துக்குச் சேர, ''இனி'' என்றதுக்கு மூன்றும் அர்த்தமாக இன்னமும் ஓரர்த்தம் அத்யாஹரித்துக்கொள்வது. அதாவது—B வாயுந்திரையுகளிலே வ்யஸநம் தீர C ஊனில் வாழுயிரிலே ஸம்ஶ்லேஷித்தபோதே உன பாதம் சேர்ந்தேனேயன்றோ என்று. t ஏதாத்ருஶார்த்தாத்யாஹாரதோऽபி, ''ப்ரளயங்கொண்ட'' இதிவாக்யஸ்யைவ ஏதாத்ருஶார்த்தாந்தரபரத்வம் ஸ்யகிதி ப்ரதிபாதி; t ஸம்ஸாரப்ரயுக்தோ ய:, B வாயுந்திரையுகள் ப்ரகரணோக்தவிஶ்லேஷவ்யஸநார்ணவ:, தத்ர மக்நம் மாமிதி. அத்ர அதிகாரபேதப்ரஸங்கே 1. ''ராஜ்ஞோ யத்வா ஜ்ஞாயதே ப்ரீதிபாத்ரம்'' இத்யாதி. s தஸ்மாத், ''இனி'' இத்யஸ்ய அர்த்தத்வயம், அர்த்தத்ரயமிதிவா அங்கீகார்யம்; t,u நது ''ப்ரளயங்கொண்ட'' இத்யாதி வாக்யத்வயம் ஏகார்த்தமிதி; ததாநீம் உத்தரகாதயா: பூர்வாவதாரிகா ந ஸங்கச்சேதேத்யபி போத்யம். ''ஆர் ஞானங்களால் என்று தொடங்கி, வாழ்முதலே! ஓரேனமாய் பொழிலேழும் நுனியார் கோட்டில் வைத்தாய்; இனி உன பாதம் சேர்ந்தேனே.'' என்று அந்வயம். ''ஆர் ஞானங்களால் என்று தொடங்கி நுனியார் கோட்டில் வைத்தாய்! இனி உன பாதம் சேர்ந்தேனே'' என்று உரை அந்வயம். 5.

ஜீ—போந்த வாஸநாருசிகளாகிற ஸ்வபாவ விஶேஷங்களை, உன் கடாக்ஷம் பெற்ற நாங்கள் அடையாதபடி இத்யர்த்த:. மேலிற்பாட்டிலே ''முதல்முன்னமே'' என்ற பதத்தின் மூன்றும் அர்த்தத்துக்குச்சேர ''இனி'' என்றதுக்கும் மூன்றும் அர்த்தமாக இன்னமும் ஓரர்த்தம் அத்யாஹரித்துக்கொள்வது; அதாவது - B வாயுந்திரையுகளில் வ்யஸநம் தீர, C ஊனில் வாழுயிரிலே ஸம்ஶ்லேஷித்தபோதே, உன பாதம் சேர்ந்தேனேயன்றோ என்று. s ஆக, ''இனி'' என்றதுக்கு - மூன்று அர்த்தம், அர்த்த த்வயம் வா. ''ஆர் ஞானங்களால் தொடங்கி, வாழ்முதலே! ஓரேனமாய் பொழிலேழும் நுனியார் கோட்டில் வைத்தாய்; இனி உன பாதம் சேர்ந்தேனே'' இத்யந்வய:, m,o ''என்கடற்படாவமுது'' என்கையாலே ப்ராப்யத்வமும், ''தனியேன் வாழ்முதல்'' என்கையாலே ப்ராபகத்வமும் சொல்லிற்று. 5.

ஆதே— அஞ்சாம் பாட்டு. ''எத்தனையேனும் அதிஶயிதஜ்ஞாநராலும் ஸ்வயத்நத்தாலே பார்க்குமன்று பேர்க்கப் பேராதிருக்கிற என் நாயனே! ''நீ'' என்றால் கனிந்திருக்கிறவர்களுடைய வீட்டிலே வந்திருக்கும் இன்பமே! என்னுடைய அக்லேஶலப்தமான அம்ருதமே! தனியேனான எனக்கு வாழ்கைக்கு முதலானவனே! ஸப்தலோகங்களையும், ஒரு விலக்ஷணமான வராஹமாய்க் கூர்மை நிறைந்திருக்கிற எயிற்றிலே வைத்தாய்; இனி இப்படி செய்தபோதே பண்டே உன் திருவடிகளைக் கிட்டினேனன்றோ'' என்கிறார்—இனி இத்யாதியால். 5.

A திருவிருத்தம்-1. B 2-1. C 2-3.

ஆ— 6. வ்யா:— (சேர்ந்தார்) "போனகாலமும் ஸம்ச்லேஷித்தோம்" என்று தமக்குத் தோற்றும்படி எம்பெருமானோடே தாம் ஸம்ச்லேஷிக்கையாலே—"ஆச்ரிதருடைய ஸ்வவிஷய தி₄வ்யஜ்ஞாந விரோதி₄பாபங்களுக்கு நஞ்சாய், அவர்களுக்கு ஸ்வவிஷய த்₃ருட₄ஜ்ஞாநப்ரத₃னாய், இப்படி தன்னுடைய ப்ரஸாத₃த்தாலே லப்₃த₄ஜ்ஞாநராகையாலே ஸம்யக்₃வ்யவஸிதராயிருந்தவர்களை ஸம்ஸாரத்தில் புகவிடாதே அவர்களோடு பிரியாதே ஸம்ச்லேஷிக்கும் ஸ்வபா₄வனுமாய், ஆச்ரிதவிரோதி₄நிரஸநஸ்வபா₄வனுமாயிருந்த உன்னோடு இன்றோ அடியேன் ஸம்ச்லேஷிக்கப்பெற்றது. இவ்வாத்மாவுள்ளவன்றே பெற்றேனன்றோ?" என்கிறார். 6.

ஒ— அவ:— ஆறும் பாட்டில் — அநாதி₃காலம் விச்லேஷித்த விச்லேஷமெல்லாம் தெரியாதபடி எம்பெருமான் தன்னோடே ஸம்ச்லேஷிக்கையாலே, 'இன்றோ பெற்றது, இவ்வாத்மாவுள்ளவன்றே தேவரீரைப் பெற்றேனல்லவோ?' என்கிறார்.

வ்யா:— (சேர்ந்தார் என்று தொடங்கி) ஆச்ரிதருடைய பாபங்களை மறுவலிடாதபடி போக்குவதுஞ்செய்து, ஒருவராலும் கலக்கவொண்ணாத அறிவைக்கொடுக்கும் ஸ்வபா₄வமாய், உனக்கே தீர்ந்து, உன்னாலல்லது செல்லாதேயிருக்கிறவர்கள் ஹ்ருத₃யத்தினின்றும் ஒருகாலும் பிரியாதேயிருந்து, உன்னைப்பிரிந்து அவர்கள் ஆத்மா மங்கிப்போகாதபடி பரிஹரித்து, அத்தாலே உஜ்ஜ்வலனாய், பிராட்டியோட்டை ஸம்ச்லேஷத்துக்கு விரோதி₄யான சூர்ப்பணகி₂யைப் போக்கினாற்போலே அவர்களோட்டைப் பரிமாற்றத்துக்கு விரோதி₄யைப் போக்கும் ஸ்வபா₄வனானவனே. 6.

ப— 6. அவ:— அநந்தரம், இந்த ப்ராப்தி ஸ்வரூபப்ரயுக்தமாகையாலே அநாதி₃ஸித்₃த₄மன்றோ என்கிறார்.

சேர்ந்தார்—(உன்னை) அடைந்தவர்களுடைய, தீ—க்ரூரமான, வினைகட்கு—பாபங்களுக்கு, அரு—ஆற்றவரிய, நஞ்சை—நஞ்சாய், திண்மதியை—திண்ணிதான மதியாகிற வ்யவஸாயந்தானாய் நிற்கிறான் என்னலாம்படி இதுக்கு உத்பாத₃கனாய், தீர்ந்தார் தம்–அந்த அத்₄யவஸாயத்தையுடையவர்களுடைய, மனத்து–மனஸ்ஸிலே, பிரியாது — விடாதே, அவர் உயிரை—அவர்கள் ஆத்மவஸ்துவை, சோர்ந்தே-(என்றும் விஷயாந்தரங்களிலே புக்குச்) சோர்ந்து, போகல்கொடா-போகக்கொடாதே, சுடரை—(தன் வடிவையே அவர்களுக்கு விஷயமாக்கும்) உஜ்ஜ்வல ஸ்வபா₄வனாய், (அவர்கள் விஷயருசியை) அரக்கியை—சூர்ப்பணகி₂யை, மூக்கீர்ந்தாயை—அழித்தாற்போலே அழித்துக்கொடுக்கவல்ல உன்னை, அடியேன்—உனக்கு சேஷபூ₄தமான ஸ்வரூபத்தையுடைய நான், முதல் முன்னமே — முதலுக்கு முன்னே, அடைந்தேனே—அடைந்தேனல்லவோ ?

A மயர்வற மதிநலம் அருளுவதற்கு முன்னே ப்ராப்தி உண்டல்லவோ என்று கருத்து. 6.

A 1-1-1.

இ— அவ:— ஆறும் பாட்டில் — "இனி உன பாதம் சேர்ந்தேனே" என்றார்; "இனி" என்று விசேஷிக்கவேணுமோ? முன்பே உன்னைப்பெற்றேனல்லேனோ? என்கிறார்.

வ்யா:— **(சேர்ந்தார்)** கெடுமரக்கலம் கரைசேர்ந்தாற்போலே இவனைக் கிட்டினவர்கள். **(தீவினைகட்கருநஞ்சை)** அவர்களுடைய பாபத்துக்கு ஆற்றப் போகாத நஞ்சானவனை. **(திண்மதியை)** விரோதி4யைப் பரிஹரிக்கையன்றிக்கே, தன்னாலும் கலக்கவொண்ணாத அத்4யவஸாயத்தைக் கொடுக்குமவனை. **1. "त्वयापि प्राप्तमैश्वर्यं यतस्तं तोषयाम्यहम्। नाहमाराधयामि त्वां तव बद्धोऽयमञ्जलिः॥" (த்வயாபி ப்ராப்தமைஶ்வர்யம் யதஸ்தம் தோஷயாம்யஹம்। நாஹமாராத4யாமி த்வாம் தவ ப3த்3தோ4ऽயமஞ்ஜலி:॥)** அம்ப3ரீஷன் தபஸ்ஸு பண்ணாநிற்க, ஸர்வேஶ்வரன் இந்த்3ரவேஷத்தை த4ரித்துக்கொண்டு சென்று, "உனக்கு வேண்டுமவற்றை வேண்டிக்கொள்" என்ன; "நான் உன்னை ஆராதி4க்குமவனல்லேன் காண்; என்னை ஸமாதி3ப4ங்க3ம் பண்ணாதே போகவல்லையே? உன்னைக் கும்பிடுகிறேன்" என்றானிறே. **(தீர்ந்தார் இத்யாதி3)** தன்னையொழியச் செல்லாதவர்கள் தீர்ந்தாராகிறார். அவர்களுக்குச் செல்லிலும் தனக்குச் செல்லாதாயிருக்கை. **(அவர் உயிரை இத்யாதி3)** விஶ்லேஷத்தில் நீர்ப்பண்டமாய் மங்கிப்போம்படியாயிற்று அவர்கள்படி. அவர்கள் ஆத்மாவை மங்கிப்போக விட்டுக்கொடான். **(சுடரை)** அவர்கள் நோவுபடாத இத்தால் தனக்கு உண்டான ஔஜ்ஜ்வல்யம்; **2. "कृतकृत्यस्तदा" (க்ருதக்ருத்யஸ்தத3ா).** **(அரக்கியை மூக்கீர்ந்தாயை)** அவர்களோட்டைக் கலவிக்கு வரும் ப்ரதிப3ந்த4கங்கள் சூர்ப்பணகி2 பட்டது படுமத்தனை; "ஈர்ந்தாயை" என்கிறார், **3. "रामस्य दक्षिणो बाहुः" (ராமஸ்ய த3க்ஷிணோ பா3ஹு:)** என்கிற ப்ரஸித்3தி4யாலே. **(அடியேன் அடைந்தேன் முதன்முன்னமே)** அநாதி3காலம் இழந்த இழவை மறக்கும்படி வந்து கலக்கையாலே, இன்றோ பெற்றது? இவ்வாத்மாவுள்ளவன்றோ பெற்றேனல்லேனோ? ஶேஷத்வம் ஸ்வதஸ்ஸித்3த4ம்; அசித்ஸம்ஸர்க்க3ம் புழுதியேறினவோபாதி; அத்தை மறக்கும்படி கலந்தானாகையாலே சொல்லலாமிறே. ஸம்ஸாரிகளில் வ்யாவ்ருத்தனாக்கி, முறையை அறிவித்த அன்றே பெற்றேனல்லேனோ? என்றுமாம். A வாயுந்திரையுகளில் - முன்பு ஸம்ஶ்லேஷித்த தேற்றமும் கலங்கி விஶ்லேஷமேயாய்ச் சென்றாற்போலே கலவியின் மிகுதியாலே அத்தை மறந்து, முன்பே பெற்றேனல்லேனோ? என்றுமாம். **(முதல்முன்னமே)** முன்பே; பழையதாக என்றபடி. 6.

அ— அவ:— ஆறும் பாட்டு. a "இனி உன பாதம் சேர்ந்தேனே" என்றார்; a_1 "இனி" என்று விசேஷிக்கவேணுமோ? B பொய்ந்நின்ற ஞானத்திலே நீ விசேஷ கடாக்ஷம் பண்ணினபோதே a_2 கிட்டிற்றிலேனோ? என்னுதல்; b அன்றிக்கே, ஸ்வரூபத்தை

 A 1-2. B திருவிருத்தம்-1.

ஈ—அநுஸந்தி4த்தவாறே b_2 ஸ்வாபா4விக ஶேஷத்வமேயாய் b_3 நிலைநின்ற ஆகாரம், நடுவுள்ளது வந்தேறியாய்த் தோற்றுகையாலே சொல்லுகிறாராகவுமாம்.

வ்யா:—c சேர்ந்தாருண்டு—c_2 1. "द्विधा भज्येयमप्येवं न नमेयं तु कस्यचित्" (த்3விதா4 ப4ஜ்யேயமப்யேவம் ந நமேயம் து கஸ்யசித்) என்னும் c_3 நிர்ப3ந்த4மில்லாதவர்கள்.

அ— ஆறும் பாட்டு. (சேர்ந்தார் இத்யாதி3) a.b2. "ஸர்வவ்யாக்2யாவிகல்பாநாம் த்3வயமிஷ்டம் ப்ரயோஜநம்। பூர்வத்ராபரிதோஷோ வா விஷயவ்யாப்திரேவ வா ॥" என்கிற ந்யாயத்திலே அவதாரிகாத்3வயம். a_2 (இனி என்று விஶேஷிக்கவேணுமோ) "அறியாதன அறிவித்து" என்று விஶேஷிக்கவேணுமோ? என்றபடி; யத்3வா, "இத்திருவாய்மொழியில் பெற்ற பேற்றை லபி4த்த போதே" என்று விஶேஷிக்கவேணுமோ என்றபடி என்னவுமாம். a_3 "கிட்டிற்றிலேனோ" என்ற அநந்தரம்-"என்கிறார்"என்று ஶேஷம். b(அன்றிக்கே இத்யாதி3) இவ்வவதாரிகையிலே,—"இனி" என்று விஶேஷிக்கவேணுமோ என்கிறது - A பொய்ந்நின்ற ஞானத்திலே B மயர்வற மதிநலம் அருளினபோதே பெற்றேனேயன்றோ என்று விஶேஷிக்கவேணுமோ? என்றபடி. b_2.b_8 (நிலைநின்ற ஆகாரம் ஸ்வாபா4விக ஶேஷத்வமேயாய்) என்று அந்வயம். ராஜபுத்ரன் வேடன் கையிலே அகப்பட்டுத் தன்னை வேடனாக ப்ரதிபத்திபண்ணி, அறிந்தவர்கள் சொன்னவாறே, தன்னை "இன்னான்" என்று அறியுமாபோலே, ஸ்வரூபத்தை அநுஸந்தி4த்தவாறே, ஸ்வாபா4விகாகாரம் ஶேஷத்வமேயாய் நடுவுள்ளது வந்தேறியாய்த் தோற்றுகையாலே, "பண்டே அடைந்தேனேயன்றோ" என்கிறார் என்றபடி.

c மேல் "தீர்ந்தார்" என்று சொல்லுகையாலே, அத்தோடு புநருக்தமாகாமைக்காக "ஆபி4முக்2யமுடையவர்கள்" என்று வ்யாக்2யாநம் பண்ணுகிறார் (சேர்ந்தாருண்டு என்று தொடங்கி) c_3 நிர்ப3ந்த4மில்லாதவர்கள்-அத்3வேஷாதி3களுடையவர்கள் என்றபடி. d,e இவர்களை

ஜீ— ஆறும் பாட்டு. (சேர்ந்தார் இத்யாதி3) a,b கீழிற்பாட்டில், "இனி" என்றதின் அர்த்த2 த்3வயாநுகு3ணமாக அவதாரிகாத்3வயம் (இனி உன பாதம் இத்யாதி3) a_2 (இனி என்று விஶேஷிக்க வேணுமோ) "அறியாதன அறிவித்த" என்று விஶேஷிக்கவேணுமோ? என்றபடி. a_3 "கிட்டிற்றிலேனோ" என்ற அநந்தரம் "என்கிறார்" என்று ஶேஷம். b (அன்றிக்கே இத்யாதி3) a_2 இவ்வவதாரிகையிலே, (இனி என்று விஶேஷிக்கவேணுமோ) என்கிறது - A பொய்ந்நின்ற ஞானத்திலே B மயர்வற மதிநலம் அருளினபோதே பெற்றேனேயன்றோ என்று விஶேஷிக்கவேணுமோ? என்றபடி. b_3,b_8 (நிலைநின்ற ஆகாரம் ஸ்வாபா4விக ஶேஷத்வமேயாய்) என்று அந்வயம். ஸ்வரூபத்தை அநுஸந்தி4த்தவாறே, ஸ்வாபா4விகாகாரம் ஶேஷத்வமேயாய், நடுவுள்ளது வந்தேறியாய்த் தோற்றுகையாலே, பண்டே அடைந்தேனேயன்றோ என்கிறார் என்றபடி.

c மேலே, "தீர்ந்தார்" என்று சொல்லுகையாலே, அத்தோடே புநருக்தமாகாமைக்காக, "ஆபி4முக்2யமுடையவர்கள்" என்று அர்த்த2ம் (சேர்ந்தாருண்டு இத்யாதி3) c_2 நிர்ப3ந்த4மில்லாதவர்கள் - அத்3வேஷாதி3களுடையவர்கள். c_2 யுத்3த4காண்டே3 ஷட்த்ரிம்ஶே ராவண:— 1. "த்3விதா4 ப4ஜ்யேயம்" இத்யாதி3 ! பூர்வமேவ லிகி2தம். d,e இவர்களை "சேர்ந்தார்"

ப்ர—ஆறும் பாட்டு. $c_2$1.(சேர்ந்தார்) युद्धकाण्डे षट्त्रिंशे—"द्विधा भज्येयमप्येवं न नमेयं तु कस्यचित्। एष मे सहजो दोषः स्वभावो दुरतिक्रमः॥ ११॥"

A திருவிருத்தம்-1. B 1-1-1.

ஈ—(d சேர்ந்தார்) e கெடுமரக்கலம் கரைசேர்ந்தாற்போலே இவனைக் கிட்டினவர்கள். f அநாதி3காலம் ஸம்ஸரித்துப் போந்த ஆத்மா ஸர்வேச்'வரனைக் கிட்டுகையாவது—கரை சேருகையிறே. gA இக்கரையேறினார்களிறே அவர்கள். (தீவினைகட்கருநஞ்சை) அவர்களுடைய ப்ராப்திப்ரதிப3ந்த4க கர்மங்களுக்குக் h/ காற்றவொண்ணாத நஞ்சான வனை. (i திண்மதியை) முன்பே சேர்ந்திருக்குமவர்களுக்குத் திண்ணியதான மதியைக் கொடுக்குமவனை. j அம்ப3ரீஷன் தபஸ்ஸு பண்ணாநிற்க, ஸர்வேச்'வரன் இந்த்3ர வேஷத்தை த4ரித்துக்கொண்டு சென்று, "உனக்கு வேண்டியவற்றை வேண்டிக் கொள்" என்ன, "நான் உன்னை ஆராதி4க்குமவனல்லேன்காண்; என்னை k ஸமாதி4ப4ங்க3ம் பண்ணாதே போகவல்லையே? உன்னைக் l கும்பிடுகிறேன்" என்றானிறே. m1. "नाहमाराधयामि त्वां तव बद्धोऽयमञ्जलिः" (நாஹமாராத4யாமி த்வாம் தவ ப3த்3தோ4ऽய மஞ்ஜலி:) என்று தானே அழிக்கப்பார்க்குமன்றும் அழிக்கவொண்ணாதபடியான திண்ணிய மதியைக் கொடுக்குமவனை. (n தீர்ந்தார் இத்யாதி3) o 2."जलस्मत्स्याविवोद्धृतौ'

அ—"சேர்ந்தார்" என்கிறதென்? என்ன (கெடுமரக்கலம் இத்யாதி3) e கெடுமரக்கலம்-வழிதப்பின ஓடம். f கரைசேர்ந்தாற்போலே ஆனபடியென்? என்ன (அநாதி3காலம் இத்யாதி3) g (இக்கரை இத்யாதி3) A "அக்கரையென்னும் அனத்தக்கடலுளழுந்தி" இத்யாதி3; பெரியாழ்வார் திருமொழி. அக்கரை - ஸம்ஸாரத்திலிருக்கச் செய்தே, ஜ்ஞாநம் பிறந்தபோது அது தூ3ரமானபடி; விபீ4ஷணனுக்கு அக்கரை இக்கரையாயிற்றிறே; "ஸம்ஸாரம் அநர்த்த2ம்" என்னும் ப்ரஸித்3தி4; 3. "விஷயாக்ராந்தசேதஸாம்". h (காற்றவொண்ணாத) ப்ரத்யௌஷத4மிட்டுக் காக்கவொண்ணாத என்கை. i (திண்மதியை) 4. "த3தா3மி பு3த்3தி4யோக3ம் தம்". j அப்படி கொடுத்தவிடமுண்டோ? என்ன (அம்ப3ரீஷன் இத்யாதி3) k (ஸமாதி4ப4ங்க3ம் பண்ணாதே) 5. "ஸம்ஸாரஸ்யாதாபீ4தாஸ் த்ரித3சா: பரிபந்தி2ந:" இத்யாதி3. l (கும்பிடுகிறேன்) அஞ்ஜலி பண்ணுகிறேன். m உக்தார்த்த2த்துக்கு ப்ரமாணம் அருளிச்செய்யாநின்றுகொண்டு, இத்தால் ப2லிதமான ப்ரமேயத்தை "திண்மதி" என்றத்தோடே சேர்த்து அருளிச்செய்கிறார் (நாஹம் இத்யாதி3) n "தீர்ந்தார்" என்று ப்ராப்யத்வராநிஷ்ட2ரைச் சொல்லுதல். ப்ராப்ய ப்ராபக

ஜீ—என்கிறதென்? என்ன (கெடுமரக்கலம் இத்யாதி3) e கெடுமரக்கலம்-வழிதப்பின ஓடம். f கரை சேர்ந்தாற்போலே ஆனபடியென்? என்ன (அநாதி3காலம் இத்யாதி3) g இத்தை ப்ரமாணமுகே2ந அருளிச்செய்கிறார் (இக்கரை இத்யாதி3) பெரியாழ்வார்திருமொழி; A "அக்கரையென்னும்" இத்யாதி3-பாட்டடி. அக்கரை-ஸம்ஸாரம். g இக்கரை-பரமபத3ம்; h காக்க(ற்ற)வொண்ணாத - ப்ரத்யௌஷத4மிட்டுக் காக்கவொண்ணாத. i திண்ணிதான மதி - த்3ருட4ாத்4யவஸாயம்; "திண் மதியை" என்கிற ஸாமாநாதி4கரண்யம் ஜந்யஜநகபா4வ நிப3ந்த4நம். j அப்படி கொடுத்த விடமுண்டோ? என்ன (அம்ப3ரீஷன் இத்யாதி3) m உக்தார்த்தே2 ப்ரமாணம் வத3ந் ஏதேந ப2லி தார்த்த2ஞ்சாஹ (நாஹம் இத்யாதி3) ஸ்ரீவிஷ்ணுத4ர்மே த்3விதீயேऽத்4யாயே—1. "வரார்த்தி2நாம் த்வம் வரத3 ப்ரயச்சா2பி4மதாந் வராந்" இத்யுத்தரார்த்த4ம். n "தீர்ந்தார்" என்றதுக்கு அர்த்த2

ப்ர— m1. (திண்மதியை) श्रीविष्णुधर्मे द्वितीयाध्याये—"नाहमाराधयामि त्वां तव बद्धोऽयमञ्जलिः। वरार्थिनां त्वं वरद प्रयच्छाभिमतान् वरान् ॥"

A பெரியாழ்திரு 5-3-7. / (பா) காக்கவொண்ணாத.

ஈ-(ஜலாந்மத்ஸ்யாவிவோத்3த்4ருதௌ) என்று தன்னைப் பிரியமாட்டாதேயிருக்குமவர்கள் நெஞ்சைவிட்டுப் போகமாட்டாதே, அவர்கள் உயிர் தன்னைப்பிரிந்து o2 த்3ரவீபூ4தமாய் மங்கிப்போகக் கொடாதே, o3 "அது தன்பேறு" என்னுமிடம் வடிவிலே தோன்ற இருக்குமவனை. p தீர்ந்தாருண்டு - உபாயத்தில் p2 துணிவுடையார். அவர்களாகிறார் - "ப்ராப்ய ப்ராபகங்களிரண்டும் அவனே" என்றிருக்குமவர்கள். அவர்கள் தன்னைப் பிரிந்து நோவுபடாதபடி அவர்கள்நெஞ்சிலே இருக்குமவன் என்றுமாம். (அரக்கியை மூக்கீர்ந்தாயை) பிராட்டியோட்டை ஸம்ஶ்லேஷ விரோதி4யைப் போக்குமாபோலே யாயிற்று அவர்களுடைய விரோதி4களைப் போக்கும்படியும். q ஆனால், இவனோ பின்னை அவள் மூக்கறுத்தான்? என்னில்; ஆம்; கையாலே அறுக்கவேணுமே; r1. "रामस्य दक्षिणो बाहुः" (ராமஸ்ய த3க்ஷிணோ பா3ஹு:) என்னக்கடவதிறே.

(s அடியேன் இத்யாதி3) t ஶேஷபூ4தனான நான் t2 பண்டே அடைந்தேனே யன்றோ. (s அடியேன் அடைந்தேன் s2 முதன்முன்னமே) u அநாதி3காலம் இழந்த

அ-நிஷ்ட2ரைச்சொல்லுதல். o முந்தின அர்த்த2ம் (ஜலாந்மத்ஸ்யாவிவோத்3த்4ருதௌ இத்யாதி3) p இரண்டாமர்த்த2ம் (தீர்ந்தாருண்டு-உபாயத்தில் இத்யாதி3) o2 "சோர்ந்தே / போகல்கொடா" என்கிறதுக்கு அர்த்த2ம் (த்3ரவீபூ4தமாய் மங்கிப்போகக் கொடாதே என்று) o3 "சுடர்" என்கிறதின் தாத்பர்யம் (அது தன்பேறு இத்யாதி3) p2 துணிவு - அத்4யவஸாயம். q தடஸ்த2ஶங்கையை அநுவதி3த்துப் பரிஹரிக்கிறார் (ஆனால் இத்யாதி3)

s "அடியேன் அடைந்தேன் முதன்முன்னமே" என்றதுக்கு இரண்டு பொருள்; t முந்தினது (ஶேஷபூ4தன் இத்யாதி3) u இரண்டாவது (அநாதி3காலம் இத்யாதி3) அதாவது த3ரித்3ரனு

ஜீ-த்3வயம்; ப்ராப்யத்வரா நிஷ்ட2ர் என்னுதல், ப்ராப்யப்ராபகநிஷ்ட2ர் என்னுதல். o ப்ரத2மார்த்த2ம்(ஜலாந்மத்ஸ்யௌ இத்யாதி3) o2 "சோர்ந்தே / போகல்கொடா" என்கிறதுக்கு அர்த்த2ம்(த்3ரவீபூ4தமாய் மங்கிப்போகக்கொடாதே) என்று. o3 "சுடர்" என்றதின் தாத்பர்யம் (அது தன்பேறு இத்யாதி3) p த்3விதீயார்த்த2ம் (தீர்ந்தாருண்டு இத்யாதி3) p2 துணிவு-அத்4யவஸாயம். q தடஸ்த2 ஶங்கையை அநுவதி3த்துப் பரிஹரிக்கிறார் (ஆனால் இத்யாதி3) r (ராமஸ்யேத்யாதி3) ஆரண்ய காண்டே3 சதுஸ்த்ரிம்ஶே ராவணம் ப்ரதி ஶூர்ப்பணகா2—1. "ப்4ராதா சாஸ்ய" இத்யாதி3—1. லக்ஷ்மணோ நாம வீர்யவாந் அமர்ஷீ து3ர்ஜயோ ஜேதா விக்ராந்தோ பு3த்3தி4மாந் ப3லீ । ராமஸ்ய த3க்ஷிணோ பா3ஹுர் நித்யம் ப்ராணோ ப3ஹிஶ்சர: ॥".

t த்3விதீயாவதாரிகைக்குச்சேர அருளிச்செய்கிறார் (ஶேஷபூ4தனான இத்யாதி3) ப்ரத2மாவதாரிகைக்குச்சேர, "அறியாதன அறிவித்தபின்பு என்று விஶேஷிக்கவேணுமோ? A பொய்ந்நின்ற ஞானத்திலே விஶேஷகடாக்ஷம் பண்ணினபோதே கிட்டிற்றிலனோ" என்று த்3விதீயார்த்த2ம்

ப்ர—r1. (மூக்கீர்ந்தாயை) आरण्यकाण्डे चतुस्त्रिंशे मारीचस्य प्रथमहितवचनं श्रुत्वा प्रत्यागतं रावणं प्रति शूर्पणखा—"भ्राता चास्य महातेजा गुणतस्तुल्यलक्षणः। अनुरक्तश्च भक्तश्च लक्ष्मणो नाम वीर्यवान्॥१२॥ अमर्षी दुर्जयो जेता विक्रान्तो बुद्धिमान् बली। रामस्य दक्षिणो बाहुर्नित्यं प्राणो बहिश्चरः॥१३॥"

A திருவிருத்தம்.1. / "புகல்" என்னும் பாட2ம் பலவிடங்களில் காண்கிறது.

ச—இழவை மறக்கும்படி வந்து கலக்கையாலே இன்றோ பெற்றது, இவ்வாத்மா உள்ள வன்றே பெற்றேனல்லேனோ? p_1 என்றுமாம். v B வாயும் திரையுகளில்-கீழ் ஸம்ஶ்லேஷித்த தேற்றம்போய்க் கலங்கி விஶ்லேஷமேயாய்ச் சென்றாற்போலே, இங்கு கலவியின் மிகுதியாலே அத்தை மறந்து முன்பே பெற்றேனல்லேனோ ? என்கிறார் என்றுமாம்.

அ—யிருப்பானொருவனுக்கு ஐஶ்வர்யமுண்டானால், பழைய தௌர்பாக்யத்தை மறந்து, ''முன்னம் ஒருகால் தரித்ரனாயிருந்தோமோ, இதுவேயன்றோ ஸ்வபாவம்'' என்னுமாபோலே, இவரும் அநாதிகாலம் ஆத்மாவுள்ளவன்றே பெற்றேனேயல்லேனோ? என்கிறார் என்றபடி. V அப்படி அவன் வந்து கலந்தால் அநாதிகாலம் இழந்த இழவெல்லாம் மறைந்துவிடுமோ? என்ன (வாயும்திரை யுகளில் என்று தொடங்கி) இந்த வாக்யம்-இரண்டாம் அர்த்தத்தை த்ருஷ்டாந்த பூர்வகமாக விவரிக்கிறதாகையாலே அர்த்தாந்தரமன்று. t யத்வா, இரண்டாம் அவதாரிகைக்குச் சேர அருளிச்செய்கிறார் (ஶேஷபூதனை இத்யாதி) முந்தின அவதாரிகைக்குச் சேர ''அறியாதன அறிவித்தபின்பு என்று விஶேஷிக்கவேணுமோ? A பொய்ந்நின்ற ஞானத்திலே விஶேஷ கடாக்ஷம் பண்ணினபோதே கிட்டிற்றிலனோ'' என்று இரண்டாம் அர்த்தம் கண்டுகொள்வது; u ''முதன் முன்னமே'' என்றதுக்கு, கீழிற்பாட்டில் ''இனி'' என்றதின் மூன்றும் அர்த்தத்துக்குச் சேர மூன்றும் அர்த்தம் அருளிச்செய்கிறார் (அநாதிகாலம் இத்யாதி) V இத்தை விவரிக்கிறார் (வாயும்திரையுகள் இத்யாதி).

s_1 ஆக, ''முதன்முன்னமே'' என்றதுக்கு மூன்று அர்த்தம். அதாவது—(1)''இனி''என்று. A பொய்ந்நின்ற ஞானத்தில் விஶேஷ கடாக்ஷம் பண்ணினபோதே பெற்றேன் என்று விஶேஷிக்க வேணுமோ ? அநாதிகாலமே பிடித்து விஶ்லேஷமில்லை; கூடியிருந்தேனேயன்றோ என்னுதல்; (2) அன்றிக்கே, ''இனி'' என்று - அறியாதன அறிவித்தபோதே பெற்றேனேயன்றோ என்று விஶேஷிக்கவேணுமோ? A பொய்ந்நின்ற ஞானத்திலே விஶேஷ கடாக்ஷம் பண்ணினபோதே பெற்றேனன்றோ என்னுதல் ; (3) அங்ஙனுமன்றிக்கே, ''இனி'' என்று-B வாயும்திரையுகளில் வ்யஸநம்தீர C ஊனில் வாழுயிரிலே ஸம்ஶ்லேஷித்தபோதே பெற்றேனேயன்றோ என்று விஶேஷிக்கவேணுமோ? அநாதிகாலம் தொடங்கி விஶ்லேஷமின்றிக்கே ஸம்ஶ்லேஷமேயா யன்றோ நமக்குச் செல்லுகிறது என்னுதல். இரண்டர்த்தமே என்றால் நன்றாயிருக்கும். t அதவா, ப்ரதமாவதாரிகாநுகுணம் பூர்வமாஹ (ஶேஷபூதனை இதி) t_2 பண்டே - A பொய்ந்நின்ற ஞானத்திலே விஶேஷகடாக்ஷம் பண்ணினபோதே இத்யர்த்த:. u த்விதீயாவதாரிகாநுகுணம் பூர்வமாஹ (அநாதிகாலம் இதி) த்விதீயாவதாரிகாயாம் அஸ்மிந் வாக்யே ச - ஆத்மாவுள்ள வன்றே பெற்றேனல்லேனோ? இத்யர்த்தஸ்ய ஸமாநத்வேऽபி ஹேதுபேதாதிதம்.

s_2...V பூர்வாந்தரபரத்வஸ்வீகாரபக்ஷே — '' முதன்முன்னமே '' இத்யஸ்ய அர்த்த த்ரயம். A ''பொய்ந்நின்ற ஞானம்'' இத்யபிதாநவேளாயாமேவேதி ப்ரதம:; அநாதித: இதி த்விதீய:. A''பொய்ந்நின்ற ஞானம்'' இத்யபிதாநவேளாபர்யந்தம் அக்ருத்வா, ஸாமாந்யேந B வாயும்திரையுகள் இத்யத்ரோக்த ஶோகாத் பூர்வமேவேதி த்ருதீய:. p_2 ''என்றுமாம்'' என்கிற

ஜீ—கண்டுகொள்வது. u கீழிற்பாட்டில் ''இனி'' என்றதின் மூன்றும் அர்த்தத்துக்குச்சேர மூன்றும் அர்த்தம் (அநாதிகாலம் இத்யாதி) V இத்தை த்ருஷ்டாந்தபூர்வகமாக விவரிக்கிறார் (வாயுந்திரை இத்யாதி)

A திருவிருத்தம்-1. B 2-1. C 2-3.

ஈ— முதல்முன்னமே - w பழையதாக என்றபடி. 6.

அ-பத₃ஸ்வாரஸ்யத்தாலே-இப்படி மூன்றும் பூ₄ர்வபரமாகச்சொல்லிற்று. வாஸ்தவம்—u,v''அநாதி₃காலம்'' என்கிற வாக்யத்தின் மேலே ப்ரஸக்தமான ஶங்கைக்குப் பரிஹாரமாகவும், B''வாயும் திரையுகள்'' என்கிற வாக்யத்தை யோஜிக்கலாம். தத₂ாஹி—''இப்போதையில் ஸம்ஶ்லேஷத்தாலே அநாதி₃காலம் இழந்த இழவை மறக்கக்கூடுமோ? ஆகையாலே இரண்டாமர்த்த₂ம் அநுபந்தம்போலே தோற்றுகிறதே'' என்று ஶங்கிக்கிறவனைக்குறித்து. த்₃ருஷ்டாந்தபூர்வகமாக உபபாதி₃யாநின்றுகொண்டு இப்படியும் சொல்லலாம் என்கிறார் (வாயும்திரையுகளில் என்கிற வாக்யத்தாலே) u₂ என்றுமாம் - என்றும் சொல்லலாம்; ''கூடாது'' என்கிறதில்லை இத்யர்த்த₂:. இப்படிதான் யோஜிக்க. t அன்றிக்கே, (ஶேஷபூ₄தனை) என்கிற வாக்யம் - அர்த்த₂த்₃வய ஸாத₄ாரணம். u (அநாதி₃காலம்) என்கிற வாக்யம் த்₃விதீயாவதாரிகாநுகு₃ணம். v (B வாயும் திரையுகள்) என்கிற வாக்யம் - ப்ரத₂மாவதாரிகாநுகு₃ணம் என்றுதானாகவுமாம்.

w ''முதன்முன்னமே'' என்றது முழுச்சொல்லென்று காட்டுகிறார் (பழையதாக என்றபடி என்று) அத₂வா, ''முதன் முன்னம்'' என்று மீமிசை என்னும் தாத்பர்யத்தாலே (பழையதாக) என்று. ''சேர்ந்தார் என்று தொடங்கி, அடியேன் முதன்முன்னமே அடைந்தேனே'' என்று உரை அந்வயம். 6.

ஜீ— w முழுச்சொல்லென்று காட்டுகிறார் (பழையதாக என்றபடி என்று) s₂ ஆக ''இனி'' என்றதுக்கு ''அறியாதன அறிவித்தபோதே பெற்றேனேயன்றோ'' என்றும், A ''பொய்ந்நின்ற ஞானத்தில் விஶேஷ கடாக்ஷம் பண்ணினபோதே பெற்றேனன்றோ'' என்றும், B ''வாயுந்திரையுகளில் ஆர்த்திதீர ஸம்ஶ்லேஷித்தபோதே உன பாதம் சேர்ந்தேனேயன்றோ?'' என்றும் இப்படி மூன்று அர்த்த₂மானபோது, ''முதன்முன்னமே'' என்றதுக்கும் மூன்று அர்த்த₂ம்; அதாவது - (1) ''இனி'' என்று-A பொய்ந்நின்ற ஞானத்திலே விஶேஷ கடாக்ஷம் பண்ணினபோதே பெற்றேனென்று விஶேஷிக்கவேணுமோ? அநாதி₃காலமே பிடித்துப் பெற்றேனேயன்றோ என்னுதல்; (2)''இனி''என்று-அறியாதன அறிவித்தபோதே பெற்றேனேயன்றோ என்று விஶேஷிக்கவேணுமோ? A பொய்ந்நின்ற ஞானத்தில் நீ விஶேஷ கடாக்ஷம் பண்ணினபோதே பெற்றேன் என்னுதல்; (3)''இனி''என்று-B வாயுந்திரையுகளில் ஆர்த்திதீரக் கலந்தபோதே பெற்றேன் என்று விஶேஷிக்க வேணுமோ? அநாதி₃காலம் தொடங்கி விஶ்லேஷமின்றிக்கே ஸம்ஶ்லேஷமாயன்றோ நமக்குச் செல்லுகிறதென்னுதல் என்று; 'இனி' என்றதுக்கு அர்த்த₂த்₃வயமானபோது, தத₃நுகு₃ணமாக அவதாரிகாத்₃வயம் ; t அதில் ப்ரத₂மாவதாரிகாநுகு₃ணபூ₄ர்வபரம் (ஶேஷபூ₄தனை) இத்யாதி₃ வாக்யம்-; u த்₃விதீயாவதாரிகாநுகு₃ண பூ₄ர்வபரம் (அநாதி₃காலம் இத்யாதி₃ வாக்யம்) v B வாயும் திரை இத்யாதி₃ வாக்யம் தத்₃விவரணபரம் என்று.

s₂ இப்படியே ''முதன்முன்னமே'' என்றதுக்கும் அர்த்த₂/த்₃வயம். இரண்டர்த்த₂மென்றால் நன்றாயிருக்கும். t₂ இந்தப் பக்ஷத்தில், பண்டே என்றது - A பொய்ந்நின்ற ஞானத்தில் விஶேஷ கடாக்ஷம் பண்ணினபோதே என்றபடி. u₂ (என்றுமாம்) என்கிற பத₃ஸ்வாரஸ்யத்தாலே, B வாயுந்திரையுகளில் இத்யாதி₃ வாக்யம் மூன்றும் பூ₄ர்வபரமாகவுமாம். s₂...w இப்போது, ''முதன்முன்னமே'' என்றதுக்கு அர்த்த₂த்ரயம்; A பொய்ந்நின்ற ஞானத்தில் விஶேஷகடாக்ஷம் பண்ணினபோதே இதி ப்ரத₂ம:. அநாதி₃யாகவே இதி த்₃விதீய:, B வாயுந்திரையுகளில் ஆர்த்திக்கு முன்னேதானே இதி த்₃ருதீய:. க்ரமேணாந்வய:. 6.

A திருவிருத்தம்-1. B 2-1. / 'த்ரயம்' என்று இருக்கலாம்.

7. முன்நல் யாழ்பயில்நூல் நரம்பின் முதிர்சுவையே!
பன்ன லார்பயிலும் பரனே! பவித்திரனே!
கன்ன லே!யமுதே! கார்முகிலே! யென்கண்ணு!
நின்னலா லிலேன்கா ணென்னைநீ குறிக்கொள்ளே.

ஆ— 7. வ்யா:— (முன்நல்) ஸர்வகரணங்களுக்கும் நிரவதிக போக்யபூதனாய், உன் திருவடிகளுக்கு நல்லராயிருப்பார் எல்லாருக்கும் உன்னைக்கொடுக்கும் ஸ்வபாவனாய், அவர்களுடைய த்வதநுபவ விரோதி ஸர்வதோஷ நிரஸநஸ்வபாவனுமாயிருந்த உன்னை எனக்கு நிர்ஹேதுகமாகத் தந்தருளினாய்; நீயல்லது எனக்கு ஒரு தாரகமில்லை; இனி என்னைக் கைவிடாதே கிடாய்! என்று கொண்டு, "எம்பெருமானோடு தமக்கு வ்ருத்தமான ஸம்ஶ்லேஷத்துக்கு பங்கம் வருகிறதோ?" என்னும் அதிஶங்கையாலே எம்பெருமானை அபேக்ஷிக்கிறார். 7.

ஒ— அவ:— ஏழாம் பாட்டில் — 'கலந்த கலவிக்கு விச்சேதம் பிறக்கிலோ?' என்று ஶங்கித்து "விஶ்லேஷிக்கில் தரிக்கும் ப்ரக்ருதியல்ல" என்று என்னைத் திருவுள்ளத்திலே கொண்டருளவேணும் என்கிறார்.

வ்யா:— (முன் நல் யாழ்பயில் நூல்நரம்பின் முதிர்சுவையே) பழையதாய், விலக்ஷணமாய், அப்யஸிக்கப்படுவதுமாய், யாழ்விஷயமாக ப்ரவ்ருத்தமான ஶாஸ்த்ரம் சொன்ன லக்ஷணத்தையுடைய நரம்பாலே பிறந்த முதிரான ரஸம்போலே போக்யனானவனே! (பன்னலார் என்று தொடங்கி) அஸ்ப்ருஷ்ட ஸம்ஸாரகந்தரான A அயர்வறும் அமரர்களெல்லாரும் எப்போதும் அனுபவித்தாலும் தொலையாத போக்யதையையுடையையாய், ஸம்ஸாரிகளையும் அந்யபரதையைக் கெடுத்து உன்பக்கலிலே ப்ரவணராக்கிக்கொள்ளுமவனே! உன் திருவடிகளுக்கு நல்லார் பலரும் எப்போதும் அநுபவியாநின்றாலும் தொலையாத போக்யதையையுடையையாய், அவர்களுக்கு த்வதநுபவ விரோதிகளைப் போக்குமவனே! என்றுமாம். (கன்னலே என்று தொடங்கி) நிரதிஶயபோக்யனாய், பரமோதாரனாய், நிர்ஹேதுகமாக எனக்கு உன்னைத் தந்தவனே! உன்னையொழிய தரியேன். 7.

ப— 7. அவ:— அநந்தரம், இப்படி உபகரித்த நிரதிஶயபோக்யனான உன்னை யொழிந்தால் எனக்கு ஸத்தையுண்டோ? என்கிறார்.

ஆதே— ஆறும் பாட்டு. "ஆஶ்ரிதருடைய க்ரூரமான கர்மங்களுக்கு அஸஹ்யமான விஷமானவனை, அநந்யார்ஹ ஶேஷமென்று தீர்ந்தவர்களுடைய ஹ்ருதயத்திலே த்ருடாத்யவஸாயமானவனை, ப்ரேமத்தாலே விஶ்லேஷியாதிருக்குமவர்களுக்கு ப்ராணன் சோர்ந்துபோகக் கூடாமலிருக்கிற தேஜஸ்ஸை, அடியேன் முன்னே தானே அடைந்தேனன்றோ" என்கிறார்—சேர்ந்தார் இத்யாதியால். 6.

A 1-1-1.

ப— **முன்**—அநாதி₃யாய், **நல்**—விலக்ஷணமாய், **யாழ்**—யாழைப்பற்றியிருப்பதாய், **பயில்** — (வ்யுத்பித்ஸுக்களாலே) பயிலப்படுவதான, **நூல்** — கீ₃தஶாஸ்த்ரத்தில் லக்ஷணம் தப்பாத, **நரம்பில்**—நரம்பிலே கிளர்ந்த, **முதிர்**—முதிர்ந்த, **சுவையே**—கீ₃தரஸம்போலே நிரதிஶயபோ₄க்₃யபூ₄தனாய், **பல்**—(இந்த ரஸஜ்ஞராய்) ப₃ஹுவித₄ராயிருக்கிற, **நலார்**—(அஸ்க₂லிதஜ்ஞாநாதி₃) வைலக்ஷண்யத்தையுடையார், **பயிலும்**—நித்யாநுப₄வம் பண்ணுவதற்கு, **பரனே**—மேலாயிருக்குமவனாய், **பவித்திரனே**—(இந்த ரஸஜ்ஞரல்லாதார்க்கும் அஜ்ஞாநாதி₃தோ₃ஷங்களைப்போக்கி புஜிப்பிக்கும்) பாவநபூ₄தனாய், **கன்னலே**—இக்ஷுரஸம்போலே பர்வந்தோறும் நிரதிஶயபோ₄க்₃யபூ₄தனாய், **அமுதே**—(அழிந்தாரையும் ஆக்குவதான) அம்ருதரஸமாய், **கார் முகிலே**—(ஏவம்வித₄ ஸாரஸ்யத்துக்கு ஆஶ்ரயமான) கார்காலத்தில் மேக₄ம்போலே உதா₃ரவிக்₃ரஹயுக்தனாய், **என்**-(அவ்வடிவழகோடே) எனக்கு அநுப₄வ்யனாகைக்கு, **கண்ணா**—க்ருஷ்ணனானவனே! **நின்னலால்** — (இப்படி நிரதிஶயபோ₄க்₃யபூ₄தனான) உன்னையொழிந்தால், **இலேன்காண்**—(எனக்கு) ஸத்தையில்லைகாண்! **என்னை**—(வ்யதிரேகத்தில் அழியும்படியான) என்னை, **நீ**—(வ்யதிரேகத்தில் அழிக்கும்படியான போ₄க்₃யதையையுடைய) நீ, **குறிக்கொள்**—(இரண்டு தலையையுமறிந்து) திருவுள்ளம் பற்றவேணும். 7.

இ— அவ:— ஏழாம் பாட்டில் — 'கலந்த கலவிக்கு விச்சே₂த₃மும் பிறக்கிலோ?' என்று ஶங்கித்து, 'விஶ்லேஷத்தில் த₄ரிக்கமாட்டேன் என்று திருவுள்ளத்திலே கொண்டருளவேணும்' என்கிறார்.

வ்யா:— **(முன்னல் இத்யாதி₃)** பழையதாய், விலக்ஷணமாய், யாழ்விஷயமாக ப்ரவ்ருத்தமாய், அப்₄யஸிக்கப் படுவதான நூலுண்டு - ஶாஸ்த்ரம்; அது சொன்ன லக்ஷணத்தையுடைய நரம்பிலே பிறந்த முதிர்ந்த ரஸம்போலே போ₄க்₃யனானவனே! 1. **"य आत्मस्वादूनाम्"** (ய ஆத்₃யஸ்ஸ்வாதூ₃நாம்) என்று - ஶப்₃த₃ஸாரஸ்யத்தைத் தலையாகச்சொல்லக்கடவதிறே. மிடற்றைச்சொல்லாதே, நரம்பைச்சொல்லிற்று—கர்மத்தாலே போதுசெய்யாததாகையாலே. மேல் இதுக்கு போ₄க்தாக்களிருக்கிறபடி—**(பன்னலார் பயிலும் பரனே)** அஸ்ப்ருஷ்ட ஸம்ஸார க₃ந்த₄ரான நித்யஸூரிகள் ஸதா₃ அநுப₄வித்தாலும் தொலையாத போ₄க்₃யனானவனே! 2. **"निरवद्यः परः प्राप्तेः"** (நிரவத்₃ய: பர: ப்ராப்தே:). **(பவித்திரனே)** ஸம்ஸாரிகளையும் அந்யபரதையைப்போக்கி உன்பக்கலிலே ப்ரவணராக்கிக்கொள்ளுமவனே! பன்னலாரென்று - முமுக்ஷுக்களைச் சொல்லிற்றாகவுமாம். பவித்திரனே - அவர்களுக்கு த்வத₃நுப₄வ விரோதி₄களைப் போக்குமவனே! **(கன்னலே)** நிரதிஶய போ₄க்₃யனானவனே! **(அமுதே)** போன உயிரை மீட்கவற்றாகை. **(கார்முகிலே)** ப்ரயோஜந நிரபேக்ஷமாகக்கொடுக்கை. **(என்கண்ணா)** எனக்கு உன்னைத் தந்தவனே! **(நின்னலாலிலேன்காண்)** உன்னையொழிய ரக்ஷகரையுடையேனல்லேன் என்னுதல்; உன்னையொழிய த₄ரிக்கமாட்டேன் என்னுதல். **(என்னை)** 3. **"वैधर्म्यं नेह विद्यते"** **(வைத₄ர்ம்யம் நேஹ வித்₃யதே)** என்று தம்மைக்காட்டுகிறார். **(குறிக்கொள்ளே)** திருவுள்ளம்பற்றவேணும். 7.

ஈ— அவ:— ஏழாம் பாட்டு. இப்படி a தாம் பெற்ற பேற்றின் க3ணத்தையும் அநுஸந்தி4த்து, இவ்விஷயத்தினுடைய b போ4க்3யதையையும் அநுஸந்தி4த்து, "இதிருந்தபடி c கண்டோமுக்குத் d தொங்காது போலேயிருந்தது" என்று அதிஶங்கைபண்ணி, "தேவர் என்னைக் கைவிடில் நான் e உளேனுகேன்; என்னைக் கைவிடாதொழியவேணும்" என்கிறுர்

வ்யா:—(f முன்னல் இத்யாதி3) "முன்னல்" என்கிற f2 ஒற்றைப்போக்கி g முனலாக்கி, முரலாக்கி நிர்வஹிப்பாரும் உண்டு. † [அன்றிக்கே, முன்னல் என்றது-உன்னலாய், உன்னல் - h நினைத்தலாய், இனிமையாலே "அது அது" என்று i வாய்புலற்றும்படியிருக்கை.] j அன்றிக்கே, முன்-j2 ஶாஸ்த்ரத்தினுடைய பழமையாய், ஆதி3யிலே உண்டாய், நல் - அதுதான் நன்றுய், j3 யாழ்பயில் நூல் - யாழ்விஷயமாக அப்4யஸிக்கப்படுவதான நூலுண்டு - ஶாஸ்த்ரம், அந்த ஶாஸ்த்ரோக்தமானபடியே. (நரம்பின் j4 முதிர் சுவையே) k நரம்பிலே தடவப்பட்ட-l அதிலே பிறந்த m பண்பட்ட ரஸம்போலே

அ— ஏழாம் பாட்டு. (முன்னல் இத்யாதி3) a,b (தாம் பெற்ற பேற்றின் க3ணத்தையும்) என்கிறதும்,(போ4க்3யதையையும்) என்கிறதும்-இப்பாட்டில் பத3ங்களைக் கடாக்ஷித்தாதல்; "அடைந்தேன் முதன்முன்னமே" என்று தாம் பெற்ற பேற்றின் க3ணம், "கனிவார் வீட்டின்பமே என்கடற்படாவமுதே" என்று போ4க்3யதை என்ருதல். c (கண்டோமுக்கு) கண்ட நமக்கு. d (தொங்காதுபோலே) ஸ்தி2தியாதாப்போலே. e (ஆகேன்) ஆகிறேனல்லேன். g ப்ரத2ம நிர்வாஹத்தில் (முனலாக்கி, முரலாக்கி) என்றது - "ஈராலாம்" என்கிற லக்ஷணத்தினுலே ரேப2நகாரங்களுக்கு பே4த3மில்லாமையாலே என்று, முனலுகை - முரலுகை என்றபடி. f யாழ்பயில் நூல் நரம்பு முரலுகையால் உண்டான முதிர்சுவைபோலே போ4க்3யனுனவனே! என்று அர்த்த2ம் கண்டுகொள்வது. முரலாநின்றுள்ள யாழ்விஷயமாக என்னவுமாம். h,i இரண்டாம் அர்த்த2த்திலே (நினைத்தலாய்) அது தத்கார்யமான வாய்புலற்றலை லக்ஷித்து. அத்தாலே—வாய்புலற்றும்படியிருக்கும் என்று யாழுக்கு விஶேஷணம்; நூலுக்கு விஶேஷணம் என்னவுமாம். j மூன்றும் அர்த்த2த்திலே, "அல்லாத ரஸங்களை விட்டு ஶப்3த3த்தைச் சொல்லுகிறது - 1. 'ஏதத் ஸாம கா3யந்நாஸ்தே' என்ற ப்ராத4ாந்யத்தைப்பற்ற" என்று அருளிச்செய்வர். j2 (ஶாஸ்த்ரத்தினுடைய) க3ாந்த4ர்வ ஶாஸ்த்ரத்தினுடைய, k,l (நரம்பிலே தடவப்பட்ட) என்றதுக்கு விவரணம் (அதிலே பிறந்த

ஜீ— ஏழாம் பாட்டு. (முன்னல் இத்யாதி3) a (பேற்றின் க3ணத்தையும்) என்றது-கீழ்ப்பாட்டுக்களெல்லாவற்றையும் கடாக்ஷித்து. b (போ4க்3யதையையும்) என்றது - இப்பாட்டில் பத3ங்களைக் கடாக்ஷித்தாதல், "வீட்டின்பமே, கடற்படாவமுதே" என்றத்தைப் பற்றவாதல். c (கண்டோமுக்கு) கண்ட நமக்கு. d (தொங்காதுபோலே) நில்லாதுபோலே. e (உளேனுகேன்) ஸத்தாவானுகேன். f2 (ஒற்றைப்போக்கி) ஒற்று-ஸம்யுக்தாக்ஷரம். g (முனலாக்கி, முரலாக்கி) என்றது- "ஈராலாம்" என்கிற லக்ஷணத்தினுலே ரேப2நகாரங்களுக்கு பே4த3மில்லாமையைப்பற்ற; முனலுகை-முரலுகை; அதாவது-ஶப்3தி3க்கை. f முந்தின அர்த்த2த்துக்கு, ஶப்3தி3யாநின்றுள்ள யாழ்விஷயமாக அப்4யஸிக்கப்படாநின்றுள்ள ஶாஸ்த்ரோக்தக்ரமத்திலே நரம்பிலே தடவப்பட்ட - அதிலே பிறந்த பண்பட்ட ரஸம்போலே இருக்கிறவனே! என்றபடி. j த்3விதீயார்த்த2த்துக்கு "முன் நல்" என்றது நூலுக்கு விஶேஷணம். j2 (ஶாஸ்த்ரத்தினுடைய) க3ாந்த4ர்வ

ப—25 † []இவ்வடைப்பினுள்ளிருப்பது, ஜீயரரும்பதவுரைப்படி சில ஸ்ரீகோஶங்களிலேயே உள்ளது.

ச—போ₄க்₃யனானவனே ! n மிடற்றைச் சொல்லாதொழிந்தது - கர்மானுகு₃ணமாகப் n₂ போதுசெய்யுமது உண்டாகையாலே அதுக்கு.

இப்படி போ₄க்₃யதை குறைவற்றால் போ₄க்தாக்கள் வேணுமே; அவர்களைச் சொல்லுகிறது மேல் — (o பன்னலார் பயிலும் பரனே!) pA "தெள்ளியார் பலர் கைதொழும் தேவனார்" என்கிறபடியே - தாங்கள் பலராய், ப₄க₃வத்₃கு₃ணங்களுக்கு p₂ தே₃ஶிகராயிருந்துள்ள நித்யஸூரிகள் p₃ ஸதா₃நுப₄வம் பண்ணாநின்றாலும், அநுபூ₄தாம்ஶம் அளவுபட்டு அநுப₄ாவ்யாம்ஶமே பெருத்திருக்கை. q (பவித்திரனே) r நித்யஸம்ஸாரிகளுக்கும் நித்யஸித்₃த₄ரோபாதி உன்னை அநுப₄விக்கைக்கு யோக்₃யராம்படியான ஶுத்₃தி₄யைப் பிறப்பிக்குமவன். s அன்றிக்கே, பன்னலார் என்று - முமுக்ஷுக்களையாக்கி, அவர்கள் எப்போதும் அநுப₄வியாநின்றாலும் s₂ தொலையாத போ₄க்₃யதையையுடையையாய், s₃ அவர்களுக்கு த்வத₃நுப₄வ விரோதி₄யைப் போக்கும் ஶுத்₃தி₄யோக₃த்தையுடையவனே ! என்றுமாம்.

அ—என்று) நரம்பிலே தடவுகையாலே பட்ட; "முத்துப்பட்டது" என்றாப்போலே என்று கருத்து. l₄.m (பண்பட்ட) என்றது-"முதிர்" என்றதின் பொருள். n ஸ்வரம் கண்ட₂த்தினின்றுமன்றோ உண்டாவது. நரம்பைச் சொல்லுவானென்? என்ன (மிடற்றை இத்யாதி₃) n₂ (போதுசெய்யுமது உண்டாகையாலே அதுக்கு) காலக்ருதமான கர்மாநுகுண ஶ்லேஷ்மாதி₃ விகாரங்களுண்டே மிடற்றுக்கு என்றபடி.

o.p(பன்னலார்இத்யாதி₃) பலராய்,தே₃ஶிகரான நித்யஸூரிகளுக்கும் அளவிறந்தவனென்று விவக்ஷித்து அதுக்கு ப்ரமாணம் (தெள்ளியார் இத்யாதி₃) நாய்ச்சியார்திருமொழி. தெள்ளியார்- அலாப₄த்தோடேயிருந்து கூடலிழையாதே, நித்யாநுப₄வம் பண்ணுந்தனை அளவுடையவரா யிற்று. பலர் - த்ரிபாத்₃விபூ₄தியாக அநுப₄வத்தோடே காலம் செல்லுகிறதிறே. கைதொழும்- 1. "நித்யாஞ்ஜலிபுடா:" என்கிறபடியே தொழுகையே யாத்ரையாயிருக்குமவர்கள். தேவனார்- இவர்கள் தொழுது உளராமாபோலே, இவர்களைத் தொழுவித்துக்கொண்டு உஜ்ஜ்வலனாநிற்கும வன். p₂ நன்மைக்கு அர்த்த₂ம் (தே₃ஶிகராயிருந்துள்ள) என்றது. p₃ "பயிலும்" என்ற வர்த்த மாநார்த்த₂ம் (ஸதா₃நுப₄வம் பண்ணாநின்றாலும்) என்றது. q.r பவித்ரம் - ஸ்வதஶ்ஶுத்₃த₄முமாய், ஶுத்₃த்₄யாபாத₃கமுமாயிருக்குமது; அதில், ஶுத்₃த்₄யாபாத₃கத்வத்தைச் சொல்லுகிறார் (நித்ய

ஜீ— ஶாஸ்த்ரத்தினுடைய. k.l (நரம்பிலே தடவப்பட்ட) என்றதுக்கு விவரணம் (அதிலே பிறந்த என்று) நரம்பிலே தடவுகையாலே பிறந்த என்றபடி; பட்ட-பிறந்த. l₄.m(பண்பட்ட)என்றது-"முதிர்" என்றதின் அர்த்த₂ம். l₃ யாழ்-வீணை. n மிடற்றிலுண்டான கா₃நத்தைச் சொல்லாதொழிவானென்? என்ன (மிடற்றை இத்யாதி₃) n₂ போதுசெய்யுமது - ஶ்லேஷ்மாதி₃களாலே விகரிக்குமது.

o.p (பன்னலார் இத்யாதி₃) பலராய், தே₃ஶிகரான நித்யஸூரிகளுக்கும் அளவிறந்தவன் என்று விவக்ஷித்து அதுக்கு ப்ரமாணம்(தெள்ளியார் இத்யாதி₃)நாய்ச்சியார்திருமொழி—தெளிவுடை யார் பலர் கைதொழும்படி தே₃வரானவர் என்கை. p₂ நன்மைக்கு அர்த்த₂ம் (தே₃ஶிகராயிருந் துள்ள)என்றது. p₃"பயிலும்" என்ற வர்த்தமாநார்த்த₂ம் (ஸதா₃நுப₄வம் இத்யாதி₃) q.r பவித்ரம்- ஸ்வதஶ்ஶுத்₃த₄மாய், ஶுத்₃த்₄யாபாத₃கமுமாயிருக்குமது ; அதில், ஶுத்₃த்₄யாபாத₃கத்வத்தை

A நாச்-திரு 4-1.

ஈ— (t கன்னலே) எனக்கு நிரதிஶயபோ4க்3யனானவனே! (அமுதே) u என்னைச் சாவாமல் ஜீவிப்பித்துக்கொண்டு போருகிறவனே! (கார்முகிலே) v ஔதா3ர்யத்தைப் பற்ற. (என் கண்ணா) w தன்னைக்கொடுத்தபடி. இவ்வளவும் இவருடைய ஶங்காஹேது. (நின்னலாலிலேன்காண்) v_2 உன்னையொழிய அரைக்ஷணம் ஜீவிக்கமாட்டேன். v_3 உன்னை யொழிய ரக்ஷகரையுடையேனல்லேன் என்றுமாம். (x என்னை நீ y குறிக்கொள்ளே) y_2 என்னைப் பார்த்தருளவேணும் என்னுதல், y_3 என்னைத் திருவுள்ளம்பற்றவேணும் என்னுதல். (என்னை) y_4 உன்னையொழிந்தவன்று அசித்ப்ராயனான என்னை. (நீ) z இதுக்கு தா4ரகனான நீ z_2 என்றுமாம். 7

அ—ஸம்ஸாரிகளுக்கும் இத்யாதி3) s (அன்றிக்கே, பன்னலார் இத்யாதி3) 1.''தத்ராபி து3ர்விப4ர்வ்யோ5ஹம் ராஜஸைஸ் தாமஸைரபி'' இத்யாதி3 அநுஸந்தே4யம். s_2 தொலையாத-பரிச்சி2ந்நமாகாத. s_3 ஶாந்தி4யோக3த்தைச் சொல்லுகிறார் (அவர்களுக்கு இத்யாதி3).

t கன்னல்-வெல்லம். u (என்னைச்சாவாமல் ஜீவிப்பித்துக்கொண்டு போருகிறவனே!) என்றது. A வாயுந்திரையுகளிலே விஶ்லேஷித்து முடியாதபடி ஜீவிப்பித்தவனே! என்றபடி. v நிறத்தைப் பற்றவும் சொல்லலாமாகையாலே அத்தை நிவர்த்திப்பிக்கிறார் (ஔதா3ர்யத்தைப்பற்ற) என்று. w ஔதா3ர்யசரமாவதி4யைக் காட்டுகிறார் (தன்னைக்கொடுத்தபடி) என்று. y,y_2 குறிக்கொள்ளுகை யாவது-மெய்க்காட்டுக்கொள்ளுகையாய், பார்க்கையைச் சொல்லுகிறது. v_2,v_3,z''நின்னலாலிலேன்'' என்கிறவிடத்தில் அர்த்தத்3வயாநுகு3ணமாக, ''என்னை நீ'' என்கிறவிடத்திலும் அர்த்தத்3வயபரமான வாக்யங்கள் / சில ஸ்ரீகோஶங்களிலே ஸ்பஷ்டமாக இருக்கிறது; சில ஸ்ரீகோஶங்களிலே ஓர் அர்த்த2த்தை எழுதி, ''என்றுமாம்''(z_2) என்றிருக்கிறது. தஸ்மாத் தத்ராபி, ''என்னை நீ'' இத்யத்ர - ரக்ஷ்யத்வம் ரக்ஷகத்வஞ்ச அர்த்தா2ந்தரத்வேந விவக்ஷிதம் வேதி3தவ்யம்.

ஜீ—அருளிச்செய்கிறார் (நித்யஸம்ஸாரிகளுக்கும் இத்யாதி3) s_2 தொலையாத - பரிச்சி2ந்நமாகாத, s_3 ஶாந்தி4யோக3த்தை அருளிச்செய்கிறார் (அவர்களுக்கு இத்யாதி3).

t கன்னல் - வெல்லம். u (என்னைச்சாவாமல்) இத்யாதி3யாவது - A வாயுந்திரையுகளிலே விஶ்லேஷித்து முடியாதபடி ஜீவிப்பித்தவனே! என்றபடி. v நிறத்தைப்பற்றவும் சொல்லலாமாகை யாலே அத்தை நிவர்த்திப்பிக்கிறார் (ஔதா3ர்யத்தைப்பற்ற) என்று. w ஔதா3ர்ய சரமாவதி4 (தன்னைக்கொடுத்தபடி) என்று. y,y_2 குறிக்கொள்ளுகையாவது-மெய்க்காட்டுக் கொள்ளுகையாய், பார்க்கையைச் சொல்லுகிறது. y,y_2,y_3,v_2,v_3 ''குறிக்கொள்''என்றதின் அர்த்தத்3வயத்துக்கும் சேர அர்த்தத்3வயம் (உன்னை இத்யாதி3) z (இதுக்கு) இவ்வாத்மவஸ்துவுக்கு, v_2,v_3,z ''இதுக்கு தா4ரகனான நீ என்றுமாம்''என்றிருக்கையாலே-''நின்னலாலிலேன்''என்றதின் அர்த்தத்3வயாநுகு3ணமாக ''என்னை நீ'' என்கிறவிடத்திலும் அர்த்தத்3வயபரமான / வாக்யங்கள் சில ஸ்ரீகோஶங்களிலே இல்லாதபோது, ''ரக்ஷகனான நீ ரக்ஷ்யமான என்னை'' என்றும் ஓர் அர்த்தமும் அத்4யாஹரித்துக்கொள்வது. (ப193f,h,l)''முன்னல் யாழ்'' இத்யாதி3க்கு (அன்றிக்கே, முன்னல் என்றது- உன்னலாய். உன்னல் - நினைத்தலாய், இனிமையாலே ''அது அது'' என்று வாய்புலற்றும்படி யிருக்கை) என்றும் ஓர் அர்த்தமும் சில ஸ்ரீகோஶங்களிலே (193 h,l) இருக்கிறது; இந்த வாக்யத்திலே, நினைத்தலாய் என்றது-தத்கார்யமான வாய்புலற்றலை லக்ஷித்து, இனிமையாலே வாய்புலற்றும்படி இருக்குமென்று யாழுக்கு விஶேஷணமாதல், நூலுக்கு விஶேஷணமாதல். க்ரமேணாந்வய:. 7

A 2.1. இவ்வாக்யங்கள் கிடைக்கவில்லை.

8. குறிக்கொள் ஞானங்களா லெனையூழி செய்தவமும்
கிறிக்கொண் டிப்பிறப்பே சிலநாளி லெய்தினன்யான்
உறிக்கொண்ட வெண்ணெய்பா லொளித்துண்ணு மம்மான்பின்
நெறிக்கொண்ட நெஞ்சனாய்ப் பிறவித் துயர்கடிந்தே.

ஆ— 8. வ்யா:— (குறிக்கொள்) தாம் இப்படி எம்பெருமானை அபேக்ஷிக்க, அவனும், "நாம் விஶ்லேஷிக்க ப்ரஸங்க₃மென்?" என்று அருளிச்செய்ய, தாமும் நிவ்ருத்தாதிஶங்கராய்க்கொண்டு, "அதிது₃ஷ்கரமாய், அநேககால ஸாத்₄யமான கர்மயோக₃ ஜ்ஞாநயோக₃ ஸஹக்ருத ப₄க்தியோக₃ ஸாத்₄யமான ஸம்ஸாரநிவ்ருத்தி பூர்வக ப₄க₃வத₃நுப₄வத்தை இஜ்ஜந்மத்திலே அல்பகாலத்திலே அயத்நேந நான் பெற்றேன்" என்று தாம் பெற்ற ஸம்ருத்₃தி₄யைச் சொல்லி அநுப₄விக்கிறார். 8.

ஒ— அவ:— எட்டாம் பாட்டில் — "கீழ்ப்பாட்டில் நீர் எண்ணின விஶ்லேஷத்துக்கு ப்ரஸங்க₃முண்டோ ?" என்று எம்பெருமான் அருளிச்செய்ய, அத்தாலே த₃ரித்த ஆழ்வார், 'அநேககாலஸாத்₄யமான நிரதிஶயபுருஷார்த்த₂த்தை இஜ்ஜந்மத்திலே அல்பகாலத்திலே அயத்நேந பெற்றேன்' என்று ப்ரீதராகிறார்.

வ்யா:— (குறிக்கொள் என்று தொடங்கி) யமநியமாதி₃க்ரமங்களாலே அவ ஹிதராய்க்கொண்டு ஸம்பாதி₃க்கும் ப₄க்திரூபஜ்ஞாநங்களாலே அநேககால ஸாத்₄ய மான புருஷார்த்த₂த்தை. (யான்) "இங்ஙனேயிருப்பதொரு புருஷார்த்த₂முண்டு" என்றும் அறியாத நான், அநாவிலமாயிருப்பதோர் உபாயத்தைக்கொண்டு. (உறிக் கொண்ட வெண்ணெய் என்று மேலுக்கு) தன் திருவடிகளை ஆஶ்ரயித்தாரது ஏதேனும் ஒரு த்₃ரவ்யத்தாலல்லது த₄ரியாத ப்ரக்ருதியாகையாலே, உறிகளிலே வைத்த வெண்ணெயும் பாலும் எல்லாம் போக்கினேன்; இது-பேறுவது. கிறியாவது-

அ – v_2 (உன்னையொழிய) இத்யாதி₃யாலே சொன்ன பிரியில் த₄ரியாமைக்கு ஹேது அவனுடைய போ₄க்₃யத்வம். z (இதுக்கு) இவ்வாத்மவஸ்துவுக்கு என்றபடி. y, y_2, y_3, y_4, z யத்₂வா. "குறிக்கொள்" என்றதின் அர்த்த₂த்₃வயத்துக்கும் சேர. "என்னை நீ" என்றதுக்கும் அர்த்த₂த்₃வயம் (உன்னை இத்யாதி₃) என்னவுமாம். முன்னல் என்று தொடங்கி, க்ரமத்திலே உரை அந்வயம். 7.

ஆதே₃—ஏழாம் பாட்டு. "பழையதாய், நன்றாய், வீணை விஷயமாக அப்₄யஸிக்கப் படுவதான ஶாஸ்த்ரோக்தமானபடியே நரம்பிலே தடவப்பட்டு அதிலே பிறந்த பண்பட்ட ரஸம்போலே போ₄க்₃யனானவனே! அநேகரான நித்யஸூரிகள் ஸதா₃நுப₄வம் பண்ணிலும் குறையாதபடி பரனாயிருக்கிறவனே! நித்யஸம்ஸாரி களையும் நித்யஸூரிகளோபாதி ஶேஷத்₃வ₃ராக்குகிறவனே! கன்னல்போலவும் அம்ருதம்போலவும் போ₄க்₃யனானவனே! பரமோதா₃ரனே! எனக்கு ஸுலப₄னான வனே! உன்னையல்லால் நானில்லைகிடாய்; இப்படிப்பட்ட என்னை நீ திருவுள்ளம் பற்றவேணும்" என்கிறார்—முன்னல் இத்யாதி₃யால். 7.

ஸ்ரீ—பூகூவத்ப்ரஸாதூம்; (உறிக்கொண்ட வெண்ணெய் பால் என்று தொடங்கி) எம்பெருமான் சரமஶ்லோகத்தில் அருளிச்செய்தபடியே; பிறவித்துயர்கடிந்து - பூகூவத் ப்ராப்திக்கு உபலக்ஷணம். இப்படியும் நிர்வஹிப்பர். 8.

ப— 8. அவ:— அநந்தரம், இவ்வனுபூவம் தமக்குக் கைவந்தபடியை அருளிச் செய்கிறார்.

உறி—உறியிலே, **கொண்ட**—சேமித்துவைத்துக்கொண்ட, **வெண்ணெய்**—வெண்ணெயையும், **பால்**—பாலையும், **ஒளித்து**—(உடையவர்களறியாமல்) க்ருத்ரிமத்தாலே புக்கு, **உண்ணும்**—அமுதுசெய்த செயலாலே, **அம்மான்**—(அடிமைகொண்ட) ஸ்வாமியான க்ருஷ்ணனுடைய, **பின்**—பின்னே, (அவ்வபதூநத்துக்குத்தோற்று) **நெறி**—(அவன்போன)வழியே, **கொண்ட**—போய்த்திரிகிற, **நெஞ்சனும்**—நெஞ்சை யுடையேனாய், **பிறவித்துயர்** — ஜந்மப்ரயுக்த துூரிதங்களை, **கடிந்து** — காற்கடைக் கொண்டு அநாதூரித்து, **குறிக்கொள்**—(கர்த்ருத்வாதிூ த்யாகூத்தாலும் யமநியமாதிூகளாலும்) குறிக்கொள்ளப்படுவதான, **ஞானங்களால்**—(வேதூநத்யாநோபாஸநரூப பர்வபேூதூங்களாலும், ஸத்வித்யா தூஹரவித்யாதிூவ்யக்திபேூதூங்களாலும்) பல வகைப்பட்ட ஜ்ஞாநயோகூங்களாலே, [1. "ஜந்மாந்தரஸஹஸ்ரேஷு" (ஜந்மாந்தரஸஹஸ்ரேஷு) 2 "பஹூநாம் ஜந்மநாமந்தே" (பூஹூநாம் ஜந்மநாமந்தே) என்கிறபடியே,] **எனையூழி**—அநேக காலங்களிலே, **செய்**—செய்யப்பட்ட, **தவமும்**-(பூக்தியோகூமாகிற) தபஸ்ஸினுடைய பூலத்தை, **கிறிக்கொண்டு** — (பூகூவத் க்ருபையாகிற) நல்விரகைக்கொண்டு, **இப்பிறப்பே**—இஜ்ஜந்மத்திலே, **சில நாளில்**—அல்பகாலத்திலே, **யான்**—(அநுபூவத்துக்கு அடைவில்லாத) நான், **எய்தினன்**—கிட்டப்பெற்றேன். **கிறி**—விரகு. 8.

இ— அவ:— எட்டாம் பாட்டில் — "என்னை நீ குறிக்கொள்" என்று நீர் விஶ்லேஷஶங்கை பண்ணும்படியோ உமக்கு நாம் செய்தவை? என்ன; அவ்வுபகாரங்களை அநுஸந்தித்து ப்ரீதராகிறார்.

வ்யா:— (**குறிக்கொள் இத்யாதிூ**) யமநியமாதிூ க்ரமத்தாலே அவஹிதராய்க் கொண்டு ஸம்பாதிூக்கும் பூக்திரூபாபந்நஜ்ஞாநங்களாலே. வேதூநோபாஸந த்யாநாத்யவஸ்தூாவிஶேஷங்களாலே பலவாகச் சொல்லுகிறது. (**எனையூழி இத்யாதிூ**) அநேககாலஸாத்யமான புருஷார்த்தூத்தை, அநாயாஸேந பெறலாவதொரு நல்விரகைப் பெற்று. தபஸ்ஸு என்று தத்பூலத்தைச் சொல்லுகிறது. "கிறி" என்று பூகூவத் ப்ரஸாதூம். (**இப்பிறப்பு இத்யாதிூ**) இஜ்ஜந்மத்திலே, அதுதன்னிலும் அல்பகாலத்திலே பெற்றேன். (**யான்**) "ஒரு புருஷார்த்தூமுண்டு" என்று அறியாத நான். (**உறிக்கொண்ட இத்யாதிூ**) கீழ் "எய்தினன்" என்கிற பேற்றைச் சொல்லிற்றுதல்; "கிறி" என்கிறத்தை உபபாதிூக்கிறதாதல்; கிறியானபோது—(**உறிக்கொண்ட வெண்ணெய் பால்**) லோபூத்தாலேயாதல், "இவனுக்கு

Released by Maaran's Dog ,Toronto , Canada

இ— ஸாத்மியாது'' என்றுதல் உறியிலே சேமித்துவைத்த வெண்ணெயையும் பாலேயும். (ஒளித்து உண்ணும்) "தைவங்கொண்டதோ ?" என்னும்படியாயிற்று அமுதுசெய்வது. ஐஶ்வரமான மாயையாலன்றிக்கே. களவில் வாஸநை யிருந்தபடி. (அம்மான்) நவநீத சௌர்ய வ்ருத்தாந்தத்தாலே நாட்டை எழுதிக் கொண்டபடி. (பின்னெறிக்கொண்ட நெஞ்சனாய்) அவனொளித்தாலும் பெருநிலேக் கள்ளரான இவர்க்குத் தெரியாமையில்லேயே. திருத்தேர்த்தட்டிலே அர்ஜுநன் சரமஶ்லோகம் கேட்டது; இவர் வெண்ணெய் களவுகாணப்புக்கவிடத்தே யாயிற்று கேட்டது; அர்ஜுநனுக்கு உபதேஶித்த அம்ஶத்தைச் சொல்ல நினேத்து, அவ்வளவும் போகமாட்டாதே நவநீத சௌர்ய வ்ருத்தாந்தத்திலே நடுவே மோஹிக்கிறுர். அந்த ரஹஸ்யத்தைப் பின்சென்ற நெஞ்சனாய். (பிறவித் துயர் கடிந்தே) அதின் ப₂லமாக ஸம்ஸார து₃ரிதத்தைக் கடிந்தேன். 1. "अहं त्वा सर्वपापेभ्यः'' (அஹம் த்வா ஸர்வபாபேப்₄ய:) என்கிறவிடம் ப்ராப்திக்கும் உபலக்ஷணம். ப்ராப்யத்தைச் சொல்லிற்றுனபோது க்ருஷ்ணனே ப்ராப்யனும். (பின்னெறிக் கொண்ட நெஞ்சனாய்) 2. "येन येन धाता गच्छति" (யேந யேந தா₄தா க₃ச்ச₂தி). (பிறவித் துயர் கடிந்தே) விரோதி₄நிவ்ருத்தியும் ப்ராப்யாந்தர்க₃தமிறே. பிறவித்துயர் கடிந்தேன் என்னுதல், கடிந்தே - எய்தினன் என்னுதல். 8.

ஈ— அவ:— எட்டாம் பாட்டு a "என்னே நீ குறிக்கொள்ளே'' என்றவாறே அவன் குளிரக் கடாக்ஷித்தான்; அத்தாலே ஸகலவ்யஸநங்களும்போய் அவனே அநுப₄விக்கிறுர்.

வ்யா:— (b குறிக்கொள் ஞானங்களால்) c யமநியமாத்₃யவஹிதராய்க்கொண்டு ஸம்பாதி₃க்கவேண்டும் ஜ்ஞாநவிஶேஷங்களாலே. அவையாவன-d வேத₃நத்₄யாநோபா ஸநாத்₃யவஸ்த₂ாவிஶேஷங்கள். (e எனேயூழி செய் a₂ தவமும்) f அநேககல்பங்கள் கூடி

அ— எட்டாம் பாட்டு. (குறிக்கொள் இத்யாதி₃) a "என்னே நீ குறிக்கொள்ளே'' என்று ப்ரார்த்தி₂த்தவர் "பிறவித்துயர் கடிந்து - இப்பிறப்பே சில நாளில் - தவமெய்தினன்'' என் கிருரிறே; இப்படிப்பட்ட ஸந்தோஷம் வருகைக்கு வழி அருளிச்செய்யாதின்றுகொண்டு, "விரோதி₄போய் அவன்திருவடிகளில் அநுப₄வத்தைப் பெற்றேன்'' என்று அருளிச்செய்கிருர் என்கிருர் (என்னே இத்யாதி₃). b,c குறி-குறிப்பு; அதாவது-ஸாவதா₄நதை; இத்தால்-யமநிய மாத்₃யவஹிதத்வத்தைச் சொல்லுகிறது. d (வேத₃நேத்யாதி₃) வேத₃நமென்று ஶ்ரவணமநநங் களேச் சொல்லுகிறது. உபாஸநமென்று ப₄க்த்யவஸ்தை₂யைச் சொல்லுகிறது. ஆதி₃ஶப்₃த₃த் தாலே த₃ர்ஶநருபத்வத்தைச் சொல்லுகிறது. b,e,f "எனேயூழி-குறிக்கொள் ஞானங்களால்-செய் தவமும்'' இத்யந்வயம் ஹ்ருதி₃ நித₄யாஹ (அநேககல்பங்கள் இதி) g (இங்ஙனே வரக்கட

ஜீ— எட்டாம் பாட்டு. (குறிக்கொள் இத்யாதி₃) a "பிறவித்துயர்கடிந்து தவமெய்தினன்'' என்கிற பத₃ங்களேக் கடாக்ஷித்து அவதாரிகை (என்னே நீ இத்யாதி₃) b,c குறி-குறிப்பு; ஸாவ தா₄நதை; இத்தால்-யமநியமாத்₃யவஹிதத்வத்தைச் சொல்லுகிறது. b,d,e,f "எனேயூழி-குறிக் கொள் ஞானங்களால்-செய்தவமும்'' என்று அந்வயம் திருவுள்ளம்பற்றிக் கீழே சொன்ன "வேத₃ந'' இத்யாதி₃யை விவரிக்கிருர் (அநேக கல்பங்கள் இத்யாதி₃) d வேத₃நத்தால்

ச — ஶ்ரவணமாய் மநநமாய் த்4ருவாநுஸ்ம்ருதியாய், g இங்ஙனே வரக்கடவதான தப:ப2லத்தை.

(h கிறிக்கொண்டு) ஒரு யத்நமின்றிக்கேயிருப்பதொரு விரகைப்பெற்று; அதாவது-i அவன்தன்னையே கொண்டு என்றபடி. j கிறியென்ன அவனைக்காட்டுமோ? என்னில்; kA "பெருங்கிறியான்" என்னக்கடவதிறே. இதுதான் எத்தனை ஜந்மம்கூடி? என்னில்—(இப்பிறப்பே) இஜ்ஜந்மத்திலே. இஜ்ஜந்மமெல்லாம் கூடியோ? என்னில்—(சிலநாளில்) அல்பகாலத்திலே. அழகிது; ப்ராபிக்கக்கடவீராய் நின்றீரோ? என்ன—(எய்தினன்) ப்ராபித்தேன். (யான்) இப்பேற்றுக்கு ஒரு யத்நம் பண்ணாத நான். (உறிக்கொண்ட இத்யாதி3) l "தவமெய்தினன்" என்கிற ப2லத்தைச் சொல்லுகிறதாதல், l2 "கிறிக்கொண்டு"என்கிற உபாயத்தைச் சொல்லுகிறதாதல். (உறி இத்யாதி3) m உறிகளிலே m2 சேமித்துக் கள்ளக்கயிறுருவிவைத்த வெண்ணெயையும் பாலையும்

அ—வதான தப:ப2லத்தை) இங்ஙனே வரக்கடவதாயிருக்கிற யாதொரு தபஸ்ஸுண்டு, அதினுடைய ப2லத்தை என்றபடி. 1. "தப- ஆலோசநே"-இதி தா4தோ:, 2. "யஸ்ய ஜ்ஞாநமயம் தப:" இதி ந்யாயாச்ச அயம் தபஶ்ஶப்3த3: ஜ்ஞாநாவஸ்தா2விஶேஷரூப பரப4க்தி பரஜ்ஞாந பரமப4க்தி பர: இதி வத3ந்தி. e2 தபஶ்ஶப்3த3ம் - ப2கா2வத்ப்ராப்திரூப ப2லலக்ஷகம்.

h கிறி-உபாயம். i (அவன்தன்னையேகொண்டு) என்றது-அவனையே உபாயமாகக்கொண்டு என்றபடி. j,k தடஸ்த2ஶங்கையை அநுவதி3த்துப் பரிஹரிக்கிறார் (கிறியென்ன இத்யாதி3) k (பெருங்கிறியான்) திருவிருத்தம். பெருங்கிறியான்-மஹோபாயஶாலீ. l,l2 "பின்நெறிக்கொண்ட நெஞ்சனாய்" என்கிறதுக்கு இரண்டு அர்த்த2ம் - ப2லபரமாகவும், உபாயபரமாகவும் காட்டுகிறார் (தவம் எய்தினன் இத்யாதி3 வாக்யத்3வயத்தாலே) l.m ப2லபரயோஜநாம் ப்ரத2மம் த3ர்ஶயதி (உறிகளிலே சேமித்து இத்யாதி3) m2 "கொண்ட" என்றதுக்கு விவக்ஷிதார்த்த2ம் (சேமித்துக்

ஜீ—ஶ்ரவணமநநங்களையும், த்4யாநோபாஸநங்களாலே நிதி3த்4யாஸநத்தையும், அதினுடைய உத்தரோத்தராவஸ்தை2யையும், ஆதி3ஶப்3த2த்தால் - த3ர்ஶநரூபதையையும் சொல்லுகிறது. g (இங்ஙனே வரக்கடவதான தப:ப2லத்தை) இங்ஙனே வரக்கடவதாயிருக்கிற யாதொரு தபஸ் ஸுண்டு, அதினுடைய ப2லத்தை என்றபடி. 1. "தப - ஆலோசநே" என்கிற தா4துவாலும், 2. "யஸ்ய ஜ்ஞாநமயம் தப:" என்கிற ந்யாயத்தாலும், தபஶ்ஶப்3த3ம் ஜ்ஞாநாவஸ்தா2விஶேஷமான பரப4க்த்யாதி3பரம். e2 "தவம்" என்றது-தப:ப2லம் என்றபடி; ப4க3வத்ப்ராப்திரூப ப2லே லக்ஷணா. b,e,e2 ("குறிக்கொள்" இத்யாதி3) அநேககாலங்களிலே யமநியமாத்3யவஹிதங்களான ஶ்ரவண மநநாதி3ரூப ஜ்ஞாநங்களாலே வரக்கடவ பரப4க்த்யாதி3களாகிற தபஸ்ஸினுடைய ப2லத்தை என்று ஶப்3தா3ர்த்த2ம்.

h கிறி - உபாயம். i (அவன்தன்னையேகொண்டு) அவன்தன்னையே உபாயமாகக்கொண்டு என்கை. j,k தடஸ்த2ஶங்கையை அநுவதி3த்துப் பரிஹரிக்கிறார் (கிறியென்ன இத்யாதி3) k பெருங்கிறியான் - பெருவிரகன்; மஹோபாயஶாலி என்றபடி. l,l2 "பின்நெறிக்கொண்ட நெஞ்சனாய்" என்றதுக்கு அர்த்த2த்3வயம் - ப2லபரமாகவும் உபாயபரமாகவும் காட்டுகிறார் (தவமெய்தினன் இத்யாதி3 வாக்யத்3வயத்தாலே) l.m ப2லபரயோஜநை (உறிகளிலே இத்யாதி3) m2 "கொண்ட" என்றதின் அர்த்த2ம் (சேமித்து இத்யாதி3) m3 ஒளித்தின் அர்த்த2ம் (மறைத்து) என்றது.

A திருவிருத்தம்-91.

ஈ—"தெய்வங்கொண்டதோ ?" என்னும்படி m2 மறைத்து அமுதுசெய்த அச்செயலாலே ஜகத்தை எழுதிக்கொண்டவனுடைய. (பின்நெறிக்கொண்ட நெஞ்சனாய்) n அவன் பின்னே நெறிப்பட்ட நெஞ்சையுடையனாய்; 1. "येन येन धाता गच्छति, तेन तेन सह गच्छति" (யேந யேந தா4தா க3ச்ச2தி, தேந தேந ஸஹ க3ச்ச2தி) என்கிறபடியே. o அன்றியே, பின்நெறிக்கொண்ட என்கிறது, ப்ரபத்தியை; p பின்நெறி என்கிறது-பின்னே சொன்ன நெறி என்றபடி. நெறி - வழி.

(பிறவித்துயர் கடிந்தே) q பலத்தைச் சொன்னவிடத்திலே விரோதி4நிவ்ருத்தியையும் சொல்லிக்கிடந்ததிறே; அத்தைச் சொல்லுகிறது. r அன்றியே, (பின்நெறிக் கொண்ட நெஞ்சனாய்) s பா4ரதஸமரத்திலே அர்ஜுநனுக்கு t ஓர் அவஸ்தை2யைப்

அ—கள்ளக்கயிறுருவி வைத்த என்று) m2 ஒளித்து-மறைத்து. l,n "தப:பலத்தைச் சொல்லிற்றுதல்" என்கிற பக்ஷத்திலே அருளிச்செய்கிறார் (அவன் பின்னே இத்யாதி3) அவன் பின்னே வழிப்படும்படியான நெஞ்சையுடையேனாய், அதாவது - கைங்கர்யத்திலே அந்வயித்த நெஞ்சையுடையேனாய் என்றபடி. l2,o உபாயபரயோஜநாமாஹ (அன்றியே இத்யாதி3) p பின்நெறிக்கொண்ட நெஞ்சனாய் - பின்பு சொன்ன சரமஶ்லோகோக்தமான உபாயத்திலே அந்வயித்த நெஞ்சையுடையனாய் என்று இரண்டாம் அர்த்த2ம்.

q பலாபி4தா4நாவஸரே விரோதி4நிவ்ருத்தி: கிமர்த்த2மபி4தீ4யத இத்யத்ராஹ (பலத்தைச் சொன்னவிடத்திலே இதி) 2. "நிரஞ்ஜந: பரமம் ஸாம்யமுபைதி" இத்யாதி3ப்படியிலே, 2. "புண்யபாபே விதூ4ய" என்று விரோதி4நிவ்ருத்தியையும் சொல்லிக்கிடக்கிறதிறே என்றபடி. l,q இந்த வாக்யம் - பூர்வயோஜநாஶேஷம். த்3வயோத்தரவாக்யேந நம இத்யநேந விரோதி4 நிவ்ருத்திருக்தா க2லு; கிஞ்ச சரமஶ்லோகார்த்த2ஸ்ய உபேயாகாரப்ரத3ர்ஶநபரத்வாத், 3. "ஸர்வபாபேப்4யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி" இத்யேதச்ச அத்ராபி விவக்ஷிதம் ப4விதுமர்ஹதி. w உபாயாபி4தா4நாவஸரே விரோதி4நிவ்ருத்தி: கிமர்த்த2மபி4தீ4யத இத்யத்ராஹ (ஸர்வபாபேப்4ய

ஜீ—n (அவன்பின்னே நெறிப்பட்ட நெஞ்சையுடையனாய்) அவன்பின்னே வழிப்படும்படியான நெஞ்சையுடையனாய். அதாவது-கைங்கர்யத்திலே அந்வயித்த நெஞ்சையுடையனாய் என்றபடி. l2,o உபாயபரயோஜநாமாஹ (அன்றியே இத்யாதி3) p பின்னெறிக்கொண்ட நெஞ்சனாய்-பின்பு சொன்ன சரமஶ்லோகோக்தமான உபாயத்திலே அந்வயித்த நெஞ்சையுடையனாய் என்று இரண்டாம் அர்த்த2ம்.

q பலஞ்சொல்லுகிறவிடத்திலே விரோதி4நிவ்ருத்தியைச் சொல்லுவானேன்? என்ன (பலத்தை இத்யாதி3) அத2வாவது - பலபரமான சரமஶ்லோகத்தில் உத்தரார்த்த4த்திலே என்றபடி. 2. "பரமம் ஸாம்யமுபைதி" என்றவிடத்திலே, 2. "புண்யபாபே விதூ4ய" என்றும் சொல்லிக்கிடந்ததிறே; அப்படியே இங்கும் "பிறவித்துயர் கடிந்து" என்று விரோதி4 நிவ்ருத்தியைச் சொல்லுகிறது என்றபடி. l,q இந்த வாக்யம் - பலபர பூர்வயோஜநாஶேஷம். s...v "உறிக்கொண்ட" இத்யாதி3க்கு ரஸமாக த்ருதீய தாத்பர்யம் (பா4ரதஸமரேத்யாதி3) உறிக்

ப்ர—1. (குறிக்கொள் இத்யாதி3) (பின்னெறிக்கொண்ட நெஞ்சனாய்)
"येन येन धाता गच्छति, तेन तेन सह गच्छति ॥ २॥"

9. கடிவார் தண்ணந்துழாய்க் கண்ணன்விண் ணவர்பெருமான்
படிவா னமிறந்த பரமன் பவித்திரன்சீர்
செடியார் நோய்கள்கெடப் படிந்து குடைந்தாடி
அடியேன் வாய்மடுத்துப் பருகிக் களித்தேனே.

ஈ—பிறப்பித்திறே உபாயத்தை உபதே2ஶித்தது; u இவர் வெண்ணெய் களவுகாணப் போனவிடத்திலே v அடியொற்றிக்கொண்டு சென்று, அவன்புக்க க்3ருஹத்திலே படலைத் திருகி வைத்தாயிற்று கேட்டுக்கொண்டது. (பிறவித்துயர் கடிந்தே) w 1. "ஸர்வபாபேப்4யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி' (ஸர்வபாபேப்4யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி) என்றே வைத்தானிறே. 8.

அ—இதி) r...v உறிக்கொண்ட வெண்ணெயையும் பாலையும் ஒளித்து உண்ணுநிற்கிற அம்மானிடத்திலின்றும், பின்னெறியை - பின்புசொன்ன நெறியான ப்ரபத்த்யுபாயத்தை ப்ரதிபாதி3க்கிற சரமஶ்லோகத்தை. கொண்ட - க்3ரஹித்த நெஞ்சையுடையனாய் இதி ஶப்3தா3ர்த்த2ம் ஹ்ருதி3 நித்4ராய ரஸோக்திமாஹ (அன்றியே இத்யாதி3) t (ஓர் அவஸ்தை2யைப் பிறப்பித்து இதி) உபாயாந்தராணாம் து3ஶ்ஶகத்வ ஸ்வரூபவிரோதி4த்வ நிமித்த ஶோகமுத்பாத்3யேத்யர்த்த2:. இத்தால், அர்ஜுநனிற்காட்டில் ஆழ்வார்க்கு வ்யாவ்ருத்தி சொல்லிற்று. u இவர் - ஆழ்வார். v அடியொற்றி - பின்சென்று. "யான், உறிக்கொண்ட வெண்ணெய் பால் ஒளித்து உண்ணும் அம்மான் பின்னெறிக்கொண்ட நெஞ்சனாய்ப் பிறவித்துயர் கடிந்து - எனையூழி - குறிக்கொள் ஞானங்களால் - செய்தவமும் கிறிக்கொண்டு இப்பிறப்பே சிலநாளில் எய்தினன்" என்று அந்வயம். இவ்விடத்திலே த3தி4பா4ண்ட3ன் கதை2யை நினைப்பது. 8.

ஜீ—கொண்ட வெண்ணெயையும் பாலையும் ஒளித்துண்ணுநிற்கிற அம்மான் பின்சென்று, நெறியான ப்ரபத்த்யுபாய ப்ரதிபாத3க சரமஶ்லோகத்தை க்3ரஹித்த நெஞ்சையுடையனாய்—என்று ஶப்3தா3ர்த்த2ம். t (ஓர் அவஸ்தை2யைப் பிறப்பித்து) ஶோகயுக்தாவஸ்தை2யைப் பிறப்பித்து. u இவர் - ஆழ்வார். v (அடியொற்றிக்கொண்டு சென்று) அடிபிடித்துக்கொண்டு போய்ப் பின்னே சென்று என்றபடி. q, w (ப2லத்தைச் சொன்னவிடத்திலே) இத்யாதி3 வாக்ய விவரணம் (ஸர்வபாபேப்4ய இத்யாதி3) இவ்விடத்தில் த3தி4பா4ண்ட3ன் கதை2யை நினைப்பது. "யான், உறிக்கொண்ட இத்யாரப்4ய, நெஞ்சனாய்ப் பிறவித்துயர் கடிந்து - எனையூழி - குறிக்கொள் ஞானங்களால் - செய்தவமும் கிறிக்கொண்டு இப்பிறப்பே சிலநாளில் எய்தினன்" என்று அந்வயம். 8.

ஆதே3—எட்டாம் பாட்டு. "யமநியமாதி3களாலே ஸம்பாதி3க்கவேண்டும் ஜ்ஞாந விஶேஷங்களாலே அநேககல்பங்கள்கூடி வரக்கடவதான தப:ப2லத்தை, நீ உக்தமாக ஒரு உபாயத்தாலே பெற்று இஜ்ஜந்மத்திலே அல்பகாலத்திலே ப்ராபித்தேன் நான். உறிகளிலே சேமித்துக் கள்ளக்கயிறுருவிவைத்த வெண்ணெயையும் பாலையும் 'தை3வம்கொண்டதோ ?' என்னும்படி மறைத்து அமுதுசெய்த அச்செயலாலே ஜக3த்தை அடிமைகொண்டவன் எல்லாத்துக்கும் பின்பு சொன்ன ப்ரபத்தி மார்க்க3த்தைக்கொண்ட நெஞ்சனாய்க்கொண்டு ஜந்மது3:க்க3த்தை ஸவாஸநமாகப் போக்கினேன்" என்கிறார்—குறிக்கொள் இத்யாதி3யால். 8.

ஆ— 9. வ்யா:— (கடிவார்) நிரவதி₄கபோ₄க்₃யபூ₄தனாய், A அயர்வறும் அமரர்களதி பதியாய், திருநாட்டிலுங்கூடத் தன்னோடு ஒத்தாரையும் மிக்காரையும் உடையவ னல்லாமையாலே பரமனாய், ஸ்வாஶ்ரிதருடைய ஸ்வஸம்ஶ்லேஷ விரோதி₄ ஸர்வதோ₃ஷங் களையும் போக்கும் ஸ்வபா₄வனாயிருந்த எம்பெருமானுடைய கல்யாணகு₃ணங்களாகிற அம்ருதவெள்ளத்திலே என்னுடைய விடாயெல்லாம் கெடும்படி போய்ப்புக்குப் படிந்து குடைந்தாடி வாய்மடுத்துப் பருகிக் களித்தேன் அடியேன் என்கிறார். 9.

ஒ— அவ:— ஒன்பதாம் பாட்டில் — எம்பெருமானுடைய கு₃ணங்களைப் பெரிய விடாயோடேகூட அனுப₄வித்துக் களிக்கப்பெற்றேன் என்கிறார்.

வ்யா:— (கடிவார் என்று தொடங்கி) திருவுடம்பில் ஸ்பர்ஶத்தாலே எப் போதும் ப்ரவ்ருத்தமது₄தா₄ராகமான திருத்துழாயாலே அலங்க்ருதனான க்ருஷ்ணன். (விண்ணவர் என்று தொடங்கி) இவ்வழகாலே A அயர்வறும் அமரர்களை ப்ரதி க்ஷணம் தோற்பித்து அவர்களை அடிமைகொள்ளுவதும் செய்து, திருநாட்டிலுங்கூட ஒருபடியாலும் தன்னோடு ஒத்தாரை உடையனன்றிக்கே, எல்லாரிலும் மேற்பட்டு உள்ளானுமாய், ஸம்ஸாரத்தில் ஆஶ்ரயித்தார்க்குத் தன்னோட்டை ஸம்ஶ்லேஷத்துக்கு விரோதி₄யான பாபத்தைப் போக்குமவனுடைய கல்யாணகு₃ணங்களிலே, B வாயுந் திரையுகளில் பிறந்த வ்யஸநமெல்லாம் தீரும்படி ப்ரவேஶித்து மிகவும் அவகா₃ஹித்து. (படிவானமிறந்த பரமன்) மேக₄ம் ஒப்பாக மாட்டாத திருநிறத்தையுடையவன் என்றுமாம் "செடியார் நோய்" என்று - ஸம்ஸாரது₃ரிதம் என்னவுமாம். 9.

ப— 9. அவ:— அநந்தரம், இப்படி அவன் கு₃ணங்களை அநுப₄வித்து ஆநந்தி₃ யானேன் என்கிறார்.

கடி — பரிமளம், வார் — ப்ரவஹியாநிற்கிற, தண்ணந்துழாய் — செவ்வித் திருத்துழாயையுடையனாய்க்கொண்டு, கண்ணன்—(ஆஶ்ரிதப₄வ்யனான) க்ருஷ்ண னாய், விண்ணவர் பெருமான்—(இவ்வடிவழகை அநுப₄விக்கிற) பரமபத₃வாஸி களுக்கு அவ்வருகான மேன்மையுடைய தனக்கு, வானம்—பரமபத₃த்திலும், படி—ஒப்பு, இறந்த — இல்லையாகையாலே, பரமன் — தனக்கு மேலில்லையான பெரியவனாய், பவித்திரன்—(இப்பெருமை அறியாதார் அறிவுகேட்டையும் போக்கி அநுப₄விப்பிக்கும்) பாவநபூ₄தனுடைய, சீர் — (பரத்வஸௌலப்₄ய போ₄க்₃யத்வ பாவநத்வ ப்ரகாஶகமான) கு₃ணங்களிலே, செடியார்—ஒன்றோடொன்று மிடைந்து தூறுமண்டினாற்போலேயிருக்கிற, நோய்கள்—(விஷயருசி தொடக்கமான) மஹா வ்யாதி₄கள், கெட—நஶிக்கும்படி, படிந்து—கிட்டி, குடைந்து—எங்கும் உட்புக்கு, ஆடி—முழுகி, அடியேன்—(அவனையொழியச் செல்லாதபடி) அநந்யார்ஹனான நான், வாய்மடுத்து—(பு₄ஜிக்கைக்கு உபகரணமான அபி₄நிவேஶமாகிற) வாயை

A 1-1-1. B 2-1.

ப—மடுத்து, பருகி—(பெருவிடாயன் தண்ணீர் குடித்தாற்போலே) நிரம்ப பு₄ஜித்து, களித்தேன்—நிரதிஶயமான ஆனந்த₃த்தைப் பெற்றேன்.

"படிவானமிறந்த" என்று வடிவழகுக்கு மேக₄ம் ஒப்பல்ல என்றுமாம். 9.

இ— அவ:— ஒன்பதாம் பாட்டில்—1."सोऽश्नुते" (ஸோஶ்நுதே) என்கிறபடியே ஒரு தே₃ஶவிஶேஷத்தில் கு₃ணாநுப₄வத்தை இங்கே அநுப₄விக்கப்பெற்றேன் என்கிறார்.

வ்யா:— (கடிவார் என்று தொடங்கி) திருமேனியில் ஸ்பர்ஶத்தாலே பிறந்த மது₄தா₄ரைகளையுடைத்தான திருத்துழாயாலே அலங்க்ருதனான க்ருஷ்ணன். 'கடி' என்று - பரிமளமாய், 'வார்' என்று - மிகுதியாகவுமாம். 'கடி' என்று - புதுமையாய், செவ்விமிக்க என்னவுமாம். (விண்ணவர் பெருமான்) இவ்வழகுக்கு போ₄க்தாக்களைச் சொல்லுகிறது. நித்யாநுப₄வம் பண்ணாநிற்கச் செய்தேயும், க்ஷணந்தோறும் தோற்று எழுதிக்கொடாநிற்பர்கள். (படிவானமிறந்த பரமன்) பரமபத₃த்திலும் ஒப்பில்லாத பரமன். வானம் என்று மேக₄மாய், வெறும்புறத்திலே மேக₄மும் ஒப்பன்று என்னவுமாம். (பவித்திரன்) ஸம்ஸாரிகளை நித்யஸூரிகளோடே ஒரு கோவையாக்கவல்ல ஶுத்₃தி₄யுக்தன். (சீர்) சீரிலே. (செடி இத்யாதி₃) A வாயுந்திரையுகளில் தூறுமண்டின க்லேஶமெல்லாம் போம்படி. ஸாம்ஸாரிக து₃ரிதம் என்னவுமாம். (படிந்து) சென்று கிட்டி. (குடைந்து) எங்கும் புக்கு. (ஆடி) அவகா₃ஹித்து. (அடியேன் வாய்மடுத்துப் பருகி) பெருவிடாயோடே அநுப₄வித்து. (களித்தேனே) இதரவிஷய ஸ்பர்ஶம் து₃:க்க₂மேயானாற்போலே, ப₄க₃வத்₃கு₃ணாநுப₄வம் களிப்பேயாகக்கடவது. 9.

ஈ— அவ:— ஒன்பதாம் பாட்டு — a 1. "सोऽश्नुते सर्वान् कामान् सह ब्रह्मणा विपश्चिता" (ஸோऽஶ்நுதே ஸர்வாந் காமாந் ஸஹ ப்₃ரஹ்மணா விபஶ்சிதா) என்கிறபடியே, என்னுடைய ஸகல b து₃ரிதங்களும் போம்படி ஸர்வேஶ்வரனை அநுப₄விக்கப்பெற்றேன் என்று ஹ்ருஷ்டராகிறார்.

அ— ஒன்பதாம் பாட்டு. (கடிவார் இத்யாதி₃) a,b "செடியார் நோய்கள் கெட - சீர் - வாய் மடுத்துப் பருகிக் களித்தேன்" என்ற பத₃ங்களைக் கடாக்ஷித்து அவதாரிகை (ஸோஶ்நுதே

ஜீ— ஒன்பதாம் பாட்டு. (கடிவார் இத்யாதி₃) a,b "செடியார் நோய்கள் கெட - சீர் - வாய் மடுத்துப் பருகிக் களித்தேன்" என்ற பத₃ங்களைக் கடாக்ஷித்து அவதாரிகை (ஸோஶ்நுதே

ப்ர—a1. (கடிவார் இத்யாதி₃) तैत्तिरीयकोपनिषदि, (आ-१) "ब्रह्मविदाप्नोति परं। तदेषाऽभ्युक्ता — सत्यं ज्ञानमनन्तं ब्रह्म। यो वेद निहितं गुहायां परमे व्योमन्। सोऽश्नुते सर्वान् कामान् सह। ब्रह्मणा विपश्चितेति ।।"

A 2-1.

ஈ— வ்யா—(c கடிவார் தண்ணந்துழாய்க் கண்ணன்) d பரிமளப்ரசுரமான திருத்துழாய்மாலையையுடைய க்ருஷ்ணன் என்னுதல், e மது ஸ்யந்தியாநின்றுள்ள திருத்துழாயையுடையவன் என்னுதல். (விண்ணவர் பெருமான்) f இவ்வொப்பனையழகாலே எழுதிக்கொள்வது, அநந்தவைநதேயாதிகளையாயிற்று. (g படிவானமிறந்த பரமன்) h தன் படிக்கு வானிலுள்ளார் h ஒப்பாகாதபடியிருக்கிற பரமன். i பரமஸாம்யாபந்நரான நித்யஸூரிகளும் தன் படிக்கு ஒப்பாகாதபடியான மேன்மையையுடையவன் என்னுதல்; j தன் திருமேனிக்கு, வானமுண்டு - மேகம், அது j ஒப்பாகாதபடியிருக்கிறவன் என்னுதல். (பவித்திரன்) இவ்வடிவழகை ஸம்ஸாரிகளும் அநுபவிக்கைக்கு யோக்யராம்படி பண்ணும் ஶுத்தியையுடையவனுடைய சீருண்டு - கல்யாணகுணங்கள்; அவற்றை அடிகாணவொண்ணாதபடி k தூறு l மண்டிக்கிடக்கிற ஸாம்ஸாரிக ஸகலதுரிதங்களும் போம்படி வந்து m கிட்டி, நாலு மூலையும் புக்கு, அவ

அ—இத்யாதி) ப்ரஹ்மணா ஸஹ ஸர்வாந் காமாந் அஶ்நுதே: காம்யந்த இதி காமா:- கல்யாணகுணா: b (ஸகல துரிதங்களும்) என்றது - ஸகல து:க்கங்களும் என்றபடி. c,d மூந்தின அர்த்தத்துக்கு, கடி - பரிமளம்; வார்தல் - நெடுமை, அதாவது - மிகுதி. A "வார்தல் பொழிதல் ஒழுகல் இவை நெடுமையாகும்" c,e இரண்டாம் அர்த்தத்துக்கு, கடி - மது; வார்தல் - ஒழுகுதல். d கடியின் ஸ்வாரஸ்யத்தைப்பற்ற மூந்தினது அருளிச்செய்கிறார் (பரிமள இத்யாதி) e வாரின் ஸ்வாரஸ்யத்தைப்பற்ற அருளிச்செய்கிறார் (மது ஸ்யந்தியாநின்றுள்ள இத்யாதி) f கீழோடே கூட்டி அர்த்தம் (இவ்வொப்பனை இத்யாதி) g படி என்று - விக்ரஹமாதல், ஸ்வபாவமாதல்; வானம் என்று - 1. "மஞ்சா: க்ரோஶந்தி" போலே வானிலுள்ளாரைச் சொல்லவுமாம்; மேகத்தைச் சொல்லுதல்; இறந்த - ஒப்பாகாத. யத்வா, (படிவானமிறந்த பரமன்) இறத்தல்-கடத்தல். வானத்தைக் கடந்த படியையுடைய இதி பலிதார்த்த:; படியாலே வானத்தைக் கடந்திருக்கிற இதி ஶப்தார்த்த:. i 2. "ப்ரஸக்தஸ்ய ஹி ப்ரதிஷேத:" இத்யத: ப்ரஸங்கம் ஸம்பாதயதி (பரமஸாம்யாபந்நரான இதி) h அதவா (தன்படிக்கு இத்யாதி) படி - ப்ரகாரம். j (தன் திருமேனிக்கு இத்யாதி) படி - திருமேனியின் ப்ரகாரம். h தன் ப்ரகாரம் வானத்திலுள்ளார் பக்கலில்லாமலிருக்கிறவன் என்று ப்ரதமயோஜனையில் ஶப்தார்த்தம்; j இரண்டாம் யோஜனையில், தன்னுடைய ப்ரகாரம் மேகத்திலில்லாமலிருக்கிறவன் என்று ஶப்தார்த்தம், மேகத்தைச் சொல்லுகையாலே - திருமேனியின் ப்ரகாரமென்று ஸித்திக்கிறது. h, j இரண்டு யோஜனையிலும், (ஒப்பாகாத) என்கிறது பலிதார்த்தம். k தூறுவது-அவித்யாதிகள். l ஆர்-ஸாம்யம், பூர்த்திர்வா. m "படிந்து, குடைந்து, ஆடி" இதி பதத்ரயஸ்ய சார்த்தம் க்ரமேணாஹ (கிட்டி, நாலு மூலையும் புக்கு, அவகாஹித்து இதி) n வாய்மடுத்து - (முழுமிடறு

ஜீ—இத்யாதி) b துரிதங்களும்-து:க்கங்களும். c கடி-பரிமளமும், மதுவும்; வார்தல்-மிகுதியும், ஒழுகுதலும். f கீழோடே கூட்டி அர்த்தம் (இவ்வொப்பனை இத்யாதி) g படி-ஸ்வபாவமும், விக்ரஹமும்; வானமென்றது - 1. "மஞ்சா: க்ரோஶந்தி" இதிவத், வானிலுள்ளாரைச் சொல்லுதல்; மேகத்தைச் சொல்லுதல்; இறந்த - ஒப்பாகாத. i 2. "ப்ரஸக்தஸ்ய ஹி ப்ரதிஷேத:" இத்யத: ப்ரஸங்கம் ஸம்பாதயதி (பரமஸாம்ய இத்யாதி). k,l "செடியார்" என்றதின் அர்த்தம் (தூறுமண்டிக்கிடக்கிற) என்று. k தூறுவது-அவித்யாதிகள். l ஆர்தல்-பூர்த்தி. m "படிந்து, குடைந்து, ஆடி" என்கிற பதத்ரயத்துக்கும் க்ரமேண அர்த்தம் (கிட்டி

A தமிழ்நிகண்டு.

10. களிப்பும் கவர்வுமற்றுப் பிறப்புப்பிணி மூப்பிறப்பற்று
ஒளிக்கொண்ட சோதியமா யுடன்கூடுவ தென்றுகொலோ
துளிக்கின்ற வானிந்நிலம் சுடராழி சங்கேந்தி
அளிக்கின்ற மாயப்பிரா னடியார்கள் குழாங்களையே.

ஆ— 10. வ்யா:— (களிப்பும்) இப்படி எம்பெருமானுடைய குணங்களாகிற அம்ருதத்தை புஜிக்கிற ஆழ்வார் "இந்த அம்ருதத்தை நிரஸ்த ஸமஸ்தப்ரதிபந்தகளுக்க் கொண்டு பகவத்குணைகபோகரான நித்யஸித்தபுருஷர்களுடைய திவ்யபரிஷத்திலே சென்று அவர்களோடேகூட நான் புஜிப்பது என்றோ?" என்கிறார். 10.

ஒ— அவ:— பத்தாம் பாட்டில் — "ஸாம்ஸாரிக துரிதமெல்லாம் ஸமூலமாக நீங்கி, அயர்வறும் அமரர்களுடைய ஸமூஹங்களிலே சென்று புகுவது என்றோ?" என்று அநுபவித்த பகவத்குணங்களுக்கு உசாத்துணை தேடுகிறார்.

ச—காஹித்து, அநந்யார்ஹனை நான் n முழுமிடறு செய்து அநுபவித்து o யமாதிகள் தலையிலேயும் அடியிட்டுக் களிக்கப்பெற்றேன். p படிந்து - கிட்டி. குடைந்து - எங்கும் புக்கு. ஆடி - அவகாஹித்து. அடியேன், q வாய்மடுத்துப்பருகி-r பெருவிடாயோடே அநுபவித்து. (s களித்தேனே) t இதரவிஷய ஸ்பர்ஶம் , துக்கமேயானாற்போலே, பகவத்குணாநுபவம் களிப்பேயாகக்கடவது. 9.

அ-செய்து) o ஆநந்தஸ்ய சரமாவதிமாஹ (யமாதிகள் தலையிலேயும் அடியிட்டு இதி) p, q, r பூர்வோக்தம் அர்த்தம் பதஶோ தர்ஶயதி (படிந்து இத்யாதிநா) q, r "வாய்மடுத்து" என்றதுக்கு பாவம் (பெருவிடாயோடே என்று) s, t "களித்தேனே" இத்யவதாரணம் ஹர்ஷஸ்ய அந்யயோகவ்யவச்சேதபரமித்யபிப்ராயேணாஹ (இதரவிஷய ஸ்பர்ஶம் இதி) கடிவார் என்று தொடங்கி, அடைவே உரை அந்வயம். 9.

ஜீ—இத்யாதி) n வாய்மடுத்துப்பருகி-(முழுமிடறுசெய்து அநுபவித்து) மிடறுநிறையக் குடித்து என்றபடி; வாய்மடுத்துக் குடித்து என்று ஶப்தார்த்தம்; மடுத்து-மடக்கிட்டு; பாநபாத்ரமாக்கி என்றபடி. o ஆநந்தஸ்ய சரமாவதிமாஹ (யமாதிகள் இத்யாதி) q, r "வாய்மடுத்து" என்றதுக்கு பாவம் (பெருவிடாயோடே) என்று. s, t "களித்தேனே" என்ற ஏவகாரார்த்தம் (இதரவிஷய இத்யாதி) ஏவகாரம் - அந்யயோகவ்யவச்சேதபரம் என்றபடி. க்ரமேணாந்வய:. 9.

ஆதே— ஒன்பதாம் பாட்டு. "பரிமள ப்ரசுரமான திருத்துழாய்மாலையையுடைய க்ருஷ்ணனாய், நித்யஸூரிகளுக்குப் பெருமானாய், தன்படிக்கு வானத்திலுள்ளார் ஒப்பாகாதபடியிருக்கிற பரமனாய், பரிஶுத்தனாயிருக்கிறவனுடைய கல்யாண குணங்களை, தூறுமண்டிக் கிடக்கிற ஸாம்ஸாரிக ஸகல துரிதங்களும் போம்படி வந்து கிட்டி, நாலு மூலையிலும் புக்கு, அவகாஹித்து, அநந்யார்ஹனை நான் முழுமிடறுசெய்து அநுபவித்துக் களிக்கப்பெற்றேன்" என்கிறார்—கடிவார் இத்யாதியால். 9.

ஒ— வ்யா:— (களிப்பும் என்று தொடங்கி) **விஷயலாப₄ங்களால் வரும் களிப்பையும், விஷயஸங்க₃த்தையும் அற்று, ஜந்மமும் ஜந்மப்ரயுக்தமான து₃ரிதங்களும் எல்லா மற்று, ப₄க₃வத₃நுப₄வத்துக்குப் பாங்கான தே₃ஹத்தையுடையோமாய். (** துளிக்கின்ற வானிந்நிலம் என்று மேலுக்கு) **வர்ஷிக்கிற ஆகாஶத்தையும், வர்ஷத்தாலே ஜீவித்துக் கிடக்கும் இந்த பூ₄மியையும் தானே தி₃வ்யாயுத₄த₄ரனாய்க்கொண்டு ரக்ஷித்தருளுகிற ஆஶ்சர்யபூ₄தனான எம்பெருமான்.** **10.**

ப— 10. அவ:— அநந்தரம், ஏவம்வித₄போ₄க₃நந்த₃த்துக்கு முக்₂யபோ₄க்தாக்கள் ஸூரிகளாகையாலே, அவர்களோடே கூடுகையை அர்த்தி₂க்கிறார்.

களிப்பும்—(விஷய லாப₄த்தில்) களிப்பும், **கவர்வும்**—(தத₃லாப₄த்தில்) அபி₄நிவேஶமும், **அற்று**—அற்று, **பிறப்புப் பிணி மூப்பு இறப்பு அற்று**-(அதுக்கடியான) ஜந்ம வ்யாதி₄ ஜரா மரணங்களுமற்று, **ஒளிக்கொண்ட**—(ஆவிர்பூ₄தமான ஜ்ஞாநாதி₃க ளாகிற) ஒளிகளுக்கு ப்ரகாஶகமான, **சோதியமாய்**—ஜ்யோதிர்மயவிக்₃ரஹத்தை யுடையோமாய்க்கொண்டு, **துளிக்கின்ற**—வர்ஷிக்கிற, **வான்**—ஆகாஶத்தையும், **இந்நிலம்**—(அத்தாலே த₄ரிக்கிற) பூ₄மியையும், (பா₃த₄கரஹிதமாம்படி) **சுடர்**—பேரொளியையுடைய, **ஆழி**—திருவாழியையும், **சங்கு**—திருச்சங்கையும், **ஏந்தி**—ஏந்தி, **அளிக்கின்ற** — ரக்ஷித்தருளுகிற, **மாயப்பிரான்** — மஹோபகாரகனுடைய, **அடியார்கள்** — நித்யதா₃ஸ்யைகநிரூபணீயரான ஸூரிகளுடைய, **குழாங்களை**—ஸங்க₄ங்களை, **உடன்**—(ஒரு நீராம்படி) உடன்பட்டு, **கூடுவது**—கூடுவது, **என்றுகொலோ**—என்றோ ?

ஸமஸ்தவிரோதி₄நிவ்ருத்தி பிறந்து ஆவிர்பூ₄த ஸ்வரூப ஸ்வபா₄வரான இவர்க்கு ப்ராப்யம் அடியரான ஸூரிகள் என்று கருத்து. 10.

இ— அவ:— பத்தாம் பாட்டில் — இப்படி களித்து, இன்னமும் ஹேயவிஷயங்களிலும் களிக்கவிராதே, இதுவே யாத்ரையான நித்யஸூரிகள் திரளிலே புக்கு அவர்களோடே களிக்கப்பெறுவது எப்போது ? என்கிறார்.

வ்யா:— **(களிப்பும் என்று தொடங்கி)** அல்பாஸ்தி₂ரத்வாதி₃தோ₃ஷ து₃ஷ்டமான விஷயலாப₄த்தால் வந்த களிப்பு, அவை கிட்டாதொழிந்தால் "இவை கிட்டாதொழியப்பெற்றோமே!" என்று இராதே பண்ணும் சாபலம், இரண்டுக்கும் அடியான ஜந்மம், ஜந்மப்ரயுக்தமான வ்யாதி₄, ஒன்றால் பரிஹரிக்கவொண்ணாதே அவர்ஜநீயமாய் வரும் மூப்பு, இவற்றோடேயாகிலும் ஜீவிக்க நினைத்தால் வரும் நிரந்வயவிநாஶம், ஆக ஷட்₃பா₄வ விகாராதி₃கள் அற்று. **(ஒளிக்கொண்ட)** ஶுத்₃த₄ ஸத்வமயமாகையாலே ப்ரகாஶகமான ஶரீரத்தையுடையோமாய். **(உடன் கூடுவ தென்றுகொலோ)** "நான், எனக்கு" என்று அகன்றுநிற்கவேண்டாதே அத் திரளிலே ஒரு நீராகக் கூடுவது என்றோ ? "வைஷ்ணவ ஸஹவாஸம் இனிது" என்றிருக்கச்செய்தேயும், அஹங்காரத்தாலே செய்யப்போகாதொழிகிறதிறே,

ஈ—(துளிக்கின்ற இத்யாதி₂) வர்ஷிக்கிற ஆகாஶத்தையும், அத்தாலே ஜீவிக்கிற பூ₄மியையும், ஸங்கல்பத்தாலன்றிக்கே கையும் திருவாயுத₄ங்களுமாய் ரக்ஷணமே யாத்ரையாயிருக்கிற ஆஶ்சர்ய ஶக்தியுக்தனான ஈஶ்வரன். பரம பத₃த்தில் ஆப₄ரணமாய்க் காட்சிதரும்; இங்கு ஆயுத₄மாயிறே தி₃வ்யாயுத₄ங்கள் இருப்பது. (அடியார்கள் குழாங்களையே) இவன் தன்னையேயன்றிக்கே இவனுடைய ரக்ஷகத்வத்திலே தோற்றிருக்கும் ததீ₃யர்திரள்களை. (குழாங்களை) திரளாகவேணும்; அதுதான் அநேகமாகவேணும்; இவ்விஷயத்துக்கு உசாத்துணையாம்போது அஸங்க்₂யாதராகவேணும் என்றிருக்கிறார். 10.

ஈ— அவ:— பத்தாம் பாட்டு. a "களித்தேனே" என்று, "b திரியட்டும் ஸம்ஸாரிக ளோடேயிருக்கையன்றியே, இவ்வனுப₄வத்துக்கு தே₃ஶிகரான நித்யஸூரிகள் திரளிலே போய்ப்புகுவது எப்போதோ?" என்கிறார்.

வ்யா:— (களிப்பும்) இதரவிஷயாநுப₄வத்தாலே வரும் களிப்பும். (c கவர்வும்) அவை பெறுதபோது ஆசைப்பட்டு வரும் d க்லேஶமும்; (அற்று) போய். இவை இரண்டுக்கும் அடியான ஜந்மம், அது புக்கவிடத்தே புகக்கடவதான e வ்யாதி₄, அநந்தரம் வரும் ஜரை. "இத்தோடேயாகிலும் இருந்தாலாகாதோ?" என்று நினைத் திருக்கச்செய்தே வரும் f நிரந்வயவிநாஶம், இவையடைய அற்று. g (ஒளிக்கொண்ட சோதியமாய்) h ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்கள் கலசின இந்த ஶரீரம்போலன்றியே, i ஶுத்₃த₄ ஸத்வமயமாய், நிரவதி₄கதேஜோரூபமான ஶரீரத்தையுடையோமாய்.

அ— பத்தாம் பாட்டு. (களிப்பும் இத்யாதி₂) a,b "அடியார்கள் குழாங்களை - உடன்கூடுவ தென்றுகொலோ?" என்ற பத₃த்தைக் கடாக்ஷித்து அவதாரிகை (களித்தேனே இத்யாதி₂) b திரியட்டும் - மீளவும். c,d கவர்வு - க்லேஶம். e பிணி-வ்யாதி₄. f நிரந்வயவிநாஶம்-ஶரீராந்வயா ப₄ரவருபவிநாஶம்; 1. "அர்த்தா₂பா₄வேऽந்வயீபா₄வ:". அத₂வா, யௌவநாத்₃யவஸ்தை₂கள்- பூர்வபூர்வாவஸ்தை₂களைப்பற்ற விநாஶங்களிறே; அப்படிப்பட்ட விநாஶங்களுண்டாயிருக்கவும் ஶரீராந்வயமுண்டாயிருக்குமிறே; தாத்₃ருஶ விநாஶத்தை வ்யாவர்த்திக்கிறது (நிரந்வயம் என்று) இப்போது நிரந்வயஶப்₃த₃ம் ப₃ஹுவ்ரீஹி. g,h,i இத்தை வ்யாவர்த்ய பூர்வகமாக அருளிச்செய்யா நின்றுகொண்டு, "ஒளிக்கொண்ட சோதியமாய்" என்றதுக்கு ஶப்₃தா₂ர்த்த₂மும் அருளிச் செய்கிறார் (ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்கள் இத்யாதி₂) i "ஒளிக்கொண்ட சோதியமாய்" என்றத்தால் ப₂லிதம் (ஶுத்₃த₄ஸத்வமயமாய் நிரவதி₄க தேஜோரூபமான ஶரீரத்தையுடையோமாய்) என்றது.

j "அடியார்கள்" என்றத்தைப்பற்ற (நான் எனக்கு என்று இத்யாதி₂) "ப₄க₃வத ஸமுதா₃யம் ப்ராப்யம்" என்று அறியாதிற்கச்செய்தேயும், அஹங்காரமமகாரங்களாலே அகல

ஜீ— பத்தாம் பாட்டு. (களிப்பும் இத்யாதி₂) a,b "அடியார்கள் குழாங்களை - உடன் கூடுவது என்றுகொலோ" என்ற பத₃ங்களைக் கடாக்ஷித்து அவதாரிகை (களித்தேனே இத்யாதி₂) b திரியட்டும்-மீளவும். c,d கவர்வு-க்லேஶம். e பிணி-வ்யாதி₄. f நிரந்வயவிநாஶம்-ஶரீராந்வயாப₄ர ரூபவிநாஶம்; ஶரீரஸம்ப₃ந்தா₄பா₄வருபவிநாஶம்; மரணம் என்றபடி. ஸாந்வயவிநாஶமாவது- ஶைஶவயௌவநாத்₃யவஸ்தை₂கள். g,h,i ஶப்₃தா₂ர்த்த₂ம் (ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்கள் இத்யாதி₂) i "ஒளிக் கொண்ட சோதி" என்றத்தால் ப₂லிதம் (ஶுத்₃த₄ஸத்வமயமாய்) என்றது.

ஈ— (உடன்கூடுவதென்றுகொலோ) j "நான், எனக்கு" என்று அகலவேண்டாதி k இவ்வுடம்புடையார் திரளிலே போய்ப் புக்கு l நெருக்கப்பெறுவது என்றோ? (m துளிக்கின்ற இத்யாதி) n வர்ஷிக்கையே ஸ்வபாவமாகவுடைத்தான ஆகாஶம், அத்தாலே விளையக்கடவதான இந்த பூமி, இவற்றைக் o கடற்கரைவெளியிலே நோக்கினாற்போலே, திவ்யாயுதங்களை தரித்து நோக்குகிற ஆஶ்சர்யபூதன். (p சுடராழி சங்கேந்தி p அளிக்கின்ற மாயப்பிரான்) q பரமபதத்தில் ஆபரணமாய்க் காட்சிதரும்; இங்கு ஆயுதமாயிறேயிருப்பது. இப்படி r ரக்ஷிக்கிறவனுடைய அந்த ரக்ஷணத்திலே தோற்றிருப்பாராய், அவன் தன்னோடொக்க ப்ராப்யருமாய், பகவத்குணங்களுக்கு தேஶிகராயிருப்பாருமாய், பேதயந்த:பரஸ்பரத்துக்குத் துணையாயிருக்கிறவர்களுடைய குழாங்களை. s கலியர் "கலவரிசிச்சோறுண்ண" என்னுமாபோலே, அத்திரள்களிலே போய்ப் புகப்பெறுவது எப்போதோ? என்கிறார். 10,

அ—வேண்டிநின்றதிறே; அப்படி அகலவேண்டாத ஸம்பந்தஜ்ஞானமுடையவர்கள் என்றபடி. k (இவ்வுடம்புடையார்) ஶுத்தஸத்வமயவிக்ரஹவந்த:. l "கூடுவதென்றுகொலோ" என்னாதே "உடன்" என்கையாலே (நெருக்கப்பெறுவதென்றோ) என்றது. m,n "துளிக்கின்ற" என்ற வர்த்தமானார்த்தம் (வர்ஷிக்கையே ஸ்வபாவமாக என்று) o (கடற்கரை வெளியிலே நோக்கினாற்போலே இதி) 1. "ராமலக்ஷ்மணகுப்தா ஸா ஸுக்ரீவேண ச வாஹினீ । பபூவ துர்தர்ஷதரா ஸேந்த்ரைரபி ஸுராஸுரை: ॥"—ஸுக்ரீவேண ஸஹிதா வாஹினீதி ஸுக்ரீவஸ்யாபி ரக்ஷ்யகோடாவேவ அந்தர்பாவ:. p,r அளிக்கின்ற-ரக்ஷிக்கிற. q போக்யமான திருவாழி திருச்சங்குகளை ரக்ஷணத்துக்குப் பரிகரமாகச் சொல்லுகிறதென்? என்ன (பரமபதத்தில் இத்யாதி) p போக்யம் என்றது - "சுடர்" என்றும், "ஏந்தி" என்றும் இருக்கையாலே, p,q அதவா, "ஏந்தியளிக்கின்ற" என்றதின் தாத்பர்யம் (பரமபதத்தில் இத்யாதி) s அடியார்களை இதிவா, அடியார்கள் குழாத்தை இதிவா அநபிதாய. "குழாங்களை" இதி பஹுத்வாபிதானம் ஶ்ருதி நிதர்ஶயாஹ (கலியர் இதி) கலியர் - பசித்தவர். ஆற்றாமையின்மிகுதி இப்படி சொல்லப்பண்ணும் என்று கருத்து. உத்தரார்த்தபூர்வகம் பூர்வார்த்தானுஸந்தானம் அந்வய:. "களிப்பும் கவர்வுமற்று என்று தொடங்கி ஒளிக்கொண்ட சோதியமாய்-துளிக்கின்ற வான் என்று தொடங்கி, குழாங்களை உடன்கூடுவதென்று கொலோ" என்று உரை அந்வயம். 10.

ஜீ— j "அடியார்கள்" என்றத்தைப்பற்ற (நான் எனக்கு என்று இத்யாதி) "பாகவத ஸமுதாயம் ப்ராப்யம்" என்று அறியாநிற்கச்செய்தேயும், அஹங்காரமமகாரங்களாலே அகலவேண்டாநின்றதிறே; அப்படி அகலவேண்டாத ஸம்பந்தஜ்ஞானமுடையவர்கள் என்றபடி. k (இவ்வுடம்புடையார்) ஶுத்தஸத்வமயமான உடம்புடையார். l "கூடுவதென்று கொலோ" என்னாதே "உடன்" என்கையாலே (நெருக்கப்பெறுவதென்றோ) என்றது. m,n "துளிக்கின்ற" என்ற வர்த்தமானார்த்தம் (வர்ஷிக்கையே ஸ்வபாவமாக) என்றது. o (கடற்கரை) என்றவிடத்திலே - 1. "ராமலக்ஷ்மணகுப்தா ஸா" இத்யாதி அநுஸந்தேயம். p,r அளிக்கின்ற - ரக்ஷிக்கிற. q போக்யமான திருவாழி திருச்சங்குகளை ரக்ஷணத்துக்குப் பரிகரமாகச் சொல்லுவானென்? என்ன (பரமபதத்தில் இத்யாதி) p போக்யமென்றது-"சுடர்" என்றும், "ஏந்தி" என்றும் இருக்கையாலே. s ஸமூஹபாஹுல்ய கதனத்துக்குத் தாத்பர்யம் (கலியர் இத்யாதி) கலியர் - பசித்தவர். ஆற்றாமையின் மிகுதி இப்படி சொல்லப்பண்ணும் என்று கருத்து. உத்தரார்த்தபூர்வகம் பூர்வார்த்தானுஸந்தானம் அந்வய:. 10

**11. குழாங்கொள் பேரரக்கன் குலம்வீய முனிந்தவனைக்
குழாங்கொள் தென்குருகூர்ச் சடகோபன் தெரிந்துரைத்த
குழாங்கொ ளாயிரத்து ளிவைபத்து முடன்பாடி
குழாங்களா யடியீருடன் கூடிநின் றாடுமினே.**

ஆழ்வார் திருவடிகளே ஶரணம்.

ஆ— 11. வ்யா:— (குழாங்கொள்) ஸபுத்ரஜநபந்தவமாக ராவணன் மடியும்படி சிவந்தவனை உள்ளபடி கண்டு சொன்ன இத்திருவாய்மொழியை பகவதேகபோகராயிருப்பார் எல்லாருங்கூடி புஜியுங்கோள் என்கிறார். 11.

திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளான் திருவடிகளே ஶரணம்.

ஒ— அவ:— நிகமத்தில் — "இத்திருவாய்மொழியை பகவதேகபோகராயிருப்பார் எல்லாரும், என்னைப்போலே தனிமைப்படாதே, கூடி புஜியுங்கோள்" என்கிறார்.

வ்யா:— (குழாங்கொள் பேரரக்கன் குலம் வீய முனிந்தவனை) அஸங்க்யேய மான ஸேநாஸமூஹங்களை உடையனாய், அதிபலவானான ராவணன் குலம் முடியும்படி சீறினவனை. (குழாங்கொள் என்று தொடங்கி) தம்மை அநுபவிக்க வந்த வைஷ்ணவ ஸமூஹங்களோடு கூடின திருநகரியையுடைய ஆழ்வார் உள்ளபடியை அநுஸந்தித்துச் சொன்ன. (குழாங்கொள் என்று தொடங்கி) ஓரோ திருவாய்மொழியாய்க்கொண்டு குழாமான ஆயிரத்திலும் இத்திருவாய்மொழியைக் கருத்தோடேகூடப் பாடி. 11.

நஞ்ஜீயர் திருவடிகளே ஶரணம்.

ப— 11. அவ:— அநந்தரம், 'இத்திருவாய்மொழியைப்பாடி பரஸ்பர ஸங்கதராய் ஸங்கீபவித்து ப்ரீதிப்ரேரிதராய் அர்த்தியுங்கோள்' என்று பலத்தை அருளிச் செய்கிறார்.

ஆதே— பத்தாம் பாட்டு. "'இதர விஷயாநுபவத்தால் வரும் ஹர்ஷமும், அவைபெறுதபோது ஆசைப்பட்டு வரும் க்லேஶமும் போய், இவையிரண்டுக்கும் அடியான ஜந்மம், அது புக்கவிடத்தே புகக்கடவதான வ்யாதி, அநந்தரம் வரும் ஜரை, இத்தோடேயாகிலும் இருந்தாலாகாதோவென்று நினைத்திருக்கச்செய்தே வரும் நிரந்வயவிநாஶம் இவையடையப் போய், ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்கள் கலசின இந்த ஶரீரம்போலேயன்றியே, ஶுத்தஸத்வமயமாய் நிரவதிக தேஜோரூபமான ஶரீரத்தையுடையோமாய் உடன்கூடுவது என்றைக்கோ?' எத்தை? என்னில்; வர்ஷிக்கையே ஸ்வபாவமான ஆகாஶம், அத்தால் விளையக்கடவதான இந்த பூமி, இவற்றைச் சுடராழியையும் சங்கையும் ஏந்திக்கொண்டு ரக்ஷிக்கிற ஆஶ்சர்யகுணசேஷ்டிதனுடைய அடியாராயிருக்கிற நித்யஸூரிகளுடைய ஸமூஹங்களை" என்கிறார்—களிப்பும் இத்யாதியால். 10.

ப— **குழாங்கொள்** —(பூதகரான ராக்ஷஸரைத்) திரள் திரளாக உடையனுயிருக்கிற, **பேர்**—பெருமையையுடையனுன ராவணனுகிற, **அரக்கன்**—ராக்ஷஸனுடைய, **குலம்**—குலமகப்பட, **வீய**—நசிக்கும்படி, **முனிந்தவனை**—முனிந்தருளினவனை, **குழாங்கொள்**—(ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள்) திரளையுடைத்தான, **தென்குருகூர்**—திருநகரிக்கு நிர்வாஹகரான, **சடகோபன்**—ஆழ்வார், **தெரிந்து**—ஆராய்ந்து, **உரைத்த**—அருளிச்செய்த, **குழாங்கொள்**—பத்தான திரள்களை வடிவாகவுடைத்தான, **ஆயிரத்துள்**—ஆயிரம் திருவாய்மொழியிலும், **இவை பத்தும்**—இவை பத்தையும், **உடன்**—(அர்த்தத்தோடே) உடன்பட்டு, **பாடி**—(ப்ரீதிக்குப் போக்குவீடாகப்) பாடி, **குழாங்களாய்**—(பரஸ்பர ஸம்ஶ்லிஷ்டராய்க்கொண்டு) பல திரள்ாய், **அடியீருடன்**—அடியீரான உங்கள் ஸ்வரூபத்துக்கு அநுரூபமாம்படி ஏககண்டராய், **கூடி**—ஸம்ஶ்லேஷித்து, **நின்று**—(இடைவிடாதே) நின்று, **ஆடுமின்**—ஸஸம்ப்ரமந்ருத்தம் பண்ணப் பாருங்கோள்.

இது—கலிவிருத்தம். 11.

வாதிகேஸரி அழகிய மணவாளச்சீயர் திருவடிகளே ஶரணம்.

இ— அவ:—நிகமத்தில்—“இத்திருவாய்மொழியை பகவதேகபோகராயிருப்பார் எல்லாரும் என்னைப்போலே தனிப்படாதே கூடி அநுபவியுங்கோள்” என்கிறுர்.

வ்யா:— **(குழாங்கொள் இத்யாதி)** பரஹிம்ஸைக்கு ஸஹகாரிகளான பந்துவர்க்கத்தையுடையனுய், தான் பெருமிடுக்கனுன ராவணனை நிஸ்ஸந்தாநமாம்படி சீறினவனை. 1. “**करिष्ये मैथिलीहेतोरपिशाचमराक्षसम्**” (கரிஷ்யே மைதிலீஹேதோரபிஶாசமராக்ஷஸம்) என்றிறே சீற்றம். **(குழாங்கொள் தென்குருகூர்)** “A வாயுந்திரையுகளில் அவஸாதத்தே பிழைத்தவர்” என்று இவரை அநுபவிக்கைக்கு, 2. “**वृन्दवृन्दैरयोध्यायाम्**” (ப்ருந்தப்ருந்தைரயோத்யாயாம்) என்கிறபடியே வைஷ்ணவ ஸமூஹங்களையுடைத்தாயிற்று திருநகரி. **(தெரிந்துரைத்த)** உள்ளபடி அநுஸந்தித்துச்சொன்ன. **(குழாங்கொள் ஆயிரம்)** திரண்ட ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு ஜீவநத்தைக் கூடுபூரித்தாராயிற்று. பத்துப் பத்தான ஆயிரம்; B “தொண்டர்க்கமுதுண்ண” என்னக்கடவதிறே. **(உடன்பாடி)** கருத்தோடே பாடி. **(குழாங்களாய்)** “பருகிக்களித்தேனே” (9) என்று, “உடன் கூடுவதென்று கொலோ” (10) என்று நான் பட்டது படாதே, முதலிலே திரளோடே அநுபவிக்கப்பாருங்கோள். **(அடியீர் இத்யாதி)** அநுகூலராயிருப்பார் அஹங்காராதிகளாலே பிரிய வர்த்தியாதே, ஏககண்டராய் அநுபவிக்கப்பாருங்கோள். அர்த்தகாமாதிகளைப்பற்றி ஸ்வரூபத்தை இழவாதேகொள்ளுங்கோள் என்கிறுர். 11.

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே ஶரணம்.

A 2-1. B 9.4-9.

ஈ— அவ:— நிக₃மத்தில்—a இத்திருவாய்மொழியை, ப₄க₃வதே₃கபே₄ாக₃ராயிருப்பார் என்னைப்போலே தனிப்படாதே திரளாக அநுப₄வியுங்கோள் என்கிறார்.

வ்யா:— (குழாங்கொள் இத்யாதி₃) புத்ரபௌத்ராதி₃களும், ப₃ந்து₄க்களுமான b இவர்களாலே குழாங்கொண்டு, c வரப₃ல பு₄ஜப₃லத்தாலே c₂ தழைத்து வேருன்றின ராக்ஷஸஸினுடைய ஜாதியாகக் d கிழங்கெடுத்த சக்ரவர்த்தித்திருமகனை; e1.“करिष्ये मैथिली-हेतोरपिशाचमराक्षसम्” (கரிஷ்யே மைதி₂லீஹேதோரபிஶாசமராக்ஷஸம்) என்கிறபடியே. (குழாங்கொள் தென்குருகூர்ச்சடகோபன்) f ஜநஸ்த₂ாநம் f₂அடியறுப்புண்ட பின்பு த₃ண்டகாரண்யம் குடியேறினாற்போலே, “A வாயுந்திரையுகளுக்குத் தப்பின ஆழ்வாரைக் காணவேணும்” என்று ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடையத் திரண்டதாயிற்று; g B நல்லார் g₂நவில்குருகூரிறே. h ஸத்துக்கள் இருந்தவிருந்த இடங்களிலே h₂ வாய்புலற்றும்படியான

அ— நிக₃மம். (குழாங்கொள் இத்யாதி₃) a (இத்திருவாய்மொழியை இத்யாதி₃) ஸமூஹீபூ₄ய ஏதத்₃த₃ஶகாநுப₄வ ஏவ ப₂லமித்யபி₄ப்ராய:.

b (இவர்களாலே குழாங்கொண்டு) என்றது - இவர்களாலே திரண்டுகொண்டு என்றபடி. c பெருமை ஏதென்ன (வரப₃லபு₄ஜப₃லத்தாலே தழைத்து வேருன்றின என்று) c₂ தழைத்து - ஸம்ருத்₃த₄மாய். d கிழங்கெடுத்த-கந்த₃த்தோடே எடுத்துப்பொகட்ட. e “முனிந்தவனை” இத்யஸ்ய ப்ரமாணமாஹ (கரிஷ்யே இதி) f (ஜநஸ்த₂ாநம் இதி) 2. “அத்₄யாஸதே சீரப்₄ருதோ யதா₂ஸ்வம் சிரோஜ்ஜி₂தாந்யாஶ்ரமமண்ட₃லாநி” இதி ப்ரதிப்ரயாணஸர்க்கே₃ாக்தம் காளித₃ாஸவாக்யமத்ர த்₃ரஷ்டவ்யம். f₂ (அடியறுப்புண்ட பின்பு) ஸம்ஹ்ருதமான பின்பு. g ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் அங்கே திரண்டிருப்பர்களோ? என்ன (நல்லார் இத்யாதி₃) திருவிருத்தம். g₂, h, h₂ நவிலுகையாவது-

ஜீ— நிக₃மம். (குழாங்கொள் இத்யாதி₃) a “இவைபத்தும் - குழாங்களாய் - உடன்கூடி நின்று ஆடுமினே” என்ற பத₃ங்களைக் கடாக்ஷித்து அவதாரிகை (இத்திருவாய்மொழியை இத்யாதி₃) கூட்டமாக இந்தத் திருவாய்மொழியை அநுப₄விக்கையே ப₂லமென்று கருத்து.

b (இவர்களாலே குழாங்கொண்டு) இவர்களாலே திரண்டுகொண்டு. c பெருமை ஏதென்ன (வரப₃லபு₄ஜப₃லத்தாலே தழைத்து வேருன்றின இதி) c₂ தழைத்து - ஸம்ருத்₃த₄மாய். e முனிந்தமைக்கு ப்ரமாணம் (கரிஷ்யே இத்யாதி₃) ஆரண்யகாண்டே₃ சதுஷ்ஷஷ்டிதமே—1. “ஆகர்ணபூர்ணைரிஷுபி₄ர் ஜீவலோகம் து₃ராஸதை₃:” இதி பூர்வார்த்த₄ம். f (ஜநஸ்த₂ாநம் இதி) ரகு₄வம்ஶே த்ரயோத₃ஶே—2. “அமீ ஜநஸ்த₂ாநமபோட₄விக்₄நம் மத்வா ஸமாரப்₃த₄நவோடஜாநி । அத்₄யாஸதே சீரப்₄ருதோ யதா₂ஸ்வம் சிரோஜ்ஜி₂தாந்யாஶ்ரமமண்ட₃லாநி ॥” இதி ப்ரதிப்ரயாணஸர்க்கே₃ாக்தம் காளித₃ாஸவாக்யமத்ர த்₃ரஷ்டவ்யம். f₂ (அடியறுப்புண்ட பின்பு) ஸம்ஹ்ருதமான பின்பு. g ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் அங்கே திரண்டிருப்பர்களோ? என்ன (நல்லார் இத்யாதி₃)

ப்ர—e1. (நிக₃மம்) (குழாங்கொள் இத்யாதி₃) (முனிந்தவனை) आरण्यकाण्डे चतुष्षष्टितमे—“आकर्णपूर्णैरिषुभिर्जीवलोकं दुरासदैः। करिष्ये मैथिलीहेतोरपिशाचमराक्षसम् ॥”

மணவாளமாமுனிகள் திருவடிகளே ஶரணம்.

A 2-1. B திருவிருத்தம்-100.

ஈ—தே3ஶமானால், அத்3தே3ஶத்திலுள்ளார் திரளச் சொல்லவேண்டாவிறே. (தெரிந் துரைத்த) உள்ளபடி அநுஸந்தி4த்துச் சொன்ன. (இவைபத்தும்) i திரண்டவர்களுக்கு ஜீவநம்வேணுமே. (குழாங்கொளாயிரம்) jA"தொண்டர்க்கமுதுண்ண" என்கிறபடியே. j_2 பத்துப்பாட்டு ஒரு திருவாய்மொழியாய். பத்துத் திருவாய்மொழி ஒரு பத்தாய், இப்படி பத்துப்பத்தான ஆயிரம். k திரண்ட ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு ஜீவநம்வேணுமே. (இவைபத்தும் உடன்பாடி) ஸாபி4ப்ராயமாக அப்4யஸித்து. (குழாங்களாய்) என்னைப் போலே, "பருகிக்களித்தேனே"(9) என்று, குழாம்தேட இராதே, முற்படவே திரளாக இழியப்பாருங்கோள். (k_2 அடியீருடன் கூடி k_3 நின்று k_4 ஆடுமினே) l அவன்பக்கலிலே நிக்ஷிப்தப4ரராயிருக்கிற l_2 நீங்கள் l_3 நால்வரிருவர் இங்கிருக்கும் நாலு நாளும், த்யாஜ்ய

அ—வாய்புலற்றுகையன்றே; இது திரளுகைக்கு ப்ரமாணமோ? என்ன (ஸத்துக்கள் இத்யாதி3) h_2 வாய்புலற்றும்படி - பலகாற்சொல்லும்படி. i "குழாங்கொள் ஆயிரம்" என்று விஶேஷிக்க வேணுமோ? என்ன (திரண்டவர்களுக்கு இத்யாதி3) அதாவது - கீழே "குழாங்கொள் தென் குருகூர்" என்கையாலே, "அந்தத் திரண்ட ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களுக்கு ஜீவநம் வேணும்" என்று அருளிச்செய்தார் என்றபடி. j இது ஜீவனமோ? என்ன (தொண்டர்க்கு அமுது இத்யாதி3) j_2 ஆயிரம் குழாங்கொண்டிருக்கும்படியென்? என்ன (பத்துப்பாட்டு இத்யாதி3) k (திரண்ட ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு இதி) ஏதத்3வாக்யத்3வயம் (l.k) த3ஶகவிவக்ஷயா, ஸஹஸ்ரவிவக்ஷயா சேதி த்3ரஷ்டவ்யம். யத்3வா, "குழாங்கொள் ஆயிரம்" இத்யஸ்ய அவதாரிகார்த்த2த்வேந. அர்த்தோ2பந்யாஸபரத்வேந ச த்3விருக்திரிதி வா த்3ரஷ்டவ்யம். யத்3வா, பூர்வவாக்யே (l) "திரண்டவர்களுக்கு" இதி - ஸாமாந்யேநாபி4தா4நாத், "திரண்ட ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு"(k) இத்யுத்தரவாக்யேऽபி4தா4நாத், பூர்வதநவாக்யஸ்ய பஶ்சாத்தநவாக்யம் விவரணம் வா. "குழாங்கொள் தென்குருகூர்ச் சடகோபன் தெரிந்துரைத்த பத்தென்றுதல், குழாங்கொளாயிரம் என்றுதல் அந்வயம்" என்றபடி. l,m "குழாங்களாய்" என்றுவைத்து, பின்னையும், "உடன்கூடி" என்றதுக்குக் கருத்தென்? என்ன (அவன்பக்கலிலே இத்யாதி3) k_2,l_2 (நீங்கள்) "அடியீர்" இதி ஸம்போ3த4நத்தாலே-நீங்களென்று ஸித்3தி4க்குமிறே. l_3 (நால்வர் இருவர்) என்றது - அநுகூலர்

ஜீ-திருவிருத்தம்.g_2,h.h_2தனிலுகையாவது-வாய்புலற்றுகையன்றே; இது திரளுகைக்கு ப்ரமாணமோ? என்ன (ஸத்துக்கள் இத்யாதி3) h_2 வாய்புலற்றும் - பலகாற்சொல்லும் என்றபடி. l "குழாங்கொள் ஆயிரம்" என்று விஶேஷிக்கவேணுமோ? என்ன (திரண்டவர்களுக்கு இத்யாதி3) அதாவது - கீழே "குழாங்கொள் தென்குருகூர்" என்கையாலே, "அந்தத் திரண்ட ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு ஜீவநம்வேணும்" என்று அருளிச்செய்தார் என்றபடி. j இது ஜீவனமோ? என்ன (தொண்டர்க்கு அமுது இத்யாதி3) j_2 ஆயிரமும் குழாங்கொண்டிருக்கும்படியென்? என்ன (பத்துப்பாட்டு இத்யாதி3) k (திரண்ட ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களுக்கு இத்யாதி3) ஆயிரம் பாட்டும் ஜீவனம் என்றபடி. கீழே (திரண்டவர்களுக்கு ஜீவனம் வேணுமே) (l) என்றது - பத்துப்பாட்டும் ஜீவநம் என்றபடி. யத்3வா, "திரண்டவர்களுக்கு" (l) இத்யாதி3வாக்ய விவரணமாதல். "குழாங்கொள் தென்குருகூர்ச் சடகோபன் தெரிந்துரைத்த பத்தென்றுதல், குழாங்கொளாயிரம் என்றுதல் அந்வயம்" என்றபடி. இது முந்தின பக்ஷத்திலே. l,m "குழாங்களாய்" என்றுவைத்து, பின்னையும் "உடன்கூடி" என்றதுக்குக் கருத்தென்? என்ன (அவன்பக்கலிலே இத்யாதி3) k_2.l_2 (நீங்கள்) என்றது-"அடியீர்" என்ற ஸம்போ3த4நஸித்3த4ம். l_3(நால்வர் இருவர்)என்றது-அநுகூலர் கிடையாமையாலே. m_2(நம்

A 9-4-9.

ச—மான m அர்த்தகாமங்களைப்பற்றி "சிறு பாறு" என்னுதே, m_2 நம் பெரியகுழாத்திலே போய்ப் புகுமளவும் ஒருமிடறாய் m_3 அநுபவிக்கப் பாருங்கோள்.

m_4 முதற்பாட்டில், திருவுள்ளத்தைக் கொண்டாடினார்; இரண்டாம் பாட்டில், அத்தையும் இசைவித்த ஸர்வேஶ்வரனைக் கொண்டாடினார்; மூன்றாம் பாட்டில், தம் நெஞ்சிற்பட்டதொரு உபகாரத்தைச் சொன்னார்; நாலாம் பாட்டில், அதுக்கு ப்ரத்யுபகாரமாக ஆத்மஸமர்ப்பணம்பண்ணி அதுதனக்கு அநுஶயித்தார்; அஞ்சாம் பாட்டில், எனக்கு ப்ரதமஸுக்ருதமும் நீயேயானபின்பு உன் திருவடிகளைக் கிட்டினேனேயன்றோ என்கிறார்; ஆறாம் பாட்டில், "இன்றோ கிட்டிற்று; தேவர் எனக்கு விஶேஷ கடாக்ஷம் பண்ணினவன்றே பெற்றேனேயல்லேனோ?" என்றார்; ஏழாம் பாட்டில், அவனுடைய போக்யதையை அநுஸந்தித்து, 'உன்னைப் பிரியில் தரியேன்' என்றார்; எட்டாம் பாட்டில், 'n இப்படி நிரதிஶயபோக்யனானவனை n_2 எளியதொரு விரகாலே லபிக்கப்பெற்றேன்' என்றாராதல்; o அன்றியே, 'அநேககாலங்கூடிப்பண்ணி லபிக்கக்கடவ தப:பலத்தை o_2 அவனைப் பின்சென்று எளிதாக o_3 லபித்தேன்' என்னுதல்; ஒன்பதாம் பாட்டில், 'என்னுடைய ஸகல க்லேஶங்களும் போம்படி அநுபவித்துக் களித்தேன்' என்றார்; பத்தாம் பாட்டில், 'இப்படி இவனை அநுபவித்துக் களிப்பார்

அ—கிடையாமையாலே. m (அர்த்தகாமங்களைப்பற்றி) "நின்று" (k_3) என்று அவனிடத்திலே நிற்கையைச் சொல்லுகிறதிறே; அதாவது - ப்ராப்யாபாஸங்களில் நெஞ்சு செல்லாமையிறே. m_2 (நம் பெரிய குழாத்திலே) A அந்தமில் பேரின்பத்தடியர் குழாத்திலே என்றபடி. k_3,k_4,m_3 உடன்-ஸஹ்ருதயமாக. ஆடுகை-அவகாஹிக்கையாய். அத்தாலே-(அநுபவிக்கப்பாருங்கோள்) என்கிறார்.

n,o தஶமகாதா நாமர்த்தநிகமநாவஸரே அஷ்டமகாதார்த்தத்வேநாபிதீயமாநே(இப்படி நிரதிஶய) இத்யாதிவாக்யத்வயே, ப்ரதமம் - "உறிக்கொண்ட" (8) இத்யாதேருக்தோபாய பரயோஜநாபரம், த்விதீயம், தத்ரோக்தோபேயபரயோஜநாபரம் இதி த்ரஷ்டவ்யம்; ப்ரதம வாக்யத்தாலே, (எளியதொரு விரகாலே) (n_2) இதி உபாயாபிதாநாத், த்விதீயவாக்யே உபாய ப்ரஸங்காபாவாத், (அவனைப் பின்சென்று) (o_2) இத்யஸ்ய ச-1. "யோ யோ தாதா கச்சதி தோ தோ ஸஹ கச்சதி" இத்யநேநைகார்த்யாத், உபேயாந்தர்கதத்வாச்ச. o_3 (லபித்தேன்) என்ற அநந்தரம் - என்கிறார் என்று ஶேஷம். குழாங்கொள் என்று தொடங்கி அடைவே உரை அந்வயம். 11.

ஆத்தான் ஜீயர் திருவடிகளே ஶரணம்.

ஜீ—பெரிய குழாத்திலே) A அந்தமில் பேரின்பத்தடியர் குழாத்திலே. k_3.k_4.m_3 உடன்-ஸஹ்ருதயமாக. ஆடுகை - அவகாஹிக்கையாய், அத்தாலே - (அநுபவிக்கப்பாருங்கோள்) என்கிறார்.

m_4...p பத்துப்பாட்டின் அர்த்தநிகமநம் (முதற்பாட்டில் திருவுள்ளத்தை இத்யாதி) n,o (இப்படி நிரதிஶயபோக்யனான) இத்யாதி வாக்ய த்வயமும் - "உறிக்கொண்ட" (8) இத்யாதிக்கு உபாயோபேயபரயோஜநாத்வயத்தைப்பற்ற என்று கண்டுகொள்வது. o_3 (எளிதாக லபித்தேன்) என்ற அநந்தரம்-என்கிறார் என்று ஶேஷம். க்ரமேணாந்வய:. 11.

ராமாநுஜ ஜீயர் திருவடிகளே ஶரணம்

A 10-9-11.

ச—திரளிலே போய்ப் புகப்பெறுவது எப்போதோ?' என்றார்; நிகமத்தில், 'இத்திருவாய் மொழியை ஸாபிப்ராயமாக அப்யஸித்து, நாலுநாளும் நால்வரிருவருள்ளார் கூடி யிருந்து அநுபவிக்கப்பாருங்கோள்' என்றார் ந. 11.

வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை திருவடிகளே ஶரணம்.

ஆதே— பதினோராம் பாட்டு. "புத்ரபௌத்ராதிகளாலே குழாங்கொண்டிருக்கிற பெரிய அரக்கனுடைய குலம் நஶிக்கும்படி கோபித்தவனை, ஶத்துக்களுடைய குழாங்கொண்டிருக்கிற திருநகரிக்கு நிர்வாஹகரான ஆழ்வார் தெரிந்து அருளிச் செய்த பத்துப்பத்தாகக் குழாங்கொண்டிருக்கிற ஆயிரத்துள் இவை பத்தையும், ஸம்ஸாரத்திலே இருக்கிற நால்வரிருவர் த்யாஜ்யமான அர்த்தகாமங்களைப்பற்றிச் சீறுபாறென்னாதே, நம் பெரியகுழாத்திலேபோய்ப் புகுந்தனையும் கூடிக் குழாங்களாய் நித்யமாக அநுபவியுங்கோள்" என்கிறார்—குழாங்கொள் இத்யாதியால். 11.

ஜீயர் திருவடிகளே ஶரணம்.

த்ரமிடோபநிஷத் ஸங்கதி - ஊனில்வாழ்

१. अन्तस्स्थसर्वरसमम्बुजलोचनस्य संयोगरूपमवगाह्य सुखामृताब्धिम् ।
तद्देशिकप्रथमसूरिगणैः कदा स्यात्सङ्गो ममेत्यकथयत्स मुनिस्तृतीये ॥ १३ ॥

1. அந்தஸ்ஸ்தஸர்வரஸமம்புஜலோசநஸ்ய
ஸம்யோகரூபமவகாஹ்ய ஸுகாம்ருதாப்திம் ।
தத்தேஶிகப்ரதமஸூரிகணை: கதா ஸ்யாத்
ஸங்கோ மமேத்யகதயத் ஸ முநிஸ் த்ருதீயே ॥ 13 ॥

அழகிய மணவாளச்சீயர் திருவடிகளே ஶரணம்.

த்ரமிடோபநிஷத் தாத்பர்யரத்நாவளி - ஊனில்வாழ்

२. चित्रास्वादानुभूतिं प्रियमुपकृतिभिर्दास्यसारस्यहेतुं
स्वात्मन्यासार्हकृत्यं भजदमृतरसं भक्तचित्तैकभोग्यम् ।
सर्वाक्षप्रीणनार्हं सपदि बहुफलस्नेहमास्वाद्यशीलं
सर्वैस्साद्यैस्समेतं निरविशदनघाश्लेषनिर्वेशमीशम् ॥ २-३ ॥

2. சித்ராஸ்வாதாநுபூதிம் ப்ரியமுபக்ருதிபிர் தாஸ்யஸாரஸ்யஹேதும்
ஸ்வாத்மந்யாஸார்ஹக்ருத்யம் பஜதம்ருதரஸம் பக்தசித்தைகபோக்யம் ।
ஸர்வாக்ஷப்ரீணநார்ஹம் ஸபதி பஹுபலஸ்நேஹமாஸ்வாத்யஶீலம்
ஸர்வையஸ் ஸாத்யையஸ் ஸமேதம் நிரவிஶதநகாஶ்லேஷநிர்வேஶமீஶம் ॥ 2-3 ॥

திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி

13. ஊனமற வேவந் துள்கலந்த மாலினிமை
யானதனு பவித்தற் காந்துணையா—வானில்
அடியார் குழாங்கூட வாசையுற்ற மாறன்
அடியா ருடன் நெஞ்சே யாடு.

பெரிய ஜீயர் திருவடிகளே ஶரணம்.

அவ:— பதின்மூன்றும் பாட்டு. (ஊனமறவேவந்து) இதில்—எம்பெருமான் "ஏக தத்வம்" என்னும்படி ஸம்ஶ்லேஷிக்க, ததநுபவ ஸஹகாரிஸாபேக்ஷராய் அருளிச்செய்த பாசுரத்தை அநுவதித்து அருளிச்செய்கிறார். எங்ஙனேயென்னில்; இப்படி ப்ராஸங்கிகமான பரோபதேஶத்தைத் தலைக்கட்டின அநந்தரம், கீழ், தம்முடைய ஆர்த்திதீர வந்து கலந்த எம்பெருமானுடைய ஸம்ஶ்லேஷ ரஸத்தைப் பேச ஒருப்பட்டு, எப்பேர்ப்பட்ட இனிமையும் விளையும்படி தம்முடனே அவன் வந்து 1. "रामस्तु सीतया सार्धम्" (ராமஸ்து ஸீதயா ஸார்த்தம்) இத்யாதிப்படியே "ஏக

வ்யா:— (1) (சித்ராஸ்வாதாநுபூதிம்) [தேனும் பாலும் நெய்யும் கன்னலும் அமுது மொத்தே] மதுரங்களான மதுக்ஷீராதிபதார்த்தங்களுடைய ரஸத்தையுடைத்தான அநுபவத்தையுடையனுமாய்; (2) (ப்ரியமுபக்ருதிபி:) [பெற்ற அத்தாயாய்த் தந்தையாய் அறியாதன அறிவித்த அத்தா] மாதாவும் பிதாவும் ஆசார்யனும் பண்ணும் உபகாரங்களையெல்லாம் தானே பண்ணி, அத்தாலே ஆஶ்ரிதருக்கு ப்ரியனுமாய்; (3) (தாஸ்யஸாரஸ்யஹேதும்) [அறியாக் காலத்துள்ளே அடிமைக்கண் அன்புசெய்வித்து] அறிவு நடையாடாத காலத்திலே தாஸ்ய ரஸத்தை உண்டாக்கினவனுமாய்; (4) (ஸ்வாத்மத்யாகஸார்ஹக்ருத்யம்) [எனதாவியுள் கலந்த பெருநல்லுதவிக் கைம்மாறு எனதாவி தந்தொழிந்தேன்] ஆத்மாவை ஸமர்ப்பிக்கும்படிக்கீடாக ஆத்மாவினுள்ளே கலந்திருந்த மஹோபகாரத்தையுடையனுமாய்; (5) (புஜகம்ருதாஸம்) [என் கடற்படாவமுதே] ஆஶ்ரிதர்க்கு அம்ருதம்போலே போக்யனுமாய்; (6) (புக்தசித்தைகபோக்யம்) [தீர்ந்தார் தம் மனத்துப் பிரியாது] "ப்ராப்ய ப்ராபகங்கள் இரண்டும் தானே" என்றிருக்குமவர்கள் மநஸ்ஸை விட்டுப் பிரியமாட்டாதிருக்குமவனாய்; (7) (ஸர்வாக்ஷப்ரீணநார்ஹம்) [யாழ்பயில்நூல் இத்யாதி] சக்ஷுஶ்ஶ்ரோத்ராதி ஸர்வேந்த்ரிய ப்ரீணநயோக்யதையையுடையனுமாய்; (8) (ஸபதி பஹுபலஸ்நேஹம்) [குறிக்கொள் ஞானங்களால் இத்யாதி] 2. "ஜந்மாந்தரஸஹஸ்ரேஷு" இத்யாதிகளிற்படியே சிரகாலஸாத்யதபோத்யாந ஸமாதிமூலமான பக்தியோகத்தைத் தனக்கு அபிமதரிடத்திலே ஜடிதி உண்டாக்குமவனாய்; (9) (ஆஸ்வாத்யஶீலம்) [பவித்திரன் சீர் - படிந்து குடைந்தாடி அடியேன் வாய்மடுத்துப் பருகி] அத்யந்தம் போக்யத்வேநாநுபாவ்யங்களான கல்யாணகுணங்களையுடையனுமாய்; (10) (ஸப்யைஸ் ஸாத்யைஸ்ஸமேதம்) [மாயப்பிரானடியார்கள் குழாங்களையே] ஸ்வயஸ்ஸுக்களான நித்யஸூரிகளோடே ஸஹிதனுமாயிருக்கிற எம்பெருமானை — மதுரங்களான ஸர்வபதார்த்தங்களினுடைய ரஸத்தையுமுடைத்தான போக்யதையை உடையனாக "ஊனில் வாழுயிரே" என்கிற தஶகத்திலே ஆழ்வார் அநுபவித்தார் என்கிறார். 2-3.

வேதாந்ததேஶிகர் திருவடிகளே ஶரணம்.

திருவாய்மொழி இரண்டாம்பத்து நாலாம் திருவாய்மொழி ஆடியாடி ப்ரவேசம்

—— ✲ ——

ஆ— (ஆடியாடி) இப்படி நித்யபுருஷர்களோடேகூட எம்பெருமானை அநுப₄விக்க ஆசைப்பட்ட ஆழ்வார், அப்போதே அப்படி அநுப₄விக்கப்பெறுமையாலே வந்த நிரதிஶயாவஸாத₃த்தாலே ஒரு க்ஷணமாத்ரம் ஆத்மத₄ரணம் பண்ணவொண்ணாத த₃யநீயத₃ஶாபந்நராய். அந்த த₃ஶாநுகு₃ணமாக எம்பெருமானைக் குறித்துத் தாம் சொல்லுகிற வார்த்தைகளையும் செய்கிற சேஷ்டிதங்களையும் கண்டு தம்மோடு ஸமாந

தி. நூ—தத்வம்" என்னலாம்படி கலந்தபடியையும், அந்தக்கலவியால் வந்த ரஸம் தம்மொருவராலும் உண்டறுக்கவொண்ணாதபடி அளவிறந்திருக்கிறபடியையும் அநுஸந்தி₄த்து, தனித்தேட்டமான இதரவிஷயங்கள் போலன்றிக்கே துணைத் தேட்டமாய், அதுக்கு இவ்விபூ₄தியில் ஆளில்லாமையாலே, "இவ்வநுப₄வத்தில் நிலைநின்ற நித்யஸூரிகள் திரளிலே போய்ப்புக்கு அநுப₄விக்கப்பெறுவது எப்போதோ ?" என்று ப்ரார்த்தி₂க்கிற A ஊனில்வாழில் அர்த்த₂த்தை (**ஊன மறவேவந்து**) இத்யாதி₃யாலே அருளிச்செய்கிறார்.

வ்யா:— (**ஊனமறவே வந்து உள் கலந்த மாலினிமையானது**) அதாவது - "நித்யஸம்ஸாரி" என்று ஸங்கோசியாமல், ஸங்கோசமற ஸர்வேஶ்வரன் வந்து "தானும் யானுமெல்லாம் தன்னுள்ளே கலந்தொழிந்தோம் தேனும் பாலும் நெய்யும் கன்னலும் அமுதுமொத்தே"(1) என்றும், "எனதாவியுள் கலந்த பெரு நல்லுதவி" (4) என்றும், "கனிவார் வீட்டின்பமே" (5) என்றும், "அடியேன் வாய்மடுத்துப் பருகிக்களித்தேனே"(9) என்றும் இப்படி ஸர்வரஸங்களுமுண்டாம்படி அந்தரங்க₂மாகக் கலந்த கலவியின் இனிமையானது- ஸஹ்ருத₃யமாக ஸம்ஶ்லேஷித்த ஸாரஸ்யமானது. (**அநுபவித்தற்காம் துணையா**) ஏவம்வித₄ரஸ்யதையை அநுப₄விக்கைக்கு "அடியார்கள் குழாங்களை உடன்கூடுவதென்றுகொலோ" (10) என்று அநுகூலஸஹவாஸம் அபேக்ஷிதமாய். (**வானிலடியார் குழாங்கூட ஆசையுற்ற மாறனடியாருடன் நெஞ்சே ஆடு**) B வையத்தடியவர்களன்றிக்கே, அநுப₄வத்துக்கு தே₃ஶிகரான வானிலடியார் குழாங்களுடனே கூடவேணுமென்று அபி₄நிவேஶத்திலே ஊன்றின ஆழ்வாரடியாரான இங்குத்தை ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களோடே, நெஞ்சே! கூடி ஆடு. அன்றிக்கே, 'அக்குழாத்திலே முழுகி அநுப₄விக்கப்பார்' என்றுமாம். "அடியீருடன்கூடி நின்றாடுமினே" (11) என்றாரிறே. 13.

பிள்ளைலோகம் ஜீயர் திருவடிகளே ஶரணம்.

திருவாய்மொழி இரண்டாம் பத்தில்
மூன்றும் திருவாய்மொழி வ்யாக்₂யானங்கள் முற்றுப்பெற்றன.

A 2-3. B முதல்திருவந்தாதித் தனியன்.

ஆ-ஶோகரான தம்முடைய பந்துக்கள் எம்பெருமானை நோக்கித் தம்முடைய தஶையை விண்ணப்பஞ்செய்து சொல்லுகிறபடியை அநுஸந்தித்து; இப்பொருளை—எம்பெருமானை ஆசைப்பட்டு அத்யந்தம் அவஸந்நையாயிருந்தாளொரு பிராட்டியுடைய திருத்தாயார் அவளுடைய தஶையை விண்ணப்பஞ்செய்துகொண்டு, "இவள் முடிவதற்கு முன்பே ஈண்டெனவந்து விஷயீகரித்தருளவேணும்" என்றுகொண்டு எம்பெருமானை அபேக்ஷிக்கிற வாக்யாபதேஶத்தாலே அருளிச்செய்கிறார்.

ஒ— நாலாம் திருவாய்மொழியில் — A"அடியார்கள் குழாங்களை உடன்கூடுவதென்றுகொலோ" என்று மநோரதித்தபடி அக்ஷணத்திலே கைவாராமையாலே, கீழ்ப் பிறந்த ப்ரீதியையும் மாறி மிகவும் அவஸந்நரான ஆழ்வார், ஸ்வகீயரானவர்கள் தம்முடைய தஶையை எம்பெருமானுக்கு விஜ்ஞாபிக்கிறபடியை அந்யாபதேஶத்தாலே பேசுகிறார்; எம்பெருமானோடே புணர்ந்து பிரிந்தாளொரு பிராட்டி க்ஷணமாத்ர விஶ்லேஷத்தாலே அறத் தளர்ந்து, ஆர்த்தியாலே கிடந்தவிடத்திற்கிடவாதே, மோஹமும் உணர்ச்சியுமாய் மாறி மாறிச் சென்று, கண்டார்க்கெல்லாம் தயநீயையான தஶையை ப்ராப்தையாய், ராமக்ருஷ்ணாதிரூபேண வந்து திருவவதாரம் பண்ணியருளி, ஆஶ்ரிதஸம்ரக்ஷணம்பண்ணும் நீர்மைகளை அநுஸந்தித்து, தனக்கு உதவாமையாலே மிகவும் நோவுபடுகிற பெண்பிள்ளையுடைய வ்ருத்தாந்தத்தை அநுஸந்தித்து, இவளுடைய திருத்தாயார் அத்தை எம்பெருமானுக்கு அறிவித்து, "ஆஶ்ரிதர்க்கு உண்டான விரோதிகளையெல்லாம் போக்கி அவர்களை ரக்ஷிக்கும் ஸ்வபாவரான நீர், இவள் முடிவதுக்கு முன்னே வந்து இவளை விஷயீகரிக்கவேணும்" என்று ப்ரார்த்திக்கிறாள்.

ப— நாலாம் திருவாய்மொழியில் — இப்படி தாம் ஆசைப்பட்டபடியை அநுபவிக்கப் பெறுமையால் அவஸந்நராய், "தமக்குப் பிறந்த ஆர்த்யதிஶயத்தை ஶமிப்பிக்கைக்கு, ஸர்வரக்ஷகனாய் போக்யபூதனான அவனையொழிய இல்லை" என்று அறுதியிட்டு; அவன் ஆஶ்ரிதனான ப்ரஹ்லாதனுக்கு உதவினபடியையும், அநிருத்தனுக்கு உதவினபடியையும், அபிமதையான பிராட்டிக்கு உதவினபடியையும், நாட்டுக்கு உதவினபடியையும், ஶௌத்தபாவத்தையும், நிரதிஶயபோக்யதையையும், ரக்ஷணார்த்தமான ஆஸத்தியையும், ஆஸந்ந ஜநங்களுக்கு அநுபவவிரோதிகளைப் போக்கினபடியையும், ரக்ஷணோபகரணவத்தையையும், விரோதி மிகுந்தாலும் வெந்துவிழப்பண்ணும் வீரப்பாட்டையும் அநுஸந்தித்து, தம்முடைய ஆர்த்தியைப் பரிவர் முகத்தாலே அவனுக்கு அறிவித்தபடியை, பிரிந்த தலைமகள் ஆற்றாமைக்கு நற்றாய் இரங்கின பாசுரத்தாலே அருளிச்செய்கிறார்.

இ— நாலாம் திருவாய்மொழியில் — A"அடியார்கள் குழாங்களை உடன்கூடுவதென்றுகொலோ" என்று மநோரதித்தபடி அப்போதே லபிக்கப்பெறுமை

ப 28 A 2-3-10.

இ—யாலே கீழ்ப்பிறந்த ப்ரீதியும் மாறி மிகவும் அவஸந்நரானவர், ஸ்வகீயரான ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள் தம்முடைய த3ஶையை எம்பெருமானுக்கு அறிவிக்கிற படியை அந்யாபதே3ஶத்தாலே பேசுகிறுர். எம்பெருமானேடே புணர்ந்து பிரிந்தாளொரு பிராட்டி, விஶ்லேஷத்தாலே தளர்ந்து, ஆர்த்தியாலே கிடந்தவிடத்திற் கிடவாதே, மோஹமும் உணர்ச்சியும் மாறி மாறிச்சென்று, கண்டார்க்கு த3யநீயமான த3ஶையை ப்ராப்தையாய் நோவுபடுகிற இவளைக்கண்ட திருத்தாயார், அவன் திருமுன்பே பொகட்டு, "ராமக்ருஷ்ணாதி3ரூபேண வந்து அவதரித்து ஆர்ஜித்த நீர்மையெல்லாம், இவளுடைய அவஸாத3த்தைப் போக்காமையாலே இழக்கப்புகாநின்றீர்" என்று கூப்பிடுகிறுள். A அஞ்சிறையமடநாரையிலும், B வாயுந்திரையுகளிலுங்காட்டில் இதில் ஆற்ருமை விஞ்சியிருக்கும்; காசை இழந்தவனுக்கும், பொன்னை இழந்தவனுக்கும், மாணிக்கத்தை இழந்தவனுக்கும், இழவு ஒத்திராதிறே; இங்கு தம் த3ஶை தாம் பேசமாட்டார். இவர் ததீ3யரை அநுப4விக்கவாகில் ஆசைப்பட்டது, அவர்களைச் சொல்லாதே "உம்மைக் காணும் ஆசையுள் நைகின்றுள்"(2) என்று அவனைச்சொல்லுவானென்? என்னில்; முன்பு ப4க3வத்3விஷயத்தில் அநுபூ4தாம்ஶமும் அஸத்ஸமமாம்படி அடிமண்டியோடே கலங்கி, அடிதொடங்கி ஸம்ஶ்லேஷிக்க வேண்டும்படியிருக்கை; 1. **"कदान्वहं समेष्यामि"** (கதா3ந்வஹம் ஸமேஷ்யாமி). 2. **"गुहेन सहितो रामः"** (கு3ஹேந ஸஹிதோ ராம:). இன்னமும், இத்திருத்தாயார் எத்தனையேனும் அவஸாத3முண்டாஞலும் அவனுக்கு அறிவிக்குமத்தனையொழிய தாந்தாமே பரிஹரித்துக்கொள்ளும் குடியல்லாமையாலே அவன்முன்னே பொகட்டுக் கூப்பிடுகிறுள்.

ஈ— a கீழில் திருவாய்மொழியிலே — b C"பருகிக் களித்தேனே" என்று ஹ்ருஷ்டராய், "c அதுதன்னை ப4ாக3வதர்களோடே d உசாவி த4ரிக்கவேணும்" என்று பாரித்து, e அதுக்கு இவ்விபூ4தியில் ஆளில்லாமையாலே, நித்யவிபூ4தியிலே நித்யஸூரிகள் திரளிலே போய்ப்புக்கு பே3ாத4யந்த:பரஸ்பரம் பண்ணி அநுப4விக்கக்கோலி, நினைத்தபோதே அத்

அ— ஆடியாடி ப்ரவேஶம். a...g கீழில் திருவாய்மொழியில் ப்ரமேயத்தை அநுவதி3த்துக்கொண்டு "தாயாராகிறவள் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள்" என்று ஸ்வாபதே3ஶத்திலே இத்திருவாய்மொழிக்கு ஸங்க3தி அருளிச்செய்கிறுர் (கீழில் திருவாய்மொழியிலே இத்யாதி3) b (பருகிக் களித்தேன்) பானம்பண்ணி ஆநந்தி3த்தேன். c (அதுதன்னை) ஹ்ருஷ்டரானமையை. d (உசாவி) ஸஹாயமாகக் கூட்டிக்கொண்டு. e (அதுக்கு) அப்படி த4ரிக்கைக்கு. f ஆசார்யஹ்ருத3யத்திலே, D"மாதா அஞ்சி முறைப்பட்டு முறையிடுகிற ஏழில் அத்4யவஸாயமும்" என்று திருத்தாயார் பாசுரமாய்ச்

ஜீ— ஆடியாடி ப்ரவேஶே—a...g வ்ருத்தாநுவாத3 பூர்வகமாக இத்திருவாய்மொழிக்கு ஸங்க3தி (கீழில் திருவாய்மொழியிலே இத்யாதி3) b (பருகிக் களித்தேன்) பானம்பண்ணி ஆநந்தி3த்தேன். c (அதுதன்னை) ஹ்ருஷ்டரானமையை. d (உசாவி) பரஸ்பரம் சொல்லிக்கொண்டு. e (அதுக்கு) அப்படி த4ரிக்கைக்கு. D "மாதா அஞ்சி முறைப்பட்டு முறையிடுகிற ஏழில் அத்4யவஸாயமும்"

A 1-4. B 2-1. C 2-3-9. D ஆசார்யஹ்ருத3யம்-134.

ஈ—திரளிலே போய்ப்புக்கு அநுபவிக்கப் பெறுமையாலே மிகவும் அவஸந்நராய், தம்முடைய தசையை ஸ்வகீயரான f ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் எம்பெருமானுக்கு அறிவிக்கிறபடியை g அந்யாபதேசத்தாலே பேசுகிறார்.

hA அஞ்சிறைய மடநாரையில் - தூதுவிட க்ஷமரானார்; B வாயுந்திரையுகளில் - கண்ணுற்கண்ட பதார்த்தங்களுடைய பகவதலாபத்தாலே நோவுபடுகிறனவாகக் கொண்டு அவற்றுக்குமாக நோவுபட க்ஷமரானார்; அவ்வளவன்றிக்கே ஆற்றாமை i கரைபுரண்டு, j / தாமான தன்மை அழிந்து ஒரு பிராட்டி தசையை ப்ராப்தராய், அது தன்னிலும் k தன்தசை தான் வாய்விட்டுப் பேசமாட்டாதே பார்ஶ்வஸ்தர் அறிவிக்க

அ—சொன்னவிடங்களெல்லாம் உபாயாத்யவஸாயதசையிலே நின்று சொன்னவைகள் என்று அழகிய மணவாளப்பெருமாள் நாயனாரும் நிர்வஹித்து, இவர் தாமும் C கடல் ஞாலத்திலே இப்படி அருளிச்செய்தாராகையாலும், அதுவும் ஒரு நிர்வாஹம் கிடக்கச்செய்தே, (ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் எம்பெருமானுக்கு அறிவிக்கிறபடி) என்று இங்ஙனே இப்படி அருளிச்செய்கையாலே இதுவும் ஒரு ஸ்வாபதேசம்.

h...t ''அந்யாபதேசத்தாலே பேசுகிறார்'' (g) இத்யுக்தம்; A ''அஞ்சிறைய மடநாரை'' B ''வாயுந்திரையுகளும்'' இதி தசகே ச அந்யாபதேசரூபே; தாபயாமத்ர கோ விசேஷ:? கிஞ்ச, அந்யாபதேசஸ்த்ரிவித:-நாயகீவாக்யரூபேண, ஸகீவாக்யரூபேண, மாத்ருவாக்யரூபேண ச பிந்நத்வாத்; தத்ர கஸ்யா வாக்யமிதம்? கிஞ்ச, தத்தத்ஸகப்ரமேயஞ்ச கிம்? இத்யத்ராஹ (அஞ்சிறைய மடநாரை இத்யாதி) i கரைபுரண்டு - உத்கூலமாய். j தானான தன்மை - புருஷஸ்வபாவம். k (தன்தசை தான் வாய்விட்டுப் பேசமாட்டாதே) தன்தசை தான் வாய்விட்டுச் சொல்லமாட்டாதது அவஸாதாதிசயத்யோதகமாக விவக்ஷிதம். இது தானும் ஆழ்வார் பாசுரமேயாயிருக்க, இதுதான் கூடினபடி எங்ஙனே ? என்னில்; ஈஶ்வரன் ஆழ்வார்க்கு, தம் தசையைத் தாம் அறிவிக்கமாட்டாதபடியாகப் பிறந்த அவஸாதாதிசயத்தைக்கண்டு, இவர் தரிக்கைக்காகப் பரிஸரத்தில் வர்த்திக்கிற ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் இவர் தசையைத் தனக்கு அறிவிப்பித்ததாக இவர்க்கு ஒரு புத்திவிசேஷத்தைப் பிறப்பிக்க, அத்தாலே தரிப்புண்டாய் அவர்கள் பாசுரத்தைத் தாம் பேசுகிறார் என்று திருவுள்ளம். l (ஸ்திதிகமநசயநாதிகளில் ஒரு

ஜீ—என்று ஆசார்யஹ்ருதயத்திலும், C கடல் ஞாலாதிகளிலும், ''தாயாராவது - உபாயாத்யவஸாயதசை'' என்று சொல்லியிருக்க, இங்கே ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களாக ஸ்வாபதேசம் அருளிச்செய்தது - யோஜநாந்தராபிப்ராயம் என்று கண்டுகொள்வது.

h...t அந்யாபதேசத்தில், கீழில் திருவாய்மொழிகளில் வ்யாவ்ருத்திகதநமுகேந விஸ்தர ஸங்கதி (அஞ்சிறைய இத்யாதி) j தாமான தன்மை - புருஷஸ்வபாவம். k (தன்தசை தான் வாய்விட்டுப் பேசமாட்டாதே பார்ஶ்வஸ்தர் அறிவிக்கவேண்டும்படியாய் இதி) பார்ஶ்வஸ்தர் வார்த்தையும் தம்முடைய பாசுரமேயாயிருக்க, இதுதான் கூடினபடி எங்ஙனே ? என்னில்: ஈஶ்வரன் ஆழ்வார்க்குத் தன்தசையைத் தாம் அறிவிக்கமாட்டாதபடி பிறந்த அவஸாதாதிசயத்தைக்கண்டு, இவர் தரிக்கைக்காக, பரிஸரத்தில் வர்த்திக்கிற ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் இவர் தசையைத் தனக்கு அறிவித்ததாக இவர்க்கு ஒரு புத்திவிசேஷத்தைப் பிறப்பிக்க, அத்தாலே தரிப்புண்டாய், அவர்கள் பாசுரத்தாலே தாம் பேசுகிறார் என்று கருத்து. l ''ஆடியாடி''(l)

A 1-4. B 2-1. C 5-6. / (பா) தானான.

ச -வேண்டும்படியாய், l ஸ்தி2திக3மநஶயநாதி3களில் ஒரு நியதியின்றியிலே m அரதியாய் நோவுபட, இப்பெண்பிள்ளை த3ஶையை அநுஸந்தி4த்த திருத்தாயார், "n ராமக்ருஷ்ணாத்3யவதாரங்களைப்பண்ணி, o ஆர்த்தராணுர் ஆர்த்தியெல்லாம் பரிஹரிக்கக்கடவ ஸ்வபா4வரான நீர், உம்மை ஆசைப்பட்ட இவள் நோவுபடப் o2 பார்த்திருப்பதே!"என்று, p எல்லாவளவிலும் அவனையிட்டுப் பரிஹரித்துக்கொள்ளும் குடியாகையாலே, அவன் திருவடிகளிலே பொகட்டு, "இவளிடையாட்டத்தில் q நீர் செய்யநினைத்திருக்கிறதென்?" என்று q2 கேட்கிற பாசுரத்தாலே தம்முடைய த3ஶையை அருளிச்செய்கிறுர்.

r காசையிழந்தவனுக்கும், r2 பொன்னையிழந்தவனுக்கும், r3 ரத்நத்தையிழந்தவனுக்கும் ஒத்திராதிறே க்லேஶம்; s அவதாரத்திலே A பெருநிலங்கடந்த நல்லடிப்போதை

அ-நியதியின்றியிலே இதி) அஸ்ய ப்ராயேண ப்ரத2மக3ாத2ாயாமேவ "ஆடியாடி"(1)இத்யாத்3யாலம்ப3நபத3ாநி வர்த்தந்தே, உத்தரத்ராபி த்3ரஷ்டவ்யம். m (அரதியாய் நோவுபட) அரதி-விஶ்லேஷது3:க்க2ம்; (விஶ்லேஷது3:க்க2ம்)? ஒருபடி வெறுத்தாற்போலேயாய் நோவுபட இத்யர்த்த2:. n (ராமக்ருஷ்ணாத்3யவதாரங்களை இதி) "அரக்கன் இலங்கை செற்றீருக்கே"(3) "வாணனுயிரந்தோள் துணித்தீர்"(2) இத்யத்ர ஹ்ருத3யம்; ஆதி3ஶப்3த3ாத் - நரஸிம்ஹகூர்மாப்3தி4நாதெ3ள க்3ருஹ்யேதே; தயோர் நாயகீவாக்யவிஷயத்வேऽபி, ப4க3வத்ஸந்நித4ாவேவ புத்ரீவாக்யமநுவத3ந்த்யா மாதுர் வாக்யஸ்யாபி விஷயத்வாத். o (ஆர்த்தராணுர் ஆர்த்தியெல்லாம் பரிஹரிக்கக்கடவ) என்றது-"கிளர்வாழ்வை வேவ"(10) இத்யாதி3யைப்பற்ற. o2.p "பார்த்திருப்பதே"என்று அவனைச்சொல்லுகிறதென், தான் பரிஹரிக்கவொண்ணுதோ? என்ன (எல்லாவளவிலும் இத்யாதி3) "ஆடியாடி"(1) இத்யாரப்4ய, "வாடிவாடும்"(1) "உம்மைக் காணும் ஆசையுள் நைகின்ருள்"(2) "எரியணையரக்கும் மெழுகுமொக்குமிவள்" (3) "உள்ளம் மலங்க வெவ்வுயிர்க்கும், கலங்கிக் கைதொழும்"(4) "குவளையொண் கண்ணநீர் கொண்டாள்"(5) "இவள் மாழைநோக்கொன்றும் வாட்டேன்மினே"(10) இத்யுசயமாநே, ஏதாத்3ருஶ்யாம் த3ஶாயாம் ஸ்வயம் பரிஹாரமக்ருத்வா, "நுமதிட்டமென்கொல்" (9) இதி ப4க3வந்தம் கிமர்த்த2ம் ப்ருச்ச2தீதி ஶங்காதாத்பர்யம். q.q2 "இரக்கமெழீர்" (8) "உம்மைக்காணும் ஆசை" (2) "தண்ணந்துழாய் கொடீர்" (5) "உம்மைக்காண"(2) என்றத்தைப்பற்ற (நீர் செய்யநினைத்திருக்கிறதென் என்று கேட்கிற) என்றது.

r.s.t C "அஞ்சிறைய மடநாரையில்" இத்யாதி3யாலே (h...q) சொன்ன வ்யஸநதாரதம்யத்தை உபபாதி3க்கிறுர் (காசையிழந்தவனுக்கும் இத்யாதி3யாலே) r காசு என்றது-B"காசினை

ஜீ—என்றத்தைப்பற்ற (ஸ்தி2திக3மநஶயநாதி3களில் ஒரு நியதியின்றியிலே) என்றது. m அரதி-விஶ்லேஷவ்யஸநம். n"இலங்கைசெற்றீர்"(3) "வாணனுயிரந்தோள் துணித்தீர்"(2) என்றத்தைப் பற்ற (ராமக்ருஷ்ணாத்3யவதாரங்கள்) என்றது. ஆதி3ஶப்3த3த்தால் - நரஸிம்ஹாவதாராதி3கள். o2.p "பார்த்திருப்பதே" என்று அவனைச் சொல்லுகிறதென், தான் பரிஹரிக்கவொண்ணுதோ? என்ன (எல்லாவளவிலும் இத்யாதி3) q2 (கேட்கிற பாசுரத்தாலே) என்றது— "நுமதிட்டமென் கொல்" (9) இத்யாதி3யைப்பற்ற.

r.s.t C"அஞ்சிறைய மடநாரை" D"வாயுந்திரையுகள்" இவற்றைப்பற்ற இதில் வ்யஸநம் அதிஶயிக்கைக்கடி ஏதென்ன (காசை இத்யாதி3) r காசு என்கிறது அவதாரங்களை; r2 பொன் என்கிறது அர்ச்சாவதாரத்தை; r3 ரத்நம் என்கிறது நித்யஸூரிகளை; B "காசினை மணியை"

A 1-3.10. B பெரியதிருமொழி 7-10-4. C 1-4. D 2-1.

ஸ—அநுப4விக்க ஆசைப்பட்டுக் கிடையாமையாலே வந்த ஆற்றாமை - A அஞ்சிறைய மடநாரையில்; B "நம்பியைத் தென்குறுங்குடி நின்ற" என்று அர்ச்சாவதாரத்திலே அநுப4விக்க ஆசைப்பட்டுக் கிடையாமையாலே வந்த ஆற்றாமை - C வாயுந்திரை யுகளில்; இதில் - அவன்தனக்கும் t ப்ராணபூ4தரான நித்யஸூரிகளை அநுப4விக்க ஆசைப்பட்டுக் கிடையாமையாலே வந்த ஆற்றாமையாகையாலே அவற்றிலும் இதுக்கு ஆற்றாமை விஞ்சியிருக்கும்.

அ—மணியைச் சென்று நாடி" என்றத்தைப்பற்ற s,t (அவதாரத்திலே இத்யாதி3) முன்னே-காலஸந்நிகர்ஷவிப்ரகர்ஷத்தாலே ஆற்றாமையில் தாரதம்யம் உபபாதி3த்தது; இப்போது அங்ஙனன்றிக்கே, போ4க்3யதா தாரதம்யத்தாலே இங்கே அதின் தாரதம்யத்தை உபபாதி3க்கிறார். D "நல்லடிப்போது" என்று-போ4க்3யதையைச் சொல்லிற்றிறே; B "நம்பியைத் தென்குறுங்குடி நின்ற அச்செம்பொனே திகழும் திருமூர்த்தியை" என்று கு3ணபூர்த்தியையும், கண்ணாலே முகந்து அநுப4விக்கலாம்படியான வடிவழகையும் சொல்லிற்றிறே; E "உடன் கூடுவதென்று கொலோ" என்று போ4க்3யதை ஆவிஷ்க்ருதமாயிற்றிறே; இந்த போ4க்3யதா தாரதம்யத்தை விவக்ஷித்திறே-"காசையிழந்தவன்" (r) இத்யாதி3 வாக்யம் ப்ரவ்ருத்தமாயிற்று. யத்3வா,—"நந்தன் தோல்காசு வழங்கினாற்போலே" இதி காசித் ப்ரஸித்3தி4ரஸ்தி; தத்3வதத3த்யல்பகாலீநத்வம், வஸ்துத: காசாநாம் காலபே4தே3ந பே4தா3த் அந்யகாலீநஸ்ய அந்யகாலோபயோகா3யோக்3யதாஞ்ச ஹ்ருதி3 நிதா4ய, த்ரிவிக்ரமாவதாரம் காசஸ்தா2நே நிக்ஷிப்தவாந்; ஸர்வகாலாநுபா4வ்யத்வம், B "செம்பொனே திகழும் திருமூர்த்தியை" இதி பத3ஞ்ச ஹ்ருதி3 நிதா4ய - திருக்குறுங்குடி நம்பியை ஸ்வர்ணஸ்தா2நே ஆக்கினார்; சரமபர்வத்வம், F "செழுமாமணிகள்" இதி ப்ரயோக3ஞ்ச ஹ்ருதி3 நிதா4ய ஸூரீந் ரத்நஸ்தா2நீயாந் சகார; F "திசையில் வீசும் செழுமாமணிகள் சேரும் திருக்குடந்தை" இத்யத்ர, "செழுமாமணிகளாவார் - திருமழிசைப் பிரான்போல்வார்" இதி ஹி வ்யாக்2யாதம். t (ப்ராணபூ4தரான) என்றது-1. "ஜ்ஞாநீ த்வாத்மைவ மே மதம்" G "அறிவாருயிரானாய்" என்றத்தையும்பற்ற.

ஜீ—B "செம்பொனே திகழும்" F "செழுமாமணிகள் சேரும்" என்னக்கடவதிறே. r,r2 "காசு பொன்" இரண்டும் ஒன்றானால், (காசையிழந்தவனுக்கும் பொன்னையிழந்தவனுக்கும்) என்று க்லேசதாரதம்யஹேதுவாகச் சொல்லுகைக்கு அடி - அவற்றில் உத்கர்ஷாபகர்ஷஹேதுவான மாற்றில் தாரதம்யம். அப்படியே அவதாரங்களுக்கும் அர்ச்சாவதாரத்துக்கும் ஸௌலப்4யாதி3 தாரதம்யம் கண்டுகொள்வது. யத்3வா—காசு.(தோல்?) காசாதல்; அத்யல்பகாலீநத்வத்தையும் காலாந்தராநுபயோகி3த்வத்தையும்பற்ற - த்ரிவிக்ரமாவதாராதி3களைக் காசுஸ்தா2நத்திலே வைத்தார்; ஸர்வகாலம் அநுபா4வ்யத்வத்தையும், B "செம்பொனே திகழும் திருமூர்த்தியை" என்றத்தையும்பற்ற அர்ச்சாவதாரமான நம்பியை ஸ்வர்ணஸ்தா2நத்திலே ஆக்கினார்; சரமபர்வத்தையும், F "செழுமாமணிகள்" என்ற ப்ரயோக3த்தையும் உட்கொண்டு-ஸூரிகளை ரத்நஸ்தா2நத்திலே ஆக்கினார்; "செழுமாமணிகளாவார் - திருமழிசைப்பிரான்போல்வார்" என்றிறே வ்யாக்2யாநம் பண்ணிற்று— என்று. "காசையிழந்தவனுக்கும்" (r,r2) இத்யாதி3 வாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யம். s,t உபபாத3நம் (அவதாரத்திலே இத்யாதி3) t (ப்ராணபூ4தரான) என்றது - 1. "ஜ்ஞாநீ த்வாத்மைவ மே மதம்" என்றத்தைப்பற்ற.

A 1-4. B 1-10.9. C 2-1. D 1-3-10. E 2-3-10. F 5-8-9. G 6-9-8.

ஈ— u நித்யஸூரிகள் திரளிலே போய்ப்புக்கு அநுபவிக்கப்பெறுமையாலே நோவு படுகிறதாகில், பின்னை அவர்களைச்சொல்லிக் கூப்பிடாதே அவனைச்சொல்லிக் கூப்பிடுவானென்? என்னில்; v எங்கேனும் ஒரு காட்டிலே ரத்நங்கள் பறியுண்டா லும், நாட்டிலே ராஜாவின் வாசலிலே அவன்பேர் சொல்லியிறே v_2 கூப்பிடுவது; v_3 அவர்களோட்டை ஸம்ஶ்லேஷத்துக்கும் கடவன் அவனாகையாலே அவனைச்சொல்லிக் கூப்பிடுகிறது. w பகவத் விஶ்லேஷத்திலே உட்புக நின்றாலிறே w_2 பாகவத விஶ்லேஷந்தான் தெரிவது.

அ— u...w தடஸ்தஶங்கையை அநுவதித்துப் பரிஹரிக்கிறார் (நித்யஸூரிகள் இத்யாதி) u "நரசிங்கா"(1) "இலங்கை செற்றவனே"(4) என்று அவனைச்சொல்லிக் கூப்பிடுவானென்? என்னில் என்றபடி. v (எங்கேனும்) இத்யாதி வாக்யம்-ப்ரௌடோக்தி. v_2,v_3 (அவன் பேர் சொல்லியிறே கூப்பிடுவது) என்ற அநந்தரம், "அப்படியே அவர்களோட்டை ஸம்ஶ்லேஷத்துக்கும்" என்று கூட்டி நிர்வஹிப்பது. w,w_2 "நித்யஸூரிகள் திரளிலே போய்ப்புக்கு"(u) இத்யாதி வாக்யோக்த ஶங்காயாமேவோத்தராந்தரமாஹ (பகவத்விஶ்லேஷத்திலே இதி) அதாவது - பாகவத விஶ்லேஷம், ஸித்தமான பகவத் ஸம்ஶ்லேஷத்தை அஸித்தமாக்குமன்றிறே "பாகவத விஶ்லேஷம்" என்று தோற்றுவது; இல்லையாகில், 1. "தத் ஜ்ஞாநம்" என்கிற கணக்கிலே பாகவதவிஶ்லேஷமாகாது; ஆகையால், இவர் பாகவத விஶ்லேஷத்தில் உட்புக நின்றவ ராகையாலே அது இவர்க்கு பகவத்விஶ்லேஷபர்யந்தமாயிற்று என்று கருத்து. இது முக்ய பரிஹாரம். w_2,w (பாகவதவிஶ்லேஷந்தான் தெரிவது - பகவத்விஶ்லேஷத்திலே உட்புக நின்றாலிறே) என்று அந்வயம்.

w, w_2 யத்வா, "ஸூரிஸம்ஶ்லேஷோத்தேஶ்யத்வம் ஶ்ருதி நிதாய ஸூரிஸம்ஶ்லேஷ கடகத்வேந பகவந்தம் ப்ரதி ஆக்ரோஶதி" இத்யேதத் ந ஸங்கச்சதே; "உம்மைக்காணும் ஆசையுள் நைகின்றாள்"(2) இதி - பகவத ஏவோத்தேஶ்யத்வேநாபிதாநாத் இத்யாஶங்காயாம் "ஸூரய ஏவோத்தேஶ்யா:" இத்யபி ந. "பகவாநேவோத்தேஶ்ய:" இத்யபி ந, உபயேऽப்யுத்தேஶ்யா:; A "அடியார்கள் குழாங்களை - உடன்கூடுவதென்று கொலோ" இத்யஸ்யைவ விஶ்லேஷமூலத்வாத் விஶ்லேஷவ்யஸநாபிதாத ப்ரகரணே "உம்மைக்காணும் ஆசையுள் நைகின்றாள்" (2) "வலங்கொள் புள்ளுயர்த்தாயென்னும்" (4) "தண்ணந்துழாய் கொடீர்"(5) "சுடர்வட்டவாய் நுதிநேமியீர்"(9) இத்யபிதாநாத், B "அந்தாமத்தன்பு செய்து" இத்யாதௌ புநஸ்ஸம்ஶ்லேஷதஶாயாஞ்ச ஸூரிபிஸ்ஸஹைவாகத்ய ஸம்ஶ்லேஷம் க்ருத வாநித்யபிதாநாச்ச; தஸ்மாத் அநவதிகாதிஶயாநந்தம் ப்ரஹ்ம அநவச்சேதமநுபவந்தம் பராங்குஶார்யம் தாத்ருஶாநுபவ ஏவ ஸஹாயஸம்பத்திமவாஞ்சயத். வாஞ்சாநந்தரக்ஷண

ஜீ— u...w தடஸ்தஶங்கையை அநுவதித்துப் பரிஹரிக்கிறார் (நித்யஸூரிகள் இத்யாதி) "நரசிங்கா"(1) "இலங்கை செற்றவனே"(4) என்று அவனைச் சொல்லிக் கூப்பிடுவானேன்? என்றபடி. v_2,v_3 "கூப்பிடுவது" என்று அநந்தரம் "அப்படியே" என்று கூட்டுவது. w,w_2 பரிஹாராந்தரம் (பகவத்விஶ்லேஷத்திலே இத்யாதி) அதாவது - பாகவதவிஶ்லேஷவ்யஸநாதிஶயம் தெரிவது, பெற்ற பகவத்ஸம்ஶ்லேஷமும் போய், அதுவும் ப்ரார்த்யமாம்படி உட்புக நின்றாலிறே; இல்லையாகில், பாகவதவிஶ்லேஷமாகாது; ஆகையால், இவர் பாகவதவிஶ்லேஷத்திலே உட்புக நின்றவராகையாலே அது இவர்க்கு பகவத்விஶ்லேஷபர்யந்தமாய், அவன்தன்னை அடியே பிடித்து ப்ரார்த்தித்துக் கூப்பிடுகிறார் என்றபடி.

A 2-3-10. B 1-5-1.

ஶ்ரீ— x 1. "कदान्वहं समेष्यामि भरतेन महात्मना। शत्रुघ्नेन च वीरेण त्वया च रघुनन्दन॥" (கதா3ந்வஹம் ஸமேஷ்யாமி ப4ரதேந மஹாத்மநா। ஶத்ருக்4நேந ச வீரேண த்வயா

அ—ஏவ தாத்3ருஶாநுப4வாநுரூபஸஹாயாலாப4ாத் ஸஹாயஸம்பத்திவாஞ்சா2ஹேதுபூ4ததாத்3ரு ஶாநுப4வோऽபி க்ஷாம்பூ3தே4ாऽப4வத். ததஸ் ஸஶரீரம் ப4க3வந்தஞ்ச ப்ராப்யத்வேந ஆக்ரோஶத் இத்யபி4ப்ராயேணாஹ (ப4க3வத்3விஶ்லேஷத்திலே இதி) அஸ்ய வாக்யஸ்ய-ப4க3வத்3விஶ்லேஷோऽப்யஸ்தீத்யத்ர தாத்பர்யம். யதா2 — த்3வௌ புருஷௌ பர்வதே தூ4மம் த்3ருஷ்டவந்தௌ; தத்ர கஶ்சித் "பர்வதே வஹ்நிரஸ்தி" இத்யாஹ; அபரஸ்து "யதா2 தூ4மோ த்3ருஶ்யதே ததா2 வஹ்நிர் ந த்3ருஶ்யதே: ததா2பி 'வஹ்நிரஸ்தி' இதி கதமுச்யதே?" இதி வத3தி: தம் ப்ரத்யந்யோ வத3தி, 'வஹ்நிஸத்3பா4வே ஹி தூ4மோ ப4வேத்' இதி. அஸ்ய வாக்யஸ்ய யதா2 வஹ்நிஸத்3பா4வே தாத்பர்யம், தத்3வத் 2. "யத்ர நாந்யத் பஶ்யதி நாந்யச்ச்2ருணோதி நாந்யத்3விஜாநாதி ஸ பூ4மா" இதி ப4க3வத3நுப4வே வர்த்தமாநே இதரவிஷயவிஶ்லேஷ ஜ்ஞாநாஸம்ப4வாதி3தி பா4வ:. /

x அந்யஸ்ய கஸ்யசித3த3ர்ஶநாத் தஸ்மாத3ந்யேந கேநசித்3வர்த்தமாந ஸம்ஶ்லேஷோऽப்ய ஸத்கல்போ ப4வதீத்யத்ர. பா4க3வதஸம்ஶ்லேஷ உத்3தே3ஶ்யோ ப4வதீத்யத்ர ச ப்ரமாணம்

ப்ர—x1. (அடியார்க்கு ப்ரவேஶே) आरण्यकाण्डे षोडशे पञ्चदश्यां गोदावर्यां लक्ष्मणं प्रति रामः—

"संसराम्यस्य वाक्यानि प्रियाणि मधुराणि च। हृद्यान्यमृतकल्पानि मनःप्रह्लादनानि च॥ ३९॥
कदान्वहं समेष्यामि भरतेन महात्मना। शत्रुघ्नेन च वीरेण त्वया च रघुनन्दन॥ ४०॥
इत्येवं विलपंस्तत्र प्राप्य गोदावरीं नदीम्। चक्रेऽभिषेकं काकुत्स्थस्सानुजस्सह सीतया॥ ४१॥"

/ நந்வேவம் ப4க3வத்ஸம்ஶ்லேஷஸ்ய பா4க3வதவிஶ்லேஷவிரோதி4த்வே, பூர்வத3ஶகே ப4க3வத்ஸம்ஶ்லேஷாத் பா4க3வதஸம்ஶ்லேஷோऽப்யஸ்தீதி வக்தவ்யம். ஸத்யம். அஸ்த்யேவ; உக்தம் ஹி கண்ட2த ஏவ A "வானுளார் பெருமான்" B "தண்ணந்துழாய்க்கண்ணன் விண்ணவர் பெருமான்" இதி. கத2ம் தர்ஹி C "அடியார்கள் குழாங்களை உடன்கூடுவதென்று?" இதி தத்ப்ரார்த்த2நா? நைவம்; ஸாமாந்யதஸ் தஸ்ய ஸத்வேऽபி C "களிப்பும்" இத்யாத்3யுக்தவிஶேஷணவிஶிஷ்டஸஶரீரஸம்ஶ்லேஷவிஶேஷஸ்யைவ ப்ரார்த்தி2தத்வாத். பரிஷ்க்ருதஶ்ச ஸம்ஶ்லேஷவிஶேஷஸ்தத்3வ்யாக்2யாநே "நான் எனக்கு என்று அகலவேண்டாத இவ்வுடம்புடையார் திரளிலே போய்ப்புக்கு நெருக்கப்பெறுவது" இதி. வக்ஷ்யதே சாநந்தர த3ஶகே ஸ ஏவ ஸம்ஶ்லேஷவிஶேஷ: D "அந்தாமத்தன்பு செய்து" இதி; நித்யவிபூ4தௌ ஸம்பாத3நீயஸம்ஶ்லேஷவிஶேஷாநந்த3ம் அத்ரைவ ஸம்பாத3யேதி ஹி தத3ர்த்த2:. ஏதத்3 வ்யாக்2யாநே "அழகிய தா4மத்திலே பண்ணக்கடவ ஸ்நேஹத்தை என்பக்கலிலே பண்ணி" இதி ப்ரத2மார்த்த2பரவாக்யஞ்ச அத்ராநுகூலம். ஏவமபி C "ஒளிக்கொண்ட சோதியமாய்" இதி அர்த்தி2தாப்ராக்ருத விக்3ரஹ ஸம்பாத3நம் குதோ ந க்ருதமிதி சேத்: அஸ்ய ஸம்ஶ்லேஷவிஶேஷஸ்ய ப்ராக்ருதஶரீரே து3ர்லப4த்வம் விபா4வயதா பராங்குஶார்யேண ததா2 ப்ரார்த்த2நேऽபி ஜக3த3நுஜிக்4ருக்ஷயா யாவதே3தத்ப்ரப3ந்த4ஸமாப்தி தமத்ரைவ ஸ்தா2பயிதுமிச்ச2தா ப4க3வதா ஸர்வஶக்தேநாஸ்மிந்நேவ தே3ஹே தத்ஸம்பாத3நோபபத்தேரிதி ஸர்வம் சதுரஶ்ரம்.—என்பது பழைய பதிப்பில் குறிப்பு.

A 2-3-1. B 2-3-9. C 2-3-10. D 2-5-1.

ஈ—ச ரகு4நந்த3ந !!) ஸ்ரீ ப4ரதாழ்வானோடும் ஸ்ரீ ஶத்ருக்4நாழ்வானோடும் கூடப்பெறாத y /கிழிக்குறையாலே, கூடநிற்கிற இளையபெருமாளோடும் y2 கூடிற்றாய்த் தோற்றிற்றில்லை யிறே பெருமாளுக்கு ; z1. "गुहेन सहितो रामः लक्ष्मणेन च सीतया" (கு3ஹேந ஸஹிதோ ராம: லக்ஷ்மணேந ச ஸீதயா) கூடப்போன இளையபெருமாளோடும் பிராட்டியோடும் கூடிற்றாய்த் தோற்றிற்று ஸ்ரீ கு3ஹப்பெருமாளோடு கூடின பின்பிறே ; இப்படியிறே a அவன்தனக்கும் அந்வயவ்யதிரேகங்களிருக்கும்படி; b ததீ3யஸம்ஶ்லேஷத்தை ஆசைப் பட்டுப் பெருமையாலே வந்த இழவு, பெற்ற ப4க3வத்ஸம்ஶ்லேஷம் இழந்து அடியே பிடித்து ப்ரார்த்தி2க்க வேண்டும்படியாய் வந்து விழுந்தது. cA வாயுந்திரையுகளில் ஆர்த்தி தீர வந்து ஸம்ஶ்லேஷித்த ஸம்ஶ்லேஷம் c2 முற்றுவதற்கு முன்னே வந்த பிரிவாகையாலும் ஆற்றவொண்ணாதிறே.

அ-த3ர்ஶயதி (கதா2ந்வஹம் இத்யாதி3)y(கிழிக்குறை)/சாளிகைக்குறை. y2(கூடிற்றாய்த் தோற்றிற் றில்லை) கூடியிருக்கச்செய்தே கூடிற்றாய்த் தோற்றிற்றில்லை என்றபடி. y எப்படியென்னில்; அதுக்கு த்3ருஷ்டாந்தம் (கிழிக்குறையாலே என்று) அதாவது - த4நலுப்3த4னுக்கு ஒரு முடிச் சீரை சில குறைந்தால் ஶேஷமிருந்ததும் தோன்றாமலிருக்குமிறே. இவ்விடத்திலே வைக்கோல் ப்3ரஹ்மசாரி கதை2யை அருளிச்செய்வர். z அந்வயத்தில் கூடினதாயிருக்குமென்னுமதுக்கு உதா3ஹரணம் (கு3ஹேநேத்யாதி3) a (அவன்தனக்கும் என்றது) 2. "ந மே த்3வேஷ்யோऽஸ்தி ந ப்ரிய:" என்னுமவனுக்கும் என்றபடி ; அவனுக்கும் இப்படியாகில் இவர்க்குச் சொல்ல வேண்டாவிறே என்று கருத்து. b த்3ருஷ்டாந்த ப்ரமாணோக்தமர்த்த2ம் "ப4க3வத்3விஶ்லேஷத்திலே உட்புகநின்றாலிறே" (ப 222 w) இதி ப்ரதிஜ்ஞாவாக்யாநுகு3ணம் புந: ப்ரக்ருதே அதிதி3ஶதி

ஜீ— x அப்படி, பெற்றது அஸத்கல்பமாகத் தோற்றுமோ? என்ன (கதா2ந்வஹம் இத்யாதி3) ஆரண்யகாண்டே3 ஷோட3ஶே லக்ஷ்மணம் ப்ரதி ராம:, ஸங்க்ஷேபே, 1. "கு3ஹேந ஸஹித:" இத்யாதி3. y (கிழிக்குறை) சாளிகைக்குறை. /கிழி-சாளிகை. y2 (கூடிற்றாய்த் தோற்றிற்றில்லை யிறே) கூடியிருக்கச் செய்தேயும் கூடிற்றாய்த் தோற்றிற்றில்லையிறே என்றபடி. y எப்படி யென்னில், த்3ருஷ்டாந்தம் (கிழிக்குறையாலே என்றது) அதாவது - த4நலுப்3த4னுக்கு ஒரு முடிச்சீரையிலே சில குறைந்தால், ஶேஷமிருந்தது இருக்கிறதாய்த் தோன்றாதிறே, அப்படி என்று கருத்து. z அந்வயத்தில் கூடினதாயிருக்குமென்னுமதுக்கு உதா3ஹரணம் (கு3ஹேந இத்யாதி3)-a (அவன்தனக்கும்) 2. "ந மே த்3வேஷ்யோऽஸ்தி ந ப்ரிய:" என்னுமவனுக்கும்; அவ னுக்கும் இப்படியானால் இவர்க்குச் சொல்லவேண்டாவிறே என்று கருத்து. b "ப4க3வத்3விஶ்லே ஷத்திலே"(222w)இத்யாதி3 வாக்யவிவரணம் (ததீ3யஸம்ஶ்லேஷத்தை இத்யாதி3) ஏதத்3வாக்யாத் பூர்வம் "அப்படியே" இத்யத்4யாஹார்யம். c"இதில் அவன்தனக்கும் ப்ராணபூ4தரான"(ப221 t) இத்யாதி3 வாக்யத்திலே — விஷயவைலக்ஷண்யத்தாலே ஆற்றாமை விஞ்சியிருக்கும் என்றார்; அவ்வளவன்றிக்கே, ஸ்வஸ்வபா4வத்தாலும் ஆற்றாமை விஞ்சியிருக்கும் என்கிறார் (வாயுந்திரை யுகளில் இத்யாதி3) முடிவிலே இருக்கிற இந்த வாக்யம் - "இதில் அவன்தனக்கும் ப்ராண பூ4தரான" (ப 221 t) இத்யாதி3 வாக்யாநந்தரம் அநுஸந்தே4யம்.

ப்ர—z1. सङ्क्षेपे—"गुहमासाद्य धर्मात्मा निषादाधिपतिं प्रियम् ॥ २९॥ गुहेन सहितो रामः लक्ष्मणेन च सीतया ॥ २९½ ॥" इति ॥

A 2-1. / 'கிழி' 'சாளிகை' என்னும் பத3ங்கள் பணப்பையைக் குறிக்கும்.

1. ஆடியாடி யகம்க ரைந்துஇசை
பாடிப்பாடிக் கண்ணீர்மல் கிஎங்கும்
நாடிநாடி நரசிங்கா வென்று
வாடி வாடுமிவ் வாணுதலே.

ஆ— 1. வ்யா:— எம்பெருமானைப் பிரிந்த வ்யஸநத்திலே தன்னைக்கொண்டு தரிக்க மாட்டாமையாலே, தன்னுடைய ஆஶ்வாஸார்த்தமாக அவனுடைய குணசேஷ்டிதங்களைப் பாடியாடினவிடத்திலும், அது தனக்கு ஆஶ்வாஸகரமாகாதே அவஸாதகரமேயாக "இனி அவனைக் கண்டாலல்லது தரிக்கமுடியாது" என்று பார்த்து, அவனை எங்கும் தேடி, "ஆஶ்ரிதருடைய துர்தஶைகளில் ஸஹஸைஸ தோன்றிக்கொண்டுநிற்கும் ஸ்வபாவனானவனே!" என்று அழைத்து. "பின்னையும் கண்டாலும் தேறுதலொருபடி அற வாடிப்போய் அற வாடினாள் இவ்வாணுதல்" என்று திருத்தாயார் ப்ரலாபிக்கிறாள். 1.

ஒ— அவ:— முதற்பாட்டில் — "நரஸிம்ஹமாய் வந்து ஸ்ரீப்ரஹ்லாதாழ்வானுடைய ஆபத்துக்கு உதவினவன் எனக்கு உதவுகிறிலன்" என்று பெண்பிள்ளை அவஸந்நையாகாநின்றாள்—என்று சொல்லித் திருத்தாயார் ஶோகிக்கிறாள்.

வ்யா:— (ஆடியாடி) வ்யஸநாதிஶயத்தாலே மேன்மேலெனப் பண்ணுகிற சேஷ்டிதங்கள் மநோஹாரிகளாயிருக்கிறபடி ; துடிப்பின் மிகுதியைச் சொல்லிற்றாகவுமாம்; 1. "नृत्यन्तीमिव मातरम्" (ந்ருத்யந்தீமிவ மாதரம்) இதிவத். (அகங்கரைந்து) வ்யஸநாதிஶயத்தாலே மிகவும் ஶிதிலாந்த:கரணையாய். (இசைபாடிப்பாடி) ஆற்றாமை சொல்லுகிற சொல் பாட்டாயிருக்கிறபடி. (மல்கி) மிக்கு. (எங்கும் நாடி நாடி) "இவ்வவஸாதத்தில் ஸர்வதா வாராதொழியான்" என்று எங்கும் பலகாலும் தேடி, அநந்தரம் அவனைக் காணாமையாலே மிகவும் வாடாநின்றாள். (இவ்வாணுதலே) அழகிய நுதலையுடைய இவள். "இவ்வழகு அழியவும் பேசாதிருப்பதே!" என்று இன்னாதாகிறாள் என்று கருத்து. 1.

ப— அவ:— முதற்பாட்டில் — "ப்ரஹ்லாதனுக்கு உதவினாற்போலே வந்து உதவுகிறிலன்" என்று இவள் தளராநின்றாள் என்கிறாள்.

அ-(ததீயஸம்ஶ்லேஷத்தை இதி) (ததீயஸம்ஶ்லேஷத்தை) இதி வாக்யாத் பூர்வம் "அப்படியே" இத்யத்யாஹர்த்தவ்யம். "புகுவத்விஶ்லேஷத்திலே உட்புக நின்றாலிறே" (223 w) இதி ப்ரதிஜ்ஞாவாக்யாநுகுணம் புந: ப்ரக்ருதாதிதேஶரூபத்வாத் - (ததீயஸம்ஶ்லேஷத்தை) இதி வாக்யஸ்ய, "புகுவத்விஶ்லேஷத்திலே"(222w) இதி வாக்யவிவரணம் (ததீயஸம்ஶ்லேஷத்தை) இதி வாக்யம். ¹முற்றுவதற்கு முன்னே - முடிவதற்கு முன்னே.

ப— **இவ்வாணுதல்**—ஒளிவிடுகிற நெற்றியையுடையளான இவள், **ஆடியாடி**—(வல்லாராடினாற்போலே து3ர்ஸநீயமாம்படி, தன் ஆற்றாமையாலே நின்றவிடத்தில் நில்லாதே) பலகாலும் உலாவி, **அகங்கரைந்து**—மநஸ்ஸை ஶைதி2ல்யம் பிறந்து, **இசை பாடிப்பாடி**—(அந்த க்லேஶமடியாக) இசையிலே பலகாலும் பாடுவாரைப் போலே ப்ரலாபித்து, **கண்ணீர்மல்கி** — (கரைந்த நெஞ்சு ப்ரவஹிக்குமாபோலே) கண்கள் நீர்மல்கி, **எங்கும்**—ஸர்வதே3ஶத்திலும், **நாடி நாடி**—(அவன் வரவை) ஆராய்ந்து பலகாலும் பார்த்து, **நரசிங்கா என்று** — (எங்கும் தோற்றவல்ல) நரஸிம்ஹரூபத்தையுடையவனே ! என்று, **வாடி வாடும்** — (அவ்வளவிலும் வரக் காணாமையாலே) வாட்டத்தின்மேல் வாட்டமாம்படி தளராநிற்கும். 1.

இ— அவ:— முதற்பாட்டில்—"ஸ்ரீ ப்ரஹ்லாத3ாழ்வானுடைய ஆபத்துக்கு உதவினவன் எனக்கு உதவுகிறிலன்" என்று இவள் அவஸந்நையாகாநின்றாள் என்கிறாள்.

வ்யா:— **(ஆடியாடி)** ஸ்தி2திக3மநஶயநாதி3கள் மாறிமாறி வருகிற வ்யஸநாதிஶயத்தையிறே ஆடிற்றாகச் சொல்லுகிறது. வடிவழகாலே தாய்மார் கண்ணுக்கு ஆகர்ஷகமாயிருக்கையாலே வல்லாராடினாற்போலேயிருக்கிறது. 1. **"नृत्यन्तीमिव मातरम्"** **(ந்ருத்யந்தீமிவ மாதரம்)** என்னக்கடவதிறே. வீப்ஸையாலே- "ப்ரத2ம வ்யாபாரத்தோடே முடிந்ததோ?" என்னும்படியிருக்க, அவ்வளவில் பர்யவஸியாதே பின்னையும் அநுவர்த்திக்கை. விலக்ஷண விஷயத்தைப் பிரிந்தால் முடிகையும் அரிது, ஜீவிக்கையும் அரிது; வைலக்ஷண்யம் ஜீவிக்கவொட்டாது, நசை முடியவொட்டாது. 2. **"स काममनवाप्यैव रामपादावुपस्पृशन्। नन्दिग्रामेऽकरोद्राज्यं रामागमनकाङ्क्षया॥"** **(ஸ காமமநவாப்யைவ ராமபாத3ாவுபஸ்ப்ருஶந்। நந்தி3க்3ராமேऽகரோத்3ராஜ்யம் ராமாக3மநகாங்க்ஷயா ॥)** இறே. முந்துற "ஆடி" என்றால், இரண்டாம் ஆடிக்குச் சென்ற காலத்தின் அளவைப் பரிச்சே2தி3த்துத் தருவது தாளமாயிற்று. ஒரு தாளம் அதிலே ஏறியிருக்கும். **(அகங்கரைந்து)** இவள் வ்யாபாரம் கண்ணுக்கு இலக்கானாற்போலே, அகவாயும் இவள் நெஞ்சுக்கு இலக்காயிருக்கிறபடி. இவள் வ்யாபாரம் அடியற்றிருக்கையாலே, மநஸ்தத்வம் நீராய் உருகிப்போயிற்று என்கிறாள். **(இசைபாடிப்பாடி)** 3. **"मधुरा मधुरालापा"** **(மது4ரா மது4ராலாபா)** என்றும், A"பண்ணை வென்ற இன்சொல் மங்கை" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஆற்றாமையாலே கூப்பிடுகிற இது பாடினாற்போலே இருக்கிறபடி. வீப்ஸையும் "ஆடியாடி" என்றாற்போலே. **(கண்ணீர் மல்கி)** உருகின மநஸ்தத்வம் இசையாய் ப்ரவஹித்து, மிக்கது கண்ணநீராய் ப்ரவஹிக்கிறபடி. **(மல்கி)** மிக்கு. 4. **"किमर्थं तव नेत्राभ्यां"** **(கிமர்த்த2ம் தவ நேத்ராப்4யாம்)**. **(எங்கும் நாடி நாடி)** "இவ்வவஸாத3த்தில் ஸர்வதா2 வாராதிரான்" என்று, வரவுக்கு ஸம்பா4வனையில்லாதவிடமெல்லாம் பலகாலும் தேடி. 5. **"सा तिर्यक्"** **(ஸா திர்யக்)** இத்யாதி3. வரவுக்கு ஸம்பா4வனையில்

A திருச்சந்த-105.

இ—லாதவிடத்தே தேடுவானென் ? என்னில்,—(நரசிங்கா) வரவுக்கு ஸம்ப4வமில்லாதவிடத்திலே தோற்றினவனுகையாலே. A பத்துடையடியவர்க்குப் பின்பு அவதாரங்களுக்கு அவ்வருகு போகமாட்டார் ; ஆனுமாய், 1. "मत्तस्सर्वमहं सर्वं" (மத்தஸ்ஸர்வமஹம் ஸர்வம்) என்னும் தெளிவும் வேணுமோ உதவும்போது ? முன்பு தனக்கு உதவினவன் இப்போது உதவுகிறிலனுகச் சொல்லுகிருள். (நரசிங்கா என்று வாடும்) அப்போதே உதவாமையாலே, ஆஶ்ரயம் இழந்த தளிர்போலே வாடாநின்ருள். (வாடிவாடும்) "அதுதான் தளிரும் முறியும்" என்னும்படி வாடாநின்ருள். விஶ்வாஸம் குலையாமையாலே முடியப்பெறுகிறிலள். (இவ்வாணுதலே) ஒளியையுடைய நுதலையுடைய இவள். நுதல் - நெற்றி. "இவ்யக்தியை இழந்தால் ஸமாதா4நம் பண்ணலாம்" என்றிருக்கிறீரே ? இவ்வழகுக்கு இலக்காணுர் வாடுமத்தை இவள் வாடுவதே ! (வாணுதலே) அம்புபட்டு முடிந்தார் முகம்போலன்றிறே நீரிலே முடிந்தார் முகம். "இவ்வழகு அழியவும் பேசாதிருப்பதே !" என்று இன்னுதாகிருள் என்று கருத்து. 1.

ஈ— அவ:— முதற்பாட்டில்—a ஆபத்தே a1 செப்பேடாக ஆஶ்ரிதன் ப்ரதிஜ்ஞாஸமகாலத்திலே வந்து உதவும் ஸ்வப4ாவனுன அவனைச்சொல்லிக் கூப்பிடாநின்ருள் என்கிருள்.

வ்யா:— (ஆடியாடி) b ஸ்தி2திக3மநஶயநாதி3களில் ஒரு நியதியின்றிக்கே அரதியாலே படுகிற பாடுதான், திருத்தாயார்க்கு ஆகர்ஷகமாயிராநின்றதாயிற்று ;

அ— முதற்பாட்டு. (ஆடியாடி இத்யாதி3) a "நரசிங்கா" என்றத்தைப்பற்ற (ஆபத்தே இத்யாதி3) a1 செப்பேடு-தாம்ரஶாஸநம்; ப்ராபகம் என்றபடி; "ஆபத்தே செப்பேடாக ஆஶ்ரிதன் பண்ணின ப்ரதிஜ்ஞை" என்று அந்வயம் ; "இந்த ஆபத்தில் அவன் உதவாதிரான்" என்று விஶ்வஸித்துப் பண்ணின ப்ரதிஜ்ஞை என்றபடி.

b ஹர்ஷகார்யமான ந்ருத்தம் அவஸந்நைக்கு வரும்படி எங்ஙனே ? என்ன (ஸ்தி2தி க3மநேத்யாதி3) c இப்படி சொன்னவர்களுண்டோ ? என்ன (ஸ்ரீகௌஸல்யையார் இத்யாதி3) c1.c4 (துடிக்கிற துடிப்பை என்ருனிறே) "ஸ்ரீவால்மீகி ப4க3வான்" என்று ஶேஷம். d அரதியாலே படுகிற பாட்டைக் கூத்தாகச் சொல்லுகைக்கு உபபத்தியை அருளிச்செய்கிருர் (வடிவழகியசர்

ஜீ— முதற்பாட்டு. (ஆடியாடி இத்யாதி3) a "நரசிங்கா" என்றத்தைப்பற்ற "ஆபத்தே இத்யாதி3) a1 செப்பேடு-தாம்ரஶாஸநம் ; ப்ராபகம் என்றபடி ; "ஆபத்தே செப்பேடாக ஆஶ்ரிதன் பண்ணின ப்ரதிஜ்ஞை" இத்யந்வய: ; "இந்த ஆபத்தில் அவன் உதவாதிரான்" என்று விஶ்வஸித்துப் பண்ணின ப்ரதிஜ்ஞை என்றபடி.

b அரதியாலே துடியாநிற்க, "ஆடி" என்கிறதென் ? என்ன (ஸ்தி2திக3மநேத்யாதி3) c இப்படி சொன்னபேருண்டோ ? என்ன (ஸ்ரீ கௌஸல்யையார் இத்யாதி3) c4 (என்ருனிறே) வால்மீகி என்று ஶேஷம். c3 (ந்ருத்யந்தீமிதி) அயோத்4யாகாண்டே3 வநக3மநார்த்த2ம் அபி4வாத்3ய

ஈ—c ஸ்ரீகௌஸல்யையார் பெருமாளைப் பிரிந்து c_2 துடிக்கிற துடிப்பை $c_3$1. "नृत्यन्तीमिव मातरं" (ந்ருத்யந்தீமிவ மாதரம்) c_4 என்றுனிறே; d வடிவழகியார் வ்யாபாரங்களெல்லாம் இனிதாயிருக்குமிறே ; e பிரிந்து அழகழிந்திருக்கிற ஸமயத்திலேயிறே —e_2 2. "शुभाम्" (ஶுப4ாம்) என்றது. (ஆடி) f முதல் "ஆடி" என்றதுக்கு அவ்வருகே ஒரு நிலையிறே இரண்டாம் ஆடி; g முதலிலே ஸஞ்சாரம் அரிதாம்படியிருக்கச்செய்தே, ஆற்றாமை ப்ரேரிக்க ஸஞ்சரியாநிற்கும் ; h கு3ணதி4கவிஷயமாகையாலே முடிந்து

அ—இத்யாதி3) 3. "ஸரஸிஜமநுவித்3த4ம் ஶைவலேநாபி ரம்யம் மலிநமபி ஹிமாம்ஶோர் லக்ஷ்ம லக்ஷ்மீம் தநோதி। இயமதி4கமநோஜ்ஞா வல்கலேநாபி தந்வீ கிமிவ ஹி மது4ராணாம் மண்ட3நம் நாக்ருதீநாம்॥" 4. "ரம்யாணாம் விக்ருதிரபி ஶ்ரியம் தநோதி" என்னக்கடவதிறே. e பிரிந்து அழகழிந்திருக்கிற ஸமயத்தில் வ்யாபாரம் ப்ரேக்ஷணீயமானபடி எங்ஙனே? என்ன (பிரிந்து இத்யாதி3) முதல் "ஆடி" என்றால் போராதோ, இருகால்மட்டு "ஆடி" என்கிறது எதுக்காக? என்ன அவஸ்தா2திஶயத்தாலே என்கிறார் (முதல் ஆடி என்றதுக்கு என்று தொடங்கி) g "ஆடி" என்று அதினுடைய ஆகர்ஷகத்வம் சொல்லும்போது ஸஞ்சாரமுண்டாகவேணுமே ; மோஹித்திருக்கிற இவளுக்கு ஸஞ்சாரமுண்டோ? என்ன (முதலிலே இத்யாதி3) h தர்ஹி A "பஞ்சுறு மாலிருஞ்சோலை நின்ற மணாளனார்" இத்யாதி3ப்ரகாரேண இதோ விநாஶ ஏவ ஹி வரம்; கிமர்த்த2ம் விஷீத3தீத்யத்ராஹ (கு3ணாதி4கேதி) ப்ராக்ருதவிஷயேऽபி. 5. "தாஞ்சாவஶ்யம் தி3வஸக3ணநாதத்பராமேகபத்நீமவ்யாபந்நாமவிஹதக3திர் த்3ரக்ஷ்யஸி ப்4ராத்ருஜாயாம்। ஆஶாப3ந்த4: குஸுமஸத்3ருஶம் ப்ராயஶோ ஹ்யங்க3நாநாம் ஸத்3ய:பாதி ப்ரணயி ஹ்ருத3யம் விப்ரயோகே3 ருணத்3தி4॥" இத்யுச்யதே சேத், அகி2லஹேயப்ரத்யநீகே ஸமஸ்தகல்யாணகு3ணைகதாநே விஷயே கிமுதேதி பா4வ:. யத்3வா, முடிவுக்கு ஹேதுவாயிருக்கிற ஆற்றாமை ஸஞ்சா

ஜீ—ப்ரஸ்தி2தே ஸதி ராமே கௌஸல்யா—1. "ராமலக்ஷ்மணஸீதார்த்த2ம் ஸ்ரவந்தீம் வாரி நேத்ரஜம்। அஸக்ருத் ப்ரைக்ஷத ததா2 ந்ருத்யந்தீமிவ மாதரம்॥". d ஆகர்ஷகத்வ ஹேது ஏதென்ன (வடிவழகியார் இத்யாதி3) 3. "ஸரஸிஜமநுவித்3த4ம் ஶைவலேநாபி ரம்யம்" இத்யாதி3; 4. "ரம்யாணாம் விக்ருதிரபி ஶ்ரியம் தநோதி" என்னக்கடவதிறே. e பிரிந்து அழகழிந்திருக்கிற ஸமயத்தில் வ்யாபாரம் த3ர்ஶநீயமாமோ? என்ன (பிரிந்து இத்யாதி3) e_2 (ஶுப4ாம் இதி) ஸுந்த3ரகாண்டே3 ஏகோநத்ரிம்ஶே— 2. "ததா2க3தாம் தாம் வ்யதி2தாமநிந்தி3தாம் வ்யபேதஹர்ஷாம் பரிதீ3நமாநஸாம்। ஶுபா4ம் நிமித்தாநி ஶுபா4நி பே4ஜிரே நரம் ஶ்ரியா ஜுஷ்டமிவோபஜீவிந:॥" f புநஶ்ச "ஆடி" என்கிறது எதுக்காக? என்ன, அவஸ்தா2திஶயத்தாலே என்கிறார் (முதல் ஆடி இத்யாதி3) g "ஆடி" என்று அதின் ஆகர்ஷகத்வம் சொல்லும்போது ஸஞ்சாரம் ஸித்3த4மாகவேணுமே; மோஹித்திருக்கிற இவளுக்கு ஸஞ்சாரமுண்டோ? என்ன (முதலிலே இத்யாதி3) h ஆனால்

ப்ர—$c_3$1. (ஆடியாடி) अयोध्याकाण्डे(४०) वनगमनार्थमभिवाद्य प्रस्थिते सति रामे कौसल्या— "क्रोशन्तीं राम रामेति हा सीते लक्ष्मणेति च ॥ ४४ ॥ रामलक्ष्मणसीतार्थं स्रवन्तीं वारि नेत्रजम्। असकृत्प्रैक्षत स तां नृत्यन्तीमिव मातरम् ॥ ४५ ॥"

$e_2$1. सुन्दरकाण्डे एकोनत्रिंशे वेण्युद्ग्रथनोद्योगात्पश्चात्—"तथागतां तां व्यथितामनिन्दितां व्यपेतहर्षां परिदीनमानसाम्। शुभां निमित्तानि शुभानि भेजिरे नरं श्रिया जुष्टमिवोपजीविनः ॥ १ ॥"

A பெரியதிருமொழி 11-2-8.

ஈ—பிழைக்கவும் ஒட்டாதே. i1. "रामागमनकाङ्क्षया" (ராமாக3மநகாங்க்ஷயா)—j "இன்னமொருகால் அவர் முகத்திலே விழிக்கலாமாகில் j_2 அருமந்த ப்ராணனைப் j_3 பாழே போக்குகிறதென்?" என்று ராஜ்யத்தையும் j_4 தொட்டுக்கொண்டு கிடந்தானிறே. k முதல் "ஆடி" என்கிறதிற்காட்டில், இருகால்மட்டு "ஆடி" என்றதில் - அவஸாத3த்தின் மிகுதி, k_2 தாளங்கொண்டு அறியுமித்தனை.

(அகங்கரைந்து) l ஸஞ்சாரம் செல்லாநிற்கச்செய்தே, ஸஞ்சாரம் l_2 அடியற்றிருக்கும். m இவள் வ்யாபாரம் கண்ணுக்கு இலக்கானாற்போலே, அகவாயும் இவள் நெஞ்சுக்கு

அ—ரத்துக்கு ஹேதுவானபடி எங்ஙனே? என்ன (கு3ணதி4கவிஷயேத்யாதி3) i இப்படியிருந்த பேருண்டோ? என்ன (ராமாக3மநேத்யாதி3) j இதுக்கு அர்த்த2ம் (இன்னமொருகால் இத்யாதி3) இதுக்கு 1."நந்தி3க்3ராமேऽகரோத்3ராஜ்யம்" என்ற கீழ்ப் பாத3த்திலேயும் நோக்கு. j_2 அருமந்த-ஶ்லாக்4யமான. j_3 பாழே-வ்யர்த்த2மே. j_4 தொட்டுக்கொண்டு-ஸ்பர்ஶித்துக்கொண்டு. k "முதல் ஆடி என்றதுக்கு அவ்வருகே ஒருநிலையிறே இரண்டாம் ஆடி" (228 f) இத்யுக்தம்; தத்ர ஜ்ஞாபகம் கிமித்யத்ராஹ (முதல் ஆடி என்கிறதிற்காட்டில் இதி) k_2 (தாளங்கொண்டு) என்றது - இசைமிந்கொண்டு என்றபடி. வெண்கல த்4வநிபோலே, ஒருகாலுக்கு ஒருகால் ஒய்ந்து வருகிறது என்றபடி.

l 2. "யத்3தி4 மநஸா த்4யாயதி - தத் கர்மணா கரோதி" இதி காயிகவ்யாபாரஹேதுபூ4தே மநஸி ஶிதி2லீபூ4தே, "ஆடியாடி" இத்யுசிதமாநகாயிகவ்யாபார: கத2ம் ஸங்க3ச்ச2த இத்யத்ராஹ (ஸஞ்சாரம் செல்லாநிற்கச்செய்தே இதி) ஸஞ்சாரம் செல்லாநிற்க என்றது - யாதனாயாதங்கள் நடவாநிற்க என்றபடி; அவஸாத3ாதிஶய ஏவ ஸஞ்சாரயதீத்யர்த்த2:; அரவின் அற்ற வால் துடிக்குமாபோலே. l_2 (அடியற்றிருக்கும்) மநஸ்ஸிறே ப்ரவ்ருத்திக்கு அடி; அது கரைகையாலே அடியற்றிருக்கும் என்றபடி. m மநஸோऽதீந்த்3ரியத்வாத் "புத்ரீஹ்ருத3யம் த்3ரவீபூ4தம்" இதி மாதா கத2ம் ஜாநாதீத்யத்ர, "ஆடியாடி, அகங்கரைந்து" இதி ஸஹாபி4தா4நபூ4லிதமாஹ (இவள் வ்யாபாரம் இதி) காயிகவ்யாபாராவலம்ப3நேந ப்ரவ்ருத்தாநது3மாநாதி3தி

ஜீ—க்லேஶிப்பானென், முடியவொண்ணாதோ? என்ன (கு3ணதி4க இத்யாதி3) i ஏதத்3த்3ருஷ்டாந்தம் (ராமாக3மந இத்யாதி3) 1."நந்தி3க்3ராமேऽகரோத்3ராஜ்யம் ராமாக3மநகாங்க்ஷயா" இதி ஸங்க்ஷேபே. j இதுக்கு அர்த்த2ம் (இன்னம் இத்யாதி3) j_2 அருமந்த-ஶ்லாக்4யமான. j_3 பாழே-வ்யர்த்த2மே. k "முதல் ஆடி என்றதுக்கு அவ்வருகே" (ப 228 f) என்ற வாக்யவிவரணம் (முதல் ஆடி என்கிறதில் இத்யாதி3) k_2 (தாளங்கொண்டு) வெண்கலத்4வநிபோலே, ஒருகாலுக்கு ஒருகால் ஒய்ந்து வருகிறது என்றபடி.

l 2."யத்3தி4 மநஸா த்4யாயதி தத்3வாசா வத3தி, தத் கர்மணா கரோதி" அன்றோ; அகங்கரைந்தால் ஆடுகிறபடி எங்ஙனே? என்ன (ஸஞ்சாரம் இத்யாதி3) ஸஞ்சாரம் செல்லாநிற்கச்செய்தே-யாதாயாதங்கள் நடவாநிற்கச்செய்தே; அவஸாத3ாதிஶயமே ஸஞ்சரிப்பிக்கும் என்றபடி. l_2 மநஸ்ஸிறே ப்ரவ்ருத்திக்கு அடி, அது கரைகையாலே அடியற்றிருக்கும் என்றபடி. m பரபு3த்3தே4ரப்ரத்யக்ஷத்வாத் அகங்கரைந்தது அறிந்தபடியென்? என்ன (இவள் வ்யாபாரம் இத்யாதி3) காயிகவ்யாபாரத்தைக்

ப்ர— i1. सङ्क्षेपे—"स काममनवाप्यैव रामपादावुपस्पृशन्। नन्दिग्रामेऽकरोद्राज्यं रामागमनकाङ्क्षया ॥ ३८॥"

ஈ—இலக்காயிருக்கிறபடி. n மநஸ்தத்வம் நீராய் உருகிப்போயிற்று என்கிருள். (இசை பாடிப்பாடி) o 1. "मनः पूर्वो वागुत्तरः" (மந: பூர்வோ வாகு₃த்தர:) என்கிற க்ரமநியம மில்லே; p ஆற்ருமையாலே கூப்பிடுகிற கூப்பீடுதான் பாட்டாய்த் தலைக்கட்டுகிற இத்தனை; q A பண்ணைவென்ற இன்சொல் மங்கையிறே இவள்தான்; q₁ 2. "मधुरा मधुरालापा" (மது₄ரா மது₄ராலாபா). r ஆற்ருமையாலே துடித்த துடிப்பு ஆடலாஞற்போலே, ஆற்ருமையாலே கூப்பிட்ட கூப்பீடும் பாட்டாய் விழாநின்றது. s முதல் கூப்பீடுபோலன்றிக்கே, இரண்டாம் கூப்பீடு தளர்ந்திருக்குமிறே.

(கண்ணீர் மல்கி) t உருகின மநஸ்தத்வம், இசையாய் ப்ரவஹித்து, மிக்கது கண்ணீராய் ப்ரவஹிக்கிறபடி. u நெஞ்சொழியப் பாய்கிற கண்ணீரிறே. u₁ (மல்கி) மிக்கு.

அ—ப₄ாவ:. n ஶப்₃தா₃ர்த்த₂ம் (மநஸ்தத்வம் இத்யாதி₃) o மநஸி த்₃ரவீபூ₄தே க₂ாநரூபா வாக்ப்ரவ்ருத்திஸ்ச கத₂ம் ஸ்யாத், வாக்ப்ரவ்ருத்தேர் மந:பூர்வகத்வாதி₃த்யத்₃ராஹ (மந:பூர்வ இதி) 3. "மா நிஷாத₃" இத்யாதி₃ ஶ்லோகவதி₃தி ப₄ாவ:, 4. "தத₃ாபி ஸுஅதோ ஸுயுக்தவாதி₃நா" இத்யாதி₃, p பாடவில்லையே கூப்பிடுகிறதொழிய என்ன (ஆற்ருமையாலே இத்யாதி₃) 5. "ந சைவ தே₃வீ விரராம கூஜிதாத்" என்னக்கடவதிறே. q ஶோகவேக₃ஜநிதாக்ரோஶஸ்ய க₃ாநபூ₄வநே ஹேதுமாஹ (பண்ணைவென்ற இதி) r ப₂லிதம் (ஆற்ருமையாலே இத்யாதி₃) s வீப்ஸைக்குத் தாத்பர்யம் (முதல் கூப்பீடு இத்யாதி₃).

t "அகங்கரைந்து, இசை பாடிப்பாடி, "கண்ணீர் மல்கி" இதி பத₃க்ரமம் ஹ்ருதி₃ நித₄ாயாஹ (உருகின மநஸ்தத்வம் இதி) u, u₁ "மல்கி" என்று ஸம்ருத்₃த₄மாகைக்கடியென்? என்ன (நெஞ்சொழிய இத்யாதி₃) அதாவது—நெஞ்சொழிய என்றது-நெஞ்சழிய என்றதாய், மநஸஸ் த்₃ரவீபூ₄தமாகையாலே என்றபடி. யத்₃வா, அகங்கரைந்தால் கண்ணீர் மல்கக்கூடுமோ? என்ன (நெஞ்சொழிய இத்யாதி₃) அதாவது-B முடியானேயில் கரணங்களாகையாலே கூடும் என்றபடி; ஆகையாலே "மல்கி" என்கிருர் என்றபடி. பு₃த்₃தி₄பூர்வகமாகிலிறே தத₃நுகு₃ணமான தார

ஜீ—கொண்டு அநுமிக்கிருள் என்றபடி. n ஶப்₃தா₃ர்த்த₂ம் (மநஸ்தத்வம் இத்யாதி₃) o அகங்கரைந்தால் பாடக்கூடுமோ? மந:பூர்வகமன்ரே வாக்ப்ரவ்ருத்தி என்ன (மந:பூர்வ இத்யாதி₃) 3. "மா நிஷாத₃" இத்யாதி₃ ஶ்லோகவதி₃தி ப₄ாவ:. p கூப்பீட்டை "பாடி" என்னலாமோ? என்ன (ஆற்ருமையாலே இத்யாதி₃) 5. "ந சைவ தே₃வீ விரராம கூஜிதாத்" என்னக்கடவதிறே. q கூப்பீடு பாட்டாகைக்கு ஹேதுவேதென்ன (பண்ணை இத்யாதி₃) க₃ாநத்தை ஜயித்த இனிய பேச்சையுடைய மங்கை என்றபடி. q₁ (மது₄ரா இதி) ஸுந்த₃ரகாண்டே₃ ஷட்ஷஷ்டி₂தமே மாருதிம் ப்ரதி ராம:—2. "மது₄ரா மது₄ராலாபா கிமாஹ மம பா₄மிநீ। மத்₃விஹீநா வராரோஹா ஹநுமந் கத₂யஸ்வ மே॥" இதி. r ப₂லிதம் (ஆற்ருமையாலே இத்யாதி₃) s வீப்ஸைக்கு ப₄ாவம் (முதல் கூப்பீடு இத்யாதி₃).

t "அகங்கரைந்து" என்று தொடங்கிப் பத₃ச்சேர்த்திக்கு ப₄ாவம் (உருகின இத்யாதி₃) u, u₁ அகங்கரைந்தால் கண்ணீர் மல்கக்கூடுமோ? என்ன (நெஞ்சொழிய இத்யாதி₃) அதாவது-B முடியானேயில் கரணங்களாகையாலே கூடுமென்றபடி; ஆகையால் "மல்கி" என்கிருள் என்றபடி. பு₃த்₃தி₄பூர்வமாகிலிறே தத₃நுகு₃ணமான தாரதம்யமுண்டாவது; அதில்லாமையாலே அபரிச்சி₂ந்நமென்று கருத்து. v "ஆடியாடி" இத்யாதி₃யாலே ஸஞ்சாராதி₃களுக்கு ஆகர்ஷகத்வம்

A திருச்சந்த-105. B 3-8.

ஈ—v1. "किमर्थं तव नेत्राभ्यां वारि स्रवति शोकजम्" (கிமர்த்த₂ம் தவ நேத்ராப்₄யாம் வாரி ஸ்ரவதி ஶோகஜம்) w "ஆநந்தா₃ஶ்ருவுக்கு யோக்₃யமான கண்களாலே ஶோகாஶ்ரு ப்ரவஹிக்கிறது w₂ ஆர்குடி வேரற?" என்று ப₄ட்டர் அருளிச்செய்யும்படி.

அ-தம்யமுண்டாவது; அதில்லாமையாலே அபரிச்சி₂ந்நமென்று கருத்து. v "ஆடியாடி, பாடிப்பாடி" என்கிற பத₃த்₃வயத்தாலே-ஸஞ்சாரத்துக்கும், கூப்பீட்டுக்கும் ஆகர்ஷகத்வம் சொன்னார்; இதுக்கு ஆகர்ஷகத்வம் சொல்லிற்றில்லையேயாகிலும் உக்தரீதியாலே இதுக்கும் ஆகர்ஷகத்வம் கொள்ள வேணும் என்று விவக்ஷித்து. அதுக்கு ப்ரமாணங்காட்டுகிறார் (கிமர்த்த₂ம் இத்யாதி₃) w1. "ஶோகஜம்" இத்யேதத் ஶ்ருதி₃ நித₄ாய ப₄ாவமாஹ (ஆநந்தா₃ஶ்ருவுக்கு இதி) 1. "கிமர்த்த₂ம் நேத்ராப்₄யாம் வாரி ஸ்ரவதி" என்று ப்ரஶ்நம் பூர்ணமாயிற்றிறே. "ஶோகாஶ்ருவுக்கு நிமித்த ப்ரஶ்நம் பண்ணுகிறானோ, ஆநந்தா₃ஶ்ருவுக்கு நிமித்தப்ரஶ்நம் பண்ணுகிறானோ?" என்கிற ஸந்தே₃ஹத்துக்கு அவகாஶமில்லையிறே. "ஆருடைய கண்ணீருக்கு நிமித்த ப்ரஶ்நம் பண்ணுகிறான்?" என்கிற ஶங்கைக்கும் அவகாஶமில்லையிறே; ஆகையாலே "தவ நேத்ராப்₄யாம், ஶோகஜம்" என்று "உன்னுடைய கண்ணுக்கு இது யோக்₃யமோ? ஆநந்தா₃ஶ்ருவிறே யோக்₃யமென்று தோன்றுகிறது" என்று கருத்து. w₂ (ஆர்குடி) ராவணன் குடி வேர்பறியவோ, 2. "அபி₄ராசமராக்ஷஸம்" என்று-அவர்களெல்லார் குடியும் வேர்பறியவோ? என்றபடி.

x1. "புண்ட₃ரீகபலாஶாப்₄யாம்" இதி ஏதது₃த்தரார்த்த₂ம் ஶ்ருதி₃ நித₄ாய ப₄ாவமாஹ (அன்றிக்கே பிள்ளான் இதி) x₂ (ஆரைச்சேதநராகக்கொண்டு) சேதநன்-போ₄க்தா. ஆருடைய போ₄க₃ார்த்த₂ம்? என்றபடி. இந்த யோஜநையில் கிம்-க்ஷேபே. தாமரையிதழிலே முத்துப்பட்டாற்போலேயிருக்கிற இந்த ஸௌந்த₃ர்யத்தை அநுப₄விக்கைக்கு அர்ஹரான பெருமாள் அருகே

ஜீ-சொல்லிக்கொண்டு வருகிற ப்ரகரணப₃லத்தாலே கண்ணீருக்கும் ஆகர்ஷகத்வத்தை ஸித்₃த₄வத்கரித்து இதுக்கு த்₃ருஷ்டாந்தம் (கிமர்த்த₂ம் இத்யாதி₃) ஸுந்த₃ரகாண்டே₃ த்ரயஸ்த்ரிம்ஶே ஸீதாம் ப்ரதி ஹநுமாந்—"கிமர்த்த₂ம்" இத்யாதி₃. w1. "ஶோகஜம்" என்றதிலே நோக்காக ப₄ட்டர் நிர்வாஹம் (ஆநந்தா₃ஶ்ருவுக்கு இத்யாதி₃) 1. "கிமர்த்த₂ம் நேத்ராப்₄யாம் வாரி ஸ்ரவதி" என்று ப்ரஶ்நம் பூர்ணமாகையாலே, "தவ நேத்ராப்₄யாம், ஶோகஜம்" என்றதுக்கு ப₄ாவம்; "உன்னுடைய கண்ணுக்கு இது யோக்₃யமோ? ஆநந்தா₃ஶ்ருவன்றோ யோக்₃யம் என்றிறே தோற்றுகிறது" என்று கருத்து. w₂ (ஆர்குடி) ராவணன் குடி வேர்பறியவோ, 2. "அபி₄ராசமராக்ஷஸம்" என்று-அவர்களெல்லார் குடியும் வேர்பறியவோ? என்றபடி.

x1. "புண்ட₃ரீகபலாஶாப்₄யாம்" என்றதிலே நோக்காகப் பிள்ளான் நிர்வாஹம் (அன்றிக்கே பிள்ளான் இத்யாதி₃) x₂ (ஆரைச்சேதநராகக்கொண்டு) சேதநன் - போ₄க்தா. ஆருடைய போ₄க₃ார்த்த₂ம்? என்றபடி. இந்த யோஜநையில், கிம்-க்ஷேபே. தாமரையிதழிலே முத்துப்பட்டாற்போலேயிருக்கிற இந்த ஸௌந்த₃ர்யத்தை அநுப₄விக்கைக்கு அர்ஹரான பெருமாள் அருகே

ப்ர—v1. (மூலம்) तत्र त्रयस्त्रिंशे, द्रुमादवतीर्य सीतां प्रति हनूमान्—"कानु पद्मपलाशाक्षि! क्लिष्टकौशेयवासिनि!। द्रुमस्य शाखामालम्ब्य तिष्ठसि त्वमनिन्दिते॥३॥ किमर्थं तव नेत्राभ्यां वारि स्रवति शोकजम्। पुण्डरीकपलाशाभ्यां विप्रकीर्णमिवोदकम्॥४॥ सुराणामसुराणां वा नागगन्धर्वरक्षसाम्। यक्षाणां किन्नराणां वा का त्वं भवसि शोभने!॥५॥"

ஈ— x அன்றிக்கே, பிள்ளான், x2 "ஆரைச் சேதநராகக்கொண்டு?" என்று பணிக்கும். y1. "पुण्डरीकपलाशाभ्यां विप्रकीर्णमिवोदकम्" (புண்ட3ரீகபலாஶாப்4யாம் விப்ரகீர்ணமிவோத3கம்) y2 பாவியேன், y3 இவ்வரவு y4 உடைய பெருமாள் வரவாய்க் காணப்பெற்றதில்லை.

(z எங்கும் நாடிநாடி) a தன் ஆபத்தே a2 செப்பேடாக, வர ஸம்பா4வனையில்லாத திக்கையும் பார்க்கும். b2. "सा तिर्यगूर्ध्वं च तथाप्यधस्तात्" (ஸா திர்யகூ3ர்த்4வஞ்ச தத2ாப்ய

அ—அன்றிக்கேயிருக்க. இதுக்கு ப்ரயோஜநம் என்ன? என்றபடி. y "ப4ட்டர் நிர்வாஹத்தைப்பற்றவும் பிள்ளான் நிர்வாஹமே உத்தரார்த்த4த்துக்குச் சேர்ந்திருப்பது" என்னுமிடம்தோன்ற உத்தரார்த்த4த்தை உபாத3ாநம் பண்ணுகிறார் (புண்ட3ரீகபலாஶாப்4யாம் இத்யாதி3) y2 (பாவியேன்) இத்யாதி3 வாக்யம் ப்ரத2மயோஜநாஶேஷம்; பிள்ளான் அருளிச்செய்த அர்த்த2ம் - இந்த அர்த்த2த்திலே ஸித்3தி4க்கிறது என்று ப4ட்டர்க்குத் திருவுள்ளம். யத்3வா. பிள்ளான் நிர்வாஹத்தை விவரிக்கிறார் (பாவியேன் இத்யாதி3) ஆக. "கண்ணீர்மல்கி" இதி வத3ந்த்யா பா4வத்3வயம் - ஆநந்த3ாஶ்ருயோக்3யாத் சக்ஷுஷ: ஶோகாஶ்ருணி ஸ்ரவந்தீத்யேக:. 3. "ஆஹ்லாத3ஶீத நேத்ராம்பு3: புளகீக்ருதகா3த்ரவாந். ஸதா3 பரகு3ணாவிஷ்டோ த்3ரஷ்டவ்யஸ் ஸர்வதே3ஹிபி4:॥" இதி ப்ரகாரேண ஸாஶ்ருதயாவஸ்த2ாநஸ்யாப்யத்யந்தாகர்ஷகத்வாத். ஏவம் பரமபோ4க்3யாம் த3ஶாம் ப்ராப்தஶேஷீ ஹி போ4க்துமர்ஹதீத்யபர இதி த்4யேயம். y3 (இவ்வரவு) நான் வந்த வரவு. y4 (உடைய) ப்ராப்தரான.

z "எங்கும் நாடிநாடி" என்கிறது - "நரசிங்கா" என்கிற பர்யந்தத்துக்கு உபாத3ாநம். a, a2 "எங்கும்" என்ற பத3த்துக்கு - ஸம்பா4வனையில்லாத தி3க்கையும் தேடுமென்று அர்த்த2மாக விவக்ஷித்து, அத்தை ஹேதுபூர்வகமாக அருளிச்செய்கிறார் (தன் ஆபத்தே இத்யாதி3) ஆபத்தே செப்பேடாக - ஆபத்தே ப்ராபகமாக நினைத்து என்றபடி. b இப்படி பார்த்த பேருண்டோ? என்ன (ஸா திர்யகூ3ர்த்4வம் இத்யாதி3) இதில் "அத4ஸ்தாத்" என்கிறது உபயுக்தம். c (விலங்கப்

ஆ—அன்றிக்கேயிருக்க. இதுக்கு ப்ரயோஜநமென்? என்றபடி. y "ப4ட்டர் நிர்வாஹத்தைப்பற்ற பிள்ளான் நிர்வாஹமே உத்தரார்த்த4த்துக்குச் சேர்ந்திருப்பது" என்னுமிடம் தோன்ற உத்தரார்த்தோ4பாத3ாநம் பண்ணுகிறார் (புண்ட3ரீகேத்யாதி3) y2 பிள்ளான் நிர்வாஹ விவரணம் (பாவியேன் இத்யாதி3) y3 (இவ்வரவு) நான் வந்த வரவு. y4 (உடைய) ப்ராப்தரான. ஆக, "கண்ணீர் மல்கி" என்றதுக்கு பா4வத்3வயம் - ஆநந்த3ாஶ்ருவுக்கு யோக்3யமான கண்களினின்றும் ஶோகாஶ்ரு ப்ரவஹிக்கிறதென்று முந்தினது; கண்ணீரோடேயிருக்கிற இருப்பு அத்யாகர்ஷகமாயிருக்கையாலே இந்த அழகை ப்ராப்தஶேஷியன்றோ அநுப4விக்க யோக்3யனென்று இரண்டாவது.

z "எங்கும் நாடிநாடி" என்கிறது - "நரசிங்கா" என்கிற பர்யந்தத்துக்கு உபாத3ாநம். a, a2 "எங்கும்" என்ற பத3த்துக்கு - ஸம்பா4வனையில்லாத தி3க்கையும் தேடுமென்று அர்த்த2ம் விவக்ஷித்து. அத்தை ஹேதுபூர்வகமாக அருளிச்செய்கிறார் (தன் ஆபத்தே இத்யாதி3) a2 செப்பேடு - தாம்ரஶாஸநம்; ஆபத்தே செப்பேடாக - ஆபத்தே ப்ராபகமாக நினைத்து என்றபடி. b இப்படி பார்த்த பேருண்டோ? என்ன (ஸா திர்யகூ3ர்த்4வம் இத்யாதி3) தத்ரைவ ஏகத்ரிம்ஶே

ஸ்ர—b2. (எங்கும் நாடிநாடி) तत्रैकत्रिंशे,—"निशम्य सीतावचनं कपेश्च दिशश्च सर्वाः प्रदिशश्च वीक्ष्य। स्वयं प्रहर्षं परमं जगाम सर्वात्मना राममनुस्मरन्ती॥१८॥ सा तिर्यगूर्ध्वं च तथाप्यधस्तान्निरीक्षमाणा तमचिन्त्यबुद्धिम्। ददर्श पिङ्गाधिपतेरमात्यं वातात्मजं सूर्यमिवोदयस्थम्॥१९॥"

ச—த4ஸ்தாத்) நினைவின்றிக்கேயிருக்கச்செய்தே வாராத் திருநாமம் செவிப்பட்டவாறே, c விலங்கப் பார்ப்பது, மேலே பார்ப்பது, கீழே பார்ப்பதானாள். கீழ் பார்த்ததுக்குக் கருத்தென்? என்னில்; d"பூ4மியைப் d2 பிளந்துகொண்டு புறப்பட்டு ஒருவன் திருநாமம் சொல்ல ஸம்ப4வமுண்டாகில், அல்லாத தி3க்குகளிலுமுள்ளது" என்று பார்த்தாள்; e அன்றிக்கே, e2 மாஸோபவாஸிகள், "சோறு" என்றவாறே e3 அலமாக்குமாபோலே பார்த்தாள் என்னுதல்; f அங்ஙனன்றிக்கே ஶிம்ஶுபாவ்ருக்ஷத்தை எங்குமொக்கப் பார்த்தாள் என்னுதல்.

1. "तमचिन्त्यबुद्धिं ददर्श" (தமசிந்த்யபு3த்3தி4ம் த3த3ர்ஶ) g அவன் வடிவு காண்பதற்கு முன்னே g2 அகவாயையாயிற்று பரிச்சே2தி3த்தது, h "இந்நிலத்திலே புகுந்து இடங்கொண்டு நாம் இருந்தவிடம் h2 துருவி நிலைகுத்தவல்ல நெஞ்சையுடையவனன்றோ" என்று. 1. "पिङ्गाधिपतेरमात्यम्" (பிங்கா3தி4பதேரமாத்யம்) i "இவன் ஸ்வதந்த்ரனல்லன்,

அ—பார்ப்பது) இலங்கையைச் சுற்றும் பார்ப்பது. "அங்ஙனன்றிக்கே"(f) என்ற வாக்யத்தை இவ்வாக்யாநந்தரம் அநுஸந்தி4ப்பது; கீழே பார்த்ததுக்கு மூன்றும் பரிஹாரமாதல். d (பூ4மியை இத்யாதி3) அயோக்3யதாபு3த்3தி4 ஸர்வத்ர அவிஶிஷ்டமாகையாலும், ஶப்3த3மும் ஶ்ரவிக்கையாலும் எங்கும் பார்த்தாள் என்றபடி. d2(பிளந்துகொண்டு) பே4தி3த்துக்கொண்டு. e2,e3(மாஸோபவாஸிகள் இத்யாதி3) முன்னே சொன்ன அபி4ஸந்தி4யன்றிக்கே, அலமாப்புத்தானே இப்படி பார்க்கைக்கு ஹேது என்று கருத்து. e3 அலமாப்பு - அதிக்லேஶம்.

g (அவன் வடிவு காண்பதற்கு முன்னே இத்யாதி3) 1. "அசிந்த்யபு3த்3தி4ம் வாதாத்மஜம்" என்கிற நிர்தே3ஶ பௌர்வாபர்ய தாத்பர்யம். g2,h அகவாயைப் பரிச்சே2தி3த்த ப்ரகாரத்தை விஶதீ3கரிக்கிறார் (இந்நிலத்திலே இத்யாதி3) h2 (துருவி நிலைகுத்தவல்ல) என்றது-தேடி நிக்ஷேபமுள்ள விடத்திலே குத்துகை. "அடையாளம் அறிந்து, களவுபோன வஸ்துவைப் பிடிக்கை" என்றும் சொல்லுவர்கள். பரிச்சே2தி3த்து க்3ரஹிக்கவல்ல என்றபடி. i (இவன் ஸ்வதந்த்ரனல்லன் இதி)

ஜீ—ஹநுமத்3வாக்யஶ்ரவணாநந்தரம் ஸீதா—1. "ஸா தி3ர்யகூ3ர்த்4வஞ்ச ததா2ப்யத4ஸ்தாந்நிரீக்ஷமாணா தமசிந்த்யபு3த்3தி4ம்। த3த3ர்ஶ பிங்கா3தி4பதேரமாத்யம் வாதாத்மஜம் ஸூர்யமிவோத3யஸ்த2ம் ॥" இதில் "அத4ஸ்தாத்" என்கிறது உபயுக்தம். c (விலங்கப்பார்ப்பது) இலங்கையைச் சுற்றும் பார்ப்பது. d (பூ4மியை இத்யாதி3) அயோக்3யதாபு3த்3தி4 ஸர்வத்ர அவிஶிஷ்டமாகையாலும், ஶப்3த3ம் ஶ்ரவிக்கையாலும் எங்கும் பார்த்தாள் என்றபடி. e,e2,e3 த்3விதீய பரிஹாரம் (அன்றிக்கே மாஸோபவாஸிகள் இத்யாதி3) முன்னே சொன்ன அபி4ஸந்தி4யின்றிக்கே. அலமாப்புத் தானே இப்படி பார்க்கைக்கு ஹேது என்று கருத்து. e3 அலமாப்பு - அதிக்லேஶம். f மூன்றும் பரிஹாரம் (அங்ஙனன்றிக்கே ஶிம்ஶுபா இத்யாதி3) e3 அலமாக்குமாபோலே-தடுமாறுமாபோலே.

g 1. "அசிந்த்யபு3த்3தி4ம் வாதாத்மஜம்" என்கிற பௌர்வாபர்யத்துக்கு பூ4ர்வம் (அவன் வடிவு இத்யாதி3) h ததே3வ விஶத3யதி (இந்நிலத்திலே இத்யாதி3) h2 துருவி நிலைகுத்துகை-தேடி நிக்ஷேபமுள்ளவிடத்திலே குத்துகை; களவுபோன வஸ்துவை அடையாளம் அறிந்து பிடிக்கையாதல். i (இவன் ஸ்வதந்த்ரனல்லன் இதி) ஸ்வதந்த்ரனாகில் இந்த அதிஸங்கடஸ்த2லத்திலே

சீ—i₂ ராஜகார்யம் இவன் கையிலேயுண்டு"என்று அறிந்தாள். 1."वातात्मजम्" (வாதாத்மஜம்) j பெருமாளுக்கு ப்ராணஹேதுவான பிராட்டிக்கு ப்ராணங்களைக் கொடுக்கையாலே, "இவன் ஸர்வர்க்கும் ப்ராணஹேதுவான வாயுபுத்ரன்" என்று k தோற்ற இருந்தான்.

l 1."सूर्यमिवोदयस्थम्" (ஸூர்யமிவோதயஸ்தம்) m லங்கையிலும் கிழக்கு வெளுக்க அடியிட்டது; n "பெருமாளாகிற ஆதித்யோதயத்துக்கு அருணோதயம்" என்னலாம்படி இருந்தான்; o ஆகையிறே லங்கை நாலு மதிளுக்கு நடுவு o₂"ஹரிஹரி" என்றபடியே

அ—ஸ்வதந்த்ரஸ்சேத், அஸ்மிந் அதிஸங்கடே ஸ்தலே ஸமாகச்சேத் கிம்? 2."ஜீவந் பத்ராணி பஶ்யதி" இதி ஸமுத்ரோத்தரதீர ஏவ நிவர்த்தேத; பாதந்த்ர்யாத் "நிவ்ருத்தௌ ஸ்வாமிநா தண்ட: ஸ்யாத்" இதி புத்திர் யஸ்ய பவதி, ஸ ஏவாத்ர ஆகந்துமர்ஹதீதி பாவ:. i₂ (ராஜகார்யம் இத்யாதி) "அமாத்யன்" என்று அறிகைக்கு ஹேது இல்லையிறே; ஆகையாலே இதுவே கருத்து என்றபடி. j (பெருமாளுக்கு இதி) A "ஒருயிரேயோ உலகங்கட்கெல்லாம்" இத்யேததத்ர விவக்ஷிதம். k (தோற்ற) தடஸ்தர்க்கு என்றபடி.

l (ஸூர்யமிவோதயஸ்தம்) அத்ர, ஸூர்யஶப்த: ஸூதத்வேந ஸூர்யஸம்பந்த்யருணவாசீ. 3. "ஸூரஸூர்யார்யமாதித்ய" இதி ஸூர:- ஆதித்ய:; தத்ஸம்பந்தீ- ஸூர்ய: அருண:. ஸம்பந்தார்த்தே யத்ப்ரத்யய:. 4. "ஸூர்யோ கூர்த்தேऽருணே பாரௌ" இதி ஸாக்ஷாதருணவாசகஶ்ச. m ரஸோக்தி (லங்கையிலும் இத்யாதி) n (பெருமாளாகிற ஆதித்யோதயத்துக்கு இதி) 5. "ஶரஜாலாம்ஶுமாந் ஶூர: கபே ராமதிவாகர:। ஶத்ருரக்ஷோமயம் தோயமுபஶோஷம் நயிஷ்யதி॥" என்றது அநுஸந்தேயம். யத்வா, (பெருமாளாகிற ஆதித்யோதயத்துக்கு) "வாதாத்மஜம் ததர்ஶ; தேந ஸூர்யமுதயஸ்தமிவ ददर्श" என்று அந்வயம். இவனைக்கண்டு, இத்தாலே பெருமாளுடைய வார்த்தையை உத்ப்ரேக்ஷித்தாள் என்றபடி. அதவா, 6. "ஸூர்யோ விகர்த்தநே பாரௌ ஶியர்தரி ரதவ்ரஜே" என்கிற நிகண்ட்வநுஸாரேண, ஸூர்யஶப்தம் - ஸாரதிபரமாய், "உதயஸ்தம்" என்கிற பதத்தாலே - அருணனென்று லபிக்கிறது. உதயஸ்தம் ஸூர்யமிவ வாதாத்மஜம் ததர்ஶேத்யந்வய:. உதயஸ்தம் ஸூர்யம் - ஸூர்யோதயஸூசகமருணம் யதா பஶ்யந்தி ததா வாதாத்மஜம் ராமோதயஸூசகம் ததர்ஶேத்யர்த்த:. o ரஸோக்திமாஹ(ஆகையிறே இத்யாதி) o₂ ஹரியென்று

ஜீ—வருவனோ? பாதந்த்ரனாகையாலே "நிவ்ருத்தியில் ஸ்வாமிதண்டம் வரும்"என்கிற புத்தியுடையவனே இங்கு வர யோக்யனென்று தாத்பர்யம். i₂ (ராஜகார்யம் இத்யாதி) "அமாத்யன்" என்று அறிகைக்கு ஹேது இல்லாமையாலே இதுவே கருத்து என்றபடி. k (தோற்ற) தடஸ்தர்க்கு என்றபடி.

l ஸூர்யஶப்தம் அருணவாசி; 4. "ஸூர்யோ கூர்த்தேऽருணே பாரௌ" என்னக்கடவதிறே. m ரஸோக்தி (லங்கையிலும் இத்யாதி) n (பெருமாளாகிற ஆதித்யோதயத்துக்கு இதி) 5. "ஶரஜாலாம்ஶுமாந் ஶூர: கபே ராமதிவாகர:" என்றது அநுஸந்தேயம். உதயஸ்தம் ஸூர்யமிவ - வாதாத்மஜம் ததர்ஶ" இத்யந்வய:. உதயஸ்தனான அருணனை ஆதித்யோதய ஸூசகமாகக் காணுமாபோலே, இவனையும் ராமோதய ஸூசகமாகக் கண்டாள் என்றபடி. o ரஸோக்தி (ஆகையிறே இத்யாதி) o₂ ஹரி-குரங்கு. அருணோதயவேளையிலே ஹரி

A 8-1-5.

ஈ—யிருக்கிறது. p இப்படி வருகைக்கு ஸம்பாவனையில்லாத திக்கிலும் தேடுவானென்? என்னில், q ஸம்பாவனை இல்லாதவிடத்தேயும் வந்து தோற்றுமவனாகையாலே; rA பத்துடையடியவர்க்குப் பின்பு அவதாரத்துக்கு அவ்வருகு இவர் போகமாட்டார். "(எங்கும் நாடிநாடி) s தன் கொய்சகமுட்படப் பாராநின்றாள்" என்று பட்டர் அருளிச் செய்யும்படி. t அதுக்குக் கருத்து - B "கண்ணன் என் ஒக்கலையானே" என்று அவனிருந்த ப்ரதேஶமாகையாலே.

u (நரசிங்கா என்று) v ப்ரஹ்லாதனைப்போலே ஒரு v, தம்பமில்லாதபடியிருக்கை யாலே வாடும். w1. "मत्तस्सर्वमहं सर्वं" (மத்தஸ்ஸர்வமஹம் ஸர்வம்) என்னும் தெளி

அ—குரங்கு. அருஜோதயவேனாயாம் ஹி ஸர்வத்ர ஹரிரப்தஸ்ம்ருயதே இதி பூர்வ:. p பூர்வத்ர, "தன் ஆபத்தே செப்பேடாக" (232 a) இதி வாக்யே, விஷணமாத்ரஸ்ய ஹேதுருக்த:; "எங்கும் நாடி" இதி ஸர்வத்ர விஷணே ஹேது: க இதி ப்ருச்சதி (இப்படி வருகைக்கு ஸம்பா வனையில்லாத இதி) q (ஸம்பாவனை இல்லாதவிடத்தேயும்) "நரசிங்கா" என்றதின் தாத் பர்யம். r ஸ்ரீகஜேந்த்ரனுக்கு உதவினவனைத் தேடாதே, நரசிங்கனைத் தேடுகிறதென்? என்ன (பத்துடை இத்யாதி) s ரஸோக்தி (தன் கொய்சகம் இத்யாதி) யத்வா, "எங்கும்" இத்யஸ்ய சரமாவதிமாஹ (தன் கொய்சகம் இதி) கொய்சகம் - கச்சம். t "கொய்சகத்தைப் பாரா நின்றாள்" என்கிறதென்? என்ன (அதுக்குக் கருத்து இத்யாதி).

u "நரசிங்கா என்று" என்றது - "வாடி" என்கிற பர்யந்தத்தை உபாதாநம் பண்ணினபடி. v "நரசிங்கா என்று வாடி வாடும்" இத்யஸ்ய ஹேத்வாகாங்க்ஷாம் பூரயதி (ப்ரஹ்லாதனைப் போலே இதி) ஸ்தம்பத்திலே தோன்றினாற்போலே இங்கே தோற்றுகையாலே என்றபடி. தம்பமில்லாவிடில் கொடியானது வாடுகை உள்ளதொன்றிறே என்று சாடு. v, தம்பம் - ஆலம்பநம், ரக்ஷகம், ஸ்தம்பஶ்ச. w, x ஸ்வாபாவிகம் ஹேதுமாஹ (மத்தஸ்ஸர்வம் இதி) "நரசிங்கா என்று"

ஜீ—ஸம்பந்த ஶ்ரவணமும் உண்டே என்றபடி. p, q ப்ரஶ்நோத்தரரூபேண "நரசிங்கா" என்றதுக்கு பூர்வம் (இப்படி வருகைக்கு இத்யாதி) r பரத்வாதிகளை விட்டு அவதாரத்தைச் சொல்லு வானென்? என்ன (பத்துடை இத்யாதி) s ரஸோக்தி (தன் கொய்சகம் இத்யாதி) t அதுக்கு அடியேதென்ன (அதுக்குக் கருத்து இத்யாதி).

u "நரசிங்கா என்று" என்றது - "வாடும்" என்கிற பர்யந்தத்துக்கு உபாதாநம். v "வாடும்" என்கிற பர்யந்தத்துக்கு அவதாரிகை (ப்ரஹ்லாதனை இத்யாதி) v, தம்பம் - ஸ்தம்பம்; சாடுவுக்கு, ஆதாரம் என்றபடி. ஸ்தம்பத்தில் தோன்றினாற்போலே இங்கும் தோற்றுகையாலே என்றபடி. w, x ஸ்வாபாவிகம் ஹேதுமாஹ (மத்தஸ்ஸர்வம் இத்யாதி) ப்ரதமேऽம்ஶே ஏகோந விம்ஶே, 1. "மத்தஸ்ஸர்வமஹம் ஸர்வம் மயி ஸர்வம் ஸநாதநே। அஹமேவாவ்யயோऽநந்த:

ப்ர—w1. (நரசிங்கா என்று) प्रथमेंशे एकोनविंशे प्रह्लादः—"यत्र सर्वं यतस्सर्वं यस्सर्वं सर्वतश्च यः ॥८४॥ सर्वगत्वादनन्तस्य स एवाहमवस्थितः। मत्तस्सर्वमहं सर्वं मयि सर्वं सनातने ॥८५॥ अहमेवाऽव्ययोऽनन्तः परमात्मात्मसंश्रयः। ब्रह्मसंज्ञोऽहमेवाग्रे तथाऽन्ते च परः पुमान् ॥ ८६ ॥"

A 1-3. B 1-9-4.

ஸ்ரீ—வுடையவனுக்குத் தோற்றினவன் கலங்கின அப4லைக்குத் x தோற்றுனே! என்னுமத்தாலே—y தமப்பன் பகையானலோ உதவலாவது, நீர் பகையானலும் உதவலாகாதோ? z ஜ்ஞாநநிஷ்ட2ர்க்கோ உதவலாவது, ப4க்திநிஷ்ட2ர்க்கு உதவலாகாதோ? a ஆண்களுக்கோ உதவலாவது, பெண்களுக்கு உதவலாகாதோ? b சேராத வடிவு சேர்த்து உதவிலோ உதவலாவது, இருந்தபடி உதவலாவார்க்கு உதவலாகாதோ? c ஒரு அதி4காரிநியதி, c1 ஒரு காலநியதி, c2 ஒரு அங்க3நியதி என்கிற நிர்ப்ப3ந்த4ம் வேணுமோ இவளுக்கு? இவளுடைய ரக்ஷணத்துக்கும் ஏதேனும் d முகம்பண்ண வேணுமோ? (வாடி வாடும்) e கொம்பையிழந்த தளிர்போலே வாடும். f "முதல்

அ—வாடும்" என்ற ஸமபி4வ்யாஹாரத்தின் தாத்பர்யம். x தோற்றுன்-தோற்றுகிறிலன்; ஓ! விஷாத3ாதிஶயஸூசக:. புருஷத்வாத், ஜ்ஞாநநிஷ்ட2த்வாச்ச ஈஷத்3விளம்ப்3ய ரக்ஷிதுமபி யோக்3யஸ்ஸ:, ப்ரேமபாரவஶ்யேந க்ஷுபி4தசித்ததயா, ஸ்த்ரீத்வேந ச அவிளம்பே3நைவ ரக்ஷணீயா அஹமிதி ப4ாவ:. y...d "நரசிங்கா என்று வாடும்" இதி வத3ந்த்யா மாதுர் ப4ாவம் ப3ஹூமுக2மாஹ (தமப்பன் பகையானலோ? இத்யாரப்4ய, முகம்பண்ணவேணுமோ? இத்யந்தம்) "நரசிங்கா" என்றதுக்கு வெறுப்பிலே தாத்பர்யம் என்னவுமாம். z மாத்ருஸ்த2ாநீயாநாம் ஸ்ரீவைஷ்ணவாநாம் ப4ாவமாஹ (ஜ்ஞாநநிஷ்ட2ர்க்கோ இதி) "இது ஸ்வாபதே3ஶம்" என்று பிள்ளை. a புநர்மாதுர்ப4ாவாந்தரமாஹ (ஆண்களுக்கோ இதி) "இது அந்யாபதே3ஶம்" என்று பிள்ளை. அஸ்ய வாக்யஸ்ய - "இவ்வாணுதல்" இதிமாத்ர ஹ்ருத3யம். b "நரசிங்கா" இத்யேதத் ஹ்ருதி3 நித4ாயாஹ (சேராத வடிவு இதி) c (ஒரு அதி4காரிநியதி இத்யாதி3) அங்கு "தே3வமநுஷ்யாதி3களால் வத4ம் வரவொண்ணுது" என்று வரமுண்டாகையாலே, ஸங்கீர்ணஜாதியாகிற அதி4காரிநியதியுண்டு; அதாவது-ப்ரஹ்லாத3ரக்ஷணே நரத்வஸிம்ஹத்வரூபஜாதித்3வயவிஶிஷ்ட ஏவ அதி4காரீதி நியம இத்யர்த்த2:, தி3வாராத்ரங்களை நிஷேதி4க்கையாலே ஸந்த்4யாகாலநியதியுண்டு; ஆயுத4நிஷேத4த்தாலே நக2ரூபாங்க3நியதியுண்டு; இப்படி அதி4காராதி3நியமோபேதமான வத4த்தாலேயிறே ப்ரஹ்லாத3னை ரக்ஷிக்கவேண்டிற்று; அது இங்கு இல்லை என்று கருத்து. யத்3வா—c அதி4காரிநியதி - ப்ரஹ்லாத3வத3ஸாஜாதீயேநைவ அதி4காரிணு ப4ாவ்யமிதி நிர்ப்ப3ந்த4:; c1 காலநியதி-ஸந்த்4யாகாலேநைவ ப4ாவ்யமிதி நிர்ப்ப3ந்த4:; c2 அங்க3நியதி-நரத்வஸிம்ஹத்வரூபஜாதித்3வயாக்ராந்தைரேவ அங்கை3ர் ப4ாவ்யமிதி நிர்ப்ப3ந்த4:, ஏதாத்3ருஶ நிர்ப்ப3ந்தே4ந ப4ாவ்யம் கிம் மத்புத்ரீரக்ஷணே? இத்யர்த்த2:. d முகம்பண்ணுகை - ஸிம்ஹமுக2த்வேநாவிர்ப4வநம்; கோபவதா ப4ாவ்யம் கிம்? இதி த்4வநி:. அதாவது - அவனுடைய ரக்ஷணத்தைப்போல் இங்கு ஸிம்ஹமுக2ம் பண்ணவேண்டாவே; இப்படி சீறியருளவேணுமோ? என்கை. e பத3ஸ்வாரஸ்ய ஸித்3த4ார்த்த2ம் (கொம்பையிழந்த என்றது) f புநருக்திக்கு ப4ாவம்

ஜீ—பரமாத்மாத்மஸம்ஶ்ரய:॥". x தோற்றுன் - தோற்றுகிறிலன்; ஓ! என்று - விஷாத3ாதிஶயஸூசகம். y...d "நரசிங்கா என்று வாடும்" என்றதுக்கு வெறுப்பாக ப4ாவம் ப3ஹூமுக2மாக அருளிச்செய்கிருர் (தமப்பன் இத்யாதி3) c (ஒரு அதி4காரி நியதி இத்யாதி3) ப்ரஹ்லாத3ன், ஸந்த்4யாகாலம், நரத்வஸிம்ஹத்வங்கள் என்கிற நிர்ப்ப3ந்த4ம் வேணுமோ? என்றபடி. d முகம் பண்ணுகை-ஸிம்ஹமுக2த்வேந ஆவிர்ப4விக்கை; கோபிக்கை என்று த்4வநி. அதாவது - அவனுடைய ரக்ஷணத்திற்போலே இங்கு ஸிம்ஹமுக2ம் பண்ணவேணுமோ? இப்படி சீறியருளவேணுமோ? இருந்தபடியே முகங்காட்ட அமையாதோ? என்றபடி. e பத3ஸ்வாரஸ்ய ஸித்3த4ார்த்த2ம் (கொம்பை இத்யாதி3) f புநருக்திக்கு ப4ாவம் (முதல் வாட்டம் இத்யாதி3) g வர்த்தமாநத்துக்கு ப4ாவம்

ச—வாட்டம் தளிர்" என்னும்படியிறே அநந்தரத்தில் வாட்டம். (வாடும்) g த₄ர்மிலோபம் பிறந்ததில்லை; h "வரும்" என்னும் ஆசையாலே முடியப்பெறுகிறிலள்.

(இவ்வாணுதலே) i ஒளியுடன்கூடின நுதலையுடைய இவள். j இவ்வழகுக்கு இலக்கானுர் படுமத்தை இவள் படுவதே! k "இவள் முடிந்தால், உம்முடைய மேன்மையாலே இன்னம் இப்படியிருப்பதொரு வ்யக்தியை உண்டாக்கலாம்" என்றிருக்கிறீரோ? l 1. "धाता यथापूर्वमकल्पयत्" (தா₄தா யத₂ாபூர்வமகல்பயத்) என்கிறபடியே ஸ்ருஷ்டிக்கலாம் என்றிருக்கிறீரோ? mA ஊனில் வாழுயிரில் கலவியாலுண்டான புகர் இன்னம் அழிந்ததில்லைகாணும்; n அம்புபட்டு முடிந்தாரையும் நீரிலே புக்கு முடிந்

அ—(முதல்வாட்டம் இத்யாதி₃) g வர்த்தமாந தாத்பர்யார்த்த₂மாஹ (த₄ர்மிலோபம் இதி) h அது ப்ரணயத்துக்குக் கொத்தையன்றோ? என்ன (வரும் என்னும் ஆசை இத்யாதி₃).

i "வாணுதல்" என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (ஒளியுடன் இத்யாதி₃) j "இவ்வாணுதலே-வாடும்" இதி யோஜநயா "வாணுதல்" இத்யஸ்ய பா₄வமாஹ (இவ்வழகுக்கு இலக்கானுர் இதி) இவ்வின் தாத்பர்யம் என்னவுமாம். k (இவள் முடிந்தால் இத்யாதி₃) "இவ்வாணுதல்" என்கிறத்தில் இவ்வின் தாத்பர்யம். j,k (இவ்வழகுக்கு இலக்கானுர்) இத்யாதி₃ வாக்யத்₃வயம்-ஸ்வக₃தத்வேந. ஜாமாதரம் ப்ரதி ஆக்₃யாநருஷத்வேந ச பா₄வத்₃வயபரம் வா. j (இவ்வழகுக்கு இலக்கானுர்) இதி ஜாமாதரம் ப்ரத்யேவாஹ; k ஏவமுக்தேऽபி தூஷ்ணீம் ஸ்தி₂தவந்தம் ப்ரத்யாஹ (இவள் முடிந்தால் இதி) இத்யேகபா₄வபரதயா யோஜநா வா. l பூர்வவாக்யம் விவ்ருணோதி (தா₄தேதி) ப்ரமாணத்திரட்டிலே (ருதஞ்ச இத்யாதி₃) ருதமென்று - அசித்து. ஸத்யமென்று-சித்து. அபீ₄த்₃தா₄த் - நிரதிஶயதீ₃ப்திமத: தபஸ:-ஸங்கல்பரூபஜ்ஞாநாத். m "வாடும்" இதி ஶைதி₂ல்யே ஸதி கத₂மௌஜ்ஜ்வல்யம் ஸம்ப₄வதீத்யத்ராஹ (ஊனில்வாழ் இதி) n.o பரிஹாராந்தரமாஹ (அம்புபட்டு இதி) அஸ்மிந் பக்ஷே, "கு₃ணதி₃க்விஷய ப்ரயுக்தோऽயம் க்லேஶ:" இதி தர்ஶயந்தீ ஸதீ முக₂ஶோபா₄ வர்த்தத இத்யர்த்தே₂ாऽங்கீ₃கார்ய:. யத்₃வா, ப்ரவேஶ "புக₃வத்₃விஶ்லேஷத்திலே உட்புகநின்ருலிறே"(222 w) இதி வாக்யே-ஸ்வாபதே₃ஶே, பு₄க₃வத்₃

ஜீ—(த₄ர்மிலோபம் இத்யாதி₃) h ஆனுல் அது ப்ரணயத்துக்குக் கொத்தையன்றோ? என்ன (வரும் என்னும் இத்யாதி₃).

i "வாணுதல்" என்றதுக்கு ஶப்₃தா₃ர்த்த₂ம் (ஒளியுடன் இத்யாதி₃) j "வாணுதல்" என்றதுக்கு பா₄வம் (இவ்வழகுக்கு இத்யாதி₃) k "இவ்வாணுதல்" என்றதுக்கு பா₄வம் (இவள் முடிந்தால் இத்யாதி₃) l ஏதத்₃விவரணம் (தா₄தா யத₂ாபூ₄ர்வம் இத்யாதி₃) m இவ்வவஸ்தை₂யில் "வாணுதல்" என்னக்கூடுமோ? என்ன (ஊனில் இத்யாதி₃) n.o பரிஹாராந்தரம்

ப்ர—1l. तैत्तिरीयके नारायणे (१) "ऋतं च सत्यञ्चाभीद्धात्तपसोऽध्यजायत। ततो रात्रिरजायत ततस्समुद्रो अर्णवः। समुद्रादर्णवादधि संवत्सरो अजायत॥ अहोरात्राणि विदधद्विश्वस्य मिषतो वशी। सूर्याचन्द्रमसौ धाता यथापूर्वमकल्पयत्। दिवञ्च पृथिवीञ्चान्तरिक्षमथो सुवः॥" (३८, ३९)

Released by Maaran's Dog ,Toronto , Canada

2. வாணுதலிம் மடவரல் உம்மைக்
காணுமாசையுள் நைகின் ருன்விறல்
வாணனுயிரந் தோள்துணித் தீர்உம்மைக்
காணநீ ரிரக்க மிலீரே.

ஆ— 2. வ்யா:— (வாணுதல்) "உம்மைக் காணவேணும்" என்னும் ஆசையாலே இவள் நையாநின்ருள்; உம்மைக்காணும்படி இவள்பக்கல் க்ருபை பண்ணுகிறிலீர்; ப்ரதிகூலர் திறத்திலன்ருே இப்படி நைர்க்ருண்யம் பண்ணுவது; உம்மை ஆசைப் பட்டார் திறத்திலும் இப்படி நைர்க்ருண்யம் பண்ணலாமோ? என்கிருள். 2.

ஓ— அவ:— இரண்டாம் பாட்டில் — பாணனுடைய பாஹுவநத்தைச் சேதித்து அநிருத்தாழ்வானுக்கு உதவின நீர் இவளுக்கு இத்தசையில் இரங்காதொழிவதே! என்கிருள்.

ஈ—தாரையும் ம முகத்திலே தெரியுமிறே; ० குணதிகவிஷய விரஹத்தாலே வந்த இழவு என்னுமிடம் முகத்தின் எழிலிலே தெரியாநின்றதுகாணும். 1.

அ-விஸ்லேஷவ்யஸநஞ்சாத்ராநுவர்த்ததே இத்யுக்தம்; இதாநீமந்யாபதேஶமவலம்ப்ய "நரசிங்கா என்று வாடும்" இதி வதஶி. மத்விரஹப்ரயுக்த: கிமயம் க்லேஶ:? விஷயாந்தரவிரஹப்ரயுக்த: கிம் த ஸ்யாத்? இதி பகுவதபிப்ராயோ பூயாதித்யாஶங்க்யாஹ (அம்புபட்டு இதி) ० (குணதிக விஷயவிரஹத்தாலே) இதி வாக்யாத் பூர்வம் "அப்படியே" இத்யத்யாஹார்யம். இவ்வாணுதல் - ஆடியாடி என்று தொடங்கி, வாடிவாடும் என்று உரை அந்வயம். 1.

ஜீ—(அம்புபட்டு இத்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே) "குணதிகவிஷய ப்ரயுக்தம் இந்த க்லேஶம்" என்னுமிடத்தை முககாந்தியே தெரிவிக்கிறது என்றபடி. ம(முகத்திலே தெரியுமிறே)"அப்படியே" இத்யத்யாஹார்யம். இவ்வாணுதல் - ஆடியாடி தொடங்கி, வாடிவாடும் இத்யந்வய:. 1.

ஆதேஶோபநிஷச்சாயை (2-4)

ஆடியாடி ப்ரவேஶம்:— கீழ்த்திருவாய்மொழியில், "உடன்கூடுவ்தென்று கொலோ" என்று ஆசைப்பட்ட நித்யஸூரிகள்குழாத்திலே அப்போதே போய்ப் புகப்பெருமையாலே அவஸந்நராய், ஒரு பிராட்டி தஶையை அடைந்து திருத்தாயார் பாசுரத்தாலே எம்பெருமானுக்கு அறிவிக்கிருர் ஆடியாடியில்.

முதற்பாட்டு:—"ஆற்ருமையின் கனத்தாலே ஓரிடத்தில் நிலைகொள்ளாதே எங்கும் உலாவி உலாவி, அந்த:கரணம் நீர்ப்பண்டமாய் உருகி, தரித்திருக்க மாட்டாமையாலே ப்ரலாபித்து ப்ரலாபித்து, கண்ணீர்களை விழவிட்டு, நாலுதிக்கி லும் தேடித் தேடி 'நரசிங்கா!' என்று, இந்த ஒளியையுடைய முகத்தையுடைய பெண்பிள்ளை மிகவும் வாடாநின்ருள்" என்கிருள்—ஆடியாடி இத்யாதியால். 1.

ஒ— வ்யா:— (வாணுதல் என்று தொடங்கி) மிக்க அழகையுடையளாய், பொறுப் பின்றிக்கேயிருக்கிற இப்பெண்பிள்ளை "பிரிந்தால் த4ரிப்பது அரிதாம்படி இருக்கிற உம்மைக் காணவேணும்" என்னும் ஆசையிலே ஶிதி2லையாகாநின்றாள். (விறல்) வெற்றி. (உம்மைக் காண நீர் இரக்கமிலீரே) உம்மை இவள் காணும்படி நீர் இரக்கமுடையீராகிறிலீர். 2.

ப— 2. அவ:— அநந்தாம், அநிருத்3த4னை நிரோதி4த்த பா3ணனைத் தோள் மிடுக்கு அறுத்த நீர் இவளுக்கு இரங்குகிறிலீர் என்கிறாள்.

வாள்—ஒளிவிடுகிற, **நுதல்**—நுதலையுடையளாய், **இம்மடவரல்**—மடப்பத் தால் விஞ்சின இவள், **உம்மை**—(த3ர்ஶநீயரான) உம்மை, **காணும் ஆசையுள்**— "காணவேணும்" என்கிற ஆசையிலே, **நைகின்றாள்**—ஶிதி2லையாகாநின்றாள்; **விறல்**—பெருமிடுக்கனான, **வாணன்**—பா3ணனுடைய, **ஆயிரம் தோள் துணித்தீர்**— ஆயிரந்தோள் துணித்தவரே! **உம்மை**—உம்மை, **காண**—காண்கைக்கு, **நீர்**— நீர், **இரக்கமிலீர்**—இரக்கமில்லாமையாயிராநின்றீர்.

இவள் ஆசைப்பட்டாலும் பசையில்லை; உம்முடைய இரக்கமிறே காட்டு வது என்று கருத்து. 2.

இ— அவ:— இரண்டாம் பாட்டில்—வாணனுடைய தோள்களைத் துணித்து அநிருத்3தா4ழ்வானுக்கு உதவின நீர் இவளுக்கு இரங்காதொழிவதே! என்கிறாள்.

வ்யா:— (**வாணுதல்**) இவள் அவயவஶோபை4, போ4க3ஹேதுவாகை யன்றிக்கே நைகைக்கு உறுப்பாவதே! பெற்றவளுக்கு ஆகர்ஷகமாயிருக்கிற இது உமக்கு அநாத3ரஹேதுவாவதே! 1. "**इयं सीता**" (இயம் ஸீதா). (**இம்மடவரல்**) மடப்பம் வந்திருக்கை. மடப்பத்தையுடையவள். மடப்பத்தை வரவாறுகவுடையவள். 2. "**दुष्करं कृतवान् रामो हीनो यदनया प्रभुः । धारयत्यात्मनो देहं न शोकेनावसीदति ॥**" (து3ஷ்கரம் க்ருதவாந் ராமோ ஹீநோ யத3நயா ப்ரபு4: । தா4ரயத்யாத்மநோ தே3ஹம் ந ஶோகே- நாவஸீத3தி ॥) பெண்மையாலே ம்ருது3ஸ்வபா4வை; பிரிவில் பாடாற்றமாட்டா தவள்; முன்பு உம்மைப் பிரிந்த ம்ருது3ஸ்வபா4வைகளளவோ இவள்? (**உம்மை இத்யாதி3**) பிரிந்தார்க்கு த4ரிக்கவொண்ணாத உம்மை; இவளை அறியா தொழிந்தாலும் உம்மை அறியாதொழியவேணுமோ? உம்மை நீர் கண்ணாடிப் புறத்திலும் கண்டறியீரே. (**காணுமாசையுள்**) உம்மைக் கிட்டி அணைக்கவோ ஆசைப்படுகிறது? ஒருகால் காணவன்றோ. (**நைகின்றாள்**) வாடுகைதான் தேட்ட மாம்படியாயிற்று. 3. "**सुखार्हां दुःखसन्तप्तां व्यसनानामकोविदाम्**" (ஸுகா2ர்ஹாம் து3:க்க2- ஸந்தப்தாம் வ்யஸநாநாமகோவித3ாம்). ப்ரப3ல ப்ரதிப3ந்த4கமுண்டானால் வரப் போமோ? என்னில் (**விறல் இத்யாதி3**) வாணனுடைய பா3ஹுவநத்திலும் புரப் புண்டோ இவள் விரோதி4? **விறல்**-வெற்றி. ஆணாகவும் பேராணாகவும் வேணுமோ? பெண்ணாய் ப்ரணயிநியானாலாகாதோ? (**உம்மைக்காண**) உம்மைக் கிட்டவோ?

இ —ஸத3ாத3ர்ஶநம் பண்ணவோ? ஒருகால் காணவன்றே ஆசைப்பட்டது. (நீர் இரக்கமிலீரே) 1. "नैव दुःसान्" (நைவ து3ம்ஶாந்) என்கிறபடியே நீர் ஈடுபடுகை தவிர்ந்தால் ஸாமாந்யமான இரக்கமும் போகவேணுமோ? "இவள் நைவும் தெளிவும் பேற்றுக்கு அடி" என்றிருக்கிறிலள்; "அவர் இரக்கமே" என்றிருக்கிருள். 2.

ஈ— அவ:—இரண்டாம் பாட்டு. a "நடுவே வாடுமித்தனையேயோ வேண்டுவது விரோதி4 கிடக்கச்செய்தே" என்ன, "பா3ணனுடைய பா3ஹுவநத்திலும் ப்ரப3லமோ இவள் விரோதி4?" என்கிருள்.

வ்யா:— (வாணுதல்) b இவ்வவயவஶோபை4 போ4க3ஹேதுவாகையன்றிக்கே, நைகைக்கு உறுப்பாவதே! c பெற்ற எனக்கு ஆகர்ஷஹேதுவான இது, கைப்பிடித்த உமக்கு அநாத3ரஹேதுவாவதே! d 1. "इयं सीता मम सुता सहधर्मचरी तव। प्रतीच्छ चैनां

அ— இரண்டாம் பாட்டு. (வாணுதல் இத்யாதி3) a "விறல் வாணனுயிரந்தோள் துணித்தீர்" என்றத்தைக் கடாக்ஷித்து ஶங்காபரிஹாரமுகே2ந ஸங்க3தி அருளிச்செய்கிருர் (நடுவே இத்யாதி3)

b "வாணுதல் - நைகின்ருள்" இதி பத3ஸங்க3திம் ஹ்ருதி3 நித4ாயாஹ (இவ்வவயவ ஶோபை4 இத்யாதி3) இவ்வவயவஶோபை4யைக் கண்டவன் க்ஷணகாலமும் விஶ்லேஷியாமல் A "அகலகில்லேன்" என்றிருக்கவேண்டுகையாலே அவனேட்டை போ4க3மே நித்யமாக ப்ராப்தமாயிருக்க, இது யாத்3ருச்சி2க ஸம்ஶ்லேஷமாத்ரத்துக்கு உறுப்பாய், தந்முகே2ந விஶ்லேஷத்தில் நைகைக்கு உறுப்பானபடி. c "இவ்வாணுதல், நைகின்ருள், நீர் இரக்கமிலீர்" இதி பத3ஸங்க3திம் ஹ்ருதி3 நித4ாயாஹ (பெற்ற எனக்கு இதி) யத்3வா, இம்மடவரலின் தாத்பர்யத்தை அருளிச்செய்துகொண்டு, அத்தை உபபாத3நம் பண்ணுகிருர் (பெற்ற எனக்கு இத்யாதி3யாலே) "இம்மடவரல்" என்கையாலே - தனக்கு ஆகர்ஷகமாயிருக்கிறபடி தோற்று கிறது. d மாதுராகர்ஷகத்வே ப்ரமாணம் (இயம் ஸீதேதி) "இயம் ப4த்3ரம் தே" இதி

ஜீ— இரண்டாம் பாட்டு. (வாணுதல் இத்யாதி3) a "வாணனுயிரந்தோள் துணித்தீர்" என்றத்தைக் கடாக்ஷித்து ஶங்காபரிஹாரமுகே2ந அவதாரிகை (நடுவே இத்யாதி3)

b "வாணுதல் - நைகின்ருள்" என்று கூட்டி பா4வம் (இவ்வவயவஶோபை4 இத்யாதி3) c "இம்மடவரல்" என்றவிடத்தில் "இ" என்றத்தை "இரக்கமிலீர்" என்றத்தோடே கூட்டி பா4வம் (பெற்ற எனக்கு இத்யாதி3) d பெற்றவர்களுக்கு ஆகர்ஷகஹேதுத்வே ஸம்வாத3ம் (இயம் ஸீதேத்யாதி3) பா3லகாண்டே3, ராமம் ப்ரதி ஜநக:. "இயம் ப4த்3ரம் தே" என்கிற

ப்ர— d1. (இரண்டாம் பாட்டு) (வாணுதல்) बालकाण्डे (७३) धनुर्भङ्गात् पश्चात् उदककाले रामं प्रति जनकः—"समक्षमग्नेस्संस्थाप्य राघवाभिमुखे तदा॥ २५॥ अब्रवीज्जनको राजा कौसल्यानन्दवर्धनम्। इयं सीता मम सुता सहधर्मचरी तव॥ २६॥ प्रतीच्छ चैनां भद्रं ते पाणिं गृह्णीष्व पाणिना। पतिव्रता महाभागा छायेवानुगता सदा॥ २७॥ इत्युक्त्वा प्राक्षिपद्राजा मन्त्रपूतं जलं तदा॥ २७½॥"

A 6-10-10.

ச—भद्रं ते पाणिं गृह्णीष्व पाणिना ॥" (இயம் ஸீதா மம ஸுதா ஸஹதர்மசரீ தவ। ப்ரதீச்ச சைநாம் பத்ரம் தே பாணிம் க்ருஹ்ணீஷ்வ பாணிநா ॥) (e இம்மடவரல்) மடப்பம் வந்திருக்கையாவது - f மென்மையை உடையளாகை; g பிரிந்து கலக்கப்பொருத ஸௌகுமார்யத்தை உடையவள்.

h பிராட்டிதசையைக் கண்ட திருவடியைப்போலே இருக்கிறதுகாணும் இப் பெண்பிள்ளைதசையைக்கண்ட திருத்தாயார்க்கு. i 1. "दुष्करं कृतवान् रामः" (துஷ்கரம்

அ—பதை: - ஆகர்ஷகத்வம் ஸூச்யதே. "பத்ரம் தே" இத்யஸ்ய-A "வடிவாய் நின் வலமார்பினில் வாழ்கின்ற மங்கையும் பல்லாண்டு" இதிப்ரகாரேண மிதுநஸ்ய த்ருஷ்டிதோஷபரிஹாரார்த்தம் மங்களாஶாஸநே ஹி தாத்பர்யம். யத்வா. "இம்மடவரல்" என்கிற நிர்தேஶத்துக்கு த்ருஷ்டாந்தம். (இயம்) என்று — இருவராலும் ஸாக்ஷாத்கரிக்கப்படுகிற ஸர்வாகர்ஷகமான ஸௌந்தர்யாதிகள் வ்யஞ்ஜிதமாகிறது. இத்தால் - உமக்கு ஸஹத்வயோக்யை என்றபடி. (ஸீதா மம ஸுதா) என்று—பிறந்தவிடத்தாலும், வளர்ந்தவிடத்தாலும் வந்த ஆபிஜாத்யம். பெருமாளிலும் இவளுக்குண்டான ஆபிஜாத்யத்தை ஸூசிப்பிக்கிறனாயிற்று சக்ரவர்த்தி. (பத்ரம் தே) இத்தை ஸ்புடகரிக்கிறர். 2. "யஸ்ய ஸா ஜநகாத்மஜா" என்னும்படி – இவளாலேயிறே உமக்கு ஸர்வாதிஶயம். e ஜநகராஜன் பிராட்டியுடைய வைலக்ஷண்யத்தை அநுஸந்தித்து "இயம் ஸீதா" என்றாற்போலே, பெண்ணினுடைய வைலக்ஷண்யத்தை அநுஸந்தித்து "இம்மடவரல்" என்கிறள். f மென்மை - ம்ருதுத்வம். g விவரணம் (பிரிந்து இத்யாதி).

h க்ஞாததாமாத்ரம் பராம்ருஶந்நாஹ (பிராட்டி தசை இதி) பிராட்டியைக் கண்ட அநந்தரம் திருவடி நெஞ்சுபோலே இருக்கிறது திருத்தாயார் நெஞ்சு இத்யர்த்த: ; அதாவது - பிராட்டி வைலக்ஷண்யத்தைக் கண்ட திருவடிக்கு "இவளை விஶ்லேஷித்திருக்கிற பெருமாள் அதி

ஜீ—பதங்களாலே ஆகர்ஷகத்வம் ஸூசிதம். ஜநகராஜன் பிராட்டியுடைய வைலக்ஷண்யத்தை அநுஸந்தித்து "இயம் ஸீதா" என்றாற்போலே திருத்தாயாரும், பெண்ணினுடைய வைலக்ஷண்யத்தை அநுஸந்தித்து "இம்மடவரல்" என்கிறள் என்றபடி. f மென்மை - மார்த்தவம். g விவரணம் (பிரிந்து இத்யாதி)

h பாட்டையெல்லாம் பராமர்ஶித்து அருளிச்செய்கிறர் (பிராட்டி தசையை இத்யாதி) அதாவது - பிராட்டி வைலக்ஷண்யத்தைக் கண்ட திருவடிக்கு, "இவளை விஶ்லேஷித்திருக்கிற பெருமாள் அதிஸாஹஸம் பண்ணினர்" என்று தோற்றினாற்போலே, இவளுடைய அவயவ

ப்ர—i1.(இம்மடவரல்) सुन्दरकाण्डे पञ्चदशे सीतां दृष्ट्वा हनुमतो विचारः—"अस्या देव्या मनस्तस्मिन् तस्य चास्यां प्रतिष्ठितम्। तेनेयं स च धर्मात्मा मुहूर्तमपि जीवति॥५२॥ दुष्करं कृतवान्रामो हीनो यदनया प्रभुः। धारयत्यात्मनो देहं न शोकेनावसीदति॥५३॥ दुष्करं कुरुते रामो य इमां मत्तकाशिनीम्। सीतां विना महाबाहुर्मुहूर्तमपि जीवति॥५४॥ एवं सीतां तदा दृष्ट्वा हृष्टः पवनसम्भवः। जगाम मनसा रामं प्रशशंस च तं प्रभुम्॥५५॥"

 A திருப்பல்லாண்டு-2.

ஈ—க்ருதவாந் ராம:) j இவளைப் பிரிந்து ஸமாத4நம் பண்ணி j2 இருந்த பெருமாள் சால அரிதாகச் செய்தார். 1. "हीनो यदनया प्रभुः" (ஹீநோ யத3நயா ப்ரபு4:) k இவளைப்பிரிந்து தே3ஹத்தை த4ரித்திருந்தார் என்பது யாதொன்று, அது சால அரிதாகச் செய்தார்.

1. "प्रभुः" (ப்ரபு4:) l ஆனைகுதிரையேறவும், நாடாளவும் கற்றரித்தனை; m ப்ரணய தா4ரையில் m2 புதியதுண்டிலர். n மால்யவானில் பெருமாள் இருந்தபோது மேக4த3ர்ஶநத்

அ—ஸாஹஸம் பண்ணினர்'' என்று தோற்றினாற்போலே, இவளுடைய அவயவஶோபை4யையும், ஸௌகுமார்யத்தையும் அநுஸந்தி4த்த திருத்தாயார்க்கு ''ஈஶ்வரன் ஸாஹஸப்ரவ்ருத்திகன்'' என்று தோற்றியிருக்கிறது என்றபடி. l அப்போதையில் திருவடியுடைய நினைவுதன்னையே காட்டுகிறார் (து3ஷ்கரம் இதி) ''விறல் வாணனாயிரந்தோள் துணித்தீர்'' இத்யேதத்ஸ்தா2நே ''ராம:'' இதி பத3ம். 2. ''ரமு-உபரமே'' இதி தா4து:. j விஶ்லேஷ ஏவ து3ர்க4ட இத்யபி4ப்ராயேணாஹ (இவளைப்பிரிந்து இதி) 3. ''ஸ ஹி தே3வைருதீ3ர்ணஸ்ய'' இத்யுக்த தே3வ கார்யார்த்த2ம் கத2மபி ஸ்தி2தவாந். j2 இருந்த-த4ரித்திருந்த. k ''ப்ரபு4: ராம: அநயா ஹீநஸ்ஸந் ஆத்மநோ தே3ஹம் தா4ரயதீதி யத், தத் து3ஷ்கரம் க்ருதவாந்'' இத்யந்வயம் ஹ்ருதி3 நிதா4யாஹ (இவளைப் பிரிந்து தே3ஹத்தை இதி) தா4ரயதியிலே நோக்கு. ''தை3வம் பிரித்த பிரிவுக்கு அவர் என்செய்வார்?'' என்றிருக்கையாலே, ''ஹீந:'' என்று - அவருக்குக் குறை சொல்லுகிறானல்லன்; ''தா4ரயதி'' என்று - குற்றம் சொல்லுகிறான்.

l (ஆனை குதிரை இத்யாதி3) ''தேநாயம் ப்ரபு4ரேவ ப4வதி'' இதி வாக்யயோஜநையிலே திருவுள்ளம். m (ப்ரணயேத்யாதி3) ''ப்ரணயி'' என்று ப்4ரமித்திருந்தோம் இத்தனை நாளும்; ப்ரணயிகளுக்கு து3ஷ்கரமான இந்தச்செயலைச் செய்கையாலே ப்ரணயியன்று என்றபடி. n 4. ''ந ஸ்த்ரீக்ருதே கர்மலமர்ஹதி ப்ரபு4:'' இதி ஶ்ரீபா4க3வதீய ராமாயணஶ்லோகஞ்ச, வால்மீகீய ஏவ 5. ''யதி3 ராமஸ்ஸமுத்3ராந்தாம்'' இதி ஶ்லோகே 6. ''யுக்தமித்யேவ மே மதி:'' இதி இதா3நீமவதா4ரணாத். இதா3நீம் ''து3ஷ்கரம் க்ருதவாந்'' இத்யுக்தார்த்த2ஸாமர்த்2யாச்ச பூர்வமந்யதை2வ விசார்யாதிஷ்டா2த் இதி ஸூச்யதே இத்யேதச்ச ஹ்ருதி3 நிதா4ய

ஜீ—ஶோபை4யையும், ஸௌகுமார்யத்தையும் அநுஸந்தி4த்த திருத்தாயார்க்கு ''ஈஶ்வரன் ஸாஹஸ ப்ரவ்ருத்திகன்'' என்று தோற்றியிருக்கிறது என்றபடி. l அப்படி திருவடி பெருமாளை வெறுத்தானோ? என்ன (து3ஷ்கரம் இத்யாதி3) ஸுந்த3ரகாண்டே3 பஞ்சத3ஶே, ஸீதாம் த்3ருஷ்ட்வா ஹநுமத்3விசார:—1. ''து3ஷ்கரம் க்ருதவாந் ராமோ ஹீநோ யத3நயா ப்ரபு4: । தா4ரயத்யாத்மநோ தே3ஹம் ந ஶோகேநாவஸீத3தி ॥''. j விஶ்லேஷமே து3ர்க்க4டம் என்கிற அபி4ப்ராயேணாஹ (இவளைப் பிரிந்து இத்யாதி3) j2 இருந்த-த4ரித்திருந்த. k ''ப்ரபு4: ராம: அநயா ஹீநஸ்ஸந் ஆத்மநோ தே3ஹம் தா4ரயதீதி யத், தத் து3ஷ்கரம் க்ருதவாந்'' இத்யந்வயமுகே2ந பா4வம் (இவளைப்பிரிந்து தே3ஹத்தை இத்யாதி3) ''தா4ரயதி'' என்றதிலே நோக்கு. ''தை3வக்ருதமான விஶ்லேஷத்துக்கு அவர் என்செய்வர்?'' என்றிருக்கையாலே, ''ஹீந:'' என்று - குற்றஞ்சொல்லுகிறானல்லன், ''தா4ரயதி'' என்று குற்றம் சொல்லுகிறான் என்றபடி.

m (ப்ரணயேத்யாதி3) இத்தனை நாளும் ''ப்ரணயி'' என்று ப்4ரமித்திருந்தோம்; ப்ரணயிகள்படியன்றிக்கே, பிரிந்து த4ரித்திருக்கையாலே ப்ரணயியல்லர்; கேவலம் ப்ரபு4 என்றபடி. m2 புதியதுண்டிலர்-ஏகதே3ஶமும் அநுப4வித்திலர். புதியதுண்கை-ஏகதே3ஶாநுப4வம். n 1. ''ஏவம் ஸீதாம் ததா3 த்3ருஷ்ட்வா ஹ்ருஷ்ட: பவநஸம்ப4வ:'' என்கிற மேலில் ஶ்லோகத்தில்

ஈ—திலே பட்டபாட்டைக் கண்டு, "வஸிஷ்ட2 ஶிஷ்யன் ஒரு ஸ்த்ரீநிமித்தமாக இப்படி படுவதே!" என்று க3ர்ஹித்துச் சிரித்திருந்தான் விரக்தனுகையாலே; இப்போது "இவளைப் பிரிந்து தே3ஹத்தை த4ரித்துக்கொண்டிருப்பதே!" என்கிறுனுயிற்று விஶேஷஜ்ஞனுகையாலே. 1. "धारयत्यात्मनो देहम्" (த4ாரயத்யாத்மநோ தே3ஹம்) o இது ஏதேனும் o2 இரவலுடம்போ சுமந்து கொண்டிருக்கைக்கு? o3 போ4கா3யதந

அ—விரோத4ம் பரிஹரதி (மால்யவானில் இதி) கஶ்மலம்-து3:க்க2ம். 1. "ஏவம் ஸீதாம் தத3ா த்3ருஷ்ட்வா ஹ்ருஷ்ட: பவநஸம்ப4வ:" என்றதிலே தத3ாவின் தாத்பர்யம் (மால்யவானில் இதயாதி3) என்னவுமாம். அதாவது - திருவடி இவளைக்கண்டு இப்படி சொல்லுகையாலே, இவளைக்காணுமையாலே மால்யவானிலே பெருமாளை க3ர்ஹித்தது ஸித்3த4ம். 2. "மமாபி வ்யதி2தம் மந:" என்றத்தை இதுக்கு நியாமகமாக அருளிச்செய்வர்.

o "ஆத்மந:" இதி வக்துர் பா4வமாஹ (இது ஏதேனும் இதி) A "மாயும் வகையறியேன் வல்வினையேன் பெண் பிறந்தே" இதிவத் ஜாதக்யா: பாரதந்த்ர்யாத்3தே3ஹத4ாரணம் ஸம்ப4வதி; தத3ாऽஸ்யாபி தே3ஹ: பரகீய: கிம்? இதி பா4வ:. பிராட்டி 3. "ஜாஹ்நவீஜலே - ந த்யஜேயம்" என்று இருக்கவேணும்; தமக்கு அப்படி வேண்டாவிறே என்று கருத்து. இவ்விடத்திலே 4. "ந சாஸ்ய மாதா" இத்யாதி3யை நினைப்பது. o2 இரவல் - பரதந்த்ரம். o3 "தஸ்ய போ4கா3யதநம் - ஶரீரம்" இதி ஶரீரலக்ஷணம் ச, "போ4க3: - ஸுக2ாநுப4வ:" இத்யர்த்த2ஞ்ச ஹ்ருதி3 நிதா4ய தே3ஹஶப்3த3ப்ரயோக்துர் பா4வமாஹ (போ4கா3யதநமன்றே இதி) o4 து3:க்கா2யதநமோ-து3க்கைக2காயதநமோ? என்றபடி. ஆகில், இவர் ப்4ருகு3பதநாதி3களைப் பண்ணவோ அடுப்பது? என்ன; அங்ஙனல்ல என்கிருன் (ந ஶோகேநாவஸீத3தி) இதுவேயிறே ப்ரணயித்வத்துக்குச் சேர்ந்தது; அது ப்ரணயித்வத்துக்குக் கொத்தையாம் என்று கருத்து. நிருச்ச்2வாஸதைபோலே ஆகவேணும் என்றபடி.

/ இப்படி பத்துமாஸம் பிரிந்த இத்தையோ நீ குற்றமாகச் சொல்லுகிறது? என்ன (து3ஷ்கரம் குருதே ராம இத்யாதி3) முஹூர்த்தமபி - அத்யல்பகாலமாகிலும் என்றபடி. அதுதானும், மார்க்கண்டே3யனைப்போலே அநேககல்பஜீவநமன்றே என்று தாத்பர்யம்.

ஜீ—"தத3ா" என்றதிலே நோக்காக பா4வம் (மால்யவானில் இத்யாதி3) இப்போது இவளைக் கண்டு இப்படி சொல்லுகையாலே, இவளைக் காணுமையாலே மால்யவானிலே க3ர்ஹித்தது அர்த்த2ஸித்3த4ம்; 3. "மமாபி வ்யதி2தம் மந:" என்றதே இதுக்கு நியாமகம்.

o "ஆத்மந:" என்று விஶேஷித்ததுக்கு பா4வம் (இது ஏதேனும் இத்யாதி3) o2 (இரவலுடம்போ) பிராட்டிக்குப்போலே பரதந்த்ரமான உடம்போ? இரவல்-பரதந்த்ரம். பாரதந்த்ர்யத்தாலே இப்பிராட்டிக்கு தே3ஹத4ாரணம் கூடும்; அப்படி இவர் பரதந்த்ரரான்றே தே3ஹத்தை த4ரித்திருக்கைக்கு என்றபடி. 4. "ந சாஸ்ய மாதா" இத்யாதி3, 3. "ந க2ல்வத்3யைவ" இத்யாதி3. o3 "தே3ஹம்" என்றதுக்கு பா4வம் (போ4கா3யதநம் இத்யாதி3) "போ4கா3யதநம்-ஶரீரம்" என்று ஶரீரலக்ஷணம். o4 து3:க்கா2யதநமோ - து3:க்கைக2காயதநமோ? ஆனால் இவர் ப்4ருகு3பதநாதி3களைப் பண்ணவோ அடுப்பது? என்ன; அங்ஙனல்ல என்கிருன் (ந ஶோகேநாவஸீத3தி) என்று. இதுவேயிறே ப்ரணயித்வத்துக்குச் சேர்ந்தது, அது ப்ரணயித்வத்துக்குச்

A 5-4-3.

/ இது தொடங்கி 241-ம் பக்கத்தில் ப்ரமாணத்திரட்டில் எடுக்கப்பட்ட 54,55 ஶ்லோகங்களுக்கு வ்யாக்2யானம்.

ஈ—மன்றே, o4 து3:க்க2ாயதநமோ இது ? p பிரிந்தால் "க்ரமத்திலே கூடுகிறேம்" என்று த4ரித்திருக்கவல்லளல்லளே. (உம்மை) q இவள்படியன்றே உமக்கு உபதே3ஶிக்க வேண்டுவது; உம்மை நீர் அறியாமையில்லையே. r"நம்மைப்பிரிந்தார் r2 பிழையார்கள்" என்றிருக்கவேண்டாவோ ? (வாணுதல் இம்மடவரல் உம்மை) s1. " तुल्यशीलवयोवृत्तां "

அ—இப்படி நிந்தி3த்தவன்தானே அநந்தரத்திலே கொண்டாடத் தொடங்கினன் [ஏவம் இத்யாதி3] ஏவம் - க்ஷணகாலவிஶ்லேஷாயோக்3யமான வஸ்துவாக. [ஹ்ருஷ்டோ ராமம் மநஸா ஜகா3ம] இப்படி இவளைப் பிரிந்த பெருமாள் ப்ராணனை த4ரித்திருந்தது நம்முடைய பா4க்3யப2லமிறே என்று ஹ்ருஷ்டனானன் என்றபடி. [ராமம்] இப்படிப்பட்ட த3ஶையிலும் தம்மை நோக்கிவைத்து நம்முடைய மநஸ்ஸை ரஞ்ஜிப்பிப்பதே! என்று பு3த்3தி4பண்ணினன் என்றபடி. [பவநஸம்ப4வ:] தன்னுடைய தமப்பன்பண்ணின உபகாரத்தை ஸ்மரித்தானுயிற்று; ப்ராண வாயுமுகே2ந விடாமலிருந்த அவனிறே உபகாரகன். [ப்ரஶஶம்ஸ ச தம் ப்ரபு4ம்] "இப்படி இவன் த4ரித்திருந்ததுக்கு நிப3ந்த4நம் ப்ரபு4த்வமிறே" என்று ப்ரபு4த்வத்தைக் கொண்டாடத் தொடங்கினன். [தம்]ப்ரபு4த்வத்தின் பெருமையிருந்தபடி என்தான்! என்றதாயிற்று. p (பிரிந்தால் இத்யாதி3) "மடவரல்" என்றதுக்கு இரண்டு தாத்பர்யம்-ஒன்று உத்தரஸமபி4வ்யாஹாராத பேக்ஷம், ஒன்று தத்ஸாபேக்ஷம். ப்ரத2மம் ப்ரத2மத்திலே சொல்லிற்று. அதாவது - கலவி உந்மஸ்தகமானபடியாலே அது ஸாத்மிக்கைக்காகப் பிரிந்து கலக்கவேண்டியன்றோ நான் பிரிந்தேன் என்ன, அதுவும் பொருத ஸௌகுமார்யம் என்று முன்னே சொல்லிற்று; த்3விதீயம் இங்கே சொல்லுகிறது. "அநயா" என்றதுக்கு பா4வம் (பிரிந்தால் இத்யாதி3) என்னவுமாம்.

q விஶேஷணமிடாமல் கேவலம் "உம்மை" என்றதுக்கு பா4வம் (இவள்படி இத்யாதி3) அதாவது - "வாணுதல் இம்மடவரல் - நைகின்ருள்" என்று இவள் ப்ரகாரமேயன்றே உமக்குச் சொல்லவேண்டுவது என்கை. r அறிந்தால் என்னென்ன (நம்மைப்பிரிந்தார் இத்யாதி3) ஏதத்3 வாக்யாத் பூர்வம்-"ஆகையாலே" இத்யத்4யாஹார்யம். r2 பிழையார்கள்-ஜீவியார்கள். s "இருவர் வைலக்ஷண்யத்தையும் பார்த்தாலும் வரவேணும்" என்று ஒரு தாத்பர்யம் அருளிச்செய்தார்

ஜீ—சேராது என்றபடி. திருச்சூ3வாஸதைபோலே ஆகவேணும் என்று தாத்பர்யம். p "அநயா" என்றதுக்கு பா4வம் (பிரிந்தால் இத்யாதி3) "மடவரல்" என்றதுக்கு ஶப்3த3ார்த்த2மாதல்.

q விஶேஷணமிடாமல் கேவலம் "உம்மை" என்றதுக்கு பா4வம் (இவள்படி இத்யாதி3) அதாவது-"வாணுதல் இம்மடவரல்-நைகின்ருள்" என்று இவள் ப்ரகாரமேயன்றே உமக்குச் சொல்லவேண்டுவது ? என்கை. r அறிந்தாலோ ? என்ன (நம்மை இத்யாதி3) இவ்வாக்யத்துக்கு அடியிலே-"ஆகையாலே" இத்யத்4யாஹார்யம். s கீழே, 'இருவர் வைலக்ஷண்யத்தையும் பார்த்தாலும் வரவேணும்' என்று ஒரு தாத்பர்யம் அருளிச்செய்து, 'இருவர் வைலக்ஷண்யத்துக்கு சடாகவும் இவனுக்கு ஆசை கனக்கப்பிறந்தது' என்று பா4வாந்தரம் (துல்யஶீல இத்யாதி3) ஸுந்த3ரகாண்டே3, ஸீதாம் த்3ருஷ்ட்வா ஹநுமாந்—1. "துல்யஶீலவயோவ்ருத்தாம் துல்யாபி4

ப்ர—s1. (இம்மடவரல் உம்மை) तत्रैव षोडशे, तां प्रति पुनश्च विचारः—"रामस्य व्यवसायज्ञा लक्ष्मणस्य च धीमतः। नात्यर्थं क्षुभ्यते देवी गङ्गेव जलदागमे ॥ ४ ॥ तुल्यशीलवयोवृत्तां तुल्याभिजनलक्षणाम्। राघवोऽर्हति वैदेहीं तञ्चेयमसितेक्षणा ॥ ५ ॥ तां दृष्ट्वा नवहेमाभां लोककान्तामिव श्रियम्। जगाम मनसा राममिदं वचनमब्रवीत् ॥ ६ ॥"

ஈ—(துல்யசீலவயோவ்ருத்தாம்) என்னும்படிகாணும் இருக்கிறது. (t உம்மைக் காணும் ஆசையுள் நைகின்றாள்) t_2 விஷயாநுரூபமாயிறே ஆசையுமிருப்பது. (u காணும் ஆசையுள்) u_2 உம்மோடே அணைய ஆசைப்பட்டாளோ? காட்சியிலேயும் v அருமைப் படுத்துவீரோ? (நைகின்றாள்) இவளை தரிப்பிக்கவேண்டா; w அடியில் நிலையிலே நிறுத்த அமையும். (உம்மைக் காணும் ஆசையுள் நைகின்றாள்) x கடலிலே அழுந்தா நின்றாள். y Aஆசையென்னும் கடலிறே. z வாடுகைதான் z_2 தேட்டமாம்படியாயிற்று.

(a விறல் வாணன் ஆயிரந்தோள் துணித்தீர்) b "நையும் இதுவேயோ வேண்டுவது ப்ரதிபந்தகம் கிடக்க?" என்றே நீர் சொல்லுவது? c பாணனுடைய பாஹுவநத்

அ—கீழ்; இருவர் வைலக்ஷண்யத்துக்கு ஈடாகவும் இவளுக்கு ஆசை கனக்கப் பிறந்தது என்று தாத்பர்யாந்தரம் (துல்யசீல இத்யாதி) t,t_2 (விஷயாநுரூபம்) என்றதுக்கு—"உம்மை" என்றதிலே நோக்கு. u,u_2 (உம்மோடே அணைய) இத்யாதிக்கு-"காணும்" என்றதிலே நோக்கு. v அருமை-ப்ரயாஸம். w அடியில் நிலை - "வாடிவாடும்" இத்யுச்யமாநாவஸ்தை. x "உள்" என்கைக்கு ஆசை அகாதமாயிருக்குமோ? என்ன (கடலிலே இதி) y ஆசையை "கடல்" என்னலாமோ? என்ன (ஆசையென்னும் இத்யாதி) பெரியதிருமொழி. A "உம்மைக்காணும் ஆசை என்னும் கடலில் வீழ்ந்து இங்கு அயர்த்தோம்" — "உம்மைக்காணவேணும்" என்று ஆசைப்பட்டுப் பெருமையாலே சிலர் முடிந்தார்கள் என்றால் உமக்கு இதுபோக்கி அவத்யமுண்டோ? "உம்மைக்காணவேணும்" என்கிற ஆசையாகிற பெருங்கடலிலே புக்கு அகப்பட்டு அறிவு கெட்டோம். z ஸிம்ஹாவலோகநேந "அடியில் நிலையிலே நிறுத்த அமையும்" இதி வாக்யம் விவ்ருணோதி (வாடுகைதான் இதி) z_2 தேட்டம் - ம்ருக்யம்.

a விறல் - பெருமிடுக்கனை. b "விறல்வாணன் ஆயிரந்தோள் துணித்தீர்" என்றதுக்கு அவதாரிகாபூர்வகமாகத் தாத்பர்யம் (நையும் இதுவேயோ இத்யாதி) c (பாணனுடைய பாஹு

ஜீ—ஜநலக்ஷணும்! ராகவோऽர்ஹதி வைதேஹீம் தஞ்சேயமஸிதேக்ஷணா!!" t, t_2 (விஷயாநுரூபம்) என்றதுக்கு - "உம்மை" என்றதிலே நோக்கு. u,u_2 "காணும்" என்றதிலே நோக்காக பாவம் (உம்மோடே இத்யாதி) w அடியில் நிலையிலே-"வாடிவாடும்" என்கிற நிலையிலே. x "உள்" என்கைக்கு ஆசை அகாதமாயிருக்குமோ? என்ன (கடலிலே இத்யாதி) y ஆசையைக் கடல் என்னலாமோ? என்ன (ஆசை என்னும் இத்யாதி) பெரியதிருமொழி. A (ஆசை என்னும் கடலில் வீழ்ந்து இங்கு அயர்த்தோம்)—"உம்மைக்காணவேணும்" என்கிற ஆசையாகிற கடலிலே புக்கு அகப்பட்டு அறிவுகெட்டோம் என்கை. z "அடியில் நிலையிலே" இத்யாதிக்கு விவரணம் (வாடுகைதான் இத்யாதி).

a,b "விறல் வாணன்" இத்யாதிக்கு அவதாரிகாபூர்வகமாக பாவம் (நையும் இதுவேயோ இத்யாதி) a விறல்-மிடுக்கனை. c (வாணனுடைய பாஹுவநத்தில்) இத்யாதி வாக்யம் விவ்ருணோதி

ப்ர— a (ஆயிரந்தோள் துணித்தீர்) பஞ்சமே (३३) — "समन्ततो हरिर्दृष्ट्वा मीलिताक्षः सुदर्शनम्। मुमोच बाणमुद्दिश्य छेत्तुं बाहुवनं रिपोः॥ ३७॥ क्रमेण तत्तु बाहूनां बाणस्याऽच्युतचोदितम्। छेदं चक्रेऽसुरापास्तशस्त्रौघक्षपणादृतम्॥ ३८॥"

A பெரியதிருமொழி 4.9.3.

ஈ—தில் c2 பரப்புண்டோ இவளுடைய விரோதி4 வர்க்கம்? d உஷாऽநிருத்3த4 கூ4டகரன்றோ நீர். e பேரனுமாய் ஆணுமாகிலோ உதவலாவது? உம்மோடே கலந்த அப3லைக்கு உதவலாகாதோ? (உம்மைக் காண) f கருமுகைமாலை தேடுவார் சூடவிறே தேடுவது; g சும்மாட்டைக் கொள்ளவல்லவிறே; h இவ்வஸ்துவை ஆசைப்படுவார் படுவது காட்சிக்காகவாயிற்று. i A "அழைப்பன் திருவேங்கடத்தானைக் காண" B "காரார் திருமேனி காணுமளவும்"; இவர் தாமும், C "கண்களால் காண வருங்கொலென்று". j உம்மை இவள் காண்கைக்கிடாக நீர் இரக்கத்தையுடையீராகிறிலீர்.

அ—வநத்தில்) இதி வாக்யம் - ஸ்வாபதே3ஶாந்யாபதே3ஶ ஸாத4ாரணம். c3 பரப்பு-விஸ்தாரம். d இப்படி நைகிறவர்களுக்கு ஆருக்கு உதவினோம்? என்ன (உஷாऽநிருத்3த4 இத்யாதி3) e இத்தைச் சொல்லுகிறவளுடைய ஹார்த்த3பா4வம் (பேரனுமாய் இத்யாதி3) d,e உஷேத்யாதி3 வாக்யம், பேரனுமாய் இதி வாக்யஞ்ச - அந்யாபதே3ஶே புநர் பா4வத்3வயபரம் வா. இந்தப் பக்ஷத்தில், ப்ரத2ம வாக்யத்துக்கு - இஷ்டப்ராப்தியிலே தாத்பர்யம்; த்3விதீய வாக்யத்துக்கு வெறுப்பிலே. f ஸ்வாபதே3ஶே சலதி (கருமுகைமாலை இதி) g (சும்மாட்டைக் கொள்ளவல்லவிறே இதி) ஶிரஸி த4ாரணார்த்த2மேவ மாலிகாம் மார்க்க3யந்தி ந தூபத4ாநீகர்த்தும்; தத்3வத் ப்ரயோஜநாந்தர ஸாத4நத்வேந தேத்யர்த்த2:. h (இவ்வஸ்துவை) இதி வாக்யாத் பூர்வம் - "அப்படிபோலே" இத்யத்4யாஹார்யம். i "இவ்வஸ்துவை" இத்யாதி3க்கு உத3ாஹரணம் (அழைப்பன் இத்யாதி3) A (அழைப்பன் திருவேங்கடத்தானைக் காண) நாலாந்திருவந்தாதி. B (காரார் திருமேனி காணுமளவும்) சிறியதிருமடல். இத்துணிவு உனக்கு எவ்வளவு செல்லக்கடவதென்னில், காரார் திருமேனி கண்டதுவே காரணமாகப் பிறந்த துணிவு, காரார் திருமேனி காணுமளவும் செல்லக்கடவது. C (கண்களால் காண இத்யாதி3). j ஶப்3த3ார்த்த2ம் (உம்மை இத்யாதி3).

k 1. "நைவ த3ம்ஶாः" இத்யாதி3க்குத் தாத்பர்யம் - ஸ்நேஹமில்லாவிட்டால் இரக்கமானாலும் வேண்டாவோ? என்றபடி. k2 (ஸாமாந்யமான இரக்கமும்) என்றது-2. "வ்யஸநேஷு மநுஷ்யாணாம்" இத்யாதி3யைப்பற்ற. l "காணும் ஆசையுள் நைகின்றாள்" என்கிற ப்ராவண்யம் ஸாத4நமாகாதோ? "க்ருஷ்ப பண்ணுகிறீரில்லை" என்று சொல்லுவானென்? என்ன அருளிச்செய்கிறார் (இவள்நைவு பேற்றுக்குபாயமல்ல என்று தொடங்கி) m கீழ்வாக்யவிவரணம்

ஜீ—தே3ஶாந்யாபதே3ஶ ஸாத4ாரணம். d இப்படி நைகிறவர்களுக்கு ஆருக்கு உதவினோம்? என்ன (உஷாऽநிருத்3த4 இத்யாதி3) இது தாத்பர்யாந்தரம். e இத்தைச் சொல்லுகிறவளுடைய ஹார்த்த3பா4வம் (பேரனுமாய் இத்யாதி3) f ஸ்வாபதே3ஶத்திலே பா4வம் (கருமுகைமாலை இத்யாதி3) g (சும்மாட்டைக் கொள்ளவல்லவிறே என்று) இத்தால் ப2லிதம் ப்ரயோஜநாந்தர ஸாத4நத்வேந அன்றிறே என்றபடி. h இவ்வஸ்துவை இத்யாதி3 வாக்யத்தின் அடியிலே - "அப்படிபோலே" இத்யத்4யாஹார:. i இதுக்கு உத3ாஹரணம் (அழைப்பன் இத்யாதி3) நாலாந்திருவந்தாதி. ஸ்பஷ்டோऽர்த்த2:. j ஶப்3த3ார்த்த2ம் (உம்மை இத்யாதி3).

k1. "நைவ த3ம்ஶாः" இத்யாதி3க்கு பா4வம் - ஸ்நேஹமில்லாவிட்டாலும் இரக்கமானாலும் வேண்டாவோ? என்றபடி. k2 (ஸாமாந்யமான இரக்கமும்) என்றது-2. "வ்யஸநேஷு மநுஷ்யாணாம்" இத்யாதி3யைப்பற்ற. k ஸுந்த3ரகாண்டே3 ஷட்த்ரிம்ஶே, ஸீதாம் ப்ரதி மாருதி:—

A நான்-திருவ 39. B சிறியதிருமடல் 69. C 3-8-5.

ஈ— (நீர் இரக்கமிலீரே) k 1. "नैव दंशान्" (நைவ த₃ம்ஶாந்) என்கிறபடியே நீர் நோவு படுகை தவிர்ந்தால், k₂ ஸாமாந்யமான இரக்கமும் போகவேணுமோ? l "இவள்நைவு பேற்றுக்கு உபாயமல்ல, அவனிரக்கம் பேற்றுக்கு ஸாத₄நம்" என்றுகாணும் திருத்தாயார் இருக்கிறது. m "இவள்நைவு அவனிரக்கத்துக்குப் பரிகரம்; அவனிரக்கம் பேற்றுக்கு ஸாத₄நம்" என்றிருக்கிருள். n 2. "तस्यैष आत्मा विवृणुते तनूं स्वाम्" (தஸ்யைஷ ஆத்மா விவ்ருணுதே தநூம் ஸ்வாம்) என்று தானே காட்டக் காணுமித்தனையிறே. 2.

அ-(இவள்நைவு இத்யாதி₃)அன்றிக்கே, நைவுக்கு விநியோக₃ம் ஏதென்ன(இவள்நைவு இத்யாதி₃) என்னவுமாம். n உக்தமர்த்த₂ம் வ்யாக்₂யாதா ஸ்வயமுபபாத₃யதி (தஸ்யைஷ இதி) 2.(நாயமாத்மா ப்ரவசநேந லப்₄ய இத்யாதி₃) ப்ரவசநம் என்றது - வ்யாக்₂யாநமாய், மநநத்தைச் சொல்லுகிறது. மேதை₄ என்று த்₄யாநத்தையும். ஶ்ருதம் என்று ஶ்ரவணத்தையும் சொல்லுகிறது. (தஸ்யைஷ:) தஸ்ய என்று - பரிகரவைஶிஷ்ட்யம் விவக்ஷிதம். அவனிரக்கம் ஸாத₄நம் என்கிறதுக்கு இது ப்ரமாணம். 3. "ப₂லமத உபபத்தே:" இத்யதி₄கரணார்த்தோ₂ऽத்ர அநுஸந்தே₄ய:. வாணுதல் என்று தொடங்கி, அடைவே உரை அந்வயம். 2.

ஜீ—1. "ந மாம்ஸம்" இத்யாரப்₄ய, 1. "நைவ த₃ம்ஶாந் ந மஶகாந் ந கீடாந் ந ஸரீஸ்ருபாந் । ராக₄வோऽபநயேத்₃கா₃த்ராத் த்வத்₃க₃தேநாந்தராத்மநா ॥". l "இரக்கமிலீர்" என்கிறதென், "நைகின்ருள்" என்கிற ப்ராவண்யம் ஸாத₄நமாகாதோ? என்ன (இவள்நைவு பேற்றுக்கு இத்யாதி₃) m ஆனுல் நைவுக்கு விநியோக₃ம் ஏதென்ன (இவள்நைவு அவனிரக்கத்துக்கு இத்யாதி₃) n அவனிரக்கம் ஸாத₄நம் என்கைக்கு ப்ரமாணம் (தஸ்யைஷ இத்யாதி₃) கட₂வல்லியாம், 2. "நாயமாத்மா ப்ரவசநேந லப்₄யோ ந மேத₄யா ந ப₃ஹுநா ஶ்ருதேந । யமேவைஷ வ்ருணுதே தேந லப்₄யஸ்தஸ்யைஷ:" இத்யாதி₃. ப்ரவசநம் என்று-மநநத்தைச் சொல்லுகிறது. மேத₄யா என்று-த்₄யாநத்தையும், ஶ்ருதேந என்று-ஶ்ரவணத்தையும் சொல்லுகிறது. க்ரமேணாந்வய:. 2.

ப்ர—k1. (நீர்) सुन्दरकाण्डे षट्त्रिंशे, सीतां प्रति मारुतिः—"न मांसं राघवो भुङ्क्ते न चापि मधु सेवते । वन्यं सुविहितं नित्यं भक्तमश्नाति पञ्चमम् ॥ ४१ ॥ नैव दंशान्न मशकान्न कीटान्न सरीसृपान् । राघवोऽपनयेद्गात्रात् त्वद्गतेनान्तरात्मना ॥ ४२ ॥ नित्यं ध्यानपरो रामो नित्यं शोकपरायणः । नान्यच्चिन्तयते किञ्चित् स तु कामवशं गतः ॥ ४३ ॥"

m2. कठवल्ल्याम् (१-२) "नायमात्मा प्रवचनेन लभ्यो न मेधया न बहुना श्रुतेन । यमेवैष वृणुते तेन लभ्यस्तस्यैष आत्मा विवृणुते तनूं स्वाम् ॥"

ஆதே₃— இரண்டாம் பாட்டு. "அவயவஶோபை யையுடைய ம்ருது₃ஸ்வபா₄வை யான இவள் உம்மைக்காணவேணும் என்கிற ஆசையிலே நையாநின்ருள்; ப₃லிஷ்ட₂னான ப₃ாணாஸுரனுடைய ஆயிரம் தோள்களையும் துண்டித்தவரே! உம்மைக்காண்கையிலுங்கூட நீர் இரக்கமில்லாதவராயிருந்தீர்" என்கிருள் — "வாணுதல்" இத்யாதி₃யால். 2.

3. இரக்க மனத்தோ டெரியணை
அரக்கும் மெழுகுமொக் கும்இவள்
இரக்க மெழீர்இதற் கென்செய்கேன்
அரக்க னிலங்கைசெற் றீருக்கே.

ஆ— 3. வ்யா:— (இரக்கமனத்தோடு) அவஸந்நமான மநஸ்ஸையுடையளாய், எரியணை அரக்கும் மெழுகும்போலே விரஹாக்நியாலே தஹ்யமானையான இவள்பக்கல் க்ருபையுங்கூடப் பண்ணுகிறிலீர்: இதற்கு என்செய்கேன்? கெட்டேன்! ஓ! கொடுமையே இது! என்கிறாள். 3.

ஒ— அவ:— மூன்றும் பாட்டில் — ஸ்ரீஜநகராஜன் திருமகள்திறத்து நீர் செய்த செயல்களை அநுஸந்தித்து உம்மை ஆசைப்பட்டு இவள் நோவுபடாநின்றாள்; இதுக்கு நீர் இரங்குகிறிலீர்; நான் என்செய்வேன்? என்று செயலற்றுச் சொல்லுகிறாள்.

வ்யா:— (இரக்கம் என்று தொடங்கி) அவஸந்நமான மநஸ்ஸையுடையளாய், எரியைக் கிட்டின அரக்கும் மெழுகும்போலே வ்யஸநத்தாலே கரையாநின்றாள். 3.

ப— 3. அவ:— அநந்தரம், பிராட்டிக்காக ராவணனையும் லங்கையையும் அழித்த நீர் இரங்குகிறிலீர்; இதற்குச் செய்வதென்? என்கிறாள்.

இரக்கம்—க்லேசோத்தரமான, மனத்தோடு—நெஞ்சோடே, இவள்—இவள், அரக்கும்—(சிக்கென்ற) அரக்கும், மெழுகும்—(மெத்தென்ற) மெழுகும், எரியணை ஒக்கும்—அக்நிஸகாசத்தில் ஒக்க உருகுமாபோலே, கற்பும் மடமும் கட்டுக் குலையாநின்றாள்; இரக்கமிலீர்—நீர் இரக்கந்தோற்ற இருக்கிறிலீர்; இதற்கு— இது நிமித்தமாக, அரக்கன்—ராக்ஷஸனான ராவணனுடைய, இலங்கை—லங்கையை, செற்றீருக்கு—அழித்த உமக்கு, என்—எத்தை, செய்கேன்—செய்வேன்?

இல்லாத இரக்கத்தை உண்டாக்கவோ? இவள் சைதில்யத்தை 1. "तत्तस्य सदृशं भवेत्" (தத் தஸ்ய ஸத்ருசம் பவேத்) என்றவள் நெஞ்சுபோலே சிக்கெனப் பண்ணவோ? என்று கருத்து. 3.

இ— அவ:— மூன்றும் பாட்டில்—ஒரு ப்ரணயிநிக்கு உதவினபடியை நினைத்து உம்மை ஆசைப்பட்டு நோவுபடாநின்றாள்; நீர் இரங்குகிறிலீர்; நான் செய்வதென்? என்கிறாள்.

வ்யா:— (இரக்கம்) நெகிழ்ச்சியாதல், ஈடுபாடாதல், ஈரிப்பாதல், ஆற்றாமையையுடைத்தான மநஸ்ஸோடே. நீர் முகங்காட்ட நினையாவிட்டால், உம்மைப்போலே பிரியில் வலியதொரு நெஞ்சைக் கொடுக்க மாட்டிற்றிலீரோ?

இ—(எரியணையரக்குமெழுகுமொக்குமிவள்) எரியணை என்கையாலே-தீய்ந்துமுடிதல், வலித்தல் செய்யாதொழிகை. (அரக்கும் மெழுகுமொக்குமிவள்) த்3ரவத்3ரவ்யங்களெல்லாங்கூடினாலும் இவளாற்றாமைக்குப் போராதென்கை. (இவள்) நீர் குறியழியாதிருக்க, ஶைதி2ல்யாம்ஶம் இவளுக்கேயாவதே! (இரக்கமெழீர்) இரக்கமுடையீராகிறிலீர். ப்ரணயித்வம் குடிபோனால், வழிபோக்கருக்கு உண்டான அம்ஶமும் போகவேணுமோ? இப்போது உதவாமையாலே "இரக்கமுமில்லை" என்றிருக்கிறாள். (இதற்கு என் செய்கேன்) இவளை உருகாதொழியப் பண்ணவோ? உம்மை இரங்கப்பண்ணவோ? (அரக்கனிலங்கை செற்றீருக்கே) உமக்கு இரக்கமின்றிக்கேயொழிந்தால், இவளிரஙுவதொன்றைச் செய்து வைக்கவேணுமோ? "ஒரு ப்ரணயிநிக்கு உதவினவன் நமக்கு உதவானோ?" என்று ஈடுபடாநின்றாள்; புழுக்குறித்தது எழுத்தானாற்போலே ஒன்று வாய்த்ததைக் கொண்டு. அங்யார்த்2ம் என்றிராதே நோவுபடுகிறாள். "அரக்கன் இலங்கை செற்றீருக்கு-இவள்-இரக்கமனத்தோடு எரியணை அரக்கும் மெழுகுமொக்கும்; நீர் இரக்கமெழீர்; நான் இதற்கு என் செய்கேன்?" 3.

ஈ— அவ:— மூன்றும் பாட்டு. a இன்று இச்செயல் செய்யக்கடவதாக நினைத்த நீர், அன்று a_2 A உண்ணாதுறங்காது ஒலிகடலை ஊட்டறுத்து அச்செயலை a_3 என்றிய செய்தீர்? என்கிறாள்.

அ— மூன்றும் பாட்டு. (இரக்கமனத்தோடு இத்யாதி3) a "அரக்கன் இலங்கை செற்றீருக்கே" என்றத்தைக் கடாக்ஷித்து அவதாரிகை (இன்று இச்செயல் இத்யாதி3) (இன்று இச்செயல்) என்றது - த3யைபண்ணாத இம்மிறுக்குக்களை என்றபடி. a_2 (உண்ணாது இத்யாதி3) நாய்ச்சியார் திருமொழி. (உண்ணாது) 1. "ந மாம்ஸம் ராக4வோ பு4ங்க்தே ந சாபி மது4 ஸேவதே" என்கிறபடியே, பார்த்துப் பரிந்தூட்டுமவள் போனாள்; இனி ஆர் இவரைப் பரிந்தூட்ட? B மாமலர் மங்கை மணநோக்கமுண்டானிறே. அவள்போனால் அவனுக்கு ஊணில்லையிறே. (உறங்காது) 2. "அநித்3ரஸ் ஸததம் ராம:" என்கிறபடியே கண்ணுறக்கமுமற்று; ஊணும் உறக்கமுமற்று. 3. "ஸுக்3ரீவம் ஶரணம் க3த:" என்று-கண்ட காபேயர்காலிலே விழுந்து (ஒலிகடலை ஊடறுத்து) ஓதங்கிளர்ந்த கடலை, ஊடறுத்து-அடைத்து. 4. "ஸமுத்3ரம் ராக4வோ ராஜா ஶரணம் க3ந்துமர்ஹதி" என்று ராக்ஷஸனுக்கு ஶேஷப்பட்டு, அவன்சொல்லக் கடலை ஶரணம்புக்கு. a_3 (என்றிய செய்தீர்) என்றது—எதுக்காகச்செய்தீர் என்றபடி.

ஜீ— மூன்றும் பாட்டு. (இரக்கமனத்தோடு இத்யாதி3) a "அரக்கன் இலங்கை" இத்யாதி3யைக் கடாக்ஷித்து அவதாரிகை (இன்று இச்செயல் இத்யாதி3) இச்செயல் என்று - இரக்கம் எழாமை. a_2 (உண்ணாது இத்யாதி3) நாய்ச்சியார் திருமொழி. 1. "ந மாம்ஸம் ராக4வோ பு4ங்க்தே" 2. "அநித்3ரஸ் ஸததம் ராம:" இத்யாதி3ப்படியே ஊணுமுறக்கமுமற்று. கோ4ஷிக்கிற கடலை நடுவே அடைத்து என்றபடி. a_3 (என்றிய செய்தீர்) எதுக்காகச் செய்தீர்.

ப—32 A நாச்-திரு 11-7. B பெரியதிருமொழி 8-10-1.

ஈ— வ்யா:— (b இரக்கம் இத்யாதி₃) c இரக்கம் - நெஞ்சில் c₂ நெகிழ்ச்சியாதல், c₃ ஈடுபாடாதல், c₄ ஈரிப்பாதல். d இரங்கின நெஞ்சையுடைய இவள், எரியை அணைந்த அரக்கும் மெழுகும்போலே உருகாநின்றாள். e அரக்கும் மெழுகும் என்கிற இரண்டையும் - நெஞ்சுக்கு ஒன்றும், இவள்தனக்கு ஒன்றும் ஆக்கி நிர்வஹிப்பர் பிள்ளை திருநறையூரரையர். f நெஞ்சும் இவள்தனக்குக் கையடைப்பாகையாலே இவள்தனக்கே இரண்டையுமாக்கி அருளிச்செய்வர் ப₄ட்டர்.

g 1. "विष्णुना सदृशो वीर्ये" (விஷ்ணுநா ஸத்₃ருஶோ வீர்யே) என்கிறபடியே, எல்லாம் இவள்தன்படிக்கு த்₃ருஷ்டாந்தமாகவேண்டும்படியிறே இவள்தன் நிலே;

அ— b,c இரக்கமாவது - தீ₃நர்பக்கல் பிறக்கும் க்ருபையிறே; அதிறே-"இரக்கமெழீர்" என்று சொல்லுகிறது; ஆனபின்பு இரக்கமனத்தோடாவதென்? என்னில் (இரக்கம் இத்யாதி₃) c₂ நெகிழ்ச்சி-தீ₃நர்பக்கல் பிறக்கும் க்ருபை; க்ருபாகார்யமான ஶைதி₂ல்யம் என்றுமாம். c₃ ஈடுபாடு-து₃:க்க₂ம்; வித்₃த₄தை என்றுமாம். c₄ ஈரிப்பு ஸ்நேஹம். இங்கு-ஈடுபாடு விவக்ஷிதம் என்று தாத்பர்யம்; ஸ்நேஹமுமாம். d ப₄ட்டர் நிர்வாஹத்துக்குச் சேர ஶப்₃தா₃ர்த்த₂ம் (இரங்கின இத்யாதி₃) e (அரக்கும் மெழுகும் என்கிற இத்யாதி₃) இப்பக்ஷத்திலே, "எரியணை அரக்கொக்கும் இரக்கமனத்தோடு இவள் எரியணை மெழுகொக்கும்" என்று அந்வயமாகவுமாம்; விஶிஷ்டநிர்தே₃ஶ ஸாமர்த்₂யத்தாலே விஶேஷணவிஶேஷ்யங்களுக்கு த்₃ருஷ்டாந்தமாகவுமாம். f (நெஞ்சும் இவள் தனக்குக் கையடைப்பாகையாலே இதி) மநஸோऽப்யேதது₃பகரணத்வேந அஸ்யாமேவாந்தர்ப₄ாவாதி₃தி ப₄ாவ: "இரக்கமனம்" என்று - நெஞ்சின் அழிவுசொல்லுகையால், வயிரவுருக்கான விஷயம் ஸ்வரூபத்தை அழிக்கும்படியைச் சொல்ல அமையுமென்று, நெஞ்சுக்கு அழிவு சொன்னாற்போலே ஆத்மாவுக்கும் பதா₃ந்தரத்தாலே அழிவுசொல்லி இரண்டு த்₃ருஷ்டாந்தம் சொல்லிலிறே இரண்டுக்கு இரண்டு த்₃ருஷ்டாந்தமாகையில் ஸ்வாரஸ்யமுள்ளது; அன்றிக்கே, ஒன்றுக்கும் அழிவுசொல்லாமல் த்₃ருஷ்டாந்த ப₃லத்தாலே அழிவு ஸித்₃தி₄க்கிறதாகில், தான் அப்படி சொல்லுகையில் ஸ்வாரஸ்யமுள்ளது என்றும் திருவுள்ளம்.

g அரையருடைய நிர்வாஹத்துக்கு நிமித்தமான நித₃ர்ஶநத்₄வித்வத்துக்கு ப₄ட்டர் நிர்வாஹத்திலே நிப₃ந்த₄நம் (விஷ்ணுநா இத்யாதி₃) அக்₃நிஸகாஶத்தில் அரக்குருகும் அளவல்ல

ஜீ— c₂ நெஞ்சில் நெகிழ்ச்சி-க்ருபை. c₃ ஈடுபாடு-து₃:க்க₂ம்; வித்₃த₄தையாதல். c₄ஈரிப்பு-ஸ்நேஹம். இங்கு ஈடுபாடு வேண்டுவது. d ப₄ட்டர் நிர்வாஹத்துக்குச் சேர ஶப்₃தா₃ர்த்த₂ம் (இரங்கின இத்யாதி₃) e அரையர் நிர்வாஹத்திலே, எரியணை அரக்கொக்கும் இரக்கமனத்தோடு இவள் எரியணை மெழுகொக்கும் இத்யந்வய:. f (நெஞ்சும் இவள் தனக்குக் கையடைப்பாகையாலே) என்றது - மநஸ்ஸூம் இவளுக்கு உபகரணமாய்க்கொண்டு இவளிடத்திலே அந்தர்பூ₄தமாகை யாலே என்றபடி.

g ஒன்றுக்கு அநேகத்₃ருஷ்டாந்தம் கூடுமோ? என்ன (விஷ்ணுநா இத்யாதி₃) ஸங்க்ஷேபே, 1. "விஷ்ணுநா ஸத்₃ருஶோ வீர்யே ஸோமவத் ப்ரியத₃ர்ஶந:" h "அணை" என்றதுக்கு ப₄ாவம்

ப்ர—g 1. (மூன்றாம் பாட்டு) (இரக்கம் இத்யாதி₃) (எரியணை இத்யாதி₃) सङ्क्षेपे-"विष्णुना सदृशो वीर्ये सोमवत्प्रियदर्शनः। कालाग्निसदृशः क्रोधे क्षमया पृथिवीसमः॥१८॥"

ஈ—h அக்3நிக்குள்ளே புகில் h2 கரிந்துபோம்; கடக்கவிருக்கில் i வலிக்கும்; அக்3நிஸகாஶத்திலே உருகாநிற்குமிறே; jமுடிந்துபிழைக்கவும் பெறுதே, த4ரித்திருக்கவும் பெறுதே, நோவுபடும்படி பண்ணுவீரே! k இவள் த3ஶையிது. l (இரக்கமெழீர்) m"நீரும் இவளைப் போலே உருகவேணும்" என்று வளைக்கிறேமோ? நொந்தார்பக்கல் பண்ணும் க்ருபையும் பண்ணுகிறிலீர், n இரக்கமனத்தையுடையளாகாநின்றாள் இவள்; நீர் இரக்கமெழுகிறிலீர்; o நீர் இரங்காவிட்டால், உம்மைப்போலேயிருப்பதொரு நெஞ்சை இவளுக்குக் கொடுத்தாலாகாதோ?

(p இதற்கு என்செய்கேன்) q உம்முடைய இரக்கமொழிய ஏதேனும் q1 உபாயாந்தர ஸாத்4யமோ இப்பேறு? (என்செய்கேன்) r உம்மை இரங்கப்பண்ணவோ,

அ—விறே மெழுகுருகும்படி. இரண்டு அவஸ்தை2யும் இவளுக்கு மாறிமாறி வாராநிற்கும்; வ்யஸநமானது இவளை முடிக்க நினைத்து மெழுகுபோலே உருக்கும்; அவ்வளவிலே அவனுடைய கு3ணஸ்ம்ருதியும் சாபலமும் அக்3நிஸகாஶத்தில் அரக்கின்படியாக்கும்; இப்படியே மாறிமாறிச் செல்லாநிற்கும். இத்தால் - இரண்டுக்கும் த்3ரவீப4ாவம் ஸமாநமாகையாலே விஶேஷ லாப4மில்லாமையால் இரண்டுக்கும் இரண்டு த்3ருஷ்டாந்தமாக வேண்டாவோ? என்கிற ஶங்கை பரிஹ்ருதமாயிற்று. h "எரியணை" இத்யேதத் ஸ்ருதி2 நித4ாயாஹ (அக்3நிக்குள்ளே இத்யாதி3) h2 (கரிந்துபோம்) த3க்3த4மாய்ப்போம். i (வலிக்கும்) க2நீப4விக்கும். j முடிந்துபிழைக்கை - தரித்து ஜீவிக்கை; அதாவது - ஜீவநம்போலே நாஶமே உபாதே3யம் என்றபடி. "முடிந்து பிழைக்கவும்" இதி வாக்யாத் பூர்வம்-"அப்படியே" இத்யத்4யாஹார்யம். "கடி2நமான அரக்கோடு, ம்ருது3வான மெழுகோடு வாசியற அக்3நிஸகாஶத்திலே த்3ரவீப4விக்கிறப்போலே, கற்பு, மடப்பம் இத்யாத3ய: ஸ்வப4ாவாஶ்ச ப்ரச்யவந்த இதி தாத்பர்யம். "அரக்கும் மெழுகுமொக்குமிவள்" இதி வத3ந்த்யா:—இதி வத3ந்தி. k பூர்வார்த்த2ம் பராம்ருஶந்தாஹ (இவள் த3ஶையிது இதி) l "இரக்கமெழீர்" என்றவிடத்தில் "இரக்கம்" என்றதுக்கு இரண்டு பொருள்-க்ருபையாதல், ஈடுபாடாதல். m க்ருபாபக்ஷத்தை அருளிச்செய்கிறார் (நீரும் இவளைப்போலே என்று தொடங்கி) n த்3விதீயமர்த்த2மாஹ (இரக்கமனத்தையுடையள் இதி) n,o இத்தால் ப2லிதம் (நீர் இரங்காவிட்டால் இதி) o,p யத்3வா, (நீர் இரங்காவிட்டால் இத்யாதி3) இதற்கு என்செய்கேனின் தாத்பர்யம். "நான் என்செய்கேன்?" என்கையாலே - நீரே செய்யவேணுமென்று தோன்றிற்றிறே; "இரக்கமனத்தோடு" என்று சொல்லுகையாலே, வலிய நெஞ்சைக் கொடுக்கவேணுமென்று தோற்றுகிறது.

p "இதற்கு" இத்யஸ்யார்த்த2த்3வயம்-உம்முடைய லாப4த்துக்கு என்று ஓர் அர்த்த2ம்; இவள் இரங்க நீர் இரங்காமலிருக்கிறதுக்கு இதி த்3விதீயம். q "இரக்கமெழீர்" என்றதின்-

ஜீ—(அக்3நிக்குள்ளே இத்யாதி3) h2 (கரிந்துபோம்) வெந்துபோம். j தா3ர்ஷ்டாந்திகம் (முடிந்து இத்யாதி3) இவ்வாக்யாதி3யிலே-"அப்படியே" இத்யத்4யாஹார்யம். k பூர்வார்த்த2ம் பராம்ருஶத்யாஹ (இவள் த3ஶையிது என்று) l "இரக்கமெழீர்" என்கிறவிடத்தில், "இரக்கம்" என்றதுக்கு அர்த்த2த்3வயம் - க்ருபையாதல், ஈடுபாடாதல். m க்ருபாபக்ஷமாஹ (நீரும் இத்யாதி3) n த்3விதீயமாஹ (இரக்கமனத்தை இத்யாதி3) n,o ப2லிதம் (நீர் இரங்காவிட்டால் இத்யாதி3).

p "இதற்கு" என்றதுக்கு அர்த்த2த்3வயம்-உம்முடைய லாப4த்துக்கு என்னுதல்; இவள் இரங்க நீர் இரங்காமலிருக்கிறதுக்கு என்னுதல். q "இரக்கமெழீர்" என்றதின் - க்ருபாபக்ஷத்

ஈ—r_2 இவனை இரங்காமற்பண்ணவோ ? (அரக்கன் இலங்கை செற்றீருக்கே) s உமக்கு இரக்கமின்றியே ஒழிந்தால், இவள் இரங்குவதொரு செயலைச் செய்துவைக்கவேணுமோ ? t "ஒரு ப்ரணயிநிக்கு t_2 உதவினவன் நமக்கு உதவானோ ?" என்று ஈடுபடாநின்றாள்; u புழுக்குறித்தது எழுத்தானாற்போலே ஒன்று வாய்த்ததைக் u_2 கொண்டு. v "v_2 அது v_3 அந்யார்த்தம்"என்றிராதே நோவுபடாநின்றாள். w "அரக்கன் இலங்கை செற்றீருக்கு-இரக்கமனத்தோடு - இவள் - எரியணை அரக்கும் மெழுகுமொக்கும் ; இரக்கமெழீர் ; இதற்கு என்செய்கேன் ?" என்று அந்வயம். 3.

அ—முந்தின க்ருபாபக்ஷத்திலே தாத்பர்யம் (உம்முடைய இரக்கம் இத்யாதி3) q_2 (உபாயாந்தர ஸாத்4யமோ இதி) 1. "ஜாயமாத்மா" இத்யாதி3. r "ஈடுபாடு" என்ற த்3விதீய பக்ஷத்துக்குச் சேர தாத்பர்யம் (உம்மை இரங்க இத்யாதி3) r_2 (இவனை இரங்காமற்பண்ணவோ இதி) 2. "ஶரைஸ்து ஸங்குலாம் க்ருத்வா" இதிவதி3தி ப4ாவ:. s தாத்பர்யார்த்த2ம் (உமக்கு இரக்கம் இத்யாதி3) t அஸ்யா: விஷாதே3 ராவணஸம்ஹார: கத2ம் ஹேதுர்ப4வதீத்யத்ராஹ (ஒரு ப்ரணயிநிக்கு இதி) t_2 உதவினவன்-உபகரித்தவன். u புத்ரீஹ்ருத3யத்வேந ப4ாவமுக்த்வா, மாதுர்ஹ்ருத3யத்வேந ப4ாவாந்தரமாஹ (புழுக்குறித்தது இதி) அஸ்மிந் வாக்யே - ராவண ஸம்ஹாரஸ்ய யத2ாகத2ஞ்சித் உபகாரகத்வமங்கீ3க்ருதம். இது - மேலிற்பாட்டில் "இலங்கை செற்றவனே" என்ற ஏவகாரத்தைப்பற்ற. அன்றிக்கே, ப்ரணயிநிக்கு உதவின செயலுக்கு ஈடுபட ப்ராப்தமன்றோ ? என்கிற ஶங்கையிலே (புழுக்குறித்தது இத்யாதி3) என்னவுமாம். அதாவது-"கு4ணாக்ஷரந்யாயத்தாலே செய்த செயல்" என்றும். அன்றிக்கே, "அது ஸஹ்ருத3யமாகிலும் அந்யார்த்த2ம்" என்றும் அறியாதே நோவுபடாநின்றாளித்தனையொழிய, ப்ரணயிநிக்காகச் செய்த செயலன்று என்றபடி. u_2 (கொண்டு) வாக்யம். v ராவணஸம்ஹாரோபகார ஏவேதி தாத்பர்யாந்தரம் (அது இத்யாதி3) v_3 (அந்யார்த்த2ம்) தன்னை நோவுபடுத்துகைக்காகச் செய்த செயல்; ஸ்த்ரீத்வஜந்மவதீநாம் ஹிம்ஸார்த்த2ம் இதி யாவத். v_2 அது - ஒருத்திக்கு உதவுகை. u,v அத2வா, ஏகவாக்யமாகவுமாம்; அப்போது, v_3 அந்யார்த்த2ம் என்கிறது-தே3வகார்யார்த்த2ம் என்றபடி. v_2 அது என்கிறது-இலங்கை செற்றமையை. w ப4ட்டர் நிர்வாஹத்திலே அந்வயம் அருளிச்செய்கிறார் (அரக்கன் இலங்கை என்று தொடங்கி). "இரக்கமனத்தோடு - இவள் அரக்கும் மெழுகும் - எரியணை ஒக்கும், இரக்கமெழீர் ; இதற்கு - அரக்கன் இலங்கை செற்றீருக்கு - என் செய்கேன்" என்று உரை அந்வயம். 3.

ஜீ—திலே ப4ாவம் (உம்முடைய இரக்கம் இத்யாதி3) q_2 (உபயாந்தர ஸாத்4யமோ) என்றது-1. "ஜாயமாத்மா" இத்யாதி3யைப்பற்ற. r "ஈடுபாடு" என்ற த்3விதீய பக்ஷத்துக்குச் சேர ப4ாவம் (உம்மை இரங்க இத்யாதி3) r_2 (இவனை இரங்காமற்பண்ணவோ இதி) 2. "ஶரைஸ்து ஸங்குலாம் க்ருத்வா" இத்யாதி3வதி3தி ப4ாவ:. s தாத்பர்யார்த்த2ம் (உமக்கு இரக்கம் இத்யாதி3) t அரக்கன் இலங்கை செற்றது இவள் இரக்கத்துக்கு எப்படி ஹேது ? என்ன (ஒரு ப்ரணயிநிக்கு இத்யாதி3) t_2 உதவினவன்-உபகரித்தவன், u,v ப்ரணயிநிக்கு உதவின செயலுக்கு ஈடுபட ப்ராப்தமன்றோ ? என்ன (புழுக்குறித்தது இத்யாதி3) அதாவது-"கு4ணாக்ஷரந்யாயத்தாலே செய்த செயல்" என்றும். "அது ஸஹ்ருத3யமாகிலும் அந்யார்த்த2ம்" என்றுமறியாதே நோவுபடாநின்றாளித்தனையொழிய, ப்ரணயிநிக்காகச் செய்த செயலன்று என்றபடி. v_2 அது - ஒருத்திக்கு உதவினது. v_3 (அந்யார்த்த2ம்) அப3லைகளை நோவுபடுத்துகைக்காச் செய்த செயல். w ப4ட்டர் நிர்வாஹத்திலே அந்வயம் (அரக்கனிலங்கை இத்யாதி3). 3.

4. இலங்கைசெற் றவனே யென்னும்பின்னும்
வலங்கொள் புள்ளுயர்த்தாய்! என்னும்உள்ளம்
மலங்கவெவ் வுயிர்க்கும் கண்ணீர்மிகக்
கலங்கிக் கைதொழும் நின்றிவளே.

ஆ— 4. வ்யா:— (இலங்கை) இப்படி நான் அவனுடைய கொடுமையை நினைத்து "இலங்கை செற்றீர்!" என்று சொல்லுமளவில், தான் அத்தைக் கேட்டு அவனுடைய ப்ரணயித்வத்தையே நினைத்து, 'இலங்கை செற்றவனே' என்னும்; பின்னையும், 'பெரிய திருவடிமேலே ஏறியருளிவந்து தோன்றாய்' என்னும்; என்றால் அப்போதே வரக் காணாமையாலே உள்ளம் மலங்க வெவ்வுயிர்க்கும்: கண்ணீர் மிகக் கலங்கி இவள் நின்று கைதொழாநிற்கும் என்கிறாள். 4.

ஒ— அவ:— நாலாம் பாட்டில் — ராமவ்ருத்தாந்தத்தை நான் சொல்லக்கேட்டுச் சிறிது த₄ரித்த இவள், பின்னையும் தன் ஆற்றாமையாலே அலற்றுவது தொழுவ தாகாநின்றாள் என்கிறாள்.

வ்யா:— (வலங்கொள் என்று தொடங்கி) நினைத்தவிடத்திலே கொடுவரவல்ல பெரியதிருவடியை வாஹநமாக உடையவனே! என்னாநின்றாள். (உள்ளம் மலங்க என்று தொடங்கி) வருகைக்கு ஒரு தட்டின்றிக்கேயிருக்க அவன் வாராமையாலே, ஹ்ருத₃யம் கலங்கும்படி நெடுமூச்செறியும். கண்ணீர் மல்கும்படியாகத் தான் நோவு பட்டு வருந்தி விழித்து, தன்னுடைய நோவு வாயால் சொல்லமாட்டாமையாலே, தன் கருத்தைக் கைதொழுகையாலே ஆவிஷ்கரியாநின்றாள். 'இவளே' என்றது - தன்னைப் பிரிந்தார் இப்பாடுபடும்படி விலக்ஷணை என்று கருத்து. 4.

ப— 4. அவ:— அநந்தரம், நாட்டுக்கு உதவினபடியைச் சொல்லி க்லேஶியா நின்றாள் என்கிறாள்.

இவள்—இவள், **பின்னும்**—(முன்புத்தை க்லேஶத்தளவன்றியே) பின்னையும், **இலங்கை**—(மாலிப்ரப்₄ருதிகள் இருந்த) லங்கையை, **செற்றவனே**—செறுத்தவனே!, **என்னும்**—என்னும்; (அதுக்கு உறுப்பாக) **வலங்கொள்**—ப₃லவானான, **புள்** — பெரியதிருவடியை, **உயர்த்தாய்** — வாஹநமும் த்₄வஜமுமாக உடையவனே! **என்னும்**—என்னும்; (அப்படி தனக்கு வந்து தோற்றாமையாலே) **உள்ளம்**—நெஞ்சு, **மலங்க**—அலமாக்கும்படி, **வெம்**—வெவ்விதாக, **உயிர்க்கும்**—மூச்சுவிடும்; **கண்ணீர்**—கண்ணீரானது, **மிக**—மேலிட, **கலங்கி**—அறிவு கலங்கி, **நின்று**—(வருகிறானாக) நினைத்து, **கைதொழும்**—அஞ்சலி பண்ணாநிற்கும். 4.

ஆதே₃— மூன்றாம் பாட்டு. "நெகிழ்ந்த நெஞ்சையுடைய இவள்—அக்₃நிஸகாஶத்திலிருக்கிற அரக்கையும் மெழுகையும் ஒத்திராநின்றாள்; நீராகில் த₃யை பண்ணுகிறீரில்லை; ராக்ஷஸனுடைய இலங்கையை ஜ(க்ஷ)யித்த உமக்கு இதுக்கு நான் என்செய்கேன்?" என்கிறாள்—" இரக்கமனத்தோடு " இத்யாதி₃யால். 3.

ஈ— அவ:— நாலாம் பாட்டில் — முன்புள்ளார்க்கு உதவினபடியைச் சொல்லிக் கூப்பிட்டு, அப்படிப்பட்டவன் தனக்கு உதவாமையாலே நோவுபடாநின்றாள் என்கிறாள்.

வ்யா:— (இலங்கை செற்றவனே என்னும்) க்ஷேபித்துத் திருத்தாயார் "இலங்கை செற்றீருக்கே" என்றாள்; அத்தைப் பொறுதே, 'ஒருத்திக்காக மார்விலே அம்பேற்ற மஹோபகாரகனே' என்னாநின்றாள். முன்னம் தனக்கு உதவினவன் இப்போது தனக்கு உதவாதொழிந்தாற்போலே கூப்பிடாநின்றாள். கடலடைக்கவேணுமோ? அம்பேற்கவேணுமோ? என்பக்கல் வரும்போது என்ன ப்ரதிபந்தகமுண்டு? (பின்னும் இத்யாதி) பலத்தையுடைய பெரியதிருவடியைக் கொடியாக உடையவனென்னுதல், அவனாலே வஹிக்கப்பட்டவனென்னுதல்; 'கொடி' என்றபோது - தூரத்திலே கண்டபோதே ஆர்த்தி தீரும்படி வருகையும், விரோதிகளை அழியச்செய்துகொடு வருகையும், வாஹநமானபோது - நினைத்த விடத்தே கொடுவரவல்லனாகையும். (உள்ளம் மலங்க வெவ்வுயிர்க்கும்) ஆபத்து மிக்கவிடத்தே ஆனைக்கு உதவினாற்போலே வருகைக்குத் தட்டின்றியேயிருக்க, வாராமையாலே ஹ்ருதயம் கலங்கி நெடுமூச்செறியாநின்றாள். 1. "दहन्तीमिव" (தஹந்தீமிவ). (கண்ணீர் மிக) உள்ளம் நெடுமூச்சாய்க் கழிந்து, கழியாதது கண்ணீராய்க் கழிகிறபடி. (கலங்கிக் கைதொழும்) ப்ரணயிநி கைதொழுவது கலங்கியிறே. (நின்று) கைதொழுகை மாறாதொழிகை. (இவள்) தொழுவித்துக் கொள்ளக்கடவ இவளிறே தொழுகிறாள். 4.

ஜீ— அவ:— நாலாம் பாட்டு. உ "அரக்கனிலங்கை செற்றீர்(ருக்கு)" என்கிற உ இது "நியதஸ்வபாவமன்று காண்; காதாசித்கங்காண்" என்றாள் திருத்தாயார்; அது பொறுக்கமாட்டாமை, அதுதன்னையே சொல்லுகிறாள்.

அ— நாலாம் பாட்டு. (இலங்கை செற்றவனே இத்யாதி) உ "அரக்கனிலங்கை செற்றீர்" என்ற இதில் தாயார் சொன்ன முந்தின பரிஹாரத்தை அநுவதித்துக்கொண்டு, அதுக்கு உத்தரமாயிருக்கிறது-"இலங்கை செற்றவனே" என்கிற பதமென்று ஸங்கதியருளிச்செய்கிறார் (அரக்கனிலங்கை இத்யாதி) அதாவது - "இலங்கை செற்றவனே" என்ற ஏவகாரத்தாலே நியதஸ்வபாவம் என்றுதல், "இலங்கை செற்றவனே!" என்று ஸம்போதநமேயானாலும் நிருபகமாகச் சொல்லுகையாலே நியதஸ்வபாவம் என்றுதல். யத்வா, எருதேழடர்க்கை முதலான உதவினமை உண்டாயிருக்க, இதொன்றையும் சொல்லுகையாலே - "குணக்ஷத ந்யாயம்" என்று திருத்தாயார்க்குக் கருத்தென்று மகள் உத்ப்ரேக்ஷித்துச் சொல்லுகிறாள். (அரக்கனிலங்கை செற்றீருக்கு என்கிற இது) உ இத்தால் என்றபடி; இதொன்றையுமே

ஜீ— நாலாம் பாட்டு. (இலங்கை இத்யாதி) உ "இலங்கை செற்றவனே என்னும்" என்றத்தைக் கடாக்ஷித்து அவதாரிகை (அரக்கன் இத்யாதி) கீழில் பாட்டிலே "புழுக்குறித்தது எழுத்தாணற்போலே"(252 ப) என்கிற வாக்யத்துக்கு உத்தரமாயிருக்கிறது "இலங்கை செற்றவனே" என்கிற பதமென்று ஸங்கதி. அந்த வாக்யத்திலே "நியதஸ்வபாவமன்று" என்று திருத்

ஈ— வ்யா:— (இலங்கை செற்றவனே என்னும்) b "எனக்குப் பண்டே உதவி உபகரித்தவனே" என்னுநின்றாள். c முன்பு தனக்கு உதவினவன் இப்போது தனக்கு c_2 உதவாதொழிந்தாற்போலே கூப்பிடாநின்றாள். d கடலடைத்தல், d_2 மலையெடுத்தல், d_3 அம்பேற்றல் செய்யவேணுமோ? என்பக்கல் வரும்போது e என்ன ப்ரதிபந்தகமுண்டு? f திருத்தாயார் இவள் விடுகைக்குச் சொன்னதுதானே அவளுக்குப் பற்றுகைக்கு உடலாய்விட்டது.

அ—சொல்லுகையாலே என்று கருத்து. முன்புள்ளார்க்கு உதவினபடியைச் சொல்லிக் கூப்பிட்டு, அப்படிப்பட்டவன் தனக்கு உதவாமையாலே நோவுபடாநின்றாள் என்கிறான் என்று பாட்டுக்கு அவதாரிகை.

b அதுதன்னைச்சொல்லும் ப்ரகாரம் ஏதென்ன (எனக்கு இத்யாதி) திருத்தாயார் வார்த்தையை க்ஷேபிக்கும்போது - பின்னையும் சில உதவினமைகளைச் சொல்லவிறே அடுப்பது. அங்ஙன் செய்யாதே அதுதன்னையே சொல்லுகையாலே - 'இதுதானும் தனக்கு உதவினபடி காண்: அவளுக்கு உதவினமாத்ரமன்று; ஆகையாலே, இருவர்க்கு உதவினபடியாலே குணக்ஷதந்யாயமன்று காண், இதுவே ஸ்வபாவங்காண்' என்று கருத்தென்று திருவுள்ளம். b...e (எனக்குப் பண்டே) இத்யாரப்ய (என்ன ப்ரதிபந்தகமுண்டு) இத்யந்தம் பாவத்ரயபரம், பாவத்வயபரம் வா, ஏகபாவபரம் வா. c...f ஏகபாவபரமானபோது, இத்தை விவரிக்கிறார் (முன்பு தனக்கு இத்யாதி) c தனக்கு உதவினால் துக்கமில்லையே என்ன (முன்பு இத்யாதி) d அத்தால் பலிதம் (கடலடைத்தல் இத்யாதி) f விவரணம் (திருத்தாயார் இத்யாதி) b,c பாவத்வய பரமானபோது, "எனக்குப் பண்டே" இதி வாக்யமும், "முன்பு தனக்கு" இதி வாக்யமும்-விவரண விவரணிபாவத்தாலே ஏகபாவபரம்; c யத்வா, "முன்பு தனக்கு உதவினவன் இதி வாக்யம்-பூர்வோபகாரவிஷயே ஆக்ரோஶ: கிமர்த்த: ? என்கிற ஶங்கையிலே உத்தரம்" என்று அருளிச்செய்வர். c_2 இந்தப் பக்ஷத்தில் (உதவாதொழிந்தாற்போலே) "நினைத்து" இத்யத்யாஹார்யம். d "பிராட்டிக்காக மிறுக்குப்பட்டு உதவினவன் எனக்கு உதவானோ?" என்று விவக்ஷித்து தாத்பர்யாந்தரம் அருளிச்செய்கிறார் (கடலடைத்தல் இத்யாதி) f இத்தாத்பர்யத்தாலே பலிதம் (திருத்தாயார் இத்யாதி) இப்படி இவ்விரண்டு வாக்யமும் ஏகபாவபரம். c பாவத்ரய பரமானபோது, அர்த்தாந்தரம் (முன்பு தனக்கு இத்யாதி) d பாவாந்தரம் (கடலடைத்தல் இத்யாதி) d...d_2 ஸேதுபந்தார்த்தபர்வதோத்தரணம், ப்ரஹ்மாஸ்த்ரபந்தகாலீநௌஷதிபர்வதோத்தரணஞ்ச ஸ்ம்ருதி நிதாய "கடலடைத்தல், அம்பேற்றல்" இத்யநயோர்மத்யே (மலையெடுத்தல்) இத்யுக்தம். d_3 அம்பேற்றல்-யுத்தம் பண்ணுகை. f பலிதம் (திருத்தாயார் இத்யாதி)

ஜீ—தாயார் சொன்னது பொறுமல், "அது நியதஸ்வபாவம்" என்கிறான் என்றபடி. "இலங்கை செற்றவனே" என்ற ஏவகாரத்தாலேயாதல், "இலங்கை செற்றவனே !" என்று இத்தையே நிருபகமாகச்சொல்லி ஸம்போதிக்கையாலேயாதல் நியதஸ்வபாவம் என்கிறது என்றபடி.

b பிராட்டி தானாக விவக்ஷித்து பாவம் (எனக்குப் பண்டே இத்யாதி) c விவரணம் (முன்பு இத்யாதி) d "அன்றிக்கே பிராட்டிக்கு உதவினவன் எனக்கு உதவானோ?" என்று விவக்ஷித்து தாத்பர்யாந்தரம் (கடலடைத்தல் இத்யாதி) d_2,d மலையெடுத்தல், கடலடைத்தல் என்று அந்வயிப்பது; மலையாலே கடலடைத்தல் என்றபடி. f இத்தாத்பர்யத்தால் பலிதம் (திருத்தாயார் இத்யாதி) இப்படி பாவத்வயமாதல்; b...d,f "எனக்குப் பண்டே" இத்யாரப்ய நாலு வாக்யமும் நாலு தாத்பர்யமாதல். f (திருத்தாயார் விடுகைக்குச் சொன்னதுதானே இதி)

ச— (g பின்னும் இத்யாதி2) h அதுக்குமேலே, "விடாய் இருந்தவிடத்தே h2 சாய்கரகம் போலே உயரவைத்துக்கொண்டு வந்து காட்டும் பரிகரமுடையவனே !" என்றுநின்றாள். மிடுக்கையுடைய புள்ளை த்4வஜமாகவுடையவனென்னுதல்; அன்றியே, புள்ளாலே வஹிக்கப்பட்டவனென்னுதல். i கொண்டுவருகைக்குப் பரிகரமுண்டாயிருக்கச்செய்தே வரக்காணாமையாலே, i2 மநஸ்தத்வம் i3 வேர்பறியும்படி i4 நெடுமூச்செறியாநிற்கும்; j 1. "दहन्तीमिव निःश्वासैर्वृक्षान् पल्लवधारिणः" (த3ஹந்திமிவ நி:ஶ்வாஸைர்வ்ருக்ஷாந் பல்லவ த4ாரிண:) j2 என்னுமாபோலே.

அ—b...d.f "இன்னமும் ஒரு தாத்பர்யம்(திருத்தாயார் இத்யாதி2)'இலங்கை செற்றிருக்கே'இத்யத்ர மாதுரபி4ப்ராயத்வேநோக்தார்த்த2த்3வயம் விவக்ஷிதம், 'ராவணஸம்ஹார: ஸ்த்ரீணும் ஹிம்ஸார்த்த2ம்' இத்யுக்தி:-ஸ்த்ரீணும் ரக்ஷணார்த்த2மித்யுக்திவத்3த்யந்தாத3ரஹேதுரப4வதி3த்யர்த்த2:; ஆக இதொரு தாத்பர்யமுங்கூட நாலு தாத்பர்யம்-நாலு வாக்யங்களுக்கு" என்றும் சொல்லுவர்.

g புள்ளுயர்த்தாய் - புள்ளை உயர்த்தவனே ! புள்ளாலே உயர்த்தப்பட்டவனே ! என்றும். h இரண்டாம் அர்த்த2த்திலே ஒரு தாத்பர்யம் விவக்ஷித்து அருளிச்செய்கிறார் (அதுக்கு மேலே இத்யாதி3) h2 சாய்கரகம் - தண்ணீர்ப்பந்தலில் உயரவைத்துச் சாய்க்கிற கரகம். i கீழ்வாக்யத்தோடே கூட்டி மேல் வாக்யத்துக்கு அர்த்த2ம் (கொண்டு வருகைக்கு இத்யாதி3) | "i2 உள்ளம்-மநஸ்தத்வம், i3 மலங்க-வேர்பறியும்படி, i4 வெவ்வுயிர்க்கும்-வெவ்விதாம்படி உயிர்க்கும்" இதி ஶப்3த3ார்த்த2ம் ஶ்ருதி3 நித4ாய த்3ருஷ்டாந்தமாஹ (த3ஹந்தீம் இதி) ஶாஷ்கமானத்தை யிறே அக்3நி த3ஹிப்பது; அங்ஙனல்லகிடீர் இதினுடைய கொடுமை என்கிறான் (பல்லவ த4ாரிண: என்று) j2 (என்னுமாபோலே என்று) இது ஒரு போலியாக; வேறொரு த்3ருஷ்டாந்தம்

ஜீ—"அது அந்யார்த்த2ம்" என்று - "அப3லைகளை நோவுபடுத்துகைக்காகச்செய்தது" என்று சொன்னதுதானே 'அப3லைகளுடைய ரக்ஷணார்த்த2மாகச் செய்த செயல்' என்ற உக்திபோலே ஆத3ரஹேதுவாய்விட்டது என்றபடி.

g புள்ளுயர்த்தாய்-புள்ளை உயர்த்தவன், புள்ளாலே வஹிக்கப்பட்டவன் என்றும். h த்3விதீயார்த்த2த்திலே ப4ாவம் (அதுக்குமேலே இத்யாதி3) h2 சாய்கரகம் - தண்ணீர்ப்பந்தலிலே உயர வைத்துச் சாய்க்கிற கரகம். i கீழ்வாக்யத்தோடே கூட்டி மேல்வாக்யத்துக்கு அர்த்த2ம் (கொண்டு வருகைக்கு இத்யாதி3) | "i2 உள்ளம்-மநஸ்தத்வம், i3 மலங்கி-வேர்பறியும்படி, i4 வெவ்வுயிர்க்கும்-வெவ்விதாம்படி உயிர்க்கும்" என்று ஶப்3த3ார்த்த2ம் திருவுள்ளம்பற்றி த்3ருஷ்டாந்தம் (த3ஹந்தீம் இத்யாதி3) ஸுந்த3ரகாண்டே3, ஸீதாம் த்3ருஷ்ட்வா ஹநூமாந்—1. "ஸங்க4ாதமிவ ஶோகாநாம் து3:க்க2ஸ்யோர்மிமிவ ஸ்தி2தாம்" இத்யுத்தரார்த்த2ம். i4 உயிர்க்கை - மூச்சுவிடுகை. ஶாஷ்க

ப்ர—j1. (நாலாம் பாட்டு) (இலங்கை இத்யாதி3) (வெவ்வுயிர்க்கும்) सुन्दरकाण्डे (१६) राक्षसीपरिवृतां सीतां दृष्ट्वा हनुमान्—"तां दृष्ट्वा हनुमान् सीतां मृगशावनिभेक्षणाम् ॥ २८ ॥ मृगकन्यामिव त्रस्तां वीक्षमाणां समन्ततः । दहन्तीमिव निःश्वासैः वृक्षान् पल्लवधारिणः ॥ २९ ॥ सङ्घातमिव शोकानां दुःखस्योर्मिमिवोत्थिताम् । तां क्षमां सुविभक्ताङ्गीं विनाभरणशोभिनीम् ॥ ३० ॥ प्रहर्षमतुलं लेभे मारुतिः प्रेक्ष्य मैथिलीम् ॥ ३०½ ॥"

ஈ— (கண்ணீர் மிக) k நெடுமூச்சாய்ப்புறப்பட்டு, புறப்படாதது k_1 கண்ணீராய்ப் புறப்படாநின்றது. (l கலங்கிக் கைதொழும்) m தெளிந்திருந்து தொழுமதில்லை யிறே ப்ரணயிநி. (n இவளே) o அவன் தொழும்படியான o_1 வேண்டற்பாடுடைய தான் தொழாநின்றாள். 4.

அ—காருணமையாலே சொன்ன இத்தனை; தாஹயோக்யமான ஸ்பர்ஶவத்த்ரவ்யத்தை தஹிக்குந் தன்னையன்றிறே தத்யோக்யமான நெஞ்சை தஹிக்கும் க்ரௌர்யம்; (தாரிண: என்னுமாபோலே) என்று நிர்தேஶஸாம்யமிறே தோன்றுகிறது.

k (நெடுமூச்சாய்ப் புறப்பட்டு இதி) மநஸ்தத்த்வமேவ ஏவம் நிர்கச்சதீதி பாவ:. ''உள்ளம் மலங்க'' என்றதுக்கு-மலங்கி என்று அர்த்தாந்தரத்தை விவக்ஷித்து அருளிச்செய்கிறார் (நெடுமூச்சாய் இத்யாதி) ''மலங்க'' என்கிற நிர்தேஶ ஸ்வாரஸ்யத்தைப்பற்ற - நெஞ்சை தாஹ கர்மமாக விவக்ஷித்து. 1. ''தஹந்தீம் வ்ருக்ஷாந்'' என்று - கர்மகர்த்ரு நிர்தேஶவத்தான வாக்யத்தை உதாஹரித்தார். கண்ணநீருக்கு உள்ளம்மலங்குகையே ஹேதுவாக விவக்ஷிக்க வேண்டுகையாலே, அது இரண்டுக்கும் ஒக்கும் என்று திருவுள்ளம்பற்றி யோஜநாந்தரம் அருளிச் செய்தார். l,m ''கலங்கி'' என்ற விஶேஷணத்துக்குத் தாத்பர்யம் (தெளிந்திருந்து இத்யாதி) n,o (அவன் தொழும்படியான) ஸ்வரத்தின் தாத்பர்யம். o_1 வேண்டற்பாடு - மாஹாத்ம்யம். ''நின்று''-கைதொழுகைமாறாதே நின்று. ''இவள் - பின்னும் - இலங்கை செற்றவனே என்னும் என்று தொடங்கி, நின்று - கைதொழும்'' இத்யந்வய:. 4.

ஜீ—மானத்தையிறே அக்நி தஹிப்பது, அங்ஙனல்லகிடீர் இதினுடைய கொடுமை என்கிறான் (பல்லவதாரிண: என்று).

k_1 (கண்ணீராய்ப் புறப்படாநின்றது) மநஸ்தத்வம் என்றபடி. k ''உள்ளம் மலங்க'' என்றதுக்கு - மலங்கி என்று அர்த்தாந்தரம் விவக்ஷித்து அருளிச்செய்கிறார் (நெடுமூச்சாய் இத்யாதி) ''மலங்க'' என்கிற நிர்தேஶ ஸ்வாரஸ்யத்தைப்பற்ற நெஞ்சை தாஹகர்மமாக விவக்ஷித்து. 1. ''தஹந்தீம் வ்ருக்ஷாந்'' என்று-கர்மகர்த்ரு நிர்தேஶவத்தான வாக்யத்தை உதாஹரித்தார் கீழ். கண்ணீருக்கு உள்ளம் மலங்குகையே ஹேதுவாக விவக்ஷிக்க வேண்டுகையாலே, அது இரண்டுக்கும் ஒக்கும் என்று திருவுள்ளம்பற்றி யோஜநாந்தரம் அருளிச்செய்தார் இங்கு. l,m ''கலங்கி'' என்ற விஶேஷணத்துக்கு பாவம் (தெளிந்து இத்யாதி) o,n ''இவளே'' என்ற ஸ்வரத்துக்கு பாவம் (அவன் தொழும்படியான இத்யாதி) o_1 வேண்டற்பாடு - பெருமை. ''நின்று'' - கைதொழுகை மாறாதே நின்று. ''இவள்-பின்னும்-இலங்கை செற்றவனே என்னும் இத்யாரப்ய, நின்று கைதொழும்'' இத்யந்வய:. 4.

ஆதே— நாலாம் பாட்டு. ''இலங்கையை ஜயித்தவனே என்னாநின்றாள்; பின்னையும், பலங்கொண்டிருக்கிற பெரியதிருவடியாலே வஹிக்கப்பட்டவரே! என்னாநின்றாள்; ஹ்ருதயம் நடுங்கும்படி பெருமூச்சு எறியாநின்றாள்; கண்ணீர் மிகும்படி கலங்கிநின்று இவள் கைதொழாநின்றாள்'' என்கிறாள் — ''இலங்கை'' இத்யாதியால். 4.

5. இவளிராப் பகல்வாய் வெரீஇத்தன
குவளையொண் கண்ணநீர் கொண்டாள்வண்டு
திவளும்தண் ணந்துழாய் கொடீர்என
தவள வண்ணர் தகவுகளே.

ஆ— 5. வ்யா :— (இவள்) "இலங்கை செற்றவனே" என்றும், "வலங்கொள் புள்ளுயர்த்தாய்" என்றும் இப்படி இராப்பகல் வாய்வெருவி, தன குவளையொண் கண்ணநீர் கொண்டாள்; இப்படி த₃யநீயத₃ஶை வரச்செய்தேயும் வண்டுதிவளும் தண்ணந் துழாய் கொடுக்கிறிலீர் ; பரமகாருணிகரான உம்முடைய காருண்யமிருக்கும்படி இதுவோ ? என்கிறாள். 5.

ஒ— அவ :— அஞ்சாம் பாட்டில்—இப்படி து₃ர்த்த₃ஶாபந்நையான இவள்பக்கல் த₃யைபண்ணுகிறிலீர்; இங்ஙனேயோ உம்முடைய த₃யாவத்தையிருக்கும்படி? என்று உபாலம்பி₄க்கிறாள்.

வ்யா:— (இவள் இராப்பகல் வாய்வெரீஇ) இப்படி அவஸந்நையான இவள் இரவும் பகலும் வாய்வெருவி. (தன குவளையொண் கண்ணநீர் கொண்டாள்) ஶோகத்துக்கு அநர்ஹமாய், குவளைப்பூப்போலேயிருக்கிற தன்னுடைய கண்கள் ஶோகஜமான அஶ்ருவாலே பூர்ணமாயிற்று. (வண்டென்று தொடங்கி) இவளுக்கு நிரதிஶயபோ₄க்₃யமான திருத்துழாயைக் கொடுத்து ஆஶ்வஸிப்பிக்கிறிலீர். உம்முடைய பரது₃:க்கா₂ஸஹத்வம் இவள்பக்கலிலே கண்டோமிறே. திவளும் - படியும். 5.

ஈ— 5. அவ:— அநந்தரம், ஶுத்₃த₄ஸ்வபா₄வரான உம்முடைய ஸ்வபா₄வமிருந்தபடியென்! என்கிறாள்.

இவள்—(விலக்ஷணையான) இவள், இராப்பகல்-இரவோடு பகலோடு வாசியற, வாய்வெரீஇ—(திருத்துழாயை) வாய்வெருவி (அது கிடையாமையாலே), தன—தன்னுடைய, குவளை—நெய்தல்போலே, ஒண்—அழகியவான, கண்—கண்களிலே, நீர் — ஶோகாஶ்ருவை, கொண்டாள் — உடையளானாள்; வண்டு — வண்டுகள், திவளும்—(மது₄பாநம்பண்ணி, ரஸாயநஸேவை பண்ணினாரைப்போலே) படிந்து ஒளிவிடும்படியான, தண்ணந்துழாய்—திருத்துழாயை, கொடீர்—கொடுக்கிறிலீர், தவளவண்ணர்-(ஆஶ்ரிதவிஷயத்தில்) ஶுத்₃த₄ஸ்வபா₄வரான உம்முடைய, தகவுகள்—க்ருபாதி₃ஸ்வபா₄வங்கள், என—என்னென்னவாயிருக்கின்றன ?

வாய்வெருவினதற்கு இரக்கமற்று, கண்ணநீர்க்கு இரக்கமற்று, "இவளுக்குக் கொடுக்கவேணும்" என்று இரக்கமற்று, வண்டுகளுக்குக் கொள்ளை கொடுத்தது என்ன ஸ்வபா₄வம் ? என்று கருத்து. 5.

இ— அவ:—அஞ்சாம் பாட்டில் — இப்படி து₃ர்த்த₃ஶாபந்நையான இவள்பக்கல் த₃யைபண்ணுகிறிலீர்; உம்முடைய த₃யாவத்தையிருந்தபடியென்! என்று உபாலம்பி₄க்கிறாள்.

வ்யா:— (இவள் இராப்பகல் வாய்வெரீஇ) 1. "अनिद्रस्सततं रामः" (அநித்₃ரஸ்ஸததம் ராம:) என்கிறபடியே அத்தலையிலே உண்டாக ப்ராப்தமானவையெல்லாம் இங்கேயாயிற்று. இரவொடு பகலொடு வாசியற இடைவிடாதே வாய்வெருவாநின்றாள். வாய்வெரீஇ - வாய்வெருவி. அவதா₄நம் பண்ணிச் சொல்லுகிறது ஒன்றுமில்லை; வாஸநையே உபாத்₄யாயராகச் சொல்லுகிறவித்தனை. (தனகுவளை ஒண் கண்ணநீர் கொண்டாள்) ஆநந்தா₃ஶ்ரு ப்ரவஹிக்கக்கடவ கண் ஶோகாஶ்ரு ப்ரவஹியாநின்றது. தனக்கு அஸாதா₄ரணமாய், குவளைபோலேயாய், அவ்வளவன்றிக்கே விலக்ஷணமான கண்கள் நீராலே நிரம்பிற்று. நம்மைச் செய்யச் சொல்லுகிறதென்? என்ன (வண்டு இத்யாதி₃) விரஹத்துக்கு இளையாமையாலே செவ்விமாறுததாயிருக்கிற தோளின்மாலையைக் கொடுக்கிறிலீர். வண்டுகள் கண்ணிலே என்ன கண்ணநீரைக்கண்டு கொடுத்தீர்? (திவளும்) படிந்து ஒளிவிடாநிற்கை. இதஸ்ததஸ்ஸஞ்சரிக்கை என்றுமாம். (தவளவண்ணர்) ஶுத்₃த₄ஸ்வபா₄வர். நினைவும் சொலவும் செயலும் ஒருபடிப்பட்டிருக்கை. (என) "என்னென்பினெ? - எங்கேபோயிற்று?" என்னும் /பிள்ளான்; "நாட்டிலே இப்படி ருஜுக்களுமாய், பரது₃:க்கா₂ஸஹிஷ்ணுக்களுமாயிருப்பார் சிலர் தா₄ர்மிகர் நடையாட, அபு₃லைகளுக்கு அழகிதாக ஜீவிக்கலாம்!" என்பர் ப₄ட்டர். (தகவுகளே) த₃யநீய விஷயங்கள் பலவாகையாலே - த₃யையும் பலவாயிருக்கை. 5.

ஈ— அவ:— அஞ்சாம் பாட்டு. a இவள் இப்படி க்லேஶிக்கிறவிடத்திலும் a₁ வரக்காணாமையாலே, நிர்த்த₃யர் என்கிறாள்.

வ்யா:— (b இவள் இராப்பகல் வாய் வெரீஇ) c 1. "सीतेति मधुरां वाणीं व्याहरन् प्रतिबुध्यते" (ஸீதேதி மது₄ராம் வாணீம் வ்யாஹரந் ப்ரதிபு₃த்₄யதே) என்று வாய்வெருவு

அ— அஞ்சாம் பாட்டு. (இவள் இராப்பகல் இத்யாதி₃) a பாட்டெல்லாம் அடைவே கடாக்ஷித்து அவதாரிகை (இவள் இப்படி இத்யாதி₃) a₁ அவனிடத்தில் செவ்விமாலை இவளிடத்திலேயாம் போது கலவியையொழியக்கூடாதென்று திருவுள்ளம்பற்றி (வரக்காணாமையாலே என்கிறார்).

ஜீ— அஞ்சாம் பாட்டு. (இவள் இத்யாதி₃) a பாட்டையெல்லாம் அடைவே கடாக்ஷித்து அவதாரிகை (இப்படி இவள் இத்யாதி₃).

ப்ர— c1.(அஞ்சாம் பாட்டு) (இவள் இத்யாதி₃) (வாய்வெரீஇ) तत्र पद्यद्वये —
"अनिद्रस्सततं रामः सुप्तोऽपि च नरोत्तमः। सीतेति मधुरां वाणीं व्याहरन् प्रतिबुध्यते॥ ४४॥
दृष्ट्वा फलं वा पुष्पं वा यच्चान्यत्सुमनोहरम्। बहुशो हा प्रियेत्येवं श्वसंस्त्वामभिभाषते॥ ४५॥"

/ எம்பார் என்று ஏட்டில் உள்ளது.

ஈ—வான் அவன்கிடீர்! d 1.“अनिद्रस्सततं रामः” (அநித்₃ரஸ்ஸததம் ராம:) e நித்₃ரையோடே காலக்ஷேபம் பண்ணவேண்டும் e₂ செல்வுடையவர், ஸததம் அநித்₃ரராயிருப்பர். 1. “सुप्तोऽपि च” (ஸுப்தோऽபி ச) f 1. “सततमनिद्रः” (ஸததமநித்₃ர:) என்றுவைத்து, 1. “सुप्तोऽपि च” (ஸுப்தோऽபி ச) என்கிறது-g பராகூ₃ர்த்த₂ாநுஸந்த₄ாநாப₄ாவத்தைப்பற்ற. 1.“नरोत्तमः” (நரோத்தம:) அபி₄மதவிஶ்லேஷத்தில் இங்ஙனேயிருக்கைபோலே புருஷோத்தமத்வமாவது. (இராப்பகல்) h A பொய்ந்நின்ற ஞானம் தொடங்கி இவ்வளவு வாய் வெருவின இத்தனை காணும்! (வாய்வெரீஇ) வாய்வெருவி. i அவத₄ாநம் பண்ணிச் சொல்லுகிறது ஒன்றுமில்லை ; j வாஸனையே உபாத்₄யாயராகச் சொல்லுகிறது இத்தனை.

அ— b,c“இவள்-வாய்வெரீஇ” என்றதுக்கு பூ₄ாவம் (ஸீதேத்யாதி₃) d இஸ்லோகமேதென்ன (அநித்₃ர இத்யாதி₃) e₂ செல்வு-ஸம்பத்து. அதாவது-“ரமயதீதி ராம:” என்கிற வ்யுத்பத்தியாலே-ஸ்வவ்யதிரிக்தரை ரமிப்பிக்குமவர்களுக்கு ஸ்வயம் ரமிக்கும்படியான ஸம்பத்து ஸித்₃த₄மிறே; அத்தைச் சொல்லுகிறது என்கை. f 1. “ஸததமநித்₃ர:” என்றுவைத்து, 1. “ஸுப்தோऽபி ச” என்றால் - விருத்₃த₄மாய், ஸ்நேஹத்துக்குக் கொத்தையுமாயிராதோ? என்ன அருளிச்செய்கிறார் (ஸததமநித்₃ர: என்றுவைத்து இத்யாதி₃) g பராகூ₃ர்த்தே₂த்யாதி₃க்குத் தாத்பர்யம் - வ்யதிரிக்த பதா₂ர்த்த₂ங்களில் கண்வையாதே, பிராட்டியை எப்போதும் த்₄யாநம் பண்ணிக்கொண்டிருப்பர் என்றபடி. e யத்₃வா, (நித்₃ரையோடே இத்யாதி₃) “அநித்₃ர:” என்று-காலவிஶேஷநிர்த்₃தே₃ஶமில்லாமையாலே, “ஸததம்” என்று ஸித்₃தி₄க்குமிறே; இனி “ஸததம்” என்கிற இதுக்கு நித்₃ராऽயோக்₃யதாஸ்பு₂ரணமே ப்ரயோஜநம் என்று திருவுள்ளம். “ப்ராதஸ்ஸந்த்₄யாவந்த₃நம் பண்ணினானில்லை” என்றால் - யோக்₃யகாலத்திலே செய்யாதொழித்தான்காண் என்று தோன்றுமிறே என்று கருத்து. g பராகூ₃ர்த்த₂ாநுஸந்த₄ாநமாவது - இளையபெருமாள், மஹாராஜர் போல்வாரைப் பார்த்து, அவர்களோடே பிராட்டி நிமித்தமாக உசாவுகை; ஒருகால் அவஸாத₃ாதிஶயத்தாலே இதுவுமொழியுமே; அத்தை ஸ்வாபம் என்கிறது. ஆக, நித்₃ரா ஜாக₃ரணங்களிரண்டும் உம்முடைய விஷயமான வ்யாபாரமேகாணும் அவர்க்கு என்றபடி. h நக்தந்தி₃வம் வாய்வெருவுதலேயோ? என்ன, ஸ்வாபதே₃ஶம் (பொய்ந்நின்ற இத்யாதி₃) i “இராப்பகல், வாய்வெரீஇ” இதி ஸமுச்சித்ய பூ₄ாவமாஹ (அவத₄ாநம் பண்ணி இதி) j தர்ஹி வாக்ப்ரவ்ருத்தி: கத₂ம்? இத்யத்ராஹ (வாஸனையே இதி).

ஜீ— b,c “இவள் - வாய்வெரீஇ” என்றதுக்கு பூ₄ாவம் (ஸீதேத்யாதி₃), ஸுந்த₃ரகாண்டே₃ ஷட்த்ரிம்ஶே → 1. “அநித்₃ரஸ்ஸததம் ராம: ஸுப்தோऽபி ச நரோத்தம:। ஸீதேதி மது₄ராம் வாணீம் வ்யாஹரந் ப்ரதிபு₃த்₄யதே ॥” d பூர்வார்த்த₂த்தையும் வ்யாக்₂யாநம் பண்ணுவதாக அத்தை உபாத₃ாநம் பண்ணுகிறார் (அநித்₃ரஸ்ஸததம் இத்யாதி₃) e₂ செல்வு-ஸம்பத்து; அதாவது-“ரமயதீதி ராம:” என்கிற வ்யுத்பத்தியாலே-ஸ்வவ்யதிரிக்தரை ரமிப்பிக்குமவர்க்கு ஸ்வயம் ரமிக்கும்படியான ஸம்பத்து ஸித்₃தி₄மிறே; அத்தைச் சொல்லுகிறது என்கை. f “அநித்₃ர” என்றுவைத்து, “ஸுப்தோऽபி” என்றால் - வ்யா[illegible]மாய், ஸ்நேஹத்துக்குக் கொத்தையு மாயிராதோ? என்ன (ஸததமநித்₃ர: என்றுவைத்து இத்யாதி₃) g பராகூ₃ர்த்தே₂த்யாதிக்கு பூ₄ாவம் — வ்யதிரிக்த பதா₂ர்த்த₂ங்களில் கண்வையாதே, பிராட்டியையே எப்போதும் த்₄யாநம் பண்ணிக்கொண்டிருப்பர் என்றபடி. h ஸ்வாபதே₃ஶம் (பொய்ந்நின்ற இத்யாதி₃) i “இராப்பகல், வாய் வெரீஇ” இதி ஸமுச்சித்ய பூ₄ாவம் (அவத₄ாநம் பண்ணி இத்யாதி₃) j ஆனால்தான் எப்படி? என்ன (வாஸனையே இத்யாதி₃).

A திருவிருத்தம்.1.

ஈ— (k தன குவளை ஒண் கண்ணநீர் கொண்டாள்) (k$_2$ தன) l ஆநந்த$_3$ாஶ்ரு ப்ரவஹிக்கக்கடவ கண், ஶோகாஶ்ரு ப்ரவஹியாநின்றது. m இக்கண்ணுக்கு இலக்கானார் கண்ணிலே காணக்கடவ கண்ணீரைத் தன் கண்ணிலே கொண்டாள். n தன்னுடைய வாய், n$_2$ குவளைப் பூப்போலேயிருக்கிற அழகிய கண்களிலே நீரைக் கொண்டாள். நம்மைச் செய்யச்சொல்லுகிறதென் ? என்ன (o வண்டு திவளும் தண்ணந்துழாய் கொடீர்) p விரஹஜ்வரத்தாலே வாடின இவள் மார்வில் மாலையை வாங்கி, உம்முடைய மார்வில் செவ்விமாறாத மாலையைக் கொடுக்கிறிலீர். q அவ்வண்டுகளுக்கு என்ன கண்ணீரைக் கண்டு கொடுக்கிறீர்? திவளுகை - r படிகை, r$_2$ அசைகை, r$_3$ ஒளி விடுகை இவையித்தனையும் சொல்லக்கடவது. s (என) இவை என்னென்பினா? (t தவள வண்ணர் t$_2$ தகவுகளே) u " ஶுத்$_3$த$_4$ஸ்வப$_4$ாவரான உம்முடைய தகவுகள் எங்கே

அ— k.l ''தன - கண்ணநீர் கொண்டாள்'' இத்யேதாவந்மாத்ரஸ்ய ப்ரத$_2$மம் ப$_4$ாவமாஹ (ஆநந்த$_3$ாஶ்ரு இதி) யத்$_3$வா, ''குவளையொண்கண்'' என்று விஶேஷித்து, '' நீர்கொண்டாள் '' என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (ஆநந்த$_3$ாஶ்ரு இத்யாதி$_3$) k$_2$.m ''தன'' என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (இக்கண்ணுக்கு இத்யாதி$_3$) n ஶப்$_3$த$_3$ார்த்த$_2$மாஹ (தன்னுடையவாய் இத்யாதி$_3$) n$_2$ குவளை - நீலோத்பலம். o.p '' வண்டுதிவளும் '' என்று அவன்மாலையில் செவ்வி சொல்லுகையால் இவளது செவ்வியில்லாத மாலை என்னுமிடம் ஸித்$_3$த$_4$மென்று திருவுள்ளம்பற்றி அருளிச்செய்கிறார் (விரஹஜ்வரத்தாலே இத்யாதி$_3$) k,q ''கண்ணநீர் கொண்டாள்'' என்றதைப்பற்ற ப$_4$ாவம் (அவ்வண்டுகளுக்கு இத்யாதி$_3$) o, q யத்$_3$வா, (அவ்வண்டுகளுக்கு) இது-வண்டின் தாத்பர்யம். செவ்விக்காக விஶேஷணாந்தரமுமாமிறே. r படிகை - அவகா$_3$ஹிக்கை. r$_2$ அசைகை - சலிக்கை. r$_3$ ஒளிவிடுகை - நிரதிஶய ப்ரகாஶமாயிருக்கை. s ''(என) இவையென்னென்பினா? என்றது-எம்பார் நிர்வாஹாநுகு$_3$ணம் '' என்று அருளிச்செய்வர். ப$_4$ட்டர் நிர்வாஹத்திலும் கூடும். t,u,v ''தகவில்லை '' என்கிறவள், '' தவளவண்ணர் '' என்று விஶேஷிக்கிறதுக்குக் கருத்தை, வாஸ்தவமாகவும் உபாலம்ப$_4$மாகவும் இரண்டு வகையாக அருளிச்செய்கிறார் (ஶுத்$_3$த$_4$ஸ்வப$_4$ாவரான இத்யாதி$_3$ வாக்யத்$_3$வயத்தாலே) u முன்பு ஶுத்$_3$த$_4$ஸ்வப$_4$ாவருமாய் த$_3$யாவானுமாயிருக்கிற நீர், இப்போது ஶுத்$_3$த$_4$ஸ்வப$_4$ாவருமன்றிக்கே த$_3$யாஹீநராய்விட்டீரே என்று எம்பாருக்குக் கருத்து. s என-எங்குற்றன? என்றபடி. v ஶுத்$_3$த$_4$ஸ்வப$_4$ாவருமல்ல, த$_3$யாவானுமல்ல, என்று

ஜீ— k.l ''குவளையொண்'' என்ற விஶேஷணத்துக்கு ப$_4$ாவம் (ஆநந்த$_3$ாஶ்ரு இத்யாதி$_3$) k$_2$.m ''தன'' என்றதுக்கு ப$_4$ாவம் (இக்கண்ணுக்கு இத்யாதி$_3$) n ஶப்$_3$தா$_3$ர்த்த$_2$ம் (தன்னுடையவாய் இத்யாதி$_3$) n$_2$ குவளை-கருநெய்தல். o.p ''வண்டு திவளும்'' என்று-அவன்மாலையை விஶேஷிக்கையாலே, இவள்மாலையில் செவ்வியில்லாமை ஸித்$_3$த$_4$மென்று திருவுள்ளம்பற்றி அருளிச்செய்கிறார் (விரஹஜ்வரத்தாலே இத்யாதி$_3$) o,q ''வண்டு திவளும்'' என்ற விஶேஷணத்துக்கு ப$_4$ாவம் (வண்டுகளுக்கு இத்யாதி$_3$) s இவையென்னென்பின என்றது - எம்பார் நிர்வாஹத்திலே. t,u,v ''தகவில்லை'' என்கிறவள், ''தவளவண்ணர்'' என்று விஶேஷிக்கிறதுக்குக் கருத்தை வாஸ்தவமாகவும், உபாலம்ப$_4$மாகவும் இரண்டு வகையாக அருளிச்செய்கிறார் (ஶுத்$_3$த$_4$ஸ்வப$_4$ாவரான இத்யாதி$_3$ வாக்யத்$_3$வயத்தாலே) u முன்பு ஶுத்$_3$த$_4$ஸ்வப$_4$ாவருமாய் த$_3$யாவானுமாயிருக்கிற நீர், இப்போது ஶுத்$_3$த$_4$ஸ்வப$_4$ாவருமன்றிக்கே த$_3$யாஹீநருமாய்விட்டீர் என்று எம்பாருக்குக் கருத்து ; s என-எங்குற்றன ? என்றபடி ; (என்னென்பின) என்றது - முன்புத்தையில் க்ருபை இப்போது எங்கே போயிற்று ? என்றபடி. v ஶுத்$_3$த$_4$ஸ்வப$_4$ாவருமல்ல, த$_3$யாவானுமல்ல

**6. தகவுடை யவனே யென்னும்பின்னும்
மிகவிரும் பும்பிரான்! என்னும்என
தகவுயிர்க் கமுதே! யென்னும்உள்ளம்
உகவு ருகிநின் றுள்ளுளே.**

ஆ— 6. வ்யா:— (தகவு) இப்படி இவளுடைய ப்ரஸங்க3த்தாலே அவனுடைய க்ருபையை நினைத்து, பரமகாருணிகனே! என்று கூப்பிடும்; 'இப்படி க்ருபையையுடையவன் நம்மைக் கைவிடான்' என்று பார்த்துப் பின்னையும் மிகவும் ஆசைப்படும்; ஆசைப்பட்ட அப்போதே பெருமையாலே வந்த அவஸாத3த்தாலே நெஞ்சு உருகும்படி உருகிநின்று, கேட்கச் சொல்ல க்ஷமையல்லாமையாலே போய்த் தன்னுள்ளுளே பிரானே! என்றும், என்னுடைய போ4க்3யமென்றும் சொல்லாநிற்கும் என்கிறாள். 6.

ச—போயிற்றின?" என்று எம்பார் அருளிச்செய்யும்படி. v அன்றிக்கே, ப4ட்டர், v_2 "உம்மைப் போலே நாலு ஶிஷ்டர்களமையுமிறே அப3லைகள் குடிகெட" என்றார். 5.

அ—ப4ட்டர்; என - எப்படிபட்டன? என்று ஸ்வருபக்ஷேபம். v_2 "என தவளவண்ணர், என தகவுகள்" என்றாய் - என்ன ஶுத்3த4ஸ்வப4ாவர், என்ன தகவுகள் என்று விவக்ஷித்து ரஸோக்தியாகத் தாத்பர்யம் (உம்மைப்போலே இத்யாதி3) t_2 "தகவுகளே" இதி ப3ஹுவசநம் ப்ரயுஞ்ஜாநாயா:— அஸாத4ாரணபரிஜநவிஷயா காசித் க்ருபாஸ்தி; அஶ்ருபூர்ணமுகீ2விஷயா காசித் க்ருபாஸ்தி, அக்ரமப4ாஷிணீவிஷயா காசித் க்ருபாஸ்தி, ஆஸாம் க்ருபாஸாம் காஞ்சித3பி க்ருபாம் ந பஶ்யாமீதி ப4ாவ:. யத்3வா, "தகவுகள்" என்கிற பன்மையாலே, 1. "காருண்யோஶ்ருஶம்ஸ்யோ" இத்யாதி3ப்படியே - ஸாமாந்ய க்ருபையும், ஆஶ்ரிதவிஷயத்தில் க்ருபையும் சொல்லுகிறது. இவள் என்று தொடங்கி, அடைவே உரை அந்வயம். 5.

ஜீ—என்று ப4ட்டர்; என-என்னபடியாயிருக்கிறதென்று க்ஷேபோக்தி. v_2 "என தவளவண்ணர், என தகவுகள்" என்றாய்-என்ன ஶுத்3த4ஸ்வப4ாவர்! என்ன தகவுகள்! என்று விவக்ஷித்து ரஸோக்தியாக ப4ாவம் (உம்மைப்போலே இத்யாதி3) t_2 "தகவுகள்" என்கிற பன்மை, 1. "காருண்யே ஶ்ருஶம்ஸ்யோ" இத்யாதி3ப்படியே ஸாமாந்யவிஷயமாயும் ஆஶ்ரிதவிஷயமாயுமுள்ள க்ருபைகளைச் சொல்லுகிறது. க்ரமேணாந்வய:. 5.

ஆதே2— அஞ்சாம் பாட்டு. "இவள், இரவும் பகலும் வாய்வெருவிக்கொண்டு, தன்னுடைய குவளைப்பூப்போலே அழகிய கண்களிலே நீரைக்கொண்டாள்; வண்டுகள் படிந்து குளிர்ந்து அழகிய திருத்துழாயைக் கொடீர்; ஶுத்3த4ஸ்வப4ாவரான உம்முடைய க்ருபைகள் எங்கே போயிற்றோ?" என்கிறாள்—"இவள்" இத்யாதி3யால். 5.

ஒ— அவ:— ஆறும் பாட்டில் — நான் எம்பெருமானை குணஹாநி சொல்லிற்றும் பொறுக்கமாட்டாமை அவனுடைய தயாதிகுணங்களைப் பேசப்புக்கு, அந்த குணங் களிலே அழுந்தாநின்றாள் என்கிறாள்.

வ்யா:— (பின்னும் என்று தொடங்கி) இப்படி சொல்ல வாராதொழியச் செய்தேயும் மிகவும் விரும்பும்; அவன் பண்டு தனக்குப் பண்ணின உபகாரங்களை ஸ்மரித்து, பிரான்! என்னும். (எனதகவுயிர் என்று தொடங்கி) என் ஆத்மாவுக்கு நிரதிஶயபோக்யனானவனே! என்னும்; அந்த:கரணம் மிகவும் ஶிதிலமாம்படி தான் தளர்ந்துநின்று; (உள்ளுளே) ஹ்ருதயத்திலே செல்லுகிற வ்யஸநம் வாசாம கோசரம். 6.

ப— 6. அவ:— அநந்தரம், தன்னிலே ஶிதிலையாய், உம்முடைய போக்யதாதி ஶயத்தைப் பேசி வாய்புலற்றாநின்றாள் என்கிறாள்.

உள்ளம்—தன் நெஞ்சு, உக—அழியும்படி, உருகி—(ஸ்வரூபம்) நீராய்உருகி, உள்ளுளே—தன்னிலே தன்னிலே, நின்று—நின்று, தகவு—(என்னை புஜிப்பிக்கைக்கு அடியான) க்ருபாதிஸ்வபாவங்களை, உடையவனே—உடையவனே, என்னும்— என்னும், பின்னும்—அவ்வளவிலே நில்லாதே, மிக—மேன்மேலும், விரும்பும்— விரும்பும்படியான, பிரான் — உபகாரகனே, என்னும் — என்னும், எனது—என் னுடைய, அகவுயிர்க்கு — அந்தராத்மாவுக்கு, அமுதே — நித்யமான நிரதிஶய போக்யமே, என்னும்—என்னாநிற்கும்.

"மிக விரும்பும்" என்று - தன்னை அவன் விரும்பினபடியாகவுமாம். 6.

இ— அவ:— ஆறும் பாட்டில் — நான் அவன் குணஹாநிசொல்ல, பொறாதே அவன் குணங்களைப் பேசப்புக்கு அதிலே அழுந்தாநின்றாள் என்கிறாள்.

வ்யா:— (தகவுடையவனே என்னும்) தயாகுணத்துக்கு ஊற்றுவாயான வனே! என்னும். (பின்னும் மிக விரும்பும்) இப்படி சொல்லாநிற்க, வாரா தொழியச்செய்தேயும் மிகவும் ஆதரியாநின்றாள். (பிரான் என்னும்) தாயார் குணஹாநி சொல்ல இடமறும்படி, இவ்வாபத்திலே உதவினாரைப்போலே பிரான்! என்னாநின்றாள். முன்பு பண்ணின உபகாரத்தை நினைத்துச் சொல்லு கிறாளாகவுமாம். (எனதகவுயிர்க்கு அமுதே என்னும்) அகவுயிர் - ஆத்மா. என்னுடைய ப்ரத்யகாத்மாவுக்கு நிரதிஶயபோக்யனானவனே! என்னும். போகத் தஶையில் சொல்லுமவையெல்லாம் சொல்லாநின்றாள். (உள்ளமுக உருகிநின்று) அகவாயிருந்தபடியென்? என்னில்; மநஸ்ஸ நீராய் உருகும்படி உருகிநின்ற யிற்றுச் சொல்லுகிறது. (உள்ளுளே) பரிச்சேதிக்கலாம் அளவு இது; மேல் வாசாமகோசரம். "உள்ளுளே உருகிநின்று" என்பாரும் உண்டு. 6.

ஈ— வ்யா:— ஆறும் பாட்டு. a இவள் அவஸாத3த்தைக்கண்ட திருத்தாயார் a1 "நிர்த்3யர்" என்றாள்; இவள் அதுபொறாதே, "தகவுடையவனே !" என்று அத்தை நிரூபக மாகச் சொல்லாநின்றாள் என்கிறாள். (b தகவுடையவனே என்னும்) c கெடுவாய்! c1 ஆகரத்தில் தகவு c2 மறுக்குமோ? நம் குற்றங்காண் என்னாநின்றாள். d "'தகவில்லை' என்றவள் வாயைப் d1 புதைத்தாற்போலே வந்து தோற்றுவதே!" என்று அவன் வந்தால் பண்ணும் விருப்பத்தைப் பண்ணாநிற்கும். (பின்னும் மிக e விரும்பும்) f பூ4ாவநாப்ரகர்ஷம் இருக்கிறபடி.

அ— ஆறும் பாட்டு. (தகவுடையவனே இத்யாதி3) "நான் அவன் கு3ணஹாநி சொல்ல, பொறாதே அவன் கு3ணங்களைப் பேசப்புக்கு அதிலே அழுந்தாநின்றாள்" என்று பாட்டுக்கு அவதாரிகை.

a பத3ாவதாரிகை அருளிச்செய்கிறார் (இவள் அவஸாத3த்தை இத்யாதி3 வாக்யத்3வயத் தாலே) a1 (நிர்த்3யரென்றாள்) என்றது-"என தவளவண்ணர் தகவுகள்" (5) என்றத்தைப்பற்ற c நிரூபகமாகச்சொல்லும் ப்ரகாரத்தை அருளிச்செய்யாநின்றுகொண்டு, பூர்வம் வாராமைக்கு ஸ்வாபராத4மே ஹேது என்கிறாள் என்று அருளிச்செய்கிறார் (கெடுவாய் இத்யாதி3) கெடுவாய்-வார்த்தைப்பாடு. c1 ஆகரத்தில்-உ3திலில். c2 மறுக்குமோ-வற்றுமோ? 1. "க்3யாத: ப்ராஜ்ஞ: க்ருதஜ்ஞஶ்ச ஸாநுக்ரோஶஶ்ச ராக4வ:। ஸத்3வ்ருத்தோ நிரநுக்ரோஶ: ஶங்கே மத்3பா4க்3யஸங்க்ஷயாத்॥" 2. "ஸமர்த்2ோவபி தௌ யந்மாம்" இத்யநுஸந்தே4யம். b "தகவுடையவனே" இத்யேதத்-ஸம்போ3த4நஞ்ச, "க்ருபாவானே!" இதிவத்; ஸாவத4ாரண நிர்தே3ஶஶ்ச ப4வதி. d அவன் வாராதிருக்கச்செய்தே மிக விரும்புகைக்கு ஹேது அருளிச்செய்கிறார் (தகவில்லை இத்யாதி3) e விருப்பமாவது-உபசரிக்கையிறே. அதுதான் ஸந்நிதா4நத்திலே செய்யுமதொன்று; அதுசெய்கையாவது-A பூசும் சாந்தும் A புனையும் கண்ணியும் முதலானவற்றைச் சேர்க்கை. d1 புதைத் தாற்போலே-ஆச்சா2தி3த்தாற்போலே. f நாऽऽக3த: கில, க3தோமேவம் கரோதீத்யத்ராஹ (பா4வநா ப்ரகர்ஷம் இதி) உருவெளிப்பாட்டாலே என்றபடி.

ஜீ— ஆறும் பாட்டு. (தகவு இத்யாதி3) "நான் அவன் கு3ணஹாநி சொல்ல, பொறாதே அவன் கு3ணங்களைப் பேசப்புக்கு அதிலே அழுந்தாநின்றாள்" என்று இப்பாட்டுக்கு அவதாரிகை.

a பத3ாவதாரிகாமாஹ (இவள் அவஸாத3த்தை இத்யாதி3 வாக்யத்3வயேந) a1 (நிர்த்3யர் என்றாள்) என்றது-"என தவளவண்ணர் தகவுகளே"(5)என்றத்தைப்பற்ற. c நிரூபகமாகச்சொல்லும் ப்ரகாரத்தை அருளிச்செய்யாநின்றுகொண்டு. வாராமைக்கு அடி ஸ்வாபராத4ம் என்கிறாள் என்று அருளிச்செய்கிறார் (கெடுவாய் இத்யாதி3) கெடுவாய் என்றது வார்த்தைப்பாடு. c1 ஆகரத்தில்-உ3திலில்; உத்பத்தி ஸ்தா2நத்தில் என்றபடி. c2 மறுக்குமோ-வற்றுமோ? 1. "க்3யாத: ப்ராஜ்ஞ: க்ருதஜ்ஞஶ்ச" 3. "மமைவ து3ஷ்க்ருதம் கிஞ்சித்" இத்யாதி3 அநுஸந்தே4யம். b "தகவுடையவனே" என்கிற இது-"க்ருபாவானே!" என்கிறாப்போலே ஸம்போ3த4நமுமாம்; ஸாவத4ாரண நிர்தே3ஶமுமாம். d அவன் வாராதிருக்கச்செய்தே விரும்புகைக்கு ஹேது அருளிச்செய்கிறார் (தகவில்லை இத்யாதி3) e விருப்பமாவது - பரிசரிக்கையிறே; அதுதான் ஸந்நிதா4நத்திலே செய்யுமதொன்று; அதுசெய்கையாவது-A பூசும் சாந்தும் A புனையும் கண்ணியும் முதலானவற்றைச் சேர்க்கை. d1 புதைத்தாற்போலே - மூடினாற்போலே. f ஆனால் அவன் வந்தானோ? என்ன (பா4வநேத்யாதி3) உருவெளிப்பாட்டாலே என்றபடி.

A.4-3-2.

ஈ— (பிரான் என்னும்) g பெற்ற தாய்க்கு அவகாஶம் வையாதே வந்து தோற்றுவதே! இதென்ன உபகாரந்தான்! என்னும். (h எனதகவுயிர்க்கு h₂ அமுதே என்னும்) i என்னுடைய ப்ரத்யகா₂த்மாவுக்கு போ₄க்₄யனானவனே! என்னும். j நித்யவஸ்து அழியாமல் நோக்கும் அம்ருதமாயிற்று j₂ இது. k போ₄க₃த₂ஶையில் சொல்லுமவை யெல்லாம் சொல்லாநின்றாள்.

(l உள்ளம் உக உருகிநின்று) m உள்ளென்பது-மேல். n அமூர்த்தமானது மூர்த்தி ப₄வித்து உருகி த்₃ரவீபூ₄தமாய் மங்கிப்போகாநின்றது. o"உள்ளம் உகவுருகிநின்று தகவுடையவனே என்னும், பின்னும் மிக விரும்பும், பிரான் என்னும், எனது

அ— g விஶ்லேஷ வேளையிலே இவளுக்குப் பண்ணின உபகாரம் ஏதென்ன (பெற்றதாய் இத்யாதி₃) h "எனது அகவுயிர்க்கு" இதி பத₃ச்சே₂த₃: ; அகவுயிரென்று ப்ராணவாயுவை வ்யாவர்த்திக்கிறது. h₂,i,j அம்ருதம், போ₄க்₄யமுமாய், தா₄ரகமுமாயிறே இருப்பது ; இங்கே இரண்டும் விவக்ஷிதம் என்கிறார் (என்னுடைய இத்யாதி₃யாலும், நித்யவஸ்து இத்யாதி₃யாலும்) j₂ "உயிர்க்கமுதே" என்கையாலே-தே₃ஹத்தைப் பூண்கட்டுகிற அம்ருதத்தை வ்யாவர்த்திக்கிறது என்னுமிடம் தோற்ற அருளிச்செய்கிறார் (இது) என்று. k "பிரான் என்னும், எனதகவுயிர்க்கு அமுதே என்னும்" இத்யுப₄யஞ்ச உபலக்ஷணமித்யபி₄ப்ராயேண உப₄யப₃லிதமாஹ (போ₄க₃ த₂ஶையில் இதி).

n அமூர்த்தம் - அஸ்பர்ஶம். o (உருகிநின்று - உருகி உள் நின்று தகவுடையவனே இத்யாதி₃) அந்வயம் என்றபடி. m இவ்வந்வயத்திலே, உள்நின்று என்றது-மேல்நின்று என்றும். உருகினபின்பு த₄ரித்துநின்று என்று கண்டுகொள்வது ; o₂ உள்ளோடுகிறது இத்யத்₄யாஹார்யம். o யத்₃வா, உள்ளம்-மநஸ்ஸு, உக - உக்குப்போம்படி ; ஶிதி₂லமாம்படி. உருகி-த்₃ரவீபூ₄தமாய் நின்று, தகவுடையவனே என்னும் இத்யாதி₃; o₂,p,q உள்-உள்ளோடுகிறது. உளே-உள்ளேதானே;

ஜீ— g விஶ்லேஷ வேளையில் பண்ணின உபகாரம் ஏதென்ன (பெற்ற தாய் இத்யாதி₃) h "எனது அகவுயிர்க்கு" என்று பத₃ச்சே₂த₃ம்; "அகவுயிர்" என்று-ப்ராணவாயுவை வ்யாவர்த்திக்கிறது. h₂,i,j அம்ருதம் போ₄க்₄யமுமாய் தா₄ரகமுமாயிறே இருப்பது; இங்கே இரண்டும் விவக்ஷிதம் என்கிறார் (என்னுடைய இத்யாதி₃யாலும், நித்யவஸ்து இத்யாதி₃யாலும்) j₂ "உயிர்க்கமுதே" என்கை யாலே - தே₃ஹத்தைப் பூண்கட்டுகிற அம்ருதத்தை வ்யாவர்த்திக்கிறது என்னுமிடம் தோற்ற அருளிச்செய்கிறார் (இது) என்று. k கீழ் எல்லாவற்றுக்கும் ப₂லிதம் (போ₄க₃த₂ஶையில் இத்யாதி₃)

l,m (உள்ளென்பது மேல் என்று) இதுக்கு அநுகு₃ணமாக "உள்ளம் உக உருகிநின்று" என்றதுக்கு-மேன்மேலென உருகிநின்று என்று ஓர் அர்த்த₂ம் கண்டுகொள்வது. n "உள்ளம்" என்பதுக்கு ஹ்ருத₃யபரமாக அர்த்தா₂ந்தரம் (அமூர்த்தமானது இத்யாதி₃) அமூர்த்தம்-அஸ்பர்ஶவத்₃த்₃ரவ்யம். p,r இதுக்குச்சேர "உள்ளுள்" என்றதுக்கும் அர்த்தா₂ந்தரம் (உள்ளுளே உருகி நின்று என்பாரும் உண்டு) என்று; அதாவது - மேன்மேலென என்றபடி. இந்தப் பக்ஷத்திலே, "உள்ளுளே உள்ளம் உக உருகிநின்று-தகவுடையவனே என்னும் இத்யாரப்₄ய, அமுதே என்னும்" இத்யந்வய:. m,o,p "உள்ளென்பது மேல்" என்ற பக்ஷத்தில் அந்வயம் காட்டுகிறார் (உள்ளமுக உருகிநின்று இத்யாதி₃) o₂,p,q (உள்ளோடுகிறது உள்ளுளே இதி) உள்-உள்ளோடுகிறது, உளே-

**7. உள்ளு ளாவி யுலர்ந்துலர்ந்தென
வள்ளலே! கண்ணனே! யென்னும்பின்னும்
வெள்ளநீர்க் கிடந்தாய்! என்னும்என
கள்விதான் பட்ட வஞ்சனையே.**

ஈ—அகவுயிர்க்கமுதே என்னும்; இது, நாம் பேச்சுக்கொண்டு அறிந்த அம்ஶம்; o, உள்ளோடுகிறது—p (உள்ளுளே) q வாசாமகோ₃சரம். r "உள்ளுளே உருகிநின்று" என்பாருமுண்டு. 6.

அ—ஆகையாலே வாசாமகோ₃சரம் என்றபடி. p (உள்ளுளே இத்யாதி₃) l,p உள்ளம், உள்ளுளே-உள்ளேயுள்ளே; மேல்மேலென என்றபடி; o (உக உருகிநின்று தகவுடையவனே இத்யாதி₃) அந்வயம் என்றபடி. m உள்-மேலும், மனமும், இடமுமாகையாலே, இவ்விடத்தில் மேலென்கிறத்தைச் சொல்லுகிறது என்கிறார் (உள்ளென்பது மேல்) என்று; m,r உள்ளென்பது மேல் என்றது-"உள்ளுளே" என்கிற வாக்யத்துக்குப் பூர்வம் படி₂தமானால், "உள்ளுளே" என்றதுக்கு-மேன்மேலென என்று இரண்டாம் அர்த்த₂ம் அருளிச்செய்வாராக, ஏற்கவே (உள்ளென்றது மேலென்கிறார்) என்று ஸங்க₃தி; அன்றிக்கே, உள்ளென்பது மேலென்ற பூர்வபடி₂த வாக்யம்-"உள்ளுளே" என்ற வாக்யத்துக்கு அநந்தரம் அநுஸந்தி₄க்கவுமாம். l,m அன்றிக்கே, ப்ரத₂ம பக்ஷத்திலே "உள்ளமுகவுருகி" என்றது-மேன்மேலென உகவுருகி என்று அர்த்த₂மாக்கி, தந்நிர்வாஹார்த்த₂ம் (உள்ளென்பது மேல்) என்கிறார் என்றும் சொல்லுவர்; இப்போது "உள்ளம்" என்கிறது-உள்ளென்றுக்குகைக்கு ஸ்வாரஸ்யமில்லை. "உள்ளமுகவுருகி-உள்ளுளேநின்று தகவுடையவனே என்னும் என்று தொடங்கி, எனதகவுயிர்க்கமுதே என்னும்" என்று உரை அந்வயம். 6.

ஜீ—உள்ளேதானே; ஆகையால் வாசாமகோ₃சரம் என்றபடி. ஆக, இப்பாட்டுக்கு இரண்டுவித₄ம் அந்வயம் கண்டுகொள்வது. l "உள்ளம்" என்றதுக்கு-மேன்மேலென என்றும், மநஸ்ஸென்றும் அர்த்த₂த்₃வயம். p "உள்ளுளே" என்றதுக்கும்-உள்ளோடுகிறது உள்ளேதானே என்றும், மேன்மேலென என்றும் அர்த்த₂த்₃வயம். l "உக-உக்குப்போம்படி; ஶிதி₂லமாம்படி. உருகி-த்₃ரவீபூ₄தமாய், நின்று-த₄ரித்துநின்று" என்று ஶப்₃தா₃ர்த்த₂ம். m,r "உள்ளென்பது மேல்" என்ற வாக்யம்-(உள்ளுளே உருகிநின்று என்பாருமுண்டு) என்ற வாக்யாநந்தரம் படி₂தமானாலும், கீழ்ச்சொன்னபடியே அர்த்த₂ம் அநுஸந்தே₄யம். 6.

ஆதே₃— ஆறும் பாட்டு. "தகவில்லையென்னப் பொறுமையாலே, தகவுடையவனே என்னுநின்றாள்; பின்னையும் மிகவும் தகவுபெற்றாற்போலே ஆத₃ரியாநின்றாள்; இத்த₃ஶையிலும் இப்படி சொல்லப்பண்ணின உபகாரகனே! என்னுநின்றாள்; என்னுடைய அந்தராத்மாவுக்கு அம்ருதம்போலே போ₄க்₃யனானவனே! என்னுநின்றாள்; ஹ்ருத₃யம் மிகவும் உருகி நின்று உள்ளோடுகிற வ்யாபாரம் உள்ளேயாய் வாசாமகோ₃சரமாயிராநின்றது" என்கிறாள் — "தகவு" இத்யாதி₃யால். 6.

ஆ— 7. வ்யா:— (உள்ளுளாவி) எம்பெருமானைப் பிரிகையாலே பரிதப்தையாய், அந்தப் பரிதாபத்தைப் பொறுக்கமாட்டாமையாலே, விடாய்பட்டார் "தண்ணீர் தண்ணீர்" என்னுமாபோலே 'என் வள்ளலே! என் கண்ணனே!' என்னும்; பின்னும் 'வெள்ளநீர்க்கிடந்தாய்!' என்னும்; எம்பெருமானையுங்கூட வசீகரிக்கும் அழகுடையளான இவள் அவனுடைய கு₄ணங்களிலே இங்ஙனே அகப்பட்டாள் என்கிறாள். 7.

ஒ— அவ:— ஏழாம் பாட்டில் — இவளவஸாத₃த்தையும், அவன் தன் கு₃ணங்களாலே இவளை வஞ்சித்தபடியையும் சொல்லுகிறாள்.

வ்யா:—(உள்ளுள் என்று தொடங்கி) பூ₄ர்வபூ₃ந்த₄த்தாலே வந்த நோவாகையாலே, ஆத்மா உள்ளே மிக உலர்ந்து, தனக்கு தா₄ரகமாக அவனுடைய ஔதா₃ர்ய பூ₄ர்வ்யதைகளைச் சொல்லாநிற்கும். (பின்னும் என்று தொடங்கி) தன்னுடைய விடாயாலே, பின்னையும், நீர்வெள்ளத்திலே கண்வளர்ந்தருளினபடியைச் சொல்லாநிற்கும்; என்னுடைய அதிசதுரையான இவள் அவனைப் படுத்தும் பாட்டைத் தான் படுவதே! 7.

ப— 7. அவ:— அநந்தரம், "அபேக்ஷித்தார்க்கு உபகரிக்க அணித்தாக வர்த்திக்கிறவனே!" என்னாநின்றாள் என்கிறாள்.

என கள்வி—எனக்கு (தன் நெஞ்சில் விகாரம் தோன்றுதபடி மறைக்கும்) களவையுடைய இவள், **தான் பட்ட**—தான் அகப்படும்படி அவன் செய்த, **வஞ்சனை**—வஞ்சனைகளிருந்தபடி, **உள்ளுள்**—ஹ்ருத₃யஸ்தா₂நத்துக்குள்ளே நிற்கிற, **ஆவி**—(அஶோஷ்யமான) அந்தராத்மாவானது, **உலர்ந்துலர்ந்து**—உலர்த்திமேல் உலர்த்தியாம்படியாய், **என**—எனக்கு உன்னை முற்றூட்டாகத் தந்த, **வள்ளலே**—மஹோதா₃ரனே! **கண்ணனே** — (அதுதான் உன்பேறும்படியான தாழ்ச்சியையுடைய) க்ருஷ்ணனே! **என்னும்**—என்னும்; **பின்னும்**—அதுக்குமேலே, (அவதார கந்த₃மாம்படி அணித்தாக) **வெள்ளநீர்**—பரிபூர்ண ஜலமான கடலிலே, **கிடந்தாய்**—கண்வளர்ந்தருளினவனே!, **என்னும்**—என்னும். அப்படுக்கை தனக்குறுப்பென்று இருக்கிறாள். 7.

இ— அவ:— ஏழாம் பாட்டில் — இவளவஸாத₃த்தையும், இவள் அவன் கு₃ணங்களாலே வஞ்சிக்கப்பட்டபடியையும் சொல்லுகிறாள்.

வ்யா:— **(உள்ளுளாவி)** ஆந்தரமான மநஸ்ஸுக்கு தா₄ரகமான ஆத்மா சருகாய்வருகிறபடி. **(உள்ளுள் ஆவி)** அந்த:கரணத்துக்கு அவ்வருகான ஆத்மா. "அஶோஷ்யம்" என்கிறதுவும் போயிற்று என்கிறாள். பூ₄ர்வபூ₃ந்த₄மடியாக வந்த நோயாகையாலே, குருத்துவற்றுக உலர்ந்துசெல்லாநிற்கை. **(என வள்ளலே கண்ணனே என்னும்)** தனக்கு தா₄ரகமாக அவனுடைய

Released by Maaran's Dog ,Toronto , Canada

ஈ—ஔதா3ர்ய பூ4வ்யதைகளைச் சொல்லாநின்றாள். "அதிப்ராவண்யம் ஆகாது" என்று ஜநநி சொன்ன ஹிதமும் நெஞ்சிற்படாதபடி என்னை அநந்யார்ஹை ஆக்கினவனே! அவ்வளவன்றிக்கே, உன்னை எனக்குக் கையாளாகத் தந்தவனே! (பின்னும்) அதுக்குமேலே. (வெள்ளநீர்க் கிடந்தாய் என்னும்) வந்து அவதரித்து, பரமபத3த்தே றப்போகையன்றிக்கே, 1. "कृत्वा भारावतरणम्" (க்ருத்வா பா4ராவதரணம்) அவஸரப்ரதீக்ஷனாய்க்கொண்டு திருப்பாற்கடலிலே கண்வளர்ந்தருளுகிறவனே! இது இவளுக்கு ஒரு படுக்கையிலே சாய்ந்தாற்போலே யிருக்கிறது. 2. "तापार्तो जलशायिनम्" (தாபார்த்தோ ஜலஶாயிநம்). (என கள்வி) தனக்கு ஆற்றாமையுண்டானாலும் தான் அவிக்ருதையாய், அவனை விக்ருதனாக்கவல்ல ஸ்த்ரீத்வத்தையுடையவள். (தான் பட்ட) அத்தலை இத்தலையாய், அவன் அவிக்ருதனாய் இவளைத் தோற்பிக்கும்படியாவதே! (வஞ்சனையே) பெரும்படையுடையாரை அளவுடையார் வெல்லுவது வஞ்சனையாலேயிறே; நேர்கொடு நேரே ஜயமன்று என்கிறாள். 7.

ஈ— அவ:— ஏழாம் பாட்டு. a தன் நெஞ்சில் ஒடுகிறது பிறர் அறியாதபடி அடக்கமுடைய இவள், வாய்விட்டுக் கூப்பிடும்படி இவனை வஞ்சித்தான் என்கிறாள்.

வ்யா:— (b உள்ளுளாவி) c ஆந்தரமான மநஸ்ஸுக்கு தா4ரகமான ஆத்மா சருகாய்வருகிறபடி. d 3. "अच्छेद्योऽयमदाह्योऽयमक्लेद्योऽशोष्य एव च" (அச்சே2த்3யோऽயமதா3ஹ்யோऽயமக்லேத்3யோऽஶோஷ்ய ஏவ ச) என்று - அஶோஷ்யம் என்று

அ— ஏழாம் பாட்டு. (உள்ளுளாவி இத்யாதி3) a "என கள்வி தான்பட்ட வஞ்சனை" என்றதைக் கடாக்ஷித்து அவதாரிகை (தன் நெஞ்சில் இத்யாதி3).

b,c உள்-ஆந்தரமான மநஸ்ஸு; அதுக்கு, உள்-தா4ரகமான, ஆவி-ஆத்மா என்றபடி. யத்2வா, உள் - ஆந்தரமான, உள் - மநஸ்ஸு; ஆவி - தத்3தா4ரகமான ஆத்மா என்றபடி. d "சருகாகைக்கு யோக்3யதையில்லை" என்று ஶாஸ்த்ர ஸித்3த4மான ஆகாரம் ப4க3வத்3 விஶ்லேஷத்தாலே நிரஸ்தமாயிற்று என்று அருளிச்செய்கிறார் (அச்சே2த்3யோऽயமித்யாதி3)

ஜீ— ஏழாம் பாட்டு. (உள்ளுளாவி இத்யாதி3) a "என கள்வி தான்பட்ட வஞ்சனையே" என்றத்தைக் கடாக்ஷித்து அவதாரிகை (தன் நெஞ்சில் இத்யாதி3).

b,c உள்-ஆந்தரமான, உள்-மநஸ்ஸுக்கு, ஆவி-தா4ரகமான ஆத்மாவென்று ஶப்3தா3ர்த்த2ம். இரண்டாம் உள் - மநோவாசி. d "அஶோஷ்யம்" என்று நிற்க, "உலர்ந்து" என்னலாமோ? என்ன (அச்சே2த்3யோऽயம் இத்யாதி3) கீ3தாஸு த்3விதீயே—4. "நித்யஸ்ஸர்வக3தஸ் ஸ்தா2ணு ரசலோऽயம் ஸநாதந:" இத்யுத்தரார்த்த2ம். e ஶரீரம் முற்பட உலர்ந்து, அநந்தரம் ஆவி உலர

ஶ்ரீ— d3. (ஏழாம் பாட்டு) (உள்ளுளாவி உலர்ந்துலர்ந்து) भगवद्गीतासु द्वितीये— "अच्छेद्योऽयमदाह्योऽयमक्लेद्योऽशोष्य एव च। नित्यस्सर्वगतस्थाणुरचलोऽयं सनातनः॥ २४॥"

ஈ—சொல்லுகிற இதுவும் போயிற்று என்கிறுள். e பூர்வபந்தமடியாக வருகிற நோயாகை யாலே அகவாயே பிடித்து e₂ வெந்துகொண்டு வருமாயிற்று. f விடாயர் f₂ கற்பூரநிகரம் வாயிலிடுமாபோலே—(g என வள்ளலே கண்ணனே என்னும்) h இவ்வளவான ஆர்த்தி களிலே வந்து உன்னை எனக்குக் கையாளாகத் தருமவனே! என்ருநின்ருள்.

i அதுக்குமேலே, i₂1. "तापार्तो जलशायिनम्" (தாபார்த்தோ ஜலஶாயிநம்) என்று, என் விடாய்க்கு உதவத் திருப்பாற்கடலிலே வந்து சாய்ந்தருளிற்றே! என்னும். j இக்கிடை, இவளுக்கு j₂ ஒரு படுக்கையிலே சாய்ந்தாற்போலே இருக்கிறதுகாணும்!

அ—e ஶரீரம் முற்படவுலர்ந்து ஆவியுலரவேண்டாவோ? என்ன (பூர்வபந்தம் இத்யாதி) e₂ வெந்துகொண்டு-தஹித்துக்கொண்டு. f.g "உலர்ந்துலர்ந்து" என்ற அநந்தரம், "என் வள்ளலே! கண்ணனே!" என்கையாலே தன்னுடைய தாஹத்துக்கு ஆப்யாயநமாக அவன் குணங்களைச் சொல்லுகிருள் என்கிருர் (விடாயர் இத்யாதி) f₂ கற்பூரநிகரம்-கற்பூரக்கட்டி. g.h பூர்வாந்தரம் (இவ்வளவான இத்யாதி)

i "வெள்ளநீர்க் கிடந்தாய்" என்றதுக்கு ப்ரயோஜநம் (அதுக்குமேலே இத்யாதி) j க்ருஷ்ணவதாரத்தை வேணுமாகில் "ஆர்த்திகளிலே வந்து உதவுமவன்" என்னலாம்; தூரஸ்தமான திருப்பாற்கடலிலே வந்து சாய்ந்தருளினத்தை-"தன் விடாய்க்கு உதவ வந்து சாய்ந்தான்" என்னக்கூடுமோ? என்ன அருளிச்செய்கிருர் (இக்கிடை இவளுக்கு என்று தொடங்கி) j₂ (ஒரு படுக்கையிலே சாய்ந்தாற்போலே) என்றவிடத்திலே—2. "பஹுவேதத் காமயாநஸ்ய ஶக்யமேதேந ஜீவிதும்। யதஹம் ஸா ச வாமோருரேகாம் தரணிமாஶ்ரிதௌ॥" என்ற ஶ்லோகம் அநுஸந்தேயம். (ஒரு படுக்கையிலே) என்றது பூர்வநாப்ரகர்ஷத்தாலே என்றபடி. ஸம்போதந ரூபமான அபரோக்ஷ நிர்த்தேஶத்தாலே-(ஒரு படுக்கையிலே) என்கிற அர்த்தம் தோற்றுகிறது என்றுமாம்.

ஜீ—வேண்டாவோ? என்ன (பூர்வபந்தம் இத்யாதி) f.g 'உலர்ந்துலர்ந்து' என்ற அநந்தரம், "என வள்ளலே! கண்ணனே!" என்றதுக்கு பூர்வம் (விடாயர் இத்யாதி) தன்னுடைய தாஹத்துக்கு ஆப்யாயநமாக குணங்களைச் சொல்லுகிருள் என்றபடி. f₂ கற்பூரநிகரம் - கற்பூர வுருண்டை. g.h பூர்வாந்தரம் (இவ்வளவான இத்யாதி).

i "வெள்ளநீர்க் கிடந்தாய்" என்றதுக்கு ப்ரயோஜநம் (அதுக்குமேலே இத்யாதி) i₂ (தாபார்த்த இத்யாதி) ஸ்ரீவிஷ்ணுதர்மே சத்வாரிம்ஶோऽத்யாயே—1. "அந்தகாரேऽதிதீவ்ரே ச நரஸிம்ஹமநுஸ்மரேத்। தரத்யகிலது:க்காநி தாபார்த்தோ ஜலஶாயிநம்। கருடத்வஜாநுஸ்மரணாத்விஷவீர்யம் ப்ரஶாம்யதி॥". j தூரஸ்தனாய்த் திருப்பாற்கடலிலே கிடந்தால் தனக்கு உதவினதாமோ? என்ன (இக்கிடை இத்யாதி) j₂ (ஒரு படுக்கையிலே சாய்ந்தாற்போலே) என்கிற விடத்திலே-2."பஹுவேதத் காமயாநஸ்ய ஶக்யமேதேந ஜீவிதும்। யதஹம் ஸா ச வாமோருரேகாம் தரணிமாஶ்ரிதௌ॥" என்கிற ஶ்லோகம் அநுஸந்தேயம். (ஒரு படுக்கையிலே சாய்ந்தாற்போலே) என்றது பூர்வநாப்ரகர்ஷத்தாலே என்றபடி.

ப்ர—i₂1. (பின்னும் வெள்ளநீர்க் கிடந்தாய்) श्रीविष्णुधर्मे चत्वारिंशोऽध्याये—"अन्धकारेऽतितीव्रे च नरसिंहमनुस्मरेत्। तरत्यखिलदुःखानि तापार्तो जलशायिनम्॥ गरुडध्वजानुस्मरणाद्विषवीर्यं प्रशाम्यति॥"

ஈ— (k என கள்வி) l தன் ஹ்ருதயத்தில் ஓடுகிறது பிறர் அறியாதபடி மறைத்துப் பரிமாறக்கடவ இவள் படும்பாடே இது! (m தான் பட்ட) n1. "न जीवेयं क्षणमपि" (ந ஜீவேயம் க்ஷணமபி) என்கிற தான் அவிக்ருதனாய், இவள் விக்ருதையாவதே! (o வஞ்சனை) p அளவுபடைக்குப் p_2 பெரும்படை தோற்பது வஞ்சநத்தாலேயிறே. q பகலை இரவாக்கியும், "ஆயுதமெடேன்" என்று எடுத்தும் செய்த செயல்போலே இவளை வஞ்சித்திரித்தனை. 7.

அ— k,l "கள்வி" என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (தன் ஹ்ருதயத்தில் இத்யாதி) k,m,o கள்வி தான் பட்ட வஞ்சனை, என-என்னென்பதாயிருந்தது என்று அந்வயித்து. இத்தாத்பர்யம் என்று கண்டு கொள்வது. m,n "பட்ட வஞ்சனை" என்ன அமையுமிறே; "தான்" எனவேண்டுவானென்? என்ன (ந ஜீவேயம் இத்யாதி) 1. "அஸிதேக்ஷணாம்"—கண்ணழகின் நசையாலே முடிய வொட்டுகிறதில்லைகாணும்! o,p இவள் விக்ருதையானால் இது வஞ்சனையாகவேணுமோ? என்ன அருளிச்செய்கிறார் (அளவுபடைக்கு இத்யாதி) அளவுபடை-அல்பஸேநை. p நாயகன் - அளவு படை. p_2 பெரும்படை-பிராட்டி; 2. "அஸிதேக்ஷணா" இதி சக்ஷுஸ்ஸௌந்தர்யம் ஹ்ருதி நிதாயோக்தம் (பெரும்படை இதி) 2. "துல்யசீலவயோவ்ருத்தாம்" இத்யாதி. "தன கேழி லொண் கண்ண நீர் கொண்டாள்"(10) இதி ஹ்யுச்யதே-3. "தஸ்ய யதா கப்யாஸம் புண்டரீக மேவமக்ஷிணீ" இத்யுச்யமாநலோசநே ச ஏதத்ஸத்ருசே ந பவத இதி ஹி தஸ்யார்த்த:. ஏதத் ஸர்வம்-"தான்" இத்யத்ர கூர்ப்பிதம். q அஹம் ததா வஞ்சக: கிம்? இத்யத்ராஹ (பகலை இரவாக்கி இதி) "வஞ்சனையே" என்ற ஏகாரம்-இது இருந்தபடியென்! என்று ஈடுபாட்டிலே. "என கள்வி தான்பட்ட வஞ்சனை - உள்ளுளாவி என்று தொடங்கி, வெள்ளநீர்க் கிடந்தாய் என்னும்" என்று உரை அந்வயம். 7

ஜீ— k,l "கள்வி" என்றதுக்கு பாவம் (தன் ஹ்ருதயத்தில் இத்யாதி) k,m,o கள்வி தான்பட்ட வஞ்சனை, என - என்னவாயிருந்தது என்று அந்வயித்துத் தாத்பர்யம் என்று கண்டுகொள்வது. m,n "பட்ட வஞ்சனை" என்ன அமைந்திருக்க, "தான்" என்றதுக்கு பாவம் (ந ஜீவேயம் இத்யாதி) ஸுந்தரகாண்டே ஷட்ஷஷ்டிதமே — 1. "சிரம் ஜீவதி வைதேஹீ யதி மாஸம் தரிஷ்யதி । ந ஜீவேயம் க்ஷணமபி விநா தாமஸிதேக்ஷணாம் ॥" o,p இவள் விக்ருதையானால் அது வஞ்சநமாகவேணுமோ? என்ன (அளவுபடைக்கு இத்யாதி) அளவுபடை - அல்பஸேநை. p நாயகன் - அளவுபடை. p_2 பிராட்டி - பெரும்படை; 2. "அஸிதேக்ஷணா" என்கிற - சக்ஷுஸ் ஸௌந்தர்யாதிக்யத்தைப் பற்ற (பெரும்படை என்றது) 2. "துல்யசீலவயோவ்ருத்தாம்" இத்யாதி. q அப்படி வஞ்சகனோ? என்ன (பகலை இத்யாதி) "வஞ்சனையே" என்ற ஏகாரம்- இது இருந்தபடியென்! என்று ஈடுபாட்டிலே. 7.

ப்ர—n1. (தான்பட்ட) सुन्दरकाण्डे षट्षष्टितमे—"इतस्तु किं दुःखतरं यदिमं वारिसंभवम्। मणिं पश्यामि सौमित्रे नहि पश्यामि जानकीम् ॥ ९ ॥ चिरं जीवति वैदेही यदि मासं धरिष्यति। न जीवेयं क्षणमपि विना तामसितेक्षणाम् ॥ १० ॥ नय मामपि तं देशं यत्र दृष्टा मम प्रिया। न तिष्ठेयं क्षणमपि प्रवृत्तिमुपलभ्य च ॥ ११ ॥"

8. வஞ்சனே! என்னும் கைதொழும்தன
நெஞ்சம் வேவ நெடிதுயிர்க்கும்விறல்
கஞ்சனை வஞ்சனை செய்தீர்உம்மைத்
தஞ்சமென் றிவள்பட் டனவே.

ஆ— 8. வ்யா:— (வஞ்சனே) உன்னுடைய கு₃ணங்களிலே என்னை அகப்படுத்தினவனே! என்னும்; பின்னைத் தன் திருவாயால் ஒன்றும் சொல்லமாட்டாமையாலே, தன் கையாலே தொழுதிருக்கும்; அப்போதே அவனைக் காணாமையாலே, தன் நெஞ்சம் வேவ நெடிதுயிர்க்கும்; உம்மை "தன்னுடைய ஆபத்துக்குத் துணை" என்று விஶ்வஸித்திருந்த இவளும், உமக்கு ப்ரதிகூலனான கம்ஸன் பட்டது படுவதே! என்கிறாள். 8.

ஒ— அவ:— எட்டாம் பாட்டில் — உம்மை அபாஶ்ரயமாகப் பற்றின இவள், ப்ரதிகூலர் பட்ட பாட்டைப் படக்கடவளோ? என்கிறாள்.

வ்யா:— (வஞ்சனே என்று தொடங்கி) கு₃ணசேஷ்டிதாதி₃களாலே என்னை வஞ்சித்தவனே! என்னும்; அதுவே உபகாரமாகத் தொழாநிற்கும்; மூன்மைமே உலர்ந்திருக்கிற நெஞ்சம் விரஹாக்₃நியாலே வேம்படி நெடுமூச்செறியும். 8.

ப— 8. அவ:— அநந்தரம், ஆஸந்ந ஜநங்களுக்கு அநுப₄வவிரோதி₄நிவர்த்தகரான உம்மை விஶ்வஸித்து இவள் பட்டபாடுகள் என்! என்கிறாள்.

வஞ்சனே — (உட்புகுந்தாரைப்போலே ப₄வ்யதையைக் காட்டி) வஞ்சித்தவனே! என்னும்—என்னும்; கைதொழும்—("அவ்வஞ்சநத்துக்குத் தொழவேண்டாவோ?" என்று ப்ரணயரோஷத்தாலே) கையெடுத்துத் தொழாநிற்கும்; (பூர்வ ஸம்ஶ்லேஷ ப்ரகாரத்தை நினைத்து) தன நெஞ்சம்—தன் நெஞ்சானது, வேவ—த₃க்₃த₄மாம்படி, நெடிது உயிர்க்கும்—நெடுமூச்செறியும்; விறல்—பெருமிடுக்கனான, கஞ்சனை—கம்ஸனை, வஞ்சனை செய்தீர்—அவன் வஞ்சனை அவனோடே போம்படி பண்ணினவரே! உம்மை — (மதுரையில் பெண்களுக்கு உதவின) உம்மை, தஞ்சமென்று—(தனக்குத்) தஞ்சமென்று, இவள்—இவள், பட்டன—பட்ட வெள்ளம், ஏ—என்!

இப்படி கரணத்ரயமும் ஶிதி₂லமாம்படி பண்ணவேணுமோ? என்று கருத்து. 8.

ஆதே₃— ஏழாம் பாட்டு. "உள்ளேயுள்ளே ப்ராணன் உலர்ந்துலர்ந்து, 'என்னுடைய பரமோதா₃ரனே! எனக்கு ஸுலப₄னே!' என்னாநின்றாள்; பின்னையும், 'எனக்கு அணித்தாக க்ஷீராப்₃தி₄யிலே கண்வளர்ந்தருளினவனே!' என்னாநின்றாள்; தன் ஹ்ருத₃யத்தில் ஓடுகிறது பிறர் அறியாதிருக்கிற இவள் பட்ட வஞ்சனை என்னவாயிருந்தது!" என்கிறாள் — "உள்ளுள்" இத்யாதி₃யால். 7.

இ— அவ:— ஏழாம் பாட்டில் — உம்மை அபாஶ்ரயமாகப் பற்றினவள் ப்ரதிகூலர் பட்டது படக் கடவளோ? என்கிருள்.

வ்யா:— **(வஞ்சனேயென்னும்)** தாயார் "வஞ்சகன்" என்னப்பொருதே, அதுதன்னையே குணமாகச் சொல்லுகிருள். குணசேஷ்டிதங்களாலே என்னை வஞ்சித்தவனே! அதாவது - தாயார் வார்த்தை கேட்டல், தானே மீளுதல் செய்யவொண்ணுதபடி அநந்யார்ஹையாக்கினபடி. **(கைதொழும்)** அந்த உபகாரத்துக்காகக் கைதொழாநின்ருள். **(தன நெஞ்சம் வேவ நெடிதுயிர்க்கும்)** இவள் "உபகாரகன்" என்னுங்காட்டில், விரஹம் விட்டு வையாதே; முன்பே உருகாநிற்கிற நெஞ்சம் விரஹாக்நியாலே தக்தமாம்படி நெடுமூச்செறியும்; 1. **"ततो मलिनसंवीतां राक्षसीभिस्समावृताम्। उपवासकृशां दीनां निःश्वसन्तीं पुनः पुनः॥"** **(ததோ மலிநஸம்வீதாம் ராக்ஷஸீபிஸ்ஸமாவ்ருதாம்। உபவாஸக்ருஶாம் தீநாம் நி:ஶ்வஸந்தீம் புந: புந:॥)**. **(விறல் கஞ்சனை வஞ்சனை செய்தீர்)** மிடுக்கையுடைய கஞ்சனை, அவன் நினைத்த நினைவு அவன்தன்னோடே போம்படி வஞ்சித்தீர்! ஆணுமாய், மிடுக்கனுமாய், எதிரியுமான அவன்பட்டது படுவதே, பெண்ணுமாய், அபலையுமாய் உம்மை உகந்தவள்! **(உம்மைத் தஞ்சமென்று)** அதஸ்மிந் தத்புத்திபண்ணி அந்தரப்பட்டாள். A "தஞ்சமாகிய தந்தைதாய்" என்னும் ஸர்வரக்ஷகனை காதுகரைச் சொல்லுமாபோலே சொல்லுகிருளிறே மகளுடைய தஶையைப் பார்த்து! **(இவள்)** விறலுக்கு எதிர்த்தலையான இவள். **(பட்டனவே)** எதிரிகளோபாதி முடியப்பெற்ருளல்லள்; ஸம்ஸாரிகளோபாதி அகலவிருக்கப் பெற்றிலள்; நித்யஸூரிகளோபாதி அநுபவிக்கப்பெற்றிலள்; எங்களைப்போலே, 2. **"तत्तस्य सदृशं भवेत्"** **(தத் தஸ்ய ஸத்ருஶம் பவேத்)** என்னுமளவில் இருக்கப்பெற்றிலள்; என் வழி வராதே உம்மைத் தஞ்சமாகப் பற்றின இவளை எத்தனைபடுத்த வேணுந்தான்! 8.

ஈ— அவ:— எட்டாம் பாட்டு. உம்மை அநுபவித்து ஸுகிக்கவைத்தீரல்லீர்; கம்ஸனைப்போலே முடித்துவிட்டீரல்லீர்; உம்மை "ரக்ஷகர்" என்றிருந்த இவள் படும் பாடே இது! என்கிருள்.

அ— எட்டாம் பாட்டு. (வஞ்சனே இத்யாதி) ஃ "தன நெஞ்சம் வேவ நெடிதுயிர்க்கும்; விறற்கஞ்சனை வஞ்சனை செய்தீர்! உம்மைத் தஞ்சமென்று இவள் பட்டனவே" என்றத்தைக் கடாக்ஷித்து அவதாரிகை (உம்மை இத்யாதி).

ஜீ— எட்டாம் பாட்டு. (வஞ்சனே இத்யாதி) ஃ "தன நெஞ்சம் வேவ" இத்யாரப்ய மேலெல்லாம் கடாக்ஷித்து அவதாரிகை (உம்மை இத்யாதி).

A 3-6-9.

ஈ— வ்யா:— (வஞ்சனே என்னும்) b தாயார் "வஞ்சித்தான்" என்னப் பொறுத்திலள்; c நான் "அல்லேன்" என்றாலும் தவிரவொண்ணாதபடி வஞ்சித்து உன் திருவடிகளிலே சேர்த்துக்கொண்ட உபகாரகனே ! என்னாநின்றாள்; d A தானொட்டி வந்து என் தனிநெஞ்சை வஞ்சித்து ஊனொட்டிநின்று என்னுயிரில் கலந்து இயலுமவனன்றோ. e இப்படி என்னையும் அறியாதே வஞ்சித்து உன் திருவடிகளிலே சேர்த்த உபகாரகனே ! என்னாநின்றாள். (கைதொழும்) வஞ்சித்த உபகாரத்துக்குத் தோற்றுத் தொழும்.

f தாயார் சொன்ன கு3ணஹாநிக்கு ஒரு பரிஹாரம் பண்ணினவாறே ஆற்றாமை போகாதே ; தன நெஞ்சம் வேவ f2 நெடுமூச்செறியாநிற்கும்; g 1. "ततो मलिनसंवीतां राक्षसीभिस्समावृताम्। उपवासकृशां दीनां निःश्वसन्तीं पुनः पुनः॥" (ததோ மலிநஸம்வீதாம் ராக்ஷஸீபி4ஸ்ஸமாவ்ருதாம் । உபவாஸக்ருஶாம் தீ3நாம் நி:ஶ்வஸந்தீம் புந: புந: ॥)

அ— b (தாயார் 'வஞ்சித்தான்' என்னப் பொறுத்திலள் இதி) மாதா வஞ்சநாம் தோ3ஷத்வேந அவதா4ர்ய, தாமுக்திம் அஸஹமாநா ஸதீ ஸ்வயம் வஞ்சநாமேவ உபகாரத்வேந ஆஹேத்யர்த்த2:. நநு, மாத்ருவத் புத்ர்யபி வஞ்சநாம் தோ3ஷத்வேநைவ ஆஹேதி ப4வது; கோ தோ3ஷ:? இதி சேந்ந; "அரக்கன் இலங்கை செற்றீருக்கே; இலங்கை செற்றவனே என்னும்" (3,4) "என தவளவண்ணர் தகவுகளே; தகவுடையவனே என்னும்" (5,6) இதி மாத்ரா தூ3ஷணத்வேந உக்தாநாம் வசஸாம் ப்ரத்யுத்தரத்வேந புத்ரீவசநப்ரகரணவிரோதா4த். c அது உபகாரமாம் ப்ரகாரத்தை அருளிச்செய்கிறார் (நான் அல்லேன் இத்யாதி3) d இவரை வஞ்சித்துச் சேரவிட்டுக் கொண்டானோ ? என்ன (தானொட்டி இத்யாதி3) c,e "நான் அல்லேன்" என்ற வாக்யவிவரணம் (இப்படி என்னையும் இத்யாதி3).

f புநருச்ச்2வாஸாநுபபத்திம் பரிஹரதி (தாயார் சொன்ன இதி) f2 நெடிதுயிர்க்கும்-தீ3ர்க்கோ4ச்ச்2வாஸம் பண்ணாநிற்கும். g பலகாலும் நெடுமூச்செறிகிறதுக்கு ஸம்வாத3ம் (ததோ மலிநஸம்வீதாம் இத்யாதி3) "நெடிதுயிராநிற்கும்" இதி வர்த்தமாநார்த்த2ம் ஶ்ருதி நித3ர்ஶநம் த்3ருஷ்டாந்தமாஹ (தத இத்யாதி3) என்னவுமாம். h,i வெட்டுப்பட்டு உலர்ந்ததன்றோ வேகிறது.

ஜீ— b,c அது எப்படி? என்ன (நான் அல்லேன் இத்யாதி3) வஞ்சநத்தை உபகாரமாகச் சொல்லுகையாலே என்றபடி. d அப்படி வஞ்சித்துச் சேர்த்துக்கொண்டானோ? என்ன (தானொட்டி இத்யாதி3) c,e "நான் அல்லேன்" இத்யாதி3வாக்யவிவரணம் (இப்படி என்னையும் இத்யாதி3).

f புநஶ்ச நெடுமூச்செறிவானென்? என்ன (தாயார்சொன்ன இத்யாதி3) f2 உயிர்க்கை-மூச்சுவிடுகை. g பலகாலும் நெடுமூச்செறிகிறதுக்கு ஸம்வாத3ம் (ததோ மலிந இத்யாதி3) ஸுந்த3ர

ப்ர— (எட்டாம் பாட்டு) g 1. (வஞ்சனே இத்யாதி3) (நெடிதுயிர்க்கும்) तत्र पञ्चदशे—"ततो मलिनसंवीतां राक्षसीभिस्समावृताम् ॥ १८॥ उपवासकृशां दीनां निःश्वसन्तीं पुनः पुनः। ददर्श शुक्लपक्षादौ चन्द्ररेखामिवामलाम् ॥ १९॥ मन्दप्रख्यायमानेन रूपेण रुचिरप्रभाम् ॥ १९½॥"

 A 1-7-7.

ஈ—h "உள்ளம் மலங்க" (4) என்று-வெட்டி விழுந்தபடி சொல்லிற்று; "உள்ளுளாவி உலர்ந்துலர்ந்து" (7) என்கிறவிடத்திலே - உலர்ந்தபடி சொல்லிற்று; இங்கே, (தன நெஞ்சம் வேவ) என்கையாலே - நெருப்புக் i கொளுந்தினாற்போலே சொல்லுகிறது. (j விறற்கஞ்சனை j2 வஞ்சனை செய்தீர்) k மிடுக்கனான கம்ஸனை அழியச்செய்தீர். l உம்மைத்தோற்பிக்க நினைத்தாரை நீர் தோற்பிக்குமவராயிருந்தீர். m ஆஶ்ரிதாநாஶ்ரித விப4ாக3மற உமக்கு இரண்டு இடத்திலும் m2 கார்யம் ஒன்றேயோ? (n உம்மைத் தஞ்சமென்று) o தஞ்சமல்லாதாரைத் தஞ்சம் என்றிருந்தால் சொல்லுமாபோலே சொல்லுவதே! p A"தஞ்சமாகிய தந்தை தாயொடு தானுமாய்" என்னும் ஸர்வரக்ஷகனை, கா4துகரைச் சொல்லுமாபோலே சொல்லுகிறாளிறே, மகள்த3ஶையைப் பார்த்து.

அ—என்ன; நெஞ்சின் நோவை பலகாலும் சொன்னத்தை - காஷ்ட2ஸமாதி4யாக (நி?)ரூபிக்கிறார் (உள்ளம் மலங்க என்று இத்யாதி3) இத்தால் - அச்சே2த்3யாதி3 ப்ரதிகோடியைச் சொன்னபடி. h(உள்ளம் மலங்க இத்யாதி3)த்3விதீயயோஜநாபி4ப்ராயம். i (கொளுந்தினாற்போலே சொல்லுகிறது) என்றது - கொளுத்தினாற்போலே இருக்கிறமையைச் சொல்லுகிறது என்றபடி. j,k ஶப்3த3ார்த்த2ம் (மிடுக்கனை இத்யாதி3) j.l "விறல்" இதி விஶேஷணம் ஹ்ருதி3 நித4ாயாஹ (உம்மைத் தோற்பிக்க நினைத்தாரை இதி) j2.m"வஞ்சனை செய்தீர்" என்றதுக்கு வாஸனை (ஆஶ்ரிதாநாஶ்ரித விப4ாக3மற இத்யாதி3) யத்3வா, m,n"உம்மைத் தஞ்சமென்று" இத்யாதி3ஞ்ச பராம்ருஶ்ந்நாஹ (ஆஶ்ரிதாநாஶ்ரித இதி) ஆஶ்ரிதராயிருக்கிற யஶோத3ாதி3களுக்குத் தோற்கையும், அநாஶ்ரிதர்களாயிருக்கிற கம்ஸாதி3களை ஜயிக்கையுமன்றோ உமக்கு ஸ்வப4ாவம்; இப்போது இரண்டு இடத்திலும் தோற்பிக்கையேயாய்விட்டதே என்றபடி. o (தஞ்சமல்லாதாரை இதி) ஏதத் வித்3த4 வ்யாக்2யாத்ருவாக்யம். p ரக்ஷகனாகையாலே கொடுமை சொல்லத் தேவையில்லை என்றும், அப்படிக் கொத்தவனைக் கொடுமை சொல்லுகைக்கு ஹேதுவையும் அருளிச்செய்கிறார் (தஞ்சமாகிய இத்யாதி3) n,o தஞ்சமல்லாதாரை என்றது - 'உம்மை'யின் தாத்பர்யம்.

q,r (ஒரு மஹாப4ாரதத்துக்கு) "இன்னபடி" என்னாதே, "பட்டன" என்ற ப3ஹுவசநத்துக்கு தாத்பர்யம். s...v மஹாப4ாரதம் என்றத்தைக் காட்டுகிறார் (ஸம்ஸாரிகளைப்போலே என்று

ஜீ-காண்டே3 பஞ்சத3ஶே. h,i நெஞ்சின் நோவைப் பலகாலும் சொன்னத்தை-காஷ்ட2ஸமாதி4யாக ரூபிக்கிறார் (உள்ளம் மலங்க என்று இத்யாதி3) இத்தால் அச்சே2த்3யத்வாதி3ப்ரதிகோடியைச் சொன்னபடி. i (கொளுந்தினாற்போலே சொல்லுகிறது) கொளுந்தினாற்போல் இருக்கிறமையைச் சொல்லுகிறது. j,k ஶப்3த3ார்த்த2ம் (மிடுக்கனை இத்யாதி3) l ஹார்த்த3ப4ாவம் (உம்மைத் தோற்பிக்க இத்யாதி3) m,n"உம்மைத்தஞ்சம்" என்ற பத3த்தையும் கூட்டிக்கொண்டு ப4ாவம் (ஆஶ்ரிதாநாஶ்ரித இத்யாதி3) m2 கார்யம் - வஞ்சனை. ஆஶ்ரிதரான யஶோத3ாதி3களுக்குத் தோற்கையும், அநாஶ்ரிதரான கம்ஸாதி3களை ஜயிக்கையுமன்றோ உமக்கு ஸ்வப4ாவம்; இப்போது இரண்டு இடத்திலும் தோற்பிக்கையேயாய்விட்டதே என்றபடி. o வ்யாக்2யாதாவின் ஈடுபாடு (தஞ்சமல்லாதாரை இத்யாதி3) p அப்படி சொல்லலாமோ? என்ன (தஞ்சமாகிய இத்யாதி3) n,o"தஞ்சமல்லாதாரை" இத்யாதி3வாக்யம் - "உம்மை" என்றதின் தாத்பர்யம்.

q,r ப3ஹுவசநார்த்த2ம் (ஒரு மஹாப4ாரதம் இத்யாதி3) s...v விவரணம் (ஸம்ஸாரிகளை இத்யாதி3) s வஞ்சநத்தை உபகாரமாகச் சொல்லுகையாலே ஸம்ஸாரிகளில் வ்யாவ்ருத்தி; t "தன

A 3-6-9.

ஈ— (இவள் q பட்டனவே) r ஒரு மஹாபா4ரதத்துக்குப் போரும்போலே. s ஸம்ஸாரிகளைப்போலே உண்டு உடுத்துத் திரியவைத்திரல்லீர் ; உம்மை t நித்யஸூரிகளைப்போலே அநுப4விக்கக் கொடுத்திரல்லீர்; u எங்களைப்போலே ப்ர1. "तत्तस्य सदृशं भवेत्" (தத் தஸ்ய ஸத்3ருஶம் ப4வேத்) என்னுமளவில் இருக்கப்பெற்றிலள்; v கம்ஸனைப்போலே முடித்திரல்லீர். w என் வழி வாராதே உம்மைத் தஞ்சமாகப் பற்றின x இவளை எத்தனை படுத்தவேணும் ? 8.

அ—தொடங்கி) s "வஞ்சனே" என்று வஞ்சகத்வத்தையும் உபகாரமாகச் சொல்லுகையாலே ஸம்ஸாரிகளில் வ்யாவ்ருத்தி; t "தன நெஞ்சம் வேவ" என்கையாலே-நித்யஸூரிகளிலும், திருத்தாயாரான தன்னிலும் வ்யாவ்ருத்தி; u "கைதொழும்" என்றத்தை விவக்ஷித்துச் சொல்லுகிறார் (எங்களைப்போலே இத்யாதி3) என்னவுமாம்; v "கஞ்சனை" என்றத்தைக் கடாக்ஷித்துச் சொல்லுகிறார் (கம்ஸனை இத்யாதி3) w,x (என் வழிவாராதே இத்யாதி3) அதாவது-"உம்மைத்தஞ்சம்" என்கையாலே - இத்தனை நாளும் என்னைத் தஞ்சம் என்றிருந்தாள், இப்போது என்சொல் கேளாமல் என்னைவிட்டு உம்மைத்தஞ்சமாகப்பற்றின இவள் படும்பாடே இது! இவளை எத்தனை பாடு படுத்த வேணும்? என்றபடி. w என்வழிவாராதே-என் சொல்வழிவாராதே; "இலங்கை செற்றீருக்கே" (3) என்று - ராவணஸம்ஹாரம் ஸ்த்ரீகளுடைய ஹிம்ஸார்த்த2ம் என்கிற வார்த்தையையும். "என தவள வண்ணர் தகவுகள்" (5) என்று - ஈஶ்வரனைப்போலே நாலைந்து ஶிஷ்டர்களுண்டானால் அப4லைகள் குடி நன்றாகக் கிடக்கும் என்கிற வார்த்தையையும் "என கள்வி தான்பட்ட வஞ்சனை" (7) இதி - ஈஶ்வரன் அதிவஞ்சகன் என்கிற வார்த்தையையும் அநாத3ரித்து இத்யர்த்த2:. யத்3வா. என்வழி—1. "தத் தஸ்ய ஸத்3ருஶம் ப4வேத்" என்னும் நிலை. வஞ்சனே என்னும் என்று தொடங்கி அடைவே உரை அந்வயம். 8.

ஜீ—நெஞ்சம் வேவ" என்கையாலே நித்யஸூரிகளிலும், திருத்தாயாரான தன்னிலும் வ்யாவ்ருத்தி. u "கைதொழும்" என்றத்தைக் கடாக்ஷித்து அருளிச்செய்கிறார் (எங்களைப்போலே இத்யாதி3) v "கஞ்சனை" இத்யாதி3யைக் கடாக்ஷித்து அருளிச்செய்கிறார் (கம்ஸனை இத்யாதி3) w,x "உம்மைத் தஞ்சம்" என்றதுக்குத் தாத்பர்யாந்தரம் (என்வழி வாராதே இத்யாதி3) அதாவது - இத்தனை நாளும் என்னைத் தஞ்சம் என்றிருந்தாள்; இப்போது என்சொல் கேளாமல் என்னைவிட்டு உம்மைத் தஞ்சமாகப்பற்றின இவள் படும்பாடே இது! இவளை இத்தனை பாடுபடுத்தவேணுமோ? என்றபடி. w என்வழி வாராதே-என்சொல் வழிவாராதே; அதாவது-"இலங்கை செற்றீருக்கே" (3) என்றும், "என தவளவண்ணர் தகவுகளே" (5) என்றும், "என கள்வி தான்பட்ட வஞ்சனையே" (7) என்றும் நான்சொன்ன வார்த்தைகளை அநாத3ரித்து என்றபடி. யத்3வா, என்வழி—1. "தத் தஸ்ய ஸத்3ருஶம் ப4வேத்" என்கிற நிலையாதல். ப்ர ஸுந்த3ரகாண்டே3 ஏகோநசத்வாரிம்ஶே— 1. "ஶரைஸ்து ஸங்குலாம் க்ருத்வா லங்காம் பரப3லார்த்த3ந: । மாம் நயேத்3யதி3 காகுத்ஸ்த2: தத் தஸ்ய ஸத்3ருஶம் ப4வேத் ॥". க்ரமேணாந்வய:. 8.

ப்ர—ப்ர1.(பட்டனவே) तत्र एकोनचत्वारिंशे — "बलैस्समग्रैर्यदि मां रावणं जित्य संयुगे। विजयी स्वपुरं यायात्तद्वास्य यशस्करम् ॥ २९ ॥ शरैस्तु सङ्कुलां कृत्वा लङ्कां परबलार्दनः। मां नयेद्यदि काकुत्स्थः तत्तस्य सदृशं भवेत् ॥ ३० ॥"

9. பட்ட போதெழு போதறியாள்விரை
மட்டலர் தண்டுழா யென்னும்சுடர்
வட்ட வாய்நுதி நேமியீர்!நும
திட்ட மென்கொலில் வேழைக்கே?

ஆ— 9. வ்யா:—(பட்டபோது) ஆஶ்ரிதரக்ஷணார்த்தமாகத் திருவாழியை ஏந்திக்கொண்டிருக்கிற நீர், உம்மோடு ஸம்ஶ்லேஷிக்கையிலுள்ள அபிநிவேஶத்தாலே மற்றொன்றும் அநுஸந்திக்க க்ஷமையன்றிக்கேயிருக்கிற இவள்திறத்தில் செய்யநினைத்தருளிற்றென்? என்கிறாள். 9.

ஒ— அவ:— ஒன்பதாம் பாட்டில் — உம்மை விஶ்லேஷித்து நிரந்தரமாக நோவுபடுகிற சபலையான இவள்திறத்தில் செய்தருளநினைத்ததென்? என்கிறாள்.

வ்யா:— (பட்டபோது என்று தொடங்கி) உதித்ததும், அஸ்தமித்ததும் அறியாள்; திருவுடம்பில் ஸ்பர்ஶத்தாலே வந்த பரிமளத்தாலும், மதுவாலும் பூர்ணமான திருத்துழாயை "வேணும்" என்று வாய்வெருவாநிற்கும். (சுடர் வட்ட வாய் நுதி நேமியீர்) ஆஶ்ரிதருடைய ப்ரதிபந்தக நிரஸநார்த்தமாகவன்றோ சுடரையும் வட்டமான வாயையும் கூர்மையையுமுடைய திருவாழியை தரித்தருளுகிறது. 9.

ப— 9. அவ:— அநந்தரம்—இவ்வளவில், ரக்ஷணோபகரணவத்தையையுடைய உம்முடைய நினைவு ஏதாயிருக்கிறது? என்கிறாள்.

(உறங்காமையாலும், உணர்ந்து தெளிவுடையளாயிராமையாலும்) **பட்டபோது**—அஸ்தமித்தபோதும், **எழுபோது**—உதித்தபோதும், **அறியாள்**—அறிகிறிலள்; (அறிகிறது நெஞ்சத்திலேயாகையாலே). **விரை** — பரிமளமும், **மட்டு**—மதுவும், **அலர்**—பரம்பின, **தண்துழாய்**—செவ்வித்திருத்துழாய், **என்னும்**—என்னாநிற்கும்; **சுடர்**—ஜ்வாலைகளையுடைய, **வட்டம்**—வட்டமான, **வாய்**—வாயையும், **நுதி**—கூர்மையையுமுடைய, **நேமியீர்**—திருவாழியையுடையவரே! **நுமது**—(ப்ரதிபந்தகத்தைக் கழித்துக் கிட்டப் பரிகரமுடையீரான) உம்முடைய, **இட்டம்**—நினைவானது, **இவ் வேழைக்கு**—(பற்றிற்று விடமாட்டாத) இச்சபலைக்கு, **என்கொல்**—ஏதாயிருக்கிறது?

ஸத்தைக்குறுப்பாயிருக்கிறதோ, முடிவுக்குறுப்பாயிருக்கிறதோ? என்று கருத்து. 9.

ஆதே— எட்டாம் பாட்டு. "நான் அல்லேன் என்றாலும் விடாதே வஞ்சித்துச் சேர்த்துக்கொண்டவனே! என்னாநின்றாள்; வஞ்சித்த உபகாரத்துக்குக் கைதொழாநின்றாள்; தன் நெஞ்சு வேம்படியாக நெடுமூச்சுவிடாநின்றாள்; பலிஷ்டனான கம்ஸனை வஞ்சனை செய்தவரே! நிர்க்ருணரான உம்மை ரக்ஷகரென்று விஶ்வஸித்த இவள் பட்ட பாடுகள் என்தான்!" என்கிறாள்—"வஞ்சனே என்னும்" இத்யாதியால். 8.

இ— அவ:— ஒன்பதாம் பாட்டில் — இவள் பட்டதுதான் ஏதென்ன, அத்தைச் சொல்லுகிறாள்; உம்முடைய கையும் திருவாழியும் காண ஆசைப்பட்டு, உதித்ததும் அஸ்தமித்ததும் அறியாதே சபலையுமாய், இப்படி நோவுபடுகிற இவள்திறத்தில் செய்ய நினைத்ததென்? என்னவுமாம்.

வ்யா:— (பட்டபோது எழுபோது அறியாள்) உதித்ததும் அஸ்தமித்ததும் அறிகிறிலள்; இனிச்செய்வதென்? இது தாயார் அறிந்தபடியென்? என்னில்; ராத்ரியில் நித்ரை காணாமையாலும், பகல் வார்த்தைசொல்லிப் போது போக்காமையாலும். (**விரை மட்டலர் தண்டுழாய் என்னும்**) இவ்வறியாமை ஸர்வ விஷயமாகிலுமாமிறே; ஒன்றையே எப்போதும் வாய்வெருவாநிற்கும்; பரிமளத்தாலும், தேனாலும் பரிபூர்ணமான திருத்துழாய் என்னும். பரிமளம், தேன், செவ்வி, குளிர்த்தி இவற்றையுடைய திருத்துழாய் என்னுதல். (**சுடர் இத்யாதி**) கையுந்திருவாழியுமான சேர்த்தியைக் காட்டி அநுபவிப்பித்தல், விரோதிகளை அழியச்செய்தல் செய்கையன்றியே, அச்சேர்த்தியை இவளுக்குக் காட்டி அவ் வழகைக்கொண்டு அகலநின்று நலியத்தொடங்கினீர். சுடரையும், வட்டமான வாயையும், கூர்மையையுமுடைத்தாகை. "உகப்பாரை அவ்வழகைக்காட்டி, அவ் வழகைக்கொண்டு அகலநின்று முடிக்கும்; உகவாதாரைக் கிட்டிநின்று அத்திருவாழியாலே அழியச்செய்து முடிக்கும்" என்பர் ஜீயர் (**நுமதிட்டம் என்கொல்**) நித்யஸூரிகளைப்போலே கிட்டநின்று அநுபவிக்க நினைக்கிறீரோ, அகலநின்று முடிக்க நினைக்கிறீரோ? வேறொன்றையும் அறியாதே அவனையே வாய்புலற்றுகிற இத்தையும் பேற்றுக்குப் பரிகரம் என்றிருக்கிறிலள்; "அவன் நினைவே உபாயம்" என்றிருக்கிறாள். (இவ்வேழைக்கே) "சபலைகள் பலருமுண்டு" என்றிறே நீர் இருப்பது; இப்படியிருப்பதொரு வ்யக்தி புறம்பு இல்லை என்கிறாள். அத்யந்தம் சபலையான இவள்திறத்தில் நீர் நினைத்திருக்கிறதென்? 9.

ஈ— அவ:— ஒன்பதாம் பாட்டு. a "இவள் பட்டன" என்கைக்கு என்பட்டாள்? என்ன, படுவதெல்லாம் பட்டாளாகில், a₂ இவள் இனி என்படுவாள்? என்கிறாள்.

அ— ஒன்பதாம் பாட்டு. (பட்டபோது இத்யாதி) a "பட்டபோது எழுபோது அறியாள்; விரை மட்டலர் தண்டுழாய் என்னும்" என்றத்தைக் கடாக்ஷித்து அவதாரிகை (இவள்பட்டன இத்யாதி) a₂ (இவள் இனி என்படுவாள் இதி) இத: பூர்வம் அநநுபூதம், இத: பரம் அநுபாவ்யம் து:க்கம் அஸ்தி கிம்? இத்யர்த்த:.

b, c "பட்டபோது எழுபோது அறியாள்" இத்யநுஸந்தாய ஸித்ஹாவலோகநேந புநரபி ஸம்ஹிதபதவீக்ஷணே க்ரியமாணே, "எழுபோது" இத்யேதத் ஸந்நிஹிததயா ப்ரகாஶதே:

ஜீ— ஒன்பதாம் பாட்டு. (பட்டபோது இத்யாதி) a பூர்வார்த்தத்தைக் கடாக்ஷித்து அவதாரிகை (இவள்பட்டன இத்யாதி) a₂ (இனி என்படுவாள் இதி) இதுக்குமுன்பு அநுபவியாததாய், இனி மேலே அநுபாவ்யமான து:க்கமுண்டோ? என்றபடி.

ஈ— வ்யா:— (b பட்டபோது எழுபோது அறியாள்) c உதி3த்ததும் அஸ்தமித்ததும் அறிகிறிலள். இவள்- அறிவதும் ஏதேனுமுண்டோ ? என்னில் (விரை இத்யாதி3) விரை - இதொரு பரிமளமே ! மட்டு - இதொரு தேனே ! அலர் - இதொரு பூவே ! தண் - இதொரு குளிர்த்தியே ! என்று திருத்துழாய் விஷயமாக ஒரு கோடியைச் சொல்லும். d உம்முடைய A பேரும் தாருமொழிய அறியாள் என்கிறாள். என்றவாறே, e"நம்மை ஆசைப்பட்டு இப்படி படப்பெற்றோமே!" என்று அலப்4யலாப4த்தாலே கையில் திருவாழியை f விதிர்த்தான்—(சுடர் வட்ட வாய் நுதி நேமியீர்) சுடரையும், வட்டமான வாயையும், கூர்மையையுமுடைய திருவாழியைக் கையிலேயுடையீர் ! g இப்போது "சுடர் வட்ட வாய் நுதி" என்கிற விசேஷணமென் ? என்னில்; பெண்பிள்ளையைக்காட்டில் திருத்தாயார், கையுந்திருவாழியுமான அழகுக்கு ஈடுபட்டு, விசேஷணங்களிட்டு அநுப4விக்கிறாள். h ஆஶ்ரிதாநாஶ்ரித விப4ாக3மற உமக்கு அழிக்கைக்குப் பரிகரம்

அ—''பட்டபோது'' இத்யேதத் வ்யவஹிததயா; தம் க்ரமமவலம்ப்3யாஹ (உதி3த்ததும் அஸ்தமித்ததும் இதி) யத்3வா, பட்டபோது-உத3யகால:; ''கடலிலே முத்துப்பட்டது'' இத்யாதி3வத். எழுபோது - அஸ்தமயகால: ; எழுகை - எழுந்துபோகை ; ''களமெழுந்தது'' இத்யாதி3வத். எழுகளம்-முடிகிற யுத்3த4பூ4மி. 1. ''ப்ராதர்மூத்ரபுரீஷாப்4யாம் மத்4யாஹ்நே க்ஷுத்பிபாஸயா । ஸாயம் காமேந பா3த்4யந்தே ஜந்தவோ நிஶி நித்3ரயா ॥'' என்று-ஸம்ஸாரிகளுக்கும் இப்படியே யானுலும் க்ஷுத்3ரவிஷயங்களாகையாலே அறிந்தார்கள். d''தாசிங்கா''(1) ''இலங்கை செற்றவனே''(4) ''வலங்கொள் புள்ளுயர்த்தாய்''(4) இத்யாதி3கஞ்ச ஹ்ருதி3 நிதா4யாஹ (உம்முடைய பேரும் தாருமொழிய இதி) ''விரைமட்டலர்'' என்கிற பத3த்தோடே, ''வஞ்சனே'' (8) என்றத்தையும் கூட்டி தாத்பர்யம் (உம்முடைய பேரும் இத்யாதி3) என்னவுமாம். e (நம்மை ஆசைப்பட்டு இதி) அஸ்மித் வாக்யே ஸ்வாபதே3ஶே - 2. ''உதா3ராஸ்ஸர்வ ஏவைதே ஜ்ஞாநீ த்வாத்மைவ மே மதம் । ஆஸ்தி2தஸ் ஸ ஹி யுக்தாத்மா மாமேவாநுத்தமாம் க3திம் । ப3ஹூநாம் ஜந்மநாமந்தே ஜ்ஞாநவாந் மாம் ப்ரபத்3யதே । வாஸுதே3வஸ் ஸர்வமிதி ஸ மஹாத்மா ஸுது3ர்லப4: ॥''. f விதிர்த்தான் - சலிப்பித்தான். g தடஸ்த2ஶங்கையை அநுவதி3த்துப் பரிஹரிக்கிறார் (இப்போது இத்யாதி3) இப்போது-மாத்ரா ஸ்வவாக்யத்வேந அபி4தா4நாவஸரே. h''சுடர் வட்ட வாய் நுதி நேமியீர்! பட்டபோது எழுபோது அறியாள்; விரைமட்டலர் தண்டுழாய் என்னும்'' இதி புத்ரீவ்யஸநாஸம் ஸுத3ர்ஶநஸம்யோக3ஜாத ஸௌந்த3ர்யம் ஹேதுத்வேந ஹ்ருதி3 நிதா4யாஹ (ஆஶ்ரிதாநாஶ்ரித விப4ாக3மற இதி) அதாவது-அநாஶ்ரிதரான ஹிரண்யராவணாதி3களை அழிக்கைக்கும், ஆஶ்ரிதையான இவளைச் சேர்த்தியழகைக் காட்டி அழிக்கைக்கும் பரிகரம்

ஜீ— b,c ''பட்டபோது''என்றது-''முத்துப்பட்டது'' என்னுமாபோலே, உதி3த்தபோது என்றபடி; ''எழுபோது'' என்றது-''எழுகளம்'' என்னுமாபோலே; அஸ்தமித்தபோது என்றபடி. எழுகளம்-முடிகிற யுத்3த4பூ4மி. d விவரணம் (உம்முடைய இத்யாதி3) f விதிர்த்தான்-சலிப்பித்தான். g தடஸ்த2ஶங்கையை அநுவதி3த்துப் பரிஹரிக்கிறார். (இப்போது இத்யாதி3) இப்போது - தாயார் தன் வார்த்தையாய்ச் சொல்லுகிறபோது. h''சுடர் வட்ட வாய் நுதி நேமியீர்! பட்டபோது'' இத்யாதி3 பூர்வார்த்த4த்தோடே கூட்டி, மகளுடைய வ்யஸநத்துக்குத் திருவாழியாழ்வானோட்டைச் சேர்த்தியழகே ஹேதுவென்று தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதாநாஶ்ரித இத்யாதி3) அதாவது - அநாஶ்ரிதரான ஹிரண்யாதி3களை அழிக்கைக்கும், ஆஶ்ரிதையான இவளைச்சேர்த்தி

A 6-7-2.

ச—ஒன்றேயோ? iA ''ஆழிப்படை i₂ அந்தணனை மறவியையின்றி மனத்துவைப்பாரே'' என்றிறே இவர்தம்முடைய வார்த்தையும். j கையும் திருவாழியுமான அழகைக் கண்டால் நெஞ்சழியுமவர்களிறே.

(நுமதிட்டம் என்கொல்) k ராவணஹிரண்யாதிகளைப்போலே முடிக்க நினைக்கி றீரோ? l நித்யஸூரிகளைப்போலே கையும் திருவாழியுமான அழகை அநுபவிப்பிக்கிறீரோ? m தன்னையும் மறந்து, உம்மையும் மறந்து, ஸம்ஸாரிகளைப்போலே m₂ உண்டு உடுத்துத்

அ—ஒன்றேயோ ? என்றபடி. l இவர்தாம் கையும் திருவாழியுமான அழகைக்கண்டால் ஈடுபட்டிருப்பரோ ? என்ன (ஆழிப்படை இத்யாதி) l₂ அந்தணனை-பரிஶுத்தனை. jB ''சக்கரத்தண்ணலே என்று தாழ்ந்து'' C ''ஆழியொடும் பொன்னார் சார்ங்கமுடைய அடிகளை இன்னார் என்றறியேன்'' இத்யாதிகளுஞ ஸ்ம்ருதி நிதாய, பரகாலாதீநபி ஸமுச்சித்யாஹ (கையும் திருவாழியுமான அழகை இதி).

k,l உத்தரார்த்தமாத்ரம் பராம்ருஶந் ''சுடர் வட்ட வாய் நுதி நேமியீர்'' இத்யத்ர ''நுதி'' இத்யுச்யமாநம் தைக்ஷ்ண்யம், ''சுடர்'' இத்யநேநோக்தம் ஸௌந்தர்யஞ்ச ஸ்ம்ருதி நிதாய பாவமாஹ (ராவணஹிரண்ய இத்யாதி வாக்யத்வயேந) இதமேவார்த்தத்வயம் உத்தரத்ர விவ்ருணோதி /(கூர்மைக்கு இலக்காக இத்யாதி வாக்யத்வயேந) m ''பட்டபோது எழுபோது அறியாள்'' இத்யத்ர—1. ''நந்தந்த்யுதித ஆதித்யே நந்தந்த்யஸ்தமிதே ரவௌ ! ஆத்மநோ நாவபுத்யந்தே மநுஷ்யா ஜீவிதக்ஷயம் ||'' இதி ஸர்வேऽபி ஸுகேந வர்த்தந்தே; ஸர்வேஷு தத்ர வர்த்தமாநேஷு, இயம் உதயாஸ்தமயௌ ந ஜாநாதீதி பாவ: ; தம் ஸ்ம்ருதி நிதாய (தன்னையும் மறந்து இதி) m₂ உண்டு உடுத்து-புஜித்து வஸ்த்ரங்களை தரித்து. n,o ''இவ்வேமைக்கு-

ஜீ—யழகைக்காட்டி அழிக்கைக்கும் பரிகரம் ஒன்றேயோ ? என்றபடி. l இவர் இப்படி கையும் திருவாழியுமான அழகிலே ஈடுபட்டிருப்பரோ ? என்ன (ஆழிப்படை இத்யாதி) l₂ அந்தணனை-பரிஶுத்தனை. jB ''சக்கரத்தண்ணலே என்று தாழ்ந்து'' C ''ஆழியொடும் பொன்னார் சார்ங்கமுடைய அடிகளை இன்னார் என்றறியேன் '' இத்யாதியைத் திருவுள்ளம்பற்றி, திருமங்கையாழ்வார் முதலானாரையும் கூட்டி அருளிச்செய்கிறார் (கையும் இத்யாதி).

k,l ''சுடர் வட்ட வாய் நுதி நேமியீர்'' என்றத்தையும் கூட்டி பாவம் (ராவண இத்யாதி வாக்யத்வயேந) k ''நுதி'' என்ற தைக்ஷ்ண்யத்தைப்பற்ற (ராவணஹிரண்யாதிகளைப்போலே) என்றது. l ''சுடர்'' என்றதாற்சொன்ன ஸௌந்தர்யத்தைப்பற்ற (நித்யஸூரிகளைப்போலே இத்யாதி) இந்த அர்த்தத்வயத்தையே உத்தரத்ர விவரிக்கிறார் /(கூர்மைக்கு இலக்காக இத்யாதி வாக்யத்வயேந) m ''பட்டபோது எழுபோது அறியாள்'' என்றத்தைப்பற்ற (தன்னையும் மறந்து இத்யாதி) அதாவது- ''பட்டபோது எழுபோது அறியாள்'' என்கிறவிடத்திலே - 1. ''நந்தந்த்யுதித ஆதித்யே நந்தந்த்யஸ்தமிதே ரவௌ ! ஆத்மநோ நாவபுத்யந்தே மநுஷ்யா ஜீவிதக்ஷயம் ||'' இத்யாதிப்படியே எல்லாரும் ஸுகமாக இருக்க, இவள் உதித்ததும் அஸ்தமித்ததும் அறியாதேயிருக்கிறாள் என்றிறே தாத்பர்யம்; அந்த பாவத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றி, இப்படியிருக்கிற இவளை அவர்களைப்போலே உண்டு உடுத்துத் திரியவைக்கிறீரோ ? என்றபடி. n,o ''இவ்வேழைக்கு நுமதிட்டம் என்கொல்'' என்கிற பதஸங்கதியைத் திருவுள்ளம்பற்றி.

A 1-7-1. B 4-7-10. C பெரியதிருமொழி 10-10-9.
/ இவ்விரு வாக்யங்களும் இப்போதுள்ள ஈட்டுப்பதிப்புகளில் காணவில்லை.

10. ஏழை பேதை யிராப்பகல்தன்
கேழிலொண் கண்ணநீர் கொண்டாள்கிளர்
வாழ்வைவேவ இலங்கைசெற் றீர்!இவள்
மாழைநோக் கொன்றும் வாட்டேன்மினே.

ஆ— 10. வ்யா:— (ஏழை பேதை) உம்மை ஆசைப்படும் ஸ்வபா4வையாய், உம்முடைய து3ர்லப4த்வத்தை அறியமாட்டாத பா3ல்யத3ஶாபந்நையாயிருந்த இவள், உம்மை ஆசைப்பட்டுப் பெறாத வ்யஸநத்தாலே அத்யந்தம் அவஸந்நையானாள்; இவள் முடிவதற்கு முன்னே ப்ரதிப3ந்த4கங்களையும் நீரே போக்கிக்கொண்டு ஈண்டெனவந்து ரக்ஷித்தருளவேணும் என்று எம்பெருமானை அபேக்ஷிக்கிறாள். 10.

ஒ— அவ:— பத்தாம் பாட்டில் — இவளுடைய முக்3த4மான நோக்கே நோக்காக அல்லாததெல்லாம் இழந்தாள்; இவ்வழகிய நோக்கையித்தனையும் போக்காதொழிய வேணும் என்கிறாள்.

ஈ—திரியவைக்கிறீரோ? இவள் பேற்றில் நீர் நினைத்திருக்கிறதென்? (n இவ்வேழைக்கே) e † அத்யந்த சபலையான இவள் விஷயத்தில் நீர் நினைத்திருக்கிறதென்? 9.

அ—நுமதிட்டமென்'' இதி பத3ஸங்க3திம் ஶ்ருதி3 நித3ர்ய, ''விரைமட்டலர்'' இத்யாத்3யவமர்ஶேந சாபலஸ்ய விஷயஞ்ச த3ர்ஶயந் பூ3ர்வமாஹ (பற்றிற்று விடாத இத்யாதி3) n ஏழை-சபலை. ''சுடர்'' இத்யாதி3யையும், ''விரை'' இத்யாதி3யையும் உட்கொண்டு சாபலத்தை விவரிக்கிறார் / (கையும் இத்யாதி3) ''பட்டபோது என்று தொடங்கி, நுமதிட்டம் இவ்வேழைக்கு என் கொல்?'' என்று உரை அந்வயம். 9.

ஜீ—''விரைமட்டலர்'' இத்யாதி3யையும் கடாக்ஷித்து, சாபலஸ்ய விஷயம் த3ர்ஶயந் பூ3ர்வமாஹ (பற்றிற்று விடாத இத்யாதி3) n ஏழை - சபலை. ''சுடர்'' இத்யாதி3யையும், ''விரை'' இத்யாதி3யையும் உட்கொண்டு சாபலத்தை விவரிக்கிறார் / (கையும் இத்யாதி3). 9.

ஆதே3— ஒன்பதாம் பாட்டு. ''உதி3த்தபோதும் அஸ்தமித்தபோதும் அறிகிறிலள்; இதுவொரு பரிமளமே! இதுவொரு தேனே! இதுவொரு பூவே! இதுவொரு குளிர்த்தியே! இதுவொரு திருத்துழாயே! என்று திருத்துழாய் விஷயமாக ஒரு கோடி சொல்லாநின்றாள்; தேஜஸ்ஸையும் வட்டமான வாயையும் கூர்மையையுமுடைய திருவாழியைக் கையிலேயுடையீர்! சபலையான இவள் விஷயத்தில் உம்முடைய இஷ்டமேது சொல்லீர்'' என்கிறாள் — ''பட்டபோது'' இத்யாதி3யால். 9.

‡ இவ்விடத்தில் 'பற்றிற்றுவிடாத' என்ற பத3ம் இருக்கவேண்டும் என அரும்பதவுரைகளிலிருந்து விளங்குகிறது.

£ இவ்வாக்யமும் இப்போதுள்ள ஈட்டுப்பதிப்புகளில் காணவில்லை.

ஒ— வ்யா:— (ஏழை பேதை) "கிடையாது" என்றாலும் விடாதபடி அத்யந்த சபலையுமாய், ஹிதஞ்சொன்னால் கேளாதபடி பாலையுமான இவள். (இராவென்று தொடங்கி) இரவோடு பகலோடு வாசியின்றிக்கே, தன்னுடைய ஒப்பில்லாத அழகிய கண்கள் அஶ்ருபூர்ணமாயிருக்கும். கண்ணநீராலே மிகவும் அழகிதான இவள் கண்ணை எம்பெருமான் காணில் என்பாடு படுமோ? என்று கருத்து. (கிளர் என்று தொடங்கி) இவளோட்டை ஸம்ஶ்லேஷத்துக்கு ப்ரதிபந்தகம் பெரிது என்னில்; கிளர்ந்திருந்துள்ள இலங்கையில் வாழ்வையெல்லாம் போக்கின உமக்குப் போக்கவொண்ணாததொரு ப்ரதிபந்தகமுண்டோ? 10.

ப— 10. அவ:— அநந்தரம், விரோதி மிக்கால் வெந்துவிழப்பண்ணும் வீரப் பாட்டையுடைய நீர் — இவள் நோக்கொன்றுமொழியச் சென்றற்றது; இத்தை முடியாதொழியவேணும் என்கிறாள்.

ஏழை — (கிட்டாதொழியிலும் விடாத) சபலையுமாய், பேதை—(என்சொற் கேளாத) பேதையுமான இவள், **இராப்பகல்** — இரவோடு பகலோடு வாசியற, **தன**—தன், **கேழ்**—ஒப்பு, **இல்**—இல்லாத, **ஒண்**—அழகிய, **கண்**—கண்கள், **நீர் கொண்டாள்**—நீர் கொள்ளும்படியானாள்; **கிளர்**—மிக்க உயர்த்தியையுடைத்தாய் (பரபீடா பலமான), **வாழ்வு**—ராவணைஶ்வர்யம், **வேவ**—அக்நிஸாத்தாம்படி, **இலங்கை**—லங்கையை, **செற்றீர்**—அழியச்செற்றவனே! (அவளுக்கு உதவினாற் போலே) **இவள்**—இவளுடைய, **மாழை**—முக்தமான மானின் நோக்குப்போலே யிருக்கிற, **நோக்கொன்றும்** — நோக்கையொன்றையுமாகிலும், **வாட்டேன்மின்**— க்ஷயிப்பியாதொழியவேணும்.

இவள் நோக்குக்கிடீர் எல்லார்க்கும் உஜ்ஜீவநஹேது என்று கருத்து. 10.

இ— அவ:— பத்தாம் பாட்டில் — இவள் நோக்கொன்றுமொழிய அல்லாதன வெல்லாம் சென்றற்றது; இதொன்றும் தொங்கும்படி பார்க்கவேணும் என்கிறாள்.

வ்யா:— (ஏழை) "கிடையாது" என்றாலும் விடமாட்டாத அத்யந்தசபலை. (பேதை) நான் ஹிதஞ்சொன்னால் அது கொள்ளும் பருவமன்று என்கை. (இராப் பகல் தன இத்யாதி) ஆநந்தாஶ்ருவுக்குத் தகுதியாய், ஒப்பின்றிக்கே, கண்ணீர் இல்லாவிடிலும் கண்டார்க்கு ஆலத்திவழிக்கவேண்டும்படியான கண், ஸர்வ காலமும் அஶ்ருபூர்ணமாயிற்று. நெடுநாள் இக்கண்ணநீர்க்கு க்ருஷிபண்ணி, பலவேளையிலே, இது காட்டில் எறித்த நிலாவாய்ப்போக நீர் உபேக்ஷைபண்ணித் திரிவதே! பொன்னும் முத்தும் விளையும்படியிறே நீர் க்ருஷிபண்ணிற்று. இப்போது இவளிழவுக்கன்றிக்கே, அவனிழவுக்காயிற்று இவள் நோகிறது. (கிளர் இத்யாதி) ப்ரதிபந்தகம் பெரிதே என்னில்; ராவணனிலும் பெரிதோ

B

இ—இவள் விரோதி,? கிளர்ந்திருந்துள்ள லங்கையில் வாழ்வைப் போக்கின உமக்கு முடியாததுண்டோ ? (கிளர் வாழ்வு) தாயும் தமப்பனும் சேரவிருக்க ஸம்வதி₃யாத படியிறே அவனுடைய கிளர்த்தி. ஒருத்தி கண்ணநீர் மாற்றுகைக்கன்றோ அச் செயலைச் செய்தது. ஒன்றை அழிக்கப்புக்கால் நிஶ்ஶேஷமாக அழிக்குமவரிறே நீர் என்னவுமாம். நம்மைச் செய்யச்சொல்லுகிறதென்? என்ன (இவள் மாழை நோக்கு) முக்₃த₄மான மான்போலேயிருக்கிற நோக்கு. மாழை - இளமையும் அழகும். நோக்கு-கண். இந்நோக்கொன்றுமொழிய அழிந்தது; அஸமாதே₄யமான நோக்கொன்றும் அழியாதபடி பண்ணவேணும். 10.

ஈ— அவ:— பத்தாம் பாட்டு. a இவள் நோக்கொன்றுமொழிய அல்லாததெல்லாம் ஒழிந்தாள்; இந்நோக்கொன்றையும் நோக்கிக்கொள்ளீர் என்கிறாள்.

வ்யா:— b (ஏழை) c "கிடையாது" என்று ப்ரமாண ப்ரஸித்₃த₄மானத்திலே, கிடைக்குமதில் பண்ணும் சாபலத்தைப் பண்ணுகை. (பேதை) "கிடையாது" என்று அறிந்து மீளும் பருவமல்ல; d நான் ஹிதஞ்சொன்னாலும் கேளாத பருவம். e (இராப்

அ— பத்தாம் பாட்டு. (ஏழை பேதை இத்யாதி₃) a "மாழை நோக்கொன்றும் வாட்டேன்மின்" என்ற பத₃த்தைக் கடாக்ஷித்து அவதாரிகை (இவள் இத்யாதி₃) b "நுமதிட்டமென்கொல்"(9) இத்யுவாச; தத₃கரக்ஷ்யத்வாத்₄யவஸாயே ஸத்யபி, ஸ்வரக்ஷிணே ஸ்வயம் விஜ்ஞாபயதி; "ஏதாத்₃ருஶீ ஸ்வரக்ஷணார்த்த₂ விஜ்ஞாபநப்ரவ்ருத்திரவக₃ந்தவ்யா; பரப்ரவ்ருத்திநிவர்த்தக ஸ்வப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்தி: ப்ரபத்திரிதி ஹி ப்ரபத்திலக்ஷணம்; தஸ்மாத் ஸ்வரக்ஷணார்த்த₂ விஜ்ஞாபநப்ரவ்ருத்திருபஸ்வப்ரவ்ருத்தேர் வித்₄யனந்தத்வாத் ஈஷத் விளம்ப₃ாமாஸ; தத₃ாநீ மாஹ (ஏழை பேதை இதி) இதி வாக்யஸங்க₃திர்த்₃ரஷ்டவ்யா. அத ஏவ ஹ்யஸ்யாம் க₃ாத₂ாயாம் "நோக்கொன்றும் வாட்டேன்மின்" இத்யத்ர "இவள் தானே முடிந்துபோகிறாள்"(284 s.t) இத்யாத்₃யுக்திஶ்ச. அநந்தரம் "வாட்டமில் புகழ் வாமனனை" (11) இதி ஸம்ஶ்லேஷஶ்ச; அய மர்த்த₂: ஶ்ரீவசநபூ₄ஷணேऽப்யுச்யதே—A"அந்திமகாலத்துக்குத் தஞ்சம் 'இப்போது தஞ்சமென் ?' என்கிற நினைவு குலைகை என்று ஜீயர் அருளிச்செய்வர்" இதி. 1. "அஹம் ஸ்மராமி மத்₃ப₄க்தம் காஷ்ட₂பாஷாணஸந்நிப₄ம்". c (கிடையாதென்று ப்ரமாணப்ரஸித்₃த₄மானத்திலே) என்றது— 2. "பௌ₄ளமம் மநோரத₂ம் ஸ்வர்க்₃யம் ஸ்வர்க்கி₃வந்த்₃யஞ்ச யத் பத₃ம் । ப்ராப்நோத்யாராதி₄தே விஷ்ணௌ முக்திமப்யதிது₃ர்லப₄ாம் ॥", 3. "ந சக்ஷுஷா பஶ்யதி கஶ்சனைநம்", 4. "ந மாம்ஸ சக்ஷுரபி₄வீக்ஷதே தம்", 5. "ந க்₃ராஹ்ய: கேநசித் க்வசித்", B"கட்கிலீ" இத்யாதி₃யைப்பற்ற. d (நான் ஹிதஞ்சொன்னாலும் இதி) "அரக்கன் இலங்கை செற்றீருக்கு"(3) "என தவளவண்ணர் தகவுகள்"(5) "என கள்விதான் பட்ட வஞ்சனையே"(7) இத்யேஷு ஸ்த₂லேஷு அவோசமிதி ப₄ாவ:.

ஜீ— பத்தாம் பாட்டு. (ஏழை இத்யாதி₃) a "மாழை நோக்கொன்றும் வாட்டேன்மின்" என்றத்தைக் கடாக்ஷித்து அவதாரிகை (இவள் இத்யாதி₃) b (கிடையாது என்று ப்ரமாண ப்ரஸித்₃த₄மானத்திலே) என்றது-2. "பௌ₄ளமம் மநோரத₂ம் ஸ்வர்க்₃யம் ஸ்வர்க்கி₃வந்த்₃யஞ்ச யத் பத₃ம் । ப்ராப்நோத்யாராதி₄தே விஷ்ணௌ முக்திமப்யதிது₃ர்லப₄ாம் ॥", 3. "ந சக்ஷுஷா பஶ்யதி கஶ்சனைநம்", 5. "ந க்₃ராஹ்ய: கேநசித் க்வசித்", B "கட்கிலீ" இத்யாதி₃யைப்பற்ற.

A ஶ்ரீவசநபூ₄ஷணம் 69. B 7-2-3.

ளி—பகல் தன கேழிலொண் கண்ணநீர்கொண்டாள்) f ஆநந்தாஶ்ருவுக்குத் தகுதி யாய்; (கேழில்) கேழ் என்று - ஒப்பாய், இல் என்று - இல்லாமையாய், ஒப்பின்றிக்கே யிருப்பதாய் ; ஒண்கண் - கண்ணநீரில்லாவிடிலும், கண்டார்க்கு g ஆலத்திவழிக்க வேண்டும்படியான கண் h ஸர்வகாலமும் அஶ்ருபூர்ணமாயிற்று. i தாமரையிலே முத்துப்பட்டாற்போலே இக்கண்ணும் கண்ணநீருமாயிருக்கிற இருப்பை, காட்டிலெறித்த நிலாவாக்குவதே ! j இவ்விருப்புக்கு க்ருஷிபண்ணி, பலவேளையிலே இழப்பதே! k பொன்னும் முத்தும் விளையும்படியிறே க்ருஷிபண்ணிற்று; l இப்போது இவளிழவுக் கன்றியே, அவனிழவுக்காயிற்று இவள் கரைகிறது.

அ— e...h ''தன கேழிலொண் கண்ணிலே இராப்பகல் நீர்கொண்டாள்'' என்று அந்வயித்து அர்த்தம் அருளிச்செய்கிறார் (ஆநந்தாஶ்ருவுக்கு இத்யாதி) g ''ஆலத்திவழிக்கை - ஆலத்தியாலே த்ருஷ்டிதோஷத்தை வழிக்கை'' என்று அருளிச்செய்வர். h ''இராப்பகல்'' என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (ஸர்வகாலமும் அஶ்ருபூர்ணமாயிற்று) என்று. i வர்ணநாஹ்ருதயம் தர்ஶயதி (தாமரையிலே முத்துப்பட்டாற்போலே இதி) 1. ''கிமர்த்தம் தவ நேத்ராப்யாம்'' இத்யாதி. அதாவது-ஸம்ஶ்லேஷம் உந்மஸ்தகரஸமானால் அத்தை ஸாத்மிப்பிக்கைக்காகவும், மேன்மேலென த்ருஷ்ணை பிறப்பிக்கைக்காகவுமன்றோ நீர் விஶ்லேஷிக்கிறது; அப்படியே ஸாத்மித்து ஆற்றாமையும் பிறந்தால், ''க்ருஷி பலித்தது'' என்று கண்ணும் கண்ணநீருமான அழகைக்கண்டு, கண்ணநீரையும் மாற்றிக் கலக்கப்பெறாதே இழப்பதே! என்றபடி. ''ஸ்வதஸ்ஸித்தமான ஜ்ஞாநத்தையுடையராம் ஆகாரமேயன்றிக்கே, உம்முடைய விஶ்லேஷத்தாலே கண்ணும் கண்ண நீருமான இவளுடைய ப்ரேமத்தை நீர் அநுபவியாதே ஆரண்யசந்த்ரிகைபோலே அப்ரயோஜநமாக்கிவிட்டீரே'' என்று ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் விண்ணப்பஞ்செய்கிறார்கள். i தாமரையிலே-தாமரைப் பூவிலே. j இதில் அநிச்சுவாய் இழக்கிறீரல்லீர்; ''இதுவேணும்'' என்று ஸ்ருஷ்ட்யவதாராதிகளாலே பாடுபட்டு இழந்துவிட்டீரே! என்கிறாள் (இவ்விருப்புக்கு இத்யாதி) (இவ்விருப்புக்கு க்ருஷிபண்ணி இதி) A ''பெரும்பாழில் க்ஷேத்ரஜ்ஞன் பெருஞ்செய்'' இத்யாதி. B ''புணர் தொறுமென்னக் கலந்து பிரிந்து ஜ்ஞாநபக்திகளை வளர்த்தது'' இத்யாதி. kC ''ஞாலமெய்தற் குரியனவொண்முத்தும் பைம்பொன்னுமேந்தி'' இத்யேதத் ஹ்ருதி நிதாய ரஸோக்திமாஹ (பொன்னும் முத்தும் இதி) பொன் - வைவர்ண்யம். முத்து - அஶ்ருபிந்துக்கள். l (இப்போது

ஜீ—d (தான் ஹிதஞ்சொன்னாலும் இதி) ''தகவுகளே''(5) ''வஞ்சனையே''(7) இத்யாதி ஸ்தலங்களிலே சொன்னேன் என்றபடி.

g (ஆலத்தி வழிக்கை) ஆலத்தியாலே த்ருஷ்டி தோஷத்தை வழிக்கை - போக்குகை என்றபடி. h ''தன கேழிலொண்கண்ணிலே - இராப்பகல் நீர்கொண்டாள்'' என்று அந்வயித்து அர்த்தம் (ஸர்வகாலமும் இத்யாதி) i கண்ணை வர்ணிக்கிறவளுடைய ஹார்த்தபாவம் (தாமரையிலே இத்யாதி) அதாவது - ஸம்ஶ்லேஷோந்மஸ்தகரஸம் ஸாத்மிக்கைக்காகவும், மேன்மேலென த்ருஷ்ணை பிறப்பிக்கைக்காகவுமன்றோ நீர் விஶ்லேஷித்தது ; அவை அப்படியே பலித்தபின்பு, கண்ணநீரையும் மாற்றிக் கலக்கப்பெறாதே இழப்பதே ! என்றபடி. i தாமரையிலே - தாமரைப் பூவிலே. j அதில் அநிச்சுவாய் இழக்கிறீரல்லீர், ''இதுவேணும்'' என்று ஸ்ருஷ்ட்யவதாராதிகளாலே பாடுபட்டு இழந்துவிட்டீரே என்கிறாள் (இவ்விருப்புக்கு இத்யாதி) kC ''ஒண்முத்தும் பைம்பொன்னுமேந்தி '' என்றத்தையுட்கொண்டு ரஸோக்தி (பொன்னும் முத்தும் இத்யாதி)

A ஆசார்யஹ்ருதயம்-104. B டை 115. C திருவிருத்தம்-11.

ஈ— m (கிளர் இத்யாதி₃) n நடுவே கண்ணீர் விழவிடுமித்தனையோ விரோதி₄ க₄னத்திருக்க? என்ன; o ராவணனிலும் வலிதோ இவளுடைய விரோதி₄வர்க்க₃ம்? p1.“उदीर्णस्य रावणस्य” (உதீ₃ர்ணஸ்ய ராவணஸ்ய) என்கிறபடியே - தாயும் தமப்பனும் சேரவிருக்கப் பெறாத ஐஶ்வர்யமிறே; q கிளர்ந்த ஐஶ்வர்யமானது வேம்படி லங்கையை நிரஸித்தீர். r ஒன்றை அழிக்க நினைத்தால், முதல் கிடவாமே அழிக்குமவராயிராநின்றீர். (இவள் மாழை நோக்கொன்றும் வாட்டேன்மினே) இவளுடைய முக்₃த₄மான நோக்கொன்றும் கிடக்கும்படி கார்யம் பார்க்கவேணும். மாழையென்று - இளமை. (நோக்கொன்றும் s வாட்டேன்மினே) t இவள் தானே முடிந்துபோகிறாள்; நாங்கள் தானேயிழக்கிறோம்; ஜீவிக்கவிருக்கிற நீர் வேணுமாகில், t₁ உம்முடைய ஜீவநத்தை நோக்கிக் கொள்ளப்பாரும். 10.

அ— இவளிழவுக்கன்றியே இத்யாதி₃) இல்லையாகில், ''தன கேழிலொண்'' என்ற விஶேஷணத்துக்கு ப்ரயோஜநமில்லையிறே

m n இவ்வபதா₃நத்தைச் சொன்னதுக்கு பா₄வம் (நடுவே இத்யாதி₃) o.p ''ராவணனிலும் வலிதோ?'' இத்யுக்தம்; ராவணஸ்தத₃ஸ்₂தி₄க: கிம்? இத்யத்ர ''கிளர் வாழ்வு'' இத்யஸ்ய சரமாவதி₄மாஹ (உதீ₃ர்ணஸ்ய இதி) q (கிளர்ந்த ஐஶ்வர்யமானது இதி) ''வாழ்வை'' இத்யத்ர ஐகாரம் - அசை இதி பா₄வ:. r ''கிளர் வாழ்வை வேவ இலங்கை செற்றீர்; இவள் மாழை நோக்கொன்றும் வாட்டேன்மினே'' இதி ஸமுச்சித்ய பா₄வாந்தரமாஹ (ஒன்றை அழிக்க நினைத்தால் இதி) அதாவது - லங்கையை நிஶ்ஶேஷமாக அழித்தாற்போலே, இவளையும் அழியாதே என்கை. s,t ''வாட்டேன்மினே'' என்று-ப₂லம் அவனதாகச் சொன்னதுக்குத் தாத்பர்யம் (இவள் தானே இத்யாதி₃) t₁ ''நாயக்யா ரக்ஷணம் நாயகஸ்ய ஜீவநம்'' இத்யத்ர ப்ரமாணம்

ஜீ— பொன்-வைவர்ண்யம். முத்து-அஶ்ருபி₃ந்து₃க்கள். l (இப்போது இவளிழவுக்கன்றியே இதி) இல்லையாகில், ''தன கேழிலொண்'' என்கிற விஶேஷணத்துக்கு ப்ரயோஜநமில்லையிறே.

n கீழுக்கு ஶேஷமாக்கி அவதாரிகை (நடுவே இத்யாதி₃) o.p ''ராவணனிலும் வலிதோ'' என்கைக்கு அவன் அப்படி அதி₄கனோ? என்ன; கிளர்த்தியின் சரமாவதி₄மாஹ (உதீ₃ர்ணஸ்ய இத்யாதி₃) அயோத்₄யாகாண்டே₃ ப்ரத₂மே — 1. ''ஸ ஹி தே₃வைருதீ₃ர்ணஸ்ய ராவணஸ்ய வதா₄ர்த்தி₂பி₄: । அர்த்தி₂தோ மாநுஷே லோகே ஜஜ்ஞே விஷ்ணுஸ்ஸநாதந: ॥''. q ''வாழ்வை'' இத்யத்ர - ஐகாரம் - அவ்யயம். r ''கிளர் வாழ்வை வேவ இலங்கை செற்றீர்; இவள் மாழை நோக்கொன்றும் வாட்டேன்மினே'' என்று மேலுக்கு ஶேஷமாக்கி பா₄வாந்தரம் (ஒன்றை அழிக்க இத்யாதி₃) அதாவது - லங்கையை நிஶ்ஶேஷமாக அழித்தாற்போலே, இவளையும்

ப்ர— p1. (பத்தாம் பாட்டு) (ஏழைபேதை இத்யாதி₃) (கிளர் வாழ்வை) अयोध्याकाण्डे प्रथमे—“तेषामपि महातेजा रामो रतिकरः पितुः। स्वयम्भूरिव भूतानां बभूव गुणवत्तरः॥ ६॥ स हि देवैरुदीर्णस्य रावणस्य वधार्थिभिः। अर्थितो मानुषे लोके जज्ञे विष्णुस्सनातनः॥ ७॥ कौसल्या शुशुभे तेन पुत्रेणामिततेजसा। यथावरेण देवानामदितिर्वज्रपाणिना॥ ८॥”

11. வாட்ட மில்புகழ் வாமனனை இசை
கூட்டி வண்சட கோபன்சொல் அமை
பாட்டோ ராயிரத் திப்பத்தால் அடி
சூட்ட லாகுமந் தாமமே.

ஆழ்வார் திருவடிகளே ஶரணம்.

ஆ— 11. வ்யா:— (வாட்டமில்) ஆழ்வார் இப்படி அவஸந்நரானவிடத்தில், அவருடைய அவஸாதமெல்லாம் போம்படி வந்து தோன்றியருளுகையாலே, வாட்டமில்லாத ப்ரணயித்வ வாத்ஸல்ய காருண்ய ஸௌஶீல்யாதி கல்யாணகுணங்களையுடையனாயிருந்த எம்பெருமானைச்சொன்ன இத்திருவாய்மொழி, அவன் திருவடிகளிலே அழகியதொரு திருமாலையாகச் சூட்டலாம் என்கிறார். 11.

திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளான் திருவடிகளே ஶரணம்.

ஒ— அவ:— நிகமத்தில்— இப்பத்தும் கற்றார்க்கு எம்பெருமான் திருவடிகளிலே, ஆழ்வார் பட்ட க்லேஶமெல்லாம் படாதே திருமாலை சாத்தி அடிமை செய்யப்பெறலாம் என்கிறார்.

வ்யா:— (வாட்டமில் புகழ் வாமனனை) இவ்வவஸாதத்திலே வந்து ஸம்ஶ்லேஷித்து ஆழ்வாரை உளராக்குகையாலே வாட்டமின்றிக்கே பரிபூர்ணமான கல்யாணகுணங்களையுடையனான வாமனனை. (இசை கூட்டி) இசையோடே கூட்டி. (அமை பாட்டு) அர்த்தபௌஷ்கல்யத்துக்கும் ஶப்தபௌஷ்கல்யத்துக்கும் அமைந்த காதைகள். 11.

நஞ்சீயர் திருவடிகளே ஶரணம்.

அ— A "வண்டார் பூமாமலர் மங்கை மணநோக்கமுண்டான்" இதி. "ஏழை பேதை" என்று தொடங்கி அடைவே உரை அந்வயம். 10.

ஜீ— அழியாதேகொள்ளும் என்றபடி s,t "வாட்டேன்மின்" என்று பலம் அவனதாகச் சொன்னதுக்கு பூர்வம் (இவன் தானே இத்யாதி) t உம்முடைய ஜீவநத்தை என்றது - A "மணநோக்கமுண்டானே" என்றத்தைப்பற்ற. க்ரமேண அந்வய:. 10.

ஆதே— பத்தாம் பாட்டு. "சபலையாய், பாலையான இவள், இரவும் பகலும் தன்னுடைய உபமாநரஹிதமாய், அழகிய கண்களிலே நீரைக்கொண்டாள்; கிளர்ந்த ஐஶ்வர்யம் வேப்படி லங்கையை நிரஸித்தீர்; இவளுடைய முக்தமான நோக்கொன்றும் கிடக்கும்படி கார்யம் பார்க்கவேணும்" என்கிறாள் — "ஏழை பேதை" இத்யாதியால். 10.

A பெரியதிருமொழி 8-10-1.

ப— அவ:— அநந்தரம், இத்திருவாய்மொழிக்குப் ப₄லமாக ப₄க₃வத₃ாராத₄நரூப கைங்கர்யத்தை அருளிச்செய்கிறார்.

(நோக்கு வாடாதபடி தன் குறைவுதோன்ற அர்த்தி₂யாய் வந்து முகங் காட்டினபடியாலே) வாட்டம்—வாட்டம், இல்—இல்லாத, புகழ்—கு₃ணப்ரதை₂யை யுடைய, வாமனனை — வாமனனைக்குறித்து, வண் — உ-தா₃ரரான, சடகோபன் — ஆழ்வார், இசை—இசையோடே, கூட்டி—கூட்டி, சொல்—சொன்ன, அமை— (லக்ஷணபூர்த்தியாலே) அமைதியையுடைய, ஓர்—அத்₃விதீயமான பாட்டு— பாட்டுக்கள், ஆயிரத்து—ஆயிரத்திலும், இப்பத்தால்—இப்பத்தால், அடி—அந்த வாமனனடியிலே, அம்—அழகிய, தாமம்—மாலையை, சூட்டலாகும்—சூட்டலாம். இது வஞ்சி விருத்தம். 11.

வாதி₃கேஸரி அழகியமணவாளச் சீயர் திருவடிகளே ஶரணம்.

இ— அவ:— நிக₃மத்தில் — இத்திருவாய்மொழி அப்₄யஸித்தார் A சூட்டுநன் மாலைப்படியே அத்திரளிலே கூடித் திருமாலை சாத்தி அநுப₄விக்கப்பெறுவர்கள் என்கிறார்.

வ்யா:— (வாட்டமில் புகழ்) "நோக்கொன்றும் வாட்டேன்மினே" (10) என்ற வாறே, "புறப்பட்டோம்" என்று லஜ்ஜையோடே வந்து தோற்றினான். இவள் வாட அவன்புகழாயிற்று வாடுவது. இவ்வவஸாத₂த்திலே வந்து முகங்காட்டுகை யாலே பூர்ணமான கல்யாணகு₃ணங்களையுடையனானான். (வாமனனை) இவளுடைய ஆற்றாமையில் க்ருஶனாய் அர்த்தி₂த்வந்தோற்ற வந்தபடி. தன் உடைமைக்குத் தான் அர்த்தி₂யாய் வருமவனிறே. (இசைகூட்டி) இயல்தானே ஆகர்ஷகமாயிருக்க, புஷ்பம் பரிமளத்தோடே அலர்ந்தாற்போலே இசையோடே புணர்ப்புண்டது என்கை. (வண்சடகோபன் சொல்) மாநஸாநுப₄வமன்றிக்கே வாசிகமாக்கி நாட்டை யுடைய வாழ்வித்த ஔதா₃ர்யம். (அமை பாட்டு) ஶப்₃த₃லக்ஷணங்களாலும் அர்த்த₂த்தாலும் பூர்ணமாயிருக்கை. அமைவு - சமைவு. (ஓராயிரத்திப்பத்தால்) ஆயிரமும் இப்படியே; அதில் இப்பத்தையும் கற்றார்க்கு. (அடி சூட்டலாகும் அந்தாமமே) திருவடிகளிலே A சூட்டுநன்மாலைப்படியே செவ்விமாலையைச் சூட்ட லாயிற்று. இவர் B "அடியார்கள் குழாங்களை - உடன்கூடுவதென்றுகொலோ" என்று ஆசைப்பட்டது; அப்படியே அநுப₄விக்கப்பெறுவர்கள்; பித்ருத₄நம் புத்ரனுக்கு ப்ராப்தமாமாபோலே. இவ்வாற்றாமையால் வந்த க்லேஶம் அநுப₄விக்க வேண்டாதே பேற்றிலே அந்வயிப்பர்கள். 11.

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே ஶரணம்.

A திருவிருத்தம் 21. B 2-3-10.

ஈ— அவ:—a நிக₃மத்தில்—இத்திருவாய்மொழியை அப்₄யஸிக்கவல்லார், இவர் ப்ரார்த்தி₂த்தபடியே நித்யஸூரிகள் திரளிலே போய்ப் புக்கு, ஸர்வேஶ்வரன் திருவடிகளிலே bA சூட்டுநன்மாலைப்படியே திருமாலை சாத்தி அடிமைசெய்யப்பெறுவர்கள் என்கிறார்.

வ்யா:—(c வாட்டமில் புகழ் வாமனனை) d இவ்வளவிலே வந்து முகங்காட்டிற்றிலனாகில், அவன் புகழுக்கு வாட்டம் வந்ததிறே. e (வாமனனை) f தன் உடைமை பெறுகைக்கு இரப்பாளனுமவனிறே.

(இசைகூட்டி) பரிமளத்தோடே பூ அலருமாபோலே, g இசையோடே h புணர்ப்பு புண்டதாயிற்று. (வண்சடகோபன் சொல்) i1. "उदारधीर्मुनिः" (உதா₃ரதீ₄ர்முநி:)

அ— நிக₃மம். (வாட்டமில் இத்யாதி₃) a.b நித்யஸூரிகள்திரளிலே போய்ப் புகப்பெறுவர் என்ன அமைந்திருக்க, "அடி சூட்டலாகும் அந்தாமமே" என்பானென்? என்கிற ஶங்கையிலே (நிக₃மத்தில் இத்யாதி₃) b திருவிருத்தம் — (சூட்டுநன்மாலைகள்) சூட்டுகைக்குத் தகுதியான நல்ல மாலைகள். அப்ராக்ருதமாகையாலே அநுருபமாய், புழுகிலே தோய்த்தாற்போலே அநுராக₃ ரஞ்ஜிதமாகையாலே நேரானவை.

c, d இவ்வவஸாத₂த்திலே வந்து முகங்காட்டுகையால் பூர்ணமான கல்யாணகு₃ணங்களையுடையனுனென்று விவக்ஷித்து, வ்யதிரேக ஸித்₃த₄மான ப்ரமேயம் (இவ்வளவிலே இத்யாதி₃) c "வாட்டமில் புகழ் வாமனன்" என்கையாலே - இவ்வளவில் அவன் வந்து முகங்காட்டினமை தோற்றுகிறது என்று கருத்து. e,f "வாமனன்" என்கிற பத₃த்துக்கு - "இவன் ஆற்றுமை தனக்கு உண்டு" என்னுமிடம் தோன்ற வர்த்தியாநின்றான் என்று பொருளாக விவக்ஷித்து, இப்பத₃ம் இவ்வர்த்த₂த்தைக் காட்டுமோ? என்கிற ஶங்கையிலே அருளிச்செய்கிறார் (தன் உடைமை இத்யாதி₃) விஜ்ஞாபநார்த்த₂ப்ரவ்ருத்தாவபி நிவ்ருத்தாயாம் ஸத்யாம் ஸ்வயமேவாக₃மநே கோ ஹேதுரித்யத்ர உத்தரம்-"வாமனனை" இதி பத₃ம் இத்யபி₄ப்ராயேணாஹ (தன் உடைமை பெறுகைக்கு இதி) என்றுமாம்.

ஜீ— நிக₃மம். (வாட்டம் இத்யாதி₃) a.b "அடி சூட்டலாகும் அந்தாமமே" என்றதைக் கடாக்ஷித்து அவதாரிகை (இத்திருவாய்மொழியை இத்யாதி₃) b திருவிருத்தம்—(சூட்டுநன்மாலைகள்) சூட்டுகைக்குத் தகுதியான நல்ல மாலைகள்.

c,d நித்யநிர்தோ₃ஷகு₃ணங்களுக்கு வாட்டத்துக்கு ப்ரஸக்தியுண்டோ? என்ன (இவ்வளவிலே இத்யாதி₃) e.f "வாமனன்" என்கிற பத₃த்துக்கு-"இவளாற்றுமை தனக்கு உண்டு" என்னுமிடம் தோன்ற வர்த்தியாநின்றானென்று அர்த்த₂மாக விவக்ஷித்து, இப்பத₃ம் இவ்வர்த்த₂த்தைக் காட்டுமோ? இத்யாஶங்க்யாமாஹ (தன் உடைமை இத்யாதி₃).

ப்ர—i1. (நிக₃மம்) (வாட்டம் இத்யாதி₃) (வண்சடகோபன்) बालकाण्डे द्वितीये—"उदारवृत्तार्थपदैर्मनोरमैः तदास्य रामस्य चकार कीर्तिमान् । समाक्षरैश्श्लोकशतैर्यशस्विनो यशस्करं काव्यमुदारधीर्मुनिः ॥ ४२ ॥"

மணவாள மாமுனிகள் திருவடிகளே ஶரணம்.

A திருவிருத்தம்-21.

ஈ—என்னுமாபோலே, மாநஸாநுப4வமன்றிக்கே வாசிகமாக்கி நாட்டை வாழ்வித்த ஔதா3ர்யம். (j அமை பாட்டோராயிரத்து) அமைவு-சமைவாய், ஶப்3தா3ர்த்த2ங்கள் நிறைந்திருக்கை. (இப்பத்தால் இத்யாதி3) இப்பத்தையும் அப்4யஸிக்கவல்லவர்க ளுக்குச். k செவ்விமாலையைக்கொண்டு அவன் திருவடிகளிலே நித்யகைங்கர்யம் பண்ணப் பெறலாம். l "கைங்கர்யம் பண்ணவேணும்" என்று ஆசைப்பட்டு அது பெறுமையாலே போலேகாணும் இவ்வாற்றாமையெல்லாம் பிறந்தது ; m பித்ருத4நம் புத்ரனுக்கு ப்ராப்த

அ— g இசை-கா3தம். h புணர்ப்புண்டது-ஸந்த3ர்ப்பி4க்கப்பட்டது. i இவர்க்கு வண்மை ஏதென்ன (உதா3ரதீ4ரித்யாதி3) j "அமை பாட்டு" என்றவிடத்திலே - 1. "ஸூக்திம் ஸமக்3ரயது ந: ஸ்வயமேவ லக்ஷ்மீ: ஶ்ரீரங்க3ராஜமஹிஷீ மது4ரை: கடாக்ஷை: । வைத3க்3த்4யவர்ணகு3ண கு3ம்ப2நகௌ3ரவைர் யாம் கண்டூ3லகர்ணகுஹரா: கவயோ த4யந்தி ॥" 2. "அநாக்4ராதாவத்3யம் ப3ஹுகு3ணபரீணாஹி மநஸோ து3ஹாநம் ஸௌஹார்த்த3ம் பரிசிதமிவாத்3யாபி க3ஹநம் । பதா3நாம் ஸௌப்4ராத்ராத3திஶயிதவேஷ்யம் ஶ்ரவணயோஸ் த்வமேவ ஶ்ரீமஹ்யம் ப3ஹுமுக2ய வாணீ விலஸிதம் ॥" என்கிற ஶ்லோகத்3வயமும் அநுஸந்தே4யம் ; A "ஈயாடுவதோ கருடற்கெதிரே இரவிக்கெதிர் மின்மினியாடுவதோ, நாயாடுவதோ உறுமிப்புலிமுன் நரிகேசரிமுன் நடையாடுவதோ, பேயாடுவதோ அழகூர்வசிமுன் பெருமானடிசேர் வகுளாபரணன், ஓராயிரமாமறையின் தமிழின் ஒரு சொற்பொருமோ உலகிற்கவியே" என்கிற சங்கத்தார் கவியும் கண்டுகொள்வது. k "அந்தாமம்" என்றதுக்கு அர்த்த2ம் (செவ்விமாலை) என்றது. l B "அடியார்கள் குழாங்களை உடன்கூடுவதென்றுகொலோ" என்று ப்ரார்த்தி2த்தாலும், அவர்களோடே கூடப்பெறுவர் என்னுமத்தைப் ப2லமாகச்சொல்லாதே, "அவன் திருவடிகளிலே கைங்கர்யத்தைப் பெறலாம்" என்று சொல்லலாமோ? என்ன அருளிச்செய்கிறார் (கைங்கர்யம் பண்ணவேணுமென்று தொடங்கி) ஆதாவது - "நித்யஸூரிகளோடேகூட கைங்கர்யம் பண்ணவேணும்" என்றதுக்காக அவர்களைத் தேடி, அது பெறுமையாலே வந்த இழவு இத்திருவாய்மொழியிலது என்றபடி. m ப்ரப3ந்த4 வக்த்ரா அதிக்லேஶேந ப்ராப்தமித3ம் ப2லம் ஏதத்3த்4யேதாரோऽநாயாஸேந ப்ராப்நுவந்தீதி கத2முச்யத இத்யத்ராஹ (பித்ருத4நம் இதி) இவருடைய பாசுரம் கற்ற வழியாலே இவரைக்

ஜீ— g இசை - கா3தம். h புணர்ப்புண்டதாயிற்று-ஸந்த3ர்ப்பி4தமாயிற்று. i இவர்க்கு வண்மை ஏதென்ன (உதா3ரதீ4: இத்யாதி3) பா3லகாண்டே3 த்3விதீயே—3. "உதா3ரவ்ருத்தார்த்த2பதை3ர் மநோரமை: தத3ஸ்ய ராமஸ்ய சகார கீர்த்திமாந் । ஸமாக்ஷரைஶ்ஶ்லோகஶதைர்யஶஸ்விநோ யஶஸ்கரம் காவ்யமுதா3ரதீ4ர்முநி: ॥". j "அமை பாட்டு" என்றவிடத்திலே, 1 "ஸூக்திம் ஸமக்3ரயது" இத்யாதி3 அநுஸந்தே4யம். k "அந்தாமம்" என்றதுக்கு அர்த்த2ம் (செவ்விமாலை) என்றது. l இங்கே இதுகற்றவர்களுக்குக் கைங்கர்யத்தைப் ப2லமாகச் சொல்லுகையாலே, கீழே, B "அடியார்கள் குழாங்களை - உடன்கூடுவதென்றுகொலோ" என்றவிடத்திலும் - கைங்கர்ய பர்யந்தம் விவக்ஷிதம் என்கிறார் (கைங்கர்யம்பண்ண இத்யாதி3) m இவர்களுக்கும் இவரைப்போலே ஆற்றாமை பிறக்கவேண்டாவோ ? என்ன, (பித்ருத4நம் இத்யாதி3) இவருடைய பாசுரங்கற்ற வழியாலே இவரைக் குறித்து ஶிஷ்யபுத்ரத்வமுண்டிறே கற்றவர்களுக்கும் என்றபடி. n (அநுப4விக்கப்பெறுவர் என்கிறார் இதி) இது கற்றவர்களுக்கு இவருடைய ப்ரார்த்த2னையே ப்ரார்த்த2னை; தனித்து ப்ரார்த்த2னை வேண்டா என்றபடி. p என்றிய-எதுக்காக. q மறுக்குமோ-வற்றுமோ? r அபாஶ்ரயம் - ஆஶ்ரயம். A "ஈயாடுவதோ கருடற்கெதிரே இரவிக்கெதிர் மின்மினி

A விநோதரஸமஞ்ஜரீ. B 2-3-10.

ஈ—மாமாபோலே, இவ்வாற்றுமையால் வந்த க்லேஶம் இது கற்றவர்களுக்கு அநுபவிக்க வேண்டாதே, nA "அடியார்கள் குழாங்களை - உடன்கூடுவதென்றுகொலோ" என்று ஆசைப்பட்டபடியே அத்திரளிலே போய்ப்புக்கு n₂ அநுபவிக்கப்பெறுவர் என்கிறார்.

முதற்பாட்டில், ஆஶ்ரிதராபத்தே o செப்பேடாக உதவும் ஸ்வபாவனானவன், இவளுடைய ஆபத்துக்கு வந்து உதவுகிறிலன் என்றாள்; இரண்டாம் பாட்டில், "விரோதியுண்டே" என்றுநினைவாக, பாணனுடைய ப்ராஹ்லாதத்திலும் வலிதோ இவள் விரோதி? என்றாள்; மூன்றாம் பாட்டில், இப்படிசெய்ய நினைத்த நீர் முன்பு அச்செயலை p என்றிய செய்தீர்? என்றாள்; நாலாம் பாட்டில், அது பொறுக்கமாட்டாமல் அதுதன்னையே உபகாரமாகச் சொல்லாநின்றாள் என்றாள்; ஐந்தாம் பாட்டில், அவ்வளவிலும் வாராமையாலே, நிர்தயன் என்றாள் திருத்தாயார்; ஆறாம் பாட்டில், அதுபொறுக்கமாட்டாமல், 'கெடுவாய்! ஆகரத்தில் தகவு q மறுக்குமோ? அது நம் குறைகாண்' என்கிறாள் என்றாள்; ஏழாம் பாட்டில், அவன் குணஹானிதன்னையே குணமாகக் கொள்ளும்படி இவளை வஞ்சித்தான் என்றாள்; எட்டாம் பாட்டில், 'உம்மை r அபாஶ்ரயமாகப் பற்றின இவள் படும்பாடே இது' என்றாள்; ஒன்பதாம் பாட்டில், 'இவள்பேற்றில் நீர் செய்தருள நினைத்திருக்கிறதென்?' என்றாள்; பத்தாம் பாட்டில், 'ஶேஷித்தது நோக்கொன்றுமேயாயிற்று; இது ஒன்றையும் நோக்கிக்கொள்ளீர்' என்றாள்; நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழியை அப்யஸித்தார்க்குப் பலஞ்சொல்லித் தலைக்கட்டினார். 11.

வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை திருவடிகளே ஶரணம்.

அ—குறித்து ஶிஷ்யபுத்ரத்வமுண்டிறே கற்றவர்களுக்கு என்றபடி. n பராங்குஶார்யக்ருத கைங்கர்ய ப்ரார்த்தனைவ ஏதத்தசகாத்யேத்ருணாஞ்ச ப்ரார்த்தநா; ப்ரத்யேகம் ப்ரார்த்தநயா பாவ்யமிதி நிர்ப்பந்தேர ந இத்யபிப்ராயேணஹ (அடியார்கள் இத்யாதி) விபீஷணக்ருதப்ரபத்திரேவ தேத ஸஹ ஆகதாநாம் சதுர்ணாம் ராக்ஷஸாநாமபி ராமப்ராப்திஹேதுபூதாऽபூத்; தத்ஸம்பந்தி ஸம்பந்திநாஞ்ச ராமஸம்பந்தாவஹா சாபூத்; தத்வதிதி பாவ: o செப்பேடாக-தாம்ரஶாஸநமாக. p என்றிய-எதுக்காக. q மறுக்குமோ-வற்றுமோ? r அபாஶ்ரயம்-ஆஶ்ரயம் என்றபடி. "வாட்டமில் புகழ் வாமனனை-வண்சடகோபன் இசைகூட்டி-சொல்லமை-ஓர் பாட்டாயிரத்து இப்பத்தால் அடி-அந்தாமம் சூட்டலாகும்" என்று உரை அந்வயம். 11.

ஆத்தான் ஜீயர் திருவடிகளே ஶரணம்

ஜீ—யாடுவதோ, நாயாடுவதோ உறுமிப் புலிமுன் நரி கேசரிமுன் நடையாடுவதோ, பேயாடுவதோ அழகூர்வசிமுன் பெருமானடிசேர் வகுளாபரணன், ஓராயிரமாமறையின் தமிழில் ஒரு சொற் பொருமோவுலகிற்கவியே" என்கிற சங்கத்தார் கவியும். "அமைபாட்டோர்"(j) என்றவிடத்திலே அநுஸந்தேயம். e வாமனனை - வாமனனைக்குறித்து. இசைகூட்டி - இசையோடு கூட்டி. சொல்-சொன்ன. க்ரமேணாந்வய:. 11.

ராமாநுஜ ஜீயர் திருவடிகளே ஶரணம்.

ஆதே— பதினோராம் பாட்டு "இத்தசையில் வந்து ஸம்ஶ்லேஷிக்கையாலே வாட்டமில்லாத கல்யாணகுணங்களையுடைய விநீதனைக் குறித்து, இசையைக் கூட்டிப் பரமோதாரரான ஆழ்வார் அமைத்த பாட்டு ஓராயிரத்திலும் இந்தப் பத்தால் அழகிய மாலையை எம்பெருமான் திருவடிகளிலே சூட்டலாகும்" என்று உக்தார்த்தத்தை நிகமிக்கிறார்—"வாட்டமில்" இத்யாதியால். 11.

ஜீயர் திருவடிகளே ஶரணம்.

த்ரமிடோபநிஷத் ஸங்கதி - ஆடியாடி

१. तत्प्रार्थितानधिगमेन समुत्थितार्तिरग्रे हरेः परमुखेन यथा विधेयम् ।
आर्तेर्निवेदनमपाकरणार्थनञ्च मूर्छां तथा मुनिरगान्महतीं चतुर्थे ॥ १४ ॥

1. தத்ப்ரார்த்திதாநதிகமேந ஸமுத்திதார்த்தி:
அக்ரே ஹரே: பரமுகேந யதா விதேயம்।
ஆர்த்தேர் நிவேதநமபாகரணார்த்தநஞ்ச
மூர்ச்சாம் ததா முநிரகாந்மஹதீம் சதுர்த்தே ॥ 14 ॥

அழகிய மணவாளச்சீயர் திருவடிகளே ஶரணம்.

த்ரமிடோபநிஷத் தாத்பர்யரத்நாவளி - ஆடியாடி

२. प्रह्लादार्थे नृसिंहं क्षपितविपदुषावल्लभं क्षिप्तलङ्कं
क्ष्वेलप्रत्यर्थिकेतुं श्रमहरतुलसीमालिनं धैर्यहेतुम् ।
त्राणे दत्तावधानं स्वरिपुहतिकृताश्वासनं दीप्तहेतिं
सत्प्रेक्षारक्षितारं व्यसननिरसनं व्यक्तकीर्तिं जगाद ॥ २-४ ॥

2. ப்ரஹ்லாதார்த்தே ந்ருஸிம்ஹம் க்ஷபிதவிபதுஷாவல்லபம் க்ஷிப்தலங்கம்
க்ஷ்வேளப்ரத்யர்த்திகேதும் ஶ்ரமஹரதுளஸீமாலிநம் தைர்யஹேதும் ।
த்ராணே தத்தாவதாநம் ஸ்வரிபுஹதிக்ருதாஶ்வாஸநம் தீப்தஹேதிம்
ஸத்ப்ரேக்ஷாரக்ஷிதாரம் வ்யஸநநிரஸநம் வ்யக்தகீர்த்திம் ஜகாத ॥

வ்யா:— (1) (ப்ரஹ்லாதார்த்தே ந்ருஸிம்ஹம்) [நாடி நாடி நரசிங்காவென்று] பக்தரான ப்ரஹ்லாதர் நிமித்தமாக ந்ருஸிம்ஹனாய் ஆவிர்ப்பவித்தும். (2) (க்ஷபிதவிபதுஷாவல்லபம்) [விறல் வாணனாயிரந்தோள் துணித்தீர்] அநிருத்தருக்கு விரோதியான பாணாஸுரனுடைய கரங்களைக் கழித்தும். (3) (க்ஷிப்தலங்கம்) [அரக்கனிலங்கை செற்றீருக்கே] எதிரியான ராவணனுடைய இலங்கையை அழித்தும். (4) (க்ஷ்வேளப்ரத்யர்த்திகேதும்) [வலங்கொள் புள்ளுயர்த்தாயென்னும்] விஷ விரோதியான வைநதேயனை த்வஜமாகப் படைத்தும். (5) (ஶ்ரமஹரதுளஸீமாலிநம்) [வண்டு திவளுந்தண்ணந்துழாய்] மதுஸ்யந்தியாகையாலே ஶ்ரமஹரமாயிருக்கிற திருத்துழாய்மாலையை தரித்தும். (6) (தைர்யஹேதும்) [எனதாவியுமிர்க்கமுதே] விரஹவ்யஸநத்தாலே ஆத்மவஸ்து அழியாதே அம்ருதமாயிருந்து தரிப்

திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி

14. ஆடிமகிழ் வானி லடியார் குழாங்களுடன்
கூடியின்ப மெய்தாக் குறையதனால்—வாடிமிக
அன்புற்றார் தன்னிலைமை யாய்ந்துரைக்க மோகித்துத்
துன்புற்றான் மாறனந் தோ.

பெரிய ஜீயர் திருவடிகளே ஶரணம்.

அவ:—பதினான்காம் பாட்டு. (ஆடி மகிழ் வானில்) இதில்—ததீ3யரையும் அவனையும் பிரிகையாலே மிகவும் தளர்ந்து, தாய்பேச்சாலே பேசுகிற பாசுரத்தை அநுவதி3த்தருளிச்செய்கிறார். எங்ஙனேயென்னில், எம்பெருமானைப் பிரிந்தவளவன்றிக்கே, அவனுக்கு ப்ராணபூ4தரான நித்யஸூரிகளையுங்கூடப்பிரிகையாலே, தம் த3ஶையைத் தாம் அறியாதபடி மோஹிதராய்க் கிடக்கிற தம் படியை பார்ஶ்வஸ்த2ரான பரிவர் அவனுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்கிற ப்ரகாரத்தை—கலந்து பிரிந்து மோஹங்க3தையான பிராட்டியுடைய விரஹபரவஶவ்யாபாரோக்திகளை அநுகரித்து அவனுக்கு அறிவிக்கிற திருத்தாயார் பேச்சாலே அருளிச்செய்கிற A ஆடியாடியில் அர்த்த2த்தை (ஆடிமகிழ்) இத்யாதி3யாலே அருளிச்செய்கிறார்.

வ்யா:— (ஆடி மகிழ் வானில் அடியார் குழாங்களுடன் கூடி இன்பமெய்தாக் குறையதனால் வாடிமிக) (ஆடி மகிழ் வானில்) ப4க3வத3நுப4வத்திலே அவகா3ஹித்து ஹ்ருஷ்டராகிற என்னுதல்; அன்றிக்கே, ப4க3வத3நுப4வப்ரகர்ஷத்தாலே, 1. (ந்ருத்யந்தி கேசித்) என்னும்படி ஆடி அத்தாலே ஹ்ருஷ்டராகிற என்னுதல். இப்படியான வானில் அடியாருண்டு — வைகுண்ட2வாஸிகளான நித்யஸூரிகள், அவர்கள் ஸங்க4த்திலே ஸங்க3தராய் ஆநந்த3த்தை அடையாத அபூர்த்தியாலே "வாடி வாடும்"(1) என்று மிக வாடி. (அன்புற்றார் தன்னிலைமையாய்ந்துரைக்க) B"முயல்கின்றேன உன்தன் மொய்கழற்கன்பை" என்கிற நிரவதி4கஸ்நேஹயுக்தரான

பித்தும், (7) (த்ராணே த3த்தாவதா4நம்) [வெள்ளநீர்க்கிடந்தாயென்னும்] ரக்ஷணத்திலே அவஹிதனாய்த் திருப்பாற்கடலிலே வந்து கண்வளர்ந்தும், (8) (ஸ்வஸிபுஹதிக்ருதாஶ்வாஸநம்) [விறற்கஞ்சனை வஞ்சனை செய்தீர்] மிடுக்கனான கஞ்சனை அழியச்செய்து, தந்நிமித்தமான ப4யத்தைத் தீர்த்து ஆஶ்வாஸம் பண்ணியும், (9) (தீ3ப்தஹேதிம்) [சுடர்வட்டவாய்நுதி நேமியீர்] தேஜிஷ்டமான திருவாழியைத் திருக்கையிலே த4ரித்தும், (10) (ஸத்ப்ரேக்ஷா ரக்ஷிதாரம்) [மாழைநோக்கொன்றும் வாட்டேன்மினோ] ஆஶ்ரிதருடைய ப்ரேக்ஷையைப் போக்காதே ரக்ஷித்தும். இப்படி ப்ரஸித்3த4வைப4வனான எம்பெருமானை — ஆஶ்ரிதருடைய வ்யஸநத்தையெல்லாம் நிரஸித்தருளுமவனாக "ஆடியாடி" என்கிற த3ஶகத்திலே ஆழ்வார் அநுஸந்தி4த்தார் என்கிறார்.

2-4.

வேதா3ந்ததே3ஶிகர் திருவடிகளே ஶரணம்.

A 2-5. B கண்ணிநுண்-10.

திருவாய்மொழி இரண்டாம்பத்து ஐந்தாம் திருவாய்மொழி அந்தாமத்தன்பு ப்ரவேசம்

ஆ— (அந்தாமத்தன்பு) இப்படி தோற்றியருளின எம்பெருமான் தம்மோடு கலந்த கலவியையும், அக்கலவியால் தமக்குப் பிறந்த ஸம்ருத்₄தி₄யையும் சொல்லுகிறார்.

ஒ— அஞ்சாம் திருவாய்மொழியில்—ஸ்ரீ க₃ஜேந்த்₃ராழ்வானுடைய ஆர்த்தத்₄வநியைக் கேட்டு மிகவும் வ்யாகுலனாய் எழுந்தருளி, அவனுடைய ஆர்த்தியெல்லாம் தீர்த்து, அத்யந்த ஸுகி₂தனாம்படி பண்ணியருளினாற்போலே, க்ருபாஸமுத்₃ரமான எம்பெருமான் ஆழ்வாருடைய ஆர்த்தத்₄வநியைக் கேட்டுத் தான் மிகவும் ஆர்த்தனாய், "அழகிதாக ஜக₃ந்நிர்வஹணம் பண்ணினோமாகாதே!" என்று தன்னுடைய ரக்ஷணஸ்வபா₄வத்தை நிந்தி₃யாநின்றுகொண்டு ஶீக்₄ரமாக வந்து, தம்முடைய ஆர்த்தியைத் தீர்த்து மிகவும் நிர்வ்ருதராம்படி பண்ணி, தம்மோட்டை ஸம்ஶ்லேஷத்தாலே தான் அத்யுஜ்ஜ்வலனாய், தம் பக்கலிலே அத்யபி₄நிவிஷ்டனாய், தன்னுடைய ஸ்வரூப ரூப கு₃ண விபூ₄திகளையும், தி₃வ்யாப₄ரணங்களையும், தி₃வ்யசேஷ்டிதங்களையும், மற்றும் தனக்குள்ள தி₃வ்யபோ₄க₃ங்

தீ நா— மது₄ரகவி ப்ரப்₄ருதி ப்ரபு₃த்₃த₄ ஸுஹ்ருத்துக்கள், இவர் வ்யாமோஹத்தை எம்பெருமானுக்கு நிரூபித்து, தந்முகே₂ந "இது தேவர் க்ருபாஸாத்₄யம்" என்று விஜ்ஞாபிக்கிறபடியே, தன் திறத்திலே பரிவுடைய திருத்தாயார் தன் ஸ்வபா₄வத்தை ஆராய்ந்து பேசும்படியாக. (மோகித்துத் துன்புற்றான் மாறனந்தோ) தாம் தம் த₃ஶையைப் பேசமாட்டாமல் பிறர் பேசும்படி மோஹித்து து₃:க்க₂த்தை ப்ராப்தரானார் ஆழ்வார்; ஐயோ! 1. "மமாபி வ்யதி₂தம் மந:" என்று, A அற்றபற்றர்க்கும் இரங்கவேண்டும்படியாயிறே இவர் த₃ஶையிருப்பது. அன்புற்றார் தன் நிலைமை ஆய்ந்துரைக்கையாவது — 2. "ஸா நிர்யகூ₃ர்த்₄வஞ்ச" இத்யாதி₃ப்படியே, "எங்கும் நாடி நாடி நரசிங்காவென்று வாடி வாடும்" (1) என்றும், "உம்மைக் காணும் ஆசையுள் நைகின்றாள்; உம்மைக்காண நீர் இரக்கமிலீரே"(2) என்றும், "வண்டு திவளும் தண்ணந்துழாய் கொடீர்; என தவளவண்ணர் தகவுகளே" (5) என்றும், "உம்மைத் தஞ்சமென்று இவள்பட்டனவே" (8) என்றும், "நும திட்டம் என்கொல் இவ்வேழைக்கே" (9) என்றும், "இவள் மாழை நோக்கொன்றும் வாட்டேன்மினே" (10) என்றும் இப்புடைகளிலே அருளிச்செய்தவை என்கை. இப்படி தம் த₃ஶை தமக்கும் வாசாமகோ₃சரமாய், கண்டாரெல்லாம் இரங்க வேண்டும்படியாயிருக்குமாயிற்று. 14.

பிள்ளைலோகம் ஜீயர் திருவடிகளே ஶரணம்.

திருவாய்மொழி இரண்டாம் பத்தில்
நாலாம் திருவாய்மொழி வ்யாக்₂யானங்கள் முற்றுப்பெற்றன.

A திருச்சந்த-52.

ஒ— களையும், இவற்றையெல்லாம் தமக்குக் காட்டிக்கொடுத்து க்ருதக்ருத்யனானபடியை அநுஸந்தி₄த்து ஹர்ஷவிஸ்மயநிர்ப்ப₄ரரான ஆழ்வார், தமக்குப் பிறந்த ஸம்ருத்₃தி₄யைப் பேசி அநுப₄விக்கிறார்.

ப— அஞ்சாம் திருவாய்மொழியில் — இப்படி இவருடைய ஆர்த்தியைக் கண்டு த்வரிதனாய் ஸம்ஶ்லேஷித்த ஸர்வேஶ்வரனுக்கு, ப்ரீதியாலே வந்த ஸௌந்த₃ர்யாதி ஶயத்தை அருளிச்செய்கிறதாக; ப்ரத₂மத்திலே ஸங்க்₃ரஹேண பூ₄ஷணாவய வாயுத₄ஶோபா₄விஶிஷ்டமான வடிவழகையும், அத்தோடே கூடின விபூ₄த்யுந்மேஷத்தையும், ஸம்ஶ்லேஷகாரிதமான ரக்ஷகத்வோந்மேஷத்தையும், ஸ்தி₂ரௌஜ்ஜ்வல்யத்தையும், உபமாநராஹித்யத்தையும், அபர்யந்தபூ₄ஷணாதி₃யோக₃த்தையும், து₃ர்ஜ்ஞேயசேஷ்டிதத்வத்தையும், ஸம்ஶ்லேஷவைலக்ஷண்யத்தினுடைய வாசாமகோ₃சரதையையும் சொல்லுகைக்கு அதி₄காரிகள் இல்லை என்னுமிடத்தையும், சொல்லுகை அரிதென்னுமிடத்தையும் அருளிச்செய்து, தம்முடைய ஸம்ஶ்லேஷ ப்ரீதிகாரித ஸௌந்த₃ர்யபாரம்யத்தை அருளிச்செய்கிறார்.

இ— அஞ்சாம் திருவாய்மொழியில் — ஸ்ரீ க₃ஜேந்த்₃ராழ்வானுடைய, 1. 'परमापद्मापन्नः" (பரமாபத₃மாபந்ந:) என்கிற பரமமான ஆபத்தில் ஆர்த்தத்₄வநியைக் கேட்டு, 2 "स्रग्भूषाम्बरमयथायथं द्रुतः" (ஸ்ரக்₃பூ₄ஷாம்ப₃ரமயதா₂யத₂ம் த்₃ருத:) என்கிறபடியே அரைகுலையத் தலைகுலைய வந்து, அவனுடைய ஆர்த்தியெல்லாம் தீர முகங்காட்டி ஆஶ்வஸிப்பித்து, அத்தாலே தான் ஹ்ருஷ்டனாய், பெறுப்பேறு பெற்றானாய் நின்றாற்போலே, ஆழ்வாருடைய ஆர்த்தத்₄வநியைக்கேட்டு, "அழகிதாக ரக்ஷகரானோம்!" என்று ரக்ஷகத்வத்தை நிந்தி₃யாநின்றுகொண்டு, அந்த ஆர்த்தியெல்லாம் தீர முகங்காட்டி அத்தாலே தான் அத்யுஜ்ஜ்வலனாய், அழகையும், சேஷ்டிதங்களையும், ஆயுதா₄ப₄ரணாதி₃களையும் இவர் இழவு மறக்கும்படி அநுப₄விப்பித்து க்ருதக்ருத்யனானபடியைக் கண்டு ஹ்ருஷ்டராய், தமக்குப் பிறந்த ஸம்ருத்₃தி₄யைப் பேசி அநுப₄விக்கிறார்.

ச— a 3. "गज आकर्षते तीरे ग्राह आकर्षते जले" (க₃ஜ ஆகர்ஷதே தீரே க்₃ராஹ ஆகர்ஷதே ஜலே) என்னுமாபோலேயிறே கீழ் ஆடியாடியில் ஆழ்வார்க்குப் பிறந்த வ்யஸநம்.

அ— அந்தாமத்தன்பு ப்ரவேஶம். a கீழில் திருவாய்மொழியில் ஆழ்வார்க்குப் பிறந்த வ்யஸநம், அநேகம் ஆயிரம் ஆண்டு முதலை நீருக்கிழுக்க, ஆனை கரைக்கிழுக்க அலைச்சல்பட்டுத் துதிக்கை

ஜீ— அந்தாமத்தன்பு ப்ரவேஶ—a வ்ருத்தாநுவாத₃ பூர்வகம் வர்த்திஷ்யமாண ஸங்க₃திமாஹ (க₃ஜ இத்யாதி₃) அதாவது - விஶ்லேஷவ்யஸநம் முடிக்கத்தேட, நசையானது முடியவொட்டா

ப்ர—a3.(அந்தாமத்தன்பு ப்ரவேஶ) श्रीविष्णुधर्मे अष्टषष्टितमेऽध्याये—"गज आकर्षते तीरे ग्राह आकर्षते जले। तयोर्द्वन्द्वसमं युद्धं दिव्यं वर्षसहस्रकम्॥"

ஈ—b அதெல்லாம் ஆறும்படியாக, 1.“अतन्त्रितचमूपतिप्रहितहस्तं”(அதந்த்ரிதசமூபதிப்ரஹித ஹஸ்தம்) என்கிறபடியே c பெரிய த்வரையோடே d ஆயுதா4ப4ரணங்களை அக்ரமமாக

அ—அமிழ்ந்தும்படி ஸ்ரீக3ஜேந்த்3ராழ்வானுக்குப் பிறந்த வ்யஸநம்போலே என்று அருளிச் செய்கிருர் (க3ஜ ஆகர்ஷத இத்யாதி3) அதாவது-ஒருதலை விஶ்லேஷ வ்யஸநம் முடிக்கத் தேட, ஒரு தலை நசையானது முடியவொட்டாமல் ஜீவிப்பிக்க இப்படி செல்லுகிறபடியிறே—A“நைகின்குன்” என்றும் B“அரக்கும் மெழுகுமொக்கும்” என்றும் சொல்லிற்று; ஸ்ரீக3ஜேந்த்3ராழ்வானும் 2. “நாஹம் களேப3ரஸ்யாஸ்ய - கரஸ்த2கமலான்யேவ பாத3யோரர்ப்பிதும் ஹரே” என்று ‘திருவடிகளிலே கையில் புஷ்பங்களை ஸமர்ப்பிக்கக் கூடுங்கொல்?’ என்னும் சபலத்தாலே தானும் ஒரு கைபற்றி நின்று, அது நீரிலே இழுக்க, தான் கரையிலே இழுக்க நெடுங்காலம் நோவு பட்டானிறே. b...q ஸ்ரீக3ஜேந்த்3ராழ்வானுக்கு வ்யஸநம் ஆறும்படி தோற்றின ப்ரகாரத்தை விஸ்தரேண அருளிச்செய்யாநின்றுகொண்டு, அப்படியே இவர்க்குப் பிறந்த வ்யஸநம் ஆறும்படி தோற்றின ப்ரகாரத்தை அருளிச்செய்கிருர் (அதெல்லாம் இத்யாதி3) c 1. “அதந்த்ரிதசமூபதி ப்ரஹிதஹஸ்தமஸ்வீக்ருதப்ரணீதமணிபாது3கம் கிமிதி சாகுலாந்த:புரம்। அவாஹநபரிஷ்க்ரியம் பதக3ராஜமாரோஹத: கரிப்ரவரப்3ரும்ஹிதே ப4க3வதஸ் த்வராயை நம:॥” என்கிறத்தைப் பற்ற (பெரிய த்வரையோடே) என்கிருர். d 3. “ஸ்ரக்3பூ4ஷாம்ப3ரமயதா2யத2ம் த3தா4ந:” என்கிறத்தைப்பற்ற (ஆயுதா4ப4ரணங்களை) என்கிருர். e 4 “ஆஶா யதோ க3ஜேந்த்3ர:”

ஜீ—மல் ஜீவிப்பிக்க இப்படியேயிறே சென்றது என்றபடி. விஷ்ணுத4ர்மே அஷ்டஷஷ்டிதமே அத்4யாயே—5. “க3ஜ ஆகர்ஷதே தீரே க்3ராஹ ஆகர்ஷதே ஜலே। தயோர்த்3வந்த்3வ ஸமம் யுத்3த4ம் தி3வ்யம் வர்ஷஸஹஸ்ரகம்॥”. b...q ஸ்ரீக3ஜேந்த்3ராழ்வானுக்கு வ்யஸநம் ஆறும்படி தோன்றின ப்ரகாரத்தை விஸ்தரேண அருளிச்செய்யாநின்றுகொண்டு, அப்படியே இவர்க்குப் பிறந்த வ்யஸநம் ஆறும்படி தோன்றின ப்ரகாரத்தை அருளிச்செய்கிருர் (அதெல்லாம் ஆறும்படி இத்யாதி3) ஸ்ரீரங்க3ராஜஸ்தவே — 1. “அதந்த்ரிதசமூபதிப்ரஹிதஹஸ்தமஸ்வீக்ருதப்ரணீதமணி பாது3கம் கிமிதி சாகுலாந்த:புரம்। அவாஹநபரிஷ்க்ரியம் பதக3ராஜமாரோஹத: கரிப்ரவர ப்3ரும்ஹிதே ப4க3வதஸ் த்வராயை நம:॥”. d 3. “ஸ்ரக்3பூ4ஷாம்ப3ரமயதா2யத2ம் த3தா4ந:” என்றத்தைப்பற்ற (ஆயுதா4ப4ரணங்களை இத்யாதி3) e 4. “சக்ராயுதோ4ऽப்4யக3மதா3ஶா யதோ

ப்ர—1. श्रीरङ्गराजस्तवे(२)—“देवीहस्ताम्बुजेऽम्बुचरणकिसलये संवहत्स्वप्यपहृत्य प्रत्यग्रानन्तभोगं झटिति चलपुटे चक्षुषी विस्तृणानः। आक्षिप्योरश्च लक्ष्म्यास्स्तनकलशकनत्कुङ्कुमस्तोमपङ्काद्देवः श्रीरङ्गधामा गजपतिघुषिते व्याकुलः स्तात्पुरो नः॥५६॥ अतन्त्रितचमूपतिप्रहितहस्तमस्वीकृत-प्रणीतमणिपादुकं किमिति चाकुलान्तःपुरम्। अवाहनपरिष्क्रियं पतगराजमारोहतः करिप्रवरबृंहिते भगवतस्त्वरायै नमः॥५७॥ यं पश्यन्विश्वघुर्यं चिरमसकृदथो मन्दरं मन्यमानो हुङ्कारा-स्फालनाङ्घ्रिप्रहतिभिरपि तं तार्क्ष्यमप्यक्षिपस्त्वम्। किञ्चोदश्वन्नुदस्थास्तमथ गजपतेर्बृंहिते जृम्भमाणे देव श्रीरङ्गबन्धो प्रणमति हि जने कान्दिशीकी दशा ते॥५८॥ श्रीरङ्गेशय शरणं ममासि वात्यान्यालोलत्कमलतटाकताण्डवेन। स्रग्भूषाम्बरमयथायथं दधानो धिक्कामित्यनु-गजगर्जमाजगन्थ॥५९॥”

A 2-4-2. B 2-4-3.

ச—த4ரித்துக்கொண்டு e மடுவின் கரையிலே அரைகுலையத் தலைகுலைய வந்து உள்ளே போய்ப்புக்கு, f ஆனையை ஒரு கையாலும் முதலையை ஒரு கையாலுமாக அணைத்தெடுத்துக் கொண்டு கரையிலே ஏறி. 1. "ग्राहं चक्रेण माधवः" (க்3ராஹம் சக்ரேண மாத4வ:) என்கிறபடியே-g ப்ரஜையின் வாயிலே முலையைக்கொடுத்து க்3ரந்தி2யைச் சிதிலிப்பிக்குமா போலே, h பெரியபிராட்டியாரும் தானுமாக i இரண்டுக்கும் நலிவுவாராமே திருவாழி யாலே விடுவித்து, j சாத்தியருளின j2 திருப்பரிவட்டத் தலையைச் சுருட்டித் திருப்பவளத்

அ—என்றத்தைப்பற்ற (மடுவின் கரையிலே) என்கிறுர். f1."க்3ராஹக்3ரஸ்தம் க3ஜேந்த்3ரஞ்ச தம் க்3ராஹஞ்ச ஜலாஶயாத் । உஜ்ஜஹாராப்ரமேயாத்மா தரஸா மது4ஸூத3ந: ॥" என்கிறத்தைப் பற்ற (ஆனையை ஒரு கையாலும் இத்யாதி3) g.h "மாத4வ:" என்கிறதுக்கு அர்த்த2ம் அருளிச் செய்கிறுர் (ப்ரஜையின் வாயிலே இத்யாதி3) h (பெரியபிராட்டியாரும் தானுமாக) வந்து ஸேவை ப்ரஸாதி3த்து என்று அத்4யாஹார்யம். i (இரண்டுக்கும் நலிவு வாராமே) என்றது-ஒன்றுக்கே நலிவு வரும்படி என்கை. j (சாத்தியருளின திருப்பரிவட்டத் தலையைச் சுருட்டி இத்யாதி3) இதுக்கு ஸூசகம் - 2. "விஸ்வம் தி3வ்யைவ விரசய்ய நிசாய்ய பூ4யஸ் ஸஞ்ஜஹ்ருஷஸ்ஸதி ஸமாஶ்ரித வத்ஸலத்வே । ஆஜக்3முஷஸ் தவ க3ஜோத்தமப்3ரும்ஹிதோ பாத3ம் பராமம்ருஶுஷோऽபி ச கா மர்ஷா ॥" என்று ஆழ்வான் அருளிச்செய்த வசநம். j2 திருப்பரிவட்டத் தலையைச் சுருட்டி-

ஜீ—க3ஜேந்த்3ர:" என்றத்தைப்பற்ற (மடுவின் கரையிலே) என்கிறுர். f மஹாபா4ரதே (?) விஷ்ணு த4ர்மே—1. "க்3ராஹக்3ரஸ்தம் க3ஜேந்த்3ரஞ்ச தம் க்3ராஹஞ்ச ஜலாஶயாத் । உஜ்ஜஹாராப்ரமேயாத்மா தரஸா மது4ஸூத3ந: । ஸ்த2லஸ்த2ம் தா3ரயாமாஸ க்3ராஹம் சக்ரேண மாத4வ: ॥" இத்யாதி3யைப்பற்ற (ஆனையை ஒரு கையாலும் இத்யாதி3) h "மாத4வ:" என்றதுக்கு அர்த்த2ம் (பெரியபிராட்டியாரும் இத்யாதி3) i (இரண்டுக்கும் — வாராமே) முதலைக்கே நலிவு வரும்படி என்று கூட்டுவது. j அவன் நிரவதி4க வ்யாமோஹயுக்தனுகையாலே ஸம்பா4வித ஸ்வபா4வங்களை அருளிச்செய்கிறுர் (சாத்தியருளின இத்யாதி3) இதுக்கு ஸூசகம்-2. "விஸ்வம் தி3வ்யைவ விரசய்ய நிசாய்ய பூ4யஸ் ஸஞ்ஜஹ்ருஷஸ் ஸதி ஸமாஶ்ரிதவத்ஸலத்வே । ஆஜக்3முஷஸ் தவ க3ஜோத்தம ப்3ரும்ஹிதோ பாத3ம் பராமம்ருஶுஷோऽபி ச கா மர்ஷா ॥" என்று ஆழ்வான் அருளிச்செய்த

ப்ர—e...k श्रीभागवते अष्टमस्कन्धे (३)—एवं गजेन्द्रमुपवर्णितनिर्विशेषं ब्रह्मादयो विविधलिङ्गभिदाभिमानाः। नैते यदोपससृपुर्निखिलात्मकत्वात्तत्राखिलामरमयो हरिराविरासीत् ॥ ३० ॥ तं तद्वदार्तमुपलभ्य जगन्निवासः स्तोत्रं निशम्य दिविजैस्सह संस्तुवद्भिः। छन्दोमयेन गरुडेन समुह्यमानश्चक्रायुधोऽभ्यगमदाशु यतो गजेन्द्रः ॥ ३१ ॥ सोऽन्तस्सरस्युरुबलेन गृहीत आर्तो दृष्ट्वा गरुत्मति हरिं ख उपात्तचक्रम्। उत्क्षिप्य साम्बुजकरं गिरमाह कृच्छ्रान्नारायणाखिलगुरो भगवन्नमस्ते ॥ ३२ ॥ तं वीक्ष्य पीडितमजस्सहसावतीर्य सग्राहमाशु सरसः कृपयोज्जहार। ग्राहाद्विपाटितमुखादरिणा गजेन्द्रं सम्पश्यतां हरिरमूमुचदुस्रियाणाम् ॥ ३३ ॥"

1. "स्थलस्थं दारयामास ग्राहं चक्रेण माधवः"

1. அந்தாமத் தன்புசெய்தென் னாவிசே ரம்மானுக்கு
அந்தாம வாழ்முடிசங் காழிநூ லாரமுள
செந்தா மரைத்தடங்கண் செங்கனிவாய் செங்கமலம்
செந்தா மரையடிகள் செம்பொன் திருவுடம்பே.

ஆ— 1. வ்யா:— நித்யநிர்த்தோ₃ஷ நிரதிஶயகல்யாண தி₃வ்யதா₄மத்தில் பண்ணும் ப்ரேமத்தை என்பக்கலிலே பண்ணிக்கொண்டு, ஸர்வதி₃வ்யபூ₄ஷணயுத பூ₄ஷிதமாய், நிரதிஶயஸௌந்த₃ர்யாதி₃ கல்யாணகு₃ணவிஶிஷ்டமாய், ஶாத₃க₃ஜாம்பூ₃நத₃ ப்ரப₄மான தி₃வ்யருபத்தோடே வந்து என்னோடே கலந்தருளினான் என்கிறார். 1.

ஈ—திலே வைத்து அதினுடைய புண்வாயை k வேதுகொண்டு, திருக்கையாலே குளிர ஸ்பர்ஶித்து நின்றாற்போலே, இவரும் A "வலங்கொள் புள்ளுயர்த்தாய்" என்று கூப்பிட்ட ஆர்த்தநாத₃ம் செவிப்பட்டு, "அழகிதாக நாம் ஜக₃ந்நிர்வஹணம் பண்ணினோம்! l நாம் ஆரானோம்?" என்று பிற்பாட்டுக்கு m லஜ்ஜாப₄யங்களினாலே விஹ்வலனாய், தன்னுடைய n ஸ்வரூபரூபகு₃ணங்கள், ஒப்பனை, தி₃வ்யாயுத₄ங்கள், சேர்ந்தசேர்த்தி, இவை எல்லாவற்றோடும் o வந்து ஸம்ஶ்லேஷித்து அத்தாலே p ஹ்ருஷ்டனாய், q க்ருதக்ருத்யனாயிருக்கிற இருப்பை அநுப₄வித்து அவ்வநுப₄வஜநித ஹர்ஷப்ரகர்ஷத்தாலே தாம் பெற்றபேற்றைப் பேசி அநுப₄விக்கிறார்.

அ—வஸ்த்ராந்தம் சுருட்டி. k வேதுகொண்டு - உஷ்ணமாக்கி. l1. "இ₃ங்மாம்" என்றத்தைக் கடாக்ஷித்து (நாம் ஆரானோம்) என்றது. m (லஜ்ஜாப₄யங்களினாலே இதி) 2. "ப்ரஸீத₃ந்து ப₄விஷ்தோ மே"; "முடிந்துவிடுமோ" என்கிற ஶங்கை ப₄யநிமித்தம். n "தன்னுள் கலவாதது" (5), "செம்பொன் திருவுடம்பு" (1), "எல்லையில் சீர்" (9), "அரனேயோ" (2), "பலபலவேயாபரணம்" (6), "ஆழி நூலாரம்" (1) இத்யாதி₃களைக் கடாக்ஷித்து அருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வரூபரூபகு₃ணங்கள் இத்யாதி₃) o "என்னுள் கலந்தவன்" (3) என்றத்தைப்பற்ற (வந்து ஸம்ஶ்லேஷித்து) என்கிறார். p "மரதகக்குன்றமொக்கும்" (4), "ஆராவமுதமாய்" (5) இத்யாதி₃யைப்பற்ற (ஹ்ருஷ்டனாய் இத்யாதி₃) p.q (ஹ்ருஷ்டனாய், க்ருதக்ருத்யனாய் இதி) 3. "க்ருதக்ருத்யஸ் தத₃ா ராமோ விஜ்வர: ப்ரமுமோத₃ ஹ".

ஜீ—வசநம். k வேதுகொண்டு - உஷ்ணமாக்கி; காய்ச்சி ஒற்றி என்றபடி. l1. "இ₃ங்மாம்" என்றத்தைக்கடாக்ஷித்து (நாம் ஆரானோம்) என்றது. m2. "ஹ்ரீரேஷா ஹி மமாதுலா" என்றத்தைப் பற்ற (லஜ்ஜாப₄யங்களினாலே) என்றது; "முடிந்துவிடுமோ" என்கிற ஶங்கை ப₄யநிமித்தம். n "தன்னுள் கலவாதது" (5), "செம்பொன் திருவுடம்பு" (1), "அரனேயோ" (2), "பலபலவேயாபரணம்" (6), "ஆழிநூலாரம்" (1) இத்யாதி₃களைக் கடாக்ஷித்து அருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வரூபரூபேத்யாதி₃) o "என்னுள் கலந்தவன்" (3) என்றத்தைப்பற்ற (வந்து ஸம்ஶ்லேஷித்து) என்கிறார். p "மரதகக்குன்றமொக்கும்" (4) "ஆராவமுதமாய்" (5) இத்யாதி₃யைப்பற்ற (ஹ்ருஷ்டனாய் இத்யாதி₃) q 3. "க்ருதக்ருத்யஸ் தத₃ா ராம:" என்றத்தைப்பற்ற (க்ருதக்ருத்யனாய்) என்றது.

A 2-4-4.

ஒ— அவ:— முதற்பாட்டில் — தாம் மநோரதிூத்தபடியே தன் பரிகரங்களோடே கூடத் தம்மோடே வந்து ஸம்ஶ்லேஷிக்கையாலே எம்பெருமானுக்குப் பிறந்த ஔஜ்ஜ்வல்யத்தைப் பேசுகிறுர்.

வ்யா:— (அந்தாமத்தென்று தொடங்கி) திருநாட்டிலுள்ளார்பக்கல் பண்ணும் அபி₄நிவேஶத்தை என்பக்கலிலே பண்ணி, என்னுேடே வந்து ஸம்ஶ்லேஷித்த ஸர்வேஶ்வரனுக்கு — அழகிய மாலை, செவ்விபெறுநின்றுள்ள திருவபி₄ஷேகம், ஸ்ரீ பாஞ்சஜந்யம், திருவாழி, தி₃வ்யாப₄ரணங்கள் என்று தொடக்கமாக, பண்டு என்னுேட்டை விரஹத்தாலே அநுஜ்ஜ்வலமானவை ஸம்ஶ்லேஷத்தாலே உளவான என்னும்படி உஜ்ஜ்வலமாயின; தா₃மம் - தேஜஸ்ஸாகவுமாம். (செந்தாமரைத் தடங்கண்) ஹர்ஷப்ரகர்ஷத்தாலே உத்பு₂ல்ல- புண்ட₃ரீக தடாகம்போலே விகஸிதமான திருக்கண்கள். 1.

ப— அவ:— முதற்பாட்டில் — பூ₄ஷணுதி₃விஶிஷ்டமான விக்₃ரஹஶோபை₄யை அநுப₄விக்கிருர்.

அந்தாமத்து—பரமபத₃த்தில், **அன்பு**—விருப்பத்தை, **செய்து**—பண்ணி, **என் ஆவி**-(ஹேயனுன) என் நெஞ்சுக்குள்ளே, **சேர்**—பொருந்தின, **அம்மானுக்கு**—நிருபாதி₄க ஸ்வாமியானவனுக்கு, (ஶேஷித்வஸூசகமான) **அம்**—அழகிய, **தாமம்**—மாலையையுடைத்தான, **வாள்**—உஜ்ஜ்வலமான, **முடி**—திருவபி₄ஷேகம், **சங்கு ஆழி**—தி₃வ்யாயுத₄ங்கள், **நூல்**—திருயஜ்ஞோபவீதம், **ஆரம்**—திருவாரம், **உள**—(இவை) ஸ்பு₂ரித்துத் தோன்றுநின்றன; **கண்**—திருக்கண்கள், **செந்தாமரைத்தடம்**—சிவந்த தாமரைத் தடாகமாயிராநின்றன; **செம்**—சிவந்த, **கனி**—பக்வப₂லம் போன்ற, **வாய்**—அத₄ரம், **செம்**—சிவந்த, **கமலம்**—தாமரையாயிராநின்றது; **அடிக்கள்**—திருவடிகள், **செம்**—சிவந்த, **தாமரை**—தாமரையாயிராநின்றன; **திருவுடம்பு**—திருவுடம்பு, **செம்பொன்**—செம்பொனுயிராநின்றது.

இப்பாட்டு— அந்தராதி₃த்யவித்₃யையிற்சொன்ன ஹிரண்மய விக்₃ரஹ யோக₃த்தையும், புண்ட₃ரீகாக்ஷத்வாத்₃யவயவஶோபை₄யையும், கிரீடமகுடாத்₃யாப₄ரணஶோபை₄யையும் த்₃ருதஶங்க₂சக்ரத்வத்தையும் சொல்லி, இப்படி ஆதி₃த்யமண்ட₃லாந்தர்வர்த்தியானவன், 1. "स यश्चायं पुरुषे यश्चासावादित्ये स एकः" (ஸ யஶ்சாயம் புருஷே யஶ்சாஸாவாதி₃த்யே ஸ ஏக:) என்கிறபடியே - அழகிய ஆதி₃த்யமண்ட₃லத்திற்பண்ணும் விருப்பத்தை என் நெஞ்சிலே பண்ணிப்புகுந்து, அந்த வ்யக்த்யைக்யம் இங்கே ஸ்பு₂ரிக்கும்படி அத்யுஜ்ஜ்வலனுயிராநின்றுன் என்றும் சொல்லும். 1.

Released by Maaran's Dog ,Toronto , Canada

ஈ— அவ:— முதற்பாட்டில் — தன் பரிகரங்களோடே வந்து கலந்தத்தாலே அவனுக்குப் பிறந்த ஔஜ்ஜ்வல்யத்தைப் பேசி அநுப₄விக்கிருர்.

வ்யா:— **(அந்தாமத்தன்பு செய்து)** பரமபத₃த்திலுள்ளார் எல்லார்பக்கலிலும் பண்ணும் அபி₄நிவேஶத்தை என்பக்கலிலே பண்ணி. 1. **"मञ्चाः क्रोशन्ति"** (மஞ்சா: க்ரோஶந்தி) இதிவத். **(என்னுவிசேர்)** கமர்பிளந்த தரையிலே நீரைப்பாய்ச்சினுற்போலே, A " உள்ளுளாவி உலர்ந்துலர்ந்து " என்று - குருத்துவற்ருக வற்றின என் ஆத்மாவிலே, விடாயர் மடுவிலே விழுமாபோலே வந்து கலந்தான். **(அம்மானுக்கு)** நித்யவிபூ₄தியிலுள்ளாரோபாதி லீலாவிபூ₄தியிலுள்ளார்க்கும் வந்து முகங்காட்டவேண்டும் ப்ராப்தியையுடையவனுக்கு. இவரைப்பெற்ற பின்பாயிற்று அவன் ஸர்வேஶ்வரனுயிற்று. **(அந்தாமவாழ்முடி)** அழகிய மாலை வாழாநின்றுள்ள முடி. வாளென்று ஒளியாய், அழகிய மாலையையும், ஒளியையும் உடைத்தான திருவபி₄ஷேகம் என்றுமாம். தா₄மம் - தேஜஸ்ஸாகவுமாம். சங்கு, ஆழி, நூல் - திருயஜ்ஞோபவீதம், ஆரம், இவை நித்யஸூரிகளுக்கும் உபலக்ஷணம். B " அடியார்கள் குழாங்களை " என்று இவர் ஆசைப்பட்டபடியே ஸபரிகரனுய் வந்து கலந்தான். **(உள)** இவரோடு கலப்பதற்கு முன்பு அஸத்ஸமமாய், அநுஜ்ஜ்வலமுமாயிருந்த இவை உளவுமாய், உஜ்ஜ்வலமுமாயின என்கிறது. நித்யரானவர்கள் உளராகையாவதென்? என்னில்; 2. **"एकाकी न रमेत"** (ஏகாகீ ந ரமேத) என்கிறபடியே இவரோடு கலவாதபோது அந்த விபூ₄தியும் இல்லையாய்த் தோற்றுகையாலே சொல்லுகிறது. **(செந்தாமரை இத்யாதி₂)** C ஆடியாடியில் உருவின திருக்கண்கள் உத்பு₂ல்லபங்கஜ தடாகம்போலே விகஸிதமானபடி. ஆர்த்தியெல்லாம் தீர இவரைப் பார்த்துக்கொடு நிற்கிற நிலை. சிவந்து கனிந்த வாய், சிவந்த தாமரை போலே இராநின்றது. 3. **"वचसा सान्त्वयित्वा"** (வசஸா ஸாந்த்வயித்வா) என்னும்படியே ஸாந்த்வநம் பண்ணுகிற வாய். நோக்குக்கும் முறுவலுக்கும் தோற்று விழும் திருவடிகளும் அப்படியே இராநின்றது. **(செம்பொன் திருவுடம்பே)** திருவடிகளிலே விழுந்தாரை எடுத்தணைக்கும் உடம்பு தம்மை அணைத்தபின்பு பிறந்த புகரைச் சொல்லுகிறது. 4. **"रुक्माभम्"** (ருக்மாப₄ம்). 1.

ச— அவ:— முதற்பாட்டு. a B"அடியார்கள் குழாங்களை-உடன்கூடுவதென்றுகொலோ" என்று இவர் ஆசைப்பட்டபடியே வந்து கலந்தான் என்கிருர்.

அ— முதற்பாட்டு. (அந்தாமத்தன்பு இத்யாதி₃) a "ஆழிநூலாரமுள" என்றத்தைக் கடாக்ஷித்து, திருமாலையாண்டான் நிர்வாஹத்திலே ஸங்க₃தி அருளிச்செய்கிருர் (அடியார்கள் இத்யாதி₃).

ஜீ— முதற்பாட்டு. (அந்தாமத்தன்பு இத்யாதி₃) a"ஆழிநூலாரமுள" என்றத்தைக் கடாக்ஷித்து, ஆளவந்தார் நிர்வாஹத்திலே அவதாரிகை (அடியார்கள் இத்யாதி₃).

A 2 4-7. B 2-3-10. C 2-4.

ஈ— வ்யா:— (b அந்தாமத்தன்பு செய்து) c அழகிய தாமத்திலே பண்ணக்கடவ ஸ்நேஹத்தை என்பக்கலிலே பண்ணி. d தாமமென்று ஸ்தாநமாய், மஞ்சா: க்ரோஶந்தி போலே, பரமபதத்திலுள்ளார்பக்கலிலே பண்ணக்கடவ ஸ்நேஹத்தை என்பக்கலிலே பண்ணி. e ஒரு விபூதியிலுள்ளார்பக்கலிலே பண்ணக்கடவ ஸ்நேஹத்தைக் கிடீர் என் ஒருவன்பக்கலிலும் பண்ணிற்று! f தாமே அருளிச்செய்தாரிறே—g A "முற்றவும் நின்றனன்" என்று. (h என்னுவி) i அவன் மேல்விழ, தாம் i_2 இருய்த்தமை தோன்றுகிறது. j இவர் பூர்வவ்ருத்தத்தை அநுஸந்தித்து இருயாநின்றார்; அதுவே ஹேதுவாக அவன் மேல்விழாநின்றான். k கமர் பிளந்தவிடத்திலே நீர் பாய்ச்சுவாரைப்போலே, B "உள்ளுலாவி உலர்ந்துலர்ந்து" என்கிற ஆவியிலே காணும் வந்து சேருகிறது. (l சேர்) m விடாயர் மடுவிலே சேருமாபோலே வந்து சேராநின்றான்.

அ— b,c "என்னுவி சேர்" இத்யஸ்யாநுஷங்கம் அர்த்தமாஹ (அழகிய தாமத்திலே பண்ணக்கடவ இதி), b "அம்" இத்யநேந - அதிலக்ஷணபோக்யபோகோபகரணபோகஸ்தாநை: ஆயாதம் ஸௌந்தர்யமுச்யதே. d (தாமமென்று ஸ்தாநமாய்) இத்யாதிவாக்யம் பூர்வவாக்யவிவரணம், அர்த்தாந்தரம் வா. e விபூதியைவிட்டு லக்ஷித்த இதுக்கு ப்ரயோஜநம் (ஒரு விபூதியில் இத்யாதி) f,g அப்படி பண்ணினாரோ? என்ன (தாமே அருளிச்செய்தாரிறே இத்யாதி). g (முற்றவும் நின்றனன்) "பற்றிலன் ஈசனும்" என்று—பட்டர் யோஜநையிலே, இவன் ஒருதலையாக நித்யஸூரிகள் திறத்தில் பற்றற்றமையிறே சொல்லிற்று; கீழே C "பற்றற்று-புல்கு" என்று - இவன் போக்யமாகப் பற்றினவற்றில் பற்றறச்சொல்லுகையாலே, அவன் பற்றிலன் என்றால்-அவனுடைய போக்யங்களில் அவன் பற்றற்றான் என்ன வேணுமிறே. h,l (அவன் மேல்விழ இத்யாதி) "என்னுவி" என்று - ஸ்வாதந்த்ர்யாபிமாநம் பண்ணியிறே என்னளவும் போந்தது; ஏவம்விதமான தோஷம் தோற்றவேண்டியிறே "என்னுவி" என்றது என்று கருத்து. அன்றியே, "என்னுவி" என்றது ஸம்பந்தஸாமாந்யமாய், "கூடஸ்வருபம்" என்னுமாபோலே அபேதஸம்பந்தத்தை விவக்ஷித்து, நானாகிற ஆத்மா என்று விவக்ஷிதமாய், "நான்" என்னவே-தம்முடைய தோஷம் D "புன்மையாகக்கருதுவர்" என்கிறபடியே ஸுப்ரஸித்தமாகையாலே தோன்றும் என்று நினைத்துச் சொல்லுகிறதாகவுமாம். "கௌஸ்துபஸ்தாநமான ஆத்மா என்றிறே நீ மேல்விழுகிறது; ஆத்மஸாமாந்யம் அப்படியேயானாலும் தானான விஶேஷத்தையும் ஒருகால் பார்க்கவேண்டாவோ?" என்று கருத்து. l_2 இருய்த்தமை-பின் வாங்குகை. j விவரணம் (இவர் பூர்வவ்ருத்தத்தை இத்யாதி) k பராங்குஶார்ய திவ்யாத்மஸ்வருபஸ்யேவ பராங்குஶார்ய விக்ரஹஸ்யாபி பகவத உத்தேஶ்யத்வாத் ஆத்மஸ்வருபே ஸம்ஶ்லேஷ: கதமித்யத்ராஹ (கமர் பிளந்தவிடத்தே இதி) "இவ்வாக்யம் பாவாந்தரம்"

ஜீ— b,c "அம்" என்றத்தாலே-விலக்ஷணபோக்ய போகோபகரண போகஸ்தாநங்களாலே வந்த அழகைச் சொல்லுகிறது. d (தாமமென்று ஸ்தாநமாய்) இத்யாதிவாக்யம் பூர்வவாக்ய விவரணமாதல், அர்த்தாந்தரமாதல். e விபூதியைவிட்டு லக்ஷித்த இதுக்கு ப்ரயோஜநம் (ஒரு விபூதியில் இத்யாதி) f,g அப்படி பண்ணினாரோ? என்ன (தாமே இத்யாதி) h,l "என்" என்றதுக்கு பாவம் (அவன் மேல்விழ இத்யாதி) i_2 இருய்த்தமை - பின்வாங்கினமை. j விவரணம் (இவர் இத்யாதி) k "ஆவி" என்று விஶேஷிப்பானென்? என்ன (கமர் பிளந்தவிடத்தே இத்யாதி) h...m ஆக. "என்னுவிசேர், ஆவிசேர், சேர்," என்று மூன்று விதமாக்கி அருளிச்செய்தாராயிற்று.

A 1-2-6. B 2-4-7. C 1-2-4. D கண்ணிநுண்-4.

ஈ— n இப்படி மேல்விழுகைக்கு ஹேதுவென்? என்னில் o (அம்மானுக்கு) p வகுத்த ஸ்வாமியாகையாலே; q நித்யவிபூ$_4$தியிலுள்ளாரோபாதி லீலாவிபூ$_4$தியிலுள்ளார்க்கும் வந்து முகங்காட்ட வேண்டும் ப்ராப்தியையுடையவனுக்கு. r இவரைப் பெற்றபின்பாயிற்று அவன் ஸர்வேஶ்வரனாயிற்று. s (அந்தாமம் இத்யாதி$_3$) s$_2$A "அடியார்கள் குழாங்களை— உடன் கூடுவதென்றுகொலோ" என்று இவர் ஆசைப்பட்டபடியே, நித்யஸூரிகளோடே வந்து கலந்தான் — என்று ஆளவந்தார் அருளிச்செய்தாராகத் திருமாலையாண்டான் பணிக்கும்படி. t ஆனால், அவர்களை "ஆழிநூலாரம்" என்றே சொல்லுவதென்னில்; u சிந்மயராயிருக்கச்செய்தே பாரதந்த்ர்ய ஸித்$_3$தி$_4$க்காகத் தங்களை

அ—என்று அருளிச்செய்வர். m விடாயர்-பிபாஸவ:. h...m ஆக. "என்னுவிசேர், ஆவிசேர், சேர்" என்று மூன்று விதமாக்கி அருளிச்செய்தாராயிற்று.

n,o (இப்படி மேல்விழுகைக்கு) அம்மானுகையாலே என்னுதல்; அதாவது - அம்மானுகையாலே அந்தாமத்தன்பு செய்தான், என் ஆவி சேர்ந்தான் என்றபடி. அன்றிக்கே, அந்தாமத்தன்பு செய்து என் ஆவி சேர்ந்த அநந்தரம் அம்மானுனன் என்னுதல். p முந்தினது (வகுத்த ஸ்வாமியாகையாலே இதி) q பூர்வவாக்யம் விவ்ருணோதி (நித்யவிபூ$_4$தியில் இதி) தர்ஹி தேஷு ஸர்வேஷு க்ரியமாணம் ஸ்நேஹம் அஸ்மிந் ஏகமுக$_2$ம் கர்த்தும் ஹேது: க:? இதி சேத், 1. "தி$_3$வ்யாபாங்க$_3$ம் தி$_3$ஶஸி கருணே யேஷு ஸத்$_3$தே$_4$ஶிகாத்மா க்ஷிப்ரம் ப்ராப்தா வ்ருஷகி$_3$ரிபதிம் க்ஷத்ரப$_3$ந்த்$_4$வாத$_3$யஸ் தே। விஶ்வாசார்யா விதி$_4$ஶிவமுக$_2$ாஸ் ஸ்வாதி$_4$காரோபருத்$_3$த$_4$ா மந்யே மாதா ஜட$_3$ இவ ஸுதே வத்ஸலா மாத்$_3$ருஶே த்வம்॥"; "அந்தாமத்தன்பு செய்து" என்றதின் இரண்டாம் அர்த்த$_2$த்தைப் பற்ற இது. r இரண்டாவது (இவரை இத்யாதி$_3$) இப்பக்ஷத்தில், "அம்மான்" (o) என்கிற இது ஸாத்$_4$யபரம். s$_2$ அவதாரிகையில் அருளிச்செய்த நிர்வாஹம் இன்னாது என்கிறார் (அடியார்கள் இத்யாதி$_3$) ஆளவந்தார் நிர்வாஹத்துக்கு— அம்மானுக்கு அந்தாம வாழ்முடி சங்கு ஆழி நூல் ஆரம், உள-உண்டு என்றபடி; அதாவது- இவற்றோடே வந்தான் என்று தாத்பர்யம். t (ஆனால் இத்யாதி$_3$) "ஆழிநூலாரம்" என்று- அசேதநமாகச் சொல்லுவானென்? என்னில் என்றபடி. லோகந்யாயத்தாலே அசைதந்யம் தோன்றுகையாலே இப்படியே ஆகவேண்டாவோ? என்று கருத்து. u (சிந்மயராய் இத்யாதி$_3$)

ஜீ— o p (வகுத்த ஸ்வாமியாகையாலே இதி) அதாவது-அம்மானுகையாலே அந்தாமத்தன்பு செய்தான்; என் ஆவி சேர்ந்தான் என்றபடி. q விவரணம் (நித்யவிபூ$_4$தியில் இத்யாதி$_3$) r அந்தாமத்தன்பு செய்து என் ஆவி சேர்ந்த அநந்தரம் அம்மானுனன் என்று அபரப$_4$ாவியாகத் தாத்பர்யாந்தரம் (இவரைப்பெற்ற இத்யாதி$_3$) இந்தப் பக்ஷத்தில், "அம்மான்" (o) என்கிற இது ஸாத்$_4$யபரம். s$_2$ ஆளவந்தார் நிர்வாஹத்துக்கு, அந்தாமவாழ் முடி சங்காழி நூலாரம், உள - உண்டு என்றபடி; அதாவது - இவற்றோடே வந்தான் என்று கருத்து. t (ஆனால் இத்யாதி$_3$) "ஆழிநூலாரம்" என்று அசேதநமாகச் சொல்லுவானென்? என்னில் என்றபடி. லோக

ப்ர— s...u (முதற்பாட்டு) (அந்தாமத்தன்பு இத்யாதி$_3$) (அந்தாமவாழ்முடி இத்யாதி$_3$) பௌஷ்கரே—"स्रग्वस्त्राभरणैर्युक्तं स्वानुरूपैरनूपमैः। चिन्मयैस्स्वप्रकाशैश्च अन्योन्य-रुचिरञ्जकैः ॥ २ ॥"

A 2.3.10.

சி—அமைத்துவைக்கிற இத்தனையிறே. அங்ஙனன்றிக்கே, எம்பெருமானார் அருளிச்செய்யும்படி - v "இவரோடு ஸம்ஶ்லேஷிப்பதற்கு முன்பு அவனோடொக்க இவையும் அநுஜ்ஜ்வலமாய் அஸத்ஸமமாய், இவரோடு கலந்தபின்பு உஜ்ஜ்வலமாய் ஸத்தை பெற்ற படி சொல்லுகிறது" என்று ; w கல்பகதரு வாடினால் அதில் பூவும் தளிரும் வாடுமிறே.

(x அந்தாமவாழ்முடி) அழகிய x_2 மாலையானது x_3 முடிசூடி வாழத் தொடங்கிற்று. y அன்றியே, "வாண்முடி" என்றாய், "வாள்" என்று-ஒளியாய், y_2 நிரவதிக தேஜோ ரூபமான முடி என்றுமாம். z த்₄ாமம் - தேஜஸ்ஸாகவுமாம். a தேஜோரூபமான ஸ்ரீபாஞ்ச

அ—இது தோன்றவேண்டியிறே ஆழிநூலரமானவர்களென்று நிர்த்தேஶியாதொழிந்ததென்று கருத்து. v (இவரோடு இத்யாதி₂) எம்பெருமானார் நிர்வாஹத்தில், அம்மானுக்கு - அம்மானுடையதான அந்தாமவாழ் முடி சங்கு ஆழி நூல் ஆரம், உள - ஸத்தைபெற்றன என்றபடி. w இவன் வாடினால் இவற்றுக்கும் வாடவேணுமோ ? என்ன (கல்பகதரு இத்யாதி₂) 1. "ஸம்பூ₄ர்ண மாணமிவ ஸர்வஶாம்வதே₃ா மந்த₃ஸ்மிதேர மது₄ரேண ச வீக்ஷணேந ! தி₃வ்யாஸ்த்ரபுஷ்பித சதுர்பு₄ஜமத்யுதா₃ரம் ரங்கே₃ாஸ்பத₃ம் மம ஶுபா₄ஶ்ரயமாஶ்ரயாம: ||" என்னக்கடவதிறே.

x_3 (முடிசூடி வாழத் தொடங்கிற்று இதி) ரஸோக்தி:. இப்பக்ஷத்தில், அழகிய மாலையானது வாழுகிற முடியானதென்று பொருள். y (அன்றியே வாண்முடியென்றாய் இதி) "வாழ்" என்கிற இத்தை - வாளென்று படிக்கவேணும் என்றபடி. 2. "ந தத்ர ஸூர்யோ பா₄தி ந சந்த்₃ரதாரகம் - தமேவ பா₄ந்தமநுபா₄தி ஸர்வம் தஸ்ய பா₄ஸா ஸர்வமித₃ம் விபா₄தி" இதி - ஸ்வேதரஸமஸ்ததேஜஸாம் ஶாத₃கம், தேஷாம் காரணம், ஆப்யாயகஞ்ச யத்₃பூ₄வத: தேஜோஸ்தி, தத₃பி ஶாத₃யதி கிரீடதேஜ இத்யுச்யதே. 3. "ஆபாத₃பங்கஜவிஸ்ருங்க₃ல- தீ₃ப்ரமௌளே:" இதி. y_2, z "நிரவதி₄கதேஜோரூபம்" இதி வக்தும் ஶப்₃த₃: க இத்யத்ராஹ (த்₄ாமம் தேஜஸ்ஸாகவுமாம் இதி) x, y, z "த்₄ாம வாள்" இதி விப்ஸயா-நிரவதி₄கதேஜஸ்த்வமுச்யத இதி பா₄வ: ; யத்₃வா, "'வாள்' என்று நிருபபத₃மாகையாலே, அதினாலே - நிரவதி₄கதேஜஸ்ஸைச் சொல்லி, 'அந்தாமம்' என்று - அழகிய மாலையைச் சொல்லி, அழகிய மாலையையும் நிரவதி₄க தேஜஸ்ஸையுமுடைய முடியென்றுமாம் என்று பொருளாக்கி, த்₄ாமம் தேஜஸ்ஸாகவுமாம் என்றது - மூன்றும் அர்த்த₂மாக்கி, 'த்₄ாமம்' என்றும், 'வாள்' என்றும் - மிக்க தேஜஸ்ஸைச் சொல்லி, அழகியதாய் மிக்க தேஜஸ்ஸையுடைய முடியென்று பொருள்" என்று

ஜீ—ந்யாயத்தாலே அசைதந்யம் தோன்றுகையாலே இப்படியாகவேண்டாவோ? என்று கருத்து. u (சித்மயராய் இத்யாதி₃) பௌஷ்கரே — 4. "ஸ்ரக்₃வஸ்த்ராப₄ரணைர்யுக்தம் ஸ்வாநுரூபை - ரநூபமை: | சிந்மயைஸ்ஸ்வப்ரகாஶைஶ்ச அந்யோந்யருசிரஞ்ஜகை: ||". v (இவரோடு இத்யாதி₂) எம்பெருமானார் நிர்வாஹத்தில், அம்மானுக்கு - அம்மானுடையதான, அந்தாம வாழ் முடி சங்கு ஆழி நூல் ஆரம், உள-ஸத்தைபெற்றன என்றபடி. w இவன் வாடினால் அவற்றுக்கும் வாட்டம் வேணுமோ ? என்ன (கல்பகதரு இத்யாதி₂) 1. "தி₃வ்யாஸ்த்ரபுஷ்பிதசதுர்பு₄ஜமத்யுதா₃ரம்" என்னக்கடவதிறே.

x_3 (முடிசூடி வாழத் தொடங்கிற்று) என்று - ரஸோக்தி. முடிசூடி-முடியிலே சூட்டப்பட்டு. x, x_2 தாமம்-மாலை ; அழகிய மாலையானது வாழுகிற முடி என்று ஶப்₃தா₃ர்த்த₂ம். x, y "வாள்" என்று பாட₂மானபோது "த்₄ாமம்" என்றும் - தேஜஸ்ஸாய், "தாம வாள்" என்கிற விப்ஸயாலே, நிரவதி₄கதேஜோரூபமான முடி என்றபடி ; z இத்தைக் காட்டுகிறார் (த்₄ாமம்

ஈ—ஐந்யம், தேஜோரூபமான திருவாழி, நூல்-திருயஜ்ஞோபவீதம், b ஆரம்-திருவாரம்; இவை நித்யஸூரிகளுக்கு உபலக்ஷணம்.

(உள) c நித்யரான இவர்கள் c_2 உளராகையாவதென்? என்னில்; $c_3$1."स एकाकी न रमेत" (ஸ ஏகாகீ ந ரமேத) என்கிறபடியே, d இவரோடு கலப்பதற்கு முன்பு அந்த விபூதியும் இல்லையாய்த் தோற்றுகையாலே. (செந்தாமரைத் தடங்கண்) e ஆர்த்தியெல்லாம் தீர இவரைப் பார்த்துக்கொண்டு நிற்கிற நிலே. f இவரோடு கலந்த பின்பாயிற்று திருக்கண்கள் செவ்விபெற்றதும், விகஸிதமாயிற்றதும். g ஏகரூபமான

அ—அருளிச்செய்வர். a "அந்தாமவாள்" என்றது-சங்கு முதலான எல்லாவற்றுக்கும் தனித்தனியே விசேஷணமாக்கி அருளிச்செய்கிறார் (தேஜோரூபமான இத்யாதி₂) b ஆரம் - ஹார இத்யபி வக்தும் ஶக்யதே; A"பெரியவரை மார்பில் பேராரம்" B"அரங்கத்தம்மான் திருவாரம்" இதிப்ரகாரேண பத₃ஸமுச்யதே — இதி வத₃ந்தி.

c பூ₄ர்வாஷ்யகார நிர்வாஹே ஶங்கதே (நித்யரான இவர்கள் இதி) c_2 (உளராகையாவது) இப்போது உளராகையாவது இத்யர்த்த₂:. 2. "கத₂ாங்வஹம் ஸமேஷ்யாமி" 3 "கு₃ஹேந ஸஹிதோ ராம:" இதி ச த்₃ரஷ்டவ்யம். d (இவரோடு கலப்பதற்கு முன்பு) இதி வாக்யம், 1. "ஸ ஏகாகீ ந ரமேத" இதி வாக்யஞ்ச ஹேதுஹேதுமத்₃பா₄வேந ஏகார்த்த₂பரம், பி₄ந்நார்த்த₂பரம் வா; தத்ராபி ப்ரத₂மபக்ஷ ஏவ ஜ்யாயாந்; (கல்பகதரு வாடினுல்) (301 w) இதி த்₃ருஷ்டாந்த ஸ்வாரஸ்யாத். பூ₄ர்வத்₃வயபக்ஷத்தில், முந்தினது - வஸ்துத: வாடினுர்கள் என்றபடி. இரண்டாவது - ப₄க₃வத₃பி₄ப்ராயத்தாலே அந்த விபூ₄தியும் இல்லையாய்த் தோற்றிற்று என்றபடி. e ஆளவந்தார் நிர்வாஹத்திலே (ஆர்த்தியெல்லாம் தீர இத்யாதி₃) f எம்பெருமானுர் நிர்வாஹத்திலே (இவரோடே கலந்த பின்பாயிற்று இத்யாதி₃) g 4. "ஸதை₃கரூபரூபாய" இத்யேதத், "செந்தாமரைத் தடங்கண்" இத்யாதி₃கஞ்ச பராம்ருஶந் ஸ்வயம் வித்₃தே₄ர ப₄வதி (ஏக

ஜீ—தேஜஸ்ஸாகவுமாம் என்று) a "அந்தாமவாள்" என்றதை சங்கு முதலானவற்றுக்கும் விசேஷணமாக்கி அருளிச்செய்கிறார் (தேஜோரூபமான இத்யாதி₂) b ஆரம் - ஹாரம்.

c எம்பெருமானுர் நிர்வாஹத்திலே ஶங்கிக்கிறார் (நித்யரான இத்யாதி₂) c_2 (உளராகையாவது) இப்போது உளராகையாவது c_3 (ஸ ஏகாகீ இத்யாதி₃) இந்த வாக்யம் எம்பெருமானுர் நிர்வாஹ விவரணமாதல், அந்த நிர்வாஹத்திலே தாத்பர்யாந்தரமாதல். தாத்பர்யாந்தரமானபோது - முந்தினது வஸ்துத: வாடினுர்கள் என்றபடி. இரண்டாவது - ப₄க₃வத₃பி₄ப்ராயத்தாலே அந்த விபூ₄தியும் இல்லையாய்த் தோற்றிற்று என்றபடி. e ஆளவந்தார் நிர்வாஹத்தில் (ஆர்த்தியெல்லாம் இத்யாதி₃) f எம்பெருமானுர் நிர்வாஹத்தில் (இவரோடே இத்யாதி₂) g வ்யாக்₂யாதாவின் ஈடுபாடு (ஏகரூபமான இத்யாதி₂) ஏகரூபமானவற்றுக்கெல்லாம் என்றது - முடி முதலான நித்யஸூரிகளை அபேக்ஷித்து. h ஆனுல், 4. "ஸதை₃கரூபரூபாய" என்கிற

ப்ர—$c_3$1. (உள) महोपनिषदि—"अथातो महोपनिषद इत्येव तदाहुः। एको ह वै नारायण आसीन्न ब्रह्मा नेशानः नेमे द्यावापृथिवी न नक्षत्राणि न सूर्यः स एकाकी न रमेत तस्य ध्यानान्तस्थस्य जननं मे उत्पच्यते ॥"

A முன்-திருவ 55. B அமலனுதி-5. f (பா) இவரோடே

ரூ—வற்றுக்கெல்லாம் இதொரு விகாரம் பிறக்கிறதிறே. h1. "सदैकरूपरूपाय" (ஸதை3க ரூபரூபாய) என்கிறவிடத்தில் - கர்ம்மடியாக வரும் விகாரமில்லை என்கிற இத்தனை யிறே. (செங்கனிவாய் செங்கமலம்) சாடுஶதங்கள் சொல்லுகிற திருவத4ரமிருக் கிறபடி. சிவந்து கனிந்த அத4ரமானது, சிவந்த கமலம்போலே இராநின்றது.

(செந்தாமரை அடிக்கள்) i நோக்குக்கும் ஸ்மிதத்துக்கும் தோற்று விழும் திருவடிகள். திருவடிகளிலே விழுந்து j அநுப4விக்கும் திருமேனி — (செம்பொன் திருவுடம்பே) k 2. "रुक्माभम्" (ருக்மாப4ம்) என்னும்படியாயிற்று இவரோடு கலந்த பின்பு திருமேனியில் பிறந்த புகர்தான். 1.

அ—ரூபமானவற்றுக்கெல்லாம் இதி) ஏகரூபமானவற்றுக்கெல்லாம் என்றது - முடி முதலான நித்யஸூரிகளை அபேக்ஷித்து. h இப்படியாகில் "நிர்விகாரம்" என்கிற ப்ரமாணத்தோடே சேரும்படி எங்ஙனேயென்ன (ஸதை3க இத்யாதி3)

i பத3ஸங்க3திஸித்3த4ாம் அர்த்த2ஸங்க3திமாஹ (நோக்குக்கும் இதி) j அநுப4விக்கும்-இவ ராலே அநுப4விக்கப்படும் என்றபடி. k செம்பொன்போலே திருமேனி இருக்குமோ? என்ன (ருக்மாப4ம் இத்யாதி3) ருக்மாப4ம் - மயூரக்3ரீவாஸத்3ருஶம்; 3. "நீலதோயத3மத்4யஸ்தா2 வித்3யுல்லேகே2வ பா4ஸ்வரா". A "நீலமுண்ட மின்னன்ன மேனி" இதிப்ரகாரேண வா, 4. "ஹிரண்யவர்ணாம் ஹரிணீம்" இத்யுச்யமாநலக்ஷ்மீஸம்யோகா3த்3வா. "சந்த்3ரவத்முக2ம்" இதிவத் ஸ்ப்ருஹணீயதாவிவக்ஷயா வா. 5. "ய ஏஷோऽந்தராதி3த்யே ஹிரண்மய: புருஷோ த்3ருஶ்யதே ஹிரண்யஶ்மஶ்ரூர் ஹிரண்யகேஶ ஆப்ரணகா2த் ஸர்வ ஏவ ஸுவர்ண:" இத்யத்ர ராதி3த்ய வித்3யாச்சா2யயா வா. ஆளவந்தார் நிர்வாஹத்துக்கு. "அந்தாமவாழ்முடி சங்காழி நூலாரம் உளஹுய்க்கொண்டு. அந்தாமத்தன்பு செய்து என் ஆவி சேர்ந்த அம்மானுக்கு -

இ-ப்ரமாணத்தோடே சேரும்படி எங்ஙனேயென்ன (ஸதை3கேத்யாதி3) ப்ரத2மேऽம்ஶே த்3விதீயே— 1. "அவிகாராய ஶுத்3தா4ய நித்யாய பரமாத்மநே। ஸதை3கரூபரூபாய விஷ்ணவே ஸர்வ ஜிஷ்ணவே ||".

i பத3ச்சேர்த்திக்கு பா4வம் (நோக்குக்கும் இத்யாதி3) k செம்பொன்போலே திருமேனி இருக்குமோ? என்ன (ருக்மாப4ம் இத்யாதி3) மாநவே த்3வாத3ஶேऽத்4யாயே—2."ப்ரஶாஸிதாரம் ஸர்வேஷாம் அணீயாம்ஸமணீயஸாம்। ருக்மாப4ம் ஸ்வப்நதீ4க3ம்யம் வித்3யாத்து புருஷம் பரம் ||"; ஸ்ப்ருஹணீயம் என்றபடி. ஆளவந்தார் நிர்வாஹத்துக்கு. "அந்தாமவாழ்முடி சங்காழிநூலாரம் உளவாய்க்கொண்டு, அந்தாமத்தன்பு செய்து என்னாவிசேரம்மானுக்கு செந்தாமரை" இத்யாதி3ப்3வ

h 1. प्रथमेंशे द्वितीये—"अविकाराय शुद्धाय नित्याय परमात्मने। सदैकरूपरूपाय विष्णवे सर्वजिष्णवे ॥ १ ॥"

k2. (செம்பொன்) मानवे द्वादशाध्याये—"प्रशासितारं सर्वेषामणीयांसमणीयसाम्। रुक्माभं स्वप्नधीगम्यं विद्यात्तु पुरुषं परम् ॥ १२२ ॥ एनमेके वदन्त्यग्निं मनुमन्ये प्रजापतिम्। इन्द्रमेके परे प्राणमपरे ब्रह्म शाश्वतम् ॥ १२३ ॥"

A திருவிருத்தம் 29.

2. திருவுடம்பு வான்சுடர்செந் தாமரைக்கண் கைகமலம்
திருவிடமே மார்வ மயனிடமே கொப்பூழ்
ஒருவிடமு மெந்தை பெருமாற் கரனேயோ
ஒருவிடமொன் றின்றியென் னுள்கலந் தானுக்கே.

ஆ— 2. வ்யா:— (திருவுடம்பு) என்னோடே கலந்தருளுகிறான்—ஸர்வேஶ்வரியான பெரியபிராட்டியாரோடும், ஆஶ்ரிதரான ப்₃ரஹ்மருத்₃ராதி₃களோடும் கலந்தருளினாற்போலன்றியே, தன்னுடைய நிரதிஶய தேஜோமயமான திருவுடம்பில் ஒரு தே₃ஶமொழியாமே ஸமஸ்த ப்ரதே₃ஶத்தாலும் கலந்தருளினான்; ஒருவனுடைய அபி₄நிவேஶமே ஈது! என்கிறார். 2.

ஒ— அவ:— இரண்டாம் பாட்டில் — லக்ஷ்மீப்ரப்₄ருதிகளும் தன் பக்கல் ஓரோ ப்ரதே₃ஶத்தையே பற்றி லப்₃த₄ஸத்தாகராம்படியிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரன், ஸர்வாங்க₃ங்களாலும் என்னோடே ஸம்ஶ்லேஷித்து, அத்தாலே உஜ்ஜ்வலனானான் என்கிறார்.

அ—செந்தாமரைத் தடங்கண்'' என்று தொடங்கி அந்வயம்; அடைவே அந்வயமாகவுமாம். எம்பெருமானார் நிர்வாஹத்தில், ''அந்தாமத்தன்பு செய்து என் ஆவி சேர்ந்த அநந்தரம்-அந்தாம வாழ்முடி சங்காழி நூலாரம் உளவாய் - அம்மானுமானவனுக்கு - செந்தாமரைத் தடங்கண்'' என்று தொடங்கி அந்வயம். அடைவே அந்வயமானால், சேர்ந்த அம்மானானவனுக்கு என்று அநுஸந்தி₄ப்பது. 1.

ஜீ—அந்வய:; க்ரமாந்வயோ வா. எம்பெருமானார் நிர்வாஹத்துக்கு. ''அந்தாமத்தன்பு செய்து என்னாவி சேர்ந்த அநந்தரம் - அந்தாமவாழ்முடி சங்காழி நூலாரமுளவாய் - அம்மானுமானவனுக்கு - செந்தாமரை'' இத்யாரப்₄ய அந்வய:. 1.

ஆதே₃ஶோபநிஷச்ச₂ாயை (2-5)

அந்தாமத்தன்பு ப்ரவேஶம்:— அடியாடியில் ஆர்த்தி தீர இவர் ஆசைப்பட்டபடியே நித்யஸூரிகளோடே வந்து கலந்த எம்பெருமானை ப்ரீத்யதிஶயத்தாலே அநுப₄விக்கிறார் அந்தாமத்தன்பில்.

முதற்பாட்டு:— “அழகிய பரமபத₃த்தில் செய்யும் விருப்பத்தைச்செய்து, என்னுடைய ஹேயமான ஆத்மாவிலே வந்து சேர்ந்த ஸ்வாமிக்கு — அழகிய மாலையும், ஒளிவிடுகிற திருவபி₄ஷேகமும், திருப்பாஞ்சஜந்யமும், திருவாழியும், திருயஜ்ஞோபவீதமும், திருவாரமும், சிவந்த தாமரைபோல் விஸ்த்ருதமான திருக்கண்களும், சிவந்து கனிந்த திருப்பவளமாகிற செங்கமலமும், செந்தாமரைபோன்ற திருவடிகளும், செம்பொன்போன்ற திருமேனியும் உளவாயிற்று இன்றே'' என்று தம்மோட்டைக் கலவியால் வந்த அவனுடைய அவயவாப₄ரணாயுத₄ஶோபை₄யை அருளிச்செய்கிறார் — “அந்தாமத்தன்பு'' இத்யாதி₃யால். 1.

ஓ— வ்யா:— (திருவுடம்பு என்று தொடங்கி) தேஜோரூபமான திருவுடம்பு மிகவும் ஒளிபெற்றது. (ஒருவிடமும் எந்தை பெருமாற்கு அரனே) பிராட்டிக்கும் ப்₃ரஹ்மாவுக்கும் அபாஶ்ரயமானவிடத்தேயொழிய நீங்கினவிடத்தைப் பற்றி லப்₃த₄ஸ்வரூபனாயிருக்கும் ருத்₃ரனும். "ஓ" என்று விஸ்மயம். (ஒருவிடமென்று தொடங்கி) இப்படியிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரன் என்னுடைய அங்க₃த்தில் ஏகதே₃ஶத்திலே தன்னுடைய ஸர்வாங்க₃த்தோடும் ஸம்ஶ்லேஷித்தான். 2.

ப— 2 அவ:— அநந்தரம், இவ்வவயவ ஶோபை₄யையுடையவன் ப்₃ரஹ்ம ருத்₃ராதி₃களான விபூ₄திபூ₄தர்க்கும் பிராட்டியோபாதி திருமேனியிலே இடங்கொடுத்த ஔஜ்ஜ்வல்யத்தை அருளிச்செய்கிறார்.

ஒருவிடமொன்றின்றி—(ஸ்வரூபரூபகு₃ணவிபூ₄திகள்) ஒன்றும் சோராதபடி, என்னுள்—என்னுள், கலந்தானுக்கு—கலந்த, எந்தை பெருமாற்கு—என் குலநாத₂னுக்கு, திரு—ஶ்லாக்₄யமான, உடம்பு—வடிவு, வான் சுடர்—ஆதி₃த்யவர்ணமாயிராநின்றது; கண் கை கமலம்—திருக்கண்ணும் திருக்கையும், செம்—சிவந்த, தாமரை—தாமரைபோலே செவ்விபெற்றது; மார்வம்—திருமார்வு, திருவிடமே—லக்ஷ்மீஸ்தா₂நமே ஆயிற்று; கொப்பூழ் — கொப்பூழ், அயன் — ப்₃ரஹ்மாவுக்கு, இடமே—ஸ்தா₂நமே ஆயிற்று; ஒருவிடமும்—நீக்கியுள்ளவிடம், அரனே—ருத்₃ரனேயாயிராநின்றது; ஓ—இதென்ன ஆஶ்சர்யம்!

ஒருவுதல் - நீங்குதல். தன் திருவுள்ளத்திலே அவன் கலந்த பின்பு ரூபௌஜ்ஜ்வல்யமும் அவயவௌஜ்ஜ்வல்யமும் உண்டானவோபாதி, விபூ₄த்யௌஜ்ஜ்வல்யமும் உண்டாயிற்று என்று கருத்து. 2.

ஈ— அவ:— இரண்டாம் பாட்டில் — லக்ஷ்மீ ப்ரப்₄ருதிகளும் தன்பக்கலிலே ஓரோ ப்ரதே₃ஶத்தைப் பற்றி லப்₃த₄ஸத்தாகராம்படியிருக்கிறவன், ஸர்வாங்க₃ங்களாலும் என்னோடே கலந்து உஜ்ஜ்வலனானான் என்கிறார்.

வ்யா:— (திருவுடம்பு வான் சுடர்) தேஜோரூபமான திருமேனி மிகவும் ஒளிபெற்றது. "'விக்ரஹமில்லை' என்கிறார் முன்பே A மயர்வற மதிநலம் அருளப்பெற்றவர்தாமே 'திருவுடம்பு' என்பதே!" என்று ஜீயர் வித்₃த₄ராவர். (செந்தாமரை இத்₃யாதி₃) திமிர்க்கும்படி நோக்கின கண்ணும், அந்நோக்கிலே நைந்தவர்களை 1. "कलचिह्नेन पाणिना" (க்ருதசிஹ்நேந பாணிநா) என்று ஸ்பர்ஶிக்கும் கைகளும். இவர்க்குக் கவிகளைப்போலே ஒருகாற்சொன்னதுதன்னைப் பலகாற்சொல்லுவானென்? என்னில்; முத்துக்கோக்கவல்லவன் மூகம்மாறிக் கோத்தவாறே மிக விலைபெறுமாபோலே, இவரும் ஓரோ முக₂பே₄த₃த்தாலே அநுப₄விக்கிறார். (திருவிடமே மார்வம்) அக்கையாலே அணைப்பிக்கும் பெரியபிராட்டியார்க்கு இருப்

இ—பிடம் திருமார்வு. (அயனிடமே கொப்பூழ்) சதுர்த்தஶமுகவான ஸ்ரஷ்டாவான ப்ரஹ்மா திருநாபீகமலத்திலேயிருக்கும். (ஒருவிடம்) ஓரிடம் என்னாதே, "ஒரு விடம்" என்கிறது—ஒருவுதல் - நீங்குதலாய், ஶேஷித்த இடம் என்றபடி. என் குலநாதனுக்கு ஶேஷித்தவிடமெல்லாம் ருத்ரனுக்கு ஸ்தாநம். (ஓ) ஓ! என்று விஸ்மயம். (ஒருவிடம் இத்யாதி) இப்படியிருக்கிறவன் என்னுடைய ஶரீரைக தேஶத்திலே தன்னுடைய ஸர்வாங்கங்களோடே கலந்தான். "ஒருவிடமொன் றின்றி என்னுள் கலந்தானுக்கு - திருவுடம்பு என்று தொடங்கி, அரனே; ஓ!" என்று அந்வயம். 2.

ஈ— அவ:— இரண்டாம் பாட்டு. a தம்மோடே கலந்த பின்பு அவனுக்குப் பிறந்த புகரைச்சொல்லி, b தன் உடம்பைப் பற்றி ப்ரஹ்மேஶாநாதிகள் ஸத்தையாம்படி யிருக்கிறவன் c தான் என் உடம்பைப் பற்றித் தன் ஸத்தையாம்படியிராநின்றான் என்கிறார்.

வ்யா:—(d திருவுடம்பு e வான் சுடர்) f அணைத்தபோதை ஸ்பர்ஶஸுகங்கொண்டு அருளிச்செய்கிறாரிறே. g 'ஈஶ்வரனுக்கு விக்ரஹமில்லை, விபூதியில்லை' என்கிறவர்

அ— இரண்டாம் பாட்டு. (திருவுடம்பு இத்யாதி)—a "என் ஆவி சேர் அம்மானுக்கு - செம் பொன் திருவுடம்பே" என்றதிலே நோக்காக (தம்மோடே இத்யாதி) b "அயனிடமே" இத்யாதியைக் கடாக்ஷித்து (தன் உடம்பை இத்யாதி) c "ஒருவிடமொன்றின்றி" என்றத்தைக் கடாக்ஷித்து (தான் என் உடம்பை இத்யாதி).

e வான்சுடர் - பெரியசுடர்; மிக்க தேஜஸ் என்றபடி. d.f "திருவுடம்பு" என்று எப்படி அறிந்தார்? என்ன; "என்னுள் கலந்தானுக்கு - திருவுடம்பு" என்று அந்வயமுகேந அருளிச் செய்கிறார் (அணைத்த இத்யாதி) d "திருவிடமே மார்வம்" (310w) என்கையாலே "திருவுடம்பு" என்கிறவிடத்தில் "திரு" என்று - பெரியபிராட்டியாரோட்டை ஸம்பந்தஞ்சொல்லுகிறதன்று; பின்னை என்செய்கிறதென்றால்; திருமேனியில் போக்யதையைச் சொல்ல நினைத்து அதுக்குப் பாசுரமிடமாட்டாதே. "திரு" என்றொரு சொல்லாலே இதினுடைய அபரிச்சேத்யமான அதிஶயத்தை த்யோதிப்பிக்கிறார். 1. "ந தத்ஸமஶ்சாப்யதிகஶ்ச த்ருஶ்யதே" என்கிற வனுக்கும், 2. "ஶ்ரத்தயா தேவோ தேவத்வமஶ்நுதே" என்னும்படி இவனையிட்டே அதிஶயஞ்சொல்லவேண்டுகையாலும், 3. "ஸ்ரீரித்யேவ ச நாம தே பகவதி" என்று அவனை அநந்யாதேயாதிஶயை என்று சொல்லுகையாலுமிறே லோகத்தில் உத்கர்ஷத்யோதநார்த்தமாக கௌணவ்ருத்தியாலே ஸ்ரீ யென்றும் திருவென்றும் ப்ரயோகிக்கிறது; அப்படியே

ஜீ— இரண்டாம் பாட்டு. (திருவுடம்பு இத்யாதி) a "என் ஆவி சேர் அம்மானுக்கு - செம் பொன் திருவுடம்பே" என்றதிலே நோக்காக (தம்மோடே இத்யாதி) b "அயனிடமே" இத்யாதியைக் கடாக்ஷித்து (தன் உடம்பை இத்யாதி) c "ஒருவிடமொன்றின்றி" என்றத்தைக் கடாக்ஷித்து (தான் என் உடம்பை இத்யாதி).

e வான்சுடர்-மிக்க தேஜஸ்ஸு. d,e,f "என்னுள் கலந்தானுக்குத் திருவுடம்பு வான்சுடர்" இத்யந்வயமுகேநாஹ (அணைத்தபோதை இத்யாதி) g பலகாலும் விக்ரஹத்தை வர்ணிக்கிற

ஈ—கள்முன்பே, ஆப்ததமரான இவர் 'திருவுடம்பு வான்சுடர்' என்னப்பெறுவதே!; h' ஈஶ்வரனுக்கு விக்3ரஹமில்லை, கு3ணமில்லை' என்கிறவர்கள் பண்ணிவைக்க மாட்டாத பாபமில்லை; i அவர்களை அநுவர்த்தித்து அது கேட்க இராதபடி j பெருமாள் நமக்குப் பண்ணின உபகாரமென்!—என்று அருளிச்செய்வர் ஜீயர்.

kA மயர்வற மதிநலம் அருளப்பெற்றவர் k2 துவக்குண்கிற திருமேனியிறே. 1. "इच्छागृहीताभिमतोरुदेहः" (இச்சா2க்3ருஹீதாபி4மதோருதே3ஹ:) என்று தனக்கும் அபி4

அ—இங்கும் என்று திருவுள்ளம். திரு என்றால் - அந்த அந்த வ்யக்திக்கு அடைத்த அதிஶயமிறே ஸித்3தி4ப்பது; ஆகையாலே இங்கே இவர்பக்கல் அவனுக்குண்டான வ்யாமோஹாதிஶயத்தாலும், இவர்க்கு அவன்பக்கலுள்ள வ்யாமோஹாதிஶயத்தாலும், அணைத்தபோதுண்டான ஸ்பர்ஶஸுக2ாபரிச்சே2த்3யதாவ்யஞ்ஜநத்தில் குறையில்லை. g அவனுடைய விக்3ரஹத்தைப் பலகாலும் வர்ணிக்கிறபடியை அநுஸந்தி4த்து /நம்பிள்ளை ஈடுபாடு (ஈஶ்வரனுக்கு இத்யாதி3) h...| தேஷாஞ்ச விக்3ரஹாத்3யபா4வம் வக்தும் ஹேது: க இத்யத்ர ப்ராஸங்கி3கமாக நஞ்சீயருடைய ஸ்வலாபா4நுஸந்தா4நம் (ஈஶ்வரனுக்கு இத்யாதி3) i (அவர்களை அநுவர்த்தித்து) முன்பே உண்டாய்க் கழிந்ததாகையாலே கழிவுதானே புருஷார்த்த2மாயிறே திருவுள்ளத்தில் தோன்றியிருப்பது. j ஸ்வலாபா4நுஸந்தா4நம் (பெருமாள் நமக்குப் பண்ணின இதி) ப4ட்டார்யமுகே2நேதி பா4வ:. "வேதா3ந்திகள் மேல்நாட்டிலேயிருக்கச்செய்தே அவரை விஷயீகரிக்கைக்காகப் பெருமாள் ப4ட்டரை அனுப்பியருளினார்" என்று ப்ரஸித்3த4ம். ஏதேந - விக்3ரஹவிஷ்டக்யபா4வாபி4தா4நநிமித்தம் தேஷாம் பாபப்ராசுர்யமித்யுக்தம் ப4வதி. 2. "மாயா த்வயா கு3ணமயீ இல யா ஸிஸ்ருக்ஷா" இத்யாதி3

k.l.m. நத்வயம் விக்3ரஹோऽவித்3யாபரிகல்பித: கிந்த ஸ்யாதி3தி ஶங்காம் உத்தரத்ரயேண பரிஹரதி (மயர்வற மதிநலம் இத்யாதி3 வாக்யத்ரயேண) k A "மயர்வற மதிநலம்" இதி வாக்யமேவோத்தரம் வா; அத2வா, இவர் வசநம் ப்ரமாணமாம்படி எங்ஙனேயென்ன (மயர்வற இத்யாதி3) த்யாயஸித்3த4மான அபௌருஷேயத்வத்தை ஸம்வதி3த்துக்கொண்டு 3. "வாசா விரூப நித்யயா" என்கிற ஶ்ருதி ப்ரமாணமானாற்போலே, B "உளன் சுடர்மிகு சுருதியுள்" என்று அவர்தாம் அருளிச்செய்தபடியே வேதா3ர்த்த2ங்களை ஸ்பஷ்டமாக ப்ரதி

ஜீ—படியை அநுஸந்தி4த்து /நம்பிள்ளை ஈடுபாடு (ஈஶ்வரனுக்கு இத்யாதி3) h...| ப்ராஸங்கி3கமாக நஞ்ஜீயருடைய ஸ்வலாபா4நுஸந்தா4நமாஹ (ஈஶ்வரனுக்கு இத்யாதி3) இத்தால் - விக்3ரஹாதி3களில்லை என்கைக்கு நிமித்தம் அவர்களுடைய பாபப்ராசுர்யம் என்றபடி.

k இவர் அருளிச்செய்தால் ப்ரமாணமாமோ? என்ன (மயர்வற இத்யாதி3) ஆகையாலே, இவர் அநுப4வபரீவாஹரூபமான ஸ்ரீஸூக்தியும் பரமப்ரமாணம் என்றபடி. k2 துவக்குண்கிற -

ப்ர— 11. (இரண்டாம் பாட்டு) (திருவுடம்பு இத்யாதி3) (வான்சுடர்) षष्ठेंशे पञ्चमे परविद्योपदेशप्रकरणे — "समस्तकल्याणगुणात्मकोऽसौ स्वशक्तिलेशाद्धृतभूतसर्गः। इच्छागृहीताभिमतोरुदेहः संसाधिताशेषजगद्धितोऽसौ ॥ ८४॥"

A 1-1-1. B 1-1-7. / நஞ்சீயர் வாக்யமென்றே இருபத்துநாலாயிரப்படி.

சீ—மதமாயிருப்பதொன்றிறே. m தான் மதித்தார்க்கு m1 1. "एष सर्वस्वभूतस्तु" (ஏஷ ஸர்வஸ்வபூ4தஸ்து) என்று கொடுப்பதும் திருமேனியையே.

(n வான்சுடர்) o முதலிலே தேஜோரூபமான திருமேனி மிகவும் ஒளிபெற்றது இவரோட்டைக் கலவியாலே. p புறம்பு ஒளியாய் உள்ளு மண்பற்றியிருக்கையன்றிக்கே,

அ—பார்தி3க்கையால் வந்த ப்ராமாண்ய ஸித்3த4மான மயர்வறுமதியை ஸம்வதி3த்துக்கொண்டு "மயர்வறமதி" என்ற இது ப்ரமாணமாகக் குறையில்லை. k2 துவக்குண்கிற - வ்யாமுக்3த4ரான; ஸ்நேஹித்து அநுப4விக்கிற என்றபடி. l "திரு" என்று அழகாய், அத்தைக் காட்டுகிருர் (இச்சா2க்3ருஹீதேத்யாதி3) யத்3வா, ஸ்வரூபகு3ணங்களைப்பற்ற விக்3ரஹத்துக்கு அதிஶயம் ஏதென்ன (இச்சா2க்3ருஹீதேத்யாதி3) ஆதல்; யத்3வா, இவர் துவக்குண்கிறமாத்ரமன்று, அவனுக்கும் அபி4மதம் என்கிருர் (இச்சே2த்யாதி3) அத2வா, ஸ்பர்ஶஸுக2ாதிஶயந்தான் அபரிச்சி2ந்நமானபடியை உபபாதி3க்கிருர் (இச்சா2க்3ருஹீத என்று) "அபி4மத" என்கையாலே- போ4க்3யதை அபரிச்சி2ந்நாதந்த3ஞனவனை "தண்ணீர் தண்ணீர்" என்னப் பண்ணுகையாலே அபரிச்சே2த்3யம். m கார்யத்தாலும் அபி4மதியை உபபாதி3க்கிருர் (தான் மதி3த்தார்க்கு என்று) 1. "ஸர்வஸ்வபூ4த:" என்று - இதுக்கு மேலாவதொரு புருஷார்த்த2மில்லையென்று தானே அருளிச்செய்தானிறே.

n.o (முதலிலே இத்யாதி3) "திரு" என்றபோதே ஸ்வாபா4விகமான ஸர்வாதிஶயங்களும் ஸித்3தி4க்கையால், பின்னையும் "சுடர்" என்னும்போது இப்படியே ஆகவேணுமிறே. n.p வானின் தாத்பர்யம் (புறம்பு ஒளியாய் இத்யாதி3) p2 திணுங்குகை-க4நீப4விக்கை. q உக்தார்த்த2த்துக்கு ப்ரமாணம் (தேஜஸாம் இத்யாதி3) 2. "தேஜஸாம் ராஶிமூர்ஜிதம்" இந்த ப்ராக்ருத ஶரீரங்கள், ஸத்வரஜஸ்தமஸ்ஸுக்கள் கலசியிருக்கையாலே அழுக்கடைசியிருக்கும்; அப்ராக்ருதமான தி3வ்யமங்க3ள விக்3ரஹம் — பஞ்சோபநிஷன்மயமாய், ஶுத்3த4ஸத்வமயமா

ஜீ—ஈடுபட்டு அநுப4விக்கிற. l "திரு" என்று - அழகாய், அத்தைக் காட்டுகிருர் (இச்சா2க்3ருஹீதேத்யாதி3) ஷஷ்டே2ம்ஶே பஞ்சமே; பூர்வமேவ லிகி2தம். m கார்யத்தாலும் அபி4மதத்வத்தை உபபாதி3க்கிருர் (தான் மதி3த்தார்க்கு இத்யாதி3) m1 யுத்3த4காண்டே3 ப்ரத2மே; 1. "ஏஷ ஸர்வஸ்வபூ4தஸ்து" பூர்வமேவ லிகி2தம்.

n.o (முதலிலே இத்யாதி3) "திரு" என்றபோதே ஸ்வாபா4விக ஸர்வாதிஶயங்களும் ஸித்3தி4க்கையாலே, பின்னையும் பின்னையும் "சுடர்" என்னும்போது இப்படியேயாகவேணும் என்றபடி. n.p வானின் தாத்பர்யம் (புறம்பு ஒளியாய் இத்யாதி3) p3 திணுங்குகை-க4நீப4விக்கை. q உக்தார்த்த2ஸ்ய ப்ரமாணம் (தேஜஸாம் இத்யாதி3) r இந்த நிரவதி4க தேஜோரூபதைக்கு அடி பஞ்சஶக்தி

ப்ர—m1 1. युद्धकाण्डे प्रथमे—"इदं तु मम दीनस्य मनो भूयः प्रकर्षति। यदिहास्य प्रियाख्यातुर्न कुर्मि सदृशं प्रियम्॥१२॥ एष सर्वस्वभूतस्तु परिष्वङ्गो हनूमतः। मया कालमिमं प्राप्य दत्तस्तस्य महात्मनः॥१३॥ इत्युक्त्वा प्रीतिसंहृष्टो रामस्तं परिषस्वजे। हनूमन्तं महात्मानं कृतकार्यमुपागतम्॥१४॥"

ஈ—நெய் p_2 தினுங்கினற்போலே தேஜஸ்தத்வமேயாயிருக்கை. q 1. "तेजसां राशिमूर्जितम्" (தேஜஸாம் ராஶிமூர்ஜிதம்) என்கிறபடியே. r பஞ்சஶக்திமயமாயிருக்கச்செய்தே, r_2 ஷாட்3கு3ண்ய விக்3ரஹன் என்கிறது கு3ணங்களுக்கு ப்ரகாஶகமாகை r_3 சுட்டியிறே. (செந்தாமரைக்கண்) s கடாக்ஷத்தாலே வவ்வலிட்டுச் சொல்லுகிற வார்த்தை. (கைகமலம்) t 2. "करेण मृदुना" (கரேண ம்ருது3நா) என்கிறபடியே அணைத்த கை. u இவர் ஒருகால்

அ—யிருக்கையாலே நிரவதி4க தேஜோமயமாயிருக்கும் என்றபடி. 1. 'தேஜஸாம்'' என்கிற ப3ஹுவசநம் - அவயவாபி4ப்ராயம் என்று தாத்பர்யம். r ப்ரகாஶகத்வ ரூபார்த்தா2ந்தரத்தை விவக்ஷித்து அருளிச்செய்கிறார் (பஞ்சஶக்திமயமாய் இத்யாதி3) r.r_2(பஞ்சஶக்திமயமாயிருக்கச்செய்தே) என்றது - 3. ''ஷாட்3கு3ண்யவிக்3ரஹம்'' என்கிறவிடத்தில் கு3ணமே விக்3ரஹம் என்கிற ப்4ரம வாரணார்த்த2ம். r_3 (சுட்டியிறே) ஆகையால், ''சுடர்'' என்று-அத்தை விவக்ஷிக்கவுமாம் என்று கருத்து. r r_2 யத்3வா, ஏவம் நிரவதி4கதேஜோரூபத்வே பஞ்சஶக்திமயத்வம் ஹேதுரிதி ஶ்ருதி3 நிதா4ய பஞ்சஶக்திமயத்வப்ரதிபாத3க வசநேந ஆபாததோ விரோத4வத: 3. ''ஷாட்3கு3ண்ய விக்3ரஹம் தே3வம்'' இதி வசநஸ்ய க3திமாஹ (பஞ்சஶக்திமயமாய் இதி) r 4. ''பஞ்சஶக்தி-மயோ தே3வ: பரமாத்மா ஜக3த்ப்ரபு4: । பராபி4ஶ் ஶக்திபி4ஸ் தத்ர விக்3ரஹ: பரமாத்மந: ॥''; பஞ்சஶக்தயஶ்ச - 5. ''பரமேஷ்டீ2 புமாந் விஶ்வோ நிவ்ருத்தஸ் ஸர்வ ஏவ ச'' இத்யுச்யமாந நித்யவிபூ4திஸ்தி2தாநி பஞ்சபூ4தாநி. r_2 3. ''ஷாட்3கு3ண்யவிக்3ரஹம் தே3வம் பா4ஸ்வஜ்ஜ்வலநவர்ச்சஸம் । வாஸுதே3வாத3பி4ந்நம் து வஹ்ந்யர்க்கேந்து3ஸமப்ரப4ம் ॥'' இத்யுப4யவித4வசநே வைபரீத்யம் கிம் ந ஸ்யாத் ? இதி சேந்ந; 6. ''ஸர்வக3ந்த4ஸ்ஸர்வரஸ:'' இத்யாதி3பி4ருச்யமாந கு3ணாந்தராநாஶ்ரயத்வப்ரஸங்கா3த். s (கடாக்ஷத்தாலே வவ்வலிட்டு இதி) 7. ''பீதாம்ப3ரம் வரத3! ஶீதலத்3ருஷ்டிபாதம்''; ''வான்சுடர்'' என்று அவன் வவ்வலிடுகிறபடி கண்டால் இவர் வவ்வலிடச் சொல்லவேண்டாவிறே. இவரை 8 ''அவிகாராய'' என்றதில்லையே. t(2. ''கரேண

ஜீ—மயமாகையாலே என்று விலக்ஷிந்து. ஆனால் 3. ''ஷாட்3கு3ண்ய விக்3ரஹம்'' என்கிறது சேரும்படியென்? என்ன (பஞ்சஶக்திமயம் இத்யாதி3) qப்ரத2மே5ம்ஶே நவமே—1. ''தம் த்3ருஷ்ட்வா தே ததா3 தே3வாஶ்ஶங்க2சக்ரக3தா3த4ரம் । அபூர்வரூபஸம்ஸ்தா2நம் தேஜஸாம் ராஶிமூர்ஜிதம் ॥'' r4. ''பஞ்சஶக்திமயோ தே3வ: பரமாத்மா ஜக3த்ப்ரபு4: । பராபி4ஶ் ஶக்திபி4ஸ் தத்ர விக்3ரஹ: பரமாத்மந: ॥'' r_2 3. ''ஷாட்3கு3ண்யவிக்3ரஹம் தே3வம் பா4ஸ்வஜ்ஜ்வலநவர்ச்சஸம்''. r பஞ்சஶக்திகளாவன-5. ''பரமேஷ்டீ2 புமாந் விஶ்வோ நிவ்ருத்தஸ் ஸர்வ ஏவ ச'' என்று சொல்லப்படுகிற நித்ய விபூ4திஸ்தி2த பஞ்சபூ4தங்கள். t(2. ''கரேண ம்ருது3நா'' என்கிறபடியே—தடவி—அணைத்த கை)

ப்ர—q1. प्रथमांशे नवमे, दुर्वासश्शापनष्टश्रीकदेवस्तोत्रेणाविर्भूतभगवद्विग्रहवर्णने—"एवं संस्तूयमानस्तु भगवान् शङ्खचक्रधृत्। जगाम दर्शनं तेषां मैत्रेय! परमेश्वरः॥६६॥ तं दृष्ट्वा ते तदा देवाश्शङ्खचक्रगदाधरम्। अपूर्वरूपसंस्थानं तेजसां राशिमूर्जितम्॥६७॥"

r "पञ्चशक्तिमयो देवः परमात्मा जगत्प्रभुः। पराभिश्शक्तिभिस्तत्र विग्रहः परमात्मनः॥२॥"

r_2 "षाड्गुण्यविग्रहं देवं भास्वज्ज्वलनवर्चसम्। वासुदेवादभिन्नं तु वह्न्यर्केन्दुसमप्रभम्॥३॥"

t2. (கைகமலம்) हरिवंशे (२७५) घण्टाकर्णमोक्षप्रदाने — "पस्पर्शाङ्गं तदा विष्णुः पिशाचस्यापि सर्वतः। करेण मृदुना देवः पापान्निर्मोचयन् हरिः॥६५॥"

A

—சொன்னத்தைப் பலகால் சொல்லுவானென்? என்னில்; முத்துக்கோக்கவல்லவன் முகம்மாறிக் கோத்தவாறே விலைபெறுமாபோலே, இவரும் ஓரோ v முக₂பே₄த₃த்தாலே மாறிமாறி அநுப₄விக்கிறார்,

(w திருவிடமே மார்வம்) அக்கையாலே அணைப்பிக்கும் பெரியபிராட்டியார்க்கு இருப்பிடம் திருமார்வு. x (அயனிடமே x_2 கொப்பூழ்) y சதுர்த₃ஶபு₄வந ஸ்ரஷ்டாவான ப்₃ரஹ்மா, திருநாபி₄கமலத்தை இருப்பிடமாகக் கொண்டிருக்கும். z (ஒருவிடமும் எந்தை பெருமாற்கு அரனே) a ஓரிடம் என்னுதே ஒருவிடம் என்கிறது—b ஒருவுதல், நீங்குதலாய், நீங்கின இடம் என்றபடி. c என் நாயனான ஸர்வேஶ்வரனுக்கு நீங்கின விடமும் ருத்₃ரனுக்கு இருப்பிடமாயிருக்கும். d தாமஸதே₃வதை இருப்பிடமாகையாலே "நீங்கினவிடம்" என்று அநாத₃ரோக்தி இருக்கிறபடி. (ஒருவிடமொன்றின்றி

அ ம்ருது₃நா" என்கிறபடியே—தடவி—அணைத்த கை) என்றபடி; 1. "பஸ்பர்ஶாங்க₃ம் தத₂ா விஷ்ணு: பிஶாசஸ்யாபி ஸர்வத: | கரேண ம்ருது₃நா தே₃வ: பாபாந்நிர்மோசயந் ஹரி: ||" என்றதிறே; ஹரிர் தே₃வ: பாபாந் நிர்மோசயந்-பாபாத் நிர்மோசயிதும், பாபத்தினின்றும் போக்குகைக்காக, ம்ருது₃நா கரேண பிஶாசஸ்ய அங்க₃ம் ஸர்வத: பஸ்பர்ஶேத்யந்வய:. u, v "செந்தாமரைத் தடங்கண்" என்று கீழும் மேலும் அருளிச்செய்கிற பௌநருக்த்யத்துக்குக் கருத்து முக₂பே₄த₃த்தாலே என்னுதல்; அத்யந்தாபூர்வ போ₄க்₃யதையைப்பற்றவாதல் என்று த்₃வேத₄ா பரிஹாரம். v (முக₂பே₄த₃த்தாலே) நோக்கினபின்பு சாடுஶதங்களைச் சொல்லுகையாலே - "செந்தாமரைத் தடங்கண்" என்ற அநந்தரம், "செங்கனிவாய்" என்றது; நோக்குக் குளிர்ந்து வவ்வலிட, அத்தாலே "செந்தாமரைக்கண்" என்ற அநந்தரம், "வவ்வலைப் பரிஹரிக்க அணைப்பார்களிறே" என்று அணைத்தான் அவன் இதுதானும் வவ்வலுக்கு ஹேதுவாகையாலே, "கைகமலம்" என்கிறார். இப்படி, மேலும் முக₂பே₄த₃ம் கண்டுகொள்வது. க்ரமபே₄த₃ந்தன்னையே முக₂பே₄த₃ம் என்னவுமாம்.

w மார்வமே திருவிடம். x கொப்பூழே அயனிடம். z எந்தை பெருமாற்கு ஒருவிடமே அரன். y (சதுர்த₃ஶ இத்யாதி₃) அஜஶப்₃தா₃ர்த்த₂ம்; இவற்றுக்கெல்லாம் அவனே ஸ்ரஷ்டாவாகையாலே, இவற்றில் ஒன்றாலே ஜாதன் என்றபடி. இத்தாலே-அஹங்கார த்₃யோதநமுமாய், ஸௌஶீல்யத்தையும் ப்ரகாஶிப்பிக்கிறது மேலே ஸம்ஹர்த்ருத்வத்தை அஹங்கார த்₃யோதநார்த்த₂ம் சொல்லுகையாலே, இங்கே ஸ்ரஷ்ட்ருத்வம் விவக்ஷிதம் என்று கருத்து. a (ஓரிடம் என்னுதே இதி) இன்னவிடமென்று விஶேஷியாதே இத்யர்த்த₂:. b ஒருவிடமாவது எது? இதி ஶங்காயாமாஹ (ஒருவுதல் இதி) c விவரணம், (என் நாயனான இத்யாதி₃) d மார்வம், கொப்பூழ் என்றாற்போலே சொல்லாததுக்கு பா₄வம் (தாமஸேத்யாதி₃) யத்₃வா. நிரவதி₄கதேஜோரூபே ஸுஶரீரேபோ₄க்₃யே ப₄க₃வத்₃விக்₃ரஹே வ்யதிரிக்தஸ்த₂லமிதி கிமர்த்த₂ம் வத₃தீத்யத்ராஹ (தாமஸ தே₃வதை இதி)

—என்றபடி. ஹரிவம்ஶே க₄ண்டாகர்ணமோக்ஷ ப்ரத₃ாநே—1. "பஸ்பர்ஶாங்க₃ம் தத₂ா விஷ்ணு: பிஶாசஸ்யாபி ஸர்வத: | கரேண ம்ருது₃நா தே₃வ: பாபாந்நிர்மோசயந் ஹரி: ||" v (முக₂பே₄த₃த்தாலே) க்ரமபே₄த₃த்தாலே.

w மார்வமே திருவிடம். x கொப்பூழே அயனிடம். z எந்தைபெருமாற்கு ஒருவிடமே அரன்—அரனது என்றபடி. x_2 கொப்பூழ்-திருநாபி₄. a (ஓரிடம் என்னுதே) இன்னவிடம் என்று விஶேஷியாதே. c விவரணம் (என் நாயனான இத்யாதி₃) d நிரவதி₄க தேஜோரூபவிக்₃ரஹத்தில் நீங்கினவிடமுண்டோ?

3. என்னுள் கலந்தவன் செங்கனிவாய் செங்கமலம்
மின்னும் சுடர்மலைக்குக் கண்பாதம் கைகமலம்
மன்னு முழுவே ழுலகும் வயிற்றினுள
தன்னுள் கலவாத தெப்பொருளும் தானி(ல்)லையே.

ஆ— 3. வ்யா— (என்னுள்) நிரதிஶய கல்யாணகு3ண தி3வ்யரூபத்தையுடையனாய், ஸ்வஸங்கல்பாதீ4ந ஸமஸ்தவஸ்துஸ்வரூப ஸ்தி2தி ப்ரவ்ருத்திகனாயிருந்தவன் என்னுள்ளே கலந்தருளினான் என்கிறார். 3.

ஒ— அவ:— மூன்றாம் பாட்டில் — ருத்3ராதி3கள் மாத்ரமன்றிக்கே ஸகலலோகங்களுக்கும் அபாஶ்ரயமான எம்பெருமான், தன்னையொழிந்தால் இவ்வுலகங்களெல்லாம் படும் பாட்டை என்னைப் பிரிந்து தான் பட்டு, என்னோடே ஸம்ஶ்லேஷிக்கையாலே அத்யந்தம் புஷ்கலனானான் என்கிறார்.

ஈ—என்னுள் கலந்தானுக்கே) என்னோடே வந்து கலக்கிறவிடத்தில், நீங்குமிடமொன்றுமின்றிக்கே வந்து கலந்தான். (ஓ) " அநந்யபரையான பெரியபிராட்டியோடொக்க, அந்யபரரான ப்3ரஹ்மருத்3ரர்களுக்கும் திருமேனியிலே இடங்கொடுத்து வைப்பதே!" என்று இந்த ஶீலகு3ணத்தை அநுஸந்தி4த்து e வித்3த4ராயிருந்தார் முன்பு; இப்போது தமக்கு உடம்பு கொடுத்தபடி கண்டவாறே, "அது பரத்வம்" என்று தோற்றி, இது என்ன ஶீலாதிஶயமோ! என்கிறார். "ஒருவிடமொன்றின்றி என்னுள் கலந்தானுக்கு - திருவுடம்பு என்று தொடங்கி, அரனே ஓ" என்று அந்வயம். 2.

அ—e(வித்3த4ராயிருந்தார் முன்பு)என்றது-A''ஏறனைப் பூவனைப் பூமகள்தன்னை''என்கிற பாட்டிலே வித்3த4ராயிருந்தார் என்றபடி. அன்றிக்கே, இந்தப் பாட்டுக்களிலும் சொல்லலாம். ''ஒருவிடமொன்றின்றி என்னுள் கலந்தானுக்கு-திருவுடம்பு வான்சுடர், செந்தாமரைகண், கைகமலம், மார்வமே திருவிடம் கொப்பூழே அயனிடம், ஒருவிடமே அரன், ஓ'' என்று அந்வயம். 2.

ஜீ—என்ன(தாமஸேத்யாதி3) e (வித்3த4ராயிருந்தார் முன்பு)A''ஏறனைப்பூவனை''என்கிற பாட்டிலே என்றபடி. ''ஒருவிடமொன்றின்றி என்னுள் கலந்தானுக்கு - திருவுடம்பு வான்சுடர் என்று தொடங்கி, கொப்பூழ், எந்தை பெருமாற்கு - ஒருவிடமே - அரன், ஓ'' இத்யந்வய:. 2.

ஆதே3— இரண்டாம் பாட்டு. "ஸ்வரூபரூபகு3ண விபூ4திகளில் நீங்குமிடமொன்றின்றிக்கே என்னுள் கலந்தவனுக்குத் திருமேனியானது ஆதி3த்யனைப்போலே ஒளிவிடாநின்றது. திருக்கண்கள் செந்தாமரைபோலே இராநின்றது. திருக்கைகள் கமலம்போலே இராநின்றது. திருமார்வு பிராட்டிக்கு இடமாயே இராநின்றது. திருநாபீ4கமலமானது ப்3ரஹ்மாவுக்கு இடமாயே இராநின்றது. எனக்கு ஸ்வாமியான உபகாரகனுக்கு நீங்கியுள்ள இடமும் ருத்3ரனுக்கு இடமாயிராநின்றது. ஓ! இதென்ன ஆஶ்சர்யம்!" என்று விபூ4தி ஶோபை4யை அருளிச்செய்கிறார்— "திருவுடம்பு" இத்யாதி3யால். 2.

A 2-2-3.

ஒ —வ்யா:— (மின்னுஞ்சுடர்மலைக்கு) என்னோடே ஸம்ஶ்லேஷிக்கையாலே வளர்ந்து உஜ்ஜ்வலமான திருமேனியையுடையவனுக்கு. (மன்னுமென்று தொடங்கி) ஸமஸ்த லோகங்களும் தன் ஸங்கல்பத்தைப்பற்றி நிலைநிற்கின்றன; தன் திருவுள்ளத்தை அபாஶ்ரயமாகவுடைத்தன்றிக்கேயிருக்கும் வஸ்துதான் முதலிலேயில்லை. 3.

ப— 3. அவ:— அநந்தரம், தன்னுள் இராத வஸ்துவுக்கு ஸத்தையில்லையாமோபாதி, என்னுள் தான் கலவாதபோது தனக்கு ஸத்தையில்லையாக நினைத்து, என்னுள்ளே கலந்து உஜ்ஜ்வலனானான் என்கிறார்.

என்னுள்—என்னுள்ளே, **கலந்தவன்**—கலந்தவனாய், **மின்னும்**—(அத்தாலே) விளங்கின, **சுடர்**—சுடரையுடைய, **மலைக்கு**—மலைபோன்றவனுக்கு, **செங்கனிவாய் செங்கமலம் கண்பாதம் கைகமலம்**—(முன்பு சொன்ன) அவயவஶோபையும் யதாபூர்வம் அத்யுஜ்ஜ்வலமாய் இராநின்றது; **மன்னும்**—ஸ்திரமாய், **முழு**—பூர்ணமான, **ஏழுலகும்**—ஸகலலோகங்களும், **வயிற்றின்**—அவன் வயிற்றிலேயாய், **உள**—ஸத்தைபெறுகின்றன; **தன்னுள்**—தனக்குள்ளே, **கலவாதது**—ஸம்பந்தியாதிருப்பது, **எப்பொருளுந்தான்**—ஏதேனும் ஒரு பொருளும், **இல்லை**—இல்லை.

ஸர்வவஸ்துவுக்கும் தத்வ்யதிரேகத்தில் ஸத்தாஹாநி ஸ்வரூப ப்ரயுக்தை; "ஈஶ்வரனுக்கு இவருடைய வ்யதிரேகத்தில் ஸத்தை இல்லை" என்று நினைக்கிறவிடம் ஶீலக்ருதம் என்று கருத்து. 3.

இ— அவ:— மூன்றாம் பாட்டில் — ருத்ராதிகளளவேயன்றிக்கே ஸர்வலோகங்களும் தன்னைப்பற்றியல்லது ஸத்தையில்லாதாப்போலே, என்னைப்பற்றியல்லது தனக்கு ஸத்தையில்லை என்னும்படியிராநின்றான் என்கிறார்.

வ்யா:— **(என்னுள் கலந்தவன்) 1. "अगस्त्यभ्राता" (அகஸ்த்யப்ராதா)** என்னுமாபோலே. மேன்மைக்கு "ஶ்ரிய:பதி" என்னுமாபோலேயாயிற்று, நீர்மைக்கு இதுவும். **(செங்கனிவாய் இத்யாதி)** சிவந்து கனிந்த வாய்; என்னோட்டைக் கலவியாற்பிறந்த ப்ரீதியெல்லாம் ஸ்மிதத்திலே தோற்றும்படியிருக்கை. **(மின்னும் இத்யாதி)** வந்து கலந்தபின்பு புகர்த்து வளர்ந்து ஸ்திரனாய்க் கால்வாங்கிப் போகமாட்டாதே நிற்கிற நிலை. வாமனன் வளர்ந்தபடி. நோக்குகிற கண், நோக்குக்குத் தோற்றுவிழும் திருவடிகள், எடுத்தணைக்கும் கை. **(மன்னும் இத்யாதி)** ப்ரவாஹரூபேண நித்யமாய்ப்போருகிற ஸகலசேதநாசேதநங்களும் தன் ஸங்கல்பத்தைப்பற்றி நிலைநிற்கின்றன. **(தன்னுள் இத்யாதி) 2. "न तदस्ति विना यत्स्यात्" (ந ததஸ்தி விநா யத் ஸ்யாத்)** என்கிறபடியே, ப்ருதக்ஸ்திதியோக்யமாயிருப்பதொரு வஸ்து ஶஶவிஷாணத்தோபாதி முதலிலே இல்லை. அவை இவனைப் பற்றாதபோது ஸத்தையின்றிக்கேயிருக்கிறது ஸ்வரூபத்தாலே; இவன் இவரைக் கலவாதபோது ஸத்தையின்றிக்கேயிருக்கிறது குணத்தாலே. 3.

ஈ— அவ:— மூன்றும் பாட்டு. உ ஸ்வவ்யதிரிக்த ஸமஸ்த வஸ்துக்களும் தன்னைப் பற்றி உளவாம்படியிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரன், தான் என்னைப்பற்றி உளனும், என்னோடே வந்து கலந்தான் என்கிறார்.

வ்யா:— (என்னுள் கலந்தவன்) b 1. "अगस्त्यभ्राता" (அகஸ்த்யப்₄ராதா) என்னுமாபோலே நிரூபகமிருக்கிறபடி. c "நாராயணன்" "வாஸுதே₃வன்" என்னுமாபோலே "என்னுள் கலந்தவன்" என்றுகாணும் அவனுக்குத் திருநாமம்! (செங்கனிவாய் செங்கமலம்) சிவந்து கனிந்த வாய் செங்கமலம்போலே இராநின்றது.

(d மின்னும் சுடர்மலைக்கு) d₁A வாட்டமில் புகழ் வாமனன் கலந்தபின்பு வளர்ந்த படியும், புகர்பெற்றபடியும்; d₂ தரையிலே கால் பாவி த₄ரித்தபடியும், திண்மையை

அ— மூன்றும் பாட்டு. (என்னுள் கலந்தவன் இத்யாதி₃) a "மன்னுமுழுவேழுலகும்" என்று தொடங்கி, "என்னுள் கலந்தவன்" என்னுமளவும் கடாக்ஷித்து அவதாரிகை (ஸ்வவ்யதிரிக்த இத்யாதி₃).

c b "நாராயணன்" என்கிற வாக்யத்தை அநுஸந்தி₄த்து. அநந்தரம் 1. "அகஸ்த்ய-ப்₄ராதா" என்கிற வாக்யம் அநுஸந்தி₄ப்பது. c அஸங்க்₂யாதமான நாமங்களிருக்க, "என்னுள் கலந்தவன்" என்று விஶேஷிக்கிறதுக்கு பா₄வம் அருளிச்செய்கிறார் (நாராயணன் இத்யாதி₃) b இவ்வர்த்த₂த்தை த்₃ருஷ்டாந்தபூர்வமாக விஶதீ₃கரிக்கிறார் (அகஸ்த்யப்₄ராதா இத்யாதி₃) மேன்மைக்கு "ஶ்ரிய:பதி" என்கிறவோபாதி நீர்மைக்கு "என்னுள் கலந்தவன்" என்கிறது என்று இவ்வாக்யங்களுக்குத் தாத்பர்யம். விபூ₄தியெல்லாம் கூடி நிரூபகமானாற்போலேயாயிற்று இவர் ஒருவரும் நிரூபகமானபடி என்கிற அபி₄ப்ராயத்தாலே சொல்லிற்றாகவுமாம். யத்₃வா, நாராயணவாஸுதே₃வ நாமங்கள் பரத்வத்துக்கு ப்ரதா₄நங்களானாற்போலே, "என்னுள் கலந்தவன்" என்கிறது ஸௌலப்₄யத்துக்கு(ம்?) ப்ரதா₄நம் என்றபடி.

d,d₂ பத₃த்₃வயத்துக்கும் வ்யுத்க்ரமேண தாத்பர்யம் (வாட்டமில் இத்யாதி₃) "A 'வாட்டமில் புகழ் வாமனனை' என்கிறவிடத்தில் வ்யாக்₂யாநம் பண்ணுகிறவிடத்திலே, 'தன் உடைமை

ஜீ— மூன்றும் பாட்டு. (என்னுள் இத்யாதி₃) a "மன்னுமுழுவேழுலகும்" என்று தொடங்கி, "என்னுள் கலந்தவன்" என்னுமளவும் கடாக்ஷித்து அவதாரிகை (ஸ்வவ்யதிரிக்த இத்யாதி₃).

c,b "நாராயணன்" என்கிற வாக்யாநந்தரம், 1. "அகஸ்த்யப்₄ராதா" என்கிற வாக்யம் அநுஸந்தே₄யம். c அஸங்க்₂யாதமான நாமங்களிருக்க, "என்னுள் கலந்தவன்" என்று விஶேஷிக்கிறதுக்கு பா₄வம் (நாராயணன் இத்யாதி₃) b இவ்வர்த்த₂த்தை த்₃ருஷ்டாந்த பூர்வகமாக விஶதீ₃கரிக்கிறார் (அகஸ்த்யப்₄ராதா இத்யாதி₃) நாராயண வாஸுதே₃வ நாமங்கள் பரத்வத்துக்கு ப்ரதா₄நங்களானாற்போலே, "என்னுள் கலந்தவன்" என்கிறது ஸௌலப்₄யத்துக்கு ப்ரதா₄நம் என்றபடி.

ப்ர—b1. (மூன்றும் பாட்டு) (என்னுள் கலந்தவன்) संक्षेपे—"विराधं राक्षसं हत्वा शरभङ्गं ददर्श ह। सुतीक्ष्णश्चाप्यगस्त्यं च अगस्त्यभ्रातरं तथा ॥ ४१ ॥"

ப—40 A 2.4-11.

ஈ—உடையனானபடியும் பற்ற d_4(மலை) என்கிறார். (கண்பாதம் கைகமலம்) e முகமறிந்து கோத்தவாறே முத்து விலைபெறுமாபோலே, இவரும் தி3வ்யாவயவங்களைச் சேர்த்து அநுப4விக்கிறார். (மன்னுமுழுவேழுலகும் f வயிற்றினுள) g ப்ரவாஹரூபத்தாலே நித்யமான ஸகல லோகங்களும் g_2 தன் ஸங்கல்பத்தைப்பற்றிக் கிடக்கிறன.

(h தன்னுள் இத்யாதி3) i தன் திருவுள்ளத்தை அபாஸ்ரயமாகவுடைத்தன்றிக்கேயிருக்கிற வஸ்து யாதொன்று, அது நாஸ்திஸப்3த3த்துக்கு அர்த்த2மாகிறது. j அப்3ரஹ்

அ—பெறுகைக்குத் தான் அர்த்தி2யானவன்'(287f) என்றுவைத்து, இங்கே 'கலந்தபின்பு வளர்ந்தபடியும்' என்கையாலே-அவ்விடத்தில், சிறுப்புதலென்றும் ஒரு தாத்பர்யமாகக் கண்டுகொள்வது'' என்று அருளிச்செய்வர். d_3 ''மலை'' என்றதுக்குத் தாத்பர்யாந்தரம் (தரையிலே கால்பாவி த4ரித்தபடியும் இத்யாதி3) d_4 (மலை என்கிறார் இதி) மின்னும் சுடர்மலை என்கிறார் இதி த்3ரஷ்டவ்யம். e தி3வ்யாவயவங்களைப் பாட்டுக்கள்தோறும் சொன்னால் புநருக்தி வாராதோ? என்ன, கீழ்ப்பாட்டிலே பரிஹரித்தாற்போலே பரிஹரிக்கிறார் (முகமறிந்து இத்யாதி3) g (ப்ரவாஹரூபத்தாலே நித்யமான) என்றவிடத்திலே - 1. '' யதா2ர்த்துஷ்வ்ருதுலிங்கா3நி நாநாரூபாணி பர்யயே। த்3ருஸ்யந்தே தாநி தாந்யேவ ததா2 பா4வா யுகா3தி3ஷு ॥'' ''ருதுஷு நாநாரூபாணி ருதுலிங்கா3நி பர்யயே யதா2 தாநி தாந்யேவ த்3ருஸ்யந்தே. யுகா3தி3ஷு பா4வா: ததா2 த்3ருஸ்யந்தே'' என்று அந்வயம். ருதுலிங்கா3நி - ருது சிஹ்நங்கள். பர்யயே-ருதுவின் முடிவிலே. பா4வா: - ப்ரபஞ்சபதா2ர்த்த2ங்கள். 2. ''ஸூர்யாசந்த்3ரமஸௌ தா4தா யதா2பூர்வமகல்பயத்'' இத்யாதி3. f, g_2 (தன் ஸங்கல்பத்தைப் பற்றிக்கிடக்கிறன) ''வயிறு''-உள்; தேந ஸங்கல்ப உச்யத இதி பா4வ:.

h அந்வயமுகே2நோக்தமர்த்த2ம் வ்யதிரேகமுகே2நாபி த்3ருடீ4யதி (தன்னுள் கலவாதுத இதி) i (தன் திருவுள்ளத்தை) h, i ''உள்'' என்று - உள்ளம் என்றபடி. j அர்த்தா2ந்தரம் (அப்3ரஹ்மாத்மகமாய் என்று) h ''தன்'' என்றது - தான் என்றபடி. யத்3வா, ஆனால் -

ஜீ— d, d_2 பத3த்3வயத்துக்கும் வ்யுத்க்ரமேண பா4வம் (வாட்டமில் இத்யாதி3) '' A'வாட்டமில் புகழ் வாமனனை' என்றதுக்கு - 'தன் உடைமை பெறுகைக்குத் தான் அர்த்தி2யானவன்' (287 f) என்றுவைத்து, இங்கே 'கலந்த பின்பு வளர்ந்தபடியும்' என்கையாலே-அவ்விடத்திலே, சிறும்பினவன் என்றும் ஓரர்த்த2ம் விவக்ஷிதம்'' என்று அருளிச்செய்வர். d_4 (மலையென்கிறார்) மின்னும் சுடர்மலை என்கிறார். e தி3வ்யாவயவங்களைப் பாட்டுக்கள்தோறும் சொன்னால் புநருக்தி வாராதோ? என்ன, பரிஹரிக்கிறார் (முகமறிந்து இத்யாதி3) g (ப்ரவாஹரூபத்தாலே நித்யமான) என்றவிடத்திலே - 1. '' யதா2ர்த்துஷ்வ்ருதுலிங்கா3நி நாநாரூபாணி பர்யயே। த்3ருஸ்யந்தே தாநி தாந்யேவ ததா2 பா4வா யுகா3தி3ஷு ॥'' இத்யாதி3 அநுஸந்தே4யம். ருதுலிங்கா3நி - ருது சிஹ்நங்கள். பர்யயே - ருதுவின் முடிவிலே. பா4வா:-ப்ரபஞ்ச பதா2ர்த்தா2:. 2. ''ஸூர்யாசந்த்3ரமஸௌ தா4தா யதா2பூர்வமகல்பயத்'' இத்யாதி3. f வயிறு - உள்; g_2 தேந ஸங்கல்ப உச்யதே என்று கருத்து.

h ''மன்னுமுழுவேழுலகும் வயிற்றினுள'' என்று அந்வயமுகே2ந சொன்ன அர்த்த2த்தை வ்யதிரேகமுகே2ந த்3ருடீ4கரிக்கிறார் (தன்னுள் கலவாதது எப்பொருளுந்தானில்லையே என்று) i (தன் திருவுள்ளத்தை இதி) h, i உள் - உள்ளம். j கீழே ஸங்கல்பாதீ4நம் என்றார்; இப்போது ஸ்வரூபாஸ்ரிதம் என்று அர்த்தா2ந்தரம் (அப்3ரஹ்மாத்மகம் இத்யாதி3) h தன் - தான். k ஸ்வ

A 2-4-11.

4. எப்பொருளும் தானாய் மரதகக் குன்றமொக்கும்
அப்பொழுதைத் தாமரைப்பூக் கண்பாதங் கைகமலம்
எப்பொழுதும் நாள்திங்க ளாண்டூழி யூழிதொறும்
அப்பொழுதைக் கப்பொழுதென் னாரா வமுதமே.

✤—மாத்மகமாயிருப்பதொரு பதா3ர்த்த2ந்தான் இல்லை, k1. 'न तदस्ति विना यत्स्यात्' (ந தத3ஸ்தி விநா யத் ஸ்யாத்) என்றானிறே. (தன்னுள் கலவாதது எப்பொருளும் தான் இல்லையே) ! அவை இவனைப் பற்றாதபோது ஸத்தையின்றிக்கேயிருக்கிறது ஸ்வரூபத்தாலே ; இவன் இவரைக் கலவாதபோது ஸத்தையின்றிக்கேயிருக்கிறது ப்ரணயித்வகு3ணத்தாலே. 3.

அ—மாயியைப்போலே "ப்ரபஞ்சம் மித்2யை" என்கிறதோ? என்ன (அப்3ரஹ்மாத்மகம் இத்யாதி3) k அப்படி தன்னுள் கலவாதது எப்பொருளுந்தான் இல்லையோ? என்ன () தத3ஸ்தீத்யாதி3) அன்றிக்கே, "கீழ் ஸங்கல்பாதீ1நம் என்றார் ; 'தன்னுள் கலவாதது எப்பொருளுந்தான் இல்லை' என்றது ஸ்வரூபாதீ4நம் என்றார்" என்று விவக்ஷித்து அதுக்கு ப்ரமாணம் (ந தத3ஸ்தீத்யாதி3) என்னவுமாம். ! "என்னுள் கலந்தவன்" என்றதுக்கு "தன்னுள் கலவாதது" என்றத்தை த்3ருஷ்டாந்தமாக்கி இவ்விரண்டுக்கும் ஹேது வேறுபட்டிருக்கும் என்கிறார் (அவை இவனை இத்யாதி3) அத2வா, "தன்னுள் கலவாதது எப்பொருளுந்தான் இல்லை" என்றால், "என்னுள் கலந்தவன்" என்று அவனுக்கு ஸ்வாதீ4நதை சொல்லும்படி எங்ஙனே? என்ன (அவை இவனை இத்யாதி3) என்னவுமாம். "என்னுள் கலந்தவனை-மின்னும் சுடர் மலைக்கு-செங்கனிவாய் செங்கமலம், கண்பாதம் கைகமலம்" என்று தொடங்கி அந்வயம். அன்றிக்கே, மன்னுமுழுவேழுலகும் என்று தொடங்கி அந்வயம். 3.

ஜீ—ருபாஶ்ரிதமென்னுமதுக்கு ப்ரமாணம் (ந தத3ஸ்தீத்யாதி3) கீ3தாஸு த3ஶமே—1. "யச்சாபி ஸர்வபூ4தாநாம் பீ3ஜம் தத3ஹமர்ஜுந ! ந தத3ஸ்தி விநா யத்ஸ்யாந்மயா பூ4தம் சராசரம் !!" ! அவதாரிகைக்குச் சேர தாத்பர்யம் (அவை இவனை இத்யாதி3) "என்னுள் கலந்தவனை - மின்னும் சுடர்மலைக்கு-செங்கனிவாய் செங்கமலம், கண்பாதம் கைகமலம்" இத்யாரப்4யாந்வய:. 3.

ப்ர—k1. (எப்பொருளுந்தான் இல்லையே) भगवद्गीतासु दशमे — "यच्चापि सर्वभूतानां बीजं तदहमर्जुन। न तदस्ति विना यत्स्यान्मया भूतं चराचरम्॥ नान्तोऽस्ति मम दिव्यानां विभूतीनां परन्तप॥ ३९॥"

ஆதே3— மூன்றாம் பாட்டு. "தன் ஸத்தைக்காக என்னுள் கலந்தவனாய், அத்தாலே விளங்கின சுடரையுடைய மலைபோன்றவனுக்கு, கண் பாதம் கை இவை கமலம்போலே உஜ்ஜ்வலமாயிராநின்றது;ஸ்தி2ரமாய்,பூர்ணமான ஸப்தலோகங்களும் தன் வயிற்றிலே ஸத்தை பெற்றிராநின்றன; தன்னுள்ளே ஸம்ப3ந்தி4யாதிருப்பது ஏதேனும் ஒரு பொருளில்லை" என்று ஸர்வஸத்தா ஹேதுவான தான் என்னுள் கலந்து ஸத்தைபெற்றான் என்கிறார்—"என்னுள் கலந்தவன்" இத்யாதி4யால். 3.

ஆ— 4. வ்யா:— (எப்பொருளும்) ஸர்வாந்தராத்மபூ₄தனாய், அளவிறந்த அழகை யுடையனாயிருந்த இவன். அழகாலே ஸர்வகாலமும் ப்ரதிக்ஷணம் எனக்கு அபூர்வவத்₃ போ₄க்₃யமாயிராநின்றான்; ஒருவனுடைய அழகிருக்கும்படியே ஈது! என்கிறார். 4.

ஒ— அவ:— நாலாம் பாட்டில் — என்னோடே கலந்த எம்பெருமான், காலதத்வ முள்ளதனையும் அநுப₄விக்கிலும் க்ஷணந்தோறும் நிரதிஶயபோ₄க்₃யனாயிருக்கும் என்று விஸ்மிதராகிறார்.

வ்யா:—(எப்பொருளும் என்று தொடங்கி) எல்லாப் பதா₃ர்த்த₂மும் தானிட்ட வழக்காய், என்னோடே ஸம்ஶ்லேஷித்து அத்யுஜ்ஜ்வலனாகையாலும், வளர்த்தியாலும், என்னை விட்டுப்போகாதே நிற்கையாலும் மரதகக்குன்றம் ஒக்கும். (அப்பொழுதைத் தாமரைப்பூ) அப்போதலர்ந்த தாமரைப்பூ. (எப்பொழுதும்) ஒரு க்ஷணமும். 4.

ப— 4. அவ:— அநந்தரம், நிரதிஶயபோ₄க்₃யபூ₄தனானவன் என்னுள்ளே புகுந்தபின்பு ஸ்தி₂ரஸ்வபா₄வனானான் என்கிறார்.

எப்பொழுதும்—எல்லா க்ஷணம், எந்நாள்—எல்லா நாள், எத்திங்கள்—எல்லா மாஸம், எவ்வாண்டு—எல்லா ஆண்டு, எவ்வூழியூழிதொறும்—எல்லா வகைப்பட்ட ஊழிதோறும், அப்பொழுதைக்கு அப்பொழுது-அவ்வோ காலங்களிலே, என்—என்னுள்ளே கலந்து, ஆரா—அத்ருப்திகரமான, அமுதம்—அம்ருதமான வன், (அத்தால் வந்த தன்னுடைய ப்ரீத்யதிஶயத்தாலே) எப்பொருளும்—எல்லாப் பொருளும், தானாய்—தானான ஸர்வாத்மபா₄வமும் நிறம்பெற்று, மரதகக் குன்றம் ஒக்கும்—மரதகமலைபோலே உயர்த்தியும், நிறமும், உரமும் உடையனானான்; அப்பொழுதை—அப்போதலர்ந்த, தாமரைப்பூ—தாமரைபோலே, கண்—கண்ணும், அப்பொழுதைக்கமலம்—அப்போதைக் கமலம்போலே, பாதம்—பாத₃மும், கை—கையும் புதுமை பெற்றன. 4.

இ— அவ:— நாலாம் பாட்டில் — அவன் காலதத்வமுள்ளதனையும் அநுப₄விக்கிலும் நித்யாபூர்வமாய்க்கொண்டு நிரதிஶயபோ₄க்₃யனாயிருக்கும் என்று விஸ்மிதராகிறார்.

வ்யா:— (எப்பொருளும் தானாய்) ஸகல பதா₃ர்த்த₂ங்களும் தனக்கு ப்ரகாரமாகையாலே தானிட்ட வழக்காய். ஸ்வாதீ₄நமல்லாததொரு பதா₃ர்த்த₂த்தைப் பற்றி இப்பாடுபடுகிறானோ ? (மரதகக்குன்றம் ஒக்கும்) ஜக₃ச்ச₂ரீரத்வமே யன்றியே அஸாதா₄ரண விக்₃ரஹத்தைச் சொல்லுகிறது. கீழே "மின்னும் சுடர்மலைக்கு" என்று - தம்மோட்டைக் கலவியாலே வந்த புகரைச் சொல்லிற்று; இங்கு - அதுக்கு ஆஶ்ரயமான அஸாதா₄ரண விக்₃ரஹத்தைச் சொல்லுகிறது. (அப்பொழுதைத் தாமரைப்பூ) முன்பு சொன்ன ஸாமாந்யம் ஒப்பாகமாட்டாது;

இ—அப்போதலர்ந்ததானாலாயிற்று ஒப்பாவது. (கண்) பந்தத்தை விளக்கும் கண். (பாதம்) பந்தம் பிறந்தால் அநுபவிக்க இழியும் துறை. (கை கமலம்) தம்மோட்டை ஸ்பர்ஶத்தாலே செவ்வி பெற்றபடி. (எப்பொழுதும்) க்ஷணகாலமும்; கலாகாஷ்டாதிகளாலும் பேதிக்கவொண்ணாத அத்யல்பகாலம் அநுபவிப்பது, ஒருநாள் அநுபவிப்பது, ஒருமாஸம் அநுபவிப்பது, ஒருஸம்வத்ஸரம் அநுபவிப்பது, கல்பந்தோறும் கல்பந்தோறும் அநுபவிப்பது, இப்படி காலதத்வமுள்ளதனையும் அநுபவியாநின்றாலும் பூர்வக்ஷணத்தில் அநுபவம்போலேயன்று உத்தரக்ஷணத்தில் அநுபவமிருப்பது. (ஊழியூழி) மேல் போக்கில்லாமையாலே மடிக்கிறார். (அப்பொழுதைக்கப்பொழுது என் ஆராவமுதமே) தாராவாஹிக ஜ்ஞாநத்தில் காலோபஷ்டம்பாதிகளால் வருவதொரு பேதமுண்டிறே ஜ்ஞாநத்துக்கு; அதுபோலன்றிக்கே, அநுபவியாததொன்றை அநுபவித்தாற்போலே நித்யாபூர்வமாயிருக்கை. 4.

ச— அவ:— நாலாம் பாட்டு. a நீர் ஒருகால் சொன்னத்தை a_2 ஒன்பதின்கால் சொல்லி இங்ஙனே கிடந்து படுகிறதென்? என்ன, "நான் அது தவிருகிறேன்; நீங்கள் இவ் விஷயம் b ஒருகாலிருந்தபடியே எப்போதுமிருக்கும்படி பண்ணவல்லிகோளோ?" என்கிறார்.

வ்யா:— c (எப்பொருளும் தானாய்) ஸ்வவ்யதிரிக்த ஸமஸ்த வஸ்துக்களும் "தான்" என்கிற சொல்லுக்குள்ளே ப்ரகாரமாம்படி தான் ப்ரகாரியாய். d ஸ்வாதீநமல்லாததொரு பதார்த்தத்தைப் பெற்றுத்தான் d_2 இப்பாடுபடுகிறானோ? e (மரதகக் குன்றம் ஒக்கும்) f கீழ்-ஜகதாகாரனாய் நிற்கும் நிலை சொல்லிற்று; இங்கு-அஸாதாரண

அ— நாலாம் பாட்டு. (எப்பொருளும் தானாய் இத்யாதி) a திவ்யாவயவங்களைப் பலகாலும் சொன்னதுக்குக் கீழிற்பாட்டுக்களில் அருளிச்செய்த பரிஹாரம் தவிர பரிஹாராந்தரம் அருளிச்செய்கிறார் (நீர் ஒருகால் இத்யாதி) a_2 ஒன்பதின்கால் - நவக்ருத்வ:. b "அப்பொழுதைக்கப் பொழுது" இத்யாதியைப்பற்ற (ஒருகால் இருந்தபடியே இத்யாதி).

c.d அவன் தம்மோடு கலந்து பெரும்பேறு பெற்றானும்படியான வ்யாமோஹத்தைச் சொல்லுகிற ப்ரகரணத்திலே, ஜகதாகாரதையைச் சொல்லுகிறதுக்கு ப்ரயோஜநம் அருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாதீநமல்லாதது இத்யாதி) d_2(இப்பாடு) என்றது-இவரைப்பெற்ற பின்பு திருமேனியில் பிறந்த விகாஸம். f (கீழ் ஜகதித்யாதி) கீழ்-"எப்பொருளும் தானாய்" என்று என்றபடி. இவ்வஸாதாரண

ஜீ— நாலாம் பாட்டு. (எப்பொருளும் இத்யாதி) a திவ்யாவயவங்களைப் பலகாலும் சொன்னதுக்குக் கீழிற்பாட்டுக்களில் அருளிச்செய்த பரிஹாரமொழிய பரிஹாராந்தரம் (நீர் ஒருகால் இத்யாதி) a_2 ஒன்பதின்கால்-ஒன்பதுதரம். b "அப்பொழுதைக்கு" இத்யாதியைப்பற்ற (ஒருகாலிருந்தபடியே இத்யாதி).

c.d ஜகதாகாரதையைச் சொல்லுகிறதுக்கு ப்ரயோஜநம் (ஸ்வாதீநேத்யாதி) d_2(இப்பாடு) என்றது - தம்மைப் பெற்றபின்பு திருமேனியிற்பிறந்த புகரைப்பற்ற. f (கீழ் ஜகதாகாரன்

ஈ—விக்3ரஹந்தன்னையே சொல்லுகிறது. g கீழ் 'மின்னும் சுடர்'(3) என்று-தம்மோட்டைக் கலவியால் வந்த புகரைச் சொல்லிற்று; அதுக்கு ஆஶ்ரயமான அஸாதா4ரண விக்3ரஹத்தைச் சொல்லுகிறது இங்கு. (அப்பொழுதை) h "கீழ் - தாமரையை ஒப்பாகச் சொன்னவிடம் தப்பச்சொன்னோம்" என்று அழித்து ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணுகிறார். i கேவலம் தாமரையை ஒப்பாகச் சொல்லில், செவ்வியழிந்த ஸமயத்திலும் ஒப்பாகத் தொடங்குமே; அப்போது அலர்ந்த-செவ்வியையுடைத்தான தாமரை. j (கண்பாதம்) கண் -k ப3ந்த4த்தை விளக்கும் கண். பாதம் - ப3ந்த4மறிந்தால் அநுப4விக்க இழியும் துறை l (கைகமலம்) m தம்மோட்டை ஸ்பர்ஶத்தாலே செவ்விபெற்றபடி. n இவையெல்லாம் அப்போது அலர்ந்த கமலம்போலேயிருக்கும்.

அ—விக்3ரஹத்தோபாதிகிடீர் ஜக3த்தெல்லாம் அவனுக்கு என்று திருவுள்ளம் என்று த்3யோதிப்பிக்கிறார். c,e ஸங்க3திப்ரத3ர்ஶநவ்யாஜத்தாலே, இரண்டும் விக்3ரஹயோக3மாகையாலே, "எப்பொருளும் தானாய்" என்ற அநந்தரம் "மரதகக்குன்றம்" என்று சேர்ந்து அநுப4விக்கிறார் என்றிறே திருவுள்ளம். e,g கீழே "மின்னும் சுடர்மலைக்கு"(3) என்றதுக்குச் சொன்ன தாத்பர்யத்தை "மரதகக்குன்றமொக்கும்" என்கிற நிர்தே3ஶத்தாலே மூதலிக்கிறார் (கீழ் இத்யாதி3) "என்னுள் கலந்தவன்" (3) என்றவிடத்திலே "மின்னும்" என்று புகர் சொல்லுகையாலும், இங்கு புகர் சொல்லாமையாலும், மின்னுக்கு-முன்புசொன்னதே தாத்பர்யம் என்று கருத்து. h அவதாரிகை (கீழ் தாமரையை இத்யாதி3) i "அப்பொழுதை" என்று விஶேஷித்ததுக்குத் தாத்பர்யம் (கேவலம் தாமரையை இத்யாதி3) k (ப3ந்த3த்தை விளக்கும் கண்) நவவித4ஸம்ப3ந்த4ஞ்ச ஸ்வவீக்ஷணேந அதிவிஶத3ம் ஸ்பே2ாரயத் சக்ஷு:. யத்3வா, ப3ந்த4: - பா4வப3ந்த4:; ஸ்நேஹ இதி யாவத். j,l,m,n "தாமரைப்பூ" என்கிறது பாத3த்தோடே அந்வயிக்குமாபோலே கையோடும் அந்வயிக்குமிறே; அப்படியிருக்கவும் "அப்பொழுதைத் தாமரைப்பூ" என்கிற இது கண்ணோடே அந்வயிக்கிறது, "கமலம்" பாதம் கையோடே அந்வயிக்கிறது என்றும், "அப்பொழுதைத் தாமரைப்பூ" என்கிறது - கண்பாதங்களோடே அந்வயிக்கிறது, "கமலம்" கையோடே அந்வயிக்கிறது என்றும் சமத்கரியாது; A "கண்ணும் செந்தாமரை கையும் அவை அடியோ அவையே" என்னுமாபோலே ப்ரத்யுபமேயம் உபமாந நிர்தே3ஶமாகிலும், B "செக்கமலத்தலர்போலும் கண் கை கால் செங்கனிவாய்" என்னுமாபோலே ஸக்ருது3பமாந நிர்தே3ஶமாகிலும் ஏகமே உபமாநமானால் சமத்கரிக்கும் என்ன; கமலபத3ப்ரயோக3ம் - கைக்குக் கண்பாத3ங்களைக் காட்டிலும் விலக்ஷணமான செவ்வியை ப்ரகாஶிப்பிக்கிறது; "அப்பொழுதைத் தாமரைப்பூ" என்கிறது - கண்கள் பாத3ம் கைகள் எல்லாவற்றோடும் அந்வயிக்கிறது என்கிறார் (தம்மோட்டை இத்யாதி3 வாக்யத்3வயத்தாலே).

ஜீ—இத்யாதி3) c,e இரண்டும் விக்3ரஹயோக3மாகையாலே, "எப்பொருளும் தானாய்" என்ற அநந்தரம், "மரதகக்குன்றம்" என்று சேர்த்து அநுப4விக்கிறார் என்று கருத்து. g புநருக்திக்குப் பரிஹாரம் (கீழ் மின்னும் இத்யாதி3) h அவதாரிகை (கீழ் தாமரையை இத்யாதி3) i "அப்பொழுதை" என்று விஶேஷித்ததுக்கு பா4வம் (கேவலம் இத்யாதி3) k (ப3ந்த3த்தை விளக்கும் கண்) நவவித4ஸம்ப3ந்த4த்தையும் ஸ்வவீக்ஷணாதி3களாலே விஶத3மாக ஸ்பு2ரிப்பிக்கிற கண் என்றபடி. j,l,m,n (இவையெல்லாம் அப்போதலர்ந்த இதி) "கண்பாதம் - அப்பொழுதைத் தாமரைப்பூ; கை-அப்பொழுதைக்கமலம்" இத்யந்வய:.

A திருவிருத்தம்-43. B 9-7-3.

ச— (o எப்பொழுதும் இத்யாதி) கலாகாஷ்டாதிகளாலும் பேதிக்கவொண்ணாத p அத்யல்பகாலம் அநுபவிப்பது, ஒருநாள் அநுபவிப்பது, ஒருமாஸம் அநுபவிப்பது, ஓராண்டு அநுபவிப்பது, கல்பந்தோறும் கல்பந்தோறும் அநுபவிப்பது, இப்படி காலமெல்லாம் அநுபவியாநின்றாலும், q கீழ்ச்சொன்ன அப்பொழுதைக்கு அப்பொழுது என்னாராவமுதமே-r பூர்வக்ஷணத்தில் அநுபவம்போலல்லவாயிற்று உத்தரக்ஷணத்தில் அநுபவமிருப்பது.

அ— o,p 'எப்பொழுதும்'' என்று-அத்யல்பகாலத்தைச் சொல்லுகிறது. q (கீழ்ச்சொன்ன) ''அப்பொழுதைக்கப்பொழுது என்னாராவமுதமே''என்ற வாக்யத்துக்குக் கீழ் சொன்ன. o''எப்பொழுதும் நாள் திங்கள் ஆண்டு ஊழியூழிதொறும் - ஆராவமுதமாயிருக்கும்'' என்று வானமாமலை ஜீயர் அருளிச்செய்யும்படி; அங்ஙனன்றிக்கே, இதுக்குப் பிள்ளை அருளிச்செய்வதாக அருளிச்செய்யும்படி— ''எப்பொழுதும் நாள் திங்கள் ஆண்டு ஊழியூழிதோறும் அநுபவியாநிற்கச்செய்தேயும், எப்பொழுது என்று - கலாகாஷ்டாதிகளாலே பேதிக்கவொண்ணாத அத்யல்பமான அப்பொழுதைக்கு அப்பொழுது - அத்யல்பக்ஷணே க்ஷணே, என் ஆராவமுதமாயிருக்கும்'' என்று. இதுவே வ்யாக்யாநத்துக்கு மிகவும் சேருவது; (பூர்வக்ஷணத்தில் அநுபவம்போலல்லவாயிற்று உத்தரக்ஷணத்தில் அநுபவமிருப்பது) (r) என்று வ்யாக்யாந வாக்யமிருக்கையாலே. 1. ''மோக்ஷ: கிம் யுதிபதிரேஷு கிம்'' இத்யாதியை அருளிச்செய்வர். 2. ''ஸாரம் பாலதலோர்த்வபுண்ட்ரஸரணௌ தர்ப்பஸ்ய ஸம்பாவயந் வாரம் வாரமபூர்வவிலஸத்ஸௌந்தர்யஸம்பூதிபூ: ! ஸ்ரீரங்காபரணாயமாரஸிகஸ்தோமைஸ் ஸதாऽபிஷ்டுதோ தூரஸ்தோ துரிதம் க்ஷிணோது ஸததம் தேராந்தராந்த:புர: !!'' இத்யாதி. r '' அ '' என்கிறது காலமெல்லாவற்றையும் பிடிக்கிறதல்ல, க்ஷணமாத்ரத்தைப் பிடிக்கிறது என்னுமிடம் தோற்ற அருளிச்செய்கிறார் (பூர்வ க்ஷணத்தில் இதி).

s (தாராவாஹிக விஜ்ஞாநத்தில் இதி) தாராரூபோ வாஹ:-தாராவாஹ:; தாராவாஹ: அஸ்யாஸ்தீதி-தாராவாஹிகம்; தாராவாஹிகஞ்ச தத் விஜ்ஞாநஞ்ச தாராவாஹிகவிஜ்ஞாநம். t (இங்கு விஷயந்தானே பேதியாநின்றதாயிற்று) என்றது—''கடோऽயம் கடோऽயம்'' என்கிற தாராவாஹிக விஜ்ஞாநத்தில் பூர்வோத்தரகாலாவச்சிந்நவேஷேண கடரூபவஸ்துவுக்கு

ஜீ— o,p''எப்பொழுதும்'' என்று - அத்யல்பகாலத்தைச் சொல்லுகிறது. o ''அப்பொழுதைக்கு அப்பொழுது'' என்று-எப்பொழுதும் நாள் திங்கள் முதலானவற்றையெல்லாம் பராமர்ஶிக்கிறது என்று வானமாமலை ஜீயர் நிர்வாஹம். ''நாள் திங்கள் முதலான எல்லாவற்றிலுமுண்டான, எப்பொழுதுமென்று சொன்ன அத்யல்பகாலங்கள்தோறும் என் ஆராவமுதம்'' என்று ராமாநுஜப் பிள்ளை நிர்வாஹம். இதுவே ஸ்வரஸம்; ''பூர்வக்ஷணத்தில் அநுபவம்போலல்லவாயிற்று உத்தரக்ஷணத்தில் அநுபவமிருப்பது'' (r) என்று வ்யாக்யாந வாக்யமிருக்கையாலே. r ' அப்பொழுதைக்கப்பொழுது ' என்கிறவிடத்தில், ''அ'' என்கிறது எல்லாக்காலத்தையும் பராமர்ஶிக்கிறதன்று. அவ்வவ காலங்களிலுண்டான க்ஷணமாத்ரபராமர்ஶி என்று தோற்ற அருளிச்செய்கிறார் (பூர்வக்ஷணத்தில் இத்யாதி)

s (தாராவாஹிக இதி) தாராரூபோ வாஹ:-தாராவாஹ:; தாராவாஹோऽஸ்யாஸ்தீதி-தாராவாஹிகம்; தாராவாஹிகம் ச தத் விஜ்ஞாநஞ்ச - தாராவாஹிகவிஜ்ஞாநம். t (இங்கு விஷயந்தானே இதி) ''கடோऽயம் கடோऽயம்'' என்கிற தாராவாஹிக விஜ்ஞாநத்தில் பூர்

ஜீ— s து₃ாராவாஹிக விஜ்ஞாநத்தில் காலோபஷ்டம்ப₄ாதி₃களாலே வருவதொரு பே₄த₃முண்டிறே s₁ ஜ்ஞாநத்துக்கு; t இங்கு விஷயந்தானே பே₄தி₃யாநின்றதாயிற்று 4.

அ—பே₄த₃முண்டு; இங்கு காலஸம்யோக₃ரூப காலோபஷ்டம்ப₄த்தாலும், தே₃ஶஸம்யோக₃ாதி₃களாலும் பே₄தி₃க்கையன்றிக்கே, ஸ்வத ஏவ விஷயந்தானே பே₄தி₃க்கிறது என்றபடி; 1. "அந்யாந்யக்ஷண விஶேஷண விஶிஷ்டவஸ்து விஷயத்வோ அநதி₄க₃தார்த்த₂க₃ந்த்ருதா" என்ற ப்ரபா₄கரசார்ய மதத்தைப்பற்ற அப்பு அருளிச்செய்தது இது; அவ்விடத்தில் ஜ்ஞாநபே₄த₃ம் சொல்லுகிறதில் தாத்பர்யமில்லை. இங்ஙனன்றிக்கே, தார்க்கிக பக்ஷத்தை அவலம்பி₃த்து—"க₄டோऽயம் க₄டோऽயம்" என்கிற து₃ாராவாஹிக ஜ்ஞாநத்தில் காலோபஷ்டம்ப₄ாதி₃களாலே ஜ்ஞாநத்துக்கு பே₄த₃மொழிய வஸ்துவுக்கு பே₄த₃மில்லை என்றுன், வஸ்துவுக்கு பே₄த₃ம் சொன்னால் "ஸோऽயம் க₄ட:" என்கிற ப்ரத்யபி₄ஜ்ஞை கூடாமையாலே என்று: அத்தைப்பற்ற அருளிச்செய்கிறார் என்னில் மிகவும் சேரும் என்பாருமுண்டு. அத்தை அப்புவும் ஓர் உருவிலே அருளிச்செய்தாராம். 4.

ஜீ—வோத்தர காலாவச்சி₂ந்நவேஷேண க₄டரூபவஸ்துவுக்கு பே₄த₃முண்டு; இங்கு காலஸம்யோக₃ரூப காலோபஷ்டம்ப₄த்தாலும், தே₃ஶஸம்யோக₃ாதி₃களாலும் பே₄தி₃க்கையன்றிக்கே, ஸ்வத ஏவ விஷயந்தானே பே₄தி₃க்கிறது என்றபடி; 1. "அந்யாந்யக்ஷண விஶேஷண விஶிஷ்டவஸ்து விஷயத்வோ அநதி₄க₃தார்த்த₂க₃ந்த்ருதா" என்றிறே ப்ரப₄ாகரமதம்; தத₃நுஸாரேண நிர்வஹிக்கவுமாம்; அன்றிக்கே, "க₄டோऽயம் க₄டோऽயம்" என்கிற து₃ாராவாஹிகவிஜ்ஞாநத்தில் காலோபஷ்டம்ப₄ாதி₃களாலே ஜ்ஞாநத்துக்கு பே₄த₃மொழிய விஷயத்துக்கு பே₄த₃மில்லை—என்ற நையாயிக மதாநுஸாரேண நிர்வஹிக்கவுமாம். உபஷ்டம்ப₄ம்-ஸம்யோக₃ம். ஆதி₃ஶப்₃த₃த்தாலே - தே₃ஶஸம்யோக₃மும், உத்பத்திவிநாஶங்களும் சொல்லப்படுகிறது. s₁ ப்ரத₂மநிர்வாஹத்தில் (ஜ்ஞாநத்துக்கு) விஷயத்துக்கு. t விஷயம் பே₄தி₃க்கையாவது - பௌ₄ர்வாபர்யப்ரகர்ஷத்தாலே புதியதாய்த் தோற்றுகை. க்ரமேணாந்வய:. 4.

ப்ர— s (நாலாம் பாட்டு) (எப்பொருளும் இத்யாதி₃) (அப்பொழுதைக்கு அப்பொழுது என்னாராவமுதமே) धारारूपो वाहः - धारावाहः; धारावाहोऽस्यास्तीति - धारावाहिकम्; धारावाहिकञ्च तत् विज्ञानञ्चेति - धारावाहिकविज्ञानम्।

ஆதே₃— நாலாம் பாட்டு. "எப்பேர்ப்பட்ட வஸ்துக்களும் தான் என்கிற சொல்லுக்குள்ளே அடங்கும்படி தனக்கு ப்ரகாரமாய், தான் ப்ரகாரியாய், மரதக ஶைலம்போன்ற அஸாதா₄ரண விக்₃ரஹயுக்தனாயிருக்கிறவனுடைய கண் பாதம் கையாகிற கமலங்கள் அப்போது அலர்ந்த தாமரைபூப்போலே இராநின்றன. நாள்தோறும் மாஸந்தோறும் வருஷந்தோறும் கல்பந்தோறும் கல்பந்தோறும் ஸர்வகாலத்திலும் அநுப₄வித்தாலும் அவ்வவ காலந்தோறும் அபூர்வரஸமாய், எனக்கு அபர்யாப்தமான அம்ருதம்போலே இராநின்றன" என்று அவனுடைய நித்யாபூர்வதையை அருளிச்செய்கிறார்—"எப்பொருளும்" இத்யாதி₃யால். 4.

5. ஆரா வமுதமா யல்லாவி யுள்கலந்த
காரார் கருமுகில்போ லென்னம்மான் கண்ணனுக்கு
நேராவாய் செம்பவளம் கண்பாதம் கைகமலம்
பேராரா நீண்முடிநாண் பின்னு மிழைபலவே.

ஆ— 5. வ்யா:— (ஆராவமுதமாய்) நிருபமமான ஸௌந்த₃ர்யத்தையுடையனாய், அபரிமிததி₃வ்யபூ₄ஷணோபேதனாய், ஸர்வகாலமும் அநுப₄வித்தாலும் ஆராத போ₄க்₃ய மாயிருந்தவன் — அத்யந்தம் அவஸ்துபூ₄தனாயிருந்த என்னுள்ளே கலந்தருளினான் என்கிறார். 5.

ஒ— அவ:— அஞ்சாம் பாட்டில் — எம்பெருமானுக்கு என்னோட்டை ஸம்ஶ்லேஷத்திற்பிறந்த அழகுக்கு உபமாநமில்லை என்கிறார்.

வ்யா:— (ஆராவமுதமாய் என்று தொடங்கி) நிரதிஶய போ₄க்₃யனாயிருந்துவைத்து அத்யந்தஹீநனான என்னோடே கலப்பதுஞ்செய்து, அத்தாலே கார்காலத்தில் ஆர்ந்த கருமுகில்போலே உஜ்ஜ்வலனாய், என் ஸ்வாமியான க்ருஷ்ணனுக்கு. (நேராவாய் என்று தொடங்கி) வாயை ஒவ்வாது செம்பவளம்; கண் பாதம் கைகளோடு ஒவ்வாது கமலம். இழை - ஆப₄ரணம். 5.

ப— 5. அவ:— அநந்தரம், தம்முடைய திருவுள்ளத்திலே கலந்தவனுடைய அவயவஶோபை₄க்கு உபமையில்லை என்கிறார்.

ஆராவமுதமாய்—நிரதிஶயபோ₄க்₃யபூ₄தனாய், அல்—ஒன்றல்லாத, ஆவியுள்— என் நெஞ்சுக்குள்ளே, கலந்த—கலந்து, (அத்தாலே) கார்—கார்காலத்திலே, ஆர்—பூர்ணமான, கருமுகில்போல்—காளமேக₄ம்போலேயிருக்கிற, என் அம்மான்— என் நாத₂னான, கண்ணனுக்கு—க்ருஷ்ணனுக்கு, செம்—சிவந்த, பவளம்—பவளம், வாய்—அத₄ரத்தை, நேராது—ஒவ்வாது; கமலம்—கமலங்கள், கண் பாதம் கை— கண் பாத₃ம் கைகளை, நேரா—ஒவ்வா; (அதுக்குமேலே) பேர்—பெரிய, ஆரம்— ஆரமும், நீள்—உயர்ந்த, முடி—முடியும், நாண்—நாணும் முதல், பின்னும்— மற்றுமுண்டான, இழை—ஆப₄ரணங்களும், பல—அஸங்க்₃யாதங்கள். 5.

இ— அவ:— அஞ்சாம் பாட்டில் — என்னோட்டைக் கலவியாலே அவனுக்குப் பிறந்த அழகுக்கு உபமாநமில்லை என்கிறார்.

வ்யா:— (ஆராவமுதம் இத்யாதி₃) நிரதிஶயபோ₄க்₃யனாய்வைத்து, 1. "அஸந்நேவ" (அஸந்நேவ) என்கிற ஆத்மாவோடே வந்து கலந்தான்; தன்னையும் அறிந்திலன், என்னையும் அறிந்திலன். (அல் ஆவி) அசித்திற்காட்டிலும் தம்மைக் குறைய

நினைத்தபடி. அசித்துக்கு இழவில்லை; சேதநனுய்வைத்து ஜ்ஞாநபலமில்லாமை யாலே அசித்துக்கு அவ்வருகாக நினைத்திருக்கிறர். (உள் கலந்த) A "பெருமக்க ளுள்ளவர்" என்கிற ஸூரிகளளவிற்கலக்குமாபோலேதான் கலந்தானே? என்னை ஆராவமுதாக நினைத்து, என்னளவாகத் தன்னை நினைத்துக்கிடீர் கலந்தது. அவன் இப்படியிருந்தமை என்கொண்டறிவோம்? என்னில்: (காரார் கருமுகில்போல்) "என்னேட்டைக் கலவி பெருப்பேறு" என்னுமிடம் வடிவிலே தோற்ற இராநின்ருன்; தனக்கு நிறக்கேடாம்படியிறே என்னேட்டைக் கலவி யிருப்பது. கார்காலத்தில் ஆர்ந்த மேகம். தன்காலத்திற்காளமேகம். (என் அம்மான் கண்ணனுக்கு) அவ்வடிவைக் காட்டி முறையை உணர்த்தின க்ருஷ்ண னுக்கு. (நேரா வாய் செம்பவளம்) கீழ் ஒப்பாகச் சொன்ன சிவந்த பவளம் ஜாதியாக நேர் நில்லாது. (கண் பாதம் கை கமலம் நேரா) முதலுறவு பண்ணும் கண், ப்ராப்ய மான திருவடிகள், எடுத்தணைக்கும் கை, இவற்றுக்குத் தாமரை ஜாதியாக ஒப்பாகா. (பேராரம்) பெரிய ஆரம்; திருக்கழுத்திலே இரு மடியாகச் சாத்தின பெரிய திருவாரம். (நீண்முடி) ஆதிராஜ்ய ஸூசகமான திருவபிஷேகம். (நாண்) விடுநாண். (பின்னும்) பின்னையுஞ் உபமாநமில்லாத ஆபரணம் அநேகம். 5.

ஈ— அவ:— அஞ்சாம் பாட்டு. a இத்தனைபோதும் தாமரையை a_1 ஸங்க்ஷித்து உபமாந மாகச் சொல்லிப் போந்தார்; விஷயத்திலே அவகாஹித்தவாறே a_2 நேர்கொடு நேரே உபமாநமாய் நின்றதில்லை; அவற்றைக் கழித்து உபமேயந்தன்னையே சொல்லுகிறர்.

வ்யா:— (ஆராவமுதமாய்) எப்போதும் புஜியாநின்றாலும் b மேன்மேலென த்ருஷ்ணையை விளைக்கும் அம்ருதம்போலே நிரதிஸயபோக்யனுய். (அல் ஆவியுள் கலந்த) c இப்படி போக்யம் குறைவற்ருல், c_1 போக்தாக்களும் அதுக்கு அநுரூபமாகப்

அ— அஞ்சாம் பாட்டு. (ஆராவமுதமாய் இத்யாதி) a கீழ், அவனுக்கு உபமாநமான தாமரையை ஸங்க்ஷித்து ஒப்பாகச் சொல்லிப்போந்தவர், இங்கு "அவனுக்கு ஒப்பில்லை" என்று சொன்னதுக்கு ப்ரயோஜநம் அருளிச்செய்கிருர் (இத்தனைபோதும் இத்யாதி) a_1 ஸங்க்ஷித்து- சிறிது விஶேஷணமிட்டு என்றபடி. a_2 நேர்கொடுநேர் - ஸாக்ஷாத்.

b (மேன்மேலென) இது அபூதோபமை. c அவனுடைய போக்யதையைச் சொன்ன அநந்தரம் தம்முடைய ஹேயதையைச் சொல்லுகிறவருடைய ஹார்த்தபாவத்தை அருளிச்செய்கிருர் (இப்படி

ஜீ— அஞ்சாம் பாட்டு. (ஆராவமுதம் இத்யாதி) a கீழ், உபமாநமான தாமரையை ஸங்க்ஷித்து ஒப்பாகச் சொல்லிப் போந்தவர், இங்கு "ஒப்பில்லை" என்று சொன்னதுக்கு ப்ரயோஜநம் அருளிச்செய்கிருர் (இத்தனைபோது இத்யாதி). a_2 ஸங்க்ஷித்து - சிறிது விஶேஷணமிட்டு. a_3 நேர் கொடுநேர் - ஸாக்ஷாத்.

b (மேன்மேலென) இது அபூதோபமை. c அவனுடைய போக்யதையைச் சொன்ன அநந் தரம், தம்முடைய ஹேயதையைச் சொல்லுகிறவருடைய ஹார்த்தபாவம் (இப்படி இத்யாதி)

A 3-7-5.

ஈ—பெற்றதோ?—(d அல்லாவி) e ஒரு வஸ்துவாக எண்ணவொண்ணாத என்னுடைய ஆவியோடேகிடீர் வந்து கலந்தது! f தன்னையும் அறிந்திலன், என்னையும் அறிந்திலன். (அல் ஆவி) g அசித்திற்காட்டில் தம்மைக் குறைய நினைத்தபடி. h அசித்துக்கு இழவில்லையே; h_2 தன் ஸ்வரூபத்திலே கிடந்ததே; சேதநனாயிருந்துவைத்து h_3 ஜ்ஞாநபலமில்லாமையாலே அசித்திற்காட்டில் தம்மைக் குறைய நினைத்திருக்கிறார். (i உள் கலந்த) jA பெருமக்களுள்ளவரான j_2 நித்யஸூரிகளளவில் கலக்குமாபோலேதான் கலந்தானோ? என்னை ஆராவமுதாக நினைத்து, j_3 என்னளவாகத் தன்னை நினைத்துக் கிடீர் கலந்தது! (உள்கலந்த) j_4 "ஏகதத்வம்" என்னலாம்படி கலந்தானாயிற்று.

அ—இத்யாதி) d அல்லாவி-அல்லாத ஆவி. e இது அநுருபமல்லவோ? என்ன (ஒரு வஸ்துவாக இத்யாதி) e_2,f "பேராக்தாக்களும் அதுக்கு அநுருபமாகப் பெற்றதோ?" என்றத்தால் பூசிதத்தை அருளிச்செய்கிறார் (தன்னையும் இத்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே) g (அசித்திற்காட்டில்) "ஆவி" என்கையாலே குறை தோன்றுகிறது. "நல்லது கெட்டால் நாய்க்கும் ஆகாது" என்றுமுண்டிறே. h அசிதோऽபி ஹீநத்வம் கதமித்யத்ராஹ (அசித்துக்கு இத்யாதி) 1. "அவஸ்துப்ரஸ்தாவேஷ்வ சரமமபூர்த்வஸ்து யதூஹம்". h_2 (தன் ஸ்வரூபத்திலே கிடந்ததே) என்றது-வஸ்த்வந்தரமன்றியே கிடந்ததே என்றபடி. h_3 (ஜ்ஞாநபலம்) என்று நைச்யாநுஸந்தாநம். அநாதிகாலம் ஸ்வரூபாநுரூபமான வ்ருத்தியில்லாமையாலே சொல்லுகிறாராகவுமாம். i "உள்கலந்த" என்றதுக்கு இரண்டு பொருள்-விடாயர் மடுவிலே அவகாஹித்தாற்போலே அபிநிவிஷ்டனாய் ஸம்ச்லேஷித்தான் என்னுதல்; அதவா, ஏகதத்வம் என்னலாம்படி கலந்தான் என்னுதல். j அங்ஙனன்றிக்கே, "உள்" என்கிறதுக்குத் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (பெருமக்கள் என்று தொடங்கி) அதாவது-யோக்யவிஷயத்தில் கலக்கும்போது பெருமானாயிறே கலந்தது. j_3 (என்னளவாக) தன்னை அல்லாவியாக நினைத்து என்றபடி; யத்வா, (என்னளவாக) தம்முடைய அயோக்யதாநுஸந்தாநம் அவன்பக்கல் உண்டானபடி. ஸர்வஜ்ஞனாய் ஸர்வசக்தியாய் ப்ராப்தனாயிருக்கிறவன், இன்றளவும் வர உபேக்ஷித்து இன்று கலக்க நினைக்கிறபோது, தன் குறை அநுஸந்திக்க ப்ராப்தமிறே என்று திருவுள்ளம்.

ஜீ—d அல்லாவி-அல்லாத ஆவி; ஒரு வஸ்துவல்லாத ஆத்மாவுக்குள்ளே என்றபடி. e இது அநுருபமன்றோ? என்ன (ஒரு வஸ்துவாக இத்யாதி) f விவரணம் (தன்னையும் இத்யாதி) g "நல்லது கெட்டால் நாய்க்கும் ஆகாது" என்றத்தை நினைத்து அருளிச்செய்கிறார் (அசித்திற்காட்டில் இத்யாதி) h "அத்தை உபபாதிக்கிறார் (அசித்துக்கு இத்யாதி) (அசித்துக்கு இழவில்லையே) அசித்துக்கு "இழந்தோம்" என்னும் அறிவில்லையே. h_2 (தன் ஸ்வரூபத்திலே கிடந்ததே) வஸ்த்வந்தரமன்றிக்கே கிடந்ததே. h_3 (ஜ்ஞாநபலமில்லாமையாலே) "பகவத் ஸம்ச்லேஷத்துக்கு அயோக்யம்" என்னும் ஜ்ஞாநபலம் இல்லாமையாலே. i "உள்கலந்த" என்றதுக்கு அர்த்தத்வயம்-விடாயர் மடுவிலே அவகாஹிக்குமாபோலே அத்யபிநிவிஷ்டனாய்க் கலந்தானென்னுதல், "ஏகதத்வம்" என்னலாம்படி கலந்தானென்னுதல். j...j_1 இரண்டு அர்த்தத்தையும் அருளிச்செய்கிறார் (பெருமக்கள் இத்யாதியாலும், ஏகதத்வம் என்னலாம் இத்யாதியாலும்) j_2 (நித்யஸூரிகளளவில் இதி) யோக்யவிஷயத்தில் கலக்கும்போதும் பெருமானாயிறே கலந்தது என்றபடி. j_3 (என்னளவாகத் தன்னை நினைத்து) தன்னை அல்லாவியாக நினைத்து

A 3-7-5.

ஈ— அவன் இப்படி கலந்தமை நீர் என்கொண்டு அறிந்தது? என்னில்; வடிவிலே k தொடைகொண்டேன் என்கிறார். (l காரார் கருமுகில்போல்) l₂ என்னோட்டைக் கலவி பெறுப்பேறு என்னுமிடம் தன் வடிவிலே தோற்ற இராநின்றான். m கார்காலத்தில் ஆர்ந்த கருமுகில்போல் என்னுதல்; n காரென்று-கறுப்பாய், கருமை மிக்க முகில் என்னுதல். o இவ்வடிவையுடையவன்கிடீர் என்னோடே வந்து கலந்தான்! என்கிறார். (என் அம்மான் கண்ணனுக்கு) அவ்வடிவழகாலே என்னை எழுதிக்கொண்ட க்ருஷ்ண னுக்கு. (p நேரா வாய் செம்பவளம்) q பவளமாகில் சிவந்தன்றோ இருப்பது? என்னில்; ப்ரவாளத்தை ஸ்படிகஸ்தாநத்திலேயாக்கி அவ்வருகே சிவந்த பவளத்தைக் கற்பித் தால், அப்படி சிவந்த பவளமாயிற்று r ஜாதியாகத் திருப்பவளத்துக்கு r₂ ஒப்பாகாதது.

(s கண் பாதம் கை கமலம் நேரா) குளிர நோக்கின கண், நோக்குக்குத் தோற்று விழும் திருவடிகள், திருவடிகளிலே விழுந்தாரை எடுத்தணைக்கும் கை, இவற்றுக்குத் தாமரை ஜாதியாக ஒப்பாகா. (பேர் t ஆரம்) uA "பெரிய வரை மார்பில் பேராரம்"

அ— k தொடைகொண்டேன்-க்ரஹித்தேன் என்றபடி. l,m,n "காரார் கருமுகில்"—வர்ஷாகாலீந பரிபூர்ணமேக, இதி ப்ரதம:; ஆர் கார் கருமுகில் - ஆர்ந்த கார் கருமுகில்; பரிபூர்ணநிரதிசய நைல்யயுக்தோ மேக:. யத்வா, காரார் கருமுகில் - நைல்யபரிபூர்ணோ கூர்ப்பவாந் மேக: இதி த்விதீய:. o "ஆராவமுதமாய்-காரார் கருமுகில்போல்-அல்லாவியுள் கலந்த-என்னம்மான் கண்ணனுக்கு" இதி யோஜநாம் ஹ்ருதி நிதாய பூர்வாந்தரமாஹ (இவ்வடிவையுடையவன் கிடீர் இதி) கலக்கைக்கு முன்பே இவ்வடிவழகு ஸித்தமென்று பூர்வாந்தரம். p வாய்க்குச் செம்பவளம் நேராகாது - ஸத்ருசமாகாது என்றபடி. q (பவளமாகில் சிவந்தன்றோ இருப்பது என்று) அநந்தரம் "செம்" என்று விசேஷிக்கிறதென்? என்று கூட்டுவது. r "பவளம்" இதி ஸாமாந்யநிர்தேசமவலம்ப்யாஹ (ஜாதியாக இதி) r₂ ஒப்பல்லாமையாவது - ஜாதிக்குள் ஒரு வ்யக்தியும் ஸத்ருசமன்று என்றபடி.

s கண் பாதம் கை கமலம் நேரா-ஒப்பாகா. t ஆரம்-ஹார:. பதகம் வா. u (பெரிய வரை இத்யாதி) மூன்றாம் திருவந்தாதி—பரிச்சேதிக்கவொண்ணாதபடி பெரிய மலைபோலே போந்

ஜீ— k தொடைகொண்டேன்-க்ரஹித்தேன். l,l₂ என்னுள்ளே கலந்த அநந்தரம்-காரார் கருமுகி லானான் என்று பரபூர்வியாக பூர்வம் (என்னோட்டைக்கலவி இத்யாதி) l,m,n காரார் கருமுகில் போல்-வர்ஷாகாலீநபரிபூர்ணமேகம்போலே இதி ப்ரதமார்த்த:; காரென்று-கறுப்பாய், ஆர்தல்-மிகுதியாய், கருமைமிக்க கருமுகில்-நெய்த்த முகில் என்று த்விதீயார்த்தம். o காரார் கருமுகில் போலே இருக்கிறவன் கிடீர் அல்லாவியுள் கலந்தது! என்று பூர்வபூர்வியாக அர்த்தாந்தரம் (இவ்வடிவை இத்யாதி) p வாய்க்கு செம்பவளம் நேரா-ஸத்ருசமாகாது என்றபடி. q (பவள மாகில் சிவந்தன்றோ இருப்பது என்று) அநந்தரம், "செம்" என்று விசேஷிக்கவேணுமோ? (என்னில்) என்று கூட்டுவது. r "பவளம்" என்கிற ஸாமாந்ய நிர்தேசத்தைப்பற்ற (ஜாதியாக என்றது) r₂ ஜாதிக்குள்ளே ஒரு வ்யக்தியும் ஸத்ருசமன்று என்றபடி.

s கண் பாதம் கை கமலம் நேரா-கண் பாதம் கைகளுக்குக் கமலம் ஒப்பாகாது. t ஆரம்-ஹாரம்; முத்துமாலை. u (பெரிய வரை இத்யாதி) மூன்றாந்திருவந்தாதி — பெரிய மலைபோலே

A மூன்-திருவ-55.

6. பலபலவே யாபரணம் பேரும் பலபலவே
பலபலவே சோதி வடிவுபண் பெண்ணில்
பலபல கண்டுண்டு கேட்டுற்று மோந்தின்பம்
பலபலவே ஞானமும் பாம்பணைமே லாற்கேயோ.

ஆ— 6. வ்யா:— (பல பலவே) அஸங்க்2யேய தி3வ்யபூ4ஷணங்களையும், அஸங்க்2யேய கல்யாணகு3ணங்களையும், அஸங்க்2யேய தேஜோமய கல்யாண தி3வ்யரூபங்களையும், அஸங்க்2யேய தி3வ்யபோ4க3ங்களையும், அஸங்க்2யேய தி3வ்யஜ்ஞாநங்களையும் உடையனாய், நாக3பர்யங்கஶாயியாய், இப்படி பரிபூர்ணனாய் இருந்துவைத்து என்னோடே கலந்தருளினான் என்கிறார். 6.

ஒ— அவ:— ஆறும் பாட்டில் — தம்மோடே கலந்த எம்பெருமானுடைய அஸங்க்2யமான தி3வ்யபூ4ஷணாதி3களை அநுப4விக்கிறார்.

ஈ—என்கிறபடியே, திருக்கழுத்துக்கு v இருமடியிட்டுச் சாத்தவேண்டும்படியான ஆரம். (நீள்முடி) w ஆதி4ராஜ்யஸூசகமான திருவபி4ஷேகம். (நாண்) x விடுநாண். (பின்னும் இழை y பலவே) z அநுப4வித்துப்போமித்தனைபோக்கி, என்றால் சொல்லித் z1 தலைக்கட்டப்போமோ ? 5.

அ—திருக்கிற திருமார்விலே இருமடியிட்டுச் சாத்தவேண்டும்படி பெருத்திருக்கிற திருவாரத்தைச் சாத்தி. v இருமடியிட்டு-இரட்டையாக மடித்து. w (ஆதி4ராஜ்யஸூசகமான இதி) 1. "ஆதி4 ராஜ்யமதி4கம் பு4வநாநாமீஶ! தே பிஶுநயந் கில மௌளி:". x (விடுநாண்) லம்ப3மாந: கஶ்சித் கடிஸூத்ரவிஶேஷ: ; விடுநாண் என்றது - 2. "முக்தாமயம் ஸாரஸநாவலம்பி3" என்கிற ஶ்லோகத்தில் ப்ரதிபாத்3யமானத்தை. y.z "பலவே" என்றதுக்குக் கருத்து (அநுப4வித்து இத்யாதி3) z1 தலைக்கட்ட - ஸமாப்திபண்ண. 5.

ஜீ—பொருத்தியிருக்கிற திருமார்விலே பெருத்திருக்கிற திருவாரத்தைச் சாத்தி என்றபடி. v இருமடியிட்டு-இரட்டையாக மடித்து. விடுநாண்-கடிஸூத்ரம். y.z "பலவே" என்றதுக்கு பூ4ர்வம் (அநுப4வித்து இத்யாதி3) க்ரமேணாந்வய:. 5.

ஆதே3—அஞ்சாம் பாட்டு. "எப்போதும் பூ4ஜித்தாலும் பின்னையும் த்ருஷ்ணையை விளக்கும் அம்ருதம்போலே போ4க்3யனாய், அவஸ்துவான என் ஆத்மாவின் உள்கலந்து, அத்தாலே காளமேக4ம்போலே அத்யுஜ்ஜ்வலனாயிருக்கிற என் ஸ்வாமியான கண்ணனுக்கு, சிவந்த பவளமானது ஜாதியாக வாய்க்கு ஒப்பாகமாட்டாது. திருக்கண்கள் திருவடிகள் திருக்கைகள் இவற்றுக்கு, தாமரைப்பூ ஜாதியாக ஒப்பாகமாட்டாது. இரட்டை மடிப்பிட்டுச் சாத்தும்படி பெரிய முத்துவடமும், நீண்ட முடியும், அப்படிப்பட்ட அரைநாணும் பின்னையும் ஆப4ரணங்களும் பலவே" என்கிறார்—" ஆராவமுதம் " இத்யாதி3யால். 5.

ஓ— வ்யா:— (பலபலவே ஆபரணம் என்று இப்பாட்டெல்லாம்) **பாம்பணை மேலாற்கு ப்ரகாரங்களை எண்ணப்புகில் — ஆப₄ரணங்கள், கு₃ணசேஷ்டிதங்களுக்கு வாசகமான திருநாமங்கள், தி₃வ்யவிக்₃ரஹங்கள், ஐந்த்₃ரியஸு₂க₂ங்கள், ஜ்ஞாநங்கள், இவை எல்லாம் அஸங்க்₂யேயங்கள். ஞானமென்று - ஜ்ஞாந ஸாத₄னமான சக்ஷுரா தீ₃ந்த்₃ரியங்களாகவுமாம். ஸர்வேந்த்₃ரியங்களுக்கும் போ₄க்₃யமாயிருக்கும் பரிகரங் களை உடையவன் என்னுமிடத்துக்கு உபலக்ஷணம்** (பாம்பணைமேலாற்கேயோ) **என்றது.** 6

ப— 6. அவ:— அநந்தரம், பூ₄ஷணாத்₃யபரிச்சே₂த₃த்தை அநுப₄விக்கிறார்.

பாம்பணை மேலாற்கு — திருவநந்தாழ்வானைப் படுக்கையாகக் கொண்டாற் போலே என்னோடு கலந்தவனுக்கு, **பண்பு எண்ணில்** — ஸ்வபா₄வநிரூபணம் பண்ணில், **ஆபரணம்**-ஆப₄ரணம், **பல பல**-கிரீடாதி₃ரூபபே₄த₃த்தாலும், ஓரொன்றில் ஸம்ஸ்தா₂நபா₂ஹுள்யத்தாலும் பலபலவாயிருக்கும்; **பேரும்**—நாமமும், **பல பல**— வ்யக்திபே₄த₃த்தாலும் நிர்வசநமுக₂த்தாலும் ஓரொன்று அநேகநாமாத்மகமாகை யாலே பலபலவாயிருக்கும்; **சோதி**—ஜ்யோதீரூபமான, **வடிவு**—அப்ராக்ருத விக்₃ரஹ மும், **பல பல**—பரவ்யூஹாதி₃பே₄த₃த்தாலும், அவாந்தரபே₄த₃த்தாலும் பலபலவாயி ருக்கும்; **கண்டு உண்டு கேட்டு உற்று மோந்து இன்பம்**—இந்த்₃ரியத்₃வாரா தத்தத்₃ விஷயஸம்யோக₃த்தால் வருகிற ஸு₂க₂மும், **பல பல**—வ்யக்திபே₄த₃த்தாலும், அவாந்தரபே₄த₃த்தாலும் பலபலவாயிருக்கும்; **ஞானமும்**—தத்₃த்₃வாரா பதா₃ர்த்த₂ங் களில் பிறக்கிற ஜ்ஞாநமும், **பல பல**—அப்படியே பலபலவாயிருக்கும்.

இந்த்₃ரியத்₃வாரா வருகிற ஸு₂க₂ஜ்ஞாநங்களில் ஈச்வரனுக்கு யதா₂க்ரமத் தாலும் வ்யுத்க்ரமத்தாலும் வரும் அநியமத்தாலே பன்மை சொல்லவுமாம். 6

இ— அவ:— ஆறும் பாட்டில் — தம்மோடே கலந்தவனுடைய ஆப₄ரணாதி₃களை அநுப₄விக்கிறார்.

(பலபலவே ஆபரணம்) சாதிப்பன்மையும் அவாந்தரப்பன்மையும். **(பேரும் பலபலவே)** கு₃ணசேஷ்டிதங்களுக்கு வாசகமான திருநாமங்களும் பல. சீலப்பேர், வீரப்பேர் அநேகமாயிருக்கை. **(பலபலவே சோதி வடிவு)** அக்கு₃ணசேஷ்டிதங் களுக்கு **ஆச்ரயமான** வடிவும் பல. ஶுத்₃த₄ஸத்வமயமான விக்₃ரஹத்தையே இதர ஸஜாதீயமாக்குகையாலே, கொண்ட வடிவெல்லாம் சோதி வடிவாயிருக் கிறது. ஸௌப₄ரியைப்போலே அநேக வடிவெடுத்தாயிற்று இவரை அநுப₄விப்பது. **(பண்பெண்ணில்)** அவனுடைய ப்ரகாரங்களை அநுஸந்தி₄க்கில். **(பலபல இத்யாதி₃)** கண்டு உண்டு கேட்டு உற்று மோந்தும் உண்டாகக்கடவதான ஐந்த்₃ரிய ஸு₂க₂ மும் பல. **(பலபலவே ஞானமும்)** வைஷயிகஜ்ஞாநமும் பலபல. "ஜ்ஞாயதே அநேந" என்கிறபடியே, ஜ்ஞாநஸாத₄நமான சக்ஷுராதி₃களைச் சொல்லிற்றாகவுமாம்.

ஈ-(பாம்பணை மேலாற்கு) ஸர்வேந்த்₃ரியங்களுக்கும் போ₄க்₃யமான பரிகரங்களையுடையவன் என்னுமிடத்துக்கு உபலக்ஷணம். "பாம்பணை மேலாற்கு-பண்பெண்ணில்-பலபலவே ஆபரணம், பேரும் பலபல, சோதிவடிவு பலபல, கண்டுண்டு கேட்டுற்று மோந்தின்பம் பலபல, ஞானமும் பலபல, ஓ!" என்கிறார். 6.

சீ— அவ:— ஆறும் பாட்டு. a தம்முடனே கலந்து a₂ ஆற்றுனும், அநேக ஶரீர பரிக்₃ரஹம் பண்ணி என்னை அநுப₄வியாநின்றுன்கிடீர்! என்கிறார்.

வ்யா:—(b பலபலவே ஆபரணம்) c ஜாதிபே₄த₃மும் c₂ வ்யக்திபே₄த₃மும் இருக்கிறபடி. d திருக்கைக்குச் சாத்துமவை என்றால் அநேகம்; e அவைதன்னிலே e₂"இடைச்சரி, கடைச்சரி" என்று அநேகமாயிருக்குமிறே. (f பேரும் பலபலவே) அநுப₄வ ஸமயத்தில் நாமக்₃ரஹணத்துக்கு இழிந்தவிடமெல்லாம் துறை; g சீலப்பேர், h வீரப்பேர் அநேகமாயிருக்குமிறே.

அ— ஆறும் பாட்டு. (பலபலவே இத்யாதி₃) a "பலபலவே சோதிவடிவு" என்றதிலே நோக்காக அவதாரிகை. a தம்முடனே-என்னுடனே என்றபடி. தம்முடனே கலந்து ஆற்றுனாய் இருந்தவன் என்னவுமாம். a₂ (ஆற்றுனாய்) ஒரு ஶரீரத்தாலே அநுப₄விக்க ஆற்றுனாய்; ஆற்றுனாய் - அத்ருப்தனாய்.

b,c த்₃விருக்திக்கு அர்த்த₂ம் (ஜாதிபே₄த₃மும் இத்யாதி₃) c,d இத்தை உபபாதி₃க்கிறார் (திருக்கைக்கு இத்யாதி₃) இது ஜாதிபே₄த₃ம். c₂,e அங்கு₃ளீயகஜாதியிலேயும் "இடைச்சரி, கடைச்சரி" என்று வ்யக்திபே₄த₃முண்டிறே. இப்படி எல்லாவற்றிலும் காண்க. e₂ சரி-வலயம். இடைச்சரி-பா₃ஹு-வில் தோள்வளை முதலானவை; கடைச்சரி - முன்கைவளை. f "பேரும் பலபலவே" இத்யத்ர வீப்ஸயா-A "ஓராயிரமாய் உலகேழளிக்கும் பேராயிரம் கொண்டதோர் பீடுடையன்" இதிப்ரகாரேண ஏகைகநாம்நோऽபி நிருக்திபே₄த₃ாத் அநேகமுக₂த்வம் விவக்ஷிதம். g "கோவிந்தன்" இத்யாதி₃ - சீலப்பேர். h "மதுசூதன்" இத்யாதி₃ - வீரப்பேர்.

ஜீ— ஆறும் பாட்டு. (பலபலவே இத்யாதி₃) a "பலபலவே சோதிவடிவு" என்றதிலே நோக்காக அவதாரிகை (தம்முடனே இத்யாதி₃) தம்முடனே-என்னுடனே. a₂ ஆற்றுனாய்-ஒரு ஶரீரத்தாலே அநுப₄விக்க அத்ருப்தனாய்; ஆற்றுனாய் - அத்ருப்தனாய்.

b,c த்₃விருக்திக்கு அர்த்த₂ம் (ஜாதிபே₄த₃மும் இத்யாதி₃) c,d உபபாத₃நம் (திருக்கைக்கு இத்யாதி₃) இது ஜாதிபே₄த₃ம். c₂,e அங்கு₃ளீயகஜாதியிலும் "இடைச்சரி, கடைச்சரி" என்று வ்யக்திபே₄த₃முண்டிறே. இப்படி எல்லாவற்றிலும் கண்டுகொள்வது. e₂ சரி-வலயம். இடைச்சரி-பா₃ஹு-வில் தோள்வளை முதலானவை, கடைச்சரி - முன்கைவளையாதல்; யத்₃வா, இடைச்சரி கடைச்சரியாவது-விரலிலே மோதிரமிட்டால் முன்னும் பின்னுமிடுகிற மோதிரமாதல். f "பேரும் பலபல" என்கிறவிடத்தில் வீப்ஸையாலே-A "ஓராயிரம்" இத்யாதி₃ப்படியே, ஏகைகநாமத்துக்கும் ப₃ஹு-முக₂த்வம் விவக்ஷிதம் நிருக்திபே₄த₃த்தாலே. g "கோவிந்தன்" இத்யாதி₃-சீலப்பேர். h "மதுசூதன்" இத்யாதி₃ - வீரப்பேர்.

A 9-3-1.

Released by Maaran's Dog ,Toronto , Canada

ஈ— (i பலபலவே சோதிவடிவு) j திருநாமத்வாரா காணும் வடிவுகளும் பல. k அப்ராக்ருத திவ்யஸம்ஸ்தாநத்தை இதர ஸஜாதியமாக்குகையாலே, எல்லாம் சோதி வடிவாயே இருக்குமிறே. l ஸௌபரியைப்போலே அநேகம் வடிவுகொண்டாயிற்று இவரை அநுபவிக்கிறது. m முக்தன் தன்னை அநுபவிக்கும்போது படுமாபோலே, தான் என்னை அநுபவிக்கப் பல வடிவு கொள்ளாநின்ருன். (பண்பெண்ணில்) ப்ரகாரங்களை n அநுஸந்திக்கில். (பலபல இத்யாதி) கண்டு, உண்டு, கேட்டு, o உற்று, மோந்து உண்டாகக்கடவதான ஐந்த்ரியஸுகங்களும் பலபல. p த்ருஷ்டிப்ரியமா யிருக்குமவையும், புஜிக்குமவையும், ஶ்ரவணேந்த்ரிய விஷயமாயிருக்குமவையும், ஸ்பர்ஶ விஷயமாயிருக்குமவையும், க்ராணேந்த்ரிய விஷயமாயிருக்குமவையுமாய் அநேகமிறே. (q பலபலவே ஞானமும்) r விஷயங்களைச் சொல்லுதல், r_2 அவற்றை அறிகைக்கு ஸாமக்ரியான r_3 ஜ்ஞாநங்களைச்சொல்லுதல். s ஜ்ஞாநமும் பலவுண்டோ?

அ— i "பலபலவே சோதிவடிவு" என்றதுக்கு இரண்டு பொருள். j அவதாரங்கள் என்று விவக்ஷித்து (திருநாமத்வாரா காணும் வடிவுகளும் பல) என்கிருர். ஆகையாலே அவதாரங்களாதல். k இந்தப் பக்ஷத்தில்—இதர ஸஜாதீயனுயன்ரே அவதரிக்கும்; ஆகையாலே தேஜஸ் உண்டோ? என்ன; 1. "ஸ உ ஶ்ரேயாந் பவதி ஜாயமாந:" என்று ஜந்மம் ஶ்ரேயோ ஹேதுவான்மைக்கு ஹேது (அப்ராக்ருத இதி) அப்ராக்ருதஸம்ஸ்தாநத்தை ஆஶ்ரிதார்த்தமாக இப்படி செய்கைக்கு மேற்பட்ட ஶ்ரேயஸ் இல்லையிறே. ஸ்வாபாவிகஜ்யோதிஸ்ஸே விவக்ஷிதமாகவுமாம். l,m 'அநுபவிக்கைக்காக ஏகதைவ அநேக ஶரீரபரிக்ரஹம் பண்ணுநின்ருன்' என்று ஒர் அர்த்தவிவக்ஷயா, 'அது கூடுமோ?' என்கிற ஶங்கையை த்ருஷ்டாந்தத்வயகதநமுகேந பரிஹரியாநின்றுகொண்டு அருளிச்செய்கிருர் (ஸௌபரி என்று தொடங்கி) m ஸௌபரேர் விஷயப்ரவணத்வாத் தம் விஹாய, வேதாந்தஸித்தோ த்ருஷ்டாந்த உபாத்த: (முக்தன் இதி). n2. "ஸ ஏகதா பவதி" இத்யாதி ஸங்க்யாபரத்வத்தை வ்யாவர்த்திக்கிருர் (அநுஸந்திக்கில்) என்று. o உற்று - ஸ்ப்ருஷ்ட்வா. p "பலபல" என்கிற வீப்ஸையாலே - கரணதீநவைவித்யம் போலே, விஷயாதீநவைலக்ஷண்யமும் விவக்ஷிதம் என்கிருர் (த்ருஷ்டிப்ரியமாய் இத்யாதி) q,r "பலபலவே ஞானமும்"—"ஜ்ஞாயத இதி ஜ்ஞாநம்" என்றுகொண்டு-கீழ்ச்சொன்ன ஐந்த்ரிய ஸுகஹேதுவான ஶப்தாதிவிஷயங்களைச் சொல்லுதல்; அவற்றை அறிகைக்கு ஸாமக்ரியான ஜ்ஞாநங்களைச் சொல்லுதல். r_2 (அவற்றை அறிகைக்கு) விஷயீகரிக்கைக்கு. r_3 ஜ்ஞப்தி: ஜ்ஞாநம் என்றபடி. q ஈஶ்வரஸ்ய சக்ஷுராதிஜந்யஜ்ஞாநாந்யபி ஸந்தி. 3. "பஶ்யத்யசக்ஷு:" இதி இந்த்ரியாநதீநஜ்ஞாநாந்யபி ஸந்தி இத்யுபயவிதஜ்ஞாநாந்யப்யுச்யந்தே "ஞானம் பலபல" இதி. s (ஜ்ஞாநம் இத்யாதி) தர்மபூதஜ்ஞாநம் ஒன்றன்ரே; ஜ்ஞாநம் பலவுண்டோ? என்னில்

ஜீ— i "பலபலவே சோதிவடிவு" என்றதுக்கு அர்த்தத்வயம். முந்தினது அவதாரவிக்ரஹம். இரண்டாவது - இவரை அநுபவிக்கைக்காக ஏககாலத்திலே அநேகவிக்ரஹ பரிக்ரஹமாதல். j ப்ரதமார்த்தம் (திருநாமத்வாரா இத்யாதி) l த்விதீயார்த்தம் (ஸௌபரி இத்யாதி) k இதர ஸஜாதீயமான அவதாரவிக்ரஹத்துக்குச் சோதியுண்டோ? என்ன (அப்ராக்ருத இத்யாதி) m த்ருஷ்டாந்தாந்தரம் (முக்தன் இத்யாதி) p விவரணம் (த்ருஷ்டிப்ரிய இத்யாதி) q,r "பலபலவே ஞானமும்"—"ஜ்ஞாயத இதி ஜ்ஞாநம்" என்கிற வ்யுத்பத்தியாலே-கீழ்ச்சொன்ன ஐந்த்ரிய ஸுகஹேதுவான ஶப்தாதிவிஷயங்களைச் சொல்லுதல் என்றபடி. s (ஜ்ஞாநமும் பலவுண்டோ?

சீ—என்னில்: t விஷயங்கள்தோறும் பே4தி3க்குமிறே ஜ்ஞாநமும். u ஸ்வவ்யதிரிக்தங்களை u2 யெல்லாம் விஷயமாகவுடையனும், அவற்றையெல்லாம் அறியவும் வல்லனும், அவற்றையெல்லாம் u3 அநுப4வித்தால் வரும் u4 ஏற்றத்தையுமுடையனுமிருக்குமிறே.

(பாம்பணைமேலார்க்கேயோ) v இவையெல்லாம் ஒரு விஷயத்திலேயுண்டாய் அநுப4விக்கும் என்னுமிடத்துக்கு உதா3ஹரணம் காட்டுகிறார். w ஸ்பர்சேந்த்3ரியத்துக்கு

அ—என்றபடி. t (விஷயங்கள்தோறும்) விஷயோபாதி4கபே4த3ம் என்றபடி. u கீழ்ச்சொன்ன இரண்டர்த்த2த்தையும் "கண்டு உண்டு கேட்டு உற்று மோந்து இன்பம்" என்கிற ஐந்த்3ரிய ஸாக்ஷாத்தையும் கூட்டி நிக3மிக்கிறார் (ஸ்வவ்யதிரிக்தங்களையெல்லாம் என்று தொடங்கி) u2 (எல்லாம் விஷயமாக) எல்லாம் ஸ்வஜ்ஞாநத்துக்கு விஷயமாக. u3 (அநுப4வித்தால்) கரணங்களாலே அநுப4வித்தால். u4 (ஏற்றம்) என்றது அர்த்தா2த் ஸித்3த4ம். ஆக இத்தால்-இந்த ஶப்3தா3தி3 ரஸங்களை அநுப4வித்தால் வரும் ஏற்றமெல்லாம் ஆழ்வாரோடே கலந்தபின்பாயிற்று என்று கருத்து. ஆழ்வாரையே ஸமஸ்தபோ4க்3யமாக அநுப4வித்து ஹ்ருஷ்டனாகிறான் என்றதாயிற்று. அநேகஶரீரபரிக்3ரஹம் பண்ணி. ப்ரதிஶரீரம் பி4ந்நமான தத்தத்3இந்த்3ரியங்கள் எல்லாவற்றாலும் ஆழ்வாரை அநுப4விக்கிறான். உடலுக்கு விஷயம் - A "தென்னுவென்னும்" B "என்முன் சொல்லும்" என்கிற C தொண்டர்க்கமுது. "ஒ" என்கையாலே - அநேகஶரீரபரிக்3ரஹம் பண்ணினதும் ஆழ்வாரை அநுப4விக்கைக்காக, போ4கமும் இவரோடே என்று தோற்றுகிறது. த்3விதீயயோஜனையில், ஸமஸ்தபதா3ர்த்த2ங்களையும் ஸ்வத ஏவ ஸாக்ஷாத்கரித்துக்கொண்டு ஆநந்த3நிர்ப்ப4ரனாயிருக்கிறவன், "அதெல்லாம் ஆழ்வார் ஒருவராலே உண்டு" என்று நினைத்திருக்கிறான் என்றபடி.

v "பலபல கண்டு உண்டு" இத்யாதி3நா உக்தாநி வைஷயிகஸௌக்2யாநி. விஷயாம்ஶ, ஜ்ஞாநாநி ச ப4க3வத: பராங்குஶார்யவிஷய ஏவ ப4வந்தீதி ஸித்3த4வத்க்ருத்யாஹ (இவையெல்லாம் ஒரு விஷயத்திலே இதி) ஶேஷஸ் ஸாமக்3ரநாதி3விஶிஷ்டவேஷேண ஶ்ரோத்ர ஸௌக்2யகரோऽபி ப4வதி; ஏவம் ஸர்வாகாரஸம்பத்த்யா ரஸநேந்த்3ரியபோ4க்3யைரபி பதா3ர்த்தை2ர் யோ ரஸோ ப4வேத் ஸோऽப்யநேந ஜாயத இதி பா4வ:. யத்3வா, D "சென்றால்குடையாம்" 1. "விவாஸ்யாய்யா ஸஹயா துகாம்ப்யக" இத்யாதி3ப்ரகாரேண ரஸநேந்த்3ரிய போ4க்3யோऽபி ப4வதீதி வா. w (ஸ்பர்ஶேந்த்3ரியத்துக்கு இத்யாதி3) (ஸ்பர்ஶேந்த்3ரியத்துக்கு)

ஜீ—இதி) த4ர்மபூ4தஜ்ஞாநம் ஒன்றன்றோ, பலவுண்டோ? என்னில் என்றபடி. t (விஷயங்கள் தோறும் இதி) விஷயோபாதி4கபே4த3முண்டு என்றபடி. u "பலபல கண்டு உண்டு" இத்யாதி3யையும், "ஞானம்" என்றதின் அர்த்த2த்3வயத்தையுங்கூட்டி நிக3மிக்கிறார் (ஸ்வவ்யதிரிக்தங்களை இத்யாதி3) u2 விஷயமாக-ஸ்வஜ்ஞாநத்துக்கு விஷயமாக. u3 அநுப4வித்தால்-கரணங்களாலே அநுப4வித்தால். u4 ஏற்றம் - இன்பம்; ஏற்றம் என்றது அர்த்தா2த் ஸித்3த4ம். ஆக இத்தால் - இவரோடே கலந்தபின்பு ஶப்3தா3தி3 விஷயாநுப4வத்தால் உண்டான ஏற்றமெல்லாம் உண்டாயிற்று என்றபடி.

w(ஸ்பர்ஶேந்த்3ரியத்துக்கு உண்டு)ஸ்பர்ஶேந்த்3ரியத்துக்கு விஷயமுண்டு என்றபடி. x இம்மூன்றும் மற்ற இரண்டுக்கும் உபலக்ஷணம் என்கிறார் (இவை தொடக்கமானவை இத்யாதி3)

 A 10-7-5. B 7-9-2. C 9-4.9. D முதல்திருவ 53.

B

7. பாம்பணைமேல் பாற்கடலுள் பள்ளி யமர்ந்ததுவும்
காம்பணைதோள் பின்னைக்கா ஏறுடனேழ் செற்றதுவும்
தேம்பணைய சோலை மராமரமே ழெய்ததுவும்
பூம்பிணைய தண்டுழாய்ப் பொன்முடியம் போரேறே.

ஆ— 7. வ்யா:— (பாம்பணை) தன்னுடைய ஸர்வசேஷ்டிதங்களையும் எனக்கே போ₄க்₃யமாகச் செய்தருளினான் என்கிறார். 7.

ஒ— அவ:— ஏழாம் பாட்டில் — தி₃வ்யசேஷ்டிதங்களை எம்பெருமான் காட்டியருளக் கண்டு அநுப₄விக்கிறார்.

வ்யா:— (பாம்பணை என்று தொடங்கி) தே₃வர்களுக்கு ஸமாஶ்ரயணீயனும் கொண்டு திருப்பாற்கடலிலே திருவரவணைமேலே கண்வளர்ந்தருளிற்றும், ஏறேழைச் செற்றதும், நிரதிஶயபோ₄க்₃யையான நப்பின்னைப் பிராட்டிக்காக. காம்பு - மூங்கில்.

ஈ— உண்டு; க்₄ராணேந்த்₃ரியத்துக்கு உண்டு; கண்ணுக்கு இனிதாயிருக்கும். x இவை தொடக்கமானவையெல்லாம் உண்டிறே. பாம்பணை மேலாற்கு - பண்பெண்ணில் - பல பலவேயாபரணம் இத்யாதி₃, தொடங்கி, y ஓ! என்று அந்வயம். 6.

அ— விஷயம் (உண்டு) என்று இப்படி கூட்டுவது. x இம்மூன்றும் மற்ற இரண்டுக்கும் உபலக்ஷணம் என்கிறார் (இவை தொடக்கமான இத்யாதி₃) y "ஓ" என்றது-ஹர்ஷஸூசகம். "பாம்பணைமேலாற்கு - பண்பெண்ணில் - ஆபரணம் பலபல. பேரும் பலபல. சோதிவடிவு பலபல. கண்டு உண்டு கேட்டு உற்று மோந்து இன்பம் பலபல, ஞானமும் பலபல, ஓ" என்று அந்வயம். 6.

ஜீ— y "ஓ" என்றது-ஹர்ஷஸூசகம். "பாம்பணைமேலாற்கு-பண்பெண்ணில்-ஆபரணம் பலபல, பேரும் பலபல, சோதிவடிவு பலபல, கண்டு உண்டு கேட்டு உற்று மோந்து இன்பம் பலபல, ஞானமும் பலபல, ஓ" என்று அந்வயம். உற்று-ஸ்ப்ருஶித்து. 6.

ஆதே₃— ஆறும் பாட்டு. "தி₃வ்யாவயவங்களில் சாத்தும் திருவாப₄ரணங்களும் அநேகமாயிராநின்றன. அப்படியே திருநாமங்களும் அநேகமாயிராநின்றன. தேஜோமயமான திருமேனிகளும் அநேகமாயிராநின்றன. ப்ரகாரங்களை அநுஸந்தி₄க்கில் கண்டும், உண்டும், கேட்டும், தொட்டும், மோந்தும் அநுப₄விக்கும் விஷயங்களும் அநேகமாயிராநின்றன. ஶப்₃தா₃தி₃விஷய ஜ்ஞாநங்களும் அநேகங்களாயிராநின்றன. இவையெல்லாம் ஆருக்கு? என்னில்: திருவநந்தாழ்வான் மேலே கண்வளர்ந்தருளினவனுக்கே; ஓ! ஆஶ்சர்யம்" என்கிறார்—"பலபலவே" இத்யாதி₃யால். பாம்பணைமேலாற்கு அநுப₄வ்ய ப்ரகாரங்களை அநுஸந்தி₄க்கில், இவை எல்லாம் பலபல என்று அங்வயம். 6.

ஒ—(தேம்பணைய என்று தொடங்கி) தேனையும் பணைகளையுமுடைத்தாய், அடிக்குறிக்கவொண்ணாதபடி சோலைசெய்த மராமரம் ஏழ் எய்ததுவும். (பூம் பிணைய என்று தொடங்கி) நல்ல தொடையையுடைத்தாயுள்ள திருத்துழாயாலே அலங்க்ருதனும், பொன்முடியையுடையனும், அத்தாலே மிகவும் மேனாணித் திருந்தவன். 7.

ப— 7. அவ:— அநந்தரம், தம்மோட்டை ஸம்ஶ்லேஷத்தாலே அவனுடைய திவ்யசேஷ்டிதங்கள் தமக்கு ப்ரகாஶித்து நிறம்பெற்றபடியை அநுபவிக்கிறார்.

பாற்கடலுள்—பாற்கடலிலே, பாம்பணைமேல்—பாம்பணையின்மேலே, பள்ளி—கண்வளர்ந்தருளுகையை, அமர்ந்ததுவும்—பொருந்தினதும், காம்பணை—மூங்கில் போன்ற, தோள்—தோளையுடைய, பின்னைக்காய்—நப்பின்னைப் பிராட்டிக்காக, ஏறேழு—ஏறேழையும், உடன்—ஏகோத்யோகத்திலே, செற்றதுவும்—கொன்றதுவும், தேம்—தேனையும், பணைய—பணையையுமுடைய, சோலை—(அத்தால்) சோலையாகத் தழைத்த, மராமரம்—மராமரம், ஏழு—ஏழு, எய்ததுவும்—எய்ததுவும், பூ—அழகிய, பிணைய—தொடையையுடைத்தாய், தண்—குளிர்ந்த, துழாய்—திருத்துழாயாலே அலங்க்ருதமாய், பொன்—அத்யுஜ்ஜ்வலமான, முடி—முடியையுடைத்தாய், அம்—தர்ஶநீயமாய், போர்—விரோதிநிரஸநோத்யோகஶீலமாய், செருக்கையுடைத்தான, ஏறு—ருஷபம்போன்ற வஸ்து.

"ஏறு" என்ற சொற்கு ஈடாக - அமர்ந்ததுவும், செற்றதுவும், எய்ததுவும் என்று அஃறிணை. 7.

இ— அவ:— ஏழாம் பாட்டில் — அவன் திவ்யசேஷ்டிதங்களை அநுபவிக்கிறார்.

வ்யா:— (பள்ளியமர்ந்ததுவும் பாம்பணைமேல் பாற்கடலுள்) திருப்பாற்கடலிலே நீர் உறுத்தாமைக்குத் திருவநந்தாழ்வான்மேலே தன் ஸௌகுமார்யத்துக்கு அநுகூலமாகக் கண்வளர்ந்தருளிற்று ஆர்த்தரக்ஷணத்துக்காக. (ஏறுடனேழ் செற்றதுவும் காம்பணைதோள் பின்னைக்காய்) காம்பு - மூங்கில். ருஷபங்களேழையும் ஒருகாலே ஊட்டியாக நெரித்ததும் நிரதிஶயபோக்யையான நப்பின்னைப் பிராட்டிக்காக. (தேம்பணைய இத்யாதி) தேனையும் பணையையுமுடைத்தாய், இலக்குக்குறிக்கவொண்ணாதபடி சோலைசெய்த மராமரமேழையும் எய்ததுவும் மஹாராஜர்க்காக. (பூம்பிணைய இத்யாதி) அழகிதாகத் தொடையுண்ட என்னுதல்; பூவையுடைத்தாய்த் தொடையுண்ட என்னுதல். ஸ்ப்ருஹணீயமாய் ஆதிராஜ்யஸூசகமான திருவபிஷேகத்தையுடையனாகையாலே, அழகிதாய்ச் செருக்கியிருந்துள்ள வ்ருஷபம்போலே மேனாணித்திருக்கிறவர். 7.

ச— அவ:— ஏழாம் பாட்டு. aA அயர்வறும் அமரர்களதிபதியாயிருந்துவைத்து, க்ஷீராப்3தி4யிலே கண்வளர்ந்தருளி, ராமக்ருஷ்ணாத்3யவதாரங்களைப் பண்ணிற்றெல்லாம் எனக்காகக் கிடீர்! என்கிறார்.

வ்யா:—(பாம்பணை) b ஆர்த்தரக்ஷணத்துக்காக, திருப்பாற்கடலிலே நீர் உறுத்தாமைக்கு, b_2 ஶைத்ய ஸௌக3ந்த்4ய ஸௌகுமார்யங்களையுடையனான திருவனந்தாழ்வான் மேலே கண்வளர்ந்தருளிற்றும். (c காம்பு இத்யாதி3) d சுற்றுடைமைக்கும் செவ்வைக்கும் e மூங்கில்போலேயிருந்துள்ள தோளழகையுடைய நப்பின்னைப் பிராட்டியோட்டை ஸம்ஶ்லேஷத்துக்கு ப்ரதிப3ந்த4கங்களான f ருஷப4ங்கள் ஏழையும் ஒருகாலே f_2 ஊட்டியாக f_3 நெரித்துப் பொகட்டதும். (g தேம் g_2 பணைய) மஹாராஜர், "நீர் வாலியைக் கொல்லமாட்டீர்" என்ன, அவரை விஶ்வஸிப்பிக்கைக்காக—h தேனையுடைத்தாய், பணைத்து, i அடிகண்டு j இலக்குக்குறிக்கவொண்ணாதபடியாயிருக்கிற மராமரங்கள் ஏழையும் எய்ததும்.

(k பூ இத்யாதி3) பூவையுடைத்தாய்த் l தொடையுண்ட என்னுதல்; m நல்ல தொடையையுடைத்தான திருத்துழாய் மாலையாலே அலங்க்ருதனாய், ஆதி4ராஜ்ய

அ— ஏழாம் பாட்டு. (பாம்பணைமேல் இத்யாதி3) a "பூம்பிணைய தண் துழாய்ப் பொன்முடியம் போரேறு - பாற்கடலுள் - பாம்பணைமேல் பள்ளியமர்ந்ததுவும், காம்பணை என்று தொடங்கி, எய்ததுவும்" என்று அந்வயம்; இத்தைக் கடாக்ஷித்து அவதாரிகை (அயர்வறும் அமரர்கள் இத்யாதி3).

b "பாற்கடலுள் - பாம்பணைமேல்" என்று அந்வயித்து அருளிச்செய்கிறார் (ஆர்த்தரக்ஷணத்துக்கு இத்யாதி3) b_2 ஸர்ப்பஜாதிஸ்வபா4வத்தாலே (ஶைத்யஸௌக3ந்த்4யேத்யாதி3) c,e காம்பு-மூங்கில். d சுற்றுடைமைக்கு-வர்த்துலதைக்கு. f "ஏறு ஏழும் உடன் செற்றதுவும்" என்று அந்வயம். f_2 ஊட்டியாக-ஒன்றுகும்படி. யத்3வா, ஊட்டி-கு3ளப்ரதே3ஶ:; கண்ட2த்வாவச்சே2தே3நேத்யர்த்த2:. f_3 நெரித்து - ஸம்ஹரித்து. g,h தேம் - தேன். g_2 பணை - ஸ்கந்த4ம். j சோலை - கூட்டம்; ஆகையாலே இலக்குக் குறிக்கவொண்ணாமை. l அடி - மூலம்.

k "பூ" என்று-பூவாதல், ஸ்ப்ருஹணீயதையாதல். l பிணைய - தொடையுண்ட; ஸந்த3ர்ப்பி4க்கப்பட்ட என்றபடி. k,m இரண்டாம் யோஜனையில், "பூ" என்கிறது - தொடைக்கு

ஜீ— ஏழாம் பாட்டு. (பாம்பணைமேல் இத்யாதி3) a "பூம்பிணைய இத்யாரப்4ய, போரேறு - பாற்கடலுள் - பாம்பணைமேல் பள்ளியமர்ந்ததுவும், காம்பணை என்று தொடங்கி, எய்ததுவும்" என்று அந்வயித்து அவதாரிகை (அயர்வறும் இத்யாதி3).

b "பாற்கடலுள்-பாம்பணைமேல்" என்று அந்வயித்து அர்த்த2ம் (ஆர்த்தரக்ஷணேத்யாதி3) b_2 ஸர்ப்பஜாதிஸ்வபா4வத்தைப்பற்ற (ஶைத்யேத்யாதி3) c,e காம்பு - மூங்கில. d சுற்றுடைமை-வர்த்துலதை. f "ஏறு ஏழும் உடன் செற்றதுவும்" இத்யந்வய:. f_2 ஊட்டியாக-கண்ட2ப்ரதே3ஶாவச்சே2தே3ந; ஊட்டி-கழுத்து. f_3 நெரித்து - ஸம்ஹரித்து. g_2 பணை - ஶாகை2. g,h தேம்-தேன்.

8. பொன்முடியம் போரேற்றை யெம்மானை நால்தடந்தோள்
தன்முடிவொன் றில்லாத தண்டுழாய் மாலையனை
என்முடிவு காணாதே யென்னுள் கலந்தானை
சொல்முடிவு காணேன்நான் சொல்லுவதென் சொல்லீரே.

ந—ஸ்பீசகமான திருவபி$_4$ஷேகத்தையுடையனாய், இவ்வழகுதன்னை n நித்யஸூரிகளை அநுப$_4$விப்பித்து அத்தால் வந்த மேன்மைதோற்ற, அழகியதாய் யுத்$_3$தே$_4$ாந்முக$_2$மான ருஷப$_4$ம்போலே o மேனாணித்திருக்கிற இருப்பு. பொன்முடியம்போரேறு - பாற்கடலுள் பள்ளியமர்ந்ததுவும் - பாம்பணைமேல் என்று p தனித்தனியே க்ரியையாகக்கடவது. q இவையெல்லாம் எனக்காகக்கிடீர்! என்றுமாம். 7.

அ—விஶேஷணம், n (நித்யஸூரிகளை அநுப$_4$விப்பித்து இதி) ஏதத் அர்த$_2$ாத் ஸித்$_3$த$_4$ம். o மேனாணித்து-க$_3$ர்வித்து. p (தனித்தனியே) பூம்பிணைய தண் துழாய்ப் பொன்முடியம் போரேறு-பாற்கடலுள் பள்ளியமர்ந்ததுவும் - பாம்பணைமேல்; ஏறுடனேழ் செற்றதுவும் - காம்பணைதோள் பின்னைக்காய்; எய்ததுவும் - தேம்பணைய சோலை மராமரமேழு என்கை. q (இவையெல்லாம்) ஏகவாக்யதை விவக்ஷிதம். "இவன் இன்னதும் இன்னதும் இன்னதும்" என்றால் - ஸாகாங்க்ஷமாயிறே இருக்கிறது; ஆகையாலே அத்$_4$யாஹரித்து யோஜிக்கிறார். அஸ்யாம் யோஜநாயாம் "பூம்பிணைய தண் துழாய்ப் பொன்முடியம் போரேறு - பாம்பணைமேல் இத்யாரப்$_4$ய எய்ததுவும் எனக்காகக்கிடீர்!" இத்யந்வய:. 7.

ஸ்ரீ— k பூ என்று - பூவாதல், ஸ்ப்ருஹணீயதையாதல். l பிணைய-தொடுக்கப்பட்ட. m (நித்ய ஸூரிகளை அநுப$_4$விப்பித்து) என்றது - அர்த$_2$ாத் ஸித்$_3$த$_4$ம். o மேனாணித்து - க$_3$ர்வித்து. முந்தின அந்வயத்துக்கு—ஏழேறு உடன் செற்றதுவும் - காம்பணைதோள் பின்னைக்காய், எய்ததுவும் - தேம்பணைய சோலை மராமரமேழு என்று ஶேஷமும் அந்வயிப்பது. q "இன்னதும் இன்னதும் இன்னதும்" என்றால் - ஸாகாங்க்ஷமாயிருக்கையாலே அத்$_4$யாஹரித்து யோஜிக்கிறார் (இவையெல்லாம் இத்யாதி$_3$) இந்த யோஜநையில். "பூம்பிணைய தண் துழாய்ப் பொன்முடியம் போரேறு - பாம்பணைமேல் என்று தொடங்கி, எய்ததுவும் எனக்காகக்கிடீர்!" இத்யந்வய:. 7.

ஆதே$_3$— ஏழாம் பாட்டு. "திருப்பாற்கடலிலே திருவனந்தாழ்வான்மேலே கண் வளர்ந்தருளிற்றும், மூங்கிலை அணைந்திருந்துள்ள தோளழகையுடைய நப்பின்னைப் பிராட்டிக்காக ஏழு வ்ருஷப$_4$ங்களை ஊட்டியாக ஏககாலத்திலே நிரஸித்ததும், பூத்துப் பணைத்துச் சோலைபோலேயிருந்த மராமரம் ஏழையும் எய்ததும், பூவோடே புனைபட்ட திருத்துழாய் மாலையையுடைய ஸ்ப்ருஹணீயமான திருவபி$_4$ஷேகத்தையுடைய என்னுடைய ஸமரபுங்க$_3$வர்" என்று "இதெல்லாம் தமக்காக" என்கிறார்—"பாம்பணைமேல்" இத்யாதி$_3$யால். 7.

ஆ— 8. வ்யா:— (பொன்முடி) வாங்மநஸாபரிச்சே₂த்₃ய நிரதிஶய கல்யாண ஸ்வரூப கு₃ணவிபூ₄திகளையுடையனாயிருந்துவைத்து, என்னுடைய ஸ்வரூபஸ்வபா₄வ கு₃ண வ்ருத்தாதி₃களினுடைய நிஹீநதையைப் பாராதே என்னுள்ளே கலந்த இஸ்ஸௌ ஶீல்யத்துக்கு ஒருமுடிவு காண்கிறிலேன்; ஆனபின்பு எத்தைச்சொல்லுவது சொல்லீர் ? என்கிறார். 8.

ஒ— **அவ:— எட்டாம் பாட்டில் — வாங்மநஸங்களுக்கு நிலமன்றிக்கே விலக்ஷணனா யிருந்துவைத்து என்னோடே ஸம்ஶ்லேஷித்த இம்மஹாகு₃ணம் எனக்குப் பேச நில மன்று என்கிறார்.**

வ்யா:— (பொன்முடி என்று தொடங்கி) **பொன்முடியையுடையனாய், மிகவும்** செருக்கையுடைய ஏறுபோலே **மேனாணித்திருப்பதும்செய்து, தன்னுடைய கு₃ண சேஷ்டிதங்களாலே என்னை அடிமைகொண்டவனை.** (நால் தடந்தோள் என்று தொடங்கி) **அழகிய திருத்தோள்கள் நாலையுமுடையனாய், அபரிச்சே₂த்₃யமான வைலக்ஷண்யத்தையுமுடையனாய், ஸர்வைஶ்வர்ய ஸூசகமாய் நிரதிஶயபோ₄க்₃யமான திருத்துழாய்மாலையை உடையவனை.** (என்முடிவு என்று தொடங்கி) **என்னுடைய நிர்மர்யாதை₃யான நிஹீநதையைப் பாராதே என்னுள்ளே கலந்தவனைச் சொல்லி முடிக்கும்படி அறியேன்.** 8.

ப— 8. அவ:— அநந்தரம், ஸம்ஶ்லேஷ வைலக்ஷண்யத்தினுடைய வாசாம கோ₃சரதையை அருளிச்செய்கிறார்.

பொன்—உஜ்ஜ்வலமான, **முடி**—அபி₄ஷேகத்தையுடைய, **அம் போரேற்றை**— பெரும் செருக்கனாய், **எம்மானை**—(அந்த ஸ்வாதந்த்ர்யச் செருக்கைக் காட்டி) என்னை அடிமைகொண்ட நாத₂னாய், **நால்**—நாலுவகைப்பட்ட, **தடம்**—பெரிய, **தோள்**—திருத்தோளையுடையனாய், **தன்**—தன் பெருமைக்கு, **முடிவொன்றில் லாத**—முடிவில்லாதவனாய், (இந்த மேன்மைக்கும் போ₄க்₃யதைக்கும் ஸூசக மான) **தண்**—குளிர்ந்த, **துழாய்மாலையனை**—திருத்துழாய் மாலையையுடையனாய், **என் முடிவு காணாதே**—(தன் உத்கர்ஷத்துக்கு எல்லைகாணாதவோபாதி) என் நிகர்ஷத்தின் முடிவுகாணாதே, **என்னுள்**—என் நெஞ்சுக்குள்ளே, **கலந்தானை**— கலந்தவனை, **நான்**—நான், (ஸ்வஸம்வேத்₃யமாக அறியுமதொழிய) **சொல்**—பாசுர மிட்டுச்சொல்லும், **முடிவு**—ப்ரகாரம், **காணேன்**—காண்கிறிலேன்; **சொல்லுவது**— (நீங்கள் அநுப₄வித்த விஷயம் வ்ருத்தகீர்த்தநம் பண்ணுமோபாதி) இங்குச் சொல்லுவது, **என் — ஏது ? சொல்லீர் — (உண்டாகில்) சொல்லுங்கோள்**— என்று லௌகிகரைக்குறித்து உரைக்கிறார்.

லோகவ்யாவ்ருத்தனுடைய ஸம்ஶ்லேஷ ஸாரஸ்யம் வாசாமகோ₃சரம் என்று கருத்து. விஶ்லேஷ த₃ஶையில் என்முடிவு காணாதே என்றுமாம். 8.

இ— அவ:— எட்டாம் பாட்டில் — வாங்மநஸங்களுக்கு அவிஷயமான வைலக்ஷண்யத்தையுடையனாய் வைத்து என்னோடே கலந்த இம்மஹாகுணம் பேச்சுக்கு நிலமன்று என்கிறார்.

வ்யா:— (பொன்முடியம் போரேற்றை) ஸ்ப்ருஹணீயமான திருவபிஷேகத்தையுடையனாய், நிருபாதிக ஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலே மேனாணித்திருக்கிறவனை. (எம்மானை) ஶேஷித்வத்தில் எல்லையைக் காட்டி என்னை ஶேஷத்வத்தின் எல்லையிலே நிறுத்தினவனை. (நாற்றடந்தோள்) கற்பகத்தரு பணைத்தாற்போலே நாலாய்ச் சுற்றுடைத்தான தோள்களையுடையவனை. (தன்முடிவொன்றில்லாத) 1. "यतो वाचो निवर्तन्ते" (யதோ வாசோ நிவர்த்தந்தே) என்று மீளும்படியான உத்கர்ஷத்தையுடையவனை. (தண்டுழாய் மாலையனை) ஸர்வாதிக விஷயத்துக்கு அடையாளமான திருத்துழாய்மாலையை உடையவனை. (என்முடிவு காணாதே) தன்னுடைய உத்கர்ஷத்துக்கு முடிவில்லாதவோபாதி என்னுடைய நிகர்ஷத்துக்கும் முடிவின்றிக்கேயிருக்க, அத்தைப் பாராதே 2. "अविज्ञाता" (அவிஜ்ஞாதா)வாய் என்னோடே கலந்தவனை. தன்னைப் பிரிந்து நான் முடியுமது காணமாட்டாமையாலே என்றுமாம். (சொல்முடிவு காணேன் நான்) அவன் என்னை அநுபவிப்பிக்க, அத்தால் எனக்குப் பிறந்த ரஸம் அநுபவித்துவிடுமத்தனையல்லது பாசுரமிட்டுச் சொல்லமுடியாது. சொல்லிமுடிக்கும்படி அறியேன். (சொல்லுவதென் சொல்லீர்) விஷயாந்தராநுபவத்துக்குப் பாசுரமிட்டுச் சொல்லுகிற நீங்கள் இதுக்கு ஏதேனும் சொல்லவல்லீர்களோ? 8.

ஈ— அவ:— எட்டாம் பாட்டு. a அயர்வறும் அமரர்களதிபதியாயிருந்துவைத்து என் b தண்மையைப் பாராதே என்னோடே வந்து கலந்த c இம்மஹாகுணத்தை என்னால் பேசி முடியாது என்கிறார்.

வ்யா:— (பொன்முடியும் போரேற்றை) உபயவிபூதிக்கும் d கவித்த முடியையுடையனாய், அத்தால் வந்த ஶேஷித்வeவுறைப்புத் தோற்ற இருக்கிறவனை. (f எம்

அ— எட்டாம் பாட்டு. (பொன்முடி இத்யாதி) a "பொன்முடியம் போரேறு" என்றத்தைப் பற்ற (அயர்வறும் அமரர்கள்) என்றது. b தண்மை-நீசதை. c இம்மஹாகுணம்-ஸௌஶீல்யம்.

d கவித்த - தரித்த. e உறைப்பு - தார்ட்யம். f, g (தன் ஶேஷித்வத்தில் இத்யாதி) "பொன்முடி" என்று - ஶேஷித்வத்தின் எல்லை தோன்றிற்று. தத்ஸமபிவ்யாஹாரத்தாலும்.

ஜீ— எட்டாம் பாட்டு. (பொன்முடி இத்யாதி) a "பொன்முடியம் போசேற்றை" என்றத்தைப் பற்ற (அயர்வறும் அமரர்கள்) என்றது. b தண்மை-நீசதை. c இம்மஹாகுணம்-ஸௌஶீல்யம்.

d கவித்த-தரித்த. e உறைப்பு-தார்ட்யம். g (தன் ஶேஷித்வத்தில் இத்யாதி) "பொன்முடி" என்று - ஶேஷித்வத்தின் எல்லை தோன்றிற்று. தத்ஸமபிவ்யாஹாரத்தாலே - ஶேஷ

ரீ—மானை) g தன் சேஷித்வத்தில் எல்லையைக்காட்டி, என்னை சேஷத்வத்தின் எல்லையிலே நிறுத்தினவனை. (h நாற்றடந்தோள் இத்யாதி) நாலாய்ப் i பணைத்திருந்துள்ள தோள்களையுடையனும், j தன்னைப் பேசப்புக்கால் வேதங்களும் எல்லை காணமாட்டாதே 1. "यतो वाचो निवर्तन्ते" (யதோ வாசோ நிவர்த்தந்தே) என்று மீளும்படியிருப்பானுமிருக்கிற தண்துழாய்மாலையனை. k எல்லைகாணவொண்ணாத வஸ்துவுக்கு லக்ஷணம் போலே திருத்துழாய்மாலை. (என்முடிவு இத்யாதி) அவன்பக்கல் நன்மைக்கு எல்லைகாணவொண்ணாதாப்போலேயாயிற்று இவர்பக்கல் தீமைக்கு எல்லைகாணவொண்ணாதாயிருக்கிறபடி.

(l என்முடிவு காணாதே) m என் m அளவுபாராதே. n2. "अविज्ञाता" (அவிஜ்ஞாதா) என்கிறபடியே, என் தண்மை பாராதே கண்ணைச் n செம்பிளித்து வந்து கலந்தான் என்னுதல்; o அன்றிக்கே, A ஆடியாடியில் விஶ்லேஷித்த வ்யஸநத்தாலே நான்

அ— "எம்மானை" என்கிற பூர்வவசநத்தாலும் சேஷத்வத்தின் எல்லை தோன்றுகிறது. எங்களுக்கு ஸ்வாமி என்றிறே எம்மானுக்கு அர்த்தம். எங்களையும் என்று - த்வாரசேஷிகளையும் கூட்டிக்கொள்ளலாமிறே. h, i தடந்தோள்-பணைத்திருந்துள்ள தோள்; பணைக்கை-மஹத்த்வம். j தன்முடிவு-தனக்கு எல்லை. k "தன்முடிவொன்றில்லாத தண்துழாய் மாலையனை" என்கிற பதஸாஹித்யத்துக்கு பூர்வம் (எல்லைகாண இத்யாதி) இவ்விடத்திலே, 3. "வக்ஷ:ஸ்தல்யாம் துளஸிகமலா" இத்யாதியைக் கண்டுகொள்வது.

l, m "என்முடிவு" என்றதுக்கு, முடிவு என்று-எல்லையாய், கீழே "அல்லாவி" (5) என்று இருக்கையாலே ஸாமாந்யப்ரஸக்தத்தை விசேஷத்திலே பர்யவஸிப்பித்து, என் தோஷத்தின் சரமாவதியைப் பாராதே என்று முந்தின அர்த்தம். m அளவு-தண்மை. n விவரணம் (அவிஜ்ஞாதா இத்யாதி) n செம்பிளித்து-புதைத்து. o (அன்றிக்கே இத்யாதி) இரண்டாம் அர்த்தம்; ஸ்புடம். இரண்டாம் அர்த்தம் மூலத்துக்குச்சேரும். n (கண்ணைச் செம்பிளித்து) இத்யஸ்ய ஸ்வதைச்யாநுஸந்தாதே தாத்பர்யம்.

ஜீ—த்வத்தின் எல்லை தோன்றுகிறது என்றபடி. f எம்மானை-எங்களுக்கு ஸ்வாமியானவனை. i பணைத்திருந்துள்ள - பெருத்திருந்துள்ள. j தன்முடிவொன்றில்லாத - தனக்கு ஓர் எல்லையில்லாத. k "தண்டுழாய் மாலையனை" என்கிற பதஸாஹித்யத்துக்கு பூர்வம் (எல்லைகாண இத்யாதி) இவ்விடத்திலே - 3. "வக்ஷ:ஸ்தல்யாம் துளஸிகமலா" இத்யாதி அநுஸந்தேயம்.

l, m "என்முடிவு" என்றதுக்கு, முடிவென்று - எல்லையாய், கீழே "அல்லாவி" (5) என்று இருக்கையாலே ஸாமாந்யப்ரஸக்தத்தை விசேஷத்திலே பர்யவஸிப்பித்து, என் தோஷத்தின் சரமாவதியைப்பாராதே என்று முந்தின அர்த்தம். m அளவு-தண்மை. n விவரணம் (அவிஜ்ஞாதா இத்யாதி) 2. "அவிஜ்ஞாதா ஸஹஸ்ராம்சு:" இதி ஸ்ரீ ஸஹஸ்ரநாமநி. n செம்பிளித்து-மூடிக்கொண்டு. o (அன்றிக்கே இத்யாதி) த்விதீயார்த்தம்; ஸ்பஷ்டம்.

ப்ர— n 2. (எட்டாம் பாட்டு) (பொன்முடி இத்யாதி) (என்முடிவு காணாதே) श्रीसहस्रनाम्नि—"अविज्ञाता सहस्रांशुर्विधाता कृतलक्षणः ॥"

A 2-4.

9. சொல்லீரென் னம்மானை யென்னாவி யாவிதனை
எல்லையில் சீரென் கருமாணிக் கச்சுடரை
நல்ல வமுதம் பெறற்கரிய வீடுமாய்
அல்லி மலர்விரையொத் தாணல்லன் பெண்ணல்லனே.

ஆ— 9. வ்யா:— (சொல்லீர்) இப்படி அவனுடைய கு₃ணங்கள் சொல்ல நிலமன்றியேயிருக்கச்செய்தேயும், தம்முடைய ஆராமையாலே — 'அவன் கு₃ணங்களைக் காலதத்வமெல்லாம் சொன்னாலும் அவற்றுக்கு ஒரு முடிவு காண்கிறிலேன்' என்று பின்னையும் அவனுடைய கு₃ணங்களைச்சொல்லி, 'பரமபோ₄க்₃யனாய் ஸ்த்ரீபுந்நபும்ஸகாதி₃

*-முடியப்புக, அதுகாணமாட்டாதே என்னோடே கலந்தான் என்னுதல். (p சொல்முடிவு காணேன் நான்) q என்னோடு வந்து கலந்த ஒரு கு₃ணத்தையும் சொல்லில், ஆநந்த₃கு₃ணம் ஒன்றையும் சொல்லப்புக்க வேத₃ம் பட்டது படுமித்தனை; r அவன் என்னை அநுப₄விப்பிக்க, அத்தால் எனக்குப் பிறந்த ரஸம் அநுப₄வித்துவிடுமத்தனையல்லது, பாசுரமிட்டுச் சொல்லிமுடியாது என்றுமாம். (s சொல்லுவதென் சொல்லீரே) t இதர விஷயங்களை அநுப₄வித்து, அவற்றுக்குப் பாசுரமிட்டுச் சொன்னிகளாயிருக்கிற நீங்கள்தான் சொல்லவல்லிகளோ? 8.

அ—p,q,r ''என்முடிவு காணாதே'' என்ற பத₃த்தில் இரண்டர்த்த₂த்துக்குச்சேர இரண்டர்த்த₂மும் அடைவே அருளிச்செய்கிறார் (என்னோடு வந்து கலந்த இத்யாதி₃ வாக்யத்₃வயத்தாலே) s ''சொல்லுவதென் சொல்லீரே'' என்றதுக்கு - நீங்கள் அநுப₄வித்த விஷயம் வ்ருத்தகீர்த்தநம் பண்ணுமோபாதி, இங்கும் சொல்லலாவதுண்டாகில் சொல்லிக் காணுங்கோள் என்று ஶப்₃தா₃ர்த்த₂ம்; t இத்தால் ப₂லிதத்தை அருளிச்செய்கிறார் (இதர விஷயங்களை இத்யாதி₃). 8.

ஜீ—p,q,r ''என்முடிவு காணாதே'' என்ற பத₃த்தின் அர்த்த₂த்₃வயாநுகு₃ணமாக அடைவே அர்த்த₂த்₃வயம் (என்னோடு வந்து இத்யாதி₃ வாக்யத்₃வயேந) p.s சொல்முடிவு காணேன் - சொல்லும் ப்ரகாரம் காண்கிறிலேன்; சொல்லுவதென்—நீங்கள் அநுப₄வித்த விஷயம் வ்ருத்தகீர்த்தநம் பண்ணுமோபாதி. இங்குச் சொல்லுவது ஏது? சொல்லீரே — உண்டாகில் சொல்லுங்கோள் இதி ஶப்₃தா₃ர்த்த₂:; t இத்தால் ப₂லிதம் (இதரவிஷயங்களை இத்யாதி₃). க்ரமேணாந்வய:. 8.

ஆதே₃— எட்டாம் பாட்டு. "பொன்முடியையுடைய என்னுடைய போரேறுபோலேயிருக்கிற என்னுடைய ஸ்வாமியை, தன் அழகுக்கு ஒரு முடிவில்லாதிருக்கிற குளிர்ந்த திருத்துழாய் மாலையையுடையவனை, என்னுடைய நாஶத்தைக் காணமாட்டாதே காருண்யத்தாலே ஹேயமான என்னுள்ளே ஒரு நீராகக் கலந்தானைப் புகழ்கைக்கு நான் ஒரு அந்தம் காண்கிறிலேன்; எத்தைத்தான் சொல்லுவது? சொல்லவல்ல நீங்களாகிலும் சொல்லீர்" என்கிறார் — "பொன்முடி" இத்யாதி₃யால். 8.

Released by Maaran's Dog ,Toronto , Canada

ஆ—ஸர்வபதார்த்தவிஸஜாதீயனுயிருந்துவைத்து, தன் அழகாலே எனக்கு தாரகனுய், என்னுள்ளே புகுந்து கலந்தருளின எம்பெருமானுடைய இந்த ஸௌசீல்யாதி குணங்களை நீங்களும் சொல்லிகோள்' என்று ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களைக் குறித்து அருளிச் செய்கிறுர். 9.

ஒ— அவ:— ஒன்பதாம் பாட்டில் — தமக்கு எம்பெருமானைப் பேசமுடியாமையாலே பேசவும் தவிர்ந்த ஆழ்வார், பின்னையும் தம்முடைய சாபலத்தாலே எல்லாரையும் அழைத்து, அவர்களும் தாமும் கூடப் பேசுகையிலே உபக்ரமிக்கிறுர்.

வ்யா:— (என்னுவி ஆவிதனை) நான் உஜ்ஜீவிக்கும்படி தன்னுடைய குண சேஷ்டிதங்களைக் காட்டிக்கொண்டு என்னுள்ளே நின்றவனை. (எல்லையில் சீர் என் கருமாணிக்கச்சுடரை) எல்லையில்லாத அழகையுடைய கருமாணிக்கத்தின் ஒளியை யுடைய தன்னை எனக்குத் தந்தவனை. (நல்ல அமுதம் என்று தொடங்கி) ப்ராக்ருதபோக்யங்களில் தலைக்கட்டான அமுதம்போலே போக்யமுமாய், பரமப்ராப்ய மான மோக்ஷபுருஷார்த்தமுமாய், தன்னுடைய போக்யதைக்குத் தாமரைப்பூவில் பரிமளத்தை உபமாநமாக உடையனுமாய். (ஆணல்லன் பெண்ணல்லனே) நாட்டில் காண்கிற ஆணின்படியுமல்லன் பெண்ணின்படியுமல்லன். 9

ப— 9. அவ:— அநந்தரம், நிரதிசயபோக்யபூதனுனவனைச் சொல்லவல்லி கோளாகில் சொல்லுங்கோள் என்கிறுர்.

என்—எனக்கு, அம்மானை—ஸ்வாமியாய், என் ஆவி—என் ஆத்மாவுக்கு, ஆவிதனை—ஆத்மாவாய், எல்லையில்—எல்லையில்லாத, சீர்—(ஸௌகுமார்யாதி) குணங்களையுடைத்தான, என் கருமாணிக்கச் சுடரை—நீலரத்ந ஜ்யோதிஸ்ஸு போலேயிருக்கிற வடிவை என்னை அநுபவிப்பித்தவனை, சொல்லீர்—(எல்லாரும் சேர்ந்து சொல்லலாமாகில்) சொல்லுங்கோள்; (சொல்லவொண்ணுமைக்கு அடியென் ? என்னில்) நல்ல—(லௌகிகாம்ருதத்தில்) விலக்ஷணமான, அமுதம்—நித்யபோக்யாம்ருதமுமாய், (பரமயோகிகளுக்கும்) பெறற்கு—பெறுதற்கு, அரிய—அரிதான, வீடுமாய்—மோக்ஷஸ்தாந நிர்வாஹகனுமாய், அல்லி மலர்—தாமரைப் பூவில், விரையொத்து—பரிமளம்போலே நிஷ்க்ருஷ்ட போக்யரூபனுய், பெண் ணல்லன்-(பும்ஸ்த்வத்தாலே) ஸ்த்ரீகளில் வ்யாவ்ருத்தனுனவோபாதி, ஆணல்லன்—புருஷோத்தமத்வத்தாலே ஸமஸ்த புருஷ வ்யாவ்ருத்தனுயிருக்கும்.

ஆதலால் சொல்ல அரிது என்று கருத்து. 9.

இ— அவ:— ஒன்பதாம் பாட்டில் — பேசமுடியாதென்று மீண்டவர், சாபலாதி சயத்தாலே எல்லாரையும் கூட்டிப் பேசத் தொடங்குகிறுர்.

இ— வ்யா:— (சொல்லீர்) எல்லாரும் கூடியாகிலும் பேசவல்லிகோளே? (என் அம்மானை) தன் குணசேஷ்டிதங்களாலே என்னை முறையிலே நிறுத்தினவனை. (என்னாவி ஆவிதனை) இவ்வாத்மாவுக்கு தாரகனை. (எல்லையில் சீர் என் கருமாணிக்கச்சுடரை) திவ்யாத்மஸ்வரூபத்தினுடைய குணங்களுக்கு எல்லை உண்டாகிலும், விக்ரஹகுணங்களுக்கு எல்லையின்றிக்கேயிருக்கிறபடி. எல்லையில்லாத ஸௌந்தர்ய ஸௌகுமார்யாதிகளையுடைத்தாய், பெருவிலையனான நீலமணி போலே புகரையுடைத்தாயிருக்கிற வடிவை என்னை அநுபவிப்பித்தவனை. (நல்ல அமுதம்) நித்யமாய் போக்யமான அமுதம். ப்ராக்ருத போக்யங்களில் எல்லையான அம்ருதம் என்றுமாம். (பெறற்கரிய வீடுமாய்) ஒருவராலும் ஸ்வயத்நத்தால் ப்ராபிக்கவொண்ணாத பரமபுருஷார்த்த லக்ஷணமோக்ஷமாய். (அல்லிமலர் விரையொத்து) போக்யதைக்குத் தாமரைப்பூவில் பரிமளத்தை உபமாநமாகவுடையனாய். (ஆணல்லன் பெண்ணல்லனை) புருஷவிஸஜாதீயன். பெண்ணல்லன் என்கிற இது—த்ருஷ்டாந்ததயா சொல்லுகிறது. ஆக, உபமாநரஹிதன் என்றபடி. 9.

ஈ— அவ:— ஒன்பதாம் பாட்டு. a "பாசுரமில்லை" என்று கைவாங்கமாட்டாரே. ஸம்ஸாரிகளைப் பார்த்து, 'என் நாயனான ஸர்வேஶ்வரனை எல்லாரும் கூடியாகிலும் சொல்லவல்லிகோளோ?' என்கிறார்.

வ்யா:— (b சொல்லீர் என் அம்மானை) c க்ஷுத்ரவிஷயங்களை அநுபவித்து அவற்றுக்குப் பாசுரமிட்டுச் சொல்லியிருக்கிற நீங்களாகிலும் சொல்லவல்லிகோளோ? (d என் அம்மானை) e தன் குணசேஷ்டிதங்களாலே என்னை e முறையிலே நிறுத்தின

அ— ஒன்பதாம் பாட்டு (சொல்லீர் இத்யாதி) a கீழே, "சொல்லிமுடிக்கவொண்ணாது ஒருவராலும்" என்றுவைத்து, திருப்பவும் எல்லாரையும், "சொல்லுவோம் வாருங்கோள்" என்று அழைப்பானென்? என்ன அருளிச்செய்கிறார் (பாசுரமில்லையென்று என்று தொடங்கி) "ஸமர்த்தரானவர்கள்தாம் சொல்லக் கேட்கலாங்கொல்?" என்னும் நசையாலே சொல்லுகிறார் என்றபடி.

b.c(க்ஷுத்ரவிஷயம் இத்யாதி)"சொல்லுவதென் சொல்லீரே"(8) என்று சொல்லிவைத்து, "சொல்லீர்" என்று சொல்லும்போது, "அவர்கள் ஸமர்த்தர்" என்று ஒரு ஹேதுவினாலே உத்நயிக்கவேணுமிறே; "என்னம்மானை - சொல்லீர்" என்று இப்போது விசேஷித்து விதிக்கையாலே-முன்பு விஷயாந்தரங்களைப் பேசிப்போந்தமை தோற்றுமிறே. d,e (தன் குணசேஷ்டிதங்களாலே) "எல்லையில் சீர் என் கருமாணிக்கச்சுடரை நல்லவமுதம் பெறற்கரிய வீடுமாய்" என்று சொல்லுகிறாரிறே; e முறை-ப்ராப்தி; அதிலே நிறுத்துகை; அதாவது-"என் அம்மானை" என்று அவனுடைய ஸ்வாமித்வத்தையும், தம்முடைய சேஷத்வத்தையும் இசை

ஜீ— ஒன்பதாம் பாட்டு. (சொல்லீர் இத்யாதி) a கீழே "சொல்லுவதென் சொல்லீர்" என்று வைத்து, பின்னையும் "சொல்லீர்" என்கிறதென்? என்ன (பாசுரமில்லை இத்யாதி) சாபலத்தாலே என்றபடி. e முறை - ப்ராப்தி.

ரு-வனே. (என்னுவி ஆவிதனே) என் ஆத்மாவுக்கு அந்தராத்மாவாயுள்ளவனே. (fஎல்லை இத்யாதி3) g திவ்யாத்ம ஸ்வரூபகு3ணங்களுக்கு எல்லை காணிலும் விக்3ரஹகு3ணங்களுக்கு எல்லையின்றிக்கேயிருக்கிறபடி. h அளவிறந்த கல்யாணகு3ணங்களையும், நீல மணிபோலே குளிர்ந்த வடிவழகையும் என்னை அநுப4விப்பித்தவனே.

(iநல்ல அமுதம்) j நித்யமுமாய் போ4க்3யமுமான அம்ருதம். k ப்ராக்ருதபோ4க்3யங்களில் தலையான அம்ருதம். (பெறற்கரிய l வீடுமாய்) m ஒருவராலும் ஸ்வயத்நத்தால் ப்ராபிக்கவொண்ணுத மோக்ஷபுருஷார்த்த2முமாய். (n அல்லிமலர் n1 விரையொத்து) போ4க்3யதைக்குத் தாமரைப்பூவில் பரிமளத்தோடு ஒத்து. (o ஆணல்லன் பெண்ணல் லனே) p இதரபுருஷஸஜாதீயனல்லன். q பெண்ணல்லன் என்றவோபாதி, ஆணல்லன் என்று - q1 அதுதன்னையும் கழிக்கிறது. r இத்தால் - உபமாநரஹிதன் என்றபடி. 9.

அ—விக்கை - முறையிலே நிறுத்துகை. g (திவ்யாத்ம ஸ்வரூபகு3ணங்களுக்கு எல்லைகாணிலும்) என்றது — தன்முடிவொன்றில்லாததுக்கு எல்லைகாணிலும் என்றபடி. f,h "எல்லையில்சீர்" என்றதுக்கு ஸ்வரூபகு3ணபரமாக அர்த்தா2ந்தரம் (அளவிறந்த இத்யாதி3) அன்றிக்கே, ஏகார்த்த2மாகவுமாம். அப்போது அளவிறந்த கல்யாண கு3ணங்கள் என்றது - விக்3ரஹகு3ணங்களை.

l,j,k நன்மைக்கு இரண்டுபொருள்-நித்யபோ4க்3யத்வமாதல், ப்ராக்ருதபோ4க்3ய வைலக்ஷண்யமாதல். j நித்யபோ4க்3யதையாவது-ஸர்வாதி4காரமுமாய், ஸதா3ஸேவ்யமுமாகை. k இரண்டாம் அர்த்த2ம் (ப்ராக்ருதபோ4க்3யங்களில் இத்யாதி3) / p பும்ஸ்த்வத்தாலே பெண்களைக் கழித்தவோபாதி, புருஷோத்தமத்வத்தாலே நாட்டில் புருஷர்களோடு உண்டான ஸாஜாத்யத்தையும் கழிக்கிறது என்கை. m (ஒருவராலும் ஸ்வயத்நத்தால் இதி) 1. "முக்திமப்யதிது3ர்லபா4ம்". l வீடு - மோக்ஷம்; ஸகலப்ரதிப3ந்த4க நிவ்ருத்திபூர்வக ப4க3வத3நுப4வகைங்கர்யங்கள் - மோக்ஷ புருஷார்த்த2ம் என்றபடி. n அல்லி-தாமரை. o,q "ஆணல்லன்" என்ன அமையாதோ, "பெண்ணல்லன்" என்கிறதென்? என்ன (பெண்ணல்லன் இத்யாதி3) அதாவது-த்3ருஷ்டாந்தத்துக்காக என்றபடி. நாட்டில் காண்கிற ஆணின்படியுமல்லன், பெண்ணின்படியுமல்லன் இதி ஸப்3தா3ர்த்த2:. q1 (அதுதன்னையும்) என்றது-புருஷஜாதீயதையையும் என்றபடி. r ஆனால் பும்ஸ்த்வமில்லையோ? என்ன அருளிச்செய்கிறார் (இத்தால் என்று தொடங்கி) யத்2வா, யத்3யேவம்

ஜீ— h "எல்லையில் சீர்" என்றதுக்கு ஸ்வரூபகு3ணபரமாக அர்த்தா2ந்தரம் (அளவிறந்த இத்யாதி3) ஏகார்த்த2மாதல். இப்பொழுது (அளவிறந்த கல்யாணகு3ணங்கள்) என்றது- விக்3ரஹகு3ணங்களை.

l,j,k நன்மைக்கு அர்த்த2த்3வயம்-நித்யபோ4க்3யத்வமாதல், ப்ராக்ருதபோ4க்3ய வைலக்ஷண்யமாதல், j நித்யபோ4க்3யதையாவது-ஸர்வாதி4காரமுமாய், ஸதா3 ஸேவ்யமுமாகை. m (ஸ்வயத்நத்தால் ப்ராபிக்கவொண்ணுது) என்றது-1. "முக்திமப்யதிது3ர்லபா4ம்" என்றத்தைப்பற்ற. l வீடு-மோக்ஷம். n அல்லி-தாமரை. p (இதரபுருஷஸஜாதீயனல்லன் இதி) பும்ஸ்த்வத்தாலே பெண்களைக் கழித்தவோபாதி, புருஷோத்தமத்வத்தாலே நாட்டில் புருஷர்களோடு உண்டான ஸாஜாத்யத்தையும் கழிக்கிறது என்கை. o,q "ஆணல்லன்" என்ன அமையாதோ, "பெண்ணல்லன்" என்கிறதென்? என்ன; த்3ருஷ்டாந்தார்த்த2ம் என்கிறார் (பெண்ணல்லன் என்ற இத்யாதி3) நாட்டில் காண்கிற ஆணின்படியுமல்லன், பெண்ணின்படியுமல்லன் இதி ஸப்3தா3ர்த்த2:.

/ இவ்வாக்யம், ஜீயரும்பதவுரையிற்போலே "n அல்லி-தாமரை" என்ற வாக்யத்திற்குப் பிறகு இருக்கலாம்.

10. ஆணல்லன் பெண்ணல்ல னல்லா வலியுமல்லன்
காணலு மாகா னுளனல்ல னில்லையல்லன்
பேணுங்கால் பேணு முருவாகு மல்லனுமாம்
கோணை பெரிதுடைத்தெம் பெம்மானைக் கூறுதலே.

ஆ— 10. வ்யா:— (ஆணல்லன்) ஸ்த்ரீபுந்நபும்ஸகாதி ஸர்வபதார்த்த விஸஜாதீயனுதலால் தத்கோசர ப்ரமாணங்களுக்கு அகோசரனாயிருந்துவைத்து, ஆஶ்ரிதஸுலபனாய், ஆஶ்ரிதருடைய விவக்ஷாநுகுணமான திவ்யரூபசேஷ்டிதங்களையுடையனாய், அநாஶ்ரிதருக்கு துர்லபனாயிருந்த எம்பெருமான் என்னோடு கலந்த இக்குணம் சொல்ல நிலமன்றாகிலும், சொல்லாதொழிய முடிகிறதில்லை என்கிறார். 10.

ஒ— அவ:— பத்தாம் பாட்டில் — எம்பெருமானுடைய ஸ்த்ரீபுந்நபும்ஸகாதி ஸர்வவஸ்துவைலக்ஷண்யாதிகளைச் சொல்லாநின்றுகொண்டு, ஏவம்வித குணவன் என்னோடு கலந்தபடி பேசி முடியாது என்கிறார்.

வ்யா:— (ஆணல்லன் என்று தொடங்கி) ஸ்த்ரீபுந்நபும்ஸகாதி ஸர்வவஸ்து விலக்ஷணன் ஸ்த்ரீநபும்ஸகங்களிற்காட்டில் விலக்ஷணன் என்று சொல்லிற்று—எம்பெருமானோடு ஒவ்வாமைக்கு ஸ்த்ரீநபும்ஸகங்களோடு புருஷர்களோடு வாசியில்லை என்று தோற்றுகைக்காக. (காணலும் என்று தொடங்கி) இவற்றோடு அவனோடு ஏகப்ரமாணகம்யத்வஸாம்யமுமில்லை; அநாஶ்ரிதர்க்கு துர்லபன்; ஆஶ்ரிதர்க்கு ஸுலபன்; ஆஶ்ரிதர் ஏதேனுமொன்றை "இவனுக்கு வடிவாகவேணும்" என்று நினைத்

அ—1. "ஸஹஸ்ரஶீர்ஷா புருஷ:" 2. "மஹாந் ப்ரபுர்வை புருஷ:" 3. "வேதாஹமேதம் புருஷம்" இத்யாதிகம் விருத்யேத இத்யத்ராஹ (இத்தால் இதி) "என்னுவியாவியாயிருக்குமவனாய், அவ்வளவன்றிக்கே, அராவிறந்த குணமென்ன, விக்ரஹமென்ன, இவற்றையுடையனாய், நல்ல அமுதம் இத்யாதி ஆணல்லன் பெண்ணல்லனை - என்னம்மானைச் சொல்லீர்" என்று அந்வயம். 9.

ஜீ— ¶ அதுதன்னையும்-புருஷஜாதியையும். ♪ ஆனால், பும்ஸ்த்வமில்லையோ? என்ன (இத்தால் இத்யாதி) "என்னுவியாவிதனை இத்யாரப்ய, பெண்ணல்லனை என்னம்மானைச் சொல்லீர்" இத்யந்வய:, (340-1)வீடுமாய்-வீட்டுக்கு நிர்வாஹகனுமாய். (340.ரு)விரையொத்து-பரிமளத்தோடு ஒத்திருக்குமவனுமாய் இதி ஶப்தார்த்த:. 9.

ஆதே— ஒன்பதாம் பாட்டு. "எனக்கு ஶேஷியானவனை, என்னுடைய அந்தராத்மாவுக்கு அந்தராத்மாவானவனை, அமர்யாதமான கல்யாணகுணங்களையுமுடைய என்னுடைய நீலரத்நம்போலே விளங்காநின்றுள்ளவனைச் சொல்லீர்; விலக்ஷணமான அம்ருதமுமாய், பெறுகைக்கரிய மோக்ஷஸுகமுமாய், தாமரைப் பூவினுடைய பரிமளம்போலே போக்யமுமாய், புருஷோத்தமனுமாயிருக்குமவன்" என்கிறார் — "சொல்லீர்" இத்யாதியால். 9.

ஓ—தால், அத்தையே தனக்கு வடிவாகக்கொள்ளும். அவ்விருப்பிலே அநாஶ்ரிதர்க்கு அருகு வரவொண்ணாதபடியிருக்கும். இப்படியிருக்கிற எம்பெருமான் என்னோடே ஸம்ஶ்லேஷித்தபடி பேசுவோமென்றால் மிறுக்குடைத்து. 10.

ப— 10. அவ:— அநந்தரம், அவன் ஸ்வபாவத்தைச் சொல்லுகை மிகவும் அரிது என்கிறார்.

ஆண்—ஆணும், **அல்லன்**—அன்றியே, **பெண்**—பெண்ணும், **அல்லன்**—அன்றியே, **அல்லா** — ப்ரயோஜநவத்தல்லாத, **அலியும்** — அலியும், **அல்லன்** — அன்றியே, **காணலும்**—(அவற்றைக் காணும் ப்ரமாணத்தால்) காணவும், **ஆகான்**—ஒண்ணாதே, **உளனல்லன்**—(ப்ரதிகூலர்க்கு) உளனன்றியே, **இல்லையல்லன்**—(அநுகூலர்க்கு) இலனன்றியே, **பேணும்**—(ஆஶ்ரிதராய்) ஆதரித்த, **கால்**—காலத்தில், **பேணும்**—(அவர்கள்) ஆதரித்த, **உருவாகும்**—வடிவையுடையனாய், **அல்லனுமாய்**—(ஆதரமில்லாதவளவில் அப்படி) அல்லனாயிருக்கும், **எம்பெம்மானை** — என் ஸ்வாமியை, **கூறுதல்** — (இப்ரகாரம் அவன் காட்டக்கண்ட நான்) கூறுமிடத்து, **பெரிது**—மிகவும், **கோணை உடைத்து**—மிறுக்குடைத்து.

கோணை - மிறுக்கு. ஸர்வவிஸஜாதீயனாகையாலே, “ஏவம்விதன்” என்று சொல்ல அரிது என்று கருத்து. 10.

இ— அவ:— பத்தாம் பாட்டில் — அவனுடைய வைலக்ஷண்யத்தைப் பேசிலும், அவன் என்னோடு கலந்தபடியைச் சொல்லமுடியாது என்கிறார்.

வ்யா:— (**ஆணல்லன் இத்யாதி**) ஸ்த்ரீபுந்நபும்ஸகாதி ஸர்வவஸ்து விலக்ஷணன். ஸ்த்ரீநபும்ஸகங்களைச் சொல்லிற்று - அவ்வோபாதி புருஷஸாம்யம் என்கைக்காக. (**அல்லா அலி**) நிர்விநியோகம் என்னுதல், உக்தங்களல்லாத என்னுதல். ஆக, ஸஜாதீய விஸஜாதீய நிஷேதம் பண்ணினபடி. பட்டரை கோஷ்டியிலே ஒரு தமிழன் “ஆனால் அவ்வஸ்து ஶூந்யமோ?” என்ன, “இயல் அறியவில்லையோ? ‘அல்லன்’ என்ற ஶப்தந்தானே புருஷோத்தமன் என்று காட்டாநின்றது” என்றார். (**காணலும் ஆகான்**) அவற்றைக் காணும் சக்ஷுராதிகளால் காணப்படான். ஏகப்ரமாணகம்யத்வ ஸாம்யமுமில்லை. (**உளனல்லன் இல்லையல்லன்**) அநாஶ்ரிதர்க்கு துர்லபன்; ஆஶ்ரிதர்க்கு ஸுலபன். அத்தை உபபாதிக்கிறது மேல்—(**பேணுங்கால்**) தேவகி முதலானார் தன்னை ஆஶ்ரயித்தால். (**பேணும் உருவாகும்**) அவர்கள் உகந்தபடியே பிள்ளையாய்ப் பிறக்கும். (**அல்லனுமாம்**) பிறந்தவிடந்தன்னிலே விமுகராயிருப்பார்க்குக் கிட்ட வொண்ணாதபடியிருக்கும். (**கோணை பெரிதுடைத்து எம்பெம்மானைக் கூறுதலே**) ஸர்வேஶ்வரன் என்னை அநுபவிப்பித்தபடி, என்னால் பாசுரமிட்டுச் சொல்லப் புகில் மிகவும் மிறுக்குடைத்து. 10.

ஈ— அவ:— பத்தாம் பாட்டு. a என்னோடு கலந்த எம்பெருமான்படி பேசப் a2 பெரிது மிறுக்குடைத்து என்கிறார்.

வ்யா:— (ஆணல்லன் இத்யாதி3) நாட்டில் காண்கிற ஆண்களின்படியல்லன்; அப்படியே ஸ்த்ரீகளின்படியுமல்லன்; b உபயோக3யோக்3யமல்லாத நபும்ஸகபதா3ர்த்த2த்தின்படியுமல்லன். c1.“नैनं वाचा स्त्रियं ब्रुवन्नैनमस्त्रीपुमान् ब्रुवन्। पुमांसं न ब्रुवन्नेनं वदन्वदति कश्चन॥ अ इति ब्रह्म॥” (நைநம் வாசா ஸ்த்ரியம் ப்3ருவந்நைநமஸ்த்ரீபுமாந் ப்3ருவந்। புமாம்ஸம் ந ப்3ருவந்நைநம் வத3ந் வத3தி கஶ்சந॥ அ இதி ப்3ரஹ்ம॥) ஆரணத்தில் d இரண்டாமோத்து. [2. “स वै न देवासुरमर्त्यतिर्यङ्न स्त्री न षण्डो न पुमान्न जन्तुः। नायं गुणः कर्म न सन्न चासन्निषेधशेषो जयतादशेषः॥” (ஸ வை ந தே3வாஸுரமர்த்யதிர்யங்ந ஸ்த்ரீ ந

அ— பத்தாம் பாட்டு. (ஆணல்லன் இத்யாதி3) a “எம்பெம்மானைக் கூறுதல்-கோணை பெரிதுடைத்து” என்ற பத3ங்களைக் கடாக்ஷித்து அவதாரிகை (என்னோடு கலந்த இத்யாதி3) a2 (பெரிது மிறுக்குடைத்து) ப3ஹு3நிர்ப3ந்த4வத். b அல்லா அலி - (உபயோக3யோக்3யமல்லாத நபும்ஸகபதா3ர்த்த2ம்) இவ்விடத்திலே - 3. “குலடாஷண்ட3பதிதவைரிப்4ய: காகணீமபி। / த3த்3யாந்ந ப்ரதிக்3ருஹ்ணீயாத்3ஆபத்3யபி கதா3சந॥” என்றது அநுஸந்தே4யம். c “ஆணல்லன்” இத்யாதி3க்கு ப்ரமாணம் (நைநம் இத்யாதி3) ப்3ருவந் - பரமாத்மாநம் வத3ந் புருஷ:, வாசா வாகி3ந்த்3ரியேண, ஏநம் - பரமாத்மாநம், ஸ்த்ரியம் - ஸ்த்ரீத்வேந, ந வத3தி. ப்3ருவந்-புருஷ: ஏநம் வாசா, அஸ்த்ரீபுமாந்-அஸ்த்ரீபுமாம்ஸம்; த்3விதீயாவிப4க்த்யப்4ராவஶ்சா2ந்த3ஸ:; ஸ்த்ரீபும்வ்யதிரிக்த நபும்ஸகத்வேநாபி ந வத3தி. ப்3ருவந் வாசா ஏநம் புமாம்ஸம் ச ந வத3தி. 4. “யதோ வாசோ நிவர்த்தந்தே” இதி ப்ரகாரேண யாவத்ஸ்வரூபம் யாவத்3விபூ4தி கோऽபி வக்தும் ந ஶக்நோதி இத்யர்த்த2:. இயம் ஶ்ருதி: ருசி ஆரணே த்3விதீய ப்ரஶ்நே த்3விதீயாநுவாகே. 2. “ஸ வை ந தே3வாஸுரமர்த்யதிர்யங்ந ஸ்த்ரீ ந ஷண்டோ3 ந புமாந் ந ஜந்து:।

ஜீ— பத்தாம் பாட்டு. (ஆணல்லன் இத்யாதி3) a “எம்பெம்மானைக் கூறுதல்-கோணை பெரிதுடைத்து” என்ற பத3ங்களைக் கடாக்ஷித்து அவதாரிகை (என்னோடு கலந்த இத்யாதி3) a2 (பெரிது மிறுக்குடைத்து) மிகவும் வருத்தமுடையது. b அல்லா அலி-உபயோக3யோக்3யமல்லாத நபும்ஸகபதா3ர்த்த2ம். இவ்விடத்திலே. 3. “குலடாஷண்ட3பதிதவைரிப்4ய: காகணீமபி। / த3த்3யாந்ந ப்ரதிக்3ருஹ்ணீயாத்3ஆபத்3யபி கதா3சந॥” என்றது அநுஸந்தே4யம். c “ஆணல்லன்” இத்யாதி3க்கு ப்ரமாணம் (நைநம் இத்யாதி3) ப்3ருவந் கஶ்சந நா - பரமாத்மாநம் வத3ந் கஶ்சந புருஷ:; ஏநம் - பரமாத்மாநம், வாசா ஸ்த்ரியம் ந வத3தி-ஸ்த்ரீத்வேந ந வத3தி, ப்3ருவந் கஶ்சந புருஷ: ஏநம், அஸ்த்ரீபுமாந்-அஸ்த்ரீபுமாம்ஸம்; த்3விதீயாவிப4க்த்யப4ாவஶ்சா2ந்த3ஸ:. ஸ்த்ரீபும்வ்யதிரிக்த நபும்ஸகத்வேநாபி ந வத3தி; ப்3ருவந் கஶ்சந புருஷ ஏநம் புமாம்ஸம் ந வத3தி; ஏவம்பூ4த: அகாரவாச்யம் ப்3ரஹ்ம இத்யர்த்த2:. அதி4கபத3ப்ரயோக3ஶ்சா2ந்த3ஸ:. இந்த ஶ்ருதி, ருக்கினுடைய ஆரணத்தில் இரண்டாம் ப்ரஶ்நத்திலே. 2. “ஸ வை ந தே3வாஸுரமர்த்யதிர்யங்ந ஸ்த்ரீ ந ஷண்டோ3 ந புமாந் ந ஜந்து:” இதி ஶ்ரீபா4க3வதே. e (ஸந்நியமோ

ப்ர— c 1. (பத்தாம் பாட்டு) (ஆணல்லன் இத்யாதி3) ऋगारणे द्वितीयप्रश्ने द्वितीयेऽनुवाके-“नैनं वाचा स्त्रियं ब्रुवन् नैनमस्त्रीपुमान् ब्रुवन्। पुमांसं न ब्रुवन्नेनं वदन् वदति कश्चन॥ अ इति ब्रह्म”

/ “த3த்3தா3மபி க்3ருஹ்ணீயாந்நாபத்3யபி கதா3சந” என்று சில பிரதிகளில் பாட2ம்.

ஈ—ஷண்டோ₂ ந புமாந்ந ஜந்து:। நாயம் கு₃ண: கர்ம ந ஸந்ந சாஸந்நிஷேத₄ஶேஷோ ஜயதாத₃ஶேஷ: ||) என்று] / இப்படி ப₄ட்டர் அருளிச்செய்தவாறே, ஒரு தமிழன், "ஜீயா! நாட்டில் காண்கிற மூன்றின் படியுமல்லனாகில், சொல்லிற்றாகிற வஸ்து e ஶூந்யமோ பின்னை" என்றுகேட்க, ப₄ட்டரும், "பிள்ளை f இயலறிவுக்குப் போந்திருந்ததில்லையீ! g 'ஆணல்லன் பெண்ணல்லள் அல்லாவலியுமல்லது' என்றதில்லையே; h 'அல்லன், அல்லன்' என்கையாலே-'புருஷோத்தமன' என்று h₁ ஶப்₃த₃ந்தானே தோற்றுவிக்கிறதில்லையோ?" என்று அருளிச்செய்தார். i "ஆணல்லன், பெண்ணல்லன்" என்கிற இத்தால் - ஸஜாதீயவிஜாதீய நிஷேத₄ம் பண்ணினபடி.

அ—நாயம் கு₃ண: கர்ம ந ஸந்ந சாஸந்நிஷேத₄ஶேஷோ ஜயதாத₃ஶேஷ: ||" இதி ஸ்ரீ பா₄க₃வதே, யத்₃வா, கஶ்சந வத₃ந்-கஶ்சந வக்தா, ஏநம் ஸ்த்ரியம் ப்₃ருவந் ந வத₃தி-ஏநம் பரமாத்மாநம், வாசா "இயம் ஸ்த்ரீ" இதி ப்₃ருவந் ந வத₃தி. தஸ்யாஸ்த்ரீத்வாத் ஏநம் அஸ்த்ரீபுமாந் ப்₃ருவந் ந வத₃தி. த்₃விதீயாயா லுக். ஏநம் புமாம்ஸம் ப்₃ருவந் ந வத₃தி. (அ இதி ப்₃ரஹ்ம) இப்படியிருக்கிறவன் அகாரவாச்யமான ப்₃ரஹ்மம் என்றபடி. d இரண்டாமோத்து - த்₃விதீய ப்ரஶ்நம். e (ஶூந்யமோ இதி) யாவத்₃விஶேஷாதிரிக்தம் ந ஸாமாந்யம் இதி பா₄வ:. f இயலறிவுக்கு - ஶப்₃த₃ஜ்ஞாநத்துக்கு. அதாவது - அர்த₂ஜ்ஞாநத்துக்குப் போராதேயாகிலும், ஶப்₃த₃ ஜ்ஞாநத்துக்கும் போந்ததில்லையோ? என்கை. g A "குற்றிகொலோ மகன்கொலோ? குற்றியல்லது; உங்களாண்கொலோ பெண்ணோதான்?" இத்யாதி₃ த்₃ராவிட₃ஶாஸ்த்ரோதா₃ஹரணம் ஹ்ருதி₃ நித₄ய தத₃நுகு₃ண்யேநாஹ (ஆணல்லன் பெண்ணல்லள் அல்லாவலியுமல்லது என்றதில்லையே இதி) குற்றி - ஸ்தா₂ணு:. h8 'னஃகான் ஒற்றே ஆடூஉ அறிசொல்' இதி-புல்லிங்கை₃கவசந ப்ரத்யயோ னகார இதி ந ஜாநாஸீத்யபி₄ப்ராயேணாஹ (அல்லனல்லன் என்கையாலே இதி) h₁ (ஶப்₃த₃ந்தானே தோற்றுவிக்கிறதில்லையோ) ஶ்ருதியில் "ஏநம்" என்ற நிர்தே₃ஶத்தைக் கடாக்ஷித்திறே "அல்லன், அல்லன்" என்றது. i "ஆணல்லன்" என்றால் போராதோ, "பெண்ணல்லன்" என்கிறதென்? என்ன (ஆணல்லன் பெண்ணல்லன் என்கிற இத்யாதி₃) "அல்லாவலியுமல்லன்" என்றதுவும் த்₃ருஷ்டாந்தார்த₂மாகவே கண்டுகொள்வது.

ஜீ-இதி) யாவத்₃விஶேஷாதிரிக்தம் ந ஸாமாந்யம் இதி பா₄வ:. f இயலறிவுக்கு-ஶப்₃த₃ஜ்ஞாநத்துக்கு. அதாவது - அர்த₂ஜ்ஞாநாபா₄வமேயன்றிக்கே, இயலறிவுக்கும் போந்திருந்ததில்லையீ என்றபடி. h (ஶப்₃த₃ந்தானே தோற்றுவிக்கிறதில்லையோ இதி) ஶ்ருதியில் "ஏநம்" என்ற நிர்தே₃ஶத்தைக் கடாக்ஷித்திறே "அல்லன், அல்லன்" என்றது என்றபடி. "அல்லாவலியுமல்லன்" என்றதுவும் த்₃ருஷ்டாந்தார்த₂மாகவே கண்டுகொள்வது.

/ [] இவ்வடைப்பிலுள்ள பா₄க₃வத [8-3-24] ஶ்லோகம் சில ஸ்ரீகோஶங்களிலில்லை, ப்ரமாணத் திரட்டுமில்லை.

g இவ்வாக்யம் தொல்காப்பியம்-சொல்லதிகாரம்-கிளவியாக்கம் 25-வது சூத்திரத்தின் சேனாவரையர் உரைக்குப் பொருந்தும். A முற்கூறிய சூத்திரத்தின் உரையொன்றில் எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ள உதாரணமாயிருக்கவேண்டும். இந்த சூத்திரத்தையும், உதாரணத்தையுங்கொண்டு பார்க்கும்போது "குற்றிகொலோ மகன்கொலோ" (ஸ்தா₂ணுர்வா புருஷோ வா-தூணோ மனிதவுருவோ) என்று ஐயுற்று. 'அவ்வுரு குற்றியல்ல' என்று துணிந்தவிடத்து, "மகன் குற்றியல்லது" என்று வழங்கவேண்டுமேயொழிய, "மகன் குற்றியல்லன்(ள்)" என வழங்கலாகாது. இதுபோலவே மற்ற துணிவுகளிலும் கொள்க. இதன்படி இங்கு "ஆணல்லன் பெண்ணல்லள் அல்லா அலியுமல்லது" என்றிருக்கவேண்டும். அப்படியில்லாமல் இங்கு "பெண்ணல்லன், அலியல்லன்" என்றே வழங்குகையால், இங்கு துணிந்தபொருள் உலகிற்காணும் ஆண், பெண், அலிகளைக் காட்டிலும் மிகவும் வேறுபட்ட புருஷோத்தமன் என உணர்த்தப்படுகிறது என்று கருத்து.

8 தொல்காப்பியம்-சொல்லதிகாரம்-கிளவியாக்கம்-5.

ஈ— j (காணலும் ஆகான்) ஆண், பெண், அலி என்கிற இவற்றைக் காணும் ப்ரமாணங்களால் காணப்படாதான். k இத்தால்-ஏகப்ரமாண கோசரத்வ ஸாம்யமுமில்லை என்கை. (உளனல்லன்) அநாச்ரிதர்க்கு. (இல்லையல்லன்) ஆச்ரிதர்க்கு. அத்தை உபபாதிக்கிறது மேல்—l பேணுங்கால் பேணும் உருவாகும்) m "நீ எங்களுக்குப் புத்ரனாய் வந்து பிறக்கவேணும்" என்று சிலர் இரந்தால், அப்படியே வந்து பிறந்து, n1. "सफलं देवि सञ्जातं जातोऽहं यत्तवोदरात्' (ஸபலம் தேவி ஸஞ்ஜாதம் ஜாதோऽஹம் யத் தவோதராத்) என்று நிற்கும். o அன்றியே பேணுங்கால் - தன்னை அர்த்திக்குங் காட்டில், பேணும் உருவாகும் - தன்னைப் o₁ பேணி மறைக்கவேண்டும்படி வந்து அவதரிக்கும் என்றுமாம். (அல்லனுமாம்) இப்படி தாழநிற்கச்செய்தே ஶிஶுபாலாதிகளுக்குக் கிட்ட அரிதாம்படியிருக்கும். (p கோணை q பெரிது இத்யாதி) இவ்வோ நிலைகளை எனக்கு அறிவித்த ஸர்வேஶ்வரன்படிகளைப் பேசவென்றால், r சால s மிறுக்குடைத்து. 10.

அ— j (காணலும் ஆகான்) 2. "न चक्षुषा गृह्यते नापि वाचा". (இத்தால் பலிதம் (இத்தால் இத்யாதி) ஐந்த்ரியிகப்ரத்யக்ஷகோசரனன்று என்றபடி. l பேணுங்கால்-ஆசைப்பட்டால் என்றபடி; பேணும் உருவாகும் - ஆச்ரிதர் ஆசைப்பட்ட உருவாகும். m.n இத்தை அருளிச்செய்கிறார் (நீ எங்களுக்கு இத்யாதி) l,o பேணுதல்-பரிவாய், மங்களாஶாஸநயோக்யவிக்ரஹவாந் அவதாதீத்யபிப்ராயேணாஹ (அன்றியே இத்யாதி) o₁ பேணி மறைக்க - பரிந்து ஆச்சாதிக்க. p,s கோணை-(மிறுக்கு); அதாவது-ப்ரயாஸம். q,r பெரிது-(சால). "ஆணல்லன் இத்யாரப்ய, அல்லனுமாம்; இப்படியிருக்கிற எம்பெம்மானைக் கூறுதல் - பெரிது-கோணையுடைத்து" இத்யந்வய: 10.

ஜீ— k பலிதம் (இத்தால் இத்யாதி) ஐந்த்ரியிகப்ரத்யக்ஷகோசரனன்று என்றபடி. l,m,n பேணுங்கால் - ஆசைப்பட்டால்; பேணும் உருவாகும் - ஆச்ரிதர் ஆசைப்பட்ட வடிவோடே அவதரிக்கும் என்று ப்ரதமார்த்தம். l,o பேணுதல் - பரிவாய், மங்களாஶாஸநம் பண்ணவேண்டும்படியான விக்ரஹத்தையுடையவனாய் அவதரிக்கும் என்று த்விதீயார்த்தம். n (ஸபலம் தேவி இதி) இதம் பஞ்சமேऽம்ஶே த்ருதீயே தேவகீம் ப்ரதி க்ருஷ்ண:. 1. "ஸ்துதோऽஹம் யத் த்வயா பூர்வம் புத்ரார்த்திந்யா தததத்ய தே" இதி பூர்வார்த்தம். o₁ பேணி-பரிந்து. p,s கோணை-(மிறுக்கு); ப்ரயாஸம் என்றபடி. q,r பெரிது - (சால); மிகவும் என்றபடி. "ஆணல்லன் இத்யாரப்ய, எம்பெம்மானைக் கூறுதல் - பெரிது - கோணையுடைத்து" என்று அந்வயம். 10.

ப்ர— n1. (பேணும் உருவாகும்) पञ्चमांशे तृतीये अवतारानन्तरे देवकीं प्रति कृष्णः— "स्तुतोऽहं यत्त्वया पूर्वं पुत्रार्थिन्या तदद्य ते। सफलं देवि सञ्जातं जातोऽहं यत्तवोदरात् ॥ १४ ॥"

ஆதே— பத்தாம் பாட்டு. "ஸ்த்ரீபுந்நபும்ஸக பேதபிந்நமான லௌகிக பதார்த்தங்களின்படியன்றிக்கே புருஷோத்தமனாய், லௌகிகப்ரமாணங்களாலே காண்கைக்கும் அரியனாய், அநாச்ரிதர்க்கு உளனல்லனாய்; ஆச்ரிதர்களுக்கு இல்லையல்லனாய், ப்ரார்த்தித்த காலத்திலே ப்ரார்த்தநீயமான திருமேனியோடே அவதரிக்குமவனாய், இந்நிலையிலே கம்ஸாதிகளுக்கும் கிட்ட அரியனாயிருக்கிற எம்பெருமானை இன்னபடி என்று சொல்லுகை பெரிய ப்ரயாஸத்தையுடைத்தானது" என்கிறார்—"ஆணல்லன்" இத்யாதியால். 10.

11. கூறுதலொன் றாராக் குடக்கூத்த வம்மானை
கூறுதலே மேவிக் குருகூர்ச் சடகோபன்
கூறினவந் தாதியோ ராயிரத்து ளிப்பத்தும்
கூறுதல்வல் லாருளரேல் கூடுவர்வை குந்தமே.

ஆழ்வார் திருவடிகளே ஶரணம்.

ஆ— 11. வ்யா:— (கூறுதல்) காலதத்வமெல்லாம் சொன்னாலும் ஆராத கு₃ண சேஷ்டிதங்களையுடையனை எம்பெருமானைச் சொன்ன இத்திருவாய்மொழியைச் சொல்ல வல்லார், திருநாட்டிலே போய் எம்பெருமானை அநுப₄விக்கப்பெறுவார் என்கிறார். 11.

திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளான் திருவடிகளே ஶரணம்.

ஒ— அவ:— நிக₃மத்தில் — இப்பத்தை அப்₄யஸிப்பார், இதில் சொன்னபடியே பரிபூர்ணமாக எம்பெருமானைத் திருநாட்டிலே என்றும் அநுப₄விக்கப்பெறுவர் என்கிறார்.

வ்யா:— (கூறுதல் என்று தொடங்கி) தன்னுடைய ஓரோ சேஷ்டிதமே காலதத்வமெல்லாம் கூடினாலும் பேசவொண்ணாதிருக்கிறவனை ஸர்வகு₃ணசேஷ்டிதாதி₃களோடும் பரிபூர்ணனானபடியே பேசுகையிலே துணிந்து. 11.

நஞ்சீயர் திருவடிகளே ஶரணம்.

ப— அவ:— அநந்தரம், இத்திருவாய்மொழிக்குப் ப₂லமாகப் பரமபத₃ப்ராப்தியை அருளிச்செய்கிறார்.

ஒன்று—ஒரு கு₃ணத்தை, கூறுதல்—சொல்லிலும், ஆரா—சொல்லிமுடிய வொண்ணாத, குடக்கூத்த—குடக்கூத்து முதலான ஸ்ரீலாதி₃கு₃ணங்களையுடைய, அம்மானை—ஸ்வாமியை, கூறுதல்—(உள்ளபடியே) சொல்லுவதாக, மேவி—உத்₃யோகி₃த்து, குருகூர்ச்சடகோபன்—(அவனாலே லப்₃த₄ஜ்ஞாந ப்ரேமரான) ஆழ்வார், கூறின—அருளிச்செய்த, அந்தாதி — அந்தாதி₃யாகையாலே அடைவு குலைக்க வொண்ணாத, ஓர் — அத்₃விதீயமான, ஆயிரத்துள் — ஆயிரத்தில், இப்பத்தும்— இப்பத்தையும், கூறுதல்—சொல்ல, வல்லார்—வல்லார், உளரேல்—உண்டாகில், வைகுந்தம்—பரமபத₃த்தை, கூடுவர்—கூடுவர். இது கலிவிருத்தம். 11.

வாதி₃கேஸரி அழகியமணவாளச் சீயர் திருவடிகளே ஶரணம்.

இ— அவ:— நிக₃மத்தில் — இப்பத்தையும் அப்₄யஸிப்பார் இதில் சொன்ன பூர்ணாநுப₄வத்தைப் பரமபத₃த்திலே அநுப₄விக்கப்பெறுவர் என்கிறார்.

வ்யா:— (கூறுதல் ஒன்று ஆரா) ஆநந்த₃வல்லியில் சொல்லுகிறபடியே, ஓரோ கு₃ணங்களைப் பேசப்புக்கால், பேசித்தலைக்கட்டவொண்ணாதாயிற்று. (குடக்கூத்த அம்மானை) குடக்கூத்தாடின நீர்மையொன்றையும் பேசப்புக்கால், பேசித்

இ— தலைக்கட்டவொண்ணாது. (**அம்மானை**) குடக்கூத்தாலே என்னை அநந்யார்ஹனாக்கினவனை. (**கூறுதலே மேவி**) வேத₃ங்கள் "பேச நிலமன்று" என்று மீண்ட விஷயத்தைத் தாம் உள்ளபடியே பேசுவாராகக் கோலி. (**குருகூர்ச்சடகோபன் கூறின**) கோலினபடியே * மயர்வற மதிநலமருளப்பெற்றவராகையாலே கூறினார். (**அந்தாதி**) சிலரால் பே₄தி₃க்கவொண்ணாதபடி அந்தாதி₃யாகச்சொன்ன. (**கூறுதல் வல்லாருளரேல்**) இவருடைய பா₄வவ்ருத்தியொழிய இப்பாசுரமே அமையும். (**கூடுவர் வைகுந்தமே**) இவருடைய அநுப₄வத்தைப் பரமபத₃த்திலே அநுப₄விக்கப் பெறுவர்.

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே ஶரணம்.

ஈ— அவ:— a நிக₃மத்தில்—a₁ இத்திருவாய்மொழியை அப்₄யஸிக்கவல்லார் உண்டாகில், அவர்கள் பரமபத₃த்திலே போய் நித்யாநுப₄வம் பண்ணப்பெறுவர் என்கிறார்.

வ்யா:—(b கூறுதல் இத்யாதி₃) c தன்படிகளைப் பேசப்புக்கால், c₁ ஆநந்த₃வல்லியில் சொல்லுகிறபடியே பேசித் தலைக்கட்டவொண்ணாதிருக்கிறவனை. பேசவொண்ணாதொழிகிறது d பரத்வமல்ல; d₁ குடக்கூத்தாடின செயலொன்றுமாயிற்று. (அம்மானை) குடக்கூத்தாலே என்னை அநந்யார்ஹமாக்கினவனை. e 1. "विष्णोर्जिष्णोर्वसुदेवात्मजस्य" (விஷ்ணோர்ஜிஷ்ணோர்வஸுதே₃வாத்மஜஸ்ய).

அ— நிக₃மம். (கூறுதல் இத்யாதி₃) a "கூறுதல் வல்லாருளரேல் கூடுவர் வைகுந்தம்" என்ற பத₃ங்களைக் கடாக்ஷித்து அவதாரிகை (நிக₃மத்தில் இத்யாதி₃).

b, c ஒன்று கூறுதலாரா-ஒரு கு₃ணத்தைச் சொல்லிலும் சொல்லி முடியவொண்ணாதென்னும் ஶப்₃தா₃ர்த்த₂மும் விவக்ஷித்து, அத்தால் ப₂லிதத்தை அருளிச்செய்கிறார் (தன்படிகளை இத்யாதி₃) c₁ (ஆநந்த₃வல்லியில் சொல்லுகிறபடியே) என்றது - 2. "யதோ வாச:" இத்யாதி₃யைப்பற்ற. d "அநேகம் ப்ரகாரங்களைப் பேசவொண்ணாது" என்று ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணி, "குடக்கூத்தாடின இச்செயலொன்றும் பேசவொண்ணாது" என்கை வ்யாஹதமன்றோ? என்னில்; பரனான தன்படிகள் என்னாதே, ஸாமாந்யேந "தன்படிகள்" என்கையாலே (பரத்வமல்ல குடக்கூத்தாடின

ஜீ— நிக₃மம். (கூறுதல் இத்யாதி₃) a₁ "கூறுதல் வல்லாருளரேல் கூடுவர் வைகுந்தம்" என்ற பத₃ங்களைக் கடாக்ஷித்து அவதாரிகை (இத்திருவாய்மொழியை இத்யாதி₃).

b, c ஒன்று கூறுதலாரா - ஒரு கு₃ணத்தையும் சொல்லி முடியவொண்ணாதவனை இதி ஶப்₃தா₃ர்த்த₂ம் விவக்ஷித்து. அத்தால் ப₂லிதமாஹ (தன்படிகளை இத்யாதி₃) c₁ (ஆநந்த₃வல்லியில் சொல்லுகிறபடியே) என்றது - 2. "யதோ வாச:" இத்யாதி₃யைப்பற்ற. d₁ (குடக்கூத்தாடின

ப்ர— e 1. (**நிக₃மம்**) (**கூறுதல் ஒன்றாரா**) महाभारते कर्णपर्वणि (८०) कर्णः — "वर्षायुतैर्यस्य गुणा न शक्या वक्तुं समेतैरपि सर्वलोकैः। महात्मनश्शङ्खचक्रासिपाणेर्विष्णोर्जिष्णोर्वसुदेवात्मजस्य ॥ ५६ ॥"

மணவாள மாமுனிகள் திருவடிகளே ஶரணம்.

ஈ— (f கூறுதலே மேவி) g "பேச நிலமன்று" என்று வேத$_3$ங்கள் மீண்ட விஷயம் என்று, தாமும் "பேசவொண்ணாது" என்று கைவாங்காதே, g$_1$ அழகிதாகப் பேசக் கடவோமென்று அத்$_4$யவஸித்தார் h "நான் சொல்லுவதென் ? சொல்லீரே" (8) என்ன, திரியவும் "சொல்லீர் என்னம்மானை" (9) என்று தொடங்குமவரிறே. அத்$_4$யவஸித்தவித்தனையோ, கூறிற்றுமுண்டோ ? என்னில் ; குருகூர்ச்சடகோப னன்றோ, கூறச்சொல்லவேணுமோ ? i *மயர்வறமதிநலமருளப்பெற்றவர்க்குப் பேசத் தட்டுண்டோ ?

அ—செயலொன்றும்) என்னலாமிறே. d$_2$ (குடக்கூத்தாடின செயலொன்றும்) என்றது-குடக்கூத்தாடினது தொடக்கமான ஓர் அவதாரத்தில் செயல்கள் என்றபடி. ஆகையாலேயிறே, "குடக்கூத்து முதலான ஶீலாதி$_3$கு$_3$ணங்களையுடைய ஸ்வாமி" (ப 346) என்று உரையிலே அருளிச் செய்தது. e க்ருஷ்ணாவதாரத்தில் ஶீலாதி$_3$கள் பேசவொண்ணாது என்கைக்கு ப்ரமாணம் (விஷ்ணோ: இத்யாதி$_3$).

f. g$_2$ "கூறுதலே மேவி" என்ற ஏவகாரார்த்த$_2$ம் (அழகிதாகப் பேசக்கடவோம் என்று அத்$_4$ய வஸிந்தார்) என்று. இவ்விடத்திலே ப்ரஸ்துதம்—"புண்ட$_3$ரீகர்" என்றொரு பரமபா$_4$க$_3$வதர், திருமாலையைச் சேர்த்துக்கொண்டு "திருப்பாற்கடலில் நாத$_2$னுக்குச் சாத்தவேணும்" என்று அத்$_4$யவஸித்துக் கடலை இறைக்கத் தொடங்க, இவருடைய அத்$_4$யவஸாயத்தைச் சோதிக்கைக்காக ஸர்வேஶ்வரன் ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவராக எழுந்தருளி, "நீர் கடலிறைக்கிறது எதுக்கு?" என்ன; இவர் வ்ருத்தாந்தத்தைச் சொல்ல, "உம்மாலே கடலை வற்ற இறைத்து, நீர் போய்த் திருப்பாற்கடல் நாத$_2$னுக்குச் சாத்துகிற இது சேர்ந்ததில்லையீ!" என்ன, "உம்மைக் கேட்ட காரியத்துக்கு உத்தரம் சொல்லும், வழியே போகமாட்டீரோ ?" என்ன ; "ஆனால் உமக்கு ஸஹாயமாக நானும் சற்று இறைக்கவோ?" என்ன ; "அதுசெய்யும் வேணுமாகில்" என்ன, அவரும் கூடச் சற்று இறைத்தவளவிலே கடல் வற்றிக்காட்ட, புண்ட$_3$ரீகரும் ஸந்தோஷப்பட்டுக் கூட இறைக்கிறவளவிலே, அந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர் இவரைப்பார்த்து, "எனக்கு த$_2$ாஹமாயிருக்கிறது; அஞ்சாறு ப்ரஸாத$_3$ங்கொண்டு வாரும்; அத்தை ப்ரஸாத$_3$ப்பட்டு இளைப்பாறி இறைக்கிறோம்" என்ன; அப்படியே போய்க்கொண்டுவர, அதுக்கு முன்னே அந்தத் திருமாலையைச் சாத்திக்கொண்டு தரையிலே கண்வளர்ந்தாரிறே ; அவரும் வந்து யதே$_2$ாமநோரத$_2$ம் அநுப$_4$வித்து க்ருதார்த்த$_2$ரானார். h "அழகிதாக" என்றத்தை உபபாதி$_3$க்கிறார் (நான் சொல்லுவதென் என்று தொடங்கி) i குருகூர்ச் சடகோபனானால் கூறச்சொல்ல வேண்டாவோ? என்ன (மயர்வற இத்யாதி$_3$).

j, k "அம்மானை-கூறின அந்தாதி" இதி பத$_3$ஸங்க$_2$திம் ஶ்ருதி$_2$ நித$_4$ாயாஹ (விஷயத்துக்கு அநுருபமாக இதி) k$_2$ (அப்$_4$யஸிக்கவல்லார் உண்டாகில் இதி) 1. "ஸ மஹாத்மா ஸுது$_3$ர்லப$_4$:"

ஜீ—செயலொன்றும்) குடக்கூத்தாடினது முதலான ஓர் அவதாரத்தில் செயல்கள். e அப்படி கு$_3$ணங்களாலே ஜயித்திருக்குமோ ? என்ன (விஷ்ணோ: இத்யாதி$_3$) கர்ணபர்வணி கர்ணவாக்யமித$_3$ம்; பூர்வமேவ லிகி$_2$தம்—"நலமுடையவன்" [முதல்பத்து-பக்கம் 227] இத்யத்ர.

f, g "கூறுதலே" என்ற ஏவகாரார்த்த$_2$ம் (பேசநிலம் இத்யாதி$_3$) h அப்படி அத்$_4$யவஸித்தாரோ ? என்ன (நான் சொல்லுவது இத்யாதி$_3$) i கூறுகைக்கு ஹேதுவேதென்ன (மயர்வற இத்யாதி$_3$).

ஈ— (j கூறின அந்தாதி) k விஷயத்துக்கு அநுரூபமாகப் பேசித் தலைக்கட்டின அந்தாதி, ஆயிரத்திலும் இப்பத்தையும் k, அப்₄யஸிக்கவல்லார் k₃ உண்டாகில். (l கூடுவர் வைகுந்தமே) A "அடியார்கள் குழாங்களை உடன்கூடுவது என்றுகொலோ?" என்று ஆசைப்பட்டுப் பெறுதே mB ஆடியாடியாய் வ்யஸநப்படாதே, இப்பாசுரமாத்ரத்தைச் சொல்லவே, நான் ப்ரார்த்தி₂த்துப் பெற்ற பேறு பெறுவர்கள். n பித்ருத₄நம் கிடந்தால் புத்ரன் n₂ அழித்து n₃ ஜீவிக்குமத்தனையிறே. o ஆழ்வார் பட்ட வ்யஸநம் படவேண்டா; இது கற்றார்க்கு இவர் பேற்றிலே அந்வயம்.

முதற்பாட்டில், இவர் ஆசைப்பட்டபடியே A அடியார்கள் குழாங்களோடே வந்து கலந்தபடி சொன்னார்; இரண்டாம் பாட்டில் "தம்மோடே கலந்தபின்பு அவன் திருமேனியும் தி₃வ்யாவயவங்களும் தி₃வ்யாயுத₄ங்களும் p நிறம்பெற்றது" என்றார்; மூன்றாம் பாட்டில், "தம்மோடே கலந்து தன் ஸத்தைபெறுதல், இல்லையாகில் இல்லையாம்படியாய் வந்து கலந்தான்" என்றார்; நாலாம் பாட்டில், கீழ் இவனுக்கு த்₃ருஷ்டாந்தமாகச் சொன்னவை q நேர் நில்லாமையாலே, அவற்றை r ஶிக்ஷித்துச் சேர்த்து அநுப₄வித்தார்; அஞ்சாம் பாட்டில், அதுதானும் உபமாநமாக நேர் நில்லாமையாலே, அவற்றைக் கழித்து உபமேயந்தன்னையே அநுப₄வித்தார்; ஆறும் பாட்டில், "இப்படி விலக்ஷணனானவன், முக்தன் தன்னை அநுப₄விக்குமாபோலே தான் என்னை

அ—இதி பூ₄ர்வ:. l,m "வைகுந்தமே-கூடுவர்" இத்யவதா₄ரணஸ்ய பா₄வமாஹ (ஆடியாடியாய் வ்யஸநப்படாதே இதி) n இவருக்குள்ள ஆற்றாமை இவர்களுக்கு இன்றிக்கேயிருக்க, இப்பேறு வரும்படி எங்ஙனேயென்ன (பித்ருத₄நம் இத்யாதி₃) பிதாவுக்கேயிறே த₄நார்ஜநத்தில் ப்ரயாஸம்; புத்ரனுக்கு அதில்லையிறே; அப்படிபோலே என்று கருத்து. n₂ அழித்து-செலவுசெய்து. o (ஆழ்வார்பட்ட வ்யஸநம் இதி) அஸ்மாத் பூர்வம் "அப்படியே" இதி த்₃ரஷ்டவ்யம்.

p நிறம்-ஔஜ்ஜ்வல்யம். q நேர்நில்லாமை - ஸாக்ஷாது₃பமாநமாயிராமை. r ஶிக்ஷித்துச் சேர்த்து - விஶேஷணயுக்தமாக ஸங்க₃தமாக்கி. s துணைதேடிக்கொண்டு - ஸஹாயமார்க்க₃ணம் க்ருத்வா. t இம்மஹாகு₃ணம்-ஸௌஶீல்யம். u சால மிறுக்குடைத்து-அதீவ ப்ரயாஸவத். 11.

ஆத்தான் ஜீயர் திருவடிகளே ஶரணம்.

ஜீ— l,k "அம்மானை-கூறின அந்தாதி" இதி பத₃ஸங்க₃திம் ஹ்ருதி₃ நித₄யாஹ (விஷயத்துக்கு இத்யாதி₃) k₃ (உண்டாகில் இதி) l₁ "ஸ மஹாத்மா ஸுது₃ர்லப₄:" இதி பா₄வ:. l,m "வைகுந்தமே-கூடுவர்" இத்யவதா₄ரணார்த்த₂ம் (ஆடியாடியாய் இத்யாதி₃) n இவரைப்போலே ஆற்றாமை இன்றிக்கேயிருக்கப் பெறக்கூடுமோ? என்ன (பித்ருத₄நம் இத்யாதி₃) n₂ அழித்து-செலவுசெய்து. n₃ (ஜீவிக்குமத்தனையிறே) "அப்படியே" என்று கூட்டுவது.

p நிறம் - ஔஜ்ஜ்வல்யம். q நேர்நில்லாமை - ஸாக்ஷாது₃பமாநமாயிராமை. r ஶிக்ஷித்துச் சேர்த்து - விஶேஷணயுக்தமாக ஸங்க₃தமாக்கி. t இம்மஹாகு₃ணம்-ஸௌஶீல்யம். u சால மிறுக்குடைத்து-அதீவ ப்ரயாஸவத். "கூறுதல்"-சொல்லுதல். "கூறுதலே மேவி"-சொல்லுவதாகவே அத்₄யவஸித்து. "கூறுதல் வல்லார்" - சொல்லவல்லார். க்ரமேணாந்வய:. 11.

ராமாநுஜ ஜீயர் திருவடிகளே ஶரணம்.

A 2.3.10. B 2-4.

ரீ—அநுப₄வித்தான்" என்றார்; ஏழாம் பாட்டில், "தமக்காக ராமக்ருஷ்ணாத்₃யவதாரங்களைப் பண்ணினான்" என்றார்; எட்டாம் பாட்டில், "அவனை என்றால் பேசமுடியாது" என்றார்; ஒன்பதாம் பாட்டில், ₈ துணைதேடிக்கொண்டு, திரியவும் பேசுகையிலே உபக்ரமித்தார்; பத்தாம் பாட்டில், "'இப்படிகளால் என்னோடே கலந்த ₜ இம்மஹாகு₃ணமொன்றையும் பேச' என்றால் ₁₁ சால மிறுக்குடைத்து" என்றார்; நிக₃மத்தில், இது கற்றார்க்குப் ப₂லஞ் சொல்லித் தலைக்கட்டினார். 11.

வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை திருவடிகளே ஶரணம்.

ஆதே₃— பதினோராம் பாட்டு. "தன்படிகளைப் பேசப்புக்கால் பேசித்தலைக்கட்ட வொண்ணாதபடியிருக்கிற கூத்தாடின ஸ்வாமியைப் பேசுகையிலே அபி₄நிவேஶித்திருக்கிற திருநகரிக்கு நிர்வாஹகரான ஆழ்வார் அருளிச்செய்த அந்தாதி₃யான ஆயிரத்துள் இப்பத்தையும் சொல்லவல்லார் உண்டாகில் வானவர் வைகுந்தத்தைப் பெறுவார்" என்று உக்தார்த்த₂த்தை நிக₃மிக்கிறார் — "கூறுதலொன்று" இத்யாதி₃யால். 11.

ஜீயர் திருவடிகளே ஶரணம்.

த்₃ரமிடோ₃பநிஷத் ஸங்க₃தி - அந்தாமத்தன்பு

१. आगम्य सूरिसहितस्समपाकृतार्तिरत्युज्ज्वलन्मरतकाचलसन्निभाङ्गः।
ईशः प्रफुल्लकमलाक्षिकराङ्घ्रिरासीत्तत्पञ्चमे स कथयन्मुनिराननन्द ॥ १५ ॥

1. ஆக₃ம்ய ஸூரிஸஹிதஸ் ஸமபாக்ருதார்த்தி:
அத்யுஜ்ஜ்வலந்மரதகாசலஸந்நிப₄ாங்க₃:।
ஈஶ: ப்ரபு₂ல்லகமலாக்ஷிகராங்க்₄ரிராஸீத்
தத்பஞ்சமே ஸ கத₂யந் முநிராநநந்த₃ ॥ 15 ॥

அழகிய மணவாளச்சீயர் திருவடிகளே ஶரணம்.

த்₃ரமிடோ₃பநிஷத் தாத்பர்யரத்நாவளி - அந்தாமத்தன்பு

२. स्वप्राप्त्या सिद्धकान्तिं सुघटितदयितं विस्फुरत्तुङ्गमूर्तिं
प्रीत्युन्मेषातिभोग्यं नवघनसरसं नैकभूषादिदृश्यम्।
प्रख्यातप्रीतिलीलं दुरभिलपरसं सद्गुणामोदहृद्यं
विश्वव्यावृत्तचित्रं व्रजयुवतिगणख्यातरीत्यान्वभुङ्क्त ॥ २-५ ॥

2. ஸ்வப்ராப்த்யா ஸித்₃த₄காந்திம் ஸுக₄டிததயிதம் விஸ்பு₂ரத்துங்க₃மூர்த்திம்
ப்ரீத்யுந்மேஷாதிபோ₄க்₃யம் நவக₄நஸரஸம் நைகபூ₄ஷாதி₃த்₃ருஶ்யம்।
ப்ரக்₂யாதப்ரீதிலீலம் து₃ரபி₄லபரஸம் ஸத்₃கு₃ணாமோத₃ஹ்ருத்₃யம்
விஶ்வவ்யாவ்ருத்தசித்ரம் வ்ரஜயுவதிக₃ணக்₂யாதரீத்யாந்வபு₄ங்க்த ॥ 2-5 ॥

திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி

15. அந்தாமத் தன்பா லடியார்க ளோடிறைவன்
வந்தாரத் தான்கலந்த வண்மையினால்—சந்தாபம்
தீர்ந்த சடகோபன் திருவடிக்கே நெஞ்சமே!
வாய்ந்தவன்பை நாடோறும் வை.

பெரிய ஜீயர் திருவடிகளே ஶரணம்

அவ:— பதினைந்தாம் பாட்டு. (அந்தாமத்தன்பால்) இதில்—A ஆடியாடியில் விடாய்தீர B அடியார்கள் குழாங்களோடே வந்து கலந்தபடியைப் பேசின பாசுரத்தை அநுவதித்து அருளிச்செய்கிறார். அது எங்ஙனேயென்னில்; இவருடைய ஆர்த்திதீர வந்து கலந்து C வாட்டமில் புகழ் வாமனனானவன், ஆயிரம் ஆண்டு முதலையின் கையிலே அகப்பட்டு இடர்பட்ட ஆனையின் இடரைச் சடக்கென வந்து போக்கினாற்போலே, A ஆடியாடியில் தான்பட்ட இடரெல்லாம் போம்படி, ஆசைப்பட்டபடியே B அடியார்கள் குழாங்களோடே வந்து

வ்யா:— (1) (ஸ்வப்ராப்த்யா ஸித்தகாந்திம்) [அந்தாமத்தன்பு செய்து என்னாவி சேர் அம்மானுக்கு இத்யாதி] ஆஶ்ரிதரோடே ஸம்ஶ்லேஷிக்கையாலே நிரதிஶயதீப்தியுக்தனுமாய்; (2) (ஸ்ரகடிததயிதம்) [திருவிடமே மார்வம்] பெரிய பிராட்டியாருக்கு வாஸஸ்தாநமான திருமார்வையுடையனுமாய்; (3) (விஸ்புரத்துங்கமூர்த்திம்) [மின்னும் சுடர்மலைக்கு] தேஜிஷ்டமாய் மலைபோலே வளர்ந்த திருமேனியையுடையனுமாய்; (4) (ப்ரீத்யுந்மேஷாதிபோக்யம்) [அப்பொழுதைக்கப்பொழுது என்னாராவமுதமே] ப்ரீத்யதிஶயத்தாலே ப்ரதிக்ஷணம் அபூர்வவத் போக்யனுமாய்; (5) (நவகநஸரஸம்) [காரார் கருமுகில்போல் என்னம்மான்] வர்ஷுக வலாஹகம்போலே காருண்ய ரஸத்தை வர்ஷிக்கும் ஸ்வபாவனுமாய்; (6) (நைகபூஷாதிதர்ஶ்யம்) [பலபலவே ஆபரணம் பேரும் பலபலவே] பஹுவிதபூஷணநாமதேயாதிகளாலே பூஷிதனுமாய்; (7) (ப்ரக்யாதப்ரீதிலீலம்) [பாம்பணை மேல் இத்யாதி] ப்ரஸித்தமாய், ப்ரீதிரூபமான வ்ருஷகணதமந ஸப்தஸாலபஞ்ஜநாதி லீலாவ்யாபாரங்களை உடையனுமாய்; (8) (துரபிலபரஸம்) [என்னுள் கலந்தானைச் சொன்முடிவு காணேன்] ஆஶ்ரிதவிஷயத்தில் அநிர்வசநீயமான ப்ரேமத்தையுடையனுமாய்; (9) (ஸத்குணோதாரஹ்ருத்யம்) [எல்லையில் சீர் என் கருமாணிக்கச் சுடரை] அஸங்க்யேய கல்யாணகுணங்களையுடைத்தாகையாலே நிகரில்லாத நீலரத்நம்போலே ஹ்ருத்யனுமாய்; (10) (விஶ்வவ்யாவ்ருத்தசித்ரம்) [ஆணல்லன் பெண்ணல்லன் அல்லாவலியுமல்லன்] லோகத்திற்காணப்படுகிற ஸ்த்ரீபுருஷாதிவிலக்ஷண - அத்யாஶ்சர்ய ரூபனுமாயிருக்கிற எம்பெருமானை, D"அந்தாமத்தன்புசெய்து" என்கிற தஶகத்திலே ஆழ்வார், "தம்மோடே வந்து கலக்கையாலே புதுக்கணித்த திவ்யாயுததிவ்யாபரணங்களை உடையனானான்" என்று அதிப்ரீதியோடே, கோபாலகுலத்திலே வந்து பிறந்து தங்களோடே கலக்கையாலே மிகவும் நிறம்பெற்ற குணவிக்ரஹாதிகளையுடைய க்ருஷ்ணனை ஸ்ரீகோபிமார் அதிப்ரீதியோடே அநுபவித்தாற்போலே அநுபவித்தருளினார் என்கிறார். 15.

வேதாந்ததேஶிகர் திருவடிகளே ஶரணம்.

A 2-4. B 2-3-10. C 2-4-11. D 2-5.

ஸ்ரீ.நூ-ஸம்ஶ்லேஷித்தருளக் கண்டு. தம்மோட்டைக் கலவியாலே அவன் வடிவிலே பிறந்த புதுக்கணிப்பை மண்டி அநுபவித்து ப்ரீதராய்ச்சொல்லுகிற A அந்தாமத் தன்பில் அர்த்தத்தை அந்தாமத்தன்பாலே அருளிச்செய்கிறார் என்கை.

வ்யா:— (அந்தாமத்தன்பால்) அழகிய ஸ்ரீ வைகுண்ட தாமத்திற்பண்ணும் விருப்பத்தாலே. அத்தேஶத்திலும் அத்தேஶிகரிடத்திலுமுண்டான அதிஸ்நேஹத் தாலே. (அடியார்களோடு இறைவன்) அடியார்களுண்டு - அஸ்த்ரபூஷண ப்ரமுக ராயுள்ள நித்யஸூரிகள்; அவர்களோடேகூட ஸர்வேஶ்வரன் ஸபரிகரனாய் உளனாம் படி ஸம்ஶ்லிஷ்டனாய். "அந்தாமத்தன்புசெய்து என்னாவி சேரம்மானுக்கு அந் தாம வாழ்முடி சங்காழி நூலாரமுள"(1) என்றத்தை நினைக்கிறது. (வந்தாரத்தான் கலந்த வண்மையினால்) ஸர்வஸ்மாத்பரனான தான் பரமபதத்தினின்றும், பரமா பதம் ஆபந்நரான இவர் இருந்தவிடத்தளவும் வந்து பரிபூர்ணமாக ஸம்ஶ்லேஷித்த ஔதார்யத்தாலே. (சந்தாபம் தீர்ந்த) 1. "விரோதிதஜடஸ் ஸ்நாத: - தஸ்தௌ தத்ர ஶ்ரியா ஜ்வலந்" 2. "அதிவ ராமஶ்ஶுஶுபே" என்னும்படி "செந்தாமரைத் தடங்கண் செங்கனிவாய் செங்கமலம் செந்தாமரை அடிக்கள் செம்பொன் திருவுடம்பே"(1) என்றும், "திருவுடம்பு வான்சுடர்-என்னுள் கலந்தானுக்கே"(2) என்றும், "என்னுள் கலந்தவன் செங்கனிவாய் செங்கமலம் மின்னும் சுடர் மலைக்குக் கண்பாதம் கைகமலம்"(3) என்றும், "எப்பொருளுந்தானாய் மரதகக் குன்றமொக்கும்"(4) என்றும், B வாட்டமில் புகழ் வாமனன் மலைபோலே பெருத்து அவயவஸௌந்தர்யாதிகளையும் உடையனாயிருக்கிறபடியை அநுபவித்து, ஸந் தாபமானது ஸவாஸநமாக நிவ்ருத்தமான. சந்தாபமாவது — C ஆடியாடியில், வாடுதல் (1), இரக்கம் (3), வெவ்வுயிர்த்தல் (4), வாய்வெருவுதல் (5), உள்ள முகவுருகுதல் (6), உள்ளுளாவியுலருதல் (7), தனநெஞ்சம் வேதல் (8) தொடக்க மானவை. உள்ளுளாவியுலர்ந்தது தீர "அல்லாவியுள் கலந்த" (5) என்றும், "என்முடிவு காணாதே என்னுள் கலந்தான்"(8) என்றும், "என்னுள் கலந்தவன்"(3) என்றுமிறே அருளிச்செய்தது. (சந்தாபம் தீர்ந்த சடகோபன் திருவடிக்கே நெஞ்சமே வாய்ந்த அன்பை நாடோறும் வை) D வானோர் தனித்தலைவன் A அந்தாமத்தன்பு செய்யும்படியான ஆழ்வார் திருவடிகளிலே E "உன்றன் மொய்கழற்கன்பை - முயல்கின்றேன்" என்கிறபடியே — மநஸ்ஸே! ஸுஸங்கதமான ஸங்கத்தை நித்யமாக நிக்ஷிப்தமாக்கு. நிதியை அடியிலே இட்டுவைப்பாரைப்போலே, அன்பை அடியிலே இட்டுவை. 15.

பிள்ளைலோகம் ஜீயர் திருவடிகளே ஶரணம்.

திருவாய்மொழி இரண்டாம் பத்தில்

அஞ்சாம் திருவாய்மொழி வ்யாக்யானங்கள் முற்றுப்பெற்றன.

A 2-5, B 2-4-11, C 2-4, D 1-5-9, E கண்ணி-10.

திருவாய்மொழி இரண்டாம்பத்து ஆறும் திருவாய்மொழி
வைகுந்தா ப்ரவேசம்

ஆ— (வைகுந்தா) ஆழ்வார், தம்மோடு கலந்த கலவியால் எம்பெருமானுக்கு வந்த ப்ரீதியைப் பேசுகிறார். *

ஒ— ஆறும் திருவாய்மொழியில்—கீழ் ப்ரஸ்துதமான ஸம்ஶ்லேஷத்தாலே மிகவும் பூர்ணனுமாய், அத்யந்த ஹ்ருஷ்டனுமாய், "இவர்க்கு எத்தைக்கொடுப்பன்? எத்தைச் செய்வன்? இவர் என்னை விடாரிறே" என்று அதிஶங்கை பண்ணாநின்றுள்ள ஸ்ரீவைகுண்ட2நாத2னை எம்பெருமானுக்குத் தம் பக்கலுண்டான பாரதந்த்ர்ய வாத்ஸல்யாதி3களைக் கண்டு அத்யந்தவிஸ்மிதராய், தாம் எம்பெருமானை விடாத தன்மையராயிருக்கிறபடியை அவனுக்கு அறிவித்து அவனை நிலைநிறுத்துகிறார். *

ப— ஆறும் திருவாய்மொழியில்—தம்மோடு ஸம்ஶ்லேஷித்த ப்ரீத்யதிஶயத்தாலே அத்யந்தம் ஹ்ருஷ்டனான ஸர்வேஶ்வரன் "இவர் நிகர்ஷானுஸந்தா4னத்தாலே அகலத்தேடி இத்தைக் குலைக்கில் செய்வதென்?" என்கிற அதிஶங்கைபண்ணி, தன் விஶ்லேஷபீ4ருத்வத்தை இவருடைய திருவுள்ளத்திலே ப்ரகாஶிப்பிக்க, "நம்முடையவளவில் இவன் அபி4நிவேஶமிருந்தபடியென்!" என்று அத்யந்த ஹ்ருஷ்டராய், இவனுடைய அதிஶங்காநிவ்ருத்த்யர்த்த2மாக — தாம் அவனைச் சிக்கெனப்பற்றினமையையும், அவன்தான் அநந்யபரனாய்த் தம்மோடே கலந்தபடியையும், ஸ்வானுப4வத்தைக் கொடுத்த ஔதா3ர்யாதிஶயத்தையும், அவ்வௌதா3ர்யமடியாகத் தாம் விடமாட்டாமையையும், லப்3த4போ4கரான தமக்கு விடயோக்3யதையில்லை என்னுமிடத்தையும், இவ்வநுப4வஸித்3தி4யால் தமக்கு வந்த பூர்த்தியையும், அந்த லாப4ம் தம்மளவில் நில்லாமல் ஸம்ப3ந்தி4 ஸம்ப3ந்தி4 பர்யந்தமானபடியையும், இதுக்கு விஶ்லேஷம் பிறவாமையில் தமக்குண்டான அபேக்ஷையையும், க்ருஷிபண்ணினவன்தான் இத்தைக் குலையான் என்னுமிடத்தையும், அவன் குலைக்கிலும் தாம் விட க்ஷமரல்லர் என்னுமிடத்தையும் அருளிச்செய்து, அவனுடைய விஶ்லேஷாதிஶங்கையை நிஶ்ஶேஷமாக நிவர்த்திப்பித்தருளுகிறார். *

இ— ஆறும் திருவாய்மொழியில்—கீழ் ப்ரஸ்துதமான ஸம்ஶ்லேஷத்தால் தான் பெறுப்பேறுபெற்றானாய், அதினாலே ஹ்ருஷ்டனாய், "இப்ரீதிக்கு ஒரு குலைதல் வாராதபடி எத்தைச்செய்வேன்? இவராகிறார் கிட்டக்கொண்டு அகலுமவரொருத்தர்; இக்கலவிக்கு விச்சே2த3ம் வாராதபடி பரிஹரிக்கும்படியென்?" என்று தம்பக்கலிலே அதிஶங்கை பண்ணினபடியைக் கண்டு, "இவனுக்கு நம்பக்கலிலே

இ— கிடந்த பாரதந்த்ர்ய வாத்ஸல்யங்கள் இருந்தபடியென்!" என்று விஸ்மிதராய், தாம் அவனை விடாத ஸ்வபா4வராயிருக்கிறபடியை அவனுக்கு அறிவித்து, அவனை த4ரிப்பிக்கிறார். "ப்ரணயிப்ரீத்யநுஸந்தா4நங்காண் இது" என்று ஆளவந்தார். இப்படி தன்பேறாக வந்தவன் ஸ்ரீ வைகுண்டநாத2னாயிற்று; A "அந்தாமத்தன்பு செய்து" என்றும், B "வைகுந்தா" என்றும் பேசுகையாலே. C "அடியார்கள் குழாங்களை" என்று - இவர் ஸபரிகரனாக அவனை ஆசைப்பட்டார்; அவனும் இவரோடே கலந்தபின்பு D "எமர்கீழ்மேல் எழுபிறப்பும்" என்று இவரோடு ஸம்ப3ந்தி4த்தாரைத் தேடினான்; கு3ணஜாதி4கவிஷயமாகையாலே மேல்விழலாம் எனக்கு; நான் தோ3ஷப்ரசுரனாயிருக்க, வந்து மேல்விழுவதே! என்கிறார்; இரண்டு தலைக்கும் ரஸம் அதிஶயித்தால் ஸம்ப3ந்தி4 ஸம்ப3ந்தி4களளவும் செல்லுமிறே. *

ஈ— a E ஆடியாடியில் ஆர்த்திதீர வந்து ஸம்ஶ்லேஷித்தபடி சொல்லிற்று F அந்தாமத்தன்பு; b அந்த ஸம்ஶ்லேஷத்தால் பிறந்த ப்ரீதி அவனதென்னுமிடம் சொல்லுகிறது - இத்திருவாய்மொழி. c "ப்ரணயிப்ரீத்யநுஸந்தா4நங்காண் இது" என்று ஆளவந்தார் அருளிச்செய்யும்படி; d ஆழ்வார் விஷயமாக ஈஶ்வரனுக்கு உண்டான ப்ரீதி சொல்லுகிறது இதில். e G ஊனில்வாழுயிரிலே—ஆழ்வார் தாம் ப4க3வத3நுப4வம் பண்ணித் தமக்கு அவன் பக்கலிலே உண்டான ப்ரேமம் அவனளவில் பர்யவஸியாதே, C "அடியார்கள் குழாங்களை உடன்கூடுவதென்றுகொலோ" என்று - ததீ3யரளவும் சென்றபடி சொல்லிற்று; இத்திருவாய்மொழியில் ஸர்வேஶ்வரன் ஆழ்வார் பக்கல் பண்ணின ப்ரேமம் இவரொருவரளவன்றிக்கே, e2 ஸம்ப3ந்தி4ஸம்ப3ந்தி4களளவும்

அ— வைகுந்தா ப்ரவேஶம். a,b வ்ருத்தாநுவாத3 பூர்வகமாக இத்திருவாய்மொழிக்கு ஸங்க3தி அருளிச்செய்கிறார் (ஆடியாடியில் இத்யாதி3 வாக்யத்3வயத்தாலே) c இதுக்கு ஆப்த ஸம்வாத3ம் (ப்ரணயிப்ரீத்யநுஸந்தா4நம் இத்யாதி3) அதாவது - ப்ரணயியான ஈஶ்வரனுக்குத் தம் பக்கலுண்டான ப்ரீதியை அநுஸந்தி4க்கிறது இத்திருவாய்மொழி என்றபடி. d இத்தை விவரிக்கிறார் (ஆழ்வார் விஷயமாக இத்யாதி3) "ப்ரணயிநி ப்ரீதி:" என்று ஸம்ஶயிக்கையாயிருக்கையாலே, "ப்ரணயிந: ப்ரீதி:" என்று அருளிச்செய்கிறார் (ஆழ்வார் விஷயமாக இத்யாதி3) என்னவுமாம்; அஜ்ஞாநவிபர்யயஸம்ஶயங்களில் வைத்துக்கொண்டு இங்கு ஸம்ஶயம். a...d ஆக, (ஆடியாடியில் என்று தொடங்கி) இவ்வளவும் B "உன்னை நான் பிடித்தேன் கொள் சிக்கெனவே" என்றத்தைப் பற்ற ஆளவந்தார் நிர்வாஹம். e அன்றிக்கே, D "எமர்கீழ்மேல் எழுபிறப்பும்" என்றத்தைப்

ஜீ— வைகுந்தாமணிவண்ணன் ப்ரவேஶ. a,b வ்ருத்தாநுவாத3 பூர்வகமாக இதுக்கு ஸங்க3தி (ஆடியாடியில் இத்யாதி3 வாக்யத்3வயேந) c இதுக்கு ஆப்த ஸம்வாத3ம் (ப்ரணயிப்ரீத்யாதி3) d விவரணம் (ஆழ்வார் விஷயமாக இத்யாதி3) "ப்ரணயிந: ப்ரீதி:" என்றபடி; ந து ப்ரணயிநி ப்ரீதி:. ப்ரணயியான ஈஶ்வரனுக்கு ஆழ்வார் விஷயத்திலுண்டான ப்ரீதியைச் சொல்லுகிறது என்றபடி. a...d ஆக, (ஆடியாடியில் என்று தொடங்கி) இவ்வளவும் B "உன்னை நான் பிடித்தேன் கொள் சிக்கெனவே" என்றத்தைப்பற்ற ஆளவந்தார் நிர்வாஹம். e D "எமர்கீழ்மேல் எழு

2-5-1. B 2-6-1. C 2-3-10. D 2-6-7. E 2-4. F 2-5. G 2 3.

ச— வெள்ளமிடுகிறபடி சொல்லுகிறது. f இரண்டுதலைக்கும் ரஸம் அதிஶயித்தால், ஸம்ப3ந்தி4 ஸம்ப3ந்தி4களளவும் செல்லுமிறே ; gA "எமர் கீழ்மேல் எழுபிறப்பும் h விடியாவெந்நரகத்தென்றும் சேர்தல் மாறினர்" என்கிறுரிறே.

i உப4யவிபூ4தியுக்தனுய், ஸமஸ்தகல்யாணகு3ணுத்மகனுய், ஸர்வப்ரகாரபரிபூர்ணனை தான் தன்படிகள் ஒன்றும் குறையாதபடி வந்து, இவரோடே ஸம்ஶ்லேஷித்து, அந்த ஸம்ஶ்லேஷந்தான் "தன்பேறு" என்னுமிடந்தோற்ற i2 ஹ்ருஷ்டனுய், j"அநாதி3காலம் j1B எதிர்சூழல் புக்குத் திரிந்த வஸ்துவை j2 ஒருபடி ப்ராபிக்கப்பெறுவோமே; இவர் தாம்

அ—பற்ற எம்பெருமானுர் முதலான ஆசார்யர்கள் நிர்வாஹத்தை அருளிச்செய்கிருர் (ஊனில் வாழுயிரிலே இத்யாதி3) f இதுக்கடியென்? என்ன (இரண்டுதலைக்கும் இத்யாதி3) g ஸம்ப3ந்தி4 ஸம்ப3ந்தி4களளவும் வெள்ளமிடுகிறதுக்கு ஶப்3த3மேதென்ன (எமர்கீழ்மேல் இத்யாதி3) h விடியா - விடியாதிருக்கிற.

i ஆளவந்தார் நிர்வாஹத்தை விவரிக்கிருர் (உப4யவிபூ4தியுக்தனுய் இத்யாதி3) யத்3வா, C கேசவன் தமரோடே புநருக்தமாகையாலும், D "உன்னை நான் பிடித்தேன் கொள்" E "உன்னை எங்ஙனம் விடுகேன்" என்று ஆஸக்ருத்கீர்த்தநம் ஆத3ரகார்யமாகையாலும், அபரிதோஷேண யோஜநாந்தரம் (உப4யவிபூ4தி இத்யாதி3) என்று கண்டுகொள்வது. c யத்3வா, யத்3க்3தோ விஶ்லேஷஜநிதக்லேஶ:, தத்3க்3தயைவ ஸம்ஶ்லேஷஜநிதப்ரீத்யாபி ந ப4ாவ்யம் கிம்? இத்யாஶங்காயாம், ஸ்வோக்தார்த்த2ஸ்ய ஆப்தஸம்வாத3மாஹ (ப்ரணயி இதி) d விஂருஹேதி (ஆழ்வார் விஷயமாக இதி) e ப4க3வத்ப்ரீத்யதிஶயசரமாவதி4ம் ஸநித3ர்ஶநமாஹ (ஊனில் வாழுயிரிலே இத்யாதி3) f ஏவம் ஸம்ப3ந்தி4ஸம்ப3ந்தி4பர்யந்தம் ப்ரீதிப்ரவாஹே கோ ஹேதுரித்யத்ராஹ (இரண்டு தலைக்கும் இதி) g அஸ்யார்த்த2ஸ்ய ப்ராபகஶப்3த3மாஹ (எமர் இத்யாதி3) i தர்ஹி, அதிஶங்காபரிஹாரயோ: க: ப்ரஸங்க3 இத்யத்ராஹ (உப4யவிபூ4தியுக்தனுய் இதி) i.i2 (உப4ய விபூ4தியுக்தனுய் இத்யாரப்4ய ஹ்ருஷ்டனுய் இத்யந்தம்) F "அந்தாமத்தன்பு" இத்யாதி3 த3ஶக ப்ரமேயம். j...k (அநாதி3காலம் இத்யாரப்4ய அலமாக்கிறபடியைக்கண்டு இத்யந்தம்) பூர்வோத்தர

ஜீ—பிறப்பும்" என்றத்தைப்பற்ற நிர்வாஹாந்தரம் (ஊனில்வாழுயிரிலே இத்யாதி3) f இதுக்கடியேதென்ன (இரண்டுதலைக்கும் இத்யாதி3) g உக்தத்துக்கு நியாமகஶப்3த3ம் (எமர்கீழ்மேல் இத்யாதி3) h விடியா - விடியாதேயிருக்கிற.

i ஆளவந்தார் நிர்வாஹ விவரணம் (உப4யவிபூ4தியுக்தனுய் இத்யாதி3) இப்படி இரண்டு நிர்வாஹமாதல். அன்றிக்கே நிர்வாஹாந்தரம்; C கேசவன் தமரோடே புநருக்தமாகையாலே, ஏகநிர்வாஹமாதல். a...d இப்போது வாக்யங்களுக்கு இங்ஙனே ஸங்க3தி-(ஆடியாடியில்) இத்யாதி3 வாக்யசதுஷ்டயத்துக்கும் முன்னே சொன்னதே அவதாரிகை. e ப4க3வத்ப்ரீத்யதிஶய சரமாவதி4ம் ஸநித3ர்ஶநமாஹ (ஊனில் வாழுயிரிலே இத்யாதி3) f ஸம்ப3ந்தி4ஸம்ப3ந்தி4களளவும் வெள்ளமிடுகைக்கு அடி ஏதென்ன (இரண்டு தலைக்கும் இத்யாதி3) g உக்தத்துக்கு நியாமகஶப்3த3ம் ஏதென்ன (எமர் இத்யாதி3) i ஆனுல் அதிஶங்காபரிஹாரங்களுக்கு ப்ரஸங்க3ம் ஏதென்ன (உப4யவிபூ4தி இத்யாதி3) இத்யேகநிர்வாஹபக்ஷே வாக்யாவதாரிகா த்3ரஷ்டவ்யா. i.i2 (உப4ய விபூ4தியுக்தனுய் இத்யாரப்4ய, ஹ்ருஷ்டனுய் இத்யந்தம்) F அந்தாமத்தன்பில் ப்ரமேயாநுவாத3ம். j...k (அநாதி3காலம் இத்யாரப்4ய, அலமாக்கிறபடியைக்கண்டு இத்யந்தம்) பூர்வோத்தர ப்ரகரணுநு

A 2-6-7. B 2-7-6. C 2-7. D 2-6-1. E 2-6-9. F 2-5.

ஈ-இனி நம்மை விடில் செய்வதென்?"என்று j அதிஶங்கைபண்ணி k அவன் அலமாக்கிற படியைக்கண்டு, "நீ இங்ஙன் படவேண்டா" என்று அவன் k அதிஶங்கையைப் பரிஹரித்து அவனை உள்ளுக்குகிறார்;

l1."वैदेहि! रमसे कच्चिच्चित्रकूटे मया सह"(வைதேஹி! ரமஸே கச்சிச்சித்ரகூடே மயா ஸஹ) என்றாற்போலேயாயிற்று இதில் ரஸமும் ; m மைதிலி ! உன்னையறிந்தாயே, நம்மையறிந்தாயே, கலக்கிற தேஶமறிந்தாயே என்றாரிறே பெருமாள். *

அ-ப்ரகரணாநுகுணயேந அர்த்தவிவரணம் ப்ரமேயம். l, l (ஹ்ருஷ்டனாய்-அதிஶங்கைபண்ணி)இதி ப்ரயோக ஸ்வாரஸ்யாத், ஹர்ஷ ஏவ அதிஶங்காஹேதுரித்யுக்தோ பவதி. j எதிர்சூழல் புக்கு-அவதரித்து; வ்யாபித்து என்றுமாம். j (ஒருபடி ப்ராபிக்கப்பெறுவோமே என்று) அநந்தரம், "A 'அல்லாவியுள் கலந்த' என்று B வளவேழுலகு தலையெடுத்தது" என்று அத்யாஹரித்துக் கொள்வது.

l அஸ்ய ஸம்ஶ்லேஷரஸஸ்ய, ஸம்ஶ்லேஷரஸாதிஶயாத் அதிஶங்கா ஜாயத இத்யஸ்ய ச த்ருஷ்டாந்தமாஹ (வைதேஹி இதி) ராமோ வைதேஹ்யா ஸஹ சித்ரகூடே நிரவதிகஸம்ஶ்லேஷரஸேந வர்த்தநதஶாயாம் 2. "ஜலராமண்யகம் யத்ர ஸ்தலராமண்யகம் ததா" இத்யாதி ப்ரகாரேண ஜலராமண்யக ஸ்தலராமண்யகச்சாயாராமண்யகாதியுக்த சித்ரகூட ஸௌபாக்யம், தாத்ருஶதேஶவிஶேஷே ஜாநகீஸங்கத்யா, லக்ஷ்மணஸங்கத்யா ச ஸ்வஸ்ய ஸமாயாத நிரதிஶய ப்ரீத்யதிஶயஞ்ச த்ருஷ்ட்வா, "இதம் ஸௌபாக்யம் அஸ்மாகம் உத்தரோத்தரம் லப்யதே கிம்?" இதி யதா அதிஶங்காம் சகார, ததா அதிஶங்கா ஜாதேத்யபிப்ராய:. ரமமாணாயாமபி வைதேஹ்யாம் 1. "ரமஸே கச்சித்" இத்யபிதாநாத் அதிஶங்கா ஸூச்யதே. பராங்குஶார்யவிஷயே ஸர்வேஶ்வரஸ்ய அதிஶங்காயாம் நிமித்தாந்தரமப்யஸ்தி ; தச்ச - A "அல்லாவியுள் கலந்த"

ஜீ-குணயேந அர்த்தவிவரணப்ரமேயம். j எதிர்சூழல் புக்கு-அவதரித்து ; தாம் எதிர்சூழல் புக்கு என்றபடி. j (ப்ராபிக்கப் பெறுவோமே என்று) அநந்தரம், "A 'அல்லாவியுள் கலந்த' என்றும், C 'என்முடிவு காணாதே' என்றும் இவர் சொன்னார், B வளவேழுலகு தலையெடுத்து" இத்யத்யாஹார்யம்.

l இந்த ஸம்ஶ்லேஷரஸாதிஶயத்துக்கும், அத்தாலே அதிஶங்கை பண்ணினதுக்கும் த்ருஷ்டாந்தம் (வைதேஹி இத்யாதி) அயோத்யாகாண்டே சதுர்நவதிதமே — 1. "பஶ்யந்தீ விவிதாந் பாவாந் மநோவாக்காயஸம்யதா" இத்யுத்தரார்த்தம். ரமியா நிற்கச்செய்தே, 1. 'ரமஸே கச்சித்" என்கையாலே - நீர்வாய்ப்பும், நிழல் வாய்ப்புமான சித்ரகூட பரிஸரத்தில்

ப்ர—l1. (வைகுந்தா மணிவண்ணனே ப்ரவேஶ) अयोध्याकाण्डे चतुर्नवतितमे—
"यदीह शरदो नैकास्त्वया सार्धमनिन्दिते ! । लक्ष्मणेन च वत्स्यामि न मां शोकः प्रधक्ष्यति ॥ १५ ॥ बहुपुष्पफले रम्ये नानाद्विजगणायुते । विचित्रशिखरे ह्यस्मिन् रतवानस्मि भामिनि ! ॥ १६ ॥ अनेन वनवासेन मया प्राप्तं फलद्वयम् । पितुश्चानृणता धर्मे भरतस्य प्रियं तथा ॥ १७ ॥ वैदेहि ! रमसे कच्चित् चित्रकूटे मया सह । पश्यन्ती विविधान् भावान् मनोवाक्कायसंयता ॥ १८ ॥"

A 2-5-5. B 1-5, C 2-5-8.

அ— A''என்முடிவு காணாதே என்னுள் கலந்தானை'' இதி ச ஸ்வஹ்ருதைச்யாநுஸந்த$_{4}$ாநம். k$_{3}$(அதிஶங்கையைப் பரிஹரித்து இதி) அஸ்ய ப்ரபகா:-B ''உன்னை நான் பிடித்தேன் கொள் சிக்கெனவே'' C ''உன்னை எங்ஙனம் விடுகேன்'' D''உனதந்தமில் அடிமை அடைந்தேன் விடுவேனோ'' E''தாய் தந்தை உயிராகின்றாய் உன்னை நான் அடைந்தேன் விடுவேனோ''இதி. ''a...d ஏவமேகயோஜநா பரத்வேந நிர்வாஹே ஸம்ப$_{4}$வத்யபி, F அந்தாமத்தன்பு இத்யத்ரோக்த யாமுநார்ய ப$_{4}$ாஷ்யகார நிர்வாஹத்$_{4}$வயஸ்யாநுகு$_{3}$ணமத்ர (ஆடியாடியில் இத்யாரப்$_{4}$ய ஈஶ்வரனுக்குண்டான ப்ரீதி சொல்லுகிறது இதில் இத்யந்தம்) யாமுநாசார்யநிர்வாஹ:; e.e$_{2}$ (ஊனில்வாழுயிரிலே இத்யாரப்$_{4}$ய, ஸம்ப$_{3}$ந்தி$_{4}$ ஸம்ப$_{3}$ந்தி$_{4}$களவும் வெள்ளமிடுகிறபடி) இத்யந்தம் ப$_{4}$ாஷ்யகார நிர்வாஹ:'' இதி ச வத$_{3}$ந்தி.

I அத்ர மஹாசார்யா:—G ஊனில்வாழுயிரிலும் இதிலும் இருவருடைய ரஸம் உந்மஸ்தகமானபடிக்கு த்$_{3}$ருஷ்டாந்தம் (வைதே$_{3}$ஹி இதி) 1. ''யத்$_{3}$விஸ்மயஸ்திமிதமஸ்தமிதாந்யபா$_{4}$வம்'' என்னும்படியான கலவியிலுண்டான ரஸத்தாலே தன்னையும், எதிரியையும், கலக்கிற தே$_{3}$ஶத்தையும் மறக்கும்படியான த$_{3}$ஶை பிறக்குமிறே; அப்போது அத்$_{3}$ருஷ்டவஶத்தாலே ஒருதலைக்கு கிஞ்சித் அறிவு பிறந்தால் மற்றைத்தலைக்குச் சொல்லும் வார்த்தையிறே இது. நான் இதெல்லாம் மறந்தேன் இத்தனைபோதும்; உனக்குத்தான் உணர்த்தியுண்டோ? என்றபடி. இங்ஙனல்லவாகில், அந்யபரரை ஸம்போ$_{3}$தி$_{4}$க்குமாபோலே ஸம்போ$_{3}$தி$_{4}$க்கவும், வேறே சில ரஸமுடையார்களைச் சொல்லுமாபோலே 'மயா' என்னவும், தே$_{3}$ஶப்ரஸ்நம் பண்ணின பேருக்குச் சொல்லுமாபோலே 'சித்ரகூடே' என்னவும் கூடாதிறே என்று திருவுள்ளம். 2. ''பஶ்யந்தீ விவிதா$_{4}$ந் பா$_{4}$வாந் மநோவாக்காயஸம்ப்$_{4}$ருதா''என்று உத்தரார்த்த$_{4}$ம். பா$_{4}$வங்களாவன-பே$_{4}$ாகோ$_{3}$பகரணங்கள். இங்கும் முன்புபோலே பா$_{4}$வம், மநோவாக்காயங்கள் ரஸமாத்ரநியதமாயிறே உனக்கிருக்கிறது. காயத்துக்கு நியதியாவது-ரஸோத்$_{3}$பே$_{4}$த$_{3}$மான புளகாதி$_{3}$கள். *

ஜீ— அழகையும் தங்கள் சேர்த்தியழகையுங்கண்டு. ''இது தொங்கப் புகுகிறதோ?'' என்று அதிஶங்கை பண்ணினமை தோற்றுகிறது. அப்படி பெருமாள் அதிஶங்கை பண்ணினாற்போலே இங்கும் அப்படி அதிஶங்கை விளைந்தது என்றபடி. l$_{2}$.]$_{4}$ ஆழ்வார் விஷயத்தில் ஈஶ்வரனுக்கு அதிஶங்காஹேது இரண்டு; (ஹ்ருஷ்டனாய் - அதிஶங்கைபண்ணி) என்கையாலே - ஸம்ஶ்லேஷஜநிதப்ரீதியும், H''அல்லாவியுள் கலந்த'' என்றும், A''என்முடிவு காணாதே என்னுள் கலந்தானை'' என்றும் சொன்ன ஸ்வஹ்ருதைச்யாநுஸந்த$_{4}$ாநமும். அதிஶங்கையைப் பரிஹரித்ததுக்கு ஶப்$_{3}$த$_{3}$ம் - B''உன்னை நான்பிடித்தேன் கொள் சிக்கெனவே'' C''உன்னை எங்ஙனம் விடுகேன்''இத்யாதி$_{3}$கள்.

m எடுத்த ஶ்லோகத்துக்கு தாத்பர்யம் (மைதி$_{2}$லி இத்யாதி$_{3}$) 1. ''யத்$_{3}$விஸ்மயஸ்திமிதமஸ்தமிதாந்யபா$_{4}$வம்'' என்னும்படியான கலவியிலுண்டான ரஸத்தாலே தன்னையும், எதிர்த்தலையையும், கலக்கிற தே$_{3}$ஶத்தையும் மறக்கும்படியான த$_{3}$ஶை பிறக்குமிறே; அப்போது அத்$_{3}$ருஷ்டவஶத்தாலே ஒருதலைக்குக் கிஞ்சித் அறிவு பிறந்தால் மற்றைத் தலைக்குச் சொல்லும் வார்த்தையிறே இது. நான் இதெல்லாம் மறந்தேன் இத்தனைபோதும்; உனக்குத்தான் உணர்த்தியுண்டோ? என்றபடி. இங்ஙனல்லவாகில், அந்யபரரை ஸம்போ$_{3}$தி$_{4}$க்குமாபோலே ஸம்போ$_{3}$தி$_{4}$க்கவும், வேறே சில ரஸமுடையாரைச் சொல்லுமாபோலே ''மயா'' என்னவும், தே$_{3}$ஶப்ரஸ்நம் பண்ணின பேருக்குச் சொல்லுமாபோலே ''சித்ரகூடே''என்னவும் கூடாதிறே என்று தாத்பர்யம். உத்தரார்த்த$_{4}$த்தில் (பா$_{4}$வாநிதி) பா$_{4}$வங்களாவன-பே$_{4}$ாகோ$_{3}$பகரணங்கள். இங்கும் முன்போலே பா$_{4}$வம், மநோவாக்காயங்கள் ரஸமாத்ரநியதமாயிறே உனக்கிருக்கிறது; காயத்துக்கு நியதியாவது ரஸோத்$_{3}$பே$_{4}$த$_{3}$மான புளகாதி$_{3}$கள். *

A 2 5-8, B 2-6-1 C 2-6-4, D 2-6-5 E 2.6-10. F 2-5-1. G 2-3. H 2-5-5,

Released by Maaran's Dog ,Toronto , Canada

1. வைகுந்தா! மணிவண்ணனே! என்பொல்லாத் திருக்குறளா! என்னுள் மன்னி
வைகும் வைகல்தோறு மமுதாய வானேறே!
செய்குந் தாவருந் தீமையுன் னடியார்க்குத் தீர்த்தசுரர்க்குத் தீமைகள்
செய்குந்தா! உன்னை நான் பிடித்தேன்கொள் சிக்கெனவே.

ஆ— 1. வ்யா:— ஸ்ரீவைகுண்ட₂நிலயனாய், ஆஶ்ரிதஸுலப₄னாய், நிரவதி₄கஸௌந்த₃ர்யத்தையுடையனாய், என்னுள்ளே புகுந்திருந்து எனக்கு அபூர்வவத் பரமபோ₄க்₃யபூ₄தனாய், A அயர்வறும் அமரர்கள் அதிபதியாய், ஆஶ்ரிதருடைய அநுப₄வைகவிநாஶ்யமான ஸமஸ்தபாபங்களையும் போக்கி, ப்ரதிகூலர்க்கு து₃:க்க₂ங்களையும் விளைவிக்கும் ஸ்வபா₄வனாய், நிர்மலனாயிருந்த உன்னைப் பரமப்ராப்யமாகப் பற்றினேன் என்கிறார். 1.

ஒ— அவ:— முதற்பாட்டில் — ஆழ்வார், எம்பெருமான் "இவர் நம்மை விடில் செய்வதென்" என்று அதிஶங்கைபண்ண, அத்தை நிவர்த்திப்பிக்கிறார்.

வ்யா:— (வைகுந்தா என்று தொடங்கி) அத்யந்தபுஷ்கலனாய், அதிஸுந்த₃ரனாயிருந்துவைத்து எனக்கு மிகவும் ஸுலப₄னாய், A அயர்வறும் அமரர்களோடு ஸம்ஶ்லேஷிக்குமாபோலே என்னுள்ளே புகுந்து என்னோடே ஸம்ஶ்லேஷியாநின்று கொண்டு நாடோறும் அபூர்வவத்₃போ₄க்₃யமானவனே! பொல்லா என்று - பிறர் கண்ணெச்சில் படாமைக்கு. விபரீதலக்ஷணையாகவுமாம். (செய்குந்தா என்று தொடங்கி) அநுப₄வவிநாஶ்யமான பாபகர்மங்கள் ஆஶ்ரிதர்பக்கல் வாராதபடி பண்ணி, அவற்றை ஆஶ்ரிதவிரோதி₄கள் பக்கலிலே போக்குகையாகிற ஶுத்₃தி₄யையுடையவனே! இப்படி அபி₄நிவிஷ்டனாய் வந்து என்னோடே கலந்து ஸம்ஶ்லேஷித்த உன்னைப் பிரிந்து உருவின நான் இனி ஒருநாளும் விடாதபடி பிடித்தேன் என்று கொண்டருள அமையும் 1.

ப— அவ:— முதற்பாட்டில் — நிரதிஶயபோ₄க்₃யனாய், அநிஷ்டநிவர்த்தகனான உன்னை நான் சிக்கெனப் பற்றியிருக்கிறேன் என்று திருவுள்ளம்பற்று என்கிறார்.

வைகுந்தா — பரமபத₃நிலயத்வத்தாலே அஸாதா₄ரணஶேஷியாய், **மணிவண்ணனே** — நீலரத்நம்போன்ற வடிவையுடையனாகையாலே ஸுலப₄னாய், **என் பொல்லாத் திருக்குறளா**—த₃ர்ஶநீயமான வாமனவிக்₃ரஹத்தையுடையனாகையாலே

ஆதே₃ஶோபநிஷச்ச₂ாயை (2-6)

வைகுந்தா ப்ரவேஶம்:—B அந்தாமத்தன்பிலே ஆழ்வாரோடே வந்து கலந்து தான் பெறும்பேறு பெற்றானாயிருக்கச்செய்தே, இவர் C "அல்லாவியுள் கலந்த" என்று தம்முடைய நைச்யத்தை அநுஸந்தி₄த்தவாறே, 'D வளவேழுலகு தலையெடுத்து இன்னமும் இவர் நம்மை விடில் செய்வதென்?' என்று எம்பெருமானுக்குப் பிறந்த அதிஶங்கையை நிவர்த்திப்பிக்கிறார் * வைகுந்தா மணிவண்ணனில்-

A 1-1-1. B 2-5. C 2-5-5 D 1-5.

ய்—போ₄க்₃யனாய், (இவ்வாகாரத்ரயத்தையும் ப்ரகாஶிப்பித்துக்கொண்டு)**என்னுள்**— என் நெஞ்சுக்குள்ளே, **மன்னி**—ஸ்தி₂ரஸம்ஶ்லேஷம்பண்ணி, **வைகும்**—இருக்கிற, **வைகல்தோறும்** — காலந்தோறும், **அமுதாய** — நித்யபோ₄க்₃யமாய்க்கொண்டு, **வானேறே**—நித்யஸூரி ஸமானமாம்படி அநுப₄விப்பிக்கிற மேன்மையையுடையனாய், **செய்** — தானே செய்துகொள்ளப்பட்டு, **குந்தா** — பூ₄லப்ரத₂ாநத்தில் குந்தாதே, **அரும்** — பரிஹரிக்க அரிதான, **தீமை**—கொடிய பாபங்களை, **உன்னடியார்க்கு** — உன்னோடு ஶேஷத்வ ஸம்ப₃ந்த₄முடையார்க்கு, **தீர்த்து**—தீர்த்து, (அவை ப்ரதிகூலரான அஸுரப்ரக்ருதிகள் பக்கலிலேயாம்படி) **அசுரர்க்கு** — அவர்களுக்கு, **தீமைகள்**—அநர்த்த₂த்தை, **செய்**—விளக்கும், **குந்தா**—குந்த₂மாகிற ஆயுத₄த்தையுடையவனே! **உன்னை**-(இப்படி போ₄க்₃யபூ₄தனாய், அநிஷ்டநிவர்த்தகனாய், **ஆஶ்ரித**பக்ஷபாதியான) உன்னை, **நான்**—(உன் இனிமையை அறிந்து உன்னையொழியச் செல்லாத) நான் (இனி,) **சிக்கென**—விடாதபடி ஸ்தி₂ரமாக, **பிடித்தேன்**—பற்றினேனாக, **கொள்**—திருவுள்ளம்பற்று.

"செய்கும், தாவரும்" என்று சொல்லாய் - செய்யப்பட்டுக் கடக்கவரிய என்றுமாம். "குந்தமென்று - மரமாய், அதின் வெளுப்பையிட்டு ஶுத்₃தி₄யைக் காட்டுகிறது" என்றும் சொல்லுவர். "பொல்லா" என்று - விபரீதலக்ஷணையாலே அழகைச்சொல்லுகிறது. "என்பொல்லா" என்று-தம்மை அங்யார்ஹராக்கிற்று அவ்வழகாலே என்று கருத்து. 1.

இ— அவ:— முதற்பாட்டில் — "இவர் நம்மை விடில் செய்வதென்?" என்று அவன் அதிஶங்கைபண்ண, அத்தை நிவர்த்திப்பிக்கிறார்.

வ்யா:— (**வைகுந்தா**) ஸம்ஶ்லேஷஸமயத்தில் ப்ரீதிக்குப் போக்குவீடாக நாமக்₃ரஹணம் பண்ணுமாபோலே (**வைகுந்தா**) என்கிறார். பிராட்டி 1. "**ஆர்யபுத்ர**" (**ஆர்யபுத்ர**) என்னுமாபோலேயும், இடைப்பெண்கள் 2. "**க்ருஷ்ண**" (**க்ருஷ்ண**) என்னுமாபோலேயும் அவர்கள் அளவன்றியே, நித்யவிபூ₄தியுக்தனாயிருக்கிற இருப்பையாயிற்று இவர்க்கு விதே₄யமாக்கிற்று. (**மணிவண்ணனே**) நீலமணி போலேயிருக்கிற வடிவழகையுடையவனே! (**என் பொல்லாத் திருக்குறளா**) மஹாபூ₄லிக்குத் தன் வடிவைக் காட்டினாற்போலே, அர்த்தி₂யாய் வந்து தன் அழகைக் காட்டின ஸௌலப்₄யத்தைச் சொல்லுகிறது. மேன்மையும் நீர்மையும் வடிவழகும் கூடின பசுங்கூட்டாயிற்று - பரதத்வமிருப்பது. "பொல்லா" என்று விபரீதலக்ஷணை. உகவாதார் கண்ணெச்சில் படாமைக்கு என்னவுமாம். (**என்னுள் மன்னி**) என்பக்கலே ஸ்த₂ாவரப்ரதிஷ்டை₂யாக இருந்து. (**வைகும் வைகல்தோறும் அமுதாய**) நாட்செல்ல நாட்செல்ல அபூர்வவத்₃போ₄க்₃யனாய் இராநின்றான். (**வானேறே**) நித்யஸூரிகளுக்கு போ₄க்₃யனாயிருக்குமாபோலே எனக்கும் போ₄க்₃யனானவனே! ஏறே! என்கிறது - பின்பும் இவன் ஏற்றமே விஞ்சியிருக்கை. (**செய் குந்தா அரும்**

இ—தீமை) செய்தற்றுக் குந்தாவாய்-தப்பவரிதாய், அநுப₄விக்கும் பாபம். செய்தும் செய்யப்பட்டு, தாவரும் தீமை - தாவ அரிதாய்-கடக்க அரிதான கர்மம் என்றுமாம். (உன்னடியார்க்குத் தீர்த்து) உன்னை ஆஶ்ரயித்தார்க்கு அநுப₄விக்கவேண்டாதபடி பண்ணி. (அசுரர்க்குத் தீமைகள் செய்) தத்₂விரோதி₄கள் மேலே ஏறிட்டு அவற்றை அநுப₄விப்பிக்கும். கடலைச் சீறித் தொடுத்த அம்பை, அவன் முகங் காட்டினவாறே அவன் ஶத்ருக்களான மருகாந்தாரத்தில் அசுரர்கள் மேலே விட்டாற்போலே; 1. "द्विषन्तः पापकृत्याम्" (த்₃விஷந்த: பாபக்ருத்யாம்). இப்படி அசலிடப்பெற்றதில்லையாகில், 2. "उरसा धारयामास पार्थं संछाद्य माधवः" (உரஸா தா₄ரயாமாஸ பார்த்த₂ம் ஸஞ்சா₂த்₃ய மாத₄வ:) என்று தான் ஏறிட்டுக்கொண்டு அநுப₄விக்கும். (குந்தா) இப்படி ஆஶ்ரிதர்பக்கல் ஓரமாகிற ஶுத்₃தி₄யையுடையவனே! குந்தம் என்கிறது - குந்தம்பூவாய், அதின் வெண்மையை நினைத்து, ஶுத்₃தி₄ சொல்லுகிறது. (உன்னை) ஆஶ்ரிதபக்ஷபாதியான உன்னை. (நான்) A ஆடியாடியில் விடாய்த்த நான். (பிடித்தேன்கொள்) திருவடிகளைப் பிடித்தேனாகத் திருவுள்ளத்திலே கொள்ள அமையும். "மதிப்பனல்லன்" என்று விடவோ, 'வடிவில் பசையில்லை" என்று விடவோ? "ஸௌலப₄னன்று" என்று விடவோ? (சிக்கெனவே) தேவர் நெகிழ்க்கிலும் நெகிழாதபடி பற்றினேன்.

ச— அவ:— முதற்பாட்டில்—aB அந்தாமத்தன்பிலே-ஆழ்வாருடனே வந்து கலந்து தான் பெரும்பேறு பெற்றானாயிருக்கச்செய்தே, இவர், C "அல்லாவியுள் கலந்த" என்றும், D "என்முடிவு காணாதே என்னுள் கலந்தான்" என்றும் தம்முடைய நைச்யத்தை அநுஸந்தி₄த்தவாறே, "E வளவேழுலகு தலையெடுத்து இன்னம் இவர் நம்மை விடில் செய்வதென்?" என்று எம்பெருமானுக்குப் பிறந்த அதிஶங்கையை நிவர்த்திப்பிக்கிறார்.

அ— முதற்பாட்டு. (வைகுந்தா இத்யாதி₃) a "உன்னை நான்-சிக்கென-பிடித்தேன் கொள்" என்கையாலே, சிக்கெனப் பிடிக்கவில்லை என்று தோற்றுமிறே; இவர் சிக்கெனப் பிடியாதிருந்தால் "இவர் விடப்போகிறாரோ?" என்று அதிஶங்கை பண்ணுகைக்கு ப்ரஸக்தியை அருளிச்செய்யாநின்றுகொண்டு, அவனதிஶங்கையைத் தீர்த்த ப்ரகாரத்தை அருளிச்செய்கிறார் (அந்தாமத்தன்பிலே இத்யாதி₃).

b "வைகுந்தா - என்னுள் மன்னி" என்கையாலே ப₂லிதமானதோர் அர்த்த₂விஶேஷத்தை அருளிச்செய்கிறார் (நித்யவிபூ₄தியுக்தன் இத்யாதி₃) c ஸம்போ₃த₄நத்துக்குத் தாத்பர்யம்

ஜீ— முதற்பாட்டு. (வைகுந்தா இத்யாதி₃) a "உன்னை நான் பிடித்தேன்கொள் சிக்கெனவே" என்றத்தைப்பற்ற. அதிஶங்காப்ரஸக்திகத₂நமுகே₂ந அவதாரிகை (அந்தாமத்தன்பிலே இத்யாதி₃).

b "என்னுள் மன்னி" என்றத்தையும் உட்கொண்டு, பத₃ப்ரயோக₃த்துக்கு பா₄வம் (நித்யவிபூ₄தி இத்யாதி₃) c ஸம்போ₃த₄நத்துக்கு பா₄வம் (அவனுடைய இத்யாதி₃) யத்₂வா -

A 2-4. B 2-5. C 2-5-5. D 2-5-8. E 1-5.

ஈ— வ்யா:— (வைகுந்தா) b "நித்யவிபூ4தியுக்தன் தம்முடனே வந்து கலந்தான்" என்று ஹ்ருஷ்டராகிறார் என்னுமிடம் தோற்றுகிறது. c அவனுடைய c_2 முதற்பேரைச் சொல்லுகிறார். d ஸ்ரீஜநகராஜன்திருமகள் 1. "ஆர்யபுத்ர" (ஆர்யபுத்ர) என்னுமா போலேயும், திருவாய்ப்பாடியில் பெண்கள் d_1 2. "க்ருஷ்ண" (க்ருஷ்ண) என்னுமா போலேயும் (வைகுந்தா) என்கிறார். e பே4ாக3ும் உத்கூலமானால் பரஸ்பரநாம க்3ரஹணத்தாலே த்3ரிப்பதொன்று உண்டிறே.

(f மணிவண்ணனே) g அணைத்தபோதை ஸ்பர்ஶத்தாலே திமிர்த்துச் சொல்லுகிறார். g_2 நீலரத்நம்போலே குளிர்ந்த வடிவையுடையவனே! (என் h பொல்லாத் திருக் h_3 குறளா) i மஹாப3லிபக்கலிலே இரப்பாளனாய் நின்றாற்போலேகாணும் இவரைப்

அ—(அவனுடைய முதற்பேரை இத்யாதி2) அன்றிக்கே, "வைகுந்தா" என்றதுக்கு இரண்டாம் தாத்பர்யமாகவுமாம். c,d,e இந்தப் பக்ஷத்தில் (பே4ாக3ும் உத்கூலமானால்) இத்யாதி2யை முந்துற அநுஸந்தி4த்து, இப்படி நாமக்3ரஹணம் பண்ணினபேருண்டோ? என்ன (ஸ்ரீஜநகராஜன்) இத்யாதி3யை அநுஸந்தி4த்து, ஆனால் அல்லாத திருநாமங்களை விட்டு இத்தை முந்துறச் சொல்லுவானென்? என்ன (அவனுடைய இத்யாதி3) என்று அந்வயித்து அருளிச்செய்யும்படி. c யத்3வா, உக்தேऽர்த்தே2 ஸூசகம் கிம்? இத்யத்ராஹ (அவனுடைய இதி) c_2 முதல்-ப்ரத2மம், d ப்ரத2ம நாமாபி4த்3ாநமாத்ரேண ஸம்ஶ்லேஷஜநித ஹர்ஷ: ஸ்பு2ரதி கிம்? இத்யத்ராஹ (ஸ்ரீஜநகராஜன் திருமகள் இதி) d_3 (க்ருஷ்ண என்னுமாபோலே என்று) இவ்விடத்திலே 2. "க்ருஷ்ணஶ்மரச் சந்த்3ரமஸம் கௌமுதீ3குமுதா3கரம் । ஜகௌ3 கோ3பீஜநஸ்த்வேகம் க்ருஷ்ணநாம புந: புந: ॥" என்று அருளிச்செய்வர். கௌமுதீ3 - நிலவு. குமுத3ம் - நக்ஷத்ரம். இவற்றுக்கு ஆகரமாவது- த3ாரகனானை, யத்3வா, நிலவுக்கும் ஆம்பலுக்கும் நிர்வாஹகனானவனை. அத2வா, கௌமுதி3 யினாலே [கு என்று] பூ4மியைச்சொல்லி, அதுக்கு ஸந்தோஷத்தைப் பண்ணுமவனை. e ஜாதக் யாத2யோ வா பூ4ர்த்ருநாமக்3ரஹணம் கிமர்த்த2மகுர்வத்? இத்யத்ராஹ (பே4ாக3ும் உத்கூலமானால் இத்யாதி2).

f g "மணிவண்ணனே" என்று ஸம்ஶ்லேஷ ஸமயத்திலே சொல்லுகிறதுக்குத் தாத்பர்யம் (அணைத்தபோதை இத்யாதி2) f "மணி" என்று நீலமணியைச் சொல்லி, அத்தால் குளிர்த்தி. h_3,i "குறளா" என்று இப்போது சொல்லுகிறதுக்குத் தாத்பர்யம் (மஹாப3லி இத்யாதி3) i_2 சிரும்பி-

ஜீ—நாமாந்தரங்களிருக்க,முந்துற இத்தைச் சொன்னதுக்கு பா4வமாதல், d இப்படி நாமக்3ரஹணம் பண்ணினதுக்கு த்3ருஷ்டாந்தம் (ஸ்ரீ ஜநகராஜன் இத்யாதி2) d_3 (க்ருஷ்ண என்னுமாபோலே என்று) இவ்விடத்திலே - 2. "க்ருஷ்ணஶ்மரச்சந்த்3ரமஸம் கௌமுதீ3குமுதா3கரம் । ஜகௌ3 கோ3பீஜநஸ்த்வேகம் க்ருஷ்ணநாம புந: புந: ॥" என்றத்தை அருளிச்செய்வர். க்ருஷ்ண: கௌமுதீ3குமுதா3கரம் சந்த்3ரமஸம் ஜகௌ3. கோ3பீஜநஸ்து ஏகம் க்ருஷ்ணநாம புந:புநர்ஜகௌ3 இத்யந்வய:; (கௌமுதீ3 குமுதா3கரம்) நிலவுக்கும் ஆம்பலுக்கும் நிர்வாஹகனை. e நாமக்3ரஹணம் பண்ணுகிறது எதுக்காக? என்ன (பே4ாக3ும் இத்யாதி2).

f,g ஸம்ஶ்லேஷ ஸமயத்திலே "மணிவண்ணனே" என்கிறத்துக்கு பா4வம் (அணைத்த போது இத்யாதி2) g_2 ஶைத்3யார்த்த2ம் (நீலரத்நம் இத்யாதி2) h_3,i இப்போது "குறளா" என்கிறதுக்கு பா4வம் (மஹாப3லி இத்யாதி2) i_2 சிரும்பி-ஸங்கோசித்து. h,j "பொல்லா" என்றதுக்கு பா4வம்

ஈ—பெறுகைக்குச் i_2 சிரும்பி இரப்பாளனாய் நின்ற நிலே. j "அழகிது" என்னில்-நாட்டொப்பமென்று, அழகில் விஸஜாதீயதையைச் சொல்லுதல் ; k கண்ணெச்சில் வாராமைக்குக் l கரிபூசுகிறார் என்னுதல். m "வைகுந்தா" என்று-மேன்மை சொல்லிற்று; n "மணிவண்ணனே" என்று-வடிவழகு சொல்லிற்று; o "என் பொல்லாத் திருக்குறளா" என்று - ஸௌலப்₄யம் சொல்லிற்று ; இம்மூன்றும் கூடினதாயிற்று பரத்வமாவது.

(என்னுள் மன்னி) p இந்த்₃ரன் ராஜ்யலாப₄ம் பெற்றுப்போனான்; மஹாப₃லி ஔதா₃ர்யலாப₄ம் பெற்றுப்போனான்; அவ்வடிவழகுக்கு ஊற்றிருந்தது இவர் நெஞ்சிலேயாயிற்று. q என்னுடைய ஹ்ருத₃யத்தே வந்து நித்யவாஸம்பண்ணி. (வைகும் வைகல்தோறும் அமுதாய) கழிகிற காலந்தோறும் எனக்கு அபூர்வாம்ருதவத் போ₄க்₃யனானான். (r வானேறே) s நித்யஸூரிகளோடே கலந்து அவர்களைத் தோற்பித்து மேனாணித்திருக்குமாபோலேயாயிற்று, இவரோடே கலந்து இவரைத் தோற்பித்திருந்த இருப்பு. t"ஏறு"என்கிறது-t_2 பின்பும் அவன் t_3 ஏற்றமே விஞ்சியிருக்கை. u தம்முடைய அநுப₄வ விரோதி₄களைப் போக்கினபடி சொல்லுகிறார்—(v செய் குந்தா வரும் தீமை) v_2 செய்யப்பட்டு, குந்தாவாய் - தப்பாவாய், இருக்கும் தீமை என்னுதல்; w அன்றிக்கே, செய்கும் - செய்யப்பட்டு, தாவரும் தீமை - கடக்க அரிதான தீமை என்னுதல்.

அ—குருவி. அத₄வா, தழும்பேறி. h. j "பொல்லா" என்பானென்? என்ன (அழகிது என்னில் இத்யாதி₃) k கண்ணெச்சில்-த்₃ருஷ்டிதோ₃ஷம். l கரி-மஷி. m n. o (வைகுந்தா என்று மேன்மை சொல்லிற்று) இத்யாதி₃ வாக்யத்ரயேண — ஏவம்பூ₄தம் வஸ்து த்யக்தும் ஶக்யதே கிம்? இத்யுக்தம் ப₄வதி.

p "திருக்குறளா என்னுள் மன்னி" என்றதுக்கு வாஸனை (இந்த்₃ரன் இத்யாதி₃) q ஸப்₃தா₃ர்த்த₂ம் (என்னுடைய இத்யாதி₃) r, s இப்போது "வானேறே" என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (நித்யஸூரிகளோடே இத்யாதி₃) r, t_2 (பின்பும் அவன் ஏற்றமே விஞ்சியிருக்கை) என்றது-"ஏறு" என்றதுக்குத் தாத்பர்யாந்தரமாதல். அவர்களை அநுப₄விப்பித்துப் பின்பு அநுப₄ாவ்யாம்ஶமே விஞ்சியிருக்கையால் வந்த ஏற்றம் என்னுதல். t_3 ஏற்றம்-அதிஶயம். u மேலுக்கு அவதாரிகை (தம்முடைய இத்யாதி₃) v, v_2 செய்யப்பட்டு, தப்பாவாய், வருகிற தீமையென்னுதல்; v, w செய்கும்-செய்யப்பட்டு. தா-தாவ, அதாவது-கடக்க, அரும்-அரிதான தீமையென்னுதல். v_2, w இரண்டு அர்த்த₂த்தாலும் ப₂லிதம் - அநுப₄வித்து மீளுதல், ஸ்வயத்நத்தால் கடக்கலாதல் செய்ய அரிதாயிருக்கும் என்றபடி.

ஜீ—(அழகிது என்னில் இத்யாதி) k கண்ணெச்சில்-த்₃ருஷ்டிதோ₃ஷம். m n. o (வைகுந்தா என்று மேன்மை சொல்லிற்று) இத்யாதி₃ வாக்யத்ரயேண—ஏவம்பூ₄தவஸ்துவை விடப்போமோ? என்று சொல்லிருயிற்று.

p "திருக்குறளா என்னுள் மன்னி" என்றதுக்கு வாஸனை (இந்த்₃ரன் இத்யாதி₃) q ஸப்₃தா₃ர்த்த₂ம் (என்னுடைய இத்யாதி₃) r, s இப்போது "வானேறே" என்றதுக்கு ப₄ாவம் (நித்யஸூரிகளோடே இத்யாதி₃) t தாத்பர்யாந்தரம் (ஏறென்கிறது இத்யாதி₃) u மேலுக்கு அவதாரிகை (தம்முடைய இத்யாதி₃) v, v_2 குந்தா - தப்பாவாய், வரும் தீமை-வருகிற தீமை

ஈ— (x உன்னடியார் இத்யாதி₃) உன்பக்கலிலே நிக்ஷிப்தப₄ரராயிருப்பார்க்கு வாராதபடி பரிஹரித்து, ஆஸுரப்ரக்ருதிகளின் மேலே பொகடும்படியான ஶக்தி₁யையுடையவனே! y முன் ப்ராதிகூல்யம் பண்ணினவர்கள் அநுகூலித்து நாலடி வரநின்றவாறே, பின்னை அவர்கள் y₂ ஶத்ருக்கள்மேலே பொகடுமாயிற்று. z 1. "द्विषन्तः पापकृत्याम्" (த்₃விஷந்த: பாபக்ருத்யாம்) என்கிறபடியே; a கடலுக்குத்தொடுத்த அம்பை, a₂ அவன்

அ— "அசுரர்க்கு" 2. "த்₃விஷிதே₃ா பூ₄தலர்க்கோ₂Sயம்". x,y "அடியார்" என்றது-தாத₃ாத்விகமான ஆநுகூல்யத்தை உடையவர்களைக் காட்டுகிறது என்கிறார் (முன் இத்யாதி₃) யத்₃வா, இத்தால் ப₂லிதம் (முன் ப்ராதிகூல்யம் இத்யாதி₃) y₂.z "ஶத்ருக்கள்மேலே பொகடும்" என்றதுக்கு ப்ரமாணம் (த்₃விஷந்த இத்யாதி₃) த்₃விஷந்த:-உபாஸகனுடைய ஶத்ருக்கள். பாபக்ருத்யாம்-இவனாலே செய்யப்பட்ட பாபத்தை ப்ராபிப்பர் என்கை. a முன்பு ப்ராதிகூல்யம் பண்ணினவர்கள் அநுகூலித்து நாலடி வரநின்றவாறே, பின்னை அவர்கள் ஶத்ருக்கள்மேலே பொகட்ட இடமுண்டோ? என்ன (கடலுக்கு இத்யாதி₃) / அத்ர மொட்டைத் தலையன் கதா₂ அநுஸந்தே₄யா.

ஜீ—இதி ப்ராசு₂மிகார்த்த₂:. y₂.w அர்த்த₂த்₃வயத்தாலும் ப₂லிதம்-அநுப₄வித்து மீளுதல், ஸ்வயத்நத்தால் கடக்கலாதல் செய்ய அரிதாயிருக்கும் என்றபடி.

x,y "அடியார்" என்று தாத₃ாத்விகமான ஆநுகூல்யத்தை உடையவர்களைக் காட்டுகிறது என்கிறார் (முன் இத்யாதி₃) யத்₃வா, இத்தால் ப₂லிதம் (முன் இத்யாதி₃) ஆதல். y₂.z (ஶத்ருக்கள் மேலே பொகடும்) என்னுமதுக்கு ப்ரமாணம் (த்₃விஷந்த இத்யாதி₃) a அப்படி ஶத்ருக்கள் மேலே பொகட்ட இடமுண்டோ? என்ன (கடலுக்கு இத்யாதி₃) a₂ அவன் - ஸமுத்₃ரன். a₂3. "முமோச தம் ஶரம் தீ₃ப்தம் மரௌ ஸாக₃ரத₃ர்ஶநாத்" என்றதைப்பற்ற (மருகாந்தாரத்திலே)

ப்ர—z1. (முதற்பாட்டு) (வைகுந்தா இத்யாதி₃) (உன்னடியார்க்கு இத்யாதி₃) शाट्यायनके—"तस्य पुत्रा दायमुपयन्ति सुहृदस्साधुकृत्यां द्विषन्तः पापकृत्याम्"

a (கடலுக்குத் தொடுத்த அம்பு இத்யாதி₃) युद्धकाण्डे द्वाविंशे—"अथोवाच रघुश्रेष्ठस्सागरं दारुणं वचः। अद्य त्वां शोषयिष्यामि सपातालं महार्णव॥ ५॥ ब्राह्मणास्त्रेण संयोज्य ब्रह्मदण्डनिभं शरम्। संयोज्य धनुषि श्रेष्ठे विचकर्ष महाबलः॥ ६॥ सागरस्समुपागम्य पूर्वमामन्त्र्य वीर्यवान्। अब्रवीत्प्राञ्जलिर्वाक्यं राघवं शरपाणिनम्॥ २३॥ तमब्रवीत्तदा राम उद्यतो हि नदीपते।। अमोघोऽयं महाबाणः कस्मिन् देशे निपात्यताम्॥ २९॥ रामस्य वचनं श्रुत्वा तं दृष्ट्वा च महाशरम्। महोदधिर्महातेजा राघवं वाक्यमब्रवीत्॥ ३०॥ उत्तरेणावकाशोऽस्ति कश्चित्पुण्यतमो मम। द्रुमकुल्य इति ख्यातो लोके ख्यातो यथा भवान्॥ ३१॥ उग्रदर्शन-कर्माणो बहवस्तत्र दस्यवः। आभीरप्रमुखाः पापाः पिबन्ति सलिलं मम॥ ३२॥ तैर्न संस्पर्शनं पापं सहेयं पापकर्मभिः। अमोघः क्रियतां राम अयं तत्र शरोत्तमः॥ ३३॥ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा सागरस्य स राघवः। मुमोच तं शरं दीप्तं मरौ सागरदर्शनात्॥ ३४॥"

/ முதற்பத்து (2-ம் பாகம் 1-5-5) பக்கம் 713ல் உள்ள அமணன் கதை.

ஆ—முகங்காட்டினவாறே a$_2$ மருகாந்தாரத்தில் அஸுரர்கள்மேலே விட்டாற்போலே. b அவ்வன் ஒரு போக்கடி கண்டிலனாகில் 1. "उरसा धारयामास पार्थं सञ्छाद्य माधवः" (உரஸா த$_4$ாரயாமாஸ பார்த்த$_2$ம் ஸஞ்சா$_2$த்$_3$ய மாத$_4$வ:) என்று b$_2$ ப$_4$க$_3$த$_3$த்தன் விட்ட b$_3$ ஶக்தியை, அர்ஜுனனைத்தள்ளித் b$_4$ தன் அந்த:புரத்திலே ஏற்றாற்போலே, தான் c ஏறிட்டுக்கொண்டு அநுப$_4$வித்தல் செய்யுமித்தனை. d பாபங்களாவனதான் - அசேதநமா யிருப்பன சில க்ரியாவிஶேஷங்களாய், அவை, செய்தபோதே நஶிக்கும்; கர்த்தா அஜ்ஞனாகையாலே மறக்கும் ; ஸர்வஜ்ஞன் உணர்ந்திருந்து ப$_2$லாநுப$_4$வம் பண்ணுவிக்க d$_2$ அநுப$_4$விக்குமித்தனையிறே. e அவன் மார்விலே ஏற்றுக்கொள்ளுகையாவது - "பொறுத்தேன்" என்னத் திருமித்தனையிறே.

f "அபூர்வங்காண், ஶக்திகாண், ப$_2$லாநுப$_4$வம் பண்ணுவிக்கிறது" என்பதில், ஒரு f$_2$ ஸர்வஜ்ஞன் செய்விக்கிறான் என்கை ; g அழகு இதிறே. h குந்தமென்று-குருந்தம் என்றபடியாய், அதின் பூ வெளுத்தாயிற்று இருப்பது. அவ்வழியாலே ஶு$_3$த்$_3$தி$_4$யை

அ-a$_2$ அவன்-ஸமுத்$_3$ரன். b ஶத்ருக்களில்லாத உத்தமாதி$_4$காரிக்குச் செய்வதென்? என்ன (அங்ஙனொரு இத்யாதி$_3$) b$_2$.b$_3$ (ப$_4$க$_3$த$_3$த்தன் விட்ட ஶக்தியை இதி) 1. "விஸ்ருஷ்டம் ப$_4$க$_3$த$_3$த்தேந தத$_3$ஸ்த்ரம் ஸர்வகா$_4$துகம்" b$_3$ ஶக்தி-வைஷ்ணவாஸ்த்ரம். b$_4$ 1. 'மாத$_4$வ: உரஸா த$_4$ாரயாமாஸ" இத்யேதத் ஶ்ருதி$_3$ நித$_4$ர்யாஹ (தன் அந்த:புரத்திலே இதி) "மாத$_4$வன்" என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (அந்த:புரம்) என்றது; அதாவது—திருமார்பு என்றபடி. c.d அவன் ஏறிட்டுக்கொள்ளுகையாவது ஏதென்ன (பாபங்களாவனதான் இத்யாதி$_3$) e இத்தால் ப$_2$லிதத்தை அருளிச்செய்கிறார். (அவன் மார்விலே இத்யாதி$_3$) d,d$_2$ அத$_2$வா (பாபங்களாவன என்று தொடங்கி, அநுப$_4$விக்குமித்தனையிறே என்னுமளவும்) ஶங்காவாக்யமாய். (அநுப$_4$விக்குமித்தனையிறே) "ஆயிருக்க, அவன் மார்விலே ஏறிட்டுக்கொள்ளுகையாவதேது ?" என்று கூட்டிக்கொள்வது. e பரிஹாரம் (அவன் மார்விலே இத்யாதி$_3$) என்னவுமாம்.

f ஸர்வஜ்ஞன் உணர்ந்திருந்து ப$_2$லாநுப$_4$வம் பண்ணுவிக்கிறதென்? க்ரியையில் நின்றும் அபூர்வமாதல், ஶக்தியாதல் உத்$_3$ப$_4$வித்து, அது ப$_2$லாநுப$_4$வம் பண்ணுவிக்கிறதானாலோ ? என்ன (அபூர்வங்காண் இத்யாதி$_3$) பரபக்ஷே கௌ$_3$ரவம், ஸ்வபக்ஷே லாக$_4$வஞ்ச அபி$_4$ப்ரேதம்.

ஸ்ரீ—என்றது. b ஶத்ருக்களில்லாத உத்தமாதி$_4$காரிகளுக்குச் செய்வதென்? என்ன (அங்ஙனொரு இத்யாதி$_3$) b$_4$ (தன் அந்த:புரத்திலே) என்றது-1. "உரஸா த$_4$ாரயாமாஸ பார்த்த$_2$ம் ஸஞ்சா$_2$த்$_3$ய மாத$_4$வ:" என்கிற ஶ்லோகத்தில், 1. "மாத$_4$வ:" என்றத்தைப்பற்ற; அந்த:புரம்-திருமார்வு. c,d அவன் ஏறிட்டுக்கொள்ளுகையாவது ஏதென்ன (பாபங்கள் இத்யாதி$_3$) e இத்தால் ப$_2$லிதம் (அவன் மார்விலே இத்யாதி$_3$).

f அவன் ப$_2$லப்ரத$_3$னாகவேணுமோ, க்ரியாதி$_3$கள் ப$_2$லப்ரத$_3$மானாலோ? என்ன (அபூர்வங் காண் இத்யாதி$_3$) f$_2$ (ஸர்வஜ்ஞன் செய்விக்கிறான்) என்றது-2. "ப$_2$லமத உபபத்தே:" இத்யாதி$_3$

ப்ர— 1. (भार-द्रोण ३३) "विसृष्टं भगदत्तेन तदस्त्रं सर्वघातुकम्। उरसा धारयामास पार्थं सञ्छाद्य माधवः ॥ १८ ॥"

ச—நினைக்கிறது. அன்றிக்கே, "குந்தா" என்று திருநாமம்; 1. "குமுத: குந்தர: குந்த:" (குமுத₃: குந்த₃ர: குந்த₃:) என்கிறபடியே. (உன்னை) ஆஶ்ரிதபக்ஷபாதியான உன்னை. (நான்) A ஆடியாடியில் விடாய்த்த நான். i நீ உஜ்ஜீவிப்பிக்க, உன்னாலே உளேனான நான். (பிடித்தேன் j கொள்) பிடித்தேனாகவே திருவுள்ளம்பற்று. k முன்பும் சொல்லிப் போரும் வார்த்தையன்றோ இது ? என்ன; அங்ஙனல்ல (l சிக்கனவே பிடித்தேன்கொள்) ஶஎன்னைப் பெறுகைக்கு m₂/பூர்வஜனான நீ விடிலும் விடாதபடி நான் பிடித்தேனாகவே திருவுள்ளம்பற்றவேணும். n அவனை 'மா ஶுச:' என்கிறார். 1.

அ—2. "கல்பநாகௌரவம் யத்ர தம் பக்ஷம் ந ஸஹாமஹே। கல்பநாலாக₄வம் யத்ர தம் பக்ஷம் ரோசயாமஹே ॥" இதி ந்யாயவித₃:. g ஏகைகசேதந ஏவ அநந்தகர்மஜநிதாபூர்வாநந்த்யம் கல்பநீயம்; த்ரிக்ஷணவஸ்தா₂யிநாம் ஸுக்ருத து₃ஷ்க்ருத கர்மணாம் காலாந்தரபா₄வி ஸ்வர்க்க₃ நரகாதி₃ ஸாத₄நத்வாநுபபத்த்யா, ஏவமநந்த ஜீவேஷ்வபி ப்ரத்யேகம் கல்பநீயம்; ஏவம் கல்பிதேஷ்வபி ஸத்ஸு ப்ரதிநியத தே₃ஶ கால புருஷவிஶேஷேஷு ப்ரதிநியத ப₂லஜநகத்வம் சேதநவிஶேஷாதி₄ஷ்டா₂நேந விநா நோபபத்₃யதே; வாஸ்யாதி₃வத்; கிஞ்ச-ஏககாலீந ஸ்ருஷ்டே: ஏககாலீந ஸம்ஹாரஸ்ய ச ப்ரமாணஶதஸித்₃த₄த்வாத் அஸங்கேதபூர்வகம் அநந்தைராத்மபி₄ ரநுஷ்டி₂தாநந்தஸுக்ருததுஷ்க்ருதஜநித - அத்₃ருஷ்டது₃ரத்₃ருஷ்டாநாம் ஏககாலீநவிபாகோऽபி அஶக்யகல்பந இத்யாதி₃ பரமததூ₃ஷணம், ஸர்வஜ்ஞ ஏவ ப₂லப்ரத₃ இத்யயமர்த்த₂: 3."ப₂லமத உபபத்தே:" இதி வேதா₃ந்த ஸித்₃தா₄ந்த இதி ச ஸூத்ருதி₃ நித₃ர்யோக்தம் (அழகு இதிறே இதி) 4. "க்ரியா தச்சூக்திர்வா கிமபி தத₃பூர்வம் பித்ருஸரப்ரஸாதே₃ா வா கர்த்து: ப₂லத₃ இதி ரங்கே₃ஶ குத்₃ருஶ: । த்வத₃ர்ச்சேஷ்டாபூர்த்தே ப₂லமபி ப₄வத்ப்ரீதிஜமிதி த்ரயீவ்ருத்₃தா₄ ஆஹுர் விது₃ரபி ப₄வத்ப்ரேரணமிதி ॥". h "குந்தா" என்கிற பத₃ம் - கீழ் ஶாத்₃தி₄யோகஶத்தைச் சொல்லும்படி எங்ஙனேயென்ன (குந்தமென்று இத்யாதி₃). i (நீ உஜ்ஜீவிப்பிக்க என்று) அர்த்தா₂ந்தரம். உஜ்ஜீவிப்பிக்கையாவது - B மயர்வறமதிநலமருளுகை. j கொள் - கொண்டருளவேணும்; திருவுள்ளம்பற்றவேணும் என்றபடி. k (முன்பும்) C வளவேழுலகுக்கு முன்பும் இத்யர்த்த₂:. l "சிக்கென" என்றதுக்கு இரண்டு தாத்பர்யம், k.l அதாவது-பத₃ாவதாரிகை யில், (முன்பும் சொல்லிப்போரும்) இத்யாதி₃யாலே ஒன்று. l.m இரண்டாம் தாத்பர்யம் (என்னைப் பெறுகைக்குப் பூர்வஜனான இத்யாதி₃) ஏகார்த்த₃ம் என்கிறதே முக்₂யம், யத்₃வா, த₃ார்ட்₄யஸ்ய அவதி₄மாஹ (என்னைப் பெறுகைக்கு இதி) m₂ "வைகுந்தா - திருக்குறளா" என்றதிலே நோக்காக (/ பூர்வஜனான நீ) என்றது; என்னைப்பெறுகைக்கு முற்பாடனான நீ என்றபடி. n ப₂லிதமாஹ (அவனை 'மாஶுச:' என்கிறார் இதி) அவனை - சேதநர்க்கெல்லாம் சரமஶ்லோகம் உபதே₃ஶித்த ஈஶ்வரனை இத்யர்த்த₂:. 1.

ஜீ—யைப்பற்ற. 4."க்ரியா தச்சூக்திர்வா" இத்யாதி₃கம் அநுஸந்தே₄யம். h"குந்தா" என்கிற பத₃ம் - கீழ் ஶாத்₃தி₄யோகஶத்தைச் சொல்லும்படி எங்ஙனேயென்ன (குந்தமென்று இத்யாதி₃) i தாத்பர்யாந்தரம் (நீ உஜ்ஜீவிப்பிக்க இத்யாதி₃) உஜ்ஜீவிப்பிக்கை .B மயர்வறமதிநலமருளுகை. j கொள்-கொண்டருளவேணும்; திருவுள்ளம் பற்றவேணும் என்றபடி. k முன்பும்-C வளவேழுலகுக்கு முன்பும். m₂ "வைகுந்தா - திருக்குறளா" என்றத்தைப்பற்ற (பூர்வஜனான நீ என்றது) / பூர்வஜனான-முற்பாடனான. n ப₂லிதம் (அவனை இத்யாதி₃). க்ரமேணாந்வய:. 1.

A 2-4. B 1-1-1. C 1-5. / "பூர்வஜ" [1-1] என்பது ஜிதந்தே.

2. சிக்கெனச் சிறிதோ ரிடமும் புறப்படாத் தன்னுள்ளே உலகுகள்
ஒக்கவே விழுங்கிப் புகுந்தான் புகுந்ததற்பின்
மிக்கஞான வெள்ளச் சுடர்விளக்காய்த் துளக்கற் றமுதமாய் எங்கும்
பக்கநோக் கறியானென் பைந்தா மரைக்கண்ணனே.

ஆ— 2. அவ:— (சிக்கென) இப்படி தம்முள்ளே புகுந்த பின்பு எம்பெருமானுக்குப் பிறந்த ஸம்ருத்₄தி₄யைப் பேசுகிறுர்.

வ்யா:— ஜக₃த்ஸ்ருஷ்ட்யாத்₃யந்யபரதையைப் போக்கிக்கொண்டு என்னுள்ளே புகுந்தான்; புகுந்ததற்பின் அளவிறந்த ஜ்ஞாநாதி₃ ஸகல கல்யாண கு₃ணவிஶிஷ்டனுய், விஜ்வரனுய், ப்ரமுதி₃தனுய், ஹர்ஷாதிஶயத்தாலே புதுக்கணித்த திருக்கண்களை யுடையனுய், என்னையல்லது எங்கும் பக்கநோக்கறியான் என்கிறுர். 2.

ஈ— அவ:— இரண்டாம் பாட்டில் — தம்மோடு கலந்தபின்னை எம்பெருமானுக்குப் பிறந்த பௌஷ்கல்யத்தைப் பேசுகிறுர்.

வ்யா:— (சிக்கென என்று தொடங்கி) என்னோடு கலக்கும்போது அந்ய பரதை பிறவாமைக்காக, க்ஷுத்₃ரபதா₃ர்த்த₂ங்களும் ஒழியாதபடி எல்லா லோகங்களுக்கு வேண்டும் ஸம்விதா₄நத்தை ஒருகாலே தன் திருவுள்ளத்தாலே பண்ணி யருளி, பிரியாதபடி என்பக்கலிலே புகுந்தான். (புகுந்ததற்பின் என்று தொடங்கி) புகுந்த பின்பு விகஸித ஸஹஜ ஸார்வஜ்ஞ்யனுய், விஜ்வரனுய், தன்னுடைய ப்ரமோத₃ ரஸத்தாலே எனக்கு போ₄க்₃யமாய், பெரியபிராட்டியார் வந்து ஸ்பர்ஶித்தாலும் விலங்கப் பார்க்க அறியாதபடியானுன், என்னோட்டைக் கலவியாலே குளிர்ந்த திருக்கண்களையுடையவன். 2.

ப— 2. அவ:— அநந்தரம், தம்முடைய பக்கல் கலந்து அவன் உஜ்ஜ்வல ஸ்வரூபனுய்க்கொண்டு ஓரிடத்தில் அந்யபரதையற்று இராநின்ருன் என்கிறுர்.

ஆதே₃— முதற்பாட்டு. "நித்யவிபூ₄தியுக்தனே! நீலமணிபோலே குளிர்ந்த ஸ்வபா₄வத்தையுடையவனே! மஹாப₃லியின் பக்கலிற்போலே என்பக்கலிலும் இரப்பாளனுய் நின்றவனே! என்னுடைய ஹ்ருத₃யத்திலே வந்து நித்யவாஸம் பண்ணிக் கழிக்கிற காலந்தோறும் எனக்கு அபூர்வவத் போ₄க்₃யனுனவனே! நித்யஸூரிகளோடே கலந்து மேனுணித்திருக்குமாபோலே என்னோடே கலந்திருக்குமவனே! செய்யப்பட்டு, கடக்க அரிதான தீமையை உன் பக்கலிலே நிக்ஷிப்தபா₄ரராயிருப்பார்க்கு வாராதபடி பரிஹரித்து, ஆஸுரப்ரக்ருதிகள் மேலே போகடும்படியான ஶௌர்ய்யத்₃தி₄யையுடையவனே! ஆஶ்ரிதப்க்ஷபாதியான உன்னை, உன்னாலே உளனுன நான் த்₃ருட₄மாகப் பிடித்தேனுகத் திருவுள்ளம் பற்று; மாஶுச:" என்கிறுர்—"வைகுந்தா மணிவண்ணனே" இத்யாதி₃யால். 1.

ப— சிறிதோர்—அல்பமான், இடமும்—தேசமும், புறப்படா—புறம்பு போகாதபடி, **உலகுகள்**—உலகுகளை, **தன்னுள்ளே**—தன் ஸங்கல்பத்துக்குள்ளே, **ஒக்கவே**—ஏகப்ரகாரமாக, **விழுங்கி**—அடக்கி, **சிக்கென**—இனி ஒருகாலும் புறப்படாதபடி, **புகுந்தான்**—(என்னுள்ளே) புகுந்தான்; **புகுந்ததற்பின்**—புகுந்தபின், **மிக்க**—மிகுத்து வருகிற, **ஞானவெள்ளம்**—ஜ்ஞாநபூர்த்தியாகிற, **சுடர்**—ப்ரபைக்கு ஆஶ்ரயமான, **விளக்காய்**-(ஸ்வரூபமாகிற) தேஜோத்ரவ்யமாய், **துளக்கு**-(நான் சிக்கெனப் பிடித்த பின்பு விஶ்லேஷாதிஶங்கையால் வந்த) நடுக்கமும், **அற்று**—தீர்ந்து, **அமுதமாய்**-நிரதிஶயபோக்யபூதனுமாய், **என்**—என்னையே பார்த்திருக்கிற, **பைம்**—அழகிய, **தாமரை**—தாமரைபோன்ற, **கண்ணன்**—கண்ணையுடையவன், **எங்கும்**—ஓரிடத்திலும், **பக்கம்**—பக்கத்தில், **நோக்க**—நோக்க, **அறியான்**—அறிகிறிலன்.

என்பக்கல் அபிநிவேஶம் பத்நீபரிஜநாதிகள் பக்கலிலும் காண்கிறிலன் என்று கருத்து. ஸ்வரூபாதிகளில் அவனுக்குண்டான ஸ்பூரிதப்ரகாஶமும் ஸ்வஸம்ஶ்லேஷமடியாக என்று நினைக்கிறார். 2.

இ— அவ:— இரண்டாம் பாட்டில்—அவன் தம்மை அநுபவித்தபடியையும், அவ்வநுபவத்தாலே அவன் திருமேனியிற்பிறந்த புகரையும் சொல்லுகிறார்.

வ்யா:— (**சிக்கென இத்யாதி**) க்ஷுத்ரமாயிருப்பதொரு பதார்த்தமும் பிறிகதிர்ப்படாதபடி தன் ஸங்கல்பத்திலே ஸகலலோகங்களையும் ஒருகாலே வைத்து, சிக்கெனப் புகுந்தான்—இனி ஒரு காலமும் பிரியாதபடி புகுந்தான். புகுந்தபின்பு அவன் இருந்தபடியென்? என்னில்—(**மிக்க ஞான வெள்ளச் சுடர் விளக்காய்**) ஜ்ஞாந வெள்ளத்தால் வந்த மிக்க தேஜஸ்ஸையுடையனாய், விகஸித ஸஹஜஸார்வஜ்ஞ்யனாய். சேதநனுக்குக் கர்மபாரதந்த்ர்யத்தால் வரும் ஜ்ஞாநத்தில் விகாரம் ஆஶ்ரிதபாரதந்த்ர்யத்தாலே ஈஶ்வரனுக்கும் உண்டாகிறதாயிற்று. அங்ஙனேயாகிலிறே ஆஶ்ரயணீயனாவது. (**துளக்கற்று**) A ஆடியாடியில் ஆற்றாமையால் வந்த உள்நடுக்கம் தீர்ந்தானாயிரா நின்றான்; 1. "विज्वरः" (விஜ்வர:) என்னக்கடவதிறே. (**அமுதமாய்**) 1. "प्रमुमोद ह" (ப்ரமுமோத ஹ) என்கிறபடியே தன் உகப்பாலே எனக்கு நிரதிஶய போக்யனாய்; அவன் தம்மை அநுபவித்து இனியனாயிருக்கும் இருப்பிறே இவர்க்கு போக்யம். (**எங்கும் பக்கநோக்கறியான்**) பிராட்டி பின்னே வந்து அணைத்தாலும் விலங்கப்பார்க்கிறிலன். இங்கே ஆளவந்தார்க்குக் குருகைக்காவலப்பன் அருளிச்செய்த வார்த்தை. (**என் பைந்தாமரைக் கண்ணனே**) A ஆடியாடியில் ஆற்றாமையால் வந்த தாபம் தீர்ந்து திருக்கண்களும் குளிர்ந்தபடி. 2.

A 2-4.

ஈ— அவ:— இரண்டாம் பாட்டு. a அவன், "இவர் நம்மை விடில் செய்வதென்?" என்று a2 அதிஶங்கை பண்ண a3படியைச் சொல்லிற்று-கீழிற்பாட்டில்; bஇவர், "விடேன்" என்றபின்பு அவனுக்கு b2 வடிவிற்பிறந்த பௌஷ்கல்யம் சொல்லுகிறது இப்பாட்டில்.

வ்யா:— (c சிறிதோரிடமும் புறப்படாத் தன்னுள்ளே உலகுகள் ஒக்கவே விழுங்கிச் c2 சிக்கெனப் புகுந்தான்) d "நாம் ஆழ்வாரை அநுப4விக்கும்போது, d2 செருப்பு வைத்துத் திருவடிதொழப்புக்காற்போலே ஆகவொண்ணாது" என்று பார்த்து, ஜக3த்3ரக்ஷணத்துக்கு வேண்டும் d3 ஸம்வித4ாநமெல்லாம் பண்ணி, அநந்ய பரனாய் அநுப4வித்து, போகமாட்டாதேயிருந்தான்; e ராஜாக்கள் அந்த:புரத்திற்புகுவது,

அ— இரண்டாம் பாட்டு. (சிக்கென இத்யாதி3) a.b கீழிற்பாட்டில் ப்ரமேயம் அநுப4ாஷியாநின்று கொண்டு, இவர் "சிக்கெனப் பிடித்தேன்கொள்" என்ற அநந்தரம் அவனுடைய ஜ்ஞாநாதி3களிற்பிறந்த ஔஜ்ஜ்வல்யத்தைச் சொல்லுகிறார் என்று இப்பாட்டுக்கு ஸங்க3தி அருளிச்செய்கிறார் (அவன் இவர் இத்யாதி3 வாக்யத்3வயத்தாலே) a2.a3 (அதிஶங்கைபண்ண) அது தி3வ்ருத்தமான (படி) என்று கூட்டுவது. b2 "சுடர் விளக்காய்" என்றத்தைக் கடாக்ஷித்து அருளிச்செய்கிறார் (வடிவிற்பிறந்த பௌஷ்கல்யம்) என்று.

c.d அந்வயப்ரத3ர்ஶநபூர்வகம் பா4வமாஹ (சிறிதோரிடமும் இத்யாதி3) c ஓரிடமும் - ஒரு பதா3ர்த்த2மும் என்றபடி. d "உலகுகள் ஒக்கவே விழுங்கிப் புகுந்தான்" என்றதுக்கு பா4வம் (நாம் ஆழ்வாரை இத்யாதி3) d2 (செருப்பு வைத்துத் திருவடிதொழுகை)யாவது - ஒரு ஸ்ரீ வைஷ்ணவர் பெருமாளைத் தொழ எழுந்தருள, அவர் ஸ்ரீபாத3ம் பித்தப்பிளப்பாயிருக்கையாலே ஸ்ரீ பாத3ரக்ஷைகொண்டருளினாராய், அத்தைத் திருவாசலிலே வைத்து எழுந்தருளினவளவிலே, ஸ்ரீ பாத3ரக்ஷையிலே திருவுள்ளம்சென்று, "தீர்த்த2மும் ப்ரஸாதி3க்க" என்று அருளிச் செய்கிறத்தை "செருப்பு ப்ரஸாதி3த்தருள" என்றாராம். d3 ஸம்வித4ாநம் - வ்யாபாரம். c2 "சிக்கென" என்றதுக்கு இரண்டு பொருள் - அந்யபரதையில்லாதபடி என்னுதல்; ப்ரயோஜ

ஜீ— இரண்டாம் பாட்டு. (சிக்கென இத்யாதி3) a.b கீழிற்பாட்டில் ப்ரமேயத்தை அநுவதி3யாநின்றுகொண்டு, "மிக்க ஞானவெள்ளச் சுடர்விளக்காய்" இத்யாதி3யைக் கடாக்ஷித்து அவதாரிகை (அவன் இத்யாதி3) இவர் "பிடித்தேன்கொள் சிக்கென" என்ற அநந்தரம், அவனுடைய ஜ்ஞாநாதி3களிற்பிறந்த ஔஜ்ஜ்வல்யத்தைச் சொல்லுகிறார் என்று இப்பாட்டுக்கு ஸங்க3தி என்றபடி. a2,a3 (அதிஶங்கைபண்ண) அது தி3வ்ருத்தமான(படி) என்று கூட்டுவது. b2 "சுடர் விளக்காய்" என்றத்தைப்பற்ற (வடிவிற்பிறந்த பௌஷ்கல்யம்) என்றது.

c,d அந்வய ப்ரத3ர்ஶநபூர்வகம் பா4வமாஹ (சிறிதோரிடமும் இத்யாதி3) c ஓரிடமும் - ஒரு பதா3ர்த்த2மும். d2 (செருப்பு வைத்துத் திருவடிதொழுகை)யாவது - ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர் பெருமாளைத் திருவடிதொழ எழுந்தருள, அவர் ஸ்ரீபாத3ம் பித்தப்பிளப்பாயிருக்கையாலே ஸ்ரீபாத3ரக்ஷைகொண்டு எழுந்தருளினாராய், அத்தைத் திருவாசலிலே வைத்து எழுந்தருளினவளவிலே, ஸ்ரீ பாத3ரக்ஷையிலே தானே திருவுள்ளம் சென்று, "தீர்த்த2மும் ப்ரஸாதி3க்க" என்று அருளிச்செய்கிறத்தை, "செருப்பு ப்ரஸாதி3த்தருள" என்றாராம். d3 ஸம்வித4ாநம் - வ்யாபாரம். c2 "சிக்கென" என்றதுக்கு அர்த்த2த்3வயம் - அந்யபரதையில்லாதபடி என்னுதல், ப்ரயோஜநாந்தரபரதையில்லாதபடியென்னுதல். e லௌகிகத்3ருஷ்டாந்தம் (ராஜாக்கள் இத்யாதி3)

ஈ—நாட்டுக்கணக்கற்றபின்பிறே. f அத்யல்பமாயிருப்பதொரு பதா3ர்த்த2மும் தன் பக்கல் நின்றும் f_2 பிரிகதிர்ப்பட்டு நோவுபடாதபடியாகத் தன் ஸங்கல்ப ஸஹஸ்ரைகதே3ஶத்திலே லோகங்களை ஒருகாலே வைத்து இனிப்போராதபடி புகுந்தான். (சிக்கெனப் புகுந்தான்) g அநந்யப்ரயோஜநமாகப் புகுந்தான் என்றுமாம்.

(புகுந்த இத்யாதி3) h இவரோடே வந்து கலந்து, அக்கலவியில் h_2 அதிஶங்கையும் தீர்ந்தபின்பாயிற்று h_3 விகஸித ஸஹஜஸார்வஜ்ஞ்யனுமாய் h_4 விஜ்வரனுமாயிற்றது. i தனக்கு i_2 நித்யத4ர்மமான ஜ்ஞாநத்தையுடைத்தான ஆத்மவஸ்து, i_3 கர்மநிப3ந்த4நமாக

அ—நாந்தரமில்லாதபடி என்னுதல். e லௌகிக த்3ருஷ்டாந்தம் (ராஜாக்கள் இத்யாதி3) f ஶப்3த3ார்த்த2ம் (அத்யல்பமாய் இத்யாதி3) f_2 பிரிகதிர்ப்பட்டு - கதிர் பிரிபட்டு. g (அநந்ய ப்ரயோஜநமாக) என்றது - ஜக3த்3ரக்ஷணரூபப்ரயோஜநம் ஸித்3தி4க்கையாலே என்றபடி.

h "புகுந்ததற்பின் மிக்க ஞானவெள்ளச் சுடர்விளக்காய்த் துளக்கற்று" என்ற பர்யந்தம் அர்த்த2ம் அருளிச்செய்கிறார் (இவரோடே வந்து கலந்து இத்யாதி3) மிகுந்து வருகிற ஜ்ஞாந பூர்த்தியாகிற ப்ரபை4க்கு ஆஶ்ரயமான ஸ்வரூபமாகிற தேஜோத்3ரவ்யமாய் என்று ஶப்3த3ார்த்த2ம். h_2 "புகுந்ததற்பின்" இத்யேதத் உபலக்ஷணமித்யபி4ப்ராயேணாஹ (அதிஶங்கையும் தீர்ந்தபின்பாயிற்று இதி) h_3 "மிக்க ஞான வெள்ளச் சுடர்விளக்காய்" என்றதுக்கு - ஞான வெள்ளத்தால் வந்த மிக்க தேஜஸ்ஸையுடையனாய் என்று அர்த்த2ாந்தரத்தையும் விவக்ஷித்து அருளிச்செய்கிறார் (விகஸித ஸஹஜ ஸார்வஜ்ஞ்யனுமாய் இதி) h_4 விஜ்வரனுமாய் என்றது "துளக்கற்று" என்றதுக்குத் தாத்பர்யம். i "கர்மவஶ்யனான சேதநனுக்கு ஸம்ஸாரியான தாளில் ப4க3வந்நிக்3ரஹமடியாக ஜ்ஞாநஸங்கோசம் பிறக்கக்கடவதாய், ப4க3வத்ப்ரஸாத3மடியாக முக்தனான அவஸ்தை2யில் ஜ்ஞாநவிகாஸம் பிறக்கக்கடவதாயிருக்கும்; அப்படியொரு ஹேதுவின்றியிலேயிருக்கிறவனும் ஆழ்வாரோட்டை விஶ்லேஷத்தாலே ஸங்குசிதஜ்ஞாநனாய், ஆழ்வாரோட்டை ஸம்ஶ்லேஷத்தாலே விகஸிதஜ்ஞாநனாயிரா நின்றான்; இதென்ன ப்ரணயித்வம்!"

ஜீ—f ஶப்3த3ார்த்த2ம் (அத்யல்பமாய் இத்யாதி3) f_2 பிரிகதிர்ப்பட்டு - தப்பிப்போய். g அநந்ய ப்ரயோஜநமாக) என்றது - ஜக3த்3ரக்ஷணரூப ப்ரயோஜநம் ஸித்3தி4க்கையாலே என்றபடி.

h "புகுந்ததற்பின் மிக்க ஞானவெள்ளச் சுடர்விளக்காய்த் துளக்கற்று" என்னுமளவுக்கு அர்த்த2ம் (இவரோடே இத்யாதி3) மிகுந்து வருகிற ஜ்ஞாந பூர்த்தியாகிற ப்ரபை4க்கு ஆஶ்ரயமான ஸ்வரூபமாகிற தேஜோத்3ரவ்யமாய் இதி ஶப்3த3ார்த்த2:. h_2 "புகுந்ததற்பின்" என்கிறது உபலக்ஷணமித்யபி4ப்ராயேணாஹ (அதிஶங்கையும் தீர்ந்தபின்பாயிற்று என்று) h_3 ஞானவெள்ளத்தால் வந்த மிக்க தேஜஸ்ஸையுடையனாய் என்று அர்த்த2ாந்தரத்தையும் விவக்ஷித்து அருளிச்செய்கிறார் (விகஸிதஸஹஜஸார்வஜ்ஞ்யனுமாய் என்று) h_4 விஜ்வரனுமாய் என்றது "துளக்கற்று" என்றதுக்கு பா4வம். i "கர்மவஶ்யனான சேதநனுக்கு ஸம்ஸாரியான தாளில் ப4க3வந்நிக்3ரஹமடியாக ஜ்ஞாநஸங்கோசம் பிறக்கக்கடவதாய், ப4க3வத்ப்ரஸாத3மடியாக முக்தனான அவஸ்தை2யில் ஜ்ஞாநவிகாஸம் பிறக்கக்கடவதாயிருக்கும்; அப்படியொரு ஹேதுவின்றியிலேயிருக்கிறவனும் ஆழ்வாரோட்டை விஶ்லேஷத்தாலே ஸங்குசிதஜ்ஞாநனாய், அவரோட்டை ஸம்ஶ்லேஷத்தாலே விகஸிதஜ்ஞாநனாயிரா நின்றான். இதென்ன ப்ரணயித்வம்!" என்கிறார் (தனக்கு

ஜீ—ஒரு தே3ஹத்தைப் பரிக்3ரஹித்து, j இந்த்3ரியத்3வாரத்தை அபேக்ஷித்துக்கொண்டு ப்ரஸரிக்க வேண்டும்படி போந்தது; k ஒருநாள் வரையிலே ப4க3வத்ப்ரஸாத3மும் பிறந்து ஜ்ஞாந ஸங்கோசமும் கழியக்கடவதாயிருக்குமிறே; அங்ஙனொரு ஹேதுவு மின்றிக்கேயிருக்கிறவனும் இவரோடே வந்து கலப்பதற்கு முன்பு ஸங்குசித

அ—என்கிறார் (தனக்கு இத்யாதி3) i1. "ஜ்ஞாநம் வைராக்3யமைச்வர்யம் த4ர்மச்ச மநுஜேச்வர। ஆத்மநோ ப்3ரஹ்மபூ4தஸ்ய நித்யமேதச்சதுஷ்டயம்॥" என்கிற ச்லோகத்தைக் கடாக்ஷித்து (நித்யத4ர்மமான ஜ்ஞாநத்தையுடைத்தான என்கிறார்) த4ர்மமாவது - சேஷத்வம். ஐச்வர்யமாவது - நியந்த்ருத்வம்.

i2. "ஆத்மா ந தே3வோ ந நரோ ந பசுர் ந ச பாத3ப:। சரீராக்ருதிபே4தா3ஸ்து பூ4பைதே கர்மயோநய:॥" என்கிற ச்லோகத்தைக் கடாக்ஷித்து (கர்மநிப3ந்த4நமாக ஒரு தே3ஹத்தைப் பரிக்3ரஹித்து) என்கிறார். i (கர்மநிப3ந்த4நமாக ஒரு தே3ஹத்தைப் பரிக்3ரஹித்து) இவ்விடத்திலே— 3. "விஷ்ணு சக்தி: பரா ப்ரோக்தா க்ஷேத்ரஜ்ஞாக்2யா தத2ாऽபரா। அவித்3யா கர்மஸம்ஜ்ஞாந்யா த்ருதீயா சக்திரிஷ்யதே॥ யயா க்ஷேத்ரஜ்ஞசக்திஸ்ஸா வேஷ்டிதா ந்ருப! ஸர்வகா3। ஸம்ஸாரதாபாநகி2லாநவாப்நோத்யதிஸந்ததாந்॥ தயா திரோஹிதத்வாச்ச சக்தி: க்ஷேத்ரஜ்ஞஸம்ஜ்ஞிதா। ஸர்வபூ4தேஷு பூ4பால! தாரதம்யேந வர்த்ததே॥ அப்ராணவத்ஸு ஸ்வல்பா ஸா ஸ்தா2வரேஷு ததோऽதி4கா। ஸரீஸ்ருபேஷு தேப்4யோऽபி ஹ்யதிசக்த்யா பதத்ரிஷு॥" [யயா] என்றது கர்மஸம்ஜ்ஞிகையான த்ருதீயையாலே—என்றது அநுஸந்தே4யம். j (இந்த்3ரியத்3வாரத்தை அபேக்ஷித்துக்கொண்டு) இவ்விடத்திலே — 4. "இந்த்3ரியாணாம் ஹி ஸர்வேஷாம் யத்3யேகம் க்ஷரதீந்த்3ரியம்। தேநாஸ்ய க்ஷரதி ப்ரஜ்ஞா த்3ருதே: பாதா3தி3வோத3கம்॥" ஸர்வேஷாமிந்த்3ரியாணாம் மத்4யே ஏகமிந்த்3ரியம் க்ஷரதி யதி3, தேந த்3ருதே: பாத3ாது3த3கமிவ அஸ்ய ப்ரஜ்ஞா க்ஷரதி - என்று அந்வயம். க்ஷரதி-நழுவும் என்றபடி—என்றது அநுஸந்தே4யம். k (ஒருநாள் வரையிலே இத்யாதி3) 5. "பராபி4த்4யாநாத்து திரோஹிதம் ததோ ஹ்யஸ்ய ப3ந்த4விபர்யயௌ" 6. "பரம் ஜ்யோதிருபஸம்பத்3ய ஸ்வேந ரூபேணாபி4நிஷ்பத்3யதே" இத்யாதி3. l "மிக்க வெள்ளச்சுடர் விளக்கு" என்று ஜ்ஞாநவிசேஷணமாக்கி, "சுடர் விளக்கான மிக்க

ஜீ-இத்யாதி3) i1. "ஜ்ஞாநம் வைராக்3யமைச்வர்யம் த4ர்மச்ச மநுஜேச்வர!। ஆத்மநோ ப்3ரஹ்மபூ4தஸ்ய நித்யமேதச்சதுஷ்டயம்॥" என்றத்தைப்பற்ற (நித்யத4ர்மமான என்றது) த4ர்மம் - சேஷத்வம். ஐச்வர்யம் - நியந்த்ருத்வம்.

i2. "ஆத்மா ந தே3வோ ந நரோ ந பசுர் ந ச பாத3ப:। சரீராக்ருதிபே4தா3ஸ்து பூ4பைதே கர்மயோநய:॥" என்றத்தைப்பற்ற (கர்மநிப3ந்த4நமாக இத்யாதி3) இவ்விடத்திலே, 3. "விஷ்ணுசக்தி: பரா ப்ரோக்தா க்ஷேத்ரஜ்ஞாக்2யா தத2ாऽபரா। அவித்3யா கர்மஸம்ஜ்ஞாந்யா த்ருதீயா சக்திரிஷ்யதே॥ யயா க்ஷேத்ரஜ்ஞசக்திஸ்ஸா வேஷ்டிதா ந்ருப! ஸர்வகா3।" இத்யாத்3யநுஸந்தே4யம். j (இந்த்3ரியத்3வாரத்தை அபேக்ஷித்துக்கொண்டு) என்றவிடத்திலே, 4. "இந்த்3ரியாணாம் ஹி ஸர்வேஷாம் யத்3யேகம் க்ஷரதீந்த்3ரியம்। தேநாஸ்ய க்ஷரதி ப்ரஜ்ஞா த்3ருதே: பாதா3தி3வோத3கம்॥" என்றது அநுஸந்தே4யம். k5. "பராபி4த்4யாநாத்து திரோஹிதம் ததோ ஹ்யஸ்ய ப3ந்த4விபர்யயௌ" 6. "பரம் ஜ்யோதிருபஸம்பத்3ய ஸ்வேந ரூபேணாபி4நிஷ்பத்3யதே" இத்யாதி3யைப்பற்ற (ஒருநாள் வரையிலே இத்யாதி3) k மிக்க ஞானவெள்ளத்தையும், "சுடர்விளக்கு" என்று நிரவதி4கதேஜோரூபமான விக்3ரஹத்தையுமுடையவனென்று

ஈ—ஜ்ஞாநனாய், இவரோடே கலந்தபின்பு k_2 விகஸிதமான ஜ்ஞாநவெள்ளத்தையு முடையனானன்; l திவ்யமங்களவிக்ரஹமும் புகர்பெற்றது இப்போது. (துளக்கற்று) mA ஆடியாடியில் m_2 ஆற்றாமையால் வந்த m_3 உள்நடுக்கமும் தீர்ந்தானாயிராநின்றான்; n1. "विज्वर:" (விஜ்வர:) என்னக்கடவதிறே. o "இவர் நம்மை விடில் செய்வதென்?" என்கிற உள்நடுக்கமும் அற்றது இப்போது.

(அமுதமாய்) p1. "प्रमुमोद p_2 ह" (ப்ரமுமோத p_3 ஹ) என்கிறபடியே. q அவன் தம்மை விரும்பி போக்யமாக நினைத்திருக்கிற இருப்பு, தமக்கு போக்யமா யிருக்கிறபடி.

அ—ஞானம்'' என்று மூன்றுமர்த்தமும் திருவுள்ளம்பற்றி (விகஸித ஸஹஜஸார்வஜ்ஞ்யனுமாய்) (369 h_2) என்றார் கீழ்; அன்றிக்கே, ''சுடர்விளக்கு'' என்று நிரவதிகதேஜோரூபமான விக்ரஹத் தைச் சொல்லுகிறதாக்கி அருளிச்செய்கிறார் (திவ்யமங்கள விக்ரஹமும் புகர்பெற்றது இப் போது என்று) முதல் ஜ்ஞாநவிசேஷணமென்கைக்கு நியாமகமேதென்னில்; ''விகஸிதஸஹஜ ஸார்வஜ்ஞ்யனுமாய்'' (369h_2) என்ற அநந்தரம், ''சுடர்விளக்காய்'' என்றதுக்கு அர்த்தமாக புகர்பெற்ற திருமேனியுமுடையனாய் என்னாதே. ''துளக்கற்று'' என்கிறதுக்கு அர்த்தமாக ''விஜ்வரனுமாயிற்றது''(369 h_4) என்கையாலே. m பதப்ரயோகம்பண்ணி. ''விஜ்வரனுமாய்'' என்றத்தை விவரிக்கிறார் (ஆடியாடியில் இத்யாதி) m_2 ஆற்றாமையால்-ஆழ்வாருடைய ஆற்றாமை யால் என்றபடி. m_3 உள்நடுக்கம் - அந்த:கம்பம். n இதுக்கு ஸம்வாதம் (விஜ்வர இத்யாதி) இதுக்குப் பூர்வார்த்தத்திலே நோக்கு. o ''துளக்கற்று'' என்றதுக்கு அர்த்தாந்தரம் (இவர் நம்மைவிடில இத்யாதி).

p எவ்வாகாரத்தாலே போக்யத்வமென்ன (ப்ரமுமோத இத்யாதி) p_2 ''ஹ'' என்றது பெருமாளுடைய ப்ரமோததசையில் போக்யதையைக் கண்ட ருஷியினுடைய ஈடுபாடு. யத்வா, ''அமுதமாய்'' என்றது - ஹ்ருஷ்டனாய் என்று விவக்ஷித்து, அமுதமென்றால் - போக்யமாயிருக்குமென்று சொல்லுமதொழிய, ஸந்தோஷம் சொல்லும்படியென்? என்ன (ப்ரமுமோத ஹ இத்யாதி) அன்றிக்கே, (ப்ரமுமோத ஹ என்கிறபடியே) என்றது-வாக்யபேதம் பண்ணி, தம்மைப் பெற்ற ப்ரீதியாலே ஹ்ருஷ்டனாயிருக்கிற இருப்பைச் சொல்லுகிறது. q தம்மைப்பெற்ற ப்ரீதி அவனதானால் போக்தா அவனாக வேண்டியிருக்க, ''அமுதமாய்'' என்று-

ஜீ—அர்த்தாந்தரம் (விகஸிதமான இத்யாதி) m ''விஜ்வரனுமாய்'' என்றத்தை விவரிக்கிறார் (ஆடியாடியில் இத்யாதி) p 1. ''க்ருதக்ருத்யஸ்ததா ராமோ விஜ்வர: ப்ரமுமோத ஹ'' இதி ஸ்ரீஸங்க்ஷேபே. m_2 ஆற்றாமையாலே-ஆழ்வாருடைய ஆற்றாமையாலே. m_3 உள் நடுக்கம்-அந்த: கம்பம். n இதுக்கு ஸம்வாதம் (விஜ்வர இத்யாதி) இதுக்குப் பூர்வார்த்தத்திலே நோக்கு. o ''துளக்கற்று'' என்றதுக்கு அர்த்தாந்தரம் (இவர் நம்மைவிடில் இத்யாதி).

p எவ்வாகாரத்தாலே போக்யத்வமென்ன (ப்ரமுமோத ஹ இத்யாதி) p_2 ''ஹ'' என்றது-பெருமாளுடைய ப்ரமோததசையில் போக்யதையைக் கண்ட ருஷியினுடைய ஈடுபாடு.

ப்ர—p. (இரண்டாம் பாட்டு) (சிக்கென இத்யாதி) (துளக்கற்று) संक्षेपे—
"अभिषिच्य च लङ्कायां राक्षसेन्द्रं विभीषणम्। कृतकृत्यस्तदा रामो विज्वरः प्रमुमोद ह ॥८५॥

* 2-4

ஈ— (r எங்கும் பக்கநோக்கறியான்) s "ஆழ்வார்பக்கல் இவனுக்குண்டான s₂ அதிமாத்ரப்ராவண்யத்தைத் தவிர்க்கவேணும்" என்று நாய்ச்சிமார் திருமுலைத் தடத்தாலே நெருக்கிலும், அவர்கள்பக்கல் கண்வைக்கமாட்டுகிறிலன். இங்கே, t ஆளவந்தார்க்குக் குருகைக்காவலப்பன் அருளிச்செய்ததாக அருளிச்செய்யும் வார்த்தை—u "அப்பன் ஸ்ரீபாத₃த்திலே ஒரு ரஹஸ்யவிஶேஷமுண்டு" என்று மணக்கால்நம்பி அருளிச்செய்ய, அது கேட்கவேணும் என்று ஆளவந்தாரும் எழுந்தருள, கங்கைகொண்ட சோழபுரத்தேற, அப்பனும் அங்கே ஒரு v குட்டிச்சுவரிலே யோக₃த்திலே எழுந்தருளியிருக்க, 'இவரை ஸமாதி₄ப₄ங்க₃ம் பண்ணவொண்ணாது' என்று சுவருக்குப் புறம்பே பின்னே நிற்க, அப்பனும் யோக₃த்திலே எழுந்தருளியிருக்கிறவர் திரும்பிப்பார்த்து, "இங்குச் சொட்டைக் குலத்தில் ஆரேனும் வந்தாருண்டோ?" என்று கேட்டருள, "அடியேன்" என்று ஆளவந்தாரும் எழுந்தருளிவந்து கண்டு. "நாங்கள் பின்னே தெரியாதபடி நிற்க. இங்ஙன் அருளிச்செய்கைக்கு ஹேதுவென்?" என்ன, "நானும் தானுமாக அநுப₄வியாநின்றால், பெரியபிராட்டியார் திருமுலைத் தடத்தாலே நெருக்கியணைத்தாலும் அவள் முகங்கூடப் பாராத ஸர்வேஶ்வரன், என் கழுத்தை அமுக்கி நாலு மூன்றுதரம் அங்கே எட்டிப்பார்த்தான்; இப்படி அவன் பார்க்கும்போது சொட்டைக் குடியிலே சிலர் வந்தாருண்டாகவேணும் என்றிருக்கவேணும் என்றிருந்தேன்காணும்" என்று அருளிச்செய்தார். (என் பைந்தாமரைக் கண்ணனே) A ஆடியாடியில் ஆற்றாமையால் வந்த தாபமும் தீர்ந்து திருக்கண்களும் குளிர்ந்தது. 2.

அ-ஸ்வபோ₄க்த்ருத்வந்தோற்ற அருளிச்செய்வானென்? என்ன (அவன் தம்மை விரும்பி இத்யாதி₃) என்னவுமாம்; தம்மால் அவனுக்குண்டான முகமலர்த்தியைக்கண்டு தாம் உகக்கை ஸ்வரூபமாகையாலே போ₄க்த்ருத்வதோ₃ஷமில்லை என்று கருத்து.

r.s "எங்கும்" இத்யஸ்ய சரமாவதி₄மாஹ (ஆழ்வார்பக்கல் இதி) s₂B "அகலகில்லேன் இறையுமென்று அலர்மேல்மங்கையுறைமார்பா - உன்னடிக்கீழமர்ந்து புகுந்தேன்" C "கோலமலர்ப்பாவைக்கன்பாகிய என்னன்பேயோ" இதிப்ரகாரேண புருஷகாரபூ₄தாநாம் தி₃வ்யமஹிஷீணாம் கத₃ம் ப்ராவண்யநிவர்த்தகத்வம் இதி ஶங்கா ச (அதிமாத்ர) ஶப்₃தே₃ந பரிஹ்ருதா ப₄வதி. ஆஶ்ரயாபாயஶங்கயா நிவர்த்தயந்தி இதி பா₄வ:. t "திருமுலைத்தடத்தினாலே நெருக்கினாலும் அவள்முகம் பாரான்" என்றதுக்கு ஸம்வாத₃ம் (ஆளவந்தார் இத்யாதி₃) u (அப்பன் ஸ்ரீபாத₃த்திலே ஒரு ரஹஸ்யவிஶேஷமுண்டு என்று மணக்கால்நம்பி அருளிச்செய்ய) அதாவது- மணக்கால்நம்பி ஆளவந்தார்க்குப் பச்சையிட்டுப்போய், "இதுவே உம்முடைய நிதி₄" என்று பெருமாள்திருவடிகளைக் காட்டிக்கொடுக்க, அவரும் ஹ்ருஷ்டராய்த் தொழுதவளவிலே, பெருமாள், குளிரநோக்குதல், வினவுதல், செய்யக்காணாமையாலே, "இவ்வஸ்துவை யதா₂மநோரத₂ம் அநுப₄விக்க விரகில்லையோ" என்று நம்பியைக்கேட்டருள, "ஆனால் கங்கைகொண்ட

ஜீ— r s "எங்கும்" இத்யஸ்ய சரமாவதி₄மாஹ (ஆழ்வார்பக்கல் இத்யாதி₃) s₂ (அதிமாத்ரப்ராவண்யத்தை இதி) அதிமாத்ரப்ராவண்யம் ஸத்தாநாஶகமாகையாலே தவிர்க்கவேணும் என்றபடி t "அவர்கள்பக்கல் கண்வையான்" என்னுமதுக்கு ஸம்வாத₃ம் (இங்கே ஆளவந்தார் இத்யாதி₃) "என் பைந்தாமரைக்கண்ணன்" இத்யாசப்₄ய அந்வய:. 2.

A 2-4. B 6-10-10. C 10-10-7.

3. தாமரைக் கண்ணனை விண்ணோர் பரவும் தலைமகனைத் துழாய்விரைப்
பூமருவு கண்ணியெம் பிரானைப் பொன்மலையை
நாமருவி நன்கேத்தி யுள்ளி வணங்கி நாமகிழ்ந் தாடநாவலர்
பாமருவி நிற்கத்தந்த பான்மையே(ய்) வள்ளலே.

ஆ— 3. வ்யா:— (தாமரை) நிரதிசய ஸௌந்த₃ர்யலாவண்யாதி₃ கல்யாணகு₃ண விசிஷ்டனாய், நிரதிசய ஸௌக₃ந்த₄தி₃வ்யமால்யாலங்க்ருதனாய், சேஷசேஷாசந வைநதேயாதி₃ தி₃வ்யபுருஷர்களாலே ஸம்ஸ்துயமானனாயிருந்தவனை நாம் மருவி நன்கு ஏத்தி உள்ளி வணங்கி நாமகிழ்ந்து ஆடும்படி நம்முடைய நாவிலே அலருகிற சொற்களுக்குத் தன்னை விஷயமாகத் தருகையே ஸ்வப₄ாவமாயிருப்பதே! என்ன வத₃ாந்யனோ என்கிறார். 3.

ஒ— அவ:— மூன்றும் பாட்டில் — அயர்வறும் அமரர்களுக்குப்போலே எனக்குத் தன்னுடைய ஸௌந்த₃ர்யாதி₃களை வர்ணிக்கைக்கு ஈடான வாக்கைத் தந்தருளினான்; ஒருவனுடைய ஔத₃ார்யமிருக்கும்படியே! என்று ஹ்ருஷ்டராகிறார்.

வ்யா:— (தாமரைக் கண்ணனை என்று தொடங்கி) திருக்கண்களின் அழகிலே ஈடுபட்டு ஸ்துதிக்கிற அயர்வறும் அமரர்களுக்கு அதிபதியாயுள்ளவனை. (துழாய் என்று தொடங்கி) விரையும் பூவும் மாறாதேயிருக்கும் திருத்துழாய் மாலையாலே அலங்க்ருதனான தன்னுடைய திருவழகை எனக்கு நிர்ஹேதுகமாகக்

அ—சோழபுரத்திலே நாத₂முனிகளுக்குத் திருப்பள்ளிப் படுத்தவிடத்திலே ஒரு குட்டிச்சுவரிலே குருகைக்காவலப்பன் யோக₃த்திலே எழுந்தருளியிருக்கிறார், அவரிடத்திலே சென்றால் உம்முடைய மநோரத₂ம் ஸித்₃தி₄க்கும்'' என்று மணக்கால்நம்பி அருளிச்செய்ய. அப்பால் - இருந்தபடியே அநுஸந்தி₄ப்பது. இத்தால் இங்கு தாத்பர்யம்-பிராட்டி திருமுலைத் தடத்தாலே நெருக்கினாலும் முகம்பாரான் என்கிற மாத்ரம். v குட்டிச்சுவர்-ஸ்வல்பபி₄த்தி:. ''என் பைந்தாமரைக்கண்ணன்'' இத்யாரப்₄ய அந்வய:. 2.

ஆதே₃— இரண்டாம் பாட்டு. 'நாம் ஆழ்வாரை அநுப₄விக்கும்போது செருப்பு வைத்துத் திருவடி தொழுவாரைப்போலே ஆகவொண்ணாது' என்று பார்த்து, அத்யல்பமாயிருப்பதொரு பதா₃ர்த்த₂மும் தன்பக்கலினின்றும் பிரிகதிர்ப்பட்டு நோவுபடாதபடியாக, தன் ஸங்கல்பஸஹஸ்ரைகதே₃சத்திலே லோகங்களை ஒரு காலே வைத்து இனிப்பேராதபடி அநந்யப்ரயோஜநனாய்ப் புகுந்தான்; இப்படி புகுந்த அநந்தரம் அஸங்குசித விகஸித ஜ்ஞானஸாக₃ரனாய், தி₃வ்யவிக்₃ரஹமும் புகர்பெற்று உள்நடுக்கமும் தீர்ந்தானாயிராநின்றான்; போ₄க்₃யனுமாகநின்றான்; காய்ச்சிமார் திருமுலைத்தடத்தாலே நெருக்கினாலும், அவர்கள்பக்கல் கண்வைக்க மாட்டுகிறிலன்; ஆற்றாமையால் வந்த தாபமும் தீர்ந்து திருக்கண்களுக்கும் குளிர்ந்திராநின்றான் என்கிறார்—''சிக்கென'' இத்யாதி₃யால். 2.

ஓ—காட்டினவனே. (பொன்மலையை) என்னோட்டைக் கலவியாலே அபரிச்சேத்யமான திருவழகையுடையனாய், என்னைப் பிரிந்துபோகைக்கு க்ஷமனன்றிக்கேயிருக்கிறவனே. (நாமருவி என்று தொடங்கி) அயர்வறும் அமரர்கள் ஏத்தக்கடவ நிலத்துக்கு நாம் நிலவராய், ஸத்ருஶமாம்படி ஏத்தி குணாநுஸந்தாநத்தைப் பண்ணி, இக்குணாநுஸந்தாந பலாத்காரத்தாலே நிர்மமராய்க்கொண்டு திருவடிகளிலே விழுந்து, ப்ரீதி தத்வம் புதியதுண்டு அறியாத நாம் ஹர்ஷப்ரகர்ஷத்தாலே மகிழ்ந்து ஆடும்படி. (நாவலர் என்று தொடங்கி) ஹர்ஷப்ரகர்ஷம் அநாயாஸேந சொல்லுவிக்கச்சொல்லுகிற கவிக்கு நிலவராய் நிற்கும்படி நம்மைப் பண்ணுகை ஸ்வபாவமாகவுடையவனாயிருக்கிற வள்ளல். 3.

ப— 3. அவ:— அநந்தரம், தன்னைக் கரணத்ரயத்தாலும் நிரந்தராநுபவம் பண்ணுவித்த மஹோதாரனானவன் என்னையொழிய அறிகிறிலன் என்கிறார்.

தாமரை — தாமரைபோன்ற, கண்ணனை — கண்களையுடையனாய், (அவ் வழகாலே) விண்ணோர்—நித்யஸூரிகள், பரவும்—நிரந்தரமாகப் புகழும்படியான, தலைமகனை—மேன்மையையுடையவனாய், விரை—விரையும், பூ—பூவும், மருவு—மருவின, துழாய்க்கண்ணி—துழாய்மாலையையுடையனாய்க்கொண்டு, எம்—எங்களுக்கு, பிரானை — ஸ்வாமியாய், பொன்மலையை — (எங்களோட்டைச் சேர்த்தியாலே) பொன்மலைபோல் ஓங்கி உஜ்ஜ்வலனான தன்னை, நாம்—நாங்கள் (நிகர்ஷம் பார்த்து அகலாதே,) மருவி—மருவி, நன்கு—(ஸூரிகளோபாதி அங்குத்தைக்குத் தகுதியாம்படி) நன்றாக, ஏத்தி—ஏத்தி, உள்ளி—அவர்கள் சிந்தையுள் வைக்குமா போலே நினைத்து, வணங்கி—(A "வணங்கி வழிபடும்" என்கிறபடியே) திருவடிகளிலே விழுந்து, (இப்படி கரணத்ரயத்தாலுமுண்டான அநுபவத்தாலே,) நாம்—நாங்கள், மகிழ்ந்து—ஆநந்திகளாய், ஆட—ஸஸம்ப்ரமந்ருத்தம்பண்ணும்படியாக, நா—நாவிலே, அலர்—அலருகிற, பா—பாவிலே, மருவி—மருவி, நிற்க—திருவாய்மொழி பாடிநிற்கும்படி, தந்த—உபகரித்த, பான்மை—ஸ்வபாவத்துக்கு, ஏய்—பொருந்தின, வள்ளல்—ஔதார்யகுணவிஶிஷ்டனானவன்—"எங்கும் பக்க நோக்கறியான்" (2) என்று அந்வயம்.

பான்மை-ஸ்வபாவம். 3.

ஈ— அவ:— மூன்றும் பாட்டில் — நித்யஸூரிகளைப்போலே தன் படிகளிலே ஈடுபட்டுப் புகழும்படி பண்ணின இது ஓரௌதார்யமேதான்! என்கிறார்.

வ்யா:— (தாமரைக் கண்ணனை விண்ணோர் பரவும்) ஒருகால் நோக்கினால், நித்யஸூரிகள் ஜ்வரஸந்நிபதிதரைப்போலே அடைவுகெடக் கூப்பிடுவர்களாயிற்று. (தலைமகனை) இப்படி கூப்பிடாநின்றாலும், 1. "निरवद्यः परः प्रातेः"

A 1-6-4.

இ-(நிரவத்₃ய: பர: ப்ராப்தே:) என்கிறபடியே அவ்வருகாயிருக்கும். (துழாம் இத்யாதி₃) அவர்களைக் கண்ணாலே தோற்பித்தான். என்னைத் தோளில் மாலையாலே தோற்பித்தான். விரையும் பூவும் மருவியிருந்துள்ள திருத்துழாய் மாலையை யுடைய என் நாயனை. (பொன்மலை) என்னோட்டைக் கலவியாலே அபரிச்சி₂ந்நமான அழகையுடையனாய்க் கால்வாங்கமாட்டாதேயிருக்கிறவனை; நான் ஏத்தப் பெற்றபடியாலே வளர்ந்தபடி என்னவுமாம். (நாமருவி) A "அருவினையேன்" என்று அகன்ற நான் வந்து கிட்டி; ப₄க₃வத்ப்ரத்யாஸத்தியை "பாபம்" என்று அகன்ற நான் கிட்டி. (நன்கேத்தி) நித்யஸூரிகள் ஏத்தக்கடவ விஷயத்துக்கு நிலவனாய், ஸத்₃ருஶமாம்படி ஏத்தி. B "வானவர் சிந்தையுள் வைத்துச் சொல்லும் செல்வனை" என்றவரிறே. 1. "यतो वाचो निवर्तन्ते" (யதோ வாசோ நிவர்த்தந்தே) என்று வேத₃ம் மீண்ட விஷயத்தை நன்றாக ஏத்தி என்றுமாம். (உள்ளி) கு₃ணங்களை அநுஸந்தி₄த்து. A"நினைந்து நைந்து" என்றவரிறே. (வணங்கி) கு₃ணபூ₄லாத்க்ருதனாய் நிர்மமனாய் வணங்கி. C "வணங்கினால்—மூழுகுணதோ" என்றவரிறே. (நாம் மகிழ்ந்தாட) ப₄க₃வத₃நுப₄வத்தால் வந்த ப்ரீதித்வத்தில் புதியதுண்ணாத நாம் ஹ்ருஷ்டராய், அதுக்குப் போக்குவிட்டு ஆட. (நாவலர் இத்யாதி₃) காலபுஷ்பம்போலே நாவிலே அலராநின்றுள்ள பாவுண்டு-கவி, அதிலே மருவிநிற்கும்படி - நிலவனாய் நிற்கும்படி தந்த. (நாவலர் பா) மாநஸ்ஸஹகாரமும் வேண்டாதபடியிருக்கை. (பான்மையே வள்ளலே) வள்ளலே! என்று - ஸம்போ₃த₄நமாம்; வள்ளலே - இதொரு ஸ்வபா₄வமேயென்னுதல்; பான்மையேய்-அத்தை ஸ்வபா₄வமாகவுடையவனென்னுதல். பான்மை-கடன். 3.

நி— அவ:— மூன்றும் பாட்டு — a நித்யஸூரிகளுக்கும் அவ்வருகானவன்தன்னை நான் தே₃ஶிகனாய் அநுப₄விக்கும்படி பண்ணின இதுவும் ஔதா₃ர்யமேதான்! என்கிறார்.

வ்யா:— (தாமரைக் கண்ணனை இத்யாதி₃) b ஒருகால் திருக்கண்களாலே குளிரநோக்கினால், அதிலே தோற்று ஜ்வரஸந்நிபதிதரைப்போலே b₂ அடைவுகெட

அ— மூன்றும் பாட்டு. (தாமரைக் கண்ணனை இத்யாதி₃) a "விண்ணோர் பரவும் தலைமகனை நாவலர் பாமருவி நிற்கத்தந்த பான்மையே வள்ளலே" என்ற பத₃ங்களைக் கடாக்ஷித்து அவதாரிகை (நித்யஸூரிகளுக்கும் இத்யாதி₃).

(ஒருகால் திருக்கண்களாலே) 2. "ஜிதந்தே புண்ட₃ரீகாக்ஷ" 3. "நத₃ர்மஸாரம்" இத்யாதி₃. b "தாமரைக்கண்ணனை, விண்ணோர் பரவும் தலைமகனை" என்கிற பத₃த்துக்கு வாஸனை

ஜீ— மூன்றும் பாட்டு. (தாமரை இத்யாதி₃) a "விண்ணோர் பரவும் தலைமகனை நாவலர் பாமருவி நிற்கத்தந்த பான்மையே வள்ளலே" என்ற பத₃ங்களைக் கடாக்ஷித்து அவதாரிகை (நித்யஸூரிகளுக்கும் இத்யாதி₃).

A 1-5-1. B 1-10-7. C 1-5-2.

ஈ—ஏத்தாநிற்பர்களாயிற்று நித்யஸூரிகள்; c1. "श्रुतोऽयमर्थो रामस्य जामदग्न्यस्य c2 जल्पतः" (ஶ்ருதோऽயமர்த்தோ2 ராமஸ்ய ஜாமத3க்3ந்யஸ்ய c2 ஜல்பத:) என்கிறபடியே. (d தலைமகனை) இவர்கள் ஏத்தாநின்றாலும், e2. "निरवद्यः परः प्राप्तेः" (நிரவத்3ய: பர: ப்ராப்தே:) என்று அவன் பரனாயிருக்கும். (துழாய் இத்யாதி3) f நித்யஸூரிகளைக் கண்ணழகாலே தோற்பித்தான்; g இவரைக் கண்ணியிலே அகப்படுத்தினான். மார்வில் மாலையைக்

அ—(ஒருகால் இத்யாதி3) b2 பரவுகை-அடைவுகெடக் கூப்பிடுகை; இது-ப4க்திபாரவஶ்யத்தாலே. c இதுக்கு ஸம்வாத3ம் (ஶ்ருத இத்யாதி3) 1. "ஜல்பதோ ஜாமத3க்3ந்யஸ்ய ராமஸ்ய ஸகாஶாத்" என்று கூட்டிக்கொள்வது. யத்3வா, "ஜல்பத:" என்கிற பஞ்சமிக்குச்சேர, "ராமஸ்ய" என்கிற ஷஷ்டீ2விப4க்தியை மாறுடி, ஜல்பதோ ராமாத் என்று பஞ்சமியாக்கிக்கொள்வது. அன்றிக்கே, ஜல்பத: என்று தனியில் ப்ரத்யயாந்தமான அவ்யயமாய், ராமனுடைய ஜல்பத்தினாலே கேட்கப்பட்டது என்றபடி. c2 ஜல்பதம்-அக்ரமம் அபி4தா4நம். d தலைமகனை-முதன்மையையுடையவனை. e ப்ராப்தே: பர: என்றது – ப்ராப்துமஶக்ய: என்றபடி; அதாவது அவிஷயம் என்றபடி. அத2வா—ப்ராப்தே: பர: - ப்ராப்தாத் கு3ணாத் பர: என்னுதல். அதாவது - சில கு3ணங்களையிட்டு ஏத்தாநின்றாலும், அவ்வளவு கு3ணங்களுக்கும் அவ்வருகாயிருக்கும் என்றபடி. f,g "கண்ணியெம்பிரானை" என்ற பத3த்தைக் கடாக்ஷித்து ரஸோக்தி (நித்யஸூரீத்யாதி3 வாக்ய

ஜீ— b "தாமரைக்கண்ணனை, விண்ணோர் பரவும் தலைமகனை" என்கிற பத3ச்சேர்த்திக்கு ப4ாவம் (ஒருகால் இத்யாதி3) b2 பரவுகை - அடைவுகெடக் கூப்பிடுகை; இது - ப4க்திபாரவஶ்யக்ருதம். c "பரவும்" என்றதுக்கு ஸம்வாத3ம் (ஶ்ருதோऽயம் இத்யாதி3) 1. "நாரத3ஸ்ய ச தே3வர்ஷே: க்ருஷ்ணத்3வைபாயநஸ்ய ச" இத்யுத்தரார்த்த4ம். இத3ம் ப்ரமாணம் மோக்ஷத4ர்மே. ஜல்பத: என்று தனியில் ப்ரத்யயாந்தமான அவ்யயமாய், ராமனுடைய ஜல்பத்தினாலே கேட்கப்பட்டது என்றபடி. c2 ஜல்பநம் - அக்ரமமாகச்சொல்லுகை. d தலைமகனை-முதன்மையையுடையவனை. e (நிரவத்3ய இத்யாதி3) பஞ்சமேऽம்ஶே ப்ரத2மே—2. "நிரவத்3ய: பர: ப்ராப்தேர் நிரதி4ஷ்டோ2ऽக்ஷர: க்ரம:। ஸர்வேஶ்வரபராதா4ர! தா4ம்நாம் தா4மாத்மகாக்ஷய!॥" (பர:ப்ராப்தே:) ப்ராப்தே: பர: - ப்ராப்துமஶக்ய இத்யர்த்த2:. நிரதி4ஷ்ட2: - நிராதா4ர:. க்ரம: - அப்ரதிப3ந்த4மஹோத்ஸாஹ:. ஸர்வேஶ்வரபராதா4ர - ஸர்வேஷாமீஶ்வராணாம் பராதா4ர! தா4ம் நாம் தா4மாத்மக-ஜ்யோதிஷாஞ்ஜ்யோதி:! இத்யர்த்த2:. f,g "கண்ணி எம்பிரானை" என்ற பத3த்தைக் கடாக்ஷித்து ரஸோக்தி (நித்யஸூரி இத்யாதி3 வாக்யத்3வயமும்) h அந்வயம் (விரையும்

ப்ர— c1. (மூன்றும் பாட்டு) (தாமரை இத்யாதி3) (விண்ணோர் பரவும்) मोक्षधर्मे (३४)-"श्रुतोऽयमर्थो रामस्य जामदग्न्यस्य जल्पतः। नारदस्य च देवर्षेः कृष्णद्वैपायनस्य च॥"

e2. (தலைமகனை) पञ्चमेंशे प्रथमेऽध्याये —"अन्यूनश्चाप्यवृद्धिश्च स्वाधीनो नादिमान्वशी। क्लमतन्द्रीभयक्रोधकामादिभिरसंयुतः ॥ ४७ ॥ निरवद्यः परः प्राप्तेः निरधिष्ठोऽक्षरः क्रमः। सर्वेश्वरपराधार! धाम्नां धामात्मकाक्षय! ॥ ४८ ॥ "(परः प्राप्तेः) प्राप्तेः परः दुष्प्राप इत्यर्थः; निरधिष्ठः निराधारः; क्रमः-अप्रतिबन्धमहोत्साहः; "वृत्तिसर्गतायनेषु क्रमः" इति सूत्रे, वृत्तिः-अप्रतिबन्धः; सर्गः-उत्साहः; तायनं-स्फीततेति दर्शनात् क्रम इति-कर्तरि व्युत्पत्तिः; सर्वेश्वरपराधार-सर्वेषामीश्वराणां पराधार! धाम्नां धामात्मक-ज्योतिषां ज्योतिः" इति श्रीविष्णुचित्तार्यैर्व्याख्यातम्॥

ஈ—காட்டி மாலாக்கினான்; விரை - பரிமளம். h விரையும் பூவும் மருவியிருந்துள்ள துழாய்க்கண்ணியெம்பிரானை. (பொன்மலையை) i என்னோட்டைக் கலவியாலே அபரிச்சிந்நமான அழகையுடையனாய், i₂ கால்வாங்கமாட்டாதேயிருக்கிறவனை. j நான் ஏத்தப்பெற்றபடியாலே வளர்ந்தபடி என்னவுமாம். k ஆக, இத்தால்-இவரைப் பெற்றபின்பு வளர்ந்து புகர்பெற்றபடி.

(l நாம் மருவி) m A"அருவினையேன்"என்று அகலக்கடவ நாம் கிட்டி. (நன்கேத்தி) n நித்யஸூரிகள் ஏத்தக்கடவ விஷயத்தை நன்றாக ஏத்தி; o B "வானவர் சிந்தையுள்

அ—த்₃வயமும்) h அந்வயம் (விரையும் இத்யாதி₃) l "எம்பிரானைப் பொன்மலையை" இதி பத₃ ஸங்க₃தி ஸித்₃த₄ம் பூ₄ர்வமாஹ (என்னோட்டைக் கலவியாலே இதி) அயம் நிர்வாஹோ யோஜநாத்₃வயஸாதா₄ரண:; i₂ (கால்வாங்கமாட்டாதேயிருக்கிறவனை) இதி த்₃விதீயைகவசநாந்த நிர்தே₃ஶாத் ப்ரத₂மயோஜநாஸாதா₄ரணோ வா. j த்₃விதீய யோஜநாயாம் "தாமரைக்கண்ணனாய் இத்யாரப்₄ய, எம்பிரானாய். நாம் மருவி நன்கேத்தி உள்ளி வணங்கி நாம் மகிழ்ந்தாட, அத்தாலே- பொன்மலையாயிருக்கிறான்" இதி விஶேஷம் ஹ்ருதி₃ நிதா₄யாஹ (நான் ஏத்தப்பெற்றபடியாலே இதி) யத்₃வா. "மலையை" என்றதுக்கு மேலே நோக்காக பா₄வாந்தரம் (நான் ஏத்த இத்யாதி₃) k ப₂லிதம் (ஆக இத்தால் இத்யாதி₃) உக்தார்த்த₂த்₃வயேந ச இத்யர்த்த₂:.

l,m,o,q,s,t "நாம்" இதி ப்ரத₂மம் பத₃ம் "மருவி, நன்கேத்தி, உள்ளி, வணங்கி" இதி பதை₃: ப்ரத்யேகமபி₄ஸம்ப₃த்₄யதே; தேந - ஔதா₃ர்யாதிஶய: ஸ்பு₂ரதீதி ஹ்ருதி₃ நிதா₄ய- ப்ரதிபத₃ம் ப்ரதிகோடிஞ்ச த₃ர்ஶயதி (அருவினையேனென்று இதி, வானவர் சிந்தையுள் வைத்து இதி, நினைந்தென்று இதி ச, வணங்கினால் உன் பெருமை இதி ச, ப₄க₃வத₃நுப₄வத்தால் இதி ச) q (நினைந்தென்று) இத்யஸ்ய-A"எந்தாய் என்பன் நினைந்து நைந்து" இத்யத்ர ஹ்ருத₃யம். m (அருவினையேன்) இதி A"வளவேழுலகின் முதலாய வானோர் இறையை" இத்யாதெ₃ள ஹ்ருத₃யம். ஏதேந "பராங்குஶார்யஸ்ய ப₄க₃வாந் ஸ்வவிஷயாநுப₄வம் த₃தெ₃ள" இதி இத₃மேவ நிரவதி₄ கௌதா₃ர்யம் கிம்? இதி ஶங்கா பரிஹ்ருதா. n "விண்ணோர் பரவும் தலைமகனை" இத்யேதத் ஹ்ருதி₃ நிதா₄யாஹ (நித்யஸூரிகள் ஏத்தக்கடவ இதி) o நன்மைக்குத் தாத்பர்யம் (வானவர் இத்யாதி₃) o₂ "ஆகையாலே நித்யஸூரிகளைப்போலே நன்றாக ஏத்தி" என்று வாக்யத்தைப்

ஜீ—இத்யாதி₃) l "எம்பிரானை, பொன்மலையை" இதி பத₃ஸங்க₃திஸித்₃த₄ம் பூ₄ர்வமாஹ (என்னோட்டை இத்யாதி₃) j "நன்கேத்தி" என்றத்தைக் கடாக்ஷித்து அர்த்தா₂ந்தரம் (நானேத்த இத்யாதி₃) k ப₂லிதம் (ஆக இத்தால் இத்யாதி₃) உக்தார்த்த₂த்₃வயத்தாலும் என்றபடி.

l,m,o,q,s,t "நாம்" என்ற பத₃த்தை-"மருவி, நன்கேத்தி, உள்ளி, வணங்கி" என்ற பத₃ங்களோடே ப்ரத்யேகம் அந்வயித்து, அத்தால் - ஔதா₃ர்யாதிஶயம் தோன்றுகிறதென்று திருவுள்ளம்பற்றி, ப்ரதிபத₃ம் ப்ரதிகோடிஞ்ச த₃ர்ஶயதி (அருவினையேன் இத்யாதி₃யாலும், வானவர் சிந்தையுள் வைத்து இத்யாதி₃யாலும், நினைந்தென்று இத்யாதி₃யாலும், வணங்கினால் உன் பெருமை இத்யாதி₃யாலும், ப₄க₃வத₃நுப₄வத்தால் இத்யாதி₃யாலும்) m "அருவினையேன்" என்றதுக்கு - A"வளவேழுலகின் முதலாய வானோரிறையை" இத்யாதெ₃ள ஹ்ருத₃யம். n "விண்ணோர் பரவும் தலைமகனை" இத்யேதத் ஹ்ருதி₃ நிதா₄யாஹ (நித்யஸூரிகளேத்த இத்யாதி₃) o நன்மைக்கு பா₄வம் (வானவர் இத்யாதி₃) o₂ "ஆகையாலே நித்யஸூரிகளைப்போலே

A 1-5-1. B 1-10-7.

Released by Maaran's Dog ,Toronto , Canada

ஜ — வைத்துச்சொல்லும் செல்வனே, எந்தையே என்பன்" என்று அகன்றவரிறே; o_2 p1. "யதோ வாசோ நிவர்த்தந்தே" (யதோ வாசோ நிவர்த்தந்தே) என்று வேத3ங்களுங்கூட மீண்ட p_2 விஷயத்தை p_3 மறுபாடுருவ ஏத்தி என்றுமாம். (உள்ளி) q A"நினைந்து" என்று - அநுஸந்த4ாநத்துக்கு q_2 ப்ராயஶ்சித்தம் பண்ணத்தேடாதே அநுஸந்தி4த்து. (வணங்கி) r கு3ணபூ4லாத்க்ருதராய் நிர்மமராய் வணங்கி; s B "வணங்கினல், உன் பெருமை மாசூணுதோ" என்னும் நாம் வணங்கி. (நாம் மகிழ்ந்தாட) t பு4க3வத3நு ப4வத்தால் வந்த ப்ரீதிதத்வம் t_2 கணுக்கண்டறியாத நாம் ஹ்ருஷ்டராய், t_3 அதுக்குப் t_4 போக்குவிட்டு ஆட. (நாவலர் இத்யாதி3) u நாட்பூ அலருமாபோலே v ஜிஹ்வாக்3ரத்திலே விகஸியாநின்றுள்ள ச2ந்த3ஸ்ஸானது என்பக்கலிலே நிற்கும்படியாகத் தந்த இதுதன்னை ஸ்வப4ாவமாகவுடையயாயிருக்கிற பரமோதா3ரனே! (w நாவலர் பா) x மநஸ்ஸஹகாரமும் வேண்டாதபடியாயிருக்கை.

y "தாமரைக்கண்ணனும், விண்ணோர்பரவும் தலைமகனும், துழாய் விரைப்பூமருவு கண்ணியெம்பிரானும், y_2 பொன்மலையாயிருக்கிற தன்னை, நாம் மருவி நன்கேத்தி

அ - பூரிப்பது. யத்3வா. o வ்யாக்3யாதாவின் ஈடுபாடு (வானவர் இத்யர்தி3) p_2 விஷயத்தை - அபரிச்சி2ந்த விஷயத்தை என்றபடி. p_3 தன்மைக்கு அர்த்தா2ந்தரம் (மறுபாடுருவ இதி): ஸம்யகி3த்யர்த்த2:. q_2 (ப்ராயஶ்சித்தம் பண்ணத்தேடுகை) அயோக்3யதாநுஸந்த4ாநத்தாலே அகலநினைக்கை. r கு3ணம் - ஸௌஶீல்யாதி3. s ப்ரதிகோடியோடே கூட்டி விவரணம் (வணங்கினல் இத்யாதி3) t_2 கணுக்கண்டு - ஸ்வப்நத்தைக்கண்டு; t_3 அதுக்கு - ப்ரீதிதத்வத்துக்கு. t_4 போக்குவிட்டு - வழிவிட்டு. u நாட்பூ - ஸத்3யோவிகஸித்புஷ்பம். v ஶப்3தா3ர்த்த2ம் (ஜிஹ்வாக்3ரத்திலே இத்யாதி3) w, x ச2ந்த3ஶ்சேஜ்ஜிஹ்வாக்3ர ஏவ விகஸதி; "நாவலர் பா" இதி விஶேஷணம் கிமர்த்த2மித்யத்ராஹ (மநஸ்ஸஹகாரமும் இதி).

y, y_2 தாமரைக் கண்ணனும் இத்யாதி3 வாக்யேத அபி4தீ4யமாநா ப்ரத2மயோஜநா பரோக்ஷநிர்தே3ஶரூபா; அஸ்யாம் யோஜநாயாம் (பொன்மலையாயிருக்கிற தன்னை) இதி ஜகாரோ விவக்ஷித:; த்3விதீயாந்த இத்யர்த்த2:. y_2 (பான்மையேய்ந்த) என்கிறது - பாமருவி நிற்கத் தந்த

ஜீ - நன்றாக ஏத்தி" என்று (அகன்றவரிறே) என்றவநந்தரம் வாக்யத்தைப் பூரிப்பது. p நன்மைக்கு அர்த்தா2ந்தரம் (யதோ வாச இத்யாதி3) p_2 விஷயத்தை - அபரிச்சி2ந்த விஷயத்தை. p_3 மறுபாடுருவ என்றது - நன்மையின் அர்த்த2ம்; மறுபாடுருவுகை - பின்னே புறப்படுகை; யாவத3வகா3ஹநத்தைச் சொல்லுகிறது. ஆக, "நன்கேத்தி" என்றதுக்கு அர்த்த2த்3வயம்:- o, n "அயோக்3யதாநுஸந்த4ாநத்தாலே அகன்ற நான் அதுதவிர்ந்து நித்யஸூரிகளைப்போலே நன்றாக ஏத்தி" என்னுதல்; p "அபரிச்சி2ந்த விஷயத்தை மறுபாடுருவ ஏத்தி என்னுதல்" என்று. q (நினைந்து என்று) இத்யஸ்ய A "என்பன் நினைந்து நைந்து" இத்யத்ர ஹ்ருத3யம். q_2 (ப்ராயஶ்சித்தம் பண்ணத்தேடாதே) அயோக்3யதாநுஸந்த4ாநத்தால் அகல நினையாதே. r கு3ணம் - ஸௌஶீல்யாதி3. s ப்ரதியோகி3யோடே கூட்டி விவரணம் (வணங்கினல் இத்யாதி3) t_3 அதுக்கு - ப்ரீதிதத்வத்துக்கு. t_4 போக்குவிட்டு - வழிவிட்டு. u நாட்பூ - ஸத்3யோவிகஸிதபுஷ்பம். v ஶப்3தா3ர்த்த2ம் (ஜிஹ்வாக்3ரத்திலே இத்யாதி3) w, x ச2ந்த3ஸ்ஸாகில் நாவிலேயன்றோ அலருவது; "நாவலர்" என்று விஶேஷிப்பானென்? என்ன (மநஸ்ஸஹகாரம் இத்யாதி3).

A 1-5-1. B 1-5-2.

**4. வள்ளலே! மதுசூதனா! என்மரகத மலையே! உனை நினைந்
தெள்கல்தந்த வெந்தாயுன்னை யெங்ஙனம் விடுகேன்
வெள்ள மேபுரை நின்புகழ் குடைந்தாடிப் பாடிக்களித் துகந்துகந்து
உள்ளநோய்க ளெல்லாந்துரந் துய்ந்து போந்திருந்தே. 4.**

ஆ— 4. வ்யா:— (வள்ளலே) ஆஶ்ரிதர்க்கு ஆத்மதாநம் பண்ணும் ஸ்வபாவனே! தத்விரோதிநிரஸநஸ்வபாவனே! என்னுடைய பரமபோக்யமே! உன்னை நினைந்தால் நீராயுருகும் ப்ரக்ருதியாக என்னைப் பண்ணினவனே! உன்னுடைய ஏவம்விதமான கல்யாண குணங்களாகிற அம்ருதவெள்ளத்தைக் குடைந்தாடிப் பாடிக்களித்துகந்துகந்து உள்ள நோய்களெல்லாம் துரந்து உய்ந்து போந்திருந்து உன்னை எங்ஙனே விடும்படி? 4.
என்கிறார்.

ஸ்ரீ— உள்ளி வணங்கி நாம் மகிழ்ந்தாடும்படி, நாவலர் பாமருவிநிற்கத் தந்த y_1 பான்மை ஏய்ந்த y_4 வள்ளலே'' என்று சொல்லுகிறாராகவுமாம் z அன்றியே ''தாமரைக் கண்ணனை'' என்கிற ஐகாரத்தை அவ்யயமாக்கி, z_2 ''தாமரைக்கண்ணனாய்-பொன்மலையாயிருக்கிற நீ, நாம் மருவி நாவலர் பாமருவிநிற்கத்தந்த z_3 பான்மையே!—இதுவும் ஒரு ஸ்வபாவமே! 3.
z_4 வள்ளலே !-பரமோதாரனே !'' என்கிறாராகவுமாம்.

அ— இது தன்னை ஸ்வபாவமாகவுடையையாயிருக்கிற என்றபடி. y_1 வள்ளலே என்கிறது-பரோக்ஷத்திலே ஔதார்யம். z (அன்றியே தாமரைக் கண்ணனை என்கிற ஐகாரத்தை) இதி த்விதீய யோஜநா பூர்வத்தமபிமுகீக்ருத்ய ப்ரவ்ருத்தா. z_2 தத்ர த்விதீயயோஜநாயாம் (தாமரைக் கண்ணனாய் - பொன்மலையாய்) இதி ஆத்யந்தக்ரஹணம் க்ரியதே. தாமரைக் கண்ணனாய், விண்ணோர் பரவும் தலைமகனாய், விரைப்பூமருவுதுழாய்க்கண்ணியெம்பிரானாய், பொன்மலையாயிருக்கிற நீ, நாமருவி நன்கேத்தியுள்ளிவணங்கி நாம் மகிழ்ந்தாட, நாவலர் பாமருவிநிற்கத் தந்த பான்மையுமொரு பான்மையே! வள்ளலே!- உன் ஔதார்யமிருந்தபடியென்!'' இதி யோஜநாப்ரகார:. z_3 இப்பக்ஷத்தில், பான்மையே என்கிறது - பாமருவி நிற்கத் தந்த இதுவும் 3.
ஒரு ஸ்வபாவமே! என்று ஈடுபாடு. z_4 வள்ளலே என்கிறது - ஸம்போதநை.

ஜீ— y முந்தின அந்வயம் - பரோக்ஷநிர்தேஶமாய், ''பான்மையோடே கூடின ஔதார்ய மிருந்தபடியென்!'' என்று ஈடுபாடு. z த்விதீயாந்வயம்-அபரோக்ஷநிர்தேஶமாய், ப்ரதமாந்த மாகக் கண்டுகொள்வது. z_3 பான்மை - ஸ்வபாவம். y_2 பான்மையேய்ந்த - ஸ்வபாவமாக வுடையையாயிருக்கிற. z_4 வள்ளலே! என்கிறது - ஸம்போதனை. 3.

ஆதே— மூன்றும் பாட்டு. ''புண்டரீகாக்ஷனை, நித்யஸூரிகளாலே ஏத்தப்படும் ப்ரதாநபுருஷனை, பரிமளம் மருவியிருந்துள்ள பூத்த திருத்துழாய் மாலையை யுடைய எம்பிரானை, பொன்மலைபோலே விளங்காநின்றவனை நான் கிட்டி நன்றாக ஏத்தி நினைந்து வணங்கி, நாம் ஹ்ருஷ்டராய் அதுக்குப் போக்குவிட்டு ஆட, நாட்பூ அலருமாபோலே ஜிஹ்வாக்ரத்திலே விகஸியாநின்றுள்ள சந்தஸ்ஸானது என்பக்கலிலே நிற்கும்படியாகத் தந்த இதுதன்னை ஸ்வபாவமாகவுடைய பரமோ 3.
தாரனே'' என்று வித்தராகிறார்—''தாமரைக்கண்ணனன்'' இத்யாதியால்.

ஒ— அவ:— நாலாம் பாட்டில் — நிர்ஹேதுகமாக உன்னைத்தரும் ஸ்வப₄ாவனாய், விரோதி₄ நிரஸந ப்ரமுக₂மான கல்யாணகு₃ணந்விதனாயிருந்துள்ள உன்னை அநுப₄வித்துவைத்து, விட உபாயமுண்டோ ? என்கிறார்.

வ்யா:— (வள்ளலே என்று தொடங்கி) பரமோதா₃ரனாய், உன்னை பு₄ஜிக்கைக்கு விரோதி₄யான ப்ரதிப₃ந்த₄கங்களைப்போக்கும் ஸ்வப₄ாவனாய். (என் மரகதமலையே) ஶ்ரமஹரமாய், அபரிச்சே₂த்₃யமான உன்னுடைய அழகை எனக்கு அநுப₄விக்கத் தந்தவனே ! (உனை நினைந்து எள்கல் தந்த எந்தாய்) உன்னை அநுப₄வித்தால் புறம்புள்ளவற்றையெல்லாம் இகழும் ஸ்வப₄ாவத்தை எனக்குத் தந்தவனே ! உன்னை அநுப₄வித்தால், ஈடுபடும் ஸ்வப₄ாவத்தை எனக்குத் தந்தவனே ! என்றுமாம். (வெள்ளமே என்று தொடங்கி) அபரிச்சே₂த்₃யமான உன்னுடைய கல்யாணகு₃ணங்களை ஓரிடமொழியாமே அவகா₃ஹித்து, அத்தால் வந்த ப்ரீத்யதிஶயத்தாலே ஆடிப் பாடிக் களித்து ப்ரதிக்ஷணம் ப்ரீதி பெருகிவர, அநர்ஹதாநுஸந்த₄ாநத்தாலும் விஶ்லேஷத்தாலும் வந்த வ்யஸநங்களெல்லாவற்றையும் போக்கி உஜ்ஜீவித்து உன் திருவடிகளிலே வந்திருந்து. 4.

ப— . 4. அவ:— அநந்தரம், ஸர்வப்ரகாரோபகாரகனான உன்னை விடப்போமோ ? என்கிறார்.

வள்ளலே — (அர்த்தித்₂வ நிரபேக்ஷமாக—உபகரிக்கும்) மஹோதா₃ரனாய், மதுசூதனா— உபகாரங்கொள்ளுகிற என் விரோதி₄யை மது₄வை அழித்தாப்போலே அழிக்குமவனாய், என் — (நிவ்ருத்தவிரோதி₄கனான) எனக்கு, மரகத மலையே — (உத்துங்க₃மாய், உஜ்ஜ்வலமான) மரதகமலைபோலேயிருக்கிற வடி₄வை அநுப₄விப்பிக்குமவனாய், (A "மாற்பால் மனஞ்சுழிப்ப மங்கையர் தோள் கைவிட்டு" என்கிறபடியே,) உன்னை— உன்னை, நினைந்து— அநுஸந்தி₄த்து, எள்கல்— (இதர விஷயங்களை) இகழும் ஸ்வப₄ாவத்தை, தந்த— தந்த, எந்தாய்— ஸ்வாமியே ! வெள்ளமேபுரை— பெருங்கடல்போலே அபரிச்சி₂ந்நமான, நின்— உன்னுடைய, புகழ்— கு₃ணங்களை, குடைந்து— அவகா₃ஹித்து அநுப₄வித்து, ஆடிப் பாடி— (அந்த ப்ரீதியாலே) ஆடுவது பாடுவதாய், களித்து— களித்து, உகந்துகந்து— (அது ஓரளவில் நில்லாதே) மேன்மேலென உகந்து, உள்ளநோய்களெல்லாம்— (அஹங்காரார்த்த₂ச மங்கள், அநுப₄வ விஶ்லேஷம், நிகர்ஷாநுஸந்த₄ாநம் முதலாக) உள்ள நோய்களையெல்லாம், துரந்து — தூ₃ரப்போம்படி அகற்றி, உய்ந்து— லப்₃த₄ஸத்தாகனாய், போந்து— (ஸம்ஸாரஸ்தி₂தி குலைந்து) உன்னளவும் போந்து, இருந்து— [1. "ग़ायन्नास्ते" (கா₃யந்நாஸ்தே) என்று] அநுப₄வித்துக்கொண்டிருக்கப்பெற்றுவைத்து, உன்னை— (இப்படி உபகாரகனான) உன்னை, எங்ஙனம்— எங்ஙனே, விடுகேன்— விடுவேன் ? 4.

A மூன்-திருவ 14.

இ— அவ:— நாலாம் பாட்டில் — 'இந்த ப்ரீதி எத்தனை குளிக்கு நிற்குமோ ?' என்ன, 'உன் படிகளை அநுப₄வித்துவைத்து விடவும் உபாயமுண்டோ ?' என்கிறார்.

வ்யா:— **(வள்ளலே இத்யாதி₃)** அவன் படிகளைச் சொல்லுகிறார். **(வள்ளலே)** உன்னை எனக்குத் தந்த பரமோதா₃ரனே ! **(மதுசூதனா)** உன்னை அநுப₄விக்கைக்கு விரோதி₄களைப் போக்குமவனே ! **(என் மரகதமலையே)** உன்னிலும் சீரியதான உன் வடிவழகை எனக்கு அநுப₄விக்கத் தந்தவனே ! ஶ்ரமஹரமாய், அபரிச்சே₂த்₃யமான வடிவு. **(உனை இத்யாதி₃)** உன்னை அநுப₄வித்தால் புறம் புள்ளவற்றையெல்லாம் இகழும் ஸ்வபா₄வத்தை எனக்குத் தந்தவனே ! எள்கல்-இகழ்ச்சியாதல், ஈடுபாடாதல். உன்னை அநுப₄வித்தால் "அமையும்" என்றிராதே, மேன்மேலென ஈடுபடும் ஸ்வபா₄வத்தை என்றுமாம். **(உன்னை எங்ஙனம் விடுகேன்)** பா₃ஹ்ய ருசியைத் தவிர்த்த உன்னைவிட்டு எங்கே போவேன் ? உன் பக்கலிலே ஈடுபட்ட நான் உன்னை விட்டால் ஸத்தையுண்டோ ? **(வெள்ளமே இத்யாதி₃)** கடல்போலேயிருந்துள்ள உன்னுடைய கல்யாணகு₃ணங்களிலே அவகா₃ஹித்து. **(ஆடிப்பாடி)** ப்ரீதிக்குப் போக்குவீடான, காயிகமாயும் வாசிகமாயும் உண்டான விக்ருதி. **(களித்துகந்துகந்து)** ஹ்ருஷ்டனாய், அது விச்சே₂தி₃யாத படியாய், மேன்மேலென ஒருபடிப்பட்டிராதே பெருகிவர. **(உள்ள நோய்களெல்லாம் துரந்து)** விஷயப்ராவண்யத்தால் வரும் நோய், விரஹத்தால் வரும் நோய், அயோக்₃யதாநுஸந்தா₄நத்தால் வரும் நோய். **(உய்ந்து)** 1. "**असन्नेव स भवति**" **(அஸந்நேவ ஸ ப₄வதி)** என்கிற நிலை தவிர்ந்து, 1. "**सन्तमेनम्**" **(ஸந்தமேநம்)** என்னும்படி உஜ்ஜீவித்து. **(போந்து)** உன்னளவும் போந்து; ஸம்ஸாரத்திலேயிருக்கச்செய்தே நித்யஸூரிகள் பரிமாற்றமாயிருக்கை. **(இருந்தே)** க்ருதக்ருத்யனாயிருந்து. இப்படியிருந்து வைத்து-உன்னை எங்ஙனம் விடுகேன் ? 4.

ஈ— அவ:— நாலாம் பாட்டு — "நாம் மருவி நன்கேத்தி உள்ளி வணங்கி நாம் மகிழ்ந்தாட"(3) என்று-a தம்முடைய நைச்யத்தை அநுஸந்தி₄த்தவாறே, "இவர் நம்மை விடில் செய்வதென் ?" என்று அவன் b அதிஶங்கைபண்ண, நிர்ஹேதுகமாக உன் c வடி

அ— நாலாம் பாட்டு. (வள்ளலே இத்யாதி₃) a (தம்முடைய நைச்யத்தை) ["நாம்" ப்ரீதிதத்வம் கணக்கண்டறியாத நாம்] [378s₂] இத்யுக்தே: நைச்யம் த்₃யோத்யத இதி பா₄வ:. b (அதிஶங்கைபண்ண) நைச்யாநுஸந்தா₄நம் அதிஶங்காஹேதுரிதி பா₄வ:. c "மரதகமலையே" என்றதிலே நோக்காக (வடிவழகை என்றது) d "எள்கல்" என்ற பத₃த்துக்கு இரண்டாம் அர்த்

ஆ— நாலாம் பாட்டு. (வள்ளலே இத்யாதி₃) a (தம்முடைய நைச்யத்தை இதி) ["நாம்"-ப்ரீதிதத்வம் கணக்கண்டறியாத நாம்] [378s₂] என்கையாலே-நைச்யம் த்₃யோதிதம் என்றபடி. b (அதிஶங்கைபண்ண) நைச்யாநுஸந்தா₄நம் அதிஶங்காஹேது என்றபடி. c வடிவழகை என்றது-"மரதகமலை" என்றத்தைப்பற்ற. d "எள்கல்" என்ற பத₃த்தின் த்₃விதீயார்த்த₂த்திலே

ஜீ—வழகை நீ என்னை அநுப4விப்பிக்க அநுப4வித்து, அத்தாலே d ஶிதி2லனான நான் உன்னை e விட ஸம்ப4ாவனையுண்டோ?'' என்கிறார்.

வ்யா:—(f வள்ளலே) g நிர்ஹேதுகமாக உன்னை எனக்குத்தந்த பரமோதா3ரனே! h (மதுசூதனை) நீ உன்னைத் தருமிடத்தில் நான் ஸ்வீகரியாதபடி பண்ணும் விரோதி4களை, மது4வாகிற அஸுரனை நிரஸித்தாற்போலே நிரஸித்தவனே! (என் மரதக மலையே) i உன்னை நீயாக்கும்படி j உன்னிலும் சீரியதாய், ஶ்ரமஹரமாய், அபரிச்சே2த்3யமான வடிவழகையன்றோ எனக்கு ஔதா3ர்யம் பண்ணிற்று (உனை நினைந்து k எள்கல் தந்த எந்தாய்) l உன்னை அநுஸந்தி4த்தால், l2 இதர விஷயங்களை நான் விடும்படி பண்ணினவனே! என்னுதல்; அன்றிக்கே, எள்கலாவது - ஈடுபாடாய், உன்னை அநுஸந்தி4த்தால், m A"காலாழும் நெஞ்சழியும் கண்சுழலும்'' என்கிறபடியே n அள்ளியெடுக்க வேண்டும்படி பண்ணித் தந்த என் நாயனே! என்னுதல் (உன்னை

அ—தூ3த்தில் நோக்காக (ஶிதிலனான நான்) என்றது. e (விட ஸம்ப4ாவனையுண்டோ?) "எங்ஙனம் விடுகேன்?'' என்றதிலே நோக்கு.

f, g "வள்ளலே'' என்கிற ஔதா3ர்யம், ஸ்வவிஷயத்திலே என்று திருவுள்ளம்பற்றி, தமக்கு ப்ரயோஜநாந்தரங்களில் அபேக்ஷையில்லாமையாலும், ஹேதுபூர்வகமாகத் தரில் அது ஔதா3ர்யமல்லாமையாலும் (நிர்ஹேதுகமாக உன்னை எனக்குத் தந்த) என்கிறார். h "மதுசூதனை'' என்றது த்3ருஷ்டாந்தார்த்த2ம். i (உன்னை நீயாக்கும்படி) ப4க3வத்பரத்வ ப்ரகாஶகோ விக்3ரஹ இத்யர்த்த2:. 1. "ருபஸ்ரியா பரமயா பரமேண தா4ம்நா சித்ரைஸ்ச கைஸ்சிது3சிதைர் ப4வதஸ்சரித்ரை: | சிஹ்நைரஸிஹ்நவபரைரபரைஸ்ச கைஸ்சிந்நிஸ்சிந்வதே த்வயி விபஸ்சித ஈஶித்ருத்வம் ||'' என்றது அநுஸந்தே4யம். j மரதகமலையின் தாத்பர்யம் (உன்னிலும் சீரியதாய் இத்யாதி3) சீரியதாய்-போ4க்3யமாய். k எள்கல் என்று-த்யாக3த்துக்கும், ஈடுபாட்டுக்கும் பேர். l முந்தினது (உன்னை இத்யாதி3) l2 த்யாக3ஸ்ய ஸப்ரதியோகி3கத்வாத்3ஆஹ (இதர விஷயங்களை இதி) m (காலாழும் இத்யாதி3) பெரியதிருவந்தாதி முப்பத்துநாலாம் பாட்டு— திருப்பாற்கடலிலே நீ கண்வளர்ந்தருளுகிற அழகையும், ஶீலஸௌலப்4யாதி3 கு3ணங்களையும் கண்டு அநுப4விக்கையன்றிக்கே, நாங்கள் கேட்ட மாத்ரத்திலேயும் அவ்வளவும் வர யோக்3யதையில்லாதபடி கால் தடுமாறாநின்றது; நினைத்து த4ரிக்க இடமறும்படி நெஞ்சு ஶிதி2லமாகாநின்றது; கண்கள் இலக்குத் தைக்கப் பார்க்கவொண்ணாதபடி பரிப்4ரமியாநின்றது.

ஜீ-நோக்காக (ஶிதி2லனான நான்) என்றது. e (விட ஸம்ப4ாவனையுண்டோ) என்றது-"எங்ஙனம் விடுகேன்'' என்றத்தைப்பற்ற.

f, g ஹேதுபூர்வகமாகத்தரில், அது ஔதா3ர்யமல்லாமையாலே (நிர்ஹேதுகமாக) என்கிறார். h "மதுசூதனை'' என்றது - த்3ருஷ்டாந்தார்த்த2ம். i (உன்னை நீயாக்கும்படி) உன்னைப் பரனென்று ப்ரகாஶிப்பிக்கிறபடி என்றபடி. இங்கே-1. "ரூபஶ்ரியா பரமயா'' இத்யாதி3 அநுஸந்தே4யம். j மரதகமலையின் தாத்பர்யம் (உன்னிலும் சீரியதாய் இத்யாதி3) சீரியதாய் - போ4க்3யமாய். k "எள்கல்'' என்றதுக்கு அர்த்த2த்3வயம்-த்யாக3மும், ஈடுபாடும். l முந்தினது(உன்னை இத்யாதி3) m (காலாழும் இத்யாதி3) கால் தடுமாறாநிற்கும்; நெஞ்சு ஶிதி2லமாகாநிற்கும்; கண் சுழலாநிற்கும் என்றபடி. n அள்ளியெடுக்க-வாரியெடுக்க. o எங்ஙனம்-எந்த ப்ரகாரத்தாலே. p "எங்ஙனம்''

A பெரியதிரு 34.

ஈ-o எங்ஙனம் விடுகேன்)p"உதா3ரனல்லே"என்று விடவோ? "விரோதி4நிரஸநனல்லே" என்று விடவோ? "உனக்கு வடிவழகில்லே" என்று விடவோ? உன் q விஷயத்திலே இப்படி ஈடுபட்ட நான் உன்னை விட ஸம்பா4வனையுண்டோ? என்னுதல்; r உன்னை அநுஸந்தி4த்தால், இதர விஷயங்களில் விரக்தனான நான் விட ஸம்பா4வனை உண்டோ? என்னுதல்.

இனி, மேலெல்லாம் அவன் அதிசங்கையைத் தீர்க்கிறார் (s வெள்ளமே இத்யாதி3) t கடலோடு ஒத்திருந்துள்ள உன்னுடைய கல்யாணகு3ணங்களை u நாலு மூலையும் புக்கு வ்யாபித்து, v நான் v_2 மறுநனைந்து ப்ரீதிப்ரேரிதனாய்க்கொண்டு பாடி, அத்தாலே w செருக்கி, x மிகவும் ப்ரீதனாய், (உள்ள நோய்களெல்லாம் y துரந்து) கர்மநிப3ந்த4நமாக வருமவை, உன்னைப் பிரிந்து படுமவை, "அயோக்3யன்" என்று அகன்று வருமவை இத்யாதி3கள் எல்லாவற்றையும் ஓட்டி. (உய்ந்து) 1. "ஸந்தமேநம் ததோ விது3:" (ஸந்தமேநம் ததோ விது3:) என்கிறபடியே உஜ்ஜீவித்து. (z போந்து) ஸம்ஸாரிகளை விட்டு வ்யாவ்ருத்தனாய். (z_2 இருந்து) z_3 நிர்ப4ரனாயிருந்து-வள்ளலே! மதுசூதனா!- உன்னை எங்ஙனம் விடுகேன்? 4.

அ-n அள்ளியெடுக்க-வாரியெடுக்க. o எங்ஙனம்-எந்த ப்ரகாரத்திலே. p"எங்ஙனம்" என்றத்தை விவரிக்கிறார் (உதா3ரன் இத்யாதி3) f,h...o "உன்னை எங்ஙனம் விடுகேன்" இத்யஸ்மித் ஸாத்4யே. "வள்ளலே" இத்யாதி3பதா3நி ப்ரத்யேகம் ஹேதுகா3ர்ப்பா4ணீத்யபி4ப்ராயேணோக்தம் (உதா3ர னல்லையென்று விடவோ இத்யாதி3கம்) q.r "என்கல்" என்கிற பத3த்தில் அர்த்த2த்3வயத்தையும் வ்யுத்க்ரமமாக அருளிச்செய்கிறார் (உன் விஷயத்திலே இத்யாதி3).

s,t "வெள்ளமே புரை"—(கடலோடு ஒத்திருந்துள்ள): அதாவது - அபரிச்சி2ந்நமான என்றபடி. u "குடைந்து"-(நாலு மூலையும் புக்கு வியாபித்து): அதாவது-அவகா3ஹித்து அநுப4வித்து என்றபடி. v நான் மறுநனைந்து - மறுபாடுருவ நனைந்து; பூர்ணாநுப4வம் பண்ணி என்றபடி. இது - "குடைந்து" என்கிறதில் ஸித்3த4மான அர்த்த2ம். v_2 "ஆடி"— அவகா3ஹித்து என்று அர்த்த2மாக்கி, அதின் தாத்பர்யம் (மறுநனைந்து என்றது) என்னவுமாம். இது - பன்னீராயிரத்திலே மூந்தினதில், "ஆடி" என்றது - ந்ருத்தம்பண்ணி என்றபடி. w"களித்து"-(செருக்கி); க3ர்வித்து. x"உகந்துகந்து"-(மிகவும் ப்ரீதனாய்) y துரந்து-எழுதினது. துரப்போம்படி அகற்றி.z போந்து-ஸாம்ஸாரிகஸ்தி2தி குலைந்து உள்ளளவும் போந்து.z_2,z_3இருந்து-(நிர்ப4ரனாயிருந்து); அதாவது - நிவ்ருத்த ப்ரதிப3ந்த4கனாகையாலே, 2. "ஏதத் ஸாம கா3யந் நாஸ்தே" என்று அநுப4வித்துக்கொண்டிருக்கப்பெற்று என்றபடி. "உன்னை எங்ஙனம் விடுகேன்" இத்யேதாவந்மாத்ரம் விநா. "வள்ளலே" இத்யாரப்4ய க்ரமேண கா3தா2மநுஸந்த4ாய. உன்னை எங்ஙனம் விடுகேன்? இத்யநுஸந்த4ாநம் அந்வய:. 4.

ஜீ-என்றத்தை விவரிக்கிறார் (உதா3ரன் இத்யாதி3) f h...o "வள்ளலே" இத்யாதி3 பத3ங்கள் ஹேது கா3ர்ப்ப4ங்கள். q,r "என்கல்" என்கிற பத3த்தின் அர்த்த2த்3வயத்தையும் வ்யுத்க்ரமமாக அருளிச் செய்கிறார் (உன் விஷயத்தில் இத்யாதி3).

t "வெள்ளமே புரை" — (கடலோடு ஒத்திருந்துள்ள); அபரிச்சி2ந்நமான என்றபடி. u "குடைந்து" என்றதின் அர்த்த2ம் (நாலுமூலையும் புக்கு வ்யாபித்து) என்றது; அதாவது-அவகா3ஹித்து அநுப4வித்து என்றபடி. v_2 "மறுநனைந்து"-மறுபாடுருவ நனைந்து; பூர்ணாநுப4வம்பண்ணி

5. உய்ந்து போந்தென் னுலப்பிலாத வெந்தீவினைகளை நாசஞ் செய்துனை
தந்தமில் அடிமை அடைந்தேன் விடுவேனே?
ஐந்து பைந்தலை யாடரவணை மேவிப்பாற்கடல் யோக நித்திரை
சிந்தைசெய்த வெந்தாயுன்னைச் சிந்தை செய்துசெய்தே.

ஆ— 5. வ்யா:— (உய்ந்து) த்வத3நுப4வஜநிதமான ப்ரீதியாலே களித்தாடுகிற திருவனந்தாழ்வான் மேலே உன்னுடைய தி3வ்யருபகு3ணங்களை அநுப4வித்துக்கொண்டு கண்வளர்ந்தருளுகிற உன்னை அநுப4வித்து உய்ந்து போந்திருந்து. என்னுடைய முடிவில்லாத மஹாது3:க்க2ங்களைப்போக்கி உன் அந்தமில் அடிமை அடைந்தேன்; இனி விடுவேனோ? என்கிறார். 5.

ஒ— அவ:— அஞ்சாம் பாட்டில்—நித்யகைங்கர்யத்தை ப்ராபித்திருந்துள்ள எனக்கு உன்னை விட ஸம்ப4ாவனையுண்டோ? என்கிறார்.

வ்யா:—(உய்ந்து என்று தொடங்கி) ஸ்வரூபஸத்3ப4ாவம்பெற்று ஸம்ஸாரிகளிற் காட்டில் வ்யாவ்ருத்தனாய், முடிவின்றிக்கே மிகவும் கொடிதான என் கர்மங்களை நசிப்பித்து. (ஐந்து என்று தொடங்கி) திருப்பாற்கடலிலே உன்னோட்டை ஸம்ஶ்லேஷஸுக2த்தாலே அலர்ந்த ஐந்து ப2ணங்களையுடைத்தாய், கண்வளர்ந்தருளுகைக்கு ஈடாம்படி அசைந்துவாராநின்றுள்ள திருவரவணைமேலே சாய்ந்தருளி, ஜக3த்3ரக்ஷாசிந்தாத்மகயோக3நித்3ரையைப் பண்ணியருளின இக்கு3ணத்தைக்காட்டி என்னை அடிமைகொண்டவனே! இப்படி உபகாரகனான உன்னை மிகவும் அநுஸந்தி4த்து. 5.

ஜீ—என்றபடி. இது "குடைந்து" என்றதில் ஸித்3த4மான அர்த்த2ம்; "ஆடி" என்றதின் தாத்பர்யமாதல். ஆடி-அவகா3ஹித்து. w "களித்து" (செருக்கி). x உகந்துகந்து (மிகவும் ப்ரீதனாய்). y "துரந்து"-துரத்தி. z "போந்து" - ஸாம்ஸாரிக ஸ்தி2தி குலைந்து உன்னளவும் போந்து. வெள்ளமே புரை தொடங்கி, போந்திருந்து - வள்ளலே தொடங்கி, எள்கல் தந்த எந்தாய்! உன்னை எங்ஙனம் விடுகேன்—இத்யந்வய:. 4.

ஆதே3— நாலாம் பாட்டு. நிர்ஹேதுகமாக உன்னை எனக்குத் தந்த பரமோதா3ரனே! உன்னைத் தருமிடத்தில் மது4வைப் போக்கினாற்போலே என் விரோதி4களை நிரஸித்தவனே! சீரியதாக அபரிச்சே2த்3யமான வடிவழகை என்னை அநுப4விப்பித்தவனே! உன்னை அநுஸந்தி4த்தால் இதர விஷயங்களை நான் விடும்படி பண்ணினவனே! இப்படிப்பட்ட உன்னை நான் எப்படி விடுவேன்? என்செய்தென்னில், கடலோடு ஒத்திருந்துள்ள உன்னுடைய கல்யாணகு3ணங்களை நாலு மூலையும் புக்கு வ்யாபித்து, நான் மறுகனைந்து ப்ரீதிப்ரேரிதனாய், கர்மநிப3ந்த4நமாகவும், உன்னைப்பிரிந்தும், அயோக்3யனென்று அகன்றும் வரும் து3:க்க2ங்களெல்லாம் தவிர்ந்து, உஜ்ஜீவித்துப்போந்து, நிர்ப்ப4ரனாயிருந்து, இனி எப்படி விடுவேன்? என்கிறார்—"வள்ளலே" இத்யாதி3யால். 4.

ப— 5. அவ:— அநந்தரம், த்வத₃நுப₄வஜநித கைங்கர்ய போ₄க₃த்தைப் பெற்ற நான் விடும்படியென்? என்கிறார்.

பாற்கடல்—திருப்பாற்கடலிலே, **ஐந்து**—ஐந்துவகையாய், **பை**—விரிந்த, **தலை**—ப₂ணங்களையுடையவனாய், **ஆடு**—அசைந்து வருகிற, **அரவணை**—திருவரவணையின்மேலே, **மேவி**—பொருந்தக் கண்வளர்ந்து, **யோகம்**—ஜக₃த்₃ரக்ஷண யோக₃த்தில் நிப்₄ருததையாலே, **நித்திரை**—உறங்குவாரைப்போலே, **சிந்தை செய்த**—(ரக்ஷணப்ரகார) சிந்தை பண்ணின, **எந்தாய்**—என் ஸ்வாமியே! **உன்னை**—(இப்படி ரக்ஷகத்வத்தை ப்ரகாஶிப்பித்த) உன்னை, **சிந்தை செய்து செய்து**—நிரந்தராநுஸந்தா₄நம் பண்ணி, **உய்ந்து**—லப்₃த₄ஸ்வரூபனாய், **போந்து**—அந்யபரரான ஸம்ஸாரிகளில் வ்யாவ்ருத்தனாய், **என்**—நானே எனக்குத் தேடிக்கொண்டு, **உலப்பிலாத**—அஸங்க்₂யாதமாய், **வெம்**—க்ரூரமாய், **தீ**—அக்₃நிகல்பமான, **வினைகளை**—பாபங்களை, **நாசஞ்செய்து** — நசிக்கும்படிபண்ணி, **உனது** — (ப்ராப்தனான) உன்னுடைய, **அந்தமில்**—அபரிச்சி₂ந்நமான, **அடிமை**—கைங்கர்ய போ₄க₃த்தை, **அடைந்தேன்**—கிட்டப்பெற்ற நான், **விடுவேனோ**—விட க்ஷமனல்லன்.

ஆஶ்ரிதவிஷயத்தில் உனக்குப் பொருத்தமில்லாமல் விடுகிறேனோ? அவர்கள் ரக்ஷணத்தில் உனக்குச் சிந்தையில்லாமல் விடுகிறேனோ? உன் அநுப₄வத்தில் எனக்கு ஶீலநமில்லாமல் விடுகிறேனோ? என் ஸ்வரூபம் ப்ரகாஶியாமல் விடுகிறேனோ? விஷயாஸக்தரான ஸம்ஸாரிகளோடு பொருத்தமுண்டாய் விடுகிறேனோ? ப்ரதிப₃ந்த₄கமான பாபமுண்டாய் விடுகிறேனோ? ப்ராப்யமான கைங்கர்யத்தில் சுவடறியாமல் விடுகிறேனோ? இப்படி லப்₃தா₄பீ₄ஷ்டனான நான் விடுவேனோ? என்று கருத்து. 5.

இ— அவ:— அஞ்சாம் பாட்டில் — நித்ய கைங்கர்யத்தை லபி₄த்த எனக்கு உன்னை விட ஸம்பா₄வனையுண்டோ? என்கிறார்.

வ்யா:— **(உய்ந்து போந்து)** ஸ்வரூபத்தைப்பெற்று. ஸம்ஸாரிகளிற்காட்டில் வ்யாவ்ருத்தனாய்ப் போந்து. **(என் உலப்பில் இத்யாதி₃)** முடிவின்றிக்கே அதிக்ரூரமான கர்மங்களை நஶிப்பித்து. **(உனது இத்யாதி₃)** விரோதி₄ நிவ்ருத்தி முன்னாக உன் திருவடிகளிலே நித்ய கைங்கர்யத்தில் அந்வயித்த நான். 1. **"அர்த்தஶ்ச மயா ப்ராப்தா:" (அர்த்த₂த₃ர்ஶ மயா ப்ராப்தா:)** என்கிறபடியே, இதிலே எல்லாம் உண்டாம் படியானத்தைக் கிட்டின நான். **(விடுவேனோ)** விஷயாந்தரங்களை விரும்பினேனோ விடுகைக்கு? ஸ்வரூபஸித்₃தி₄யின்றிக்கே விடுகிறேனோ? தா₃ஸ்யபரிமளத்திற் சுவடறியாமே விடுகிறேனோ? **(ஐந்து பைந்தலை இத்யாதி₃)** அடிமையில் சுவடறிந்த திருவனந்தாழ்வான் விடிலன்றோ நான் விடுவது? ப₄க₃வத₃நுப₄வஹர்ஷத்

இ—துக்குப் போக்குவிடுகைக்கு ஐந்து பைந்தலையையுடையனாய், சாய்கைக்கு ஸ்வாபாவிகமான குளிர்த்தியையுடையனாய், ப்ரீதியாலே தூங்கு மெத்தை போலே அசைந்து வாராநிற்பானாய், நாற்றம் தொடக்கமானவற்றை ப்ரக்ருதியாக வுடையனான திருவனந்தாழ்வான்மேலே. (மேவி) கிளப்பவொண்ணாதபடி பொருந்தி. திருப்பாற்கடலிலே, (யோகநித்திரை) ஜகத்ரக்ஷணசிந்தாத்மக யோகநித்ரையைப் பண்ணியருளின. (சிந்தை செய்த) சேதநருடைய உஜ்ஜீவந ப்ரகாரமாதல், 1. "आत्मानं वासुदेवाख्यं चिन्तयन्मधुसूदनः" (ஆத்மாநம் வாஸுதேவாக்யம் சிந்தயந் மதுஸூதநः) என்கிறபடியே தன்னை அநுஸந்தித்தலாதல். (எந்தாய்) இந்நீர்மையைக் காட்டி என்னை அநந்யார்ஹனாக்கினவனே! (உன்னை) நான் விட்டவன்றும் விடாத ஸ்வபாவனான உன்னை. (சிந்தை செய்து செய்து) விச்சேதியாதபடி உன்னை அநுஸந்தித்து. 5.

ஈ— அவ:— அஞ்சாம் பாட்டு — a ஆத்மாந்த தாஸ்யத்திலே அதிகரித்த நான் உன்னை விட ப்ரஸங்கமுண்டோ? என்கிறார்.

வ்யா:—(உய்ந்து போந்து) b நான் உளேனாய், c ஸம்ஸாரிகளில் வ்யாவ்ருத்தனாய்ப் போந்து. (என் உலப்பிலாத இத்யாதி) d என்னுடைய, e முடிவின்றிக்கேயிருந்துள்ள f கொடிய பாபங்களை வாஸநையோடே போக்கி, g உன் திருவடிகளிலே h ஆத்மாந்த

அ— அஞ்சாம் பாட்டு. (உய்ந்து போந்து இத்யாதி) a (ஆத்மாந்த தாஸ்யத்திலே) என்றது— "அந்தமில் அடிமை" என்றத்தைப்பற்ற; ஆத்மாந்த தாஸ்யம்-யாவதாத்மபாவி புருஷார்த்த பூததாஸ்யம்.

b (நான் உளேனாய்) "உன்னைச் சிந்தைசெய்து செய்து - உய்ந்து போந்து" என்ற அந்வயத்திலே தாத்பர்யம்; உன்னை நிரந்தராநுஸந்தாநம்பண்ணி லப்தஸ்வரூபனாய் என்றபடி. c ஸம்ஸாரிகளில்-அந்யபரரான ஸம்ஸாரிகளில் என்றபடி. d (என்னுடைய) நானே எனக்குத் தேடிக்கொண்ட என்றபடி. e (முடிவின்றிக்கேயிருந்துள்ள) அஸங்க்யாதமான என்றபடி. f "வெம்"-(கொடிய)-க்ரூரமான. "தீ"-அக்நிகல்பமான என்றபடி. g, h "உன் அந்தமில் அடிமை"-ப்ராப்தனான உன்னுடைய, அபரிச்சிந்நமான நித்யமான கைங்கர்ய போகத்தை. g தாஸ்யம் செய்வது திருவடிகளிலேயாகையாலே (உன் திருவடிகளிலே) என்கிறார். h "அந்தமில்" என்று

ஜீ— அஞ்சாம் பாட்டு. (உய்ந்து இத்யாதி) a "உனது அந்தமில் அடிமை அடைந்தேன் விடுவேனோ" என்றத்தைப்பற்ற அவதாரிகை (ஆத்மாந்த இத்யாதி) ஆத்மாந்த தாஸ்யம்-யாவதாத்மபாவியான கைங்கர்யம்.

b (நான் உளேனாய்) "உன்னைச் சிந்தை செய்து செய்து - உய்ந்து போந்து" என்ற அந்வயத்திலே தாத்பர்யம்; உன்னை நிரந்தராநுஸந்தாநம்பண்ணி லப்தஸ்வரூபனாய் என்றபடி. c ஸம்ஸாரிகளில்-அந்யபரரான ஸம்ஸாரிகளில். e முடிவின்றிக்கே-அஸங்க்யாதமாய். f "வெந்தீ"-க்ரூரமாய், அக்நிகல்பமான. h "அந்தமில் அடிமை"-அபரிச்சிந்நமாய் நித்யமான அடிமை. g தாஸ்யம் செய்வது திருவடிகளிலேயாகையாலே (உன் திருவடிகளிலே) என்கிறார்.

ஈ—தா3ஸ்யத்திலே அதி4கரித்த நான், இனி விட ப்ரஸங்க3முண்டோ? (விடுவேனோ) i விஷயாந்தரங்களை விரும்பினேனோ விடுகைக்கு? j ஸ்வரூபஸித்3தி4யின்றிக்கேயொழிந்து விடுகிறேனோ? k தா3ஸ்ய பரிமளத்தில் k2 சுவடறியாமல் விடுகிறேனோ? l எனக்குத் l2 தெகு(வி)ட்டி விடுகிறேனோ? (ஐந்து இத்யாதி3) m அடிமையில் சுவடறிந்த திருவனந்தாழ்வான் உன்னை விடிலன்றோ நான் உன்னை விடுவது. n பெருவெள்ளத்துக்குப் o பல o2 வாய்த்தலைகள்போலே ப4க3வத3நுப4வத்தால் வந்த ஹர்ஷத்துக்குப் போக்கு வீடாகப் பல தலைகளையுடையனாய், மது4பாநமத்தரைப்போலே ஆடாநிற்பானாய், p சைத்ய ஸௌகுமார்ய ஸௌக3ந்த்4யங்களையுடையனான q திருவனந்தாழ்வான்மேலே, திருப்பாற்கடலிலே, r"ஸகல ப்ராணிகளும் r2 கரைமரஞ்சேர்ந்ததாம் விரகென்?"என்று யோக3நித்3ரையிலே திருவுள்ளம் செய்த என் நாயகனானவனே!

அ—நித்யத்வம் விவக்ஷித்து (ஆத்மாந்த தா3ஸ்யத்திலே) என்றது. i "உனது" என்றத்தைக் கடாக்ஷித்து (விஷயாந்தரங்களை இத்யாதி3) j "உய்ந்து" என்றத்தைக் கடாக்ஷித்து (ஸ்வரூபஸித்3தி4 இத்யாதி3) k "அடிமை" என்றத்தைக் கடாக்ஷித்து (தா3ஸ்ய பரிமளம் இத்யாதி3) k2 சுவடு-ரஸம்; பே4ாக்3யதை என்றபடி. l "அந்தமில்" இத்யத்ர அநுப4ாவ்யாம்சாபேக்ஷயா அநுபூ4தாம்சஸ்ய அல்பத்வம். அநுபூ4தாம்சாபேக்ஷயா அநுப4ாவ்யாம்சஸ்ய ஆநந்த்யஞ்ச விவக்ஷிந்நாஹ (எனக்குத் தெகுட்டி இதி) l2 தெகுட்டி - அதித்ருப்தியினாலே வேண்டியிராமை. m "விடுவேனோ" என்ற அநந்தரம் திருவனந்தாழ்வானைச் சொல்லியதுக்கு ப்ரயோஜநம் அருளிச்செய்கிறார் (அடிமை இத்யாதி3) n "ஐந்து" என்றதுக்கு ப4ாவம் (பெருவெள்ளத்துக்கு இத்யாதி3) o2 வாய்த்தலைகள் - குல்லைகள். "பைந்தலை"-பரந்த தலைகள் என்று சப்3தா3ர்த்த2ம். o தாத்பர்யார்த்த2ம் (பல வாய்த்தலைகள் என்று) p "அரவு" என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (சைத்ய ஸௌகுமார்யேத்யாதி3) q "மேவி" என்றதுக்கு அர்த்த2மாக (திருவனந்தாழ்வான்மேலே) பொருந்தி என்று கூட்டுவது. r 1. "யோக3ஸ் ஸங்க்3ரஹணோபாய த்4யாந ஸங்க3தி யுக்திஷு" என்றதில் உபாயத்தை விவக்ஷித்து அருளிச்செய்கிறார் (ஸகல ப்ராணிகளும் இத்யாதி3). r2 இவ்வர்த்த2த்தைப் பற்ற (கரைமரஞ்சேர்ந்ததாம் விரகென்?) என்றது.

t த்4யாநத்தைச்சொல்லி - ஆத்மத்4யாநத்தைச் சொல்லுகிறது என்கிறார் (ஆத்மாநம் என்று தொடங்கி) s நித்திரை என்று பேரான யோக3த்திலே சிந்தைசெய்கையாவது – யோக3த்தைச் சிந்தைசெய்கையாய், அதாவது - யோக3த்தைப் பண்ணுகை என்றபடி. அத2வா, "சிந்தை

ஜீ—i "உனது" என்றத்தைக் கடாக்ஷித்து (விஷயாந்தரங்களை இத்யாதி3) j "உய்ந்து" என்றத்தைப் பற்ற (ஸ்வரூபஸித்3தி4 இத்யாதி) k "அடிமை" என்றத்தைப்பற்ற (தா3ஸ்ய பரிமளம் இத்யாதி3) k2 சுவடு-ரஸம். l2 "அந்தமில்" என்றத்தைப்பற்ற (தெகு(வி)ட்டி விடுகிறேனோ என்றது) தெகு(வி)ட்டி-அதித்ருப்தியாலே வேண்டியிராமை. m "விடுவேனோ" என்ற அநந்தரம் திருவனந்தாழ்வானைச் சொல்லுகிறதுக்கு ப4ாவம் (அடிமையில் இத்யாதி3) n "ஐந்து" என்றதுக்கு ப4ாவம் (பெருவெள்ளத்துக்கு இத்யாதி3) o2 வாய்த்தலைகள்-வாய்க்கால்கள். "பைந்தலை"-பரந்த தலைகள். o (பல வாய்த்தலைகள்) என்றது தாத்பர்யாந்தரம். p "அரவு" என்றதுக்கு ப4ாவம் (சைத்யேத்யாதி3) q (திருவநந்தாழ்வான் மேலே) பொருந்தி என்று. "மேவி" என்றதுக்கு அர்த்த2மாகக் கூட்டுவது. r 1."யோக3ஸ் ஸங்க்3ரஹணோபாய த்4யாந ஸங்க3தி யுக்திஷு" என்றதில் உபாய விவக்ஷயா ப4ாவம் (ஸகல ப்ராணிகளும் இத்யாதி3).

ஈ— (s யோகநித்திரை) t 1. "आत्मानं वासुदेवाख्यं चिन्तयन्" (ஆத்மாநம் வாஸுதே₃வாக்₂யம் சிந்தயந்) என்கிறபடியே தன்னை அநுஸந்தித்தல். (எந்தாய்) u நீர்மையைக் காட்டி என்னை அநந்யார்ஹனாக்கினவனே! (v உன்னைச் சிந்தைசெய்து செய்து) w நான் நினைக்கைக்கு க்ருஷிபண்ணின உன்னை நினைத்துவைத்து விட ப்ரஸங்க₃முண்டோ? 5.

அ—செய்து'' என்றதுக்கு இரண்டர்த்த₂முமாதல். u (நீர்மையைக் காட்டி) என்றது-''பாற்கடல்'' என்றதைப் பற்ற. யத்₃வா, யோகநித்திரைச் செய்கையாவது - நீர்மையிறே; அதாவது - ஸம்ஸாரிகள் பக்கல் ''எங்களை உஜ்ஜீவிப்பிக்கவேணும்'' என்னும் அபேக்ஷையின்றிக்கே யிருக்க, ''அவர்களும் உஜ்ஜீவிக்கவேணும்'' என்று உபாய சிந்தை பண்ணுவதற்கு மேற்பட்ட ஸௌலப்₄யமில்லை என்று திருவுள்ளம். s,w ''யோக நித்திரை'' என்றதின் முந்தின அர்த்த₂த்தைக் கடாக்ஷித்து (நான் நினைக்கைக்கு க்ருஷிபண்ணின உன்னை என்று) சிந்தைசெய்து செய்து - உய்ந்து போந்து என்று தொடங்கி, விடுவேனோ என்று அந்வயம். 5.

ஜீ— t த்₃யாத விவக்ஷயா அர்த்த₂ாந்தரம் (ஆத்மாநம் இத்யாதி₃) ஷஷ்டே₂ம்ஶே சதுர்த்தே₂ 1. ''ஆத்மமாயாமயீம் தி₃வ்யாம் யோக₃நித்₃ராம் ஸமாக (ஶ்ரி)த: I ஆத்மாநம் வாஸுதே₃வாக்₂யம் சிந்தயந் மது₄ஸூத₃ந: II'' s யோக₃ரூபநித்₃ரையிலே சிந்தை செய்கையாவது - யோக₃ரூப நித்₃ரையைப் பண்ணுகை. u (நீர்மையைக்காட்டி) என்றது-''பாற்கடல்'' இத்யாதி₃யைப்பற்ற. s,w ''யோகநித்திரை'' என்றதின் முந்தின அர்த்த₂த்தைக் கடாக்ஷித்து (நான் நினைக்கைக்கு இத்யாதி₃) v ''உன்னைச் சிந்தைசெய்து செய்து''-உன்னை நிரந்தரமாக அநுஸந்தா₄நம்பண்ணி, ''ஐந்து பைந்தலை தொடங்கி, எந்தாய்! உன்னைச் சிந்தைசெய்துசெய்து-உய்ந்து போந்து தொடங்கி, அடிமையடைந்தேன் விடுவேனோ?'' இத்யந்வய:. 5.

ஆதே₃— அஞ்சாம் பாட்டு. நான் உளேனாய், ஸம்ஸாரிகளில் வ்யாவ்ருத்தனாய்ப் போந்து, என்னுடைய, முடிவின்றிக்கேயிருந்துள்ள கொடிய பாபங்களை வாஸனை யோடே போக்கி, உன் திருவடிகளிலே ஆத்மாந்த தா₃ஸ்யத்திலே அதி₄கரித்த நான் இனி விட ஸம்ப₄வமையுண்டோ? பெருவெள்ளத்துக்குப் பல வாய்த் தலைகள்போலே, ப₄க₃வத₃நுப₄வத்தால் வந்த ஹர்ஷப்ரகர்ஷத்துக்குப் போக்கு வீடாகப் பல தலைகளையுடையனாய், மது₄பாநமத்தரைப்போலே ஆடாநிற்பானாய், ஶைத்யஸௌகுமார்ய ஸௌக₃ந்த்₄யங்களையுடையனான திருவனந்தாழ்வான்மேலே திருப்பாற்கடலிலே ஜக₃த்₃ரக்ஷண சிந்தாரூபமான யோக₃நித்₃ரையிலே திருவுள்ளம் செய்த என் நாயனானவனே! இப்படிப்பட்ட உன்னை நினைத்துவைத்து விட ப்ரஸங்க₃முண்டோ? என்கிறார்—'' உய்ந்து போந்து '' இத்யாதி₃யால். 5.

ப்ர—t1. (அஞ்சாம் பாட்டு) (உய்ந்து போந்து இத்யாதி₃) (யோக நித்திரை) षष्ठेंशे चतुर्थे नैमित्तिकप्रलयप्रतिपादने—"जनलोकगतैस्सिद्धैस्सनकाद्यैरभिष्टुतः। ब्रह्मलोकगतैश्चैव चिन्त्यमानो मुमुक्षुभिः॥ ५॥ आत्ममायामयीं दिव्यां योगनिद्रां समाश्रितः। आत्मानं वासुदेवाख्यं चिन्तयन्मधुसूदनः॥ ६॥ एष नैमित्तिको नाम मैत्रेय! प्रतिसञ्चरः॥ निमित्तं तत्र यच्छेते ब्रह्मरूपधरो हरिः॥ ७॥"

6. உன்னைச் சிந்தை செய்துசெய் துன்நெடு மாமொழியிசை
முன்னைத் தீவினைகள் முழுவே ரரிந்தனன்யான் [பாடியாடிஎன்
உன்னைச் சிந்தையினு லிகழ்ந்த விரணிய னகல்மார்வம் கீண்டஎன்
முன்னைக் கோளரியே! முடியாத தென்னெனக்கே.

ஆ— 6. வ்யா:— (உன்னை) இப்படி உன்னை ஸர்வகரணங்களாலும் அநுபவித்து என்னுடைய ஸமஸ்தப்ரதிபந்தகங்களையும் போக்கினேன். ஆச்ரிதன் உன்னைக் கோலுவதற்கு முன்பு அவனுடைய இஷ்டத்தை முடித்துக்கொண்டிருக்கும் ஸ்வபாவனானவனே! எனக்கு முடியாததென்? இந்த ஸம்ருத்தியெல்லாம் உன்னுடைய ப்ரஸாதத்தாலே விளைந்தது என்கிறார். 6.

ஒ— அவ:— ஆறும் பாட்டில் — "உமக்கு இனிச் செய்யவேண்டுவதென்?" என்று எம்பெருமான் கேட்டருள; "நான் பெறாததுண்டோ? எல்லாம் பெற்றேன்" என்கிறார்.

வ்யா:— (உன்னை என்று தொடங்கி) நிரதிசயபோக்யனான உன்னை நிரந்தரமாக அநுஸந்தித்து, ப்ரீதிபலாத்க்ருதனாய்க்கொண்டு அபரிச்சேத்யரஸமான இயலை நல்லிசையாலே பாடியாடி, அவ்வழியாலே என்னுடைய ப்ராக்தநமான ப்ரதிபந்தகங்களை ஸவாஸநமாகப் போக்கினேன். (உன்னை என்று தொடங்கி) நிரதிசய போக்யனான உன்னை மநஸ்ஸாலே இகழ்ந்த ஹிரண்யனுடைய அகன்ற மார்வையும் பிளந்து பண்டே எனக்கு உபகரித்த நரஸிம்ஹமே! 6.

ப— 6. அவ:— அநந்தரம், இந்தக் கைங்கர்யலாபத்தாலே தம்முடைய ஸர்வாபீஷ்டமும் தலைக்கட்டிற்று என்கிறார்.

உன்னை—(வகுத்த ஸ்வாமியுமாய் உபகாரகனுமான) உன்னை, **சிந்தையினால்**—நெஞ்சாலே, **இகழ்ந்த**—அநாதரித்த, **இரணியன்**—ஹிரண்யனுடைய, **அகல்**—பேரிடமுடைத்தான, **மார்வம்**—மார்வை, **கீண்ட**—அநாயாஸேந கிழித்தவனாய், **என்**—விரோதிநிவ்ருத்திக்கு நிதர்சநபூதனாய், **முன்னை**-(ஆச்ரிதனான ப்ரஹ்லாதன் நினைவுக்கு) முற்கோலின, **கோளரியே**—நரஸிம்ஹமானவனே! **உன்னை** — (இப்படி ஆபத்ஸகனாய், ப்ராப்தனாய், போக்யனான) உன்னை, **சிந்தை செய்துசெய்து** — நிரந்தராநுஸந்தானம்பண்ணி, **நெடு**—(அந்த ப்ரீதியாலே) உத்துங்கமான, **உன்**—உன்னுடைய குணவாசகமான, **மொழி**—திருவாய்மொழியை, **மா**—(அவ்விஷயத்துக்கு ஈடான) பெருமையுடைய, **இசை**—இசையோடே, **பாடி**—பாடி, **ஆடி**—(அப்பாட்டுக்கு ஈடான அபிநயம் தோற்றும்படி) ஆடி, (இப்படி கரணத்ரயத்தாலுமுண்டான போகத்தாலே) **என்**—என்னுடைய, **முன்னைத் தீவினைகள்**—அநாதிகாலார்ஜிதபாபங்களை, [1. "नोपजनं स्मरन्" (நோபஜநம் ஸ்மரந்) என்னும் கணக்கிலே,] **யான்** — நான், **முழு வேரரிந்தனன்** — ஒன்றொழியாமல் வேரோடே அரிந்தேன். (போக்த்ருத்வம் இததலையிலே ஆனவோபாதி, விரோதிநிவர்த்த

ப—கத்வமும் இங்கேயாகக் குறையில்லையிறே—ஸ்வரூபம் தத்ப்ரகாரமானபின்பு). எனக்கு-எனக்கு. முடியாதது—தலைக்கட்டாதது, என்-எதுதான்? ஸர்வாபீ₄ஷ்டமும் ஸித்₃த₄மன்றோ ? என்று கருத்து. 6.

இ— அவ:— ஆறும் பாட்டில் — "உமக்கு இனிச்செய்ய வேண்டுவதென் ?" என்ன ; "நான் பெறுததுண்டோ ? எல்லாம் பெற்றேன்" என்கிறார்.

வ்யா:— **(உன்னை இத்யாதி₃).** போ₄க்₃யனுமாய், ப்ராப்தனுமான உன்னை, 1. **"निदिध्यासितव्यः" (நிதி₃த்₄யாஸிதவ்ய:)** என்கிற விதி₄ப்ரேரிதனாயன்றிக்கே, விடமாட்டாமையாலே அநவரதபா₄வனைபண்ணி. **(உன் நெடு மா மொழி இசை பாடி ஆடி)** நெடிய மொழி, மாவான இசை. இரண்டின் வைலக்ஷண்யமும் பரிச்சே₂தி₃க்கவொண்ணாதிருக்கை. ப்ரீதிப்ரேரிதனாய்ப்பாடி, 2. **"एतत् साम गायन्नास्ते" (ஏதத் ஸாம கா₃யந்நாஸ்தே)** என்கிற முக்தாநுப₄வத்தை இங்கே பெற்றேன். **(ஆடி)** காயிகமான விக்ருதி. பால்குடித்து நோய்போக்குமாபோலே. **(என் முன்னைத் தீவினைகள்)** அநாதி₃காலஸஞ்சிதமான கர்மங்களை. **(முழு வேரரிந்தனன்)** ஸவாஸநமாகப் போக்கினேன். **(யான்)** என்கிறது-பேறு தம்மதானபடியாலே. "விரோதியை நீர் போக்கினபடியென் ?" என்ன; நரஸிம்ஹமாய்வந்து ஹிரண்யனைப்போக்கினாப்போலே. **(உன்னை)** வகுத்தவனுமாய், உபகாரகனுமான உன்னை. **(சிந்தையினால் இகழ்ந்த)** உன்னை வாக்கால் இகழுகையன்றிக்கே, நெஞ்சாலே இகழ்ந்த; ப்ராப்தியாலும், அழகாலும் இகழப்போகாது. விஷயீகரிக்கைக்கு மித்ரபா₄வமே அமையும்; நெஞ்சோடே தூ₃ஷித்தாலாயிற்று கைவிடுவது. **(இரணியன் அகல் மார்வம்)** அஹங்காரமமகாரத்தாலே அகன்ற மார்வம். திருவுகிருக்கு இரை போரும்படி வரத்தை ஊட்டியாக இட்டு வளர்த்ததிறே. **(கீண்ட)** நரஸிம்ஹத்தின் சீற்றத்தைக் கண்டவாறே ஒத்துப் பதஞ்செய்து அநாயாஸேந கிழித்தபடி. **(என் முன்னைக்கோளரியே)** ஸ்ரீப்ரஹ்லாதா₃ழ்வானுக்கு உபகரித்ததுவும் தமக்கு என்றிருக்கிறார். ஆஸ்ரிதரிலே ஒருவர்க்குச்செய்தது தனக்குச்செய்ததாக நினைத்திராதவன்று பக₃வத்ஸம்ப₃ந்த₄மில்லையாமித்தனை. **(முடியாதது என் எனக்கே)** ஆஸ்ரித ப்ரதிஜ்ஞாஸமகாலத்திலே உன்னை அழியமாறித் தோற்றுவாயான பின்பு பெறுததுண்டோ ? எல்லாம் பெற்றேனல்லேனோ ? 6.

ஈ— அவ:— ஆறும் பாட்டு — ஆஸ்ரிதனுடைய ப்ரதிஜ்ஞாஸமகாலத்திலே தோற்றுவானொருவனான பின்பு எனக்கு ஒரு கர்த்தவ்யாம்ஸமுண்டோ ? என்கிறார்.

அ— ஆறும் பாட்டு. (உன்னைச் சிந்தை இத்யாதி₃) a "ஆனால் உமக்குச் செய்யவேண்டுவதென்? என்ன" என்று அவதாரிகையின் அடியிலே கூட்டிக்கொள்வது ; அழகிது. நீர் இப்படியே

ஜீ— ஆறும் பாட்டு. (உன்னை இத்யாதி₃) a "என் முன்னைக் கோளரியே! முடியாததென் எனக்கே?" என்ற பத₃ங்களைக் கடாக்ஷித்து அவதாரிகை (ஆஸ்ரிதனுடைய இத்யாதி₃) "இனி உமக்குச் செய்யவேண்டுவதென் ? என்ன" என்று அவதாரிகையின் அடியிலே கூட்டிக்கொள்வது.

ஈ— வ்யா:— (உன்னைச் சிந்தைசெய்து செய்து) b இனிமையாலே விடவொண்ணு திருக்கிற உன்னை c மாறாதே அநுஸந்தி4த்து. (உன்னை) d போ4க்3யனுமாய், ப்ராப்தனுமான உன்னை. (சிந்தைசெய்து செய்து) e1. "निदिध्यासितव्यः" (நிதி3த்4யாஸிதவ்ய:) என்கிற விதி4ப்ரேரிதனாயன்றிக்கே, போ4க்3யதையாலே விடமாட்டாதே அநவரத பா4வநைபண்ணி. (உன் இத்யாதி3) f நெடுமையும், மஹத்தையும் - மொழிக்கும், இசைக்கும் விஶேஷணம்; g இயலில் பெருமையும், இசையில் பெருமையும் சொல்லுகிறது. h இயலும் இசையும் கரைகாணவொண்ணாதபடியிருக்கிற h2 மொழியைப்பாடி, அது இருந்தவிடத்தில் இருக்கவொட்டாமை i ஆடி.

அ— விடாதே இருந்தீரேயாகிலும் பேற்றுக்கு உடலாகவும் சில யத்நங்கள் பண்ணவேண்டாவோ? என்று ப்ரஶ்ந தாத்பர்யம். a "என் முன்னைக் கோளரியே! முடியாததென் எனக்கே?" என்ற பத3ங்களைக் கடாக்ஷித்து (ஆஶ்ரிதனுடைய இத்யாதி3).

பூர்வகா3தா2யாம் b "யோகநித்திரை சிந்தைசெய்த" (5) இத்யத்ராக்தம் த்3விதீயம் அர்த்த2ம் பராம்ருஶந்நாஹ (இனிமையாலே இதி) ஏதேந - ஸாத4நாந்தரநிஷ்டே2ப்4யோ வ்யாவ்ருத்திஸ்ஸூச்யதே. c வீப்ஸைக்கு அர்த்த2ம் (மாறாதே அநுஸந்தி4த்து என்று) d "சிந்தை செய்த எந்தாய்" இதி பத3த்3வயஞ்ச பராம்ருஶந்நாஹ (போ4க்3யனுமாய் ப்ராப்தனுமான உன்னை இதி) இவ்வளவுமாத்ரபே4த3த்தைக்கொண்டு, "இந்த வாக்யம் தாத்பர்யாந்தரம்" என்று அருளிச்செய்வர். e "சிந்தைசெய்து செய்து" என்கிற வீப்ஸையால் உபாஸகனில் வ்யாவ்ருத்தி அருளிச்செய்கிறார் (நிதி3த்4யாஸிதவ்ய இத்யாதி3). f நெடுமையும், மஹத்த்வமும் பர்யாயமன்றோ என்ன (நெடுமையும் இத்யாதி3) நெடு மொழி, மா இசை என்றபடி. g.h இயலில் பெருமையும், இசையில் பெருமையுமாவது - அர்த்த2கா3ம்பீ4ர்யத்தாலும், ரஸ்யதாதிஶயத்தாலும் எல்லைகாணவொண்ணாதிருக்கை என்கிறார் (இயலும் இசையும் இத்யாதி3) h2 (மொழியைப்பாடி) என்றது - திருவாய்மொழியைப்பாடி என்றபடி. i (ஆடி) அதுக்கீடாக அபி4நயம் தோற்றும்படி என்று கூட்டுவது.

ஜீ— b இனிமையாலே என்றது - "யோகநித்திரை சிந்தைசெய்த" (5) என்றதின் த்3விதீயார்த்த2த்தைப்பற்ற. c வீப்ஸைக்கு அர்த்த2ம் (மாறாதே அநுஸந்தி4த்து) என்றது. d விவரணம் (போ4க்3யனுமாய் இத்யாதி3) "யோகநித்திரை சிந்தைசெய்த எந்தாய்" என்ற பத3த்3வயத்தைப்பற்ற (போ4க்3யனுமாய் ப்ராப்தனுமான உன்னை) என்றது. e ஸாத4நத்வேந பலகாலும் சிந்திக்கிறரோ? என்ன (நிதி3த்4யாஸிதவ்ய இத்யாதி3). f நெடுமையும், மஹத்தையும் பர்யாயமன்றோ? என்ன (நெடுமையும் இத்யாதி3) நெடு மொழி, மா இசை என்றபடி. g உபபாத3நம் (இயலில் பெருமையும் இத்யாதி3) g.h இயலில் பெருமையும், இசையில் பெருமையுமாவது - அர்த்த2கா3ம்பீ4ர்யத்தாலும், ரஸ்யதாதிஶயத்தாலும் எல்லைகாணவொண்ணாதிருக்கை என்கிறார் (இயலும் இசையும் இத்யாதி3) h2 (மொழியைப்பாடி) திருவாய்மொழியைப்பாடி.

ப்ர— e1. (ஆறும் பாட்டு) (சிந்தைசெய்து செய்து) बृहदारण्यके मैत्रेयीब्राह्मणे (६-५)
"आत्मा वा अरे द्रष्टव्यः श्रोतव्यो मन्तव्यो निदिध्यासितव्यः"

ஈ— (என் இத்யாதி3) என்னுடைய j ப்ராக்தநமான கர்மங்களை வாஸநையோடே போக்கினேன். முழுவேர் - வேர்முழுக்க என்றபடி. k பக்கவேரோடே என்றபடி. l அவன் விரோதி4யைப் போக்கச்செய்தேயும், l_2 ப2லாந்வயம் தம்மதாகையாலே (m அரிந்தனன் யான்) என்கிறார். (உன்னை இத்யாதி3) n எனக்குப் பண்டே உபகரித்தவனே! (உன்னைச் o சிந்தையினால் இகழ்ந்த) p உக்திமாத்ரமன்றிக்கே, நெஞ்சாலே p_2 இகழ்ந்தானாயிற்று. q இத்தால் - அவன் விடுவது, பு3த்3தி4பூர்வம் ப்ராதிகூல்யம் பண்ணினாரை; r கைக்கொள்ளுகைக்கு மித்ரப4ாவம் r_2 அமையும்.

(இரணியன் s அகல்மார்வங்கீண்ட) t வரப3லபு4ஜப3லம் t_2 ஊட்டியாக வளர்ந்த சரீரமானது t_3 திருவுகிர்க்கு t_4 இரை போராமையாலே, u அநாயாஸேந கிழித்துப்

அ— j (ப்ராக்தநமான கர்மங்களை) அநாதி3காலார்ஜிதங்களான புண்யபாபகர்மங்களை என்றபடி. k விவரணம் (பக்கவேர் இத்யாதி3) ப்ரத4ாநவேரும் பக்கவேருமாவன-ருசிவாஸநைகள். 1. "ஸர்வே பாப்மாநோऽதோ நிவர்த்தந்தே" 2. "ஸர்வபாபேப்4யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி". தீவினைகள் முழுவதும் வேரோடே அரிந்தனன் என்றும் ஓர் அர்த்த2முண்டு. l "அரிந்தனன் யான்" இதி ஸ்வகர்த்ருகத்வேத கத2மபி4த3த4ாதி இத்யத்ராஹ (அவன் விரோதி4யை இதி) l_2 ப2லாந்வயம்-ப்ரதிப3ந்த4கநிவ்ருத்திருபப2லாந்வயம். m "அரிந்தனன்"-அரியப்பெற்றேன் இதி யாவத். n தாத்பர்யம் (எனக்கு இத்யாதி3) "என் முன்னைக் கோளரியே!" இத்யத்தம் கடாக்ஷித்து இந்தத் தாத்பர்யம். o,p "சிந்தையினால்" என்று விசேஷித்ததுக்குத் தாத்பர்யம் (உக்திமாத்ர மன்றிக்கே இத்யாதி3) p_2 இகழ்ந்தான்-அநாத3ரித்தான். o,q,r "சிந்தையினால் இகழ்ந்த" என்கையாலே-இவனே பு3த்3தி4பூர்வகமாக ப்ரதிகூலனாய்விட்டால் அவன் விடுவன் என்றும், இவன்பக்கல் அல்பாநுகூல்யமுண்டானால் அவன் அங்கீ3கரிப்பனென்றும் ஈஶ்வரனுக்குண்டான கு3ணாதி4க்யம் ப2லித்தது என்கிறார் (இத்தால் அவன் இத்யாதி3 வாக்யத்3வயத்தாலே) r_2 (அமையும்) என்ற அநந்தரம், என்றதாயிற்று என்று கூட்டுவது.

s அகல்மார்வம்-பேரிடமுடைத்தான மார்வம் என்று ஶப்3தா3ர்த்த2ம். t தாத்பர்யார்த்த2ம் (வரப2ல இத்யாதி3) t_2 ஊட்டியாக-போ4ஜநமாக; த4ாரகமாக என்றபடி. t_3 உகிர்-நக2ம். t_4 இரை-

ஜீ— j (ப்ராக்தநமான) அநாதி3காலார்ஜிதமான. k விவரணம் (பக்கவேர் இத்யாதி3) ப்ரத4ாநவேரும் பக்கவேருமாவன-ருசிவாஸநைகள். தீவினைகள் முழுதும் வேரோடே அரிந்தனன் என்றும் ஓர் அர்த்த2முண்டு. l "அரிந்தனன் யான்" என்று ஸ்வகர்த்ருகமாகச் சொல்லுவானென்? என்ன (அவன் விரோதி4யை இத்யாதி3) l_2 (ப2லாந்வயம்) ப்ரதிப3ந்த4கநிவ்ருத்திருப ப2லாந்வயம். m அரிந்தனன் - அரியப்பெற்றேன் இதி யாவத். n தாத்பர்யம் (எனக்கு இத்யாதி3) இந்தத் தாத்பர்யம்-"என் முன்னைக் கோளரியே!" என்னுமளவும் கடாக்ஷித்து. o,p "சிந்தையினால்" என்று விசேஷித்ததுக்கு ப4ாவம் (உக்திமாத்ரமன்றிக்கே இத்யாதி3) p_2 இகழ்ந்தான்-அநாத3ரித்தான். o,q,r "சிந்தையினால் இகழ்ந்த" என்கையாலே-இவனே பு3த்3தி4பூர்வகமாக ப்ரதிகூலனாய்விட்டால் அவன் விடுவனென்றும், இவன்பக்கல் அல்பாநுகூல்யமுண்டானால் அவன் அங்கீ3கரிப்பன் என்றும் ஈஶ்வரனுக்குண்டான கு3ணாதி4க்யம் ப2லித்தது என்கிறார் (இத்தால் இத்யாதி3 வாக்யத்3வயேந) r_2 (அமையும்) என்ற அநந்தரம், என்றதாயிற்று என்று கூட்டுவது.

s அகல் மார்வம்-பேரிடமுடைய மார்வம். t தாத்பர்யார்த்த2ம் (வரப3ல இத்யாதி3) t_2 ஊட்டியாக-ஆஹாரமாக. t_3 உகிர்-நக2ம். t_4 இரை-லக்ஷ்யம். u (அநாயாஸேந) என்றது-"கீண்ட"

ஈ— பொகட்டானுயிற்று. (v என் முன்னைக் v2 கோளரியே) w நரஸிம்ஹமாய் உதவிற்றும் தமக்கு என்றிருக்கிறார். x கோளென்று - மிடுக்காதல், தேஜஸ்ஸாதல். y1. "மஹாவிஷ்ணும்" (மஹாவிஷ்ணும்) என்கிற மிடுக்காதல், 1. "ஜ்வலந்தம்" (ஜ்வலந்தம்) என்கிற தேஜஸ்ஸாதல். z ஆஸ்ரிதரிலே ஒருவனுக்குச் செய்ததும் தனக்குச் செய்ததாக நினைத்திராத வன்று ப4க்3வத்ஸம்ப3ந்த4மில்லையாமித்தனை. (z2 முடியாதது என் எனக்கே) z3 நீ ப்ரதிஜ்ஞாஸமகாலத்திலே வந்து தோற்றுவாயாயிற்றபின்பு எனக்கு முடியாததுண்டோ? 6.

அ— லக்ஷ்யம். ப அதாயாஸேந என்றது - "கீண்ட" என்றத்தைப்பற்ற; வெற்றிலையை, தாழம் பூவைக் கிறுமாபோலே கீண்ட இதி ப4ாவ:. (v என் முன்னைக் கோளரியே) என்னுடைய விரோதி4 நிவ்ருத்திக்கு நித3ர்ஶநபூ4தனாய். ஆஶ்ரிதனை ப்ரஹ்லாத3ன் நினைவுக்கு முற்கோலி, நிரதிஶய தேஜோப3லங்களையுடைய நரஸிம்ஹனானவனே! என்று ஶப்3தா3ர்த்த2ம். w "என்" என்றதுக்கு ப4ாவம் (நரஸிம்ஹமாய் இத்யாதி3) x,y கோள் - மிடுக்கும் தேஜஸ்ஸும்; "மஹாவிஷ்ணும்" என்கிறவிடத்தில், மிடுக்காவது - ஸர்வலோக வ்யாபநஶக்தி. y மிடுக்கையும் தேஜஸ்ஸையும் மந்த்ரலிங்க3த்திலே காட்டுகிறார் (மஹாவிஷ்ணும் இத்யாதி3) z இவ்வவதாரம் "தமக்காக" என்று இருப்பானேன்? "தமக்கு" என்றிராவிட்டால் வருகிற ஹாநியேது? என்ன (ஆஶ்ரிதரிலே என்று தொடங்கி) v2, z2, z3 "கோளரியே, முடியாததென்" இதி பத3ஸமபி4வ்யாஹார ஸித்3த4ம் ப4ாவமாஹ (நீ ப்ரதிஜ்ஞேத்யாதி3) z3 முடியாததென் - தலைக்கட்டாதது எதுதான்? இத3ாநீமஸித்3த4ம் இத:பரம் ஸாத்4யம் கிஞ்சந அஸ்தி கிம்? இத்யர்த்த2:; ஸர்வாபீ4ஷ்டமும் ஸித்3த4மன்றோ என்று கருத்து. "உன்னைச் சிந்தைசெய்து செய்து என்று தொடங்கி, என் முன்னைக்கோளரியே - எனக்கு முடியாததென்?" என்று அந்வயம். "உன்னைச் சிந்தையினால் இத்யாதி3 - என் முன்னைக் கோளரியே - உன்னைச் சிந்தைசெய்து இத்யாதி3 - அரிந்தனன் யான்; இனி எனக்கு முடியாததென்?" என்று அந்வயம் பன்னீராயிரத்திலே. 6.

ஜீ-என்றத்தைப்பற்ற. v என் முன்னைக் கோளரியே-என்னுடைய விரோதி4 நிவ்ருத்திக்கு நித3ர்ஶநபூ4தனாய், ஆஶ்ரிதனை ப்ரஹ்லாத3ன் நினைவுக்கு முற்கோலினவனாய், நிரதிஶயதேஜோப3லங்களையுடைய நரஸிம்ஹமானவனே! இதி ஶப்3தா3ர்த்த2:. w "என்" என்றதுக்கு ப4ாவம் (நரஸிம்ஹமாய் இத்யாதி3) x,y கோள் - மிடுக்கும் தேஜஸ்ஸும்; "மஹாவிஷ்ணும்" என்கிற விடத்தில் மிடுக்காவது - ஸர்வலோக வ்யாபநஶக்தி. y மிடுக்கையும் தேஜஸ்ஸையும் மந்த்ர லிங்க3த்திலே காட்டுகிறார் (மஹா விஷ்ணும் இத்யாதி3) z இவ்வவதாரம் தமக்காக என்றிருக்கைக்கு அடியேது? என்ன (ஆஶ்ரிதரிலே இத்யாதி3) v2, z2, z3 "கோளரியே, முடியாததென் எனக்கு" என்கிற ஸமபி4வ்யாஹாரதாத்பர்யம் (நீ ப்ரதிஜ்ஞேத்யாதி3) முடியாததென் - தலைக்கட்டாதது எதுதான்? இத3ாநீமஸித்3த4ம், இத:பரம் ஸாத்4யம் கிஞ்சித3ஸ்தி கிம்? ஸர்வஞ்ச ஸித்3த4மிதி ப4ாவ:. "உன்னைச் சிந்தைசெய்து செய்து இத்யாரப்4ய, என் முன்னைக் கோளரியே! எனக்கு முடியாததென்?" இத்யந்வய:. 6.

ஆதே3— ஆறும் பாட்டு. போ4க்3யனுமாய், ப்ராப்தனுமான உன்னை ப்ரீதி ப்ரேரிதனாய் அநவரதபா4வனைபண்ணி, கா3நத்திலும், பா4வத்திலும் நெடிதாயும் மஹத்தாயுமிருக்கிற உன் விஷயமான ஸூக்திகளுடைய மொழியைப் பாடி, அது இருந்தவிடத்தில் இருக்கவொட்டாமையாலே ஆடி, என்னுடைய ப்ராக்தந

7. முடியாத தென்னெனக் கேலினி முழுவேழுலகு முண்டான் உகந்துவந்
தடியேனுள் புகுந்தா னகல்வானு மல்லனினி
செடியார் நோய்க ளெல்லாம் துரந்தெமர் கீழ்மே லெழுபிறப்பும்
விடியாவெந் நரகத்தென்றும் சேர்தல் மாறினரே.

ஆ— 7. வ்யா:— (முடியாததென்) ஸர்வேச்வரனாயிருந்த எம்பெருமானுக்கு என் பக்கல் அபி₄நிவேசம் என்னளவில் பர்யவஸியாதே, என்னோடு ஸம்ப₃ந்தி₄த்தார் பக்கலுங்கூட வெள்ளங்கோத்தது; ஆதலால் அவன் என்னை அகல நினைக்கிறிலன் : இனி முடியாததொன்றுண்டோ? என்கிறார். 7.

ஒ— அவ:— ஏழாம் பாட்டில் — நீர் எல்லாம் பெற்றுச்சமைந்தீரோ? என்ன; என் பக்கல் எம்பெருமான் பண்ணின பக்ஷபாத ராஜகுலத்தாலே என்னோடு ஸம்ப₃ந்தி₄ ஸம்ப₃ந்தி₄களானாருங்கூட ஸம்ஸாராது₃த்தீர்ணரானார்கள்; ஆனபின்பு, நான் பெறாத துண்டோ? என்கிறார்.

வ்யா:— '(முடியாததென் எனக்கேல் இனி) எனக்கு ஆப்தவ்யமாயிருப்ப தொன்று உண்டோ? (முழுவேழுலகும் என்று தொடங்கி) ப்ரளயகாலத்தில் இஜ்ஜக₃த்தை யடையத் தன் திருவயிற்றிலே வைத்துக்கொண்டவன் ஜக₃த்துக்குத் தன்னையொழியச் செல்லாதாப்போலே என்னையொழியத் தனக்குச் செல்லாமையாலே அத்யபி₄ நிவிஷ்டனாய் என்னுள்ளே புகுந்தான்; இனி ஒரு காலமும் விச்லேஷிப்பதும் செய்யான். (செடியார் என்று தொடங்கி) ஸாம்ஸாரிக து₃:க்க₂ங்களெல்லாம் போக்கி, கீழும் மேலும் ஏழுபடிகாலான அஸ்மதீ₃யர் ஸம்ஸாரத்திலே என்றும் கிடக்கக்கடவ தான தன்மையைத் தவிர்ந்தார்கள். 7.

ப— 7. அவ:— அநந்தரம், என் பக்கல் பண்ணின உபகாரம் என் குலத்தில் ஸம்ப₃ந்தி₄த்தார் எல்லாரும் உஜ்ஜீவிக்கும்படியாயிற்று என்கிறார்.

முழுவேழுலகும்— ஸமஸ்த லோகமும், உண்டான்—(தன் செல்லாமையாலே தனக்குள்ளேயாம்படி அவற்றை) அமுது செய்தவன், உகந்து—(அச்செல்லாமை தனக்கு என்பக்கலிலே உண்டாய், அதுக்குமேலே) ஆத₃ராதிசயத்தை யுடையனாய்க்கொண்டு, அடியேன் — என்னுடைய சேஷத்வ ஸம்ப₃ந்த₄மே பற்றாசாக, உள்—உள்ளே, வந்து—வந்து, புகுந்தான்—புகுந்தான்; இனி—இனி,

ஆதே₃—மான கர்மங்களை வாஸனையோடே போக்கினேன் நான். உன்னை பு₃த்₃தி₄ பூர்வகமாக அபலாபம் பண்ணின ஹிரண்யனுடைய அகன்ற மார்பைக் கிழித்து எனக்கு உபகாரகனான ப்ராக்தந நரஸிம்ஹமே! இனி எனக்கு அசக்யம் என்ன இருக்கிறது? என்கிறார்—''உன்னைச் சிந்தைசெய்து செய்து'' இத்யாதி₃யால். 6.

(அந்த லோகங்கள் போலே) **அகல்வானும்**—புறம்பு போமவனும், **அல்லன்**—அல்லன்; (இதடியாக) **கீழ்**—கீழும், **மேல்**—மேலும், **எழுபிறப்பும்**—எழு பிறப்பிலும், **எமர்**—என்னோடு ஸம்பந்தமுடையார், **செடி**—செடிபோலே, **ஆர்**—செறிந்த, **நோய்களெல்லாம்**—(அவித்யா கர்ம வாஸநாதிகளான) ஸமஸ்த வ்யாதிகளேயும், **துரந்து**—கடக்க ஓட்டி, **விடியா**—ஒருகால் முடிந்து வெளிச் சிறப்பதன்றியே, **வெம்**—நிரதிஶயதாபகரமான, **நரகத்து**—(ஸம்ஸாரமாகிற) நிரயத்திலே, **என்றும்**—யாவதாத்மபாவி, **சேர்தல்**—கிட்டுகை, **மாறினர்**—தவிர்ந்தார்கள், **இனி**—இப்படி குலஸம்பந்தி பர்யந்தமாக என்னைப் பக்ஷபதித்த பின்பு, **எனக்கேல்**—எனக்காகில், **முடியாதது**—முடியாதது, **என்**—உண்டோ?

என்னோடு அநுபந்தித்ததாகில் எல்லாக் காரியமும் தலைக்கட்டும் என்று கருத்து. 7.

இ— அவ:— ஏழாம பாட்டில்—நீர் எல்லாம் பெற்றீரோ என்ன; என் பக்கல் அவன் பண்ணின பக்ஷபாத ராஜகுலத்தாலே என்னோடு ஸம்பந்தி ஸம்பந்திகளானுருங்கூட ஸம்ஸாரோத்தீர்ணரானார்கள்; ஆனபின்பு நான் பெறாத துண்டோ? என்கிறார்.

வ்யா:— (**முடியாததென் எனக்கேல் இனி**) எனக்காகில் இனி முடியாத துண்டோ? இனி அநவாப்தமாயிருப்பதுண்டோ? எங்ஙனே? என்னில், (**முழுவேழுலகு இத்யாதி**) ப்ரளயாபத்தில் ஸகலலோகமும் நோவுபடாதபடி திருவயிற்றிலே வைத்து ரக்ஷித்தவன். ஜகத்துக்குத் தன்னையொழியச் செல்லாதாப் போலே என்னையொழியச் செல்லாதானாய, ஸம்பந்தத்தைப் பார்த்து உட்புகுந்தான்—ஒரு நீராகக் கலந்தான்; தன்பக்கல் ஜகத்து புக்காப்போலன்றிக்கே உகந்து புகுந்தான். இவனுக்கும் ஜகத்துக்கும் செல்லாமை ஒக்கும்; உகப்பு ஏற்றம் இவ்விஷயத்தில் இவனுக்கு. மத்ஸம்பந்திகளளவும் கீழ் மேலோடும்படி புகுந்தான். (**அகல்வானுமல்லன் இனி**) ப்ரளயாநந்தரம் உமிழ்ந்தான்; இங்கு அங்ஙனே செய்வானாயிருக்கிறிலன். சேதநரைப்போலே பாபத்தாலே அகன்று, ஒரு ஸுக்ருதத்தாலே கிட்டுதலில்லையே இவனுக்கு. பனைநிழல் போலே உம்மை நோக்கிவிட அமையுமோ? உம்மோடு ஸம்பந்தித்திருப்பார் செய்வதென்? என்ன; அவர்களும் பெற்றார்கள். (**செடியார் இத்யாதி**) தூறு மண்டின நோய்களெல்லாம் துரந்து. விஷயப்ராவண்யத்தாலே வந்த நோய், பகவத்லாபத்தாலே வந்த நோய், இவற்றையெல்லாம் வாஸநையோடே ஓட்டி. (**எமர்**) வேறொன்றாலன்றியே என்னோட்டை ஸம்பந்தமே ஹேதுவாக. எவ்வளவு? என்னில் (**கீழ்மேல் எழுபிறப்பும்**) கீழேழுபடியும், மேலேழுபடியும். (**விடியா வெந்நரகத்து**) ஒருநாளிலே முடிவுண்டான தண்டல் யமனது

இ—விடியாத நரகம் ஸம்ஸாரம். (வெந்நரகம்) "நரகம்"என்று புத்தி, பிறக்கும் அதில்; தண்மை தோற்றாத நரகம் இது. (என்றும் சேர்தல் மாறினரே) என்றும் கிட்டக் கடவதான தண்மையும் தவிர்ந்தார்கள். நானும் ப்ரார்த்திக்கவேண்டிற்றில்லை; அவனும் நினைப்பிடவேண்டிற்றில்லை; என்பக்கல் அவன் பண்ணின பக்ஷபாத ராஜகுலத்தாலே மாறிக்கொண்டுநின்றார்கள். 7.

ஈ— அவ:— ஏழாம் பாட்டு. a என்னளவில் விஷயீகாரம் என்னுடைய ஸம்பந்தி, ஸம்பந்திகளளவும் சென்றதுகிடீர்! என்கிறார்.

வ்யா:—(b முடியாததென் b_2 எனக்கேல் இனி) c எனக்காகில் இனி முடியாததுண்டோ?—d எனக்கு இனி முடியாததுண்டோ?—e எனக்கு இனி அநவாப்தமாயிருப்பதொன்றுண்டோ? f நீர் இது என்கொண்டு சொல்லுகிறீர்? என்ன (முழு இத்யாதி) g ப்ரளயாபத்திலே அகப்பட்ட பூமி, தன் வயிற்றிலே புகாதபோது படும் பாடடங்க, தான் என்பக்கல் புகுராதபோது படுவானும் வந்து புகுந்தான்; எனக்கு இனி முடியாததுண்டோ? (அடியேன் உட்புகுந்தான்) h ஸம்பந்தத்தைப் பார்த்துப் புகுந்தான். (உட்புகுந்தான்) i ஒரு நீராகக் கலந்தான்; தன்பக்கல் ஐகத்துப் புக்காற்

அ— ஏழாம் பாட்டு. (முடியாதது இத்யாதி) a "ஏமர் கீழ்மேல் எழுபிறப்பும் விடியா வெந்நரகத்தென்றும் சேர்தல் மாறினர்" என்ற பதத்தைக் கடாக்ஷித்து ஸங்கதி அருளிச்செய்கிறார் (என்னளவில் இத்யாதி).

b_2.c எனக்கேல்-எனக்காகில், b முடியாததென்-ஸாத்யமாகாததுண்டோ? என்றபடி. d "ஏல்" என்கிறதுக்கு - சேத் என்கிறதின் அர்த்தமாக்கி அருளிச்செய்து. நிரர்த்தகாவ்யயம் என்கிற தாத்பர்யத்தினாலே அருளிச்செய்கிறார் (எனக்கு இனி முடியாததுண்டோ) என்று. e அத்தை விவரிக்கிறார் (எனக்கு இனி இத்யாதி) f (நீர் இது என்கொண்டு) என்கிற ஶங்கைக்கு - அவன் என்பக்கல் பண்ணின வ்யாமோஹங்கொண்டு சொல்லுகிறேன் என்று உத்தரம். g "முழுவேழுலகுமுண்டான்" இத்யேதத் த்ருஷ்டாந்தார்த்தம் இத்யபிப்ராயேணாஹ (ப்ரளயாபத்திலே இதி) h "அடியேன்" இதி பதம் ஹேதுகர்ப்பம் இத்யபிப்ராயேணாஹ (ஸம்பந்தத்தைப் பார்த்து இதி) i "உகந்து, வந்து, உள்," இதி பதத்ரயம் த்ருஷ்டாந்தார்ஷ்டாந்திகஸ்ய ஆதிக்ய

ஜீ— ஏழாம் பாட்டு. (முடியாததென் இத்யாதி) a "எழர் கீழ்மேல்" இத்யாதியைக் கடாக்ஷித்து அவதாரிகை (என்னளவில் இத்யாதி).

b_2.c எனக்கேல்-எனக்காகில்; "ஏல்"என்றது-சேத் என்றதின் அர்த்தம். b,d முடியாததென்-ஸாத்யமாகாதது எது: ஸாத்யமாகாததுண்டோ? என்றபடி. e விவரணம் (எனக்கு இத்யாதி) f (நீர் இது என்கொண்டு) என்கிற ஶங்கைக்கு-அவன் என்பக்கல் பண்ணின வ்யாமோஹங்கொண்டு சொல்லுகிறேன் என்று உத்தரம். g "முழுவேழுலகுமுண்டான்" என்கிற இது - த்ருஷ்டாந்தார்த்தம் இத்யபிப்ராயேணாஹ (ப்ரளயாபத்திலே இத்யாதி) h "அடியேன்" இதிபதம் ஹேதுகர்ப்பமித்யபிப்ராயேணாஹ (ஸம்பந்தத்தை இத்யாதி) i "உகந்து, வந்து, உள்" இதி பதத்ரயம் த்ருஷ்டாந்தார்ஷ்டாந்திகஸ்ய ஆதிக்யபரம் இத்யபிப்ராயேணாஹ (ஒரு நீராக

—போலன்றியே, உகந்து புகுந்தான். இவனுக்கும் ஜகத்துக்கும் செல்லாமை ஒக்கும்; j உகப்பே இவ்விஷயத்தில் தன்னேற்றம்.

(அகல்வானும் அல்லன் இனி) k அந்த பூமிக்கு, ப்ரளயம் கழிந்தவாறே அகலவேணும்; இவனுக்கு அதுவுமில்லை. l முதலிலே பிரிவை ப்ரஸங்கிக்கவொட்டுகிறிலன். m சேதநரைப்போலே பாபத்தாலே அகன்று, ஒரு ஸுக்ருதத்தாலே கிட்டுமதில்லையே இவனுக்கு. உம்மை அவன் இப்படி விரும்பினானாகில், n பனை நிழல் போலே உம்மை நோக்கிக்கொண்டுவிட அமையுமோ? என்ன (o செடியார் இத்யாதி) செடி - பாபம். p பாபத்தாலே பூர்ணமான து:க்கங்கள். q தூறுமண்டின நோய்களெல்லாம் துரந்து. r விஷயப்ராவண்யத்தாலே வந்த நோய், அயோக்யதாநுஸந்தாநத்தாலே வந்த நோய், பகவதநுபவ விஶ்லேஷத்தாலே வந்த நோய், இவையெல்லாம் r வாஸநையோடே ஓட்டி. s "உள்ள நோய்களெல்லாம் துரந்து" (4)

அ-பரம் இத்யபிப்ராயேணாஹ (ஒருநீராகக்கலந்தான் இத்யாதி) 1."அதர்மரோ தர்மமாத்ரகாமா: த்ருஷ்ட்வா பரிஷ்வங்கரஸைகலோலா: | ஆலிங்கிதாயாம் புராயதாக்ஷ்யாம் ஆஸாஸ்மஹே விக்ரஹயோரபேதம் ||". j (உகப்பே இவ்விஷயத்தில் தன்னேற்றம்) என்றது-ஆழ்வாரிடத்தில் இவனுக்குண்டான உகப்பே இவன்தனக்கு ஏற்றம் என்றபடி. இது-இருபத்துநாலாயிரத்திலே ஸ்பஷ்டம். அன்றிக்கே இவ்விஷயம் என்றது - ஈஶ்வரனையாகவுமாம். (உகப்பே) இதி அவதாரணஸ்ய ஆர்த்தௌ வைஷம்யம் நாஸ்தீத்யத்ர ஹ்ருதயம்.

k உக்தஸமுச்சயபரஶ் சஶப்த இத்யபிப்ராயேண பாவமாஹ (அந்த பூமிக்கு இதி) l அநுக்தஸமுச்சயபரஶ் சஶப்த இத்யபிப்ராயேண பாவாந்தரமாஹ (முதலிலே இதி) "பூர்வவாக்யோக்தார்த்தே உபபத்திபரம் இதம் வாக்யம்" இதி ச வதந்தி; ப்ரஸங்கஞ்ச அஸஹமாநஸ் ஸந் "உன்னை நான் பிடித்தேன்கொள்"(1) இதி ஸமாதாதவ்யோ வர்த்ததே; விஶ்லிஷ்யதி கிம்? இதி பாவ:. m2. "ஸம்யோகா விப்ரயோகாந்தா:" இதி வ்யாப்திம் ஸோபாதிகத்வேந தூஷயதி (சேதநரைப்போலே இதி) n (பனைநிழல்போலே) என்றது-பனைமரத்தின் நிழல் பனையை மாத்ரம் காக்குமாபோலே என்றபடி. o செடி - பாபமும், தூறும். p முந்தினது (பாபத்தாலே என்று தொடங்கி) q இரண்டாவது (தூறு மண்டின இத்யாதி) செடியோடொத்த நோய்கள் என்றபடி. r "நோய்கள்" இதி பஹுவசநஸ்ய, "எல்லாம்" இத்யஸ்ய ச தாத்பர்யமாஹ (விஷயப்ராவண்ய இத்யாதி) r "துரந்து" இதி பதஸாமர்த்யாதாஹ (வாஸநையோடே ஓட்டி

ஜீ-இத்யாதி) j (உகப்பே இவ்விஷயத்தில் தன்னேற்றம்)ஆழ்வார் விஷயத்தில் இவனுக்குண்டான உகப்பே இவன்தனக்கு ஏற்றம். யத்வா, இவ்விஷயம் என்றது - ஈஶ்வரனையாதல்.

k உக்தஸமுச்சயபரஶ் சஶப்த இத்யபிப்ராயேண பாவம் (அந்த பூமிக்கு இத்யாதி) l அகலாமையின் சரமாவதிமாஹ (முதலிலே இத்யாதி) m அகலவொண்ணாமைக்கு ஹேதுவேதென்ன (சேதநரை இத்யாதி) n பனைநிழல்போலே - பனைமரத்தின் நிழல் பனையை மாத்ரம் காக்குமாபோலே. o செடி-பாபமும், தூறும். p முந்தினது (பாபத்தாலே இத்யாதி) q த்விதீயம் (தூறு மண்டின இத்யாதி) செடிபோலே செறிந்த நோய்கள் என்றபடி. r "நோய்கள்" என்கிற பஹுவசநத்துக்கும், "எல்லாம்" என்கிறதுக்கும் பாவம் (விஷயப்ராவண்ய இத்யாதி) r "துரந்து" இதி பதஸாமர்த்யாதாஹ (வாஸநையோடே ஓட்டி இதி) s தடஸ்த

ஶ்ரீ—என்கிறவிடத்திலும் சொல்லிற்றில்லையோ இது? என்னில்; அங்குச் சொல்லிற்றுத் தம்மளவு; t இங்கு-தம் ஸம்ப3ந்தி4ஸம்ப3ந்தி4கள் விஷயமாயிற்று. இப்படி இவர்கள் ஓட்டிற்று எத்தாலே? என்னில் (u எமர்) வேறென்றலன்று; என்னோட்டை ஸம்ப3ந்த4மே ஹேதுவாக. ஸம்ப3ந்த4ம் எவ்வளவென்னில் (v கீழ்மேல் எழுபிறப்பும்) w கீழ் ஏழுபடிகாலும், மேல் ஏழுபடிகாலும், w_2 தம்மோடே ஏழுபடிகாலுமாக w_3 இருபத்தொரு படிகால்.

(x விடியாவெந்நரகத்து) x_2 ஒருநாள் வரையிலே கர்மக்ஷயம் பிறந்தவாறே விடியுமதிறே x_3 யமன்தண்டல். y இது விடியாவெந்நரகமிறே. z "நரகம்" என்று பு3த்3தி4 பிறக்கும் அதில்; தண்மை தோற்றாத நரகம் இது. (a என்றும் சேர்தல் மாறினரே)

அ-இதி) s தடஸ்த2ஶங்கையை அநுவதி3த்துப் பரிஹரிக்கிறார் (உள்ள நோய்கள் இத்யாதி3) t (இங்கு தம் ஸம்ப3ந்தி4ஸம்ப3ந்தி4கள் விஷயமாயிற்று இதி) அயமர்த்த2: அத்வயே ஸ்பஷ்டோ ப4விஷ்யதி. u (எமர்) 1. "அந்தே4ாऽந்த4க்3ரஹணவஶகோ3 யாதி ரங்கே3ஶ! யத்3வத் பங்கு3ர் நௌகாகுஹர நிஹிதோ நீயதே நாவிகேந! பு4ங்க்தே பே4ாகா3நவிதி3தந்ருபஸ் ஸேவகஸ்யார்ப்ப4காதி3ஸ் த்வத் ஸம்ப்ராப்தௌ ப்ரப4வதி ததா2 தே3ஶிகோ மே த3யாளு: ||" என்றது அநுஸந்தே4யம். v,w "கீழ் மேல்" இத்யேதத் மத்4யே ஸப்தஜந்மவதாம் புருஷாணாஞ்சோபலக்ஷணம்; குத:? 2. "குலம் தாரயதே தாத ஸப்த ஸப்த ச ஸப்த ச" 3. "த3ஶ பூர்வாந் த3ஶாபராந்" இத்யாதி3நா ஜகார்த்த2யாதி3த்யபி4ப்ராயேணாஹ (கீழேழுபடிகாலும் இதி) w_2 (தம்மோடே ஏழுபடிகாலும்) என்றது - தமக்கு முன்னே மூன்றுபேரும், பின்னே மூன்றுபேரும், தாமுமாக ஏழுபடிகால் என்றபடி. w_3 இருபத்தொரு படிகால்-இருபத்தொரு தலைமுறை என்றபடி.

x,x_2 "விடியா" என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (ஒருநாள்வரையிலே இத்யாதி3) x_3 யமன்தண்டல்-யமத3ண்ட3ம். y இது-ஸம்ஸாரம். ஸம்ஸாரஸ்ய அப்ரப4ாதக்ரூரநரகத்வே ஸ்வயத்நேந நிவர்த்தயிதுமஶக்யத்வரூபோபபத்திருக்தா. z அஸ்மிந் வாக்யே, "வெம்" இத்யஸ்ய ப4ாவமாஹ (நரகமென்று இதி) 4. "அநேகஜந்மஸாஹஸ்ரீம்" இத்யாதி3. கர்ம ஜ்ஞாந ப4க்தி ஸ்வக்3ருத ஸ்வீகாரை: கேசித் தரந்தி கில இதி ஶங்கா ச ஏதத்3வாக்யத்3வயேந-அபாக்ரியதே. த்யாஜ்யதா பு3த்3தி4ஶ்ச ப4க3வத்கடாக்ஷாதீ4நேதி ப4ாவ:. x தஸ்மாத் கத2ஞ்சித் ஸ்வயத்நேந நிவர்த்தயிதும் அஶக்யத்வாத் "விடியாவெந்நரகம்" இத்யுக்தம். ஒருகாலும் முடிந்து வெளிச்சிறப்பதன்றியே-

ஜீ—ஶங்கையை அநுவதி3த்துப் பரிஹரிக்கிறார் (உள்ள நோய்கள் இத்யாதி3) u "எமர்" என்கிற விடத்திலே 1. "அந்தே4ாऽந்த4க்3ரஹணவஶகோ3 யாதி ரங்கே3ஶ! யத்3வத்" இத்யாதி3 அநுஸந்தே4யம். v,w "கீழ்மேல் எழுபிறப்பும்" என்றது - நடுவேழு பிறப்புக்கும் உபலக்ஷணம் இத்யாஹ (கீழ் ஏழுபடிகாலும் இத்யாதி3) w_2 (தம்மோடே ஏழுபடிகாலும்) என்றது - தமக்கு முன்னே மூன்றுபேரும், பின்னே மூன்றுபேரும், தாமுமாக ஏழுபடிகால் என்றபடி. w_3 இருபத்தொரு படிகால் - இருபத்தொரு தலைமுறை.

x,x_2 "விடியா" என்றதுக்கு ப4ாவம் (ஒருநாள்வரையிலே இத்யாதி3) x_3 யமன்தண்டல்-யமத3ண்ட3ம். y இது-ஸம்ஸாரம். z வெம்மைக்கு அர்த்த2ம் (நரகமென்று இத்யாதி3) x,a ஒரு நாளும் முடிந்து வெளிச்சிறப்பதன்றியே, நிரதிஶய தாபகரமான ஸம்ஸாரமாகிற நிரயத்தில், என்றும் சேர்தல் மாறினரே - யாவதா3த்மப4ாவி கிட்டுகை தவிர்ந்தார்கள் இதி ஶப்3தா3ர்த்த2:

8 மாறி மாறிப் பலபிறப்பும் பிறந்தடியை யடைந் துள்ளந்தேறி
ஈறிலின்பத் திருவெள்ளம் யான் மூழ்கினன்
பாறிப் பாறி யசுரர்தம் பல்குழாங்க ணீறெழப் பாய்பறவையோன்
றேறிவீற்றிருந் தாயுன்னை யென்னுள் நீக்கேலெந்தாய்.

ஈ—என்றும் கிட்டக்கடவதான தண்மை தவிர்ந்தார்கள். b நானும் ப்ரார்த்தி2க்கவேண்டிற்றில்லை, அவனும் நினைப்பிட வேண்டிற்றில்லை. c எத்தாலேயென்னில் ; d என் பக்கல் அவன்பண்ணின பக்ஷபாதராஜகுலத்தாலே மாறிக்கொண்டுநின்றார்கள் ; e முடியாததென் எனக்கேல் இனி? என்று அந்வயம். 7.

அ—நிரதிஶய தாபகரமான ஸம்ஸாரமாகிற நிரயத்து என்று ஶப்3தா3ர்த்த2ம். a என்றும் சேர்தல்-யாவதா3த்மபா4வி கிட்டுகை. b "எமரே - மாறினர்" இதி யோஜநாம் ஹ்ருதி3 நித4ாயாஹ (நானும் ப்ரார்த்தி2க்க வேண்டிற்றில்லை இதி) c (எத்தாலேயென்னில் இதி) ஸ்வஸம்ப3ந்தி4நாம் ஸம்ஸாரவிச்சே2தே3 ஸ்வஸம்ப3ந்த4 ஏவ ஹேதுரித்யஸ்ய அர்த்தே2ாபந்யாஸாவஸர ஏவாபி4த4ாநாத் ப4க3வத்ஸம்ப3ந்த4ாத் ப4வதீ3யாநாம் ஸம்ஸாரவிச்சே2தே3 கோ ஹேதுரிதி ஶங்கிதுர் ப4ாவ:. d பூர்வார்த்த4ம் ஹ்ருதி3 நித4ாய உத்தரமாஹ (என்பக்கல் இதி) e "என்றும் சேர்தல் மாறினர்" இத்யஸ்ய அந்வயம் த3ர்ஶயதி (முடியாதது இத்யாதி3). "முழுவேழுலகுமுண்டான் உகந்துவந்து அடியேனுட்புகுந்தான் ; இனி - அகல்வானுமல்லன் ; கீழ்மேல் எழுபிறப்பிலுண்டான - எமர் செடியார் நோய்களெல்லாம் துரந்து - விடியாவெந்நரகத்து என்றும் சேர்தல் மாறினர் ; எனக்கேல் இனி - முடியாததென்?" இத்யந்வய:. 7.

ஜீ—b "மாறினர்" என்று - தத்கர்த்ருகமாகச் சொன்னதுக்கு ப4ாவம் (நானும் இத்யாதி3) c (எத்தாலேயென்னில் இதி) உம்முடையார்க்கு உம்முடைய ஸம்ப3ந்த4த்தாலே ஸம்ஸாரவிச்சே2த3த்தில் ஹேதுவேதென்று ஶங்கிதுர் ப4ாவ: d பூர்வார்த்த4ம் ஹ்ருதி3 நித4ாய உத்தரமாஹ (என்பக்கல் இத்யாதி3) e "என்றும் சேர்தல் மாறினர்" இத்யஸ்ய அந்வயம் த3ர்ஶயதி (முடியாதது இத்யாதி3) "முழுவேழுலகுமுண்டான் உகந்துவந்து அடியேனுட்புகுந்தான், இனி - அகல்வானுமல்லன், கீழ்மேல் எழுபிறப்பிலுமுண்டான - எமர் - செடியார் நோய்களெல்லாம் துரந்து - விடியாவெந்நரகத்து என்றும் சேர்தல் மாறினர் ; எனக்கேல் இனி முடியாததென்?" இத்யந்வய:. 7.

ஆதே3— ஏழாம் பாட்டு. எனக்காகில் இனி அப்ராப்தமுண்டோ? ப்ரளயாபத்திலே ஸகலலோகங்களையும் திருவயிற்றிலே வைத்து ரக்ஷித்தவனே ப்ரீதிபூர்வகமாகத் தானே வந்து என்னிடத்தில் ஒரு நீராகக் கலந்தான். இனிப் பிரிகைக்கு ஶக்தனுமல்லன். பாபத்தாலே பூர்ணமான து3:க்க2ங்களையெல்லாம் துரந்து, என்னுடைய ஸம்ப3ந்தி4ஸம்ப3ந்தி4கள் கீழ் ஏழுபடிகாலும், மேல் ஏழுபடிகாலும் நித்யஸம்ஸாரமாகிற க்ரூரமான நரகத்தில் என்றும் கிடக்கக்கடவதான தண்மை தவிர்ந்தார்கள் என்கிறார்—"முடியாதது" இத்யாதி3யால். 7.

ஆ— 8. வ்யா:— (மாறி மாறி) உன்னோடு ஸம்ச்லேஷிக்கைக்கு விரோதி₄யான ஸம்ஸாரத்தில் வர்த்திக்கிற நான், நிர்ஹேதுகமாக உன் திருவடிகளையே ப்ராப்யமாகப் பெற்று, அதிலே உள்ளம் தேறி, முடிவில்லாத அழகிய இன்பவெள்ளத்திலே மூழ்கினேன்; ஆச்ரிதருடைய அபேக்ஷிதங்களைச் செய்யும் ஸ்வபா₄வனுமிருந்த நீ இனி என்னைக் கைவிடாதொழியவேணும் என்று அபேக்ஷிக்கிறார். 8.

ஒ— அவ:— எட்டாம் பாட்டில் — நிர்ஹேதுகமாக உன்னுடைய ப்ரஸாத₃த்தாலே பெற்ற இஸ்ஸம்ருத்₃தி₄ இனி ஒருநாளும் விச்சே₂தி₃யாதொழியவேணும்; இதுவே எனக்கு வேண்டுவது என்று எம்பெருமானை ப்ரார்த்தி₂க்கிறார்.

வ்யா:— (மாறிமாறி என்று தொடங்கி) பர்யாயேண சாவது பிறப்பதாய், ஒரு நன்மையின்றியேயிருக்கச்செய்தே, ஸாம்ஸாரிகவிஷயநிவ்ருத்திபூர்வகமாகத் திருவடிகளைப்பெற்று, விஷயவாஸனையாலும், பு₃கு₃வத₃லாப₄த்தாலுமுள்ள அந்த:கரண காலுஷ்யமெல்லாம் நீங்கி, முடிவில்லாத ஆநந்த₃ ஸமுத்₃ரத்திலே நான் முழுகினேன். (பாறிப்பாறியென்று தொடங்கி) தன் திருச்சிறகில் வேக₃த்திலே அஸுரஸமூஹங்களானவை சி₂ந்நபி₄ந்நமாய் தூ₂ளியாம்படி ஸஞ்சரிக்கும் ஸ்வபா₄வனும், அத்யந்த விலக்ஷணனான பெரியதிருவடிமேலே ஏறி, உன்னுடைய ஸர்வைச்வர்யத்தாலே வரும் வீறுதோற்றும்படி இருந்தவனே! இத்தால்-இப்படியே தமக்குண்டான ப்ரதிப₃ந்த₄கநிரஸநம் பண்ணி, அத்தாலே மேனாணித்திருந்த இருப்பைச் சொல்லுகிறது. ஆச்ரிதருடைய அபேக்ஷிதம் செய்யும் ஸ்வபா₄வம் என்றுமாம். (உன்னை என்று தொடங்கி) என்னோடே இப்படி வந்து கலந்த நீ ஒரு நாளும் பிரியாதொழியவேணும், இப்படியுள்ள கலவியாலே என்னை அடிமை கொண்டவனே! 8.

ப— 8. அவ:— அநந்தரம், இப்பேறு எனக்கு விச்சே₂தி₃யாதொழியவேணும் என்கிறார்.

பலபிறப்பும்-(தே₃வதிர்யங்மநுஷ்யஸ்தா₂வராதி₃களான) நாநாஜன்மங்களிலும், மாறிமாறிப் பிறந்து — (ஒருகால் பிறந்ததிலே) மீண்டும் மீண்டும் பிறந்துபோரச் செய்தே, அடியை — உன் திருவடிகளை, அடைந்து — கிட்டி (சே₂ஷத்வ ஜ்ஞாநத்தை யுடையேனாய்,) உள்ளம் தேறி—("நீயே உபாயபூ₄தன்" என்கிற) நெஞ்சில் தே(ா)ற்றத்தையுடையேனாய், (உன்னுடைய அநுப₄வத்தாலே ஜநிதமான) ஈறு—முடிவு, இல்—இல்லாத, இன்பம்—ஆநந்த₃மாகிற, இரு—பெரிய, வெள்ளம்—வெள்ளத்திலே, யான்—(அஹமர்த்த₂பூ₄தனான) நான், மூழ்கினன்—அவகா₃ஹித்தேன்; அசுரர்தம் — அஸுரர்களுடைய, பல் — பலவகைப்பட்ட, குழாங்கள் — குழாங்களானவை, பாறிப்பாறி—பூ₄ஹுமுக₂மாக சி₂தி₂லமாய், நீறு—தூ₂ளியாய், எழ—கிளரும்படி, பாய் — (அவர்களுடைய ஸேநாமத்₄யத்திலே) பாயக்கடவனான,

ப — ஒன்று — அத்₂விதீயனுயுள்ள, **பறவை** — பெரியதிருவடியின் மேலே, **ஏறி** — ஏறி. **வீறு** — உன் மேன்மை தோன்றும்படி, **இருந்தாய்** — இருந்த, **எந்தாய்** — என் நாத₂னே! **உன்னை** — (ப்ராப்தனுமாய், ஶரண்யனுமாய், போ₄க்₃யனுமாய், விரோதி₄நிவர்த்தகனுமான) உன்னை, **என்னுள்** — (உனக்கு ஸர்வப்ரகார பரதந்த்ரனான) என்னுள்ளினின்றும், **நீக்கேல்** — அகற்றுதொழியவேணும். 8.

இ — அவ:— எட்டாம் பாட்டில் — நிர்ஹேதுகமாகப்பெற்ற இஸ்ஸம்ருத்₃தி₄ ஒருநாளும் விச்சே₂தி₃யாதொழியவேணும் என்று இரக்கிறார்.

வ்யா:— **(மாறிமாறி இத்யாதி₃)** ஸபரிகரமாக உம்மை விஷயீகரிக்கைக்கு நீர் செய்ததென்? என்ன; அநாதி₃யாகச் சாவது பிறப்பதாய்ப் போந்தேன்; அநுப₄வித்து மீளுதல், ப்ராயஶ்சித்தம் பண்ணுதல் செய்யக் காலமில்லையாயிற்று; இப்படி ஜந்மபரம்பரையாய்ப் போராநிற்க, உன் திருவடிகளை வந்து கிட்டிக்கொண்டு நின்றேன். அதாகிறது - "இந்த ஸித்₃தி₄க்கு இத்தலையில் ஒரு முதலுண்டு" என்று தோற்றுதபடியாலே சொல்லுகிறது. **(உள்ளம் தேறி)** நெடுநாள் விஷயவாஸனையாலும், ப₄க₃வத₃லாப₄த்தாலுமுள்ள அந்த:கரண காலுஷ்யம் போய், ஹ்ருத₃யம் தெளிந்து. **"सा तं समासाद्य विशुद्धसत्त्वा"** (ஸா தம் ஸமாஸாத்₃ய விஶுத்₃த₄ஸத்த்வா). ஹ்ருத₃யம் தெளிந்த மாத்ரமேயன்றிக்கே — **(ஈறிலின்பம் இத்யாதி₃)** முடிவில்லாத ஆநந்த₃ ஸமுத்₃ரத்திலே நான் அவகா₃ஹித்தேன். திருவடி, திருவனந்தாழ்வான், இவர்களும் குமிழிநீருண்கிற விஷயத்திலேயிறே நான் அவகா₃ஹிக்கப்பெற்றது. விரோதி₄வர்க்க₃ம் செய்ததென்? என்னில்; பெரியதிருவடியுடைய திருச்சிறகைக் கேட்குமித்தனை, — **(மாறி இத்யாதி₃)** ஸி₂ங்கம்பி₄ங்கமாய் அஸுரவர்க்க₃த்தினுடைய பலவகைப்பட்ட குழாங்களானவை நீரும்படி விரோதி₄வர்க்க₃த்திலே பாயாநின்றுள்ள அத்₃விதீயனான பெரியதிருவடிமேலே ஏறி, ஐஶ்வர்யத்தால் வந்த வீறுபாடு தோற்றும்படியிருந்தவனே! பெரியதிருவடிக்கு அத்₃விதீயத்வம் - அவன் கருத்தறிந்து செய்கையில் தலைவனாகை. **(உன்னை என்னுள் நீக்கேல்)** என்னோடே இப்படி கலந்த உன்னை என் பக்கலினின்றும் நீக்கநினையாதொழியவேணும். தம்முடைய இனிமையாலே இவரும் அவன் பக்கலிலே அதிஶங்கை பண்ணுகிறார். தம்முகப்பு அவனை எதிரிட்டபடி. **(எந்தாய்)** விரோதி₄யைப் போக்கி வந்து கலக்கைக்கு அடியான ப்ராப்தியைச் சொல்லுகிறது. 8.

அ — எட்டாம் பாட்டு. (மாறிமாறி இத்யாதி₃) a "பிறந்து" என்றத்தைப்பற்ற அவதாரிகை (இப்படி இத்யாதி₃) (இப்படி கனத்த பேற்றுக்கு) ஸம்ப₃ந்தி₄ ஸம்ப₃ந்தி₄ பர்யந்தஸம்ஸார

ஜீ — எட்டாம் பாட்டு. (மாறிமாறி இத்யாதி₃) a "பிறந்து" என்றத்தைப்பற்ற அவதாரிகை. (இப்படி இத்யாதி₃) (இப்படி கனத்த பேற்றுக்கு) ஸம்ப₃ந்தி₄ஸம்ப₃ந்தி₄பர்யந்த ஸம்ஸாரவிச்சே₂த₃..

ஈ— அவ:— எட்டாம் பாட்டு. a இப்படி கனத்த பேற்றுக்கு நீர் செய்த ஸுக்ருதமென்? என்ன ; a1 ஒரு ஸுக்ருதத்தால் வந்ததல்ல; a2 நான் பிறந்து படைத்தது என்கிறார். b அதுவுமொன்றுண்டு; b1 அந்தாதி3யாகப் பிறந்து போந்தேன் என்கிறார்.

வ்யா:— (மாறிமாறி இத்யாதி3) c ஸபரிகரமாக உம்மை விஷயீகரிக்க நீர் செய்ததென்? என்ன; d கடலுக்குள்ளே கிடந்ததொரு துரும்பு திரைமேல் திரையாகத் தள்ள வந்து கரையிலே சேருமாபோலே, மாறிமாறிப் பிறந்துவாராநிற்க, திருவடிகளிலே கிட்டிக்கொண்டு நிற்கக்கண்டேனித்தனை. e அநுப4வித்து மீளுதல், ப்ராயஶ்

அ—விச்சே2த3ரூபப2லஸ்ய. a1.a2(ஒரு ஸுக்ருதத்தால்) இதி வாக்யத்3வயஞ்ச ரஸோக்தி:. a2 பிறந்து படைத்தது - ஆஜந்மஸித்3த4ம். ஸ்வபா4வஸித்3த4மிதி யாவத்; ஏவம் த்4வநி:. ஸ்வபா4வார்த்து2ஸ்து ஏதச்ச2ங்கோத்தரவிவரணபரே ''ஸபரிகரமாக''(c) இத்யாதி3 வாக்யே ஸ்பஷ்டோ ப4விஷ்யதி. b''மாறிமாறி'' என்றத்தைப்பற்ற அருளிச்செய்கிறார் (அதுவும் ஒன்றுண்டு இத்யாதி3) நிர்ஹேதுகமென்று ஸ்வபா4வார்த்த2ம். யத்3வா ''ஸர்வதா2 நாஸ்தி'' இதி கிமர்த்த2ம் வக்தவ்யம்? கிஞ்சித3ஸ்தீத்யபி4ப்ராயேணாஹ (அதுவும் ஒன்றுண்டு இதி) அதுவும் ஒன்றுண்டு என்றது - ''ஸுக்ருதமில்லை'' என்னப்போகாதே : அப்படியேயொரு ஸுக்ருதமுண்டு என்றபடி. அந்தாதி3யாகப் பிறக்கை ஸுக்ருதம் என்றபடி. b1 (அந்தாதி3யாக) 1.''தே3ஹாந்தரமநுப்ராப்ய'' இதி ப்ரகாரேண பூர்வதே3ஹஸ்ய அந்த: உத்தரதே3ஹஸ்ய ஆதி3ர் யதா2 ப4வதி ததே2தி கஶ்சித3ர்த்த2:. அந்த: ஆதி3: யேஷு ப்ரப3ந்தே4ஷு - தே அந்தாத3ய: ; ததா2வித4சதுர்வித4ப்ரப3ந்த4ப4வநார்த்த2மிதி கஶ்சித3ர்த்த2:.

c,d ''இப்படி கனத்த பேறு'' என்றத்தை ''இன்னது'' என்று விவரியாநின்றுகொண்டு, து3ர்க்க3தியே பற்றுசாக அங்கீ3கரித்தான் என்று வாஸ்தவமான அர்த்த2த்தை அருளிச்செய்கிறார் (ஸபரிகரமாக இத்யாதி3 வாக்யத்3வயத்தாலே) e ''மாறிமாறி'' என்ற வீப்ஸைக்குத் தாத்பர்யம் (அநுப4வித்து மீளுதல் இத்யாதி3) அடியையடைந்து உள்ளம் தேறினமைக்கு. ''2. 'ஸா தம் ஸமாஸாத்3ய விஶுத்3த4ஸத்த்வா' என்று - தாரை பெருமாளைக்கிட்டின பின்பு பரிஶுத்3த4மான மநஸ்ஸையுடையளானாற்போலே'' என்று அருளிச்செய்வர். இத்தால் -

ஜீ—ரூபப2லத்துக்கு. a1.a2 (ஒரு ஸுக்ருதத்தாலே) இத்யாதி3வாக்யத்3வயமும் ரஸோக்தி. a2 (பிறந்து படைத்தது) ஜந்மஸித்3த4மென்று த்4வநி; ஸ்வபா4வார்த்த2ஸ்து-பிறவாநிற்கச்செய்தே பெற்றது. அதாவது - து3ர்க்க3தியே பற்றுசாக அங்கீ3கரித்தான் என்றபடி. b ''மாறிமாறி'' என்றதுக்கு பா4வம் (அதுவும் இத்யாதி3) நிர்ஹேதுகம் என்றபடி; (அதுவுமொன்றுண்டு) ''ஸுக்ருதமில்லை'' என்னப்போகாதே ; அப்படியே ஒரு ஸுக்ருதமுண்டு என்றபடி. அந்தாதி3யாகப் பிறக்கை ஸுக்ருதம் என்றபடி. b1 (அந்தாதி3யாகப்பிறக்கை) பூர்வதே3ஹத்தினுடைய அந்தம் உத்தரதே3ஹத்துக்கு ஆதி3யாம்படியாகப் பிறக்கை.

c,d ''இப்படி கனத்த பேறு'' என்றத்தை ''இன்னது'' என்று விவரியாநின்றுகொண்டு. து3ர்க்க3தியே பற்றுசாக அங்கீ3கரித்தான் என்று வாஸ்தவமான அர்த்த2த்தை அருளிச்செய்கிறார் (ஸபரிகரமாக இத்யாதி3யாலே) e''மாறிமாறி''என்ற வீப்ஸைக்கு பா4வம்(அநுப4வித்து இத்யாதி3) அடியை அடைந்து உள்ளம் தேறினமைக்கு – 2. ''ஸா தம் ஸமாஸாத்3ய விஶுத்3த4ஸத்த்வா'' என்றத்தை அருளிச்செய்வர். ''அடியை அடைந்துள்ளம் தேறி'' என்றத்தால் - மந:ப்ரஸாத3முண்டானபின்பு அடிகளைக்கிட்டும் உபாஸகவ்யாவ்ருத்தி. f (உள்ளந்தேறி இத்யாதி3) ''மாறி

ஈ—சித்தம்பண்ணி மீளுதல், செய்யக்காலமில்லையாயிற்று. (அடியையடைந்து உள்ளம் தேறி) f உள்ளம் தேறி அடியையடைந்தவரல்லர்; g அடியையடைந்தாயிற்று உள்ளம் தேறிற்று. (உள்ளம் h தேறி) i நெடுநாள் விஷயவாஸநையாலும், பகவதலாபத்தாலுமுள்ள அந்தஃகரணகாலுஷ்யம் போய் ஹ்ருதயம் தெளிந்து. தெளிந்தவளவேயன்றியே —(j ஈறில் j₁ இன்பத்திருவெள்ளம் யான் மூழ்கினன்) முடிவின்றிக்கேயிருக்கிற k பெரிய ஆநந்த ஸாகரத்திலே அவகாஹித்தேன். l திருவடி, திருவனந்தாழ்வான், இவர்கள் l₁ குமிழிநீருண்கிற விஷயத்திலேயிறே நான் அவகாஹிக்கப் பெற்றது.

m ஆனால் உம்முடைய விரோதிகள் செய்ததென்? என்ன; n அதுக்குக் கடவாரைக் கேளிகோள் என்கிறார் (பாறி இத்யாதி) o அஸுரவர்க்கத்தினுடைய

அ—A உள்ளம் தூயராய் வாரிப்புன்புலவகத்தினுள் இளைப்பினை அடைவே விளக்கினைக் கண்டவர்களில் வ்யாவ்ருத்தி. f, g மநஃப்ரஸாதமுண்டாய்த் திருவடிகளைக் கிட்டும் உபாஸகரைப் போலல்ல; திருவடிகளை அடைந்து நிர்மலாந்தஃகரணரானார் என்கிறார் (உள்ளம் தேறி இத்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே) A "ஜந்மாந்தரஸஹஸ்ர நற்றவங்களாலே க்யாதகுலங்களிலே பிறந்து" இத்யாதி. ஆசார்யஸமாஶ்ரயணாநந்தரம் தேந லப்தஜ்ஞாநஸ்ஸந் பகவச்சரணாரவிந்தம் ப்ராப்தவாநித்யர்த்த:. h, i தேறுகை - கலுஷாவஸ்தஸ்ய ஜலாதே: பஶ்சாந்நிர்மலாவஸ்தாப்ராப்திரித்யேதத்வலம்ப்யாஹ (நெடுநாள் இதி) j₁ "அத்து" என்று சாரியைச் சொல்லாய், அகாரலோபமாய், ஈறில் இன்ப இருவெள்ளம் என்றபடி; k இருமை-பெருமை. j "ஈறில்" என்கையாலே - நஶ்வரமான ஐஶ்வர்யஸுகவ்யாவ்ருத்தி; "இரு" என்று - அல்பஸுகமான கைவல்யவ்யாவ்ருத்தி. 1. "த்வத்ஸாக்ஷாத்கரணாஹ்லாதஸமுத்ரஸ்திதஸ்ய மே। ஸுகாநி கோஷ்பதாயந்தே ப்ராஹ்மாண்யபி ஜகத்பதே॥". l அஸ்ய நிரதிஶயாநந்தஸ்ய ஹேது: க இத்யாஶங்காயாம், "பறவையொன்றேறி வீற்றிருந்தாய்" இத்யேதத் பராம்ருஶந்நாஹ (திருவடி திருவனந்தாழ்வான் இதி) l₁ குமிழிநீருண்கிற - மக்நராகிற; விஷயஸ்வபாவ ஏவ ஹேது: இதி பாவ:.

m மேலுக்கு அவதாரிகை (ஆனால் இத்யாதி) n (அதுக்குக் கடவார்) என்றது - "பாய்பறவை" என்றத்தைப்பற்ற. o ஶப்தார்த்தம் (அஸுரவர்க்கத்தினுடைய இத்யாதி)

ஜீ—மாறி" இத்யாதிக்கு "தேவதிர்யகாதிகளான நாநாஜந்மங்களில் ஒருகால் பிறந்ததிலே மீண்டு மீண்டு பலபிறப்பும் பிறந்து போரச்செய்தே உன்திருவடிகளைக் கிட்டி, ஹ்ருதயம் தெளிந்து" என்று ஶப்தார்த்தம். l தாத்பர்யம் (நெடுநாள் இத்யாதி) j₁ "இன்பத்திருவெள்ளம்" இத்யத்ர அத்துகார:பாதபூரணார்த்த: அவ்யய:; ஈறிலின்ப இருவெள்ளம் என்றபடி. k இருமை-பெருமை. j "ஈறிலின்பம்" என்று - நஶ்வரமான ஐஶ்வர்யவ்யாவ்ருத்தி. "இரு" என்று-அல்பஸுகமான கைவல்யவ்யாவ்ருத்தி. l இந்த நிரதிஶயாநந்தத்துக்கு அடி ஏது? என்கிற ஶங்கையிலே "பறவையொன்று ஏறி வீற்றிருந்தாய்" இத்யேதத் பராம்ருஶந்நாஹ (திருவடி இத்யாதி) விஷயஸ்வபாவமே ஹேது என்றபடி. l₁ குமிழிநீருண்கிற - நிமக்நராகிற.

m மேலுக்கு அவதாரிகை (ஆனால் இத்யாதி) n (அதுக்குக்கடவார்) என்றது-"பறவை" என்றத்தைப்பற்ற. o ஶப்தார்த்தம் (அஸுரவர்க்கத்தினுடைய இத்யாதி) o₁ பாறிப்பாறி —

A ஆசார்யஹ்ருதயம் 99

நீ—பலவகைப்பட்ட குழாங்களானவை, o2 பாறிப்பாறி o3 நீறெழுந்துபோம்படியாக ப்ரதி பக்ஷத்தின்மேலே o4 பாயாநின்றுள்ள அத்3விதீயமான பறவையை மேற்கொண்டு உன்னுடைய வ்யாவ்ருத்தி தோற்ற இருந்தவனே! பெரியதிருவடிக்கு அத்3விதீயத்வம் - அவன் கருத்தறிந்து நடக்கையில் p தலைவனாகை. q அவன் ப்ரதிபக்ஷநிரஸநத்துக்குப் பண்ணின வ்யாபாரம் பெரியதிருவடி திருத்தோளிலே q2 பேராதேயிருந்தவித்தனே. (உன்னை இத்யாதி3) ஸ்வாமியான நீ r இனியொரு காலமும் உன்னை என்பக்கலில் நின்றும் பிரித்துக்கொண்டு போகாதொழியவேணும். (உன்னை என்னுள் நீக்கேல்) s என்னோடே இப்படி கலந்த உன்னை, உன்னுடைய கலவியால் வந்த ரஸமறிந்த என்பக்கல்நின்றும் நீக்க நினையாதொழியவேணும். t தம்முடைய t2 இனிமையாலே அதிசங்கை பண்ணுகிறார். u தம்முகப்பு அவனை u2 எதிரிட்டபடி. (v எந்தாய்; w விரோதி4யைப் போக்கிக் கலக்கைக்கு அடியான ப்ராப்தியைச் சொல்லுகிறது. 8.

அ-o2 பாறிப்பாறி-சிதறிச்சிதறி. o3 நீறெழ-ப4ஸ்மமெழும்படி; பூ4ஹூமுக2மாக சிதி2லமாய் தூ4ளியாய்க் கிளம்புப்படி. o4 பாயாநின்றுள்ள - புகுராநின்றுள்ள. "பாய் - ஒரு பறவையேறி" என்று அந்வயம். p தலைவன் - ப்ரதா4நன். q பறவைக்கு விசேஷணமாக்கி அர்த்தா2ந்தரம் (அவன் ப்ரதிபக்ஷேத்யாதி3) q2 பேராதே-சலியாதே. r (இனியொரு காலமும்) இத்யபி4தா4நாத் ஏதாவந்தம் காலம் ஸம்ஸாரே ஸ்தா2பநம் அதிசங்காநிமித்தமிதி ஸ்பு2ரதி. s "ஈறில் இன்பத் திருவெள்ளம் யான் மூழ்கினன்" இத்யபி4தா4நாத் - A "அகலகில்லேன்" இத்யாதி3வத் "ஏதாத்3ருசபோ4கோ3 யாவத்காலம் அநுவர்த்திஷ்யதே கிம்?" இதி போ4க்3யதாதிசயாத் அதிசங்கத இத்யபி4ப்ராயேண பா4வாந்தரமாஹ (என்னோடே இப்படி கலந்த இதி) த்3விவாரம் ப்ரதீகோபாதா3நம் பா4வத்3வயத்வஸூசகம். t விவக்ஷிதஹேதும் ஸ்பஷ்டயதி (தம்முடைய இதி) t2 இனிமையாலே-ப்ரீத்யா. u அத4ஸ்தாது3த்தரத்ர ச ஈச்வரே அதிசங்காம் குர்வதி, கத2மத்ர ஸ்வயமதிசங்காம் கரோதீத்யத்ராஹ (தம்முகப்பு அவனை இதி) u2 நாலாம் பாட்டில் - அவன் இவரிடத்தில் அதிசங்கை பண்ணினமையிறே சொல்லிற்று. இங்கு அவனிடத்தில் இவர் அதிசங்கை பண்ணினமை சொல்லுகையாலே (எதிரிட்ட) என்கிறது. இத்தால் பரஸ்பராநுராக3த்தை த்3யோதிப்பித்தாராயிற்று. தத2ாஹி—ஸ்வஸ்மிந் நிரதிசயப்ரீதிமந்தம் ப4க3வந்தம் த்3ருஷ்ட்வா ஸ்வயமபி ப4க3வதி நிரதிசயப்ரீதிமாநபூ4த்; தஸ்மாத் தம் அதிசங்கதே; 1. "அஹமஸ்

ஆ-சிதறிச்சிதறி. o3 நீறெழ-தூ4ளியாய்க் கிளம்பும்படி. o4 "பாய்-ஒரு பறவையேறி" இத்யந்வய:. p தலைவன்-ப்ரதா4நன். q "பாறிப்பாறி" இத்யாதி3-ஈச்வரவிசேஷணமாக்கிஅர்த்தா2ந்தரம் (அவன் ப்ரதிபக்ஷ இத்யாதி3) q2 பேராதே-சலியாதே. r (இனியொரு காலமும்) என்கையாலே - இவ்வளவும் ஸம்ஸாரத்தில் வைத்ததும் அதிசங்காநிமித்தம் இதி ஸ்பு2ரதி. s "ஈறிலின்பத் திருவெள்ளம் யான் மூழ்கினன்" என்கையாலே - "இந்த போ4க3ம் தமக்குத் தொலங்கப் புகுகிறதோ" என்று போ4க்3யதாதிசயாத் அதிசங்கத இத்யபி4ப்ராயேண பா4வாந்தரமாஹ (என்னோடே இத்யாதி3) த்3விவாரம் ப்ரதீகோபாதா3நம் பா4வத்3வயத்வஸூசகம். t விவக்ஷிதம் அதிசங்காஹேதும் ஸ்பஷ்டயதி (தம்முடைய இத்யாதி3) t2 இனிமையாலே-ப்ரீதியாலே. u கீழும் மேலும் ஈச்வரனுடைய அதிசங்கையாயிருக்க, இங்கே-தாம் எப்படி அதிசங்கைபண்ணுகிறார்? என்ன (தம்முகப்பு இத்யாதி3) இத்தால் - பரஸ்பராநுராக3த்தை த்3யோதிப்பித்தாராயிற்று. w "பாறிப்பாறி" இத்யாதி3கஞ்ச பராங்குசஸ்த்ராஹ (விரோதி4யை இத்யாதி3) மாதிமாதி

A 6-10-10.

9. எந்தாய்! தண்திரு வேங்கடத்துள் நின்றாய்! இலங்கைசெற்றாய்!
பைந்தா ளேழுருவ வொருவாளி கோத்தவில்லா! [மராமரம்
கொந்தார் தண்ணந் துழாயினா யமுதே!உன்னை யென்னுளே
மைந்தா! வானேறே! யினியெங்குப் போகின்றதே? [குழைத்தவெம்

ஆ— 9. வ்யா:—(எந்தாய்) திருமலையிலே புகுந்து நின்றருளினபடியையும், உன்னுடைய திருவவதாரங்களையும், உன்னுடைய தி₃வ்யசேஷ்டிதங்களையும், உன்னுடைய அழகையும், ஸ்ரீவைகுண்ட₂நாத₂னாய் இருந்தருளும்படியையும், மற்றுமுள்ளபடியையடங்க எனக்கு போ₄க்₃யமாகக் காட்டியருளி, உன்னை என்னுள்ளே ஒன்றாகக் குழைத்தருளின நீ இனி எங்கே போவது? போவேனென்றால்தான் போகமுடியுமோ? என்கிறார். 9.

ஒ— அவ:— ஒன்பதாம் பாட்டில் — உன்னுடைய கு₃ணசேஷ்டிதங்களைக் காட்டி என்னை வஶீகரித்து, விஶ்லேஷிக்கமுடியாதபடி என்னோடே கலந்திருந்துள்ள உனக்கு இனி போக உபாயமில்லை என்கிறார்.

வ்யா:— (எந்தாய் என்று தொடங்கி) என்னை அடிமைகொண்டருளுகைக்காக நிரதிஶயபோ₄க்₃யமான திருமலையிலே நின்றருளினவனே!(மராமரம் என்று தொடங்கி) பரந்த அடியையுடைய மராமரம் ஏழும் உருவ அநாயாஸேந எய்தவனே! (கொந்தார்) தழைத்திருக்கை. (உன்னை என்னுள்ளே குழைத்த எம்மைந்தா) விஶ்லேஷாநர்ஹமாம்படி என்னோடே ஸம்ஶ்லேஷித்து, அக்கலவியாலே நவீக்ருதமான யௌவநத்தையுடையவனே! (வானேறே) தம்மோடே கலந்தபடிக்கு த்₃ருஷ்டாந்தம். 9.

அ—மர்மதர்₃தமாத்₃மி'' இதிவத்; தஸ்மாத் ஸ்வஸ்மித் ப₄க₃வத்₃வ்யாமோஹாதிஶயாபி₄த₄ாந ப்ரகரணவிரோதே₄ா ந இதி பா₄வ:. w ''பாறிப்பாறி'' இத்யாதி₃கஞ்ச பராம்ருஶந்நாஹ (விரோதி₄யைப் போக்கி இதி) v,w யத்₃வா, ''எந்தாய்'' என்றதுக்கு வாஸனை (விரோதி₄யை இத்யாதி₃) ''மாறிமாறிப் பல பிறப்பும் பிறந்து அடியை அடைந்து உள்ளம்தேறி ஈறில் இரு இன்பவெள்ளம் யான் மூழ்கினன்; பாறிப்பாறி அசுரர்தம் பல்குழாங்கள் நீறெழப்பாய்-ஒன்றான பறவை ஏறி வீற்றிருந்தாயான-எந்தாய்! உன்னை என்னுள் நீக்கேல்'' இத்யந்வய:. 8.

ஜீ—தொடங்கி. மூழ்கினன்-அசுரர்தம் பல் குழாங்கள்-பாறிப்பாறி நீறெழப் பாய்கின்ற-ஒன்றான பறவையேறி வீற்றிருந்தாயான - எந்தாய்! உன்னை என்னுள் நீக்கேல்'' இத்யந்வய:. 8.

ஆதே₃—எட்டாம் பாட்டு. பர்யாயேண ஸகல ஜந்மங்களும் பிறந்து, நிர்ஹேதுகமாகத் திருவடிகளைக் கிட்டி, ஹ்ருத₃யகாலுஷ்யம் தீர்ந்து, அமர்யாத₃மான ஆநந்த₃மஹார்ணவத்திலே நான் தரைகாணாதபடி மூழ்கினேன்; அஸுரவர்க₃த்தினுடைய பலவகைப்பட்ட ஸமூஹங்களானவை பாறிப்பாறி நீறெழுந்து போம்படியாக, ப்ரதிபக்ஷத்தின்மேலே பாயாநின்றுள்ள அத்₃விதீயமான பறவையை மேற்கொண்டு உன்னுடைய வ்யாவ்ருத்திதோற்ற இருந்தவனே! ஸ்வாமியான நீ இனியொரு காலமும் உன்னை என்பக்கல்நின்றும் ப்ரித்துக்கொண்டு போகாதொழியவேணும் என்கிறார்—'' மாறிமாறி '' இத்யாதி₃யால். 8.

ப— 9. அவ:— அநந்தரம், நீயே க்ருஷிபண்ணிக் கலந்து இனி எங்கேறப் போவது? என்கிறுர்.

எந்தாய் — எனக்கு நிருபாதிகஸ்வாமியாய், **தண்** — ஶ்ரமஹரமான், **திருவேங்கடத்துள்**—திருமலையிலே, **நின்றுய்**—எழுந்தருளிநின்று ஸுலபனுய், **இலங்கை**—(ஆஶ்ரிதவிரோதிகளுக்கு வாஸஸ்தாநமான) லங்கையை, **செற்றுய்**—அழித்தவனுய், **மராமரம்** — மராமரங்களினுடைய, **பைம்** — பருத்த, **தாள்**—அடி, **ஏழு** — ஏழும், **உருவ**—உருவும்படி, **ஒரு வாளி**—ஒரு வாளியை, **கோத்த** — (அநாயாஸேந) கோத்த, **வில்லா** — வில்லையுடையனுய், **கொந்து** — கொத்தாய், **ஆர்**—செறிந்து, **தண்** — குளிர்ந்த, **அம் துழாயினுய்**—திருத்துழாயாலே அலங்க்ருதனுய், † **எம் அமுதே**—நித்யபோக்யனுய்க்கொண்டு, **உன்னை**—ஏவம்விதனுன உன்னை, **என்னுள்ளே**—என்னுள்ளே, **குழைத்த**—ஏகத்ரவ்யமாம்படி கலசின, **மைந்தா**—நித்யயௌவநஸ்வபாவனுய், (இந்நிலையாலே) **வான்**—ஸூரிகளுக்கும், **ஏறே**—செருக்கனும்படி நின்றவனே! (அஸாதாரண ஸம்பந்தத்தையும், ஸௌலப்யத்தையும், விரோதிநிவர்த்தகத்வத்தையும் காட்டி மஹாராஜரைப்போலே என்னையும் விஶ்வஸிப்பித்து, ஒப்பனையழகைக்காட்டி † எனக்கு நித்யபோக்யனுய், பிரிக்கவொண்ணுதபடி கலந்து, அத்தாலே இளகிப்பதித்து, இத்தாலே நித்யவிபூதிக்கும் மேலான மேன்மையையுடைய நீ), **இனி**—இனி, (இந்த ஸம்ஶ்லேஷத்தை விட்டு) **எங்கு**—எங்கே, **போகின்றது**—போகிறது? இனிப் போகாதே என்று கருத்து. 9.

இ— அவ:— ஒன்பதாம் பாட்டில் — விஶ்லேஷிக்க முடியாதபடி என்னேடே கலந்து வைத்து, ஒன்றுஞ்செய்யாதாரைப்போலே "பரகு பரகு" என்கிறதென்? என்கிறுர். "இவர் நினைவறியவேணும்" என்று அவன் கால்வாங்கப்புக, "இனி எங்குப் போகின்றது?" என்கிறுர் என்னவுமாம்.

வ்யா:— (**எந்தாய்**) "வகுத்த ஸ்வாமி" என்னும் முறையை அறிவித்தவனே! (**தண் திருவேங்கடத்துள் நின்றுய்**) ஶ்ரமஹரமான திருமலையிலே நின்ருயிற்று ஸம்பந்தத்தை அறிவித்தது. (**இலங்கை செற்றுய்**) ஸம்பந்தஜ்ஞாநவிரோதிவர்க்கம் லங்கைபட்டது பட்டது. (**மராமரம் இத்யாதி**) மஹாராஜரை இசைவித்தாப்போலேயாயிற்று இவரை இசைவித்தது. (**பைந்தாள்**) பரந்த வடிவையுடைத்தாகை. (**வாளி கோத்த**) தொளையுள்ளதொன்றிலே அம்பை ஓட்டினுப்போலேயாயிற்று அநாயாஸமிருந்தபடி. (**கொந்தார் இத்யாதி**) வைத்த வளையத்தைக் காட்டியாயிற்று இவரை இசைவித்தது. கொந்தார் - தழைத் திருக்கை. (**அமுதே**) அந்த ஒப்பனையாலே எனக்கு நிரதிஶயபோக்யனுன

† "எம்" என்றதுக்கு இங்கு அர்த்தம் இல்லையாகிலும், மேல் "எனக்கு போக்யனுய்" என்று அநுவதிக்கையாலே, இங்கும் 'எனக்கு' என்பதைக்கொள்வது.

இ—வனே! (உன்னை இத்யாதி₂) கலக்கிறவிடத்தில் "ஏகதத்த்வம்" என்னலாம்படியாயிற்று கலந்தது. (எம்மைந்தா) என்னோடே கலக்கப்பெற்ற இத்தாலே நவீக்ருத யௌவந ஸ்வபா₄வனானவனே! (வானேறே) அஸ்ப்ருஷ்ட ஸம்ஸார க₃ந்த₄ரை அநுப₄விப்பித்தாப்போலேயாயிற்று இவரை அநுப₄விப்பித்தது. (இனி எங்குப் போகின்றதே) நித்யஸூரிகளை விடிலன்றோ என்னை விடலாவது. போகிலும், கூடப்போகவேண்டும்படியன்றோ கலந்தது. 9.

நீ— அவ:— ஒன்பதாம் பாட்டு. a முதலிலே உன்னை அறியாதிருக்கிற, என்னை a₁ உன்னையும், உன் போ₄க்₃யதையையும் அறிவித்து, a₂ உன்னாலல்லது செல்லாதபடி ஆக்கின நீ இனி என்னைவிட்டுப் போகாதொழியவேணும் என்கிறார்.

வ்யா:— (எந்தாய்) b ஶ்ரமஹரமான திருமலையிலே வந்து நின்று b₁ உன் ஸ்வாமித்வத்தைக் காட்டி என்னை ஶேஷத்வத்திலே நிறுத்தினவனே! (இலங்கை செற்றாய்) c பிராட்டியோட்டை ஸம்ஶ்லேஷ விரோதி₄யைப் போக்கினாற்போலே, என்னு

அ— ஒன்பதாம் பாட்டு. (எந்தாய் இத்யாதி₂) a "அமுதே—உன்னை என்னுள்ளே குழைத்த எம்மைந்தா - இனி எங்குப் போகின்றதே" என்ற பத₃ங்களைக் கடாக்ஷித்து அவதாரிகை (முதலிலே இத்யாதி₂) "உன்னை என்னுள் நீக்கேல்" இத்யேதத் வாங்மாத்ரேண கிம், ஹ்ருத₃யேऽப்யஸ்தி கிம்? இதி பர்யாலோசயிதும் ஈஶ்வரஸ்த்ரிசதுரபத₃ம் ஜகா₃ம; தத₃நீமாஹ (எந்தாய் இத்யாதி₂) இயம் வாக்யஸங்க₃தி:—ஏதத்₃த₃ஶகார்த்த₂நிக₃மநாவஸரே ஸ்பஷ்டீப₄விஷ்யதி. a₁ "திருவேங்கடத்துள் நின்றாய் - எந்தாய்" என்கையாலே (உன்னையும்) என்றது. a₂ "அமுதே, குழைத்த" என்றத்தைக் கடாக்ஷித்து அருளிச்செய்கிறார் (உன்னாலல்லது என்று தொடங்கி) (உன்னாலல்லது செல்லாதபடியாக்கின) என்றது - இக்கு₃ணங்களெல்லாவற்றையும் நினைத்து என்னவுமாம்.

b "திருவேங்கடத்துள் நின்றாய் - எந்தாய்" என்று அந்வயித்து அருளிச்செய்கிறார் (ஶ்ரமஹரமான இத்யாதி₂) b₁ (உன் ஸ்வாமித்வத்தைக் காட்டி) ஸ்வாமியாகையாலேயிறே புனங்காப்பாரைப்போலே திருமலையிலே வந்து நோக்குகிறது என்று கருத்து. c (பிராட்டியோட்டை இத்யாதி₂) "இலங்கை செற்றாய்" என்கிற பத₃ஸமபி₄வ்யாஹார தாத்பர்யம். d (ஶேஷத்வ

ஜீ— ஒன்பதாம் பாட்டு. (எந்தாய் இத்யாதி₂) a "அமுதே, உன்னை என்னுள்ளே குழைத்த எம்மைந்தா, இனி எங்குப் போகின்றதே" என்ற பத₃ங்களைக் கடாக்ஷித்து அவதாரிகை (முதலிலே இத்யாதி₂) "உன்னை என்னுள் நீக்கேல்" என்கிற இது உக்திமாத்ரமோ, ஹ்ருத₃யத்திலுமுண்டோ என்று அறியவேணும்" என்று ஈஶ்வரன் ஓரடி பேர, சொல்லுகிறார் (எந்தாய் இத்யாதி₂) என்று வாக்யஸங்க₃தி. இந்த வாக்யஸங்க₃தி ஏதத்₃த₃ஶகார்த்த₂நிக₃மநாவஸரே ஸ்பஷ்டம். a₁ "திருவேங்கடத்துள் நின்றாய், எந்தாய்" என்கையாலே (உன்னையும் என்றது).

b "திருவேங்கடத்துள் நின்றாய் - எந்தாய்" என்று அந்வயமுகே₂நாஹ (ஶ்ரமஹரமான இத்யாதி₂) b₁ (உன் ஸ்வாமித்வத்தைக்காட்டி) ஸ்வாமியாகையாலேயிறே புனங்காப்பாரைப்போலே திருமலையிலேவந்து நோக்குகிறது என்று கருத்து. c தாத்பர்யம் (பிராட்டி இத்யாதி₂)

Released by Maaran's Dog ,Toronto , Canada

ஜீ—டைய d ஶேஷத்வ விரோதி₄யைப் போக்கினவனே! (மராமரம் இத்யாதி₂) ஆஶ்ரித விஷயத்தில் e மழுவேந்திக்கொடுத்துக் கார்யம் செய்யும்படி. f பரந்த அடியையுடைத் தான மராமரங்கள் ஏழும் f₂ மறுபாடுருவும்படியாக, f₂ பண்டே தொளேயுள்ளதொன்றிலே ஓட்டினாற்போலே அம்பைக்கோத்த வில்வலியையுடையவனே! (g கொந்தார் தண்ணந் துழாயினாய்) h வைத்த வளையத்தோடே நின்ருயிற்று h₂ மராமரம் எய்தது. i அவதாரத் துக்குச் சேர ஏதேனும் ஒன்றாலே வளையம் வைக்கிலும், திருத்துழாயல்லது தோற்ருது இவருக்கு. i₂ கொந்தார் - தழைத்திருக்கை. (அமுதே) j மராமரம் எய்கிறபோது j₂ இலக்குக் குறித்து நின்ற நிலே இவர்க்கு போ₄க்₃யமாயிருந்தபடி.

(உன்னே இத்யாதி₃) k கலக்கிறவிடத்தில் k₂ "ஏகதத்த்வம்" என்னலாம்படி கலந்து, இனி "போவேன்" என்ருல், போகப்போமோ? l போகிலும் கூடப்போமித்தனே.

அ-விரோதி₄யைப் போக்கினவனே இதி) "மயர்வற மதிநலமருளினன்" (1-1-1) இத்யத்ர ஹ்ருத₃யம். e மழு - தப்தாய:பிண்டம். f "பைந்தாள் - மராமரமேழுருவ" என்று அந்வயித்து அருளிச் செய்கிருர் (பரந்த இத்யாதி₂) மராமரங்களினுடைய பருத்த அடியேழும் உருவும்படி என்றும் அர்த்த₂முண்டு. f₂ மறுபாடுருவும்படி-பின்னே உருவிப்போம்படி. f₃ "கோத்த" இதி பத₃ம் ஹ்ருதி₃ நித₄ாயாஹ (பண்டே தொளேயுள்ளது இதி) கோத்த-ஸந்தி₄த்த. h ஸமபி₄வ்யாஹாரத்துக்கு பூ₄ாவம் (வைத்த வளேயத்தோடே இத்யாதி₂) h₂ மராமரம்-ஸாலவ்ருக்ஷம். i ராமாவதாரத₃ஶாயாம் துளஸீ வித்₃யதே கிம்? இத்யத்ராஹ (அவதாரத்துக்குச்சேர இதி) g.i₂ கொந்தார்-கொந்தாற் செறிந்து; கொந்து-கொத்து; தழை என்றபடி. 1. "தே₃வத்வே தே₃வதே₃ஹேயம் மநுஷ்யத்வே ச மாநுஷீ" 2. "ராக₄வத்வேऽப₄வத் ஸீதா ருக்மிணீ க்ருஷ்ணஜந்மநி" 3. "ஸிம்ஹஸ்ய ஸ்வப்ரகாஶஸ்ச" இத்யுச்யமாநதுளஸ்யாத்₃யாகாராஸ் ஸம்ஶ்ரயஞ்ச தத் தத₃வதாராநுகு₃ணபுஷ்பரூபம் ப₄ஜந்தே: தஸ்மாதி₃தி ப₄ாவ:. j "வாளிகோத்த வில்லா" என்ற அநந்தரம் "அமுதே" என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (மராமரம் இத்யாதி₂) j₂ இலக்கு - லக்ஷ்யம்.

k "உன்னே என்னுள்ளே குழைத்த" என்றத்தை "இனி எங்குப்போகின்றதே" என்றத் தோடே கூட்டித் தாத்பர்யம் (கலக்கிறவிடத்தில் இத்யாதி₂) k₂ குழைக்கை - ஏகத்₃ரவ்யம்

ஜீ-d (ஶேஷத்வவிரோதி₄யைப் போக்கினவனே) என்றது-"மயர்வற மதிநலம் அருளினன்" (1.1.1) என்றத்தைப்பற்ற. e மழு-தப்தமான அய:பிண்ட₃ம். f "பைந்தாள் மராமரம்-ஏழுருவ" என்று அந்வயித்து அருளிச்செய்கிருர் (பரந்த இத்யாதி₂) மராமரங்களினுடைய பருத்த அடியேழும் உருவும்படி என்றும் அர்த்த₂முண்டு. f₂ மறுபாடுருவும்படி-பின்னே உருவிப்போம்படி. f₃ "கோத்த" என்ற பத₃த்துக்கு அர்த்த₂ம் (பண்டே தொளேயுள்ளது இத்யாதி₂) h ஸமபி₄வ்யாஹாரத்துக்கு ப₄ாவம் (வைத்த வளேயத்தோடே இத்யாதி₂) h₂ மராமரம்-ஸாலவ்ருக்ஷம். i பெருமாளுக்குத் திருத்துழா யுண்டோ? என்ன (அவதாரத்துக்கு இத்யாதி₃) g.i₂ கொந்தார்-கொந்தாற்செறிந்து; கொந்து-கொத்து; தழை என்றபடி. j "வாளி கோத்த வில்லா" என்ற அநந்தரம். "அமுதே" என்ற துக்கு ப₄ாவம் (மராமரம் இத்யாதி₂) j₂ இலக்குக்குறித்து - லக்ஷ்யம் பார்த்து.

k "உன்னே என்னுள்ளே குழைத்த" என்றத்தை-"இனி எங்குப் போகின்றதே" என்றத் தோடே கூட்டித் தாத்பர்யம் (கலக்கிற இத்யாதி₂) k₂ குழைக்கை-ஏகத்₃ரவ்யம் என்னலாம்ப

ஈ—(மைந்தா) m என்னோடே கலந்த இத்தாலே நவீக்ருதமான யௌவநத்தையுடையவனே! (வானேறே) n தன் போக்யதையை நித்யஸூரிகளை அநுபவிப்பித்து, அத்தாலே வந்த மேன்மை தோற்ற இருக்குமாபோலேயாயிற்று, இவரை அநுபவிப்பித்து மேன்மை தோற்ற இருந்தபடி. (இனி எங்குப் போகின்றதே) o உன்னாலல்லது செல்லாதபடியான என்னை விட்டு, உன்னையொழியக் காலக்ஷேபம் பண்ணவல்லார் பக்கல் போகவோ? p நித்யஸூரிகளை விடிலன்றோ என்னை விடலாவது. q 'இவர் நம்மை விடில் செய்வதென்?'' என்ற அவனுக்குண்டான அதிஶங்கையைப் பரிஹரியாநிற்க, "நீ என்னைவிட்டுப் போகாதேகொள்" என்கிறதுக்குக் கருத்தென்? என்னில்; r விலக்ஷணவிஷயம், தானும் r_2 காற்கட்டி, எதிர்த்தலையையும் r_2 காற்கட்டப் பண்ணுமாயிற்று.

அ—என்னலாம்படி கலக்கை. l "மைந்தா, வானேறே" இதி ஸம்புத்திபலாத் - யுஷ்மச்சப்தைகவசநாந்தஸ் த்வம்ஶப்தஸ் ஸித்த இதி ஹ்ருதி நிதாய த்வமேக ஏவ க்வ கச்சஸீத்யபிப்ராயேண பாவமாஹ (போகிலும் கூடப்போமித்தனை இதி) m "குழைத்த எம் மைந்தா" இதி பதஸமபிவ்யாஹாரஸ்ய தாத்பர்யம் (என்னோடே இத்யாதி) n "குழைத்த வானேறே" என்று கீழே கூட்டி அருளிச்செய்கிறார் (தன் போக்யதையை இத்யாதி) யத்வா, "துழாயினாய் - அமுதே - வானேறே" என்று கீழே கூட்டி அருளிச்செய்கிறார் (தன் போக்யதையை என்று தொடங்கி) "வானேறே" என்கிற இது த்ருஷ்டாந்தார்த்தம். o "உன்னை என்னுள்ளே குழைத்த எம் மைந்தா - இனி எங்குப் போகின்றதே" இதி பதஸங்கதிம் ஹ்ருதி நிதாய பாவமாஹ (உன்னாலல்லது செல்லாதபடியான இதி) p "வானேறே - இனி எங்குப் போகின்றதே" இதி பதஸங்கதிம் ஹ்ருதி நிதாயாஹ (நித்யஸூரிகளை இத்யாதி) "இந்த வாக்யம் பாவாந்தரம்" என்று அருளிச்செய்வர். q.r தடஸ்தஶங்கையை அநுவதித்துப் பரிஹரிக்கிறார் (இவர் நம்மை இத்யாதி) r (விலக்ஷணவிஷயம் இதி) ஸ்வரூப குண விக்ரஹாதீநாம் வைலக்ஷண்யமிஹ விவக்ஷிதம். குணஸ்ய ச வைலக்ஷண்யாந்தர்பாவாத். வாத்ஸல்ய ஸௌஶீல்யாதிபி: சேதநே ச அதிவ்யாமோஹம் கரோதீதி பாவ: ; விலக்ஷண விஷயம் தானும் காற்கட்டித் தன்னுடைய ஸ்நேஹத்தாலே எதிர்த்தலையையும் போகாதபடி காற்கட்டப்பண்ணும் என்றபடி. r_2 காற்கட்டுகையாவது - அதிஶங்கை பண்ணுகை.

ஜீ—கலக்கை. m "குழைத்த-எம் மைந்தா" இதி பதஸமபிவ்யாஹார தாத்பர்யம் (என்னோடே இத்யாதி) n "குழைத்த-வானேறே" என்று கூட்டி பாவம் (தன் போக்யதையை இத்யாதி) o "உன்னை என்னுள்ளே குழைத்த எம் மைந்தா - இனி எங்குப் போகின்றதே" இதி பதஸங்கதிம் ஹ்ருதி நிதாய பாவம் (உன்னாலல்லது இத்யாதி) p "வானேறே-இனி எங்குப் போகின்றது" என்று கூட்டி பாவம் (நித்யஸூரிகளை இத்யாதி) q.r தடஸ்த ஶங்கையை அநுவதித்துப் பரிஹரிக்கிறார் (இவர் நம்மை இத்யாதி) r தானும் காற்கட்டித் தன்னுடைய ஸ்நேஹத்தாலே எதிர்த்தலையையும் போகாதபடி காற்கட்டப்பண்ணும் என்றபடி. r_2 காற்கட்டுகை - அதிஶங்கை பண்ணுகை.

**10\. போகின்ற காலங்கள் போய காலங்கள் போகுகாலங்கள் தாய்தந்தையுயி
ராகின்றாய் உன்னைநான் அடைந்தேன் விடுவேனோ?
பாகின்ற தொல்புகழ் மூவுலகுக்கும் நாதனே! பரமா! தண்வேங்கட
மேகின்றாய்! தண்துழாய் விரைநாறு கண்ணியனே!**

ஈ— s (எந்தாய்) நீ ஶேஷியல்லாமல் போகவோ? (தண் திருவேங்கடத்துள் நின்றாய்) தூரஸ்தனாய் போகவோ? (இலங்கை செற்றாய்) விரோதி நிரஸந ஶீலனல்லாமல் போகவோ? (மராமரம் இத்யாதி) ஆஶ்ரிதவிஷயத்திலே மழுவேந்திக் கொடுத்துக் கார்யம் செய்யுமவனல்லாமல் போகவோ? (கொந்தார் தண்ணந்துழாயினாய்) t ஆஶ்ரிதரக்ஷணத்துக்கு மாலையிட்டிலையாய் போகவோ? (அமுதே) போக்யபூதனல்லாமல் போகவோ? (உன்னை என்னுள்ளே குழைத்த) ஒரு நீராகக் கலந்திலையாய் போகவோ? (என் மைந்தா) நவீக்ருதஸ்வபாவனல்லாமல் போகவோ? (வானேறே) மேன்மையனல்லாமல் போகவோ? (இனி u எங்குப் போகின்றதே) போகிலும் கூடப்போமித்தனையொழிய, ஏகதத்வம் என்னலாம்படி கலந்து தனித்துப் போகலாமோ? 9.

அ— s கீழ் விஶேஷணங்களையெல்லாம் போகாமைக்கு உறுப்பாக்குகிறார் (எந்தாய் இத்யாதி) s.u யத்வா "எங்கு" என்கிற பதத்தை-முன்னே (l) தேஶபரமாக வ்யாக்யாநம் பண்ணி, ஹேது பரமாக வ்யாக்யானம் பண்ணுகிறார் (எந்தாய் இத்யாதி) u எங்கு-எத்தாலே என்றபடி. t (ஆஶ்ரித ரக்ஷணத்துக்கு இத்யாதி) "ஒரு வாளி கோத்த வில்லா - கொந்தார் தண்ணந்துழாயினாய்" என்கிற ஸமபிவ்யாஹார தாத்பர்யம். 9.

ஜீ— s கீழில் விஶேஷணங்களையெல்லாம் போகாமைக்கு உறுப்பாக்குகிறார் (எந்தாய் இத்யாதி) s.u யத்வா "எங்கு" என்ற பதத்தை-முன்னே (l) தேஶபரமாக வ்யாக்யாநம் பண்ணி. ஹேது பரமாக வ்யாக்யாநம் பண்ணுகிறார் (எந்தாய் இத்யாதி) u எங்கு-எத்தாலே. t (ஆஶ்ரித ரக்ஷணத்துக்கு) இத்யாதி வாக்யம் - "ஒரு வாளி கோத்த வில்லா, கொந்தார் தண்ணந்துழாயினாய்" என்கிற ஸமபிவ்யாஹார தாத்பர்யம். க்ரமேணாந்வய:. 9.

ஆதே— ஒன்பதாம் பாட்டு. ஶ்ரமஹரமான திருமலையிலே வந்து நின்று ஸ்வாமித்வத்தைக் காட்டி என்னை ஶேஷத்வத்திலே நிறுத்தினவனே! பிராட்டியுடைய விரோதியைப் போக்கினாப்போலே என் விரோதியைப் போக்கினவனே! பரந்த வடிவையுடைத்தான மராமரங்களேழையும் மறுபாடுருவும்படியாக அம்பைக் கோத்த வில்லையுடையவனே! பூங்கொத்தாலே நிறைந்த குளிர்ந்த திருத்துழாய் மாலையையுடையவனே! அத்தாலே அம்ருதம்போலே போக்யனானவனே! உன்னைக் கொடுவந்து என்னுள்ளே ஒரு நீராக்கின என் நித்யயுவாவே! நித்ய ஸூரிபரிப்ருடனே! இனி என்னைவிட்டு எங்கே போகக்கடவை? என்கிறார்— "எந்தாய்" இத்யாதியால். 9.

ஆ— 10. வ்யா:— (போகின்ற) "ஸர்வாத்மாக்களுக்கும் மாதா செய்யும் நன்மையும், பிதா செய்யும் நன்மையும், தான் தனக்குச்செய்யும் நன்மையும் ஸர்வகாலமும் எனக்குச் செய்தருளும் ஸ்வபாவனுய், நிரவதிக நித்யஸித்த கல்யாணகுண விஶிஷ்டனுய், ஸர்வ லோகேஶ்வரனுய், நிரஸ்தஸமாப்யதிகனுய், திருமலையிலே புகுந்தருளி எனக்குங்கூடப் பரமஸுலபனுய், பரமபோக்யனுயிருந்த உன்னை நான் அடைந்தேன்; இனி விடுவேனே?" என்றுகொண்டு தாம் எம்பெருமானேடு கலந்த கலவிக்குத் தம்மாலும், அவனாலும், ஹேத்வந்தரத்தாலும் ஒழிவில்லை என்கிறார். 10.

ஒ— அவ:— பத்தாம் பாட்டில் — காலத்ரயத்திலும் உன் க்ருபையாலே எல்லாப் படியாலும் எனக்கு உபகாரகனுன உன்னை ஸாக்ஷாத்கரித்துவைத்து, இனி விட ஸம்பாவனையுண்டோ ? என்கிறார்.

வ்யா:—(போகின்ற என்று தொடங்கி) காலத்ரயத்திலும் தாயும் தமப்பனும் செய்யும் நன்மைகளையும், என் ஆத்மா தான் தனக்குப் பார்த்துக்கொள்ளும் நன்மைகளையும் செய்யும் ஸ்வபாவனுனவனே! 'இப்படி உபகாரகனுய் நின்றுள்ள உன்னைக் காணவல்லேனே?' என்றிருக்கிற நான் காணப்பெற்றுவைத்து, இனி விட உபாய முண்டோ ? (பாகின்ற என்று மேலுக்கு) உன்னுடைய ஐஶ்வர்யாதிகளுக்கு ஒத்தாரும் மிக்காருமில்லாதபடியிருந்துவைத்து, என்னேட்டை ஸம்ஶ்லேஷத்துக்காக நிரதிஶயபோக்யமான திருமலையை விடாதே எழுந்தருளிநிற்பதுஞ்செய்து, என் ஞேட்டைக் கலவியாலே பருவம்செய்து அதிபரிமளமான திருத்துழாய்மாலையாலே அலங்க்ருதனுனவனே! 10.

ப— 10. அவ :— அநந்தரம், உன் உபகாரங்களைக் கண்ட நான் உன்னைப் பெற்றுவைத்து விட க்ஷமனே ? என்கிறார்.

போகின்ற காலங்கள் போய காலங்கள் போகுகாலங்கள்—வர்த்தமானமாயும், பூதமாயும், ஆகாமியாயுமுள்ள காலத்திலும், தாய் தந்தை உயிராகின்றாய்—தாயும், தந்தையும், தன் ஆத்மாவும் தனக்குப் பண்ணும் பரிவைப் பண்ணுநிற்பானுய், பாகின்ற— இப்படி ஸர்வதோமுகமான ரக்ஷணத்தாலே பரக்கிற, தொல்—அநாதிஸித்தமான, புகழ் — குணப்ரதையையுடையனுய்க்கொண்டு, மூவுலகுக்கும் — த்ரிவிதசேதநா சேதநங்களுக்கும், நாதனே — நாதனுய், பரமா — இப்பெருமைக்குத் தனக்கு மேலில்லாதவனுய், (இம்மேன்மையன்றியே) தண்—ஶ்ரமஹரமான, வேங்கடம்— திருமலையிலே, மேகின்றாய்—மேவிநிற்கிற ஸௌலப்யத்தையுடையனுய், (இப்பரத்வ ஸௌலப்யங்களுக்கும் போக்யதைக்கும் ஸூசகமாய்,) தண் —குளிர்ந்த, துழாய் — திருத்துழாயையுடைத்தாய், விரை—பரிமளம், நாறு—ப்ரவஹிக்கிற, கண்ணியனே— மாலையையுடையவனே ! உன்னை—ஏவம்விதனுன உன்னை, அடைந்தேன்—ஸம் ஶ்லேஷிக்கப்பெற்ற, நான்—நான், விடுவேனே—விட க்ஷமனே ? 10.

இ— அவ:— பத்தாம் பாட்டில் — 'நாம் போகாதொழிகிறோம், நீர் விடாதொழிய வேணுமே' என்ன ; 'நீ பண்ணின உபகாரங்களைக்கண்டுவைத்து விட ஸம்ப₄ாவனை யுண்டோ ?' என்கிறார்.

வ்யா:—(போகின்ற இத்யாதி₃) காலத்ரயத்திலும் தாயும் தமப்பனும் செய்யும் நன்மைகளையும். (உயிராகின்றாய்) 1."स पित्रा च परित्यक्तः"(ஸ பித்ரா ச பரித்யக்த:) என்று அவர்கள் விடுமளவிலும் தான் தனக்குப் பார்க்கும் நன்மைகளையும் செய்யுமவனே! இச்சேதநர் அநாதி₃காலம் தன் விநாஶத்தையே சூழ்த்துக்கொள்ள, முகந் தோற்றுதபடி நின்று ஸத்தையை நோக்கிப்போந்தவனல்லையோ ? (உன்னை) இப்படி உபகாரகனான உன்னை. (நான்) உபகாரஸ்ம்ருதியுடையேனான நான் கிட்டப்பெற்ற இனி விடுவனோ? (பாகின்ற தொல்புகழ்) 2. "विदितः स हि धर्मज्ञः" (விதி₃தஸ் ஸ ஹி த₄ர்மஜ்ஞ:) என்கிறபடியே ஸர்வத்ர பரம்பியிருப்பதாய், ஸ்வாப₄ாவிகமான கல்யாணகு₃ணங்களையுடையவனே ! (மூவுலகுக்கும் நாதனே) கு₃ணஹீநனானாலும் விடவொண்ணாத ஸம்ப₃ந்த₄ம் சொல்லுகிறது. (பரமா) ஸம்ப₃ந்த₄மாத்ரமேயாய், மேன்மை அளவுபட்டிருக்குமோ ? என்னில் ; ஸர்வாதி₄கனாயிருக்கும். 'மேன்மையாலே கிட்டவொண்ணாதாயிருக்குமோ ? என்ன (தண் வேங்கடம் மேகின்றாய்) ஶ்ரமஹரமான திருமலையிலே வந்து ஸுலப₄னானவனே ! (தண்டுழாய் இத்யாதி₃) என்னோட்டைக் கலவியாலே குளிர்ந்து அதிபரிமளிதமான திருத்துழாய் மாலையாலே அலங்க்ருதனாய், செய்தது வாய்த்துச் செல்வனாய், பிடித்து மோந்த இலைத்தொடையும் தானுமாயிருக்கிறபடி. 10.

ஈ— அவ:— பத்தாம் பாட்டு. 'a நாம் போகாதொழிகிறோம்; நீர் நம்மை விடாதொழிய வேணுமே' என்ன; 'b நீ பண்ணின உபகாரங்களைக் கண்டுவைத்து விட ஸம்ப₄ாவனை யுண்டோ ?' என்கிறார். c காலத்ரயத்திலும் ஸர்வவித₄ப₃ந்து₄வுமான உன்னை விட ஸம்ப₄ாவனையில்லை என்கிறார்.

அ— பத்தாம் பாட்டு. (போகின்ற இத்யாதி₃) a "போகின்ற காலங்கள்" என்று தொடங்கி, "உயிராகின்றாய் உன்னை நானடைந்தேன் விடுவேனோ" என்ற பதங்களைக் கடாக்ஷித்து அவதாரிகை (நாம் இத்யாதி₃) /திருத்து (உன்னையே இத்யாதி₃) b,c"தாய்தந்தை" இத்யத்ர-உபகாரகத்வம் ப₃ந்து₄த்வஞ்ச ஸ்பு₂ரதி; தது₃ப₄யாநுகு₃ணம் அவதாரிகாத்₃வயமாஹ (நீ பண்ணின உபகாரங்களை இத்யாதி₃, காலத்ரயத்திலும் இத்யாதி₃ வாக்யத்₃வயேந) / புத: போகின்ற இத்யாதி₃த்ரயம் பாட₂ாந்தரம்.

ஜீ— பத்தாம் பாட்டு. (போகின்ற இத்யாதி₃) a "போகின்ற காலங்கள்" தொடங்கி, "விடுவேனோ" என்னுமளவும் கடாக்ஷித்து அவதாரிகை (நாம் இத்யாதி₃) b,c "தாய்நந்தை" என்கிறவிடத்திலே உபகாரகத்வமும், ப₃ந்து₄த்வமும் தோன்றுகிறது; தது₃ப₄யாநுகு₃ணமாக அவதாரிகாத்₃வயமாஹ (நீ பண்ணின உபகாரங்களை இத்யாதி₃ வாக்யத்₃வயேந).

✓ இந்தத் திருத்து வாக்யமும், பாட₂ாந்தரமும் ஈட்டின் கோஶாந்தரங்களில் காண்க.

ஈ— வ்யா:—(d போகின்ற இத்யாதி3) காலத்ரயத்திலும் பரிவுடைய தாய் செய்வதும் செய்து, ஹிதகாமனான தமப்பன் செய்வதும் செய்து, e 1. "स पित्रा e2 च परित्यक्तः" (ஸ பித்ரா e2 ச பரித்யக்த:) என்று - f அவர்கள் விடுமளவிலும், தான் தனக்குப் பார்க்கும் ஹிதமும் பார்க்கும்படி ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் g ப்ராப்தனுமாய், உபகாரகனுமான உன்னை, உபகார ஸ்ம்ருதியையுடைய நான் கிட்டப்பெற்றுவைத்து, விட ஸம்பாவனையுண்டோ? (h பாகின்ற இத்யாதி3) i 2. "विदितः" (விதி3த:) என்கிறபடியே ஶத்ருகோ3ஷ்டி2யிலும் ப்ரஸித்3த4மாம்படி பரம்பியிருப்பதாய், i2 ஸ்வாபா4விகமான கல்யாணகு3ணங்களையுடையையாய், j த்ரைலோக்யத்துக்கும் நிர்வாஹகனானவனே! (k பரமா) l கு3ணங்களுக்கும் ரக்ஷணத்துக்கும் உன்னை எண்ணினால் பின்னை எண்ணலா

அ— d போகின்ற - வர்த்தமானமாயும், போய - பூ4தமாயும், போகு - ஆக3ாமியாயுமுள்ள காலங்கள் என்றபடி. e2 f சகாரம்-அநுக்தஸமுச்சயமாய், "மாத்ராபி த்யக்த:" என்கிறபடியாக்கி (அவர்கள் விடுமளவிலும்) என்றது. g தாய்தந்தைகளுக்கு ப்ராப்தியும் உபகாரகத்வமும் உண்டாகையாலே (ப்ராப்தனுமாய் உபகாரகனுமான உன்னை) என்கிறது. h பாகின்ற - பரம்பா நிற்கிற. i2 தொன்மை-பழமை; தத்பா4விதமாஹ (ஸ்வாபா4விகமான இதி) j மூவுலகு-பு4வர்லோக ப்ரப்4ருதி பரமபதே3ந ஸஹ உபரிதநலோகத்வேந ஏக:; பூ4லோக ஏக:; அதோ4லோகாஸ் ஸர்வே ச அதோ4லோகத்வேந ஏக:; த்ரிவித4சேதநாசேதநங்களுக்கு என்னவுமாம். k பரோ மா

ஜீ— d போகின்ற - வர்த்தமாநமாயும், போய - பூ4தமாயும், போகு - ஆக3ாமியாயுமுள்ள காலங்கள் என்றபடி. e2.f சகாரம் - அநுக்த ஸமுச்சயமாய், "மாத்ராபி த்யக்த:" என்றபடியாக்கி (அவர்கள் விடுமளவிலும்) என்றது. g தாய்தந்தைகளுக்கு ப்ராப்தியும், உபகாரகத்வமும் உண்டாகையாலே (ப்ராப்தனுமாய் உபகாரகனுமான உன்னை) என்கிறது. d "போகின்ற" இத்யாதி3க்கு-வர்த்தமாநபூ4தாக3ாமியான காலத்ரயத்திலும் தாயும், தந்தையும், தன் ஆத்மாவுமாகாநிற்கிறவனே! என்று ஶப்3தா3ர்த்த2ம். e (ஸ பித்ரா சேதி) ஸுந்த3ரகாண்டே3 அஷ்டத்ரிம்ஶே—1. "ஸ பித்ரா ச பரித்யக்த: ஸுரைஶ்ச ஸமஹர்ஷிபி4:| த்ரீந் லோகாந் ஸம்பரிக்ரம்ய தமேவ ஶரணம் க3த:||" i தத்ரைவ ஏகவிம்ஶே ராவணம் ப்ரதி ஸீதா—2. "விதி3த: ஸஹி த4ர்மஜ்ஞ: ஶரணாக3தவத்ஸல:| தேந மைத்ரீ ப4வது தே யதி3 ஜீவிதுமிச்ச2ஸி||". h பாகின்ற-பரம்பாநிற்கிற, i2 தொன்மை - பழமையாய், அத்தால் பா4விதம் (ஸ்வாபா4விகமான என்று) k (பரமா) பரோ மா அஸ்மாதி3தி-பரம: | "பாகின்ற தொல்புகழ் மூவுலகுக்கும் நாதனே பரமா" என்று கூட்டி பா4வம் (கு3ணங்களுக்கும் இத்யாதி3).

ப்ர— e 1. (பத்தாம் பாட்டு) (போகின்ற இத்யாதி3) (உயிராகின்றாய்) सुन्दरकाण्डेऽष्टत्रिंशे—"स पित्रा च परित्यक्तः सुरैश्च समहर्षिभिः। त्रीन् लोकान् संपरिक्रम्य तमेव शरणं गतः॥ ३३॥ स तं निपतितं भूमौ शरण्यः शरणागतम्। वधार्हमपि काकुत्स्थः कृपया पर्यपालयत्॥ ३४॥

i 2. तत्रैकविंशे रावणं प्रति सीता—"विदितः सहि धर्मज्ञः शरणागतवत्सलः। तेन मैत्री भवतु ते यदि जीवितुमिच्छसि॥ २०॥"

ஈ—வார் இல்லாதபடி ஸர்வாதிகனுயிருக்குமவனே! இப்படி ஸர்வாதிகனுயிருந்து வைத்து, என்னை அடிமை கொள்ளுகைக்காக, ஶ்ரமஹரமான l திருமலையிலே வந்து ஸந்நிஹிதனுனவனே! உன்னை நான் அடைந்தேன், விடுவேனே? என்று அந்வயம்.

m (தண் துழாய் m விரை நாறு கண்ணியனே) n இவருடைய ஆர்த்தியெல்லாம் தீரும்படியாக வந்து விஷயீகரித்துத் தன்னை அநுபவிப்பித்து, "இவர் தன்னை விடில் செய்வதென்?" என்கிற அதிஶங்கையும் தீர்ந்து, தோளிலிட்ட மாலையும் பரிமளிதமாய், o பிடித்துமோந்த p இலைத்தொடைமாலையும் தானுமாய் நின்றபடி. 10.

அ—அஸ்மாதிதி - பரம: | "பாகின்ற தொல் புகழ், மூவுலகுக்கும் நாதனே பரமா" இதி பத ஸங்கதிம் ஹ்ருதி நிதாயாஹ (குணங்களுக்கும் இதி).

m "போகின்ற காலங்கள் போயகாலங்கள் போகுகாலங்கள் தாய்தந்தை உயிராகின்றாய்-பாகின்ற தொல்புகழ் மூவுலகுக்கும் நாதனே! பரமா! தண்வேங்கடமேகின்றாய் - உன்னை நானடைந்தேன் விடுவேனே" இத்யுவாச; அநந்தரம் ஈஶ்வர: பரிபூர்ணமநோரதஸ்ஸந் பூர்த்திகார்யத்வேந ஸார்வபௌமோ ராஜா லீலாதிகமிவ புஷ்பகந்துகம் ஸமாக்ராயா Sதிஷ்டத்; தாம் ஸ்திதிமநுபவதி "தண் துழாய் விரைநாறு கண்ணியனே" இதி— இதி யோஜநா. n (இவருடைய இத்யாதி) m "தண் துழாய்-கண்ணி, விரைநாறு-கண்ணி" என்று அத்வயம். o பிடித்துமோந்த என்றது-பரிமளாதிக்யத்தாலே மோந்த - ஆக்ராணித்த என்றபடி. p இலைத்தொடை-புஷ்பகந்துகம். m விரைநாறுகண்ணி-பரிமளம் ப்ரவஹிக்கிற மாலை, பாகின்ற என்று தொடங்கி, விரைநாறு கண்ணியனே - போகின்ற காலங்கள் என்று தொடங்கி, உன்னை நான் அடைந்தேன் விடுவேனே என்று அத்வயமாகவுமாம். 10.

ஜீ— m "போகின்ற காலங்கள் தொடங்கி உயிராகின்றாய் - பாகின்ற தொடங்கி வேங்கடமேகின்றாய் - உன்னை நான் அடைந்தேன் விடுவேனே" என்று அருளிச்செய்தார்; அநந்தரம் ஈஶ்வரன் பரிபூர்ணமநோரதனாய், தோளில் மாலையும் பரிமளிதமாய், இலைத்தொடை மாலையும் மோந்துகொண்டிருக்கும் இருப்பை அநுபவிக்கிறார் "தண் துழாய் விரைநாறு கண்ணியனே" என்று—என்று வாக்யயோஜனை. n "விரைநாறு" என்றதுக்கு பூர்வம் (இவருடைய இத்யாதி) m "தண் துழாய்-கண்ணி, விரைநாறு-கண்ணியனே" இத்யந்வய:. o (பிடித்து மோந்த) பரிமளாதிக்யத்தாலே மோந்த. p இலைத்தொடை - பூப்பந்து. m விரைநாறுகண்ணி - பரிமளம் ப்ரவஹிக்கிற மாலை, பாகின்ற தொடங்கி, கண்ணியனே - போகின்ற காலங்கள் தொடங்கி, உன்னை நான் அடைந்தேன் விடுவேனே இத்யந்வயோ வா. l வேங்கடமேகின்றாய் - திருமலையிலே மேவி நிற்கிறவனே! மேவுகை - பொருந்தி வர்த்திக்கையும், ப்ரகாஶிக்கையும். 10.

ஆதே—பத்தாம் பாட்டு. காலத்ரயத்திலும் பரிவுடைய தாய் செய்வதும் செய்து, ஹிதகாமனான தமப்பன் செய்வதும் செய்து, அவர்கள் விடுமளவிலும் தான் தனக்குப் பார்க்கும் ஹிதமும் பார்க்கும்படி ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் ப்ராப்தனுமாய், உபகாரகனுமான உன்னை, உபகாரஸ்ம்ருதியையுடைய நான் கிட்டப்பெற்றுவைத்து விட ஸம்பாவனையுண்டோ? ஶத்ருகோஷ்டியிலும் ப்ரஸித்தமாம்படியான கல்யாணகுணங்களையுடையையாய், த்ரைலோக்யத்துக்கும்

**11. கண்ணித் தண்ணந் துழாய்முடிக் கமலத் தடம்பெருங் கண்ணனைப்
நண்ணித் தென்குருகூர்ச் சடகோபன் மாறன்சொன்ன [புகழ்,
எண்ணில் சோர்வி லந்தாதி யாயிரத் துள்ளிவையுமோர்
பண்ணில் பாட வல்லாரவர் கேசவன்தமரே. [பத்திசையொடும்**

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ— 11. வ்யா:— (கண்ணி) எம்பெருமானுடைய ஸ்வரூபரூபகு₃ணவிபூ₄திகளை உள்ளபடியே அநுப₄வித்தபடியே சொன்ன இத்திருவாய்மொழியை இசையோடும் பண்ணிலே பாடவல்லார்க்கு, "கேசவன்தமர்" என்னும் இவ்வாகாரமல்லாத ஆகாராந்தரமில்லை என்கிறார். 11.

திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளான் திருவடிகளே ஶரணம்.

ஒ— அவ:— நிக₃மத்தில், இப்பத்தை இனிதாய் அநுஸந்தி₄க்குமவர்கள் ப₄க₃வத் பரிக்₃ரஹமாவர் என்கிறார்.

வ்யா:— (கண்ணித் தண்ணந்துழாய் முடிக் கமலத் தடம்பெருங்கண்ணனை) தம்மோடே கலக்கையால் அவனுக்குப் பிறந்த செவ்வியைச் சொல்லிற்று. (புகழ் நண்ணி) அவன் தம்பக்கல் பண்ணின அபி₄நிவேஶகு₃ணத்திலே மிகவும் அவகா₃ஹித்து. (தென்குருகூர் என்று தொடங்கி) ஆயிரம் திருவாய்மொழியிலும், எம்பெருமான் தம்பக்கல் பண்ணின வ்யாமோஹத்தில் ஒன்றுங்குறையாமே ஆழ்வார் அருளிச்செய்த இப்பத்தை இசையோடும் பண்ணோடும் பாடவல்லார்களுக்கு "கேசவன் தமர்" என்னும் ஆகாரம்போக்கி ஆகாராந்தரமில்லை. 11.

நஞ்சீயர் திருவடிகளே ஶரணம்.

ப— 11. அவ:— அநந்தரம், இத்திருவாய்மொழிக்குப் ப₂லமாக ப₄க₃வச்சே₂ஷத்வ ஸித்₃தி₄யை அருளிச்செய்கிறார்.

கண்ணி—மாலாகாரமாய், **தண்**—குளிர்ந்த, **அம் துழாய்**—திருத்துழாயாலே அலங்க்ருதமான, **முடி**—திருமுடியையும், **கமலம்**—கமலம்போலே த₃ர்ஶநீயமாய், **தடம்**—விஶாலமாய், **பெரும்**—நீண்ட, **கண்ணனை** — திருக்கண்களையுடையவனை, **புகழ்**—(அவனுடைய ஆஶ்ரிதஸம்ஶ்லேஷகாரிதமான) கு₃ணப்ரதை₂யை, **நண்ணி**— கிட்டி, **தென்**—அழகிய, **குருகூர்**—திருநகரிக்கு நிர்வாஹகராய், **மாறன்**—"மாறன்"

ஆதே₂—நிர்வாஹகனானவனே! ஸர்வாதி₄கனாயிருக்குமவனே! இப்படியிருந்து வைத்து என்னை அடிமை கொள்ளுகைக்காக ஶ்ரமஹரமான திருமலையிலே வந்து ஸங்கி₃ஹிதனானவனே! குளிர்ந்த திருத்துழாயின் பரிமளம் வாஸியாநின்றுள்ள திருமலையையுடையவனே! இனி விடுவேனோ? என்கிறார் — "போகின்ற" இத்யாதி₃யால். 10.

ப—என்கிற குடிப்பேரையுடைய, சடகோபன்—ஆழ்வார், சொன்ன—அருளிச்செய்த, எண்ணில்—பகவதபிப்ராயத்தை, சோர்வில்—தப்பாத, அந்தாதி—அந்தாதியாய் (அடைவு குலைக்கவொண்ணாத,) ஆயிரத்துள்—ஆயிரத்துள், ஓர்—அத்விதீயமான, இவை பத்தும்—இவை பத்தையும், இசையொடும்—இசையோடேகூட, பண்ணில்—பண்ணிலே, பாடவல்லாரவர் — பாடவல்லாரான அவர்கள், கேசவன்தமர் — ஸர்வாதிகனான ஸர்வேஶ்வரனோடு அவ்யவஹித ஸம்பந்தயுக்தராவர்கள்.

எண்ணென்று - ஜ்ஞாநமாய், 'தத்வஜ்ஞாநத்தைத் தப்பாத ஆயிரம்' என்றுமாம். பண்ணென்று - ஸ்வரம்; இசையென்று - கீதிப்ரகாரம். இது—முதலடியும் மூன்றாமடியும் அறுசீராய், அயலடியும் ஈற்றடியும் நாற்சீரான ஆசிரியத்துறை. 11.

வாதிகேஸரி அழகியமணவாளச்சீயர் திருவடிகளே ஶரணம்.

இ— அவ:— நிகமத்தில், இப்பத்தையும் இனிதாக அநுஸந்திக்குமவர்கள் பகவத்பரிக்ரஹமாவர் என்கிறார்.

வ்யா:— (கண்ணி இத்யாதி) "இவர் நம்மைவிடில் செய்வதென்?" என்று அவனுக்கு ஓடின அதிஶங்கை தீருகையாலே பிறந்த செவ்வியைச் சொல்லுகிறது. வைத்த வளையமும் செவ்விபெற்றிருக்க, கண்களும் விகஸிதமாயிற்று. (புகழ்நண்ணி) அவன் தம்பக்கலிலே பண்ணின அபிநிவேஶகுணத்திலே அவகாஹித்து (எண்ணில் சோர்வில் அந்தாதி) அவன் மநோரதத்தில் ஒன்றும் குறையாதபடி அருளிச்செய்த. (இசையொடும் பண்ணில் பாடவல்லார்) இதில் அபிநிவேஶத்தாலே இசையோடும் பண்ணோடும் பாடவல்லார்கள். பண்ணாகிறது - காநம்; இசையாகிறது - குருத்வலகுத்வாதிகள் தன்னிலே நெகிழ்ந்து பொருந்துகை; த்வநியிலே, நிறத்திலே என்றபடி. (கேசவன் தமரே) குலசரணகோத்ராதிகள் வேறின்றிக்கே "விண்ணப்பம் செய்வார்கள்" என்னுமாபோலே இதுவே ப்ரகாரமாயிருக்கை. 11.

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே ஶரணம்.

ஈ— அவ:— ௧ நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழியை அப்யஸிக்கவல்லார் ஆரேனுமாகவுமாம், அவர்களுக்குக் குலசரணகோத்ராதிகள் அப்ரயோஜகம்; ௨ இவ்வாகாரத்தாலே அவர்கள் பகவதீயர் என்கிறார்.

அ— நிகமம். (கண்ணி இத்யாதி) ௧ "பண்ணில் பாடவல்லாரவர் கேசவன் தமரே" என்ற பதங்களைக் கடாக்ஷித்து அவதாரிகை (நிகமத்தில் இத்யாதி) ௨ சரணஶப்தம்-ஶாகாவாசி. ௩ இவ்வாகாரத்தாலே — இசையொடு பண்ணில் பாடுகிற ஆகாரத்தாலே. யத்வா, இத்தை அப்யஸிக்கிற ஆகாரத்தாலே.

ஜீ— நிகமம். (கண்ணி இத்யாதி) ௧ "பண்ணில் பாடவல்லாரவர் கேசவன் தமர்" என்றத்தைக் கடாக்ஷித்து அவதாரிகை (நிகமத்தில் இத்யாதி) ௨ சரணஶப்தம்-ஶாகாவாசி. ௩ இவ்வாகாரத்தாலே - இத்தை அப்யஸிக்கிற ஆகாரத்தாலே.

ஈ— வ்யா:— b (கண்ணி இத்யாதி) c இப்போதாயிற்று c₂ வளையம் செவ்விபெற்றதும், முடி c₃ நற்றரித்ததும், திருக்கண்கள் விகஸிதமாயிற்றதும். (d புகழ் d₂ நண்ணி) e அவன் தம்பக்கல் பண்ணின வ்யாமோஹ குணத்திலே e₂ அவகாஹித்து. (f தென்குருகூர்ச் f₂ சடகோபன் மாறன்) g ஒன்று திருநாமம்; ஒன்று ஶத்ருவர்க்கத்துக்கு ம்ருத்யுவாயுள்ளவர் என்கிறது.

(h எண்ணில் சோர்வில் அந்தாதி) i அவன் தம்பக்கல் பண்ணின வ்யாமோஹாதிஶயத்தை அநுஸந்தித்து, i₂ அவற்றிலொன்றும் குறையாமே அருளிச்செய்த

அ— b (கண்ணித் தண்ணந்துழாய் இத்யாதி) மாலாகாரமாய், குளிர்ந்த திருத்துழாயாலே அலங்க்ருதமான திருமுடியையும், கமலம்போலே தர்ஶநீயமாய், விஶாலமாய், நீண்ட திருக் கண்களையும் உடையவனை என்று ஶப்தார்த்தம். c "உன்னை நானடைந்தேன் விடுவேனோ" (10) என்ற அநந்தரம், "கண்ணித் தண்ணந்துழாய்" என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (இப்போதாயிற்று இத்யாதி) இப்போது - உபயாதிஶங்காபரிஹாராநந்தரம் இத்யர்த்த:. c₂ வளையம் - மாலை, c₃ நற்றரித்ததும்-நன்றாக நின்றதும். d, e புகழாவதென்? என்ன (அவன் தம்பக்கல் இத்யாதி) d₂, e₂ நண்ணுகை-கிட்டுகையாய், அவகாஹித்து என்றபடி. "புகழ் நண்ணி-ஆஶ்ரிதஸம்ஶ்லேஷ காரிதமான குணப்ரதையைக் கிட்டி" (ப 415) என்று பன்னீராயிரத்திலே. f தென்குருகூர்-அழகிய திருநகரிக்கு நிர்வாஹகரான என்றபடி. f₂, g "சடகோபன், மாறன்" என்னவேணுமோ, ஒன்று சொன்னால் அமையாதோ? என்ன (ஒன்று திருநாமம் இத்யாதி) "சடகோபன்" என்றது ரூடி. "மாறன்" என்றது யோகமென்றபடி. (ஒன்று திருநாமம்) மாறனென்றது திருநாமம்; குடிப்பேர் என்னவுமாம்.

h (எண்ணிற்சோர்வில்) அநுஸந்தாநத்தில் ஒன்றுங்குறையாமே ஆழ்வார் அருளிச்செய்த, பூர்வதாபிப்ராயத்தைத் தப்பாத அந்தாதியான ஆயிரம். எண்ணென்று - ஜ்ஞானமாய், தத்வ ஜ்ஞானத்தைத் தப்பாத ஆயிரமென்னவுமாம். i-இதில் முந்தின அர்த்தத்தை அருளிச்செய்கிறார் (அவன் தம்பக்கல் இத்யாதி) i₂ அவற்றில்-வ்யாமோஹாதிஶயங்களில். i₃ (ஆயிரத்தில்) அடைவு

ஜீ— b (கண்ணி இத்யாதி) மாலாரூபமாய், குளிர்ந்து அழகிய திருத்துழாயாலே அலங்க்ருத மான திருமுடியையும், கமலம்போலே தர்ஶநீயமாய், விஶாலமாய், நீண்ட திருக்கண்களையும் உடையவனை. c "உன்னை நானடைந்தேன் விடுவேனோ" என்ற அநந்தரம். "கண்ணித் தண்ணந்துழாய் முடி" என்றதுக்கு பாவம் (இப்போதாயிற்று இத்யாதி) இப்போது - இருவர் அதிஶங்கையும் தீர்ந்த அநந்தரம். c₂ வளையம்-மாலை, c₃ நற்றரித்ததும்-நன்றாக நின்றதும். d, e புகழாவதென்? என்ன (அவன் தம்பக்கல் இத்யாதி) d₂, e₂ நண்ணுகை-கிட்டுகையாய், அவகாஹித்து என்றபடி. f தென்குருகூர்-அழகிய திருநகரிக்கு நிர்வாஹகரான. f₂, g "சடகோபன், மாறன்" என்ன வேணுமோ, ஒன்று சொன்னால் அமையாதோ? என்ன (ஒன்று திருநாமம் இத்யாதி) "சடகோபன்" என்றது ரூடி. "மாறன்" என்றது யோகம்.

h (எண்ணிற்சோர்வில்) எண்ணுகை-அநுஸந்திக்கை. அநுஸந்தாநத்தில் ஒன்றுங்குறையாமே. i "சடகோபன் மாறன் - எண்ணிற்சோர்வில் சொன்ன - அந்தாதியாயிரத்துள்" என்று அந்வயித்து அர்த்தம் (அவன் தம்பக்கல் இத்யாதி) i₂ அவற்றில் - வ்யாமோஹாதிஶயங்களில். i₃ "அந்தாதியான (ஆயிரத்தில்)" என்று கூட்டுவது. i₄ இவையும் ஓர்பத்து-அத்விதீயமான இவை

ஈ-i_2 ஆயிரத்தில் i_1 இப்பத்து. (இசையொடும் பண்ணில் பாடவல்லார்) j இதில் அபி₄நி வேஶத்தாலே இசையோடும் பண்ணோடும் பாடவல்லவர்கள். k பண்ணுகிறது-k_2 கா₃நம். இசையாகிறது -l கு₃ருத்வ லகு₄த்வாதி₃கள் l_2 தன்னிலே நெகிழ்ந்து பொருந்துகை. m த்₄வநியிலே, நிறத்திலே என்றபடி. (n அவர் கேசவன் தமரே) o அவர்கள் ஆரேனு மாகவுமாம், குலசரணகோ₃த்ராதி₃கள் அப்ரயோஜகம் ; p "விண்ணப்பம் செய்வார்கள்" என்னுமாபோலே, p_2 இவ்வாகாரத்தாலே அவர்கள் ப₄க₃வதீ₃யர்.

முதற்பாட்டில், எம்பெருமான் "இவர் நம்மைவிடில் செய்வதென் ?" என்கிற அதிஶங்கையைப் போக்கினர் ; இரண்டாம் பாட்டில், அது போனபின்பு அவனுக்குப் பிறந்த q புதுக்கணிப்பைச் சொன்னர் ; மூன்றும் பாட்டில், தமக்கு அவன் பண்ணின ஔதா₃ர்யத்தை அநுஸந்தி₄த்து வித்₃த₄ரானர் ; நாலாம் பாட்டில், 'அவன் உமக்குப் பண்ணின ஔதா₃ர்யமேது ?' என்ன, இதரவிஷய வைராக்₃யம் என்றர் ; அஞ்சாம் பாட்டில், 'இதரவிஷய வைராக்₃ய பூர்வகமாக r ஆத்மாந்த தா₃ஸ்யத்திலே அதி₄கரித்த நான் இனி ஒருநாளும் விடேன்' என்றர் ; ஆறும் பாட்டில், 'ஆஶ்ரிதர்க்கு

அ—குலேக்கவொண்ணுதபடி அந்தாதி₃யான ஆயிரத்தில் என்று கூட்டிக்கொள்வது. i_1 இவையும் ஓர் பத்து - அத்₃விதீயமான இவை பத்தையும் என்றபடி. j வைத₄த்வம் வ்யாவர்த்தயதி (இதில் அபி₄நிவேஶத்தாலே இத்யாதி₃) k,l பண்ணிசைகள்தான் ஏது ? என்ன (பண்ணுகிறது இத்யாதி₃) k_2 கா₃நம்-த்₄வந்யாத்மகம். l (கு₃ருத்வலகு₄த்வாதி₃கள்) கு₃ருத்வலகு₄த்வங்களும், ஆதி₃ஶப்₃த₃த்தாலே ஸம்யுக்தங்களும்; l_2 இவைகள் தத்தத்₃ராகா₃நுகு₃ண்யத்துக்காக, தன்னிலே நெகிழ்ந்து பொருந்துகை-சேருகை இசையாகிறது என்றபடி. இதுக்கு நிறமென்றும் பேர். m உக்தம் விவ்ருணோதி (த்₄வநியிலே, நிறத்திலே என்றபடி) இதி. யத்₃வா, கா₃நப்ரகாரத்தை விதி₄க்கிற ஶாஸ்த்ரோக்த ப்ரகாரத்திலே என்றபடி. "இவ்வாக்யம் ஸந்தி₃க்₃த₄ம்" என்று அருளிச்செய்வர். n,o "அவர்" இதி ஸாமாந்யநிர்த்தே₃ஶம் ஹ்ருதி₃ நித₄யாஹ (அவர்களாரேனுமாகவுமாம் இதி) p (விண்ணப்பம் செய்வார்கள் என்னுமாபோலே) "இசையொடும் பண்ணிற் பாடவல்லார்" இதி ராகே₃ண ஸஹ ஏதத்₃தா₃ஶாகாநுஸந்தா₄நமேவ தேஷாம் ப₄க₃வதீ₃யத்வே, தந்முகே₂ந உத்₃தே₃ஶ்யத்வே ச ப்ரயோஜகம் இத்யர்த₂:; விண்ணப்பம்செய்வார்-அரையர். p_2 "இவ்வாகாரம்" என்று "பாடவல்லார்" என்கிற ஆகாரத்தைச் சொன்னபடி. யத்₃வா, இதில் அந்வயமுண்டான ஆகாரம் என்றபடி.

ஜீ—பத்தையும். j வைத₄த்வம் வ்யாவர்த்தயதி (இதில் அபி₄நிவேஶத்தாலே இத்யாதி₃) k,l பண்ணிசைகள்தான் ஏது ? என்ன (பண்ணுகிறது இத்யாதி₃) k_2 கா₃நம்-த்₄வந்யாத்மகம். l (கு₃ருத்வ லகு₄த்வாதி₃கள்) கு₃ருத்வலகு₄த்வங்களும், ஆதி₃ஶப்₃த₃த்தாலே ஸம்யுக்தங்களும்; l_2 இவைகள் தத்₃ராகா₃நுகு₃ண்யத்துக்காக, தன்னிலே நெகிழ்ந்து பொருந்துகை-சேருகை இசையாகிறது என்றபடி. இதுக்கு நிறமென்றும் பேர். m உக்தவிவரணம் (த்₄வநியிலே இத்யாதி₃) த்₄வநியென்றது-பண். நிறமென்றது-இசை. "இவ்வாக்யம் ஸந்தி₃க்₃த₄ம்" என்று அருளிச்செய்வர். n,o "அவர்" இதி ஸாமாந்ய நிர்த்தே₃ஶஸ்ய பா₄வம் (அவர்கள் ஆரேனும் இத்யாதி₃) p (விண்ணப்பம்செய்வார் இதி) "இசையொடும் பண்ணிற்பாடவல்லார்" என்று-கா₃நஸஹிதமாக இப்பத்தின் அநுஸந்தா₄நமே—அவர்கள் ப₄க₃வதீ₃யராகைக்கும், தந்முகே₂ந உத்₃தே₃ஶ்யராகைக்கும் ப்ரயோஜகம் என்றபடி; விண்ணப்பச்செய்வார் - அரையர். p_2 இவ்வாகாரத்தாலே-பாடவல்லாரென்கிற ஆகாரத்தாலே; இதில் அந்வயமுண்டான ஆகாரத்தாலே என்னுதல்.

ஈ—உதவுவாயான பின்பு எனக்கு ஒரு குறையுண்டோ?' என்றார்; ஏழாம் பாட்டில், 'என்னுடைய ஸம்பந்தி, ஸம்பந்திகளுக்கும் ஒரு குறையில்லை' என்றார்; எட்டாம் பாட்டில், இதுக்குத் தாம் அநுஷ்டித்த உபாயம் s இன்னது என்றார்; ஒன்பதாம் பாட்டில், t "இவர் அகவாய் அறியவேணும்" என்று t₂ ஓர் அடி பேரநிற்க, 'இனிப்போக வொண்ணாது' என்றார்; பத்தாம் பாட்டில், 'நாம் போகாதொழிகிறோம்; நீர்தாம் போகா தொழியவேணுமே' என்ன, 'காலத்ரயத்திலும் ஸர்வவித பந்துவுமான உன்னை விட ஸம்பாவனையில்லை' என்றார்; இது கற்றார்க்குப் பலஞ்சொல்லித் தலைக்கட்டினார். 11.

வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

அ— q புதுக்கணிப்பு-நூதநத்வம். r ஆத்மாந்ததாஸ்யம்-நித்யதாஸ்யம். s இன்னது-அநாத்ய வித்யாஸம்பந்த ஜநித ஜந்மஸம்பந்தம். t (இவரகவாய் அறியவேணுமென்று ஓரடி பேரநிற்க இதி) ஏதத்த்ர விசேஷ இதி (ப 407) பூர்வமேவோக்தம். t₂ ஓரடி பேர-ஏகபதசலநம் யதா பவதி ததா. 11.

ஆத்தான் ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ஜீ— q புதுக்கணிப்பு-தவீநகாந்தி. r ஆத்மாந்ததாஸ்யம்-நித்யதாஸ்யம். s இன்னது-மாறிமாறிப் பலபிறப்பும் பிறக்கை. t (இவரகவாய் அறியவேணுமென்று ஓரடி பேரநிற்க) என்கிறது-இவ்விடத்திலே விசேஷமென்று (ப 407) பூர்வமேவோக்தம். t₂ பேரநிற்க-பின்வாங்கிநிற்க. க்ரமேணாந்வய:. 11.

ராமாநுஜ ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ஆதே— பதினோராம் பாட்டு "திருத்துழாய்க் கண்ணியாலே அலங்க்ருதமான திருவபிஷேகத்தையுடையனாய், கமலம்போலே விஸ்த்ருதமான பெருத்த கண்களை யுடையவனை, அவனுடைய வ்யாமோஹகுணத்திலே அவகாஹித்து, தென் குருகூருக்கு நிர்வாஹகரான ஆழ்வாராய் அநுபவத்திலொன்றும் குறையாமே அருளிச்செய்த ஆயிரத்தில் இப்பத்து இசையோடே பாடவல்லவர்கள் ஆரேனு மாகிலும் இவ்வாகாரத்தாலே அவர்கள் பகவதீயர் என்று உக்தார்த்தத்தை நிகமிக்கிறார்—" கண்ணி " இத்யாதியால். 11.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

த்ரமிடோபநிஷத் ஸங்கதி - வைகுந்தா

१. नीचं तु मामधिगतो यमिति स्ववक्त्या जातां हरेस्स्वविरहागमनेऽतिशङ्काम् ।
षष्ठे निरस्य दृढसङ्गगिरा शठारिरात्मान्वयिष्वपि तदादरतोऽभ्यनन्दत् ॥ १६ ॥

1. நீசம் து மாமதிகதோ யமிதி ஸ்வஸூக்த்யா
ஜாதாம் ஹரேஸ் ஸ்வவிரஹாகமநேऽதிஶங்காம் ।
ஷஷ்டே நிரஸ்ய த்ருடஸங்ககிரா ஶடாரி:
ஆத்மாந்வயிஷ்வபி ததாதரதோऽப்யநந்தத் ॥ 16 ॥

அழகிய மணவாளச்சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி

16. வைகுந்தன் வந்து கலந்ததற்பின் வாழ்மாறன்
செய்கின்ற நைச்சியத்தைச் சிந்தித்து—நைகின்ற
தன்மைதனைக் கண்டுன்னைத் தான்விடே னென்றுரைக்க
வன்மையடைந் தான்கேசவன்.

பெரியஜீயர் திருவடிகளே ஶரணம்.

த்3ரமிடோ3பநிஷத் தாத்பர்யரத்நாவளி - வைகுந்தா

१. स्वास्वादव्यापकत्वाच्छ्रितनियतदृशोनैकभोगप्रदानात्
त्यागानर्हप्रकाशात् स्थिरपरिचरणस्थापनात् पापभङ्गात् ।
दुस्साधार्थस्य सिद्धेर्विरहभयकृतेर्दुर्विभेदात्मयोगात्
नित्यानेकोपकारात् स्वविरहचकितं प्रैक्षताम्भोरुहाक्षम् ॥ २-६ ॥

1. ஸ்வாஸ்வாத3வ்யாபகத்வாச்ச்2ரிதநியதத்3ருஶோ நைகபோ4க3ப்ரதா3நாத்
த்யாகா3நர்ஹப்ரகாஶாத் ஸ்தி2ரபரிசரணஸ்தா2பநாத் பாபப4ங்கா3த்।
து3ஸ்ஸாதா4ர்த்த2ஸ்ய ஸித்3தே4ர் விரஹப4யக்ருதேர் து3ர்விபே4தா3த்மயோகா3த்
நித்யாநேகோபகாராத் ஸ்வவிரஹசகிதம் ப்ரைக்ஷதாம்போ4ருஹாக்ஷம் ॥ 2-6 ॥

வ்யா:— (1) (ஸ்வாஸ்வாத3வ்யாபகத்வாத்) [வைகல்தோறுமமுதாய வானேறே] தன்னுடைய நிரதிஶயபோ4க்3யதையை வ்யாபநம் பண்ணுகையாலும், (2) (ஶ்ரிதநியதத்3ருஶ:) [எங்கும் பக்கநோக்கறியான்] ஆஶ்ரிதஜநத்தை விட்டு அந்யத்ர கண்வைக்கமாட்டாமையாலும், (3) (நைகபோ4க3ப்ரதா3நாத்) [நாமருவி நன்கேத்தி இத்யாதி3] ஆஶ்ரிதர் தன்னைக் கிட்டி ஸ்தோத்ரம் பண்ணி மநஸ்ஸிலே சிந்தித்து, நிர்மமராய் வணங்கி, ஹ்ருஷ்டராய்க் கூத்தாடும்படி அநேகவித4ாநுப4வத்தைக் கொடுக்கையாலும், (4) (த்யாகா3நர்ஹப்ரகாஶாத்) [உன்னை எங்ஙனம் விடுகேன்] தன்னை விடுகைக்கு ஸம்பா4வனையில்லாதபடி ப்ரகாஶிக்கையாலும், (5) (ஸ்தி2ரபரிசரணஸ்தா2பநாத்) [உளதந்தமிலடிமை அடைந்தேன்] ஆத்மாந்ததா3ஸ்யத்தை நிலைநிறுத்துகையாலும், (6) (பாபப4ங்கா3த்) [முன்னைத்தீவினைகள் முழுவேரரிந்தனன் யான்] விரோதி4களான பாபங்களை ஸவாஸநமாகப் போக்குகையாலும், (7) (து3ஸ்ஸாதா4ர்த்த2ஸ்ய ஸித்3தே4:) [முடியாததென் எனக்கேல் இனி] ஸம்ப3ந்தி4 ஸம்ப3ந்தி4களும் உத்தீர்ணராம்படி து3ஸ்ஸாத4நமான கார்யத்தை ஸாதி4க்கையாலும்; (8) (விரஹப4யக்ருதே:) [உன்னை என்னுள் நீக்கேல் எந்தாய்] "விட்டுப்பிரியப் போகிறான்" என்கிற அதிஶங்கையை விளைக்கையாலும், (9) (து3ர்விபே4தா3த்மயோகா3த்) [உன்னை என்னுள்ளே குழைத்த எம்மைந்தா] ஆத்மாவோடே, ஏகதத்வம் என்னலாம்படி கலந்திருக்கையாலும், (10) (நித்யாநேகோபகாராத்) [போகின்ற காலங்கள் இத்யாதி3] காலத்ரயத்திலேயும் மாதாபிதாக்கள் பண்ணும் உபகாரங்களையும், தான் தனக்குப் பண்ணிக்கொள்ளும் உபகாரங்களையும் பண்ணுகையாலும் எம்பெருமானை "வைகுந்தா மணிவண்ணனே" என்கிற த3ஶகத்திலே "ஆஶ்ரிதர் நம்மைவிட்டில் செய்வதென்?" என்று அதிஶங்கையையுடையனாக ஆழ்வார் அத்4யவஸித்தருளினார் என்கிறார். 2-6.

வேதா3ந்ததே3ஶிகர் திருவடிகளே-ஶரணம்.

திருவாய்மொழி இரண்டாம்பத்து ஏழாம் திருவாய்மொழி
கேசவன்தமர் ப்ரவேசம்

ஆ— (கேசவன்தமர்) என்பக்கலுள்ள அபிநிவேசத்தாலே என்னோடு ஸம்பந்தித்தாரையுங்கூட விஷயீகரித்தருளினான் என்று ப்ரஸ்துதமான பொருளை விஸ்தரிக்கிறது.

தீ-நூ.—அவ:—பதினூரும் பாட்டு. (வைகுந்தன்) இதில் A"அப்பொழுதைக்கப்பொழுது என் ஆராவமுதம்" என்று அநுபவிக்கிற இவர், 'அயோக்யன்' என்று அகலில் செய்வதென்? என்று ஈஶ்வரன் அதிஶங்கைபண்ண, இவர் ஸமாதாநம் பண்ணித் தேற்றினபடியைப் பேசுகிற பாசுரத்தை அநுவதித்து அருளிச்செய்கிறார். எங்ஙனேயென்னில்; ஸர்வேஶ்வரனோடே ஸம்ஶ்லேஷிக்கிற இவர், B"அல் ஆவி உள்கலந்த" என்று தம் சிறுமையை அநுஸந்திக்கையாலே, "C வளவேழுலகு தலையெடுத்து இன்னமும் இவர் நம்மை விடில் செய்வதென்?" என்று அதிஶங்கை பண்ணி அவன் அலமாக்கிறபடியைக்கண்டு "இவனுக்கு நம்பக்கல் பாரதந்த்ர்ய வாத்ஸல்யங்களிருந்தபடியென்?" என்று விஸ்மிதராய், தாம் அகலாமைக்கு உறுப்பான பலவற்றையும் சொல்லி அவன் அதிஶங்கையைத் தீர்த்து அவனை தரிப்பிக்கிற D வைகுந்தா மணிவண்ணனில் அர்த்தத்தை (வைகுந்தன்) இத்யாதியாலே அருளிச்செய்கிறார் என்கை.

வ்யா:— (வைகுந்தன் வந்து கலந்ததற்பின்) நித்யவிபூதியுக்தன் E "அந்தாமத்தன்பு செய்து என் ஆவிசேர் அம்மான்" என்னும்படி ஒரு நீராகக்கலந்த பின்பு. (வாழ்மாறன்) அத்தாலே ஸத்தைபெற்று ஸம்பந்நரான ஆழ்வார். (செய்கின்ற நைச்சியத்தைச் சிந்தித்து) இவர் B"அல் ஆவி" என்று அகல நினைக்கிற நைச்யாநுஸந்தாநத்தைக் கண்டு, "இதென்னாய் விளையக்கடவது?" என்று ஈஶ்வரன் விசாரித்து. (நைகின்ற தன்மைதனைக் கண்டு) அவன் ஶிதிலனாகிற ப்ரகாரத்தை தர்ஶித்து. (உன்னைத்தான் விடேன் என்றுரைக்க) 'இப்படி என் விஶ்லேஷத்தில் அதிபீருவாயிருக்கிற உன்னைத்தான் விடேன்' என்று-"உன்னை நான் பிடித்தேன்கொள் சிக்கெனவே" (1) "உன்னை எங்ஙனம் விடுகேன்" (4) "அந்தமில் அடிமை அடைந்தேன் விடுவேனோ" (5) "உன்னை நானடைந்தேன விடுவேனோ" (10) என்று ஈஶ்வரனைக்குறித்து அருளிச்செய்ய. (வன்மையடைந்தான் கேசவன்) 1. (விஜ்வர: ப்ரமுமோத ஹ) என்னும்படி துளக்கற்றமுதமாய் எங்கும் பக்கநோக்கறியாதே (2) "என் மரதகமலையே" (4) என்னும்படி ஸ்தைர்யத்தை ப்ராபித்தான் ப்ரஶஸ்தகேஶனானவன். 16.

பிள்ளைலோகம் ஜீயர் திருவடிகளே ஶரணம்.

திருவாய்மொழி இரண்டாம் பத்தில்
ஆறும் திருவாய்மொழி வ்யாக்யாநங்கள் முற்றுப்பெற்றன.

A 2-5-4. B 2-5-5. C 1-5. D 2-6. E 2-5-1.

ஒ— ஏழாம் திருவாய்மொழியில் — எம்பெருமான் பண்ணின அபி4நிவேஶாதிஶயம் ஆழ்வார் தம்பக்கல் அடங்காதே தம்மோடு பரம்பரயா ஸம்ப3த்3த4ராஞர்பக்கலிலுங் கூட வெள்ளமிட்டபடியைக்கண்டு, "இது என்பக்கல் உண்டான விஷயீகாராதிஶயமிறே" என்றுகொண்டு ப்ரீதராய், தம்மை இப்படி விஷயீகரிக்கைக்கு ஈடான கு3ண சேஷ்டிதாதி3களை அநுஸந்தி4த்து, தத்ப்ரதிபாத3கமான திருநாமங்களாலே பேசி அநுப4விக்கிறார்.

ப— ஏழாம் திருவாய்மொழியில்—ஸ்வஸம்ப3ந்தி4 பரம்பராபர்யந்தமாக ஈஶ்வரன் பண்ணின பக்ஷபாதத்தாலே தம்மளவில் அவனுடைய அபி4நிவேஶாதிஶயத்தைக் கண்டு உகந்து; ஸ்வஸாங்தாங்கிக விஷயத்தில் அவனுடைய ப்ரஸாத3விஶேஷத்தையும், அதுக்கடியான தம்மளவில் பக்ஷபாதத்தையும், தத்கார்யமான உபகாரத்தையும், அவ்வுபகாரம் தம் குலத்திலுள்ளார்க்கும் ப்ராப்திபர்யந்தமானபடியையும், இதடியாக ஈஶ்வரனுக்குப் பிறந்த ஔஜ்ஜ்வல்யத்தையும், இதுக்கடைய ஹேதுவான க்ருபாபாரவஶ்யத்தையும், அநுப4விக்கைக்கு உறுப்பாக ஸத்வோத்தரமான சித்தப்ரஸா3நத்தையும், பொல்லாநெஞ்சைப் போக்கினபடியையும், ப்ரேமயுக்தமான நல்ல நெஞ்சிலே புகுந்தபடியையும், அந்த நெஞ்சு அவனை விடாதொழிய வேணுமென்கிற அபேக்ஷையையும், இன்னின்னபடியாக அவன் தன்னை முழுக்கக் கொடுத்த ஔதா3ர்யத்தையும், இவ்வௌதா3ர்யாதிஶயம் அதிஶயிதஜ்ஞாநர்க்கும் அபரிச்சே2த்3யம் என்னுமிடத்தையும் அருளிச்செய்து; ஸ்வவிஷயத்தில் ஆத3ரம் ஈஶ்வரனுக்கு ஸம்ப3ந்தி4த்ரயஸந்தாந ஸம்ரக்ஷணபர்யந்தமானபடியை அவனுடைய ஆஶ்ரிதரக்ஷணார்த்த2 கு3ணசேஷ்டித ப்ரகாஶகங்களான திருத்3வாத3ஶநாமங்களோடே கூட அருளிச்செய்கிறார்.

இ— ஏழாம் திருவாய்மொழியில்—எம்பெருமான்பண்ணின அபி4நிவேஶாதிஶயம் ஆழ்வார் தம்மளவில் பர்யவஸியாதே பரம்பரயா ஸம்ப3த்3த4ராஞர் பக்கலிலுங் கூட வெள்ளமிட்டபடியைக்கண்டு, 'இது என்பக்கல் பண்ணின விஷயீகாராதிஶயமிறே' என்று ப்ரீதராய், தம்மை இப்படி விஷயீகரிக்கைக்கு ஈடான கு3ண சேஷ்டிதாதி3களை அநுஸந்தி4த்து, தத்ப்ரதிபாத3கமான திருத்3வாத3ஶநாமங்களாலே பேசி அநுப4விக்கிறார். "திருநாமமாகிறது - வைஷ்ணவ சிஹ்நமாகையாலே நான் வைஷ்ணவனானேன் என்கிறார்" என்பர் எம்பார். 1. "मरणान्तानि वैराणि निर्वृत्तं नः प्रयोजनम् । क्रियतामस्य संस्कारो ममाप्येष यथा तव ॥" (மரணாந்தாநி வைராணி நிர்வ்ருத்தம் நः ப்ரயோஜநம் । க்ரியதாமஸ்ய ஸம்ஸ்காரோ மமாப்யேஷ யதா2 தவ ॥" 2. "धर्मे मनश्च ते भद्र" (த4ர்மே மநஶ்ச தே ப4த்3ர). ஸ்ரீவிபீ4ஷணாழ்வான், மஹாராஜர், ஸ்ரீக4ண்டாகர்ணன், இவர்கள் நித3ர்ஶநம்.

ஸ்ரீ— a A ஆடியாடியில் B "வாடிவாடும்" என்கையாலே - a1 ஒரு நீர்ச்சாவியாய் வாடின படி சொல்லிற்று; அந்த ஒரு நீர்ச்சாவியானது தீர, b காரார் கருமுகில் கலந்து வர்ஷித்த படி சொல்லிற்று C அந்தாமத்தன்பில் ; அப்படி வர்ஷித்தபடியாலே D "ஈறிலின்பத் திருவெள்ளம் யான்மூழ்கினன்" என்று - வெள்ளமிட்டுப் பெருகினபடி சொல்லிற்று E வைகுந்தா மணிவண்ணனில்;"எமர் கீழ் மேல் ஏழெழுபிறப்பும் மாசதிரிது பெற்று"(1) என்கையாலே- அவ்வெள்ளம் c இருகரையும் புரண்டபடி சொல்லுகிறது-கேசவன்தமரில். d இவர் A ஆடியாடியில் பட்ட ஆர்த்தி தீர வந்து கலந்தபடி சொல்லிற்று - C அந்தாமத் தன்பு; அக்கலவியால் பிறந்த ப்ரீதி அவனதானபடி சொல்லிற்று-E வைகுந்தா மணிவண்ணன் ; அந்த ப்ரீதிதான் ஆழ்வார் ஒருவரளவிலுமன்றிக்கே, தம்மோடு பரம்பரயா ஸம்ப3ந்த4முடையாரளவும் வெள்ளமிட்டுப் பெருகினபடியைச் சொல்லுகிறது இத்திருவாய்மொழியில். e ஸர்வேஶ்வரன் ஆழ்வாரோடே வந்து ஸம்ஶ்லேஷித்து, அத்தால் பிறந்த ப்ரீதி தம் ஒருவரளவிலுமன்றிக்கே, தம்மோடு e1 பரம்பரயா ஸம்ப3ந்த4முடையாரளவும் பெருகினபடியைக்கண்டு "இது இவன் என் பக்கல் பண்ணின பக்ஷபாதாதிஶயமிறே" என்று e2 இனியராய், தம்மை விஷயீகரிக்கைக்கு ஈடான கு3ணசேஷ்டிதாதி3களை அநுஸந்தி4த்து, அவற்றுக்கு வாசகமான திருத்3வாத3ஶ நாமத்தாலே அவனைப் பேசி அநுப4விக்கிறார். f ஸர்வேஶ்வரன் ஒருவனை விஷயீகரித்

அ— கேசவன்தமர் ப்ரவேஶம். a...c ரூபகமாக ஸங்க3தி (ஆடியாடியில் இத்யாதி3) யத்3வா (ஆடியாடியில்) இத்யாரப்4ய தத்தத்3த3ஶகப்ரதீகாந்யவலம்ப்4ய ரஸோக்த்யா காஞ்சித் ஸங்க3தி மாஹ "கேசவன்தமரில்" இத்யந்தேந. a1 ஒரு நீர்ச்சாவி-ஒரு நீரில்லாப் பயிர். b (காரார் கருமுகில் கலந்து வர்ஷித்தபடி இதி) "ஆராவமுதமாய் அல்லாவி உள்கலந்த காரார் கருமுகில்" இத்யத்ர ஹ்ருத3யம். c (இருகரையும் இதி) கீழேழு பிறப்பு ஏகம் தீரம், மேலேழு பிறப்பு ஏகம் தீரம். d முக்2யஸங்க3திமாஹ (இவர் ஆடியாடியில் இத்யாதி3) விவரணம் (இவர் ஆடியாடியிற்பட்ட இத்யாதி3) என்னவுமாம். e ஸம்ப3ந்தி4 ஸம்ப3ந்தி4களளவும் விஷயீகரித்தான் என்று இத்திருவாய்மொழிக்கு ப்ரமேயமாகில், திருத்3வாத3ஶநாமங்கொண்டு அவனை ஏத்துவானென்? என்ன (ஸர்வேஶ்வரன் இத்யாதி3) e1 "எமர்கீழ்மேலேழெழுபிறப்பும்" என்றத்தைப்பற்ற (பரம்பரயா ஸம்ப3ந்த4முடையாரளவும் என்றது) e2 இனியராய்-ப்ரீதோ பூ4த்வா. f பராங்குஶார்யம் விஷயீகரோதி சேத் தத்ஸம்ப3ந்தி4ஸம்ப3ந்தி4பர்யந்தம் (கிமர்த்த2ம்?) விஷயீகரோதி? இத்யத்ராஹ (ஸர்வேஶ்வரன் ஒருவனை இதி) 1. 'பு4ங்க்தே போ4கா3நவித்3தர்ருபஸ் ஸேவகஸ்யார்ப4காதி3:'. g...ஸர்வேஶ்வர விஷயீகார ஏகஸ்மித் ந பர்யவஸ்யதி; கிந்து தத்ஸம்ப3ந்தி4ஸம்ப3ந்தி4பர்யந்தம் க3ச்ச2தீத்யத்ர ப்ரமாண/சதுஷ்டயமாஹ(மாஞ்ஜாந்தாதீத்யாதி3) g ராவணவத4ாநந்தரம் ஸ்ரீவிபீ4ஷணும்

ஜீ— கேசவன்தமர் ப்ரவேஶே. a...c ரூபகமாக ஸங்க3தி (ஆடியாடியில் இத்யாதி3) a1 ஒரு நீர்ச்சாவி-ஒரு நீரில்லாத பயிர். b (காரார்-கருமுகில் கலந்து வர்ஷித்தபடி) என்றது-F "அல்லாவியுள் கலந்த காரார் கருமுகில்போல்" என்றத்தைப்பற்ற. c (இருகரையும்) கீழ் ஏழு பிறப்பும் ஒருகரை; மேல் ஏழு பிறப்பும் ஒரு கரை. d முக்2யஸங்க3திமாஹ (இவர் ஆடியாடியில் இத்யாதி3) e உக்தார்த்த2விவரணம் (ஸர்வேஶ்வரன் இத்யாதி3) e1 "எமர் கீழ்மேல் ஏழெழுபிறப்பும்" என்றத்தைப் பற்ற (ஸம்ப3ந்த4முடையாரளவும்) என்றது. e2 இனியராய்-ப்ரீதராய். f ஆழ்வாரை விஷயீகரித்தால் ஸம்ப3ந்தி4 ஸம்ப3ந்தி4 பர்யந்தம் விஷயீகரிப்பானென்? என்ன (ஸர்வேஶ்வரன் ஒருவனை இத்யாதி3) g...ப4க3வத்3விஷயீகாரம் ஸம்ப3ந்தி4 ஸம்ப3ந்தி4களளவும் செல்லுமென்கைக்கு/நாலு உதா3ஹரணம்

A 2-4. B 2-4-1. C 2-5. D 2-6-8. E 2-6. F 2-5-5.

/ (1) விபீ4ஷணன், (2) ஸுக்3ரீவன், (3) மாலாகாரர், (4) க4ண்டாகர்ணன்.

ஈ—தால், அதுபின்னை அவனளவிலே நில்லாதிறே. ջl."मरणान्तानि वैराणि"(மரணாந்தாநி வைராணி) b ருஷிகள் குடியிருப்பை அழித்து, மைதிலியைப் பிரித்து, நம் b உயிர் நிலையிலே நலிந்தாப்போலே ஸ்ரீஜடாயுமஹாராஜரை நலிந்து, b இவையெல்லாம் செய்ய

அ-வானைப் பார்த்து, ''நீர் இவனை ஸம்ஸ்கரியும்'' என்ன, அவரும் ''போகாது'' என்று அவனுடைய தோஷங்களைச் சொல்ல, அப்போது பெருமாள் அருளிச்செய்கிறார் (மரணாந்தாநி என்று தொடங்கி) ராவணவிஷயே அஸ்மாகம் வைராணி ராவணமரணாந்தாநீத்யர்த்தோ ந; கிந்து அஸ்மத்விஷயே ராவணக்ருதாநி வைராணி ராவணமரணாந்தாநீத்யர்த்த:-இத்யபிப்ராயேணாஹ (ருஷிகள் குடியிருப்பை இத்யாதி) b உயிர்நிலை - மர்மஸ்தாநம். b (இவையெல்லாம்) என்று பலவாகச் சொன்னது 1. ''வைராணி'' என்கிற பஹுவசந தாத்பர்யம். இப்படி வ்யாக்யாநம் பண்ணிற்று-2. 'ஸஞ்ஜாதபாஷ்ப:' என்னும்படியான குணாதிக்யத்தைப்பற்ற.

ஜீ-காட்டுகிறார் (மரணாந்தாநி இத்யாதி) ջ யுத்தகாண்டே சதுர்தஶ (ாதிக?) ஶததமே விபீஷணம் ப்ரதி ராம:—1. ''மரணாந்தாநி வைராணி நிர்வ்ருத்தம் ந: ப்ரயோஜநம் । க்ரியதாமஸ்ய ஸம்ஸ்காரோ மமாப்யேஷ யதா தவ ॥'' .h 'ராவணவிஷயத்தில் நம்முடைய வைரங்கள் ராவணன் மரணாந்தங்கள்'' என்று அர்த்தமன்று; கிந்து. ''நம்முடைய விஷயத்தில் ராவணன் பண்ணின வைரங்கள் ராவணன் மரணாந்தங்கள்'' என்று வ்யாக்யாநம் பண்ணுகிறார் (ருஷிகள் இத்யாதி) நாட்டார் சொல்லுகிறபடியன்றிக்கே, இப்படி வைரங்களை ராவணநிஷ்டமாக வ்யாக்யாநம் பண்ணுகிறார்-2. ''ஸஞ்ஜாதபாஷ்ப:'' என்னும்படியான குணாதிக்யத்தைப்பற்ற. h உயிர்நிலை-மர்மஸ்தாநம். h (இவையெல்லாம்) என்று பலவாகச்சொன்னது - 1. ''வைராணி'' என்கிற பஹுவசநத்தைப்பற்ற.

ப்ர—ջl. प्रवेशे—युद्धकाण्डे चतुर्दशोत्तरशततमे मण्डोदरीप्रलापावसरे विभीषणं प्रति रामः—

"एतस्मिन्नन्तरे रामो विभीषणमुवाच ह। संस्कारः क्रियतां भ्रातुः स्त्रियश्चैता निवर्तय ॥ ९२ ॥
तं प्रश्रितस्ततो रामं श्रुतवाक्यो विभीषणः। विमृश्य बुद्ध्या धर्मज्ञो धर्मार्थसहितं वचः ॥ ९३ ॥
रामस्यैवानुवृत्त्यर्थमुत्तरं प्रत्यभाषत। त्यक्तधर्मव्रतं क्रूरं नृशंसमनृतं तथा ॥ ९४ ॥
नाहमर्होऽस्मि संस्कर्तुं परदाराभिमर्शकम्। भ्रातृरूपो हि मे शत्रुरेष सर्वाहिते रतः ॥ ९५ ॥
रावणो नार्हते पूजां पूज्योऽपि गुरुगौरवात्। नृशंस इति मां राम! वक्ष्यन्ति मनुजा भुवि ॥ ९६ ॥
श्रुत्वा तस्यागुणान् सर्वे वक्ष्यन्ति सुकृतं पुनः। तच्छ्रुत्वा परमप्रीतो रामो धर्मभृतां वरः ॥ ९७ ॥
विभीषणमुवाचेदं वाक्यज्ञो वाक्यकोविदम्। तवापि मे प्रियं कार्यं त्वत्प्रभावाद्धि मे जयः ॥ ९८ ॥
अवश्यं तु क्षमं वाच्यो मया त्वं राक्षसेश्वर!। अधर्मानृतसंयुक्तः कामं त्वेष निशाचरः ॥ ९९ ॥
तेजस्वी बलवान् शूरस्संग्रामेषु च नित्यशः। शतक्रतुमुखैर्देवैः श्रूयते न पराजितः ॥ १०० ॥
महात्मा बलसंपन्नो रावणो लोकरावणः। मरणान्तानि वैराणि निर्वृत्तं नः प्रयोजनम् ॥ १०१ ॥
क्रियतामस्य संस्कारो ममाप्येष यथा तव। त्वत्सकाशान्महाबाहो! संस्कारं विधिपूर्वकम् ॥ १०२ ॥
क्षिप्रमर्हति धर्मज्ञ! त्वं यशोभाग्भविष्यसि। राघवस्य वचः श्रुत्वा त्वरमाणो विभीषणः ॥ १०३ ॥
संस्कारेणानुरूपेण योजयामास रावणम् ॥"

ணீ—மாட்டானே இவன் இனி. i 1. "निर्वृत्तं नः प्रयोजनम्" (நிர்வ்ருத்தம் நः ப்ரயோஜநம்) j இவன் ஜீவிக்கிற நாளிலே "நாம் செய்யும் நன்மை இவன் i2 விலக்காதொழிவது காண்" என்றிருந்தோம்; அது அந்நாளில் பெற்றிலோம். k நாம் தேடியிருந்தது மூந்தற முன்னம் ஸித்3தி4க்கப்பெற்றோமிறே. 1. "क्रियतामस्य संस्कारः" (க்ரியதாமஸ்ய ஸம்ஸ்கார:) இவன் நாம் செய்யும் நன்மை l விலக்காதானான அளவு பிறந்த இன்றும் இழக்கவேணுமோ? வேண்டுவன செய்யப்பாரும். m 1. "ममाप्येष यथा तव" (மமாப்யேஷ யதா2 தவ) நீர் இருய்த்து இருந்தீராகில், n குடல் துடக்குடையாரிலே ஒருவன் செய்யுமித்தனையன்றோ; நாம் இவனுக்கு வேண்டுவனசெய்ய, நீர் பின்னைக் கடக்க நில்லீர் என்றாரிறே.

o ஸ்ரீவிபீ4ஷணாழ்வான்பக்கல் o2 ஓரம் ராவணனளவும் சென்றதிறே. p "மஹாராஜர்க்கு ஶத்ரு" என்று வாலியை நிரஸித்துவைத்து, மஹாராஜர் கண்ணநீர்

அ— i.j (நிர்வ்ருத்தம் ந: ப்ரயோஜநம்) "ஸீதாவாப்திருபம் ந: ப்ரயோஜநம் நிர்வ்ருத்தம்" இதி வத3ந்தி; தந்நேத்யர்த்த2விஶேஷமாஹ (இவன் ஜீவிக்கிற நாளிலே இதி) தாடகாதாடகேயகாகாஸுர க2ராதி3சதுர்த3ஶஸஹஸ்ரராக்ஷஸ மாரீச வாலி ஸப்தஸாலாதி3ஷு விஸ்ருஷ்டபா3ணாநாம் த3ஶமாஸபர்யந்தம் அவிஸர்ஜநாத். 2. "ஆநயைநம் ஹரிஶ்ரேஷ்ட2! த3த்தமஸ்யாப4யம் மயா। விபீ4ஷணோ வா ஸுக்3ரீவ! யதி3 வா ராவணஸ்ஸ்வயம் ॥" இதி. 3. "க3ச்ச2 அநுஜாநாமி" இதி ச அபி4த4ாநாத். பஞ்சத3ஶதி3வஸபர்யந்தம் லங்காநிரோத4நாச்ச "யதா2கத2ஞ்சித் அஸ்யாப்யாநுகூல்யம் ஜநிஷ்யதி கிம்?" இத்யாஶயா காலக்ஷேபம் க்ருதவாநிதி வ்யஜ்யதே கில இதி பா4வ:. k (நாம் தேடியிருந்தது) அப்ரதிஷேத4ம். l விலக்காதான்-ப்ரதிஷேதி4யாதான். m ஏஷ ராவணஸ் தவ யதா2 மமாபி தத2ாபூ4த: என்றபடி. n (குடல் துடக்குடையாரிலே என்று) இதுக்குக் கருத்து - 4. "ராக்ஷஸாநாம் ப3லாப3லம்" என்று ப்4ராதாவாகச் சொல்லுகையாலே, இவனுடைய ப்4ராதாவானபோது பெருமாளுக்கும் ப்4ராதா ராவணன் என்கை ஸித்3த4மிறே: அத்தைப்பற்றச் சொல்லுகிறது.

o இந்த ஶ்லோகத்தால் ப2லிதமான அர்த்த2த்தை அருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவிபீ4ஷணாழ்வான் பக்கல் ஓரம் என்று தொடங்கி) o2 ஓரம் - பக்ஷபாதம். "உறவு" என்று பாட2மானால் -

ஜீ— i j (நிர்வ்ருத்தம் ந: ப்ரயோஜநம்) "ஸீதாவாப்திருபம் ந: ப்ரயோஜநம் நிர்வ்ருத்தம்" என்று சொல்லுவர்கள்; தந்நேத்யர்த்த2விஶேஷமாஹ (இவன் ஜீவிக்கிற இத்யாதி3) இப்படி வ்யாக்2யாநம் பண்ணிற்று — 2. "யதி3 வா ராவணஸ்ஸ்வயம்" இத்யாதி3யைக் கடாக்ஷித்து. k (நாம் தேடியிருந்தது) அப்ரதிஷேத4ம். i2 விலக்காதொழிவதுகாண் - விலக்காதொழிவதொன்றே. l விலக்காதான்-ப்ரதிஷேதி4யாதான். m ஏஷ:-ராவணஸ் தவ யதா2, மமாபி தத2ாபூ4த: என்றபடி. n (குடல் துடக்குடையாரிலே இதி) 4. "ராக்ஷஸாநாம் ப3லாப3லம்" என்று இவனை ப்4ராதாவாகச் சொல்லுகையாலே, இவனுடைய ப்4ராதாவானபோதே தமக்கும் ப்4ராதா ராவணன் என்கை ஸித்3த4மிறே; அத்தைப்பற்றச் சொல்லுகிறது என்று கருத்து.

o இஶ்லோகத்தால் ப2லிதமர்த்த2மாஹ (ஸ்ரீவிபீ4ஷணாழ்வான் இத்யாதி3) o2 ஓரம் - பக்ஷபாதம். இந்த வாக்யத்தின் அடியிலே-'இப்படி' என்று அத்4யாஹார்யம். p உதா3ஹரணாந்தரம்.

B

ஈ—பொறுக்கமாட்டாதே, 1. "सञ्जातबाष्पः" (ஸஞ்ஜாதபா3ஷ்ப:) என்று தாமும் கண்ணநீர் விழவிட்டாரிறே. q 2. "धर्मे मनश्च ते भद्र" (த4ர்மே மநஶ்ச தே ப4த்3ர) r ஸ்ரீமாலாகாரர் பக்கல் விஷயீகாரம் r2 அவர் ஸந்தாநத்தளவும் சென்றதிறே. s ஸ்ரீக4ண்டாகர்ணன் பக்கல் பண்ணின விஷயீகாரம் s2 அவன் தம்பியளவும் சென்று, "நீ அவனுக்கு நல்லையாகில் நீ அவன்முன்னாகப் போ" என்று அருளிச்செய்தானிறே.

அ—ஸம்ப3ந்த4ம் என்றபடி. ஏதத்3வாக்யாத் பூர்வம் 'இப்படி' இத்யத்4யாஹார்யம். p ப்ரமாணாந்தரம் (மஹாராஜர்க்கு இத்யாதி3) q, r (ஸ்ரீமாலாகாரர் இத்யாதி3) 2. "த4ர்மே மநஶ்ச தே ப4த்3ர ஸர்வகாலம் ப4விஷ்யதி | யுஷ்மத்ஸந்ததி ஜாதாநாம் தீ3ர்க்க4மாயுர் ப4விஷ்யதி ||" என்கிற ஶ்லோகத்தில் உத்தரார்த்த4த்தை உதா3ஹரிக்கவேண்டியிருக்க (த4ர்மே மநஶ்ச தே ப4த்3ர) என்று உதா3ஹரித்தது - பூர்வார்த்த4ஸமபி4வ்யாஹார தாத்பர்யத்தாலே, உத்தரார்த்த4த்தில் ஆயுஶ்ஶப்3த3ம் - 3. "யாவந்தோ ஹி க்ஷணா ரீதா ஹரிஸ்ம்ருத்யைவ தே3ஹிநாம் - க்ஷணாம் கார்யமாயுஷ:" என்று ஶாகோதீ3ரிதமான ஆயு:பரமென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக. s (ஸ்ரீக4ண்டாகர்ணன் பக்கல் இத்யாதி3) 4. 'ஸோऽயம் ப்4ராதா தவ ஸ்வர்க்கே3 யாவதி3ந்த்3ரோ

ஸ்ரீ—(மஹாராஜர்க்கு இத்யாதி3) கிஷ்கிந்த4காண்டே3 சதுர்விம்ஶே—1. "இத்யேவமார்த்தஸ்ய ரகு4ப்ரவீர: ஶ்ருத்வா வசோ வாலிஜக4ந்யஜஸ்ய | ஸஞ்ஜாதபா3ஷ்ப: பரவீரஹந்தா ராமோ முஹூர்த்தம் விமநா ப3பூ4வ ||" q (த4ர்ம இதி) பஞ்சமேऽம்ஶே ஏகோநவிம்ஶே—2. "த4ர்மே மநஶ்ச தே ப4த்3ர ஸர்வகாலம் ப4விஷ்யதி | யுஷ்மத்ஸந்ததிஜாதாநாம் தீ3ர்க்க4மாயுர் ப4விஷ்யதி ||". r (ஸ்ரீமாலாகாரர் இத்யாதி3) 2. "யுஷ்மத்ஸந்ததி ஜாதாநாம்" இத்யாத்3யுத்தரார்த்த4த்தை உதா3ஹரிக்கவேண்டியிருக்க, 2. "த4ர்மே மநஶ்ச தே ப4த்3ர" என்று உதா3ஹரித்தது - பூர்வார்த்த4 ஸமபி4வ்யாஹார தாத்பர்யத்தாலே, உத்தரார்த்த4த்தில் ஆயுஶ்ஶப்3த3ம் - 3. "யாவந்தோ ஹி க்ஷணா ரீதா ஹரிஸ்ம்ருத்யைவ தே3ஹிநாம் | தாவந்தோ ஹி - க்ஷணாம் கார்யம்" என்று ஶாகோதீ3ரிதமான ஆயு:பரம் என்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக. s (ஸ்ரீக4ண்டாகர்ணன் இத்யாதி3) 4 'ஸோऽயம் ப்4ராதா தவ ஸ்வர்க்கே3 யாவதி3ந்த்3ரோ ப4வேத் தத3ா" என்றதைப்பற்ற. t (அவன் முன்னாகப்போ என்று) ஹரிவம்ஶே ஷட்பஞ்சாஶச்ச2ததமே க4ண்டாகர்ணம் ப்ரதி க்ருஷ்ண:—

ப்ர—1. किष्किन्धाकाण्डे चतुर्विंशे सुग्रीवप्रलापे—"इत्येवमार्तस्य रघुप्रवीरः श्रुत्वा वचो वालिजघन्यजस्य। संजातबाष्पः परवीरहन्ता रामो मुहूर्तं विमना बभूव॥ २४॥

r2 (அவர் ஸந்தாநத்தளவும் சென்றதிறே) पञ्चमेंऽशे एकोनविंशे—"भुक्त्वा च भोगान् विपुलांस्त्वमन्ते मत्प्रसादतः। ममानुसरणं प्राप्य दिव्यलोकमवाप्स्यसि॥ २६॥ धर्मे मनश्च ते भद्र! सर्वकालं भविष्यति। युष्मत्सन्ततिजातानां दीर्घमायुर्भविष्यति॥ २७॥ नोपसर्गादिकं दोषं युष्मत्सन्ततिसंभवः। अवाप्स्यति महाभाग! यावत्सूर्यो भविष्यति॥ २८॥

s2 (அவன் தம்பியளவும் சென்று) श्रीहरिवंशे षट्पञ्चाशच्छततमे घण्टाकर्णं प्रति कृष्णः—"ततः प्रोवाच भगवान् स्थितं काममिवापरम्॥ २३॥ अक्षयस्स्वर्गवासस्ते यावदिन्द्रो

ஈ— ய எம்பார் இத்திருவாய்மொழி அருளிச்செய்யப்புக்கால், ய2 "ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஞானேன் என்கிறார்" என்பராம்; ய3 வைஷ்ணவத்வசிஹ்நமிறே திருத்3வாத3ஶநாமம். V ஆழ்வாருடைய V1A நெடுமாற்கடிமையும், எம்பெருமானுடைய நெடுமாற்கடிமையும்

அ—ப4வேத் தத3ா" என்கிற ஶ்லோகத்திலே தாத்பர்யம். t (அவன் முன்னாக) 1. "அக்ஷய்ய: ஸ்வர்க்க3வாஸஸ்தே யாவதி3ந்த்3ரோ ப4விஷ்யதி। தாவத் ஸ்வர்க்கே3 ப4வாநஸ்து ஶாஸநாந்மம நாந்யத:। நஷ்டே த்விந்த்3ரே தத: ஸ்வர்க்க3ாத் ஸாயுஜ்யம் மம க3ச்ச2து ||" என்று விவக்ஷிதம். t (அவன்முன்னாகப் போ இதி) பரமபத3ஸ்யேதி ஶேஷ:. § (அவனை முன்னிட்டுக்கொடு போ) என்றது - அவனை முன்னிட்டுக்கொண்டுபோ என்றபடி.

ய8 "ஓராயிரமாய் உலகேழளிக்கும் பேராயிரங்கொண்டதோர் பீடுடையன்" இதி - கு3ண சேஷ்டிதவாசகநாமாந்தரேஷு வித்3யமாநேஷ்வபி, ஸ்ரீமத்3த்3வாத3ஶநாமசதி வத3த் அநுப4வதி இத்யஸ்ய ஹ்ருத3யம் கிம்? இத்யத்ராஹ (எம்பார் இதி) இத்தால் - உபகார ஸ்ம்ருதியாலே திருத்3வாத3ஶநாமத்தைச்சொல்லி அநுப4விக்கையே ப்ரத4ாநஹேதுவாய், இதுவும் ஒரு நாந்தரீயக ப்ரயோஜநமென்று கண்டுகொள்வது. ய2 (ஸ்ரீவைஷ்ணவஞானேன் என்கிறார்) ஆழ்வார்; || எம்பார் இதி வா. ய2 ய3 "ஸ்ரீவைஷ்ணவஞானேன் என்கிறார்" இதி வக்துர் ஹ்ருத3ய ம் த3ர்ஶயதி (வைஷ்ணவத்வ சிஹ்நமிறே திருத்3வாத3ஶநாமம்) வைஷ்ணவத்வ சிஹ்நத்வாத் தாந்யேவ அநுஸந்த4த்த இதி ப4ாவ:. /வைஷ்ணவத்வ சிஹ்நமிறே-ஸம்ப3ந்தி4 ஸம்ப3ந்தி4கள் உத்தீர்ணராகை என்றுமாம். V "ஸம்ப3ந்தி4 ஸம்ப3ந்தி4களளவும் பக்ஷபதித்திருக்கும்" என்ற இது கூடுமோ? என்ன, கூடும் என்கிற ப்ரஸங்க3த்திலே ஒரு ரஸோக்தி அருளிச்செய்கிறார் (ஆழ்வாருடைய என்று தொடங்கி) "கீழ்மேலெழுபிறப்பில் உண்டான எமர் கேசவன்தமரானுர்கள்; மா சதிரிதுபெற்று நம்முடை வாழ்வு வாய்க்கின்றவா" இத்யத்ர "காணக் காண ஶிரஸா வஹிக்கிறபடி" (ப 433q) இத்யர்த்த2:.

ஜீ—1. "அக்ஷய்ய: ஸ்வர்க்க3வாஸஸ்தே யாவதி3ந்த்3ரோ ப4விஷ்யதி। தாவத் ஸ்வர்க்கே3 ப4வாநஸ்து ஶாஸநாந்மம நாந்யத:। நஷ்டே † த்விந்த்3ரே ததஸ் ஸ்வர்க்க3ாத் ஸாயுஜ்யம் மம க3ச்ச2து ||" என்கிற பூர்வஶ்லோகங்களும் விவக்ஷிதம். t (அவன்முன்னாகப் போ இதி) பரமபத3ஸ்ய இதி ஶேஷ:. அவனை முன்னிட்டுக்கொண்டு போ என்றபடி.

ய கு3ணசேஷ்டிதவாசக நாமாந்தரங்களிருக்க, திருத்3வாத3ஶநாமத்தாலே அநுப4விக்கிறதுக்கு ப4ாவம் (எம்பார் இத்யாதி3) இத்தால் - உபகாரஸ்ம்ருதியாலே திருத்3வாத3ஶநாமத்தைச் சொல்லி அநுப4விக்கையே ப்ரத4ாநஹேதுவாய், இதுவும் ஒரு நாந்தரீயக ப்ரயோஜநம் என்று கண்டுகொள்வது. ய2.ய3 "ஸ்ரீவைஷ்ணவஞானேன் என்கிறார்" இதி வக்துர் ஹ்ருத3யம் த3ர்ஶயதி (வைஷ்ணவத்வ சிஹ்நம் இத்யாதி3) வைஷ்ணவத்வ சிஹ்நமாகையாலே அவற்றையே அநுஸந்தி4க்கிறார் என்றபடி. V ஸம்ப3ந்தி4 ஸம்ப3ந்தி4களளவும் விஷயீகரிக்கைக்கு ரஸோக்தி (ஆழ்வாருடைய இத்யாதி3) V1A நெடுமாற்கடிமை என்கிறது ததீ3யபர்யந்த ப்ரேமத்தை. இந்த

ப்ர—भविष्यति। तावत्स्वर्गे भवानस्तु शासनान्मम नान्यतः॥ २४ ॥ नष्टे शक्रे ततस्स्वर्गात्सायुज्यं मम गच्छतु। योऽयं भ्राता तव स्वर्गी यावदिन्द्रो भवेत्तदा॥ २५॥ वरं वरय भद्रं ते यत्ते मनसि वर्तते। दातास्मि सर्वं सर्वत्र नात्र कार्या विचारणा॥ २६॥"

A 8-10. B 9-3-1. § இவ்வாக்யம் ஈட்டில் இல்லை. || எம்பார் என்று பொருள்கொள்ளும்போது 'என்கிறார்' என்பது இல்லாமலிருக்கவேண்டும். / 'திருத்3வாத3ஶநாமம்' என்னும் பத3ம் இல்லாதபோதே இப்பொருள் பொருந்தும். † (பா) ஶக்ரே.

Released by Maaran's Dog ,Toronto , Canada

1. **கேச வன்றமர் கீழ்மே லெமரே யெழுபிறப்பும்**
மாசதி ரிதுபெற்று நம்முடை வாழ்வு வாய்க்கின்றவா
ஈச னென்கரு மாணிக்கமென் செங்கோலக் கண்ணன்விண்ணோர்
நாயகன் எம்பிரா னெம்மான் நாரா யணனாலே.

ஆ— 1. வ்யா:— ஸர்வேச்வரனாய், நிரதிசய ஸௌந்தர்யாதி, கல்யாணகுணகனாய், அயர்வறும் அமரர்கள் அதிபதியாய், எனக்கு ஸ்வாமியாயிருந்த நாராயணனாலே, யேந கேநாபி ப்ரகாரேண ஸாக்ஷாத்வா பரம்பரயாவா என்னோடு ஸம்பந்தமுடையார் எல்லாரும் பகவதேக போகரானார்கள். தத்ஸம்பத்தினாலே பகவதேக போகத்வ லக்ஷணமான ஸ்ரீவைஷ்ணவஸ்ரீ நமக்கு விளையும்படியே இது! என்கிறார். 1.

ஒ— அவ:— முதற்பாட்டில் — ஸ்வஸம்பந்திகள்பக்கலிலும் எம்பெருமான் அபிநிவிஷ்டனானபடியைக் கண்டு, இதெல்லாம் என்பக்கலுண்டான விஷயீகாராதிசயமிறே என்று ஹ்ருஷ்டராகிறார்.

ஈ—இரண்டாயிற்று நெடுமாற்கடிமை; அதில் எம்பெருமானுடைய நெடுமாற்கடிமை இத்திருவாய்மொழி.

அ—பிதா நாத-பகவத: பராங்குசார்ய ஸம்பந்தி ஸம்பந்திரூப ததீயசேஷத்வம் அத்ரோச்யத இதி, ந சங்காவகாச இத்யபிப்ராய:. நெடுமாற்கடிமை இத்யுச்யமாநம் - பராங்குசார்யஸ்ய ததீயசேஷத்வம் ஸ்வரூபப்ரயுக்தம்; அத்ரோச்யமாநம் பகவத: பராங்குசார்யஸம்பந்தி ஸம்பந்திவிஷயசேஷத்வம் வ்யாமோஹக்ருதம், பகவத்வ்யாமோஹ: பராங்குசார்யஸம்பந்தி பர்யந்தம் ப்ரவஹதீத்யயமர்த்த:. A வைகுந்தா மணிவண்ணன் தசகே B "முடியாததென் எனக்கேல் இனி" இதி காதாயாமப்யபிஹித: "கேசவன்தமர்" இத்யஸ்யாம் காதாயாம் அபிதீயதே; ததாபி, A "வைகுந்தா மணிவண்ணன்" - அதிசங்காநிவர்த்தநபரம், "கேசவன்தமர்" பராங்குசார்யஸம்பந்திஸம்பந்தி பர்யந்தபகவத்வ்யாமோஹாபிதாநபரம் இதி கதா ஸ்வீகர்த்தும் சக்யத இதி சேத் C "உன்னை நான் பிடித்தேன்கொள் சிக்கெனவே" இத்யுபக்ரமாத். D "தாய்தந்தையுயிராகின்றாய் உன்னை நானடைந்தேன் விடுவேனோ" இத்யுபஸம்ஹாராத். E "உனை நினைந்து எள்கல் தந்தவெந்தாய் உன்னையெங்ஙனம் விடுகேன்" F "உனதந்தமிலடிமையடைந்தேன் விடுவேனோ" இத்யப்யாஸாச்ச A வைகுந்தா மணிவண்ணன்- அதிசங்காநிவர்த்தநபரம்; "எமர்கேசவன்தமரானார்கள்" (1) இத்யுபக்ரமாத், "எமரேயெழுபிறப்பும் மேவும் தன்மையமாக்கினான்" (4) இத்யப்யாஸாச்ச கேசவன்தமர் பராங்குசார்ய ஸம்பந்திஸம்பந்திபர்யந்த பகவத்வ்யாமோஹாபிதாநபரமித்யுச்யதே.

ஜீ—ததீயப்ரேமம் ஆழ்வார்க்கு ஸ்வரூபப்ரயுக்தம்; எம்பெருமானுக்கு வ்யாமோஹ ப்ரயுக்தம். இவருடைய ஸம்பந்தி ஸம்பந்தி பர்யந்தமான பகவத்வ்யாமோஹம்-B "செடியார் நோய்களெல்லாம்" இத்யாதியாலே கீழே சொல்லிற்றேயாகிலும், கீழில் திருவாய்மொழி - அதிசங்காநிவர்த்தநபரம். இத்திருவாய்மொழி - ஆழ்வாருடைய ஸம்பந்தி ஸம்பந்தி பர்யந்தமான பகவத்வ்யாமோஹ ப்ரதிபாதநபரம் என்று கண்டுகொள்வது.

A 2-6. B 2-6-7. C 2-6-1. D 2-6-10. E 2-6-4. F 2-6-5.

ஜீ— வ்யா:— (கேசவன்தமர் கீழ்மேல் எமர் ஏழெழுபிறப்பும்) **கீழ் ஏழுபடிகாலும், மேல் ஏழுபடிகாலும் என்னோடு ஸம்ப₃ந்தி₄களாயிருப்பார் எல்லாம் ப₄க₃வத்பரிக்₃ரஹமானார்கள்.** (மாசதிரிது பெற்று) **கேசவன்தமராகிற இப்பெருஞ்சதிரைப் பெற்று; ஆகஸ்மிக ப₄க₃வத்ப்ரஸாத₃த்தைப்பெற்று என்னவுமாம்.** (நம்முடை வாழ்வு வாய்க்கின்றவா) **நம்முடைய இஸ்ஸம்பத்து மிகுகிறபடியென்! அவ்வழியே அயர்வறும் அமரர்களைப்போலே என்னை அடிமைகொண்ட ஆஶ்ரிதவத்ஸலனான நாராயணனாலே. 1.**

ப— 1. அவ:—முதற்பாட்டில்— தம்முடைய குலத்திலுள்ளார் ப₄க₃வத₃பி₄மாநாந்தர்க₃தரானபடியை அருளிச்செய்கிறார்.

ஈசன்—(ஸர்வஸாத₄ாரணமான) ஸ்வாமித்வத்தையுடையவனாய், **என் கருமாணிக்கம்**—(அப்படியே பொதுவன்றியே) நீலரத்நம்போன்ற வடிவை எனக்குக் காட்டி, **என் செங்கோலக்கண்ணன்**—(அவ்வடிவுக்குப் பரப₄ாக₃மாம்படி) சிவந்தழகிய திருக்கண்களாலே என்னை அநந்யார்ஹனாக்கி, **விண்ணோர் நாயகன்**—பரமபத₃வாஸிகளோபாதி அங்கீ₃கரித்து, **எம்பிரான்**—என்னை அநுப₄விப்பித்து, **எம்மான்**—எனக்கு நாத₂பூ₄தனான உறவடியாக, **நாராயணனாலே**—(நிரதிஶயவாத்ஸல்ய யுக்தனான) நாராயணனாலே, **கீழ்மேல் ஏழெழு பிறப்பும்**—கீழ்மேல் ஏழெழுபிறப்பும், **கேசவன்தமர்**—(ஸர்வாதி₄கனான) கேசவன் தமரான, **எமர்**—எமரானவர்கள், **இது**—(நிர்ஹேதுக ப₄க₃வத₃ங்கீ₃காரமாகிற) இந்த, **மா**—பெரிய, **சதிர்**—சதிரை, **பெற்று**—பெற்று, (அத்தாலே) **நம்முடை** — நம்முடைய, **வாழ்வு** — ஸ்ரீவைஷ்ணவத்வ ஸ்ரீயானது, **வாய்க்கின்றவா**—வளருகிறபடியே! 1.

இ— அவ:— முதற்பாட்டில் — ஸ்வஸம்ப₃ந்தி₄ஸம்ப₃ந்தி₄கள்பக்கலிலும் அவன் அபி₄நிவிஷ்டனானபடியைக்கண்டு, இதெல்லாம் என்பக்கலுண்டான விஷயீகாராதிஶயத்தாலே என்று ப்ரீதராகிறார்.

வ்யா:— **(கேசவன்தமர்)** அவனுடைய அவயவஸௌந்த₃ர்யத்திலே தோற்றிருக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள். **(எமர் கீழ்மேல் ஏழெழு பிறப்பும்)** கீழ் ஏழுபடிகாலும், மேல் ஏழுபடிகாலும் என்னோட்டை ஸம்ப₃ந்த₄மே ஹேதுவாகக் கேசவன் தமரானார்கள். "ஆழ்வார் பரிகரம்" என்றாயிற்று அவன் விரும்புகிறது. "கேசவன் தமர்" என்றாயிற்று இவர் விரும்புகிறது. **(மாசதிரிது பெற்று)** கேசவன்தமராகிற பெருஞ்சதிரைப் பெற்று என்னுதல், "மாதவனென்றதே கொண்டு"(3) என்றத்தைச் சொல்லுதல், "விதி சூழ்ந்ததால்" (6) என்கிற ஆகஸ்மிக ப₄க₃வத்க்ருபையைச் சொல்லுதல். **(மாசதிர்)** தந்தலையாலே வந்ததாகிலிறே ஸாவதி₄யாயிருப்பது. **(இதுபெற்று)** காணக்காண அவன் தலையாலே சுமக்கிறபடி. **(நம்முடை வாழ்வு)** வைஷ்ணவஸம்பத்து. **(வாய்க்கின்றவா)** ஊற்று மாறாதே மேன்மேலெனப் பெருகி வருகிறபடியென்! ஆக, "ஏழுபடிகால்" என்றோரளவில்லை; நம்மளவும் வரச்

இ—செல்லுகிறதிறே. (ஈசன்) ஸர்வநியந்தாவானவன். **(என் கருமாணிக்கம் என் செங்கோலக்கண்ணன்)** அந்த ஸாமாந்யரக்ஷணமன்றிக்கே, தன் வடிவழகை எனக்கு முற்றூட்டாக்கித் திருக்கண்களாலே என்னை அநந்யார்ஹனாக்கினவன். ஆரைப் போலேயென்னில் **(விண்ணோர்நாயகன் எம்பிரான்)** நித்யஸூரிகளை அநுப4விப்பிக்குமாபோலே என்னை அநுப4விப்பித்தவன். **(எம்மான்)** அவர்களைப்போலே என்னை அநந்யார்ஹனாக்கினவன். **(நாராயணனாலே)** தன் மேன்மை பாராதே ஸர்வாந்தர்யாமியாய்க்கொண்டு இவற்றின் ஸத்தையை நோக்கிநிற்கும் வத்ஸலனானவனாலே. நாராயணனாலே - எமர் - கீழ்மேல் ஏழெழு பிறப்பும் - கேசவன் தமரானார்கள் ; மாசதிரிது பெற்று நம்முடை வாழ்வு வாய்க்கின்றவா. நாராயணனாலே என்கிறவிடம் - மாசதிரினுடைய உபபாத3நம். 1.

ஈ— அவ:— முதற்பாட்டு — ஸம்ப3ந்தி4ஸம்ப3ந்தி4கள் பக்கலிலும் எம்பெருமான் அபி4நிவிஷ்டனானபடியைக் கண்டு 'இதெல்லாம் என்பக்கலுண்டான விஷயீகாராதிஶயமிறே' என்று ஹ்ருஷ்டராகிறார்.

வ்யா:- a (கேசவன் தமர்) b ப்ரஶஸ்தகேஶனான நிலையிலே தோற்றிருக்குமவர்கள் என்னுதல் ; c விரோதி4நிரஸநஶீலதையிலே தோற்றிருக்குமவர்கள் என்னுதல் ; d1. "तस्मात् केशवनामवान्" (தஸ்மாத் கேஶவநாமவாந்) என்கிறபடியே, ஸர்வநிர்வாஹகனான

அ— முதற்பாட்டு. a,b (கேசவன்தமர் இத்யாதி3) (கேசவன்தமர்) இத்யத்ர — 2. "பூ4மநிந்தா3ப்ரஶம்ஸாஸு" இதி ப்ரகாரேண, ப்ரஶம்ஸாயாம் மதுப்ப்ரத்யய:, 3. "கேஶாத்3வோऽந்யதரஸ்யாம்" இதி கேஶஶப்3தா3த் பரம் மதுப3: விகல்பேந வகாராதே3ஶ: — இதி ஶ்ருதி3 நித3ர்யாஹ (ப்ரஶஸ்தகேஶனான இதி) c 4. "யஸ்மாத் த்வயைவ து3ஷ்டாத்மா ஹத: கேஶீ ஜநார்த3ந! தஸ்மாத் கேஶவநாமா த்வம் லோகே க்2யாதிம் க3மிஷ்யஸி ॥" இதி நாரத3நிர்வசநம் ஶ்ருதி3 நித3ர்யாஹ (விரோதி4நிரஸந இதி) இவ்விடத்திலே கேஶவஶப்3தா3ர்த்த2மாக, 5. "ஹந்த்யர்த்தா2த் வதே4: 'அந்யேப்4யோऽபி த்3ருஶ்யதே' இதி ட3:, ப்ருஷோத3ராதி3த்வாத் கேஶிந்

ஆ— முதற்பாட்டு. (கேசவன்தமர் இத்யாதி3) a,b 2. "பூ4மநிந்தா3ப்ரஶம்ஸாஸு" இத்யாதி3ப்படியே ப்ரஶம்ஸாயாம் மதுப்ப்ரத்யய:, 3. "கேஶாத்3வோऽந்யதரஸ்யாம்" இதி கேஶாத் பரம் மதுபோ விகல்பேந வகாராதே3ஶம் வந்து, கேஶவ: என்று கிடக்கிறது என்று ஶ்ருதி3 நித3ர்யாஹ (ப்ரஶஸ்தகேஶனான இத்யாதி3) c4. "யஸ்மாத் த்வயைவ து3ஷ்டாத்மா ஹத: கேஶீ ஜநார்த3ந! தஸ்மாத் கேஶவநாமா த்வம் லோகே க்2யாதிம் க3மிஷ்யஸி ॥" இதி பஞ்சமேऽம்ஶே ஷோட3ஶே நாரத3நிர்வசநம் ஶ்ருதி3 நித3ர்யாஹ (விரோதி4 இத்யாதி3) இவ்விடத்திலே, கேஶவஶப்3தா3ர்த்த2மாக, 5. "ஹந்த்யர்த்தா2த் வதே4: 'அந்யேப்4யோऽபி த்3ருஶ்யதே' இதி ட3:, ப்ருஷோத3ராதி3த்வாத் கேஶிந்ஶப்3தே3 இகாரஸ்ய அகார: நகாரலோபஶ்ச" என்கிற டீகா ஸர்வஸ்வ வாக்யத்தை ஸ்மரிப்பது. d (தஸ்மாத் கேஶவநாமவாநிதி) ஹரிவம்ஶே கைலாஸயாத்ராயாம்

ப்ர— (முதற்பாட்டு) c (கேசவன்) पञ्चमेंऽशे षोडशे केशिवधानन्तरे नारदः—"यस्मात्त्वयैव दुष्टात्मा हतः केशी जनार्दन!। तस्मात् केशवनामा त्वं लोके ख्यातिं गमिष्यसि॥ २३॥" d1. अथवा

ஈ—நிலையிலே தோற்றிருக்குமவர்கள் என்னுதல். e "ஸர்வேஶ்வரனுடையார்" என்று யிற்று ஆழ்வார் இவர்களை விரும்புகிறது. "எமர்" என்கிற-ஆழ்வாருடைய ஸம்பந்தங் கொண்டாயிற்று அவன் இவர்களை விரும்புகிறது. f இத்தால்-ஒரு வைஷ்ணவாபிமாநமே வேண்டுவது அவன் விஷயீகரிக்கைக்கு என்றபடி.

(கேசவன் தமர்) g அவனுடைய அவயவஸௌந்தர்யத்திலே தோற்றிருக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள். (கீழ்மேல் இத்யாதி) எமர் கீழ்மேல் ஏழேழுபிறப்பும் கேசவன் தமரானார்கள். h1. "एकाहमपि कौन्तेय! भूमिस्थमुदकं कुरु। कुलं तारयते तात! सप्त सप्त च सप्त च॥" (ஏகாஹமபி கௌந்தேய! பூமிஸ்தமுதகம் குரு। குலம் தாரயதே தாத! ஸப்த ஸப்த

அ—ஶப்தே இகாரஸ்ய அகாரோ நகாரலோபஶ்ச" என்ற டீகாஸர்வஸ்வவாக்யத்தை ஸ்மரிப்பது. d (தஸ்மாத் கேஶவநாமவாநிதி) 2 "க இதி ப்ரஹ்மணோ நாம" இத்யாதி.

e "கேசவன்தமர் கீழ்மேல் எமர்" இதி பாடக்ரமம், "எமர்-கேசவன் தமரானார்கள்" இதி அந்வயக்ரமஞ்ச ஹ்ருதி நிதாய பாவமாஹ (ஸர்வேஶ்வரனுடையார் இத்யாதி) "கீழில்திருவாய்மொழியிலே, A 'எமர் கீழ்மேல் எழுபிறப்பும்' என்று - இவர் ஸம்பந்தங்கொண்டு ஈஶ்வரன் விரும்புகையாலே அந்யோந்யாஶ்ரயமில்லை" என்று அருளிச்செய்வர். யத்வா, "எமர்" என்று - மமகாரம் பண்ணலாமோ? என்ன (ஸர்வேஶ்வரனுடையார் இத்யாதி) அதாவது - கேசவன்தமராகையாலே "எமர்" என்கிறார் என்றபடி. f பலிதாம் ஸ்வரூபஶிக்ஷாமாஹ (இத்தால் இதி) ஆசார்யாபிமாந ஏவ உத்தாரக இதி ச. ஆசார்யஶ்ச ஸ்வஶிஷ்யாந் பகவதீயத்வேநைவ பஶ்யேத் இதி ச ஶிக்ஷிதோ பவதி. g ப்ராதமிகமர்த்தம் விவ்ருணோதி (அவனுடைய இதி) யத்வா, கேஶவஶப்தத்தை உபலக்ஷணமாக்கி அர்த்தாந்தரம் அருளிச்செய்கிறார் (அவனுடைய இத்யாதி) h,l "கீழ்மேல் ஏழேழுபிறப்பும்" இதி - மத்யமஸப்தஜந்மநாஞ்ச உபலக்ஷணமிதி ஹ்ருதி நிதாய ப்ரமாணத்வயமாஹ (ஏகாஹமபீத்யாதி) யத்வா.

ஜீ—ஏகஷஷ்டி ஶததமே க்ருஷ்ணம் ப்ரதி ருத்ர ஸ்தோத்ரே—2. "க இதி ப்ரஹ்மணோ நாம ஈஶோ஽ஹம் ஸர்வதேஹிநாம் । ஆவாம் தவாங்கே ஸம்பூதௌ தஸ்மாத் கேஶவநாமவாந் ॥".

e "கேசவன்தமர் கீழ்மேல் எமர்" இதி பாடக்ரமம். "எமர்-கேசவன் தமரானார்கள்" இத்யந்வயக்ரமஞ்ச ஹ்ருதி நிதாயாஹ (ஸர்வேஶ்வரனுடையார் இத்யாதி) "கீழில் திருவாய்மொழியிலே, 'எமர் கீழ்மேல் எழுபிறப்பும்' என்று - இவர் ஸம்பந்தங்கொண்டு ஈஶ்வரன் விரும்புகையாலே, அந்யோந்யாஶ்ரயமில்லை" என்று அருளிச்செய்வர். f பலிதம் (இத்தால் இத்யாதி) g முந்தின அர்த்த விவரணம் (அவனுடைய இத்யாதி) h,l "கீழ்மேல் ஏழேழுபிறப்பும்" என்றது-நடுவேழு பிறப்புக்கும் உபலக்ஷணம் இதி ஹ்ருதி நிதாய ப்ரமாணத்வயமாஹ (ஏகாஹமபீத்யாதி) யத்வா.

ப்ர—(கேசவன்) श्रीहरिवंशे कैलासयात्रायां एकषष्टिशततमे पुत्रप्रदानानन्तरं कृष्णं प्रति रुद्रस्तोत्रे—"क इति ब्रह्मणो नाम ईशोऽहं सर्वदेहिनाम्। आवां तवाङ्गे संभूतौ तस्मात् केशवनामवान्॥ ४७॥"

h1. (கீழ்மேல் இத்யாதி) महाभारते धर्मसुतं प्रति भीष्मः—"एकाहमपि कौन्तेय! भूमिस्थमुदकं कुरु। कुलं तारयते तात! सप्त सप्त च सप्त च॥ ३॥"

A 2-6-7.

ஷி—ச ஸப்த ச ||) என்கிறபடியே; i 1. “दश पूर्वान् दशापरानात्मानञ्च” (த3ஶ பூர்வாந் த3ஶாபராந் ஆத்மாநஞ்ச).

j (மாசதிரிது பெற்று) k“விதி சூழ்ந்ததால்”(6)என்கிற-ஆகஸ்மிகப4க3வத்க்ருபை யாதல், l “மாதவனென்றதே கொண்டு”(3) என்கிற உக்திமாத்ரத்தையாதல், m தாம் பெற்ற பேற்றைத் தம்மோடு ஸம்ப3ந்த4முடையாரும் பெறும்படியான பேற்றைப்பெற்று என்னுதல். (n மாசதிரிதுபெற்று) n2 பெரும் சதிரைப் பெற்று. o தடக்கைச் சதுரனைப்

அ—தம்முடைய ஸம்ப3ந்த4மடியாகவே கேசவன்தமரானார்கள் என்றதே; இப்படி ஒருவன் ஸம்ப3ந்த4ங்கொண்டு இப்படியாகக் கூடுமோ? என்ன (ஏகாஹமபீத்யாதி3) இத்தால்-ஸாமாந்ய த4ர்மத்திலே இப்படி கண்டால், வைஷ்ணவாபி4மாநத்துக்குக் கிம்புநர்ந்யாயஸித்3த4மிறே என்றபடி. தன்னுடைய தமப்பன், பாட்டன், கொள்பாட்டன், தன் பிள்ளை, பௌத்ரன், ப்ர பௌத்ரன், தான் ஆக. ஏழும்; இதுக்குக் கீழேழும், மேலேழும் என்றபடி. இவ்விடத்திலே 2. “ஆஸ்பே2ாடயந்தி பிதர: ப்ரண்ருத்யந்தி பிதாமஹா: | வைஷ்ணவோ ந: குலே ஜாதஸ் ஸ நஸ் ஸந்தாரயிஷ்யதி ||” என்கிற ஶ்லோகம் கண்டுகொள்வது.

j...n2 “மாசதிர் இது” இத்யேதச்ச2ப்3த3:-“விதிசூழ்ந்ததால்”(6) இத்யுச்யமாநக்ருபாபரோ வா, “மாதவனென்றதே கொண்டு”(3)இதி வக்ஷ்யமாணோக்திரூப வ்யாஜபரோ வா, “எமர் கேசவன் தமரானார்” இத்யுக்தப2லபரோ வா, “ஈசன் என் கருமாணிக்கம்” இத்யாதி3நா உச்யமாந ப4க3வத்பரோ வா இத்யர்த்த2சதுஷ்டயமாஹ (விதிசூழ்ந்ததால் இத்யாதி3நா) ந சேத்

ஆ—ஒருவன் அபி4மாநங்கொண்டு எல்லாரும் உஜ்ஜீவிக்கக் கூடுமோ? என்ன (ஏகாஹமபீத்யாதி3) ஆதல். இத்தால் - ஸாமாந்ய த4ர்மத்துக்கு இப்படி கண்டால், வைஷ்ணவாபி4மாநத்துக்குக் கிம்புநர்ந்யாய ஸித்3த4ம் என்றபடி. h மஹாபா4ரதே த4ர்மஸூநும் ப்ரதி பீ4ஷ்மோக்தம்—“ஏகாஹமபி” இத்யாதி3. i 1. “த3ஶ பூர்வாந் த3ஶாபராந் ஆத்மாநஞ்சைகவிம்ஶதிம் பங்க்திஞ்ச புநாதி” இதி போ3தா4யநத4ர்மே. இவ்விடத்தில் 2. “ஆஸ்பே2ாடயந்தி பிதர: ப்ரண்ருத்யந்தி பிதாமஹா: | வைஷ்ணவோ ந: குலே ஜாதஸ் ஸ நஸ் ஸந்தாரயிஷ்யதி ||” என்கிற ஶ்லோகம் அநுஸந்தே4யம்.

j “இது மாசதிர் பெற்று” இத்யந்வய: ; “இது” என்று-வக்ஷ்யமாண க்ருபாதி3 பராமர்ஶி யாதல், கீழுக்தமான “எமர் கீழ்மேல் எழுபிறப்பும் - கேசவன்தமரானார்கள்” என்றத்தைப் பராமர்ஶிக்கிறதாதல். k,l,m (விதிசூழ்ந்ததால்) இத்யாதி3யில் சொல்லப்படுகிற அர்த்த2த்ரயத்தில், முந்தின அர்த்த2த்3வயம்-உபாயபரம்; த்ருதீயார்த்த2ம் - ப2லபரம்; n2 உபாயபரமான முந்தின அர்த்த2த்3வயத்தில் “மா” என்றதுக்கு அர்த்த2ம் (பெருஞ்சதிரை இத்யாதி3) இது நாலாம் அர்த்த2மாதல், இப்போது. அநந்தரார்த்த2த்3வயமும்-ப2லபரம். இந்தப் பெரிய சதிரைப்பெற்று இதி ஶப்3தா3ர்த்த2:. p ப2லபரமான த்ருதீயார்த்த2த்தில் “மா” என்றதுக்கு அர்த்த2ம்

ப்ர—i1. बोधायनधर्मे—“ब्राह्मणान् सम्पूज्याशिषो वाचयित्वा यथाशक्ति दक्षिणां ददाति। दश पूर्वान् दशापरान् आत्मानञ्च एकविंशतिं पङ्क्तिञ्च पुनाति न च पुनरावर्तते इत्यथाप्युदाहरन्ति— एष्टव्या बहवः पुत्रा यद्येकोपि गयां व्रजेत्। गौरीं वा वरयेत् कन्यां नीलं वा वृषमुत्सृजेत्। लोहितो यस्तु वर्णेन श्वेतलाङ्गूललक्षणः। ककुदि श्वेतखुरोऽव्रणस्स वै नीलः” इत्याह भगवान् बोधायनः॥

ந—பெற்று என்றபடி ; p தந்தலையாலே வந்ததாகிலிறே ஸாவதி₁யாயிருப்பது. (இது பெற்று) q காணக்காண அவன் ப்ரஸா வஹிக்கிறபடி. (நம்முடை r வாழ்வு வாய்க் கின்றவா) r₂ நம்மோடு ஸம்ப₃ந்த₄முடையாரையும் அவன் இப்படி விஷயீகரிக்கிறது நம்முடைய ஸம்பத்திறே. (நம்முடை வாழ்வு) s ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸம்பத்து. (வாய்க் கின்றவா) t ஊற்று மாறாதே மேன்மேலெனப் பெருகிவருகிறபடி. u "ஏழ்படிகால்" என்றதுதான் u₂ ஓரளவில்லை ; இன்று நம்மளவும்வரச் செல்லுகிறதிறே. இப்படி விஷயீகரிக்கைக்கு ஹேதுவென் ? என்னில் (ஈசன்) வகுத்த ஸ்வாமியாகையாலே. (என் கருமாணிக்கம் என் செங்கோலக் கண்ணன்) கண்ணழகாலே என்னை அநந்யார்ஹ னாக்கி, தன்வடிவழகை என்னை அநுப₄விப்பித்தவன். (v விண்ணோர்நாயகன் எம்பிரான் எம்மான்) w நித்யஸூரிகளைத் தோற்பிக்குமாபோலே, என்னை அவ்வடிவழகைக் காட்டித் தோற்பித்து, என்னை அவ்வடிவழகை அநுப₄விப்பித்த உபகாரகன். (நாராயணனாலே) தன் மேன்மையைப் பாராதே, உகவாதாரையும் விடமாட்டாதபடி w₂ வத்ஸலனு

அ—''தடக்கைச் சதுரனைப்பெற்று'' (o) இதிவாக்யம். ''நாராயணனாலே என்(கி)றவிடம் மாசதிரி னுடைய உபபாத₃நம்'' (ப 435 j) இதி வாக்யஞ்ச ந ஸங்க₃ச்சே₂தே; ''நாராயணனாலே என்கிற விடம்''இதிவாக்யம்-துரீய நிர்வாஹ்யம். k அவனுக்கும் தப்பவொண்ணாதாகையாலே,''விதி''என்று ப₄க₃வத்க்ருபையைச் சொல்லுகிறது. n மாசதிர்துபெற்று-இது மாசதிர் பெற்று: இந்த மாசதிரைப் பெற்று என்றபடி. o (தடக்கைச் சதுரனை இதி) நாய்ச்சியார்திருமொழி. p பூ₄லபரநிர்வாஹே சலதி (தந்தலையாலே இத்யாதி₂) q''ஸர்வேஶ்வரனுடைய நெடுமாற்கடிமை இத்திருவாய்மொழி''(ப428) இத்யேதத் ஸ்பஷ்டம் த₃ர்ஶயதி (காணக்காண அவன் ப்ரஸா வஹிக்கிறபடி இதி) s ஸம்பத் தாகச் சொல்லுகிறது எத்தை என்ன அருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸம்பத்து என்று) t ''வாய்க்கின்ற'' இதி வர்த்தமாநஸ்ய அர்த்த₂மாஹ (ஊற்றுமாறாதே இதி) u ஏவஞ்சேத் ''கீழ்மேலெமரேழெழு பிறப்பும்'' இத்யநேந விரோத₄ா ந ஸ்யாத் கிம்? இத்யத்ர, தச்ச உபலக்ஷணமித்யபி₄ப்ராயேணாஹ (ஏழ்படிகால் இதி) u₂ ஓரளவு-ஒரு மர்யாதை₂. v,w ''விண்ணோர் நாயகன் - எம்மான் - எம்பிரான்'' இத்யந்வயம் ஹ்ருதி₂ நித₄ாயாஹ (நித்யஸூரிகளைத் தோற்பிக்குமாபோலே இதி) A''தாமரைக் கண்ணனை விண்ணோர் பரவும் தலைமகனை'' இதிவத். ''செங்கோலக்கண்ணன் விண்ணோர் நாயகன்'' இத்யுக்த்வா, அநந்தரம் ''எம்மான்''

ஜீ-(தந்தலையாலே இத்யாதி₃) q இந்த த்ருதீயார்த்த₂த்தில்-''இது'' என்றதுக்கு அர்த்த₂ம் (காணக் காண இத்யாதி₃) இத்தால் - ''கேசவன்தமர்'' என்றதின் சரமாவதி₄யைக் காட்டினாராயிற்று. r₂ இவர்கள் கேசவன் தமரானால் தமக்கு வாழ்வானபடியென் ? என்ன (நம்மோடு ஸம்ப₃ந்த₄ம் இத்யாதி₃) s ஸம்பத்தாகச் சொல்லுகிறது எத்தையென்ன அருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸம்பத்து என்று) r வாழ்வு-ஸம்பத்து. ஸ்ரீவைஷ்ணவஸ்ரீ என்றபடி. t ''வாய்க்கின்ற'' என்கிற வர்த்தமாநார்த்த₂ம் (ஊற்றுமாறாதே இத்யாதி₃) r வாய்க்கின்றவா - வளர்கிறபடியென் ! இதி ஶப்₃தா₃ர்த்த₂:. u ஆனால் ''கீழ்மேல் ஏழெழுபிறப்பும்''என்றதோடு விரோதி₄யாதோ ? என்ன, அது உபலக்ஷணம் என்கிறார் (ஏழ்படிகால் இத்யாதி₃) u₂ ஓரளவு-ஒரு மர்யாதை₃. v,w ''விண்ணோர் நாயகன் - எம்மான் - எம்பிரான்'' என்று அந்வயித்து. ''என் கருமாணிக்கம் என் செங்கோலக் கண்ணன் விண்ணோர் நாயகன்'' என்ற அநந்தரம் ''எம்மான் எம்பிரான்'' என்றதுக்கு ப₄ாவம் (நித்யஸூரிகளை இத்யாதி₃) w₂ (வத்ஸலனுயுள்ளவனாலே) என்றது-ப₃ஹுவ்ரீஹ்யர்த்த₂ம்.

A 2-6-3.

ஸ்ரீ—யுள்ளவனாலே. x ஸமிதை பாதி ஸாவித்ரி பாதியாகவன்றிக்கே, அவனுடைய நிர்ஹேதுகக்ருபையாலே.

அ—இத்யபி₄ப்ரேத்ய ஹ்ருத₃யம். x அவதா₄ரணார்த்த₂மாஹ (ஸமிதைபாதி இதி) y "மாசதிரிது பெற்று" இத்யேதத் உபாயபரமிதி நிர்வாஹஸ்ய, ப₂லபரமிதி நிர்வாஹஸ்ய ச ஸாதா₄ரண யோஜநாமாஹ (நாராயணனாலே இதி) y₁ (எமர்-கீழ்மேல் ஏழெழுபிறப்பும் இதி) யோஜநா ஸாமர்த்₂யாத் மத்ஸம்ப₃ந்தி₄நோ யே புருஷா:, தேஷாம் ஏகவிம்ஶதிபரம்பராந்தர்க₃தா யே புருஷா: தேऽபி ப₄க₃வதா அபூ₄வந்நிதி வ்யஜ்யதே. x (நாராயணனாலே) இத்யேதத் தத்₃விஶேஷணபூ₄தாநாம் "ஈசன்" இத்யாதி₃ பதா₃நாஞ்ச உபலக்ஷணம்.

z "மாசதிரிதுபெற்று" இத்யேதத் - உபாயபரமிதி யோஜநாபக்ஷே புநர் யோஜநாந்தர மபி₄ப்ரேத்யாஹ (நாராயணனாலே என்கிறவிடம் இதி) தத₃ர்த₂ஹி — மாசதிரிது பெற்று - எமர் - கீழ்மேலேழெழுபிறப்பும் - கேசவன்தமரானார்கள்; நம்முடை வாழ்வு வாய்க்கின்றவா — இதி ப்ரத₂மமந்வய:; "மாசதிரிது பெற்று" இத்யுக்தம்; ஸ உபாய: க:? இத்யாகாங்க்ஷாயாம் "ஈசன் என் கருமாணிக்கம் என் செங்கோலக்கண்ணன் விண்ணோர் நாயகன் எம்பிரான் எம்மான் நாராயணனாலே - எமர் கீழ்மேலெழு பிறப்பும் - கேசவன்தமரானார்கள், நம்முடை வாழ்வு வாய்க்கின்றவா" இதி யோஜநா. "(நாராயணனாலே என்கிறவிடம்) என்றது - மாசதிர் என்கிறத்தோடு புநருக்தி பரிஹாரபரம்" என்றும் அருளிச்செய்வர்.

h₁ யத்₃வா, (பெரும் சதிரைப்பெற்று இத்யாதி₃) சதிரென்கிறது-ஸாத₄நமாதல், ஸாத்₄ய மாதல். க்ருபையும் உக்தியும் - ஸாத₄நம்; ஸம்ப₃ந்தி₄ஸம்ப₃ந்தி₄களளவும் செல்லுகையும், பெருஞ்சதிரைப் பெறுகையும் - ஸாத்₄யம். q (காணக்காண) "மாசதிர்" என்கிற சாதுரிக் குள்ளே இதுவும் அந்தர்ப்₄பூ₄தமென்று தாத்பர்யம். x (ஸமிதைபாதி என்று) அவதா₄ரணம் என்றபடி. y (நாராயணனாலே) ப்ரத₂மார்த்த₂த்தை விவக்ஷித்து அருளிச்செய்தபடி.

j...u அத₂வா (மாசதிரிதுபெற்று இத்யாதி₃) k,l "இது" என்று வக்ஷ்யமாண பராமர்ஶியாய், "மாசதிர்" என்று உபாயபரமாய், அத்தை இரண்டு வழியாக அருளிச்செய்கிறார் (விதி சூழ்ந்ததால் இத்யாதி₃ வாக்யத்₃வயத்தால்) m அன்றிக்கே, "இது" என்றது உக்தபராமர்ஶி யாய், "மாசதிர்" என்றது ப₂லபரமாக அருளிச்செய்கிறார் (தாம் பெற்ற பேற்றை இத்யாதி₃)

ஆ—x ஏகாரத்துக்கு ப₄ாவம் (ஸமிதை இத்யாதி₃) ஸமிதைபாதி ஸாவித்ரி பாதியாவது-உபாகர்மத்தின் மற்றைநாள் ப்₃ரஹ்மசாரிகளுக்கு ஆயிரம் ஸமிதையிடுதல், இல்லாவிட்டால் ஆயிரம் கா₃யத்ரி ஜபம் பண்ணுதல் செய்யாதே, ஐந்நூறு ஸமிதையும் ஐந்நூறு கா₃யத்ரியுமாகப் பண்ணலாகாது என்றபடி. y உபாயோபேயபர நிர்வாஹத்₃வயத்துக்கும் ஸாதா₄ரணமான யோஜநையை அருளிச் செய்கிறார் (நாராயணனாலே இத்யாதி₃) நாராயணனாலே என்கிற இது - தத்₃விஶேஷணங்களான "ஈசன்" இத்யாதி₃ பத₃ங்களுக்கும் உபலக்ஷணம்.

z "மாசதிர்" என்றது - உபாயபரமான பக்ஷத்தில், "நாராயணனாலே என்றது புநருக்த மன்றோ? என்ன (நாராயணனாலே என்றவிடம் இத்யாதி₃) மாசதிரினுடைய உபபாத₃நமாவது - நாராயண ஶப்₃த₃த்துக்கு - ப₃ஹுவ்ரீஹியாலே வாத்ஸல்யம் சொல்லுகையாலே, "மாசதிர்" என்று - க்ருபாதி₃களைச் சொன்ன பக்ஷத்தில், மாசதிருக்கு அது உபபாத₃கமாயிருக்கும் என்றபடி. இந்தப் பக்ஷத்தில், "நாராயணனாலே" என்கிற த்ருதீயை - ப்ரத₂மார்த்த₂ம். நாராயணனாகிற மாசதிரைப்பெற்று என்றபடி. ஆக, "மாசதிரிது" என்றதின் - உபாயபரமான

ஈ— y நாராயணனாலே-y₂ எமர்-கீழ்மேல் ஏழெழு பிறப்பும்-கேசவன்தமரானார்கள்-மாசதிரிது பெற்று நம்முடை வாழ்வு வாய்க்கின்றனவா. z "நாராயணனாலே" என்ற விடம் - மாசதிரினுடைய உபபாதநம். 1.

அ—உபாயபரமானபோது - நிர்ஹேதுக க்ருபையைப்பெற்று என்னுதல், யாத்ருச்சிக ஸுக்ருதபர மான உக்திமாத்ரத்தைப்பெற்று என்னுதல். பலபரமானபோது - கீழ்மேலேழெழுபிறப்பிலுண் டான எமரும் கேசவன்தமராகையாகிற பேற்றைப்பெற்று என்றபடி. n₂ உபாயபரமான அர்த்த த்வயத்தில், "மா" என்றதுக்கு அர்த்தம் (பெருஞ்சதிரைப்பெற்று என்று) o உபேயபக்ஷத்தில் (தடக்கை இத்யாதி) p இப்பக்ஷத்தில் விசேஷணத்துக்கு அர்த்தம் (தந்தலையாலே இத்யாதி) q இவ்வர்த்தத்தில், "இது" என்றதுக்கு அர்த்தம் (காணக்காண இத்யாதி) அதாவது—'ஏததீயரிவர்கள்" என்று அவன் காணக்காணக் கொண்டாடுகிறபடி—" இது " என்று சொல்லப்படுகிறது என்கை. இத்தால்-எமர் கீழ்மேலேழெழு பிறப்பும் கேசவன் விஷயீகரிக்குமது உத்மஸ்தகமாகையாலே "இது" என்கிறதென்று, "கேசவன்தமர்" என்றதின் சரமா வதியைக் காட்டினாராயிற்று. n₂.o (பெருஞ்சதிரைப்பெற்று) (தடக்கைச்சதுரனைப்பெற்று) என்கிற வாக்யத்வயமும்-முந்தின அர்த்தமான உபாயத்தை விவரிக்கிறது. p.q (தந்தலையாலே என்று தொடங்கி, அவன் சிரஸாவஹிக்கிறபடி என்னுமளவும்) இரண்டாம் அர்த்தமான புருஷார்த் தத்தை விவரிக்கிறது என்னவுமாம். r₂ ஸ்வஸம்பந்திகள் கேசவன்தமரானார்களாகில் "நம்முடை வாழ்வு" என்பானென்? என்ன (நம்மோடு இத்யாதி) s அர்த்தாந்தரம் (ஸ்ரீவைஷ்ணவ இத்யாதி) u "நம்" என்கிற பஹுவசநத்தைப்பற்ற (ஏழ்படிகால் இத்யாதி) கீழேழு தலை முறை, மேலேழு தலைமுறை, நடுவேழு தலைமுறையில் நில்லாதே இன்று நம்மளவும் ஆழ்வார் ஸம்பந்தத்தாலே அவன் விஷயீகாரம் செல்லுகிறபடி.

y (நாராயணனாலே எமர் இத்யாதி) ஈசன் என் கருமாணிக்கம் என் செங்கோலக்கண்ணன் விண்ணோர் நாயகன் எம்பிரான் எம்மான் நாராயணனாலே எமர் கீழ்மேலேழெழு பிறப்பும் கேசவன்தமரானார்கள், மாசதிரிது பெற்று நம்முடை வாழ்வு வாய்க்கின்றவா - வக்ஷ்யமாண க்ருபையையும் உக்திமாத்ரத்தையும்பெற்று ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் வாழ்வு வாய்க்கின்ற ஆ! என்று ஈடுபடுகிறாராகவுமாம். z (நாராயணனாலே என்றவிடம் மாசதிரினுடைய உபபாதநமாவது—) நாராயண சப்தத்துக்கு பஹுவ்ரீஹியாலே வாத்ஸல்யம் சொல்லுகையாலே, மாசதிரிலும்—பூர்வத் க்ருபையையும் உக்திமாத்ரத்தையும் கொண்டிருக்கை சொல்லுகையாலே இதினுடைய உபபாதநமாயிருக்கிறது. ஆக, "மாசதிரிது" என்கிறதின் முந்தின அர்த்தத்தினுடைய உப பாதநம் - "நாராயணனாலே" என்கிறவிடம்; இரண்டாம் அர்த்தத்தினுடைய உபபாதநம்- "கேசவன்தமரானார்கள்" என்கிறவிடம், "மாசதிர்" என்றதுக்கு - "மாதவன்" என்கிற உக்திப்ரதிபாதந பக்ஷத்தில்—"தன்னாலே பெறுமது இளிம்பு; அவனாலே பெறுமது சதிர்; பிராட்டி புருஷகாரமாகப் பெறுமது மாசதிர்" என்ற தனித்வயத்தின் நிர்வாஹம் விவக்ஷிதம்.

ஜீ—முந்தின அர்த்தத்தினுடைய உபபாதநம்-"நாராயணனாலே" என்கிறவிடம்; பலபரமான த்விதீயார்த்தத்தினுடைய உபபாதநம்-"எமர் கீழ்மேலேழெழு பிறப்பும் கேசவன்தமரானார்கள்" என்கிறவிடம். கீழ்மேலேழெழு பிறப்பிலுமுண்டான எமர் என்றபடி.

உபாயபரமான பக்ஷத்தில் — "ஈசன் இத்யாரப்ய, நாராயணனாகிற - மாசதிரிதுபெற்று - கீழ்மேலேழெழு பிறப்பிலுமுண்டான எமர் - கேசவன்தமரானார்கள்; நம்முடை வாழ்வு வாய்க் கின்றவா" இத்யந்வய:. பலபரமான பக்ஷத்தில் — ஈசன் தொடங்கி, நாராயணனாலே -

**2. நாரணன் முழுவே ழுலகுக்கும் நாதன் வேதமயன்
காரணம் கிரிசை கரும மிவைமுதல்வ னெந்தை
சீரணங் கமரர் பிறர்பல ரும்தொழு தேத்தநின்று
வாரணத் தைமருப் பொசித்த பிரானென் மாதவனே.**

ஆ— 2. வ்யா:— (நாரணன்) "ஈசன்" என்று ப்ரஸ்துதமான ஈஶ்வரத்வத்தை உபபாதிக்கிறது. ஸர்வாந்தராத்மபூதனாய், ஸர்வலோகேஶ்வரனாய், ஸர்வவேதவேத்யனாய், காரணத்துக்கும், க்ரியைக்கும், கார்யத்துக்கும் நிர்வாஹகனாயிருந்துவைத்து, எனக்கு போக்யமாகைக்காக, பெரியபிராட்டியாரும் அயர்வறுமமரர்களும் தொழுதேத்த, அதினாலே ஸம்வர்த்தித பலனாய்நின்று வாரணத்தை மருப்பொசித்த பிரான் மாதவனாலே எமரேழெழு பிறப்பும் கேசவன் தமராயிற்று என்கிறார். 2.

ஒ— அவ:— இரண்டாம் பாட்டில்—ஸர்வலோகங்களுக்கும் ஸ்வாமியாய், க்ரியாஸாதநம், க்ரியை, தத்ஸாத்யமான கார்யம் இவற்றுக்கு நிர்வாஹகனுமாய், இப்படி வேதத்திலே மிகவும் ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிறவன் க்ருஷ்ணனாய் வந்து திருவவதாரம்பண்ணி, சீர்மையையுடையராய் அப்ராக்ருதஸ்வபாவரான நித்யஸூரிகளும் மற்றும் பலரும் தொழுது ஏத்தும்படி நின்று, குவலயாபீடத்தின் கொம்பைப்பறிக்கையாகிற மஹோபகாரத்தைப் பண்ணுவதுஞ்செய்து இப்படிகளாலே "நாராயணன்" என்னும்

அ— பலபரமான பக்ஷத்தில் — ஈசன் என்று தொடங்கி. நாராயணனாலே - கீழ்மேலெழு பிறப்பிலுண்டான எமர் கேசவன்தமரானார்கள்; மாசதிரிதுபெற்று நம்முடை வாழ்வு வாய்க்கின்றவா என்று அந்வயம். உபாயபரமான பக்ஷத்தில் — நாராயணனாகிற மாசதிரிது பெற்று-கீழ்மேலெழுபிறப்பிலுண்டான எமர் கேசவன்தமரானார்கள்; நம்முடை வாழ்வு வாய்க்கின்றவா என்று அந்வயம். 1.

ஜீ—கீழ்மேலெழு பிறப்பிலுமுண்டான எமர் கேசவன்தமரானார்கள்; மாசதிரிது பெற்று நம்முடை வாழ்வு வாய்க்கின்றவா இத்யந்வய:. 1.

ஆதே— கீழில் திருவாய்மொழியில் ஆழ்வாரோடே வந்து கலந்த ஸர்வேஶ்வரன் க்ருபாப்ரவாஹம் தத்ஸம்பந்தி ஸம்பந்தி பர்யந்தம் வெள்ளமிட்டபடி சொல்லுகிறது கேசவன்தமரில். நம்முடைய ஸம்பந்தி ஸம்பந்திகளும் கீழும் மேலுமாக எழுபிறப்பும் கேஶவனுக்கு அநங்யார்ஹஶேஷபூதராய்விட்டார்கள். இப்படிப்பட்ட நல்ல சதிரைப்பெற்று நம்முடைய வாழ்வு வாய்த்த ப்ரகாரம் என்தான்! ஆராலேயென்னில்; ஈஶ்வரனாய், எனக்கு போக்யனான கருமாணிக்கம் போன்ற வடிவழகையுடையனாய், அதுக்குப் பரபாகமான சிவந்து அழகிய திருக்கண்களையுடையனாய், அதுக்கு நித்யலக்ஷ்யபூதரான நித்யஸூரிகளுக்கு நாயகனாய், அவர்களைப்போலே என்னையும் அநுபவிப்பித்த நாராயணனாலே எமர் கேசவன் தமரானார் என்கிறார்—"கேசவன்தமர்" இத்யாதியால். 1.

ஜீ—திருநாமத்தையுடையனுமாய் என்பக்கலிலே ப்ரவணனான ஶ்ரிய:பதி என்னை அடிமைகொண்டான்.

"சீரணங்கென்று பெரியபிராட்டியார்" என்றுஞ்சொல்லுவர். 2.

ப— 2. அவ:— அநந்தரம், கீழுக்தமான நாராயணஶப்₃த₃ார்த்த₂த்தை உபபாதி₃யாநின்றுகொண்டு ஸ்வவிஷய பக்ஷபாதத்தை அருளிச்செய்கிறார்.

நாரணன்—நாராயணஶப்₃த₃வாச்யனாய், (அதினுடைய அர்த்த₂மான) முழு வேழுலகுக்கும்—ஸமஸ்தலோகத்துக்கும், நாதன்—ஸ்வாமியாய், வேதமயன்—(அந்த ஶப்₃த₃த்தையே ப்ரதா₄நமாக ப்ரதிபாதி₃க்கிற) வேத₃ப்ரதிபாத்₃யனாய், காரணம்—க்ரியாஹேது, கிரிசை—க்ரியை, கருமம்—க்ரியாப₂லமான கார்யம், இவை—இவற்றுக்கு, முதல்வன்—காரணபூ₄தனாய், சீர்—கு₃ணோத்தரராய், அணங்கு—தி₃வ்யரான, அமரர்—தே₃வர்களும், பிறர்—ருஷிகளும் மநுஷ்யாதி₃களுமான, பலரும்—எல்லாரும், தொழுது—வணங்கி, ஏத்த—ஸ்தோத்ரம் பண்ணும்படியாக, நின்று—நின்று, வாரணத்தை—குவலயாபீட₃த்தை, மருப்பு—கொம்பை, ஒசித்த—முறித்த, பிரான்—மஹோபகாரகனாய், என்—(இப்படி நாரஶப்₃த₃ார்த்த₂ங்கள் தமக்கு விபூ₄தியானபடியை) எனக்கு ப்ரகாஶிப்பித்த, மாதவன்—ஶ்ரிய:பதியான க்ருஷ்ணன், எந்தை—என்னை அநந்யார்ஹனாக்கின ஶேஷி.

சீரணங்கு என்று லக்ஷ்மியாகவுமாம். 2.

இ— அவ:— இரண்டாம் பாட்டில்—ப்ரஸ்துதமான நாராயணஶப்₃த₃ார்த்த₂த்தைச் சொல்லுகிறார்.

வ்யா:— (நாரணன்) அர்த்த₂த்தைச்சொல்லுகைக்காக ஶப்₃த₃த்தை உபாதா₃நம்பண்ணுகிறார். அதுக்குப் பொருளென்னென்னில் (முழுவேழுலகுக்கும் நாதன் இத்யாதி₃) ஸர்வலோகேஶ்வரன். (காரணம்) க்ரியாஸாத₄நம், (கிரிசை) அதடியாக வரும் க்ரியை, (கருமம்) தத்ஸாத்₄யமான கார்யம் இவற்றுக்கு நிர்வாஹகனாயிருக்கை. (வேதமயன்) இப்படி வேத₃ப்ரதிபாத்₃யனானவன். (சீரணங்கு இத்யாதி₃) குவலயாபீட₃த்தை நிரஸித்தாற்போலே என்விரோதி₄யைப் போக்கின மஹோபகாரகன். சீரியராய், அப்ராக்ருதஸ்வபா₄வரான நித்யஸூரிகளும், (பிறர் பலரும்) இவ்வருகுண்டான தே₃வமநுஷ்யாதி₃கள் எல்லாரும். (தொழுதேத்த நின்று) "சிறியார் பெரியார்" என்னாதே, முறை தோற்றநின்று ஏத்தும்படிநின்று, குவலயாபீட₃த்தின் கொம்பை அநாயாஸேந முறித்த மஹோபகாரகன். (என் மாதவனே) என்பக்கலிலே ப்ரவணனான ஶ்ரிய:பதி. (எந்தை) என்னை அநந்யார்ஹனாக்கினன். சீரணங்கு என்று பிராட்டியாகவும் சொல்லுவர். (எந்தை) மாத₄வனான நாராயணன் இவர்க்கு ஸ்வாமி. அத₂வா—காரணம் - உபாதா₃நம், கிரிசை - க₄டநிர்மாண க்ரியை, கருமம் - உதா₃ஹரணாதி₃ என்றுமாம். 2.

ஸ்ரீ— வ்யா:— a இரண்டாம் பாட்டு. "நாராயணனாலே" என்று நாராயண ஶப்3த3ம் ப்ரஸ்துதமாயிற்றே; அதுக்கு அர்த்த2ம் அருளிச்செய்வதாக ஶப்3த3த்தை உபாதா3நம் பண்ணுகிறார்—(a2 நாரணன்) இதுக்கு அர்த்த2மென்? என்னில் (a3 முழுவேழுலகுக்கும் நாதன்) ஸர்வஸ்வாமி. இவ்வர்த்த2த்தில் ப்ரமாணமென்? என்னில் (வேதமயன்) b 1. "नारायणपरं ब्रह्म" (நாராயணபரம் ப்3ரஹ்ம) இத்யாதி3களாலே, b2 "ஸர்வஸ்வாமி" என்று ஓதப்படுகிறவன். (c காரணம் கிரிசை கருமம் இவை முதல்வன்)d தன் விபூ4தியில், d2 காரணமாயும், d3 கார்யமாயும், d4 உதா3ஹரணமாகிற, மூலமாயும் வரக்கடவதான இவற்றுக்கு நியந்தாவாயுள்ளான். e க்ரியாஸாத4நம், e2 அதடியாக வரும் e3 க்ரியை, e4 தத்ஸாத்4யமான கார்யம் இவற்றுக்கு நிர்வாஹகனாயிருக்கும் என்றுமாம்.

அ— இரண்டாம் பாட்டு. (நாரணன் இத்யாதி3) கீழ் ப்ரஸ்துதமான நாராயண ஶப்3த3த்துக்கு அர்த்த2மருளிச்செய்கிறார் என்று பாட்டுக்கு ஸங்க3தி கண்டுகொள்வது.

a ஆனால், அர்த்த2மாத்ரத்தைச் சொல்ல அமையாதோ, ஶப்3தோ3பாதா3நம் ஏதுக்கு? என்ன (நாராயணனாலே இத்யாதி3) ஶப்3த3: ப்ரஸ்துதஶ்சேத் தத3ர்த்தோ2 வக்தவ்ய: கிம்? இதி சேத்: A "எண்பெருக்கந்நலத்தொண்பொருளீறில வண்புகழ் நாரணன்" இத்யத்ரோக்த ப்ரகாரேண அர்த்தா2நுஸந்தா4நஸ்ய உத்3தே3ஶ்யத்வேந நாராயணஶப்3த3ப்ரஸ்தாவேஷு ஸர்வத்ர வேதா3நாம் பராங்குஶார்யஸ்ய ச அர்த்தா2நுஸந்தா4ந நியமாத். b2 (ஸர்வஸ்வாமி இதி) 2. "ஸராஜ்ஜாதாஙி தத்த்வாஙி". b 3. "மனோமய: ப்ராண ஶரீரோ பா4ரூப:" இத்யாதெ3ள 4. "மனோமயத்வம் - விஶுத்3தே4ந மநஸா க்3ராஹ்யத்வம்" இத்யுக்தம் பா4ஷ்யகாரேண. தத்3வத3த்ர (நாராயணபரம் ப்3ரஹ்மேதி) d (தன் விபூ4தியில் காரணமாயும் இதி) காரணமாவது - ம்ருத்பிண்டா3தி3கள். கார்யமாவது - க4டாதி3கள். உதா3ஹரணமாவது - அத்தாலே வரும் வ்யவஹாரங்கள்; இத்தால் - ம்ருத்பிண்டா3தி3களாவன - பஞ்சபூ4தங்கள், க4டாதி3களாவன - அண்டா3தி3கள், உதா3ஹரணமாவது - அண்டா3ந்தர்வர்த்திகளான ஆத்மாக்களுடைய வ்யாபாரங்களைச் சொல்லுகிறது; ஆக, "காரணம்" என்று - காரணத்தையே சொல்லிற்று; "கிரிசை" என்று - "க்ரியத இதி க்ரியா" என்று, கார்யத்தைச் சொல்லிற்று; "கருமம்" என்று - கார்யவர்க்க3த்தினுடைய வ்யாபாரங்களைச் சொல்லிற்று. e அன்றிக்கே (க்ரியாஸாத4நம் இத்யாதி3) க்ரியாஸாத4நமாவது - ம்ருத்பிண்ட3 த3ண்ட3 சக்ர சீவராதி3கள். அதாவது - ஸூக்ஷ்ம

ஜீ— இரண்டாம் பாட்டு. (நாரணன் இத்யாதி3) கீழ் ப்ரஸ்துதமான நாராயண ஶப்3த3த்துக்கு அர்த்த2மருளிச்செய்கிறார் என்று பாட்டுக்கு ஸங்க3தி கண்டுகொள்வது.

a ஆனால் அர்த்த2மாத்ரத்தைச் சொல்ல அமையாதோ, ஶப்3தோ3பாதா3நம் ஏதுக்கு? என்ன (நாராயணனாலே இத்யாதி3) a2 நாரணன் - நாராயணஶப்3த3வாச்யன். a3 முழுவேழுலகுக்கும் நாதன் - அதினுடைய அர்த்த2மான ஸமஸ்தமான ஏழுலகுக்கும் ஸ்வாமியானவன். d2, d3, d4 (காரணமாயும் இதி) காரணம் - ம்ருத்பிண்டா3தி3கள்; கார்யம் - க4டாதி3கள்; உதா3ஹரணமாவது - அத்தால் வரும் வ்யவஹாரங்கள். இத்தால் - காரணமான பூ4தபஞ்சகத்தையும், தத்கார்யமான அண்டா3தி3களையும், தத3ந்தர்வர்த்திகளான ஆத்மாக்களுடைய வ்யவஹாரங்களையும் சொல்லுகிறது. c கிரிசை - க்ரியை; "க்ரியத இதி க்ரியா" என்று - க4டாதி3 கார்யத்தைச் சொல்லுகிறது; கருமம் -

A 1-2-10.

ஈ— (எந்தை) எனக்கு ஜநகனுனவன். f (சீரணங்கு) ஸ்ரீயான அணங்கு; அணங்கு என்று-தெய்வப்பெண் என்றபடி; பெரியபிராட்டியார். அன்றியே, g (சீரணங்கமரர்) என்று - நித்யஸூரிகளுக்கு விஶேஷணமாகவுமாம். ஶேஷத்வாநுரூபமான ஆத்ம குணங்களை த4ரியாநிற்பாராய், அப்ராக்ருத ஸ்வப4ாவரான நித்யஸூரிகள், இவ்வரு குண்டான ஸம்ஸாரிகள், இப்படி, "சிறியார் பெரியார்" என்று வாசியின்றிக்கே எல்லாரும் h எழுத்துவாங்கி ஏத்தும்படியாக நின்று, i குவலயாபீட3த்தின் கொம்பை அநாயாஸேந முறித்த உபகாரகன். j 1."न समं युद्धमित्याहुः" (ந ஸமம் யுத்3த4மித்யாஹு:)

அ—சித3சித்3விஶிஷ்ட ப்3ரஹ்மம். ஜ்ஞானஶக்த்யாதி3 விஶிஷ்டப்3ரஹ்மம், ஸங்கல்பவிஶிஷ்ட ப்3ரஹ்மம். ஆக, நிமித்தோபாத3ாந ஸஹகாரிகாரணங்களைச் சொல்லுகிறது.

e2,e3 அதடியாகவரும் க்ரியையென்று-ப்4ரமணருபக்ரியையைச் சொல்லி, அத்தால்-ஸ்ருஷ்ட்யாதி3 வ்யாபாரங்கள். e4 தத்ஸாத்4யமான கார்யமென்று - க4டாதி3 கார்யங்களைச் சொல்லி, அத்தால் - தே3வாதி3 பத3ார்த்த2ங்கள். c "க்ரியத இதி கர்ம" என்றுகொண்டு, கருமஶப்3த3ம்-கார்யவாசி; ஆக, "காரணம்" என்று காரணத்தையே சொல்லிற்று; "கிரியை" என்று-க்ரியையைச் சொல்லிற்று; "கருமம்" என்று கார்யத்தைச் சொல்லிற்று. f சீரணங்கு-ஸ்ரீயாகிற தெய்வப்பெண். g நித்யஸூரிபக்ஷே "சீர்" என்று கு3ணவாசி; அணங்கு-அப்ராக்ருத ஸ்வப4ாவர்; "பிறர்" என்று ஸம்ஸாரிகளான ப்3ரஹ்மாதி3களைச் சொல்லுகிறது. "பலர்" என்று - உப4யரையும் சொல்லுகிறது. h நமஸ்காரஸ்யாபி த3ாஸ்யஸூசகத்வாது3க்தம் (எழுத்து வாங்கி இதி) எழுத்து வாங்குகை - உரஸி நாமாக்ஷரவிந்யாஸ:. 1. "பத்3யமங்கு3ளிவிச்சே2த3: உரோவிந்யஸ்தமக்ஷரம் । தந்நாமகரணஞ்சைவ த3ாஸ்யமேதச்சதுஷ்டயம் ॥" என்னக்கடவதிறே. i அகாரவிவரணமான நாராயண ஶப்3த3த்தில், "அவ-ரக்ஷணே" என்கிற ரக்ஷகத்வமும் அர்த்த2 ஸித்3த4மாகையாலே "வாரணத்தை மருப்பொசித்த பிரான்" என்று அநிஷ்டநிவ்ருத்தி சொல்லுகிறது. j "ஏத்த" இத்யஸ்ய ப்ரமாணமாஹ (ந ஸமம் யுத்3த4மித்யாஹு:ரிதி) அயம்

ஜீ-கர்மம். கார்யவர்க்க3த்தினுடைய வ்யாபாரங்களைச் சொல்லுகிறது. e(க்ரியாஸாத4நம் இத்யாதி3) க்ரியாஸாத4நமாவது - ப்4ரமணருப க்ரியாஸாத4நமான ம்ருத்பிண்ட3 சக்ர சீவராதி3கள்.

e3 க்ரியை-ப்4ரமணருபக்ரியை. e4 தத்ஸாத்4யமான கார்யம்-க4டாதி3கார்யங்கள். c "கருமம்" என்று "க்ரியத இதி கர்ம" என்று, க4டாதி3கார்யத்தைச் சொல்லுகிறது. இத்தால் - நிமித்தோபாத3ாந ஸஹகாரிகாரணங்களையும், தத்கார்யமான ஸ்ருஷ்ட்யாதி3 வ்யாபாரங்களையும், தத்ஸாத்4யமான தே3வாதி3பத3ார்த்த2ங்களையும் சொல்லுகிறது. f முந்தின அர்த்த2த்திலே, சீர்-ஸ்ரீ:. சீரணங்கு - ஸ்ரீயாகிற தெய்வப்பெண். g நித்யஸூரிபக்ஷே, சீரென்று - கு3ணவாசி; அணங்கு-அப்ராக்ருதஸ்வப4ாவர்; "பிறர்"-ஸம்ஸாரிகளான ப்3ரஹ்மாதி3கள்; "பலர்"-உப4யரும். h நமஸ்காரமும் த3ாஸ்ய ஸூசகமாகையாலே சொல்லிற்று (எழுத்து வாங்கி என்று) எழுத்து வாங்குகை-ஶேஷிபேரை மார்பிலே எழுதிக்கொள்ளுகை. 1. "பத்3யமங்கு3ளிவிச்சே2த3: உரோவிந்யஸ்தமக்ஷரம் । தந்நாமகரணஞ்சைவ த3ாஸ்யமேதச்சதுஷ்டயம் ॥" என்னக்கடவதிறே. i அகாரவிவரணமான நாராயண ஶப்3த3த்திலே, "அவ-ரக்ஷணே" என்கிற ரக்ஷகத்வமும் அர்த்த2 ஸித்3த4மாகையாலே, "வாரணத்தை மருப்பொசித்த பிரான்" என்று - அநிஷ்ட நிவ்ருத்தி சொல்லுகிறது. j "ஏத்த" என்றதுக்கு ப்ரமாணம் (ந ஸமம் இத்யாதி3) இந்த ஶ்லோகம்

ப்ர—j 1.(மருப்பொசித்தபிரான்) "न समं युद्" இத்யாதி3.

3. மாதவ னென்றதே கொண்டென்னை யினியிப்பாற் பட்டது
யாத வங்களும் சேர்கொடே னென்றென்னுள் புகுந்திருந்து
தீதவம் கெடுக்கு மமுதம் செந்தாம ரைக்கட்குன்றம்
கோதவ மிலென்கன்னற் கட்டியெம் மானென் கோவிந்தனே.

ப—என்னும்படியாக. (k என் மாதவனே) நான் தோற்ற துறை. l மாதவனுன நாராயணன் எந்தை—m ஸ்ரீமந்நாராயணன் எனக்கு ஸ்வாமி என்கிறுர். 2.

அ—ஶ்லோக: க்ருஷ்ணவிஷயத்வேந ந த்₃ருஶ்யதே. 1.''ஸ்தூ₂லஸ்தூ₂ஸ்ய ச ராமஸ்ய ரதூ₂ஸ்தூ₂ஸ்ய ச ரக்ஷஸ:। ந ஸமம் யுத்₃த₄மித்யாஹுர் தே₃வகந்த₄ர்வதா₃நவா:॥'' இதி ராமவிஷயே த்₃ருஶ்யதே. தத்₃வத் க்ருஷ்ணவிஷயேऽப்யஸ்தீதி த்₃ரஷ்டவ்யம். k என் மாதவன் - என்னை எழுதிக்கொண்ட ஶ்ரிய:பதி.

l, m அந்வயபூர்வகம் பூ₄வமாஹ (மாதவனுன நாராயணன் எந்தை இதி) m ''எந்தை'' என்றது எனக்கு ஜநகனென்னுதல், ஸ்வாமியென்னுதல். முழுவேழுலகுக்கும் நாதனுய், வேத மயனுய், காரணம் கிரிசை கருமம் இவற்றுக்கு முதல்வனுய்-சீரணங்கமரர் பிறர் பலரும் தொழு தேத்தநின்று, வாரணத்தை மருப்பொசித்த பிரானுய். என் மாதவனுன - நாரணன் - எந்தை இத்யந்வய இதி பூ₄வ:. 2.

ஜீ—க்ருஷ்ண விஷயமாகக் காணப்படவில்லை, 1. ''ஸ்தூ₂லஸ்தூ₂ஸ்ய ச ராமஸ்ய ரதூ₂ஸ்தூ₂ஸ்ய ச ரக்ஷஸ:। ந ஸமம் யுத்₃த₄மித்யாஹுர் தே₃வகந்த₄ர்வதா₃நவா:॥'' என்று ராமவிஷயமாகக் காணப்படுகிறது ; க்ருஷ்ணன் விஷயத்திலேயும் உண்டென்று கண்டுகொள்வது. k என் மாதவன்-என்னை எழுதிக்கொண்ட ஶ்ரிய:பதி.

l, m அந்வயபூர்வகமாக பூ₄வம் (மாதவனுன நாராயணன் எந்தை என்று) m எந்தை - எனக்கு ஜநகனென்னுதல், எனக்கு ஸ்வாமியென்னுதல். முழுவேழுலகுக்கு நாதனுய், வேத மயனுய், காரணம் கிரிசை கருமமிவற்றுக்கு முதல்வனுய், சீரணங்கமரர் பிறர் பலரும் தொழு தேத்தநின்று வாரணத்தை மருப்பொசித்த பிரானுய், என் மாதவனுன - நாரணன் - எந்தை இத்யந்வய:. 2.

ஆதே₃— இரண்டாம் பாட்டு. க்ருத்ஸ்நமான ஸர்வலோகங்களுக்கும் நாத₂னுய், இதுக்கு ப்ரமாணம் வேத₃ங்களாலே ஓதப்படுபவனுய், காரணமும் அதடியாக வரும் க்ரியையும், தத்ஸாத்₄யமான கார்யமுமாகிற இவற்றுக்கு நிர்வாஹகனுய், எனக்கு ஜநகனுனவனுய், ஸ்ரீயாகிற தெய்வப்பெண்ணும், நித்யஸூரிகளும், மற்று முண்டான பலரும் எல்லாரும் தொழுதேத்தும்படியாக நின்று குவலயாபீட₃த்தின் கொம்பை அநாயாஸேந முறித்த உபகாரகனுயிருக்கிற ஸ்ரீமந்நாராயணனே என் ஸ்வாமி என்கிறுர்—'' நாரணன் '' இத்யாதி₃யால். 2.

ஆ— 3. அவ:— (மாதவன்) இப்படி எம்பெருமான் என்னோடு ஸம்ப₃ந்தி₄த்தாரை யுங்கூட விஷயீகரிக்கும்படி என்னை வைஷ்ணவனாக்குகைக்கு ஹேதுவான என்பக்க லுள்ள சதிராகிறதென்? என்னில்; அது இன்னதென்று சொல்லுகிறது.

வ்யா:—யத்₃ருச்ச₂யா பிராட்டி பரிக்₃ரஹித்தார் சொல்லுவதொரு சொல்லைச் சொல்ல, அச்சொல்மாத்ரத்தையே கொண்டு மெய்யே பிராட்டி பரிக்₃ரஹமாயிருப்பாரைப் பார்த்த ருளும் பார்வையாலே என்னைப்பார்த்தருளி, "இவரையாகாதே தான் நெடுங்காலமெல்லாம் இழந்தது" என்று இழந்தகாலத்தை அநுஸந்தி₄த்து மோஹித்து, பின்னை நெடும்போதுகூட ப்ரபு₃த்₃த₄னாய், போன காலத்தை இனிச்செய்யலாவதில்லையிறே, இனி இப்பாலுள்ள கால மாகிலும் என்னை விடேன் என்று, நிரதிஶய ஸௌந்த₃ர்யத்தையுடையனாய், நிரதிஶய போ₄க்₃யபூ₄தனாய், ஆஶ்ரிதஸுலப₄னாய், பரமகாருணிகனாயிருந்த எம்பெருமான் என்னுள் புகுந்திருந்து, என்பக்கலுள்ள ஸ்வஸம்ஶ்லேஷ விரோதி₄யான ஸ்வரூபப்ரயுக்த தோ₃ஷத் தையும், ஹேதுக்ருதமான தோ₃ஷத்தையும் போக்கி, எனக்குப் பரமபோ₄க்₃யனானான் என்கிறார். 3.

ஒ— அவ:— மூன்றும் பாட்டில்— மாதவன் என்கிற உக்திமாத்ரத்தாலே என்னுடைய ஸகல தோ₃ஷங்களையும் போக்கி என்னை விஷயீகரித்தருளினான் என்கிறார்.

வ்யா:— (மாதவன் என்று தொடங்கி) மாதவன் என்னும் திருநாமத்தி னுடைய உக்திமாத்ரத்தையே அநேகஜந்மஸாத்₄ய ஸமாஶ்ரயணமாகக்கொண்டு, என்னை 'போன நெடுங்காலமெல்லாம் இழந்தோம், இனி, மேலுள்ள காலமாகிலும் இவர் பக்கல் ஒரு தோ₃ஷமும் சேரவொட்டேன்' என்று என்னுள்ளே வந்து புகுந்து நிரந்தரவாஸம்பண்ணி, எனக்கு நிரதிஶயபோ₄க்₃யமாய்க்கொண்டே, "ஸ்வரூபப்ரயுக்தம்" என்னலாம்படி அநாதி₃யாய் வருகிற தோ₃ஷத்தையும், நாடோறும் ஒரு ஹேதுவஶத் தாலே வருகிற தோ₃ஷத்தையும் போக்குவதும்செய்து, என்னோட்டை ஸம்ஶ்லேஷத் தாலே விகஸிதமாய்ச் சிவந்திருந்துள்ள திருக்கண்களையும் வளர்ந்த திருமேனியையு முடையான். "தீது, அவம்" என்றது - நிஷ்க்ருதியில்லாத பாபமும், நிஷ்க்ருதி யுண்டான பாபமும் என்றுமாம். (கோதவம் என்று தொடங்கி) பாகு தப்பாதல், மற்றொன்றினுடைய ஸம்ஸர்க்க₃த்தாலே வரும் தோ₃ஷமாதல் ஒன்றுமின்றிக்கே யிருந்துள்ள கன்னற்கட்டிபோலே நிரதிஶயபோ₄க்₃யமாய், தன்னுடைய போ₄க்₃யதை யைக் காட்டி என்னை அடிமை கொண்டவன். (என் கோவிந்தன்) என்னை விஷயீகரிக்கைக்காக கோ₃விந்த₃னானவன். 3.

ப— 3. அவ:— அநந்தரம், இப்பக்ஷபாதமடியாக ஸ்வவிஷயத்தில் உக்தி மாத்ரத்தையே பற்றாசாகக்கொண்டு பண்ணின உபகாரத்தை அருளிச்செய்கிறார்.

என்—எனக்காக, **கோவிந்தன்**—க்ருஷ்ணனாய் வந்து அவதரித்த, **எம்மான்**— என்னுடைய ஸ்வாமியானவன், **மாதவன்**—ஶ்ரீமான், **என்றதே**—என்று நான்

ப—சொன்ன இந்த அஹ்ருத₃யோக்தியையே, **கொண்டு** — பற்றாசாகக்கொண்டு, **என்னை**—(உக்தியில் வாசியறியாத) என்னை, **இனி**—உக்த்யநந்தரமாக, **இப்பாற் பட்டது**—மேலுள்ள காலமெல்லாம், **அவங்கள்**—அவித்₃யாதி₃களான குறைகள், **யாதும்**—ஏதேனுமொன்றையும், **சேர்கொடேன்**—சேர்கொடேன், **என்று**—என்று ஸங்கல்பித்து, (அதுக்கீடாக) **என்னுள்**—என் நெஞ்சுக்குள்ளே, **புகுந்து**—புகுந்து, **இருந்து**—அநந்யபரனாயிருந்து, **தீது**—(பு₃த்₃தி₄பூர்வகமான) தீமையையும், **அவம்** — (ப்ராமாதி₃கமான) அவத்தையும், **கெடுக்கும்** — கெடுக்கும்படியான, **அமுதம்**—நித்யபோ₄க்₃யபூ₄தனாய், (இஸ்ஸம்ஶ்லேஷத்தாலே) **செம்** — சிவந்த, **தாமரை** — தாமரைபோலேயிருக்கிற, **கண்** — திருக்கண்களையும், **குன்றம்**—ஸௌஸ்தி₂ரமாய் வளர்ந்த வடிவையும் அநுப₄விப்பித்து, **கோது**—கோதும், **அவம்**—அவமும், **இல்** — இல்லாத, **என் கன்னற்கட்டி** — கன்னற்கட்டிபோலே எனக்கு இனியனானான்.

கன்னற்கட்டி - கருப்புக்கட்டி ; அதுக்குக் கோதும், அவமும் — நீரஸமான வஸ்த்வந்தர ஸம்ஸர்க்க₃மும் பாகதோ₃ஷமும் ; ஈஶ்வரனுக்குக் கோதும், அவமுமாவது—உபகாரத்தினுடைய ஹேதுஸாபேக்ஷத்வமும்,ஸ்வப்ரயோஜநார்த்த₂த்வமும். 3.

ஈ— அவ:— மூன்றாம் பாட்டில் — "மாதவன்" என்ற உக்திமாத்ரத்தாலே என்னை விஷயீகரித்து, என்னுடைய தோ₃ஷங்களையும் போக்கினான் என்கிறார்.

வ்யா:— (**மாதவன் என்றதே கொண்டு**) மாதவன் என்கிற உக்திமாத்ரத்தையே கொண்டு. என்பக்கல் அஹ்ருத₃யமான உக்திமாத்ரமே உள்ளது, அத்தை, அந்த:புரத்திலுள்ளார் வார்த்தையாகையாலே ஸஹ்ருத₃யமாகவும், அநேகாயாஸ ஸாத்₄யமான ஆஶ்ரயணமாகவும் கொண்டு. **(என்னை)** கேவலநாராயணஶப்₃த₃த்துக்கும் இதுக்கும் வாசியறியாத என்னை. **(இனி)** "போன காலமே போரும், இனி விடேன்" என்னாநின்றான். A "பழுதே பலபகலும் போயின" என்று ஈஶ்வரனைக்கிட்டின சேதநன் இருக்குமிருப்பைத் தான் இராநின்றான். **(இப்பாற்பட்டது)** 'அணைக்குக் கிழக்குப்பட்ட நீரோபாதியிறே போன காலம்; இனி மேலுள்ள காலமாகிலும் ஒரு பொல்லாங்கும் சேரவிட்டுக்கொடேன்' என்று. **(யாதவங்களும்)** அவித்₃யாதி₃களான நரகஹேதுக்கள், விரஹம், "அயோக்₃யன்" என்று அகலுகை. **(என்னுட்புகுந்து)** அது உக்திமாத்ரமன்றிக்கே என்பக்கலிலே வந்து புகுந்து. **(இருந்து)** ராஜாக்கள் ஆஸநப் பற்றாலே ஜயிக்குமாபோலே ஸ்தா₂வர ப்ரதிஷ்டை₂யாக இருந்து. இவரை வர நிறுத்தவொண்ணாதே புகுந்திருந்து செய்கிறதென்? என்னில்: **(தீதவம் கெடுக்கும்)** தீதாகிறது-B மயர்வற மதிநலமருளப்பெறுவதற்கு முன்பு பு₃த்₃தி₄பூர்வகமாகப் பண்ணின கர்மங்கள். அவமாகிறது - பின்பு ப்ராமாதி₃கமானவை, நிஷ்க்ருதியில்லாத கர்மங்களும்,

A முதல்திருவ-16. B I-1-1.

இ—நிஷ்க்ருதியுள்ளவையும் என்றுமாம். (அமுதம்) போக்குவது தன் பே₄ாக்₃யதையைக்காட்டி. (செந்தாமரை இத்யாதி₃) என்னோட்டைக் கலவியாலே சிவந்த திருக்கண்களையும், வளர்ந்த திருமேனியையுமுடையனானவன். ஸதை₃கரூபமான வடிவு விகஸிதமாயிற்று. (கோது இத்யாதி₃) கோதும் அவமும் இல்லாத கன்னற்கட்டி போலே எனக்கு நிரதிஶயபே₄ாக்₃யனானவன்; கோதாவது - த்₃ரவ்யாந்தர ஸம்ப₃ந்த₄த்தால் வரும் குற்றம்; அவமாவது - பாகுதப்பால் வரும் குற்றம். (எம்மான்) அந்த பே₄ாக்₃யதையைக் காட்டி என்னை அநந்யார்ஹனாக்கினான். (என் கோவிந்தனே) அவதரித்ததும் தம்மை விஷயீகரிக்கைக்காக, பூ₄பா₄ர நிர்ஹரணாதி₃களுக்கன்று என்றிருக்கிறார். 3

ஈ— அவ:— மூன்றும் பாட்டு. உ கீழே "மா சதிரிது பெற்று" என்றார்; இந்நன்மைக்கு அடியென்? என்ன; நினைவின்றிக்கேயிருக்க அந்த:புரவாஸிகள் சொல்லும் வார்த்தையைச் சொன்னேன் என்கிறார். b 1. "जामाता दयितस्तवेति भवतीसम्बन्धदृष्ट्या हरिं पश्येम" (ஜாமாதா த₃யிதஸ்தவேதி ப₄வதீஸம்ப₃ந்த₄த்₃ருஷ்ட்யா ஹரிம் பஶ்யேம) என்றாரிறே பட்டர்.

அ— மூன்றும் பாட்டு. (மாதவன் இத்யாதி₃) உ கீழ்ப்பாட்டு-ப்ராஸங்கி₃கமாய், இப்பாட்டுக்கு முதற்பாட்டோடே ஸங்க₃தி (கீழே இத்யாதி₃) b ஸாத்₄யபரமான யோஜனையைப்பற்ற அந்த:புரஸம்ப₃ந்தி₄நஸ் தத₃ா வத₃ந்தி கிம்? இத்யத்ராஹ (ஜாமாதா த₃யித இதி) 1. "யதை₂வ மைதி₂லஜந:" இத்யுச்யதே; ப₄ட்டார்யாஶ்ச ஸ்ரீரங்க₃நாயக்யா: குமாரா: கிலேதி ச ப₄ாவ:. 1. (மாதரித்யாதி₃) வாரீர் தாயாரே! வாரீர் லக்ஷ்மியே! மைதி₂லஜநமானது யாதொருபடி உம்முடைய ஸம்ப₃ந்த₄த்தையிட்டுப் பெருமாளை விரும்புகிறது, அந்த மார்க்க₃த்தாலே அந்த நாங்கள் உம்முடைய தா₃ஸ்யமொன்றிலுமே ரஸமாயிருக்கிற அபி₄மாநத்தாலே அழகியதாயிருக்கிற ப₄ாவங்களினாலே இஹலோகபரலோகங்கள் இரண்டிலும் உம்முடைய ஸம்ப₃ந்த₄த்தையிட்டே ஸர்வேஶ்வரனை விரும்பக்கடவோம். b மைதி₂லஜநமானதுதான் பெருமாளை விரும்பும்

ஜீ— மூன்றும் பாட்டு. (மாதவன் இத்யாதி₃) உ கீழ்ப்பாட்டு ப்ராஸங்கி₃கமாகையாலே முதற்பாட்டோடே ஸங்க₃தி (கீழே இத்யாதி₃) இது ஸாத்₄யபரமான யோஜனையைப்பற்ற. b அந்த:புர ஸம்ப₃ந்தி₄கள் அப்படி சொல்லுவர்களோ? என்ன (ஜாமாதேத்யாதி₃) ஸ்ரீகு₃ணரத்ந கோஶே—1. "மாதர் லக்ஷ்மி யதை₂வ மைதி₂லஜநஸ்தேநாத்₄வநா தே வயம் த்வத்₃தா₃ஸ்யைக ரஸாபி₄மாநஸுப₄கை₃ர் ப₄ாவைரிஹாமுத்ர ச। ஜாமாதா த₃யிதஸ்தவேதி ப₄வதீஸம்ப₃ந்த₄த்₃ருஷ்ட்யா ஹரிம் பஶ்யேம ப்ரதியாம யாம ச பரீசாராந் ப்ரஹ்ருஷ்யேம ச ||" அஸ்யார்த்த₂:— வாரீர் தாயாரே! லக்ஷ்மியே! மைதி₂லஜநமானது யாதொருபடி உம்முடைய ஸம்ப₃ந்த₄த்தையிட்டுப் பெருமாளை விரும்புகிறது. அந்த மார்க்க₃த்தாலே அந்த நாங்கள் உம்முடைய தா₃ஸ்ய

ப்ர— b 1. (மூன்றும் பாட்டு) (மாதவனென்றதே கொண்டு) श्रीगुणरत्नकोशे— "मातर्लक्ष्मि यथैव मैथिलजनस्तेनाध्वना ते वयम् त्वद्दास्यैकरसाभिमानसुभगैर्भावैरिहामुत्र च। जामाता दयितस्तवेति भवतीसम्बन्धदृष्ट्या हरिं पश्येम प्रतियाम याम च परीचारान् प्रहृष्येम च ॥५२॥"

ஈ— (மாதவனென்றதே கொண்டு) c நான் "மாதவன்" என்ற c2 உக்திமாத்ரத்தைக் கொண்டு; d இத்தையே திருவுள்ளத்திலே d2 குவாலாகக்கொண்டு. e "அல்லாத திருநாமங்களுக்கும் இதுக்கும் வாசியறிவதே!" என்று இத்தையே குவாலாகக் கொண்டு. (என்னை) e அல்லாத திருநாமங்களுக்கும் இதுக்கும் வாசியறியாத என்னை. f (இனி) f2 முன்பு கழிந்த காலம் கழிந்தே விட்டதிறே; g மேல் அத்யல்பகாலமாய்த் தோற்றாநின்றதாயிற்று ஈஶ்வரனுக்கு. h A "பழுதே பலபகலும் போயின" என்று ஈஶ்வரனைக் கிட்டின சேதநன் இருக்குமிருப்பைத் தான் என்பக்கலிலே இராநின்றான். i 1. "பு3த்3த்4வா காலமதீதஞ்ச

அ—ப்ரகாரம் ஏதென்ன (ஜாமாதா இத்யாதி3) "மணவாளப்பிள்ளை" என்றும், "தேவரீருடைய நாயகன்" என்றும் தேவரீருடைய ஸம்ப3ந்த4ப்ரகாரத்தாலே அவர்கள் விரும்புகிறப்போலே, நாங்களும் தேவரீருடைய ஸம்ப3ந்த4த்தையிட்டே ஸர்வேஶ்வரனை ஸேவிக்கக்கடவோம், கிட்டக்கடவோம், கைங்கர்யங்களைப் பண்ணக்கடவோம். நாங்கள் கைங்கர்யம் பண்ணினால் அவனுக்கு விளைகிற ப்ரீதியைக்கண்டு அத்தாலே உகக்கக்கடவோம் என்றபடி.

c2 (உக்திமாத்ரத்தை இதி) அவத4ாரணார்த்த2:. d "கொண்டு" என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (இத்தையே இத்யாதி3) d2 குவாலாக-அதி4கமாக. e "மாதவனென்றதே" என்றதுக்கு பா4வம் (அல்லாத இத்யாதி3) f. g "இனி" இத்யேதத்-பூ4த3வத்4வசநாந்தர்க3தமிதி. தத3நுகு3ணம் பா4வமாஹ (மேல் அத்யல்பகாலமாய் இதி) h மேல் அத்யல்பகாலமாய்த்தோற்றி து3:க்கி2ப்பான் இவனன்றோ? என்ன (பழுதே இத்யாதி3) முதல் திருவந்தாதி. இப்படி அநுப4வத்தோடே அடிக்கழஞ்சு பெற்றுச் செல்லுகைக்குறுப்பான கீழ்க்கழிந்த காலமெல்லாம் ஒன்றொழியாதபடி வ்யர்த்த2மே போய்விட்டதே! என்றபடி. i அவன் இப்படியிருந்தவிடமுண்டோ? என்ன (பு3த்3த்4வா

ஜீ—மொன்றிலுமே ரஸமாயிருக்கிற அபி4மாநத்தாலே அழகியதாயிருக்கிற பா4வங்களினாலே இஹலோக பரலோகங்களிரண்டிலும் "மணவாளப்பிள்ளை" "தேவரீருடைய நாயகன்" என்னும், மைதி2லஜநம்போலே தேவரீருடைய ஸம்ப3ந்த4த்தையிட்டே ஸர்வேஶ்வரனை ஸேவிக்கக்கடவோம், கிட்டக்கடவோம், கைங்கர்யங்களைப் பண்ணக்கடவோம். அந்தக் கைங்கர்யத்தால் அவனுக்கு விளைகிற ப்ரீதியைக்கண்டு அத்தாலே உகக்கக்கடவோம் என்றபடி.

c "என்றதே" என்ற ஏகாரத்தின் அர்த்த2ம் (நான் மாதவன்) என்றது. d "கொண்டு" என்றதுக்கு பா4வம் (இத்தையே இத்யாதி3) d2 குவாலாக-அதி4கமாக. e "மாதவன்" என்றதுக்கு பா4வம் (அல்லாத இத்யாதி3) f, f2 தாத்பர்யம் (முன்பு இத்யாதி3) f "இனி" என்கிற இது-பூ4த3வத்4வசநாந்தர்க3தம். g ப2லிதம் (மேல் அத்யல்ப இத்யாதி3) h மேல் அத்யல்பகாலமாய்த் தோற்றி து3:க்கி2ப்பான் இவனன்றோ? என்ன (பழுதே இத்யாதி3) முதல்திருவந்தாதி. இப்படி அநுப4வத்தோடே செல்லுகைக்குறுப்பான கீழ்க் கழிந்த காலமெல்லாம் வ்யர்த்த2மே போய்விட்டதே என்றபடி. i அவன் இப்படியிருந்தவிடமுண்டோ ? என்ன (பு3த்3த்4வா காலம் இத்யாதி3) கிஷ்கிந்த4ாகாண்டே3 த்ரிம்ஶே. 1. "காமவ்ருத்தஞ்ச ஸுக்3ரீவம் நஷ்டாஞ்ச ஜநகாத்மஜாம் | பு3த்3த்4வா

ப்ர—i1. (இனி) किष्किन्धाकाण्डे त्रिंशे—"कामवृत्तं च सुग्रीवं नष्टां च जनकात्मजाम्। बुद्ध्वा कालमतीतञ्च मुमोह परमातुरः ॥ ३ ॥"

A முதல்திருவ 16.

ஸ்ரீ—ஸுமோஹ" (பூத்த்வா காலமதிதஞ்ச முமோஹ) என்றிராநின்றுளுயிற்று. j (இப்பாற்பட்டது) k அணைக்குக் கிழக்குப்பட்ட நீரோபாதியிறே போன காலம்; இனி மேலுள்ள காலமாகிலும். (யாதவங்களும் சேர்கொடேனென்று) உன்னை யாதொரு தபஸ்ஸிலும் புக்கு க்லேஶிக்கவிடேன் என்று. l அம்மிதுணையாக ஆறிழிகையிறே இவனைவிட்டு உபாயாந்தரத்தைப் பற்றுகை. m அவங்கள்-நரகஹேதுவான அவித்யாதிகள். n புறம்பே சில ப்ரயோஜநங்களைக்கொண்டு போகவிடுதல், அயோக்யன் என்று அகலவிடுதல், உபாயாந்தர பரிக்ரஹம் பண்ணவிடுதல் செய்யேன் என்று. (என்று) 1. "एतद्व्रतं मम" (ஏதத்வ்ரதம் மம) என்கிறபடியே ஸங்கல்பித்து.

o இப்படி ஸங்கல்பித்து o_2 நெடுங்கை நீட்டாக இருக்கையன்றிக்கே, என் ஹ்ருதயத்திலே வந்து புகுந்து. p "புகுந்தாலும் p_2 போக்குவரத்து உண்டாமாகில், வாலி போன வழியை p_3 அடைத்து, மஹாராஜர் p_4 குறும்புசெய்தாற்போலேயாம்" என்று

அ—காலம் இத்யாதி) j.k "இப்பாற்பட்டது" என்கையாலே-அப்பாற்பட்டதுக்குச் செய்வலாவதில்லை என்று விவக்ஷித்துத் தாத்பர்யம் (அணைக்கு இத்யாதி) அணைக்கு-ஸேதோ:. கிழக்கு-ப்ராச்யாம். l உபாயாந்தரத்தினுடைய ஆபாஸத்வத்தை ஸநிதர்ஶநமாக அருளிச்செய்கிறார் (அம்மி துணையாக இத்யாதி) m "அவங்கள்" என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (நரகேத்யாதி) n "யாது" என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (புறம்பே சில இத்யாதி).

o "என்னுள்" என்றதுக்கு பாவம் (இப்படி ஸங்கல்பித்து இத்யாதி) o_2 நெடுங்கை நீட்டாக - அதிதூரமாக. p "இருந்து" என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (புகுந்தாலும் இத்யாதி) p_2 போக்குவரத்து-கமநாகமநே. $p_3.p_4$ வாலிபோன வழியை அடைத்து மஹாராஜர் குறும்பு செய்கையாவது - "மாயாவி" என்கிற ராக்ஷஸனோடே வாலி யுத்தம் பண்ணப்போனவளவிலே அவனோடே ஒரு ஸம்வத்ஸரம் யுத்தம்பண்ணி அவனை ஸம்ஹரித்தவளவிலே பிலத்வாரத்தினின்றும் ரக்தம் புறப்பட்டதாய், அங்கே சிலருடைய கொக்கரிப்பைக்கேட்டு வாலி பட்டுப்

ஜீ—காலமதிதஞ்ச முமோஹ பரமாதுர: ||" j.k "இப்பாற்பட்டது" என்கையாலே-அப்பாற்பட்டதிற் செய்யலாவதில்லை என்று விவக்ஷித்து பாவம் (அணைக்கு இத்யாதி) l இனி இப்பாற்பட்டது-"உக்த்யநந்தரமான மேலுள்ள காலமெல்லாம்" என்று ஶப்தார்த்தம். l உபாயாந்தரங்களினுடைய ஆபாஸத்வத்தை ஸநிதர்ஶநமாக அருளிச்செய்கிறார் (அம்மிதுணையாக இத்யாதி) m "அவங்கள்" என்றதுக்கு அர்த்தம் (நரகஹேதுவான இத்யாதி) n "யாது" என்ற விசேஷணத்துக்கு பாவம் (புறம்பே இத்யாதி) "யாது அவங்கள்" என்று பதச்சேதம்: ஏதேனும் ஒரு குறைகளும் சேரும்படி விட்டுக்கொடேன் என்று ஶப்தார்த்தம்.

o "என்னுள்" என்றதுக்கு பாவம் (இப்படி இத்யாதி) o_2 நெடுங்கை நீட்டாக-அதிதூரமாக. p "இருந்து" என்றதுக்கு பாவம் (புகுந்தாலும் இத்யாதி) p_3 வாலிபோன வழியை அடைத்து-வாலிபோன பிலத்வாரத்தை அடைத்து என்றபடி. p_4 குறும்பு செய்கை-துஷ்டத்தனம்

ப்ர—1. युद्धकाण्डे (१८)—कण्डूपाख्यानकथनानन्तरे—"सकृदेव प्रपन्नाय तवास्मीति च याचते। अभयं सर्वभूतेभ्यो ददाम्येतद्व्रतं मम ॥ ३३ ॥"

ஈ—ஸ்த$_2$ாவரப்ரதிஷ்டை$_2$யாக இருந்து q(புகுந்திருந்து)r இவரை வரநிறுத்தவொண்ணுதே இவர்க்குமாகத் தான் புகுந்து இருந்தானத்தனை. புகுந்து செய்த க்ருஷியேதென்னில்,—(s தீதவங்கெடுக்கும்) s$_2$ தீதாவது—A பொய்ந்நின்றஞானத்துக்கு முன்பு பு$_3$த்$_3$தி$_4$பூர்வகமாகப் பண்ணிப்போந்த பாபம். அவமாவது - ஜ்ஞாநம் பிறந்தபின்பு ப்ராமாதி$_3$கமாகப் பண்ணினவை. இரண்டாலுமாக - ப$_4$க$_3$வத்ப்ராப்திப்ரதிப$_3$ந்த$_4$க கர்மங்களைச் சொல்லுகிறது. t அன்றியே, t$_9$1. "गोघ्ने चैव सुरापे च चोरे भग्नव्रते तथा। निष्कृतिर्विहिता सद्भिः कृतघ्ने नास्ति निष्कृतिः ॥" (கோ$_3$க்$_4$நே சைவ ஸுராபே ச சோரே ப$_4$க்$_3$நவ்ரதே தத$_2$ா। நிஷ்க்ருதிர்விஹிதா ஸத்$_3$பி$_4$: க்ருதக்$_4$நே நாஸ்தி நிஷ்க்ருதி: ॥) என்கிறபடியே, நிஷ்க்ருதியுள்ள பாபங்களையும் t$_3$ இல்லாத பாபங்களையும் சொல்லிற்றாகவுமாம். இவற்றைக் கெடுப்பது கஷாயபாநத்தைப் பண்ணுவித்தோ? என்னில்—(அமுதம்) தன்னுடைய

அ—போனுகை நினைத்து, பிறர் வாராதபடி அந்த பி$_3$லத்தை ஒரு பாறையிட்டு அடைத்து, இங்கே வந்து ராஜ்யம் பண்ணிக்கொண்டிருந்தானிறே; அப்படியே ஈஸ்வரன் போக்குவரத்துண்டானால், நானும் விஷயாந்தரங்களிலே ப்ரவணனாய் ஸ்வேச்சை$_2$யிலே திரிவன் என்றபடி. p$_3$ அடைத்து-ப$_3$ந்தி$_4$த்து. p$_4$ குறும்பு-தௌ$_3$ஷ்ட்யம். q,r "புகுந்து, இருந்து" என்கிற பத$_3$த்$_3$வயத்துக்கும் வ்யாவர்த்யம் அருளிச்செய்கிறார் (இவரை வர இத்யாதி$_3$) s தீதவம் - பூர்வோத்தராக$_4$ங்கள். "கெடுக்கும்" என்கையாலே - பூர்வாக$_4$த்தில் பு$_3$த்$_3$தி$_4$பூர்வம் அபு$_3$த்$_3$தி$_4$பூர்வம் இரண்டையும் பொறுக்கும், உத்தராக$_4$த்தில் ப்ராமாதி$_3$கத்தையும் பொறுக்கும் என்றதாயிற்று. t$_2$ "தீதவம்" என்கிறதுக்கு நிஷ்க்ருதியுள்ளவையும், அதில்லாதவையும் சொல்லப்படுகிறதென்று கருத்தாய், அவ்விரண்டையும் ப்ரமாணமுகே$_3$ந அருளிச்செய்கிறார் (கோ$_3$க்$_4$ந இத்யாதி$_3$) t யத்$_2$வா, B "மயர்வறமதிநலமருளினன்" இத்யுச்யமாநஜ்ஞாநலாப$_4$ாநந்தரம் ப்ராமாதி$_3$ககர்மணா: அஸம்ப$_4$வாத் அபரிதோஷாத் பக்ஷாந்தரமாஹ (அன்றியே கோ$_3$க்$_4$நே சைவேதி) தர்ஹி ப்ரத$_2$மநிர்வாஹ: கிமர்த்த$_2$ இதி சேத்; ப$_4$க$_3$வந்தம் ஸமாஶ்ரிதாநாம் ஜ்ஞாநாநந்தரப$_4$ாவி ப்ராமாதி$_3$க கர்மநிமித்தபீ$_4$திர் மாபூ$_4$யாதி$_3$த்யஸ்மிந்நர்த்தே$_2$ தாத்பர்யமிதி ஸ்வரூபமிக்ஷாபரத்வாத் ப்ரத$_2$மஸ்ய, இரண்டாவது பூர்வாக$_4$விஷயம். t$_3$ (இல்லாத பாபங்கள் என்று) இவ்விடத்திலே 2. "ப்ராயஶ்சித்தோ ஶாந்த$_3$த்$_4$யந்தி மஹாபாதகிநோऽபி ஹி। ஶரணாக$_3$தஹந்தாரோ ந த்வேவ

ஜீ—பண்ணுகை. q,r "புகுந்திருந்து" என்றதுக்கு ப$_4$ாவம் (இவரை நிறுத்த இத்யாதி$_3$) s தீதவம்-பூர்வோத்தராக$_4$ங்களாதல், நிஷ்க்ருதியுள்ளவையும், அதில்லாதவையும் ஆதல். s$_2$,t இரண்டு அர்த்த$_2$த்தையும் க்ரமேண அருளிச்செய்கிறார் (தீதாவது பொய்ந்நின்ற இத்யாதி$_3$யாலும் அன்றியே கோ$_3$க்$_4$நே சேத்யாதி$_3$யாலும்) கோ$_3$க்$_4$நே சைவேத்யாதி$_3$ ஶ்லோக: கிஷ்கிந்த$_4$ாகாண்டே$_3$ சதுஸ்த்ரிம்ஶே ஸுக்$_3$ரீவம் ப்ரதி லக்ஷ்மணேநோக்த:. t$_3$ (நிஷ்க்ருதியில்லாத பாபங்கள்) என்றவிடத்திலே 2 "ப்ராயஶ்சித்தோ ஶாந்த$_3$த்$_4$யந்தி மஹாபாதகிநோऽபி ஹி। ஶரணாக$_3$தஹந்தாரோ ந த்வேவ

ப்ர—t$_9$1. (தீதவங்கெடுக்கும்) किष्किन्धाकाण्डे चतुस्त्रिंशे सुग्रीवं प्रति लक्ष्मणः—"गीतोऽयं ब्रह्मणा श्लोकस्सर्वलोकनमस्कृतः। दृष्ट्वा कृतघ्नं क्रुद्धेन तं निबोध प्लवङ्गम! ॥ ११ ॥ गोघ्ने चैव सुरापे च चोरे भग्नव्रते तथा। निष्कृतिर्विहिता सद्भिः कृतघ्ने नास्ति निष्कृतिः ॥ १२ ॥"

A திருவிருத்தம் 1. B 1-1-1.

ஈ—பே₄ாக்₃யதையை அநுப₄விப்பித்தாயிற்று. (செந்தாமரைக்கண் குன்றம்) u ரஸநேந்த்₃ரியத்துக்கேயன்றியே கண்ணுக்கும் பே₄ாக்₃யமாயிருக்கை. (குன்றம்) v இத்தலையில் இதும் அவமும் போக்கினையிருக்கையன்றிக்கே, "தனக்குண்டாய்க் கழிந்தது" என்று தோற்றும்படியாயிற்று வடிவிற்பிறந்த ஔஜ்ஜ்வல்யம்; w 1. "व्यसनेषु मनुष्याणां भृशं भवति दुःखितः" (வ்யஸநேஷு மநுஷ்யாணாம் ப்₄ருஶம் ப₄வதி து₃:க்கி₂த:) என்றிருக்குமவனிறே.

(x கோதவமிலென் கன்னற்கட்டி) x_2 கோதாவது-த்₃ரவ்யாந்தர ஸம்ஸர்க்க₃த்தாலே வருமது. அவமாவது-பாகத்தாலே வருமது. y தா₃ர்ஷ்டாந்திகத்தில் கோதும் அவமுமாகிறது-y_2 ஆந்ருஶம்ஸ்யத்துக்காகவாதல், y_3 இவனுக்கு உபகாரமாகவாதல் விஷயீகரிக்கை. Z தனக்குப் புறம்பாயிருப்பதொரு பே₄ாக்₃யவஸ்துவில்லாதபடி தான் பே₄ாக்₃ய

அ—ரஜநீசர!॥"என்ற ரகு₄ராக்ஷஸஸம்வாத₃த்தின் ஶ்லோகம் அநுஸந்தே₄யம். u (ரஸநேந்த்₃ரியத்துக்கே இதி) A"தென்குருகூர்நம்பியென்றக்கால் அண்ணிக்கும் அமுதூறும் என்னாவுக்கே" இதிவஸ்துதித்₃வாரா ரஸநாயா பே₄ாக்₃யம் ப₄வதீதி பா₄வ:. v "குன்றம்" என்றதுக்கு பா₄வம் (இத்தலையில் இதி) w அவர்கள் வ்யஸநம் தன்னதாயிருக்குமோ? என்ன (வ்யஸநேஷு இத்யாதி₃).

x_2 த்₃ருஷ்டாந்தத்திலே இவ்விரண்டுமேது? என்ன (கோதாவது இத்யாதி₃) y தா₃ர்ஷ்டாந்திகத்தில் - இவனிடத்திலே; (தா₃ர்ஷ்டாந்திகத்தில்) என்கிற வாக்யத்தால் ப₄லிதம் - ப்ரணயித்வத்தாலே தன் பேருகச்செய்யுமவன் என்று. y_2 (ஆந்ருஶம்ஸ்யத்துக்காக) என்றது. ஆந்ருஶம்ஸ்யத்தை ப்ரகாஶிப்பிக்கைக்காக என்றபடி. y_3 (இவனுக்கு உபகாரமாக) என்றது-சேதநனுக்கு உபகாரமாக என்றபடி. z "அமுதம், கன்னற்கட்டி" இதி பத₃த்₃வயஸ்ய பா₄வமாஹ (தனக்குப்

ஜீ—ரஜநீசர!॥" என்ற ரகு₄ராக்ஷஸ ஸம்வாத₃த்தின் ஶ்லோகம் அநுஸந்தே₄யம். u (ரஸநேந்த்₃ரியத்துக்கே இதி) A"என்றக்கால் அண்ணிக்கும் அமுதூறுமென்னாவுக்கு" என்றாற்போலே ஸ்துதித்₃வாரா ரஸநேந்த்₃ரியத்துக்கு பே₄ாக்₃யம் என்றபடி. v "குன்றம்" என்றதுக்கு பா₄வம் (இத்தலையில் இத்யாதி₃) w அவர்கள் வ்யஸநம் தன்னதாயிருக்குமோ? என்ன (வ்யஸநேஷு இத்யாதி₃) அயோத்₄யாகாண்டே₃ த்₃விதீயே, பூர்வமேவ "துயரறு" இத்யத்ர லிகி₂தம்.

x_2 த்₃ருஷ்டாந்தத்திலே இவ்விரண்டுமேதென்ன (கோதாவது இத்யாதி₃) y தா₃ர்ஷ்டாந்திகத்தில்-இவனிடத்தில்; (தா₃ர்ஷ்டாந்திகத்தில்) என்ற வாக்யத்தால் ப₄லிதம்-ப்ரணயித்வத்தாலே தன் பேருகச் செய்யுமவன் என்று. y_2 (ஆந்ருஶம்ஸ்யத்துக்காக) ஆந்ருஶம்ஸ்யத்தை ப்ரகாஶிப்பிக்கைக்காக. y_3 (இவனுக்கு) சேதநனுக்கு. z"அமுதம், கன்னற்கட்டி" என்ற பத₃த்₃வயத்துக்கு பா₄வம் (தனக்கு இத்யாதி₃) x, z இவ்வாக்யம் - "கோதவமில்" என்கிறதுக்கு தாத்பர்யாந்தர

ப்ர— 1. w (குன்றம்) अयोध्याकाण्डे द्वितीये, दशरथं प्रति रामगुणवादिनः—"प्रियवादी च भूतानां सत्यवादी च राघवः। बहुश्रुतानां वृद्धानां ब्राह्मणानामुपासिता ॥ ३२ ॥ तेनास्येहातुला कीर्तिर्यशस्तेजश्च वर्धते ॥ ३३ ॥ व्यसनेषु मनुष्याणां भृशं भवति दुःखितः। उत्सवेषु च सर्वेषु पितेव परितुष्यति ॥ ४० ॥"

A கண்ணிநுண்-1.

4\. கோவிந் தன்குடக் கூத்தன் கோவலனென் றென்றேகுனித்து
தேவும் தன்னையும் பாடியாடத் திருத்திஎன் னைக்கொண்டென்
பாவந் தன்னையும் பாறக்கைத் தெமரே ழெழுபிறப்பும்
மேவும் தன்மைய மாக்கினன் வல்லனெம் பிரான்விட்டுவே.

ஈ—ளுயிருக்கும். (எம்மான்) நான் "வேறொன்று பே4ாக்3யம்" என்றிராதபடி என்னைத் தோற்பித்தவன். (என் கோவிந்தனே) z2 க்ருஷ்ணவதாரமும் தமக்கு என்றிருக்கிறார்; z2A ஆட்கொள்ளத் தோன்றிய ஆயர்தங்கோவிறே. 3.

அ—புறம்பாயிதி) x,z''இந்த வாக்யம்-'கோதவமில்' என்கிறதுக்கு பா4ாவாந்தரம்''என்றும் அருளிச்செய்வர். "கோதாவது - ஸ்வஸமாநபே4ாக்3யவஸ்த்வந்தர ஸத்3பா4வம். அவமாவது-ஸ்வாதி4கபே4ாக்3யவஸ்த்வந்தர ஸத்3பா4வம்'' என்றும் உபபாதி3த்தருளுவர். கன்னற்கட்டி - கருப்புக்கட்டி; ஶர்க்கராக2ண்டம் என்றபடி. z2 ''என்'' என்கிறதென், ஸாத4ாரணமன்றோ க்ருஷ்ணவதாரம்? என்ன (க்ருஷ்ணவதாரம் இத்யாதி3) z2 அப்படி தமக்காயிருக்குமோ? என்ன (ஆட்கொள்ள இத்யாதி3) பெரியாழ்வார்திருமொழி. ஆட்கொள்ளத் தோன்றிய-ஸர்வரையும் அடிமைகொள்வதாக வந்து ஆவிர்ப4ூவித்த. அவதார ப்ரயோஜநம் லீலாவிபூ4தியிலுள்ள சேதநரைத் திருத்தி அடிமைகொள்கை என்கை. பிறந்த என்னாதே, "தோன்றிய'' என்றது 1. ''தே3வகீபூர்வஸந்த்4யாயாமாவிர்பூ4தம்'' என்கிறபடியே க3ர்ப்ப4வாஸதோ3ஷமற வந்து அவதரித்தமை தோற்றுகைக்காக. (ஆயர்தங்கோவினை) ஆவிர்ப4ூவித்தது ஸ்ரீமது4ரையிலேயாகிலும், அது ப்ரகாஶித்ததும் ப்ரயோஜநப்பட்டதும் திருவாய்ப்பாடியிலேயிறே. தான் தாழநின்று ஏவிற்றுச்செய்து தன் நீர்மையாலே எல்லாரையும் வஶீகரித்து ஆளாக்கிக்கொண்டு, ஸர்வகோ3ப நிர்வாஹகனானவனை; இத்தால் - ஆஶ்ரிதர்க்காக அவதரிக்கை ''தமக்கு'' என்னலாயிருக்கும் என்று கருத்து. எம்மானென் கோவிந்தன் - மாதவனென்றதேகொண்டு இத்யாரப்4ய கோதவமில் என் கன்னற்கட்டியானன் இத்யந்வய:. 3.

ஜீ—மாதல்; இப்போது, கோதாவது-ஸ்வஸமாநபே4ாக்3ய வஸ்த்வந்தரஸத்3பா4வம். அவமாவது-ஸ்வாதி4கபே4ாக்3ய வஸ்த்வந்தரஸத்3பா4வம்; கன்னற்கட்டி-வெல்லக்கட்டி. z2 ''என்''என்றதுக்கு பா4வம் (க்ருஷ்ணவதாரமும் இத்யாதி3) z2 அப்படி தமக்காயிருக்குமோ? என்ன (ஆட்கொள்ள இத்யாதி3) பெரியாழ்வார்திருமொழி. ஸர்வரையும் அடிமை கொள்வதாக வந்து ஆவிர்ப்ப4ூவித்த கோ3பநிர்வாஹகனானவனை என்றபடி; இத்தால் - ஆஶ்ரிதர்க்காக அவதரிக்கை ''தமக்கு'' என்னலாயிருக்கும் என்று கருத்து. அடியே தொடங்கி என் கோவிந்தன்-எம்மான் இத்யந்வய:. 3.

ஆதே3— மூன்றாம் பாட்டு. நான் மாதவன் என்ற உக்திமாத்ரத்தையே கொண்டு, அஜ்ஞனை என்னை இனிமேலாகிலும்-இனி மேலுள்ள காலமாகிலும் ஓரவத்3யங்களும் சேரும்படி விடேன் என்று ஸங்கல்பித்து, என் ஹ்ருத3யத்திலே வந்து புகுந்து ஸ்தா2வரப்ரதிஷ்டை2யாக இருந்து, பூர்வாக4ங்களையும் உத்தராக4ங்களையும் கெடுத்து, தன்னுடைய பே4ாக்3யதையை அநுப4வித்த செந்தாமரை போலே திருக்கண்களையும், மணிபர்வதம்போலே திருமேனியையுமுடையவன், கோதும் அவமுமற்றவன், கன்னல்கட்டிபோலே பே4ாக்3யனானவன், என் ஸ்வாமியான கோ3ாவிந்த3ன் என்கிறார்—'' மாதவன் '' இத்யாதி3யால். 3.

A பெரியாழ்திரு 1-7-11.

ஆ— 4. வ்யா:— (கோவிந்தன்) இப்படி என்னுள்ளே புகுந்திருந்து தன்னுடைய குணசேஷ்டிதங்களை ஏத்திக் களிக்கும்படியாகவும், தன்னுடைய ஸர்வேஶ்வரத்வத்தை யும், ஆஶ்ரித பாரதந்த்ர்யமாகிற தன்னுடைய ஸ்வரூபத்தையும் பாடியாடும்படியாகவும் என்னைத் திருத்தி, இப்படி என்னை விஷயீகரித்து, பின்னை என்பக்கலுள்ள ப்ரதி பந்தகங்களையெல்லாம் போக்கி அவ்வளவில் பர்யவஸியாதே, என்னோடு ஸம்பந்தித் தாரையுங்கூட என்னைப்போலே தன் திருவடிகளை ஸம்ஶ்லேஷிக்கும் ஸ்வபாவராக்கி னான்; வல்லன் வல்லன் எம்பிரான், வல்லன் என்நாயன், வல்லன் என் அப்பன், வல்லன் என்றென்று அவனைப் புகழுகிறார். 4.

ஒ— அவ:— நாலாம் பாட்டில் — "என்னோடு பரம்பரயா ஸம்பந்தரானாரையும் கூட என்னைப்போலேயாக்கினான்; ஒருவனுடைய ஸாமர்த்யமிருந்தபடியே!" என்று விஸ்மிதராகிறார்.

வ்யா:— (கோவிந்தன் என்று தொடங்கி) தன்னுடைய குணசேஷ்டிதாதி களுக்கு வாசகமான திருநாமங்களைச் சொல்லாநின்றுகொண்டே ப்ரீதிப்ரகர்ஷத்தாலே குனிக்கவும், தன்னுடைய ஐஶ்வர்யத்தையும், ஆஶ்ரிதபாரதந்த்ர்யத்தையும் பாடி ஆடும்படியாகவும் என்னைத்திருத்தி. (என்னை என்று தொடங்கி) ஸம்ஸாரத்திலே மக்நனாயிருக்கிற என்னைப் பரிக்ரஹித்து, பின்னை என்னுடைய துஸ்ஸாதமான பாபங் களையும் போக்கி, கீழ் ஏழுபடிகாலும் மேல் ஏழுபடிகாலும் என்னோடு ஸம்பந்திக ளானாரைத் தன்னாலல்லது செல்லாத ஸ்வபாவராக்கினான்; என்னை விஷயீகரிக்கைக் காக ஜகத்தெங்கும் வ்யாப்தனாயிருக்கிறவன் தான் நினைத்தபடி செய்யவல்லன். 4.

ப— 4. அவ:— அநந்தரம், இவ்வுபகாரம் ஸ்வஸம்பந்திகுலபர்யந்தமாம்படி பண்ணின ஸாமர்த்யத்தை அருளிச்செய்கிறார்.

வல்லன்—(நினைத்தது செய்யவல்ல) ஶக்திமானாய், **விட்டு**—ஸமஸ்த பதார்த் தங்களையும் வ்யாபித்து, **எம்பிரான்** — (ஊரை வளைத்து ஒருவனைப் பிடிக்குமா போலே) என்னை அங்கீகரித்த ஸ்வாமியானவன், **கோவிந்தன்**—(ஜாத்யுசிதமான) கோஸம்ருத்தியையுடையவன், **குடக்கூத்தன்** — (அந்த ஸம்ருத்த்யுசிதமான ஹர்ஷவ்யாபாரமாயுள்ள) குடக்கூத்தையுடையவன், **கோவலன்**—(இந்த ஐஶ்வர்ய சேஷ்டிதங்களுக்கு அநுரூபமான) கோபால ஜந்மத்தையுடையவன், **என்றென்றே**— என்றென்று இவற்றைத் தனித்தனியே சொல்லி, **குனித்து**—ப்ரீதியாலே கூத்தாடி, **தேவும்** — (இந்த ஸௌலப்யத்துக்கு அடியான) பரத்வத்தையும், **தன்னையும்** — தனக்கு அஸாதாரண ஸ்வபாவமான நீர்மையையும், **பாடி** — (ப்ரீதிக்குப்போக்குவீடாகப்) பாடி, **ஆட**—ஸஞ்சரிக்கும்படி, **திருத்தி**—(இரும்பைப் பொன்னாக்குவாரைப்போலே நித்யஸூரி ஸமானனாம்படி) திருத்தி, **என்னை**—என்னை, **கொண்டு**—(தன்னுடையவனாகக்) கைக்கொண்டு, (ஸ்வாங்கீகார விரோதியான),

ப—என்—என்னுடைய, பாவந்தன்னையும்—பாபங்களையும், பாற—ஓடிப்போம்படி, கைத்து — துரத்தி, எமர் — என்னோடு அந்வயமுடையார், ஏழெழு பிறப்பும்— ஏழேழு ஜந்மமும், மேவும் தன்மையம் — தன்னை ப்ராபிக்கும் தன்மையை யுடையோமாம்படி, ஆக்கினான்—பண்ணினான்.

இதொரு ஶக்தியோகமிருந்தபடியென்! என்று கருத்து. பாற—ஓட. 4.

இ— அவ:— நாலாம் பாட்டில் — என்னளவன்றிக்கே, என்னோடு பரம்பரயா ஸம்பந்தராணரையுங்கூட என்னைப்போலே தன்னைக் கிட்டி அநுபவிக்கும்படி பண்ணினான்; ஒருவனுடைய ஸாமர்த்யமே! என்று விஸ்மிதராகிறார்.

வ்யா:— (கோவிந்தன்) நித்யவிபூதியில் ஐஶ்வர்யம்போலன்றிக்கே, பிறந்து படைத்த ஐஶ்வர்யமான கோஸம்ருத்தியையுடையவன். (குடக்கூத்தன்) ப்ராஹ்மணர், ஐஶ்வர்யம் மிக்கால் யாகாதிகளைப் பண்ணுமாபோலே, இடையர்க்கு கோஸம்ருத்தியுண்டானால் செருக்குக்குப் போக்குவீடாக ஆடுவதொன்றாயிற்று குடக்கூத்து. (கோவலன்) இவையிரண்டுக்கும் இட்டுப்பிறந்தவன். பிறந்து படைத்த ஐஶ்வர்யம் இது. (என்றென்றே குனித்து) வாசிகமாகவும் காயிகமாகவும் போக்குவிட்டு. (தேவும்) ஐஶ்வர்யத்தையும். (தன்னையும்) ஆஶ்ரிதபாரதந்த்ர்யத்தையும்; 1. "आत्मानं नातिवर्तेथाः" (ஆத்மாநம் நாதிவர்த்தேதா:). இரண்டையும் சேர்த்து—(பாடியாடத்திருத்தி) தரிசுகிடந்த தரையைச் செய்காலாக்குமாபோலே, நித்யஸம்ஸாரியை நித்யஸூரிகள் யாத்ரையாம்படி பண்ணி. (என்னைக்கொண்டு) என்னை குணங்களோடே விஷயீகரித்து. (என் இத்யாதி) என்னுடைய துஸ்ஸாதமான பாபங்களையும் பாறும்படி ஓட்டி. 2. "मेरुमन्दरमात्रोऽपि" (மேருமந்தரமாத்ரோऽபி). (எமர் இத்யாதி) என்னுடைய ஸம்பந்தமே ஹேதுவாகக் கீழேழுபடிகாலும், மேலேழுபடிகாலும் கர்மத்தைப் போக்கி. (மேவும் தன்மையமாக்கினான்) மேவும் தன்மையையுடையோமாம்படி பண்ணினான்; தன்னையொழியச் செல்லாத ஸ்வபாவராக்கினான். (எம்பிரான் விட்டு) ஒருவனைப் பிடிக்க நினைத்து ஊரை வளையுமாபோலே, வ்யாப்திக்கு ப்ரயோஜநம் தம்மை வஶீகரிக்கை என்றிருக்கிறார். (வல்லன்) தான் நினைத்தபடி செய்யவல்லன். 4.

ஈ— அவ:— நாலாம் பாட்டு. உ என்னோடு பரம்பரயா ஸம்பந்தமுடையாரையுங்கூட என்னைப்போலேயாக்கினான்; ஒருவனுடைய ஸாமர்த்யமிருக்கும்படியே! என்று விஸ்மிதராகிறார்.

அ— நாலாம் பாட்டு. (கோவிந்தன் இத்யாதி) உ "எமரேழெழு பிறப்பும் மேவும் தன்மையமாக்கினான் வல்லன்" என்றதிலே நோக்காக அருளிச்செய்கிறார் (என்னோடு இத்யாதி)

ஜீ— நாலாம் பாட்டு. (கோவிந்தன் இத்யாதி) உ "எமரேழெழு பிறப்பும் மேவும் தன்மையமாக்கினான் வல்லன் எம்பிரான்" என்றதிலே நோக்காக அவதாரிகை (என்னோடு இத்யாதி)

ஈ— வ்யா:— b (கோவிந்தன்) c ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் இல்லாததொரு ஸம்பத்திறே c_2 இது. d கோஸம்ருத்தியால் உண்டான ஐஶ்வர்யமுள்ளது இங்கேயிறே. (குடக்கூத்தன்) e ப்ராஹ்மணர், ஐஶ்வர்யம் விஞ்சினால் யாகங்கள் பண்ணுமாபோலே, இடையர் ஐஶ்வர்யம் மிகுத்தால் செருக்குக்குப் போக்குவிடுவதொன்றாயிற்று - குடக்கூத்தாவது. f 1. "அவாக்யனாதர:" (அவாக்யநாதர:) என்றிருக்கக்கடவ வஸ்து, தைர்யபங்கம் பிறந்து செருக்குக்குத் f_2 தலைச்சாவி வெட்டி ஆடினபடியிறே.

(கோவலன்) g இவற்றுக்கு அடியான g_2 பிறப்புடையவன். h பிறந்து படைத்த ஐஶ்வர்யமிறே இது. (எனதென்றே i குனித்து) j இக்குணங்களை j_2 மாறாதே சொல்லா

அ—b கா: விந்ததீதி - கோவிந்த: என்றபடி. c இத்தை நிருபகமாகச் சொல்லுகையாலே கோஸம்ருத்தியே ஸம்பத்தாக விவக்ஷித்து, பரத்வமொழிய இது ஸம்பத்தோ? என்ன (ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் இத்யாதி) யத்வா, A "வீற்றிருந்தேழுலகும் தனிக்கோல் செல்ல" இத்யுச்யமாந ஸ்ரீவைகுண்டாவஸ்தாநே 1. "அவாக்யநாதர:" இதி வர்த்தமாநஸ்ய வஸ்துந: க்ருஷ்ணாவதாரதமாயாஸம் குடநர்த்தநே கோ ஹேது:? இத்யத்ர, ஏததவதார ஏவ குடநர்த்தநே ஹேதுரிதி ஹேதுகர்ப்பமித்தம் பதமித்யபிப்ரேத்யாஹ (ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் இதி) c_2 இது-கோவிந்தத்வம். d இது அங்கில்லையோ? என்ன (கோஸம்ருத்தி இத்யாதி) e, f கோஸம்ருத்தேர் குடநர்த்தநஸ்ய ச கார்யகாரணபாவம் தர்ஶயதி (ப்ராஹ்மணர் இத்யாதி வாக்யத்வயேந) f அநயோர் வாக்யயோர்மத்யே-"அப்படியே" இத்யத்யாஹர்த்தவ்யம். f_2 தலைச்சாவி வெட்டுகையாவது—பயிர் மிடுக வளர்ந்தவாறே பதர்த்துப் போகாமைக்கு எழுச்சி கொய்யக்கடவதிறே; அப்படியே செருக்குக்குப் போக்குவிட்டு ஆடினபடி.

g இவற்றுக்கு-கோவிந்தனாகைக்கும், குடக்கூத்தனாகைக்கும், g_2 பிறப்புடையவன்-கோபால ஜந்மத்தையுடையவன் என்றபடி. h (பிறந்து படைத்த ஐஶ்வர்யமிறே இது இதி) சாடு: அவதீர்ய ஸம்பாதிதைஶ்வர்யமிதி ப்ரகரணாநுகுணோऽர்த்த:; ஜந்மஸித்தம், நது ஆகந்துகம் இதி த்வநி:. j இக்குணங்களை - "கோவிந்தன் குடக்கூத்தன் கோவலன்" இத்யுச்யமாநாந் குணாந். j_2 வீப்ஸைக்குத் தாத்பர்யம் (மாறாதே சொல்லா நின்றுகொண்டு என்று) i குனித்து-ப்ரீதி

ஜீ—b கா: விந்ததீதி-கோவிந்த: என்றபடி. c இத்தை நிருபகமாகச் சொல்லுகையாலே-கோஸம்ருத்தியை ஸம்பத்தாக விவக்ஷித்து, பரத்வமொழிய இது ஸம்பத்தோ? என்ன (ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் இத்யாதி) c_2 இது-கோவிந்தத்வம். d இது அங்கில்லையோ? என்ன (கோஸம்ருத்தீத்யாதி) e, f கோஸம்ருத்தி குடக்கூத்துக்கு ஹேதுவென்று ஸத்ருஷ்டாந்தமாக அருளிச்செய்கிறார் (ப்ராஹ்மணர் இத்யாதி வாக்யத்வயேந) f அப்படியே (அவாக்யநாதர:) என்று கூட்டுவது. f_2 தலைச்சாவி வெட்டுகையாவது - எழுச்சி அறுக்கை. அதாவது - பயிர் மிடுகி வளர்ந்தவாறே பதர்த்துப்போகாமைக்கு அதின் வளர்த்தியைக் கொய்யக்கடவதிறே; அப்படியே செருக்குக்குப் போக்குவிட்டு ஆடினபடி.

g இவற்றுக்கு-கோவிந்தனாகைக்கும், குடக்கூத்தனாகைக்கும். g_2 பிறப்புடையவன்-கோப ஜந்மத்தையுடையவன். h சாடு (பிறந்து இத்யாதி) அவதரித்து ஸம்பாதித்த ஐஶ்வர்யம் என்று ஸ்வபாவார்த்தம்; ஜந்மஸித்தம், ந த்வாகந்துகம் இதி த்வநி:. j இக்குணங்களை-"கோவிந்தன், குடக்கூத்தன், கோவலன்" என்று சொன்ன குணங்களை. j_2 வீப்ஸார்த்தம் (மாறாதே இத்யாதி)

A 4-5-1.

ஈ—நின்றுகொண்டு, உடம்பு இருந்தவிடத்திலிராதே ஆடி; k அவனுடைய ஆஶ்ரிதபாரதந்த்ர்யத்தை அநுஸந்தி₄த்தால் இவர்க்குப் பேசாதிருக்கவொண்ணாதிறே. (தேவும்) தேவுமென்கிறது l ஐஶ்வர்யத்தை; தன்னையென்கிறது ஆஶ்ரிதபாரதந்த்ர்யத்தை; m அதிறே m₂ தானான தன்மை; n 1."आत्मानं नातिवर्तेथाः"(ஆத்மாநம் நாதிவர்த்தேதா₂:) n₂ என்றானிறே. o 2. 'आत्मभूतं भरतं नातिवर्तेथाः" (ஆத்மபூ₄தம் ப₄ரதம் நாதிவர்த்தேதா₂:) என்கிறான்—என்று சிலர் சொல்லுவர்கள். பட்டர், "நீரான தன்மையாகிறது ஆஶ்ரிதபரதந்த்ரராகை. உம்முடைய p தம்பி சொன்ன வார்த்தையை q மறுத்து r நீரான தன்மையை இழவாதேகொள்ளும் என்கிறான்" என்று.

(பாடியாடத்திருத்தி) s "என்றென்றே குனித்து" என்கிறவிடத்துக்கும், "பாடியாட" என்கிறவிடத்துக்கும் வாசியென்? என்னில்; t கீழ் ஸௌலப்₄யபரம்; u இங்கு

அ—யாலே கூத்தாடி. k அநவரதாபி₄த₄ரதே நர்த்தநே ச கோ ஹேது:? இத்யத்ர, உக்தபத₃த்ரய ப₄லிதம் ஹேதுமாஹ (அவனுடைய ஆஶ்ரிதபாரதந்த்ர்யத்தை இத்யாதி₃) மேலே "தன்னை" என்று ஆஶ்ரிதபாரதந்த்ர்யம் சொல்லுகிறதே, அத்தைப்பற்ற என்னவுமாம். l (ஐஶ்வர்யத்தை) என்றது - ஈஶ்வரத்வத்தை என்றபடி. m "தன்னை" என்றால் - ஆஶ்ரிதபாரதந்த்ர்யத்தைச் சொல்லுமோ? என்ன (அதிறே இத்யாதி₃) m₂ தானான தன்மை - ஸ்வஸ்வப₄ாவம் என்றபடி. n அப்படி ஆஶ்ரிதபாரதந்த்ர்யமே தானான தன்மையாயிருக்குமோ? என்ன (ஆத்மாநம் இத்யாதி₃) n₂(என்றானிறே இதி) வஸிஷ்ட₂ன் இதி ஶேஷ:. o உபாத்தவசநஸ்ய உக்தேऽர்த்தே₂ ப்ரமாணதாம் த₃ர்ஶயதி (ஆத்மபூ₄தம் இத்யாதி₃) ராமம் ப்ரதி வஸிஷ்டே₂நோக்தஶ்லோகோऽயம். p தம்பி-ப₄ரதன். q மறுத்து - நிஷேதி₄த்து. r நீரான தன்மையை - ஆஶ்ரிதபாரதந்த்ர்யத்தை.

s தடஸ்த₂ ஶங்கையை அநுவதி₃த்துப் பரிஹரிக்கிறார் (என்றென்றே இத்யாதி₃) t (கீழ் ஸௌலப்₄யபரம்) என்றது — ஸௌலப்₄யத்தை அநுஸந்தி₄த்தத்தால் வந்த கூத்தைச்

ஜீ—l "குனித்து"-ப்ரீதியாலே கூத்தாடி. k மாறாதே சொல்லுகைக்கும் குனிக்கைக்கும் அடியேது? என்ன; உக்தபத₃த்ரயப₄லிதம் ஹேதுமாஹ (அவனுடைய இத்யாதி₃) l (ஐஶ்வர்யத்தை) ஈஶ்வரத்வத்தை. m "தன்னை" என்றால் ஆஶ்ரிதபாரதந்த்ர்யத்தைச் சொல்லுமோ? என்ன (அதிறே இத்யாதி₃) m₂ தானான தன்மை - ஸ்வஸ்வப₄ாவம். n அப்படி ஆஶ்ரிதபாரதந்த்ர்யமே தானான தன்மையாயிருக்குமோ? என்ன (ஆத்மாநம் இத்யாதி₃) அயோத்₄யாகாண்டே₃ ஏகாத₃ஶ ஶததமே ராமம் ப்ரதி வஸிஷ்ட₂:. 1. "ப₄ரதஸ்ய வச: குர்வந் யாசமாநஸ்ய ராக₄வ! ஆத்மாநம் நாதிவர்த்தேதா₂: ஸத்ய த₄ர்மபராக்ரம! ||" n₂ (என்றானிறே) வஸிஷ்ட₂ன் இதி ஶேஷ:. o உபாத்தவசநஸ்ய உக்தார்த்தே₂ ப்ரமாணதாம் த₃ர்ஶயதி (ஆத்மபூ₄தம் இத்யாதி₃) p தம்பி-ப₄ரதன். q மறுத்து-நிஷேதி₄த்து. r நீரான தன்மையை - நீரான ஸ்வப₄ாவத்தை; அதாவது - ஆஶ்ரிதபாரதந்த்ர்யத்தை என்றபடி.

s தடஸ்த₂ ஶங்கையை அநுவதி₃த்துப் பரிஹரிக்கிறார் (என்றென்றே இத்யாதி₃) t (கீழ் ஸௌலப்₄யபரம்) என்றது-ஸௌலப்₄யத்தை அநுஸந்தி₄த்தத்தால் வந்த கூத்தைச் சொல்லுகிறது

ப்ர—n1. (தன்னையும்) अयोध्याकाण्डे एकादशशततमे चित्रकूटे रामं प्रति वसिष्ठः—
"वृद्धाया धर्मशीलाया मातुर्नार्हस्यवर्तितुम्। अस्यास्तु वचनं कुर्वन्नातिवर्तेस्सतां गतिम्॥ ६॥
भरतस्य वचः कुर्वन् याचमानस्य राघव!। आत्मानं नातिवर्तेथास्सत्यधर्मपराक्रम!॥ ७॥"

ஈ—v ஐஶ்வர்யமும் ஸௌலப்4யமும் இரண்டுமுண்டு; w விஷயபே4த3த்தாலே சொல்லவுமாம். அன்றிக்கே, என்றென்று என்கிறவிடம் அஹ்ருத3யமான உக்திமாத்ரமாய், x குனிக்கையாவது-உத்3யோக3த்தளவாய், இங்கு - ஸஹ்ருத3யமாகப் பாடுவதாடுவதான படியாய், x_2 என்றென்றே குனித்துப் பாடுவதாடுவதாம்படி என்றதாதல். (திருத்தி) y தரிசுகிடந்த தரையைச் y_2 செய்காலாம்படி திருத்துவாரைப்போலே, y_3 நித்யஸூரிகள் யாத்ரையே யாத்ரையாம்படி திருத்தி. (என்னைக்கொண்டு) என்னைக் கைக்கொண்டு. z ஓர் உபாயாநுஷ்டா2நத்தைப் பண்ணுவித்து z_2 என்னில், இப்போது இவர்க்கு z_3 அபஸித்3தா4ந்தமாம்; a ப4க3வத்ப்ரஸாத3த்தாலே பெற்றாராகச் சொல்லுமதுக்கும் சேராது. ஆனால் என் சொல்லுகிறது? என்னில்; b சேற்றிலே விழுந்த மாணிக்கத்தை எடுத்துக் கழுவி விநியோக3ம் கொள்ளுமாபோலே, c என்னை ஸ்வீகரித்து, என்னால் போக்கிக்

அ—சொல்லுகிறது என்றபடி. 1. "அஹம் பு4க்தபராதீ4நோ ऽஸ்ம்யஸ்வதந்த்ர இவ த்3விப: த்வமேவ ஶரணம் க3ச்ச2 நாப4ாக3தாயம் முநே!॥" இத்யாத்3யநுஸந்தே4யம். u இங்கு-"தேவும் தன்னையும்" என்றவிடத்திலே என்றபடி. v (ஐஶ்வர்யமும் இத்யாதி3) ஈஶ்வரத்வத்தையும், ஸௌலப்4யத்தையும் அநுஸந்தி4த்தத்தால் வந்த பாடுதலாடுதலைச் சொல்லுகிறது என்றபடி. w (விஷயபே4த3த்தாலே இதி) அஸ்மாத்பூர்வம்-"ஆகையாலே" இதி த்3ரஷ்டவ்யம். x (குனிக்கையாவது உத்3யோக3த்தளவாய் இதி) ந்ருத்தபூர்வரங்க3பூ4தப்ரக்ரமமாத்ரபரமிதி பா4வ:. x_2 (என்றென்றே குனித்துப் பாடுவதாடுவதாம்படி) அஹ்ருத3யமாகச் சொல்லி ந்ருத்தோத்3யோக3ம் பண்ணி ஸஹ்ருத3யமாகப் பாடுவதாடுவதாம்படி என்றபடி. உரையிலே, "பாடியாட" என்றதுக்கு - "ப்ரீதிக்குப் போக்குவீடாகப்பாடி ஸஞ்சரிக்கும்படி" என்றும் ஓரர்த்த2முண்டு. y தரிசு-கரம்பு. y_2 செய்காலாம்படி - நெற்பயிர் நிலமாம்படி. y_3 நித்யஸூரிகள் யாத்ரை-ப4க3வத3நுப4வ கைங்கர்யங்கள். z, z_2 (ஓர் உபாயாநுஷ்டா2நத்தைப் பண்ணுவித்து) பாபங்களைப் போக்கினான் (என்னில்) என்று கூட்டுவது. z_3 (அபஸித்3தா4ந்தமாம் இதி) A"நோற்றநோன்பிலேன்" என்றிருக்கும் ப்ரபந்நஜநகூடஸ்த2ராகையாலே - ஸ்வப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திரூப ப்ரபத்தி விரோதி4யான ஸ்வப்ரவ்ருத்தி இவர்க்கு ஸித்3தா4ந்தமன்று என்றபடி. அன்றிக்கே, இவர் சதுர்த்த2வர்ணராகையாலே உபாயாந்தராநுஷ்டா2நத்திற்கு யோக்3யதையில்லாமையாலே அபஶூத்3ராதி4கரண ந்யாயவிரோத4ம் ப்ரஸங்கி3க்கும் என்றபடி என்னவுமாம். a தூ3ஷணாந்தரம் (ப4க3வத்ப்ரஸாத3த்தாலே இத்யாதி3) இதுக்கு B "அருளினன்" என்றதிலே நோக்கு. b சேற்றில்-பங்கத்திலே. c (என்னை ஸ்வீகரித்து) என்னைத் தன்னுடையவனாகக்கொண்டு என்றபடி.

ஜீ—என்றபடி. u இங்கு-"தேவும் தன்னையும்" என்றவிடத்திலே. v (ஐஶ்வர்யமும் இத்யாதி3) ஈஶ்வரத்வத்தையும், ஸௌலப்4யத்தையும் அநுஸந்தி4த்தத்தால் வந்த பாடுதலாடுதலைச் சொல்லுகிறது என்றபடி. x_2 (என்றென்றே குனித்துப் பாடுவதாடுவதாம்படி) அஹ்ருத3யமாகச் சொல்லி ந்ருத்தோத்3யோக3ம்பண்ணி ஸஹ்ருத3யமாகப் பாடுவதாடுவதாம்படி என்றபடி. y தரிசு-கரம்பு. y_2 செய்காலாம்படி-பயிர் நிலமாம்படி. y_3 நித்யஸூரிகள் யாத்ரை-ப4க3வத3நுப4வ கைங்கர்யங்கள். z, z_2 (ஓர் உபாயாநுஷ்டா2நத்தைப் பண்ணுவித்து) பாபங்களைப் போக்கினான் (என்னில்) என்று கூட்டுவது. z_3 (அபஸித்3தா4ந்தமாம்) A"நோற்ற நோன்பிலேன்" என்றிருக்கும் ப்ரபந்நராகையாலே அபஸித்3தா4ந்தமாம் என்றபடி. a பரிஹாராந்தரம் (ப4க3வத்ப்ரஸாத3த்தாலே இத்யாதி3) இதுக்கு B "அருளினன்" என்றதிலே நோக்கு. c (என்னை ஸ்வீகரித்து) என்னைத் தன்னுடையவ

A 5-7-1. B 1-1-1.

ஈ—கொள்ளவொண்ணுத d பாபங்களையும் e உருமாய்ந்து போம்படி ஓட்டி. (எமர் இத்யாதி) இதுதான் என்னொருவனளவன்றிக்கே என்னோடு ஸம்பந்தமுடையார் ஏழேழு பிறப்பும் தன்னைக் f கிட்டுகையே ஸ்வபாவமாகவுடையோமாம்படி பண்ணினுன். (எம்பிரான் விட்டு வல்லன்) எனக்கு உபகாரகனுன ஸர்வேஶ்வரன், நினைத்த கார்யம் செய்து தலைக்கட்டவல்லன். g ஸர்வஶக்தி மாட்டாததுண்டோ? h வ்யாப்தியும் தமக்காக என்றிருக்கிறுர். 4.

அ—d (பாபங்களையும்) என்றது-''என்னைக்கொண்டு'' என்ற ஸ்வீகாரத்தோடே ஸமுச்சயிக்கிறது. e ''பாறக்கைத்து''-பாற-ஓட, கைத்து-துரத்தி; ''ஓடிப்போம்படி துரத்தி'' என்று உரையிலே; (உருமாய்ந்து போம்படி) என்றது பலிதார்த்தம். f மேவுகை-கிட்டுகை; தன்மை-ஸ்வபாவம். g ''வல்லன்'' இத்யஸ்மிந்நர்த்தே விட்டுபதம் - ஹேதுகர்ப்பமித்யபிப்ராயேணுஹ (ஸர்வஶக்தி இதி) h ஏவம் விஷ்ணுஶப்தஸ்ய ருட்யர்த்தமவலம்ப்ய பாவமபிதாய, அநந்தரம், 1.''விஷ்லு-வ்யாப்தௌ'' இதி தாதோ: வ்யாப்நோதீதி விஷ்ணுரிதி யௌகிகார்த்தம், ''எம்பிரான், விட்டு'' இதி பதஸங்கதிஞ்ச ஹ்ருதி நிதாயாஹ (வ்யாப்தியும் இதி) ''எம்பிரான்விட்டு - என்னைக்கொண்டு என் பாவந்தன்னையும் பாறக்கைத்து - கோவிந்தன் என்று தொடங்கி, திருத்தி - எமரேழேழு பிறப்பும் மேவும் தன்மையமாக்கினுன்; வல்லனே'' இத்யந்வய:. 4.

ஜீ—ஞகக் கொண்டு. d (பாபங்களையும்) என்ற ஶப்தம் - ''என்னைக்கொண்டு'' என்றதை ஸமுச்சயிக்கிறது. e பாறக்கைத்து-ஓடத்துரத்தி; (உருமாய்ந்து போம்படி) என்றது பலிதார்த்தம், உருமாய்ந்து-உருவழிந்து; ஸ்வரூபநாஶம் என்றபடி. f ''மேவும் தன்மையமாக்கினுன்''-(தன்னைக் கிட்டுகையே ஸ்வபாவமாகவுடையோமாம்படி பண்ணினுன்) என்று ஶப்தார்த்தம்; மேவுகை-கிட்டுகை; தன்மை - ஸ்வபாவம். g ''வல்லன்'' என்றதுக்கு பாவம் (ஸர்வஶக்தி இத்யாதி) h ''விட்டு'' என்றதுக்கு - ஸர்வேஶ்வரனென்று ஶ்ரார்த்தம் அருளிச்செய்து, வ்யாப்தனுனவன் என்று அர்த்தாந்தரம் (வ்யாப்தியும் இதி) 1. ''விஷ்லு-வ்யாப்தௌ'' இதி ஹி தாது:, வல்லன்-ஶக்தன். ''எம்பிரான்விட்டு - என்னைக்கொண்டு என் பாவந்தன்னையும் பாறக்கைத்து' கோவிந்தன் என்று தொடங்கி, திருத்தி - எமரேழேழு பிறப்பும் மேவும் தன்மையமாக்கினுன் வல்லனே'' இத்யந்வய:. 4.

ஆதே— நாலாம் பாட்டு. ''கோஸம்ருத்தியாலுள்ள ஐஶ்வர்யத்தையுடையவன், அத்தால் வந்த செருக்காலே குடக்கூத்தாடுமவன், இவற்றுக்கு அடியான ஆபிஜாத்யத்தையுடையவன்'' என்று இக்குணங்களை மாருதே சொல்லாநின்று கொண்டு ஹர்ஷத்தாலே கூத்தாடி, ஈஶ்வரத்வத்தையும் ஆஶ்ரிதபாரதந்த்ர்யத்தையும் ஸஹ்ருதயமாகப் பாடியாடும்படி திருத்தி என்னை அங்கீகரித்து, என்னுல் போக்கிக் கொள்ளாத பாபங்களையும் பாறவடித்து, என்னுடைய ஸம்பந்தமுடையார் எழுபிறப்பு தன்னைக்கிட்டுகையே ஸ்வபாவமாகவுடையராம்படி பண்ணினுன் எனக்கு உபகாரகனுன விஷ்ணுவே ஸர்வஶக்தி; அவனுக்கு மாட்டாததுண்டோ? என்கிறுர்—'' கோவிந்தன் '' இத்யாதியால். 4.

5. விட்டிலங்கு செஞ்சோதித் தாமரை பாதம் கைகள்கண்கள்
விட்டிலங்கு கருஞ் சுடர் மலையே திருவுடம்பு
விட்டிலங்கு மதியம் சீர்சங்கு சக்கரம் பரிதி
விட்டிலங்கு முடி யம்மான் மதுசூதனன் தனக்கே.

ஆ— 5. வ்யா:— (விட்டிலங்கு) இப்படி என்னை வைஷ்ணவனுக்குகைக்குத் தன் அழகை உபகரணமாகக்கொண்டு என்னுள்ளே புகுந்தருளினான் என்கிறார். 5.

ஒ— அவ:— அஞ்சாம் பாட்டில் — தம்மையும் தம்மோடு ஸம்ப₃ந்தி₄களானாரையும், தத₃கபே₃ாக₃ராக்கிற்று தன் திருவழகைக்காட்டி என்கிறார். தம்மையும் தம்முடன் ஸம்ப₃ந்தி₄களானாரையும் பெறுகையாலே எம்பெருமானுக்கு நிரதிஶயமான ஔஜ்ஜ்வல்யம் பிறந்ததென்கிறார் என்றுமாம்.

வ்யா:—விட்டிலங்குகை-மிகவும் விளங்காநிற்கை. மதியம்-சந்த்₃ரன். பரிதி-ஆதி₃த்யன். அம்மான்-ஸர்வேஶ்வரன். மதுசூதனன்-தம்முடைய ப்ரதிப₃ந்த₄நிராஸகன். 5.

ப— 5. அவ:— அநந்தரம், ஸபரிகரமாகத் தம்மை அங்கீ₃கரித்தபடியாலே அவனுக்குப் பிறந்த ஔஜ்ஜ்வல்யத்தை அருளிச்செய்கிறார்.

இப்பாட்டில் முதலடியில், விட்டு என்று திருநாமமாகப் பிரித்து, "விட்டிலங்கு முடியம்மான்" என்று நாலாமடியோடே அந்வயித்துக் கிடக்கிறது; அல்லாதபோது, திருநாமம் முதலாயெழுகிற பாட்டுக்களின் மர்யாதை₃ குலையும். "விட்டு" என்னும் இவ்விடத்தில் உகரம் குற்றியலாகக்கொள்க.

விட்டு — விஷ்ணுவாய், விட்டு — பரந்து, இலங்கு — விளங்குகிற, முடி— அபி₄ஷேகத்தையுடையனாய், அம்மான் — ஸ்வாமியான, மதுசூதனன்தனக்கு— மது₄ஸூத₃நன் தனக்கு, இலங்கு — இலங்கி, செம் — சிவந்த, சோதி — ஒளியையுடைய, தாமரையே—தாமரைபோன்றன, பாதம்—திருவடிகளும், கைகள்—திருக்கைகளும், கண்கள்—திருக்கண்களும் ; விட்டு—விகஸிதமாய், இலங்கு—விளங்கா நிற்கிற, கரும் — நீலமான, சுடர் — ப்ரபை₄யையுடைத்தான, மலையே — மலை போன்றது, திரு—அழகிய, உடம்பு—வடிவு; சீர்—அழகிய, சங்கு—சங்கு, விட்டு— பரம்பி, இலங்கு—விளங்குகிற, மதியமே—சந்த்₃ரனைப்போன்றது; சக்கரம்—சக்ரம், விட்டிலங்கு—அப்படிப்பட்ட, பரிதியே—ஆதி₃த்யனைப்போன்றது.

ஸாமாநாதி₄கரண்யம் உபமாநோபமேயபா₄வத்தாலே. 5.

இ— அவ:— அஞ்சாம் பாட்டில் — ஸபரிகரரான தம்மை இப்படியாக்கிற்று தன் அழகைக்காட்டி என்கிறார். "ஆழ்வாரைப்பெற்ற ஹர்ஷத்தாலே திருமேனி உஜ்ஜ்வலமானபடி" என்று பட்டர் அருளிச்செய்வர். 1. "विशोधितजटस्स्नातश्चित्रमाल्यानुलेपनः। महार्हवसनो रामस्तस्थौ तत्र श्रिया ज्वलन्॥" (விஶோதி₄தஜடஸ்ஸ்நாதஶ்சித்ரமால்யாநுலேபந:। மஹார்ஹவஸநோ ராமஸ்தஸ்தெ₂ள தத்ர ஶ்ரியா ஜ்வலந்॥).

இ— வ்யா:— (விட்டிலங்கு இத்யாதி) விட்டு விளங்காநின்றுள்ள, சிவந்த தேஜஸ்ஸையுடைத்தான தாமரைப்பூப்போலே — தலையிலே வைக்கப் புகுகிற திருவடிகளும், அணைக்கப் புகுகிற கைகளும், குளிரநோக்குகிற கண்களும். (விட்டிலங்கு இத்யாதி) அத்யுஜ்ஜ்வலமான நீலபர்வதம் போலேயாயிற்றுத் திருமேனி. (விட்டிலங்கு இத்யாதி) மறுவற்று ப்ரகாஶத்தையுடைத்தான சந்த்ரனைப்போலே யாயிற்று ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யம். (சீர் சங்கு) ப்ரபவத்ப்ரத்யாஸத்தியாலே வந்த ஐஶ்வர்யம். சக்கரம் பரிதி - ஆதித்யன். கண்டதில் மின்னிற்றொன்றை உபமானமாகச் சொல்லுமத்தனையிறே. (விட்டிலங்கு இத்யாதி) உக்தமான தேஜஸ்ஸை யெல்லாம் முட்டாக்கிடாநின்றுள்ள தேஜஸ்ஸையுடைய முடி. (அம்மான் மதுசூதனன் தனக்கே) மதுவைப்போக்கினாற்போலே என் விரோதிவர்க்கத்தைப் போக்கி என்னை அடிமைகொண்ட ஸர்வேஶ்வரனுக்கு. 5

ஈ— அவ:— அஞ்சாம் பாட்டு. a திருமாலையாண்டானோடே எம்பெருமானார் திருவாய்மொழி கேட்டருளுகிற நாளில், பாட்டுக்கள்தோறும் சில வார்த்தைகளை அருளிச்செய்து "இது அர்த்தமானாலோ ?" என்றால், "இது விஶ்வாமித்ர ஸ்ருஷ்டி; ஆளவந்தார் அருளிச்செய்யக் கேட்டறியேன்" என்று பணிக்குமாம் ஆண்டான்; b ஆண்டான் c "இப்பாட்டுக்கு விஶ்வாமித்ர ஸ்ருஷ்டி வேண்டாதாயிருந்ததீ!" என்ன, "d இப்பாட்டால் e தன் அவயவ ஸௌந்தர்யத்தாலே என்னைத் தனக்காக்கினான் என்கிறார்" என்று f அருளிச்செய்தருளினாராம். அதுவுங்கிடக்க, g பட்டர் அருளிச்செய்வதொன்றுண்டு— h "ஆழ்வாரையும் ஆழ்வார் பரிகரத்தையும் விஷயீகரித்து, அத்தாலே திருமேனியில்

அ— அஞ்சாம் பாட்டு. (விட்டிலங்கு இத்யாதி) a...f (திருமாலையாண்டானோடே என்று தொடங்கி பணிக்குமாம் ஆண்டான்) இப்பாட்டு வந்தவாறே எம்பெருமானார் ஒன்றும் அருளிச்செய்யாதிருக்க, (ஆண்டான்) எம்பெருமானாரைப்பார்த்து (இப்பாட்டுக்கு விஶ்வாமித்ர ஸ்ருஷ்டி வேண்டாவாயிருந்ததீ! என்ன) ஆனால் (இப்பாட்டால்) கீழ் தம்மை வஶீகரித்தான் என்கையாலே, எத்தாலே உம்மை வஶீகரித்தான்? என்ன (தன் அவயவ ஸௌந்தர்யத்தாலே என்னைத் தனக்காக்கினான் என்கிறார் என்று) பூர்வபாவியாக்கி (அருளிச்செய்தருளினாராம்) என்று கூட்டுவது; இப்பாட்டுக்கு ஆளவந்தார் நிர்வாஹம் எங்ஙனேயென்னில்; தம்மையும் தம்முடையாரையும் விஷயீகரித்த குணத்துக்குத் தோற்று "விட்டிலங்கு" இத்யாதி விஶேஷணங்களையிட்டு ஏத்துகிறார் என்று. g (பட்டர்) அபரபாவியாக்கி என்று கூட்டுவது. h (ஆழ்வாரையும் ஆழ்வார் பரிகரத்தையும் விஷயீகரித்து, அத்தாலே திருமேனியில் பிறந்த ஔஜ்ஜ்வல்யத்தைச் சொல்லுகிறது என்று) இந்த நிர்வாஹத்துக்குக் கருத்து - "அவயவ ஸௌந்தர்யத்தாலே தனக்காக்கினான்" என்னும்போது, "இலங்கு" என்றாற்போராதோ? "விட்டிலங்கு" என்று விஶேஷிக்கிறதாகையாலே, இப்படி புகருண்டாகைக்கு அடி இவரையும்

ஜீ— அஞ்சாம் பாட்டு. (விட்டிலங்கு இத்யாதி) d.e எம்பெருமானார் நிர்வாஹத்திலே—கீழ் ஸபரிகரமாகத் தம்மை விஷயீகரித்தது எத்தாலே? என்னில்; (இப்பாட்டால் தன் அவயவ ஸௌந்தர்யத்தாலே என்னைத் தனக்காக்கினான் என்கிறார்) என்று கூட்டி நிர்வஹிப்பது; எமரேழெழு பிறப்பும் மேவும் தன்மையமாக்கின குணத்துக்குத் தோற்று "விட்டிலங்கு" இத்யாதி

ஜீ—பிறந்த ஔஜ்ஜ்வல்யத்தைச் சொல்லுகிறது" என்று; i 1. "विशोधितजटः स्नातश्चित्र-माल्यानुलेपनः। महार्हवसनो रामस्तस्थौ तत्र श्रिया ज्वलन्॥" (விஶோதி₂தஜட: ஸ்நாதஶ்சித்ர மால்யாநுலேபந:। மஹார்ஹவஸநோ ராமஸ்தஸ்தௌ₂ தத்ர ஶ்ரியா ஜ்வலந்॥) என்று நின்றாற்போலே.

வ்யா:— (j விட்டிலங்கு இத்யாதி₃) மதகுதிறந்தாற்போலே விட்டு விளங்கா நின்றுள்ள, சிவந்த ஒளியையுடைத்தான தாமரைபோலேயாயிற்று தாம் தோற்று விழும் திருவடிகள், தம்மை அணைத்த கை, குளிரநோக்கின திருக்கண்கள், இவை. k உபமேயத்துக்கு உபமாநம் k₂ நேராகப் போராமையாலே, k₃ அதுதன்னையே பரிக்ஷித்துச்

அ—இவருடையாரையும் விஷயீகரிக்கையிறே—என்று. இத்தால், எம்பெருமானார் நிர்வாஹத்துக்கும் பட்டர் நிர்வாஹத்துக்கும் பே₄த₃மாவது - அவயவஸௌந்த₃ர்யத்தினுடைய காரணத்வ கார்யத்வங்களைப் பற்றவாயிற்று. பா₄ஷ்யகார நிர்வாஹஸ்ய "அம்மான்" இத்யத்ர ஹ்ருத₃யம். l ப₄ரதாழ்வான் கண்ணநீரை மாற்றி, அவர் திருமஞ்சனங்கொண்டருளின பின்பு பெருமான் திருமஞ்சனங்கொண்டருளி உஜ்ஜ்வலரானாற்போலே என்கிறார் (விஶோதி₄தேத்யாதி₃)

j விட்டு-விகஸிதமாய். இலங்கு-விளங்காநின்றுள்ள; அத₂வா—விட்டு-புறப்பட்டு. k கேவலம் "தாமரை" என்னாமல், "விட்டிலங்கு செஞ்சோதி" என்று விஶேஷிக்கிறதென்? என்ன அருளிச்செய்கிறார் (உபமேயத்துக்கு இத்யாதி₃) k₂ நேராக - ஒப்பாக. k₃ அதுதன்னை - உபமாநந்தன்னை. l (அன்றிக்கே விட்டுவுக்கு) இதி வாக்யம் கேஷுசித் ஸ்ரீகோஶேஷு வர்த்ததே கேஷுசித் ந; நேதி பக்ஷேऽபி—அந்வயாபி₄தா₄நாவஸரே "விட்டுவுக்கு" இத்யபி₄தா₄நாத். ப்ரதிகா₃தா₂ம் ப₄க₃வந்நாமாத்₃யந்தாபி₄தா₄நப்ரகரணத்வாச்ச "விட்டு" இத்யஸ்ய விஷ்ணோ:

ஜீ—விஶேஷணங்களையிட்டு ஏத்துகிறார் என்று திருமாலையாண்டான் நிர்வாஹம் என்று கண்டு கொள்வது. i ஒருவனை விஷயீகரித்தத்தாலே உஜ்ஜ்வலனாயிருந்தவிடமுண்டோ? என்ன (விஶோதி₄தேத்யாதி₃) இஶ்லோகம்—ப₄ரதாழ்வானை விஷயீகரித்த அநந்தரத்திலிருப்பைச் சொல்லுகிறது. i யுத்₃த₄காண்டே₃ ஏகத்ரிம்ஶது₃த்தரஶததமே— 1. "பூர்வந்து ப₄ரதே ஸ்நாதே லக்ஷ்மணே ச மஹாப₃லே" இத்யாத்₃யநந்தரம், 1. "விஶோதி₄தஜட: ஸ்நாத:" இத்யாதி₃.

j விட்டு-விகஸிதமாய். இலங்கு-விளங்காநின்றுள்ள. யத்₃வா, விட்டு-புறப்பட்டு. k "தாமரை" என்னாதே, "விட்டிலங்கு" இத்யாதி₃யாலே விஶேஷிப்பானென்? என்ன (உபமேயத்துக்கு இத்யாதி₃) k₂ நேராக - ஒப்பாக. k₃ அதுதன்னை - உபமாநந்தன்னை. l (அன்றிக்கே விட்டுவுக்கு) என்கிற வாக்யம், சில ஸ்ரீகோஶங்களிலே இருக்கிறது, சில ஸ்ரீகோஶங்களில் இல்லை. இல்லாத பக்ஷத்திலே, அந்வயம் அருளிச்செய்கிறவிடத்திலே "விட்டுவுக்கு" என்று அருளிச் செய்கையாலும், பாட்டுக்கள்தோறும் கீழ் முடிந்த திருநாமங்களை ஆதி₃யாக அருளிச்செய்கிற

ப்ர—i1.(விட்டிலங்கு) युद्धकाण्डे एकत्रिंशदुत्तरशततमे — "पूर्वं तु भरते स्नाते लक्ष्मणे च महाबले। सुग्रीवे वानरेन्द्रे च राक्षसेन्द्रे विभीषणे॥ १४॥ विशोधितजटः स्नातश्चित्रमाल्यानुलेपनः। महार्हवसनो रामस्तस्थौ तत्र श्रिया ज्वलन्॥ १५॥ प्रतिकर्म च रामस्य कारयामास वीर्यवान्। लक्ष्मणस्य च लक्ष्मीवान् इक्ष्वाकुकुलवर्धनः॥ १६॥"

Released by Maaran's Dog ,Toronto , Canada

ஈ—சொல்லுகிறார். l அன்றிக்கே, "விட்டுவுக்கு இலங்கு செஞ்சோதித்தாமரை பாதம்" என்று அந்வயம்.

(விட்டிலங்கு இத்யாதி₃) m1."शोभयन् दण्डकारण्यम्"(ஶோப₄யந் த₃ண்ட₃காரண்யம்) என்னுமாபோலே இராநின்றது வடிவழகு; n தம்மை அணைத்தபோதைக் n₂ குளிர்ந்த வடிவிருந்தபடி. விட்டிலங்குகிற ப்ரகாஶத்தையுடைய சந்த்₃ரனைப்போலேயாயிற்று o ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யம். (p சீர்சங்கு) q ப₄க₃வத்ப்ரத்யாஸத்தியாலே வந்த ஐஶ்வர்யம்.

அ—இத்யர்த்தா₂ந்தரமஸ்தீதி மந்தவ்யம். இப்பக்ஷத்திலே, "மதுசூதனனை விஷ்ணுவுக்கு" என்று அந்வயிப்பது. "விட்டு" என்னும் இவ்விடத்தில் உகரம் குற்றியலாகக்கொள்க. "விட்டு வாய்"—வ்யாபநஶீலனாய். "பரந்து விளங்குகிற அபி₄ஷேகத்தையுடையனாய், ஸ்வாமியான மது₄ஸூத₃நன் தனக்கு" [ப 455] என்று பன்னீராயிரத்திலே. குற்றியல்-குறுகின ஶப்₃த₃ம்; அதாவது "விட்டு" என்கிறவிடத்திலே உகரம் லோபித்திருக்கிறது என்கை.

m ப்ரகாஶஸ்ய அவதி₄ம் த்₃ருஷ்டாந்தமுகே₂ந த₃ர்ஶயதி (ஶோப₄யந் த₃ண்ட₃காரண்யமிதி) தத்₃வல்லீலாவிபூ₄திமாத்ரே அதிஸம்மர்த்த₃ம் ப்ரஸரத்யௌஜ்ஜ்வல்யமிதி பா₄வ:. n "கருஞ்சுடர்" என்று - குளிர்ந்த நிறமென்று அறிந்தபடியென்? என்ன (தம்மை என்று தொடங்கி) n₂ கருமைக்கு அர்த்த₂ம் (குளிர்ந்த என்று) விகஸிதமாய், விளங்காநிற்கிற நீலமான ப்ரபை₄யை யுடைத்தான மலைபோன்ற அழகிய வடிவு என்று ஶப்₃தா₃ர்த்த₂ம். o "மதி, அம், சீர், சங்கு" என்று சே₂தி₃த்து, அம் - அழகிய சங்கு என்று விவக்ஷித்து (ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யம் என்று) யத்₃வா "மதியம், சீர்சங்கு" என்று சே₂த₃மானபோது, "மதியம்" என்று - சந்த்₃ரவாசகம் ஒரு ஶப்₃த₃ம் "மதி" என்னுமாபோலே உண்டு. அப்போது, ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யம் என்று-உபசாரோக்தி. p,q சீர்சங்கு-ஐஶ்வர்யயுக்தமான சங்கு என்றபடி. "அழகிய சங்கு" [ப 455] என்று உரையிலே.

ஜீ—ப்ரகரணமாகையாலும், "விட்டு" என்றதுக்கு - விஷ்ணுவுக்கு என்று அர்த்தா₂ந்தரம் உண்டென்று கண்டுகொள்வது. இப்போது, மதுசூதனனை-விட்டுவுக்கு என்று அந்வயிப்பது. "விட்டு" என்னும் இவ்விடத்தில் உகரம் - குற்றியலாகக்கொள்வது. குற்றியல் - குறுகின ஶப்₃த₃ம். அதாவது - உகாரம் லோபித்துக்கிடக்கிறது என்றபடி.

m ப்ரகாஶாதிஶயம் த்₃ருஷ்டாந்தமுகே₂நாஹ (ஶோப₄யந் இத்யாதி₃) 1."ஶோப₄யந் த₃ண்ட₃ காரண்யம் தீ₃ப்தேந ஸ்வேந தேஜஸா । அத்₃ருஶ்யத ததா₃ ராமோ பா₃லசந்த்₃ர இவோதி₃த: ॥" இத்யாரண்யகாண்டே₃ऽஷ்டத்ரிம்ஶே ராவணம் ப்ரதி மாரீச:. n கருஞ்சுடர் என்று - குளிர்ந்த நிறமென்று அறிந்தபடியென்? என்ன (தம்மை இத்யாதி₃) n₂ கருமைக்கு அர்த்த₂ம் (குளிர்ந்த) என்கிறது; விகஸிதமாய் விளங்காநிற்கிற நீலமான ப்ரபை₄யையுடைய மலைபோன்ற அழகிய வடிவு என்று ஶப்₃தா₃ர்த்த₂ம். o "மதி, அம், சீர், சங்கு" என்று பத₃விபா₄க₃ம்பண்ணி, அம்-அழகிய சங்கு என்று விவக்ஷித்து (ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யம்) என்றது. யத்₃வா, "மதியம்" என்று சந்த்₃ரவாசகம் ஒரு ஶப்₃த₃முண்டு. அப்போது, ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யம் என்றது - உபசாரோக்தி.

ப்ர—m1. (விட்டிலங்கு இத்யாதி₃) आरण्यकाण्डेऽष्टत्रिंशे रावणं प्रति मारीचः—"अजातव्यञ्जनः श्रीमान् पद्मपत्रनिभेक्षणः। एकवस्त्रधरो धन्वी शिखी कनकमालया ॥ १४ ॥ शोभयन् दण्डकारण्यं दीप्तेन स्वेन तेजसा। अदृश्यत तदा रामो बालचन्द्र इवोदितः ॥ १५ ॥"

ஜீ-rA"உண்பது சொல்லில்உலகளந்தான் வாயமுதம் கண்படைகொள்ளில்கடல்வண்ணன் கைத்தலத்தே".s ப்ரஸாத3த்தைச் s2 சூடிக் s3 கைப்புடையிலே கிடப்பாரைப்போலே, அவன் வாயாலே ஊட்ட உண்டு, வடிவைப் s4 பாராத் திருக்கையிலே t சாயுமித்தனை. (சீர்சங்கு) u B"உன்செல்வம் சாலவழகியது" என்னும்படி u2 வாயது கையதான ஐஶ்வர்யமிறே.

(v சக்கரம் பரிதி) w கண்டதில் w2 மின்னிற்றென்றை உபமாநமாகச் சொல்லுமித்தனையிறே; ஆதி3த்யனைப்போலேயன்றே திருவாழியாழ்வானிருப்பது. (விட்டிலங்கு முடி)

அ—q சங்குக்குச் சீர்மையேது? என்ன (ப4க3வதி3த்யாதி3) r அப்படி ஐஶ்வர்யமுண்டோ அவனுக்கு? என்ன (உண்பது இத்யாதி3) நாய்ச்சியார்திருமொழி. அத2வா, ப்ரத்யாஸத்திதன்னைக் காட்டுகிறார் (உண்பது இத்யாதி3) நீ உண்ணும்படி சொல்லவோ, உறங்கும்படி சொல்லவோ, வாயதுகையதான ஐஶ்வர்யமன்றோ உன்னது. ஶேஷபூ4தரானார் எல்லார்க்கும் பொதுவான தன்றிக்கே, வாக3ம்ருதத்தையாயிற்று பு4ஜிக்கிறது. வாயாலே ஊட்ட உண்டு. ஶ்ரமஹரமான வடிவைக் கடைக்கணித்துக்கொண்டு கையிலேயாயிற்றுச் சாய்வது. s.t எடுத்த பாசுரத்துக்கு அர்த்த2ம் (ப்ரஸாத3த்தை இத்யாதி3) ப4க3வத்ப்ரஸாத3ம் ப4க3வத்ஸந்நிதா4வேவ பு4க்த்வா ப4க3வத்3கோ3புராந்தர்கு3ஹாயாம் வர்த்தமாநா இவேத்யர்த்த2:. s2 சூடுகை-போ4ஜநம். s3 கைப்புடை-திருக்கோபுர வாசலிலறை, ப3ஹிர்விதர்த்தி3வா. கரதலஞ்ச. s4 பாரா-பார்த்துக்கொண்டு. t சாயும்-ஶயிக்கும். u இந்த ப்ரத்யாஸத்தி ஐஶ்வர்யமோ? என்ன (உன் செல்வம் இத்யாதி3) நாய்ச்சியார்திருமொழி. உன் செல்வம் சாலவழகியது - C" இந்திரனுமுன்னோடு செல்வத்துக் கேலான்" என்று அவ்வளவன்றிக்கே இருந்ததீ உன் ஐஶ்வர்யம்! u2 (வாயதுகையதான) இதி சாது4:.

v.w 1. "ஸுத3ர்ஶந மஹாஜ்வால கோடிஸூர்யஸமப்ரப4" இத்யுச்யமாந ஸுத3ர்ஶநஸ்ய ஸூர்ய: கத2முபமாநம் ப4வதீத்யத்ராஹ (கண்டதில் மின்னிற்றென்றை இதி) யத்3வா, "பத்3மபர்வதசந்த்3ரரூப த்3ருஷ்டாந்தாநாம் விஶேஷணத்யுச்யந்தே. ஸுத3ர்ஶந த்3ருஷ்டாந்த பூ4தாதி3த்யஸ்ய விஶேஷணம் நாபி4தீ4யதே. அஸ்ய கிம் ஹ்ருத3யமித்யத்ராஹ (கண்டதில் இத்யாதி3) தஸ்மாத் விஶேஷணாபி4தா4நேऽபி ஸத்3ருஶோ ந ப4வேதி3தி பா4வ:" இதி ச வத3ந்தி.

ஜீ-p.q சீர்சங்கு-ஐஶ்வர்யமுடைய சங்கு; அழகிய சங்கு என்னுதல். qசங்குக்குச் சீர்மையேது? என்ன (ப4க3வதி3த்யாதி3) r ப்ரத்யாஸத்திதன்னைக் காட்டுகிறார் (உண்பது இத்யாதி3) நாய்ச்சியார் திருமொழி. நீ உண்ணும்படி சொல்லில், திருவுலகளந்தருளினவனுடைய வாக3ம்ருதமாயிற்று பு4ஜிப்பது; கண்ணுறங்கில், கடல்போன்ற வர்ணத்தையுடையவனுடைய கைத்தலத்திலேயாயிற்றுச் சாய்வது-இத்யர்த்த2:, s.t எடுத்த பாசுரத்துக்கு அர்த்த2ம் (ப்ரஸாத3த்தை இத்யாதி3) s2 சூடி-பு4ஜித்து. s3 கைப்புடை-திருக்கோபுரவாசலில் அறை. s4 பாரா-பார்த்துக்கொண்டு t சாயும்-ஶயிக்கும். u இந்த ப்ரத்யாஸத்தி ஐஶ்வர்யமோ? என்ன (உன் செல்வம் இத்யாதி3) நாய்ச்சியார் திருமொழி. உன் ஐஶ்வர்யம் மிகவும் அழகியது இத்யர்த்த2:. u2 (வாயது கையதான) என்றது சாது4.

v.w1. "ஸுத3ர்ஶந மஹாஜ்வால கோடிஸூர்யஸமப்ரப4" என்றிருக்க, "பரிதி" என்று ஸூர்யனை உபமாநமாகச் சொல்லுகிறதென்? என்ன (கண்டதில் இத்யாதி3) w2மின்னிற்றென்றை-

A நாச்-திரு 7-8. B நாச்-திரு 7-7. C நாச்-திரு 7-4.

6. மதுசூ தனையன்றி மற்றிலேனென் றெத்தாலும் கருமமின்றி
துதிசூழ்ந்த பாடல்கள் பாடியாட நின்றூழி யூழிதோறும்
எதிர்சூழல் புக்கெனைத் தோர்பிறப்பு மெனக்கே யருள்கள்செய்ய
விதிசூழ்ந்த தாலெனக் கேலம்மான் திரிவிக் கிரமனையே.

ஈ—x இவையித்தனையும் தன் புகராலே x2 முட்டாக்கிடுமாயிற்று திருவபி4ஷேகம். (அம்மான் மதுசூதனன் தனக்கே) ஸர்வேஶ்வரனுயிருந்துவைத்து ஆஶ்ரிதவிரோதி4நிரஸந ஸ்வபா4வனுனவனுக்கு. y விட்டுவுக்கு-இலங்கு இத்யாதி3-என்று முதலாக அந்வயம். 5.

அ-w2மின்னிற்று-ப்ரகாஶித்தது. v"சக்கரம் பரிதி" என்கிற ஸமாநாதி4கரண்யம்-உபமாநோபமேய பா4வத்தாலே. x அந்தே அபி4தா4நாத், உபமாநரஹிதமுபமேயமாத்ராபி4தா4நாச்ச ப2லிதம் பா4வமாஹ (இவையித்தனையும் இதி) A "கதிராயிரமிரவிகலந்தெரித்தாலொத்த நீண்முடியன்" 1. "வஜ்ரத்4வஜாங்குஶஸுதா4கலஶாதபத்ரபங்கேருஹாங்கபரிகர்மபரீதமந்த: । ஆபாத3பங்கஜ விஶ்ருங்க2லதி3ப்ரமௌளே : ஶ்ரீரங்கி3ணஶ்சரணயோர் யுக3மாஶ்ரயாம: ॥" என்றது அநுஸந்தே4யம். x2 முட்டாக்கிடும் - ஆச்சா2திக்கும். "விட்டிலங்கு முடியம்மான் மதுசூதனன் தனக்கு-பாதம் கைகள் கண்கள்-விட்டிலங்கு செஞ்சோதித்தாமரையே, திருவுடம்பு - விட்டிலங்கு கருஞ்சுடர்மலையே, சீர்சங்கு-விட்டிலங்கு மதியமே, சக்கரம்-பரிதியே" இதி ச, "விட்டிலங்கு முடியம்மான் மதுசூதனனை - விட்டுவுக்கு - பாதம் கைகள் கண்கள் - இலங்கு செஞ்சோதித் தாமரையே" இதி ச அந்வய:. 5.

ஜீ—ப்ரகாஶிப்பதொன்றை. "சக்கரம் பரிதி" என்கிற ஸாமாநாதி4கரண்யம்-உபமாநோபமேய பா4வத்தாலே. x முடியிலே சொல்லுகையாலும், விஶேஷணமிட்டு உபமாநம் சொல்லாமையாலும், உபமேயமாத்ரத்தைச் சொல்லுகையாலும் ப2லித்த பா4வம் (இவையித்தனையும் இத்யாதி3) y"விட்டு" என்று திருநாமமாக விவக்ஷித்த பக்ஷத்திலே அந்வயம் காட்டுகிறார் (விட்டுவுக்கு இலங்கு இத்யாதி3 என்று முதலாக அந்வயம்) என்று. "விட்டிலங்கு இத்யாதி3" என்று பாட2மிருந்ததாகில் - முந்தின அர்த்த2த்தில் அந்வயம் காட்டுகிறபடியாகிறது. "விட்டிலங்கு முடியம்மான் மதுசூதனனை தனக்கு - பாதம் கைகள் கண்கள் - விட்டிலங்கு செஞ்சோதித் தாமரையே, திருவுடம்பு - விட்டிலங்கு கருஞ்சுடர் மலையே, சீர்சங்கு - விட்டிலங்கு மதியமே, சக்கரம் - பரிதியே" இத்யந்வய:. த்3விதீயபக்ஷே, "விட்டிலங்குமுடியம்மான் மதுசூதனனை-விட்டுவுக்கு-பாதம் கைகள் கண்கள்-இலங்கு செஞ்சோதி" இத்யாரப்4ய பூர்வவதே3வ அந்வய:. 5.

ஆதே3— ஐந்தாம் பாட்டு. விட்டு விளங்காநின்றுள்ள சிவந்த ஒளியையுடைத்தான தாமரைபோலே திருவடிகளையும் கைகளையும் கண்களையும் உடையவன்; விட்டிலங்குகிற நீலஜ்யோதிஸ்ஸையுடைய மலைபோலேயிருக்கிற திருவுடம்பையுடையவன்; விட்டுவிளங்காநின்றுள்ள ப்ரகாஶத்தையுடைய சந்த்3ரனைப்போலே அழகிய ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தையுடையவன்; ஸூர்யபரிவேஷம்போலேயிருக்கிற திருவாழியையுடையவன் ; விட்டுவிளங்காநின்றுள்ள ப்ரகாஶத்தையுடைய திருவபி4ஷேகத்தையுடையவன் ஸர்வஶேஷியான மது4ஸூத3னன் என்கிறார் தனக்கு இவையெல்லாம் அடைய—"விட்டிலங்கு" இத்யாதி3யால். 5.

A பெரியாழ்திரு 4-1-1.

ஆ— 6. வ்யா:— (மதுசூதனை) அநாதி₃காலம் தொடங்கி இன்றளவும்வர நான் பிறந்த பிறவிகள்தோறும் என்னை வஶீகரிக்கைக்கு ஈடான வடிவுகளைக்கொண்டு வந்து பிறந்தருளி என்னைவஶீகரித்து, மதுசூதனல்லது எனக்கு மற்றொரு ப்ராப்யமில்லை என்று அத்₄யவஸித்து, தத்₃வ்யதிரிக்தங்களையெல்லாம் விட்டு, ஸர்வகாலமும் நின்று துதி சூழ்ந்த பாடல்கள் பாடியாடுகையாகிற இஸ்ஸம்ருத்₃தி₄யை எனக்கே தந்தருளுகைக்காக, இரிவிக்கிரமனை எனக்காகவே க்ருபையாகிற விதி₄ சூழ்ந்தது என்கிறார். 6.

ஈ— அவ:— ஆறும் பாட்டில் — தன்பக்கலிலே நான் ப்ரவணனுகைக்கு எம்பெருமான் அநேக காலம் வருந்திற்றெல்லாம் தன்னுடைய க்ருபையாலே என்கிறார்.

வ்யா:— (மதுசூதனை என்று தொடங்கி) மது₄ஸூத₃நனையொழிய மற்றொரு ப்ராப்யத்தை உடையேனல்லேன் என்று அத்₄யவஸித்து, மற்றுள்ள புருஷார்த்த₂ங்களைக்கொண்டு கார்யமின்றிக்கே காலமுள்ளதனையும் நின்று தன்னுடைய ஸ்தோத்ராத்மகமாய், ஸ்பஷ்டமாக வாசகமான பாட்டுக்களைப் பாடி, அந்த ஹர்ஷத்தாலே ஆடும்படியாக, (எதிர் என்று தொடங்கி) அநேகஜந்மங்களையெல்லாம் என்னை அகப்படுத்திக்கொள்ளுகைக்கு ஈடான திருவவதாரங்களைப்பண்ணி, (எனக்கே அருள்கள் செய்யவென்று மேலுக்கு) ஸர்வேஶ்வரனுய்வைத்து ஸர்வஸுலப₄த்வார்த்த₂மாக த்ரிவிக்ரமனுயிருக்கிற எம்பெருமானை, அதுக்குமேலே எனக்கே நிரவதி₄க ப்ரஸாத₃ம் பண்ணும்படி எனக்கென்னவே விதி₄ சூழ்ந்தது. தம்மை விஷயீகரித்தல்லது எம்பெருமானையிருக்கவொட்டாமையால், அவனுடைய க்ருபாகு₃ணத்தை-விதி₄ என்கிறது. 6.

ப— 6. அவ:— அநந்தரம், கீழ்ச்சொன்ன உபகாரத்துக்கும் தத்க்ருதௌஜ்ஜ்வல்யத்துக்கும் ஹேதுவான க்ருபாபாரவஶ்யத்தை அருளிச்செய்கிறார்.

மதுசூதனையன்றி—(என் விரோதி₄யைப்போக்கின) மதுசூதனையன்றி,மற்று—மற்று ப்ராப்யம், இலேன்—உடையேனல்லேன், என்று—என்று, எத்தாலும்—ஏதேனும் ஒரு பதா₃ர்த்த₂த்தாலும், கருமம்—ஒரு கார்யம், இன்றி — அற்று, துதி — ஸ்தோத்ரரூபத்தாலே, சூழ்ந்த — (அவன் கு₃ணக₃ணுதி₃களைச்) சூழ்ந்த, பாடல்கள்—பாடல்களை, நின்று-(ப்ரயோஜநார்த்த₂மன்றியே ஸ்வயம்ப்ரயோஜநமாக) நின்று, பாடி—பாடி, ஆட—ஆடும்படி, ஊழியூழிதொறும்—கல்பந்தோறும் கல்பந்தோறும், எனைத்து — அநேகங்களாய், ஓர்—அத்₃விதீயங்களான, பிறப்பும்—பிறப்புக்கள்தோறும், எதிர்—எனக்கு அபி₄முக₂னுகைக்கு ஈடான, சூழல்புக்கு—சூழ்ச்சியோடே அவதரித்து, எனக்கே—எனக்கே அஸாத₄ாரணமாக, அருள்கள்—(ப்ரத₂மகடாக்ஷம் தொடங்கி பரப₄க்திபர்யந்தமான) உபகாரங்களை, செய்ய—பண்ணுகைக்கு, எனக்கு—எனக்குறுப்பான, ஏல் — ஏன்றுகோளையுடையவனுய், அம்மான்—ஸ்வாமியான, திரிவிக்கிரமனை—த்ரிவிக்ரமனை, விதி —(தப்பவொண்ணுத) விதி₄யென்னலாம்படியான க்ருபையானது, சூழ்ந்தது—சூழ்ந்துகொண்டது.

ஏலுதல் - கொள்கையாதல்; தகுதியாகவுமாம். 6.

ஈ— அவ:— ஆறும் பாட்டில் — தன்பக்கலிலே நான் ப்ரவணனுகைக்கு க்ருபாபரதந்த்ரனாய் அநேககாலம் வருந்தினான் அவன் என்கிறார்.

வ்யா:— (மதுசூதனை இத்யாதி₃) விரோதி₄நிரஸநசீலனையொழிய மற்றொரு ப்ராப்யத்தையுடையேனல்லேன் என்று அத்₄யவஸித்து. (எத்தாலும் இத்யாதி₃) வேறொரு பதா₃ர்த்த₂த்தாலும் ஒரு ப்ரயோஜநமின்றிக்கே. ப்ராப்யாபா₄ஸங்களிலும் ப்ராபகாபா₄ஸங்களிலும் நெகிழ்ந்து அவனையொழிந்த எல்லாவற்றாலும் ஒரு ப்ரயோஜநமின்றிக்கேயிருப்பர். (துதிசூழ்ந்த பாடல்கள்) துதியென்று - ஸ்துத்ய கு₃ணமாய், கு₃ணங்களை விளாக்குலை கொண்டு பேசவற்றான வாசகஶப்₃த₃ம். ஸ்தோத்ராத்மகமாய், ஸ்பஷ்டமாக வாசகமான பாடல் என்னவுமாம். (பாடியாடநின்று) ஹர்ஷத்தாலே பாடியாடும்படி நின்று. 1. "देहि मे" (தே₃ஹி மே) என்று ப்ரயோஜநங்களைப் பற்றி அகலுகைக்காகவன்றிக்கே, அதிலே நிலைநின்று கல்பந்தோறும் கல்பந்தோறும் இதுவே யாத்ரையாம்படி. உமக்கு இப்பேற்றுக்கடியென்? என்ன (எனைத்தோர் பிறப்பும் எதிர்சூழல் புக்கு) நான் இழவுக்கு யத்நம்பண்ணிப் போந்த காலமெல்லாம் என்னைப்பெறுகைக்கு அவன் க்ருஷிபண்ணிப் போருகையாலே பெற்றேன். எதிரான சூழல் - என்னை அகப்படுத்திக்கொள்ளுகைக்கு ஈடான திருவவதாரங்கள். (எனக்கே அருள்கள்செய்ய) எனக்கும் பிறர்க்குமாகவன்றிக்கே எனக்கே அருள்கள் பண்ணும்படி. அம்மான் திரிவிக்கிரமனை எனக்கென்னவே விதி₄ சூழ்ந்தது; ஸர்வேஶ்வரனாய்வைத்து ஸ்ரீவாமநனாய் ஸகலலோகங்களையும் திருவடியின் கீழே இட்டுக்கொண்டவனை, அது பரத₃ஶை என்னும்படி எனக்கென்னவே விதி₄ சூழ்ந்தது. தம்மை விஷயீகரித்தல்லது அவனையிருக்கவொட்டாமையாலே அவனுடைய க்ருபாகு₃ணத்தை - விதி₄யென்கிறது. 1. "स तं निपतितम्" (ஸ தம் நிபதிதம்). 6

ஈ— அவ:— ஆறும் பாட்டு. a தன்பக்கல் நான் ப்ரவணனுகைக்கு எம்பெருமான் a₂ வருந்திற்றெல்லாம் a₃ தன் க்ருபையாலே என்கிறார்.

வ்யா:—(b மதுசூதனையன்றி மற்றிலேன் என்று) b₂ விரோதி₄நிரஸந ஸ்வபா₄வனானவனையொழிய வேறு சிலரைத் b₃ தஞ்சமாகவுடையேனல்லேன் என்றாயிற்று இவர்

அ— ஆறும் பாட்டு. (மதுசூதனை இத்யாதி₃) a "எனைத்தோர் பிறப்பும் - எதிர்சூழல் புக்கு - எனக்கே அருள்கள்செய்ய விதி சூழ்ந்ததால்" என்றதைக் கடாக்ஷித்து அவதாரிகை (தன்

ஜீ— ஆறும் பாட்டு. (மதுசூதனை இத்யாதி₃) a "எனைத்தோர் பிறப்பும் - எதிர்சூழல் புக்கு - எனக்கே அருள்கள்செய்ய விதி சூழ்ந்ததால்" என்றதைக் கடாக்ஷித்து அவதாரிகை (தன்

ப்ர—b,b₂ (மதுசூதனை) ब्रह्माण्डपुराणे महेश्वरनारदसंवादे नारदं प्रति महेश्वरः — "तस्मिन् काले भगवतः कर्णविट्सम्भवावुभौ । रजस्तमःप्रकृतिकौ मधुकैटभसंज्ञितौ ॥ असुरौ ब्रह्मणोऽभ्येत्य

ச-இருப்பது. c ஸத்வம் தலையெடுத்தபோது ஒருகால் இவ்வார்த்தை சொல்லுமது நமக்கும் உள்ளதொன்றிறே; இவர்க்கு வாசியென்? என்னில், (எத்தாலும் dகருமமின்றி) e அந்த உக்திக்குச் சேர்ந்த அநுஷ்டா2நமுண்டாயிருக்கும். f ப்ராப்யாபா4ஸங்களிலும் ப்ராபகாபா4ஸங்களிலும் நெகிழ்ந்து, அவனையொழிந்த எல்லாவற்றாலும் ஒரு f2 ப்ரயோஜநமின்றிக்கேயிருப்பர். (g துதி இத்யாதி3) h ஸ்தோத்ராத்மகமான பாடல் என்னுதல், h2 ஸ்துத்யகு3ணங்களை h3 விளாக்குலே கொள்ளும்படியான பாடல்கள் என்னுதல். i கல்பந்தோறும், கல்பந்தோறும் துதிசூழ்ந்த பாடல்களைக்கொண்டு பாடுவதாடுவதாம்படி பண்ணினான். (நின்று) j 1. "देहि मे" (தே3ஹி மே) என்று ப்ரயோஜநங்களைப்பற்றி அகலுகையன்றிக்கேயிருக்கை.

அ—பக்கல் இத்யாதி3) a2 "விதி சூழ்ந்ததால்" என்றத்தைக் கடாக்ஷித்து (தன் க்ருபையாலே) என்கிறார். a3(வருத்திற்றெல்லாம்) ப்ரயாஸப்பட்டதெல்லாம். b2(தஞ்சமாக) ப்ராப்யப்ராபகத்வேந. c மேலுக்கு அவதாரிகை (ஸத்வம் இத்யாதி3) e தாத்பர்யம் (அந்த உக்திக்கு இத்யாதி3) f ஸப்3த3ார்த்த2ம் (ப்ராப்யாபா4ஸங்களிலும் இத்யாதி3) ப்ராப்யாபா4ஸங்கள் - ப்ரயோஜநாந்தரங்கள்; ப்ராபகாபா4ஸங்கள்-உபாயாந்தரங்கள். d f2 கருமம்-காரியம்; ப்ரயோஜநம் என்றபடி. g.h(துதி சூழ்ந்த பாடல்கள்) ஸ்தோத்ராத்மகாநி ஸ்துத்யவ்யாபகாநி கா3நாநீதி ப்ரத2ம:; g h2 ஸ்தூயந்த இதி ஸ்துதய: - ஸ்துத்யகு3ணா இதி த்3விதீய:. யத்3வா, துதியினாலே சூழ்ந்த பாடலென்றும், ஸ்தோத்ராத்மகமான பாடலென்றபடி என்று முந்தின அர்த்த2மென்னவுமாம். அத2வா, துதியாய்ச் சூழ்ந்திருக்கிற பாடல்கள் என்றபடி. சூழ்கை - கார்த்ஸ்ந்யேந ஸம்ப3ந்த4ம். ஆகையாலே ஸ்பௌ2ஷ்ட்யத்தைச் சொல்லுகிறது. h3 (விளாக்குலை கொள்ளும்படி) கப3ளீகரிக்கும்படி. i "ஊழியூழிதொறும் - துதிசூழ்ந்த பாடல்களை - நின்று பாடியாட" இத்யந்வயம் ஹ்ருதி3 நிதா4யாஹ (கல்பந்தோறும் இதி) இத3ாநீந்தந கா3நஜநித ஹர்ஷாதிஶயாத் பூர்வதந ஸம்ஸ்ருதிது3:க்கா2நி விஸ்ம்ருத்ய யாவத்காலம் ஏவமேவ அகா3யம் இதி வத3தி வா; A"படைத்

ஜீ-பக்கல் இத்யாதி3) a2(வருந்திற்றெல்லாம்) ப்ரயாஸப்பட்டதெல்லாம். b3தஞ்சமாக-ப்ராப்யப்ராபகமாக. c மேலுக்கு அவதாரிகை (ஸத்வம் இத்யாதி3) e தாத்பர்யம் (அந்த உக்திக்கு இத்யாதி3) f ஸப்3த3ார்த்த2ம் (ப்ராப்யாபா4ஸங்களிலும் இத்யாதி3) ப்ராப்யாபா4ஸங்கள்-ப்ரயோஜநாந்தரங்கள். ப்ராபகாபா4ஸங்கள்-உபாயாந்தரங்கள். d,f2 கருமம்-கார்யம்; ப்ரயோஜநம் என்றபடி. g,h துதி சூழ்ந்த பாடல்கள்-ஸ்துதியாகச் சூழ்ந்திருக்கிற பாடல்கள் என்று முந்தின அர்த்த2ம்; சூழ்கை-கார்த்ஸ்ந்யேந ஸம்ப3ந்த4ம்; ஆகையாலே ஸ்பு2டதையைச் சொல்லுகிறது; g,h2 த்3விதீயார்த்த2த்திலே, 'ஸ்தூயத இதி ஸ்துதி:' என்று - ஸ்துத்ய கு3ணங்களைச் சொல்லுகிறது என்றபடி. h3 (விளாக்குலை கொள்ளுகை) கப3ளீகரிக்கை. i "ஊழியூழிதொறும் - துதிசூழ்ந்த பாடல்கள் - நின்று - பாடியாட" என்று அந்வயித்து அர்த்த2ம் (கல்பந்தோறும் இத்யாதி3) j "நின்று" என்றதுக்கு பா4வம் (தே3ஹி மே இத்யாதி3)

सकाशे लोककण्टकौ। वेदान् गृहीत्वा सलिलं प्रविष्टौ प्रलयोदधेः॥ तौ हत्वा दानवश्रेष्ठौ हरिर्हयशिरा मुने!। आदाय वेदानागच्छदन्तिकं परमेष्ठिनः॥"

j[1]. (ஆடநின்று) यजुषि—"देहि मे ददामि ते निमे देहि निते दधे"

A ஆசார்ய ஹ்ருத3யம் 48.

ஈ— இப்படி அவன் பண்ணுகைக்கு ஹேதுவென்? என்னச் சொல்லுகிறார் (விதி சூழ்ந்ததால்) (k எதிர்சூழல்புக்கு) ஒருவனைப்பிடிக்க நினைத்தவன் அவன் போம் l வரம்புக்கு எதிர்வரம்பே வருமாபோலே, இவர் பிறந்த ஜந்மங்கள்தோறும் தானும் எதிரே பிறந்து வந்தானாயிற்று. m இவர் கர்மமடியாகப் பிறக்க, அவன் அநுக்3ரஹத்தாலே பிறந்துவந்த இத்தனை. n சூழலென்று அவதாரத்தைச் சொல்லக்கடவதிறே; o "எனைத்தோர் பிறப்பும் எதிர்சூழல் புக்கு எனக்கேயருள்கள் செய்ய விதிசூழ்ந்தால்" என்கிறார். p விதி4யென்கிறது-ப4க3வத் க்ருபையை. ப4க3வத் க்ருபையை விதி4யென்பானென் ? என்னில்; q /அவனுக்குத் தப்பவொண்ணாததாகையாலே; r நாம் நினைத்தவை தலைக்கட்டர்2வொட்டாத கர்மம்போலே, ஈஶ்வரன் நினைத்த கார்யங்களும் க்ருபாபரதந்த்ரனாய்த் தலைக்கட்டமாட்டான்; s1. "वधार्हमपि काकुत्स्थः कृपया पर्यपालयत्" (வதா4ர்ஹமபி காகுத்ஸ்த2: க்ருபயா பர்யபாலயத்) 1.காகுத்ஸ்த2:-t தங்களிலும் க்ருபையே

அ—தான் கவி என்றபோதே இதுவும் யதா2பூர்வகல்பநமசமே" இதி ப்ரகாரேண வ்யாஸ மநு ப்3ரஹ்மவாதி3வத் பராங்குஶார்யாவதாரோऽபி ப்ரதிகல்பமஸ்தி இத்யபி4ப்ராயோ வா. j "தின்று" இத்யஸ்யார்த்த2மாஹ (தே3ஹி மே - இதி).

l (வரம்பு) வரப்பு. k எதிர்சூழல்புக்கு - சேதநனுக்கு எதிரே பிறந்து வந்து அவதரித்து என்றபடி. "எனக்கு அபி4முக2னாகைக்கீடான சூழ்ச்சியோடே அவதரித்து" (ப 461) என்று உரை. m சேதந: கர்மணா ஜாயதே; ப4க3வஜ்ஜந்மநிமித்தம் கிம்? ஈஶ்வரோऽப்யேவம் ஜாயதே சேத் சேதநேஶ்வரயோ: கோ விஶேஷ:? இத்யத்ராஹ (இவர் கர்மமடியாக இதி) nA"சூழல் பலபல வல்லான்" இத்யுக்தாம் ப்ரஸித்3தி4மவலம்ப்3யாஹ (சூழலென்று இதி) சூழல் என்று-சூழ்ந்து கொள்ளுகை. அது இங்கே அவதாரமாகிறது. o ஸ்வோக்தார்த்த2ஸ்ய மூலம் த3ர்ஶயதி (எனைத்தோர் பிறப்பும் இதி) p "அநுக்3ரஹத்தாலே" இத்யஸ்ய ஶப்3தே3ா ந த்3ருஶ்யதே கில இத்யத்ராஹ(விதியென்கிறது இதி) q.r(அவனுக்கும் தப்பவொண்ணாத) இத்யாதி3 வாக்யத்3வயம்— "விதா4தீதி விதி4:-விதா4யகவேத3வாக்யம்" "விதீ4யதே-ஜ்ஞாப்யத இதி விதி4:-அத்3ருஷ்டரூபம் கர்ம" இதி வ்யுத்பத்தித்3வயவிவக்ஷயா அர்த்த2த்3வயபரம் வா, விவர்யவிவரணபா4வேந ஏகார்த்த2பரம் வா. r2 (ஒட்டாத) ஸஹியாத. s க்ருபாபரதந்த்ரஸ்ஸந் ஸ்வஸங்கல்பிதகார்யஞ்ச ஸமாபயிதும் ந ஶக்நோதீத்யத்ர ப்ரமாணாகாங்க்ஷாயாமாஹ (வதா4ர்ஹமபி இதி). t (தங்களிலும்) கு3ணவத: ஸ்வஸ்மாத3பி. அத2வா, தங்களுக்கு ஒரு ஹாநி வந்தாலும் என்றபடி. u (வதா4ர்ஹ

ஜீ— kஎதிர்சூழல்புக்கு-சேதநனுக்கு எதிரே பிறந்து வந்து. mசேதநன் கர்மமடியாகப் பிறக்கிறான்; அவன் பிறக்கைக்கு அடியேது? என்ன (இவர் கர்மம் இத்யாதி3) o ஸ்வோக்தார்த்த2ஸ்ய மூலம் த3ர்ஶயதி (எனைத்தோர் பிறப்பும் இத்யாதி3) p "அநுக்3ரஹத்தாலே" என்னுமதுக்கு ஶப்3த3ம் காணேமே என்ன (விதியென்கிறது இத்யாதி3) r த்3ருஷ்டாந்தகத2நமுகே2ந விவரணம் (நாம் நினைத்த இத்யாதி3) s க்ருபாபரதந்த்ரனும் நினைத்த கார்யம் தலைக்கட்டமாட்டான் என்னுமதுக்கு ப்ரமாணம் (வதா4ர்ஹம் இத்யாதி3) t (தங்களிலும் க்ருபையே விஞ்சி) என்றது-தங்களுக்கு ஹாநி

ப்ர—s1.(விதிசூழ்ந்தது) सुन्दरकाण्डे (३८) मारुतिं प्रति वायसवृत्तान्तकथने सीता—"स तं निपतितं भूमौ शरण्यश्शरणागतम्। वधार्हमपि काकुत्स्थः कृपया पर्यपालयत्॥ ३४॥"

/ "அவனுக்கும்" என்று அடையவளைந்தான் பாடம்3 A 1-9-2.

ஶ்ரீ—விஞ்சி ரக்ஷித்துக்கொண்டு போரும் குடியிலே பிறந்தவர். u வத4ார்ஹமான காகத்துக்கு விட்ட அம்புக்குட்படக் u2 கண்ணழிவு பண்ணுமவரிறே.

(எனக்கேல் இத்யாதி3) v ஸர்வேஶ்வரனாயிருந்துவைத்து, ஸ்ரீவாமநனாய் வந்து அவதரித்து, மூன்றடியாலே த்ரைலோக்யத்தையும் திருவடிகளின் கீழே இட்டுக்கொண்டு, எல்லாரோடும் பொருந்தின ஸௌலப்4யந்தான் பரத்வமென்னும்படி, என்னை விஷயீகரிக்கைக்கு ஒரு விதி4 சூழ்ந்தது. w அம்மான் திரிவிக்கிரமனை எனக்கே w2 அருள்கள்செய்ய - w3 எனக்கென்னவே ஒரு w4 விதி4 சூழ்ந்தது. 6.

அ—மான இத்யாதி3) 1. ''க்ருபயா பர்யபாலயத்'' இதி கத2முச்யதே? நேத்ரமபாநயத் கில - இத்யத்ர ரஸோக்திரியம். u2 கண்ணழிவு-விளம்ப3மும், கண்ணை அழிக்கையும். அதுவும் க்ருபா கார்யம் என்றபடி.

v ''அம்மான் திரிவிக்கிரமனை - எனக்கென்ன-விதி சூழ்ந்தது'' என்று அந்வயித்து அருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேஶ்வரனாய் இத்யாதி3) w ''எனக்கே, எனக்கேல்'' இத்யஸ்மச்ச2ப்3த3த்3வயஸ்ய வித்4யமாநத்வாத்3த்வயமாஹ (அம்மான் திரிவிக்கிரமனை இதி) ஸ்வாமியான த்ரிவிக்ரமனை எனக்கே அஸாத4ாரணமாக ப்ரத2மகடாக்ஷந்தொடங்கி பரமப4க்திபர்யந்தமான உபகாரங்களைப் பண்ணுகைக்கு, எனக்கே அஸாத4ாரணமாக ஒரு க்ருபை சூழ்ந்துகொண்டது என்று ஶப்3த3ார்த்த2ம். w2 w3, w4 விதி4ஶப்3த3ஸ்யாபி க்ருபாவாசித்வாத். ''அருள்கள்'' இத்யேதத் - க்ருபாகார்யபரம், ''ஏல்'' என்றது-அவத4ாரணபரம் என்று கருதி (எனக்கென்னவே என்கிறார்) யத்3வா, ''ஏல்'' என்று-ஸந்தோஷாதிஶய ஸூசகம் அவ்யயம். ''எனக்கேலம்மான் திரிவிக்கிரமனை-எனக்குறுப்பான ஏன்றுகோளையுடையவனாய் ஸ்வாமியான த்ரிவிக்ரமனை. ஏலுகை-கொள்ளுகையாதல், தகுதியாகவுமாம்''(ப 461) என்று வாதி3கேஸரி அருளிச்செய்தார். ப்ரத2மபாத3பூர்வகம், ஊழியூழிதோறும்

ஜீ—வந்தாலும் க்ருபையே விஞ்சி என்றபடி. u ஆனால், காகத்துக்குக் கண்ணழிவு செய்கிறதென்? என்ன (வத4ார்ஹமான இத்யாதி3) இது ரஸோக்தி. u2 கண்ணழிவு - விளம்ப3மும், கண்ணை அழிக்கையும்; அதுவும் க்ருபாகார்யம் என்றபடி.

v ''அம்மான் திரிவிக்கிரமனை எனக்கென்ன-விதி சூழ்ந்தது'' என்று அந்வயித்து அருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேஶ்வரனாய் இத்யாதி3) w ''எனக்கு'' என்று இரண்டிடத்திலேயிருக்கையாலே, புநருக்தி வாரணமைக்கு அந்வயம் காட்டுகிறார் (அம்மான் இத்யாதி3) ஸ்வாமியான திரிவிக்கிரமனை எனக்கே அஸாத4ாரணமாக ப்ரத2மகடாக்ஷம் தொடங்கி பரமப4க்தி பர்யந்தமான உபகாரங்களைப் பண்ணுகைக்கு, அஸாத4ாரணமாக ஒரு க்ருபை சூழ்ந்துகொண்டது என்று ஶப்3த3ார்த்த2ம். w2, w3, w4 விதி4ஶப்3த3ம்-க்ருபாவாசியாகையாலே, ''அருள்கள்'' என்கிற இது-க்ருபாகார்யபரம்; ''ஏல்'' என்றது-அவத4ாரணபரம் என்று கருதி (எனக்கென்னவே என்கிறார்) ''ஏல்'' என்றது - ஸந்தோஷாதிஶய ஸூசகம் அவ்யயமாதல்; மதுஸூதனை என்று தொடங்கி,

ப்ர— v (திரிவிக்கிரமனையே) श्रीनारसिंहे पुराणे—"तोयधारा निपतिता वामनस्य करे पुनः। करे निपतिते तोये वामनो ववृधे क्षणात्। पादेनैकेन विक्रान्ता सर्वेयं भूर्नरेश्वर!॥ अन्तरिक्षं द्वितीयेन द्यौस्तृतीयेन सत्तम! ॥१॥"

7. திரிவிக் கிரமன் செந்தாமரைக்கணெம் மானென் செங்கனிவாய்
உருவில் பொலிந்த வெள்ளைப் பளிங்குநிறத்த(ன) னென்றென்றுள்ளிப்
பரவிப் பணிந்து பல்லூழி யூழிநின் பாதபங்கயமே
மருவித் தொழும்மன மேதந்தாய் வல்லைகாணென் வாமனனே !

ஆ— 7. வ்யா:—(திரிவிக்கிரமன்) ஆச்சர்யதிவ்யசேஷ்டிதன், ப்ரபுத்தமுக்தாம்புஜ சாருலோசநன், அழகிய திருப்பவளத்தையுடையவன், ஸஸ்மிதன், இவற்றாலே என்னை அடிமையாக்கினவன் என்றென்று உள்ளிப் பரவிப்பணிந்து இப்படியே ஸர்வ காலமும் உன்னுடைய பாதபங்கயமே மருவித்தொழும் மனமே தந்தாய் ; வல்லைகாண், எம்பிரானே ! வல்லைகாண், ஒருவர்க்கும் செய்யமுடியாதனவெல்லாம் செய்யவல்லா னொருவனல்லையோ ! என்கிறார். 7.

ஒ— அவ:— ஏழாம் பாட்டில் — உன்னுடைய குணானுஸந்தாநபூர்வகமாக ஸ்துதி ப்ரணாமாதிகளைப் பண்ணிக்கொண்டு உன்னை அநுபவிக்குமிதுவே ப்ரயோஜநமாகக் கொண்டிருக்கும் மநஸ்ஸை எனக்குத் தந்தாய்; ஸ்ரீவாமநனான உனக்கு அரியதுண்டோ? என்கிறார்.

வ்யா:— (என்செங்கனிவாய் என்று தொடங்கி) சிவந்து தோற்றின திருவதர நிறத்திலே பகைத்தொடையனாய் அதிதவளமான திருமுத்தின் நிறத்தைக்காட்டி என்னை ஈடுபடுத்தினவன். (என்றென்று தொடங்கி) இப்படி பலகால் நினைத்தும், அடைவுகெடப் பேசியும், குணபரவசனாய் வணங்கியும், இப்படி காலதத்வமுள்ளதனை யும் அநந்யப்ரயோஜநனாய்க்கொண்டு உன் திருவடிகளிலே அடிமைசெய்யும்படியான மநஸ்ஸைத் தந்தாய் என் வாமனனே ! என்று – எம்பெருமானை உகக்கிறார். 7.

அ—நின்று - துதிசூழ்ந்த பாடல்கள் பாடியாடும்படி - எனைத்தோர் பிறப்பும் - எதிர்சூழல் புக்கு - எனக்கே அருள்கள்செய்ய-எம்மான் திரிவிக்கிரமனை-எனக்கேல் - விதி சூழ்ந்தது இத்யந்வய:. 6.

ஜீ—ஊழியூழிதொறும்-நின்று-துதிசூழ்ந்த பாடல்கள் பாடியாடும்படி-எனைத்தோர் பிறப்பும்-எதிர் சூழல் புக்கு - எனக்கே அருள்கள்செய்ய - அம்மான் திரிவிக்கிரமனை-எனக்கேல் - விதி சூழ்ந்தது இத்யந்வய:. ○ "எனைத்து-அநேகங்களாய், ஓர்-அத்விதீயமான, பிறப்பும்-பிறப்புக்கள்தோறும்" இதி ஶப்தார்த்த:. ஏலுதல் - தகுதியாகவுமாம். 6.

ஆதே— ஆறும் பாட்டு. விரோதிநிரஸநஸ்வபாவனாய், அவனை யொழிய ரக்ஷகாந்தரத்தையுடையேனல்லேன் என்று ஒன்றாலும் ஒரு கார்யமின்றிக்கே ஸ்தோத்ராத்மகமான பகவத்குண வ்யாப்தங்களான பாடல்களைப் பாடியாடி நின்று, கல்பந்தோறும், கல்பந்தோறும் ஸர்வஜந்மங்களிலும் எதிராகவும் சூழவும் புக்கு எனக்கு அருள்செய்கைக்காக ஶேஷியான த்ரிவிக்ரமனை இப்படி அநிவார்ய மான க்ருபை சூழ்ந்துகொண்டது என்கிறார்—"மதுசூதனை" இத்யாதியால். 6.

ப— 7. அவ:— அநந்தரம், ஸ்வாநுபவத்துக்கு உறுப்பாக ஸத்வோத்தரமான மநஸ்ஸைத் தந்தான் என்கிறார்.

திரிவிக்கிரமன்—த்ரைவிக்ரமாபதாநத்தாலே லோகத்தை அநந்யார்ஹமாக்கினவனாய், (அதுபோலே) **செம்**—சிவந்த, **தாமரை** — தாமரைபோன்ற, **கண்**— கண்ணாலே, **எம்மான்**—[1. "ஜிதம்" (ஜிதம்) என்னும்படி] என்னை அடிமைகொண்ட ஸ்வாமியானவன், **என் செங்கனிவாய் உருவில் பொலிந்த வெள்ளைப் பளிங்கு நிறத்தன்** — சிவந்த கனிபோலேயிருக்கிற திருப்பவளத்தின் வடிவிலே பரம்பி வளர்ந்து வருகிற, வெளுத்த, பளிங்குபோலேயிருக்கிற திருமுத்தின் நிறத்தை எனக்கு அநுபவிப்பித்தவன், **என்றென்று**—என்றென்று தனித்தனியே, **உள்ளி**— (சேஷ்டிதத்தையும் கண்ணழகையும் முறுவலழகையும்) நெஞ்சாலே அநுபவித்து, **பரவி**—(அது உள்ளடங்காமையாலே) அக்ரமமாகப் பரவி, **பணிந்து**—(அந்த ப்ரீதி ப்ரேரிதனாய்க்கொண்டு திருவடிகளிலே) விழுந்து, **பல்**—பலவகைப்பட்ட, **ஊழியூழி**— கல்பவிபாகத்தையுடைத்தான காலதத்வமுள்ளதனையும், **நின்**—(ப்ராப்தனான) உன்னுடைய, **பாதபங்கயமே**—போக்யமான திருவடிகளிலே, **மருவி**—(அநந்யப்ரயோஜநனாய்க்கொண்டு) பொருந்தி, **தொழும்**—அடிமைசெய்யும், **மனமே**—மநஸ்ஸையே, **தந்தாய்**— தந்தாய், **என் வாமனனே**—என் வாமநனே! **வல்லைகாண்**—வல்லைகாண்.

மஹாபலியினுடைய நெஞ்சை வஞ்சித்து அநுகூலமாக்கின நீ, என் நெஞ்சையும் அநுகூலிப்பிக்க ஶக்தன் என்று கருத்து. 7.

இ— அவ:— ஏழாம் பாட்டில் — 'உன்னை அநுபவிக்குமிதுவே ப்ரயோஜநம்' என்னும் மநஸ்ஸைத் தந்தாய் என்கிறார்.

வ்யா:— (திரிவிக்கிரமன் என்று தொடங்கி) ஸகலலோகங்களையும் தன் ஸௌலப்யத்தாலே காற்கீழே இட்டுக்கொண்டான்; என்னைத் தன் கண்ணழகாலே தோற்பித்துப் புறம்புள்ள துவக்கை அறுத்தான்: **(என் செங்கனிவாய் இத்யாதி)** சிவந்து கனிந்த திருவதரத்தின் நிறத்திலே உஜ்ஜ்வலமாய், வெள்ளைப் பளிங்கு போலே அதிதவளமான திருமுத்தின் நிரையின் நிறத்தைக் காட்டி என்னை அநந்யார்ஹனாக்கினவன். **(என்றென்று இத்யாதி)** இப்படி பலகாலும் நினைத்தும் அடைவுகெடப் பேசியும், குணபரவஶனாய் வணங்கி, இப்படி காலதத்வமுள்ள தனையும் போக்யமுமாய், ப்ராப்தமுமான உன் திருவடிகளையே அநந்யப்ரயோஜநனாய்க்கொண்டு அடிமைசெய்யும் மநஸ்ஸையே தந்தாய். விஷயாந்தரங்கள் அஸ்திரமுமாய், அபோக்யமுமாகையாலே, 1. "चञ्चलं हि मनः" (சஞ்சலம் ஹி மந:) என்னும்படியிறே இருப்பது. **(வல்லைகாண் என் வாமனனே)** ஶுக்ராதிகள் வார்த்தை செவிப்படாதபடி மஹாபலியை வடிவழகாலே வஞ்சித்தாற்போலே, என்னை அநந்யார்ஹனாக்கிக்கொள்ள வல்லைகாண்! இச்சக்தியையுடையவனுக்கு முடியாததுண்டோ? 7.

ஈ— அவ:— ஏழாம் பாட்டு. உன்னுடைய கு3ணாநுஸந்தா4ந பூர்வகமாக ஸ்துதி ப்ரணாமங்களைப் பண்ணிக்கொண்டு, a உன்னை அநுப4விக்குமிதுவே ப்ரயோஜநமாயிருக்கும் மநஸ்ஸை எனக்குத் தந்தாய் என்கிறார்.

வ்யா:— (b திரிவிக்கிரமன்) c மூன்றடியாலே ஸகலலோகங்களையும் தன் காற்கீழே இட்டுக்கொண்டவன். (d செந்தாமரைக்கண் d2 எம்மான்) e நோக்காலே என்னைத் தன் காற்கீழேயிட்டுக்கொண்டவன். (என் செங்கனிவாய் இத்யாதி3) f இவர் 1."जितं" (ஜிதம்) என்ற பின்பு, அவன் ஸ்மிதம் பண்ணினபடி. g என்னை அநந்யார்ஹனாக்குகையாலே சிவந்து கனிந்த திருவத4ரத்தின் g2 உருவிலே-அழகிலே-நிறத்திலே, பொலிந்த-பரபா4க3த்தாலே ஸம்ருத்3த4மாய், பரிஶுத்3த4மான g3 ஸ்பு2டிகம்போலேயிருக்கிற திரு

அ— ஏழாம் பாட்டு. (திரிவிக்கிரமன் இத்யாதி3) a "மருவித்தொழும் மனமே" என்றத்தைப் பற்ற (உன்னை அநுப4விக்குமிதுவே ப்ரயோஜநமாயிருக்கும் மநஸ்ஸை) என்றது. b,c,d,e "திரிவிக்கிரமன்" என்ற பத3த்துக்கும், "செந்தாமரைக்கண் எம்மான்" என்ற பத3த்துக்கும் பா4வம் அருளிச்செய்கிறார் (மூன்றடியாலே இத்யாதி3 வாக்யத்3வயத்தாலே) c 2. "க்ரம-பாத3 விக்ஷேபே" இதி தா4தும் ஹ்ருதி3 நித4யாஹ (மூன்றடியாலே இதி) A"ஒரு குறளாயிருநிலம் மூவடிமண் வேண்டி உலகனைத்து மீரடியாலொடுக்கி" இதி சோச்யதே. கத2மத்ர நிர்ணய இத்யாஶங்காயாம்.— 3. "பரோ மாத்ரயா தநுவா வ்ருதா4ந" இத்யாதி3ஶ்ருதிரபி ஸந்தே3க்3தி4; வயம் வா நிர்ணயகா:?—இதி ப4ட்டார்யா அவோசந் இதி B"கொண்டகோலக் குறளுருவாய்ச் சென்று" இத்யத்ராபி4தீ4யதே. d,e பத3ஸங்க3திம் ஹ்ருதி3 நித4யாஹ (நோக்காலே இதி) d2,f (இவர் ஜிதம் என்ற பின்பு) என்றது-"எம்மான்" என்றத்தைப்பற்ற. 1. "ஜிதம் தே புண்ட3ரீகாக்ஷ" என்றது விவக்ஷிதம். g "எம்மான்" என்று தொடங்கி ஶப்3தா3ர்த்த2ம் (என்னை இத்யாதி3) g2 "உரு" என்று - அழகாய், அத்தாலே நிறத்தைச் - சொல்லுகிறது என்கிற கருத்தாலே (உருவிலே இத்யாதி3) அதாவது - திருவத4ரத்துக்கு அழகாவது - சிவந்த நிறத்தையுடைத்தாகையிறே; ஆகையாலே (நிறத்திலே) என்று அருளிச்செய்தார் என்றபடி. "உருவில்-உருவாலே-அழகாலே பொலிந்த வெண்மையையுடைய" இதி ஶப்3தா3ர்த்த2: g3 பளிங்கு-ஸ்பு2டிகம்; "பளிங்கு" இதி ஸர்வதா2 ஸாம்யாத்3த்3ருஷ்டாந்தபங்க்திருச்யதே; திருமுத்தை "பளிங்கு" என்றது முற்றுவமை

ஜீ— ஏழாம் பாட்டு. (திரிவிக்கிரமன் இத்யாதி3) a "மருவித்தொழும் மனமே தந்தாய்" என்றத்தைப்பற்ற (உன்னை அநுப4விக்குமிதுவே ப்ரயோஜநமாயிருக்கும் மநஸ்ஸை) என்றது. b,c பா4வம் (மூன்றடியாலே இத்யாதி3) d,e "செந்தாமரைக்கண் எம்மான்" என்ற பத3ங்களுக்கு பா4வம் (நோக்காலே இத்யாதி3) d2,f "எம்மான்" என்றத்தைப்பற்ற (ஜிதம் என்ற பின்பு) என்றது. 1. "ஜிதம் தே புண்ட3ரீகாக்ஷ" என்றது விவக்ஷிதம். g "எம்மான்" என்று தொடங்கி ஶப்3தா3ர்த்த2ம் (என்னை இத்யாதி3) g2 (அழகிலே-நிறத்திலே இதி) "உரு" என்று-அழகாய், அத்தாலே நிறத்தைச் சொல்லுகிறது என்று கருத்து. திருவத4ரத்துக்கு அழகாவது-சிவந்த நிறத்தையுடைத்தாகையிறே. 'உருவாலே-அழகாலே பொலிந்த வெண்மையையுடைய' இதி ஶப்3தா3ர்த்த2:; g3 பளிங்கு-ஸ்பு2டிகம்; திருமுத்தை "பளிங்கு" என்றது-முற்றுவமையாலே.

ப்ர—1. (என் செங்கனிவாய்) जितन्तायाम्—"जितं ते पुण्डरीकाक्ष! नमस्ते विश्वभावन!। नमस्तेऽस्तु हृषीकेश! महापुरुष! पूर्वज!॥ १॥"

A பெரியதிருமொழி 3-4-1. B நாச்-திரு 4-9.

ஸ்ரீ—முத்துநிரையினுடைய நிறத்தையுடையவன். (என்றென்று உள்ளி) b இதர விஷயங்களினுடைய ஸ்மிதத்திலுண்டான ஸ்ம்ருதி, b_2 அகவாய் கண்டவாறே விட்டல்லது நிற்கவொண்ணாதாயிருக்குமிறே; i இது i_2 மாறாதே அநுஸந்திக்கலாமிறே. (பரவிப்பணிந்து) அக்ரமமாகக் கூப்பிட்டு, நிர்மமனாய்த் திருவடிகளிலே விழுந்து.

இப்பேறுதான் ஒருநாள் உண்டாய் மற்றைநாள் j மறுக்கையன்றிக்கே-(k பல்லூழி யூழி) கல்பந்தோறும் கல்பந்தோறும். l பரமபோக்யமான உன் திருவடிகளையே அநந்யப்ரயோஜநனாய்க்கொண்டு தொழும் மநஸ்ஸைத் தந்தாய். m விஷயாந்தரங்கள் அஸ்திரமாகையாலும், அபோக்யமாகையாலும் ஒன்றையே பற்றிநிற்க விஷயமில்லை

அ—யாலே. ''சிவந்த கனிபோலேயிருக்கிற திருப்பவளத்தின் வடிவிலே பரம்பி வளர்ந்துவருகிற'' (ப 467) என்று உரையிலே. h கஸ்யசித்விஷயஸ்ய ஸ்மிதம் அநவரதபாவநாவிஷயோ பவதி கிம்? இத்யத்ராஹ (இதர விஷயங்களினுடைய இதி) h_2 (அகவாய்) இதி - மாம்ஸாஸ்ருகாதிமயாந்த: ப்ரதேஶ உச்யதே. யத்வா,அகவாய்-பகவதந்தராஸ்யம்; A''மாற்பால் மனஞ்சுழிப்ப'' இத்யாதி. 1. ''பரமாத்மனி யோ ரக்த:'' 2. ''ஸ்மயந்நிவ ஸ்ருபோ ஹரந்தி ஜிஹ்ரந்நிவ புஜங்கம: I ஸ்ப்ருஶந்நிவ கஜோ ஹந்தி மாநயந்நிவ துர்ஜந: II''. i இது-பகவத்ஸ்மிதம். l_2 மாறாதே என்றது-விப்ஸையைப்பற்ற. ''என்றென்று - தனித்தனியே சேஷ்டிதத்தையும் கண்ணழகையும் முறுவலழகையும் நெஞ்சாலே அநுபவித்து'' (ப 467) என்று உரையிலே.

j மறுக்கை-இல்லாதே போகை; k,l,m ''பல்லூழியூழி-மருவித்தொழும்'' இதி-யாவத்காலம் பகவத்ப்ரவணம் பவிதும் ஹேதுத்வயம் - அநந்யப்ரயோஜநத்வம், பகவந்நிரதிஶயபோக்ய த்வஞ்ச; ஏதத்பயவிதஹேதுமவலம்ப்ய நிர்வாஹத்வயமாஹ (பரமபோக்யமான இத்யாதிநா) m.n''மருவித்தொழும் மனமே தந்தாய்'' இத்யஸ்ய அர்த்தத்வயம்-விஷயாந்தரப்ரவணம் பூர்வதநம் மந: த்வதேகவிஷயப்ரவணம் க்ருத்வா அதா இதி ப்ரதமமுக்த்வா, அபூர்வமிந்த்ரியமதா இதி த்விதீயமாஹ (பழைய நெஞ்சை இதி) l,m யத்வா, மருவி என்றது-அநந்யப்ரயோஜநமாய் என்னுதல், அந்யபரதையின்றிக்கே என்னுதல்; முந்தினது (பரமபோக்யமான இத்யாதி) த்விதீயார்த்தம் (விஷயாந்தரங்கள் இத்யாதி) அதவா, ''மருவி'' என்றதுக்கு ஏகார்த்தமாய் ''தொழும் மனமே தந்தாய்'' என்றதுக்கு அர்த்தத்வயமாதல்; இப்பக்ஷத்தில், ''மருவி'' என்றதுக்கு அர்த்தம் (பரமேத்யாதி) ''தொழும் மனமே தந்தாய்'' என்றதுக்கு விஷயாந்தர

ஜீ—h ஒரு விஷயத்தினுடைய ஸ்மிதம் இப்படி அநவரதாநுஸந்தாநவிஷயமாயிருக்குமோ? என்ன (இதரவிஷய இத்யாதி) h_2 அகவாய் - துர்க்கந்தமாம்ஸாதிமயாந்த:ப்ரதேஶம். l_2 மாறாதே என்றது விப்ஸையைப்பற்ற.

j மறுக்கை-இல்லாதே போகை. k,l,m யாவத்காலம் மருவித் தொழுகைக்கு இரண்டு ஹேது-அநந்யப்ரயோஜநத்வமும், பகவந்நிரதிஶயபோக்யத்வமும்; ஏதத்பயவிதஹேதுவைப்பற்ற நிர்வாஹத்வயமாஹ (பரமபோக்யமான இத்யாதியாலும், விஷயாந்தரங்கள் இத்யாதியாலும்) m.n ''மருவித்தொழும் மனமே தந்தாய்'' என்றதுக்கு அர்த்தத்வயம்-விஷயாந்தர ப்ரவணமான மநஸ்ஸைத் திருத்தி உன்னை மருவித்தொழும் மனமே தந்தாய் என்னுதல்; கருவுகலத்திலே ஒரு நெஞ்சைத் தந்தாய் என்னுதல் என்று; முந்தின அர்த்தத்தை (விஷயாந்தரங்கள்) இத்யாதி வாக்யத்தாலே அருளிச்செய்து, த்விதீயார்த்தத்தை அருளிச்செய்கிறார்

A மூன்-திருவ 14.

ஈ—யாகையாலே, மநஸ்ஸு 1."चञ्चलं हि मनः" (சஞ்சலம் ஹி மநः) என்று சஞ்சலமாயிறே யிருப்பது; m2 அப்படியன்றியே, நித்யமுமாய், m3 நிரதிஶயபோக்யமுமாயிருக்கையாலே, மருவித்தொழும் மநஸ்ஸைத் தந்தாய் m4 என்றுமாம். n பழைய நெஞ்சைத் திருத்தினவளவன்றிக்கே, n2 கருவுகலத்திலே ஒரு நெஞ்சைத் தந்தாய், n3 2. "दिव्यं ददामि" (திவ்யம் ததாமி)போலே. o"பழைய நெஞ்சு இது" என்று ப்ரத்யபிஜ்ஞை பண்ணவொண்ணாதபடி இராநின்றது. (என் வாமனனே வல்லைகாண்) கொள்ளைக்கும், கொடுக்கைக்கும் உனக்கு ஒன்றேயோ பரிகரம் ? p வாமந வேஷத்தைக் காட்டி என் நெஞ்சைத்

அ—ப்ரவணமான மநஸ்ஸைத் திருத்தி, உன்னை மருவித்தொழும் மனமே தந்தாய் என்று விவக்ஷித்து, இத்தைக் காட்டுகிறார் (விஷயாந்தரங்கள் இத்யாதி) m2,n3 "கருவுகலத்திலே ஒரு நெஞ்சைத் தந்தாய்" என்று விவக்ஷித்து இத்தைக் காட்டுகிறார் (அப்படியன்றியே இத்யாதி) m3 இதுக்கு ஸூசகம் (நிரதிஶயபோக்யமுமாயிருக்கையாலே) என்றது. n விவரணம் (பழைய நெஞ்சை இத்யாதி) l.m4.n.o அன்றிக்கே (என்றுமாம்) என்ற ஸமுச்சயத்துக்குச் சேர. (பரமபோக்யமான) என்ற வாக்யம்-முந்தின அர்த்தமாய், இத்தை விவரிக்கிறது (பழைய நெஞ்சை இத்யாதி வாக்யத்வயம்) என்னவுமாம். இப்பக்ஷத்தில், "மருவி" என்றதோடே கூட "தொழும் மனமே தந்தாய்" என்றதுக்கு இரண்டு பொருள் என்று கண்டுகொள்வது. அதாவது - பண்டுண்டான நெஞ்சை அநந்யப்ரயோஜநமாய்த் தொழும்படி திருத்தித் தந்தாய் என்னுதல்; பண்டேயுண்டான நெஞ்சன்றிக்கே அநந்யபரயோஜநமாகத் தொழும்படி புதியதாக ஒரு நெஞ்சைத் தந்தாய் என்னுதல். n2 கருவுகலம்-சரக்கறை; நற்சரக்கையிட்டுவைக்கும் அறை. ஸ்ரீபண்டாரம் என்றபடி. அதிலேயுள்ள நெஞ்சுகளிலே ஒரு நெஞ்சை என்றபடி; n3 புதியதாக ஒன்றைக் கொடுத்தவிடமுண்டோ ? என்ன (திவ்யம் ததாமி இதி) o புதியதாக ஒரு நெஞ்சைத் தருகையாவது ஏதென்ன (பழைய நெஞ்சு இது என்று இத்யாதி) p விவரணம் (வாமநவேஷத்தை இத்யாதி) "திரிவிக்கிரமன் இத்யாரப்ய திறத்தனென்றென்று - பல்லூழியூழி - உள்ளிப் பரவிப்

ஸ்ரீ—(பழைய நெஞ்சை இத்யாதி) மருவுகை-அநந்யப்ரயோஜநத்வமாதல், அநந்யபரதையாதல். n2 கருவுகலம் - திருவாபரணாதிகள் இட்டுவைக்கும் அறை; ஸ்ரீபண்டாரம் என்றபடி; அதிலுள்ள நெஞ்சுகளிலே ஒரு நெஞ்சை என்றபடி. n3 புதியதாகவொன்றைக் கொடுத்தவிடமுண்டோ ? என்ன (திவ்யம் ததாமிபோலே என்று) கீதாஸு ஷஷ்டே— 1. "சஞ்சலம் ஹி மந: க்ருஷ்ண ! ப்ரமாதி பலவத்த்ருடம்" இத்யாதி. n3 ஏகாதஶே—2. "நது மாம் ஶக்யஸே த்ரஷ்டுமநேநைவ ஸ்வசக்ஷுஷா । திவ்யம் ததாமி தே சக்ஷு: பஶ்ய மே யோகமைஶ்வரம் ॥". n3.o கருவுகலத்திலே ஒரு நெஞ்சைத் தருகையாவதென் ? என்ன (பழைய நெஞ்சு இத்யாதி) p விவரணம் (வாமந வேஷத்தை இத்யாதி) "திரிவிக்கிரமன் இத்யாரப்ய, திறத்தனென்றென்று-பல்லூழியூழி-உள்ளிப்

ப்ர—1. (மனமே தந்தாய்) भगवद्गीतासु षष्ठे—"योऽयं योगस्त्वया प्रोक्तस्साम्येन मधुसूदन ! । एतस्याहं न पश्यामि चञ्चलत्वात्स्थितिं स्थिराम् ॥ ३३ ॥ चञ्चलं हि मनः कृष्ण ! प्रमाथि बलवद्दृढम् । तस्याहं निग्रहं मन्ये वायोरिव सुदुष्करम् ॥ ३४ ॥"

n3 2. (தந்தாய்) तत्रैकादशे —"नतु मां शक्यसे द्रष्टुं अनेनैव स्वचक्षुषा । दिव्यं ददामि ते चक्षुः पश्य मे योगमैश्वरम् ॥ ८ ॥"

8. வாமன னென்மரதக வண்ணன் தாமரைக் கண்ணினன்
காமனைப் பயந்தாய்! என்றென்றுன் கழல்பாடி யேபணிந்து
தூமனத் தனனாய்ப் பிறவித் துழதி நீங்கஎன்னைத்
தீமனங் கெடுத்தா யுனக்கென் செய்கேனென் சிரீதரனே!

ஆ— 8. வ்யா:— (வாமனன்) நிரதிசய ஸௌந்தர்ய ஜந்மபூமியாயிருந்த உன்னுடைய வடிவையும், அழகையும் அநந்யப்ரயோஜநனாய்க்கொண்டு பாடி, உன் திருவடிகளைப் பணிந்துகொண்டு ப்ரதிபந்தகங்களைப் போக்கும்படி என்னுடைய மநஸ்ஸை உன் திருவடிகளல்லது மற்றொன்று அறியாதபடி பண்ணினாய்; ஸ்ரீமானே! உனக்கு நான் என்ன கைம்மாறு செய்வது? என்கிறார். 8.

ஒ— அவ:— எட்டாம் பாட்டில் — எம்பெருமான் பண்ணின உபகாரத்துக்கு ப்ரத்யுபகாரமில்லை என்கிறார்.

வ்யா:—(என் மரதகவண்ணன்) எனக்கு ஶ்ரமஹரமான நிறத்தையுடையவன். (காமனைப்பயந்தாய்) லோகத்தையெல்லாம் தன் அழகாலே பிச்சேற்றும் காமனுடைய அழகுக்கும் உபாதாநமானவனே! (என்றென்று தொடங்கி) கீழ்ச்சொன்ன திருநாமங்களை இனிதாகச் சொல்லாநின்றுகொண்டே உன் திருவடிகளிலே விழுந்து நிர்தோஷாந்த:கரணனாய் ஸாம்ஸாரிக து:க்கமெல்லாம் நீங்கும்படியாக என்னுடைய

ஈ—திருத்தித் தந்தாய்; அவ்வழகாலே, மஹாபலி, "என்னது" என்றிருந்த பூமியை அபஹரித்தாய்; வல்லைகாண் என்று - உகக்கிறார். 7.

அ—பணிந்து-நின் பாதபங்கயமே மருவித்தொழும் மனமே தந்தாய், என் வாமனனே! வல்லைகாண்" இத்யந்வய:. 7.

ஜீ—பரவிப் பணிந்து-நின் பாதபங்கயமே மருவித்தொழும் மனமே தந்தாய்; என் வாமனனே! வல்லைகாண்" இத்யந்வய:. வல்லைகாண்-நீ ஶக்தனன்றோ என்றபடி. வல்லை-ஶக்தனே! என்று ஸம்போதநம். 7.

ஆதே— ஏழாம் பாட்டு. "மூன்றடியாலே ஸகலலோகங்களையும் அளந்துகொண்டவன், திருக்கண்களாலே என்னை அளந்துகொண்டவன், சிவந்து கனிந்த திருப்பவளத்தின் அழகிலே விளங்காநின்றுள்ள ஶுத்தஸ்படிகவர்ணமான மந்தஸ்மிதத்தையுடையவன்" என்றென்று நினைத்து ஸ்தோத்ரம்பண்ணி நிர்மமனாய் இத்திருவடிகளிலே விழுந்து, கல்பந்தோறும் கல்பந்தோறும் பரமபோக்யனான உன் திருவடிகளையே அநந்யப்ரயோஜநனாய்க்கொண்டு தொழும் மநஸ்ஸைத் தந்தாய்; என்னுடைய வாமனனே! நீ ஸமர்த்தன்காண்; என்கிறார்— "திரிவிக்கிரமன்" இத்யாதியால். 7.

ஒ—மநோதோஷத்தைப் போக்கினாய்; பூர்ணனுகையாலே உனக்கு ப்ரத்யுபகாரமாக என்னால் செய்யலாவது காண்கிறிலேன். 8

ப— 8. அவ:— அநந்தரம், அநுபவத்துக்குறுப்பல்லாத பொல்லாத நெஞ்சைப் போக்கின உபகாரத்துக்கு ப்ரத்யுபகாரமுண்டோ? என்கிறார்.

வாமனன்—(ஸர்வஸுலபனான)வாமனனே! **என்**—எனக்கு அநுபாவ்யமான, **மரதகவண்ணன்** — மரதகம்போன்ற வடிவழகையுடையவனே! (போக்தாக்களைக் கண்டு உகந்து பூர்ணமாக நோக்கும்,) **தாமரை**—தாமரைபோலும், **கண்ணினன்**—கண்ணையுடையவனே! **காமனை** — (எல்லாரும் ஆசைப்படும் அழகையுடைய) காமனுக்கும், **பயந்தாய்** — உத்பாதகனானவனே! **என்றென்று** — என்றென்று சொல்லி, **உன் கழல்**—உன் திருவடிகளை, **பாடியே**—பாடியே, **பணிந்து**—பணிந்து, **தூமனத்தனனாய்**—(ப்ரயோஜநாந்தரங்களில் போகாத) ஶுத்தமநஸ்ஸையுடையேனாய், **பிறவி**—ஜந்மப்ரயுக்தமான, **துழதி**—அலமாப்பு, **நீங்க**—தீரும்படியாக, **என்னை**—, **தீமனம் கெடுத்தாய்** — (விஷயாந்தரங்களிலே அந்யபரமான) தீய மனம் கெட்டுப் போம்படி பண்ணினாய்; **என்**—இப்படி எனக்கு உபகாரகனான, **சிரீதரனே**—ஸ்ரீமானே! **உனக்கு**—(பரிபூர்ணனான) உனக்கு, **என்**—எத்தை, **செய்கேன்**—செய்கேன்.

ஸ்ரிய:பதியாகையாலே பூர்ணனான உனக்குச் செய்யலாவது ஒரு ப்ரத்யுபகாரமில்லை என்று கருத்து. 8

இ— அவ:— எட்டாம் பாட்டில்—என் திறத்தில் நீ பண்ணின உபகாரத்துக்கு ப்ரத்யுபகாரமில்லை என்கிறார்.

வ்யா:— **(வாமனன் இத்யாதி)** ஸௌலப்யத்தையும், ஶ்ரமஹரமான வடிவழகையும், அதுக்குப் பரபாகமாய், தன் பேருக நோக்கின கண்ணழகையுமுடையவன். **(காமனைப் பயந்தாய்)** லோகத்தையெல்லாம் தன் அழகாலே பிச்சேற்றும் காமனுடைய அழகுக்கும் உத்பாதகனானவனே! மாநஸாநுபவ வைஶத்யத்தாலே முன்னிலையாகப் பேசுவர் ஓரோவிடங்களிலே; அதுக்கு மேலே சில பரிமாற்றங்களை ஆசைப்பட்டு, அது கிடையாமையாலே படர்க்கையாகப் பேசுவர்; இவையிரண்டுக்கும் அடி அபிநிவேஶம். **(என்றென்று இத்யாதி)** இத்திருநாமங்களை இடைவிடாதே ப்ரீதிப்ரேரிதனாய்ச் சொல்லி, அத்தாலும் பர்யாப்தி பிறவாமையாலே உன் திருவடிகளிலே விழுந்து. **(தூமனத்தனனாய்)** பந்தஹேதுவன்றிக்கே குணாநுபவமே யாத்ரையாம்படியான நிர்தோஷாந்த:கரணனாய். **(பிறவித் துழதி நீங்க)** ஜந்மமாகிற துழதியுண்டு - தூர்-து:க்கம். அது போம்படியாக. **(என்னைத் தீமனங்கெடுத்தாய்)** விஷயாந்தர ஸ்பர்ஶியான நெஞ்சைப் போக்குவதும் செய்தாய். **(உனக்கு இத்யாதி)** ஸ்ரிய:பதியாகையாலே பூர்ணனான உனக்கு, என்னால் ப்ரத்யுபகாரமாகச் செய்யலாவதொன்றும் காண்கிறிலேன்; ப்ரத்யுபகாரம் பண்ணியல்லது நிற்கமாட்டுகிறிலேன். 8

ஈ— அவ:— எட்டாம் பாட்டு. a எம்பெருமான் தம் திறத்தில் பண்ணின உபகாரத்துக்கு ப்ரத்யுபகாரங்காணுமல் தடுமாறுகிறுர்.

வ்யா:— (b வாமனன்) b_2 வடிவழகைச் சொல்லுகிறது என்னுதல், c நன்மைகளைத் தருமவன் என்னுதல். (என் மரதக வண்ணன்) d ஶ்ரமஹரமான வடிவழகை என்னை அநுபவிப்பித்தவன். (தாமரைக் கண்ணினன்) வடிவழகேயன்றிக்கே, e அகவாயில் தண்ணளிக்கு ப்ரகாஶகமான திருக்கண்களையுடையவன். (காமனைப் பயந்தாய்) f வடிவழகாலே நாட்டை f_2 வெருட்டித்திரிகிற காமனுக்கு உத்பாதகனுனவனே! g அநுஸந்தாநத்திலே ஒரு வைஶத்யம் பிறந்தவாறே g_2 முன்னிலைபோலே தோற்றும்; அப்படியும் சொல்லிக் கூப்பிடுவர்; g_3 அதுக்குமேலே சில பரிமாற்றங்களை

அ— எட்டாம் பாட்டு. (வாமனன் இத்யாதி) a ''உனக்கு என்செய்கேன்'' என்றதிலே நோக்காக அவதாரிகை (எம்பெருமான் இத்யாதி).

b, b_2 1. ''வாமஸ் ஸௌந்தர்யமுடயோ:'' இத்யேதத்த்ருதி நிதர்யாஹ (வடிவழகை இதி) ''வாம ஏவ வாமந: இதி ப்ரயுஜ்யதே'' இதி ப்ரதமநிர்வாஹஸ்ய ஶப்தநிர்வாஹம் வதந்தி. b.c 'தத்தத்ரஷ்ட்ருத் ஸ்வகாந்த்யா, வாமாநி-போகாந் நயதி-ப்ராபயதி' இதி விவக்ஷயா த்விதீயமாஹ (நன்மைகளை இதி) ஸௌகங்களை என்றபடி. d ''வாமனன்'' இத்யத்ரோக்த ப்ராதமிகார்த்தேந பௌநருக்த்யஞ்ச பரிஹரந்நாஹ (ஶ்ரமஹரமான இதி) e அகவாயில் தண்ணளி-அந்தஸ்ஸௌஶீல்யம். f 'லௌகிகை: காம்யத இதி - காம:' இதி வ்யுத்பத்திம் ஹ்ருதி நிதாயாஹ (வடிவழகாலே இதி) f_2 வெருட்டி-அச்சத்தை விளைத்து: ப்ரமிப்பித்து என்றுமாம். g.h ''வாமனன் என் மரதகவண்ணன் தாமரைக் கண்ணினன்'' இதி ப்ரதமபுருஷதயா நிர்திஶ்ய, ''காமனைப் பயந்தாய்'' இதி மத்யமபுருஷதயா நிர்திஶதி; ஏகஸ்யாம் காதாயாம் உபயவித நிர்தேஶஸ்ய ஹேது: க:? இத்யத்ராஹ (அநுஸந்தாநத்திலே இதி) ''காமனைப் பயந்தாய்'' இத்யஸ்மிந் பதே ஶங்காயா உத்தாரதாத் மத்யமபுருஷநிர்தேஶஸ்ய ப்ரதமமுபபாதநம். g_2 முன்னிலை-அபரோக்ஷம். g_3 அதுக்குமேலே சில பரிமாற்றங்களாவன - மாநஸாநுபவம் செல்லாநிற்க,

ஜீ— எட்டாம் பாட்டு. (வாமனன் இத்யாதி) a ''உனக்கு என்செய்கேன்'' என்றதிலே நோக்காக அவதாரிகை (எம்பெருமான் இத்யாதி).

b, b_2 1. ''வாமஸ் ஸௌந்தர்யமுடயோ:'' என்றதைப்பற்ற (வடிவழகை இத்யாதி) b.c த்விதீயார்த்தத்துக்கு, வாமம் என்று - ஸௌகமாய், 'த்ரஷ்ட்ரூந் ஸ்வகாந்த்யா வாமாநி நயதீதி - வாமந:' என்றபடி; நன்மைகளை-ஸௌகங்களை. d மரதகஸாத்ருஶ்யத்தும் (ஶ்ரமஹரமான) என்றது. e அகவாயில் தண்ணளி-அந்தஸ்ஸௌஶீல்யம். f_2 (வெருட்டி) ப்ரமிப்பித்து. g.h ''வாமனன்'' இத்யாதியாலே பரோக்ஷமாகவும், ''காமனைப் பயந்தாய்'' என்று அபரோக்ஷமாகவும் சொல்லக் கூடுமோ? என்ன (அநுஸந்தாநத்தில் இத்யாதி) g_2 முன்னிலை-அபரோக்ஷம். g_3 (அதுக்குமேலே

ப்ர—b,c (வாமனன்) "इन्दुः स्वकान्त्या वामानि-सुखानि नयतीति वामनः; 'सर्वाणि वामानि नयति' इति श्रुतेः (छा. ४-१५-३)" [இது ஸ்ரீவிஷ்ணுஸஹஸ்ரநாமத்தில் வாமநஶப்தத்துக்கு பட்டர் பாஷ்யம்]

ச—ஆசைப்பட்டு அது கிடையாமையாலே g₁ படர்க்கையாகவும் சொல்லிக்கூப்பிடுவர்; h இவை இரண்டுக்கும் அடி அபி₄நிவேஶம். (என்றென்று இத்யாதி₃) i இத்திரு நாமங்களை இப்படி வாயாலே மாறுதே சொல்லாநிற்கத் திருவடிகளிலே விழுந்து.

(தூமனத்தனாய்) j ப₃ந்த₄மோக்ஷங்களிரண்டுக்கும் பொதுவான நெஞ்சின்றிக்கே, மோக்ஷத்துக்கே ஏகாந்தமான நெஞ்சையுடையனாய்; k பரிஶுத்₃த₄ாந்த:கரணனாய். l அதின் மூலமாய் வருமதிறே ஜந்மம்போமது; பிறவித்துழதியுண்டு - தூர் - து₃:க்க₂ம், l₂ அது நீங்கும்படியாக. (m என்னைத் தீமனங்கெடுத்தாய்) அம்ருதத்தையும், விஷத்தையும் ஒக்க விரும்புவாரைப்போலே, உன்னையும் உகந்து க்ஷுத்₃ரவிஷயங்களையும் உகக்கும் பொல்லாத நெஞ்சைத் தவிர்த்தாய். n நல்ல நெஞ்சைத் தந்தவளை

அ—பா₃ஹ்யஸம்ஶ்லேஷாபேக்ஷை பிறந்து, அது கிடையாமையாலே படர்க்கையாகவும் சொல்லிக் கூப்பிடுவர் என்றபடி. ஆக, A முனியே நான்முகனனவும், ஸம்ஶ்லேஷமாவது-மாநஸாநுப₄வம்; விஶ்லேஷமாவது-அது குலைகை. g₁ படர்க்கையாக-பரோக்ஷத்வேந ப்ரத₂மபுருஷத்வேநேத்யர்த்த₂:. h இவை இரண்டுக்கும்-பரோக்ஷமாகவும், அபரோக்ஷமாகவும் சொல்லிக் கூப்பிடுகிற இவற்றுக்கு என்றபடி. i "என்றென்று - பாடியே - உன் கழல் பணிந்து" என்று அந்வயித்து அருளிச்செய்கிறார் (இத்திருநாமங்களை இத்யாதி₃).

j (ப₃ந்த₄மோக்ஷங்களிரண்டுக்கும் இதி) 1. "மந ஏவ மநுஷ்யாணாம் காரணம் ப₃ந்த₄ மோக்ஷயோ:" இத்யத்ர ஹ்ருத₃யம். k ஶப்₃தா₃ர்த்த₂ம் (பரிஶுத்₃தே₄த்யாதி₃) தூய்மை-ஶுத்₃தி₄. l பௌர்வாபர்யத்துக்கு பா₄வம் (அதின் இத்யாதி₃) l₂ அது - ஜந்மப்ரயுக்தமான து₃:க்க₂ம். m "என்னைத் தீமனங்கெடுத்தாய்" - என்னை விஷயாந்தரங்களிலே தத்பரமான தீய மனம் கெட்டுப்போம்படி பண்ணினாய் என்று ஶப்₃தா₃ர்த்த₂ம். n "மருவித்தொழும் மனமே தந்தாய்" என்றபோதே பொல்லாத நெஞ்சைத் தவிர்த்தமை ஸித்₃த₄மன்றோ? என்ன (நல்ல நெஞ்சை இத்யாதி₃) அதாவது - அநந்யப்ரயோஜநமானாலும் காத₃ாசித்க விஷயப்ராவண்யம் ஸம்பா₄விதமாகையாலே, அத்தைத் தவிர்த்தாய் என்னுதல்; கீழ் அந்வயமுகே₂ந அருளிச்செய்து, இங்கே வ்யதிரேகமுகே₂ந அருளிச்செய்கிறார் என்னுதல். "மருவித்தொழும் மனமே தந்தாய்" என்றது-

ஜீ—சில) என்றது-பா₃ஹ்யஸம்ஶ்லேஷத்தை. h இவை இரண்டுக்கும்-பரோக்ஷமாகவும், அபரோக்ஷமாகவும் சொல்லிக் கூப்பிடுகிற இரண்டுக்கும். i "என்றென்று - பாடியே - உன் கழல்பணிந்து" என்று அந்வயித்து அர்த்த₂ம் (இத்திருநாமங்களை இத்யாதி₃).

j (ப₃ந்த₄மோக்ஷங்களிரண்டுக்கும் பொதுவான) என்றது—1. "மந ஏவ மநுஷ்யாணாம் காரணம் ப₃ந்த₄மோக்ஷயோ:" என்றத்தைப்பற்ற. k ஶப்₃தா₃ர்த்த₂ம் (பரிஶுத்₃தே₄த்யாதி₃) தூய்மை-ஶுத்₃தி₄. l பௌர்வாபர்யத்துக்கு பா₄வம் (அதின் மூலமாய் இத்யாதி₃) l₂ அது-ஜந்மப்ரயுக்தது₃:க்க₂ம். m "என்னைத் தீமனங்கெடுத்தாய்"-என்னை விஷயாந்தரங்களிலே தத்பரமான தீமனம் கெட்டுப்போம்படி பண்ணினாய் இதி ஶப்₃தா₃ர்த்த₂:. n "மருவித்தொழும் மனமே தந்தாய்" என்றபோதே-பொல்லாத நெஞ்சைத் தவிர்த்தமை ஸித்₃த₄மன்றோ? என்ன (நல்ல நெஞ்சை இத்யாதி₃) அதாவது - அநந்யப்ரயோஜநமானாலும் காத₃ாசித்க விஷயப்ராவண்யம் ஸம்பா₄விதமாகையாலே அத்தைத் தவிர்த்தாய் என்னுதல்; கீழ் அந்வயமுகே₂ந அருளிச்செய்து. இங்கே வ்யதிரேகமுகே₂ந அருளிச்செய்கிறார் என்னுதல். "மருவித்தொழும் மனமே

A 10-10.

**9. சிரீதரன் செய்ய தாமரைக் கண்ணனென்றென் றிராப்பகல்வாய்
வெரீஇ அலமந்து கண்கள்நீர் மல்கிவெவ் வுயிர்த்துயிர்த்து
மரீஇய தீவினை மாள வின்பம்வளர வைகல்வைகல்
இரீஇ உன்னையென் னுள்வைத் தனையென் னிருடீகேசனே !**

ஆ— 9. வ்யா:—(சிரீதரன்) ஸ்ரீதரனுகையாலே செய்யதாமரைக் கண்ணன் என்றென்று
இராப்பகல் வாய்வெருவி அலமந்து கண்கள் நீர்மல்கி வெவ்வுயிர்த்துயிர்த்து, மருவியிருந்த
தீவினைகள் மாள, இன்பம் வளர, எப்போதும் உன்னை என்னுள்ளேயிருத்திவைத்தருளி
னாய்; இப்படி உன் அழகாலே என்னுடைய கரணங்களையும் தோற்பித்தவனே !
9.
உனக்கு என்செய்கேன்? என்கிறார்.

நீ—வன்றிக்கே, பொல்லாத நெஞ்சைக் கெடுப்பதும் செய்தாய். (உனக்கு இத்யாதி)
o பண்ணின உபகாரத்தின் கனத்தாலே ப்ரத்யுபகாரம் பண்ணியல்லது தரிக்கமாட்டு
கிறிலேன்; p அதுக்கு விரகு காண்கிறிலேன். q நான் ஒரு உபகாரம் கொள்ளாதொழிதல்,
நீ குறைவாளனாதல் செய்யப்பெற்றிலேன். r புஷ்கலனாயிருக்கிற உனக்கு நான்
8.
எத்தைச் செய்வேன் ?

அ—1. ''தேஷாம் ஸததயுக்தாநாம்'' என்ற ஶ்லோகார்த்தமும்; ''தீமனங்கெடுத்தாய்'' என்றது—
2. ''தேஷாமேவாநுகம்பார்த்தமஹமஜ்ஞாநஜம் தம: । நாஶயாம்யாத்மபாவஸ்தோ ஜ்ஞாந
தீபேந பாஸ்வதா ॥'' என்கிற ஶ்லோகார்த்தமும் என்று அருளிச்செய்வர். 3. ''அநேக
ஜந்மஸாஹஸ்ரீம்'' இத்யாதி. 4. ''யதாக்ருதத்வமஸிக:''. A ''நன்றிருந்து யோகநீதி
நண்ணுவார்கள் சிந்தையுள் சென்றிருந்து தீவினைகள் தீர்த்த தேவதேவனே !'' இத்யாதி.
o தாத்பர்யம் (பண்ணின இத்யாதி) p அதுக்கு-ப்ரத்யுபகாரம் பண்ணுகைக்கு. q ''தீமனங்கெடுத்
தாய் - சிரீதரனே - உனக்கு என்செய்கேன்'' என்று கூட்டி பாவம் (நான் ஒரு இத்யாதி)
8.
r ''சிரீதரன்'' இத்யநேந பலிதமாஹ (புஷ்கலனாயிருக்கிற இதி).

ஜீ—தந்தாய்'' என்றது-1. ''தேஷாம் ஸததயுக்தாநாம் பஜதாம்'' இத்யாதிஶ்லோகார்த்தம் ;
''தீமனங்கெடுத்தாய்'' என்றது - 2. ''தேஷாமேவாநுகம்பார்த்தமஹமஜ்ஞாநஜம் தம: । நாஶ
யாமி'' இத்யாதிஶ்லோகார்த்தம். o தாத்பர்யம் (பண்ணின இத்யாதி) p அதுக்கு-ப்ரத்யுபகாரம்
பண்ணுகைக்கு. q ''தீமனங்கெடுத்தாய்-சிரீதரனே-உனக்கு என்செய்கேன்'' என்று கூட்டி பாவம்
(நான் ஒரு இத்யாதி) r ''சிரீதரன்'' என்கிற இத்தால் பலிதம் (புஷ்கலனாய் இத்யாதி)
8.
க்ரமேணாந்வய:.

ஆதே— எட்டாம் பாட்டு: ''நன்மைகளைத் தருமவன், மரதகம்போலே வடி
வழகையுடையவன், தாமரைபோலே கண்களையுடையவன், மன்மதனுக்கும்
ஜநகனானவன் என்று சொல்லிச்சொல்லித் திருவடிகளிலே விழுந்து, பரிஶுத்த
மான ஹ்ருதயத்தையுடையனாய், ஜந்மதுக்கமும் நீங்கும்படி என்னை துஷ்டஹ்ருத
யத்தைப் போக்கினாய்; என்னுடைய ஸ்ரீதரனே ! இப்படி உபகாரகனான உனக்கு
என்ன ப்ரத்யுபகாரம் செய்வேன்?'' என்கிறார்—''வாமனன்'' இத்யாதியால். 8.

A திருச்சந்த-63.

ஒ— அவ:— ஒன்பதாம் பாட்டில்—A ஆடியாடியில் பிறந்த வ்யஸநமெல்லாம் போய் மிகவும் ப்ரீதனும்படி என்னுள்ளே வந்து பேராதபடி புகுந்தருளி, என்னுடைய இந்த்ரியங்களை நீயிட்ட வழக்காக்கினாய் என்று ப்ரீதராகிறார். பக்திபூர்வகமாக உன்னை அநுபவியாநிற்க, ப்ரதிபந்தகங்களும் நீங்கி, நிரதிஶய ஸுகமும் பிறக்கும்படியாக உன்னை என்னுள்ளே வைத்தாய் என்று ப்ரீதராகிறார் என்றுமாம்.

வ்யா:— வாய்வெரீஇ-வாய்வெருவி. மரீஇய-மருவின. இரீஇ வைத்தனை-இருத்தி வைத்தாய். 9.

ப— 9. அவ:— அநந்தரம், விஶ்லேஷ துஃக்கமும் தீரும்படி என் நெஞ்சுக்குள்ளே புகுந்து, நான் ஹ்ருஷ்டனாம்படி அநுபவிப்பித்தான் என்கிறார். தூமனத்திலே தோற்றுவித்த பக்திக்கு விஷயமாய்க்கொண்டு நான் உகக்கும்படி புகுந்தான் என்கிறார் என்றுமாம்.

சிரீதரன்—ஶ்ரிய:பதியானவன், செய்ய—(அவளோட்டை ஸம்ஶ்லேஷ ப்ரீதியாலே) செவ்விபெற்ற, தாமரை—தாமரைபோலும், கண்ணன்—கண்ணையுடையவன், என்றென்று — என்றென்று, (B "இவளிராப்பகல் வாய்வெரீஇ" என்கிறபடியே) இராப்பகல்-இரவும் பகலும், வாய்வெரீஇ-வாய்வெருவி, அலமந்து-(C "எங்கும் நாடி நாடி" என்கிறபடியே) அலமந்து, கண்கள் நீர்மல்கி—(B குவளையொண் கண்ணநீர் கொண்டாள்" D "கேழிலொண் கண்ணநீர் கொண்டாள்" என்கிறபடியே) கண்ணநீர் மல்கி, வெவ்வுயிர்த்துயிர்த்து—(E "உள்ளம் மலங்க வெவ்வுயிர்க்கும்" F "நெஞ்சம் வேவ நெடிதுயிர்க்கும்" என்கிறபடியே) பலகாலும் வெவ்விதாக நெடுமூச்செறிந்து, மரீஇய—(இப்படி A ஆடியாடியில்) மருவின, தீவினை—தீவினை, மாள—போம்படியாக, இன்பம் வளர — (G அந்தாமத்தன்பு தொடங்கி) இன்பம் வளரும்படி, வைகல் வைகல்—ஸர்வகாலமும், என்னிருடீகேசனே—என் இந்திரியங்களுக்கு நியாமகனுகையாலே, என்னுள்—(உனக்கு விதேயமான) என் நெஞ்சிலே, உன்னை—(நியந்தாவாய், போக்யனான) உன்னை, இரீஇ—(H "பக்கநோக்கறியான்" என்கிறபடியே) இருத்தி, வைத்தனை—வைத்தாய்.

பக்திபாரவஶ்யத்தாலே வந்த விகாரத்தை — வெவ்வுயிர்த்துயிர்த்து அறுதியாகச்சொல்லி, ப்ராப்திப்ரதிபந்தகநிவ்ருத்தி பிறந்து அநுபவாநந்தமும் வளரும்படி ஸம்ஶ்லேஷித்த ப்ரகாரத்தைச் சொல்லிற்றாகவுமாம். 9.

இ— அவ:— ஒன்பதாம் பாட்டில்— A ஆடியாடியில் பிறந்த வ்யஸநமெல்லாம் போய் ஹ்ருஷ்டனும்படி என்னுள்ளே வந்து புகுந்தருளி, என்னுடைய இந்த்ரியங்களை நீயிட்ட வழக்காக்கினாய் என்று ப்ரீதராகிறார். பக்திபூர்வகமாக உன்னை அநுபவியாநிற்க, ப்ரதிபந்தகங்களும் நீங்கி நிரதிஶயஹர்ஷம் பிறக்கும்படி உன்னை என்னுள்ளே வைத்தாய் என்று ப்ரீதராகிறார் என்றுமாம்.

A 2-4. B 2-4-5. C 2-4-1. D 2-4-10. E 2-4-4. F 2-4-8. G 2-5. H 2-6-2.

ஈ— வ்யா:— (சிரீஇதரன்) 1. "श्रिया सार्धं जगत्पतिः । आस्ते" (ஶ்ரியா ஸார்த்₃ம் ஜக₃த்பதி: । ஆஸ்தே) என்று நித்யஸூரிகள் ஓலக்கத்திலே பிராட்டியும் தானும் சேரவிருக்கும் இருப்பிலேயாயிற்று - இவர் A ஊனில்வாழுயிரில் ஆசைப்பட்டது. (செய்ய தாமரைக்கண்ணன்) நீர்பாய்ந்த பயிர்போலே, அவள் ஸந்நிதி₄யாலே குளிர்ந்த திருக்கண்களையுடையவன். 2. "वक्षस्थलेन श्रियमुद्वहन् विभुः विस्तारिपद्मोत्पलपत्रलोचनः" (வக்ஷஸ்ஸ்த₂லேந ஶ்ரியமுத்₃வஹந் விபு₄: விஸ்தாரிபத்₃மோத்பலபத்ரலோசந:) B "மையகண்ணாள்" என்றிறே அவனை அநுப₄விக்கிறவன் கண்ணிருப்பது. (என்றென்று இத்யாதி₃) "ப₄க்திபாரவஶ்யத்தாலே இவர் தே₃ஹயாத்ரை இருக்கும்படியிறே இது" என்று பூர்வர்கள் நிர்வாஹம்; "C ஆடியாடியில் ஓடின ஆர்த்தி சொல்லுகிறது-'இன்பம் வளர' என்கிறதுக்கு முன்பு" என்பர் ப₄ட்டர். (இராப்பகல் வாய்வெரீஇ) D "இவள் இராப்பகல் வாய்வெரீஇ" என்கிறவிடம். வாய்வெருவி. (அலமந்து) E "எங்கும்நாடி நாடி" என்கிறத்தைச் சொல்லுகிறது. (கண்கள் நீர்மல்கி) D "தன குவளையொண் கண்ணநீர்கொண்டாள்" என்கிறத்தைச் சொல்லுகிறது. (வெவ்வுயிர்த்துயிர்த்து) F "உள்ளம் மலங்க வெவ்வுயிர்க்கும்" என்கிறவிடம். (மரீஇய தீவினை மாள) பொருந்தின து₃:க்க₂ம் ஸவாஸநமாகப் போம்படி. மரீஇய - மருவிய. ஆயிரமாண்டு முதலையின் கையிலே யானை இடர் பட்டாற்போலே C ஆடியாடியில் இவர் ஆற்றாமை. (இன்பம் வளர) G அந்தாமத் தன்பு தொடங்கி இவ்வளவும்வர விளைந்த ப்ரீதியைச் சொல்லுகிறது. (வைகல் வைகல்) நாள்தோறும் நாள்தோறும். உன்னை என்னுள் இரீஇ வைத்தனை—இருத்தி வைத்தாய்; து₃:க்க₂நிவ்ருத்திக்கும் ஸுக₂ஸித்₃தி₄க்குமாகப் பண்ணின க்ருஷி என்னுடைய ஹ்ருத₃ய ஸந்நிதி₄யே ஆயிற்று. (என் இருடீகேசனே) என்னுடைய இந்த்₃ரியங்களும் எனக்குப் பரிகரமாய், விரோதி₄க்கை தவிர்ந்து, இன்பம் வளருகைக்கு உனக்குக் கையாளாயின. 9.

ஈ— அவ:— ஒன்பதாம் பாட்டு. aC ஆடியாடியில் பிறந்த வ்யஸநமெல்லாம் நான் மறந்து மிகவும் a₂ ப்ரீதனும்படிபண்ணி, a₃ இந்த்₃ரியங்களைத் தான் a₄ இட்டவழக்காக்கினான் என்கிறார். b ப₄க்திபூர்வகமாக உன்னை அநுப₄வியாநிற்கச்செய்தே, ப்ரதிப₃ந்த₄கங்களும் நீங்கி நிரதிஶய ஹர்ஷமும் பிறக்கும்படி உன்னை என்னுள்ளே வைத்தாய் என்று ப்ரீதராகிறாராகவுமாம்.

அ— ஒன்பதாம் பாட்டு. (சிரீஇதரன் இத்யாதி₃) a.b (ஆடியாடியில் இத்யாதி₃) அவதாரிகா த்₃வயஞ்ச க்ரமேண ப₄ட்டார்யநிர்வாஹே பூர்வாசார்யநிர்வாஹே சேதி த்₃ரஷ்டவ்யம். a "மரீஇய தீவினை மாள" என்றவளவிலே நோக்காக (ஆடியாடியில் இத்யாதி₃) a₂ "இன்பம் வளர" என்றதிலே

ஜீ— ஒன்பதாம் பாட்டு. (சிரீஇதரன் இத்யாதி₃) a.b (ஆடியாடி இத்யாதி₃) அவதாரிகாத்₃வயமும்-ப₄ட்டர் நிர்வாஹத்தையும், பூர்வர்கள் நிர்வாஹத்தையும் பற்ற க்ரமேண. "மரீஇய தீவினை மாள" என்றதிலே நோக்காக (ஆடியாடியில் இத்யாதி₃) a₂ "இன்பம் வளர" என்றதிலே

A 2-3. B 4-4-2 C 2-4. D 2-4-5. E 2-4-1. F 2-4-4. G 2-5.

ஈ—வ்யா:— (சிரீதரன்) பெரியபிராட்டியாரைத் திருமார்விலேயுடையவன். (செய்ய தாமரைக்கண்ணன்) c நீர் பாய்ந்த பயிர் செவ்விபெற்றிருக்குமாபோலே, அவள் திருமார்விலே இருக்கையாலே குளிர்ந்த கண்ணழகையுடையவன். d1. "वक्षःस्थलेन श्रियमुद्वहन् विभुः। विस्तारिपद्मोत्पलपत्रलोचनः" (வக்ஷஸ்ஸ்த2லேந ஸ்ரியமுத்3வஹந் விபு4: । விஸ்தாரிபத்3மோத்பலபத்ரலோசந:) என்கிறபடியே. (என்றென்று) இப்படி மாறாதே சொல்லி.

(இராப்பகல் இத்யாதி3) e "இவர் ப4க்திபரவஶராகையாலே இவருடைய e2 தே3ஹ யாத்ரையிருக்கும்படி" என்று முன்புள்ள முதலிகள் நிர்வஹிக்கும்படி. f அன்றிக்கே,

அ—நோக்காக (ப்ரீதனும்படி பண்ணியென்று) a3 "இருடீகேசன்" என்றதிலே நோக்காக (இந்த்3ரியங்களை இத்யாதி3) a4 (இட்டவழக்கு) தத3தீ4நம் என்றபடி. b "இராப்பகல் வாய்வெரீஇ" இத்யாதி3யைக் கடாக்ஷித்து, ப4க்திபரவஶராயிருக்கிற இவருடைய யாத்ரையிருக்கும்படியைச் சொல்லுகிறது என்று நிர்வாஹாந்தரம் அருளிச்செய்கிறார் (ப4க்திபூர்வகமாக இத்யாதி3)

c ஸமபி4வ்யாஹார தாத்பர்யம் (நீர்பாய்ந்த இத்யாதி3) நீர்பாய்ந்த-நீரேறின. d உக்தார்த்த2த்துக்கு ஸம்வாத3ம் (வக்ஷஸ்ஸ்த2லேந இத்யாதி3) பத்3மோத்பல ஶப்3த3ங்களுக்கு பே4த3ம் கண்டுகொள்வது.

e,f அவதாரிகையில் சொன்ன அர்த்த2த்3வயத்தையும் வ்யுத்க்ரமமாக ஆப்தஸம்வாத3த்தாலே த3ர்ஶிப்பிக்கிறார் (இவர் இத்யாதி3 வாக்யத்3வயத்தாலே) e2 தே3ஹயாத்ரா-தே3ஹஜீவநம்; அநுப4வ

ஜீ—நோக்காக (ப்ரீதனும்படி பண்ணி) என்றது. a3 "இருடீகேசன்" என்றத்தைப்பற்ற (இந்த்3ரியங்களை இத்யாதி3) a4 இட்டவழக்கு-தத3தீ4நம். b "இராப்பகல்" இத்யாதி3யைக் கடாக்ஷித்து, ப4க்திபரவஶராயிருக்கிற இவருடைய தே3ஹயாத்ரை இருக்கும்படியைச் சொல்லுகிறது என்று பூர்வர்கள் நிர்வாஹம் (ப4க்தி இத்யாதி3)

c ஸமபி4வ்யாஹார தாத்பர்யம் (நீர்பாய்ந்த இத்யாதி3) d உக்தார்த்த2த்துக்கு ஸம்வாத3ம் (வக்ஷஸ்ஸ்த2லேந இத்யாதி3) ஸ்ரீவிஷ்ணுத4ர்மே மங்க3ள்யஸ்தவே-1. "ததா2ऽபராஹ்ணே ப்ரவிகாஸி பங்கஜாம் வக்ஷஸ்ஸ்த2லேந ஸ்ரியமுத்3வஹந் விபு4: । விஸ்தாரிபத்3மோத்பலபத்ரலோசநோ மமாஸ்து மங்க3ள்ய விவ்ருத்3த4யே ஹரி: ॥" பத்3மோத்பல ஶப்3த3ங்களுக்கு பே4த3ம் கண்டுகொள்வது.

e,f அவதாரிகையில் சொன்ன அர்த்த2த்3வயத்தையும் வ்யுத்க்ரமமாக ஆப்த ஸம்வாத3த்தாலே த3ர்ஶிப்பிக்கிறார் (இவர் ப4க்தீத்யாதி3 வாக்யத்3வயேந) e2 தே3ஹயாத்ரை-தே3ஹதா4ரணம்;

ப்ர-d1. (சிரீதரன் செய்ய தாமரைக் கண்ணன்) श्रीविष्णुधर्मे, मङ्गल्यस्तवे — "प्रातस्सहस्रांशुमरीचिसन्निभं करेण बिभ्रद्भगवान् सुदर्शनम्। कौमोदकीञ्चापि गदामनन्तको ममास्तु मङ्गल्यविवृद्धये हरिः॥ हिमेन्दुकुन्दस्फटिकाभनिर्मलं मुखानिलापूरितमीश्वरेश्वरः। मध्याह्नकाले च स शङ्खमुद्वहन् ममास्तु मङ्गल्यविवृद्धये हरिः॥ तथाऽपराह्णे प्रविकासिपङ्कजां वक्षःस्थलेन श्रियमुद्वहन् विभुः। विस्तारिपद्मोत्पलपत्रलोचनो ममास्तु मङ्गल्यविवृद्धये हरिः॥"

சீ—பட்டர் ''’மரீஇய தீவினைமாள’என்கிறவிடத்தளவும்-A ஆடியாடியில் இவர்க்கு ஓடின தசையாய், ‘இன்பம் வளர’ என்கிற இது—B அந்தாமத்தன்பு தொடங்கி, C கேசவன் தமரளவும் வர உண்டான ப்ரீதியைச் சொல்லுகிறது'' என்று. g ''g_2 இராப்பகல் வாய் வெரீஇ'' என்கிறது - D ''இவள் இராப்பகல் வாய்வெரீஇ'' என்றத்தை. ''அலமந்து'' என்கிறது E ''எங்கும் நாடி நாடி'' என்றத்தை. ''கண்கள் நீர்மல்கி'' என்கிறது-D ''தன குவளையொண் கண்ணநீர் கொண்டாள்'' என்றத்தை. g_3 ''வெவ்வுயிர்த்துயிர்த்து'' என்கிறது-F ''உள்ளம் மலங்க வெவ்வுயிர்க்கும்'' என்றத்தை. (h மரீஇய தீவினை மாள) i ஆயிரமாண்டு i_2 முதலையின் கையிலே ஆனை இடர்பட்டாற்போலே, A ஆடியாடியில் ஆற்றாமை. இவர்க்கு இப்படி பொருந்தின விஸ்லேஷவ்யஸநம் ஆறும்படியாக. (இன்பம் வளர) B அந்தாமத்தன்பு தொடங்கிப் பிறந்த ப்ரீதி. (j வைகல் j_2 வைகல்) கழிகிற காலந்தோறும். (உன்னை என்னுள் - k இரீஇ - வைத்தனை) உன்னை என்னுள்ளே l இருத்திவைத்தனை.

(என் m இருடீகேசனே) n எனக்குப் பரிகரமாய், விரோதித்த இந்த்ரியங்களும் n_2 உன்பக்கலிலே n_3 படையற்றன. o பரமசேஷியைக் கண்டார் o_2 த்வாரசேஷிகளளவில் நில்லார்களிறே. 9.

அ—ப்ரகார இதி யாவத். g ''A ஆடியாடியில் பிறந்த ஆற்றாமையை அநுபாஷிக்கிறது'' என்கைக்கு நியாமகம் - A ஆடியாடியில் அர்த்த ப்ரத்யபிஜ்ஞாநத்தாலே என்று விவக்ஷித்து, அத்தைப் பதங்கள்தோறும் தர்ஸிப்பிக்கிறார் (இராப்பகல் இத்யாதி) g_2 இராப்பகல் வாய்வெரீஇ- இரவும் பகலும் வாய்வெருவி. g_3 வெவ்வுயிர்த்துயிர்த்து-டலகாலும் வெவ்விதாக நெடுமூச்செறிந்து. h.i ''மரீஇய தீவினை'' இத்யேதத் த்ருஷ்டாந்தமுகேந விஸதயத் அர்த்தமாஹ (ஆயிரமாண்டு இதி) i_2முதலை-க்ராஹம். h மரீஇய-பொருந்தின. j.j_2 வைகல் வைகல்-கழிகிற காலமெல்லாம்; முந்தின வைகல் - கழிகையைச் சொல்லுகிறது; இரண்டாவது - காலபரம்; ஆக, ஸர்வகாலம் என்றபடி. k.l '' இரீஇ '' என்றத்தை - '' வைத்தனை '' என்றத்தோடே கூட்டி (இருத்தி வைத்தனை) என்று அருளிச்செய்கிறார்.

n (எனக்குப் பரிகரமாய் விரோதித்த) என்றது - எனக்குப் பரிகரமாய், அப்ராப்த விஷய ப்ரவணமாய்க்கொண்டு அவ்வழியாலே விரோதித்த என்றபடி, m.n இருடீகேசன் - ஹ்ருஷீகங்களுக்கு நியந்தா என்றதுக்கு தாத்பர்யம் (எனக்குப்பரிகரமாய் இத்யாதி) n_2 படையறுகை-

ஜீ—அநுபவ ப்ரகார இதி யாவத். g பட்டர் நிர்வாஹோபபாதநம் (இராப்பகல் வாய்வெரீஇ இத்யாதி) i ''மரீஇய தீவினை'' என்னுமத்தை த்ருஷ்டாந்தமுகேந விஸதயத் அர்த்தமாஹ (ஆயிரம் இத்யாதி) h மரீஇய - பொருந்தின. j வைகல் - கழிகிற, j_2 வைகல் - காலமெல்லாம்; முந்தின வைகல் - கழிகையைச் சொல்லுகிறது. இரண்டாவது - காலபரம்; ஸர்வகாலமும் என்றபடி.

n (எனக்கு விரோதித்த) என்றது-அப்ராப்த விஷயப்ரவணமாய்க்கொண்டு அவ்வழியாலே விரோதித்த என்றபடி; '' என் '' என்றதின் அர்த்தம் (எனக்குப் பரிகரமாய்) என்றது.

A 2-4. B 2-5. C 2-7. D 2-4-5. E 2-4-1. F 2-4-4.

10. இருடீகேச னெம்பிரா னிலங்கை யரக்கர்குலம்
முருடு தீர்த்த பிரானெம்மா னமரர்பெம்மா னென்றென்று
தெருடி யாகில் நெஞ்சே! வணங்குதிண்ண மறியறிந்து
மருடி யேலும் விடேல்கண்டாய் நம்பிபற்ப நாபனையே.

ஆ— 10. வ்யா:— (இருடீகேசன்) தன் அழகாலும் செயலாலும் என்னை அடிமை கொண்டவன், அயர்வறும் அமரர்களதிபதி என்றென்று அவனை ஏத்தி நினைந்து வணங்கு; இத்தை அழகியதாகக் கைக்கொள்ளக்கொண்டு, மறந்தும் நம்பி பற்பநாபனை விடாதே கிடாய் நெஞ்சே! என்றுகொண்டு தம்முடைய நெஞ்சைக் குறைகொள்ளுகிறார். 10.

அ—ஆயுதத்தைப் பொகடுகை. o இந்த்ரியாணாம் பகவத்விஷயாநுகூல்யஹேத்வாகாங்க்ஷாயாம் "ஈசன்" இதிபதகர்ப்பிதம் ஹேதுமாஹ (பரமசேஷியை இதி) யத்வா, சேதந சேஷமான இந்த்ரியங்கள் அவனுக்குப் பரதந்த்ரமாகக் கூடுமோ? என்ன (பரமசேஷியை இத்யாதி) n.o1. "ஹ்ருஷீகாணீந்த்ரியாண்யாஹுஸ்தேஷாமீசோ யதோ பவாந். ஹ்ருஷீகேச இதி க்யாத:" என்று கைலாஸ யாத்ரையில் நாம நிர்வசநாத்யாயத்தில் ருத்ரோக்தியான நிர்வசந ப்ரகாரத்திலே—இந்த்ரியத்துக்கு ஸாக்ஷாச்சேஷி ஈச்வரனுகையாலே உடையவன் பக்கலிலே படையற்றன என்றபடி. o தவாரசேஷீ-சேதந:. e (தேஹயாத்ரை) என்றது-விச்லேஷ ப்ரயுக்தமேயாகிலும், "A ஆடியாடியில் விச்லேஷ வ்யஸநம்" என்ற மாத்ரம் - பட்டர் நிர்வாஹத்துக்கு விசேஷம். "என் இருடீகேசனே! சிரீதரன் இத்யாரப்ய, வைகல் வைகல் - உன்னை என்னுள் - இரீஇ வைத்தனை" இத்யந்வய:. 9.

ஜீ—n "ஈசன்" என்றதுக்கு அர்த்தம் (உன்பக்கல் இத்யாதி) n படையற்றன-கிட்டின; படையறுகை-ஆயுதத்தைப் பொகடுகை; ததீநம் என்றபடி. o சேதநசேஷமான இந்த்ரியங்கள் அவனுக்குப் பரதந்த்ரமாகக் கூடுமோ? என்ன (பரமசேஷியை இத்யாதி) இவ்விடத்திலே - 1. "ஹ்ருஷீகாணீந்த்ரியாண்யாஹுஸ்தேஷாமீசோ யதோ பவாந். ஹ்ருஷீகேச இதி க்யாத:" என்ற கைலாஸ யாத்ரையில் நாமநிர்வசநாத்யாயத்தில் ருத்ரோக்தியான நிருக்திரநுஸந்தேயா. o பரமசேஷி - ஈச்வரன்; நிர்வசநப்ரகாரத்திலே - இந்த்ரியங்களுக்கு ஸாக்ஷாச்சேஷி ஈச்வரனுகையாலே (பரமசேஷி) என்கிறது. o தவாரசேஷீ-சேதந:. e (தேஹயாத்ரை) என்றது - விச்லேஷ ப்ரயுக்தமேயாகிலும் A ஆடியாடியில் விச்லேஷவ்யஸநமாத்ரம் - பட்டர் நிர்வாஹத்துக்கு விசேஷம். "என் இருடீகேசனே-சிரீதரன் இத்யாரப்ய, வைகல் வைகல்-உன்னை என்னுள் - இரீஇ - வைத்தனை" இத்யந்வய:. 9.

ஆதே— ஒன்பதாம் பாட்டு. 'பெரியபிராட்டியாரைத் திருமார்பிலேயுடையவன்; சிவந்த தாமரைபோலே கண்ணையுடையவன்' என்று இப்படி மாறுதே சொல்லி திவாராத்ரி விபாகமற வாய்வெருவி அலமாப்பையடைந்து, கண்ணீர் ப்ரவஹிக்கும்படி பெருமூச்செறிந்தெறிந்து, மருவியிருக்கிற தீவினைகள் மாளும்படி இப்படி பொருந்தின விச்லேஷவ்யஸநம் ஆறும்படியாக, கழிகிற காலந்தோறும் உன்னை என்னுள்ளே இருத்தி வைத்தாய் என் ஹ்ருஷீகேசனே! என்கிறார்—"சிரீதரன்" இத்யாதியால். 9.

ஒ—அவ:— பத்தாம் பாட்டில்— 'நமக்கு மிகவும் உபகாரகனானவனை ஒருகாலும் விடாதே கிடாய்' என்று திருவுள்ளத்தைக் குறித்து அநுசாஸிக்கிறார்.

வ்யா:— (இருடீகேசன் என்று தொடங்கி) லங்கையில் ராக்ஷஸஸந்தானத்தில் முருடனான ராவணனை முடித்து உபகரித்தாற்போலே, தன் அழகாலே என்இந்த்ரியங்களை அநந்யபரமாக்குகையாகிற மஹோபகாரத்தைப் பண்ணினவன். (எம்மானென்று தொடங்கி) 'A அயர்வறும் அமரர்களதிபதியாய்வைத்து என்னை அடிமை கொண்டான்' என்றுகொண்டு மிகவும் அநுஸந்தித்து, நெஞ்சே! அறிவுடையையாகில் அவனை அநுபவி; இத்தை த்ருடதரமாகக்கொள். (அறிந்தென்று தொடங்கி) "அவனை விட அடாது" என்று அறிந்து, ஸர்வகுணஸம்பந்நனாய் நிரதிசய ஸௌந்தர்யனானவனை நம்முடைய அயோக்யதாநுஸந்தானத்தாலே "விடுவோம்" என்று தோற்றினாலும் விடாதேகிடாய். 10.

ப— 10. அவ:— அநந்தரம், இப்படி ஸர்வப்ரகாரோபகாரகனை விடாமையில் உண்டான அபேக்ஷையை அருளிச்செய்கிறார்.

இருடீகேசன்—(தசேந்த்ரியாநநமான என்னுடைய) மானஸேந்த்ரியத்தை நியமித்து, எம்பிரான்—எனக்கு உபகாரகனாய், (அதுக்கு உதாஹரணம் என்னலாம்படி) இலங்கை—லங்கையில், அரக்கர்குலம்—ராக்ஷஸ குலத்துக்கு, முருடு—முருடான ராவணனை, தீர்த்த—அழித்த, பிரான்—(நாட்டுக்கு) உபகரித்தவன், அமரர் பெம்மான்-நித்யஸூரிகளோபாதி, எம்மான்-என்னை அநுபவிப்பித்த ஸ்வாமியானவன், என்றென்று—என்று பலபடியும் அநுஸந்தித்து, நெஞ்சே—நெஞ்சே! தெருடியாகில் — அறிவுடையையாகில், வணங்கு — (அவனை) வணங்கும்படி பார்; (இத்தை) திண்ணம்—சிக்கென, அறி—புத்தி பண்ணு, அறிந்து—இவ்வறிவுக்கு மேல், மருடியேலும் — (அயோக்யதையடியான) கலக்கம் வந்ததேயாகிலும், நம்பி—குணபரிபூர்ணனாய், பற்பநாபனை—(காரணபூதமான) திருநாபீகமலத்தை உடைய இம்மஹோபகாரகனை, விடேல் கண்டாய்—விடாதே கிடாய் — என்று நெஞ்சை அபேக்ஷிக்கிறார். 10.

இ— அவ:— பத்தாம் பாட்டில்— 'எனக்கு உபகாரகனானவனை ஒருகாலும் விடாதே கிடாய்' என்று, திருவுள்ளத்தைக் குறித்து அநுசாஸிக்கிறார்.

வ்யா:— (இருடீகேசன் எம்பிரான்) இந்த்ரியங்களைக் கொண்டு விஷயப்ரவணனாய் நசியாதபடி, தன் அழகாலே அவற்றைத் தன்பக்கலிலே ப்ரவணமாக்கின மஹோபகாரகன். (இலங்கை இத்யாதி) இலங்கையில் ராக்ஷஸஸந்தானத்திலே விபீஷணாதிகளையொழிய, முருடான ராவணாதிகளை நிரஸித்தாற்போலே

இ—யாயிற்று என்னுடைய இந்த்3ரியவஶ்யதையைத் தவிர்த்தபடி. (எம்மான் இத்யாதி3) விஷயாந்தர ப்ராவண்யத்தைத் தவிர்த்தமாத்ரமேயன்றிக்கே, நித்ய ஸூரிகளை அநுப4விப்பிக்குமாபோலே என்னை அநுப4விப்பித்தவன். (என்றென்று) இப்படி நினையாநின்றுகொண்டு. (தெருடியாகில்) தெருளுதியாகில்—அறிவுடையை யாகில்; ஜ்ஞாநேந்த்3ரியங்களுக்கும், அறிவுக்கும் வாய்த்தலையான ஏற்றம் உண்டாகில். (நெஞ்சே வணங்கு) உபகாரகனை அவன் திருவடிகளிலே விழப்பார். (திண்ணம் அறி) இத்தை "ஓலக்க வார்த்தை" என்றிராதே, த்3ருட4மாக பு3த்3தி4பண்ணு. (அறிந்து) "அவன் விட அடான்" என்று அறிந்து. (மருடியேலும் விடேல் கண்டாய்) உனக்கு ஒருபோதாக அயோக்3யதாநுஸந்தா4நத்தாலே அகல நினைப்பதொரு அறிவுகேடுண்டு, அவ்வளவிலும் விடாதேகிடாய். (நம்பி பற்பநாபனையே) அவன் கு3ணபூர்த்தி இருந்தபடி கண்டாயே; வடிவழகு இருந்தபடி கண்டாயே; முன்பு உபகரித்துநின்றபடி கண்டாயே. இவ்விஷயத்தை விட்டால் எத்தைக்கொண்டு உஜ்ஜீவிக்க? 10.

ஈ— அவ:— பத்தாம் பாட்டு. a நமக்கு மிகவும் உபகாரகனானவனை நீ ஒருகாலும் விடாதே கிடாய்! என்று திருவுள்ளத்தைக்குறித்து அருளிச்செய்கிறார் இப்பாட்டில்.

வ்யா:— (b இருடீகேசன் எம்பிரான்) c தன்னை அறிகைக்குப் பரிகரமாகத் தந்த இந்த்3ரியங்களைக்கொண்டு ஶப்3த3ாதி3விஷயங்களை விரும்பி நான் அநர்த்த2ப்படாமே, தன்னையே அறிகைக்குப் பரிகரமாம்படி பண்ணி உபகரித்த மஹோபகாரகன். (d இலங்கை இத்யாதி3) d1 இவருடைய இந்த்3ரியவஶ்யதையைத் தவிர்த்தபடி. e லங்கையில் ராக்ஷஸ

அ— பத்தாம் பாட்டு. (இருடீகேசன் இத்யாதி3) a "இருடீகேசன் எம்பிரான்" என்கையாலே (நமக்கு மிகவும் உபகாரகனானவனை) என்றது.

b (இருடீகேசன்) 1. "ஹ்ருஷீகாணீந்த்3ரியாண்யாஹு:" இத்யாதி3. c இந்த்3ரியங்களுக்கு நியாமகனும் உமக்கு உபகரித்த உபகாரம் ஏதென்ன (தன்னை அறிகைக்கு இத்யாதி3) 2. "விசித்ரா தே3ஹஸம்பத்தி:" A "நாடாத மலர் நாடி". d (அரக்கர் குலமுருடு தீர்த்த பிரான்) அரக்கர் குலத்தில், முருட்டை-காடி2ந்யத்தைத் தீர்த்து உபகரித்தான் என்று விவக்ஷிதம். d1 (இவருடைய இந்த்3ரியவஶ்யதையை இதி) ப்4ரூவத்3விஷயப்ராவண்யாநுகு3ணாகாரம் அவஸ்தா2ப்ய, தத்3விஷயப்ராதிகூல்யாகாரம் நிரஸ்தவாநிதி பா4வ:, இவ்விடத்திலே, 3. "து3ரேந்த்3ரி

ஆ— பத்தாம் பாட்டு. (இருடீகேசன் இத்யாதி3) a "இருடீகேசன் எம்பிரான்" என்றத்தைப் பற்ற (நமக்கு மிகவும் உபகாரகனானவனை) என்றது.

b, c இந்த்3ரியங்களுக்கு நியாமகனும் உமக்கு உபகரித்த உபகாரம் ஏதென்ன (தன்னை அறிகைக்கு இத்யாதி3) d1 பத3யோஜநத்துக்கு பா4வம் (இவருடைய இத்யாதி3) d அரக்கர் குலத்தில் முருட்டைத் தீர்த்த உபகாரகன் என்றபடி. e1 முருடரான-கடி2நரான; முருடு-காடி2ந்யம். இவ்

A 1-4-6.

ஈ—ஜாதியில் e_2 விபீ4ஷணாதி3களை வைத்து, e_3 முருடரான ராவணாதி3களை e_4 நிரஸித்தாற்போலேயாயிற்று. (எம்மான் அமரர் பெம்மான்) f இந்த்3ரியங்களினுடைய இதர விஷய ப்ராவண்யத்தைத் தவிர்த்தமாத்ரமன்றிக்கே, நித்யஸூரிகளுக்குத் தன்னை அநுப4விக்கக் கொடுக்குமாபோலே, எனக்குத் தன்னை அநுப4விக்கத் தந்தவன். இப்படி சொல்லாநின்றுகொண்டு. (g தெருடியாகில்) g_2 தெருளுதியாகில்; h ஜ்ஞாநப்ரஸரத்3வாரமாகில். (நெஞ்சே வணங்கு) i ஜ்ஞாநேந்த்3ரியங்களுக்கும் i_2 அறிவுக்கும் i_3 வாய்த்தலையான ஏற்றம் உனக்கு உண்டாகில், உபகாரகனானவன் திருவடிகளிலே விழப்பார்.

அ—யாநநம் கோ4ரம் யோ மநோரஜநீசரம் । விவேகஶரஜாலேந ஶமம் நயதி யோகி3நாம் ॥''. 1. '' து3ர்ப்போத3க்3ரத3ஶேந்த்3ரியாநநமநோநக்தஞ்சராதி4ஷ்டி2தே தே3ஹேऽஸ்மின் ப4வஸிந்து4நா பரிவ்ருதே தீ3நாம் த3ஶாமாஸ்தி2த: । அத்3யத்வே ஹநுமத்ஸமேந கு3ருணா ப்ரக்2யாபிதார்த்த2: புமாந் லங்காருத்3த4வைதே3ஹராஜதநயாந்யாயேந லாலப்யதே ॥'' இத்யாதி3 அநுஸந்தே4யம். e இது த்3ருஷ்டாந்தார்த்த2ம் என்கிறார் (லங்கையில் இத்யாதி3) e_3 ''முருடு'' என்று விஶேஷித்ததுக்குத் தாத்பர்யம் (விபீ4ஷணாதி3களை வைத்து) என்றது. e_4 (நிரஸித்தாற்போலே) இவருடைய இந்த்3ரியம் நஶியாதேயிருக்கச்செய்தே இதினுடைய விபரீதாகாரத்தையைப் போக்கினபடி என்றபடி. f பூர்வோத்தரபத3ஸமபி4வ்யாஹாரலப்3த4தாத்பர்யம் (இந்த்3ரியங்களினுடைய இத்யாதி3) g ''தெருள்'' என்று அறிவாய், தெருள்தியாகில் என்று - ஜ்ஞாநத்தையுடையையாகில் என்றபடி. h இதுபின்னை ஜ்ஞாநத்தையுடைத்தோ ? என்ன; ஜ்ஞாநப்ரஸரத்3வாரமான ஆகாரத்தைப்பற்றச் சொல்லுகிறது என்று விவக்ஷித்து (ஜ்ஞாநப்ரஸரத்3வாரமாகில்) என்கிறார். I (ஜ்ஞாநேந்த்3ரியங்களுக்கும் இதி) மநஸ்ஸஹகாராபா4வே பா3ஹ்யஜ்ஞாநேந்த்3ரியாணாம் ஸ்வவிஷயப்ரகாஶகத்வாபா4வாத் ஜ்ஞாநேந்த்3ரியாபேக்ஷயா மநஸ: ப்ராதா4ந்யம் அவலம்பி3யோக்தம் (ஜ்ஞாநேந்த்3ரியங்களுக்கும் வாய்த்தலையான இதி) I_2 பா3ஹ்யாந்தரவிஷயஜ்ஞாநத்வாவச்சி2ந்நஸ்ய ஸம்ஸ்ருதிகாலீநஸ்ய த4ர்மபூ4தஜ்ஞாநஸ்ய ஸ்பு2ரணஸாத4நத்வாத் (அறிவுக்கும் வாய்த்

ஜீ—விடத்திலே - 1. ''த3ஶேந்த்3ரியாநநம் கோ4ரம் யோ மநோரஜநீசரம் । விவேகஶரஜாலேந ஶமம் நயதி யோகி3நாம் ॥'' என்றது அநுஸந்தே4யம். e இது த்3ருஷ்டாந்தார்த்த2ம் என்கிறார் (லங்கையில் இத்யாதி3) e_3 ''முருடு'' என்று விஶேஷித்ததுக்கு பா4வம் (விபீ4ஷணாதி3களை வைத்து) என்றது. e_4 (நிரஸித்தாற்போலேயாயிற்று) இவருடைய இந்த்3ரியம் நஶியாதிருக்கச்செய்தே. இதினுடைய விபரீதாகாரத்தையைப் போக்கினபடி என்றபடி. f பூர்வோத்தரபத3ஸமபி4வ்யாஹாரலப்3த4தாத்பர்யம் (இந்த்3ரியங்களினுடைய இத்யாதி3) g. g_2 தெருளுதியாகில்-அறிவுடையையாகில்; தெருள்-அறிவு. h இதுபின்னை ஜ்ஞாநத்தையுடைத்தோ ? என்ன; ஜ்ஞாநப்ரஸரத்3வாரமான ஆகாரத்தைப்பற்றச் சொல்லுகிறது என்று விவக்ஷித்து (ஜ்ஞாந ப்ரஸரத்3வாரமாகில்) என்கிறார். I (ஜ்ஞாநேந்த்3ரியங்களுக்கும் இதி) மநஸ்ஸஹகாராபா4வே பா3ஹ்யஜ்ஞாநேந்த்3ரியங்களுக்கு விஷயப்ரகாஶகத்வமில்லாமையாலே ஜ்ஞாநேந்த்3ரியாபேக்ஷயா மநஸ: ப்ராதா4ந்யம் அவலம்பி3யோக்தம் (ஜ்ஞாநேந்த்3ரியங்களுக்கும் வாய்த்தலையான என்று) I_2 பா3ஹ்யாந்தரவிஷயஜ்ஞாநத்வாவச்சி2ந்நஸ்ய ஸம்ஸ்ருதிகாலீந த4ர்மபூ4தஜ்ஞாநஸ்ய ஸ்பு2ரணஸாத4நத்வாத் (அறிவுக்கும்

ப்ர— e_3, e_4 (பத்தாம் பாட்டு) (இருடீகேசன் எம்பிரான் இலங்கை அரக்கர் குல முருடுதீர்த்த பிரான்) "दशेन्द्रियाननं घोरं यो मनोरजनीचरम्। विवेकशरजालेन शमं नयति योगिनाम् ॥"

ஈ— (திண்ணம் அறி) j இத்தை "ஓலக்க வார்த்தை" என்றிராதே த்3ருட4மாக பு3த்3தி4 பண்ணு. (அறிந்து) k அறிகைதானே போரும் ப்ரயோஜநம்; அதுக்குமேலே—(l மருடியேலும் விடேல் கண்டாய்) உனக்கு ஒரு m பிச்சுண்டிறே, அவன் வைலக்ஷண்யத்தைப் m2 பாரா வருவது—n "நாம் இவ்விஷயத்தை தூ3ஷிக்கையாவதென் ?" என்று அயோக்3யதாநுஸந்தா4நத்தாலே அகலப்பார்ப்பதொன்றுண்டு; o அத்தைத் தவிரப்பார்கிடாய். (நம்பி பற்பநாபனையே) p கெடுவாய் ! இவ்விஷயத்தைவிட்டுப் புறம்பே போய் மண்ணை p2 முக்கவோ ? q அவன் கு3ணபூர்த்தி இருந்தபடி கண்டாயே; வடிவழகு இருந்தபடி கண்டாயே; முன்பு q2 நமக்கு உபகரித்தபடி கண்டாயே. 10.

அ—தலையான) இத்யுக்தம். ஜ்ஞாநேந்த்3ரியங்களாலே உண்டாகக்கடவ வெளிச்சிறப்புக்கும் மூலமான என்றபடி. இல்லையாகில் அத்யந்த பே4த3ம் தோற்றுது. இந்த்3ரியஜந்ய ஜ்ஞாநத்துக்கு வாய்த்தலை என்றது-இந்த்3ரியங்களுக்கு வாய்த்தலை என்றபோதே ஸித்3த4மாகையாலே என்று கண்டு கொள்வது.

j (இத்தை ஓலக்கவார்த்தையென்று இதி) "வார்த்தை பதின்கலம் வழியிலோர் எண்கலம் கூட்டில் அறுகலம் கொடுத்தது முக்கலம் ஆள்கலம்போக்கிப் பதர்கலம்போக்கி நான் கலம் பெற்றேன்" என்று பிள்ளை. k அநுவாத3ஸ்ய ஹ்ருத3யம் த3ர்ஶயதி (அறிகைதானே இதி) ஜ்ஞாநஸ்யைவ ப2லத்வஸூசநார்த்தோ2ऽநுவாத3 இதி பா4வ:. l மருடியேலும்-மருள்தியேலும்; ப்4ரமத்தையுடையையாகிலும் என்றபடி; மருள் - அஜ்ஞாநம்; இங்கு - ப்4ரமம். m.n பிச்சுத்தான் ஏதென்ன (நாம் இவ்விஷயத்தை இத்யாதி3) o அத்தை - அயோக்3யதாநுஸந்தா4நத்தை. p "நம்பிபற்பநாபனை - மருடியேலும் விடேல் கண்டாய்" என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (கெடுவாய்! இத்யாதி3) p2 முக்கவோ-தின்னவோ ? p.q (இவ்விஷயத்தை) இத்யேதத்3விவ்ருணோதி (அவன் கு3ணபூர்த்தி இதி) "நம்பி, பற்பநாபன், இருடிகேசன்" இத்யாதே3ர ஹ்ருத3யம். A "கொப்பூழில் எழுகமலப்பூவழகர்". யத்3வா, இவ்விஷயத்துக்கு ஏற்றம் ஏதென்ன (அவன் இத்யாதி3) q2(நமக்கு உபகரித்த) என்றது - "எம்பிரான்" என்றத்தைப்பற்ற. "நெஞ்சே, தெருடியாகில் - தெருள்தி

ஜீ—வாய்த்தலையான) என்று சொல்லப்பட்டது: ஜ்ஞாநேந்த்3ரியங்களாலே உண்டாகக் கடவ அறிவுக்கும் வாய்த்தலையான என்றபடி. l2 வாய்த்தலையான - மூலமான. இல்லையாகில் பே4த3ம் தோற்றுது. இந்த்3ரியங்களுக்கு வாய்த்தலை என்றபோதே - இந்த்3ரியஜந்யஜ்ஞாநத்துக்கும் வாய்த்தலை என்றது ஸித்3த4மாகையாலே என்று கண்டு கொள்வது.

k அநுவாத3த்துக்கு பா4வம் (அறிகைதானே இத்யாதி3) ஜ்ஞாநஸ்யைவ ப2லத்வ ஸூசநார்த்தோ2ऽநுவாத3 இதி பா4வ:. l மருடியேலும்-மருளுதியேலும்; ப்4ரமத்தையுடையையாகிலும்; மருள் - அஜ்ஞாநம்; இங்கு-ப்4ரமம். m2 பாரா-பார்த்த மாத்ரத்திலே. m,n பிச்சுத்தான் ஏதென்ன (நாம் இவ்விஷயத்தை இத்யாதி3) o அத்தை - அயோக்3யதாநுஸந்தா4நத்தை. p "நம்பி பற்பநாபனை - மருடியேலும் விடேல் கண்டாய்" என்றதுக்கு பா4வம் (கெடுவாய் ! இத்யாதி3) p2 முக்கவோ-தின்னவோ ? p,q (இவ்விஷயத்தை) என்றத்தை விவரிக்கிறார் (அவன் கு3ணபூர்த்தி இத்யாதி3) "நம்பி பற்பநாபன் - இருடிகேசன் எம்பிரான்" இத்யாதி3யைப்பற்ற பா4வம் (அவன் கு3ணபூர்த்தி இத்யாதி3) ஆதல். "நெஞ்சே, தெருடியாகில் - நம்பி பற்பநாபனை -

A நாச்-திரு 11-2.

11. பற்ப நாப னுயர்வற வுயரும் பெருந்திறலோன்
எற்பா னென்னை யாக்கிக்கொண் டெனக்கே தன்னைத்தந்த
கற்பகம் என்னமுதம் கார்முகில் போலும் வேங்கடநல்
வெற்பன் விசும்போர் பிரானெந்தை தாமோ தரனே.

ஆ— 11. வ்யா:— (பற்பநாபன்) 'அவன் நம்மைவிடில் செய்வதென்?' என்னில்; அளவிறந்த அழகையுடையனாய், நிரவதி₄கதேஜ:ப்ரப்₄ருதி கல்யாணகு₃ணங்களை யுடையனாய், என்னை ஸ்வேதரஸர்வவிஷயவைராக்₃யபூர்வக ஸ்வாநுப₄வைகபோ₄க₃னாக்கிக்கொண்டு எனக்கே தன்னைத் தந்த பரமோதா₃ரனாய், என்னுடைய போ₄க்₃யமாய், நிரதிசய ஸௌந்த₃ர்ய பரிபூர்ணமான திருமலையோடுள்ள ஸம்ப₃ந்த₄த்தாலே லப்₃த₄மான இந்த ஔதா₃ர்யத்தையுடையனாய், திருநாட்டில் தி₃வ்யபுருஷர்களுக்கு நாத₂னாய், எனக்கு ஸ்வாமியாய், ஆச்ரிதபராதீ₄நனான எம்பெருமான் என்னையல்லதறியான்; ஆதலால் அவன் என்னை விடான் என்கிறார். 11.

ஒ— அவ:— பதினொராம் பாட்டில்—அத்யந்தவிலக்ஷணனாயிருந்துவைத்து, அத்யந்த ஸுலப₄னாய் என்னை அடிமைகொண்டவன் என்னையல்லதறியான் என்கிறார்.

வ்யா:— (பற்பநாபன் என்று தொடங்கி) ஜக₃து₃த்பத்திகாரணமான திருநாபி₄கமலத்தை உடையனாய், அபரிச்சே₂த்₃யமானவன், ஸமஸ்தகல்யாணகு₃ணகனானவன், மதே₃கஸித்தன். (என்னையென்று தொடங்கி) என்னைத் தனக்கு அர்ஹனாக்கிப் பரிக்₃ரஹித்து எனக்குத் தன்னை அஸாதா₄ரணமாகத் தந்த விலக்ஷண

அ—யாகில். நம்பி பற்பநாபனை-இருடீகேசன் இத்யாரப்₄ய, என்றென்று வணங்கு; திண்ணம் அறி; அறிந்து மருடியேலும் விடேல் கண்டாய்'' இத்யந்வய:. 10.

ஜீ—இருடீகேசன் இத்யாரப்₄ய, என்றென்று வணங்கு; திண்ணம் அறி; அறிந்து மருடியேலும் விடேல் கண்டாய்'' இத்யந்வய:. 10.

ஆதே₃— பத்தாம் பாட்டு. என்னுடைய விஷயேந்த்₃ரியங்களுக்கு நியாமகனாய், அத்தை ப்ராப்தவிஷயப்ரவணமாக்கின உபகாரகன்; இலங்கையில் ராக்ஷஸ ஜாதிகளில் முரடரானவர்களை நிரஸித்த உபகாரகன்; நித்யஸூரிகளுக்குத் தன்னை அநுப₄விக்கக் கொடுக்குமாபோலே எனக்குத் தன்னை அநுப₄விக்கத் தந்தவன்—என்று இப்படி சொல்லாநின்றுகொண்டு, ஜ்ஞாநப்ரஸரத்₃வாரமாகில் நெஞ்சே! வணங்கு; இத்தை ஓலக்கவார்த்தை என்று இராதே த்₃ருட₄மாக பு₃த்₃தி₄பண்ணு; இப்படியறிந்து A வளவேழுலகு தலையெடுக்கிலும் அவனை விடாதேகண்டாய்; கல்யாணகு₃ணபூர்ணனான பத்₃மநாப₄னை விட்டுப் புறம்பே போய் மணலை முக்கவோ? என்கிறார்—''இருடீகேசன்'' இத்யாதி₃யால். 10.

A 1-5.

ஒ—கல்பகமுமாய் நிரதிஶயபோ₄க்₃யமானவன் (கார்முகில் போலும் வேங்கடநல் வெற்பன்) இவனுக்கு இவ்வௌதா₃ர்யம் உண்டாயிற்றது திருமலையின் மிதியாலே. (விசும்போர் பிரான்) A அயர்வறும் அமரர்களதிபதி. 11.

ப— 11. அவ:— அநந்தரம், இப்படி அறிவு பிறந்த நெஞ்சை உடைய எனக்கு, அவன் ஸர்வப்ரகாரோபகாரகனானன் என்கிறார்.

பற்பநாபன்—(ஜக₃து₃த்பத்தி ஹேதுவான) திருநாபி₄கமலத்தையுடையனாய், (உத்பந்நஜக₃த்₃ரக்ஷணார்த்த₂மாக) உயர்வற உயரும்—மிகவும் உயராநின்ற, பெரும்—அபரிச்சி₂ந்நையான, திறலோன்—ஶக்தியை உடையனாய், எற்பரன்—(இம்மேன்மையோடே) என்பக்கலிலே தத்பரனாய், (அதடியாக,) என்னை—என்னை, ஆக்கி—உண்டாக்கி, கொண்டு—அங்கீ₃கரித்து, எனக்கே—எனக்கே அஸாத₄ரண மாம்படி, தன்னை—தன்னை, தந்த—தந்த, கற்பகம்—கல்பகமாய், என்—எனக்கு, அமுதம்—போ₄க்₃யமாய், கார்முகில்போலும்—(தரம்பாராமல் உபகரிக்கும்) காள மேக₄ஸத்₃ருஶனாய், (அதுக்கு யோக்₃யஸ்த₂லமான) வேங்கடம்—திருவேங்கடம் என்று பேராய், நல்—விலக்ஷணமான, வெற்பன்—திருமலையில் நிலையை உடைய னாய், (இந்நிலையிலே) விசும்போர்—நித்யஸூரிகளை, பிரான்—அநுப₄விப்பிக்கிற ஆஶ்ரிதப₄வ்யதையை உடையனான, தாமோதரன்—தா₃மோத₃ரன், எந்தை— என்னை அடிமை கொண்டான்.

கல்பகத்திற்காட்டில் இவனுக்கு வாசி-அர்த்தி₂யை உண்டாக்குகையும், அவனைத் தானே ஸ்வீகரிக்கையும், அவன் அபேக்ஷித்ததைக் கொடுக்கையன்றியே தன்னைக்கொடுக்கையும், தானே போ₄க்₃யமாகையும். 11.

இ— அவ:— பதினோராம் பாட்டில்—அத்யந்த விலக்ஷணனாய்வைத்து அத்யந்த ஸுலப₄னாய், என்னை அடிமைகொண்டவன் என்னையல்லாதறியான் என்கிறார்.

வ்யா:—(பற்பநாபன்)ஜக₃து₃த்பத்தி காரணமான திருநாபி₄ கமலத்தையுடைய வன். (உயர்வற இத்யாதி₃) அபரிச்சே₂த்₃யமான ஶௌர்யவீர்யாதி₃ கு₃ணப்ரதை₂யை யுடையவன். திறல் - பராபி₄ப₄வநஸாமர்த்₂யம். அது, அல்லாத கு₃ணங்களுக்கு உபலக்ஷணம். (எற்பரன்) அம்மேன்மையுடையவன் மதே₃கசித்தன். (என்னை யாக்கி) என்னைத் தனக்கு அர்ஹனாக்கி. (கொண்டு) பரிக்₃ரஹித்து. (எனக்கே) அஸாதா₄ரணமாக. (தன்னைத் தந்த கற்பகம்) ஔதா₃ர்யத்தில் ப்ரஸித்₃த₄மான கல்பதருவிற்காட்டில் இவனுக்கு வ்யாவ்ருத்தி சொல்லுகிறது: அர்த்தி₂யை உண்டாக்கிக் கொடுக்கமாட்டாது; ஸாத₄நாநுஷ்டா₂நம் பண்ணுதார்பக்கல் தான் மேல்விழுமதில்லை; ஒருவனுக்கே குறைவறக் கொடுக்கமாட்டாது; ப₂லங்களைச்

A 1-1-1.

ஈ—கொடுக்குமித்தனைபோக்கி, தன்னைக்கொடுக்குமதில்லை. (என்னமுதம்) எனக்கு நிரதிஶயபோ₄க்₃யமானவன். தானே போ₄க்₃யமாயிருக்குமதில்லையே அதுக்கு. (கார்முகில் இத்யாதி₃) இந்த ஔதா₃ர்யத்துக்கு அடி திருமலையில் ஸம்ப₃ந்த₄மாயிற்று. "கொடுத்தோம்" என்று நினையாதே கொடுக்கும் மேக₄ஸ்வபா₄வமான திருமலை. (விசும்போர் பிரான்) நித்யஸூரிகளுக்கு நிர்வாஹகனாய்வைத்து ஆஶ்ரிதைகளான இடைச்சிகளுக்குக் கட்டவும் அடிக்கவுமாம்படியிருக்கிற ஸௌலப்₄யத்தைக் காட்டி என்னை அடிமைகொண்டவன். 11.

*— அவ:— பதினோராம் பாட்டு. a அத்யந்தவிலக்ஷணனாயிருந்துவைத்து, b அத்யந்த ஸுலப₄னாய் c என்னை அடிமைகொண்டவன் d என்னையல்லது அறியாதொருவன் என்கிறார்.

வ்யா:— (பற்பநாபன்) ஸகல ஜக₃து₃த்பத்திகாரணமான திருநாபி₄கமலத்தை யுடையவன். (e உயர்வற இத்யாதி₃) பேசப்புக்கால் பரிச்சே₂தி₃த்துப் பேசவொண்ணாத படியான f ஶௌர்யவீர்யாதி₃கு₃ண ப்ரதை₂யையுடையவன். g திறல் - பராபி₄ப₄வந ஸாமர்த்₂யம். h அல்லாத கு₃ணங்களுக்கும் உபலக்ஷணம் இது. i காரணத்வப்ரயுக்த மான மேன்மை அது; பராபி₄ப₄வந ஸாமர்த்₂யம் தொடக்கமான கு₃ணங்கள் அவை;

அ— பதினோராம் பாட்டு. (பற்பநாபன் இத்யாதி₃) a "பற்பநாபன்" இத்யாதி₃களெல்லா வற்றையும் கடாக்ஷித்து (அத்யந்தவிலக்ஷணனாய்) என்றது. b "தாமோதரனை" என்றதலைப் பற்ற (அத்யந்தஸுலப₄னாய்) என்றது. c "எந்தை" என்றத்தைப்பற்ற (என்னை அடிமை கொண்டவன்) என்றது. d "எற்பரன்" என்றத்தைக் கடாக்ஷித்து (என்னையல்லது அறியாதொருவன்) என்றது.

e உயர்வற - நாட்டாருடைய உயர்வு அற - அல்பமாம்படியாக என்று ஶப்₃தா₃ர்த்த₂ம். f "பூர்வக்ஷணே ஸம்ருதிரஹிதம் ஶத்ருஸேநாயாம் அத்யாஸந்நாயாமபி அபீ₄ருத்வம்—ஶௌர்யம். ஶத்ருஸேநாயாம் ஸ்வஸேநாயாமிவ ப்ரவேஷ்ட்ருத்வம் — வீர்யம். ஸ்வயம் அக்ஷதத்வேந பரஸம் ஹர்த்ருத்வம்—பராக்ரம:" இதி வத₃ந்தி. இவ்விடத்திலே- 1. "கபோலே ஜாநக்யா: கரிகலப₄ த₃ந்தத்₃யுதிமுஷி ஸ்மரஸ்மேரம் க₃ண்டோ₃ட்ட₃மரபுலகம் வக்த்ரகமலம் | முஹு: பஶ்யந் ஶ்ருண்வந் ரஜநிசரஸேநாகலகலம் ஜடாஜூடக்₃ரந்தி₂ம் த்₃ருட₄யதி ரகூ₄ணாம் பரிப்₃ருட₄: ||" என்றது அநுஸந்தே₄யம். f,g,h திறல் - பராபி₄ப₄வநஸாமர்த்₂யஞ்சேத், "ஶௌர்யாதி₃கு₃ணப்ரதை₂யை யுடையவன்" இதி கத₂முச்யத இத்யத்ராஹ (அல்லாத கு₃ணங்களுக்கும் இதி) i பற்பநாபன் என்றத்தையும் கூட்டி அருளிச்செய்கிறார் (காரணத்வேத்யாதி₃) j "எற்பரன்"-என்னிடத்திலே

ஜீ— பதினோராம் பாட்டு. (பற்பநாபன் இத்யாதி₃) a "பற்பநாபன்" இத்யாதி₃களெல்லாம் கடாக்ஷித்து (அத்யந்தவிலக்ஷணனாய்) என்றது. b "தாமோதரன்" என்றத்தைப்பற்ற (அத்யந்த ஸுலப₄னாய்) என்றது. c "எந்தை" என்றத்தைப்பற்ற (என்னை அடிமைகொண்டவன்) என்றது. d "எற்பரன்" என்றத்தைப்பற்ற (என்னையல்லதறியான்) என்றது.

e (உயர்வற இத்யாதி₃) நாட்டாருடைய உயர்வு அல்பமாம்படியாக உயரா நின்ற அபரிச் சி₂ந்ந ஶக்தியையுடையவன் என்று ஶப்₃தா₃ர்த்த₂ம். f,g,h திறல்-பராபி₄ப₄வந ஸாமர்த்₂யமானால், "ஶௌர்யாதி₃ கு₃ணப்ரதை₂யையுடையவன்" என்று சொல்லக்கூடுமோ? என்ன (அல்லாத இத்யாதி₃) i "பற்பநாபன்" என்றத்தையும் கூட்டி அருளிச்செய்கிறார் (காரணத்வ இத்யாதி₃)

Released by Maaran's Dog ,Toronto , Canada

ஈ—இப்படியிருக்கிறவன் — (j எற்பரன்) k மதேகசித்தன், (என்னை இத்யாதி) l ஔதார்யத்தில் ப்ரஸித்தமாயிருப்பது கல்பகமிறே; அதில் வ்யாவ்ருத்திசொல்லுகிறது. (n என்னையாக்கிக்கொண்டு) m அர்த்திகளை உண்டாக்கிக் கொடுக்குமதில்லையிறே அதுக்கு. (o எனக்கே) ஒருவனுக்கே p குறைவறக் கொடுக்குமதில்லையிறே அதுக்கு. (q தன்னைத் தந்த) r சில ப்ரயோஜநங்களைக் கொடுக்குமதல்லது தன்னைக் கொடுக்குமதில்லையிறே அதுக்கு. (என்னமுதம்) s தான் போக்யமாயிருக்குமதில்லையிறே அதுக்கு; எனக்கு நிரதிஶயபோக்யமானவன். (t கார்முகில்போலும் வேங்கட நல் வெற்பன்) u இந்த ஔதார்யத்துக்கு அடி திருமலையின் ஸம்பந்தம்; v ஸஹ்யம்பற்றின ஔதார்யமிறே.

அ-தத்பரன். k அத்தாலே (மதேகசித்தனென்று) l வாக்யதாத்பர்யம் (ஔதார்யத்தில் இத்யாதி) m வ்யாவ்ருத்த்யுபபாதநம் (அர்த்திகளை இத்யாதி) n என்னையாக்கிக்கொண்டு-என்னை உண்டாக்கி அங்கீகரித்து என்றபடி. p குறைவற - மோக்ஷதஶாநுபவ பர்யந்தம். 1. "த்விஶ்ஶரம் நாபிஸந்தத்தே த்விஸ்ஸ்தாபயதி நாஶ்ரிதாந் । த்விர்தத்தாதி ந சார்த்திப்யோ ராமோ த்விர்நாபிபாஷதே ॥". o,q "எனக்கே தன்னைத்தந்த"-எனக்கே அஸாதாரணமாம்படி தன்னைத் தந்த என்று ஶப்தார்த்தம். m...s ஆக, கற்பகத்திற்காட்டில் இவனுக்கு வாசி-அர்த்தியை உண்டாக்குகையும், அவனைத் தானே ஸ்வீகரிக்கையும், அவனபேக்ஷிதம் கொடுக்கையன்றிக்கே தன்னைக் கொடுக்கையும், தானே போக்யமாகையும். t "கார்முகில் போலும்" இதி வேங்கடாசலவிஶேஷணம். கார்முகில்போன்ற என்றபடி. u பதஸங்கதிஸித்தம் அர்த்தமாஹ (இந்த ஔதார்யத்துக்கு அடி இதி) இந்த ஔதார்யத்துக்கு என்றது - "எனக்கே தன்னைத் தந்த" என்று சொல்லுகிற ஔதார்யத்துக்கு என்றபடி. t,u (கார்முகில்போலும் வேங்கடம்) என்று மேகஸாத்ருஶ்யம் சொன்னது-மேகத்தினுடைய ஔதார்யம்போலேயிருக்கும் என்னுமத்தைப்பற்ற; ஆகையாலே அத்தைப்பற்ற (இந்த ஔதார்யத்துக்கு அடி திருமலையின் ஸம்பந்தம்) என்கிறார். v ஔதார்யம் ப்ரவாஹத்வேந ஹ்ருதி நிதாயாஹ (ஸஹ்யம்பற்றின இதி) ஸஹ்ய பர்வதாத் ப்ரவ்ருத்தஸ்ய காவேரீப்ரவாஹஸ்ய யதா நாஶோ நாஸ்தி, தத்வத்வேங்கடாசல

ஜீ—j "எற்பரன்"-என்னிடத்திலே தத்பரன். k அத்தாலே (மதேகசித்தன்) என்றது. l வாக்யதாத்பர்யம் (ஔதார்யத்தில் இத்யாதி) m வ்யாவ்ருத்த்யுபபாதநம் (அர்த்திகளை இத்யாதி) n என்னையாக்கி-என்னையுண்டாக்கி, கொண்டு- அங்கீகரித்து. p குறைவற-மோக்ஷதஶாபர்யந்தம். o,q எனக்கே தன்னைத்தந்த-எனக்கே அஸாதாரணமாம்படி தன்னைத்தந்த என்று ஶப்தார்த்தம். m...s ஆக, கல்பகத்திற்காட்டில் இவனுக்கு வ்யாவ்ருத்தி - அர்த்திகளை உண்டாக்குகையும், அவனைத் தானே ஸ்வீகரிக்கையும், அவனபேக்ஷிதம் கொடுக்கையன்றிக்கே தன்னைக்கொடுக்கையும், தானே போக்யமாகையும். t "கார்முகில்போலும்" என்றது-வேங்கடத்துக்கு விஶேஷணம்; கார்முகில் போன்ற. "வேங்கடம்" என்கிற பேரையுடைய விலக்ஷணமான திருமலையையுடையவன் இதி ஶப்தார்த்த:. t பதச்சேர்த்தியால் ஸித்தித்த பாவம். (இந்த ஔதார்யத்துக்கு இத்யாதி) இந்த ஔதார்யத்துக்கு - "எனக்கே தன்னைத்தந்த" என்று சொன்ன ஔதார்யத்துக்கு. t,u (கார்முகில்போலும் வேங்கடம்) என்று மேகஸாத்ருஶ்யம் சொன்னது - மேகத்தினுடைய ஔதார்யம்போலேயிருக்கும் என்னுமத்தைப்பற்ற; ஆகையாலே அத்தைப்பற்ற (இந்த ஔதார்யத்துக்கு அடி திருமலையின் ஸம்பந்தம்) என்கிறார். v ஔதார்யம் ப்ரவாஹத்வேந ஹ்ருதி நிதாயாஹ (ஸஹ்யம்பற்றின ஔதார்யமிறே) என்று. அதாவது-ஸஹ்யபர்வதத்தினின்றும் ப்ரவ்ருத்தமான ப்ரவாஹத்துக்கு நாஶமில்லாதாற்போலே, திருமலையோட்டை

ஈ—w கொடுத்தத்தை, நினையாதே கொடுக்கும் மேகம்போன்ற ஸ்வபாவத்தையுடைய திருமலையைத் தனக்கு வாஸஸ்தாநமாக உடையவன். (விசும்போர் பிரான் இத்யாதி) x நித்யஸூரிகளுக்கு நிர்வாஹகனாயிருந்துவைத்து, ஆஶ்ரிதரான இடையருக்கும் இடைச்சிகளுக்கும் கட்டவும் அடிக்கவுமாம்படி வந்து அவதரித்து, அச்செயலாலே என்னை அடிமைகொண்டவன். 11.

அ—ஸம்பந்தாத் தத்ஸ்தபகுவதௌதார்யஸ்யாபி கதாபி ஸங்கோசோ நாஸ்தி இதி பாவ:. w "கார்முகில்" இத்யாதிக்கு ஶப்தார்த்தம் (கொடுத்தத்தை இத்யாதி) x "விசும்போர் பிரான் - தாமோதரன் - எந்தை" என்று அந்வயித்து பாவம் (நித்யஸூரிகளுக்கு இத்யாதி) விசும்போர் பிரானும் - பற்பநாபனும், உயர்வற உயரும் பெருந்திறலோனும் - தாமோதரனும் - கார்முகில்போலும் வேங்கடநல் வெற்பனும் - எந்தையாய் - என்னை ஆக்கிக்கொண்டு எனக்கே தன்னைத்தந்த கற்பகமாய்-என்னமுதமானவன்-எற்பரன் இத்யந்வய:. அஸ்யாம் கதாயாம்- உபாயத்வோபேயத்வ பரத்வ ஸௌலப்ய பராபிபவநஸாமர்த்ய ப்ரப்ருதிகுணாஸ்சோச்யந்தே— "என்னை ஆக்கிக்கொண்டு எனக்கே தன்னைத்தந்த கற்பகம்" இத்யபிதாநாத் உபாயத்வம், "அமுதம்" இத்யநேந உபேயத்வம், "பற்பநாபன்" இத்யநேந பரத்வம், "வேங்கடநல் வெற்பன் தாமோதரன்" இத்யாதிநா ஸௌலப்யம், "உயர்வற உயரும் பெரும் திறலோன்" இத்யநேந பௌர்யவீர்யாதயஸ்ச. பற்பநாபன் என்று தொடங்கி, விசும்போர் பிரான் - தாமோதரன் - எந்தை என்று உரை அந்வயம். 11.

ஜீ—ஸம்பந்தமடியாக உண்டான பகுவதௌதார்யத்துக்கும் ஒருகாலும் ஸங்கோசமில்லை என்றபடி. w "கார்முகில்" இத்யாதிக்கு ஶப்தார்த்தம் (கொடுத்தத்தை இத்யாதி) x "விசும்போர் பிரான் - தாமோதரன் - எந்தை" என்று அந்வயித்து பாவம் (நித்யஸூரிகளுக்கு இத்யாதி) "பற்பநாபன் உயர்வற உயரும் பெருந்திறலோன் - என்னை ஆக்கிக்கொண்டு இத்யாரப்ய, விசும்போர்பிரான்-தாமோதரன்-எந்தை-எற்பரன்" இத்யந்வய:. இப்பாட்டில் - உபாயோபேயத்வ பரத்வ ஸௌலப்யங்களும், பராபிபவநஸாமர்த்யம் தொடக்கமான குணங்களும் சொல்லுகிறது. 11.

ஆதே—பதினேராம் பாட்டு. ஸகலஜகதுத்பத்தி காரணமான திருநாபிகமலத்தையுடையவன், பேசப்புக்கால் பரிச்சேதித்துப் பேசவொண்ணாதபடியான ஶௌர்யவீர்யாதி குணப்ரதையையுடையவன், இப்படி இருக்கிறவன் மதேகசித்தன், என்னை உண்டாக்கிக்கொண்டு எனக்கு ஒருவனுக்குமே குறைவறத் தன்னைத்தந்த பரமோதாரன், எனக்கு நிரதிஶயமான போக்யனுமானவன், கொடுத்தத்தை, நினையாதே கொடுக்கும் ஸ்வபாவத்தையுடைய திருமலையைத் தனக்கு வாஸஸ்தானமாக உடையவன், நித்யஸூரிகளுக்கு நிர்வாஹகனாயிருந்து ஆஶ்ரிதரான இடையருக்கும் இடைச்சிகளுக்கும் கட்டவும் அடிக்கவுமாம்படி வந்து அவதரித்து அத்தாலே என்னை அடிமைகொண்டவன் என்கிறார் — "பற்பநாபன்" இத்யாதியால். 11

12. தாமோ தரனைத் தனிமுதல்வனை ஞால முண்டவனை
ஆமோ தரமறிய வொருவர்க் கென்றே தொழுமவர்கள்
தாமோ தரனுரு வாகிய சிவற்(ர்க்)கும் திசைமுகற்(ர்க்)கும்
ஆமோ தரமறிய எம்மானை யென்னாழி வண்ணனையே?

ஆ— 12. வ்யா:—(தாமோதரனை) "'ஆஶ்ரிதபரதந்த்ரனாய், ஸர்வஜக₃தே₃க காரணமாய், ஸர்வஜக₃த்₃ரக்ஷகனாயிருந்த எம்பெருமானை, ஒருவர்க்குந்தான் அறியலாமோ?' என்று தொழுகிற, பரமபுருஷஶேஷதைக ஸ்வபா₄வரான சிவற்கும், திசைமுகற்கும் எம்மானை என்னாழி வண்ணனைத் தரமறியலாமோ?" என்று கொண்டு, அவனுடைய அபரிச்சே₂த்₃ய மஹத்த்வத்தைச்சொல்லி,'ஏவம்பூ₄தனானவன் கிடீர் எற்பரனாயிருக்கிறவன்'என்கிறார் 12.

ஒ— அவ:— பன்னிரண்டாம் பாட்டில் — ப₄க₃வத்₃ஜ்ஞாநத்தில் அபி₄மாநிகளா யிருந்துள்ள ப்₃ரஹ்மாதி₃களுக்கும் எம்பெருமானை அறியவொண்ணாது என்கிறார்.

வ்யா:—(தாமோதரனை என்று தொடங்கி) 'ஜக₃த்காரணபூ₄தனாய், ஜக₃த்துக்கு ப்ரளயாபத்ஸக₂னுமாய், ஆஶ்ரிதபு₄வ்யனானவனை ஒருவர்க்கு அளவிடலாமோ?' என்று அறிந்தார்களாகக்கொண்டு தொழும் ஸ்வபா₄வருமாய், எம்பெருமானுக்கு ஶரீரவத் அந்தரங்க₃ரான ருத்₃ரனுக்கும் ப்₃ரஹ்மாவுக்கும்—தன்னுடைய கு₃ணார்ணவத்தை என் பக்கலிலே மடுத்து என்னை அடிமைகொண்டவனைப் பரிச்சே₂தி₃க்கலாமோ? 12.

ப— 12. அவ:— அநந்தரம், தம்மளவில் அவன்பண்ணின உபகாரம் அதிஶயித ஜ்ஞாநர்க்கும் அளவிடவொண்ணாது என்கிறார்.

தாமோதரனை — ஆஶ்ரிதபாரதந்த்ர்யத்தையும், **தனி முதல்வனை** — ஸமஸ்த ஜக₃தே₃க காரணத்வத்தையும், **ஞாலமுண்டவனை** — ப்ரளயாபத்ஸக₂த்வத்தையும் உடையவனை, **தரம்**—பரிச்சே₂தி₃த்து, **அறிய**—அறிய, **ஒருவர்க்கு**—ஒருவர்க்கும், **ஆமோ** — போமோ, **என்று** — என்று, **தொழுமவர்கள்** — தொழுமவர்களாய், **தாமோதரன்**—அந்த தா₃மோத₃ரனுக்கு, **உருவாகிய**—ப்ரகாரதயா ஶேஷபூ₄தரான, **சிவற்கும்** — ருத்₃ரனுக்கும், **திசைமுகற்கும்** — ப்₃ரஹ்மாவுக்கும் (கடுகிலே கடலை மடுத்தாற்போலே) **என்**—என்பக்கலிலே, **ஆழிவண்ணன்**—தன் கு₃ணார்ணவத்தை வைத்து, **எம்மானை**—என்னை அடிமைகொண்ட ஸ்வாமியை, **தரம்**—அளவிட்டு, **அறிய ஆமோ**—அறியப்போமோ?

ஸாமாந்யமான உபகாரங்களை அறிந்தாலும், என்பக்கல் பண்ணின விஶேஷோபகாரம் அறிய அரிது என்று கருத்து. 12.

இ— அவ:— பன்னிரண்டாம் பாட்டில் — "எற்பரன்" என்று என்னளவிற் செய்தாற்போலே தானே காட்டக் காணுமத்தனையல்லது, ப₄க₃வத்₃ஜ்ஞாநத்திலே அபி₄மாநிகளான ப்₃ரஹ்மாதி₃களுக்கும் ஸ்வயத்நத்தால் அவனை அறியவொண்ணாது என்கிறார்.

இ— வ்யா:— (தாமோதரனை இத்யாதி) ப்ரஹ்மாதிகள் பாசுரமிருக்கிறபடி. ஆஶ்ரிதபாரதந்த்ர்யம் ஒருவர்க்கும் தரைகாணப்போமோ? (தனிமுதல்வனை) 1. "सदेव" (ஸதேவ) என்கிறபடியே - ஜகத்துக்கு த்ரிவிதகாரணமும் தானேயாயிருக்கிறபடியைத்தான் அறியப்போமோ? (ஞாலமுண்டவனை) ஆபத்ஸகத்வத்தைத் தான் அறியப்போமோ? (ஆமோ தரமறிய ஒருவர்க்கு) எங்களையொழிய ஒருவர்க்குத் தான் அறியப்போமோ? என்பர்கள். இப்படி சொல்லிக்கொண்டு தொழும் ஸ்வபூர்வருமாய், அவனுக்கு ஶரீரவத் அந்தரங்கரான ருத்ரனுக்கும், ப்ரஹ்மாவுக்குந் தான் அறியலாமோ? (என்னுழிவண்ணனை எம்மானை) தன் குணோர்ணவத்தை என் பக்கலிலே மடுத்து என்னை அடிமைகொண்டவனை. எம்மானை என்னுழிவண்ணனை - தாமோதரனைத் தனிமுதல்வனை ஞாலமுண்டவனை ஆமோ தரமறிய ஒருவர்க்கு என்றே தொழுமவர்களாய், தாமோதரனுருவாகிய சிவற்கும் திசைமுகற்கும் - தரமறிய ஆமோ? 12.

ஶ்ரீ— அவ:— பன்னிரண்டாம் பாட்டு. "எற்பரன்" என்கிறபடியே - a என்னளவில் அவன் செய்தாற்போலே செய்வார்க்கு அவனைக் காணலாமல்லது, "ஸ்வயத்நத்தாலே அறிவோம்" என்பார்க்கு அறியப்போகாது என்கிறார்.

வ்யா:— b தாமோதரனைத் தனிமுதல்வனை ஞாலமுண்டவனை ஆமோ தரமறிய ஒருவர்க்கு என்றுயிற்று ப்ரஹ்மாதிகள் சொல்லுவது. (தாமோதரனை) c அவன் ஆஶ்ரிதபரதந்த்ரனாய் நிற்கிற நிலையை அறியப்போமோ? (தனிமுதல்வனை) d 1. "सदेव सोम्येदमग्र असीत्" (ஸதேவ ஸோம்யேதமக்ர ஆஸீத்) என்கிறபடியே d த்ரிவித

அ— பன்னிரண்டாம் பாட்டு. (தாமோதரனை இத்யாதி) a (என்னளவில் அவன் செய்தாற்போலே செய்வார்க்கு) என்றது - என்னளவிலே அநுக்ரஹம் செய்தாற்போலே அநுக்ரஹிக்க நினைத்தார்க்கு என்றபடி.

b "தாமோதரனை" என்று தொடங்கி, "ஒருவர்க்கு" என்னுமளவும் ப்ரஹ்மாதிகள் வார்த்தை என்கைக்காக அருளிச்செய்கிறார் (தாமோதரனை இத்யாதி) c, d, e இப்பதத்ரயத்துக்கும்

ஜீ— பன்னிரண்டாம் பாட்டு. (தாமோதரனை இத்யாதி) a (என்னளவில் அவன் செய்தாற்போலே செய்வார்க்கு) என்றது - என்னளவில் அநுக்ரஹம் செய்தாற்போலே அநுக்ரஹிக்க நினைத்தார்க்கு என்றபடி.

b "தாமோதரனை" என்று தொடங்கி, "ஒருவர்க்கு" என்னுமளவும்-ப்ரஹ்மாதிகள் வார்த்தை என்கைக்காக அருளிச்செய்கிறார் (தாமோதரனை இத்யாதி) c, d, e இப்பதத்ரயத்துக்கு

ப்ர— d1. (தாமோதரனைத் தனிமுதல்வனை) छान्दोग्ये षष्ठप्रपाठके सद्विद्यायाम्— "सदेव सोम्येदमग्र असीत् - एकमेवाद्वितीयम् - तदैक्षत बहु स्यां प्रजायेयेति"

மணவாள மாமுனிகள் திருவடிகளே ஶரணம்.

ஈ—காரணமும் தானேயாயிருக்கிற இருப்பை அறியப்போமோ? (ஞாலமுண்டவனை) e உண்டாக்கி விடுகையன்றிக்கே, ஆபத்ஸகனாய் நிற்கும் நிலையை அறியப்போமோ? ஆமோ தரமறிய ஒருவர்க்கு? என்றுநிற்பர்கள், தாங்கள் எல்லாமறிந்தார்களாக நினைத்து. f ஆமோ தரமறிய ஒருவர்க்கு என்றே தொழுமவராய், தாமோதரனுருவாகிய- ஸர்வேஶ்வரனுக்கு ஶரீரவத் விதேயரான சிவர்க்(ற்)கும் திசைமுகர்க்(ற்)கும் தரமறிய ஆமோ? g அல்லாதாரிற்காட்டில் தாங்கள் அறிந்தார்களாக அபிமானித்திருக்கிறவர்களாலே தான் அறியப்போமோ? ஆரைத்தான்? என்னில் (h எம்மானை என்னாழிவண்ணனை) i குளப்படியிலே கடலை மடுத்தாற்போலே, தான் குணபூர்ணனாயிருக்கிற இருப்பை எனக்கு அறிவித்தவனை. j இப்படி அவன் தானே காட்ட, நான் கண்டாற்போலே காண்பார்க்குக் காணலாமித்தனையல்லது, ஸ்வயத்நத்தால் காண்பார்க்கு அறியப்போமோ?

அ—பூர்வம் (அவன் இத்யாதி) d (த்ரிவிதகாரணமும்) ''தனி'' என்று-நிமித்தகாரணமும், ''முதல்'' என்று - உபாதாநகாரணமும் சொன்னது ஸஹகாரிகாரணத்துக்கும் உபலக்ஷணம் என்று கருத்து. e ஸமபிவ்யாஹார தாத்பர்யம் (உண்டாக்கி இத்யாதி) f நநு—1. ''யஸ்யாமதம் தஸ்ய மதம் மதம் யஸ்ய ந வேத ஸ:'' இத்யேவமாகாரேண ஹி தேऽபி வதந்தி; ''சிவர்க்கும் திசைமுகர்க்கும் - தரமறிய ஆமோ'' இதி கதமுச்யதே? இத்யத்ராஹ (ஆமோ தரமறிய இதி) ஒருவர்க்கு-தரமறிய ஆமோ? என்று அந்வயம்; தரமறிய ஆமோ-பரிச்சேதித்து அறியப்போமோ? என்றபடி. g ''சிவர்க்கும் திசைமுகர்க்கும்'' இதி பஹுவசநப்ரத்யயோ ரேப: - A ''உயர்வும் இழிவும் உவப்பும் சிறப்பும் மயர்வில் திசைபால் மயங்கும்'' இதி த்ராமிடோக்தந்யாயேந தத்தத்க்ருதயதாபிமாநாதிஶயபர இத்யபிப்ராயேண பூர்வமாஹ (அல்லாதாரிற்காட்டில் இதி) யத்வா, ''சிவற்கும் திசைமுகற்கும்'' என்கிற ஶப்தத்துக்கு பூர்வம் (அல்லாதாரில் இத்யாதி) h,i ''ஆழிவண்ணனை - எம்மான்'' என்று அந்வயித்து அருளிச்செய்கிறார் (குளப்படியிலே என்று தொடங்கி) ஆழிபோன்ற ஸ்வபாவத்தையுடையவன் என்று ஶப்தார்த்தம். h ''எம்மானை என்னாழிவண்ணனை'' என்ற இது ஆழ்வார் வார்த்தை. j பாவிதம் (இப்படி இத்யாதி) யத்வா, தர்ஹி தேநாபி ஜ்ஞாதும் ந ஶக்யதே கிம்? இத்யத்ர ''எம்மானை'' இத்யநேந ஸூசிதம் பூர்வமாஹ (இப்படி அவன் தானே இதி) 2 ''நிர்குணஸ்யாப்ரமேயஸ்ய'' B ''ஆலன்று வேலை நீருள்ளதோ'' C ''ஆலநிழற்கீழ்'' இத்யாதிகம் யதாயோக்யம் த்ரஷ்டவ்யம்.

ஜீ—பூர்வம் (அவன் இத்யாதி) ''தனிமுதல்வன்'' என்று-நிமித்தோபாதாநங்கள் சொன்னது-ஸஹகாரிகாரணத்துக்கும் உபலக்ஷணம். e ஸமபிவ்யாஹார தாத்பர்யம் (உண்டாக்கி இத்யாதி) f 1. ''யஸ்யாமதம் தஸ்ய மதம் மதம் யஸ்ய ந வேத ஸ:'' இத்யேவமாகாரேண ஹி தேऽபி வதந்தி: ''சிவர்க்கும் திசைமுகர்க்கும் தரமறிய ஆமோ'' இதி கதமுச்யதே? இத்யத்ராஹ (ஆமோ தரமறிய இத்யாதி) ஒருவர்க்கும் - தரமறிய ஆமோ என்று அந்வயம். தரமறிய ஆமோ? - பரிச்சேதித்து அறிய ஆமோ? தரம் - பரிச்சேதம். g ''சிவர்க்கும் திசைமுகர்க்கும்'' என்ற பூஜ்யோக்திக்கு பூர்வம் (அல்லாதாரில் இத்யாதி) h.i ''ஆழிவண்ணனை - எம்மானை'' என்று அந்வயித்து அருளிச்செய்கிறார் (குளப்படியிலே இத்யாதி) ஆழிபோன்ற ஸ்வபாவத்தையுடையவன் என்று ஶப்தார்த்தம். h ''எம்மானை என்னாழிவண்ணனை'' என்றது ஆழ்வார் வார்த்தை. j ஆனால் ஒருத்தராலும் அறியப்போகாதோ? என்ன; ''எம்மானை'' என்றதால் ஸூசிதம் பூர்வமாஹ (இப்படி இத்யாதி).

A தொல்காப்பியம். B முதல்திருவ 69. C நான்-திருவ 17.

13. வண்ண மாமணிச் சோதியை யமரர் தலைமகனை
கண்ணனை நெடுமாலைத் தென்குரு கூர்ச்சட கோபன்
பண்ணிய தமிழ்மாலை யாயிரத்துள் ளிவைபன் னிரண்டும்
பண்ணில் பன்னிரு நாமப்பாட் டண்ணல்தாள் அணைவிக்குமே.

ஆழ்வார் திருவடிகளே ஶரணம்.

ஆ— 13. வ்யா:— (வண்ண மாமணி) இத்திருவாய்மொழி வல்லார் எம்பெருமானைப் பெறுவார் என்கிறார். 13.

திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளான் திருவடிகளே ஶரணம்.

ஒ— அவ:— நிக₃மத்தில் — இத்திருவாய்மொழியைக் கற்றவர்களை இத்திருவாய் மொழிதானே எம்பெருமான் திருவடிகளிலே சேர்க்கும் என்கிறார்.

ஈ— "எம்மானை என்னுழிவண்ணனை - தாமோதரனைத் தனிமுதல்வனை ஞாலமுண்டவனை ஆமோ தரமறிய ஒருவர்க்கென்றே தொழுமவர்களாய், தாமோதரன் உருவாகிய சிவற்கும் திசைமுகற்கும் தரமறிய ஆமோ" என்று அந்வயம். 12.

அ— எம்மானை என்னுழிவண்ணனை - தாமோதரனைத் தனிமுதல்வனை ஞாலமுண்டவனை - ஒருவர்க்குத் தரமறிய ஆமோ? என்று தொழுமவர்களாய், தாமோதரன் உருவாகிய சிவர்க்கும் திசைமுகர்க்கும் - தரமறிய ஆமோ இத்யந்வய:. "தாமோதரனைத் தனிமுதல்வனை ஞாலமுண்டவனை - தரமறிய - ஒருவர்க்காமோ - என்றே தொழுமவர்கள் தாமோதரன் உருவாகிய சிவற்கும் திசைமுகற்கும்-என்னுழிவண்ணனை-எம்மானைத் தரமறிய ஆமோ" என்று உரை அந்வயம். 12.

ஜீ— "எம்மானை என்னுழிவண்ணனை - தாமோதரனைத் தனிமுதல்வனை ஞாலமுண்டவனை - ஒருவர்க்கு - தரமறிய ஆமோ - என்று தொழுமவர்களாய், தாமோதரன் உருவாகிய சிவர்க்கும் திசைமுகர்க்கும் - தரமறிய ஆமோ" இத்யந்வய:. 12.

ஆதே₂— பன்னிரண்டாம் பாட்டு. அவன் ஆஶ்ரிதபரதந்த்ரனாய் நிற்கும் நிலையை அறியப்போமோ? த்ரிவித₄காரணமும் தானேயாயிருக்கும் இருப்பை அறியப் போமோ? ஆபத்ஸக₂னாய் நிற்கும் நிலையை அறியப்போமோ? மற்றொருவருக் கென்று இப்படி தொழுமவர்களாய், தா₃மோத₃ரனுக்கு ஶரீரபூ₄தரான சிவற்கும், ப்₃ரஹ்மாவுக்கும் ப்ரதா₄ன கு₃ணார்ணவமாயிருக்கும் இருப்பை எனக்கு அறிவித்தவனை, நிர்ஹேதுகமாக அவன் காட்ட நான் கண்டாற்போலே காணலாமத்தனைபோக்கி, ஸ்வயத்நத்தாலே பார்க்குமவர்களுக்கு அறியப்போமோ? என்கிறார் — "தாமோதரனை" இத்யாதி₃யால். 12.

ஒ— வ்யா:— (வண்ணம் என்று தொடங்கி) நிறமுடைத்தாய், மஹார்க்க₄மான மணியினுடைய ஒளியையுடையனாய், A அயர்வறும் அமரர்கள் அதிபதியுமாய், அஸ்மத₃ாதி₃களுக்கும் ஸுலப₄னாகைக்காக க்ருஷ்ணனாய் வந்து திருவவதாரம் பண்ணுவதும் செய்து என்பக்கலிலே மிகவும் அபி₄நிவிஷ்டனானவனை. (பண்ணில்) பண்ணிலே நடந்த. 13.

நஞ்சீயர் திருவடிகளே ஶரணம்.

ப— 13. அவ:—அநந்தரம், இத்திருவாய்மொழிக்குப் ப₂லமாக ப₄க₃வத்ப்ராப்தியை அருளிச்செய்கிறார்.

வண்ணம்—நிறத்தையுடைத்தாய், **மா**—பெருவிலையனான, **மணி**—நீலமணியினுடைய, **சோதியை** — ஒளிபோலேயிருக்கிற தேஜஸ்ஸையுடையனாய், (இவ்வழகு) **அமரர்** — நித்யஸூரிகளுக்கும், **தலைமகனை** — பரிச்சே₂தி₃க்கவொண்ணாத பெரியவனாய், **கண்ணனை**—ஆஶ்ரிதரைத் தானே அநுப₄விக்குமவனாய், **நெடுமாலை**—(அதுக்கு அடியான) நிரதிஶய வ்யாமோஹத்தை உடையனானவனைப்பற்ற, **தென்**—அழகிய, **குருகூர்**—திருநகரிக்கு நிர்வாஹகரான, **சடகோபன்**—ஆழ்வார், **பண்ணிய**—செய்தவையாய், **தமிழ்மாலை**—ஸர்வாதி₄காரமான த்₃ராவிட₃ஸந்த₃ர்ப்ப₄ரூபமான, **ஆயிரத்துள்**—ஆயிரம் திருவாய்மொழிக்குள்ளும், **பண்ணில்**—பண்ணிலே வர்த்திப்பதாய், **பன்னிரு நாமப்பாட்டு**—திருத்₃வாத₃ஶநாமத்தைப்பற்றி வருகிற பாட்டான, **இவை பன்னிரண்டும்**—இவை பன்னிரண்டும், **அண்ணல்**—ஸர்வேஶ்வரன், **தாள்**—திருவடிகளை, **அணைவிக்கும்**—ப்ராபிப்பிக்கும். இது கலித்துறை. 13.

வாதி₃கேஸரி அழகிய மணவாளச்சீயர் திருவடிகளே ஶரணம்.

இ— அவ:— நிக₃மத்தில்—இத்திருவாய்மொழி கற்றவர்களை இத்திருவாய்மொழி தானே அவன் திருவடிகளிலே சேர்க்கும் என்கிறார்.

வ்யா:— (**வண்ண மாமணிச் சோதியை**) அழகிய நிறத்தையுடைத்தாய், பெருவிலையனான நீலமணிபோலேயிருக்கிற வடிவையுடையவனை. (**அமரர் தலைமகனை**) இவ்வழகு நித்யஸூரிகளாலும் அநுப₄வித்து முடிக்கவொண்ணாதபடி அவ்வருகாயிருக்கை. (**கண்ணனை**) இவ்வழகு விலக்ஷணாதி₄காரமாகையன்றிக்கே, அஸ்மத₃ாதி₃களுக்கும் ஸுலப₄னானவனை. (**நெடுமாலை**) என்னளவில் பர்யவஸியாதே, என்னோடு பரம்பரயா ஸம்ப₃ந்தி₄த்தவர்களளவும் செல்லும் வ்யாமோஹாதிஶயத்தை உடையவனை. (**பண்ணிய**) வேத₃ம்போலே அடியின்றிக்கேயிருக்கிறதன்று. "அபௌருஷேயம்" என்னும் அதிற்காட்டிலும் விலக்ஷணமாயிருக்கிறதாயிற்று வக்த்ருஶுத்₃தி₄யாலே. (**பண்ணில்**) இவைதான் பண்ணிலே புணர்க்கப்பட்டன. (**பன்னிரு நாமப்பாட்டு**) ஶ்ரீவைஷ்ணவ சிஹ்நமான திருநாமங்களை

A 1-1-1.

இ—வைத்துப் பாடினவை. (அண்ணல்தாள் அணைவிக்குமே) ஸர்வேஶ்வரன் திருவடிகளை அணைவிக்கும் - சேர்க்கும். இப்பத்தோட்டை ஸம்பந்தந்தானே கேசவன்தமர் ஆக்கும். 13.

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே ஶரணம்.

ஈ— அவ:— a நிகமத்தில் — இத்திருவாய்மொழி கற்றவர்களை, இத்திருவாய்மொழி தானே எம்பெருமான் திருவடிகளைச் சேர்த்துவிடும் என்கிறார்.

வ்யா:— (வண்ணம்) b அழகிய நிறத்தையுடைத்தாய், பெருவிலையனான ரத்நம் போலேயிருக்கிற விக்ரஹத்தையுடையவனை. (c வண்ணமாமணிச் சோதியை) வண்ணம்-நிறம். (மாமணி) மா-கறுப்பு; d கறுத்த மணி போலே—நீலரத்நம்போன்ற வடிவில் தேஜஸ்ஸையுடையவன் என்றுமாம். இவ்வழகைக் கொள்ளைகொள்ளும் போக்தாக்களைச் சொல்லுகிறது—(அமரர் e தலைமகனை) f ஒருநாடாக அநுபவியாநின்றும், தன் அழகைப் பரிச்சேதிக்கவொண்ணாதிருக்கிறவனை. (கண்ணனை) g அவர்களே அநுபவித்துப்போகாமே, இங்குள்ளாரும் அநுபவிக்கும்படி க்ருஷ்ணனாய் வந்து அவதரித்தவனை. (நெடுமாலை) ஒருவனை விஷயீகரித்தால், அவனளவில் தலைக்கட்டாத வ்யாமோஹத்தையுடையவனை.

அ— நிகமம். (வண்ணமாமணி இத்யாதி) a "பன்னிருநாமப்பாட்டு அண்ணல் தான் அணைவிக்கும்" என்ற பதத்தைக் கடாக்ஷித்து அவதாரிகை (நிகமத்தில் இத்யாதி).

b,c "வண்ணம்" என்று - அழகிய நிறமாய், "மா" என்று-மஹத்தையாய், "சோதி" என்று-விக்ரஹமாம் என்று விவக்ஷித்து முந்தின அர்த்தம் (அழகிய இத்யாதி) c,d இரண்டாம் பொருளுக்கு. "வண்ணம்" என்று - நிறத்தைச் சொன்னது - ததாஶ்ரயமான விக்ரஹத்தைச் சொன்னபடியாக்கி, மாமணிபோன்ற - நீலமணிபோன்ற, வண்ணத்தினுடைய - திருமேனியுடைய, சோதியுண்டு - தேஜஸ்ஸு, அத்தையுடையவன் என்றபடி. யத்வா, த்விதீயேऽர்த்தே ஸர்வதாஸாம்யாத் மணிஶப்தே்ந - விக்ரஹ உச்யதே. "முற்றுவமை" என்று தமிழர். A "வையங்கொண்ட தடந்தாமரை" இதிவத். e,f "தலைமகனை" என்றதுக்கு பாவம் (ஒருநாடாக இத்யாதி) g ஸமபிவ்யாஹார தாத்பர்யம் (அவர்களே இத்யாதி).

ஜீ— நிகமம். (வண்ணமாமணி இத்யாதி) a "பன்னிருநாமப்பாட்டு அண்ணல் தான் அணைவிக்கும்" என்ற பதங்களைக் கடாக்ஷித்து அவதாரிகை (இத்திருவாய்மொழி இத்யாதி).

b,c ப்ரதமார்த்தத்தில், வண்ணம்-அழகிய நிறம். "மா" என்று-மஹத்தை. "சோதி" என்று-விக்ரஹம். c,d த்விதீயார்த்தத்தில், "மாமணி-வண்ணச்சோதி" இத்யந்வய: ; "மா" என்று - கறுப்பாய், நீலமணி என்றபடி. "வண்ணம்" என்று - நிறத்துக்கு ஆஶ்ரயமான விக்ரஹத்தை லக்ஷிக்கிறது. e,f "தலைமகனை" என்றதுக்கு பாவம் (ஒரு நாடாக இத்யாதி) g ஸமபிவ்யாஹார தாத்பர்யம் (அவர்களே இத்யாதி)

ஈ— (h தென் குருகூர்ச்சடகோபன் பண்ணிய) i வேதம்போலே பிறப்பிலியன்றுச் j "அபௌருஷேயம்" என்னும் அதிலும் j₁ வீறுண்டாயிருக்கிறதாயிற்று j₂ வக்த்ரு விசேஷத்தாலே. k இவை பண்ணிலேயாயிற்று நடந்தது. (l பன்னிருநாமப் பாட்டு) m வைஷ்ணவத்வ சிஹ்நமான திருநாமங்களை வைத்துப் பாடினவை. இவை செய்வதென்? என்னில் (அண்ணல் தாள் அணைவிக்கும்) ஸர்வேஶ்வரன் திருவடிகளோடே சேர்த்து விடும்; n இத்திருவாய்மொழியோட்டை ஸம்பந்தந்தானே கேசவன்தமர் ஆக்கிவிடும்.

முதற்பாட்டில், தம்மோடு ஸம்பந்தி, ஸம்பந்திகளும் எல்லாரும் தம்மைப் போலே விஷயீக்ருதரானார்கள் என்றார்; இரண்டாம் பாட்டில், அதுக்கு அடி நாராயணனுகையாலே என்றும், அந்நாராயண ஶப்தார்த்தத்தையும் அருளிச்

அ— l,j தநு—(வேதம்போலே பிறப்பிலியன்று) இதி-ஶடாரிஸூக்தோரதிக்யமுச்யதே; அபௌருஷேயத்வமாதிக்யம் வா பௌருஷேயத்வமாதிக்யம் வா? இத்யத்ராஹ(அபௌருஷேயம் என்னும் அதிலும் இதி) A "மயர்வற மதிநலமருளினன்" இதி ஜ்ஞாநாநுதயாந்யதாஜ்ஞாநவிபரீத ஜ்ஞாநகர்மவாஸநாருச்யாதி ஸகலஹேயநிரஸநபூர்வகம் பகவத்ப்ரஸாதலப்தபரிபூர்ணஜ்ஞாந வைபவஸ்ய, அகிலசேதநோஜ்ஜிஜீவயிஷோ: பராங்குஶார்யஸ்ய ப்ரத்யக்ஷஸமாநாகாராநுபவ பரீவாஹப்ரவ்ருத்தமிதம் ஶாஸ்த்ரம் வேதாநாமபி ஸாக்ஷிபூதத்வாத் வேதேப்யோऽப்யதிக ப்ரமாணம் பவதீதி பாவ:. j₁ வீறு - அதிஶயம். j₂ (வக்த்ருவிசேஷத்தாலே) என்றவிடத்திலே - 1. "ப்ரஹ்மவாதிநோ வதந்தி" 2. "ஸ ஹோவாச வ்யாஸ: பாராஶர்ய:" 3. "யத்வை கிஞ்ச மநுரவதத் தத்பேஷஜம்" என்றிருக்கையாலே, A மயர்வறமதிநலம்பெற்ற இவருடைய ஸ்ரீஸூக்திவைலக்ஷண்யம் கிம்புதந்யாயஸித்தம்—என்று அருளிச்செய்வர். h.k.l "தென்குருகூர்" இத்யாதிக்கு - "அழகிய திருநகரிக்கு நிர்வாஹகரான ஆழ்வார் அருளிச்செய்த, த்ராமிட ஸந்தர்ப்பரூபமான ஆயிரத்திலுள்ளும், பண்ணிலே வர்த்திப்பதாய், திருத்வாதஶநாமத்தைப்பற்றி வருகிற பாட்டான இவை பன்னிரண்டும்" என்று ஶப்தார்த்தம். l,m "பன்னிருநாமப் பாட்டு" இத்யத்ர விவக்ஷிதம் விசேஷமாஹ (வைஷ்ணவத்வ சிஹ்நமான இதி) n பூர்வவாக்யம் விவ்ருணோதி (இத்திருவாய்மொழி இதி).

o (இப்படி விஷயீகரிக்கைக்கு ஹேது சொன்னார்) 'நாராயணத்வேநைவ ஹேதுநா ஏவம் விஷயீகரோதி சேத் ஸர்வமுக்திப்ரஸங்க:' இத்யாஶங்க்ய, "மாதவ:" இத்யுக்திரேவ

ஜீ— l, j பிறப்பிலியன்றாகில் வீறுண்டாகக்கூடுமோ? என்ன (அபௌருஷேயம் இத்யாதி) j₁ வீறு-அதிஶயம். j₂ (வக்த்ருவிசேஷத்தாலே) என்றவிடத்தில்-1. "ப்ரஹ்மவாதிநோ வதந்தி" 2. "ஸ ஹோவாச வ்யாஸ: பாராஶர்ய:" 3. "யத்வை கிஞ்ச மநுரவதத் தத்பேஷஜம்" என்றிருக்கையாலே, A மயர்வற மதிநலம் பெற்ற இவருடைய ஸ்ரீஸூக்தி வைலக்ஷண்யம் கிம்புதந்யாயஸித்தமிறே என்றபடி. h,k,l தென்குருகூர் இத்யாதிக்கு-"அழகிய திருநகரிக்கு நிர்வாஹகரான ஆழ்வார் அருளிச்செய்த, த்ராமி(வி)ட ஸந்தர்ப்பரூபமான ஆயிரத்திலுள்ளும், பண்ணிலே வர்த்திப்பதாய், திருத்வாதஶநாமத்தைப்பற்றி வருகிற பாட்டான இவை பன்னிரண்டும்" என்று ஶப்தார்த்தம். l,m "பன்னிருநாமப்பாட்டு" என்றவிடத்திலே விவக்ஷிதம் விசேஷமாஹ (வைஷ்ணவத்வ இத்யாதி) n பூர்வவாக்யத்தை விவரிக்கிறார் (இத்திருவாய்மொழி இத்யாதி).

A 1-1-1.

ஶ்ரீ—செய்தார்; மூன்ரும் பாட்டில், ० இப்படி விஷயீகரிக்கைக்கு ௦₂ ஹேது சொன்னார்; நாலாம் பாட்டில், ஸர்வகாலமும் தன்னையே அநுப₄விக்கும்படி பண்ணினன் என்ருர்: அஞ்சாம் பாட்டில், இப்படி தம்மை அநுப₄விப்பித்ததனுலே அவன் வடிவில் புகரைச் சொன்னார்; ஆரும் பாட்டில், p இப்படி என்னை விஷயீகரிக்கைக்கு அடி நிர்ஹேதுக க்ருபை என்ருர்; ஏழாம் பாட்டில், தன்னையே ஸர்வகாலமும் அநுப₄விக்கும்படியான நெஞ்சைத் தந்தான் என்ருர்; எட்டாம் பாட்டில், தந்தவளவன்றிக்கே, விரோதி₄யான நெஞ்சையும் போக்கினன் என்ருர்; ஒன்பதாம் பாட்டில், தன்னுடைய கல்யாண கு₃ணங்களையே நான் அநுப₄விக்கும்படி என் ஹ்ருத₃யத்திலே புகுந்தான் என்ருர்; பத்தாம் பாட்டில், அநுப₄வவிரோதி₄யான இந்த்₃ரியங்களையும் தன் வழியாக்கிக்கொண்டான் என்ருர்; பதினேராம் பாட்டில், ஏவம்பூ₄தனுனவன் என்னையல்லதறியாதவன் என்ருர்; பன்னிரண்டாம் பாட்டில், என்னைப்போலே காண்பார்க்குக் காணலாமதொழிய ஸ்வயத்நத்தால் அறியப்போகாது என்ருர்; நிக₃மத்தில், ப₂லஞ் சொல்லித் தலைக்கட்டினர். 13.

வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை திருவடிகளே ஶரணம்.

அ—ஹேதுரித்யுக்தவந்த இத்யர்த்த₂: p(இப்படி என்னை விஷயீகரிக்கைக்கு அடி இதி)உக்திமாத்ரம் வ்யாஜீக்ருத்ய ஏவம் விஷயீகரணே ஹேதுரித்யர்த்த₂:. "வண்ணமாமணிச் சோதியை என்று தொடங்கி, ஆயிரத்துள் - பண்ணில் பன்னிருநாமப்பாட்டு - இவை பன்னிரண்டும் - அண்ணல் தாள் அணைவிக்கும்" என்று உரை அத்வயம். 13.

ஆத்தான் ஜீயர் திருவடிகளே ஶரணம்.

ஜீ— ௦₂ (ஹேதுசொன்னார்) என்றது - "மாதவன் என்றதே கொண்டு" (3) என்றதைப் பற்ற. p (இப்படி என்னை விஷயீகரிக்கைக்கு அடி) உக்திமாத்ரத்தையே வ்யாஜமாக்கி விஷயீகரிக்கைக்கு அடி. 13.

ராமாநுஜ ஜீயர் திருவடிகளே ஶரணம்.

ஆதே₃— நிக₃மம். "அழகிய நிறத்தையுடையதாய், பெருவிலையனான ரத்நம் போலேயிருக்கிற விக்₃ரஹத்தையுடையவனை, நித்யஸூரிகளுக்கும் ப்ரதா₄ந புருஷனாயிருக்குமவனை, கண்ணனாய் அவதரித்து ஆஶ்ரிதஸுலப₄னாயிருக்குமவனை, அபர்யந்தமான வ்யாமோஹத்தையுடையவனைத் தென்குருகூருக்கு நிர்வாஹகரான ஆழ்வார் அருளிச்செய்த ஆயிரத்திலும் வைத்துக்கொண்டு 'இவை பன்னிரண்டுமான பண்ணிலே நடந்த திருத்₃வாத₃ஶநாமஸம்ஹிதமான பாட்டானவை ஸர்வேஶ்வரன் திருவடிகளோடே சேர்த்துவிடும் அநுஸந்தி₄ப்பார்களை" என்று உக்தார்த்த₂த்தை நிக₃மிக்கிருர் — "வண்ணமாமணிச்சோதி" இத்யாதி₃யால் 13.

ஆழ்வார் திருவடிகளே ஶரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே ஶரணம்.

த்₃ரமிடோ₃பநிஷத் ஸங்க₃தி - கேசவன்தமர்

१. ते केशवाभिमततामभजन्त हन्त! ये मामका इति वदन्नधिसप्तमं सः।
तस्य स्वरूपगुणचेष्टितवाचिनामभूतद्विषट्कमुखरो मुमुदे मुनीन्द्रः॥ १७॥

1. தே கேஶவாபி₄மததாமப₄ஜந்த ஹந்த!
யே மாமகா இதி வத₃ந்நதி₄ஸப்தமம் ஸ:।
தஸ்ய ஸ்வரூபகு₃ணசேஷ்டிதவாசிநாம-
பூ₄தத்₃விஷட்கமுக₂ரோ முமுதே₃ முநீந்த்₃ர:॥ 17 ॥

வாதி₃கேஸரி அழகிய மணவாளச்சீயர் திருவடிகளே ஶரணம்.

த்₃ரமிடோ₃பநிஷத் தாத்பர்யரத்நாவளி - கேசவன்தமர்

२. सर्वादिस्सर्वनाथस्त्रिभुवनजननीवल्लभस्स्वाश्रितार्थी
विष्वग्व्याप्त्याऽतिदीप्तो विमतनिरसनस्स्वाङ्घ्रिसद्भक्तिदायी।
विश्वाप्त्यै वामनाङ्गः स्वविभवरसदस्स्वान्तनिर्वाहयोग्यः
स्वार्थेहो बन्धमोक्ता स्वजनहिततया द्वादशाख्यामिरूचे॥ २-७॥

2. ஸர்வாதி₃ஸ் ஸர்வநாத₂ஸ் த்ரிபு₄வநஜநநீவல்லப₄ஸ் ஸ்வாஶ்ரிதார்த்தி₂
விஷ்வக்₃வ்யாப்த்யாऽதிதீ₃ப்தோ விமதநிரஸநஸ் ஸ்வாங்க்₄ரிஸத்₃ப₄க்திதா₃யீ।
விஶ்வாப்த்யை வாமநாங்க₃ஸ் ஸ்வவிப₄வரஸத₃ஸ் ஸ்வாந்தநிர்வாஹயோக்₃ய:
ஸ்வார்த்தே₂ஹோ ப₃ந்த₄மோக்தா ஸ்வஜநஹிததயா த்₃வாத₃ஶாக்₂யாபி₄ருசே॥ 2-7 ॥

வ்யா:— (1) (ஸர்வாதி₃:) [கேசவன்தமர் இத்யாதி₃] - 1. "க இதி ப்₃ரஹ்மணோ நாம" இத்யாதி₃களிற்படியே ஸர்வகாரணமாய்; (2) (ஸர்வநாத₂:) [நாரணன் முழுவேழுலகுக்கும் நாதன்] ஸர்வஸ்வாமியுமாய்; (3) (த்ரிபு₄வநஜநநீவல்லப₄:) [மாதவனென்றதே கொண்டு] பெரிய பிராட்டியார்க்கு வல்லப₄னுமாய்; (4) (ஸ்வாஶ்ரிதார்த்தீ₂) [எமரேழேழுபிறப்பும் மேவுந்தன்மைய மாக்கினான்] "ப₃ஹவாக ஆஶ்ரிதருண்டாகவேணும்" என்று ப்ரார்த்தி₂க்குமவனுமாய்; (5) (விஷ்வக்₃வ்யாப்த்யாऽதிதீ₃ப்த:) [விட்டிலங்கு கருஞ்சுடர் இத்யாதி₃] நிரவதி₄க தேஜோரூபனுமாய்; (6) (விமதநிரஸந:) [மதுசூதனையன்றி மற்றிலேன்] விரோதி₄நிரஸகனுமாய்; (7) (ஸ்வாங்க்₄ரிஸத்₃ப₄க்திதா₃யீ) [நின்பாதபங்கயமே மருவித்தொழும் மனமே தந்தாய்] தன் திருவடிகளிலே அநந்ய ப்ரயோஜநையான ப₄க்தியை ஆஶ்ரிதர்க்குக் கொடுக்குமவனுமாய்; (8) (விஶ்வாப்த்யை வாமநாங்க₃:) [வாமனன் என் மரகதவண்ணன்] மஹாப₃லியாலே அபஹ்ருதமான லோகத்தை மீட்கைக்காக வாமநரூபத்தையுடையனுமாய்; (9) (ஸ்வவிப₄வரஸத₃:) [சிரீதரன் செய்யதாமரைக்கண்ணன் என்றென்றிராப்பகல்] தன்னுடைய ஶ்ரிய:பதித்வ புண்ட₃ரீகாக்ஷத்வங்களாகிற ஐஶ்வர்யத்தை ஸர்வகாலமும் சொல்லி அலற்றும்படி பண்ணுமவனுமாய்; (10) (ஸ்வாந்தநிர்வாஹயோக்₃ய:) [இருடீகேசன் எம்பிரான் இத்யாதி₃] ஹ்ருஷீகேஶனுகையாலே மநஸ்ஸைத் தன் திருவடிகளில்நின்றும் போராதபடி நிர்வஹிக்க வல்லனுமாய்; (11) (ஸ்வார்த்தே₂ஹ:) [எற்பரன் என்னையாக்கிக்கொண்டு எனக்கே தன்னைத் தந்த கற்பகம்] ஸ்வார்த்த₂மாகச் சேதநரை அர்த்தி₂களாக்கித் தன்னையநுப₄விக்கக் கொடுக்கு

திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி

17. கேசவனு லெந்தமர்கள் கீழ்மே லெழுபிறப்பும்
தேசடைந்தா ரென்று சிறந்துரைத்த—வீசுபுகழ்
மாறன் மலரடியே மன்னுயிர்க்கெல் லாமுய்கைக்(கு)
ஆறென்று நெஞ்சே யணை.

பெரிய ஜீயர் திருவடிகளே ஶரணம்.

அவ:— பதினேழாம் பாட்டு. (கேசவனுல்) இதில்—"கீழ்மேலுண்டானவர்கள் எல்லாரும் தம்முடைய ஸம்பந்தத்தாலே ப்ரக்ருஷ்டராஸ்ய லாபத்தை லபித்தார்கள்" என்று ஹ்ருஷ்டராய்ப் பேசுகிற பாசுரத்தை அநுவதித்து அருளிச்செய்கிறார். எங்ஙனேயென்னில்; கீழ் - தம்மளவிலுண்டான 'உகப்பு — தம் ஒருவரளவிலும் சுவறிவிடுகையன்றிக்கே, தம்முடைய ஸம்பந்தி ஸம்பந்திக ளளவும், A "எமர் கீழ்மேல் எழுபிறப்பும் விடியாவெந்நரகத்தென்றும் சேர்தல் மாறினர்" என்கிற - விரோதிநிவ்ருத்தியளவுமன்றிக்கே, பூலத்திலும் வெள்ள மிட்டு அலையெறிகிறபடியைக் கண்டு, 1. "மமாப்யேஷ யதா தவ" என்னும்படி ஒருவனுடைய வ்யாமோஹமிருக்கும்படியே! என்று வித்தராய், தம்மை இப்படி ஸபரிகரமாக விஷயீகரிக்கைக்கு அடியான அவன் குணசேஷ்டிதங்களைத் திருத்வாதஶநாமமுகத்தாலே பேசி அநுபவித்து ப்ரீதராகிற B கேசவன்தமரில் அர்த்தத்தை "கேசவனுல் எந்தமர்கள்" இத்யாதியாலே அருளிச்செய்கிறார்.

வ்யா:— (கேசவனுல் எந்தமர்கள் கீழ்மேல் எழுபிறப்பும் தேசடைந்தார் என்று சிறந்துரைத்த) "எம்பிரான் எம்மான் நாராயணனாலே-எமர் கீழ்மேல் ஏழெழுபிறப்பும்-கேசவன்தமராஞர்கள் - மாசதிரிதுபெற்று, அத்தாலே நம்முடை வாழ்வு வாய்க்கின்றவா" (1) என்றத்தை நினைக்கிறது. (கேசவனுல் எந்தமர்கள்) ஜகத்காரணபூதனாய், விரோதிநிராகரணம் பண்ணும்வனாய், ப்ரஶஸ்தகேஶனானவனாலே மதீயர் தேசடைந்தார் என்று - தேஜஸ்ஸை ப்ராப்தராஞர்கள் என்று. கேசவன் தமராகையிறே இவர்களுக்குத் தேசு. தாஸ்யமிறே ஆத்மாவுக்குத் தேஜஸ்கரமாவது; அத்தைத் தம்மோட்டை ஸம்பந்தத்தாலே கீழ்மேலுண்டான ஸம்பந்தி பரம்பரையிலுள்ளவர்கள் எல்லாரும் லபித்தார்கள் என்று, அந்த உபகார

மவனுமாய்; (12) (பந்தமோக்தா) [தாமோதரனைத் தனிமுதல்வனை] 2. "தாமோதரம் பந்தகூதம்" என்கிறபடியே பந்தகூதர்க்கு மோக்ஷஹேதுவான தாமோதரத்வத்தையுடையனுமாயிருக்கிற எம்பெருமானை, ஆஶ்ரிதருடைய ஸம்பந்தி ஸம்பந்திகளுக்கும் ரக்ஷகனென்று "கேசவன்தமர்" என்கிற த்வாதஶநாமகாதையிலே ஆழ்வார் அருளிச்செய்தார் என்கிறார். 17.

வேதாந்ததேஶிகர் திருவடிகளே ஶரணம்.

A 2-6-7. B 2-7.

திருவாய்மொழி இரண்டாம்பத்து எட்டாம் திருவாய்மொழி
அணைவதரவணை ப்ரவேசம்

ஆ— (அணைவது) "தாமோதரனை" என்கிற பாட்டில் ப்ரஸ்துதமான ஸர்வேஶ்வரத்வத்தைத் தம்முடைய ப்ரீத்யதிஶயத்தாலே ஸஹேதுகமாக உபபாதித்து, இப்படி ஸர்வேஶ்வரனான எம்பெருமானை ஆஶ்ரயியுங்கோள் என்று பரரை நோக்கி அருளிச்செய்கிறார்.

ஒ— எட்டாம் திருவாய்மொழியில் — தம்முடைய பரிகரத்தையும் தம்மைப்போலே ஆக்கி, "இத்தால் போராது" என்று பார்த்தருளி, தனக்கு அஸாதாரணமாய்,

தீ. நூ—கௌரவத்தாலே, அவன் குணசேஷ்டிதங்களுக்கு வாசகமாய், வைஷ்ணவத்வ சிஹ்நமாய், "கேசவன், நாரணன், மாதவன், கோவிந்தன், விட்டு, மதுசூதன், திரிவிக்கிரமன், வாமனன், சிரீஇதரன், இருடிகேசன், பற்பநாபன், தாமோதரன்" என்கிற திருத்வாதஶநாமத்தைப் பேசி அநுபவித்து ஹ்ருஷ்டராய், அத்தை இப்படி நன்றாக அருளிச்செய்த. சிறப்பு - நன்றி. (வீசுபுகழ் மாறன்) ஸம்பந்தி, ஸம்பந்திகளளவும் வைஷ்ணவத்வம் ஏறிப்பாயும்படியான வைபவத்தால் வந்த ப்ரசுரமான யஶஸ்ஸையுடையரான ஆழ்வாருடைய. (மலரடியே மன்னுயிர்க்கெல்லாமுய்கைக்கு ஆறென்று) புஷ்பம்போன்ற திருவடிகளே—நித்யமான ஆத்மாக்களுக்கெல்லாம் உஜ்ஜீவிக்கைக்கு உசிதோபாயமென்று. (நெஞ்சே அணை) அவர்களிலே ஒருவனாய் அம்ஶம்பெறும்படியான எனக்கு உபகரணமாய் ஸௌமநஸ்யமுள்ள மானஸ்ஸே !, ப்ரஸாநஸமாநமான திருவடிகளை நீயும் ஸமாஶ்ரயணம்பண்ணு. "நாராயணனாலே"(1) என்று - அவனுடைய ஸ்வீகாரமே நிரபேக்ஷோபாயமென்றதின் அநுவாதமான "கேசவனால்" என்கிற இப்பதத்திலே - தத்விவரணமாக "மாதவனென்றதே கொண்டு" (3) என்றும், "எமர் கீழ்மேல் எழுபிறப்பும் மேவும் தன்மையமாக்கினான்" (4) என்றும், "என்னைக்கொண்டு" (4) என்றும், தன்பேருனமைக்கு "விட்டிலங்கு செஞ்சோதி"(5) என்றும், "அம்மான் திரிவிக்கிரமனை-எனக்கே அருள்கள்செய்ய-எனக்கென்ன-விதிசூழ்ந்தது"(6) என்றும் "தொழும் மனமே தந்தாய்"(7) என்றும், "என்னைத் தீமனம் கெடுத்தாய்"(8) என்றும், "உன்னை என்னுள் வைத்தனை என் இருடிகேசனே !" (9) என்றும், "எற்பரன் என்னை ஆக்கிக்கொண்டு எனக்கே தன்னைத்தந்த கற்பகம்" (11) என்றும், "தாமோதரனை" (12) என்றும் அருளிச்செய்த சந்தைகளும் அநுஸந்தேயங்கள். 17.

பிள்ளைலோகம் ஜீயர் திருவடிகளே ஶரணம்.

திருவாய்மொழி இரண்டாம் பத்தில்
ஏழாம் திருவாய்மொழி வ்யாக்யானங்கள் முற்றுப்பெற்றன.

ஒ—பர்யங்கவித்யையில் சொல்லுகிறபடியே பெரியபிராட்டியாரையும், தனக்குப் பர்யங்கபூதனான திருவனந்தாழ்வான் தொடக்கமான A அயர்வறும் அமரர்களையும் பரிகரமாகவுடைத்தாய், எத்தனையேனும் அளவுடைய ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் ஸ்வபாஹுபலத்தால் துஷ்ப்ராபமாய், ஒரளவுமில்லையேயாகிலும் திருவடிகளையே பற்றினார்க்கு அநாயாஸேந பெறலாய், து:க்கக‌ந்தரஹிதமாய், அத்யந்த ஸுகரூபமாய், நிரதிஶய மங்களமாய், அநுபவிப்பார்க்கு அதிஸ்புடமாய், அபரிச்சேத்யமாய், உத்தமமுமையுள்ள முக்தப்ராப்யமான தன்னுடைய ஐஶ்வர்யத்தை, ஸர்வேஶ்வரனுகையாலே அபேக்ஷித ஸம்விதாநக்ஷமனுயுள்ள ஶ்ரிய:பதியான எம்பெருமான், தமக்கும் தம் பரிகரத்துக்கும் தருகையிலே உபக்ரமித்தருளுகிற இருப்பைக் கண்டு அதிப்ரீதரான ஆழ்வார், "எல்லாரையும் ஈத்ருஶபோகபாகிகளாக்கவேணும்" என்று பார்த்தருளி, அவனுடைய மோக்ஷப்ரதத்வத்தையும், அதுக்கு உறுப்பாக ஐஶ்வர்யத்தையும் உபதேஶித்து, 'நானும் இவர்களைப்போலே ஆகாதே ததேகபோகனாய்க்கொண்டு அவனை புஜிக்கப்பெற்றேன்' என்று த்ருப்தராய் முடிக்கிறார்.

ப— எட்டாம் திருவாய்மொழியில் — B "மேவும் தன்மையமாக்கினன்" என்று ஸ்வஸம்பந்திஜநங்களுக்கும் ப்ராப்திபர்யந்தபலரூபமோக்ஷப்ரதனாய்க்கொண்டு ஈஶ்வரன் நிற்கிற நிலையையும், அதுக்கு அடியான பரத்வத்தையும் அநுஸந்தித்து, "இத்தை ஸம்ஸாரிகள் இழக்கவொண்ணாது" என்று உபதேஶிப்பாராகக்கோலி ; அவனுடைய ஸர்வநிர்வாஹகத்வத்தையும், ஸம்ஸார நிவ்ருத்திபூர்வகமான மோக்ஷப்ரதத்வத்தையும், அதுக்குறுப்பான சேஷ்டித வைலக்ஷண்யத்தையும், இந்த வ்யாபார ப்ரகாஶிதமான ஸௌலப்யாதிகுணங்கள் நித்யாநுபாவ்யம் என்னுமிடத்தையும், அந்த குணப்ரகாஶகமான அவதார பாஹுள்யத்தையும், அவதாரதஶையிலும் பரத்வம் அதிப்ரஸித்தம் என்னுமிடத்தையும், அவதீர்ணனானவன் ரக்ஷணவ்யாமோஹத்தால் பண்ணும் வ்யாபாரம் அநேகம் என்னுமிடத்தையும், அவதீர்ணனுடைய பரத்வோபயுக்தமான அதிஶயிதாகாரங்கள் அறியவல்லாரில்லை என்னுமிடத்தையும், அவனுடைய ஆஶ்ரித ஸௌலப்யம் அபரிச்சிந்நம் என்னுமிடத்தையும், ஏவம்விதனைத் தாம் அநுபவிக்கப் பெற்றமையையும் அருளிச்செய்து, உபதேஶாந்நிவ்ருத்தராய், ஸ்வலாபத்தோடே தலைக்கட்டுகிறார். இதில் சொல்லுகிற பரத்வம், முதல் திருவாய்மொழிபோலே ஸ்வரூபகதமாயுமன்றியே, C திண்ணன் வீட்டிற்போலே - மநுஷ்யத்வே பரத்வமுமன்றியே, மோக்ஷப்ரதத்வோபயுக்தமாயிருக்கிறது.

இ— எட்டாம் திருவாய்மொழியில் — தம்முடைய பரிகரத்தையும் தம்மைப் போலேயாக்கி, "இத்தால் போராது" என்று பார்த்து, முக்தப்ராப்யமான

A 1-1-1. B 2.7-4. C 2.2.

ஐஶ்வர்யத்தைத் தமக்கும் தம் பரிகரத்துக்கும் தருகையிலே ஒருப்பட்டிருக்கிற இருப்பைக் கண்டு அதிப்ரீதராய், ஸம்ஸாரிகள் படுகிற அநர்த்தத்தைக்கண்டு, "எல்லாரும் ஈத்ருஶபோகபாகிகளாகவேணும்" என்று மோக்ஷப்ரதத்வத்தை உபதேஶிக்க, அது ராவணனுக்குச் சொன்ன ஹிதம்போலே நிஷ்பலமாகையாலே, "இவர்களைப்போலே ஆகாதே, நாம் ததேகபோகராகப் பெற்றோமே!" என்று த்ருப்தராய் முடிக்கிறார். "இத்திருவாய்மொழி பரத்வோபதேஶம்" என்று பூர்வர்கள் நிர்வஹிப்பர்கள்; "பலவிடத்திலும் பரத்வஞ்சொல்லாநின்றது; மோக்ஷப்ரதத்வம் தனியே சொல்லவேண்டுவதொன்று; அத்தைச்சொல்லுகிறது" என்று பட்டர் அருளிச்செய்வர். இவைதான் ஒன்றை ஒன்று ஒழிந்திராது; மோக்ஷப்ரதத்வம் ஸர்வேஶ்வரத்வத்தோடே வ்யாப்தம்; ஸர்வேஶ்வரனாகில் மோக்ஷப்ரதனாயிருக்கும். மோக்ஷமாகிறது-தனக்கு அஸாதாரணமாய், முக்தப்ராப்யமான தன்னுடைய ஐஶ்வர்யம். அதாகிறது-பிராட்டி, திருவனந்தாழ்வான் முதலான நித்யஸூரிகளைப் பரிகரமாகவுடைத்தாய், அளவுடையார்க்கும் ஸ்வயத்நஸாத்யமன்றிக்கே, தன்னாலே தன்னைப்பெறுவார்க்கு அநாயாஸஸித்தமாய், நிரதிஶய ஸுகரூபமாய், அபரிச்சேத்யமாய், அதிஸ்புடமாய், ஸர்வோத்க்ருஷ்டமான ஐஶ்வர்யம்.

ஈ— a ஸர்வேஶ்வரன் தம்பக்கல் பண்ணின வ்யாமோஹம் தம் ஒருவரளவிலுமன்றிக்கே, தம்மோடு ஸம்பந்தமுடையாரளவிலும் வெள்ளமிட்டபடியைச் a சொன்னார்-கீழ்; இத்திருவாய்மொழியில் - "நம்மோட்டை ஸம்பந்தமே ஹேதுவாக அவன் இப்படி விஷயீகரிப்பானான பின்பு, b ஸம்ஸாரிகளுக்கும் b நம்மோட்டை ஒரு ஸம்பந்தத்தை

அ— அணைவதரவணை ப்ரவேஶம். a வ்ருத்தாநுவாதபூர்வகமாக ஸங்கதி (ஸர்வேஶ்வரன் இத்யாதி) a (சொன்னார்) A "எமர் கீழ்மேல் ஏழெழுபிறப்பும் மாசதிரிது பெற்று நம்முடை வாழ்வு வாய்க்கின்றவா" என்று சொன்னார் என்றபடி. b (நம்மோட்டை ஒரு ஸம்பந்தத்தையுண்டாக்கி) தாம் உபதேஶித்து, ஶிஷ்யருப ஸம்பந்தத்தை உண்டாக்கி என்றபடி. இவ்விடத்திலே-பிள்ளைலோகாசார்யர் — "'ஆய்க்குடி' என்கிற க்ராமத்திலே பெருமாள் பறிகொடுத்தார்" என்று கேட்டுத் தாமும் பறிகொடுத்தார்; அத்தைக்கேட்டருளி பெருமாள் அத்யந்தம் ப்ரீதராய்ப் பிள்ளைலோகாசார்யரைப் பார்த்து. "உமக்கும், உம்முடைய ஸம்பந்தி ஸம்பந்திகளுக்கும்

ஜீ— அணைவதரவணை ப்ரவேஶே, a வ்ருத்தாநுவாதபூர்வகமாக ஸங்கதி (ஸர்வேஶ்வரன் இத்யாதி) இந்த வாக்யம் - A "கேசவன்தமர் கீழ்மேலெமரேழெழு பிறப்பும்" இத்யாதியைக் கடாக்ஷித்து. b (நம்மோட்டை ஒரு ஸம்பந்தத்தையுண்டாக்கி) தாம் உபதேஶித்து ஶிஷ்யருப ஸம்பந்தத்தை உண்டாக்கி. (நம்மோட்டை ஸம்பந்தம்) என்கிறவிடத்திலே - பிள்ளைலோகாசார்யர், "'ஆய்க்குடி' என்கிற க்ராமத்திலே பெருமாள் பறிகொடுத்தார்" என்று கேட்டுத் தாமும் பறிகொடுத்தார்; அத்தைக்கேட்டருளி பெருமாள் அத்யந்தம் ப்ரீதராய், பிள்ளைலோகாசார்யரைப் பார்த்து, 'உமக்கும் உம்முடைய ஸம்பந்திகளுக்கும் மோக்ஷம் தந்தோம்' என்று-

A 2-7-1.

ளீ—உண்டாக்கி b_2 அவன் க்ருபைக்கு விஷயமாக்குவோம்'' என்று, அவர்களுக்கு மோக்ஷப்ரத3த்வத்தை அருளிச்செய்கிறுர்.

இத்திருவாய்மொழிதன்னை -c ''ஈஶ்வரத்வம் சொல்லுகிறது'' என்று c_2 நிர்வஹிப்பாரும் உண்டு ; d ''மோக்ஷப்ரத3த்வம் சொல்லுகிறது''என்று d_2 ப4ட்டர் அருளிச்செய்யும்படி. e இவைதான் ஒன்றை ஒன்று விட்டிராது; f ஈஶ்வரனுயிற்று மோக்ஷப்ரத3னுமவன் ; g மோக்ஷப்ரத3னும்போது ஈஶ்வரனுக வேணும். h இதுதன்னில் செய்ததாகிறதென் ? என்னில் ; h_2 ஆழ்வார்க்கு முதல்தன்னிலே ஸர்வேஶ்வரன் i அத்3வேஷத்தைப் பிறப்பித்து, i_2 ஆபி4முக்2யத்தைப் பிறப்பித்து ருசியையுண்டாக்கி,

அ—மோக்ஷம் தந்தோம்'' என்று திருவுள்ளம் பற்ற. அநந்தரம் பிள்ளைலோகாசார்யர் 1. யம் யம் ஸ்ப்ருஶதி பாணிப்4யாம் யம் யம் பஶ்யதி சக்ஷுஷா | ஸ்தா2வராண்யபி முச்யந்தே கிம்புநர் பா3ந்த4வா ஜநா: ||'' என்கிற கணக்கிலே தம்முடைய பரமக்ருபையாலே எறும்பு முதலானவற்றை ஸ்பர்ஶிப்பது, ஸ்தா2வராதி3களைக் கடாக்ஷிப்பது முதலான க்ருபாகார்யமான செயல்களைச் செய்து, எல்லாவற்றுக்கும் ஸம்ப3ந்த4த்தையுண்டாக்கியருளினுர் ; அப்படிபோலே — என்று கண்டுகொள்வது.

c_2 (நிர்வஹிப்பாருமுண்டு) ''தீர்த்தனுலகளந்த'' (6) இத்யாதி3யையும், ''இருவரவர் முதலும் தானே''(1) இத்யாதி3யையும் பற்ற ஈஶ்வரத்வம் சொல்லுகிறது என்று நிர்வஹிப்பாருமுண்டு என்றபடி. d_2 (ப4ட்டர் அருளிச்செய்யும்படி) அது—முதல் திருவாய்மொழி. A''திண்ணன்'' இத்யாதி3யாலே ஸித்3த4மாகையாலே. ''பிறவிக்கடல் நீந்துவார்க்கு-புணைவன்''(1) என்றத்தையும் உபஜீவித்துக்கொண்டு (மோக்ஷப்ரத3த்வம் சொல்லுகிறது என்று ப4ட்டர் அருளிச்செய்யும்படி) என்றபடி. e.f.g அந்யதரபக்ஷே அந்யதராபி4தா4யிநாம் ஶப்3தா3நாம் கா க3திரித்யத்ராஹ (இவைதான் இத்யாதி3) இவைதான் இத்யாதி3வாக்யத்ரயேண - மோக்ஷப்ரதே3ஶ்வரப்ரதிபாத3கமித3ம் த்3ராகமித்யுக்தம் ப4வதி. இரண்டும் முதற்பாட்டிலே ஸ்பஷ்டம். h ஸங்க்3ரஹஸங்க3திர் நாலம், விஸ்தரஸங்க3திர் வக்தவ்யா இத்யபி4ப்ராயேண ஶங்கதே (இதுதன்னில் இதி (இதுதன்னில்-அஸ்மிந் த்3ஶகே, h_2...k விஸ்தரஸங்க3திமாஹ (ஆழ்வார்க்கு இதி) i...i_4 (அத்3வேஷத்தைப் பிறப்பித்து

ஜீ-திருவுள்ளமாக, அநந்தரம் பிள்ளைலோகாசார்யர் 1.'யம் யம் ஸ்ப்ருஶதி பாணிப்4யாம்'இத்யாதி3ப்படியே தம்முடைய பரமக்ருபையாலே எறும்பு முதலானவற்றை ஸ்பர்ஶிப்பது, ஸ்தா2வராதி3களைக் கடாக்ஷிப்பது முதலான க்ருபாகார்யமான செயல்களைச் செய்து, எல்லார்க்கும் ஸ்வஸம்ப3ந்த4த்தையுண்டாக்கியருளினுற்போலே—என்று அருளிச்செய்வர்.

c ''தீர்த்தனுலகளந்த''(6) இத்யாதி3யையும்,''இருவரவர் முதலுந்தானே''(1)இத்யாதி3யையும் பற்ற (ஈஶ்வரத்வம் சொல்லுகிறது என்று நிர்வஹிப்பாருமுண்டு) என்றது. d அது—முதல் திருவாய்மொழி, A ''திண்ணன் வீடு'' இத்யாதி3யாலே ஸித்3த4மாகையாலே ''பிறவிக்கடல் நீந்துவார்க்கு-புணைவன்''(1) என்றத்தையும் உபஜீவித்துகொண்டு (மோக்ஷப்ரத3த்வம் சொல்லுகிறதென்று ப4ட்டர் அருளிச்செய்யும்படி) என்றபடி. e.f.g அந்யதரபக்ஷே அந்யதராபி4தா4யிநாம் ஶப்3தா3நாம் கா க3திரித்யத்ராஹ (இவைதான் இத்யாதி3 வாக்யத்ரயேண) மோக்ஷப்ரத3னுன ஈஶ்வரப்ரதிபாத3கம் இத்திருவாய்மொழி என்றபடி. இரண்டும் முதற்பாட்டிலே வ்யக்தம். h...k விஸ்தரஸங்க3தி (இதுதன்னில் இத்யாதி3) இதுதன்னில்-இத்திருவாய்மொழியிலே. I (அத்3வேஷத்தைப் பிறப்

சீ—i3 இவர் விடிலும் தான் விடாதே விரும்பி, i4 இதுதான் இவர் தம்மளவிலன்றிக்கே தம்மோடு ஸம்ப3ந்த4முடையாரளவும் இப்படியே பெருகிக் கரைபுரளுகிறபடியை அநுஸந்தி4த்து,"ஸர்வேஶ்வரன் ஸ்வபா4வம் இதுவானபின்பு j நாம் பெற்ற பேறு எல்லாரும் பெறும்படி பண்ணுவோம்" என்று k ஸம்ஸாரிகளையடையப் பார்த்து, அவர்களுக்கு "மோக்ஷப்ரத3ன்" என்னுமிடத்தை அருளிச்செய்கிறார்.

l இவர், தாம் பெற்றதாய்ப் பிறர்க்கு உபதே3ஶிக்கிற பேறுதான்—m பிராட்டி, திருவடி, திருவனந்தாழ்வானைப் m3 பரிகரமாகவுடைத்தாய், எத்தனையேனும் அளவுடை

அ—இத்யாதி3) A"யாதானும் பற்றிநீங்கும் விரதத்தை நல்வீடு செய்யும்" B"மயர்வற மதிநலமருளினன்" C"யானொட்டி என்னுளிருத்துவம் என்றிலன்" D"அடிமைக்கண் அன்பு செய்வித்து" இத்யாதௌ3, ஏதத3ர்த்த2ாபி4த4ாயிந்யாம் E"மாதவனென்றதே கொண்டு" இதி க2ாத2ாயாஞ்ச ஹ்ருத3யம். யத்3வா, B"மயர்வற மதிநலமருளினன்" F"கோவிந்தன் குடக்கூத்தன்" G"தீமனங்கெடுத்தாய்" H"மருவித்தொழும் மனமே தந்தாய்" இத்யாதி3கம் ஹ்ருதி3 நித4ாயாஹ (அத்3வேஷத்தை இத்யாதி3) i.i2 அத2வா, G"தீமனங்கெடுத்தாய்" H"மருவித்தொழும் மனமே தந்தாய்" I"இசைவித்தென்னை" J"என்னிசைவினை" இத்யாதி3யைப்பற்ற (அத்3வேஷத்தை இத்யாதி3) i3 K"வளவேழுலகு" L"வைகுந்த மணிவண்ணனை" இத்யேதத்3 த்3வயாக்த3வயஞ்ச ஹ்ருதி3 நித4ாயாஹ (இவர்விடிலும் தான்விடாதே இதி) யத்3வா, C"யானொட்டி என்னுளிருத்துவமென்றிலன்" இத்யாதி3யைப்பற்ற (இவர்விடிலும் இத்யாதி3) i4 M"முடியாததென் எனக்கேல் இனி" N"கேசவன்தமர்" F"கோவிந்தன் குடக்கூத்தன்" இதி க2ாத2ா: ஹ்ருதி3 நித4ாயாஹ (இதுதான் இவர் தம்மளவிலன்றிக்கே இத்யாதி3) 503b3.j"அவன் க்ருபைக்கு விஷயமாக்குவோம் என்று" இத்யேதத்3விவ்ருணோதி (நாம் பெற்ற பேறு எல்லாரும் இத்யாதி3) 502 b.k "ஸம்ஸாரிகளுக்கும்" இத்யேதத்3விவ்ருணோதி (ஸம்ஸாரிகளையடைய இதி) "ஸம்ஸாரிகளுக்கு" இத்யுச்யமாந ப3ஹுவசநஸ்ய த்ரிசதுராதி3புருஷமாத்ரபரத்வவ்யவச்சே2த3கத்வாத். ஏதேந-"இதுதன்னில் செய்ததாகிறதென் என்னில்"(503 h) இதி ஶங்கிதுர் நிமித்தஞ்ச த3ர்ஶிதம் ப4வதி.

ஜீ—பித்து) என்றது. A"யாதானும்பற்றி நீங்கும் விரதத்தை நல்வீடுசெய்யும்" I"இசைவித்து என்னை" J"என்னிசைவினை" இத்யாதி3யைப்பற்ற. i2 (ஆபி4முக்2யத்தைப் பிறப்பித்து) என்றது. B மயர்வற மதிநலம் அருளினமையைப்பற்ற. i.i2 யத்3வா, இரண்டும்-G"தீமனங்கெடுத்தாய்" H"மருவித்தொழும் மனமே தந்தாய்" என்றத்தைப்பற்றவாதல். i3 (ருசியையுண்டாக்கி) என்றது—D"அடிமைக்கண் அன்பு செய்வித்து" O"நின்னலாலிலேன் காண்" இத்யாதி3யைப் பற்ற. i3 C"யானொட்டி" இத்யாதி3யைப்பற்ற (இவர்விடிலும் இத்யாதி3) i4 M"முடியாததென் எனக்கேல் இனி" N"கேசவன்தமர்" F"கோவிந்தன்" இத்யாதி3களைப்பற்ற (இதுதான் இவர் தம்மளவிலன்றிக்கே இத்யாதி3) 503b3.j"அவன் க்ருபைக்கு விஷயமாக்குவோம்" என்றதின் விவரணம் (நாம் பெற்ற பேறு எல்லாரும் இத்யாதி3)

l பாட்டுக்களிலே இறங்கி உக்தார்த்த2த்தை விவரிக்கிறார் (இவர்தாம் இத்யாதி3) m3 பரிகரமாகவுடைத்தாய்-பரிகரமாகவுடைய ஸர்வேஶ்வரனை விஷயமாகவுடைத்தாய். m(பிராட்டி. திருவடி,

A திருவிருத்தம் 95. B 1-1-1. C 1-7-7. D 2-3-3. E 2-7-3. F 2-7-4. G 2-7-8. H 2-7-7. I 5-8-9. J 1-7-4. K 1-5. L 2-6. M 2-6-7. N 2-7.1. O 2-3-7.

ஶ்ரீ— யார்க்கும் m3 ஸ்வயத்நத்தாலே ப்ராபிக்க அரிதாய், m4 அவனாலே பெறப்பார்ப்பார்க்கு வருத்தமறப் பெறலாய், n ஸம்ஸாரத்தில் போ4கங்கள்போலே அஸ்தி2ரமாயிருக்கை யன்றிக்கே நித்யமாய், அவிஶத3மாயிருக்கையன்றிக்கே அத்யந்தம் ஸ்பு2டமாய், து3:க்க2மிஶ்ரமாயிருக்கையன்றிக்கே ஸுகைகதாநமாய், மங்க3ளமாய், உத்தமமாய்,

அ— l...x ப்ரமேயமுபந்யஸ்யதி(இவர் தாம் பெற்றதாய் இத்யாதி3) m(பிராட்டி.திருவடி.திருவனந்தாழ்வானை இதி) ஏதத் யதா2ஸ்தி2தம் யோஜயிதும் ஶக்யதே; அஸ்மிந் பக்ஷே (இப்படியிருக்கிற முக்தப்ராப்ய போ4கத்தை) (506p) இத்யத்ர-ஏவம்பூ4தம் முக்தப்ராப்யம் யத்3வஸ்து தத்3விஷயம் போ4கம் இத்யர்த்தோ2ऽங்கீ3கார்ய:. m2 "(பரிகரமாகவுடைத்தாய் இதி) பரிகரமாகவுடைய ஸர்வேஶ்வரனை விஷயமாகவுடைத்தாய் இத்யர்த்த2:" இதி ச வத3ந்தி; தஸ்மிந் பக்ஷே—(இப்படியிருக்கிற முக்தப்ராப்ய போ4கத்தை)(506p) இத்யத்ர-ஏவம்பூ4தோ முக்தப்ராப்யோ யோ போ4கோ2ऽஸ்தி தம் இத்யர்த்த2:; m (பிராட்டி, திருவடி, திருவனந்தாழ்வானை) இத்யஸ்ய—"அணைவது அரவணைமேல் பூம்பாவையாகம் புணர்வது"(1) இத்யத்ர ச, "யானையிடர் கடிந்த"(2) இத்யதே3ந க3ருட3வாஹநத்வம் ஸூச்யத இதி. தத்ர ச ஹ்ருத3யம்; m3 (எத்தனையேனும் ஆளவுடையார்க்கும்) இத்யாதே3:—"கிடந்திருந்து நின்றளந்து"(7) இத்யாதெ3ள ஹ்ருத3யம் 1. "முக்திமப்யதிது3ர்லப4ாம்" 2. "நாயமாத்மா ப்ரவசநேந லப்4ய:" இத்யாதி3; m4 (அவனாலே பெறப்பார்ப்பார்க்கு) இத்யாதே3:—"யானையிடர் கடிந்த"(2) "புணைவன்" (1) இத்யாதெ3ள ஹ்ருத3யம்; 2. "யமேவைஷ வ்ருணுதே" இத்யாதி3:. n "நலமந்தமில்லதோர் நாடு"(4) "துயரில்லா வீடு"(2) இத்யாதி3கம் ஹ்ருதி3 நிதா4யாஹ (ஸம்ஸாரத்தில் போ4கங்கள் இத்யாதி3) அத்ர—3. "க்ஷீணே புண்யே மர்த்யலோகம் விஶந்தி—க3தாக3தம் காமகாமா லப4ந்தே" 4. "ந ச புநராவர்த்ததே ந ச புநராவர்த்ததே" 5. "ஏதேந ப்ரதிபத்3யமாநா இமம் மாநவமாவர்த்தம் நாவர்த்தந்தே" A"இருளகற்றும் எறிகதிரோன் மண்டலத்தூடேற்றிவைத்து ஏணிவாங்கி" B "போயினால் பின்னை இத்திசைக்கென்றும் பிணைக்கொடுக்கிலும் போகவொட்டாரே" 6. "மாமுபேத்ய புநர்ஜந்ம து3:க்கா2லயமஶாஶ்வதம்! நாப்நுவந்தி மஹாத்மாந: ஸம்ஸித்3தி4ம் பரமாம் க3தா:॥ ஆப்3ரஹ்மபு4வநால்லோகா: புநராவர்த்திநோऽர்ஜுந! மாமுபேத்ய து கௌந்தேய! புநர் ஜந்ம ந வித்3யதே॥" இத்யாதீ3நி. 7. "அநாவ்ருத்திஶ்ஶப்3தா3த் அநாவ்ருத்திஶ்ஶப்3தா3த்" இதி ஸூத்ரபா4ஷ்யவாக்யாநி ச. 8. "யத்ர நாந்யத் பஶ்யதி நாந்யச்ச்2ருணோதி நாந்யத்3விஜாநாதி" இத்யாதீ3நி ச. 9. "த்வத்ஸாக்ஷாத்கரணாஹ்லாத3" 10. "ஸ்ம்ருதே ஸகலகல்யாணபா4ஜநம் யத்ர ஜாயதே" 11. "இஷ்டாநிஷ்டாநிவர்த்தந்தே" 12. "அஸந்தோஷஶ்ச ப4வதி" 13. "ஸ்வர்க்கே3ऽபி பாதபீ4தஸ்ய" 14. "தே3வாஶ்சதே3ஷாமுகா2ந் ஸத்3ருஶ:" 15. "தே3வாஸ்ஸ்வர்க்க3ம் பரித்யஜ்ய" 16. "ஏதே வை நிரயாஸ்தாத" 17. "யஸ்மிந் ... ஸுக2தரஸுகை2ர் க3ம்யதே தே3வபத3த்வம்" 18. "யஸ்மிந் ந்யஸ்தமதிர் ந யாதி நரகம்" இத்யாதீ3நி ச, 19. "பரிபூர்ணாவரத நித்யவிஶத3தம" இத்யாதி3க3த்3யவாக்யாதி3கஞ்ச அநுஸந்தே4யம். l.o.p (பிறர்க்கு உபதே3ஶிக்கிற பேறுதான் - அபரிச்சி2ந்நமாய் இருக்கும்) இதி வாக்யம் பி4த்வா, (இப்படியிருக்கிற இத்யாதி3)

ஶ்ரீ—திருவனந்தாழ்வான்) என்றதுக்கு—"அணைவதரவணைமேல்"(1) இத்யாதெ3ள ஹ்ருத3யம். m3 (ஸ்வயத்நத்தால் ப்ராபிக்க அரிதாய்) என்றது—"ஆர் காண்பாரே"(7) என்றத்தைப்பற்ற. m4 (வருத்தமறப்பெறலாய்) என்றது—"புணைவன்"(1) என்றத்தைப்பற்ற. n"நலமந்தமில்லதோர் நாடு"(4) என்றத்தைப்பற்ற (ஸம்ஸாரத்தில் போ4கங்கள் இத்யாதி3) மேலெல்லாம் - 19. "பரி

ப—64 A பெரியாழ்திரு 4-9-3. B பெரியாழ்திரு 4-5-2.

ஈ—o அபரிச்சி3ந்நமாய், p இப்படியிருக்கிற முக்தப்ராப்ய போ4க3த்தைத் p2 தமக்கும், தம் பரிகரத்துக்கும் q அவன் கொடுப்பானாகப் பாரிக்கிறபடியைக் கண்டு, r "ஸம்ஸாரிகளையும் ஈத்3ருஶபோ4கி3களாம்படி பண்ணவேணும்" என்று பார்த்து, அவர்களைக் குறித்து s ஹிதம் அருளிச்செய்ய, அது கேட்டபின்பும் அவர்கள் t பழையநிலையில்நின்றும் குலையாதே, u மால்யவான் தொடக்கமானார் ராவணனுக்குச் சொன்ன ஹிதம்போலே அவர்கள் இத்தை அநாத3ரித்திருக்க, v "நாம் நம்முடைய அநுப4வத்தை விட்டு

அ—வாக்யாந்தரம்" இதி ச யோஜயந்தி: (அபரிச்சி3ந்தமாய்) இருக்குமதாய், (இப்படியிருக்கிற) இத்யேகவாக்யதயாபி யோஜயிதும் ஶக்யதே. p2 (தமக்கும் தம் பரிகரத்துக்கும் இத்யாதி3) A "முடியாததென் எனக்கேலினி" B "கேசவன்தமர்" C "கோவிந்தன் குடக்கூத்தன்" இதி கா3தா2பி4ப்ராய: D "எம்மாவீட்டுத்திறமும் செப்பம்" இத்யத்ர, "எங்கனதான மாவீடு" இதி வக்ஷ்யமாணார்த்தே2ந ச ப2லதி. q (அவன் கொடுப்பானாகப் பாரிக்கிறபடியை) என்றது—"ஆள்வரெம்மாவீடு"(11) என்றதிலே ஸூசிதம் என்னவுமாம். r (ஸம்ஸாரிகளையும் இத்யாதி3)"புலனைந்து மேயும்"(4) இத்யாதி3. s (ஹிதம் அருளிச்செய்ய) என்றது—"நாடுபுகுவீர்"(4) என்றத்தைப்பற்ற. t பழையநிலை-ப்ராக3வஸ்தி2தி:. u (மால்யவான் தொடக்கமானார்) என்றது—மாரீசன், ஸ்ரீவிபீ4ஷணாழ்வான் இவர்களை நினைக்கிறது. 1. "தர்மஹ்யம் ரோசதே ஸந்தி4ஸ் ஸஹ ராமேண ராவண! யத3ர்த்த2மபி4யுக்தாஸ்ஸ்ம ஸீதா தஸ்மை ப்ரதீ3யதாம் ॥" என்று மால்யவானும், 2. "ந தே ராமகதா2 கார்யா ந சைனம் த்3ரஷ்டுமர்ஹஸி। ப3ஹவஸ் ஸாத4வோ லோகே யுக்தா த4ர்மமநுஷ்டி2தா: ॥". 3. "ந விரோதோ4 ப3லவதா க்ஷமோ ராவண! தேந தே" என்று மாரீசனும், 4. "ப்ரஸாத3யே த்வாம் ப3ந்து4த்வாத்

ஜீ—பூர்ணாவதாரித்யவிஶத3தம" இத்யாதி3க3த்3யவாக்யம் அநுஸந்தே4யம். o (அபரிச்சி3ந்நமாய்) இருக்கும் என்று கூட்டி நிர்வஹிப்பது. p2(தமக்கும் தம் பரிகரத்துக்கும்) என்றது. B "கேசவன்தமர்" இத்யாதி3யைப்பற்ற. q(அவன் கொடுப்பானாகப் பாரிக்கிறபடியை)என்றது "ஆள்வரெம்மாவீடே"(11) என்றதிலே ஸூசிதம். s (ஹிதம் அருளிச்செய்ய) என்றது—"நாடுபுகுவீர்"(4) என்றத்தைப்பற்ற. t பழையநிலை-பூர்வஸ்தி2தி. u (மால்யவான் தொடக்கமானார்) என்றது-மாரீசன், ஸ்ரீவிபீ4ஷணாழ்வான், இவர்களை. 1. "தர்மஹ்யம் ரோசதே ஸந்தி4ஸ் ஸஹ ராமேண ராவண! யத3ர்த்த2மபி4யுக்தாஸ்ஸ்ம ஸீதா தஸ்மை ப்ரதீ3யதாம் ॥" என்று மால்யவானும், 3. "ந விரோதோ4 ப3லவதா க்ஷமோ ராவண தேந தே" என்று மாரீசனும், 4. "ப்ரஸாத3யே த்வாம் ப3ந்து4த்வாத் குருஷ்வ வசநம் மம।

ப்ர— u அவதாரிகை ப்ரவேஶே—(மால்யவான் தொடக்கமானார் ராவணனுக்குச் சொன்ன ஹிதம்போலே அவர்கள் இத்தை அநாத3ரித்திருக்க) युद्धकाण्डे पञ्चत्रिंशे—"ततस्तु सुमहाप्राज्ञो माल्यवान्नाम राक्षसः। रावणस्य वचश्श्रुत्वा इति मातामहोऽब्रवीत् ॥ ६ ॥ विद्यास्वभिविनीतो यो राजा राजन्नयानुगः। स शास्ति चिरमैश्वर्यमरींश्च कुरुते वशे ॥ ७ ॥ सन्दधानो हि कालेन विगृह्णंश्चारिभिस्सह। स्वपक्षवर्धनं कुर्वन् महदैश्वर्यमश्नुते ॥ ८ ॥ हीयमानेन कर्तव्यो राज्ञा सन्धिस्समेन च। न शत्रुमवमन्येत ज्यायान् कुर्वीत विग्रहम् ॥ ९ ॥ तन्मह्यं रोचते सन्धिः सह रामेण रावण!। यदर्थमभियुक्तास्स्म सीता

A 2-6-7. B 2-7-1. C 2-7-4. D 2-9-1.

ஜீ—இவர்களோடே v3 துவக்குண்கிற இதுக்கு ப்ரயோஜநமென் ?'' என்று, வழி v3 பறிக்கும் நிலத்தில் தம் கைப்பொருள் கொண்டு தப்பினார் ஹ்ருஷ்டராமாபோலே, "நாம் முந்துறமுன்னம் இவர்களைப் போலே ஆகாதொழியப்பெற்றோமிறே'' என்று w ஸ்வலாப4த்தை அநுஸந்தி4த்து x இனியராகிறார்.

அ—குருஷ்வ வசநம் மம। இத3ம் தத்2யம் த்வஹம் ப்3ரூமி தீ3யதாமஸ்ய மைதி2லீ ॥'' என்று ஸ்ரீவிபீ4ஷணாழ்வானும் சொன்னார்களிறே. v''சீர்மைகொள் விடுகவர்க்கதாகிரு''(10) இதி கூ3தூ4ரம் ஸ்ம்ருதி3 நிர்த்3யசாஜ (நாம் தம்முடைய அநுப4வத்தை இத்யாதி3) v3 துவக்குண்கிற-லக்3நராகிற. v3 பறிக்கும் - அபஹரிக்கும். w (ஸ்வலாபத்தை அநுஸந்தி4த்து) என்றது—''கண்ணனை நான் கண்டேனே''(10) என்றத்தைப்பற்ற. x (இனியராகிறார் இதி) ப்ரீதோ ப4வதி இத்யர்த2:.

ஜீ—இத3ம் தத்2யம் த்வஹம் ப்3ரூமி தீ3யதாமஸ்ய மைதி2லீ ॥'' என்று விபீ4ஷணாழ்வானும் சொன்னார்களிறே. v3 துவக்குண்கிற-ஈடுபடுகிற. w (ஸ்வலாப4த்தை அநுஸந்தி4த்து) என்றது—''கண்ணனை நான் கண்டேனே'' (10) என்றத்தைப்பற்ற. x இனியராகிறார் - ப்ரீதராகிறார்.

ப்ர—तस्मै प्रदीयताम् ॥ १० ॥" इति माल्यवता उक्ते सति रावणः उत्तरसर्गे, "तत्तु माल्यवतो वाक्यं हितमुक्तं दशाननः। न मर्षयति दुष्टात्मा कालस्य वशमागतः॥"

आरण्यकाण्डे एकोनचत्वारिंशे सीताहरणार्थं साहाय्यं कुर्वित्युक्तो मारीचः—"अहं तस्य प्रभावज्ञो न युद्धं तेन ते क्षमम्। बलिं वा नमुचिं वापि हन्याद्धि रघुनन्दनः॥ १८ ॥ रणे रामेण युध्यस्व क्षमां वा कुरु राक्षस!। न ते रामकथा कार्या न चैनं द्रष्टुमर्हसि॥ १९ ॥ बहवस्साधवो लोके युक्ता धर्ममनुष्ठिताः। परेषामपराधेन विनष्टास्सपरिच्छदाः॥ २० ॥ सोऽहं तवापराधेन विनश्येयं निशाचर!। कुरु यत्ते क्षमं तत्त्वमहं त्वां नानुयामि ह॥ २१ ॥ रामश्च हि महातेजा महासत्त्वो महाबलः। अपि राक्षसलोकस्य भवेदन्तकरो हि सः॥ २२ ॥" एवं मारीचेनोक्ते सति रावणः उत्तरसर्गे "मारीचेन तु तद्वाक्यं क्षमं युक्तश्च रावणः। उक्तो न प्रतिजग्राह मर्तुकाम इवौषधम्॥ १ ॥"

युद्धकाण्डे नवमे—"न नः क्षमं वीर्यवता तेन धर्मानुवर्तिना। वैरं निरर्थकं कर्तुं दीयतामस्य मैथिली॥ १७ ॥ यावन्न सगजां साश्वां बहुरत्नसमाकुलाम्। पुरीं दारयते बाणैर्दीयतामस्य मैथिली॥ १८ ॥ यावत्सुघोरा महती दुर्धर्षा हरिवाहिनी। नावस्कन्दति नो लङ्कां तावत्सीता प्रदीयताम्॥ १९ ॥ विनश्येद्धि पुरी लङ्का शूरास्सर्वे च राक्षसाः। रामस्य दयिता पत्नी स्वयं न यदि दीयते॥ २० ॥ प्रसादये त्वां बन्धुत्वात्कुरुष्व वचनं मम। इदं तथ्यं त्वहं ब्रूमि दीयतामस्य मैथिली॥ २१ ॥" इत्यारभ्य, दशमैकादशद्वादशत्रयोदशचतुर्दशपञ्चदशसर्गोक्तप्रकारैरपि बहुमुखेन हितमुक्तवन्तं विभीषणं प्रति रावणः षोडशे—"अन्यस्त्वेवंविधं ब्रूयाद्वाक्यमेतन्निशाचर!। अस्मिन् मुहूर्ते न भवेत् त्वां तु धिक्कुलपांसनम्॥ १५ ॥"

1. அணைவ தரவணைமேல் பூம்பாவை யாகம்
புணர்வ திருவ ரவர்முதலும் தானே
இணைவனா மெப்பொருட்கும் வீடு முதலாம்
புணைவன் பிறவிக் கடல்நீந்து வார்க்கே.

ஆ— 1. வ்யா:— நாக₃பர்யங்கஶாயியாகையாலும், ஶ்ரிய:பதியாகையாலும், ப்₃ரஹ்மருத்₃ராதி₃களுக்கு நிர்வாஹகனாகையாலும், ஸர்வாத்மஸஜாதீயதயா அவதீர்ணனாய்க் கொண்டு ஸர்வஜக₃த்₃ரக்ஷகனாகையாலும், முமுக்ஷுக்களுக்கு ப்ரதிப₃ந்த₄க நிவர்த்தகனாய்க்கொண்டு மோக்ஷப்ரத₃னாகையாலும் நாராயணனே ஸர்வேஶ்வரன் என்கிறார். 1.

ஒ— அவ:— முதற்பாட்டில்—இத்திருவாய்மொழியில் ப்ரதிபாதி₃க்கிற அர்த்த₂த்தை ஸங்க்ஷேபிக்கிறார்.

வ்யா:—(அணைவது என்று தொடங்கி) பெரியபிராட்டியாரும், எம்பெருமானும் திருவனந்தாழ்வான்மேலே இருக்குமிருப்பைக் காண்கை முக்தப்ராப்யம் என்று கருத்து. ஆகம் - உடம்பு. (இருவரவர்) ப்ரஸித்₃த₄ரான ப்₃ரஹ்மருத்₃ரர்கள். (இணைவன் என்று தொடங்கி) தே₃வமநுஷ்யாதி₃ ஸமஸ்தஜந்துஸஜாதீயனாய் வந்து திருவவதாரம்பண்ணி மோக்ஷப்ரத₃னும். (புணைவன்) "து₃ஸ்தரமான ஸம்ஸாரத்தைக் கடக்கவேணும்" என்றிருக்கும் ஆஶ்ரிதர் ப₄ரமெல்லாம் தானே நிர்வஹிப்பானாகை. 1.

ப— அவ:— முதற்பாட்டில்—இத்திருவாய்மொழியில் அர்த்த₂த்துக்கு ஸங்க்₃ரஹரூபமான ஸர்வநிர்வாஹகத்வத்தை அருளிச்செய்கிறார். 1.

அரவு—திருவனந்தாழ்வானாகிற, **அணைமேல்**—அணைமேலே, **அணைவது**—அபி₄மதமாகச் சேர்வது; **பூ**—பூவிலே பரிமளம் வடிவுகொண்டாற்போலே போ₄க்₃யபூ₄தையான, **பாவை**—பிராட்டியின், **ஆகம்**—திருமேனியை, **புணர்வது**—போ₄க்₃யமாக ஸம்ஶ்லேஷிப்பது; (இது நித்யவிபூ₄தி நிர்வாஹகத்வம்.) (லீலாவிபூ₄தி நிர்வஹணத்தில்)—**அவர்**—(காரணேஶ்வரராக) ப்ரஸித்₃த₄ரான, **இருவர்**—ப்₃ரஹ்மருத்₃ரர்கள் இருவருடைய உத்பத்திஸ்தி₂த்யாதி₃களுக்கும், **தானே**—தானே, **முதலும்**—ஹேதுவாயிருக்கும்; **எப்பொருட்கும்**—(ரக்ஷ்யமான ஜக₃த்தில்) ஸமஸ்த பதா₃ர்த்த₂ங்களுக்கும், **இணைவனும்**—(அவதாரமுக₂த்தாலே) ஸஜாதீயனாயிருக்கும். **வீடு**—(ரக்ஷணத்துக்கு மேல் எல்லையான) மோக்ஷத்துக்கு, **முதலாம்**—ஹேதுவாயிருக்கும்; (இத்தால் ஸர்வமுக்தி ப்ரஸங்கி₃யாமைக்காக) **பிறவி**—ஸம்ஸாரமாகிற **கடல்**—கடலை, **நீந்துவார்க்கு**—நீந்திக் கரையேற வேண்டுவார்க்கு, **புணைவன்**—தெப்பமாமவனாயிருக்கும். புணைவன் - தெப்பமாமவன். 1.

இ— அவ:— முதற்பாட்டு ஸர்வஸங்க்$_3$ரஹமாய், இதிலே ஓரொரு பத$_3$த்தைப் பற்றி மேலிற்பாட்டுக்களும், அவைதம்மைப்பற்றி எழுவனவுமாகிறன மேல்.

வ்யா:— **(அணைவதரவணைமேல்)** மென்மை, குளிர்த்தி, நாற்றம், இவற்றை ஸ்வபா$_4$வமாகவுடைய திருவனந்தாழ்வான்மேலே அணைவது. ஶேஷபூ$_4$தன் அடிமை செய்தல்லது த$_4$ரிக்கமாட்டாதாற்போலே, ஶேஷியும் திருவனந்தாழ்வான் மேலே அணைந்தல்லது த$_4$ரியானுயிருக்கிறபடி. **(பூம்பாவை)** பூமென்று அழகு. பாவையென்று ஸ்த்ரீத்வம் ; நிரவதி$_4$கமான போ$_4$க்$_3$யதையையும், ஸ்த்ரீத்வத்தையு முடையளாயிருக்கை ; தே$_3$ஹகு$_3$ணத்தாலும் ஆத்மகு$_3$ணத்தாலும் குறைவற்றிருக்கை. **(ஆகம் புணர்வது)** இவளுடைய ரூபகு$_3$ணத்திலே துவக்குண்டு ஆத்மகு$_3$ணத்தளவும் செல்லமாட்டாதிருக்கை. அணைவது, புணர்வது என்கையாலே-போ$_4$க$_3$ம் ஒத்திருக்கிறபடி. 1. **“रममाणा वने त्रयः”** (ரமமாணு வநே த்ரய:) மாதா பிதாக்கள் கூட இருக்கும் படுக்கையிலே ஸம்ப$_3$ந்த$_4$மே ஹேதுவாக ஏறும் புத்ரனைப் போலே, பிராட்டியும் அவனும் திருவனந்தாழ்வான்மேலேயிருக்க, 2. **“तमेवं विद्वान् पादेनाध्यारोहति”** (தமேவம்வித் பாதே$_3$நாத்$_4$யாரோஹதி) என்கிறபடியே அதிலே யேற, அவர்கள் இவனை அணைக்கையிறே முக்தப்ராப்யம். **(இருவரவர் முதலும் தானே)** 3. **“न ब्रह्मा नेशानः”** (ந ப்$_3$ரஹ்மா நேஶாந:) என்று ஶ்ருதி ப்ரஸித்$_3$த$_4$ரான ப்$_3$ரஹ்ம ருத்$_3$ரர்களுக்குக் காரணபூ$_4$தன். 4. **“कारणं तु ध्येयः”** (காரணம் து த்$_4$யேய:) என்கிறபடியே உபாஸ்யனும் அவனே. ப்$_3$ரஹ்மாதி$_3$களுக்குக் காரணத்வமில்லை, பா$_4$வநாத்ரயாந்விதராகையாலே. **(இணைவனும் எப்பொருட்கும்)** தே$_3$வாதி$_3$ ஸகலபதா$_3$ர்த்த$_2$ங்களோடும் ஸஜாதீயனுய் அவதரிக்கும். அவதார ப்ரயோஜநம் சொல்லுகிறது—**(வீடுமுதலாம்)** மோக்ஷஹேதுவாகைக்காக அவதரிக்கவேண்டுகிறது; பரமபத$_3$ம், சென்று அபேக்ஷிக்க நிலமல்லாமையாலே, ஸஜாதீயனுய் வந்து அவதரிக்கிறது. உத்க்ருஷ்டனுகில் வெருண்டு அகலுவர்கள்; தாழப்பிறக்கில் காற்கடைக்கொள்ளுவர்கள். ‘ஸர்வஸாதா$_4$ரணன் மோக்ஷப்ரத$_3$னுகைக்காக வந்து அவதரித்தால், ஸர்வமுக்தி ப்ரஸங்கி$_3$யாதோ ?’ என்னில் **(பிறவிக்கடல் நீந்துவார்க்குப் புணைவனும்)** “ஸம்ஸாரமாகிறதொரு கடல்; அது நம்மால் கடக்க அரிது; ஒரு ஸர்வஶக்தியைப்பற்றிக் கடக்கவேணும்” என்று நினைப்பார்க்கு ப்ரதிபூ$_4$வாய்த் தலைக்கட்டிக் கொடுக்கும், ஸர்வபா$_4$ரநிர்வாஹகனிறே ப்ரதிபூ$_4$. 5. **“विष्णुपोतं”** **(விஷ்ணுபோதம்)** என்கையாலே தெப்பம் என்னவுமாம். 1.

ஈ— அவ:— முதற்பாட்டு. a முக்தப்ராப்ய போ$_4$க$_3$த்தைச் சொல்லுகிறது. b முதற் பாட்டுத்தான் இத்திருவாய்மொழிக்கு ஸங்க்$_3$ரஹமாய், மேலுள்ள பாட்டுக்களிலே ஒரு பத$_3$த்தைப்பற்றிப் போருமவையும், b$_2$ அதுதன்னைப்பற்றியெழுமவையுமாயிருக்கிறது.

அ— முதற்பாட்டு. (அணைவது இத்யாதி$_3$) a “அணைவதரவணைமேல் பூம்பாவையாகம் புணர்வது” இத்யேதாவத் பராங்குஶத்நாஹ (முக்தப்ராப்ய போ$_4$க$_3$த்தை இதி) b “இருவரவர்

ஸ்ரீ— வ்யா:—(அணைவதரவணைமேல்) c முக்தப்ராப்யபோ4க3ந்தான் இருக்கிறபடி; d பர்யங்கவித்3யையில் சொல்லுகிறபடியே, ஸர்வேஶ்வரனும் பிராட்டிமாருங்கூடத் திருவனந்தாழ்வானுகிற படுக்கையிலேயிருக்கிற இருப்பிலே, இச்சேதநன் முக்தனாய்ச் சென்று கிட்டினால் e 1. "𑌅𑌹𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌸𑍍𑌮𑌿" (அஹம் ப்3ரஹ்மாஸ்மி) f "நான் ராஜபுத்ரன், g ப்3ரஹ்ம

அ—முதலும் தானே" இத்யாதி3கஞ்ச பராம்ருஶந்நாஹ (முதற்பாட்டுத்தான் இதி) b2 (அது தன்னைப்பற்றி) அப்பாட்டுத்தன்னைப்பற்றி.

c (முக்தப்ராப்யபோ4க3ந்தான் இருக்கிறபடி) என்கிறவிடத்திலே - 1. "கூர்மாதீ3ந் தி3வ்ய லோகம்" என்கிற ஶ்லோகத்தையும், 2. "ஸவ்யம் பாத3ம் ப்ரஸார்ய" என்கிற ஶ்லோகத்தையும் அடைவே அநுஸந்தி4த்தருளுவர்: (முக்தப்ராப்யபோ4க3ந்தான்) இதி சாடு:, d "அணைவதரவணைமேல்" இத்யுக்தே – முக்தப்ராப்யபோ4கயோ3க்தி: கத2ம் ஸ்யாதி3த்யத்ராஹ (பர்யங்கவித்3யையில் இத்யாதி3) 3. "ஸஹஸ்ரஸ்தூ2ணே விமிதே த்3ருட4 உக்3ரே யத்ர தே3வா நாமதி4தே3வ ஆஸ்தே" என்ற திருமாமணி மண்டபத்திலே, திருவனந்தாழ்வான்மேலே, த4ர்மாத்3யஷ்டபாத3யுக்தபீட2த்தையுடைத்தான தி3வ்யஸிம்ஹாஸநத்தின் மேலே, 4. "தந்மத்4யேऽஷ்டத3ளம் பத்3மம்" என்கிற பத்3மத்திலே, 5. "விமலோத்கர்ஷிணீ ஜ்ஞாநா க்ரியா யோக3ா ததை2வ ச। ப்ரஹ்வா ஸத்யா ததே2ஶாநா தாஸாம் நாம்நா ஸமர்ச்சயேத்॥" என்று- அந்தப் பத்3மத்தில் அஷ்டத3ளத்திலேயிருக்கிற விமலாத்3யஷ்டபரிசாரிகைகளும், அதில் கர்ணிகையிலேயிருக்கிற "அநுக்3ரஹை" என்றவளோடே கூடத் திருவெண்சாமரம் பரிமாற, அந்தக் கர்ணிகையிலே திருவனந்தாழ்வான்மேலே பிராட்டிமாரோடே கூடி வீற்றிருக்குமது - பர்யங்கவித்3யாப்ரகாரம்; கௌஷீதகீ ப்3ராஹ்மணத்திலே சொல்லப்பட்டது—என்று அருளிச்செய்வர். விமிதே-விஶாலே. உக்3ரே-அநபி4ப4வநீயே. e,f,g 1."அஹம் ப்3ரஹ்மாஸ்மி" என்ற

ஜீ— முதற்பாட்டு. a (அணைவது இத்யாதி3) "அணைவதரவணைமேல் பூம்பாவையாகம் புணர்வது" என்கிற இவ்வளவைப் பராமர்ஶித்து அருளிச்செய்கிறார் (முக்தப்ராப்ய இத்யாதி3) b "இருவரவர் முதலும் தானே" இத்யாதி3யைக் கடாக்ஷித்து அருளிச்செய்கிறார் (முதற்பாட்டுத்தான் இத்யாதி3) b2 (அது தன்னைப்பற்றி) அப்பாட்டுத் தன்னைப்பற்றி.

c (முக்தப்ராப்யபோ4க3ந்தான் இருக்கிறபடி) என்கிறவிடத்திலே- 1. "கூர்மாதீ3ந்" என்கிற ஶ்லோகமும், 2. "ஸவ்யம் பாத3ம்" என்கிற ஶ்லோகமும் அநுஸந்தி4ப்பது. d "அணைவதரவணைமேல்" என்றால் - முக்தப்ராப்யபோ4க3ம் எப்படி சொல்லிற்றும்? என்ன (பர்யங்கவித்3யையில் இத்யாதி3) 3. "ஸஹஸ்ரஸ்தூ2ணே விமிதே த்3ருட4 உக்3ரே யத்ர தே3வாநாமதி4தே3வ ஆஸ்தே" என்ற திருமாமணி மண்டபத்திலே, திருவனந்தாழ்வான்மேலே, த4ர்மாத்3யஷ்ட பீட2த்தையுடைத்தான தி3வ்ய ஸிம்ஹாஸநத்தின் மேலே, 4. "தந்மத்4யேऽஷ்டத3ளம் பத்3மம்" என்கிற பத்3மத்திலே, 5. "விமலோத்கர்ஷிணீ ஜ்ஞாநா க்ரியா யோக3ா ததை2வ ச। ப்ரஹ்வா ஸத்யா ததே2ஶாநா தாஸாம் நாம்நா ஸமர்ச்சயேத்॥" என்று-அந்தப் பத்3மத்தின் அஷ்டத3ளத்திலே, விமலாத்3யஷ்ட பரிசாரிகைகளும், அதின் கர்ணிகையிலேயிருக்கிற 'அநுக்3ரஹை' என்றவளோடே கூடத் திருவெண்சாமரம் பரிமாற, அந்தக் கர்ணிகையிலே திருவநந்தாழ்வான்மேலே பிராட்டிமாரோடே கூட வீற்றிருக்குமது - பர்யங்கவித்3யாப்ரகாரம்; கௌஷீதகீ ப்3ராஹ்மணத்திலே சொல்லப்பட்டது — என்று அருளிச்செய்வர். விமிதே - விஶாலே. உக்3ரே - அநபி4ப4வநீயே. e,f,g 1. "அஹம் ப்3ரஹ்மாஸ்மி" என்ற ஸாமாநாதி4கரண்யம்-கார்யகாரண பா4வத்தாலே ஆதல்-

ஸ்ரீ—ப்ரகாரபூ4தன்'' என்னக்கடவன் ; ''ஆகில் இங்ஙனே h போராய்'' என்ருல், அவன் அங்கீ3காரம் பெற்று, மாதாபிதாக்கள் இருந்த படுக்கையிலே ப்ரஜை சென்று ஏறுமாபோலே i 2. ''तमेवंवित्पादेनाध्यारोहति'' (தமேவம்வித் பாதே3நாத்4யாரோஹதி) என்று ஏறக்கடவனுகச் சொல்லுகிற அப்பேற்றைச் சொல்லுகிறது.

(j அணைவது) k தாபத்ரயங்களாலே நொந்த ஸம்ஸாரி சேதநன், k_2 3. ''एष ब्रह्म प्रविष्टोऽस्मि'' (ஏஷ ப்3ரஹ்ம ப்ரவிஷ்டோऽஸ்மி) என்கிறபடியே - k_3 அப்பெரிய மடுவிலே

அ—ஸாமாநாதி4கரண்யத்துக்கு, கார்யகாரணபா4வத்தைப்பற்ற (நான் ராஜபுத்ரன்) என்றது: (ராஜபுத்ரன்) என்றது — ப்3ரஹ்மபுத்ரன் என்றபடி ; ஶரீரஶரீரிபா4வத்தைப்பற்ற (ப்3ரஹ்ம ப்ரகாரபூ4தன்) என்றது. h போராய் - வாராய் என்றபடி. I ஏவம்வித் - ஏவம்ப்ரகாரேண உபாஸக: ; தம்-பாதே3நாத்4யாரோஹதி இத்யந்வய:.

J.k அபி4மதவிஷயத்தை அணைவார் அத்யந்தாபி4நிவிஷ்டராய் அணைவர்கள்; ஆகையாலே இவனோடே அணையும்போதும் அபி4நிவேஶம் தோற்ற அணையும்; ஆகையாலே அவ்வபி4 நிவேஶத்தை அருளிச்செய்கிருர் (தாபத்ரயங்களாலே என்று தொடங்கி) k_3 ப்3ரஹ்மஶப்3த3த்தின் 4. ''ப்3ருஹத்த்வாத்3ப்3ரும்ஹணத்வாச்ச தத்3ப்3ரஹ்மேத்யபி4தீ4யதே'' என்ற நிருக்தியைப்பற்ற (அப்பெரியமடுவிலே) என்றது. யத்3வா 3. ''க்3ரீஷ்மே ஶீதமிவ ஹ்ரத3ம்''இத்யத்ர,''க்3ரீஷ்மே'' இத்யநேந - த்3ருஷ்டாந்தஸ்ய மஹத்த்வம் ஸூசிதம். தா3ர்ஷ்டாந்திகே து ப்3ரஹ்மஶப்3தே3ந வர்த்ததே. ஏதது3ப4யஞ்ச ஹ்ருதி3 நிதா4யாஹ (அப்பெரியமடுவிலே இதி) சேதந: பரமாத்மாநம் லப்3த்4வா நிரஸ்தாகி2லது3:க்கோ2 நிரதிஶயாநந்த3ஶ்ச யதா2 ப4வதி, ததா2 அகி2லஹேய ப்ரத்யநீகாநவதி4காதிஶயாநந்த3: ஸ்வயமபி ஸ்வாஶ்ரிதவிஶ்லேஷாஸஹிஷ்ணுத்வாத் ஸ்வாஶ்ரித

ஜீ—ஶரீராத்மபா4வத்தாலேயாதல்; இந்த இரண்டையும் அருளிச்செய்கிருர் (நான் ராஜபுத்ரன் ப்3ரஹ்மப்ரகாரபூ4தன்) என்று: f (ராஜபுத்ரன்) என்கையாலே-கார்யகாரணபா4வம். g (ப்3ரஹ்ம ப்ரகாரபூ4தன்)என்கையாலே-ஶரீராத்மபா4வம். f ராஜபுத்ரன்-ப்3ரஹ்மபுத்ரன் என்றபடி. h போராய்-வாராய். I ஏவம்வித்-ஏவம்ப்ரகாரேண உபாஸக: ; தம்-பாதே3நாத்4யாரோஹதி இத்யந்வய :.

J k அபி4மதவிஷயத்தை அணைவார் அத்யபி4நிவிஷ்டராய் அணையுமாபோலே, இவனோடே அணையும்போதும் அபி4நிவேஶம் தோற்ற அணையுமாகையாலே, அவ்வபி4நிவேஶத்தை அருளிச் செய்கிருர் (தாபத்ரய இத்யாதி3) இது—''அணைவது'' என்ற பத3ஸாமர்த்2ய ஸித்3த4மான பா4வம். k_2 ஸ்ரீ பா4ரதே மங்கிகீ3தாயாம்—3. ''த்யக்த்வா காமம் ப4யம் க்ரோத4ம் லோப4ம் மோஹஞ்ச மத்ஸரம் I ஏஷ ப்3ரஹ்ம ப்ரவிஷ்டோऽஸ்மி க்3ரீஷ்மே ஶீதமிவ ஹ்ரத3ம் II'' k_3 4. ''ப்3ருஹத்த்வாத் ப்3ரும்ஹணத்வாச்ச தத்3ப்3ரஹ்மேத்யபி4தீ4யதே'' என்ற ப்3ரஹ்ம ஶப்3த3த் தின் நிருக்தியைப்பற்ற(அப்பெரிய மடுவிலே) என்றது. k_4 இவையில்லாதவன்-தாபங்களில்லாதவன். I 3. ''க்3ரீஷ்மே ஶீதமிவ ஹ்ரத3ம்'' என்றதுக்கு அர்த்த2ம் (விடாயர் இத்யாதி3) n ''அரவணை''

ப்ர—(முதற்பாட்டு) k_3 3. (அணைவதரவணைமேல்) श्रीभारते (मो-४) मङ्किगीतायाम् — ''त्यक्त्वा कामं भयं क्रोधं लोभं मोहं च मत्सरम्। एष ब्रह्म प्रविष्टोऽस्मि ग्रीष्मे शीतमिव ह्रदम् ॥ ५० ॥

ஶீ—விழுந்து தன் தாபமெல்லாம் ஆறுமாபோலேயாயிற்று, முதலிலே k1 இவையில்லாதவன் திருவனந்தாழ்வான்மேலே அணைந்து, இவை உண்டாய்க் கழிந்தாரைப்போலேயிருக்கும்படி. l விடாயர் மடுவிலே விழுமாபோலேயாயிற்று அணைவது. (m அரவணை மேல்) n நாற்றம், குளிர்த்தி, n2 மென்மைகளை ஸ்வபா4வமாகவுடைய n3 திருவனந்தாழ்வானோடே அணைவது; oA "புல்கும் அணையாம்" என்னக்கடவதிறே அவனை. p ஶேஷபூ4தன் அடிமை செய்தல்லது த4ரியாதாப்போலே, p2 ஶேஷியும் ஶேஷபூ4தனோடே அணைந்தல்லது த4ரியாதானாயிருக்கிறபடி.

அ—ஸம்ஶ்லேஷாத் நிர்த்து3:க்கே2ா நிரதிஶயாநந்தீ3 ச ப4வதீத்யர்த்த2:. k1 இவையில்லாதவன்" தாபங்களில்லாதவன். l 1. "விஸ்தரஸ்ய ச ஸங்க்3ரஹ:" இதி ந்யாயாத், 2. "க்3ரீஷ்மே ஶீதமிவ ஹ்ரத3ம்" இத்யேதத் ஶ்ருதி3 நித3ர்ஶ ய உக்தமர்த்த2ம் ஸங்க்3ரஹேண த3ர்ஶயதி (விடாயர் மடுவிலே இதி) "அணைவது" என்கிற வர்த்தமாநத்துக்கு அர்த்த2ம் என்னவுமாம். m.n ஏவம் "அணைவது" இத்யஸ்ய பத3ஸ்ய வாஸநாமபி4த4ாய, "அரவணைமேல்" இத்யஸ்ய பத3வாஸநாமாஹ (நாற்றம் குளிர்த்தி இதி) n2 மென்மை-ம்ருது3த்வம். n3 "அணைமேல்" என்றது-அணையோடே என்று த்ருதீயாவிப4க்தியாக்கி (திருவனந்தாழ்வானோடே) என்கிறது. k.n.o (தாபத்ரயங்களாலே) இதி வாக்யே-ஶேஷிண: ஶேஷபூ4தவிஷயவிஶ்லேஷாஸஹிஷ்ணுத்வே தத்ஸம்ஶ்லேஷைகத4ாரகத்வே ச ப4க3வத்3வ்யாமோஹ ஏவ ஹேதுரிதி பா4தி; "அணைவது" இதி ப4க3வத்கர்த்ருகதயா அபி4த4ாநாத்; (நாற்றம், குளிர்த்தி) இதிவாக்யே விஷயஸ்வபா4வோऽபி ஹேதுரிதி ஸூச்யதே; தத்பா4வபூ4தஸ்யாஸ்ய கத2ம் பரிஷ்வங்க3யோக்3யோபத4ாநத்வமித்யத்ராஹ (புல்குமணையாம் இதி) முதல் திருவந்தாதி - ஆஶ்லேஷயோக்3யமான ஶய்யையாம் என்றபடி. p "அணையாயிருக்கிற அரவோடே, அணைவது - அணையுமது - அணையாநிற்பது" இத்யுப4யத்ர வர்த்தமாநார்த்த2ம் ஶ்ருதி3 நித4ர்ஶயாஹ (ஶேஷபூ4தன் இதி) p.p2 (ஶேஷபூ4தன், ஶேஷி) இதி பத3த்3வயஞ்ச, ஹேதுக3ர்ப்ப4ம்; நசேத் உப4யோரபி ஸ்வரூபஸித்3தி4ர் ந ஸ்யாதி3தி பா4வ:; "ப4க3வதா3லிங்க3நம் சேதநஸ்யைவ ஹி ப்ரயோஜநம், ப4க3வதோऽபி ப்ரயோஜநம் ப4வதி கிம்?" இத்யாஶங்காயாம் உத்தரம் (ஶேஷபூ4தன் இதி வாக்யம்) இதி ச வத3ந்தி; ஸங்க3த் தாலே என்றபடி.

q "பூம்" என்று-அழகாய். அத்தாலே-போ4க்3யதையைச் சொல்லுகிறது. r ஸ்த்ரீத்வம் அல்லாதார்க்கும் இவனுக்கும் ஒத்திருக்கையாலே லக்ஷ்மி என்ன அமைந்திருக்க, "ஸ்த்ரீ"

ஜீ-என்ற பத3த்துக்கு வாஸநை (நாற்றம் இத்யாதி3) n2 மென்மை-ம்ருது3த்வம். n3 "அணைமேல்" என்றது அணையோடே என்று த்ருதீயாவிப4க்தியாக்கி (திருவனந்தாழ்வானோடே) என்கிறது. o உக்தார்த்தே2 ப்ரமாணம்(புல்குமணையாம் என்னக்கடவதிறே அவனை) என்று; முதல்திருவந்தாதி. புல்குமணையாம்-சாய்ந்துகொள்ள யோக்3யமான அணையாம் என்றபடி. p ஸம்ஸாரதப்தனாகையாலே தன்னைப்பற்றி இவன் ஆநந்தி3க்கிறான். ஸ்வதோ நிரதிஶயாநந்தி3யானவன் இவனைப்பெற்று ஆநந்தி3க்கக்கூடுமோ? என்ன (ஶேஷபூ4தன் இத்யாதி3); ஸங்க3த்தாலே என்றபடி.

q "பூம்" என்று-அழகாய், அத்தால், போ4க்3யதையைச் சொல்லுகிறது. r ஸ்த்ரீத்வம் அல்லாதார்க்கும் இவனுக்கும் ஒத்திருக்கையாலே லக்ஷ்மி என்ன அமைந்திருக்க, "ஸ்த்ரீ"

A முதல் திருவ-53.

ஈ— (q பூம் r பாவையாகம் புணர்வது) போ4க்3யதைகவேஷையாய், s நிருபாதி4க ஸ்த்ரீத்வத்தையுடைய பெரியபிராட்டியாரோடே கலந்து வர்த்திப்பது. (t ஆகம் புணர்வது) u ஆத்மகு3ணங்கள் u2 குமரிருந்து போமித்தனை.

v "அணைவது, புணர்வது" என்கிறதிறே-மூவர்க்கும் போ4க3ம் ஒத்திருக்கையாலே. w 1. "रम्यमावसथं कृत्वा" (ரம்யமாவஸத2ம் க்ருத்வா) w2 அறுபதினாயிரம் ஆண்டு w3 மலடு

அ—என்று விஶேஷிக்கிறது-கர்மோபாதி4கமல்லாத ஸ்த்ரீத்வத்தையுடையவளாகையாலே; s அவர்களில் வ்யாவ்ருத்தமான ஸ்த்ரீத்வமுண்டு என்னுமிடந்தோன்ற (நிருபாதி4க ஸ்த்ரீத்வத்தையுடைய) என்கிறார். "பூவிலே பரிமளம் வடிவு கொண்டாற்போலே போ4க்3யபூ4தையான பிராட்டியின் திருமேனியை" (ப508) என்று உரையிலே. t,u "ஆகம் புணர்வது" இதி பத3ப்ரயோக3 ஸூசிதமாஹ (ஆத்மகு3ணங்கள் இதி) u2 குமரிருக்கை-ப4ர்த்ருபோ4க3ாகோ3சரதயா வர்த்தமாநதா; குமரியாயிருக்கை என்று ஶப்3தா3ர்த்த2ம்; வாழ்க்கைப்படாதிருக்கை என்றபடி. u (ஆத்மகு3ணங்கள் குமரிருந்து போமித்தனை) இதி வாக்யஸ்ய - பரமரஸிகோऽபி ஈஶ்வர: லக்ஷ்ம்யா ரூபஸௌந்த3ர்யாதிஶயாத் ரூபகு3ணாநுல்லங்க்4ய ஆத்மகு3ணபர்யந்தம் க3ந்தும் ந ஶக்நோதீதி பா4வோ த்3ரஷ்டவ்ய:.

v (அணைவது புணர்வது என்கிறதிறே இதி) வித்3த4வ்யாக்3யாத்ரு வாக்யம், உப4யத்ர ஸமாஶ்லேஷவாசிஶப்3த3ப்ரயோக3ாத். லக்ஷ்மீ ப4க3வதோஸ் ஸம்ஶ்லிஷ்டயோர் யாத்3ருஶோ போ4கோ3ऽஸ்தி தாவாந் போ4க3ஶ் ஶேஷஸ்யாப்யஸ்தீதி ஸூச்யத இதி பா4வ:. அக்3ர்யப்ராயந்யாயேந லக்ஷ்ம்யாஸ் ஸர்வேஶ்வரஸ்ய ச போ4க3ஸத்3பா4வவத் ஶேஷபூ4தஸ்யாஸ்யாபி மிது2நாநுப4வஜநிதபோ4கோ3ऽஸ்தீதி ஸூச்யதே இதி பா4வ:—இதி ச வத3ந்தி. w ஶேஷிணோரிவ ஶேஷபூ4தஸ்யாபி போ4கோ3ऽஸ்தீத்யத்ர ப்ரமாணாகாங்க்ஷாயாமாஹ (ரம்யமாவஸத2ம் இத்யாதி3) w2... "ரம்யம்" என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (அறுபதினாயிரம் இத்யாதி3 w3 மலடுநின்ற-வந்த்4யத்வேந

ஜீ—என்று விஶேஷிக்கிறது - கர்மோபாதி4கமல்லாத ஸ்த்ரீத்வத்தையுடையளாகையாலே; s அவர்களில் வ்யாவ்ருத்தமான ஸ்த்ரீத்வமுண்டு என்னுமிடந்தோன்ற (நிருபாதி4க ஸ்த்ரீத்வத்தையுடைய) என்கிறார். t,u "ஆகம் புணர்வது" என்ற பத3ப்ரயோக3த்துக்கு பா4வம் (ஆத்மகு3ணங்கள் இத்யாதி3) u2 குமரிருக்கை - குமரியாயிருக்கை என்று ஶப்3தா3ர்த்த2ம். அதாவது - குமரி-குமாரீ; கன்னிகை; அநுப4வயோக்3யமன்றிக்கேயிருக்கை என்றபடி. u (ஆத்மகு3ணங்கள்) இத்யாதி3 வாக்யத்துக்கு - பரமரஸிகனான ஈஶ்வரன் பிராட்டியுடைய விக்3ரஹஸௌந்த3ர்யாதிஶயாத் ரூபகு3ணங்களை விட்டு ஆத்மகு3ணபர்யந்தம் போகமாட்டான் என்று கருத்து.

v (அணைவது புணர்வது என்கிறதிறே) என்கிற வாக்யம் - வ்யாக்3யாதாவின் ஈடுபாடு. இவ்வாக்யத்துக்குக் கருத்து - "அக்3ர்யப்ராய ந்யாயத்தாலே, பிராட்டியோடே கூட எடுக்கையாலே-இவ்விருவர்க்கும் பிறக்கும் ரஸம், சேர்த்தியை அநுப4விக்கையாலே திருவனந்தாழ்வானுக்கும் பிறக்கும்" என்று. w உக்தத்துக்கு ஸம்வாத3ம் (ரம்யமாவஸத2ம் இத்யாதி3) ஸ்ரீஸங்க்ஷேபே. w2... "ரம்யம்" என்றதுக்கு பா4வம் (அறுபதினாயிரம் இத்யாதி3) w4 சமைத்த-ஆக்கின; கட்டின

ப்ர—w1. (போ4க3மொத்திருக்கையாலே) श्रीसङ्क्षेपे—"रम्यमावसथं कृत्वा रममाणा वने त्रयः। देवगन्धर्वसङ्काशास्तत्र ते न्यवसन् सुखम्॥ ३१॥"

ஈ—நின்ற சக்ரவர்த்தி தன் ஆத3ரத்துக்குப் போரும்படி w1 சமைத்த மாளிகைகளிலும், திருவுள்ளத்துக்குப் பொருந்தி அழகியதாயிருந்தது காட்டிலே இளையபெருமாள் சமைத்த ஆஶ்ரமமாயிற்று. 1. "त्रयो रममाणा:" (த்ரயோ ரமமாணா:) x நாயகரான பெருமாள் ரஸமல்லவே பிராட்டியது; பிராட்டிக்குப் பிறக்கும் ரஸமன்றே பெருமாளது; அப்படியே, அச்சேர்த்தி கண்டு உகக்குமவரிறே இளையபெருமாள். 1. "वने" (வநே) y "படைவீடர் காட்டிலே ரமித்தார்கள்" என்று தோற்றுதே, y2 காடர் காட்டிலே வர்த்தித்தாற்போலே பொருந்தியிருந்தபடி. z ஆகச் சொல்லிற்றாயிற்று - ஸர்வேஶ்வரனும் பிராட்டிமாருமாகத் திருவனந்தாழ்வானாகிற படுக்கையிலேயிருக்கக்கண்டு உகந்து அடிமை செய்கை முக்தப்ராப்யபோ4க3மாகிறது z2.

(a இருவரவர் முதலுந்தானே) ப்3ரஹ்மருத்3ரர்களுக்குக் காரணபூ4தனாயிருக்கும். b 2. "स ब्रह्मा स शिव:" (ஸ ப்3ரஹ்மா ஸ ஶிவ:) என்கிற ப்ரஸித்3தி4யாலே—(இருவரவர்)

அ-ஸ்தி2த:. w1சமைத்த-ஆக்கின. xநாயக நாயக்யோ: பரஸ்பரஸம்ஶ்லேஷாத் போ4கோ3 ஜாயதே, லக்ஷ்மணஸ்ய கத2ம் போ4க3ஸம்ப4வ:? இத்யத்ராஹ (நாயகரான இத்யாதி3) விஷயபே4த3ப்ரயுக்தரஸபே4த3ஸ் ஸர்வத்ர ஸமாந இதி பா4வ:. y சித்ரகூடப்ராப்த்யபி4தா4நாதே3வ-1. "வநே" இத்யஸ்யார்த்த2ஸ்ய ஸித்3த4த்வேऽபி புந: "வநே" இதி விஶேஷயிதுர் பா4வமாஹ (படைவீடர் இதி) படைவீடர்-படைவீட்டிலே இருக்குமவர்கள். y2 காடர்-காட்டிலேயிருப்பார். z "பர்யங்க வித்3யையில்" (510d) என்கிற வாக்யோக்தமான அர்த்த2த்தை நிக3மிக்கிறார் (ஆக இத்யாதி3) z2 "ஆகிறது" என்ற அநந்தரம் - "என்று" என்கிற பத3ம் கூட்டுவது.

a.b இன்னார் என்னாதே. "இருவரவர்" என்கிறதென்? என்ன (ஸ ப்3ரஹ்மேத்யாதி3) இவ்விடத்திலே "ஸ:" என்றது அநுபயுக்தம்; "ப்3ரஹ்மா, ஶிவ:" என்கிறதே வேண்டுவது. யத்3வா, 2. "ஸ ப்3ரஹ்மா ஸ ஶிவ:" இதி தச்ச2ப்3த3யோரபி ப்3ரஹ்மருத்3ரபரத்வேந யோஜநா அபி4ஹிதா வேதா3ர்த்த2ஸங்க்3ரஹே இதி வத3ந்தி. c இத்தால் ப2லிதம் (அவ்

ஜீ—என்றபடி. x நாயக நாயகிகள் பரஸ்பர ஸம்ஶ்லேஷத்தாலே ரமிக்கிறார்கள்; இளையபெருமாள் ரமிக்கும்படியென்? என்ன (நாயகரான இத்யாதி3) விஷயபே4த3ப்ரயுக்த ரஸபே4த3ஸ் ஸர்வத்ர ஸமாந இதி பா4வ:. y சித்ரகூடத்திலிருப்பைச் சொன்னபோதே - 1. "வநே" என்றது ஸித்3த4மாயிருக்க, புந: "வநே" என்று விஶேஷித்ததுக்கு பா4வம் (படைவீடர் இத்யாதி3) படைவீடர் - படைவீட்டிலே இருக்குமவர்கள். y2 காடர் - காட்டிலே இருக்குமவர்கள். z "பர்யங்க வித்3யையில்" (510d) இத்யாதி3 வாக்யோக்தார்த்த2 நிக3மநம் (ஆக இத்யாதி3) z2 "ஆகிறது" என்ற அநந்தரம் - "என்று" இத்யத்4யாஹார்யம்.

a.b இன்னார் என்னாதே. "இருவரவர்" என்கிறதென்? என்னில் (ஸ ப்3ரஹ்மேத்யாதி3) இவ்விடத்திலே - "ஸ:" என்கிறது அநுபயுக்தம்; "ப்3ரஹ்மா, ஶிவ:" என்கிறதே வேண்டுவது.

ப்ர—b2. (இருவர்) श्रीनारायणानुवाके (११)—"तस्याश्शिखाया मध्ये परमात्मा व्यवस्थित:। स ब्रह्मा स शिवस्सेन्द्रस्सोऽक्षर: परमस्स्वराट्॥"

ஜீ-என்கிறார். c அவ்விபூ₄தியைச் சொல்லுகிறவிடத்திலே (அணைவது புணர்வது) என்கையாலே - அது போ₄க₃பூ₄மியாய் d நித்யமாயிருக்கும் என்னுமிடமும், இங்கு (முதல்) என்கையாலே - இவ்விபூ₄தியில் கார்யகாரணபா₄வத்தால் வந்த ஸம்ப₃ந்த₄மும், இதுதான் e ஆவதழிவதாம் என்னுமிடமும் சொல்லுகிறது. f இத்தால் - ப்₃ரஹ்மருத்₃ரர்கள் ஸம்ஸார ப₃த்₃த₄ர்கள் என்னுமிடமும், ஈஶ்வரனே மோக்ஷப்ரத₃னாக வல்லான் என்னுமிடமும் சொல்லுகிறார். g ஆக, ஆஶ்ரயணீயன் அவனே, ப்₃ரஹ்மருத்₃ரர்கள் ஆஶ்ரயணீயரல்லர் என்கை ; h 1. "आब्रह्मस्तम्बपर्यन्ता जगदन्तर्व्यवस्थिताः । प्राणिनः कर्मजनितसंसारवशवर्तिनः ॥" (ஆப்₃ரஹ்மஸ்தம்ப₃பர்யந்தா ஜக₃த₃ந்தர்வ்யவஸ்தி₂தா: । ப்ராணிந: கர்மஜநிதஸம்ஸாரவஶவர்த்திந: ॥) என்னுநின்றதிறே.

i இப்படி ப்₃ரஹ்மருத்₃ரர்களுக்கும் காரணபூ₄தனாகையாலே வந்த மேன்மையையுடையவன்—(எப்பொருட்கும் j இணைவனாம்) k தே₃வாதி₃ ஸகல பதா₃ர்த்த₂ங்கள்

அ—விபூ₄தியை இத்யாதி₃) d (நித்யமாயிருக்கும் என்னுமிடமும் இதி) வர்த்தமாநநிர்தே₃ஶாத்-நித்யத்வம் ஸூச்யத இதி பா₄வ:. e ஆவது-ஸ்ருஜ்யமாவது என்றபடி. f காரணத்வம் சொன்னதால் ப₂லிதம் (இத்தால் ப்₃ரஹ்மருத்₃ரர்கள் இத்யாதி₃) கர்மவஶ்யராகையாலே ப₃த்₃த₄ர் என்றபடி. g "முதலும்" என்ற சப்₃த₃த்துக்கு அர்த்த₂ம் (ஆக ஆஶ்ரயணீயன் அவனே இத்யாதி₃) த்₄யேயனும் என்று-அநுக்தஸமுச்சயம் என்றபடி. h ப்₃ரஹ்மாதீ₃நாம் அநாஶ்ரயணீயத்வே ஹேது: ஸ்ருஜ்யத்வம், தத்₃வ்யாப்தகர்மவஶ்யத்வஞ்சேதி ஹ்ருதி₃ நித₄ாய, தேஷாம் கர்மவஶ்யத்வே ப்ரமாணமாஹ (ஆப்₃ரஹ்மஸ்தம்ப₃பர்யந்தா இத்யாதி₃).

i "ஸர்வாதி₄கனானவன் ஸுலப₄னானான்" என்று அவன் ஸௌலப்₄யத்துக்கு அதிஶயம் சொல்லுவாராக, இத்தாலே அவன் பெருமை சொல்லுகிறது என்கிறார் (இப்படி இத்யாதி₃) j இணைவன் - ஸஜாதீயன் என்றபடி. k ஆதி₃ஶப்₃த₃ம் - திர்யங்மநுஷ்ய ஸ்த₂ாவரங்களைக் காட்டு

ஜீ—c இத்தால் ப₂லிதம் (அவ்விபூ₄தியை இத்யாதி₃) d (நித்யமாயிருக்கும்) என்றது-"அணைவது, புணர்வது" என்கிற வர்த்தமாநத்தாலே ஸித்₃த₄மான அர்த்த₂ம். e ஆவதழிவது-உண்டாவது, நஶிப்பது. f காரணத்வ கத₂நத்தாலே ப₂லிதம் (இத்தால் இத்யாதி₃) கர்மவஶ்யராகையாலே ப₃த்₃த₄ர் என்றபடி. g "முதலும்" என்ற சப்₃த₃த்துக்கு அர்த்த₂ம் (ஆக ஆஶ்ரயணீயன் இத்யாதி₃) த்₄யேயனும் என்று அநுக்த ஸமுச்சயம் என்றபடி. h ப்₃ரஹ்மாதி₃கள் ஆஶ்ரயணீயரல்லாமைக்கு அடி - ஸ்ருஜ்யத்வ கர்மவஶ்யத்வங்கள் என்று திருவுள்ளம்பற்றி, அவர்கள் கர்மவஶ்யர் என்கைக்கு ப்ரமாணம் (ஆப்₃ரஹ்மேத்யாதி₃) ஸ்ரீ விஷ்ணுத₄ர்மே ஶௌநகவசநம்.

i "ஸர்வாதி₄கனானவன் ஸுலப₄னானான்" என்று அவன் ஸௌலப்₄யத்துக்கு அதிஶயம் சொல்லுவாராக, இத்தால் அவன் பெருமை சொல்லுகிறது என்கிறார் (இப்படி இத்யாதி₃)
j இணைவன்-ஸஜாதீயன்; k தே₃வாதி₃ ஸமஸ்த பதா₃ர்த்த₂ங்களுக்கும் அவதாரமுகே₂ந ஸஜாதீய

ப்ர—h 1. श्रीविष्णुधर्मे—"आब्रह्मस्तम्बपर्यन्ता जगदन्तर्व्यवस्थिताः । प्राणिनः कर्मजनितसंसारवशवर्तिनः ॥ १ ॥" इति शौनकवचनम् ॥

ரீ-தோறும் ஸஜாதீயனாய் வந்து அவதரிக்கும். l ப்ரஹ்ம ருத்ரர்கள் நடுவே வந்து அவதரிப்பது, உபேந்த்ரனாவது, சக்ரவர்த்தி ஸ்ரீவஸுதேவர்களளவிலே l_2 அமைத்து வந்து பிறப்பது, மஹாவராஹமாவது, குப்ஜாம்ரமாவதாகாநிற்கும். இப்படி தாழவிட்டுப் பிறக்கிறது எதுக்காக ? என்னில்—(m வீடுமுதலாம்) மோக்ஷப்ரதனாகைக்காக; n அவதரித்தவிடங்களிலே n_2 பக்ஷிக்கு மோக்ஷத்தைக் கொடுப்பது, n_3 பிஶாசத்துக்கு மோக்ஷத்தைக் கொடுப்பதாகாநிற்கும்.

அ-கிறது. l அவைகளிலே இவன் அவதரித்தமையுண்டோ? என்ன (ப்ரஹ்மருத்ரர்கள் இத்யாதி) l_2 அமைத்து - ஸங்கோசித்து. m வீடுமுதலாம் - மோக்ஷத்துக்கும் ஹேதுவாயிருக்கும் என்றபடி. n அவதரித்தவிடத்தே மோக்ஷங்கொடுத்த இடமுண்டோ? என்ன (அவதரித்தவிடங்களிலே இத்யாதி) $n_2$1. "ஸம்ஸ்காரமகரோத் தஸ்ய ப்ரஹ்மமேதேந ராகவ:। ஸ்வபந்துஞ்ச தத்தேன தஸ்மை யோகித்யேயம் ஸநாதநம் ॥" என்றத்தைப்பற்ற (பக்ஷிக்கு மோக்ஷத்தைக் கொடுப்பது) என்றது; பக்ஷீ-க்ருத்ரராஜ:. $n_3$2. "அக்ஷய்யஸ் ஸ்வர்க்கவாஸஸ்தே யாவதிந்த்ரோ பவிஷ்யதி। நஷ்டே ஶக்ரே ததஸ்ஸ்வர்க்காத் ஸாயுஜ்யம் மம கச்சது ॥" என்றத்தைப்பற்ற (பிஶாசத்துக்கு மோக்ஷத்தைக் கொடுப்பது) என்றது; பிஶாச:-கண்டாகர்ண:.

ஜீ—னும் என்று ஶப்தசாத்தும். l அப்படி அவன் அவதரித்தமையுண்டோ? என்ன (ப்ரஹ்ம ருத்ரர்கள் இத்யாதி) l_2 அமைத்து - ஸங்கோசித்து. m வீடுமுதலாம் - மோக்ஷத்துக்கு ஹேதுவாயிருக்கும். n அப்படி மோக்ஷங்கொடுத்த இடமுண்டோ? என்ன (அவதரித்த இத்யாதி) $n_2$1. "ஸம்ஸ்காரமகரோத் தஸ்ய ப்ரஹ்மமேதேந ராகவ:। ஸ்வபந்துஞ்ச தத்தேன தஸ்மை யோகித்யேயம் ஸநாதநம் ॥" என்றத்தைப்பற்ற (பக்ஷிக்கு மோக்ஷத்தைக் கொடுப்பது) என்றது; பக்ஷி - ஜடாயு. $n_3$2. "அக்ஷய்யஸ் ஸ்வர்க்கவாஸஸ்தே யாவதிந்த்ரோ பவிஷ்யதி। நஷ்டே ஶக்ரே ததஸ்ஸ்வர்க்காத் ஸாயுஜ்யம் மம கச்சது ॥" என்றத்தைப்பற்ற (பிஶாசத்துக்கு மோக்ஷத்தைக் கொடுப்பது) என்றது; பிஶாச: - கண்டாகர்ண:.

ப்ர—$n_2$1. (வீடுமுதலாம்) (பக்ஷிக்கு மோக்ஷத்தைக் கொடுப்பது) आरण्यकाण्डेऽष्टषष्टितमे—"गृध्रराजं दिधक्षामि मत्कृते निधनं गतम्। नाथं पतगलोकस्य चितामारोप्य राघव! ॥ २८ ॥ या गतिर्यज्ञशीलानामाहिताग्नेश्च या गतिः। अपरावर्तिनां या च या च भूमिप्रदायिनाम् ॥ २९ ॥ मया त्वं समनुज्ञातः गच्छ लोकाननुत्तमान्। गृध्रराज! महासत्त्व! संस्कृतश्च मया व्रज ॥ ३० ॥"

$n_3$2. (பிஶாசத்துக்கு மோக்ஷத்தைக் கொடுப்பதாகாநிற்கும்) श्रीहरिवंशे(२७४) कैलासयात्रायाम्—"ततः प्रोवाच भगवान् स्थितं काममिवापरम् ॥ २३ ॥ अक्षय्यः स्वर्गवासस्ते यावदिन्द्रो भविष्यति। तावत् स्वर्गी भवानस्तु शासनान्मम नान्यतः ॥ २४ ॥ नष्टे शक्रे ततस्स्वर्गात्सायुज्यं मम गच्छतु ॥ २४½ ॥"

ஈ— அவன் வந்து அவதரிப்பது மோக்ஷப்ரதனாகைக்காகவாகில், எல்லாரும் பின்னை முக்தராக வேண்டாவோ? என்னில் (பிறவிக்கடல் நீந்துவார்க்கு-p₁ புணைவன்) "ஸம்ஸாரம் என்றொரு பெருங்கடல், அது எங்களால் கடக்கப்போகாது, ப்ரபலனான நீயே கழித்துத் தரவேணும்" என்றிருப்பார்க்கு o ப்ரதிபூவாய்நின்று கடத்திக்கொடுக்கும். p புணையாமவன் என்றபடி; p₂ ஸர்வபாரநிர்வாஹகனுமவன் என்றபடி. q1. "संसारसागरं घोरमनन्तक्लेशभाजनम्। त्वामेव शरणं प्राप्य ॥" (ஸம்ஸாரஸாகரம் கோரமநந்தக்லேஶபாஜநம்। த்வாமேவ ஶரணம் ப்ராப்ய ॥) என்றிருப்பார்க்குக் கடத்திக்கொடுக்கும். †r (புணைவன் என்று-தெப்பமாமவன் என்னவுமாம்) r₂2. "विष्णुपोतम्" (விஷ்ணுபோதம்) என்னக்கடவதிறே; s ஏகதேஶத்தைப்பற்றி நிற்கையன்றிக்கே, அக்கரையும் இக்கரையுமாய் நிற்கும் ஓடமாயிற்று. 1.

அ— o (ப்ரதிபூவாய்) தநிகாதமர்ணயோர் யோऽந்தரே திஷ்டதி, ஸ: - ப்ரதிபூரித்யுச்யதே. p இவன் புணையாய், பலப்ரதன் வேறொருத்தனோ? என்ன (புணையாமவன் இத்யாதி) q அப்படி கடத்திக்கொடுக்குமோ? என்ன (ஸம்ஸாரஸாகரம் இத்யாதி) r₂ புணைவன்-தெப்பமாமவன் இத்யர்த்தாந்தரம் ஶ்ருதி நிதர்ஶயப்ரமாணமாஹ (விஷ்ணுபோதம் இதி) s "ச்லிஷ்-வ்யாப்தௌ" இதி தாதும் ஶ்ருதி நிதர்ஶயாஹ (ஏகதேஶத்தைப்பற்றி இதி) மத்யே பங்குரத்வஶங்காவகாஶோ நேதி பாவ:. "இருவரவர் முதலும் தானேயாய் - எப்பொருட்கும்-இணைவனுமவனாய், வீடுமுதலாமவனாய்-பிறவிக்கடல் நீந்துவார்க்கு-புணைவனுமவன் அணைவதரவணைமேல்; புணர்வது பூம்பாவையாகம்" இத்யந்வய:. "அரவணைமேல்-அணைவது, பூம்பாவையாகம் புணர்வது. இருவரவர் முதலும் தானே, வீடுமுதலாகைக்காக எப்பொருட்கும் இணைவனும், பிறவிக்கடல் நீந்துவார்க்குப் புணைவன்" என்று உரை அந்வயம். "அரவணைமேல்-அணைவது, பூம்பாவையாகம் புணர்வது"—உபேயத்வமுச்யதே; ஶேஷேண உபாயத்வம். 1.

ஜீ— p₁ புணைவனும்-புணைப்பட்டவனும். o, p₂, r புணை-ப்ரதிபூவும், தெப்பமும், பாரமும். o யோ தநிகாதமர்ணயோர் மத்யே திஷ்டதி, ஸ:- ப்ரதிபூரித்யுச்யதே. p இவன் புணையாய், பலப்ரதன் வேறொருத்தனோ? என்ன (புணையாமவன் இத்யாதி) q அப்படி கடத்திக்கொடுக்குமோ? என்ன (ஸம்ஸாரஸாகரம் இத்யாதி) ஜிதந்தாயாம். 1. "நிஸ்தரந்தி மநீஷிண:" என்று மேல். r, r₂ புணைவன்-தெப்பமாமவன் என்ற அர்த்தாந்தரத்துக்கு ப்ரமாணம் (விஷ்ணுபோதம் இத்யாதி) ஸ்ரீ விஷ்ணுதர்மே — 2. "ஸம்ஸாரார்ணவமக்நாநாம் விஷயாக்ராந்தசேதஸாம்। விஷ்ணுபோதம் விநா நாந்யத் கிஞ்சிதஸ்தி பராயணம் ॥" s "ச்லிஷ்-வ்யாப்தௌ" இதி தாதும் ஶ்ருதி நிதர்ஶய விஷ்ணுஶப்தார்த்தமாஹ (ஏகதேஶத்தை இத்யாதி) மத்யே பங்குரத்வஶங்காவகாஶோ நேதி பாவ:. "அரவணைமேல்-அணைவது, பூம்பாவையாகம் புணர்வது, இருவரவர் முதலும் தானே, வீடுமுதலாகைக்காக - எப்பொருட்கும் இணைவனும், பிறவிக்கடல் நீந்துவார்க்கு - புணைவன்" இத்யந்வய:. 1.

ப்ர— q1. (புணைவன்) जितन्तायाम्—"संसारसागरं घोरमनन्तक्लेशभाजनम्। त्वामेव शरणं प्राप्य निस्तरन्ति मनीषिणः॥"

r, r₂2. (தெப்பமாமவன்) श्रीविष्णुधर्मे — "संसारार्णवमग्नानां विषयाक्रान्तचेतसाम्। विष्णुपोतं विना नान्यद् किञ्चिदस्ति परायणम्॥"

† () இவ்வடைப்பிலுள்ளது சில பிரதிகளிலேயே; அடையவளைந்தானுக்குப் பாடமில்லை.

Released by Maaran's Dog ,Toronto , Canada

2. **நீந்தும் துயர்ப்பிறவி யுட்படமற் றெவ்வெவையும்**
நீந்தும் துயரில்லா வீடு முதலாம்
பூந்தண் புனல்பொய்கை யானை யிடர்கடிந்த
பூந்தண் துழாயென் தனிநா யகன்புணர்ப்பே.

ஆ— 2. வ்யா:— (நீந்தும்) ''வீடு முதலாம்''என்கிற பத₃த்தை விவரிக்கிறது. ஜந்ம ஜராமரணாத்₃யபரிமித ஸமஸ்த து₃:க்க₂ரஹிதமான மோக்ஷத்துக்குக் காரணம் எம்பெருமானோடுள்ள ஸம்ப₃ந்த₄ம்; அதெங்கே கண்டோம்? என்னில், ஸ்ரீக₃ஜேந்த்₃ராழ்வான் பக்கலிலே கண்டோம் என்கிறார். 2.

ஒ— அவ:— இரண்டாம் பாட்டில்—"வீடுமுதலாம்" என்கிற பத₃த்தை விவரியாநின்றுகொண்டு, எம்பெருமான்தானே வேணுமோ? அவனோடுள்ள ஸம்ப₃ந்த₄மே மோக்ஷப்ரத₃ம் என்கிறார்.

வ்யா:—(நீந்தும் என்று தொடங்கி) கடக்க அரிதான து₃:க்க₂த்தையுடைத்தான ஜந்மமரணாதி₃களொன்றும் இல்லாத மோக்ஷத்துக்கு அடியாம்; (பூந்தண் புனல் என்று தொடங்கி) பூத்துக் குளிர்ந்த நீரையுடைய பொய்கையிலே முதலையாலே நலிவுபட்ட ஆனையினுடைய இடரைப் போக்கின நிரதிஶய போ₄க்₃யனாய், என்னை அநந்யார்ஹமாக அடிமை கொண்ட எம்பெருமானோட்டை ஸம்ப₃ந்த₄ம். இங்கு, ஸ்ரீக₃ஜேந்த்₃ராழ்வானுடைய ஆபந்நிவாரணம்-த்₃ருஷ்டாந்ததயா சொல்லிற்று. 2.

ப— அவ:— அநந்தரம், ஸம்ஸார நிஸ்தரணபூர்வகமான மோக்ஷத்துக்கு ஹேது அவனுடைய ஸம்ப₃ந்த₄ம் என்கிறார்.

ஆதே₃— கீழ்த் திருவாய்மொழியில் தம்முடைய ஸம்ப₃ந்தி₄ஸம்ப₃ந்தி₄களளவும் ஈஶ்வரவிஷயீகாரத்தைக் கண்ட இவர், தம்மோடு இவர்களுக்கு ஸம்ப₃ந்த₄முண்டாகைக்காக எம்பெருமானுடைய மோக்ஷப்ரத₃த்வத்தை உபதே₃ஶிக்கிறார் அணைவதரவணையில்.

முதற்பாட்டு. விடாயர் மடுவிலே அவகா₃ஹிக்குமாபோலே திருவனந்தாழ்வானோடே அணைவது, போ₄க்₃யதைகவேஷையாய், நிருபாதி₄க ஸ்த்ரீத்வத்தையுடைய பெரியபிராட்டியாரோடே கலந்து வர்த்திப்பது; ப்₃ரஹ்மருத்₃ராதி₃களுக்குக் காரணபூ₄தனாயிருக்கும்; தே₃வாதி₃பதா₃ர்த்த₂ங்கள்தோறும் ஸஜாதீயனாய் வந்து அவதரிக்கும்; மோக்ஷப்ரத₃னும்; ஸம்ஸாரமாகிற பெருங்கடலைக் கழித்துத்தரவேணும் என்றிருப்பார்க்கு ப்ரதிபூ₄வாய்க் கடத்திக்கொடுக்கும் என்கிறார்—"அணைவது" இத்யாதி₃யால். 1.

ப— (இஸ்ஸம்ஸார நிவ்ருத்திக்கு நித₃ர்ஶனம் என்னலாம்படி)—பூ—பூவையுடைத்தாய், தண்—குளிர்ந்த, புனல்—புனலையுடைய, பொய்கை—பொய்கையிலே, யானை—யானைக்கு, இடர்—(முதலையால் வந்த) இடரை, கடிந்த—போக்கின, பூம்—செவ்வியையுடைத்தாய், தண்—குளிர்ந்த, துழாய்—திருத்துழாயையுடையனாய், (அத்தாலே) என் — எனக்கு, தனி நாயகன் — அத்₃விதீயநாயகனானவனுடைய, புணர்ப்பு—ஸம்ப₃ந்த₄மானது, நீந்தும்—(இச்சேதநனுக்கு) நீந்தாநிற்கும்படி து₃ஸ்தரமாய், துயர்—து₃:க்கோ₂த்தரமான, பிறவி—பிறவி, உட்பட—உட்பட, மற்று—மற்றும், நீந்தும்—நீந்தும்படியான, எவ்வெவை — (ஜராமரணாதி₃களான) எவ்வகைப்பட்ட, துயரும்—து₃:க்க₂மும், இல்லா — ஸ்பர்ஶியாத, வீடு—மோக்ஷாநந்த₃த்துக்கு, முதலாம்—ஹேதுவாம்.

முதற்பாட்டில் "வீடு முதலாம்" என்றத்தை விவரித்தது. 2.

இ— அவ:— இரண்டாம் பாட்டில்—"வீடு முதலாம்" (1) என்கிற பத₃த்தை விவரியாநின்றுகொண்டு, அவன்தானே செய்யவேணுமோ ? அவனோடு உண்டான ஸம்ப₃ந்த₄மே மோக்ஷப்ரத₃ம் என்கிறார்.

வ்யா:— (நீந்தும் துயர்ப்பிறவி உட்பட மற்று எவ்வெவையும் நீந்தும்) து₃ஸ்தரமான து₃:க்க₂த்தையுடைய ஜந்மம் முதலான ஸர்வவிகாரங்களையும் கடத்தும்; நீந்தும் என்றது-நீத்தும் என்றபடி. "நீந்தும்" என்கிற வர்த்தமாந நிர்தே₃ஶத்தாலே-து₃ஸ்தரம் என்கை. (துயரில்லா வீடு முதலாம்) து₃:க்க₂க₃ந்த₄ரஹிதமான மோக்ஷத்துக்கு ஹேதுவாம். இது பிள்ளைதிருநறையூரரையர் நிர்வாஹம். நீந்தும் துயர்ப்பிறவி உட்பட மற்றும்-நீந்தும்துயரான-எவ்வெவையும்-இல்லா வீடு முதலாம் என்றுமாம். இவர் வீடென்கிறது - ஸம்ஸார நிவ்ருத்தி மாத்ரத்தை அன்று; ஸுக₂ப₂ாவைகலக்ஷணையான ப₄க₃வத்ப்ராப்தியை ; 1. "मुक्तिर्मोक्षो महानन्दः" (முக்திர்மோக்ஷோ மஹாநந்த₃:) என்னக்கடவதிறே. (பூந்தண் புனற்பொய்கை யானை இடர்கடிந்த) இது த்₃ருஷ்டாந்தம். பரப்புமாறப் பூத்துக் குளிர்ந்த நீரையுடைய பொய்கையிலே முதலையாலே நலிவுபட்ட யானை இடரைப் போக்கின. (பூந்தண் துழாய் என் தனி நாயகன்) செவ்வியையுடைத்தாய், குளிர்ந்த திருத்துழாயாலே அலங்க்ருதனான அத்₃விதீயநாயகன். இத்திருத்துழாயின் குளிர்வாசத்தாலேயாயிற்று ஆனையை ஆஶ்வஸிப்பித்தது. ஆனைக்கு உதவினதும் தமக்கு உதவிற்றாக நினைத்திருக்கிறார். (புணர்ப்பு) அவனோட்டைச் சேர்த்தி—ஸம்ப₃ந்த₄ம். "தனிநாயகன் புணர்ப்பு - வீடுமுதலாம்" என்று அங்வயம். 2.

ஈ— அவ:— இரண்டாம் பாட்டு. "என் தனிநாயகன் உ புணர்ப்பு" என்கையாலே-'எம்பெருமான்தான் வேணுமோ ? அவனோடுள்ள b ஸம்ப₃ந்த₄மே மோக்ஷப்ரத₃ம்' என்கிறார்.

ஸ்ரீ— வ்யா:—(நீந்தும் இத்யாதி2) c"பிறவிக்கடல் நீந்துவார்க்கு" என்கிற அதினுடைய விவரணமாயிருக்கிறது. d 'நீந்தும் துயர்ப் பிறவியுட்பட மற்று எவ்வெவையும் நீந்தும்; துயரில்லாவீடுமுதலாம்' என்று பிரித்து யோஜிக்கவுமாம்; அன்றிக்கே, e ஒன்றாக வீட்டு விஶேஷணமாகவுமாம். (நீந்தும் இத்யாதி2) f "நீந்தும்" என்கிற வர்த்தமாந நிர்தே3ஶத்தாலே - f_2 கடக்க அரிதான f_3 து3:க்க2த்தை விளைப்பதான ஜநநம் தொடக்கமான f_4 மற்றுமுண்டான அபக்ஷயவிநாஶாதி3களையும் g கடத்தும்; (துயரில்லா வீடுமுதலாம்) து3:க்க2க3ந்த4ரஹிதமான மோக்ஷத்துக்கும் ஹேதுவாம். h கடக்க அரிதான து3:க்க2த்தையுடைத்தான ஜந்மம் தொடக்கமாக நீந்தும் துயரான மற்று எவ்வெவையுமில்லாத மோக்ஷத்துக்கு ஹேதுவாம் என்னுதல்.

அ— இரண்டாம் பாட்டு. (நீந்தும் இத்யாதி2) a.b புணர்ப்பு-ஸம்ப3ந்த4ம். c (பிறவிக்கடல் நீந்துவார்க்கு என்கிற இதி) "பிறவிக்கடல் நீந்துவார்க்கு-புணைவனும்" (1) இத்யுக்தமோக்ஷப்ரத3த்வவிவரணம் இத்யர்த்த2: ; ஏதேந-ப்ரத2மகா3தா2வதாரிகாயாம் "இதிலே ஒரு பத3த்தைப் பற்றிப் போருமவையும்" (509b) இத்யுக்தோऽர்த்தோ2 த3ர்ஶிதோ ப4வதி. d "நீந்தும்" என்கிற மெல்லொற்றை - வல்லொற்றாக்கி, (நீந்தும் துயர்ப்பிறவியுட்பட மற்று எவ்வெவையும் நீத்தும்; துயரில்லா விடுமுதலாம் என்று பிரித்து யோஜிக்கவுமாம்) இத்தால் - அநிஷ்டநிவ்ருத்திபூர்வகமாக இஷ்டப்ராப்தியைச் சொல்லுகிறது. e (ஒன்றாக வீட்டு விஶேஷணமாகவுமாம்) நீந்தும் துயர்ப் பிறவியுட்பட - நீந்தும் துயரான-மற்று எவ்வெவையும்-இல்லா விடுமுதலாம்; இத்தால்-கேவலம் இஷ்டப்ராப்தியைச் சொல்லுகிறது.

f...h இரண்டு நிர்வாஹத்துக்கும் அடைவே ஶப்3தா3ர்த்த2ம் அருளிச்செய்கிறார் (நீந்தும் என்கிற இத்யாதி2) f_2 கார்யகாரணபா4வத்தாலே - ஸாமாநாதி4கரண்யம் என்று விவக்ஷித்து (து3:க்க2த்தை விளைப்பதான என்று) "து3:க்கோ2த்தரமான" (ப 519) என்று உரை. f_4 "மற்று எவ்வெவையும்" என்று - ஜந்மவ்யதிரிக்த விகாரபஞ்சகத்தைச் சொல்லுகிறது. g "நீந்தும்"-நீத்தும் இதி ஶப்3த3ஸ்வரூபம் க்ருத்வா, நீத்தல் - கடத்தல் இத்யபி4ப்ராயேணாஹ (கடத்தும் இதி) h நீந்தும் துயர்—நீந்தும்படியான-கடக்கும்படியான துயருண்டு-ஜராமரணாதி3து3:க்க2ங்கள், அப்படி எவ்வெவ்வகைப்பட்ட து3:க்க2ங்கள் மற்றுமில்லாத என்றபடி.

ஜீ— இரண்டாம் பாட்டு. (நீந்தும் இத்யாதி2) a,b புணர்ப்பு-ஸம்ப3ந்த4ம். c (பிறவிக்கடல் இத்யாதி2) "பிறவிக்கடல் நீந்துவார்க்கு - புணைவனும்" (1) என்று சொன்ன மோக்ஷப்ரத3த்வ விவரணம் இத்யர்த்த2:.

d.f.g மூந்தின அந்வயத்துக்குச் சேர அர்த்த2ம் (நீந்தும் என்கிற இத்யாதி2) d எவ்வெவையும் நீந்தும்-நீத்தும். "நீந்தும்" என்கிற மெல்லொற்றை - வல்லொற்றாக்கிக்கொள்வது. g நீத்தும் - (கடத்தும்). e,h த்3விதீயாந்வயத்துக்குச் சேர அர்த்த2ம் (கடக்க அரிதான இத்யாதி2) f_3 துயர்ப்பிறவி-துயரை விளைக்கிற பிறவி. ஸாமாநாதி4கரண்யம் - கார்யகாரணபா4வேந. f_4 "மற்று எவ்வெவையும்" என்று-ஜந்மவ்யதிரிக்த விகாரபஞ்சகத்தையும் சொல்லுகிறது. h (நீந்தும் துயரான-மற்று எவ்வெவையும் - இல்லாத) நீந்தாநிற்கும்படி து3ஸ்தரமாய் து3:க்கோ2த்தரமான ஜராமரணாதி3களான மற்று எவ்வகைப்பட்ட து3:க்க2ங்களுமில்லாத என்றபடி. d.f.g மூந்தின அந்வயார்த்த2த்திலே அநிஷ்டநிவ்ருத்தி பூர்வகமாக இஷ்டப்ராப்தியைச் சொல்லுகிறது. e,h த்3விதீயாந்வயார்த்த2த்திலே - கேவலம் இஷ்டப்ராப்தியைச் சொல்லுகிறது.

ஜீ— o இவர் வீடு என்கிறது-ஸம்ஸாரநிவ்ருத்தி மாத்ரத்தையன்று, o2 ஸுக2 o3 ப4ாவைக

அ— o 1. ''ஜராமரணமோக்ஷாய'' இத்யுச்யமாநம் கைவல்யமத்ரோச்யத இதி ப்4ராந்திம் வாரயதி (இவர் வீடு என்கிறது இதி) இவர் இதி பத3ம்-ஹேதுக3ர்ப்ப4ம். o2 o3 (ஸுக2ப4ாவைக லக்ஷணயா ந) பூர்வேऽத்4யாயே - தாபத்ரயஜநிதது3:க்க2ப்ரத3ர்ஶநேந ஸம்ஸாரே து3:க்க2ம் விநா ஸுக2லேஶோऽபி நாஸ்தீத்யுக்தம்; ஏதத்3ரூபம் து3:க்க2ம் கேந நிவர்த்தத இத்யத்ர, நிரதிஶயாநந்த3 ப்3ரஹ்மப்ராப்த்யா நிவர்த்தத இத்யுச்யதே அநேந ஶ்லோகேந— (நிரஸ்தாதிஶய இதி) ஸுக2ாந்தரஸ்ய ப்3ரஹ்மலோகாதி3க3தஸ்ய அதிஶயோ நிரஸ்தோ யேந ப்3ரஹ்மாநுப4வஸுகே2ந, தத் - நிரஸ்தாதிஶயம்; ஆஹ்லாத3ரூபம் ஸுக2ம் - ஆஹ்லாத3ஸுக2ம். ஆஹ்லாத3: - மோஹஸம்பே4த3:. ''ஸுக2ாந்தராநுப4வாக்ஷமத்வாபாத3கோத்கர்ஷவத் ஸுக2ம்-ஆஹ்லாத3ஸுக2ம்'' 2. ''யத்ர நாந்யத் பஶ்யதி'' இத்யாதி3ப்ரகாரேண ப்3ரஹ்மாநந்த3ாநுப4வத3ஶாயாம் மந: ஸுக2ாந்தராऽऽஸக்தம் யதா2 ந ப4வதி தத2ாபூ4தம் ஸுக2ம் இத்யர்த2:. o3 (ப4ாவ) ஶப்3தே3ந து3:க்க2நிவ்ருத்திரபி ஸுக2ஶப்3தே3ந வ்யவஹ்ரியதே இதி, ஸா வ்யாவர்த்யதே; ஏகஶப்3தே3ந - ஸுக2ஸாத4நத்வேந ஸுக2ஶப்3த3வாச்ய சந்த3நகுஸுமாதீ3நி வ்யாவர்த்யந்தே. ஏகாந்தா-து3:க்க2ாஸம்பி4ந்நா; ஏதேந ஸ்வர்க்க3ாத்3யநுப4வாநாம் து3:க்க2மிஶ்ரத்வாத் தேப்4யோ வ்யாவ்ருத்திருச்யதே. அத2வா, ஏகாந்தா - அநந்ய

ஜீ— o கைவல்யப்4ராந்திம் வாரயதி (இவர் வீடு என்கிறது இத்யாதி3) o2 o3 ஸுக2ப4ாவைக இதி) ஷஷ்டே2ம்ஶே பஞ்சமே, 3. ''நிரஸ்தாதிஶயாஹ்லாத3 ஸுக2ப4ாவைகலக்ஷணா! பே4ஷஜம் ப4க3வத்ப்ராப்திரேகாந்தாத்யந்திகீ மதா ॥'' பூர்வாத்4யாயே - தாபத்ரயஜநித து3:க்க2ப்ரத3ர்ஶநேந ஸம்ஸாரே து3:க்க2ம் விநா ஸுக2லேஶோऽபி நாஸ்தி இத்யுக்தம்; ஏதாத்3ருஶது3:க்க2ம் கேந நிவர்த்யத இத்யத்ர, நிரதிஶயாநந்த3ப்3ரஹ்மப்ராப்த்யா நிவர்த்யத இத்யுச்யதே - அநேந ஶ்லோகேந. (நிரஸ்தாதிஶய இதி) ஸுக2ாந்தரஸ்ய ப்3ரஹ்மலோகாதி3க3தஸ்ய அதிஶயோ நிரஸ்தோ யேந ப்3ரஹ்மாநுப4வஸுகே2ந. தத் - நிரஸ்தாதிஶயம். ஆஹ்லாத3ரூபம் ஸுக2ம் - ஆஹ்லாத3ஸுக2ம். ஆஹ்லாத3: - மோஹஸம்பே4த3:. ஸுக2ாந்தராநுப4வாக்ஷமத்வாபாத3கோத்கர்ஷவத் ஸுக2ம் - ஆஹ்லாத3ஸுக2ம், அதாவது - 2. ''யத்ர நாந்யத் பஶ்யதி'' என்கிறபடியே ப்3ரஹ்மாநுப4வத3ஶையிலே(வேறொரு?) ஸுக2ாந்தரத்தில் நெஞ்சு செல்லாதபடியாயிருக்கிற ஸுக2ம் என்றபடி. o3(ப4ாவ) ஶப்3த3த்தாலே து3:க்க2நிவ்ருத்தியும் ஸுக2மாயிருக்குமிறே; அத்தை வ்யாவர்த்திக்கிறது. ஏகஶப்3தே3ந-ஸுக2ஸாத4நத்வேந ஸுக2ஶப்3த3வாச்ய சந்த3நகுஸுமாதீ3நி வ்யாவர்த்யதி. ஆக, நிரஸ்தமான ப்3ரஹ்மலோகாதி3க3த ஸுக2ாந்தரங்களினுடைய அதிஶயத்தையுடைத்தாயிருக்கிற ஆஹ்லாத3ரூப ஸுக2மாகையொன்றையுமே வடிவாகவுடைத்தாயிருப்பதாய் என்றபடி. ஏகாந்தா - து3:க்க2ாஸம்பி4ந்நா. இத்தால் - ஸ்வர்க்க3ாத்3யநுப4வங்கள் போலே து3:க்க2மிஶ்ரமாயிருக்கையன்றிக்கே ஸுகை2கதாநமாயிருக்குமென்று. ஸ்வர்க்க3ாத்3ய

ப்ர— o (துயரில்லா வீடு) षष्ठेंशे पञ्चमे—एवं संसारदुःखार्कतापतापितचेतसाम्। विमुक्ति-पादपच्छायामृते कुत्र सुखं नृणाम्॥५७॥ तदस्य त्रिविधस्यापि दुःखजातस्य पण्डितैः। गर्भजन्मजराद्येषु स्थानेषु प्रभविष्यतः॥५८॥ निरस्तातिशयाह्लादसुखभावैकलक्षणा। भेषजं भगवत्प्राप्तिरेकान्तात्यन्तिकी मता॥५९॥ तस्मात् तत्प्राप्तये यत्नः कर्तव्यः पण्डितैः नरैः। तत्प्राप्तिहेतुर्ज्ञानञ्च कर्म चोक्तं महामुने!॥६०॥"

B

ஜி—லக்ஷணையான o4 ப4க3வத்ப்ராப்தியை. p1. "मुक्तिर्मोक्षो महानन्दः" (முக்திர்மோக்ஷோ மஹாநந்த3:) என்னக்கடவதிறே. இப்படி து3:க்க2த்தைப் போக்கி வீடு முதலாக எங்கே கண்டோம்? என்னில் (பூந்தண் இத்யாதி3) q பரப்புமாறப் பூத்துக் குளிர்ந்த q2 புனலையுடைத்தான பொய்கையிலே போய்ப்புக்கு முதலையாலே q3 இடர்ப்பட்ட ஆனையினுடைய து3:க்க2த்தை வாஸனையோடே போக்கினவன்.

அ—ப்ரயோஜநா. ஆத்யந்திகீ - அந்தமதீத்ய வர்த்தமாநா. நித்யா இத்யர்த்த2:. o4 ப4க3வத் ப்ராப்தி:-ப4க3வத3நுப4வ:. பே4ஷஜம் மதா-ஸம்ஸாரது3:க்க2ஸ்ய ஔஷத4மிதி இஷ்டா. ப்ராப்தி ஶப்3த3:-ப4க3வத3நுப4வம் வத3தி. கத2மிதி சேத்; 2. "க3த்யர்த்தா2 பு3த்3த்4யர்த்தா2:" இதி ந்யாயாத். p "வீடு" இதி நிரதிஶயாநந்த3மோக்ஷம் வத3தி கிம்? இத்யத்ராஹ (முக்திர்மோக்ஷ இதி) q பரப்புமாற - விஸ்தாரமெல்லாம். q2 புனல்-ஜலம். q3 "இடர்" என்றதுக்கு மூன்று அர்த்த2ம் - முதலையாலே வந்த க்லேஶமாதல், 3. "நாஹம் கஜேப4ரஸ்யாஸ்ய பரிஜீர்ணஸ்ய காமயே। கரஸ்த2கமலாந்யேவ பாத3யோரர்ப்பிதும் ஹரே: ॥" என்கிற மந:க்லேஶமாதல், "ஆபத்ஸக2னை ஸர்வேஶ்வரனை, இன்று உதவாதொழிந்தால் "நிர்க்4ருணன்" என்று லோகத்தார் சொல்லிற் செய்வதென்?" என்கிற க்லேஶமாதல். q முதல் அர்த்த2ம் (பரப்புமாற இத்யாதி3).

ஜீ—அநுப4வ வ்யாவ்ருத்தி. யத்3வா, ஏகாந்தா-அநந்யப்ரயோஜநா. ஆத்யந்திகீ - அந்தமதீத்ய வர்த்தமாநா; நித்யை என்றபடி. o4 ப4க3வத்ப்ராப்தி:-ப4க3வத3நுப4வ:. பே4ஷஜம் மதா-ஸம்ஸார து3:க்க2த்துக்கு மருந்தாயிருக்குமென்று இஷ்டமாயிருக்கும் என்றபடி. ப்ராப்திஶப்3த3ம் - அநுப4வத்தைச் சொல்லுமோ? என்னில்; 2. "க3த்யர்த்தா2 பு3த்3த்4யர்த்தா2:" என்கிற ந்யாயத்தாலே ப்ராப்திஶப்3த3ம் - அநுப4வத்தைச் சொல்லுகிறது. ப4க3வச்ச2ப்3த3: - ப்ராப்யஸ்ய ஹேய ப்ரத்யநீக கல்யாணகு3ணைகதானத்வம் வக்ஷ்யமாணம் ஸூசயந். தத்ப்ராப்தேர் நிரஸ்தாதிஶயேத்யாத்3யுச்யமாநம் வைஶிஷ்ட்யம் உபபாத3யதி. p "வீடு" என்று - விடுகையைச் சொல்லு மொழிய, ப4க3வத3நுப4வத்தைச் சொல்லுமோ? என்ன (முக்திர்மோக்ஷ இத்யாதி3) 1. "முக்திர் மோக்ஷோ மஹாநந்த3:" இதி நைக4ண்டுகா:. q பரப்புமாற - விஸ்தாரமெல்லாம். q2 புனல்-ஜலம். q3 "இடர்" என்றதுக்கு மூன்று அர்த்த2ம் - முதலையால் வந்த க்லேஶமாதல். 3. "நாஹம் கஜேப4ரஸ்யாஸ்ய பரிஜீர்ணஸ்ய காமயே। கரஸ்த2கமலாந்யேவ பாத3யோரர்ப்பிதும் ஹரே: ॥" என்று - பூவிற்செவ்வி அழியாமே திருவடிகளிலே இடப்பெறுமையால் வந்த மந:க்லேஶமாதல்; "ஆபத்ஸக2னை ஸர்வேஶ்வரனை, இன்று உதவாதொழிந்தால், 'நிர்க்4ருணன்' என்று லோகத்தார் சொல்லப்போகிறார்கள்" என்கிற க்லேஶமாதல். q முதல் அர்த்த2ம் (பரப்புமாற இத்யாதி3).

ப்ர—p1. "मुक्तिर्मोक्षो महानन्दः (२)" इति नैघण्टुकाः।

q (ஆனையிடர் கடிந்த) श्रीभागवते अष्टमस्कन्धे — सोऽन्तस्सरस्युरुबलेन गृहीत आर्तो दृष्ट्वा गरुत्मति हरिं ख उपात्तचक्रम्। उत्क्षिप्य साम्बुजकरं गिरमाह कृच्छ्रान्नारायणाखिलगुरो! भगवन्नमस्ते॥ ३२॥ तं वीक्ष्य पीडितमजस्सहसावतीर्य सग्राहमाशु सरसः कृपयोज्जहार। ग्राहाद्विपाटितमुखादरिणा गजेन्द्रं संपश्यतां हरिरमूमुचदुस्रियाणाम्॥ ३३॥"

ஈ— r "பூவில் செவ்வி அழியாமே திருவடிகளிலே இடவேணும்" என்று நினைத்து, அது பெருமையால் வந்த இடரைப்போக்கின. (பூந்தண் துழாய் என் தனிநாயகன்) s வைத்த வளையத்தோடே காணும் மடுவிலே போய்விழுந்தது! t திருத்துழாயில் பரிமளம்போலே காணும் ஆனையிடரைக்கடிந்தது! u ஆனையிடராவது-"ஸர்வேஶ்வரன் ஆபத்ஸக2ன் என்றிருந்தோம்; இவன் இப்படி ஆபந்நனுக உதவாதொழிவதே! நிர்க்3ருணனுயிருந்தானீ!" என்று நாட்டிலுள்ளார் நினைக்கில் செய்வதென்? என்று அத்தாலே வந்த இடராகிலுமாம். (v என் தனிநாயகன்) w ஆனையிடரைப் போக்குகையன்றிக்கே, தம் இடரைப் பரிஹரித்தாற் போலேயாயிற்று இவர்க்கு இருக்கிறது. (புணர்ப்பு) அவனேட்டை ஸம்ப3ந்த4ம். x அவன் திருவடிகளில் x2 ஸம்ப3ந்த4ம், து3:க்க2நிவ்ருத்தியையும்பண்ணி, ஸுக2ப்ராவைக லக்ஷணம் என்கிற பேற்றையும் தரும். y தனிநாயகன் புணர்ப்பு-வீடுமுதலாம் என்று அந்வயம். 2.

அ— r இரண்டாம் அர்த்த2ம் (பூவில் இத்யாதி3) s "பூந்தண்துழாய் என்தனிநாயகன்-பொய்கை யானையிடர் கடிந்த" என்று கூட்டி அருளிச்செய்கிருர் (வைத்த வளையத்தோடே இத்யாதி3) t "ஆனையிடர் கடிந்த. பூந்தண்துழாய்" இதி பத3ஸங்க3திம் ஹ்ருதி3 நித4யாஹ (திருத்துழாயில் பரிமளம் இதி) நது ஸர்வேஶ்வர இதி ப4ாவ:. துளஸீக3ந்த4ஸ்ய ப4க3வத3ாக3மந ஸூசகத்வாத். ஸ ஏவ க3ஜேந்த்3ரது3:க்க2 நிவர்த்தநக்ஷமோ ப4வதி இத்யர்த்த2:. u மூன்ரும் அர்த்த2ம் (ஆனையிடராவது இத்யாதி3). v.w "என்" என்றதுக்கு ப4ாவம் (ஆனையிடர் இத்யாதி3) x அந்வயமுகே2ந முதல் யோஜனையை அருளிச்செய்கிருர் (அவன் திருவடிகளில் இத்யாதி3) x2 ஸம்ப3ந்த4ம்-ஸம்ப3ந்த4ஜ்ஞாதம் என்றபடி. 1. "தமேவம் வித்3வாந்" 2. "ஸந்தமேநம்" என்னக்கடவதிறே. y இரண்டாம் யோஜனையைப்பற்ற (தனிநாயகன் இத்யாதி3) உப4யவித4 நிர்வாஹேऽபி - உத்தரார்த்த4பூர்வகம் அந்வய:. "பூந்தண் இத்யாதி3 நாயகன் புணர்ப்பு-நீந்தும் துயர்ப் பிறவியுட்பட மற்று எவ்வெவையும் நீந்தும்; துயரில்லா வீடுமுதலாம்." அன்றிக்கே, "நீந்தும் துயர்ப் பிறவியுட்பட - நீந்தும் துயரான - மற்று எவ்வெவையும் - இல்லா வீடுமுதலாம்" இதி யோஜநா ப்ரகார:. 2.

ஜீ— r த்3விதீயார்த்த2ம் (பூவில் இத்யாதி3) s "பூந்தண்துழாய் என்தனிநாயகன் - பொய்கை ஆனையிடர் கடிந்த" என்று கூட்டி அர்த்த2ம் (வைத்த இத்யாதி3) t "ஆனையிடர் கடிந்த பூந்தண்துழாய்" என்று கூட்டித் தாத்பர்யம் (திருத்துழாயில் இத்யாதி3) நது ஸர்வேஶ்வர இத்யர்த்த2:. பரிமளம் முன்னே வந்து இடரைப்போக்கிற்று என்றபடி. u த்ருதீயார்த்த2ம் (ஆனையிடராவது இத்யாதி3) v.w "என்" என்றதுக்கு ப4ாவம் (ஆனையிடர் இத்யாதி3) x அந்வயமுகே2ந ப்ரத2மயோஜநாமாஹ (அவன் திருவடிகளில் இத்யாதி3) x2 ஸம்ப3ந்த4ம்-ஸம்ப3ந்த4ஜ்ஞாதம். 1. "தமேவம் வித்3வாந்" 2. "ஸந்தமேநம்" என்னக்கடவதிறே. y த்3விதீயயோஜனையைப்பற்ற (தனிநாயகன் இத்யாதி3) உப4யவித4நிர்வாஹேऽபி-உத்தரார்த்த4பூர்வகம் அந்வய:. "பூந்தண் இத்யாரப்4ய. நாயகன் புணர்ப்பு, நீந்தும் துயர் தொடங்கி, எவ்வெவையும் நீந்தும் துயரில்லா வீடுமுதலாம்" இத்யந்வய:. யத்3வா, "நீந்தும் துயர்ப் பிறவியுட்பட-நீந்தும் துயரான மற்று எவ்வெவையும் இல்லா வீடுமுதலாம்" இத்யந்வய:. 2.

ப்ர—r (ஆனையிடர்) श्रीविष्णुधर्मे — "नाहं कलेवरस्यास्य त्राणार्थं मधुसूदन!। करस्थकमलान्येव पादयोरर्पितुं हरेः॥"

3. புணர்க்கு மயனா மழிக்கு மரனும்
புணர்த்ததன் னுந்தியோ டாகத்து மன்னி
புணர்த்த திருவாகித் தன்மார்வில் தான்சேர்
புணர்ப்பன் பெரும்புணர்ப் பெங்கும் புலனே.

ஆ— 3. வ்யா:— (புணர்க்கும்) ஜக₃த்ஸ்ரஷ்டாவான ப்₃ரஹ்மாவுக்கும் தன் உந்தியை ஆஶ்ரயமாகக் கொடுத்து வைக்கும்; ஜக₃த்ஸம்ஹர்த்தாவான ருத்₃ரனுக்கும் தன் திருவுடம்பை ஆஶ்ரயமாகக் கொடுத்து வைக்கும்; ஸர்வலோகேஶ்வரியான பிராட்டிக்கும் தன் திருமார்வைக் கொடுத்து வைக்கும்; திருவனந்தாழ்வான்மேலே கண்வளர்ந்தருளும்; இப்படி எம்பெருமானுடைய ஸர்வேஶ்வரத்வ ஸூசகபூ₄தமான தி₃வ்யசேஷ்டிதங்கள் எங்கும் ப்ரத்யக்ஷிக்கலாம் என்கிறார். 3.

ஒ— அவ:— மூன்றாம் பாட்டில்—"இருவரவர் முதலுந்தானே"(1) என்கிற பத₃த்தை விவரியாநின்றுகொண்டு, ஶ்ரிய:பதியான எம்பெருமானுடைய ஐஶ்வர்ய ஸூசகமான சேஷ்டிதங்களை எங்கும் ப்ரத்யக்ஷிக்கலாம் என்கிறார்.

வ்யா:— (புணர்க்கும் என்று தொடங்கி) ஸ்ரஷ்டாவான ப்₃ரஹ்மாவுக்கும் ஸம்ஹர்த்தாவான ருத்₃ரனுக்கும் திருநாபி₄கமலத்திலும் திருவுடம்பிலுமாக இடங்கொடுத்து அவர்களுக்கு நிர்வாஹகனாய்; உந்திக்குப் புணர்ப்பாவது - ப்₃ரஹ்மாவுக்கு உத்பத்தி ஸ்தா₂நமாகை. (புணர்த்த என்று தொடங்கி) தன் மார்விலே ஸம்ஶ்லிஷ்டையான பெரியபிராட்டியாரையுடையனாய், ஏகார்ணவத்திலே ஸ்ருஷ்ட்யர்த்த₂மாக ஶயாநனாயிருந்துள்ளவனுடைய பெருந்தொழில். தான் தனக்கு ஸத்₃ருஶமான சேஷ்டிதங்களையுடையன் என்றுமாம். 3.

ப— 3. அவ:— அநந்தரம், அவனுடைய தி₃வ்யமான சேஷ்டிதங்கள் ஸர்வத்ர ப்ரஸித்₃த₄ம் என்கிறார்.

தன்—தன்னை, புணர்த்த—உத்பாதி₃த்த, உந்தியோடு—திருநாபி₄யோடே கூட, ஆகத்து—திருமேனியில் ஒரு பார்ஶ்வத்திலும், மன்னி—நித்யவாஸம் பண்ணி, புணர்க்கும்—லோகஸ்ருஷ்டி பண்ணுகிற, அயனும்—அஜனுமாய்,

ஆதே₃— இரண்டாம் பாட்டு. கடக்க அரிதான து₃:க்க₂த்தை விளைப்பதான ஜந்மம் தொடக்கமாக மற்றுமுண்டான அபக்ஷய விநாஶாதி₃களையும் கடக்கும், து₃:க்க₂க₃ந்த₄ரஹிதமான மோக்ஷத்துக்கு ஹேதுவாம்—பரப்புமாறப் பூத்துக்குளிர்ந்த புனலையுடைத்தான பொய்கையிலே போய்ப்புக்கு முதலையாலே இடர்பட்ட ஆனையுடைய து₃:க்க₂த்தை வாஸனையோடே போக்கின பூதித்துக் குளிர்ந்த திருத்துழாய் மாலையையுடைய என் அத்₃விதீயநாயகனுடைய ஸம்ப₃ந்த₄ம் என்கிறார்—"நீந்தும்" இத்யாதி₃யால். 2.

ப—அழிக்கும்—ஸம்ஹரிக்கிற, அரனும்—ஹரனுமாய் (இப்படி தத்தத₃ந்தராத்மதை யாலே தத₃ாத்மகனாய்), தன் மார்வில்—தன் மார்விலே, புணர்த்த—(நிரூபகமாம்படி) சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்ட, திருவாகி—திருவுடையனாய், தான்—தானே, சேர்—தனக்குத் தகுதியான, புணர்ப்பன்—ஸ்வாதீ₄ந சேஷ்டிதனானவனுடைய, பெரும்—அபரிச்சி₂ந்நமான, புணர்ப்பு — தி₃வ்யவ்யாபாரங்களானவை, எங்கும் — எங்கும், புலன்— கண்டு அநுப₄விக்கலாம்படி ப்ரஸித்₃த₄ம்.

"இருவரவர் முதலுந்தானே"(1) என்றத்தை விவரித்தது. 3.

இ— அவ:— மூன்றாம் பாட்டில் — "இருவரவர் முதலுந்தானே"(1) என்கிற பத₃த்தை விவரியாநின்றுகொண்டு, ஸ்ரிய:பதியான அவனுடைய அதிமாநுஷ சேஷ்டிதங்களை எங்கும் காணலாம் என்கிறார்.

வ்யா:— (புணர்க்கும் இத்யாதி₃) ஸ்ருஷ்டிக்குக் கடவ ப்₃ரஹ்மாவுக்கும், ஸம்ஹாரத்துக்குக் கடவ ருத்₃ரனுக்கும் நிர்வாஹகனும். 1. "तदाद्यर्शितपन्थानौ" (தத₃ாத₃ர்ஶிதபந்த₂ானௌ) 2."सृष्टिं ततः करिष्यामि त्वामाविश्य प्रजापते !" (ஸ்ருஷ்டிம் தத: கரிஷ்யாமி த்வாமாவிஶ்ய ப்ரஜாபதே !). (புணர்த்த இத்யாதி₃) தன்னை உண்டாக்கின திருநாபி₄கமலத்திலே இருந்தாலாயிற்று ஸ்ருஷ்டிக்கு க்ஷமனாவது; ருத்₃ரன் திருமேனியில் வலப்பார்ஶ்வத்தைப் பற்றியிருந்தாலாயிற்று ஜக₃த்ஸம்ஹாரத்துக்கு க்ஷமனாவது. இவர்களிருப்பை மாற்றினால் அதி₄கரித்த கார்யத்துக்கு க்ஷமரல்லர் என்கை. ஸாமாநாதி₄கரண்யத்தாலே-அந்தர்யாமித்வம் சொல்லுகிறது. "புணர்த்த தன் உந்தி" என்கையாலே-காரணத்வம் சொல்லிற்று. "ஆகத்து மன்னி"என்கையாலே - திருமேனியைப் பற்றி லப்₃த₄ஸ்வரூபர் என்னுமிடம் சொல்லிற்று. (புணர்த்த இத்யாதி₃) தன் மார்விலே ஸம்ஶ்லேஷிக்கப்பட்ட பெரியபிராட்டியாரை யுடையவன். கீழே நீர்மை சொல்லிற்றாய், இத்தாலே மேன்மை சொல்லுகிறது. (தான்சேர் புணர்ப்பன்) ஏகார்ணவத்திலே ஸ்ருஷ்ட்யர்த்த₂மாகக் கண் வளர்ந்த சேஷ்டிதத்தையுடையவன் என்னுதல்; தனக்கு ஸத்₃ருஶமான சேஷ்டிதங்களையுடையவன் என்னுதல். (பெரும் புணர்ப்பு எங்கும் புலனே) இப்படிப் பட்ட அதிமாநுஷ சேஷ்டிதங்கள் எங்கும் ப்ரஸித்₃த₄மன்றோ என்கை. 3.

ஈ— அவ:— மூன்றாம் பாட்டு. உ "இருவரவர் முதலுந்தானே"(1) என்கிற பத₃த்தை விவரியாநின்றுகொண்டு, ஸ்ரிய:பதியான அவனுடைய உ₂ அதிமாநுஷசேஷ்டிதங்களை ப்ரத்யக்ஷிக்கலாம் என்கிறார்.

அ— மூன்றாம் பாட்டு. (புணர்க்குமயனும் இத்யாதி₃) உ "ஆகத்து மன்னி" என்கிற பத₃ங்களையும், "புணர்த்த திருவாகி" என்று தொடங்கி - "எங்கும் புலன்" என்னுமளவும் கடா

ஜீ— மூன்றாம் பாட்டு. (புணர்க்கும் இத்யாதி₃) உ "ஆகத்து மன்னி" என்கிற பத₃ங்களையும், "புணர்த்த திருவாகி" என்று தொடங்கி, "எங்கும் புலனே" என்னுமளவும் கடாக்ஷித்துத்

ஈ— வ்யா:—(புணர்க்கும் அயனும்) இவற்றை b ஸ்ருஷ்டிக்கையே தொழிலாயிருக்கிற ப்₄ரஹ்மாவுமாம். (அழிக்கும் அரனும்) c சுடுதடிபோலே இவற்றையடைய அழித்துக் கொண்டு நிற்கிற ருத்₃ரனுமாம். d1. "तदादर्शितपन्थानौ सृष्टिसंहारकारकौ" (தத₃ாத₃ர்ஶித-பந்தா₂நௌ ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரகாரகௌ). d₂ 2. "सृष्टिं ततः करिष्यामि त्वामाविश्य प्रजापते" (ஸ்ருஷ்டிம் தத: கரிஷ்யாமி த்வாமாவிஶ்ய ப்ரஜாபதே) என்கிறபடியே அவன் அந்தராத்மாவாய் நின்று ப்ரவர்த்திப்பிக்க, இவற்றைச் செய்கிறார்கள்.

(d புணர்த்த தன் உந்தியோடாகத்து மன்னி புணர்க்கும் அயனும் அழிக்கும் அரனும்) e இவைதான் இவர்கள் செய்யவல்லராவது அவன் திருமேனியைப் பற்றி

அ-க்ஷித்து அவதாரிகை (இருவரவர் இத்யாதி₃) a₂ ''பெரும் புணர்ப்பு'' என்கையாலே (அதிமாநுஷ சேஷ்டிதங்களை) என்றது.

b ''புணர்க்கும்'' என்கிற வர்த்தமாநார்த்த₂ம் (ஸ்ருஷ்டிக்கையே தொழிலாயிருக்கிற) என்றது. c சுடுதடி-த₃ாஹஸாத₄நயஷ்டி:, d ஸ்வரூபைக்யமுச்யதே கிம்-''அயனும், அரனும்'' இத்யத்ர? ந; ஶரீரஶரீரிபா₄வேநோச்யத இத்யாஹ (தத₃ாத₃ர்ஶிதேத்யாதி₃) ஐக்யேऽபி₄தீ₄யமாநேऽபி ''ஶரீராத்மபா₄வேந ஸ்தி₂த்வா ப்ரவர்த்தயதீஶ்வர:; தஸ்மாத் ஸ்ருஷ்டி ஸம்ஹாரௌ தௌ குருத:'' இதி கத₂முச்யத இதி சேத்; ''புணர்த்த தன்னுந்தியோடாகத்து மன்னி'' இதி அநந்தரமேவ பே₄த₃ாபி₄தா₄நாத் ஸ்வரூபைக்யஸ்ய வக்துமஶக்யத்வாத்.

d ''புணர்த்த தன்னுந்தியோடு'' என்று - தன்னையுண்டாக்கின உந்தியோடே மன்னி என்றபடி. e ஸமபி₄வ்யாஹார தாத்பர்யம் (இவைதான் இத்யாதி₃) f (ஸ்தநந்த₄ய) இத்யாதி₃க்கு

ஜீ—அவதாரிகை (இருவரவர் இத்யாதி₃) a₂ ''பெரும் புணர்ப்பு''-என்கையாலே (அதிமாநுஷ சேஷ்டிதங்களை) என்றது.

b ''புணர்க்கும்'' என்கிற; வர்த்தமாநார்த்த₂ம் (ஸ்ருஷ்டிக்கையே தொழிலாயிருக்கிற) என்றது. d ''அயனும்'' என்கிற ஸாமாநாதி₄கரண்யநிப₃ந்த₄நம் ஶரீராத்மபா₄வம் என்று விவக்ஷித்து, ப்ரமாணம் (தத₃ாத₃ர்ஶிதேத்யாதி₃) நாராயணீயே நாமநிர்வசநாத்₄யாயே, 1.''ஏதௌ த்₃வௌ விபு₃த₄ஶ்ரேஷ்டௌ ப்ரஸாத₃க்ரோத₄ஜௌ ஸ்ம்ருதௌ'' இதி பூர்வார்த்த₄ம். d₂ (ஸ்ருஷ்டிம் தத: கரிஷ்யாமி இதி) ஸ்ரீவிஷ்ணுத₄ர்மே; 2. ''உத்பாத்₃ய ப்ருதி₂வீம் ஸம்யக் ஸ்தா₂பயித்வா யதா₂புரம்'' இதி பூர்வார்த்த₄ம்.

d ''புணர்த்த தன்னுந்தியோடு'' இதி-தன்னையுண்டாக்கின உந்தியோடே கூடத் திருமேனியில் ஒரு பார்ஶ்வத்தில் நித்யவாஸம்பண்ணி ஸ்ருஷ்டிக்கிற அஜனுமாம், ஸம்ஹரிக்கிற ருத்₃ரனுமாம் என்று ஶப்₃த₃ார்த்த₂ம். e ஸமபி₄வ்யாஹார தாத்பர்யம் (இவைதான் இத்யாதி₃) f (ஸ்தநந்த₄ய)

ப்ர—d1. (அழிக்கும் அரனும்) (भार-मो-१६९) नारायणीये नामनिर्वचनाध्याये "एतौ द्वौ विबुधश्रेष्ठौ प्रसादक्रोधजौ स्मृतौ। तदादर्शितपन्थानौ सृष्टिसंहारकारकौ॥"

d₂2. श्रीविष्णुधर्मे—"उत्पाद्य पृथिवीं सम्यक् स्थापयित्वा यथापुरम्। सृष्टिं ततः करिष्यामि त्वामाविश्य प्रजापते!॥"

ரீ—யிருந்தபோதாயிற்று; f ஸ்தநந்தயப்ரஜை, வாயில் முலைவாங்கினால் தரியாதாப்போலே. g இத்தால், ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலே-g2 அந்தர்யாமித்வம் சொல்லிற்று. "புணர்த்த தன் உந்தி" என்கையாலே, காரணத்வம் சொல்லிற்று; "ஆகத்து மன்னி" என்கையாலே - திருமேனியைப்பற்றி லப்தஸ்வரூபர் என்னுமிடம் சொல்லிற்று. (g3 புணர்த்த திருவாகித் தன் மார்வில்) h தன் திருமார்வில் h2 நித்யஸம்ஶ்லிஷ்டையாயிருக்கிற பெரியபிராட்டியாரையுடையனாய். i இது இப்போது சொல்லுகிறதென்? என்னில்; ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு நிர்வாஹகன் என்றவோபாதி, லக்ஷ்மீ ஸம்பந்தமும் ஐஶ்வர்யத்துக்கு உடலாகையாலே. j பெரியபிராட்டியாரோட்டைச் சேர்த்தி, நீர்மைக்கும் மேன்மைக்கும் உடலாயிருக்குமிறே. (தான் சேர் புணர்ப்பன்) k ஸ்ருஷ்ட்யர்த்தமாக ஏகார்ணவத்திலே சாய்ந்தருளினவன் என்னுதல்; l தனக்குத் தகுதியான சேஷ்டிதங்களையுடையவன் என்னுதல்.

அ—முன்னே-அல்லாதபோது என்று கூட்டுவது. g இத்தால்-"புணர்க்கும் அயனும் அழிக்கும் அரனும்" என்கிற ப்ரதமபாதத்தால் என்றபடி. g2 (அந்தர்யாமித்வம் சொல்லிற்று) என்றது - ஶரீரித்வம் சொல்லிற்று என்றபடி. h "தன் மார்வில்-புணர்த்த திருவாகி" என்று அந்வயித்துப் பொருள் அருளிச்செய்கிறார் (தன் திருமார்வில் என்று தொடங்கி) h2 1. "விஷ்ணோரேஷாநபாயிநீ", A "அகலகில்லேனிறையும்" இத்யாதியைக் கடாக்ஷித்து-(நித்ய ஸம்ஶ்லிஷ்டையாய் என்று) i தடஸ்த ஶங்கையை அநுவதித்துப் பரிஹரிக்கிறார் (இது இப்போது இத்யாதி) ஈஶ்வரத்வம் சொல்லுகிற ப்ரகரணத்திலே இது சொல்லுகை அபேக்ஷிதமோ, ஆனபின்பு இது சொல்லுகிறதென்? என்னில் என்றபடி. j லக்ஷ்மீஸம்பந்த: ஶீலஸ்யைவ ஹி நிமித்தம் பவதி, ஐஶ்வர்யஜ்ஞாபகஞ்ச பவதி கிம்? இத்யத்ராஹ (பெரியபிராட்டியார் இதி).

k முந்தின அர்த்தத்தில், புணரியை-"புணர்ப்பு" என்றதாய், அத்தையுடையவன்-"புணர்ப்பன்" என்றதாய், தான் சேருகிற ஸமுத்ரத்தையுடையவன் என்றபடி. புணரி-ஸமுத்ரம். l இரண்டாமர்த்தத்தில், தான் சேர்-தனக்குத்தகுதியாகச் சேர்ந்த, புணர்ப்பை-

ஜீ—இத்யாதிக்கு முன்னே-அல்லாதபோது என்று கூட்டுவது. g இத்தால்-"புணர்க்கும் அயனும்" இத்யாதி ப்ரதமபாதத்தாலே. g2 அந்தர்யாமித்வம் சொல்லிற்று-ஶரீராத்மபாவம் சொல்லிற்று. h "தன்மார்வில்-புணர்த்த திருவாகி", என்று அந்வயித்து அர்த்தம் (தன் திருமார்வில் இத்யாதி) h2 1. "விஷ்ணோரேஷாநபாயிநீ", A "அகலகில்லேனிறையும்" இத்யாதியைப்பற்ற (நித்ய ஸம்ஶ்லிஷ்டையாய்) என்றது. g3 புணர்த்த-சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்ட. i தடஸ்த ஶங்கையை அநுவதித்துப் பரிஹரிக்கிறார் (இது இப்போது இத்யாதி) இது-லக்ஷ்மீ ஸம்பந்தம். ஈஶ்வரத்வம் சொல்லுகிற ப்ரகரணத்திலே இது சொல்லுகை அபேக்ஷிதமோ, ஆனபின்பு இது சொல்லுகிறதென்? என்னில் என்றபடி. j லக்ஷ்மீஸம்பந்தம் நீர்மைக்கு உடலாயன்றோ இருப்பது என்ன (பெரிய பிராட்டியார் இத்யாதி).

k முந்தின அர்த்தத்தில், புணரியை-"புணர்ப்பு" என்றதாய், அத்தையுடையவன்-"புணர்ப்பன்" என்றதாய், தான் சேருகிற ஸமுத்ரத்தையுடையவன் என்றபடி. புணரி-ஸமுத்ரம். l த்விதீயார்த்தத்தில், தான் சேர்-தனக்குத் தகுதியாகச் சேர்ந்திருக்கிற,

A 6-10-10.

4\. புலனைந்து மேயும் பொறியைந்து நீங்கி
நலமந்த மில்லதோர் நாடு புகுவீர் !
அலமந்து வீய வசுரரைச் செற்றான்
பலமுந்து சீரில் படிமினோ வாதே.

ஆ— 4. வ்யா:— (புலன்) ப்ரக்ருதிப₄ந்த₄ விநிர்முக்தராய்க்கொண்டு நலமந்தமில்லதோர் நாடுபுகுவீர் ! இப்படி ஸர்வேஶ்வரனாயிருந்த எம்பெருமானுடைய நிரதிஶய போ₄க்₃யமான கல்யாணகு₃ணங்களிலே ஓவாதே படியுங்கள் என்கிறார். 4.

ச— (பெரும் புணர்ப்பு எங்கும் புலனே) m ப்₃ரஹ்மாதி₃கள் அதி₄கரித்த கார்யங்களை அவர்கள் வழியாலே நடத்தியும், n தான் அதி₄கரித்த கார்யங்களைத் தானே நடத்தியும் போருகையாலே தன்னுடைய பெரும்புணர்ப்பு - o ஆனைத்தொழில்கள் எங்கும் p காணலாயிருக்கும். 3.

அ-சேஷ்டிதத்தை உடையவன் என்றபடி. m பூர்வார்த்த₂ம் பராம்ருஶந்நாஹ (ப்₃ரஹ்மாதி₃கள் இதி) n (தான் அதி₄கரித்த இத்யாதி₃) ''தான் சேர்புணர்ப்பன்'' என்றதின் இரண்டாம் அர்த்த₂த்தைப் பற்ற. o ஆனைத்தொழில்கள்- அதிமாநுஷநிரங்குஶவ்யாபாரா:. p புலன்-இந்த்₃ரியம்; இங்கு-தத்₃ கோ₃சரத்திலே லக்ஷணை. ''புணர்த்த தன்னுந்தியோடு-மன்னி-புணர்க்கும் அயனும்; ஆகத்து மன்னி-அழிக்கும் அரனும்; தன்மார்வில்-புணர்த்த திருவாகி-தான் சேர் புணர்பபனுடைய பெரும் புணர்ப்பு எங்கும் புலன்'' இத்யந்வய:. ''புணர்த்த தன்னுந்தியோடு ஆகத்து மன்னி-புணர்க்கும் அயனும், அழிக்கும் அரனும்; தன்மார்வில்-புணர்த்த திருவாகி-தான் சேர் புணர்ப்பன் பெரும் புணர்ப்பு எங்கும் புலன்'' என்று உரை அந்வயம். 3.

ஜீ-புணர்ப்பை-சேஷ்டிதத்தை உடையவன் என்றபடி. m பூர்வார்த்த₂ம் பராம்ருஶந்நாஹ (ப்₃ரஹ்மாதி₃கள் இத்யாதி₃) n ''தான் சேர்புணர்ப்பன்'' என்றதின் த்₃விதீயார்த்த₂த்தைப்பற்ற (தான் அதி₄கரித்த இத்யாதி₃) o ஆனைத்தொழில்-அதிமாநுஷ வ்யாபாரம். p புலன்-இந்த்₃ரியம். இங்கு-தத்₃கோ₃சரத்திலே லக்ஷணை. ''புணர்த்த தன்னுந்தியோடு-மன்னி-புணர்க்கும் அயனும்; ஆகத்து மன்னி-அழிக்கும் அரனும்; தன்மார்வில்.புணர்த்த திருவாகி - தான் சேர் புணர்ப்பனுடைய பெரும் புணர்ப்பு எங்கும் புலனே'' இத்யந்வய:. 3.

ஆதே₃—மூன்றும் பாட்டு. ஸ்ருஷ்டிக்கையே தொழிலாயிருக்கிற ப்₃ரஹ்மாவுமாம்; சுடுதடிபோலே இவற்றையடைய அழித்துக்கொண்டு திரிகிற ருத்₃ரனுமாம்; இவை தான் இவர்கள் செய்யவல்லராவது—ஸம்ப₃ந்தி₄த்த தன்னோடு திருநாபீ₄கமலத்தோடு கூடின திருமேனியைப்பற்றியிருந்தாயிற்று. தன் திருமார்பிலே நித்ய ஸம்ஶ்லிஷ்டையாயிருக்கிற பெரியபிராட்டியாரையுடையனாய், ஸ்ருஷ்ட்யர்த்த₂மாக ஏகார்ணவத்திலே சாய்ந்தருளினவன் தன்னுடைய ஆனைத்தொழில்கள் எங்கும் காணலாயிருக்கும் என்கிறார்—''புணர்க்கும்'' இத்யாதி₃யால். 3.

ஒ— அவ:— நாலாம் பாட்டில் — 'க்ஷுத்ரமான விஷயஸுகங்களை விட்டு நிரதிசய ஸுகரூபமான மோக்ஷபுருஷார்த்தத்தை வேண்டியிருப்பீர்! எம்பெருமானை ஆஶ்ரயியுங்கோள்' என்கிறார்.

வ்யா:— (புலனைந்தும் என்று தொடங்கி) ஐந்து விஷயங்களிலும் ப்ரவணமாம் ஐந்து இந்த்ரியங்களுக்கும் வஶ்யராகையைத் தவிர்ந்து, நிரதிஶய போக்யமான திருநாட்டிலே புகவேண்டியிருப்பீர்! (அலமந்து என்று தொடங்கி) உங்களுடைய ஸமாஶ்ரயணவிக்நங்களை நிஶ்ஶேஷமாகப் போக்கும் ஸ்வபாவனான எம்பெருமானுடைய ஸமாஶ்ரயிக்கும் தஶையிலே ஸாத்யதஶையிற்போலே இனிதாயிருந்துள்ள கல்யாணகுணங்களிலே நிரந்தரமாக ப்ரவணராகுங்கோள். 4.

ப— 4. அவ:— அநந்தரம், ஸம்ஸார நிவ்ருத்தி பூர்வகமான பரமபதப்ராப்திக்கு ஏவம்விதனுடைய குணங்களிலே நித்யாவகாஹநம் பண்ணுங்கோள் என்கிறார்.

புலன்—புலப்படும் விஷயங்கள், **ஐந்தும்**—ஐந்திலும், **மேயும்**—பொருந்தி, **பொறி**—பொறிபோலே இவனை அகப்படுத்திக்கொள்ளும், **ஐந்தும்**—ஐந்து இந்த்ரியங்களின் வஶத்தினின்றும். **நீங்கி**—அகன்று, **நலம்**—ஆநந்தம், **அந்தமில்லது**—அளவிறந்திருப்பதாய், **ஓர்**—அத்விதீயமான, **நாடு**—தேஶத்திலே, **புகுவீர்**—போய்ப்புகவேண்டியிருப்பீர்! **அலமந்து** — அலமந்து, **வீய** — நஶிக்கும்படி, **அசுரரை** — அசுரரை, **செற்றான்** — கொன்றவனுடைய, **மூந்து** — ஆரம்பமே தொடங்கி, **பலம்** — (இனிமையாலே) "பலம்" என்னலாம்படியான, **சீரில்**—குணங்களிலே, **ஓவாதே**—என்றும் ஒக்க, **படிமின்**—அவகாஹியுங்கோள்.

ரஸாயநமான பய:பாநநைரந்தர்யத்தாலே பித்தஶாந்தியும் இனிமையும் பிறக்குமாபோலே, போக்யகுணங்களிலே நிரந்தராநுபவம் பண்ணவே, அநிஷ்ட நிவ்ருத்தியும், இஷ்ட ப்ராப்தியும் தன்னடையே வரும் என்று கருத்து. புலனும், பொறியும் எனகிற இவை இரண்டும் - விஷயங்களுக்கும், இந்த்ரியங்களுக்கும் கலந்து பேராய் வரும். 4.

இ— அவ:— நாலாம் பாட்டில் — "'இப்படிப்பட்டவன்' என்று அநுஸந்தித்து ஸம்ஸாரஸம்பந்தமற்று மோக்ஷத்தைப் பெறவேண்டியிருப்பீர்! அவன் கல்யாண குணங்களிலே அவகாஹியுங்கோள்" என்கிறார்.

வ்யா:—**(புலனைந்து என்று தொடங்கி)** அஞ்சு விஷயங்களிலும் ப்ரவணமாம் ஐந்து இந்த்ரியங்களுக்கும் வஶ்யராகையைத் தவிர்ந்து, சில பதார்த்தத்தை வறைநாற்றத்தைக் காட்டி முடிக்குமாபோலே, ஶப்தாதிகளிலே மூட்டி நஶிப்பிக்கையாலே, இந்த்ரியங்களை 'பொறி' என்கிறது. **(நலமந்தம் இத்யாதி)** இவ்-

ஈ-விபூ₄தி அநந்தக்லேஶப₄ாஜநமாயிருக்குமாபோலே, முடிவிறந்த போ₄க்₃யதையை உடைத்தாயிருக்கை. 'நாடு' என்கையாலே - அவித்₃யாநிவ்ருத்த்யாதி₃களன்று மோக்ஷம் என்கை. 'புகுவீர்!' என்கையாலே-அர்ச்சிராதி₃மார்க்க₃த்தாலே தே₃ஶப்ராப்தியையும். அதுக்கு இச்சை₂யே அதி₄காரமென்னுமிடத்தையும் சொல்லுகிறது. (அலமந்து இத்யாதி₃) விரோதி₄வர்க்க₃ம் செய்வதென்? என்னில்; அஸுரஸங்க₄ங்களைத் தடுமாறி முடியும்படி நிரஸித்தாற்போலே நிரஸிக்கும். (பலமுந்து இத்யாதி₃) ஸ்மர்த்தவ்யவிஷயஸாரஸ்யத்தாலே, ஆஶ்ரயண த₃ஶையே தொடங்கி ரஸியாநிற்கிற கல்யாணகு₃ணங்களிலே அவகா₃ஹியுங்கோள். (மூவாதே) "அபர்வணி கடல் தீண்டலாகாது" என்னுமாபோலே, இதுக்குக் காலநியதியில்லை என்கை. தமக்கு ரஸித்தபடியாலே இடைவிடாமல் அநுப₄வியுங்கோள் என்கிறார். A"நானும் சொன்னேன் நமருமுரைமின்"என்னுமவரிறே. 4.

ஈ— அவ:— நாலாம் பாட்டு. a அவனுடைய ஈஶ்வரத்வத்தில் கண்ணழிவற்றிருந்தது; இனி "இதுக்கு அவ்வருகில்லை என்று நன்மை பெறவேணும்" என்றிருப்பார் அவனைக் b கடுக ஆஶ்ரயிக்கப் பாருங்கோள் என்கிறார்.

வ்யா:—(புலன் இத்யாதி₃) c புலனைந்து என்கிறது-விஷயங்களையாய், அவற்றிலே d ப்ரவணமாகக்கடவவான பொறியைந்துண்டு - ஶ்ரோத்ராதி₃கள்; அவற்றுக்கு வஶ்யராகை தவிர்ந்து. e சில பதா₃ர்த்த₂ங்களை f வறைநாற்றத்தைக் காட்டி முடிக்குமாபோலே, ஶப்₃தா₃தி₃களிலே மூட்டி நஶிப்பிக்கையாலே, இந்த்₃ரியங்களை-g பொறி என்கிறது.

அ— நாலாம் பாட்டு. (புலனைந்து இத்யாதி₃) a கீழ்ப்பாட்டு ப்ரமேயம் (அவனுடைய ஈஶ்வரத்வத்தில் கண்ணழிவற்றிருந்தது என்று) கண்ணழிவற்று - அத்₃ருட₄மாகை தவிர்ந்து ஸ்தி₂ரமாயிருந்தது என்றபடி. b கடுக - ஶீக்₄ரமாக.

c புலப்படும்-அறியப்படுமவையாகையாலே(புலனைந்து என்கிறது விஷயங்களையாய்)என்றது. d ஐந்தும் மேயும் - ஐந்திலும் பொருந்தும்: அத்தால் (ப்ரவணமாகக் கடவவான) என்றபடி. e,f,g இந்த்₃ரியாணி "பொறி" இதி கிமர்த்த₂ம் வத₃தீத்யாஶங்காயாம், தத்ஸமாநாகாரத்வாதி₃த்யாஹ (சில பதா₃ர்த்த₂ங்களை இதி) e சில பதா₃ர்த்த₂ங்களை என்றது-மூஷிகாதி₃களை. f வறைநாற்றத்தை - ஹேயக₃ந்த₄த்தை. g பொறி-பெருச்சாளிப் பொறி. h (இத்தால்) "புலனைந்து"

ஜீ— நாலாம் பாட்டு. (புலன் இத்யாதி₃) a கீழ்ப்பாட்டில் ப்ரமேயம் (அவனுடைய ஈஶ்வரத்வத்தில் கண்ணழிவற்றிருந்தது என்று) கண்ணழிவற்றிருந்தது - அத்₃ருட₄மாகை தவிர்ந்து ஸ்தி₂ரமாயிருந்தது.

c புலப்படும் - அறியப்படுமவையாகையாலே (புலனைந்து என்கிறது விஷயங்களையாய்) என்றது. d ஐந்தும் மேயும்-ஐந்திலும் பொருந்தி வர்த்திக்கும்; அத்தாலே - (ப்ரவணமாகக் கடவவான) என்றபடி. e,f,g இந்த்₃ரியங்களை-"பொறி" என்பானென்? என்ன (சில பதா₃ர்த்த₂ங்களை இத்யாதி₃) e சில பதா₃ர்த்த₂ங்களை - எலி பெருச்சாளி முதலானவைகளை. f வறைநாற்றத்தை-ஹேயக₃ந்த₄த்தை. g பொறி-போன். பொறியைந்தும் நீங்கி-இந்த்₃ரியங்களைந்தினின்றும் அகன்று

A பெரியதிருமொழி 6-10-6.

ஈ—h இத்தால்-i பரிச்சி₂ந்நவஸ்துக்₃ராஹகமான இந்த்₃ரியவஶ்யராகை தவிர்ந்து. (நலம் இதீ₃யாதி₃) j நன்மைக்கு முடிவின்றிக்கேயிருக்கிற நாட்டிலே புகவேண்டியிருப்பீர்! k "ஸ்வவிநாஶங்காண் மோக்ஷம்" என்கையன்றிக்கே, ஆப்ததமரான இவர் நன்மைக்கு முடிவில்லாத ஒரு தே₃ஶவிஶேஷமுண்டாக அருளிச்செய்துவைத்தாரிறே. (புகுவீர்) l இப்பேறுக்கு இசைவே அதி₄காரம் என்கிறார். அது ஒரு நாடுமுண்டாய், "அது பெறவேணும்" என்னும் நசையுமுண்டானாலும், ப்ரப₃லவிரோதி₄கள் கிடக்குமாகில் ப்ரயோஜநமில்லையே என்னில் (அலமந்து வீய அசுரரைச் செற்றான்) m விரோதி₄ போக்குகை நம் பணியோ? என்கிறார். n தடுமாறி முடிந்துபோம்படி அஸுரவர்க்க₃த்தை அழியச்செய்தான்.

அவனுடைய—(பலமுந்து சீரில் o படிமின்) p ப₃லம் முற்பட்டிருக்கிற கல்யாண கு₃ணங்களிலே q ப்ரவணராகுங்கோள். r 1. "ஸுஸுகம் கர்துமவ்யயம்" (ஸுஸுக₂ம் கர்த்து-

அ—என்கிற இத்தால்; புலப்படும் பதா₃ர்த்த₂ம் - "புலன்" இந்த்₃ரியை: பரிச்சி₂த்₃ய க்₃ருஹீதும் யோக்₃யாநி வஸ்தூநீதி வ்யுத்பத்திவிவக்ஷயா, பஞ்சஸங்க்₂யயா சேத்யர்த்த₂:. l இந்த்₃ரியவஶ்யதையைத் தவிர வேண்டுவானென்? என்ன; அநர்த்தா₂வஹமுமாய், பரிச்சி₂ந்நமுமான வஸ்துவை க்₃ரஹித்து அவ்வழியாலே அநர்த்தா₂வஹமாகையாலே தவிரவேணும் என்கிறார் (பரிச்சி₂ந்ந வஸ்து என்று தொடங்கி) மேலே கடாக்ஷித்து ப₄லிதம் (பரிச்சி₂ந்நேத்யாதி₃) என்னவுமாம். j (நன்மைக்கு முடிவின்றிக்கே இதி) 1. "தத்பத₃ம் ப்ராப்துகாமா யே விஷ்ணோஸ்தேஷாம் மஹாத்மனாம்। பே₄ாகா₃: புரந்த₃ராதீ₃நாம் தே ஸர்வே நரகோபமா:॥ தத்ராநந்த₃மயா லோகா பே₄ாக₃ாஶ்சாநந்த₃லக்ஷணா:। ஆநந்த₃ம் நாம தல்லோகம் பரமாநந்த₃லக்ஷணம்॥". k வித்₃வத்₃ வ்யாக்₂யாத்ருவாக்யம (ஸ்வவிநாஶங்காண் இத்யாதி₃) ஸ்வவிநாஶம் - அஹமர்த்த₂விநாஶம். 2. "அஹமர்த்த₂விநாஶஶ்சேன்மோக்ஷ இத்யத்₄யவஸ்யதி। அபஸர்ப்பேத₃ஸௌ மோக்ஷகதா₂ப்ரஸ்தாவக₃ந்த₄த:॥" இதி பூர்வபக்ஷிண: மாயாவாதி₃நோ விவக்ஷிதா:. விசார்யமாணே நையாயிகாஶ்ச ஏதாத்₃ருஶா:; ஏதைர் மோக்ஷத₃ஶாயாம் ஆத்மஸ்வரூபநிரூபகத₄ர்மஜ்ஞாநவிநாஶாபி₄தா₄நாத், த₄ர்மபூ₄தஜ்ஞாநஸ்ய கதா₃ப்யநங்கீ₃காராச்ச. l புக்கீர் என்னாதே, "புகுவீர்" என்றதுக்கு ப்ரயோஜநம் (இப்பேற்றுக்கு இத்யாதி₃) m பா₄வம் (விரோதீ₄த்யாதி₃) n ஶப்₃தா₃ர்த்த₂ம் (தடுமாறி இத்யாதி₃) அலமரல்-தடுமாறுகை. p ப₃லம் முற்பட்டிருக்கையாவது-ஸாத₄நதா₃ஶையே தொடங்கி ஸுக₂ருபமாயிருக்கும் என்றபடி.

ஜீ—இதி ஶப்₃தா₃ர்த்த₂:. h இத்தால் - "புலனைந்து" என்கிற இத்தால். l மேலே கடாக்ஷித்து ப₄லிதம் (பரிச்சி₂ந்நேத்யாதி₃) k வித்₃வத்₃வ்யாக்₂யாத்ருவாக்யம் (ஸ்வவிநாஶங்காணித்யாதி₃) 2. "அஹமர்த்த₂விநாஶஶ்சேன்மோக்ஷ இத்யத்₄யவஸ்யதி। அபஸர்ப்பேத₃ஸௌ மோக்ஷகதா₂ப்ரஸ்தாவக₃ந்த₄த:॥" இத்யநுஸந்தே₄யம். l "புகுவீர்" என்றதுக்கு பா₄வம் (இப்பேற்றுக்கு இத்யாதி₃) m பா₄வம் (விரோதீ₄த்யாதி₃) n ஶப்₃தா₃ர்த்த₂ம் (தடுமாறி இத்யாதி₃) அலமந்து-தடுமாறி. p.r ப₃லம் முற்பட்டிருக்கையாவதென்? என்ன (ஸுஸுக₂ம் இத்யாதி₃).

ப்ர—q 1. (பலமுந்து சீரில்) भगवद्गीतासु नवमे—"इदं तु ते गुह्यतमं प्रवक्ष्याम्यनसूयवे। ज्ञानं विज्ञानसहितं यत् ज्ञात्वा मोक्ष्यसेऽशुभात्॥ १॥ राजविद्या राजगुह्यं पवित्रमिदमुत्तमम्। प्रत्यक्षावगमं धर्म्यं सुसुखं कर्तुमव्ययम्॥ २॥"

5. ஓவாத் துயர்ப்பிறவி யுட்பட மற் றெவ்வெவையும்
மூவாத் தனிமுதலாய் மூவுலகும் காவலோன்
மாவாகி யாமையாய் மீனாகி மானிடமாம்
தேவாதி தேவ பெருமானென் தீர்த்தனே.

ஈ— மவ்யயம்) என்னும்படி - ஸ்மர்த்தவ்ய விஷயஸாரஸ்யத்தாலே, ஸாதநதசையே தொடங்கி இனிதாயிருக்குமிறே. (s ஓவாதே) t "அபர்வணி கடல் t தீண்டலாகாது" என்னுமாபோலே ஒரு நியதியில்லை இதுக்கு; மாறுதே ஆஸ்ரயிக்கப் பாருங்கோள். u தமக்கு ரஸித்தபடியாலே, இடைவிடாமல் அநுபவியுங்கோள் என்கிறுர் என்றுமாம். vA "நானும் சொன்னேன் நமருமுரைமின்" என்னுமாபோலே. 4.

அ— o படிமின் - அவகாஹியுங்கோள். q இத்தால் (ப்ரவணராகுங்கோள்) என்றபடி. r பரமபதத்திலே போனாலன்றே பலமுள்ளது: இங்கே பலமுண்டாகக்கூடுமோ? என்ன (ஸ்வஸ்வகம் இத்யாதி) s,t ஆஸ்ரயணம் ஸக்ருத்தாயிருக்க. "ஓவாதே" என்பானென்? என்ன (அபர்வணீத்யாதி) t தீண்டலாகாது-ஸ்பர்ஸிக்கலாகாது. 1. "அஸ்வத்தம் ஸிந்துராஜஞ்ச நித்யம் ஸேவேத நாஸ்ப்ருஸேத் । மந்தவாரே ஸ்ப்ருஸேத் பூர்வம் அபரம் பர்வணி ஸ்ப்ருஸேத் ॥" u கீழையும் கூட்டி பாவாந்தரம் (தமக்கு இத்யாதி) v உக்தார்த்தத்துக்கு ஸம்வாதம் (நானும் இத்யாதி) பெரிய திருமொழி. இதர விஷயங்களினுடைய பேரைச் சொல்லிப் போந்த நானுமன்றே சொன்னேன். இனி இது கண்டால் எல்லார்க்கும் சொல்லத்தட்டில்லையிறே. என்னேடு ஸம்பந்தமுடையாரெல்லாரும் இத்தையே சொல்லிப் போருங்கோள். A (நமோ நாராயணமே) நமக்கு வகுத்தத்தைச் சொல்லிப் போருங்கோள். ஆழ்வார்கள் கோஷ்டியில் இதொழிய வேறொரு திருநாமமுண்டாக நினைத்திருப்பாரில்லை. "புலனைந்து மேயும் என்று தொடங்கி, அசுரரைச் செற்றான் பலமுந்துசீரில் - ஓவாதே படிமின்" என்று அந்வயம். "புலனைந்து மேயும் என்று தொடங்கி, அசுரரைச் செற்றான் - முந்துபலம் - சீரிலோவாதே படிமின்" என்று உரை அத்வயம். 4.

ஜீ— o படிமின் - அவகாஹியுங்கோள், q இத்தால் பாவிதம் (ப்ரவணராகுங்கோள்) என்றது. s,t ஆஸ்ரயணம் ஸக்ருத்தாயிருக்க, ஓவாதே என்பானென்? என்ன (அபர்வணீத்யாதி) 1. "அஸ்வத்தம் ஸிந்துராஜஞ்ச" இத்யாத்யநுஸந்தேயம். u கீழையும் கூட்டி பாவாந்தரம் (தமக்கு இத்யாதி) v உக்தார்த்தத்துக்கு ஸம்வாதம் (நானும் இத்யாதி) பெரியதிருமொழி. இதர விஷயங்களினுடைய பேரைச் சொல்லிப் போந்த நானும் சொன்னேன்; என்னேடு ஸம்பந்தமுடையாரும் இத்தையே சொல்லிப்போருங்கோள் என்றபடி. புலனைந்து மேயும் தொடங்கி, சீரில் - ஓவாதே படிமின் இத்யந்வய:. 4.

ஆதே— நாலாம் பாட்டு. ஸப்தாதி விஷயங்கள் ஐந்திலும் ப்ரவணமாகக் கடவவான ஸ்ரோத்ராதிகளாகிறவற்றுக்கு வஸ்யராகை தவிர்ந்து, நன்மைக்கு முடிவின்றிக்கேயிருக்கிற நாட்டிலே புகவேண்டியிருப்பீர்! தடுமாறி முடிந்து போம்படி அஸுரவர்க்கத்தை அழியச்செய்தானுடைய பலம் முற்பட்டிருக்கிற கல்யாண குணங்களிலே ஸர்வகாலமும் ப்ரவணராகுங்கோள் என்கிறுர்— "புலனைந்தும்" இத்யாதியால். 4.

A பெரியதிருமொழி 6-10-6.

ஆ— 5. அவ:— (ஓவா) "இணைவனும்" (1) என்கிற பத₃த்தை விவரிக்கிறது.

வ்யா:— ஸம்ஸாரசக்ரப்ரவர்த்தகனுகையாலும், ப்₃ரஹ்மேஶாநாதி₃தே₃வர்களுக்குக் காரணபூ₄தனுய், அயர்வறும் அமரர்களுக்கு ஸ்வாமியாகையாலும், அஶேஷதே₃ஶப்ரத்ய நீகனுகையாலும், தே₃வமநுஷ்யாதி₃வ்யாபாரங்களைப் பண்ணிக்கொண்டு ஸர்வஜக₃த்₃ ரக்ஷகனுகையாலும் அவனே ஸர்வேஶ்வரன் என்கிருர். 5.

ஒ— அவ:— அஞ்சாம் பாட்டில் — 'ஹயக்₃ரீவாதி₃ரூபத்தினுலே திருவவதாரம் பண்ணியருளி, தன்னுலே ஸ்ருஷ்டமான ஜக₃த்தையெல்லாம் ரக்ஷித்தருளாநிற்கும்' என்றுகொண்டு, முதற்பாட்டில் ப்ரஸ்துதமான ஸர்வஸஜாதீயத்வத்தை விவரிக்கிருர்.

வ்யா:— (ஓவா என்று தொடங்கி) நிரந்தர து₃:க்கா₂வஹமான ஜந்மமகப்பட மற்றும் எல்லாவற்றுக்கும் "நிஷ்ப₂லம்" என்று கைவிடாத காரணமாய். (தேவாதி தேவபெருமான்) ப்₃ரஹ்மாதி₃தே₃வர்களுக்கும் ஆதி₃தே₃வராயுள்ள அயர்வறும் அமரர்கள் அதிபதியானவன். (என் தீர்த்தனே) என்னை ப்ரயோஜநாந்தரபரதையைத் தவிர்த்தவன். 5.

ப— 5. அவ :— அநந்தரம், ஸமஸ்தகாரணபூ₄தனுனவன் கார்யபூ₄தஜக₃த்₃ ரக்ஷணுர்த்த₂மாகப் பண்ணின அவதாரங்களில் வைலக்ஷண்யத்தை அருளிச் செய்கிருர்.

ஓவா—அவிச்சி₂ந்நமான, துயர்—து₃:க்க₂த்தைத் தருவதான, பிறவி—ஜந்ம ஸம்ப₃ந்த₄ரூபமான ஸ்ருஷ்டி, உட்பட—அகப்பட்ட, மற்று—மற்ற ஸ்தி₂தி ஸம் ஹாராதி₃களான, எவ்வெவையும்—எல்லா வ்யாபாரங்களுக்கும், மூவா—மூத்துச் சோம்பிவிடாத, தனிமுதலாய்—ஸஹாயாந்தர நிரபேக்ஷ காரணபூ₄தனுய்க்கொண்டு, மூவுலகும்—(ஸ்ருஜ்யமான) லோகத்தினுடைய, காவலோன்—ரக்ஷணத்தையுடைய னுய், தேவ—ப்₃ரஹ்மாதி₃தே₃வர்களுக்கும், ஆதிதேவர்—(அவ்வருகாம்படி) ஆதி₃ தே₃வர்களான அயர்வறும் அமரர்களுக்கு, பெருமான்—அதி₄பதியாய், என்— எனக்கு, தீர்த்தன்—அவகா₃ஹிக்கும் துறையாம்படி ஸுலப₄னுனவன், (அந்த ஜக₃த்₃ரக்ஷணுர்த்த₂மாக), மாவாகி—(வேத₃ப்ரவர்த்தகனுன) ஹயக்₃ரீவனுய், ஆமை யாய் மீனுகி—(புராணப்ரவர்த்தக) கூர்மமத்ஸ்யரூபியாய், மானிடமாம்—(கீ₃தோபநிஷ த்₃ஆசார்யனுமான) மநுஷ்யனுமாம்.

"இணைவனும் எப்பொருட்கும்" (1) என்கிற பத₃த்தை விவரிக்கிறது. 5.

இ— அவ:— அஞ்சாம் பாட்டில் — "இணைவனும் எப்பொருட்கும்" (1) என்கிற பத₃த்தை விவரித்துக்கொண்டு, ஹயக்₃ரீவாத்₃யவதாரங்களாலே ரக்ஷிக்கும் என்கிருர்.

இ— வ்யா:— **(ஓவாத் துயர்ப் பிறவியுட்பட)** நீந்தும் துயரிற்காட்டில் தன்னேற்றம்; நிரந்தர து:க்காவஹமான ஜந்மம் உட்பட - ஜந்மம் தொடக்கமாக. **(மற்று எவ்வெவையும்)** மற்றுமுண்டான ஸ்திதி ஸம்ஹாராதி ஸர்வத்துக்கும். **(மூவாத் தனிமுதலாய்)** மூவாதொழிகையாவது - முசியாதொழிகை. இவன் தன்னைப் பெறுகைக்காகக் கரணகளேபரங்களைக்கொடுக்க, அவற்றைக்கொண்டு விஷய ப்ரவணராய் அநர்த்தப்படாநின்றால், "நிஷ்பலமாயிற்று" என்று முசியாதொழிகை. **(மூவுலகும் காவலோன்)** மேலும், கீழும், நடுவும்; க்ருதகம், அக்ருதகம், க்ருதகாக்ருதகம். **(காவலோன்)** ஶாஸ்த்ரப்ரதாநாதிகளாலே ரக்ஷிக்கை; 1. "**साक्षान्नारायणो देवः**" (ஸாக்ஷாந்நாராயணோ தேவ:) இத்யாதி. தன் மேன்மை குலையாதே நின்றோ ரக்ஷிப்பது? என்னில் **(மாவாகி ஆமையாய் மீனாகி)** வித்யாப்ரவர்த்தகமான அவதாரங்கள். **(மானிடமாம்)** அநுஷ்டேயார்த்தப்ரகாஶகமான ராமக்ருஷ்ணாத்யவதாரங்கள். 2. "**मर्यादानां च लोकस्य कर्ता कारयिता च सः**" (மர்யாதாநாம் ச லோகஸ்ய கர்த்தா காரயிதா ச ஸ:) என்றும், 3. "**यद्यदाचरति श्रेष्ठः**" (யத்யதாசரதி ஶ்ரேஷ்ட:) என்றும் சொல்லுகிறபடியே. இப்படி செய்கிறவன்தான் ஆரென்னில்: **(தேவாதிதேவபெருமான்)** ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு ஆதிதேவர்களான நித்யஸூரிகளுக்கும் அவ்வருகானவன்கிடீர் இப்படி தாழநின்றான் என்கை. இந்த்ராதிகளும் பூமியில் துர்க்கந்தாதிகள் பொறுக்கமாட்டாதே ஒரு யோஜநத்துக்கு அவ்வருகேயிறே நிற்பது. **(என் தீர்த்தனே)** என்னை ப்ரயோஜநாந்தரபரதையைத் தவிர்த்தவன். நான் இழிந்து ஆடும் துறை என்றுமாம். 5.

ஈ— **அவ:—** **அஞ்சாம் பாட்டு. a கீழே "இணைவனும் எப்பொருட்கும்" (1) என்றார்; அத்தை உபபாதிக்கிறார்.**

வ்யா:— (b ஓவாத் துயர்ப் பிறவியுட்பட) c கீழே "நீந்தும் துயர்ப் பிறவி" (2) என்றார்; இதிலே - ஒருகால் விட்டுப்பிடிக்குமதுவும் இல்லை என்கிறார். d உச்சிவீடும்

அ— அஞ்சாம் பாட்டு. (ஓவாத் துயர் இத்யாதி) a "மாவாகி ஆமையாய் மீனாகி மானிடமாம்" என்றத்தைக் கடாக்ஷித்து அவதாரிகை (கீழே இத்யாதி).

c பௌநருக்த்யம் பரிஹரதி (கீழே நீந்தும் துயர்ப் பிறவி என்றார் இதி) "நீந்தும் துயர்ப் பிறவி" இத்யேதத்—யத்வத். 4. "அஹரஹஸ் ஸந்த்யாமுபாஸீத" இதி விதி: ஸாயம் ப்ராதஸ்ஸந்த்யாமாத்ரபரதயா மத்யே ஸந்த்யாநுஷ்டாநரஹிதகாலஞ்ச ஸஹதே. ததா 5. "யாவஜ்ஜீவமக்நிஹோத்ரம் ஜுஹோதி" இத்யாதயஶ்ச, தத்வத் மத்யே மத்யே து:க்க

ஜீ— அஞ்சாம் பாட்டு. (ஓவா இத்யாதி) a "மாவாகி ஆமையாய் மீனாகி மானிடமாம்" என்றத்தைக் கடாக்ஷித்து அவதாரிகை (கீழே இத்யாதி).

c புநருக்தியைப் பரிஹரிக்கிறார் (கீழே நீந்தும் இத்யாதி) "நீந்தும் துயர்ப் பிறவி" என்கிற இது—5. "யாவஜ்ஜீவமக்நிஹோத்ரம் ஜுஹோதி" இத்யாதிவத் மத்யே து:க்கரஹித-

ஈ—விடாத துயரை விளைக்கக்கடவதான,ஜந்மம் தொடக்கமாக மற்றுமுண்டான e ஐந்துக்கும் f அவற்றை உடைத்தான பதா3ர்த்த2ங்களுக்கும்.

g 'மூவா' என்கிற இத்தை-கீழே கூட்டுதல் ; h 'மூவா-தனிமுதல்' என்று, மேலே கூட்டுதல். i ப்ரவாஹரூபத்தாலே நித்யமாய்ப்போருகிற i2 இதுக்குத் தனிமுதல் என்னுதல்; j முசியாத அத்3விதீயகாரணமாய் என்னுதல். k தான், "தன்பக்கலிலே வழிபடவேணும்" என்று நினைத்து k2 உபகரணங்களைக் கொடுத்துவிட,கொடுத்த k2 உபகரணங்களைக்கொண்டு வழிகெட நடவாநின்றால், "இப்போது இங்ஙனே போயிற்றதாகில், க்ரமத்திலே நம்பக்கலிலே ருசியைப் பிறப்பித்து மீட்டுக்கொள்ளுகிறோம்" என்று அநுமதிதா3நத்தைப் பண்ணி உதா3ஸீநனாயிருக்கும்; இப்படி தன்நினைவைத் தப்பிப்போரச்செய்தேயும், கர்ஷகனாயிருக்

அ—ரஹித காலஸஹஞ்ச ஸ்யாதி3தி, தத்3வ்யாவ்ருத்த்யர்த்த2ம் புநரிஹாபி4தா4நம் இதி பா4வ:. d "தனிமுதல்" இதி-காரணத்வாபி4தா4நாத், தத3நுகு3ணமர்த்த2மாஹ (உச்சிவீடும் விடாத இதி) b ஓவா-அவிச்சி2ந்நமான. e ஐந்துக்கும் என்றது-"அஸ்தி,பரிணமதே,விவர்த்த4தே,அபக்ஷீயதே,நஶ்யதி" என்கிற ஐந்து விகாரங்களுக்கும் என்றபடி. f விகாரங்களைச் சொன்னது - விகாராஶ்ரயங்களுக்கும் உபலக்ஷணம் என்கிறார் (அவற்றை இத்யாதி3).

g (மூவா என்கிற இத்தைக் கீழே கூட்டுதல்) அதாவது-ஓவாத் துயரை விளைக்கக்கடவ - மூவா - பிறவியுட்பட மற்று எவ்வெவைக்கும் - தனிமுதல் என்னுதல் என்றபடி. இந்த யோஜனைக்கு, மூவுதல் - நசித்தலாய், அதில்லாதது - "மூவா" என்றாய், நித்யதையைச் சொல்லுகிறது. h (மூவாத் தனிமுதல் என்று மேலே கூட்டுதல்) இப்பக்ஷத்தில், "மூவா" என்று - முசியாமையைச் சொல்லுகிறது. i,j இரண்டு யோஜனைக்கும் அடைவே ஶப்3தா3ர்த்த2ம் அருளிச்செய்கிறார் (ப்ரவாஹரூபத்தாலே என்று தொடங்கி வாக்யத்3வயத்தாலே) i2 இதுக்கு-ஜந்மாதி3 விகாரத்துக்கும், தத்3வத்பதா3ர்த்த2ஸமூஹத்துக்கும் என்றபடி. j முசியாத - சோம்பாத. "அவிச்சி2ந்நமான து3:க்க2த்தைத் தருவதான ஜந்மஸம்ப3ந்த4ரூபமான ஸ்ருஷ்டி அகப்பட மற்றை ஸ்தி2தி ஸம்ஹாராதி3களான எல்லா வ்யாபாரங்களுக்கும் மூத்துச் சோம்பிவிடாத ஸஹாயாந்தர நிரபேக்ஷ காரணபூ4தனாய்க்கொண்டு"(ப 533) என்று பன்னீராயிரத்திலே. k அவன் முசியாத காரணமுமாயிருக்கும் என்றத்தை உபபாதி3க்கிறார் (தான் தன்பக்கலிலே என்று தொடங்கி) k2 உபகரணங்கள்-

ஜீ—காலமாயிருக்கும் என்று தத்3வ்யாவ்ருத்த்யர்த்த2ம் புநரிஹாபி4தா4நம் என்று கருத்து. b ஓவா-அவிச்சி2ந்நமான. e ஐந்துக்கும்-"அஸ்தி, பரிணமதே, விவர்த்த4தே, அபக்ஷீயதே, விநஶ்யதி" என்கிற ஐந்து விகாரங்களுக்கும். f விகாரங்களைச் சொன்னது - விகாராஶ்ரய வஸ்துக்களுக்கும் உபலக்ஷணம் என்கிறார் (அவற்றை இத்யாதி3).

g,h,i,j உக்தயோஜநாத்3வயத்துக்கும் அடைவே அர்த்த2ம்(ப்ரவாஹ இத்யாதி3) g,i அதாவது 'ஓவாத் துயரை விளைக்கக்கடவதாய், மூவா - ப்ரவாஹரூபேண நித்யமாயிருக்கிற - பிறவியுட்பட மற்று எவ்வெவற்றுக்கும் தனிமுதல்' என்று முந்தின யோஜனையில் அர்த்த2ம்; இந்த யோஜனையில், மூவுதல் - நசித்தலாய், அதில்லாதது - "மூவா" என்றாய், நித்யதையைச் சொல்லுகிறது. h,j த்3விதீய யோஜனையில், "மூவா" என்று-முசியாமையைச் சொல்லுகிறது. i2 இதுக்கு-ஜந்மாதி3 விகாரத்துக்கும், ஜந்மாதி3விகாரத்தையுடைய பதா3ர்த்த2ஸமூஹத்துக்கும் என்றபடி. j முசியாத-சோம்பாத. j,k முசியாமையை உபபாதி3க்கிறார்(தான் தன்பக்கலிலே இத்யாதி3) k2 உபகரணங்கள்-

ஜீ—குமவன் "ஒருகால் k_3 பதர்த்ததிறே" என்று சோம்பிக் கைவாங்காதே மேலே மேலே k_4 கோலுமாபோலே, "ஒருகாலல்லா ஒருகால் ஆகிலுமாகிறது" என்று ஸ்ருஷ்டியாநிற்கும். lA "சோம்பாது இப்பல்லுருவையெல்லாம் படர்வித்த வித்தா" என்னக்கடவதிறே.

இப்படி இவன் ஸ்ருஷ்டித்து ரக்ஷிப்பது எவ்வளவென்னில் (m மூவுலகுங் காவலோன்) ஸ்ருஷ்டிக்குக் கர்மபூ4மிக்கும் n எல்லையளவும். n_2 கீழும், மேலும், நடுவும் என்னுதல்; n_3 க்ருதகம், அக்ருதகம், க்ருதகாக்ருதகம் என்னுதல். (o காவலோன்) p ஶாஸ்த்ரப்ரத3ாநாதி3களாலே ரக்ஷிக்கை; இப்படி ரக்ஷிப்பது தன் மேன்மை குலையாதே நின்றோ ? என்னில் (q மாவாகி இத்யாதி3) r அகர்மவஶ்யனுனவன் கர்மவஶ்யரோடு

அ—காரணகளேப3ராதி3கள். k_3 பதர்த்தது-நிஷ்ப2லம். k_4 கோலுமாபோலே-உத்3யோகி3க்குமாபோலே. l உக்தார்த்த2த்துக்கு ப்ரமாணம் (சோம்பாது இத்யாதி3) பெரியதிருவந்தாதி. "ரக்ஷிக்கப் புக்க நம்மைப் பரிப4வித்தார்கள்" என்று சோம்பிக் கைவாங்காதே, காளியனோடொத்த ப்ராதிகூல்யத்தை யுடைய இந்த ஸம்ஸாரிசேதநர் எல்லாரையும் விஸ்த்ருதராக்கின காரணத்வப்ரயுக்தமான குடல்துடக்கையுடையவனே ! என்று பாசுரார்த்த2ம்.

n, n_2, n_3 எல்லைக்கு உபபாத3கம் (கீழும் இத்யாதி3) m, n_2, n_3 "மூவுலகும்" என்றது-ஸ்ருஜ்யங்களுக்கெல்லாம் உபலக்ஷணம்; த்ரைவித்4யம் எப்படி என்ன (கீழும் இத்யாதி3) என்னவுமாம்; n_3 பூ4மேரதோ4லோகத்வேந ஏககோடி:, பூ4மேருபரிதநலோகத்வேந ஏககோடி:, பூ4மிஶ்ச இத்யர்த்த2:. o காவலோன்-ரக்ஷகன். p ரக்ஷகத்வம் கத2மித்யத்ராஹ (ஶாஸ்த்ரேதி) p q மேலே, "மாவாகி" இத்யாதி3 வித்3யாவதாரங்களைச் சொல்லுகையாலே (ஶாஸ்த்ரப்ரத3ாநாதி3களாலே ரக்ஷிக்கை

ஜீ—களேப3ராதி3கள். k_3 பதர்த்ததிறே - பதராய்ப்போயிற்றிறே; நிஷ்ப2லமாயிற்றிறே என்றபடி. k_4 கோலுகை-உத்3யோகி3க்கை. l உக்தார்த்தே2 ப்ரமாணம் (சோம்பாது இத்யாதி3) பெரியதிருவந்தாதி. சோம்பிக் கைவாங்காதே இந்தப் பலவகைப்பட்ட வஸ்துக்களை எல்லாம் விஸ்த்ருதமாக்கின காரணபூ4தனே! என்று பாசுரார்த்த2ம்.

n, n_2, n_3 எல்லைக்கு உபபாத3கம் (கீழும் இத்யாதி3) m "மூவுலகும்" என்றது-ஸ்ருஜ்யங்களுக்கெல்லாம் உபலக்ஷணம். n_2 கீழ் என்றது-பூ4மிக்குக் கீழான ஏழுலோகத்தை; மேல் என்றது-பூ4மிக்கு மேலான ஆறுலோகத்தை; நடுவும்-நடுவான பூமியும் என்றபடி. n_3 "பூ4ர்பு4வஸ்ஸுவ:" என்கிற மூன்று லோகமும் - க்ருதகம்; "ஜநஸ்தபஸ்ஸத்யம்" என்கிற மூன்றும் - அக்ருதகம்; மஹர் லோகம்-க்ருதகாக்ருதகம். o காவலோன்-ரக்ஷகன். p ரக்ஷகத்வம் கத2ம் இத்யத்ராஹ (ஶாஸ்த்ர இத்யாதி3) p, q மேலே, மாவாகி - இத்யாதி3 வித்3யாவதாரங்களைச் சொல்லுகையாலே (ஶாஸ்த்ர ப்ரத3ாநாதி3களாலே ரக்ஷிக்கை) என்கிறார். p ஆதி3ஶப்3தே3ந - அநுஷ்டே2யார்த்த2 ப்ரகாஶநாதி3

ப்ர— n_3 (மூவுலகு) द्वितीयेंऽशे सप्तमे—"त्रैलोक्यमेतत्कृतकं मैत्रेय परिपठ्यते । जनस्तपस्तथा सत्यमिति चाकृतकत्रयम् ॥ १९ ॥ कृतकाकृतको मध्ये महर्लोक इति स्मृतः। शून्यो भवति कल्पान्ते योऽत्यन्तं न विनश्यति ॥ २० ॥"

q (மாவாகி) ब्रह्माण्डे—"तौ हत्वा दानवश्रेष्ठौ हरिर्हयशिरा मुने ! । आदाय वेदानागच्छत् अन्तिकं परमेष्ठिनः ॥ २ ॥"

A பெரியதிருவந்தாதி-18.

ஈ—ஒக்கப்பிறந்தாயிற்று. (q மாவாகி) ஹயக்₃ரீவ மூர்த்தியாய் அவதரித்தபடி. (s ஆமையாய் t மீனுகி) u வித்₃யாப்ரகாஶகமான அவதாரங்கள். (மானிடமாம்) ராமக்ருஷ்ணுத்₃யவதாரங்கள். v அநுஷ்டே₂யார்த்த₂ ப்ரகாஶகமான அவதாரங்கள். w1. "मर्यादानां च लोकस्य कर्ता कारयिता च सः" (மர்யாத₃ாநாம் ச லோகஸ்ய கர்த்தா காரயிதா ச ஸ:)

அ—என்கிறர்.) p ஆதி₃ஶப்₃தே₃ந அநுஷ்டே₂யார்த்த₂ப்ரகாஶநாதி₃ருச்யதே. r தாத்பர்யம்(அகர்மவஶ்யன் இத்யாதி₃) u,v இந்த அவதாரங்கள் ரக்ஷகமானபடி எப்படி? என்ன (வித்₃யாப்ரகாஶகம் இத்யாதி₃) q ஹயக்₃ரீவாவதாரே வேத₃ப்ரவர்த்தகோऽபூ₄த். s கூர்மாவதாரே புராணப்ரவர்த்தகோऽபூ₄த்; t மத்ஸ்யாவதாரே மது₄கைடப₄நிரஸநபூர்வகம் ப்₃ரஹ்மணே வேத₃ப்ரதா₃நம்,மந்வாதீ₃நாம் த₄ர்மஶாஸ்த்ரோபதே₃ஶம் ச அகரோதி₃த்யர்த்த₂:. v அநுஷ்டே₂யார்த்த₂ப்ரகாஶகத்வமாவது-அநுஷ்டா₂த்ருத்வம். w அது உண்டோ? என்ன (மர்யாதா₃நாம் இத்யாதி₃) க்ருஷ்ணவதாரே—

ஜீ—ருச்யதே. r தாத்பர்யம் (அகர்மவஶ்யனை இத்யாதி₃) u,v இந்த அவதாரங்கள் ரக்ஷகமானபடி எப்படி? என்ன (வித்₃யாப்ரகாஶகம் இத்யாதி₃) q ஹயக்₃ரீவாவதாரே வேத₃ப்ரவர்த்தகோऽபூ₄த்; s கூர்மாவதாரே புராணப்ரவர்த்தகோऽபூ₄த்; t மத்ஸ்யாவதாரே மது₄கைடப₄நிரஸநபூர்வகம் ப்₃ரஹ்மணே வேத₃ப்ரதா₃நம், மந்வாதீ₃நாம் த₄ர்மஶாஸ்த்ரோபதே₃ஶஞ்ச அகரோதி₃த்யர்த்த₂:. v அநுஷ்டே₂யார்த்த₂ப்ரகாஶகத்வம் - அநுஷ்டா₂த்ருத்வம். w அது உண்டோ? என்ன (மர்யாதா₃நாம் இத்யாதி₃) இத₃ம் ஸுந்த₃ரகாண்டே₃ ஸீதாம் ப்ரதி ஹநுமத்₃வாக்யம். 1. "ராமோऽபி₄ராமோ லோகேऽஸ்மிந் சாதுர்வர்ண்யஸ்ய ரக்ஷிதா" இதி பூர்வார்த்த₄ம். w₂ கீ₃தாஸு த்ருதீயே.

ப்ர— s (ஆமையாய்) प्रथमेंशे नवमे — "क्षीरोदमध्ये भगवान् कूर्मरूपधरो हरिः। मन्दराद्रेरधिष्ठानं भ्रमतोऽभून्महामुने!॥८८॥" अयमपि पुराणप्रवर्तकोऽवतारः।

t (மீனுகி) श्रीनारसिंहे—"इत्थं स्तुतस्तदा तेन शङ्खचक्रगदाधरः। ब्रह्माणमाह विश्वेशो दास्ये ते ज्ञानमुत्तमम्॥ इत्युक्त्वा तं तदा विष्णुः चिन्तयामास पार्थिव!। केनास्य नीतं विज्ञानं केन रूपेण वाददे। मधुना कैटभेनापि कृतं ज्ञात्वा जनार्दनः। मात्स्यं रूपं महत्कृत्वा बहुयोजनमायतम्। बहुयोजनविस्तीर्णं सर्वज्ञानमयो नृप!। मात्स्यं वपुस्तन्महदद्रितुल्यं विद्यामयं लोकहिताय विष्णुः। आस्थाय भीमं जनलोकसंस्थितैः स्तुतोऽथ यस्ते सर भूमिपाल!॥ ३॥"

t पुराणान्तरे—"मत्स्यो भूत्वा विरिञ्चाय येन वेदास्समाहृताः। रसातलगतास्सर्वे तस्मै मत्स्यात्मने नमः॥" मत्स्यावतारः-पुराणप्रवर्तकश्च।

w1. (மானிடமாம்) सुन्दरकाण्डे (३५) भर्तुश्चिह्नानि पृच्छन्तीं वैदेहीं प्रति मारुतिः—"तेजसाऽऽदित्यसंकाशः क्षमया पृथिवीसमः। बृहस्पतिसमो बुद्ध्या यशसा वासवोपमः॥ ९॥ रक्षिता जीवलोकस्य स्वजनस्याभिरक्षिता। रक्षिता स्वस्य वृत्तस्य धर्मस्य च परन्तपः॥ १०॥ रामोऽभिरामो लोकेऽस्मिंश्चातुर्वर्ण्यस्य रक्षिता। मर्यादानां च लोकस्य कर्ता कारयिता च सः॥ ११॥"

ஜீ—என்றும், w$_3$1. "यद्यदाचरति श्रेष्ठः" (யத்3யத3ாசரதி ஶ்ரேஷ்ட2:) என்றும் சொல்லுகிற படியே. இப்படி தாழவிட்டு அவதரிக்கிறவன்தான் ஆர்? என்னில் x (தேவாதிதேவ பெருமான்) மநுஷ்யக3ந்த4ம் பொருத தே3வர்கள் க3ந்த4ம் பொருத நித்யஸூரிகளுக்கு அவ்வருகானவன். (என் y தீர்த்தனே) நல்ல பே4ாக்3யஜாதமிருக்க, நிஷித்3த4 த்3ரவ்யங்களை விரும்புவாரைப்போலே, தானும் தன்னுடைய கு3ணங்களுமிருக்க, ஶப்3தா3தி3 விஷயங்களை விரும்பிப்போந்த என்னை, அவற்றைவிட்டுத் தன்னையே விரும்பும்படியான z ஶு‍த்3தி4யைப் பிறப்பித்த ஶு‍த்3தி4யையுடையவன். அன்றிக்கே, நான் இழிந்து ஆடும் துறை என்னுதல். 5.

அ—2. ''யதி3 ஹ்யஹம் ந வர்த்தேய'' இத்யாதி3தி. 1. ''யத்3யத3ாசரதி ஶ்ரேஷ்ட2:'' இத்யஸ்ய பூர்வோத்தரவசநாதி த்3ரஷ்டவ்யாநி. x தே3வர்களுக்கும் ஆதி3தே3வர்களான நித்யஸூரிகளுக்கு ஸ்வாமி. y z தீர்த்த2மாவது-ஸ்வதஶ்ஶு‍த்3த4மாய், இதரங்களையும் ஶு‍த்3த4மாக்குமதாகையாலே (ஶு‍த்3தி4யைப் பிறப்பித்த ஶு‍த்3தி4யையுடையவன்) என்றது. உத்தரார்த்த4 பூர்வகம் அந்வய த்3வயஞ்ச த்3ரஷ்டவ்யம். ''ஓவாத்துயர்ப்பிறவி என்று தொடங்கி, மூவுலகும் காவலோன்; தேவாதிதேவபெருமான் என் தீர்த்தன் மாவாகி ஆமையாய் மீனாகி மானிடமாம்'' என்று உரை அந்வயம். 5.

ஜீ—1. ''யத்3யத3ாசரதி ஶ்ரேஷ்ட2ஸ்தத்ததே3வேதரோ ஜந:। ஸ யத்ப்ரமாணம் குருதே லோகஸ்-தத3நுவர்த்ததே॥''. x தேவாதி தேவ பெருமான்-தேவர்களுக்கும் ஆதி3தே3வரான நித்யஸூரிகளுக்கு ஸ்வாமி. y.z தீர்த்த2மாவது-ஸ்வதஶ்ஶு‍த்3த4மாய் இதர விஷயங்களையும் ஶு‍த்3த4மாக்குமதாகையாலே (ஶு‍த்3தி4யைப் பிறப்பித்த ஶு‍த்3தி4யையுடையவன்) என்றது. ''மாவாகி இத்யாரப்4ய, தீர்த்தன் - ஓவாத் துயர்ப் பிறவியுட்பட மற்று எவ்வெவைக்கும் தனிமுதலாய், மூவுலகும் காவலோன்'' இத்யந்வய:. 5.

w$_3$1. भगवद्गीतासु तृतीये—"यद्यदाचरति श्रेष्ठः तत्तदेवेतरो जनः। स यत्प्रमाणं कुरुते लोकस्तदनुवर्तते ॥ २१ ॥"

ஆதே3— ஐந்தாம் பாட்டு. உச்சிவீடும் விடாத் துயரை விளைக்கக் கடவதான ஜந்மம் தொடக்கமாக மற்றுமுண்டான ஐந்தும், அவற்றை உடைத்தான பதா3ர்த்த2ங்களும் ப்ரவாஹரூபத்தாலே நித்யமாய்ப்போருகிற இதுக்கு அத்3விதீயகாரணமாய், ஸ்ருஷ்டிக்குக் கர்மீபூ4விக்கும் எல்லையளவும் ஶாஸ்த்ர ப்ரதா3நாதி3களாலே ரக்ஷிக்குமவன் ஹயக்3ரீவமூர்த்தியுமாய், கூர்மாவதாரமாய், மத்ஸ்யாவதாரமாய், ராமக்ருஷ்ணாத்3யவதாரங்களாய் இப்படி தாழநின்றவன் நித்யஸூரிகளுக்கும் அவ்வருகானவன், என்னைப்பற்றி ஶு‍த்3த4னாக்கின ஶு‍த்3தி4யை யுடையவன் என்கிறார்—"ஓவாத் துயர்" இத்யாதி3யால். 5.

**6. தீர்த்த னுலகளந்த சேவடிமேல் பூந்தாமம்
சேர்த்தி யவையே சிவன்முடிமேல் தான்கண்டு
பார்த்தன் தெளிந்தொழிந்த பைந்துழா யான்பெருமை
பேர்த்து மொருவரால் பேசக் கிடந்ததே.**

ஆ— 6. வ்யா:— (தீர்த்தன்) யாவனொருவனுடைய பாதோ₂த₃கத்தை ஶிரஸாவஹிக்கையாலே ருத்₃ரன் பரிஶுத்₃த₄னானன், யாவனொருவன் திருவடிகளிலே சாத்தின பூந்தாமம் ருத்₃ரன் தலையிலே காணப்பட்டது, அங்ஙனேயிருந்த பைந்துழாயான் பெருமை ஸுப்ரஸித்₃த₄மன்றோ; சொல்லவேணுமோ ? என்கிறார். 6.

ஒ— அவ:— ஆறும் பாட்டில்—அர்ஜுநன் ஆராய்ந்த ப₄க₃வத்பரத்வம் இன்னமும் சில(வ)ர் ஆராயவேண்டும்படியாயிருந்ததோ ? என்கிறார்.

வ்யா:— (தீர்த்தன் உலகளந்த சேவடிமேல் பூந்தாமம் (சர்த்தி) திருவடிகளில்நின்றும் புறப்பட்ட க₃ங்கா₃ஸ்பர்ஶத்தாலே ருத்₃ரன் ஶுத்₃த₄னாய், "சிவன்" என்னும் பேரையுடையனாம்படி பண்ணின எம்பெருமானுடைய ஸர்வஸுலப₄மான திருவடிகளிலே அழகிய பூமாலைகளைச் சாத்தி. (பார்த்தன் தெளிந்தொழிந்த பைந் துழாயான் பெருமை) அர்ஜுநன் இப்படி ஆராய்ந்த ப₄க₃வத்பரத்வம். 6.

ப— 6. அவ:— அநந்தரம், இவ்வவதார த₃ஶையிலுண்டான பரத்வம் அதிப்ரஸித்₃த₄ம என்கிறார்.

தீர்த்தன் —பாவநபூ₄தனான க்ருஷ்ணனுடைய பூர்வாவதாரத்திலே, உலகு— லோகத்ரயத்தையும், அளந்த — அளந்துகொண்ட, சே — செவ்வையையுடைய, அடிமேல்—திருவடிகளிலே, பூம்—அழகிய, தாமம்—மாலைகளை, சேர்த்தி—ஸமர்ப்பித்து; அவையே—அவற்றையே, சிவன் — சிவனுடைய, முடிமேல்—ஜடாமகுடத்திலே, தான்—தானே, கண்டு — கண்டு, பார்த்தன் — அர்ஜுநன், தெளிந்தொழிந்த — அறுதியிட்ட (அந்த), பைம் — பசுத்த, துழாயான் — திருத்துழாயையுடையவனுடைய, பெருமை—பரத்வமானது, பேர்த்தும் —இப்பார்த்த₂னையொழிய, ஒருவரால் — வேறொருவராலும், பேச — உபபாதி₃த்துச் சொல்லவேண்டும்படி, கிடந்ததே — தெளியாது கிடந்த அம்ஶமுண்டோ ? ஸுப்ரஸித்₃த₄மன்றோ என்று கருத்து. 6.

இ— அவ:— ஆறும் பாட்டில்—"தேவாதிதேவபெருமான்" (5) என்றுநின்றீர்; இம்மேன்மையை ப்ரதிபாதி₃த்துத் தரவேண்டாவோ ? என்ன, அர்ஜுநனே நிஷ்கர்ஷித்திலனோ, நாம் இன்றிருந்து சொல்லவேண்டும்படி குறையாய்க் கிடந்ததோ? என்கிறார்.

ஈ— வ்யா:— (தீர்த்தன்) 1. **"द्रवीभूतस्तदा धर्मो हरिभक्त्या महामुने!। गृहीत्वा धर्मपानीयं पादं नाथस्य तुष्टये। क्षालितं परया भक्त्या पाद्यार्घ्यादिभिरर्चितम्। तदम्बु पतितं दृष्ट्वा दधार शिरसा हरः। पावनार्थं जटामध्ये योग्योऽस्मीत्यवधारणात्। वर्षायुतानथ बहून् न मुमोच तथा हरः ॥"** (த்3ரவீபூ4தஸ்தத3ா த4ர்மோ ஹரிப4க்த்யா மஹாமுநே!। க்3ருஹீத்வா த4ர்மபாநீயம் பாத3ம் நாத2ஸ்ய துஷ்டயே। க்ஷாளிதம் பரயா ப4க்த்யா பாத்3யார்க்4யாதி3பி4ரர்ச்சிதம்। தத3ம்பு3 பதிதம் த்3ருஷ்ட்வா த3த4ார ஶிரஸா ஹர:। பாவநார்த்த2ம் ஜடாமத்4யே யோக்3யோऽஸ்மீத்யவத4ாரணாத்। வர்ஷாயுதாநத2 ப3ஹூந் ந முமோச தத2ா ஹர: ॥) என்றும், 2. **"स्वशिरोधृतेन"** (ஸ்வஶிரோத்4ருதேந) என்றும், 3. **"शिवश्शिवोऽभूत्"** (ஶிவஶ்ஶிவோऽபூ4த்) என்றும் - ருத்3ரனை, ஶாத்3த4ுனாய் "சிவன்" என்று சொல்லும்படி பண்ணினவன். **(உலகளந்த சேவடிமேல்)** அவனுடைய ஸர்வ ஸுலப4மான திருவடிகளிலே. இது க்ருஷ்ணாவதாரத்திலேயாயிருக்க, ஸ்ரீவாமனாவதாரத்தைச் சொல்லுகிறது — வரையாதே தீண்டுகை இரண்டு அவதாரத்துக்கும் ஒத்திருக்கையாலே. **(பூந்தாமம் சேர்த்தி)** அழகிய மாலையைச் சாத்தி. பூமாலை என்னவுமாம். **(அவையே இத்யாதி3)** அந்தப் பூமாலைகள் தன்னையே ருத்3ரன் ஜடையிலே கண்டு. **(அவையே)** தஜ்ஜாதீயங்களன்றியே அவைதன்னையே. **(சிவன் முடிமேல்)** இவன் திருவடிகளிலே இட்டத்தை அவன் தலையிலே கண்டான். **(தான்கண்டு)** அர்ஜுனன் தானே கண்டு; ஶ்ருதியாலேயாதல், ஆப்த வாக்யத்தாலேயாதலன்றிக்கே. அதாகிறது - அர்ஜுனனுக்கு ஓர் அஸ்த்ராபேக்ஷையாலே அத்தே3வதையை அர்ச்சிக்கவேண்ட, "அத்தை என் காலிலே இடு" என்று இடுவித்துக்கொள்ள, ஸ்வப்நத்திலே அம்மாலையை ஶிரஸ்ஸிலே த4ரித்துக்கொண்டுவந்து அஸ்த்ரத்தைக் கொடுத்துப் போயிற்று. **(பார்த்தன் தெளிந்தொழிந்த)** அவன் ஸாரதி2யாய்த் தாழநிற்கச்செய்தேயும், அதில் கலங்காதே 4. **"स तु पार्थो महामनाः"** (ஸ து பார்த்தோ2 மஹாமநா:) என்கிற அர்ஜுனன் நிஷ்கர்ஷித்ததன்றோ. **(பைந்துழாயான் பெருமை)** ஸர்வாதி4கனுடைய பரத்வம். ஸர்வாதி4க வஸ்துவுக்கு லக்ஷணமிறே திருத்துழாயையுடையனாகை. **(பேர்த்தும் ஒருவரால் பேசக்கிடந்ததே)** இது பின்னை சிலரால் ஆராயவேண்டும்படி இருந்ததோ? 6.

ஈ— அவ:— ஆறும் பாட்டு. உ நீர் சொல்லுகிறவனுக்கு இந்த உத்கர்ஷமெல்லாம் உண்டோ? என்ன; முன்பே அர்ஜுனன் நிருபித்து நிர்ணயித்த அர்த்த2ம் நாம் இன்று ஆராயும்படி குறைபட்டிருந்ததோ? என்கிறார்.

அ— ஆறும் பாட்டு. (தீர்த்தன் இத்யாதி3) உ "பார்த்தன் தெளிந்தொழிந்த" என்று தொடங்கி, "ஒருவரால் பேசக் கிடந்ததே" என்ற பத3ங்களைக் கடாக்ஷித்து அவதாரிகை (நீர் சொல்லுகிற இத்யாதி3).

ஜீ— ஆறும் பாட்டு. (தீர்த்தன் இத்யாதி3) உ "பார்த்தன் தெளிந்தொழிந்த" இத்யாத்3யுக்த ஸார்த்த2த்தைக் கடாக்ஷித்து அவதாரிகை (நீர் சொல்லுகிற இத்யாதி3).

ஈ— வ்யா:— b (தீர்த்தன்) c1. "पादोदकेन स शिवस्स्वशिरोधृतेन"(பாதோ3த3கேந ஸ ஶிவ: ஸ்வஶிரோத்4ருதேந) என்றும், c2 2. "पावनार्थं जटामध्ये योग्योऽस्मीत्यवधारणात्" (பாவநார்த்த2ம் ஜடாமத்4யே யோக்3யோऽஸ்மீத்யவத4ாரணாத்) என்றும் சொல்லுகிறபடியே, தன் திருவடிகளோட்டை ஸ்பர்ஶத்தாலே c3 அஶுத்3த4ரையும் ஶுத்3த4ராக்கவல்ல ஶுத்3தி4யையுடையவன். d இது எப்போதுதான் செய்தது? என்னும் அபேக்ஷையிலே (உலகளந்த சேவடி) என்று, அத்தை ஸ்மரிப்பிக்கிறார். e A"குறைகொண்டு"-தன்னுடைய ஆகிஞ்சந்யத்தை முன்னிட்டுக்கொண்டு. "நான்முகன் குண்டிகை நீர்பெய்து"- f அருகே நின்ற த4ர்மதத்த்வம் இவன் நினைத்தவாறே ஜலமாய், இவன் f2 குண்டிகையிலே ப்ரவேஶித்தது. "மறைகொண்ட மந்திரத்தால் வாழ்த்தி"-ஶ்ரீபுருஷஸூக்தாதி3

அ— b.c"தீர்த்தன்" என்றதுக்கு-அஶுத்3த4ரையும் ஶுத்3த4ராக்கவல்ல பாவநத்வத்தையுடையவன் என்று அர்த்த2மாக விவக்ஷித்து, இது நாம் அறியும்படி எங்ஙனே? என்கிற ஶங்கையிலே, ஸர்வேஶ்வரன் திருவடி விளக்கின க3ங்கை3 ருத்3ரன் தலையிலே இருக்கிறதே இவனுடைய பாவநத்வத்துக்கு நியாமகம் என்கிறார் (பாதோ3த3கேநேத்யாதி3) c2(அஶுத்3த4ரையும் ஶுத்3த4ராக்கவல்ல) இத்யத்ர, "பார்த்தன் தெளிந்தொழிந்த" இத்யத்ர ச—3. "பார்த்தோ2 விஜேதா" இதி வசநம் ப்ரமாணம்; 3. "க3ங்கா3த4ரமௌளி" இத்யபி4த4ாநாத். c2.d இது-அஶுத்3த4ரையும் ஶுத்3த4ராக்கின இது என்றபடி. c3 e திருவுலகளந்தருளினபோது ருத்3ரனை ஈஶ்வரன் ஶுத்3த4ராக்கினதுக்கு ப்ரமாணம் அருளிச்செய்கிறார் (குறைகொண்டு இத்யாதி3) f 2. "த்3ரவீபூ4தஸ்ததா3 த4ர்மோ ஹரிப4க்த்யா மஹாமுநே!। க்3ருஹீத்வா த4ர்மபாநீயம் பாத3ம் நாத2ஸ்ய துஷ்டயே ॥ க்ஷாளிதம் பரயா ப4க்த்யா பாத்3யார்க்4யாதி3பி4ரர்ச்சிதம்।" என்கிற ப்ரமாணத்தை ஹ்ருதீ3கரித்துக்கொண்டு அருளிச்செய்கிறார் (அருகேநின்ற இத்யாதி3) f2 குண்

ஜீ— b.c "தீர்த்தன்" என்றதுக்கு-அஶுத்3த4ரையும் ஶுத்3த4ராக்கவல்ல பாவநத்வத்தையுடையவன் என்று அர்த்த2மாக விவக்ஷித்து, அத்தை ஸப்ரமாணமாக அருளிச்செய்கிறார் (பாதோ3த3கேநேத்யாதி3) c ஸ்தோத்ரே— 1. "வேதா3பஹார" இத்யாதி3. c2 ஈஶ்வர ஸம்ஹிதாயாம் ப்3ரஹ்மா — 2. "த்3ரவீபூ4தஸ்ததா3 த4ர்மோ ஹரிப4க்த்யா மஹாமுநே!। க்3ருஹீத்வா த4ர்மபாநீயம் பாத3ம் நாத2ஸ்ய துஷ்டயே। க்ஷாளிதம் பரயா ப4க்த்யா பாத்3யார்க்4யாதி3பி4ரர்ச்சிதம்। தத3ம்பு3 பதிதம் த்3ருஷ்ட்வா த3த4ார ஶிரஸா ஹர:। பாவநார்த்த2ம் ஜடாமத்4யே யோக்3யோऽஸ்மீத்யவத4ாரணாத் ॥" c2 d இது-அஶுத்3த4ரையும் ஶுத்3த4ராக்கின இது. c3.e திருவுலகளந்தருளினபோது அஶுத்3த4ரும் ஶுத்3த4ரானார்களோ? என்ன (குறைகொண்டு இத்யாதி3) f "த்3ரவீபூ4தஸ்ததா3 த4ர்ம:" இத்யாதி3 ப்ரமாணத்தை ஹ்ருதீ3கரித்துக்கொண்டு (அருகே நின்ற இத்யாதி3) f2 குண்

ப்ர—c1. (தீர்த்தன்) स्तोत्रे — "वेदापहारगुरुपातकदैत्यपीडाद्यापद्विमोचनमहिष्ठफलप्रदानैः। कोऽन्यः प्रजापशुपती परिपाति कस्य पादोदकेन स शिवः स्वशिरोधृतेन ॥" c2 2. ईश्वरसंहितायां ब्रह्मा—"द्रवीभूतस्तदा धर्मो हरिभक्त्या महामुने!। गृहीत्वा धर्मपानीयं पादं नाथस्य तुष्टये। क्षालितं परया भक्त्या पाद्यार्घ्यादिभिरर्चितम्। तदम्बु पतितं दृष्ट्वा दधार शिरसा हरः। पावनार्थं जटामध्ये योग्योऽस्मीत्यवधारणात् ॥ २ ॥"

A நான்-திருவ 9.

ஈ—களைக்கொண்டு ஸ்துதித்து. "g கறைகொண்ட கண்டத்தான் சென்னிமேலேறக் கழுவினன்"-h"யுக்தாயுக்த நிருபணம் பண்ண அறியாதே இவன் b_2 அநீதியிலே கைவளரா நின்றான்; அது போகவேணும்" என்று இவன் ஜடையிலே ஏறும்படி அவன் திருவடிகளை விளக்கினன்; i ஸ்ரீபாததீர்த்தங்கொண்டு துஷ்புத்ரர்கள் தலையிலே i_2 தெளிக்குமாபோலே. j இவ்விடந்தன்னில் j_2 க்ருஷ்ணவ்ருத்தாந்தமாயிற்று சொல்லுகிறது; ஸ்ரீவாமநாவதாரமென்? என்னில்; க்ருஷ்ணாவதாரத்துக்கும் வாமநாவதாரத்துக்கும், k வரியாதே எல்லாரோடும் பொருந்துமதுண்டாகையாலே l சொல்லுகிறார். (பூந்தாமம் l_2 சேர்த்தி) m அர்ஜுநனுக்கு ஒரு தேவதைபக்கலிலே ஒரு m_2(ஓர்) அஸ்த்ரம் பெறவேண்டுவதாய், அவன் m_3 அதுக்கு உத்யுக்தனான ஸமயத்திலே, இவன் ஶ்ரமத்தை

அ—டிகை - கமண்டலு. g.h "கறைகொண்ட கண்டத்தான்" என்று விசேஷிக்கிறதுக்கு ப்ரயோஜநம் அருளிச்செய்கிறார் (யுக்தாயுக்த நிருபணம் இத்யாதி) "ஆங்கு - அண்டத்தான் சேவடியை - நான்முகன் - குறைகொண்டு - குண்டிகை நீர்பெய்து இத்யாரப்ய, கழுவினன்" இத்யந்வய:. g கறை - விஷம். h_2 அநீதி - ஸ்வாதந்த்ர்யம். i "சென்னிமேலேற" என்றதுக்கு பாவம் (ஸ்ரீபாதேத்யாதி) i_2 தெளிக்குமாபோலே-ப்ரோக்ஷிக்குமாபோலே. j தடஸ்தஶங்கையை அநுவதித்துப் பரிஹரிக்கிறார் (இவ்விடந்தன்னில் இத்யாதி) "பார்த்தன் தெளிந்தொழிந்த பைந்துழாயான் பெருமை" இதி க்ருஷ்ணவ்ருத்தாந்தோ ஹ்யத்ராபிதீயதே; "உலகளந்த சேவடி" இதி-வாமநாவதாரவ்ருத்தாந்தஸ்ய கிம் ஹ்ருதயம்? இதி ஶங்கார்த்த:. k வரையாதே-மர்யாதையிடாதே. l (சொல்லுகிறார்) ஏகாவதாரத்வேந வததீத்யர்த்த:. m (அர்ஜுநனுக்கு ஒரு தேவதை பக்கலிலே இதி) அர்ஜுந: அபிமந்யுநிதநம் ஶ்ருத்வா, "வ்யூஹத்வாரே ஜயத்ரதேந ருத்ரப்ரஸாதலப்தமாலாப்ரக்ஷேபாத் பீமஸேநாதீநாம் வ்யூஹப்ரவேஶஶக்திர் ஜாதா; தத ஏவ ஹ்யபிமந்யுர் நஷ்ட:; தஸ்மாதபிமந்யுநிதநஹேதுபூதம் ஜயத்ரதம் ஶ்வ: ஸாயங்காலாத் பூர்வமேவ ந ஹந்மி சேத் ஸ்வயமக்நிப்ரவேஶம் கரவாணி" இதி ப்ரதிஜ்ஞாம் சகார. ஜயத்ரதஶ்ச பாஶுபதாஸ்த்ரேண விநா ந விநஶ்யேதிதி தத்ர்த்தம் "பாஶுபதாஸ்த்ரம் ஜாநாஸி கிம்?" இத்யர்ஜுநம் ப்ரதி க்ருஷ்ண: பப்ரச்ச; ததா அர்ஜுந: "விஸ்ம்ருதவாநஹம்" இத்யுக்த்வா ருத்ராத் பாஶுபதாஸ்த்ரம் லப்தும் ருத்ரஸமாராதநோத்யுக்தோ பபூவ; தஸ்மிந் ஸமயே இத்யர்த்த:: இது சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரத்திலே வ்யக்தம். m_3 அதுக்கு-

ஈ—டிகை-கமண்டலு. g.h "கறைகொண்ட கண்டத்தான்" என்று விசேஷிக்கிறதுக்குத் தாத்பர்யம் (யுக்தாயுக்தேத்யாதி) "ஆங்கு - அண்டத்தான்சேவடியை - நான்முகன் - குறைகொண்டு - குண்டிகை நீர் பெய்து என்று தொடங்கி, கழுவினன்" இத்யந்வய:. g கறை-விஷம். h_2 அநீதி-ஸ்வாதந்த்ர்யம். i "சென்னி மேலேற" என்றதுக்கு பாவம் (ஸ்ரீபாததீர்த்தம் இத்யாதி) i_2 தெளிக்கை - ப்ரோக்ஷிக்கை. j தடஸ்தஶங்கையை அநுவதித்துப் பரிஹரிக்கிறார் (இவ்விடந்தன்னில் இத்யாதி) j_2 "பார்த்தன் தெளிந்தொழிந்த பைந்துழாயான் பெருமை" என்றத்தைப் பற்ற (க்ருஷ்ணவ்ருத்தாந்தம்) என்றது. க்ருஷ்ணவ்ருத்தாந்தம் சொல்லுகிறவிடத்திலே, "உலகளந்த சேவடிமேல்" என்று - வாமநாவதார வ்ருத்தாந்த கதநத்துக்குத் தாத்பர்யமென்? என்று ஶங்கார்த்தம். k வரையாதே-மர்யாதையிடாதே. l (சொல்லுகிறார்) ஏகாவதாரத்வேந வததி இத்யர்த்த:. m ஒரு தேவதை பக்கலிலே-ருத்ரன் பக்கலிலே; m_2 ஓரஸ்த்ரம் - பாஶுபதாஸ்த்ரம், m_3 அதுக்கு-பாஶுபதாஸ்த்ரலாபார்த்தமான ருத்ர ஸமாராதநத்துக்கு என்றபடி-

ஸ்ரீ—ஆற்றுகைக்காக "புஷ்பங்களை நம் காலிலே இட்டு m4 ஜீவி" என்று அருளிச்செய்ய, *அவனும் திருவடிகளிலே இட, அந்த தே4வதை ராத்ரியிலே ஸ்வப்நத்திலே அந்தப் புஷ்பங்களைத் தன் தலையிலே த4ரித்துக்கொண்டு வந்து அஸ்த்ர ப்ரதா4நம் பண்ணிற்றுகச் சொல்லக்கடவதிறே; அத்தை அருளிச்செய்கிறார்.

n பூமாலை என்னுதல், அழகிய மாலை என்னுதல். (o அவையே) p அவற்றோடு ஸஜாதீயங்கள் அன்றிக்கே. (சிவன் q முடிமேல் தான் கண்டு) r பாடே பார்ஶ்வத்திலே அன்றிக்கே அவன் r2 தலைமேலே கண்டானாயிற்று. (s தான்s2கண்டு) t ஆப்தர் சொல்லக் கேட்கையன்றிக்கே, ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிகளாலாதல் அன்றிக்கே, தானே கண்டானாயிற்று. u ப்ரத்யபி4ஜ்ஞார்ஹமாம்படி ப்ரத்யக்ஷித்து.(u4 பார்த்தன் இத்யாதி3)அவன் ஸாரதி2யாய்த்

அ—பாஶுபதாஸ்த்ரலாப4த்துக்கு. m4ஜீவி-பூ4ஜி என்றபடி; உஜ்ஜீவநம் வா."புஷ்பங்களை க்ருஷ்ணன் திருவடிகளிலேயிட்டு ஜீவித்தமை மஹாபா4ரதத்தில் சொல்லுகிற அடைவன்றிக்கே, அபி4மந்யு வத4த்தின் மத்4யாஹ்நத்திலே ஸம்ஶப்தகரோடே யுத்3த4ம்பண்ணி அர்ஜுநன் இளைத்தபோது, 'ருத்3ரபூஜைபண்ணி பூ4ஜிக்கவேணும்' என்று அர்ஜுநன் சொல்லவும், அப்போது 'தன் காலிலே புஷ்பங்களையிட்டு பூ4ஜி' என்று சொன்ன இதுவும் இவர்க்கு இவ்விடத்திலே விவக்ஷிதம். என்று பிள்ளை அருளிச்செய்வர்" என்று அருளிச்செய்வர்.

n.o"பூந்தாமம்" இதி-ஜாத்யேகவசநம் ;~"அவையே" இத்யநுவாத3ாத். o.p ஏவகாரம் அந்யயோக3வ்யவச்சே2த3பரம் என்கிறார் (அவற்றோடு இத்யாதி3) q (முடிமேல்) 1. 'பார்த்தே2ா விஜேதா மது4ஸூத3நஸ்ய பாதா3ரவிந்தா3ர்ப்பிதசித்ரபுஷ்பம் । த3த3ர்ஶ க3ங்கா3த4ரமௌளிமத்4யே பூ4யூ4வ வீர: க்ருதநிஶ்சயார்த்த2: ॥" என்ற ஶ்லோகம் அருளிச்செய்வர்; q.r "முடி"இத்யநேந—அவயவாந்தரேஷு நேதி வ்யாவர்த்யதே. "முடிமேல்" இத்யநேந - ஶிர:பார்ஶ்வேஷு நேதி வ்யாவர்த்யதே—இதி ஹ்ருதி3 நித4யாஹ (பாடே இதி) r2 தலைமேலே-நடுவுச்சியிலே என்றபடி. s t"தான்" என்றதுக்கு வ்யாவர்த்யம் (ஆப்தர் இத்யாதி3) s2.u "கண்டு" என்றதுக்கு அர்த்த2ம் (ப்ரத்யபி4ஜ்ஞார்ஹம் இத்யாதி3) v2 பேரளவுடைய-மஹாஜ்ஞாநத்தையுடைய. v3 நிருபித்து -

ஜீ—m4 ஜீவி-பூ4ஜி; உஜ்ஜீவநம் வா. இது இருபத்து நாலாயிரத்திலே வ்யக்தம். "புஷ்பங்களை க்ருஷ்ணன் திருவடிகளிலே இட்டு ஜீவித்ததை மஹாபா4ரதத்தில் சொல்லுகிற அடைவன்றிக்கே, அபி4மந்யு வத4த்தின் மத்4யாஹ்நத்திலே ஸம்ஶப்தகரோடே யுத்3த4ம்பண்ணி அர்ஜுநன் இளைத்தபோது. 'லிங்க3பூஜைபண்ணி பூ4ஜிக்கவேணும்' என்று அர்ஜுநன் சொல்ல, அப்போது, 'தன் காலிலே புஷ்பங்களையிட்டு பூ4ஜி' என்று சொன்ன இதுவும் இவர்க்கு இவ்விடத்திலே விவக்ஷிதம்" என்று பிள்ளையருளிச்செய்வர்.

n.o "பூந்தாமம்" என்று-ஜாத்யேகவசநம்; "அவையே" இத்யநுவாத3ாத். o.p ஏவகாரம் அந்யயோக3வ்யவச்சே2த3பரம் என்கிறார் (அவற்றோடு இத்யாதி3) q.r "முடி" என்கிறத்தாலே - அவயவாந்தரேஷு நேதி வ்யாவர்த்யதே; "முடிமேல்" இத்யநேந - ஶிர:பார்ஶ்வேஷு நேதி வ்யாவர்த்யத இதி ஹ்ருதி3 நித4யாஹ (பாடே இத்யாதி3) இவ்விடத்திலே-1. "பார்த்தே2ா விஜேதா மது4ஸூத3நஸ்ய பாதா3ரவிந்தா3ர்ப்பிதசித்ரபுஷ்பம் । த3த3ர்ஶ க3ங்கா3த4ரமௌளிமத்4யே பூ4யூ4வ வீர: க்ருதநிஶ்சயார்த்த2: ॥" என்ற ஶ்லோகம் அநுஸந்தே4யம். s.t"தான்"என்றதுக்கு பா4வம் (ஆப்தர் இத்யாதி3) s2.u "கண்டு" என்றதுக்கு அர்த்த2ம் (ப்ரத்யபி4ஜ்ஞார்ஹம் இத்யாதி3)

ஈ—தாழநிற்கச்செய்தேயும், அவனுடைய ஈஶ்வரத்வத்தில் கலங்காதே, v1. "स तु पार्थो महामनाः" (ஸ து பார்த்தோ2 மஹாமநா:) என்கிறபடியே v_2 பேரளவுடைய அர்ஜுநன் v_3 நிருபித்து, நிர்ணயித்து, w2. "नमः पुरस्तादथ पृष्ठतस्ते" (நம: புரஸ்தாத3த2 ப்ருஷ்ட2-தஸ்தே) என்று அநுவர்த்தித்த. (w_2பைந்துழாயான் பெருமை) ஸர்வாதி4கத்வ த்3யோதகமான திருத்துழாய் மாலையையுடைய ஸர்வேஶ்வரனுடைய பரத்வம், இன்று சில x அறிவுகேடர், x_2 செல்லவிட்டு வரவிட்டு x_3 ஆராயுமளவாயிருந்ததோ ? 6.

அ—"இத3மித்த2ம்" என்று நிருபணம்பண்ணி என்றபடி. w (நம:புரஸ்தாதி3த்யாதி3) இஶ்லோகம் பீ4ஷ்மபர்வத்திலேயாகிலும், இவ்விடத்திலே அநுவர்த்தித்த மாத்ரத்துக்கு ப்ரமாணமாக எடுக்கலாம். x_2 (செல்லவிட்டு வரவிட்டு இதி) மஹாமதீநாம் காலே க3தே ஸதி, மந்த3மதீநாம் காலே ஸமாக3தே ஸதி, அத்3ய விசாரணீயம் வர்த்ததே கிம் ? இத்யர்த்த2:. தீர்த்தன் உலகளந்த என்று தொடங்கி, அடைவே உரை அந்வயம். 6.

ஜீ—v_2 பேரளவு-மஹாஜ்ஞாநம். v_3 நிருபித்து-"இத3மித்த2ம்" என்று நிருபணம்பண்ணி. w2."நம: புரஸ்தாத்" இத்யாதி3 ஶ்லோகம் பீ4ஷ்மபர்வத்திலேயாகிலும், இவ்விடத்திலே அநுவர்த்தநமாத்ரத்துக்கு ப்ரமாணமாகலாம். x_2 (செல்லவிட்டு வரவிட்டு) மஹாமதிகளையுடைத்தான அக்காலம் செல்லவிட்டு அறிவுகேடரையுடைத்தான இக்காலம் வரவிட்டு என்றபடி; வரவிட்டு-வந்தபின்பு. x,x_3(அறிவுகேடர்-ஆராயுமளவாயிருந்ததோ) என்று அந்வயிப்பது. v1. "ஸ து பார்த்தோ2 மஹாமநா:" இத்யாதி3 வாக்யம்-கீ3தாபா4ஷ்யே. w 2. "நம: புரஸ்தாத்" இத்யாதி3ஶ்லோகோ கீ3தாஸு ஏகாத3ஶே 2 "நமோ நமஸ்தேऽஸ்து ஸஹஸ்ரக்ருத்வ:" இத்யாதி3. l_2"சேர்த்தி"-ஸமர்ப்பித்து. o"அவையே"-ஸமர்ப்பித்தவற்றையே. u_2.v_3"தெளிந்தொழிந்த"-நிருபித்து நிஶ்சயித்த. w_2"பைந்துழாயான்"-பசும் திருத்துழாயை உடையவனுடைய. "பேர்த்தும் ஒருவரால்"-பார்த்தனையொழிய வேறும் ஒருவராலே. x_3 "பேசக்கிடந்ததே" - சொல்லவேண்டும்படியிருந்ததோ? க்ரமேணாந்வய:. 6.

ப்ர— v1. (பார்த்தன்) भगवद्गीताभाष्ये प्रथमाध्यायावसाने — "एवमुक्त्वाऽर्जुनस्संख्ये रथोपस्थ उपाविशत् ॥ ४९॥" इति—"स तु पार्थो महामनाः परमकारुणिको दीर्घबन्धुः परमधार्मिकः सभ्रातृको भवद्भिः अतिघोरैर्मारणैर्जतुगृहदहनादिभिरसकृद्दग्धितोऽपि परमपुरुषसहायेनात्मना हनिष्यमाणान् भवदीयान् विलोक्य बन्धुस्नेहेन परया च कृपया अधर्मभयेन चातिमात्रस्विन्नसर्वाङ्गः 'सर्वथाहं न योत्स्यामि' इत्युक्त्वा बन्धुविश्लेषजनितशोकसंविग्नमानसस्सशरं चापं विसृज्य रथोपस्थ उपाविशत्"

w2. तत्रैकादशे—"नमो नमस्तेऽस्तु सहस्रकृत्वः पुनश्च भूयोऽपि नमो नमस्ते। नमः पुरस्तादथ पृष्ठतस्ते नमोऽस्तु ते सर्वत एव सर्व!॥ ३९॥"

ஆதே2— ஆரும் பாட்டு. அஶாத்3த்4ரையும் ஶாத்3த்4ராக்கவல்ல ஶாத்3தி4யையுடையவன் உலகளந்த திருவடிகளிலே தான் இட்டுவைத்த அந்தப் பூமாலையை, சிவனுடைய முடியிலே தானே கண்டு, அர்ஜுநன் 'இவனே ஸர்வேஶ்வரன்' என்று நிஶ்சயித்த பசுத்த திருத்துழாய் மாலையையுடையவன் பரத்வம் திரும்பவும் ஒருவரால் விவாத3ம் பண்ணும்படியிருந்ததோ ? என்கிறார் — "தீர்த்தன்" இத்யாதி3யால். 6.

**7. கிடந்திருந்து நின்றளந்து கேழலாய்க் கீழ்புக்
கிடந்திடும் தன்னுள் கரக்கு முமிழும்
தடம்பெருந்தோ ளாரத் தழுவும் பாரென்னும்
மடந்தையைமால் செய்கின்ற மாலார்காண் பாரே.**

ஆ— 7. வ்யா:— (கிடந்து) எம்பெருமான்தனக்கு இந்த ஜகத்தானது இஷ்ட ஸர்வசேஷ்டாவிஷயமாயிருக்கையாலே அவனுக்கே ஶேஷம் என்கிறார். 7.

ஒ— அவ:— ஏழாம் பாட்டில் — "பகவதைஶ்வர்ய ஸாதநத்தில் ஒரோவொன்றே நிரபேக்ஷஸாதநமான க்ஷீரார்ணவ ஶயநாதிகளாகிற உபபத்திகளைச் சொல்ல வேணும்" என்று உபக்ரமித்த ஆழ்வார், அவற்றினுடைய ஆநந்த்யத்தாலே ஒருவர்க்கும் அறியமுடியாது என்கிறார்.

வ்யா:—கேழல்-வராஹம். பாரென்னும் மடந்தையை-பூமிக்கு அபிமாநினியான பிராட்டியை. மால்-ஸர்வேஶ்வரன்; செய்கின்ற மால்-பண்ணுகிற வ்யாமோஹம். 7.

ப— 7. அவ— அநந்தரம், ரக்ஷ்யமான ஜகத்தைப் பற்றத் தன் வாத்ஸல்யத்தாலே அநேகவ்யாபாரங்களைப் பண்ணும் என்கிறார்.

கிடந்து — [ரக்ஷணார்த்தமாக 1. "प्रतिशिश्ये महोदधेः" (ப்ரதிஶிஶ்யே மஹோததே:)என்று கடற்கரையிலே வழிவேண்டிக்]கிடந்தும், இருந்து-[2."उटजे राममासीनम्" (உடஜே ராமமாஸீநம்) என்று திருச்சித்ரகூடத்திலே] இருந்தும், நின்று-[3."अवष्टभ्य च तिष्ठन्तम्" (அவஷ்டப்ய ச திஷ்டந்தம்) என்றும், ராவணவதாநந்தரம் தேவதா ஸந்நிதியில் வில்லை நடுக்கொத்துப் பிடித்து] நின்றும், (அன்றியே A "புளிங்குடிக் கிடந்து வரகுணமங்கையிருந்து வைகுந்தத்துள் நின்று" என்கிறபடியே அர்ச்சாவதார ஸ்தலத்திலே கிடந்தும இருந்தும நின்றும்) அளந்து — (த்ரிவிக்ரமனாய் அநங்யார்ஹமாமபடி) அளந்தும், கேழலாய் — வராஹரூபியாய், கீழ்—(ப்ரளய ஜலத்துக்குக்) கீழே. புக்கு—புக்கு, இடந்திடும் — (அண்டகடாஹத்தினின்றும்) ஒட்டு விடுவித்து எடுத்தும், (மஹாப்ரளயத்திலே வடதளஶாயியாய்) தன்னுள்— வயிற்றுக்குள்ளே, கரக்கும் — (தெரியாதபடி) கரந்தும், உமிழும் — வெளிநாடு காணுமபடி உமிழ்ந்தும், தடம்—இடமுடைத்தான, பெரும்—பெரிய, தோள்— திருத்தோள்கள், ஆர—நிரம்பும்படி, தழுவும்—(அஸாதாரண விக்ரஹத்தோடே) தழுவியும, (இப்படி) பாரென்னும்—பூமியென்று சொல்லப்படுகிற, மடந்தையை— மடந்தையை, மால்—ஸர்வாதிகனான ஈஶ்வரன், செய்கின்ற—பண்ணுகிற, மால்— வ்யாமோஹத்தை, காண்பார்—அறியவல்லார், ஆர்—ஆர்? அதிஶயிதஜ்ஞாநர்க்கும் அறியவொண்ணாது என்று கருத்து. 7.

1\. ப—69 A 9.2.4.

இ— அவ:— ஏழாம் பாட்டில்—"ஒருதே₃வதை இவனை அநுவர்த்தித்தது" என்று ஏற்றம் சொல்லவேணுமோ ? இவ்விபூ₄தி அவனுக்கு அஸாத₄ாரணம் என்னுமிடத்துக்குத் தனித்தனியே பூர்ணமான உபபத்திகள் அநேகமன்றோ என்கிறார்.

வ்யா:— (**கிடந்து**) திருப்பாற்கடலிலே கண்வளர்ந்தருளினபடியாதல்; 1. "**बाहुं भुजगभोगाभमुपधायारिसूदनः। अञ्जलिं प्राङ्मुखः कृत्वा प्रतिशिश्ये महोदधेः॥**" (பா₃ஹும் பு₄ஜக₃போ₄கா₃ப₄முபதா₄யாரிஸூத₃ந:। அஞ்ஜலிம் ப்ராங்முக₂: க்ருத்வா ப்ரதிஶிஶ்யே மஹோத₃தே₄: ॥) என்று கடற்கரையிலே கண்வளர்ந்தருளினபடியாதல். (**இருந்து**) 2. "**उटजे राममासीनं-अभितः पावकोपमम्**" (உடஜே ராமமாஸீநம் - அபி₄த: பாவகோபமம்) என்று சித்ரகூடத்திலிருப்பு. (**நின்று**) 3. "**अवष्टभ्य च तिष्ठन्तं ददर्श धनुरूर्जितम्। रामं रामानुजं चैव भर्तुश्चैवानुजं शुभा॥**" (அவஷ்டப்₄ய ச திஷ்ட₂ந்தம் த₃த₃ர்ஶ த₄நுரூர்ஜிதம்। ராமம் ராமாநுஜம் சைவ ப₄ர்த்துஶ்சைவாநுஜம் ஶுபா₄ ॥) என்று ராவணவத₄ம் பண்ணி வீரஸ்ரீயோடே நின்ற நிலை. (**அளந்து**) மஹாப₃லி அபஹரித்த பூ₄மியை எல்லை நடந்து மீட்டுக்கொண்டு. (**கேழலாய்**) பூ₄மியை ப்ரளயங்கொள்ள, தன் மேன்மை பாராதே நீருக்கும் சேற்றுக்கும் இருயாத வடிவைக்கொண்டு. (**கீழ் புக்கு இடந்திடும்**) அண்டபி₄த்தியிலே புக்கு ஒட்டுவிடுவித்துக்கொண்டு ஏறினபடி. (**தன்னுள் கரக்கும்**) ப்ரளயாபத்திலே ப்ரளயந்தனக்குத் தெரியாதபடி திருவயிற்றிலே வைத்துக் காக்கும். (**உமிழும்**) "இவை என்பட்டனவோ ?" என்று உமிழ்ந்து பார்க்கும். (**தடம்பெரும் தோளாரத் தழுவும்**) அவளோட்டை ஸ்பர்ஶத்தாலே மிகவும் பெருத்த தோளாலே ஆரத்தழுவும்; பெருமைக்கு மேலே, தடமென்றும் - பெருமையாய், அறப்பெருத்த தோள் என்றபடி. (**பார் என்னும் மடந்தையை**) பூ₄மிக்கு அபி₄மாநினியான பிராட்டியை. பூ₄மியை ப்ரகாரமாகவுடையளாகையாலே, தத்₃வாசிஶப்₃த₃த்தாலே - இவளைச் சொல்லுகிறது. (**மடந்தையை**) நிருபாதி₄க ஸ்த்ரீத்வத்தை உடையவளை. (**மால்**) ஸர்வேஶ்வரன். (**செய்கின்ற மால்**) பண்ணுகிற வ்யாமோஹம். (**ஆர் காண்பாரே**) எத்தனையேனும் அளவுடையார்க்கும் காணப்போகாது. ப்₃ரஹ்மாதி₃களுக்கு ப்ராப்தியில்லாமையேயன்றிக்கே, இவனுடைய வ்யாமோஹாதிஶயம் பரிச்சே₂தி₃க்கவும் மாட்டார்கள். 7.

ஈ— அவ:— ஏழாம் பாட்டு. உ ஒருவன் அநுவர்த்தநம் கொண்டு நிஶ்சயிக்கவேணுமோ ? அவனுடைய இஷ்டஸர்வசேஷ்டாவிஷயமாயன்றோ இஜ்ஜக₃த்து இருக்கிறது; இதுவே போராதோ பரத்வஹேது ? என்கிறார்.

அ— ஏழாம் பாட்டு. (கிடந்து இருந்து இத்யாதி₃) உ (ஒருவன் அநுவர்த்தனம்) என்றது-க்ருஷ்ணன் திருவடிகளிலே சாத்தின புஷ்பங்களைத் தன்தலையிலே த₄ரித்த ருத்₃ரன் அநுவர்த்தநமாதல், அர்ஜுநன் அநுவர்த்தநமாதல்.

ஜீ— ஏழாம் பாட்டு. (கிடந்து இத்யாதி₃) உ (ஒருவன் அநுவர்த்தநம்) என்றது - க்ருஷ்ணன் திருவடிகளிலே சாத்தின புஷ்பங்களைத் தன்தலையிலே த₄ரித்த ருத்₃ரன் அநுவர்த்தநமாதல், அர்ஜுநன் அநுவர்த்தநமாதல்.

ஈ— வ்யா:— (கிடந்து) திருப்பாற்கடலிலே கிடந்தபடியாதல்; b1. "प्रतिशिश्ये" (ப்ரதிஶிஶ்யே) என்னும்படியாகக் கடற்கரையிலே சாய்ந்தபடியாதல்; 1. "बाहुं भुजग-भोगाभं" (பா3ஹும் பு4ஜக3போ4கா3ப4ம்) c திருவநந்தாழ்வான் மேலே சாய்ந்தாற்போலேயாயிற்று திருக்கையை c2 மடித்துச் சாய்ந்தால் இருக்கும்படி. 1."अरिसूदनः"(அரிஸூத3ந:) d கிடந்த கிடையிலே லங்கை குடிவாங்கவேண்டும்படியிருக்கை. 1. "प्रतिशिश्ये महोदधेः" (ப்ரதிஶிஶ்யே மஹோத3தே4:) e ஒரு கடலோடே ஒரு கடல் ஸ்பர்த்தி4த்துச் சாய்ந்தாற்போலேயிருக்கை. (இருந்து) பரமபத3த்திலே இருந்தபடியாதல்; e3 2. "उटजे राममासीनं" (உடஜே ராமமாஸீநம்) என்று ருஷிகள் ஆஶ்ரமங்களிலே இருந்து. f (நின்று) திருமலையிலே நின்றபடியாதல்; f ராவணவத4 ஸமநந்தரத்திலே கையும் வில்லுமாய் f2 லங்காத்3வாரத்திலே நின்ற நிலையாதல்; f3 வாலியைக் கொன்று நின்ற நிலையாதல். f4 3 "अवष्टभ्य च तिष्ठन्तं ददर्श धनुरूर्जितम्। रामं रामानुजं चैव भर्तुश्चैवानुजं शुभा ॥"(அவஷ்டப்4ய ச

அ— b.c ப்ரஸ்துதஶ்லோகஸ்யார்த்த2மாஹ(திருவனந்தாழ்வான் இதி) c2 மடித்து-உபதா4நமாகப் பண்ணி என்றபடி. d 1. "அரிஸூத3நஸ்ஸந் - ப்ரதிஶிஶ்யே" இதி - தத்காலவிஶேஷணத்வம் ஸூசிதம் நித3ர்ஶயாஹ (கிடந்த கிடையிலே இதி) e ராமம் க்ருபாஸமுத்3ரத்வேந விவக்ஷந்நாஹ (ஒருகடல் இதி) இவ்விடத்திலே-"இவனும் கருணைக்கடலிறே" என்று அருளிச்செய்வர். 4. "ராமோ ரமே தவ க்ருதே ரகு4வீரஜாயே! போ4கீந்த்3ரபோ4க3ஸுப4கா3முபதா4ய பா3ஹும் । ஆஜாநுபா3ஹுராயிஷ்ட தடே பயோதே4: ப்ரஸ்பர்த்த4யா ப்ரதிபயோதி4ரிவ ப்ரஸுப்த: ॥".

ஜீ— b (ப்ரதிஶிஶ்ய இதி) யுத்3த4காண்டே3—1. "ததஸ்ஸாக3ரவேலாயாம் த3ர்ப்பா4நாஸ்தீர்ய ராக4வ: । அஞ்ஜலிம் ப்ராங்முக2: க்ருத்வா ப்ரதிஶிஶ்யே மஹோத3தே4: । பா3ஹும் பு4ஜக3-போ4கா3ப4முபதா4யாரிஸூத3ந: ॥". c ப்ரஸ்துத ஶ்லோகார்த்த2மாஹ (திருவனந்தாழ்வான் இத்யாதி3) c2 மடித்து - உபதா4நமாகப்பண்ணி. d1. "அரிஸூத3நஸ்ஸந் - ப்ரதிஶிஶ்யே" இதி தத்கால விஶேஷணம் ஸூசிதம் நித3ர்ஶயாஹ (கிடந்த கிடையிலே இத்யாதி3) e ராமம் க்ருபாஸமுத்3ரத்வேந விவக்ஷந்நாஹ (ஒருகடல் இத்யாதி3) ஒரு கடல் சாய்ந்தாற்போலே என்றவிடத்திலே-"இவனும் கருணைக்கடலிறே" என்று அருளிச்செய்வர். e3 அயோத்4யாகாண்டே3 சித்ரகூடே, 2. "நிரீக்ஷ்ய ஸ முஹூர்த்தம் து த3த3ர்ஶ ப4ரதோ கு3ரும் । உடஜே ராமமாஸீநம் ஜடா

ப்ர—b1. (கிடந்து) युद्धकाण्डे (२१)—"ततस्सागरवेलायां दर्भानास्तीर्य राघवः। अञ्जलिं प्राङ्मुखः कृत्वा प्रतिशिश्ये महोदधेः ॥ १ ॥ बाहुं भुजगभोगाभमुपधायारिसूदनः। जातरूपमयैश्चैव भूषणैर्भूषितं पुरा ॥ २ ॥"

e3 2. (இருந்து) अयोध्याकाण्डे (९६) चित्रकूटे—"निरीक्ष्य स मुहूर्तं तु ददर्श भरतो गुरुम्। उटजे राममासीनं जटामण्डलधारिणम् ॥ २५ ॥ कृष्णाजिनधरं तं तु चीरवल्कलवाससम्। ददर्श राममासीनं अभितः पावकोपमम् ॥ २६ ॥"

f4 3. (நின்று) किष्किन्धाकाण्डे एकोनविंशे—"अवष्टभ्य च तिष्ठन्तं ददर्श धनुरूर्जितम्। रामं रामानुजं चैव भर्तुश्चैवानुजं शुभा ॥ २५ ॥"

Released by Maaran's Dog ,Toronto , Canada

ஷ்-திஷ்ட2ந்தம் த4த3ர்ஶ த4நுரூர்ஜிதம் । ராமம் ராமாநுஜம் சைவ ப4ர்த்துஶ்சைவாநுஜம் ஶுப4ா ॥) g என்கிறபடியே. h அவர்களுடைய ஸ்த்ரீகள்பக்கலிலே கேட்குமித்தனையிறே இவனுடைய பரத்வம்; i 1. "तमसः परमो धाता शङ्खचक्रगदाधरः" (தமஸ: பரமோ தா4தா ஶங்க2சக்ரக3தா3த4ர:) என்னுதல், j 2. "त्वमप्रमेयश्च" (த்வமப்ரமேயஶ்ச) என்னுதல்

அ-f (ராவணவத4 ஸமநந்தரத்திலே இதி) 3. "கோத3ண்ட3கோடிவிநிவேஶிதபா3ஹுத3ண்ட3ம் ஆக3ண்ட3லாத்3யமரபாதிதபுஷ்பவர்ஷம் । ஆயோத4நக்ஷிதிரஜ:பரிதூ4ஸராங்க3மவ்யாத் ஸ்மிதம் ரகு4பதேரவஸந்நஶத்ரோ: ॥" என்றது அநுஸந்தே4யம். f3.g என்கிறபடியே-(நின்ற நிலையாதல்) என்று அந்வயம். h பரத்வப்ரதிபாத3நப்ரகரணே ராமாவதாரவ்ருத்தாந்தாபி4தா4நம் "ராம ஏவ ஸர்வஸ்மாத் பர:" இத்யுபதே3ஶாய கில; ராம ஏவ ஸர்வஸ்மாத் பர இத்யத்ர ப்ரமாணமஸ்தி கிம்? இத்யத்ராஹ (அவர்களுடைய ஸ்த்ரீகள் இதி) i.j தேஷாம் ஸ்த்ரிய: தத3ாஶு: கிம்? இத்

ஶ்ரீ-மண்ட3லதா4ரிணம் ॥" f2 (லங்காத்3வாரத்திலே நின்றநிலை) என்றவிடத்திலே-3. "கோத3ண்ட3 கோடிவிநிவேஶிதபா3ஹுத3ண்ட3மாக3ண்ட3லாத்3யமரபாதிதபுஷ்பவர்ஷம் । ஆயோத4நக்ஷிதிரஜ:பரிதூ4ஸராங்க3ம் அவ்யாத் ஸ்மிதம் ரகு4பதேரவஸந்நஶத்ரோ: ॥" என்றது அநுஸந்தே4யம். f3.g என்கிறபடியே-(வாலியைக்கொன்று நின்றநிலையாதல்) இத்யந்வய:. f4 கிஷ்கிந்தா4காண்டே3 ஏகோந விம்ஶே, 4. "அவஷ்டப்4ய ச" இத்யாதி3. h பரத்வப்ரதிபாத3ந ப்ரகரணத்திலே ராமாவதார வ்ருத்தாந்தம் சொன்னது - "ராமனே ஸர்வஸ்மாத்பரன்" என்கைக்காகவன்றோ: அப்படி ராமனே ஸர்வஸ்மாத்பரன் என்னுமிடத்தில் ப்ரமாணமுண்டோ? என்ன அருளிச்செய்கிறார் (அவர்களுடைய ஸ்த்ரீகள் இத்யாதி3) i.j கேட்கைக்கு அவர்கள் அப்படி சொன்னார்களோ?

ப்ர—i1. (அவர்களுடைய ஸ்த்ரீகள் பக்கலிலே கேட்குமித்தனை) युद्धकाण्डे चतुर्दशोत्तरशततमे रावणवधानन्तरे मण्डोदरीप्रलापः—"यदैव वानरैर्घोरैः बद्धस्सेतुर्महोदधौ । तदैव हृदयेनाहं शङ्के राममानुषम् ॥ ११ ॥ अथवा वासवेन त्वं धर्षितोऽसि महाबल! । वासवस्य कुतश्शक्तिः त्वां द्रष्टुमपि संयुगे ॥ १२ ॥ महावीर्यं महासत्त्वं देवशत्रु भयावहम् । व्यक्तमेष महायोगी परमात्मा सनातनः ॥ १३ ॥ अनादिमध्यनिधनो महतः परमो महान् । तमसः परमो धाता शङ्खचक्रगदाधरः ॥ १४ ॥ श्रीवत्सवक्षा नित्यश्रीरजय्यश्शाश्वतो ध्रुवः ॥ १५ ॥ मानुषं वपुरास्थाय विष्णुस्सत्यपराक्रमः । सर्वैः परिवृतो देवैर्वानरत्वमुपागतैः ॥ १६ ॥ सर्वलोकेश्वरस्साक्षाल्लोकानां हितकाम्यया । सराक्षसपरीवारं हतवांस्त्वां महाद्युतिः ॥ १७ ॥"

j2. किष्किन्धाकाण्डे (२४) रामं प्रति भर्तृवधजनितशोकार्ता तारा,—"सा तं समासाद्य विशुद्धसत्त्वा शोकेन संभ्रान्तशरीरभावा । मनस्विनी वाक्यमुवाच तारा रामं रणोत्कर्षणलब्धलक्षम् ॥ ३० ॥ त्वमप्रमेयश्च दुरासदश्च जितेन्द्रियश्चोत्तमधार्मिकश्च । अक्षय्यकीर्तिश्च विचक्षणश्च क्षितिक्षमावान् क्षतजोपमाक्षः ॥ ३१ ॥ त्वमात्तबाणासनबाणपाणिः महाबलस्संहननोपपन्नः ॥ मनुष्यदेहाभ्युदयं विहाय दिव्येन देहाभ्युदयेन युक्तः ॥ ३२ ॥ येनैव बाणेन हतः प्रियो मे तेनैव मां त्वं जहि सायकेन । हता गमिष्यामि समीपमस्य न मामृते राम! रमेत वाली ॥ ३३ ॥"

ச-சொல்லாநிற்பர்களிறே. k(அளந்து) தன்னதான பூ4மியை மஹாப3லிபோல்வார் k2 இருஞ்சிக்கொள்ள, அத்தை எல்லை நடந்து மீட்டுக்கொண்டு. (l கேழலாய்க் கீழ்புக்கு l2 இடந்திடும்) நீருக்கும் சேற்றுக்கும் இறுயாத வராஹவேஷத்தைப் பரிக்3ரஹித்து, ப்ரளயஸலிலத்துக்குள்ளே முழுகி அண்டபி4த்தியிலே சேர்ந்த பூ4மியைப் பிரித்தெடுக்கும். (தன்னுள் m கரக்கும்) n "ரக்ஷிக்க" என்றொரு பேரையிட்டுக்கொண்டு கொம்பிலும் குளம்பிலும் கொள்ளாதே வயிற்றிலே வைத்து ரக்ஷித்தபடி. o "மேல் ஒரு காலம் ப்ரளயம் வரும்"

அ-யத்ராஹ (தமஸ: பரம இதி) | இதம் மண்டூகதர்சீவாக்யம். | (த்வமப்ரமேயஶ்சேதி) தாராவாக்யம். k2 இருஞ்சிக் கொள்ள - பறித்துக்கொள்ள. l2 (இடந்திடும்) ஒட்டு விடுவித்து எடுக்கும் என்றபடி. n A "சிலம்பினிடைச் சிறு பரல்போல் பெரியமேரு" இத்யாதி3கஞ்ச ஸ்ம்ருதி3 நித4ர்ஶந. பூர்வபதா3ர்தா2த் உக்தபதா3ர்த2ஸ்ய ஆதி4க்யம் த3ர்ஶயதி (ரக்ஷிக்கவென்று இதி) 1. "நஹி நிந்தா3 நிந்த்3யம் நிந்தி3தும் ப்ரவர்த்ததே; அபிது நிந்தி3தாதி3தரத் ப்ரஶம்ஸிதும்" இதி ந்யாயோऽத்ர த்3ரஷ்டவ்ய:. m கரக்கை-ஒளிக்கை; ஏகீகரணம் வா; o ஏதத் ஸ்ம்ருதி3 நித4ர்ஶநமாஹ (மேல் ஒருகாலம் இதி) o2 ஏலக்

ஜீ—என்ன (தமஸ: பரம இத்யாதி3) | இதம்-மண்டூகதர்சீவாக்யம். | (த்வமப்ரமேயஶ்ச இத்யாதி3) தாராவாக்யம். 2 "த்வமப்ரமேயஶ்ச து3ராஸத3ஶ்ச ஜிதேந்த்3ரியஶ்சோத்தமதா4ர்மிகஶ்ச | அக்ஷய்யகீர்த்திஶ்ச விசக்ஷணஶ்ச க்ஷிதிக்ஷமாவாந் க்ஷதஜோபமாக்ஷ: ||" k2 இருஞ்சிக்கொள்ள - பறித்துக்கொள்ள. l2 இடந்திடும்-ஒட்டுவிடுவித்து எடுக்கும். n A "சிலம்பினிடைச் சிறு பரல்போல் பெரியமேரு" இத்யாதி3கஞ்ச ஸ்ம்ருதி3 நித4ர்ஶநம் பூர்வபதா3ர்தா2த் உக்தா(உக்தார்த2)பதா3ர்த2ஸ்ய ஆதி4க்யம் த3ர்ஶயதி (ரக்ஷிக்கவென்று இத்யாதி3) 1. "நஹி நிந்தா3 நிந்த்3யம் நிந்தி3தும் ப்ரவர்த்ததே; அபிது நிந்தி3தாதி3தரத் ப்ரஶம்ஸிதும்" இதி ந்யாயோऽத்ர த்3ரஷ்டவ்ய:. m கரக்கை-தெரியாதபடி ஒளிக்கையாதல், ஏகீகரணமாதல். o ஏதத் ஸ்ம்ருதி3 நித4ர்ஶநமாஹ (மேல் ஒருகாலம் இத்யாதி3)

ப்ர— k (அளந்து) श्रीभागवते अष्टमस्कन्धे (२०)—"सपार्षदमुख्यस्सहलोकपालस्स्फुरत्किरीटाङ्गदहारकुण्डलः। श्रीवत्सरत्नोत्तममेखलाम्बरो मधुव्रतस्रग्वनमालयावृतः॥ रराज राजन्! भगवानुरुक्रमश्शतह्रदायुक्तमहाघनो यथा॥ ३३॥ क्षितिं पदैकेन बलेर्विचक्रमे नभश्शरीरेण दिशश्च बाहुभिः। पदं द्वितीयं क्रमतस्त्रिविष्टपं नवै तृतीयाय तदीयमण्वपि॥ ३४॥ उरुक्रमस्याङ्घ्रिरुपर्युपर्यथो महर्जनाभ्यां तमसः परं गतः॥ ३४½॥"

l (கேழலாய்க் கீழ்புக்கு) प्रथमांशे चतुर्थे—"अकरोत् स तनूमन्यां कल्पादिषु यथा पुरा। मत्स्यकूर्मादिकं तद्वद्वाराहं वपुरास्थितः॥ ८॥ वेदयज्ञमयं रूपमशेषजगतस्स्थितौ। स्थिरः स्थिरात्मा सर्वात्मा परमात्मा प्रजापतिः॥ ९॥ जनलोकगतैस्सर्वैस्सनकाद्यैरभिष्टुतः। प्रविवेश तदा तोयमात्माधारो धराधरः॥ १०॥"

l2 (இடந்திடும்) (वि·पु·१·४) "ततस्समुत्क्षिप्य धरां स्वदंष्ट्रया महावराहः स्फुटपद्मलोचनः। रसातलादुत्पलपत्रसन्निभः समुत्थितो नील इवाचलो महान्॥ २६॥"

A பெரியதிருமொழி 4-4-8.

ஈ—என்று o₂ ஏலக்கோலி, ப்ரளயம் வந்தாலும் "இங்குண்டோ" என்று o₃ இனைத்துக் காட்டலாம்படி முன்புத்தையதொன்றும் தெரியாதபடி வைக்கும்.

(உமிழும்) p "இவை என்பட்டன" என்று பார்க்கைக்காகப் பின்னை வெளி நாடுகாண உமிழும். q (தடம்பெரும் தோளாரத் தழுவும்) r மிகப்பணைத்த திருத்தோள்களாலே, r₂ ஆரும்படியாகத் தழுவும். (பாரென்னும் மடந்தையை) s ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியை. s₂ பூமியை ப்ரகாரமாகவுடையளாகையாலே தத்வாசகஶப்தத்தாலே சொல்லுகிறது. t தன் விபூதியினுடைய ரக்ஷணம் ஒருதலையானால் அவன் படும் பாட்டை அநுஸந்தித்து ஹ்ருஷ்டையாய், அதுக்கு அபிமாநிநியான ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டி அணைக்கும்; அத்தாலே தானும் ஹ்ருஷ்டனாய் அணையாநிற்கும். u (மால்) ஸர்வாதிகனான v ஸர்வேஶ்வரன். (செய்கின்ற w மால்) அவன் ஏறுகிற x பிச்சை. (ஆர் காண்பாரே) ஒருவராலே "இவ்வளவு" என்று பரிச்சேதிக்கலாயிருந்ததோ ? 7.

அ—கோலி-ப்ராகேவ விசார்ய. o₃ இனைத்துக் காட்டலாம்படி—எக்கிக் காட்டலாம்படி. p (இவை என்பட்டன என்று பார்க்கைக்காக) என்றவிடத்தில் - 1. "கூர்ப்பே க்ருத்வா கோப்துமாந்தம் ஜகதந்தர்மஜ்ஜத்ப்ரம்யா வாஞ்சதி ஸாம்யம் கஜ நாபி: । உத்க்ஷிப்யைதத் ப்ரேக்ஷிதுமுத்யத்ப்ரமிபூயம் நாபீபத்மோ ரம்ஹதி ரங்கராஜநாப்தே: ॥" என்ற ஶ்லோகம் கண்டுகொள்வது. இந்த ஶ்லோகம் ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவத்திலே.

q, r "தடம், பெரும்" இதி த்விருக்திலப்தமும் அர்த்தமாறு (மிகப்பணைத்த இதி) r₂ ஆரும்படி - பூர்ணமாம்படி. s பாருக்கு அபிமாநிநியான மடந்தையை இதி ந வக்தவ்யம் கிம்? இத்யத்ராஹ (பூமியை ப்ரகாரமாக இதி). t "கிடந்திருந்து" இத்யாதி பஞ்ச பராம்ருஶந். "தடம் பெரும் தோளாரத் தழுவும் பாரென்னும் மடந்தையை - தடம் பெரும் தோளாரத்தழுவும்" இதி யோஜநாம் ஹ்ருதி நிதாயாஹ(தன் விபூதியினுடைய இத்யாதி) u, v, w, x மால்-ஸ்வாமியும், வ்யாமோஹமும். "கிடந்திருந்து இத்யாரப்ய, உமிழும் - பாரென்னும் மடந்தையை - தடம் பெரும் தோளாரத் தழுவும்; மால் செய்கின்ற மால் ஆர் காண்பார்" இத்யந்வய:. "கிடந்து இருந்து என்று தொடங்கி, மால் செய்கின்ற மால் - காண்பாரார்" என்று உரை அந்வயம். 7.

ஜீ—o₂ ஏலக்கோலி-அநுசிய விசாரித்து. o₃ இனைத்துக்காட்டலாம்படி-குறைத்துக்காட்டலாம்படி. p (இவை என்பட்டன என்று பார்க்கைக்காக) என்றவிடத்திலே-1. "கூர்ப்பே க்ருத்வா கோப்துமாந்தம் ஜகதந்த:" இத்யாதி ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவத்தில் ஶ்லோகம் அநுஸந்தேயம்.

q, r "தடம், பெரும்" என்ற த்விருக்திஸித்தமான அர்த்தம் (மிகப்பணைத்த) என்றது. r₂ ஆரும்படியாக-பூர்ணமாம்படியாக. s₂ பார்தானோ அவள்? என்ன (பூமியை இத்யாதி) t கீழ் எல்லாவற்றையும் கடாக்ஷித்து. தழுவுகைக்கு ஹேதுவை அருளிச்செய்கிறார் (தன் விபூதி இத்யாதி). u, v, w, x மால்-ஸ்வாமியும், வ்யாமோஹமும்; மால் செய்கின்ற மால்-ஸர்வேஶ்வரன் பண்ணுகிற வ்யாமோஹத்தை. "கிடந்து இருந்து இத்யாரப்ய, உமிழும் : பாரென்னும் மடந்தையை - தடம்பெரும் தோளாரத்தழுவும் ; மால் செய்கின்ற மாலார் காண்பாரே ?" இத்யந்வய :. 7.

8. காண்பாரா ரெம்மீசன் கண்ணனையென் காணுமாறு
ஊண்பேசி லெல்லா வுலகுமோர் துற்றாற்றா
சேண்பால வீடோ வுயிரோமற் றெப்பொருட்கும்
ஏண்பாலும் சோரான் பரந்துளனா மெங்குமே.

ஆ— 8. வ்யா:— (காண்பாரார்) ஸர்வஜக3ந்நிக3ரண நியமந ஸமர்த்த2னான எம்பெருமானுடைய ஸர்வேச்'வரத்வம் ஒருவர்க்கு அறிகைக்கு பூ4மியோ? என்கிறார். 8.

ஒ— அவ:— எட்டாம் பாட்டில்— அவனுடைய அத்3பு4த கர்மங்கள் தனித்தனியும் எத்தனையேனும் அளவுடையார்க்கும் பரிச்சே2தி3க்க முடியாது என்கிறார்.

வ்யா:— (காண்பாரார் என்று தொடங்கி) ஸர்வேச்'வரனான க்ருஷ்ணனைக் காண்கைக்கு அளவுடையார் இல்லை. எத்தனையேனும் அளவுடையார்க்கும் காணவொண்ணாதபடி அபரிச்சே2த்3யமாய் இருக்கும் அவன் படி. (ஊண் என்று தொடங்கி) ப்ரளயகாலத்தில் திருவயிற்றிலே ஜக3த்தை வைக்கிறபோது ஜக3த்தெல்லாங்கூட ஓரவத3ாநத்துக்கும் போந்ததில்லை; இது அபரிச்சே2த்3யதைக்கு உத3ாஹரணம். (சேண் என்று தொடங்கி) உயர்த்தியே ஸ்வபா4வமாகவுடைத்தான பரமபத3ஸ்த2ரான நித்யஸூரி ப்ரப்4ருதிகளென்ன, முக்தாத்ம ஸ்வரூபமென்ன, ப3த்3த4ரான திர்யக்3ாதி3கள் அகப்பட எல்லாப் பதா3ர்த்த2ங்களுக்கும் ஓரிடமும் விடாதே எங்கும் வ்யாபித்து உளனாம். 8.

ப— 8. அவ:— அநந்தரம், அவன் எனக்கு ப்ரகாசி'ப்பித்த அதிச'யிதாகாரங்கள் து3ரவபோ3த4ம் என்கிறார்.

எம்-எனக்கு, ஈசன்-ஸ்வாமியாய், கண்ணனை-ஸுலப4னான க்ருஷ்ணனை, காண்பார்—அறியவல்லார், ஆர்—ஆர்? (அவன்படி இதுவானால்) காணுமாறு—அறியும்படி, என்—எங்ஙனே? (அவனுக்கு) ஊண்—ஊண், பேசில்—சொல்லப்பார்க்கில், [1. "अत्ता चराचरग्रहणात्" (அத்தா சராசரக்3ரஹணாத்) என்கிறபடியே,] எல்லாவுலகும்—(சராசராத்மகமான) ஸகலலோகமும், ஓர் துற்று—ஒரு பிடிக்கும், ஆற்றா—போராது;

ஆதே3— ஏழாம் பாட்டு. கடற்கரையிலே கிடந்தும், ருஷிகள் ஆச்'ரமங்களிலே இருந்தும், ராவணவத4ாநந்தரம் லங்காத்3வாரத்திலே கையும் வில்லுமாய் நின்றும், தன்னதான பூ4மியை மஹாப3லி போல்வார் இருஞ்சிக்கொள்ள, அத்தை எல்லை நடந்து மீட்டுக்கொண்டும், நீருக்கும் சேற்றுக்கும் இறாயாத வராஹ வேஷத்தைப் பரிக்3ரஹித்து ப்ரளயஜலத்துக்குள்ளே முழுகி, அண்ட3பி4த்தியிலே சேர்ந்த பூ4மியைப் பிரித்து எடுத்தும், அத்தைத் தன்னுள்ளே ஒளித்தும், பின்னையும் வெளிநாடு காண உமிழ்ந்தும், மிகப்பெருத்து இருந்துள்ள தோள்களாலே ஆரும்படியாகத் தழுவியும், ஸ்ரீ பூ4மிப்பிராட்டியை வ்யாமோஹம் செய்யும் ஸர்வாதி4கனான ஸர்வேச்'வரன் என்கிற பிச்சை ஒருவராலே இவ்வளவு என்று பரிச்சே2தி3க்கலாய் இருந்ததோ? என்கிறார் — "கிடந்து" இத்யாதி3யால். 7.

ப— வீடோ—(அவனுக்கு இருப்பிடமான)வீடானது, சேண்பால—[1."विश्वतः पृष्ठेषु सर्वतः पृष्ठेषु" (விஶ்வத: ப்ருஷ்டேஷு ஸர்வத: ப்ருஷ்டேஷு) என்கிறபடியே] ஸர்வலோகத்துக்கும் அவ்வருகான பரமபத₃ ப்ரதே₃ஶத்திலது, அவனே—அவனே, மற்று —தன்னையொழிந்த, எப்பொருட்கும்—ஸகலபதா₃ர்த்த₂ங்களுக்கும், உயிர்—அந்தராத்மா, ஏண்பாலும்—ஒரு ரேகா₂மாத்ரமும், சோரான்—சோரவிடாதவனாய்க்கொண்டு, எங்கும்—எல்லா ப்ரதே₃ஶத்திலும், பரந்து—பரந்து, உளனும்—நில்லாநிற்கும்.

ஸர்வஜக₃த்₃க்₃ராஸ்ஶீலனாய், பரமபத₃நிலயனாய், ஸர்வபதா₃ர்த்த₂ங்களிலும் அந்தர்ப₃ஹிஶ்ச வ்யாப்தனானவனை எங்ஙனே பரிச்சே₂தி₃த்து அறிவது? என்று கருத்து. ஏண் என்று - வரையாய், ரேகை₂யைக் காட்டுகிறது. ஓ என்கிற அசைகள் - வினாவைக் காட்டுகிறது. 8.

இ— அவ:— எட்டாம் பாட்டில்—ஸ்வயத்நத்தாலே காண்பார்க்கு அவனுடைய ஓரோ அற்புத கர்மங்கள்தான் எவ்வழியாலே பரிச்சே₂தி₃க்கப்படுவது? என்கிறார்.

வ்யா:— (காண்பாரார் எம் ஈசன் கண்ணனை) ஸர்வேஶ்வரனாய்வைத்து, க்ருஷ்ணனாய் வந்து அவதரித்து, எனக்கு ஸுலப₄னானவனை. ஸ்வயத்நத்தாலே காண்பாரார்? (என் காணுமாறு) காணும் ப்ரகாரமென்? "காண்போம்" என்னுமவர்கள்தான் எவ்வழியாலே பரிச்சே₂தி₃ப்பது? (ஊண் பேசில்) ஊண்படி சொல்லில். (எல்லாவுலகுமோர் துற்றாற்றா) ஸகலலோகங்களும் ஓர் அவதா₄நத்துக்குப் போராது. இது அபரிச்சே₂த்₃யதைக்கு உதா₃ஹரணம். (சேண்பால வீடோ) உயர்த்தியே ஸ்வபா₄வமாக உடைத்தான பரமபத₃மென்ன. (உயிரோ) முக்தாத்மாக்களென்ன. (மற்று எப்பொருட்கும்) மற்றுமுண்டான தே₃வதிர்யக்₃ாதி₃ ஸகலபதா₃ர்த்த₂ங்களுக்கும். (ஏண்பாலும் சோரான்) எட்டு தி₃க்குக்களிலும் உள்ளாரை விடான் என்னுதல், எண்ணப்பட்ட இடந்தோறும் விடான் என்னுதல். (பரந்துளனும் எங்குமே) எல்லாப் பதா₃ர்த்த₂ங்களிலும் பரிஸமாப்ய வ்யாபித்துளனும். வ்யாபித்திருக்கும் ஸர்வவ்யாபகவஸ்துவை, வ்யாப்யங்களிலே ஒன்று பரிச்சே₂தி₃க்கவற்றோ? என்கை. 8.

ஈ— அவ:— எட்டாம் பாட்டு. அவனுடைய அத்₃பு₄த கர்மங்களைத் a தனித்தனியும் திரளவும் பரிச்சே₂தி₃க்கப்போகாது b எத்தனையேனும் அளவுடையார்க்கும் என்கிறார்.

அ எட்டாம் பாட்டு. (காண்பாரார் இத்யாதி₃) ஏதத₃வதாரிகார்த்த₂ம் - ஏதத்₃த₃ஶகார்த்த₂நிக₃மநாவஸரே வக்ஷ்யதி. a "ஊண்பேசில் எல்லா உலகுமோர் துற்றாற்று" என்கையாலே (தனித்தனியும்) என்றது. b "ஆர்" என்றதிலே நோக்காக (எத்தனையேனும் இத்யாதி₃).

ஜீ— எட்டாம் பாட்டு. (காண்பாரார் இத்யாதி₃) a "ஊண்பேசில் எல்லா உலகுமோர் துற்றாற்று' என்கையாலே (தனித்தனியும்) என்றது. b "ஆர்" என்றதிலே நோக்காக (எத்தனையேனும்) என்றது. இந்த அவதாரிகார்த்த₂ம் - இத்திருவாய்மொழியின் அர்த்த₂நிக₃மநாவஸரத்திலே அருளிச்செய்கிறார், அங்கே கண்டுகொள்வது.

ஈ— வ்யா:—(c காண்பாரார் எம் ஈசன் கண்ணனை) c₂ ஸர்வேஶ்வரனாயிருந்துவைத்து க்ருஷ்ணனாய் வந்து அவதரித்து எனக்குக் கையாளானவனை. d அவன் தானே காட்ட நான் கண்டாற்போலே காண்பார்க்குக் காணலாமித்தனைபோக்கி, ஸ்வயத்நத்தாலே சிலர்க்குக் காணப்புக்கால் காணப்போமோ ? அதுகிடக்க, e காண்பார் சிலருண்டாயிற்று; (f என் காணுமாறு) எவ்வளவைத்தான் காண்பது ? g அளவுடையார் சிலர் காண இழிந்தார்களென்னு, விஷயத்தைப் பரிச்சேதிக்கப் போகாதே. ஏன்தான் பரிச்சேதிக்கப் போகாதொழிகிறது ? என்னில்; இதுவன்றோ அவனுடைய h அபதாநமிருக்கிறபடி. அவனுடைய ஊனுகிற ஒரு செயலைச் சொல்லப்பார்க்கில், ஸர்வலோகங்களும் ஓர் i அவதாநத்துக்குப் போராது ; j இவ்வபதாநத்தையுடையவனை ஒருவராலே பரிச்சேதிக்கலாயிருக்கிறதோ ?

" அவனுடைய செயல் பரிச்சேதிக்கவொண்ணாது " என்கைக்கு, k ஸ்வரூபமோதான் பரிச்சேதிக்கலாயிருக்கிறது ? என்கிறார் — (l சேண்பால வீடோ) m உயர்த்தியே ஸ்வபாவமாகவுடைத்தான பரமபதமென்ன, n முக்தாத்மஸ்வரூபமென்ன, மற்றுமுண்டான தேவாதிகளென்ன, இவற்றையுடைத்தான—(o ஏண்பாலும்

அ— c,c₂ (ஸர்வேஶ்வரன் இத்யாதி) "ஈசன்-எம் கண்ணனை-காண்பாரார்" என்று அந்வயம். d "எம் ஈசன் கண்ணனைக் காண்பாரார்" என்றதினால் பலித்த தாத்பர்யம் (அவன்தானே என்று தொடங்கி) e (காண்பார் சிலருண்டாயிற்று) என்றது-உண்டானுலோ ? என்றபடி. f என் காணுமாறு-காணும் ப்ரகாரமென் ? என்றபடி. g ஜ்ஞாதாக்கர்க்குக் காணத் தட்டென்? என்ன (அளவுடையார் இத்யாதி) h அபதாநம்-வ்யாபார:; செயல் என்றபடி. i அவதாநம்-க்ராஸ:. பிடி என்றபடி. 1. "ஸக்ருதுபஸ்தரணுபிகரணே த்விரவதாநம்" இதி ஹ்யுச்யதே. j இத்தால் தாத்பர்யம் (இவ்வபதாநத்தை இத்யாதி).

k.o (ஸ்வரூபமோதான்) என்றது-"சோரான்" என்றத்தைப்பற்ற. l,m சேண்-உயர்த்தி; பால்-ஸ்வபாவம். n (முக்தாத்மஸ்வரூபம் இதி) ஏதத் நித்யாநாஞ்ச உபலக்ஷணம்; தேச நித்ய முக்தா இத்யபிப்ராயோ வா. o,p "ஏண் பாலும்" என்றது-எண்பாலும் என்றதாய், எட்டு திக்கிலும் என்றபடி. o,q,r "ஏண்பாலும் சோரான்" என்றுவைத்து "எங்கும்-பரந்து" என்கிற

ஜி— c "ஈசன்-எம் கண்ணனை-காண்பாரார்" இத்யந்வய: ; d இத்தால் பலித்த தாத்பர்யம் (அவன் தானே இத்யாதி) e (காண்பார் சிலருண்டாயிற்று) என்றது-உண்டானுலோ? என்றபடி. f என் காணுமாறு-காணும் ப்ரகாரமென் ? g ஜ்ஞாதாக்கர்க்குக் காணத் தட்டென் ? என்ன (அளவுடையார் இத்யாதி) h அபதாநம்-வ்யாபாரம். i அவதாநம்-பிடி. j இத்தால் தாத்பர்யம் (இவ்வபதாநத்தை இத்யாதி).

k.o (ஸ்வரூபமோதான்) என்றது-"ஏண்பாலும் சோரான்" என்றத்தைப்பற்ற. l,m சேண்-உயர்த்தி. பால்-ஸ்வபாவம். n (முக்தாத்மஸ்வரூபம்) என்கிறது-நித்யர்க்கும் உபலக்ஷணம். o,p "ஏண்பாலும்" என்ற தீர்க்கத்தைக் குறைத்து, "எண்பாலும்" என்று ஹ்ரஸ்வமாக்கி, எட்டு திக்கிலும் என்றபடி. o,q,r "ஏண்பாலும் சோரான்" என்றுவைத்து, "எங்கும்-பரந்து"

ஷீ—சோரான்) என்னப்பட்ட ப்ரதே3ஶங்கள் என்னுதல், p எட்டு தி3க்கும் வ்யாபித்து விடாதே நிற்கும் என்னுதல். (q பரந்துளனும் எங்குமே) r இப்படி r_1 வ்யாபிக்குமிடத்தில் ஒரு குறையுண்டாம்படியிருக்கையன்றிக்கே, குறையற வ்யாபித்திருக்கும். ஆன பின்பு "வ்யாபகவஸ்துவை வ்யாப்யத்திலே ஒன்று பரிச்சே2தி3த்துக் காண்கை" என்று ஒரு பொருளுண்டோ? 8.

அ—தென்? என்ன (இப்படி இத்யாதி3) r_1(வ்யாபிக்குமிடத்தில்) பல தூணுக்கு ஓர் உத்திரம்போலே யன்றிக்கே, ஜாதி வ்யக்திதோறும் பரிஸமாப்ய வர்த்திக்குமாபோலே வர்த்திக்கை சொல்லப் பட்டது இங்கு என்று கருத்து. 1.o.q "சேண்பால" இத்யாதி3க்கு - "அவனுக்கு இருப்பிடமான வீடானது 1. "விஶ்வத: ப்ருஷ்டே2ஷு ஸர்வத: ப்ருஷ்டே2ஷு" என்கிறபடியே ஸர்வலோகத்துக்கும் அவ்வருகான பரமபத3ப்ரதே3ஶத்திலது; அவனே. தன்னையொழிந்த ஸகல பதா3ர்த்த2ங்களுக்கும் அந்தராத்மா. ஒரு ரேகா2மாத்ரமும் சோரவிடாதவனாய்க்கொண்டு எல்லா ப்ரதே3ஶத்திலும் பரந்துநில்லாநிற்கும். "என் என்று-வரையாய், ரேகை2யைக் காட்டுகிறது. ஓ என்கிற அசைகள் - வினவைக் காட்டுகிறது" [ப 552] என்று பன்னீராயிரத்திலே. "ஈசன்-என் கண்ணனைக் காண்பாரார்? என் காணுமாறு? ஊண் பேசில் எல்லாவுலகும் ஓர் துற்றாற்று: சேண்பால வீடென்ன, உயிரென்ன, மற்றுமுண்டான எவ்வகைப்பட்ட பொருளென்ன, அப்பொருள்களை ஆதே4யமாகவுடைத்தான என்னப்பட்ட ப்ரதே3ஶங்களென்ன, இவை - எங்கும் - பரந்து - சோரானாய்க்கொண்டு-உளனும்" இத்யந்வய:. "எம் ஈசன் கண்ணனை-காண்பாரார்? காணுமாறு - என்? ஊண் பேசில் எல்லாவுலகும் ஓர் துற்றாற்று என்று தொடங்கி, எங்கும் பரந்துளனும்" என்று உரை அந்வயம். 8.

ஜீ—என்கிறதென்? என்ன (இப்படி இத்யாதி3) r_1(வ்யாபிக்குமிடத்தில்) பல தூணுக்கு ஓர் உத்திரம் போலன்றிக்கே, ஜாதி. வ்யக்திதோறும் பரிஸமாப்ய வர்த்திக்குமாபோலே வர்த்திக்கையைச் சொல்லுகிறது இங்கு என்றபடி. "ஈசன் - எம் கண்ணனை - காண்பாரார்? என் காணுமாறு? ஊண் பேசில் எல்லாவுலகும் ஓர் துற்றாற்று; சேண்பால வீடென்ன, உயிரென்ன, மற்றுமுண்டான எவ்வகைப்பட்ட பொருளென்ன, அப்பொருள்களையுடைய ஏண்பாலென்ன, இவை- எங்கும் - பரந்து - சோரானாய்க்கொண்டு - உளனும்" இத்யந்வய: "எப்பொருட்கும்" என்ற ஷஷ்டீ2 ப்ரத2மார்த்த2கம்: எப்பொருளும் என்றபடி. 8.

ஆதே1— எட்டாம் பாட்டு. ஸர்வேஶ்வரனாயிருந்துவைத்து க்ருஷ்ணனாய் வந்து அவதரித்து எனக்குக் கையாளானவனை, அவன் தானே காட்டக் காணுமதொழிய ஸ்வயத்நத்தாலே காண்பாரார்? அப்படி காணப்புக்காலும் எவ்வளவுதான் காண்பது? அவனுடைய ஊணாகிற ஒரு செயலை ஆராயில், ஸர்வலோகங்களும் ஒரு அவதா3னத்துக்குப் போராது: உயர்த்தியை ஸ்வபா4வமாக உடைத்தான பரமபத3மென்ன, முக்தாத்மஸ்வரூபமென்ன, மற்றுமுண்டான தே3வாதி3களென்ன இவற்றையுடைத்தான எட்டு தி3க்கிலும் குறைவற எங்கும் வ்யாபித்து விடாதேநிற்கும் என்கிறார் — "காண்பாரார்" இத்யாதி3யால். 8.

**9. எங்கு முளன்கண்ண னென்ற மகனைக்காய்ந்து
இங்கில்லை யாலென் றிரணியன் தூண்புடைப்ப
அங்கப் பொழுதே யவன்வீயத் தோன்றியஎன்
சிங்கப் பிரான்பெருமை யாராயும் சீர்மைத்தே?**

ஆ— 9. வ்யா:— (எங்கும்) ஆஶ்ரிதார்த்த₂மாகத் தன்னுடைய ஸர்வாந்தராத்மத்வத்தை ப்ரத்யக்ஷமாக்கியருளின எம்பெருமானுடைய ஸர்வேஶ்வரத்வ மஹிமை ஒருவர்க்கு ஆராய நிலமோ? ஆனபின்பு இங்ஙனேயிருந்த இவனை ஆஶ்ரயியுங்கள் என்கிறார். 9.

ஒ— அவ:— ஒன்பதாம் பாட்டில் — எம்பெருமானுடைய ஸர்வக₃தத்வத்தை இசையாதார் இசையவேண்டும்படியாக ஶ்ரீ ப்ரஹ்லாத₃ாழ்வானுக்காக அபேக்ஷா ஸமகாலத்திலே தூணிலே வந்து தோற்றியருளின ஶ்ரீ நரஸிம்ஹத்தினுடைய பெருமை ஒருவரால் ஆராயுமளவல்ல என்கிறார்.

வ்யா:— வீய - முடிய. 9.

ப— 9. அவ:—அநந்தரம், அவனுடைய ஆஶ்ரித ஸௌஶீல்யாதிஶயம் அபரிச்சே₂த்₃யம் என்கிறார்.

கண்ணன் —[1. “सर्वं व्याप्य स्थितः” (ஸர்வம் வ்யாப்ய ஸ்தி₂த:) என்கிறபடியே] ஸர்வநிர்வாஹகனான ஸர்வேஶ்வரன், **எங்கும்**—ஸர்வத்ர, **உளன்**—ஸந்நிஹிதன், **என்ற**—என்ற, **மகனை**—புத்ரனை, **காய்ந்து**—கோபித்து, **இங்கு**—இவ்விடத்தில், **இல்லை**—இல்லை, **என்று**—என்று, **தூண்**—(தான் அறுதியிட்ட) தூணை, **இரணியன்**—ஹிரண்யன், **புடைப்ப**—தட்ட, **அங்கு**—அத்தூணிலே, **அப்பொழுதே**—அக்காலந்தன்னிலே, **அவன்**—ஹிரண்யன், **வீய**—நசிக்கும்படி, **தோன்றிய**—தோற்றின, **என்**—என்னுடைய, **சிங்கம்**—நரஸிம்ஹரூபியான, **பிரான்**—மஹோபகாரகனுடைய, **பெருமை**—(ஆஶ்ரிதபக்ஷபாத) மாஹாத்ம்யம், **ஆராயும்**—(நெஞ்சால் பரிச்சே₂தி₃த்து) ஆராயும், **சீர்மைத்தே**—தன்மைத்தோ? 9.

இ— அவ:— ஒன்பதாம் பாட்டில் — “ஸகல பதா₃ர்த்த₂ங்களிலும் ஒருவனே பரிஸமாப்ய வர்த்திக்கும்” என்றால் இது கூடுமோ? என்ன; அநுபூ₄தாம்ஶத்திலே ஸம்ஶயத்தைப் பண்ணினால் ஹிரண்யன் பட்டது படுவர்கள் என்கிறார்.

வ்யா:— (**எங்கும் உளன் கண்ணன்**) ஸர்வேஶ்வரன் ஸர்வக₃தன் என்றான்; இதுவாயிற்று அவன் சொன்ன தப்பு. 2. “**मया ततमिदं सर्वं जगदव्यक्तमूर्तिना**” (மயா ததமித₃ம் ஸர்வம் ஜக₃த₃வ்யக்தமூர்த்திநா), 3. “**न तदस्ति विना यत्स्यान्मया भूतं चराचरम्**” (ந தத₃ஸ்தி விநா யத் ஸ்யாந்மயா பூ₄தம் சராசரம்) என்று அவன்தானே சொன்னதையாயிற்று இவன் சொல்லிற்று. (**என்ற மகனைக் காய்ந்து**) இவ்வர்த்த₂த்தை

ஈ—ஶத்ருக்கள் சொல்லிலும் ஆதரிக்கவேணும்; இவன் பருவத்தாலும், ஸம்பந்தத்தாலும் ஏதேனுமொன்றைச் சொல்லிலும் ஆதரிக்கவேணும். இப்படியிருக்க அதிக்ருத்தனாய். (இங்கில்லையாலென்று இரணியன் தூண் புடைப்ப) "ஸர்வகதன்" என்று நீ சொன்னவன் இங்கும் உண்டோ? என்று தானிருந்த தூணைத் தட்ட. A அளந்திட்ட தூணிறே. தனக்கேற "இல்லை" என்று ஸம்ப்ரதிபந்நமான தூணிறே. (அங்கு அப்பொழுதே) அத்தூணிலே ப்ரதிஜ்ஞாஸமகாலத்திலே. (அவன் வீயத் தோன்றிய) சீற்றத்தோடே வந்து தோற்றிய தோற்றரவிலே பிணமானான். (என் சிங்கப்பிரான்) ப்ரஹ்லாதனுக்கு உதவினது தமக்கு உதவிற்றாயிருக்கிறபடி. (பெருமை) பரத்வம். (ஆராயும் சீர்மைத்தே) சிலரால் அறியுமளவோ? 9.

ஈ— அவ:— ஒன்பதாம் பாட்டு. a "நீர் சொன்னது அநுபபந்நமாயிருந்ததீ! 'ஒரு வஸ்துவே அநேக பதார்த்தங்களிலே குறைவற வ்யாபித்திருக்கும்' என்றால் இது கூடுமோ?" என்ன, "கெடுவிகாள்! அவன் ஸர்வகதத்வத்தை இசையாத இரணியன் பட்டது படாதேகிடிகோள்" என்கிறார்.

வ்யா:—(எங்கும் உளன் b கண்ணன்) b_2 இதுவாயிற்று அவன் சொன்ன b_3 தப்பு; c ஸர்வேஶ்வரன் c_2 ஸர்வகதன் என்றான். d1. "मया ततमिदं सर्वम्" (மயா ததமிதம் ஸர்வம்),

அ— ஒன்பதாம் பாட்டு. (எங்கும் உளன் இத்யாதி) a வ்யாப்தியைச் சொன்ன அநந்தரம், "ஹிரண்ய நிரஸநம் பண்ணின நரஸிம்ஹன் வைபவம் அபரிச்சிந்நம்" என்று சொல்லுகிறவருடைய பாவத்தை ஶங்காபரிஹாரமுகேந தர்ஶிப்பிக்கிறார் (நீர் சொன்னது இத்யாதி).

b_3,c "தப்பு" என்றத்தை விஶதீகரிக்கிறார் (ஸர்வேஶ்வரன் இத்யாதி) b.c கண்ணன்-ஸர்வநிர்வாஹகன் என்று விவக்ஷித்து, "கண்ணன் - எங்குமுளன்" என்று அந்வயித்து அருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேஶ்வரன் இத்யாதி) b_2,d,e "இதுவாயிற்று அவன் சொன்ன தப்பு" என்று வ்யங்க்யமாகச் சொல்லாநின்றீர், இது தப்பல்லவோ? என்ன, ஈஶ்வரன்தானும் ஆதரித்துச் சொன்ன ஸர்வகதத்வத்தை இவன் சொன்னது தப்போ? என்கிறார் (மயா ததம் இத்யாதி) $c_2$2 "உர்வ்யாமஸ்த்யுதகேஷு சாஸ்த்யுடுபதாவஸ்த்யஸ்தி சோஷ்ணத்யுதௌ, வஹ்நௌ திக்ஷு

ஜீ— ஒன்பதாம் பாட்டு. (எங்கும் உளன் இத்யாதி) a வ்யாப்தியைச் சொன்ன அநந்தரம், "ஹிரண்ய நிரஸநம் பண்ணின நரஸிம்ஹன் வைபவம் அபரிச்சிந்நம்" என்று சொல்லுகிறவருடைய பாவத்தை ஶங்காபரிஹாரமுகேந தர்ஶிப்பிக்கிறார் (நீர் சொன்னது இத்யாதி).

b_3,c "தப்பு" என்றத்தை விஶதீகரிக்கிறார் (ஸர்வேஶ்வரன் இத்யாதி) b கண்ணன் - நிர்வாஹகன். c_2 (ஸர்வகதன் என்றான்) என்றவிடத்திலே 2. "உர்வ்யாமஸ்த்யுதகேஷு சாஸ்த்-

ப்ர—(ஒன்பதாம் பாட்டு) d1. (எங்குமுளன்) भगवद्गीतासु नवमे—"मया ततमिदं सर्वं जगदव्यक्तमूर्तिना। मत्स्थानि सर्वभूतानि न चाहं तेष्ववस्थितः॥ ४॥ न च मत्स्थानि भूतानि पश्य मे योगमैश्वरम्। भूतभृन्न च भूतस्थो ममात्मा भूतभावनः॥ ५॥"

A பெரியாழ் திரு 1-7-9.

ஈ—ol. "न तदस्ति विना यत्स्यान्मया" (ந தத₃ஸ்தி விநா யத் ஸ்யாந்மயா) என்று அவன்தான் சொன்ன வார்த்தையாயிற்று இவன்தான் சொல்லிற்று.

(f என்ற f₁மகனைக் காய்ந்து) g இவ்வர்த்த₂த்தை ஶத்ருவே சொல்லிலும், கேட்ட போதே காலிலே விழவேண்டும் வார்த்தை சொல்லிற்று ; h ப்ரமாண விருத்₃த₄மான அர்த்த₂த்தைச் சொல்லிலும், கொண்டாட வேண்டும்படியாயிற்று ஸம்ப₃ந்த₄ம்; i பருவத்தாலும் கொண்டாடவேணும் ; jA "பள்ளியில் ஓதி வந்த" k பள்ளி(யில்) ஓதும் பருவத்தில் உள்ளவையடையக் கொண்டாட்டமாயிருக்கும் ; அதுக்குமேலே A "தன் சிறுவன்"

அ—விதி₂க்ஷு வாயுநப₄ஸோ: திர்யக்ஷ்வதிர்யக்ஷு ச | அஸ்த்யந்தர்ப₃ஹிரஸ்தி ஸத்யஸதி வா ஸாரேஷ்வஸாரேஷு வா, ஸர்வத்ராஸ்தி ஸத₂ாஸ்தி கிம் ப₃ஹு₂கி₃ரா த்வய்யஸ்தி மய்யஸ்தி ச ||" என்று ப்ரஹ்லாத₃ன் சொன்னானிறே; அவ்விடத்திலே அநுஸந்தே₄யம்.

f.g "என்ற" என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (இவ்வர்த்த₂த்தை இத்யாதி₃) f₁.h "மகன்" என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (ப்ரமாண இத்யாதி₃) f₁.i "மகன்" என்றது-பருவத்துக்கும் உபலக்ஷணமாக்கித் தாத்பர்யம் (பருவத்தாலும் இத்யாதி₃) வார்த்தையின் சீர்மையும், ஸம்ப₃ந்த₄மும், பருவமும் ஒவ்வொன்றே கொண்டாடவேண்டியிருக்க, இம்மூன்றுமுண்டாயிருக்க இவன் நிஷ்காரணமாகச் சீறினான் என்றதாயிற்று. i.j "பருவத்தாலும் கொண்டாடவேணும்" என்கிற இது-திருமங்கையாழ்வார் திவ்யஸூக்திமிலே இருக்கிறது என்று விவக்ஷித்து, அதுக்கு வ்யாக்₂யானம் பண்ணுகிறார் (பள்ளியில் ஓதி இத்யாதி₃) பெரியதிருமொழி. k ப்ரஸக்தகா₂த₂யா அர்த்த₂மாவது

ஜீ—யுக₃பதா₃வஸ்த்₂யஸ்தி சோக்ஷணத்₃யுதௌ, வஹ்நௌ தி₃க்ஷு விதி₃க்ஷு வாயுநப₄ஸோ: திர்யக்ஷ்வதிர்யக்ஷு ச | அஸ்த்யந்தர்ப₃ஹிரஸ்தி ஸத்யஸதி வா ஸாரேஷ்வஸாரேஷு வா, ஸர்வத்ராஸ்தி ஸத₂ாஸ்தி கிம் ப₄ஹு₂கி₃ரா த்வய்யஸ்தி மய்யஸ்தி ச ||" இதி ப்ரஹ்லாதோ₃க்த ஶ்லோக: அநுஸந்தே₄ய:. b₂.d.e "இதுவாயிற்று அவன் சொன்ன தப்பு" என்று வ்யங்க்₃யமாகச் சொல்லாநின்றது; அது தப்பன்றோ? என்ன ; ஈஶ்வரன்தான் ஆத₃ரித்துச் சொன்ன ஸர்வக₃தத்வத்தை இவன் சொன்னது தப்போ? என்கிறார் (மயா ததம் இத்யாதி₃) d கீ₃தாஸு நவமே—2. "மயா ததமித₃ம் ஸர்வம் ஜக₃த₃வ்யக்தமூர்த்திநா | மத்ஸ்தா₂நி ஸர்வபூ₄தாநி ந சாஹம் தேஷ்வவஸ்தி₂த: ||" தத்ரைவ த₃ஶமே—1. 'யச்சாபி ஸர்வபூ₄தாநாம் பீ₃ஜம் தத₃ஹமர்ஜுந ! | ந தத₃ஸ்தி விநா யத் ஸ்யாந்மயா பூ₄தம் சராசரம் || ".

f.g "என்ற" என்றதுக்கு பா₄வம் (இவ்வர்த்த₂த்தை இத்யாதி₃) f₁.h "மகன்" என்றதுக்கு பா₄வம் (ப்ரமாண இத்யாதி₃) f₁.i "மகன்" என்றது பருவத்துக்கும் உபலக்ஷணமாக்கி பா₄வம் (பருவத்தாலும் இத்யாதி₃) வார்த்தையின் சீர்மையும், ஸம்ப₃ந்த₄மும், பருவமும் ஒன்றொன்றே கொண்டாடவேண்டியிருக்க, இவன் நிஷ்காரணமாகச் சீறினான் என்றதாயிற்று. i.j பருவத்தால் கொண்டாடவேண்டும்படி இப்படி சிறுபிள்ளையாயிருக்குமோ? என்ன (பள்ளியில் ஓதி இத்யாதி₃) பெரியதிருமொழி. k இப்பாட்டுக்கு அர்த்த₂ம் (பள்ளியில் ஓதும் பருவத்தில்

ப்ர—el. तत्र दशमे—"यच्चापि सर्वभूतानां बीजं तदहमर्जुन!। न तदस्ति विना यत्स्यान्मया भूतं चराचरम्॥ ३९॥"

A பெரியதிருமொழி 2-3-8.

ஈ—தன் வயிற்றில் பிறந்தவன் வார்த்தை மிகவும் ப்ரியமாயிருக்கும். A"வாயில் ஓராயிர நாமம்" அதுக்குமேலே திருநாமத்தைச் சொல்லிற்று. A"l ஒள்ளியவாகிப் போத" இவை யொன்றுமில்லையாகிலும், சொன்னபோதை இனிமைதான் கொண்டாடவேணும். A"ஆங்கதனுக்கொன்றும் ஓர் m பொறுப்பிலனாகி" n அஸஹ்யாபசாரமிறே. A"o பிள்ளையைச் o_2 சீறி" p திருநாமம் சொன்னதுவே ஹேதுவாக "புத்ரன் p_2 அன்று" என்று விட்டான் அவன்; திருநாமம் சொன்னவர்களோடே தமக்கு q எல்லாவுறவுமுண்டாக நினைத்திருக்கையாலே r இவர் "பிள்ளை" என்கிறார். (s மகனைக் காய்ந்து) t வயிற்றிலே பிறந்தவனாயிருக்கச் செய்தேயும், திருநாமம் சொல்லப் பொறுக்கமாட்டாமே சீறினானாயிற்று. (இங்கு இத்யாதி) "எங்குமுளனாகில் நீ சொல்லுகிறவன் இங்கில்லையாயிரானே" என்று தூணை அடித்துக் காட்டினான். u B"அளந்திட்ட தூணை அவன் தட்ட" v "முன்பே நரஸிம்ஹத்தை வைத்து நட்ட தூண்" என்னவொண்ணாதே; தானே தனக்குப் v_2 பொருந்தப் பார்த்து நறுக்கி நட்ட தூணாகையாலே. B"அவன் தட்ட" வேறே சிலர்

அ—(பள்ளியோதும் இத்யாதி) அந்யபுத்ரீயத்வேऽபீதி பாவ:. பள்ளி-வித்யாசாலை. l ஒள்ளியவாகிப்போத - அழகியதாகச்சொல்ல என்றபடி. m, n இத்தனையுமுண்டாயிருக்க, பொறுப்பிலனாவானேன்? என்ன (அஸஹ்யாபசாரம் இத்யாதி) வித்யுதவ்யாக்யாத்ருவாக்யம்; அத்யோத்கர்ஷம் அஸஹ்யமாகையாகிற அபசாரம் என்றபடி; ஸர்வேஸ்வரனைக் காணவில்லை, கேட்கவில்லை, தனக்குத்தான் அவன் ஒரு அநிஷ்டம் செய்யவில்லையாயிருக்கச்செய்தே பூர்வத்ப்ரஸ்தாவமானாலும் அஸஹமானனாயிருக்கையாலே அஸஹ்யாபசாரம் என்று தாத்பர்யம். o p"பிள்ளை" இத்யேதத்-ஸ்ரீபரகாலாபிப்ராயேணேதி ஹ்ருதி நிதாயாஹ (திருநாமம் சொன்னதுவே இதி) o_2, p_2 "சீறி" என்கையாலே (அன்று என்றுவிட்டான்) என்றது. q "பிள்ளை" என்றது - 1. "மாதா பிதா" இத்யாதிப்படியே - ஸர்வவித பந்துத்வத்துக்கும் உபலக்ஷணம். r இவர் - திருமங்கையாழ்வார். s, t "மகனைக் காய்ந்து" என்றதுக்கு ஶப்தார்த்தம் (வயிற்றிலே இத்யாதி) u திருநாமத்தினுடைய ஸத்யதையாலே நரஸிம்ஹமாய்த் தோற்றினானத்தனைபோக்கி, அங்கே நரஸிம்ஹமுண்டு என்கைக்கு ஸம்பாவனையில்லை என்னுமத்தை ஆழ்வார் திவ்யஸூக்திமுகத்தாலே தர்ஶிப்பிக்கிறார் (அளந்திட்ட இத்யாதி) பெரியாழ்வார் திருமொழி. அவன் தட்டினானே யாகிலும், ஏற்கவே ஒரு நரஸிம்ஹத்தைக்கொண்டு பாய்ச்சினார்களாகையாலே இது ஸர்வகதத்

ஜீ—இத்யாதி) அந்யபுத்ரத்வேऽபீதி பாவ:. பள்ளி-வித்யாசாலை. l ஒள்ளியவாகிப்போத-அழகியதாகச் சொல்ல. m, n இத்தனையும் உண்டானால் பொருமைக்கு அடியென்? என்ன (அஸஹ்யாபசாரம் இத்யாதி) இதும் வித்யுதவ்யாக்யாத்ருவாக்யம்; அத்யோத்கர்ஷம் அஸஹ்யமாகிற அபசாரம் என்றபடி; ஸர்வேஸ்வரனைக் காணவில்லை, கேட்கவில்லை, தனக்குத்தான் ஒரு அநிஷ்டம் செய்யவில்லையாயிருக்கச்செய்தே, பூர்வத்ப்ரஸ்தாவமானாலும் அஸஹமாநனாயிருக்கையாலே அஸஹ்யாபசாரம் என்று கருத்து. o, p ப்ரஹ்லாதனை என்னாதே, "பிள்ளை" என்றதுக்குக் கருத்தென்? என்ன (திருநாமம் இத்யாதி) o_2, p_2 "சீறி" என்கையாலே (அன்று என்று விட்டான்) என்றது. q பிள்ளை என்றது 1. "மாதா பிதா" இத்யாதிப்படியே ஸர்வவித பந்துத்வத்துக்கும் உபலக்ஷணம். r இவர்-திருமங்கையாழ்வார். s t "மகனைக் காய்ந்து" என்றதுக்கு ஶப்தார்த்தம் (வயிற்றிலே இத்யாதி) u அப்படி தூணைத் தட்டினானோ? என்ன (அளந்திட்ட

A பெரியதிருமொழி 2-3-8. B பெரியாழ்திரு 1-7-9.

ஈ—தட்டினார்களாகில், "கையிலே அடக்கிக்கொண்டு வந்து தூணிலே w பாய்ச்சினார்கள்" என்னவுமாமிறே; தானேயாயிற்று தட்டினானும். (அங்கு அப்பொழுதே) அத்தூணிலே, அடித்தவிடத்திலே, அவனுடைய ப்ரதிஜ்ஞாஸமகாலத்திலே.

(அவன் x வியத் தோன்றிய) y தன் தோற்றரவிலே அவன் y_2 பிணமாம்படி தோற்றினை. z அதிர்த்துக்கொண்டு புறப்பட்டபோதை அட்டஹாஸமும், நா மடிக்கொண்ட உதடும், நெற்றியது கண்ணும், உச்சியது புருவமுமாய்க்கொண்டு தோற்றினபோது பொசுக்கின பன்றிபோலே உருகினானாயிற்று z_2 பொன்னனுகையாலே. (என் சிங்கப் z_3 பிரான் பெருமை) z_4 ஆஶ்ரிதவர்க்கத்துக்காக நரஸிம்ஹமாய் உபகரித்தவனுடைய பரத்வம், இன்று சிலரால் ஆராயும்படி இருந்ததோ? 9.

அ—வத்துக்கு ப்ரமாணமாகவற்றோ? என்றொரு ஶங்கை வருமே; அதுக்காக அருளிச்செய்கிறார் (அளந்திட்ட இத்யாதி2) என்னவுமாம். v "அளந்திட்ட" இத்யாதேரர்த்தமாஹ (முன்பே இத்யாதி3) v_2 பொருந்த - பொருத்தம் பொருந்தும்படி. w பாய்ச்சினார்கள் - ப்ரவேஶிப்பித்தார்.

x,y "விய" இத்யத்ர அகாரஸ்ய - காரணத்வம், கார்யத்வம். க்ரியாஸமகாலீநத்வஞ்ச அர்த்த:; தேஷ்வத்ர அவதாரக்ரியாஸமாநகாலீநத்வம் விநாஶஸ்ய விவக்ஷிதமித்யபிப்ராயேணாஹ (தன் தோற்றரவிலே இதி) y_2 பிணம்-ஶவம். y,z பூர்வவாக்யோக்தமர்த்தமுபபாதயதி (அதிர்த்துக் கொண்டு இதி) z அதிர்த்துக்கொண்டு - ஶப்திதத்துக்கொண்டு. z_2 (பொன்னனுகையாலே இதி) ரஸோக்தி:. z_3,z_4 "பிரான்" இத்யஸ்ய ப்ரதியோக்யாகாங்க்ஷாம் பூரயதி (ஆஶ்ரிதவர்க்கத்துக்கு இத்யாதி) ஆராயும்படியான ஸ்வபாவத்தையுடைத்தோ? இதி ஶப்தார்த்த:. "சீர்மை" என்று அதிஶயமாய், அத்தையுடைத்தே? என்னுதல். ஆராயும் சீர்மைத்தே - "நெஞ்சால் பரிச்சேதித்து ஆராயும் தன்மைத்தோ?" [ப 555] என்று உரையிலே. "எங்குமுளன் என்று தொடங்கி, தூண் - இரணியன் - புடைப்ப, அங்கப்பொழுதே அவன் வியத் தோன்றிய" என்று தொடங்கி உரை அந்வயம். 9.

ஜீ—இத்யாதி) பெரியாழ்வார் திருமொழி. v இதுக்கு அர்த்தம் (முன்பே இத்யாதி) v_2 பொருந்த-பொருத்தம் பொருந்தும்படியாக. w பாய்ச்சினார்கள்-ப்ரவேஶிப்பித்தார்கள்.

x,y "விய" என்றதுக்கு-விநாஶஸ்ய அவதாரஸமானகாலீநத்வம் விவக்ஷிதம் இத்யபிப்ராயேணாஹ (தன் தோற்றரவிலே இத்யாதி) y,z பூர்வவாக்யோக்தமர்த்தமுபபாதயதி (அதிர்த்துக் கொண்டு இத்யாதி) z அதிர்த்துக்கொண்டு-ஶப்திதத்துக்கொண்டு. z_3 (பொன்னனுகையாலே இதி) ரஸோக்தி. z_4 "என்" என்றதுக்கு பாவம் (ஆஶ்ரிதவர்க்க இத்யாதி) ஆராயும் சீர்மைத்தே-ஆராயும்படியான ஸ்வபாவத்தையுடைத்தோ? சீர்மை அதிஶயமாதல். 9.

ஆதே—ஒன்பதாம் பாட்டு. ஸர்வேஶ்வரன் ஸர்வகதன் என்கிற இத்தைச் சொன்ன புத்ரனைச் சீறி, 'இங்கில்லையால்' என்று இரணியன் தூணைத் தன் கையாலே தட்ட, அந்த ப்ரதேஶத்திலே அந்தக் காலத்திலே அவன் நஶிக்கும்படியாக ஆவிர்ப்பவித்த என் சிங்கப்பிரானுடைய பரத்வம் ஆராயும்படியான ஸ்வபாவத்தையுடைத்தாயிருந்ததோ? என்கிறார்—"எங்குமுளன்" இத்யாதியால். 9.

10. சீர்மைகொள் வீடு சுவர்க்க நரகீறு

* ஈர்மைகொள் தேவர் நடுவாமற் றெப்பொருட்கும்
வேர்முதலாய் வித்தாய்ப் பரந்து தனிநின்ற
கார்முகில்போல் வண்ணனென் கண்ணனைநான் கண்டேனே.

ஆ— 10. வ்யா:— (சீர்மை) "ஸ்வர்க்காபவர்க்காத்யஶேஷபுருஷார்த்தங்களுக்கும், நரகாத்யபுருஷார்த்தங்களுக்கும், இவற்றுக்கு போக்தாக்களான தேவாதி ஸ்தாவராந்தமான ஸகலாத்மவர்க்கத்துக்கும் தாரகனாய், ப்ராணபூதனாய், நியந்தாவாய், ஸ்வேதரஸமஸ்தவிஸஜாதீயாப்ராக்ருதமஹாவிபூதியையுடையனாய் நின்ற எம்பெருமானை நான் காணப்பெற்றேன்" என்றுகொண்டு ஸ்வலாபத்தைப் பேசி முடிக்கிறார். 10.

ஒ— அவ:— பத்தாம் பாட்டில் — அல்லாதார் செய்தபடி செய்கிறார்; உபயவிதமஹாவிபூதிகனாயிருந்த எம்பெருமானை நான் அநுபவிக்கப்பெற்றேன் என்கிறார்.

வ்யா:— (சீர்மை என்று தொடங்கி) பரமபதம், ஸ்வர்க்கம், நரகம் இவை மூடிவாக, ஈரப்பாடு உடைத்தான தேவர்கள் நடுவாக, மற்றும் உண்டான ஸகல பதார்த்தங்களுக்கும் த்ரிவிதகாரணமும் தானேயாய்க்கொண்டு ஸர்வகதனாய். (தனி நின்ற என்று தொடங்கி) ஸம்ஸாரிகளோடு வ்யாவ்ருத்தனாய், திருநாட்டிலே வர்ஷுகவலாஹகம்போலேயிருக்கிற திருநிறத்தையுடையனாய், என்னை விஷயீகரித்த க்ருஷ்ணனை. 10.

ப— 10. அவ:— அநந்தரம், இப்படி ஸர்வப்ரகாரோபகாரகனாய், மோக்ஷப்ரதனானவனை நான் அநுபவிக்கப்பெற்றேன் என்று ஹ்ருஷ்டராகிறார்.

சீர்மைகொள்—(புண்யபாபகாரிதமாகையன்றிக்கே பகவத்க்ருபைகஸாத்யமான) சீர்மையையுடைய, வீடு—மோக்ஷமும், சுவர்க்கநரகு—(புண்யபாப பலரூபமான) ஸ்வர்க்க நரகங்களும், ஈறு—மேலெல்லையாக, ஈர்மைகொள்—(பல ப்ரதத்வநிபந்தனமான) ஈரப்பாட்டையுடைய, தேவர்—தேவர்கள், நடுவா—(ஸாதந பலங்களுக்கு) நடுவாகவும், மற்று—ப்ரதமபாவியான, எப்பொருட்கும்—ஸாதகாதி ஸமஸ்த பதார்த்தங்களுக்கும், வேர்—ஸஹகாரியுமாய், முதலாய்—நிமித்தமுமாய், வித்தாய்—உபாதானமுமாய்க்கொண்டு, பரந்து—ஸர்வத்ர வ்யாப்தனாய் வைத்து, தனி—(வ்யாப்ய பதார்த்தங்களில்) வ்யாவ்ருத்தனாய், நின்ற—நிற்பானாய், கார்—கார்காலத்திலே, முகில்போல்—மேகம் போன்ற, வண்ணன்—வடிவையுடையனாய்க்கொண்டு, என் — எனக்கு ஸுலபனான, கண்ணனை — க்ருஷ்ணனை, நான் — நான், கண்டேனே — அநுபவிக்கப்பெற்றேன் என்றுகொண்டு ஸ்வலாபத்துக்கு ஹ்ருஷ்டராகிறார்.

ஈர்மைகொள் தேவர் என்று - உபயபாவநாநிஷ்டர் என்றுமாம். 10.

இ அவ:— பத்தாம் பாட்டில் — வழிபறிக்கும் இடத்திலே தம் கைப்பொருள் கொண்டு தப்புவாரைப்போலே, 'நான் அநுப₄விக்கப்பெற்றேன்' என்று ஹ்ருஷ்டராகிறார்.

வ்யா:— (சீர்மைகொள் வீடு) சீர்மையையுடைத்தான பரமபத₃ம், ஸ்வர்க்க₃ம், நரகம் இவை முடிவாக, ஈரப்பாட்டையுடைய தே₃வர்கள் நடுவாக, மற்றுமுண்டான ஸகலபதா₃ர்த்த₂ங்களுக்கும். (வேர்முதலாய் வித்தாய்) த்ரிவித₄காரணமும் தானேயாய். (பரந்து) 1. "तत्सृष्ट्वा तदेवानुप्राविशत्" (தத் ஸ்ருஷ்ட்வா-ததே₃வாநுப்ராவிஶத்) என்கிறபடியே ஸர்வக₃தனாய். (தனி நின்ற) 1. "सच्च त्यच्चाभवत्" (ஸச்ச த்யச்சாப₄வத்) என்கிறபடியே ஸர்வஶப்₃த₃வாச்யனாய், ஜக₃த்₃ாகாரேண அத்₃விதீயனாய் நிற்கை. (தனிநின்ற கார்முகில்போல் வண்ணன் இத்யாதி₃) பரமபத₃த்திலே வர்ஷுகவலாஹகம்போலே ஶ்ரமஹரமான வடிவோடே அத்₃விதீயனாய் எழுந்தருளியிருக்குமவன், க்ருஷ்ணனாய் எனக்கு உபகரிக்கையாலே நான் அநுப₄விக்கப்பெற்றேன் என்கிறார். 10.

ஈ— அவ:— பத்தாம் பாட்டு. "a இவர்களை விடீர்; b நாம் முந்துற முன்னம் இவர்களைப்போலே ஆகாதே அவனை அநுப₄விக்கப்பெற்றோமிறே" என்று ஸ்வலாப₄ாநுஸந்தா₄நத்தாலே ஹ்ருஷ்டராகிறார்.

வ்யா:— (c சீர்மைகொள் இத்யாதி₃) d ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் நன்றான பரமபத₃ம், பரிமிதஸுக₂மான ஸ்வர்க்க₃ம், நிஷ்க்ருஷ்டது₃:க்க₂மேயான நரகம் இவை முடிவாக, e ஈரப்பாடுடையரான தே₃வர்கள் நடுவாக, f மற்றுமுண்டான திர்யகா₃தி₃

அ— பத்தாம் பாட்டு. (சீர்மை இத்யாதி₃) a ஸம்ஸாரிகளுக்கு உபதே₃ஶித்தவிடத்தில் அவர்கள் திருந்தாமையாலே (இவர்களை விடீர்) என்கிறார். b "கண்ணனை நான் கண்டேனே" என்றத்தைக் கடாக்ஷித்து (நாம் முந்துற முன்னம் இத்யாதி₃).

c,d "சீர்மை" என்று-அதிஶயமாய், இன்னத்தாலே என்று விஶேஷியாமையாலே (ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் நன்றான) என்கிறது. e ஈர்மை-மந:ப்ரஸாத₃ம். f "ஈறு, நடுவா" இத்யபி₄தா₄நாத் - அந்த்யமத்₄யமயோ: ப்ரத₂மஸாபேக்ஷத்வாத், மற்றெப்பொருள் முதலா எல்லாவத்

ஜீ— பத்தாம் பாட்டு. (சீர்மைகொள் இத்யாதி₃) a ஸம்ஸாரிகளுக்கும் உபதே₃ஶித்தவிடத்தில் அவர்கள் திருந்தாமையாலே (இவர்களை விடீர்) என்கிறார். b "கண்ணனை நான் கண்டேனே" என்றத்தைப்பற்ற (நாம் முந்துற முன்னம் இத்யாதி₃).

c,d "சீர்மை" என்று - அதிஶயமாய், இன்னத்தால் என்று விஶேஷியாமையாலே (ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் நன்றான) என்கிறது. e ஈர்மை - (ஈரப்பாடு); ப₂லப்ரத₃த்வநிப₃ந்த₄நமான மந:ப்ரஸாத₃ம். f "ஈறு, நடுவா" என்று - ப₂லங்களையும், ப₂லப்ரதா₃தாக்களையும் முடிவும், நடுவுமாகச் சொல்லுகையாலே - "மற்றெப்பொருட்கும்" என்ற கர்மகர்த்தாக்கள் ப்ரத₂மாவதி₄

ஈ—களுக்கும். (g வேர்முதலாய் வித்தாய்) த்ரிவித₄ காரணமும் தானேயாய். (h பரந்து) i 1. "तत्सृष्ट्वा तदेवानुप्राविशत् तदनुप्रविश्य सच्च त्यच्चाभवत्" (தத் ஸ்ருஷ்ட்வா ததே₃வாநுப்ரா-விஶத் தத₃நுப்ரவிஶ்ய ஸச்ச த்யச்சாப₄வத்) என்கிறபடியே-முந்துற இவற்றையடைய உண்டாக்கி, பின்னை இவற்றினுடைய வஸ்துத்வநாமப₄ாக்த்வங்களுக்காக அநுப்ரவேஶித்து, இப்படி ஜக₃த்₃ாகாரனாய் நின்று. (j தனிநின்ற இத்யாதி₃) இப்படி ஜக₃ச்சரீரனாய் நின்றவளவேயன்றிக்கே, k தன்னுடைய வ்யாவ்ருத்தி தோற்றும்படி ஸ்ரீவைகுண்ட₂த்திலே வர்ஷுகவலாஹகம்போலேயிருக்கிற அழகிய திருமேனியையுடையனாயிருந்து வைத்து க்ருஷ்ணனாய் வந்து அவதரித்து எனக்குக் கையாளானவனை நான் முந்துற முன்னம் கண்டு அநுப₄விக்கப்பெற்றேன் என்கிறார். 10.

அ—றுக்கும் வேர்முதலாய் வித்தாய் இதி ஸித்₃த்₄யதி. மோக்ஷாதி₃கமந்யத்வேந தே₃வாத் ம₃த்₄யத்வேந இதரசேதநாந் ப்ரத₂மத்வேந ச வத₃த: கிம் ஹ்ருத₃யம் ? இதி சேத்; புண்யபாபரூப கர்மகர்த்ருத்வாத், தத்தத்கர்மாநுகு₃ண்யேந ப₂லப்ரத₃த்வாத், ப₂லப்ரதை₃ஸ் தைர் தீ₃யமாநத்வாச்ச. g வேர்-ஸஹகாரிகாரணம்; முதல் - நிமித்தம்; வித்து - உபாதா₃நகாரணம். h பரந்து-வ்யாபித்து. i 1. ''ஸச்ச த்யச்சாப₄வத்'' என்றது—ஸத்தும் த்யத்துமான-சேதநாசேதநங்களிரண்டும் தானானான் என்றபடி. j.k (தன்னுடைய வ்யாவ்ருத்தி தோற்றும்படி) என்றது-''தனிநின்ற'' என்றத்தைப்பற்ற. பரமபத₃த்தில் நித்யேச்சா₂ விஶிஷ்ட வேஷத்தாலே நிமித்தமாயும், அப்ராக்ருதாசிஜ்ஜீவ விஶிஷ்டவேஷத்தாலே உபாதா₃நமாயும், ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி₃ விஶிஷ்ட வேஷத்தாலே ஸஹகாரியாயுமிருக்கும். லீலாவிபூ₄தியில் ஸங்கல்பவிஶிஷ்டவேஷத்தாலே நிமித்தமாயும், ஸூக்ஷ்மசித₃சித்₃விஶிஷ்டவேஷத்தாலே உபாதா₃நமாயும், ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி₃ விஶிஷ்டவேஷத்தாலே ஸஹகாரியாயுமிருக்கும். சீர்மைகொள் என்று தொடங்கி, அடைவே உரை அந்வயம். 10.

ஜீ—என்றபடி ; மநுஷ்யாதி₃கள் ப்ரத₂மம் கர்மத்தை அநுஷ்டி₂க்க, அநந்தரம் தே₃வாதி₃கள் ப₂லப்ரதா₃நம்பண்ண, அநந்தரம் தத₃நுப₄வமாகையாலே-முதல், நடு, ஈறு என்கிறது. g வேர்-ஸஹகாரிகாரணம்; முதல்-நிமித்தகாரணம் ; வித்து-உபாதா₃நகாரணம். h பரந்து-வ்யாபித்து. i 1. ' ததே₃வாநுப்ராவிஶத் - தத்ஸ்ருஷ்ட்வா'' என்று அந்வயம் ; 1. ''தத₃நுப்ரவிஶ்ய'' இதி அநுவாத₃:; 1. ''ஸச்ச த்யச்சாப₄வத்''-ஸத்தும் த்யத்துமான சேதநாசேதநங்களிரண்டும் தானானான் என்றபடி. j.k தனிநின்ற - வ்யாவ்ருத்தி தோற்றும்படி நின்ற. நித்யவிபூ₄தியில் த்ரிவித₄காரணத்வமாவது - நித்யேச்சா₂தி₃விஶிஷ்டவேஷேண நிமித்தத்வம் ; அப்ராக்ருத சித₃சித்₃விஶிஷ்ட வேஷேண உபாதா₃நத்வம் ; ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி₃ விஶிஷ்டவேஷேண ஸஹகாரித்வம் என்றபடி. லீலாவிபூ₄தியில் ஸங்கல்ப விஶிஷ்டவேஷேண நிமித்தத்வம் ; ஸூக்ஷ்மசித₃சித்₃விஶிஷ்ட வேஷேண உபாதா₃நத்வம் ; ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி₃ விஶிஷ்டவேஷேண ஸஹகாரித்வம் என்றபடி. க்ரமேணாந்வய:. 10.

ப்ர—i1. (பரந்து) तैत्तिरीयकोपनिषदि, (आ-६)—"सोऽकामयत बहु स्यां प्रजायेयेति स तपोऽतप्यत स तपस्तप्त्वा इदं सर्वमसृजत यदिदं किञ्च तत्सृष्ट्वा तदेवानुप्राविशत् तदनुप्रविश्य सच्च त्यच्चाभवत्"

11. கண்டலங்கள் செய்ய கருமேனி யம்மானை
வண்டலம்பும் சோலை வழுதி வளநாடன்
பண்டலையிற் சொன்னதமி ழாயிரத்திப் பத்தும்வல்லார்
விண்டலையில் வீற்றிருந் தாள்வரெம் மாவீடே.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ— 11. வ்யா:— (கண்டலங்கள்) இத்திருவாய்மொழியை வல்லார் இட்ட வழக்காம் திருநாடு என்கிறார். 11-

திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

ஒ— அவ:— நிகமத்தில்— இத்திருவாய்மொழி கற்றவர்கள் இத்திருவாய்மொழியில் சொன்னபடியே எல்லாப்படியாலும் விலக்ஷணமாய் முக்தப்ராப்யமான ஐச்வர்யத்தைப் பெறுவர் என்கிறார்.

வ்யா:— (கண்டலம் என்று தொடங்கி) ஆழ்வாரோட்டைக் கலவியாலே விஸ்த்ருதமாய், சிவந்த திருக்கண்களையும், நிறம் பெற்ற திருமேனியையும் உடையனான ஸர்வேச்வரனை, பஹுவத்விஷயீகாரத்தாலே புஷ்டமாகையாலே வண்டுகள் தேனிலே அலையாநின்ற திருச்சோலையையுடைய திருவழுதிவளநாட்டையுடையரான. பண்தலையில் - பண்ணின்மேல். விண்தலையில் - விண்ணின்மேலே. 11-

நஞ்சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ப— அவ:— அநந்தரம், இத்திருவாய்மொழிக்கும் பலமாக ஸ்வாராஜ்ய நிர்வாஹகத்வத்தை அருளிச்செய்கிறார்.

கண் — கண்ணில், **தலங்கள்** — பரப்பெங்கும், **செய்ய**—சிவந்து, **கரு**— (அதுக்குப் பரபாகமாய்) ச்யாமளமான, **மேனி**—திருமேனியையுடைய, **அம்மானை**—[illegible], **வண்டு**—வண்டுகள், **அலம்பும்**—மது வெள்ளத்திலே அலைகிற

ஆதே— பத்தாம் பாட்டு. ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் நன்றான பரமபதமும், பரிமித ஸுகமான ஸ்வர்க்கமும், நிஷ்க்ருஷ்டதுக்கமான நரகம் இவை முடிவாக ஈரப்பாடுடையரான தேவர்கள் நடுவாக, மற்றுமுண்டான திர்யகாதிகளுக்கும் த்ரிவித காரணமும் தானேயாய், இத்தை உண்டாக்கி அதிலே அநுப்ரவேசித்து, ஜகத்காரணனாய் நின்று தன்னுடைய வ்யாவ்ருத்தி தோற்றும்படி ஸ்ரீவைகுண்டத்திலே வர்ஷுகவலாஹகம்போலேயிருக்கிற அழகிய திருமேனியை உடையனை என் கண்ணனை நான் கண்டு அநுபவிக்கப்பெற்றேன் என்கிறார்—“சீர்மைகொள்” இத்யாதியால். 10

ய—சோலை—சோலைகளையுடைய, வழுதிவளநாடன்—திருவழுதி வளநாட்டையுடைய ஆழ்வார், பண்தலையில்—பண்தான் தளமாம்படி அதின்மேலே, சொன்ன—அருளிச்செய்த, தமிழாயிரத்து—ஆயிரம் திருவாய்மொழியில், இப்பத்தும்—இப்பத்தும், வல்லார்—வல்லார், விண்தலையில்—பரமாகாஶத்தின்மேல், வீற்றிருந்து—[1. "ஸ ஸ்வராட்ப⁴வதி" (ஸ ஸ்வராட்₃ப₄வதி) என்கிறபடியே] வ்யாவ்ருத்தமாக இருந்து, எ—ஸர்வப்ரகார விஶிஷ்டமாய், மா—நிரதிஶய போ₄க்₃யமான, வீடு—மோக்ஷாநந்த₃த்தை, ஆள்வர்—ஸ்வாதீ₄நமாக அநுப₄விப்பார்கள்.

என்னோடு என் அநுப₃ந்தி₄களோடு வாசியற எங்களுக்குத் தருவதாக இருக்கிற பெரிய வீடு என்றுமாம், இது கலிவிருத்தம். 11.

வாதி₃கேஸரி அழகியமணவாளச் சீயர் திருவடிகளே ஶரணம்.

இ— அவ:— நிக₃மத்தில் — இத்திருவாய்மொழியைக் கற்றவர்கள் இதில் சொன்ன முக்தப்ராப்யமான ஐஶ்வர்யத்தைப் பெறுவர்கள் என்கிறார்.

வ்யா:— (கண்தலங்கள் செய்ய) "பூ₄தலம்" என்னுமாபோலே கண்ணில் பரப்பை நினைக்கிறது. விஸ்த்ருதமாய்ச் சிவந்த திருக்கண்களை உடையவன். (கருமேனி அம்மானை) இதுக்குப் பரபா₄க₃மாய் ஶ்ரமஹரமான வடிவழகையுடைய ஸர்வேஶ்வரனை. (வண்டலம்பும் இத்யாதி₃) வண்டுகள் தேனிலே அலையாநின்ற சோலையையுடைய திருவழுதிவளநாட்டை உடையவர். (பண்தலையில் சொன்ன) தலையான பண்ணிலே சொன்னது என்னுதல்; பண்ணின்மேலே சொன்னது என்னுதல். (விண்தலையில்) தலையான விண்ணிலே என்னுதல், விண்ணின்மேலே என்னுதல். (வீற்றிருந்து) ஸாம்ஸாரிகமான ஸங்கோசமெல்லாம் தீருகையாலே வீறுபட இருந்து. (ஆள்வர் எம்மாவீடே) எனக்கும் என் பரிகரத்துக்கும் தருவானாகச் சமைந்திருக்கிற பரமபத₃த்தை ஆளப்பெறுவர். 11.

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே ஶரணம்.

ஈ— அவ:— ௧ நிக₃மத்தில் — இத்திருவாய்மொழியை அப்₄யஸிக்கவல்லார்கள் இத்திருவாய்மொழியில் சொன்ன முக்தப்ராப்யபோ₄க₃த்தைப் பெறுவர் என்கிறார்.

அ— நிக₃மம். (கண்டலங்கள் இத்யாதி₃) ௨ "விண்டலையில் வீற்றிருந்து ஆள்வர் எம்மாவீடு" என்ற பத₃த்தைக் கடாக்ஷித்து அவதாரிகை (நிக₃மத்தில் இத்யாதி₃).

ஜீ— நிக₃மம். (கண்டலங்கள் இத்யாதி) ௨ "விண்டலையில் வீற்றிருந்து ஆள்வர் எம்மாவீடு" என்றத்தைக் கடாக்ஷித்து அவதாரிகை (நிக₃மத்தில் இத்யாதி₃).

ஈ— வ்யா:—(b கண்தலங்கள்) c "பூதலங்கள்" என்றுமாபோலே திருக்கண்களின் பரப்பைப் பற்றச்சொல்லுகிறது. d பரந்து வெந்திருந்துள்ள திருக்கண்களையும், அவற்றுக்குப் பரபாகமாம்படி கறுத்த திருமேனியையுமுடைய ஸர்வேச்வரனைக் கவி பாடிற்று. (வண்டு இத்யாதி) e வெள்ளத்திலே e அலைவாரைப்போலே தேன் வெள்ளத்திலே வண்டுகள் அலையாநின்றுள்ள சோலையையுடைய திருவழுதிவளநாட்டையுடைய f ஆழ்வார் அருளிச்செய்தது. g தலையான பண்ணிலே சொன்ன தமிழாயிற்று இப்ரபந்தந்தான். h அன்றியே, பண்ணின்மேலே சொன்ன என்னுதல். ஆயிரத்திலும் வைத்துக்கொண்டு i இப்பத்தையும் அப்யஸிக்கவல்லார்கள்—i,1. "நாகஸ்ய ப்ருஷ்டே" (நாகஸ்ய

அ— b,c "கண்" என்றால் போராதோ. "கண்தலம்" என்றது எதுக்காக? என்ன; பூதலவ்யபதேசவத் விஸ்தாரத்தைப்பற்ற என்கிறார். (பூதலங்கள் இத்யாதி) d த்விதீயாயா யோஜநாம் தர்சயந் ப்ரதிபாத்யவைலக்ஷண்யம் தர்சயதி (பரந்து இத்யாதி) e அலம்புகை - அலைகை. f ப்ரதமாவிபக்தேர் யோஜநாம் தர்சயந் வக்துர் வைலக்ஷண்யம் தர்சயதி (ஆழ்வார் அருளிச்செய்தது இத்யந்தேந) g பண்தலையில் - ச்லாக்யமான பண்ணிலே. h இரண்டாம் யோஜனைக்கு "தலை" என்று ஸப்தமியாய், பண்ணிலே என்னுதல் என்றபடி; "மேல்" இத்யாதீநாம் ஸப்தமீவிபக்தித்வாத்; A "கண் கால் புறம் அகம் உள் உழை கீழ் மேல்" இத்யாதி. "பண்தலையில் சொன்ன தமிழ்" இதி - ப்ரபந்தவைலக்ஷண்யமுச்யதே. i இப்பத்தும் வல்லார் - இப்பத்தை

ஜீ— b,c "கண்" என்றால் போராதோ. "கண்தலம்" என்றது எதுக்காக? என்ன: பூதலவ்யபதேசவத் விஸ்தாரத்தைப் பற்ற என்கிறார் (பூதலங்கள் இத்யாதி) d (பரந்து) இத்யாதியாலே-ப்ரதிபாத்ய வைலக்ஷண்யமும். e (வெள்ளத்திலே) இத்யாதியாலே-வக்த்ரு வைலக்ஷண்யமும், g (தலையான பண்ணிலே சொன்ன தமிழ்) இத்யாதியாலே-ப்ரபந்த வைலக்ஷண்யமும் அருளிச்செய்கிறார் என்று கண்டுகொள்வது. e அலம்புகை-அலைகை. g தலையான பண்ணிலே-ச்லாக்யமான பண்ணிலே. h த்விதீயார்த்தத்துக்கு "தலை" என்று-மேலாய், பண்ணிலே என்றபடி. i இப்பத்தும் வல்லார் - இப்பத்தை அப்யஸிக்கவல்லார் l,m,n "ஆள்வர், எம்மாவீடு ஆள்வர்,

ப்ர—i,1. (கண்டலங்கள் செய்ய கருமேனி இத்யாதி) तैत्तिरीयके, श्रीनारायणे (१)—"अम्भस्यपारे भुवनस्य मध्ये नाकस्य पृष्ठे महतो महीयान्। शुक्रेण ज्योतींषि समनुप्रविष्टः प्रजापतिश्चरति गर्भे अन्तः॥" तत्र प्रथमत्रिष्टुभा परमात्मनस्सर्वव्यापित्वमुच्यते—(अम्भसीत्यादि)। अपारे अम्भसि—महाप्रलयावस्थायाम्। (भुवनस्य मध्ये) चतुर्दशभुवनमध्ये। ब्रह्माण्डे तदन्तर्वर्तिषु देवतिर्यङ्मनुष्यस्थावरात्मकेषु। (नाकस्य पृष्ठे) नात्र अकं भवतीति—दुःखासंभिन्नस्वासाधारणो देशविशेषो नाकः; तस्य पृष्ठे—उपरिप्रदेशे; "विश्वतः पृष्ठेषु सर्वतः पृष्ठेष्वनुत्तमेषु उत्तमेषु लोकेषु" (छा-२-३-१३) इति प्रसिद्धे सकलवाङ्मनसागोचरमहिम्नि परमपदे। (समनुप्रविष्टः) सम्यक्-समन्ताच्च सर्वानुकूलं सर्वदा सर्वत्र प्रविश्य स्थितः। (ज्योतींषि) अग्न्यादित्यसोमशुक्रादीन्। (शुक्रेण) स्वतेजोलेशेन प्रविश्य वर्तमानः। (महतो महीयान्) महद्भ्योऽपि महत्तरः; पृथिवी तावन्महती; ततोऽपि महत्य आपः; ताभ्योऽप्यनलः; तस्माद्वायुः; ततोऽप्याकाशः; ततोऽप्यहङ्कारः; ततोऽपि

A தொல்காப்பியம்-வினையியல்-21.

ஷ்—ப்ருஷ்டே₂) என்கிறபடியே, பரமபத₃த்திலே தங்கள் வ்யாவ்ருத்தி தோற்ற இருந்து எவ்வகையாலும் விலக்ஷணமான மோக்ஷமானது தங்களுக்கு விதே₄யமாம்படி பெறுவர். (j விண் தலை) k தலையான விண்ணிலே என்னுதல், விண்ணின்மேலே என்னுதல். l அங்குள்ளார் தங்கள் ஆஜ்ஞாநுவர்த்தநம் பண்ணும்படியாகப் பெறுவர். m ஆத்மலாப₄த்தளவுமன்றிக்கே, பரமபுருஷார்த்த₂லக்ஷணமோக்ஷத்தை ஆளப்பெறுவர். (வீற்றிருந்து) n ஸாம்ஸாரிகமான ஸங்கோசமெல்லாம் தீரும்படி வீறுபட்டிருந்து. (ஆள்வர் எம்மா வீடே) oA "தன்பால் மனம் வைக்கத் திருத்தி வீடு திருத்துவான்" என்று-o₂ எனக்கும் என் பரிகரத்துக்கும் தருவானாகச் சமைத்து நிற்கிற பரமபத₃த்தை ஆளப்பெறுவர்.

முதற்பாட்டில், இத்திருவாய்மொழியில் பரக்கச்சொல்லுகிற அர்த்த₂த்தை ஸங்க்₃ரஹேண அருளிச்செய்யாநின்றுகொண்டு, "ஸம்ஸாரமாகிற இக்கடலைக் கடக்க

அ—அப்₄யஸிக்கவல்லார் என்றபடி. j,k விண்தலையில்- தலையான விண்ணிலே. l,m,n "ஆள்வர், எம்மா வீடு ஆள்வர், வீற்றிருந்து ஆள்வர்" இதி பதா₃நி க்ரமேண பராம்ருஸந் ப்ரதிபத₃ம் ப₄ஸவமாஹ (அங்குள்ளார் இத்யாதி₃ வாக்யத்ரயேண) m,o "எம்மாவீடு" என்றதுக்கு - "எவ்வகையாலும் விலக்ஷணமான மோக்ஷம்" என்றும்; அதுதவிர அர்த்தா₂ந்தரம் (தன்பால் இத்யாதி₃) o₂ இப்பக்ஷத்தில், "எம்" என்றது - எங்களுக்கு என்றாய் (எனக்கும் என் பரிகரத்துக்கும்) என்றபடி.

ஆ—வீற்றிருந்தாள்வர்" இதி பதா₃நி க்ரமேண பராம்ருஸந் ப்ரதிபத₃ம் ப₄ஸவமாஹ (அங்குள்ளார் இத்யாதி₃ வாக்யத்ரயேண) m.o "எம்மாவீடு" என்றதுக்கு- "எவ்வகையாலும் விலக்ஷணமான மோக்ஷம்" என்றது தவிர, அர்த்தா₂ந்தரம் (தன்பால் இத்யாதி₃) o₂ இந்தப் பக்ஷத்திலே, எம் என்று - எங்களுக்கு என்றாய், எனக்கும் என் பரிகரத்துக்கும் என்றபடி.

महान्; महतः प्रधानम्; प्रधानादपि पुरुषो ज्ञानशक्त्यादिभिर्महान्; पुरुषादप्ययं परमात्मा महीयान्—महत्तरः। अस्यैव निरुपाधिकं परममहत्त्वम् इतरेषां महत्त्वमन्यापेक्षं; अस्य स्वरूपरूपगुणविभूतिभिः सर्वस्मान्महत्त्वमिति च विशेषः। (प्रजापतिश्चरति गर्भे अन्तः) प्रजापतिः—सर्वासां प्रजानां पतिः—स्वामी; शेषीति यावत्; औणादिको डतिप्रत्ययः; महीयान् प्रजापतिः—नारायण इति श्रुत्यन्तरेषु प्रसिद्धः; ब्रह्मणस्तावत् प्रजापतित्वं भगवदायत्तमिति ब्रह्मा स्वयमेवोक्तवान् श्रीमत्युत्तररामायणे—"महार्णवे शयानोऽप्सु मां त्वं पूर्वमजीजनः। प्राजापत्यं त्वया कर्म पूर्वं मयि निवेशितम्॥" इति। मनुरपि — "तपस्तप्त्वाऽसृजद्यं तु स स्वयं पुरुषो विराट्। तं मां वित्तास्य सर्वस्य स्रष्टारं द्विजसत्तमाः!॥...पतीन् प्रजानामसृजं महर्षीनादितो दश॥" (म. स्मृ. १-३३, ३४) इति स्वस्य, स्वसृष्टानाञ्च प्रजापतित्वं भगवदायत्तमिति दर्शितवान्। (गर्भे अन्तः) सर्वेषां भूतानां गर्भे—शरीरमध्ये। (चरति) तेषां धारकत्वेन वर्तत इत्यर्थः॥—इति इयं श्रुतिः नारायणयतिभिर्व्याख्याता।

மணவாளமாமுனிகள் திருவடிகளே சரணம்.

A 1.5-10.

ஈ—வேணும்'' என்றிருப்பார்க்குக் கடத்திக்கொடுக்கும் என்றார். இரண்டாம் பாட்டில், 'அவன் வேணுமோ, அவனோட்டை ஸம்பந்தமே கடத்தும்' என்றார்; மூன்றாம் பாட்டில், 'அவனுடைய அதிமாநுஷ சேஷ்டிதங்கள் ப்ரத்யக்ஷிக்கலாம்' என்றார்; நாலாம் பாட்டில், '' 'அந்தமில் பேரின்பத்தைப் பெறவேணும்' என்றிருப்பார் அவனை ஆஶ்ரயியுங்கோள்'' என்றார்; அஞ்சாம் பாட்டில், கீழ் '' இணைவனும் எப்பொருட்கும் ''(1) என்றத்தை விவரித்தார்; ஆறாம் பாட்டில், 'இவ்வுத்கர்ஷமெல்லாம் அவனுக்கு உண்டோ?' என்ன, 'நாம் ஆராயவேண்டாதபடி அர்ஜுநன் பண்டே தெரிந்து அறுதியிட்டான்' என்றார்; ஏழாம் பாட்டில், 'ஒருவன் அநுவர்த்தநங்கொண்டு அறியவேணுமோ? அவனுக்கு இஷ்ட ஸர்வசேஷ்டாவிஷயமாயன்றோ ஜகத்து இருக்கிறது' என்றார்; எட்டாம் பாட்டில், p 'வ்யாப்தி தொடக்கமான அவனுடைய அபதாநங்கள் ஒருவரால் பரிச்சேதிக்க முடியாது' என்றார்; ஒன்பதாம் பாட்டில், 'அவனுடைய வ்யாப்தியை இசையாதார் ஹிரண்யன் பட்டது படுவர்' என்றார்; பத்தாம் பாட்டில், 'ஏவம்பூதனானவனை நான் கண்டு அநுபவிக்கப்பெற்றேன்' என்றார்; நிகமத்தில், இது கற்றார்க்குப் பலஞ்சொல்லித் தலைக்கட்டினார். 11.

வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை திருவடிகளே ஶரணம்.

அ— p அஷ்டமகாதார்த்தநிகமதாவஸரே (வ்யாப்தி தொடக்கமான அவனுடைய அபதாநங்கள் ஒருவரால் பரிச்சேதிக்கமுடியாது என்றார்) இதி வர்த்ததே; அஷ்டமகாதாயா அவதாரிகா ச ''அவனுடைய அத்புதகர்மங்களைத் தனித்தனியும் திரளவும் பரிச்சேதிக்கப்போகாது; எத்தனையேனும் அளவுடையார்க்கும் என்கிறார்'' [ப 552 a,b] இதி வர்த்ததே; அஷ்டமகாதோத்தரார்த்தாவதாரிகா து ''அவனுடைய செயல் பரிச்சேதிக்கவொண்ணாது என்கைக்கு ஸ்வரூபமோதான் பரிச்சேதிக்கலாயிருக்கிறது? என்கிறார்'' [ப 553 k] இதி வர்த்ததே; தஸ்மாத், ஜகந்நிகாணாத் விபுத்வாச்ச பரிச்சேத்துமஶக்ய இத்யேதாவந்மாத்ரே காதாயா: தாத்பர்யமிதி ந; அகிலஜகந்நியமந அவதாண ஆஶ்ரிதபராதீநத்வ அகிலஜகந்நிகாண அகிலஜகத்வ்யாபந தத்ப்ரயுக்தவ்யாபாரேஷு ச ஹ்ருதயமிதி த்ரஷ்டவ்யம். ''கண்தலங்கள் என்று தொடங்கி, வீற்றிருந்து-எம்மாவிடு-ஆள்வர்'' என்று உரை அந்வயம். 11.

ஆத்தான் ஜீயர் திருவடிகளே ஶரணம்.

ஜீ— p எட்டாம் பாட்டு அர்த்தத்தின் நிகமத்திலே (வ்யாப்தி தொடக்கமான அவனுடைய அபதாநங்கள் ஒருவரால் பரிச்சேதிக்க முடியாது என்றார்) என்றிருக்கிறது. எட்டாம் பாட்டினுடைய அவதாரிகையும், ''அவனுடைய அத்புதகர்மங்களைத் தனித்தனியும் திரளவும் பரிச்சேதிக்கப்போகாது எத்தனையேனும் அளவுடையார்க்கும் என்கிறார்'' [ப 552 a,b] என்றிருக்கிறது; அந்தப் பாட்டின் உத்தரார்த்தாவதாரிகையோவென்றால், ''அவனுடைய செயல் பரிச்சேதிக்கவொண்ணாது என்கைக்கு, ஸ்வரூபமோதான் பரிச்சேதிக்கலாயிருக்கிறது? என்கிறார்'' [ப 553 k] என்றிருக்கிறது; தஸ்மாத், ஜகந்நிகாணாத் விபுத்வாச்ச பரிச்சேத்தும் அஶக்யன் என்கிற இவ்வளவு மாத்ரத்திலே பாட்டுக்குத் தாத்பர்யம் என்கிறதன்று; அகில ஜகந்நியமந அவதாண ஆஶ்ரிதபராதீநத்வ அகிலஜகந்நிகாண அகிலஜகத்வ்யாபந தத்ப்ரயுக்தவ்யாபாரங்களிலேயும் தாத்பர்யம் என்று கண்டுகொள்வது. க்ரமேணாந்வய:. 11.

ராமாநுஜ ஜீயர் திருவடிகளே ஶரணம்.

ஆதே,— நிகமம். நேத்ரப்ரதேஶங்கள் சிவந்து கறுத்த திருமேனியையுடைய ஸர்வேஶ்வரனை, வண்டுகள் ஆலாபியாநின்றுள்ள சோலைகளையுடைய வழுதிவள நாட்டையுடைய ஆழ்வார், ஶ்ரேஷ்டமான பண்ணிலே அருளிச்செய்த தமிழ் ஆயிரத்திலும் இந்தப் பத்தை அப்யஸித்தவர்கள், பரமபதத்தின் மேலே வ்யாவ்ருத்தி தோற்ற இருந்து, எனக்கும் என் பரிகரத்துக்குமாகச் சமைந்திருக்கிற பரமபதத்தை ஆளப்பெறுவர் என்று உக்தார்த்தத்தை நிகமிக்கிறார் — "கண்தலங்கள்" இத்யாதியால். 11.

ஜீயர் திருவடிகளே ஶரணம்.

த்ரமிடோபநிஷத் ஸங்கதி - அணைவது

१. आत्मान्वयिष्वपि हरेः प्रियतामवेक्ष्य सर्वात्मनस्स्वजनयन्मुनिरष्टमेन ।
मोक्षप्रदत्वमुपदिश्य तदाभिमुख्यालाभात्स्वलाभमधिकं बहुमन्यते स्म ॥ १८ ॥

1. ஆத்மாந்வயிஷ்வபி ஹரே: ப்ரியதாமவேக்ஷ்ய
ஸர்வாத்மநஸ்ஸ்வஜநயந்முநிரஷ்டமேந ।
மோக்ஷப்ரதத்வமுபதிஶ்ய ததாபிமுக்யா-
லாபாத் ஸ்வலாபமதிகம் பஹுமந்யதே ஸ்ம ॥ 8 ॥

வாதிகேஸரி அழகிய மணவாளச்சீயர் திருவடிகளே ஶரணம்.

த்ரமிடோபநிஷத் தாத்பர்யரத்நாவளி - அணைவது

२. प्राप्याकारोपपत्त्या जनिपरिहरणाद्विश्वसृष्ट्यादिशक्तेः
निस्सीमानन्ददेशान्वयत उपजगौ रक्षणार्थावतारात् ।
सुप्रख्यातानुभावाद्विविधविहरणात् व्याप्तिवैचित्र्यवत्त्वात्
भक्तैर्द्राग्दृश्यभावादखिलफलकृतेर्मुक्तिसौख्यं मुकुन्दे ॥ २-८ ॥

2. ப்ராப்யாகாரோபபத்த்யா ஜநிபரிஹரணாத் விஶ்வஸ்ருஷ்ட்யாதிஶக்தே:
நிஸ்ஸீமாநந்ததேஶாந்வயத உபஜகௌ ரக்ஷணார்த்தாவதாராத் ।
ஸுப்ரக்யாதாநுபாவாத் விவிதவிஹரணாத் வ்யாப்திவைசித்ர்யவத்த்வாத்
பக்தைர்த்ராக்த்ருஶ்யபாவாதகிலபலக்ருதேர் முக்திஸௌக்யம்
முகுந்தே ॥ 2-8 ॥

வ்யா:— (1) (ப்ராப்யாகாரோபபத்த்யா) [அணைவதரவணைமேல் பூம்பாவையாகம்] திருவநந்தாழ்வான்மேலே பெரியபிராட்டியாரோடே கூட எழுந்தருளியிருக்கையாலும்; (2) (ஜநிபரிஹரணாத்) [நீந்தும் துயர்ப்பிறவி இத்யாதி] கடக்க அரிதான து:க்கத்தையுண்டாக்கும் ஜந்மம் தொடக்கமாக மற்றுமுண்டான அபக்ஷயவிநாஶாதிகளையும் கடத்துகையாலும்; (3) (விஶ்வஸ்ருஷ்ட்யாதிஶக்தே:) [புணர்க்குமயனும் அழிக்குமரனும்] ப்ரஹ்மருத்ரர்களுக்கு அந்தராத்மாவாய் நின்று ஜகத்ஸ்ருஷ்டி ஸம்ஹாரங்களைப் பண்ணுகையாலும்; (4) (நிஸ்ஸீமாநந்த

திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி

18. அணைந்தவர்கள் தம்முடனே யாயனருட் காளாம்
குணந்தனையே கொண்டுலகைக் கூட்ட—இணங்கிமிக
மாசிலுப தேசஞ்செய் மாறன் மலரடியே
வீசுபுக ழெம்மா வீடு.

பெரிய ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

அவ:— பதினெட்டாம் பாட்டு. (அணைந்தவர்கள் தம்முடனே) இதில் - மோக்ஷப்ரதத்வத்தை உபதேசித்த பாசுரத்தை அநுவதித்து அருளிச்செய்கிறார். அது எங்ஙனேயென்னில்; இப்படி ஈஶ்வரன் ஸபரிகரமாக விஷயீகரித்துவிடுகிற மாத்ரமன்றிக்கே முக்தப்ராப்யமான போகத்தைத் தமக்கும், தம் பரிகரத்துக்கும் தருவானாகப் பாரிக்கிறபடியைக்கண்டு எல்லார்க்கும் தம்மோடே ஒரு ஸம்பந்தம் ஸித்திக்கும்படி ஸம்ஸாரிகளுக்கு அவனுடைய மோக்ஷப்ரதத்வத்தை உபதேசிக்க, அவர்கள் அத்தைக் காற்கடைக்கொள்ள, ஸ்வலாபத்தைப்பேசி

தேஶாந்வயத:) [நலமந்தமில்லதோர்நாடு] நிரவதிகாநந்தத்தையுடைத்தான பரமபதத்திலே எழுந்தருளியிருக்கையாலும்; (5) (ரக்ஷணார்த்தாவதாராத்) [மாவாகியாமையாய் மீனாகி மானிடமாம்] லோகரக்ஷணார்த்தமாக ஹயக்ரீவ கூர்ம மத்ஸ்ய ராமக்ருஷ்ணாதி ரூபேண அவதரிக்கையாலும்; (6) (ஸாப்ரக்யாதாநுபாவாத்) [தீர்த்தனுலகளந்த இத்யாதி] அர்ஜுநன் தன் திருவடிகளிலேயிட்ட திருமாலையைச் சிவனுடைய ஶிரஸ்ஸிலே கண்டு, "இவனே ஸர்வாதிகன்" என்று தெளிந்து அறுதியிடும்படியான ப்ரபாவத்தையுடைத்தாகையாலும்; (7) (விவிதவிஹாராத்) [கிடந்திருந்து நின்றளந்து கேழலாய்க் கீழ்புக்கு இடந்திடும்] திருப்பாற்கடலிலே கிடந்தும், பரமபதத்தில் இருந்தும், திருமலையிலே நின்றும்; அதவா, 1. "ப்ரதிஶய்யே மஹோததே:" என்றும், 2. "உடஜே ராமமாஸீநம்" என்றும், 3. "அவஷ்டப்ய ச திஷ்டந்தம்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே கடற்கரையிலே சாய்ந்தும், பர்ணஶாலையிலே இருந்தும், வாலிவதார்த்தம் நின்றும்; அதவா, மணற்குன்றிலே ஸ்ரீகோபிமார் மடியிலே சாய்ந்தும், வத்ஸமத்யத்திலும் கோபகுமாரர்களோடே இருந்தும், கோவர்த்தநோத்தாரணம் பண்ணி நின்றும், த்ரிவிக்ரமனாய் பூமியை அளந்தும், வராஹமாய் உத்தரித்தும் இப்படி பஹுவிதவிஹாரங்களைப் பண்ணுகையாலும்; (8) (வ்யாப்திவைசித்ர்யவத்த்வாத்) [எண்பாலும் சோரான் பரந்துளனும் எங்குமே] ஒரு குறைவின்றிக்கே எட்டு திக்கிலும் வ்யாபித்து நிற்கையாலும்; (9) (பக்தார்த்தாசக்த்ருஶ்யபாவாத்) [இரணியன் தூண் புடைப்ப அங்கு அப்பொழுதே அவன் வீயத்தோன்றிய] ஆஶ்ரிதர் நினைத்தவிடத்திலே அப்பொழுதே ஆவிர்ப்பவித்துக் காணப்படுமவனாகையாலும்; (10) (அகிலபலக்ருதே:) [சீர்மைகொள் வீடு சுவர்க்கம் இத்யாதி] மோக்ஷைஸ்வர்யாதி ஸகல புருஷார்த்தங்களுக்கும் காரணமாகையாலும் எம்பெருமான் ஒருவனுமே மோக்ஷஸாக்ஷப்ரதன் என்று "அணைவதரவணைமேல்" என்கிற தஶகத்திலே ஆழ்வார் அருளிச்செய்தார் என்கிறார். 18.

வேதாந்ததேஶிகர் திருவடிகளே ஶரணம்.

தீ.நூ— த்ருப்தராகிற A அணைவதரவணையில் அர்த்தத்தை "அணைந்தவர்கள் தம்முடனே" என்று அருளிச்செய்கிறார் என்கை.

வ்யா:— **(அணைந்தவர்கள் தம்முடனே)** A அணைவதரவணையிற்படியே ஸ்ரீபூநீளாநாயகனாய், அநந்தபோகபர்யங்கத்திலே எழுந்தருளியிருக்கிற ஸர்வேச்வரனைக்கிட்டி அடிமைசெய்கிற அநந்தப்ரமுகரான ஸூரிஸங்கங்களோடே கூட்ட என்னுதல்; அன்றிக்கே, B " கேசவன்தமர் " என்னும்படி கீழே அந்த ரங்கரானவர்களோடே கூட்ட என்னுதல். **(தம்முடனே)** என்கிறது - ஆழ்வார் தம்முடனே என்னவுமாம். **(தம்முடனே - அணைந்தவர்கள்)** C " எமர் " என்று தாம் அபிமானிக்கும்படியாகத் தம்மோடே அந்வயமுண்டாம்படியானவர்கள் என்னுதல். **(ஆயனருட்காளாம் குணந்தனையே கொண்டு)** D " எப்பொருட்கும் - இணைவனாம் " என்று ஆச்ரிதஸௌலபனாய் அவதரித்த க்ருஷ்ணனுடைய க்ருபைக்கு விஷயமாம்படியாக. மேலும் E "என் கண்ணனை நான் கண்டேனே" என்றாரிறே. ஏவம்விதனான அவனுடைய மோக்ஷப்ரதத்வமாகிற குணம் ஒன்றையுமே கொண்டு என்னுதல்; அன்றிக்கே, " **குணங்களையே கொண்டு** " என்று பாடமான போது-D "வீடுமுதலாம்" என்கிற மோக்ஷப்ரதத்வாதி குணங்களையே உபாயாந்தர நிரபேக்ஷமாகத் திருத்துகைக்குப் பரிகரமாகக் கொண்டு என்னுதல். அவ்வவதாரத்திலேயிறே—இடைச்சி இடையன் தயிர்த்தாழி கூனி மாலாகாரர் பிணவிருந்து வேண்டடிசில் இட்டவர்கட்கெல்லாம் மோக்ஷம் கொடுத்தது. D " இணைவனாமெப்பொருட்கும் வீடுமுதலாம் " என்று - அவதார ஸாமாந்யமாய், வேடன் வேடச்சி பக்ஷி குரங்கு சராசரங்களுக்கும் மோக்ஷம் கொடுத்தமை உண்டாயிருக்கவும், " **ஆயனருட்கு** " என்றத்தைப்பற்ற - க்ருஷ்ணாவதாரத்திலே ஊன்றிச் சொல்லிற்று. 1. " **கச்ச லோகாநநுத்தமாந்** " என்றிறே பெருமாள் பெரிய உடையார்க்கு ப்ரஸாதித்தது இப்படி அவதாரத்திலே மோக்ஷப்ரதத்வாதிகுணங்களைக்கொண்டு திருத்தி—**(உலகைக்கூட்ட இணங்கி மிக)** நித்ய ஸம்ஸாரிகளை நித்யஸூரிகளோடே கூட்ட மிகவும் இணங்கி - மிகவும் பொருந்தி. அவர்கள் துர்க்கதியை ஸஹிக்கமாட்டாமல் அவர்களோடே இணக்குப் பார்வை போலே ஸஜாதீயராய் இணங்கி. "ஆயனருட்காளாம் குணங்களையே கொண்டு உலகை - அணைந்தவர்கள் தம்முடனே - கூட்ட - மிக இணங்கி" என்று அந்வயம். **(மிக இணங்கி மாசிலுபதேசம் செய் மாறன்)** க்யாதிலாபபூஜாதிதோஷ ரஹிதமாயிருக்கும் சுத்தோபதேசத்தை மிகவும் அடுத்தடுத்துப் பண்ணும் பரிசுத்த ஜ்ஞாநரான ஆழ்வார். D "இணைவனாமெப்பொருட்கும் வீடுமுதலாம்" என்றும், D "பிறவிக்கடல் நீந்துவார்க்கு-புணைவன்" என்றும், F "புலனைந்துமேயும் பொறியைந்து நீங்கி நலமந்தமில்லதோர் நாடுபுகுவீர்-பலமுந்துசீரில் படிமினோவாதே" என்றுமிறே உபதேசித்தருளிற்று. **(மாசிலுபதேசம் செய் மாறன் மலரடியே)** ஏவம்விதோப

A 2-8. B 2-7. C 2-7-1. D 2-8-1. E 2-8-10. F 2-8-4.

திருவாய்மொழி இரண்டாம்பத்து ஒன்பதாம் திருவாய்மொழி
எம்மாவீடு ப்ரவேசம்

ஆ— (எம்மாவீடு) A"நலமந்தமில்லதோர் நாடுபுகுவீர்" என்ற ப்ராப்ய ப்ரஸங்கத்தாலே, ஸ்வாபிமதமான புருஷார்த்தத்தை நிஷ்கர்ஷித்து அத்தை ப்ரார்த்திக்கிறார்.

ஒ— ஒன்பதாம் திருவாய்மொழியில் — கீழில் திருவாய்மொழியில் ப்ராப்யமாகச் சொன்ன மோக்ஷத்தை இவர்க்கு எம்பெருமான் கொடுப்பானாக உபக்ரமிக்க, இளைய பெருமாளையும் ஸ்ரீபரதாழ்வானையும்போலே பகவத்பாரதந்த்ர்யத்தாலல்லது செல்லாத படியை உடைய ஆழ்வார், அப்படியன்றிக்கே "'தமக்கு' என்றொரு புருஷார்த்தத்தைக் கோலுமது, 'அஹம், மம' என்கிற அபிமாநத்துக்கு விஷயமாகையால் ஐஶ்வர்யாதிகள் ஹேயமானாப்போலே ஹேயம்" என்று பார்த்து, அத்தை உபேக்ஷித்து, "பரமபதஸ்தனாய் ஸுகியாகவுமாம், ஸம்ஸாரத்திலே துக்கியாகவுமாம், இவற்றில் நிர்ப்பந்தமில்லை, உனக்கேயாயிருக்குமிருப்பே எனக்கு வேண்டுவது" என்று ஸ்வப்ராப்யத்தை நிஷ்கர்ஷித்து, அத்தை ஈண்டெனத் தந்தருளவேணும் என்று எம்பெருமானை அபேக்ஷிக்கிறார்.

ப— ஒன்பதாம் திருவாய்மொழியில் — ஈஶ்வரனுடைய மோக்ஷப்ரதத்வத்தை அநுபவித்தவர், அந்த மோக்ஷப்ரகாரங்களெல்லாவற்றுக்கும் தாத்பர்யபூமி யாவது - பகவத் பாரதந்த்ர்யமே என்று நிஷ்கர்ஷித்து; அவன் திருவடிகளோட்டை ஸம்பந்தமே உத்தேஶ்யமென்னுமிடத்தையும், தத்விஷயஜ்ஞாநத்தில் அபேக்ஷையையும், ஜ்ஞாநாநுரூபமான ஸ்துத்யநுபவத்தில் ஶ்ரத்தையையும், அநுபாவ்யம் ததேகபாரதந்த்ர்யமென்னுமிடத்தையும், அதினுடைய அவிஸ்மரணம் ஆநந்தஜநகமென்னுமிடத்தையும், அந்த ஸ்ம்ருதிகாரிதமான பாஹ்யாநுபவாபேக்ஷையையும், நிரந்தரமான ஆந்தராநுபவம் அத்ருப்திகரம் என்னுமிடத்தையும், அல்பகாலாநுபவத்திலும் அதிஶயிதாபிநிவேஶத்தையும், அநுபாவ்யவிஷயத்தோடு உண்டான அப்ருதக்ஸித்தி ஸம்பந்தத்தையும், அந்த ஸம்பந்தத்தைக் குலையாமையில் உண்டான அபேக்ஷையையும் அருளிச்செய்து,

தி. நர-தேஷ்டாவான ஆழ்வாருடைய புஷ்பஹாஸ ஸுகுமாரமான திருவடிகளே. (வீசு புகழ் எம்மாவீடு) 1."பரமே வ்யோமந்" என்று விக்யாதமான. யஶஸ்ஸையுடைய ஸர்வ ப்ரகார விலக்ஷண மோக்ஷம். ஆழ்வார்க்கு Bசெம்மா பாதமிறே Bஎம்மாவீடு; இவர்க்கு மாறன் மலரடியாயிற்று; 2. "விபூதிஸ்ஸர்வம்-ஸ்ரீமத் ததங்க்ரியுகளம்" இறே. 18.

பிள்ளைலோகம் ஜீயர் திருவடிகளே ஶரணம்.

திருவாய்மொழி இரண்டாம் பத்தில்
எட்டாம் திருவாய்மொழி வ்யாக்யானங்கள் முற்றுப்பெற்றன.

A 2-8-4. B 2-8-1.

ப—மோக்ஷப்ரதனான ஈச்வரன் ஸன்னிதியிலே மோக்ஷதாத்பர்யத்தை நிஷ்கர்ஷித்து அபேக்ஷித்தருளுகிறார்.

இ— ஒன்பதாம் திருவாய்மொழியில் — கீழே ஈச்வரன் இவர்க்கு மோக்ஷத்தைக் கொடுப்பானாகச் சமைந்துநிற்கிறபடியைக்கண்டு, தமக்கு பகவத் பாரதந்த்ர்யத்தாலல்லது செல்லாதபடியைப் பார்த்து, "'எனக்கு' என்றொரு புருஷார்த்தத்தைக் கோலுமது மமகாரவிஷயமாகையாலே ஐச்வர்யாதிகளோபாதி ஹேயம்" என்று அத்தை உபேக்ஷித்து, "பரமபதஸ்தனாய் ஸுகியாகவுமாம், ஸம்ஸாரஸ்தனாய் து:க்கியாகவுமாம், இவற்றில் நிர்ப்பந்தமில்லை, உனக்கேயாயிருக்கும் இருப்பே எனக்கு வேண்டுவது" என்று ஸ்வப்ராப்யத்தை நிஷ்கர்ஷிக்கிறார். 'இதுதான் ஸ்வரூபமன்றோ, அபேக்ஷிக்கவேணுமோ ?' என்னில்; புருஷார்த்தாந்தரங்களுக்கும் ஸாதாரணமான ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தோடே இருக்கையாலே அபேக்ஷிக்கை ப்ராப்தம். அவனுக்கு உபாயபாவம் ஸ்வரூபமாயிருக்கச்செய்தே உபாயாந்தரநிவ்ருத்தி பூர்வகமாக ஸ்வீகாரம் வேண்டுகிறாப்போலே, உபேயாந்தரநிவ்ருத்தி பூர்வகமாக ஸ்வரூபாநுகூலமான புருஷார்த்தத்தை அபேக்ஷிக்கை ப்ராப்தம். இவருடைய இந்த ஸ்வரூபஜ்ஞானம் ராமாயண புருஷர்கள் பக்கலிலே காணலாம். 1. "विलाप सभामध्ये जगर्हे च पुरोहितम्" (விலலாப ஸபாமத்யே ஜகர்ஹே ச புரோஹிதம்) என்று ஸ்ரீபரதாழ்வான். 2. "परवानस्मि काकुत्स्थ" (பரவாநஸ்மி காகுத்ஸ்த) இத்யாதி, 3. "कुरुष्व मामनुचरम्" (குருஷ்வ மாமநுசரம்) என்று இளையபெருமாள்.

ஈ— a கீழில் திருவாய்மொழியிலே A "நலமந்த மில்லதோர் நாடு புகுவீர்" என்று இவர்தாமும் அருளிச்செய்து, a₁ ஸர்வேச்வரனும், இவர்க்கும் இவர் பரிகரத்துக்கும் மோக்ஷம் கொடுப்பானாகப் பாரிக்க, அத்தைக் கண்டு "தேவரீர் எனக்கு மோக்ஷம்

அ— எம்மாவீட்டின் ப்ரவேசம். a.a₁ கீழே. B "அடியார்கள் குழாங்களை-உடன்கூடுவதென்று கொலோ" என்று (இவர் தாமும்) அபேக்ஷித்து (கீழில் திருவாய்மொழியிலே நலமந்தமில்லதோர் நாடுபுகுவீர் என்று) பிறர்க்கும் (அருளிச்செய்து) இத்தாலே "ஆழ்வார்க்கு மோக்ஷத்திலே அபேக்ஷையாயிருந்தது" என்று விசாரித்து (ஸர்வேச்வரனும், இவர்க்கும். இவர் பரிகரத்துக்கும் மோக்ஷம் கொடுப்பானாகப் பாரிக்க) என்று கூட்டி நிர்வஹிக்கும்படி. a, b "எம்மாவீட்டுத்

ஆ— எம்மாவீடு ப்ரவேசே — a.a₁ கீழே. B "அடியார்கள் குழாங்களை - உடன்கூடுவதென்று கொலோ" என்று (இவர் தாமும்) அபேக்ஷித்து, (கீழில் திருவாய்மொழியிலே நலமந்தமில்லதோர் நாடுபுகுவீர் என்று) பிறர்க்கும் (அருளிச்செய்து) அத்தாலே "இவர்க்கு மோக்ஷத்திலே அபேக்ஷையாயிருந்தது" என்று பார்த்து — என்று சில கூட்டி (ஸர்வேச்வரனும்) என்று தொடங்கி உபந்யஸித்தருளுவர். a, b "எம்மாவீட்டுத்திறமும் செப்பம்"(1) என்று மோக்ஷப்ரதிஷேதாத் 4. "ப்ரஸக்தஸ்ய ஹி ப்ரதிஷேத:" இதி ந்யாயேந ப்ரஸங்கம் ஸம்பாத்யந் ஸங்க்ரஹ ஸங்கதிமாஹ (கீழில் திருவாய்மொழியிலே இத்யாரப்ய, திருமுன்பே ப்ரார்த்திக்கிறார் இத்யந்தேந) a₁ (மோக்ஷம் கொடுப்பானாகப் பாரிக்க) என்றது—"செப்பம்" (1) என்று

A 2-8-4. B 2-8-10.

ஈ—தந்தருளப் பார்த்ததாகில் இங்ஙனே தரப்பார்ப்பது ; a3 அதாகிறது — 'உனக்கு மோக்ஷங்கொள்' என்று எனக்காகத் தருகையன்றிக்கே, 'நமக்காகக்கொள்' என்று தேவர்க்கேயாம்படியாகத் தரவேணும்'' என்று a4 தாம் நினைத்திருந்தபடியை அவன் b திருமுன்பே ப்ரார்த்தி2க்கிறார்.

c ஆனால் இதுதான் பின்னை இத்தனைநாள் நிஷ்கர்ஷியாதொழிவானென் ? என்னில் ; c2 அவன் மேன்மேலென கு3ணானுப4வத்தைப் பண்ணுவிக்கையாலே அதுக்குக்

அ-திறமும் செப்பம்''(1) இதி மோக்ஷப்ரதிஷேத4ாத். 1. ''ப்ரஸக்தஸ்ய ஹி ப்ரதிஷேத4:'' இதி ந்யாயேந ப்ரஸங்க3ம் ஸம்பாத3யந் ஸங்க்3ரஹஸங்க3திமாஹ (கீழில் திருவாய்மொழியிலே இத்யாரப்4ய, திருமுன்பே ப்ரார்த்தி2க்கிறார் இத்யந்தேந) a2 (இவர்க்கும் இவர் பரிகரத்துக்கும் என்றது) ''எம்மாவீடு'' (1) என்கிறவிடத்தில் - ''எம்'' என்கிறவிடத்தில் அர்த்த2விசேஷத்தைப்பற்ற. a3 (அதாகிறது இத்யாதி3) ''தனக்கேயாக எனைக்கொள்ளுமீதே''(4) இத்யத்ர ஹ்ருத3யம். a4 (தாம் நினைத்திருந்தபடியை இதி) A ''துயரறு சுடரடி தொழுதெழு'' இத்யாதி3 கைங்கர்ய ப்ரஸ்தாவேஷு ஸர்வத்ர அயம் விசாரோऽஸ்தீதி ப4ாவ:. தத்ர ஹேது:—A''மயர்வற மதிநல மருளினன்'' இதி ஸவாஸநாஜ்ஞாநநிரஸநபூர்வக ப4க3வத்ப்ரஸாத3லப்3த4ஜ்ஞாநவைப4வத்வம். b (திருமுன்பே ப்ரார்த்தி2க்கிறார்) என்றதுக்கு - ''அம்மா''(1) இத்யாதி3யிலே நோக்கு.

c (ஆனால் இதுதான்) என்று தொடங்கி விஸ்தர ஸங்க3தி. அன்றிக்கே, இத்திருவாய்மொழிக்கு இரண்டு ஸங்க3தியாகவுமாம். அதாவது-ஸர்வேஶ்வரன் இவர்பக்கல் வ்யாமோஹத்தாலே இவர்க்கும் இவர் பரிகரத்துக்கும் மோக்ஷம் கொடுக்கப் பாரிக்க, ''நீ தரப்பார்த்தால் இங்ஙனே தரவேணும்'' என்று ப்ராப்யத்தை நிஷ்கர்ஷிக்கிறாராதல் ; ஸர்வேஶ்வரன் தம்மை மேன்மேலென கு3ணானுப4வம் பண்ணுவிக்க, அவனை ''நீ நில்'' என்று நிறுத்தி, தாமே ''ப்ராப்யத்தை நிஷ்கர்ஷிப்போம்'' என்று பார்த்து நிஷ்கர்ஷிக்கிறாராதல். c. c2 (அவன் மேன்மேலென கு3ணானுப4வத்தைப் பண்ணுவிக்கையாலே) என்று தொடங்கிச் சொல்லுகிற இரண்டாம் ஸங்க3தியை விவக்ஷித்து, இந்த யோஜனையின்மேலே ஶங்கித்துப் பரிஹரிக்கிறார் (ஆனால் இதுதான் இத்யாதி3) இந்த வாக்யம் - யோஜநாந்தரம் என்று கொள்ளாதபோது, ''அவன் மோக்ஷம் கொடுக்கப் பார்க்க, அத்தைக்கண்டு ப்ரார்த்தி2க்கிறார்'' என்றதின்மேலே (ஆனால் இது

ஜீ—நிஷேதி4க்கையாலே-பாரித்தமையும் அர்த்த2ஸித்3த4மென்று விவக்ஷித்து; (இவர்க்கும் இவர் பரிகரத்துக்கும்) என்று இங்கே அருளிச்செய்கையாலே - ''எம்மாவீடு'' (1) என்கிறவிடத்திலே - ''எம்'' என்று, அதுக்கு - வ்யாக்2யானத்தில் வக்ஷ்யமாணார்த்த2ம் தவிர, இதுவும் ஓரர்த்த2மென்று கண்டுகொள்வது. a3 (அதாகிறது) இத்யாதி3க்கு-''தனக்கேயாக எனைக்கொள்ளுமீதே''(4) இத்யத்ர ஹ்ருத3யம். a4 தாம் நினைத்திருந்தது-A''தொழுதெழு'' என்கிறவிடத்திலே. b (திருமுன்பே ப்ரார்த்தி2க்கிறார்) என்றது - ''அம்மா அடியேன் வேண்டுவதீதே''(1) என்றத்தைப்பற்ற.

c கீழ் ஸங்க்3ரஹேண ஸங்க3தியருளிச்செய்து, உக்தத்தை விஸ்தரிக்கிறார் (ஆனால் இதுதான் இத்யாதி3) யத்3வா, ஸங்க3த்யந்தரமாதல். அதாவது - ஸர்வேஶ்வரன் இவர்பக்கல் வ்யாமோஹத்தாலே இவர்க்கும் இவர் பரிகரத்துக்கும் மோக்ஷம் கொடுக்கப் பாரிக்க, ''நீ தரப்பார்த்தால் இங்ஙனே தரவேணும்'' என்று ப்ராப்யத்தை நிஷ்கர்ஷிக்கிறார் என்று முதல ஸங்க3தி ; ஸர்வேஶ்வரன் தன் வ்யாமோஹத்தாலே மேன்மேலென கு3ணானுப4வம் பண்ணுவியாநிற்க, ''நீ இங்ஙனே நில்'' என்று அவனை நிறுத்தித் தாமே ப்ராப்ய நிஷ்கர்ஷம் பண்ணுகிறார் என்று த்3விதீய ஸங்க3தி. c இந்த த்3விதீய ஸங்க3தியை விவக்ஷித்து, அதிலே ஆக்ஷேப

A 1-1-1.

ஈ-காலம் போந்ததித்தனையல்லது, இது நிஷ்கர்ஷிக்க அவஸரம் பெற்றிலர். c_3 'ஆனாலும் c_4 இப்போதும் கு3ணாநுப4வமேயன்றோ பண்ணுகிறது' என்னில்; அது அப்படியே; அவன் தம் பக்கலிலே மேன்மேலெனப் பண்ணுகிற விருப்பத்தைக் கண்டு; "இவனுக்கு இந்த வ்யாமோஹம் மூடிய அநுவர்த்திப்பதொன்றாயிருந்தது; நாம் இவனை மீட்டாகிலும் நம்முடைய ப்ராப்யத்தை நிஷ்கர்ஷிப்போம்" என்று பார்த்து, d "நீ இங்ஙனே நில்" என்று d_2 அவனை நிறுத்திவைத்து ப்ராப்யநிஷ்கர்ஷம் பண்ணு

அ-தான்) என்கிற ஶங்காவாக்யத்திற்கு உத3யமில்லையிறே. d_2 ஏகஸங்க3தியான பக்ஷத்தில் அருளிச் செய்யும்படி - (அவனை நிறுத்தி) அதாவது - கு3ணாநுப4வத்தை ஸாத்மிப்பித்து ப்ராப்ய நிஷ்கர்ஷம் பண்ண ஒருப்பட்டவளவிலே, அவனும் பாரிக்கையாகிற அவகாஶம்பெற்று. தாம் நினைத்திருந்த ப்ராப்யத்தை நிஷ்கர்ஷிக்கிறார் என்று கண்டுகொள்வது. ப்ரத2மஸங்க3திக்கு நோக்கு - முதற் பாட்டிலே. த்3விதீய ஸங்க3திக்கு நோக்கு-"எனக்கேயாட்செய்"(4) என்கிற பாட்டிலே. c (ஆனால் இதி) பூர்வமப்யேதாத்3ருஶவிசாரோऽஸ்தி சேத். எம்மா வீடு த3ஶகாபி4தா4நபர்யந்தம் அநிஷ்கர்ஷணஸ்ய ஹேது: க:? இதி ஶங்கார்த்த2:. யத்3வா, A பொய்ந்நின்ற ஞானத்திலேதானே மயர்வற மதிநலம் அருளப்பெறுகையாலே அப்போதே நிஷ்கர்ஷியாதொழிவானென்? என்னில் என்றபடி. c_3 (ஆனாலும் இப்போதும் இதி) c_4 இப்போதும் என்றது - இந்தத் திருவாய்மொழியிலும் என்றபடி. அத2வா, இப்போதும் - இதா3நீமபீதி வா. "இதா3நீம் ஈஶ்வர: ஸ்வகு3ணாந் நாநுபா4வயதி; தஸ்மாத் பராங்குஶார்யோऽபி தத்3கு3ணாந் நாநுப4வதி" இத்யுக்தே, B "எங்கும் பக்கநோக்கறியான்" இத்யாதி3பி4: C "வைகுந்தா மணிவண்ணன்" த3ஶகேந, D "பலமுந்து சீரில் படிமின்னோவாதே" இத்யாதி3பரோபதே3ஶைஶ்ச விருத்4த்4யத இதி பா4வ:. d (நீ இங்ஙனே நில்லென்று அவனை நிறுத்திவைத்து இதி) ஸ்வகு3ணாநுபா4வயிதாரம் ப4க3வந்தம் ப்ரதிஷித்4ய, ஸ்வயமபி ப4க3வத்3நுப4வாந்நிவ்ருத்தஸ்ஸந் இத்யர்த்த2:; (நீ இங்ஙனே) இத்யாதி3வாக்யஸ்ய - "தனக்கே

ஜீ-ஸமாதா4நங்களைப் பண்ணுகிறார் (ஆனால் இதுதான் இத்யாதி3) அவன் மோக்ஷம் கொடுக்கவர, நிஷ்கர்ஷிக்கிறார் என்று முந்தின ஸங்க3தி; தாமே நிஷ்கர்ஷிக்கிறார் என்று இரண்டாம் ஸங்க3தி. இந்த வாக்யம் ஸங்க3த்யந்தரம் என்று கொள்ளாதபோது. "அவன் மோக்ஷம் தரப்பார்க்கத் தாம் ப்ராப்யத்தை நிஷ்கர்ஷித்து ப்ரார்த்தி2க்கிறார்" என்றதின் மேலே (ஆனால்) இத்யாதி3 ஶங்காவாக்யத்துக்கு உத3யமில்லையிறே. d_2 ஏகஸங்க3தியான பக்ஷத்திலே அருளிச் செய்யும்படி - (அவனை நிறுத்தி) அதாவது - கு3ணாநுப4வத்தை ஸாத்மிப்பித்து ப்ராப்ய நிஷ்கர்ஷம் பண்ண ஒருப்பட்டவளவிலே, அவனும் பாரிக்கையாகிற அவகாஶம்பெற்று, தாம் நினைத்திருந்த ப்ராப்யத்தை நிஷ்கர்ஷிக்கிறார் என்று கண்டுகொள்வது. ப்ரத2ம ஸங்க3திக்கு நோக்கு - முதற்பாட்டிலே. த்3விதீய ஸங்க3திக்கு நோக்கு - "எனக்கேயாட்செய்" (4) என்கிற பாட்டிலே. ஆனல், முன்பும் இப்படிப்பட்ட விசாரமுண்டானால் எம்மாவீடு பர்யந்தம் நிஷ்கர்ஷியாமைக்கு அடியேது? என்று ஶங்கைக்கு அர்த்த2ம். c_4 இப்போதும்-இத்திருவாய்மொழியிலும்; இதா3நீமபீதி வா; (கு3ணாநுப4வமேயன்றோ பண்ணுகிறதென்னில் இதி) "ஈஶ்வரன் இப்போது ஸ்வகு3ணங்களை அநுப4விப்பிக்கவில்லை, அத்தாலே இவரும் அவன் கு3ணங்களை அநுப4விக்கவில்லை" என்னில், கீழில் திருவாய்மொழிகளோடே விரோதி4க்கும் என்று கருத்து. d (நீ இங்ஙனே நில் என்று அவனை நிறுத்திவைத்து) தன் கு3ணங்களை அநுப4விப்பிக்கிற ஈஶ்வரனை நிஷேதி4த்து, தாமும் ப4க3வத்3கு3ணாநுப4வத்தினின்றும் நிவ்ருத்தராய் என்றபடி; (நில் என்று

A திருவிருத்தம்-1. B 2-6-2. C 2-6. D 2-8-4.

ஸ்ரீ—கிறார். e எம்பார் இத்திருவாய்மொழி அருளிச்செய்யப்புக்கால், இருந்தவர்களை "யார்" என்று கேட்டுக் e2 கதவுகளையும் e3 அடைப்பித்து, கு3ஹ்யமாகவாம் அருளிச்செய்வது. f 'ப்ராப்யமாகில் இப்படியன்றோ இருப்பது ; இவர் நிஷ்கர்ஷிக்கவேண்டுகிறதென் ?' என்னில்; ஸர்வேஶ்வரன் இவ்வாத்மாவுக்கு f2 ஶேஷியாய் இவனும் f3 ஶேஷபூ4தனும், அவனுடைய f4 உபாயபா4வமும் நித்யமாயிருக்கச்செய்தேயன்றோ இவனுக்கு இன்று g ஸ்வீகாரம் வேண்டுகிறது; h அப்படியே அவன் ஸ்வதந்த்ரனாகையாலே நினைத்த

அ—யாக எனைக் கொள்ளுமீதே"(4) இதி பரோக்ஷநிர்த்தே3ஶே ஹ்ருத3யம். A "ப்ராப்யநிஷ்கர்ஷம் பண்ணுகிற ஸமயத்திலே திருமுகத்தைப் பார்க்கில் வ்யவஸாயம் குலையும் என்று கவிழ்ந்திருந்து கையோலை செய்துகொடுக்கிறார்" இதி ஹி தத்ரோச்யதே. e1. "ஶ்ரஸ்தாகி2லது3:க்கோ2 ऽஹம் அனந்தானந்த3பா4க் ஸ்வராட் । ப4வேயமிதி மோக்ஷார்த்தீ2 ஶ்ரவணாதௌ3 ப்ரவர்த்ததே ॥" இதி ஸர்வேஷாம் ஶாஸ்த்ரநிஷ்டா2நாம் ஸ்வபோ4கா3ர்த்த2த்வேநைவ மோக்ஷஸ்ய அபி4மதத்வாத், சந்த3நகுஸுமதாம்பூ3லாதி3வத் ஸ்வபோ4க்த்ருத்வக3ந்த4ரஹித பரபோ4கை3காநுகு3ணப்ராப்யநிஷ்கர்ஷஸ்ய-கடவல்ல்யுபநிஷத்ஸித்3த4 த்3வயநிஷ்டா2நாமேவ அத்யந்தாபி4மதத்வாத், இதரே ஶ்ருண்வந்தி சேத3விஶ்வாஸாதி3பி4ர் நஶிஷ்யந்தி; தஸ்மாதி3த3ம் த3ஶகம் அதிரஹஸ்யதயா அநுஸந்தே4யம்—இத்யமுமர்த்த2ம் ஆப்ததமாநுஷ்டா2நேந த3ர்ஶயதி (எம்பார் இதி) e2 கதவு - கவாடம். e3 அடைப்பித்து-பந்தி4ப்பித்து; f (ப்ராப்யமாகில் இப்படியன்றோ இதி) சேதநஸ்ய ப4க3வத3த்யந்தபரதந்த்ரத்வேந, "தனக்கேயாக எனைக்கொள்ளுமீதே"(4) இதி ப்ரகாரேண ப4க3வந்நிரதிஶயப்ரஸாத3பூர்வகம் ப4க3வந்முகோ2ல்லாஸைகப்ரயோஜநத்வேந, ப4க3வதா "மத3ர்த்த2மித3ம் ஸ்வீகுரு" இதி ப்ரதி3ஷ்டே ஸதி, சந்த3நகுஸுமதாம்பூ3லாதி3வத் ஸ்வபோ4க்த்ருத்வக3ந்த4 விரஹேண B "படியாய்க் கிடந்துன் பவளவாய் காண்பேனே" இதி ப்ரகாரேண ப4க3வந்முகோ2ல்லாஸைக ப்ரயோஜநத்வேந தத்ஸ்வீகரணம் ஹி ப்ராப்யம் ப4வதி; இதா3நீம் அநேந நிஷ்கர்ஷணீயாம்ஶ: க: ? இதி ஶங்கார்த்த2:. ஸ்வாநுப4வஸ்ய பரோபதே3ஶ க3ர்ப்ப4த்வாத் பரோபதே3ஶரூபத்வமவலம்ப்3ய அயமர்த்தோ2 ऽபி4ஹிதோ ப4விதுமர்ஹதி ; பராங்குஶார்யவிஷயத்வே து C "மயர்வற மதிநலம் அருளினன்" இதி ப்ரகாரேண ப4க3வத்ப்ரஸாத3லப்3த4ஜ்ஞாநவைப4வஸ்ய பராங்குஶார்யஸ்ய ப்ராப்யஞ்சேத் "தனக்கேயாக எனைக்கொள்ளுமீதே"(4) இத்யாகாரமேவ ஹி ப4வேத்; அநேந நிஷ்கர்ஷணீயாம்ஶ: க: ? இதி வா ஶங்கார்த்த2:. g அஸ்மிந் பக்ஷே (ஸ்வீகாரம் வேண்டுகிறது) இத்யத்ராபி D "அகலகில்லேன் இறையும்" இத்யாத்3யுக்தி: அவஶ்யப4ாவிநீ ப4வதீதி த்3ரஷ்டவ்யம். f2 ஶேஷியாய்-நிருபாதி4கஶேஷியாய். f3 ஶேஷபூ4தனும்-ஸஹஜதா3ஸனும் என்றபடி. f4 (உபாயபா4வமும் நித்யமாய்) என்றது. 2 "உபாயோபேயத்வே ததி3ஹ தவ தத்த்வம் ந து கு3ணௌ" என்றத்தைப்பற்ற. g (ஸ்வீகாரம் வேண்டுகிறது இதி) ஸர்வமுக்திப்ரஸங்க3பரிஹாரார்த்த2ம் இதி ப4ாவ:. h (அப்படியே இதி) ஐஶ்வர்யாதி3கம்.

ஜீ-அவனை நிறுத்தி) என்றது "தனக்கேயாக"(4) என்று முகம் மாறவைத்ததைப் பற்ற. e இது கு3ஹ்யதமம் என்கைக்கு ஸம்வாத3ம் (எம்பார் இத்யாதி3) f (ப்ராப்யமாகில்) இத்யாதி3க்குத் தாத்பர்யம்—நம:பதோ3க்தாத்யந்தபாரதந்த்ர்யாநுகு3ணமாக, சந்த3ந குஸுமாதி3களைப்போலே இவனை தன் பேறாக விநியோக3ம் கொள்ளுவதாயன்றோ இருப்பது ; இப்போது இவர் நிஷ்கர்ஷிக்க வேண்டின அம்ஶமேது ? என்று. f2 ஶேஷியாய்-நிருபாதி4கஶேஷியாய். f3 ஶேஷபூ4தனும்-ஸஹஜதா3ஸபூ4தனும். f4 (உபாயபா4வமும் நித்யமாய்) என்றது-2. "உபாயோபேயத்வே ததி3ஹ தவ தத்த்வம் ந து கு3ணௌ" என்றத்தைப்பற்ற. g (ஸ்வீகாரம் வேண்டுகிறது) ஸர்வமுக்தி

A 2-9-4 ஈடு B பெருமாள் திருமொழி 4-9. C 1-1-1. D 6-10-10.

ஹ-பேரீது b2 நினைத்தபடி கொள்வானொருவனாகையாலே, ப்ராப்தி ஸமயத்தில் அநுப4வ மிருக்கும்படியையும் நிஷ்கர்ஷித்துப் பெறவேணுமிறே.

i உத்தரார்த்த4த்திலும் இவ்வர்த்த2த்தைச் சொல்லாநின்றதிறே. j 'த்3வயந் தன்னில் நிஷ்கர்ஷிக்க வேண்டுகிறதென்?' என்னில்; பூர்வார்த்த2த்தால் சொன்ன ஸாத4நம் ஸர்வப2லப்ரத3மாகையாலே, ப்ரயோஜநாந்தரபரராய் ஶரணம் புகுவார்க்கும் அவற்றைக் கொடுத்துவிடுவானொருவனிறே ஸர்வேஶ்வரன். k இதுதன்னில் ஓடுகிற தென்? என்னில்; l "முக்தனாய் நிரதிஶய ஸுகா2நுப4வத்தைப் பண்ணவுமாம், l2 ஆத்ம

அ—ஸ்வார்த்த2கைங்கர்யம் வா த3த்வா ஜஹாதி3பி; தஸ்மாத் ப்ரத2மத ஏவ ப்ராப்யநிஷ்கர்ஷ: அவஶ்யாபேக்ஷித இதி பா4வ:. ஏவம் ப்ராப்யநிஷ்கர்ஷே க்ருதே ஸதி ஏதந்நிஷ்கர்ஷாநுகு3ண மேவ ப்ராப்யம் த3த்3யாத் கிமீஶ்வர:? இதி சேத் 1. "யதா2க்ரதுரஸ்மிந் லோகே புருஷோ ப4வதி ததே2த: ப்ரேத்ய ப4வதி" இதி ந்யாயாத் ததை2வ த3தா3தீதி த்4யேயம். h,l "ஐஶ்வர்யாதி3களைக் கொடுத்துவிடுவானொருவனாகையாலே ஏற்கவே நிஷ்கர்ஷித்துப் பெறவேணும்" என்றால், மேலே (முக்தனாய்) இத்யாதி3 சொல்லுகிறத்தோடு விரோதி4யாதோ? என்று கேட்க; "அவை களெல்லாம் - அதிஶயோக்தி; ப்ராப்யத்திலே நோக்கு" என்று அருளிச்செய்வர்.

l ப்ரமேயஶரீரம் ஸாதி4வ:. யதி3 ப்ரமேயாநுரூபம் ப்ரமாணமுபலப்4யமஹே இத்யத்ர, கட2வல்ல்யுபநிஷத்ஸித்3த4ம் கு3ருபரம்பராப்ராப்தம் த்3வயமேவ ப்ரமாணயதி—(உத்தரார்த்த2த் திலும் இதி) நமஸ்ஸாலே "உனக்கே நாம் ஆட்செய்வோம் என்னும்படியாகவேணும்" என்று ப்ராப்யநிஷ்கர்ஷம் பண்ணாநின்றதிறே என்கை. j (த்3வயந்தன்னில்) முமுக்ஷுவினுடைய ஸாத4நவிஶேஷத்தைச் சொல்லுகிற த்3வயத்திலே என்றபடி. a,k,l,m (இதுதன்னில் என்று தொடங்கி, ஸ்வப்ராப்யத்தை நிஷ்கர்ஷிக்கிறார் என்னுமளவும்) அடியில் ஸங்க்3ரஹேண சொன்ன அர்த் த2த்தை விஸ்தரிக்கிறார். k இந்தத் திருவாய்மொழியிலே நிஷ்கர்ஷிக்கிற ப்ராப்யம் ஏதென்னில் என்றபடி; யத்3வா, ப்ராப்யநிஷ்கர்ஷப்ரகாரவிஶேஷப்ரஶ்நரூபேண ப்ரமேயஸ்வரூபம் ப்ருச்ச2தி (இது தன்னில் இதி) l "சிறப்பில் வீடு சுவர்க்கநரகம்" (5) இத்யாதி3கம் ஶ்ருதி3 நித3ர்ஶநம் (முக்தனாய் இத்யாதி3) l2 "சிறப்பில் வீடு" (5) என்று விஶேஷிக்கையாலே - சிறப்பில்லாத வீடு

ஜீ-ப்ரஸங்க3 பரிஹாரார்த்த2மாக ஸ்வீகாரம் வேண்டுகிறது என்றபடி. h2 (நினைத்தபடி கொள்வான்) என்றது - ஐஶ்வர்யாதி3களையாதல், ஸ்வார்த்த2 கைங்கர்யத்தையாதல் கொடுத்து விநியோக3ம் கொள்வானொருவனாகையாலே என்றபடி. h,l "ஏற்கவே நிஷ்கர்ஷித்துப் பெறவேணும்" என்றால், மேலே (முக்தனாய்) இத்யாதி3யில் சொல்லுகிறத்தோடு விரோதி4யாதோ? என்று கேட்க, "அவைகளெல்லாம் - அதிஶயோக்தி; ப்ராப்யத்திலே நோக்கு" என்று அருளிச்செய்வர்.

l ப்ராப்யம் ஈத்3ருஶமென்னுமதில் ப்ரமாணமேதென்ன (உத்தரார்த்த2த்தில் இத்யாதி3) நமஸ்ஸாலே "உனக்கே நாம் ஆட்செய்வோம் என்னும்படியாகவேணும்" என்று ப்ராப்ய நிஷ்கர்ஷம் பண்ணாநின்றதிறே என்கை. j (த்3வயந்தன்னில்) முமுக்ஷுவினுடைய ஸாத4ந விஶேஷத்தைச் சொல்லுகிற த்3வயத்தில் என்றபடி. a,k,l,m "கீழில் திருவாய்மொழியில்" இத்யாதி3 வாக்யத்தால் சொன்ன அர்த்த2த்தை விவரிக்கிறார் (இது தன்னில் இத்யாதி3) k இத்திருவாய் மொழியில் நிஷ்கர்ஷிக்கிற ப்ராப்யமேதென்னில் என்றபடி. l "சிறப்பில்வீடு" (5) என்கிற பாட்டைப்பற்ற (முக்தனாய் இத்யாதி3) l2 "சிறப்பில்வீடு" (5) என்று விஶேஷிக்கையாலே

ஃ-ப்ராப்தியைப் பெறவுமாம், l ஆத்மவிநாஶமேயாகவுமாம், நரகாநுபவம் பண்ணவுமாம், இவற்றில் எனக்கொரு நிர்ப்பந்தமில்லை; உனக்காய் வருமன்று இவையித்தனையும் வரவுமாம்; எனக்காய் வருமன்று இவையித்தனையும் வேண்டா; ஆனபின்பு, தேவருக்கு உறுப்பாமிதுவே எனக்கு வடிவாம்படி பண்ணியருளவேணும்" என்று m ஸ்வப்ராப்யத்தை நிஷ்கர்ஷிக்கிறார்.

n இப்படிப்பட்ட பரிமாற்றந்தான் n லோகத்தில் பரிமாறுவதொன்றல்ல; இவ்வாழ்வார் பக்கலிலே காணுதல்; ராமாயண புருஷர்களில் ஸ்ரீபரதாழ்வான், இளையபெருமாள் இவர்கள் பக்கலிலே காணுதல் செய்யுமித்தனை. o கைகேயி o 1. "राजन्" (ராஜந்)

அ—என்னுமதும் ஸித்தமாகையாலே, அத்தைக்கடாக்ஷித்து (ஆத்மப்ராப்தியைப் பெறவுமாம்) என்றது. l "எய்தற்க" என்றதுக்குப் பலிதார்த்தத்தைக் கடாக்ஷித்து (ஆத்மவிநாஶமேயாகவுமாம் என்று) ஆத்மவிநாஶம்-ஸம்ஸாரம். n ஏவமநுஷ்டிதவந்தஸ் ஸந்தி கிம்? இத்யத்ராஹ (இப்படிப்பட்ட இதி) ஏதாத்ருஶார்த்தபாதகஶாஸ்த்ரஸ்ய அநநுஷ்டாநலக்ஷணப்ராமாண்யஶங்கா ச, விலக்ஷணப்ரமாணஸித்தத்வாத், விலக்ஷணாதிகாரிணாமநுஷ்டாநப்ரதர்ஶநேந ச பரிஹ்ருதா பவதி; (இப்படிப்பட்ட பரிமாற்றம் இதி) பகவதேகபாரதந்த்ரதயா ஶேஷிணோऽபீஷ்டப்ரிய-கைங்கர்யகரணமாத்ரம் விநா, ஸ்வார்த்தகர்த்ருத்வபோக்த்ருத்வரஹிதாத்யந்த பாரதந்த்ர்யாநுகுணாநுஷ்டாநம் இத்யர்த்த:. n (லோகத்தில் பரிமாறுவதொன்றல்ல) என்ற இடத்திலே — 2. "நிரஸ்தாகிலது:க்கோऽஹமஶாந்தாநந்தபூர்ண: ஸ்வராட் । பவேயமிதி மோக்ஷார்த்தீ ஶ்ரவணாதௌ ப்ரவர்த்ததே ॥" என்ற பராஶ்யவசநம் அநுஸந்தேயம். அஹமர்த்தாத்மத்வ ஸமர்த்தநத்தில் க்ரந்தம் இது; ஶ்ரவணாதௌ - ஶ்ரவணமநநாதாவித்யர்த்த:.

o பரதலக்ஷ்மணயோ: கதம் த்ருஷ்டும் ஶக்யதே? இத்யத்ர, ப்ரதமம் பரதே தர்ஶயதி (கைகேயி இத்யாதிநா) o (ராஜந் என்றசொல் இதி) 1. "உத்திஷ்டோத்திஷ்ட கிம் ஶேஷே ராஜந்! புத்ர மஹாயஶ:! ॥" இத்யத்ர ஸ்ம்ருதயம். p இதுக்கு ப்ரமாணம் (விலாப இத்யாதி) o,o,o இந்த ஶ்லோகம்-சக்ரவர்த்தியினுடைய ஶாஸ்த்ரார்த்தஸமநந்தரத்திலே "ஸ்ரீபரதாழ்வான் ராஜாவாகவேணும்" என்று மணமுரசறைந்தபோது அது அஸஹ்யமாய், அப்போது கூப்பிட்டதா

ஆ—கேவலம் வீடுமுண்டென்று விவக்ஷித்து (ஆத்மப்ராப்தியைப் பெறவுமாம்) என்றது. l "எய்தற்க" என்றதுக்குப் பலிதார்த்தத்தைக் கடாக்ஷித்து (ஆத்மவிநாஶமே ஆகவுமாம்) என்றது. ஆத்மவிநாஶம் - ஸம்ஸாரம். r ஏவமநுஷ்டிதவந்தஸ் ஸந்தி கிம்? இத்யத்ராஹ (இப்படிப்பட்ட இத்யாதி) பகவதத்யந்த பாரதந்த்ர்யாநுகுணமான கைங்கர்யகரணம் என்றபடி. r (லோகத்தில் பரிமாறுவதொன்றல்ல) என்றவிடத்திலே - 2. "நிரஸ்தாகிலது:க்கோऽஹமஶாந்தாநந்தபூர்ண: ஸ்வராட் । பவேயமிதி மோக்ஷார்த்தீ ஶ்ரவணாதௌ ப்ரவர்த்ததே ॥" என்று அஹமர்த்தாத்மத்வ ஸமர்த்தந பராஶ்யத்தில் வசநம் அநுஸந்தேயம்.

o இப்பாரதந்த்ர்யத்துக்கு அநுஷ்டாநம் காட்டுகிறார் (கைகேயி இத்யாதி) o அயோத்யாகாண்டே பரதம் ப்ரதி கைகேயீ—1. "உத்திஷ்டோத்திஷ்ட கிம் ஶேஷே ராஜந்! புத்ர மஹாயஶ:! ॥" இத்யாதி பூர்வமேவ லிகிதம் மூன்றும் ஸ்ரிய:பதியிலே. p இதுக்கு ப்ரமாணம் (விலாப இத்யாதி) o,o,o இந்த ஶ்லோகம்-சக்ரவர்த்தியின் ஶாஸ்த்ரார்த்த ஸமநந்தரத்திலே "பரதாழ்வான் ராஜாவாகவேணும்" என்று மணமுரசறைய, அது அஸஹ்யமாய்ச் சொன்னதா

Released by Maaran's Dog ,Toronto , Canada

ஈ—என்ற சொல் o3 பொறுக்கமாட்டாமே திரளிலே வந்து கூப்பிட்டானிறே. p1. "विललाप सभामध्ये" (விலலாப ஸப4ாமத்4யே) q ஒரு திரளாக இருந்து என்னுடைய ஶேஷத்வத்தை அபஹரிப்பதே! r 2. "दस्युभिर्मुषितेनेव युक्तमाक्रन्दितुं भृशम्" (த3ஸ்யுபி4ர்முஷிதேநேவ யுக்தமாக்ரந்தி3தும் ப்4ருஶம்) என்னும்படி s இழந்த வஸ்துவுக்குத் தக்கபடியாயிருக்குமிறே கூப்பீடும். t1. "जगर्हे च" (ஜக3ர்ஹே ச) ஸந்த்4யாவந்த3நத்துக்குப் பிற்பாடரை t2 ஶிஷ்டக3ர்ஹை பண்ணுவாரைப்போலே க3ர்ஹித்தான். u 1. "पुरोहितम्" (புரோஹிதம்) v அழகியதாக இக்குடிக்கு முன்னேடி ஹிதம் பார்த்தாய்! 1. "सभामध्ये पुरोहितं जगर्हे" (ஸப4ாமத்4யே புரோஹிதம் ஜக3ர்ஹே) w 3. "नियमातिक्रमं रहसि बोधयेत्" (நியமாதிக்ரமம்

அ—யிருக்க, (கைகேயி சொல் பொறுக்கமாட்டாதே கூப்பிட்டான்) என்றது - அவள் சொன்ன வார்த்தையும் நெஞ்சிலே பட்டுக் கிடக்கையாலே என்று கண்டுகொள்வது. p.t.u1. "ஸப4ாமத்4யே-விலலாப, ஸப4ாமத்4யே - புரோஹிதம் ஜக3ர்ஹே" என்று இரண்டு இடத்திலும் கூட்டுவது. p.q ஸப4ாமத்4யே விலபிதுர் ஶ்ருத3யமாஹ (ஒரு திரளாக இதி) r 1. 'விலலாப' இத்யத்ர வ்யுபஸர்க்கா3ர்த்த2ம் ஶ்ருதி3 நித4ாய, தத்ரோபபத்திமாஹ (த3ஸ்யுபி4ர் முஷிதேநேவேதி) 2. "ப்4ருஶம்" என்றது வேண்டுவது இங்கே. s(இழந்த வஸ்து) என்றது-பெருமாளையாதல். பாரதந்த்ர்யத்தையாதல். t2 ஶிஷ்டக3ர்ஹை-"ஶிஷ்டர்க்கு இது தகாது காண்!" என்கிற க3ர்ஹை. "ஶிஷ்டர் இப்படியைக் கண்டாலும், கேட்டாலும் ஸஹியார்காண்!" என்கிற க3ர்ஹை என்றுமாம். விஶிஷ்ட க3ர்ஹை என்னவுமாம். u,v "புர: ஹிதம் பஶ்யதீதி-புரோஹித:" இதி வ்யுத்பத்திம் ஶ்ருதி3

ஜீ—யிருக்க, (கைகேயி சொல் பொறுக்கமாட்டாமே கூப்பிட்டான்) என்றது - அவள் சொன்ன வார்த்தையும் நெஞ்சிலே பட்டுக் கிடக்கையாலே என்று கண்டுகொள்வது. p.t.u1. "ஸப4ாமத்4யே - விலலாப, ஸப4ாமத்4யே-புரோஹிதம் ஜக3ர்ஹே" என்று இரண்டிடத்திலும் கூட்டுவது. p.q ஸப4ாமத்4யே விலபிதுர் ஶ்ருத3யமாஹ (ஒரு திரளாக இத்யாதி3) r விஶேஷேண லலாப இத்யுபஸர்க்கா3ர்த்த2ம் ஶ்ருதி3 நித4ாய, தத்ரோபபத்திமப்யாஹ (த3ஸ்யுபி4: இத்யாதி3) 2. "ப்4ருஶம்" என்றது இங்கு வேண்டுவது. 2. "ஏகஸ்மிந்நப்யதிக்ராந்தே முஹூர்த்தே த்4யாநவர்ஜிதே" இதி பூர்வார்த்த4ம். s (இழந்த வஸ்து) என்றது - பெருமாளையாதல், பாரதந்த்ர்யத்தையாதல். t2 ஶிஷ்டக3ர்ஹை "ஶிஷ்டர்க்கு இது தகாதுகாண்!" என்கிற க3ர்ஹை. "ஶிஷ்டர் இப்படியைக் கண்டாலும், கேட்டாலும் ஸஹியார்கள் காண்!" என்ற க3ர்ஹை என்றுமாம். u,v "புர: ஹிதம் பஶ்யதீதி—புரோஹித:"

ப்ர—1. (எம்மாவீடு ப்ரவேஶ) अयोध्याकाण्डे (८२) अभिषेकं प्रति नियोक्तारं पुरोहितं प्रति भरतः—"तच्छ्रुत्वा भरतो वाक्यं शोकेनाभिपरिप्लुतः। जगाम मनसा रामं धर्मज्ञो धर्मकांक्षया॥ ९॥ स बाष्पकलया वाचा कलहंसस्वरो युवा। विललाप सभामध्ये जगर्हे च पुरोहितम्॥ १०॥ चरितब्रह्मचर्यस्य विद्यास्नातस्य धीमतः। धर्मे प्रयतमानस्य को राज्यं मद्विधो हरेत्॥ ११॥ कथं दशरथाज्जातो भवेद्राज्यापहारकः। राज्यं चाहं च रामस्य धर्मं वक्तुमिहार्हसि॥ १२॥"

r2. "एकस्मिन्नप्यतिक्रान्ते मुहूर्ते ध्यानवर्जिते। दस्युभिर्मुषितेनेव युक्तमाक्रन्दितुं भृशम्॥ १॥"

w3. आपस्तम्बधर्मे—"प्रमादादाचार्यस्य बुद्धिपूर्वं वा नियमातिक्रमं रहसि बोधयेत्॥ २॥"

ஈ—ரஹஸி பே₄ாத₄யேத்) w₂ என்கிற நிலையையும் பார்த்திலன். x 1. "राज्यञ्चाहञ्च रामस्य" (ராஜ்யஞ்சாஹஞ்ச ராமஸ்ய) y ஒருவனுக்கு இரண்டு வஸ்து ஶேஷமானால், ஒன்றை யொன்று நிர்வஹிக்குமோ ? z ஆனால், z₂ ராஜ்யந்தான் என்னையாண்டாலோ ? 1. "धर्मं वक्तुमिहार्हसि" (த₄ர்மம் வக்துமிஹார்ஹஸி) a "பெருமாள் காடேறப்போனார்; சக்ரவர்த்தி துஞ்சினான் ; நாடு அராஜகமாய்க் கிடக்கவொண்ணாது ; நின்றாரில் ப்ரதா₄நர் தலையிலே முடியை வைக்கவேணும்" என்று பார்த்தாயித்தனைபோக்கி, இதுக்கு விஷயபூ₄தனான என்னைப் பார்த்து வார்த்தை சொல்லிற்றில்லை. b 1. "कथं दशरथाज्जातो भवेद्राज्यापहारकः" (கத₂ம் த₃ஶரதா₂ஜ்ஜாதோ ப₄வேத்₃ராஜ்யாபஹாரக:) c அவர் பொகட்டுப் போன ராஜ்யத்தை அபஹரித்து, அவரைப்பிரிந்த அநந்தரத்திலே முடிந்தவன் வயிற்றிலே

அ—நித₃ர்யாஹ (அழகியதாக இதி, w (நியமாதிக்ரமம் இதி) 'புர: ஹிதம் பஶ்யதி' இத்யேவம்ரூப புரோஹிதத்வாபக₃மாதி₃தி பா₄வ:. இவ்விடத்திலே 2. "ப்ரஹஸ்ய ச புந: ப்ராஹ கிமாஸ்தேந ஸாத்₄விதி | ஸாது₄ பே₄ா: கிமாஸ்தேந ஸாது₄ பே₄ா கு₃ரவோ மம ||" என்ற ப்ரஹ்லாத₃வசநம் கண்டுகொள்வது. x "என்னை இத்தனை கர்ஹிக்கைக்கு ஹேதுவென்?" என்று அவனுக்குக் கருத்தாகச் சொல்லுகிறார் (ராஜ்யம் சாஹம் ச என்று தொடங்கி) x, y 1. "ராமஸ்ய" என்ற ஷஷ்டீ₂ விப₄க்தியை - ஸ்வஸ்வாமிபா₄வ ஸம்ப₃ந்த₄த்திலே ஆக்கி அருளிச்செய்கிறார் (ஒருவனுக்கு இத்யாதி₃) z ஆனால்-நிர்வஹிக்குமாகில், z₂ வைபரீத்யம் கிந்ந ஸ்யாதி₃த்யாஹ (ராஜ்யந்தான் என்னை ஆண்டாலோ இதி) a "இஹ" என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (பெருமாள் இத்யாதி₃) இஹ-அஸ்மத்₃விஷய இத்யர்த்த₂:. b ஏவம் ஸ்வரூபவிருத்₃த₄தாமுக்த்வா த₃ஶரதா₂ஜ்ஜாதத்வேநாபி விருத்₄யத இத்யாஹ(கத₂ம் த₃ஶரதா₂த் இத்யாதி₃) b, c 1. "ராஜ்யாபஹாரகஶ்சேத் கத₂ம் த₃ஶரதா₂ஜ் ஜாதோ ப₄வேத்" என்று அந்வயமுகே₂ந அருளிச்செய்கிறார் (அவர் பொகட்டுப்போன இத்யாதி₃) d இப்பரிமாற்றம் இளையபெருமாள் பக்கலிலும் காணலாம் என்கிறார் (இளையபெரு

ஜீ—இதி வ்யுத்பத்திம் ஹ்ருதி₃ நித₃ர்யாஹ (அழகியதாக இத்யாதி₃) w₂ (என்கிற நிலையும் பார்த்திலன்) 'புர: ஹிதம் பஶ்யதி' இத்யேவம்ரூபமான கு₃ருத்வஹேது கழிகையாலே என்று கருத்து. இவ்விடத்திலே.2. "ப்ரஹஸ்ய ச புந: ப்ராஹ கிமாஸ்தேந ஸாத்₄விதி | ஸாது₄ பே₄ா: கிமாஸ்தேந ஸாது₄ பே₄ா கு₃ரவோ மம ||" என்ற ப்ரஹ்லாத₃ வசநம் கண்டுகொள்வது. w ஆபஸ்தம்ப₃ த₄ர்மே — 3. "ப்ரமாத₃ாதா₃சார்யஸ்ய பு₃த்₃தி₄பூர்வம் வா நியமாதிக்ரமம் ரஹஸி போ₃தத₄யேத்". x "என்னை இத்தனை கர்ஹிக்கைக்கு ஹேதுவென் ?" என்று அவனுக்குக் கருத்தாகச் சொல்லுகிறார் (ராஜ்யம் சேத்யாதி₃) அயோத்₄யா காண்டே₂ புரோஹிதம் ப்ரதி ப₄ரத:—1. "ஸபா₄ஷ்ப கலயா வாசா கலஹம்ஸஸ்வரோ யுவா | விலலாப ஸபா₄மத்₄யே ஜக₃ர்ஹே ச புரோஹிதம் ||" இத்யாதி₃ — 1. "ராஜ்யம் சாஹம் ச ராமஸ்ய த₄ர்மம் வக்துமிஹார்ஹஸி | கத₂ம் த₃ஶர - தா₂ஜ்ஜாதோ ப₄வேத்₃ராஜ்யாபஹாரக:||". x.y1."ராமஸ்ய"என்ற ஷஷ்டி₂யை-ஸ்வஸ்வாமிபா₄வ ஸம்ப₃ந்த₄த்திலேயாக்கி அர்த்த₂ம் (ஒருவனுக்கு இத்யாதி₃) z ஆனால் - நிர்வஹிக்குமாகில். z₂ வைபரீத்யம் கிந்ந ஸ்யாதி₃த்யாஹ (ராஜ்யந்தான் என்னை இத்யாதி₃) a "இஹ" என்றதுக்கு பா₄வம் (பெருமாள் இத்யாதி₃) இஹ-அஸ்மத்₃விஷயே. b கீழ்-ஸ்வரூபத்தோடு சேராதென்றார்; இனி-குடிப்பிறப்புக்கும் சேராதென்கிறார் (கத₂ம் த₃ஶரதா₂தி₃த்யாதி₃) b, c 1. "ராஜ்யாபஹாரகஶ் சேத்-கத₂ம் த₃ஶரதா₂ஜ்ஜாதோ ப₄வேத்" இத்யந்வயமுகே₂ந (அவர் பொகட்டுப்போன இத்யாதி₃) d இப்பரிமாற்றம் இளையபெருமாள் பக்கலிலும் காணலாம் என்கிறார் (இளையபெருமாள் இத்யாதி₃)

ஈ—பிறந்தேனும்படி எங்ஙனே நான்? d இளையபெருமாள், d_2 "நில்" என்ன d_3 1."कुरुष्व" (குருஷ்வ) என்றாரிறே. e அந்வயத்தாலே த₄ரிக்கக்கடவ வஸ்துவை வ்யதிரேகித்து நிற்கச் சொல்லுகையாவது அழிக்கையிறே. f "குரு" என்னாதே, 1."कुरुष्व" (குருஷ்வ) f_2 என்றா ரிறே; g ஆருடைய ப்ரயோஜநத்துக்கு ஆர்தானிருக்கிறார்? h உம்முடைய இழவுக்கு நீர் h_2 பதறுகிறதென்? 1. "अनुचरम्" (அநுசரம்) பண்ணும் ப்ரகாரத்தை விதி₄க்கிறார். i நீர்தாம் "நில்" என்று அருளிச்செய்தது, நான் நிற்கச்சொல்லுகைக்கு யோக்₃ய னாம்படி இருக்கையிறே; j உம்முடைய சா₂யையை "நில்" என்று சொல்லிற்றிலீரே; சா₂யையோபாதி உம்மைப் பின்செல்வேனாகவேணும்.

அ—மான் இத்யாதி₃) d,d_2,d_3 "நில்லென்ன-இளையபெருமான்-1.'குருஷ்வ' என்றாரிறே" என்று அந்வயிப்பது. ராமே "த்வம் திஷ்ட₂" இத்யுக்தவதி ஸதி, லக்ஷ்மண:. 1. "குருஷ்வ மாமநுசரம்" இத்யுவாச கிலேத்யர்த்த₂:. e "நில்" என்கை-அழிக்கப்பார்க்கை என்று விவக்ஷித்து, "நில்" என்றால் அழிக்கையாமோ? என்ன (அந்வயத்தாலே இத்யாதி₃) 2. "ஜலான்மத்ஸ்யௌ" என்றதிலே நோக்கு. அன்றிக்கே, 1. "வைத₄ர்ம்யம் நேஹ வித்₃யதே" என்றத்தைக் கடாக்ஷித்துத் தாத்பர்யமாதல். 1. "வைத₄ர்ம்யம்" இதி வாக்யம் "திஷ்ட₂" இத்யுக்தே 1. "குருஷ்வ" இதி வக்தும் ஹேதுபரம். f அஸ்மிந் ஶ்லோகே ஸ்வார்த்த₂காராஹித்யம் குத்ர ஸூச்யதே? இத்யத்ராஹ (குரு என்னாதே இதி) 3. "ஸ்வரிதஞித: கர்த்ரபி₄ப்ராயே க்ரியாப₂லே" 4. "ஸ்வரிதேதோ ஞிதஶ்ச யே தா₄தவ:, தேப்₄ய: பரஸ்ய லகாரஸ்ய ஸ்தா₂நே ஆத்மநேபத₃ம் ப₄வதி, கர்த்தாரம் சேத் க்ரியாப₂லமபி₄ப்ரைதி" இதி ஸூத்ரப்ரக்ரியயா, இங்கு 5. "டு₃க்ரிஞ் கரணே" என்று ஞகாரேத்தான தா₄துவாய், அதின்மேலே ஆத்மநேபத₃ம் வருகையாலே - இவரால் வரும் பேறு பெருமாளது என்று சொல்லுகிறது என்றபடி. f_2.g என்றாலேதென்ன (ஆருடைய இத்யாதி₃) h தாத்பர்யம் (உம்முடைய இத்யாதி₃) h_2 பதறுது - த்வரியாது. i "மாம்" இத்யத்ர - 6. "மத்பாபமேவாத்ர நிமித்தமாஸீத்" இதிவத் ஸ்வநிகர்ஷாநுஸந்தா₄நஞ்ச, ராமகாசரணாத்₃ யவயவவத் விநா வ்யதிரிக்தவிக்₃ரஹவைஶிஷ்ட்யாயாதவ்யஸநஞ்ச ஸூச்யத இத்யபி₄ப்ரா

ஆ-d,d_2,d_3 "நில்லென்ன-இளையபெருமான்-1.'குருஷ்வ' என்றாரிறே" என்று அந்வயிப்பது. பெருமான் "நீர் நில்லும்" என்று சொன்னவளவிலே, இளையபெருமான் 1. "குருஷ்வ மாமநுசரம்" என்று சொன்னாரிறே என்றபடி. d_3 அயோத்₄யாகாண்டே₃ ராமம் ப்ரதி லக்ஷ்மண:—1."குருஷ்வ மாமநுசரம் வைத₄ர்ம்யம் நேஹ வித்₃யதே | க்ருதார்த்தோ₂ऽஹம் ப₄விஷ்யாமி தவ சார்த்த₂: ப்ரகல்பதே ||" e "நில்" என்கை-அழிக்கப்பார்க்கை என்று விவக்ஷித்து நில் என்றால் அழிக்கையாமோ? என்ன (அந்வயத்தாலே இத்யாதி₃) 2 "ஜலான்மத்ஸ்யாவிவ" என்றதிலே நோக்கு. அன்றிக்கே, 1. "வைத₄ர்ம்யம் நேஹ வித்₃யதே" என்றத்தைக் கடாக்ஷித்து பா₄வமாதல், 1. "வைத₄ர்ம்யம்" இதி வாக்யம் "திஷ்ட₂" இத்யுக்தே 1. "குருஷ்வ" இதி வக்தும் ஹேதுபரம். f அஸ்மிந் ஶ்லோகே ஸ்வார்த்த₂தாராஹித்யம் குத்ர ஸூச்யதே? இத்யத்ராஹ (குரு என்னாதே இத்யாதி₃) 3."ஸ்வரிதஞித: கர்த்ரபி₄ப்ராயே க்ரியாப₂லே" 4. "ஸ்வரிதேதோ ஞிதஶ்ச யே தா₄தவ:, தேப்₄ய: பரஸ்ய லகாரஸ்ய ஸ்தா₂நே ஆத்மநேபத₃ம் ப₄வதி, கர்த்தாரம் சேத் க்ரியாப₂லமபி₄ப்ரைதி" இதி ஶப்₃த₃ஸூத்ர ப்ரக்ரியயா, இங்கு 5. "டு₃க்ரிஞ் கரணே" என்று ஞகாரேத்தான தா₄துவாய், அதின்மேலே ஆத்மநேபத₃ம் வருகையாலே - இவரால் வரும்பேறு பெருமாளதென்று சொல்லுகிறது என்றபடி. f_2.g என்றாலேதென்ன (ஆருடைய இத்யாதி₃) h தாத்பர்யம் (உம்முடைய இத்யாதி₃) h_2 பதறுது - த்வரியாது. i 1."அநுசரம்" என்றதுக்கு பா₄வம் (நீர்தாம் இத்யாதி₃

ஈ— k "நீரும் நிழலும் வாய்த்திருப்பதொரு ப்ரதேஶத்தைப் பார்த்துப் பர்ணஶாலையைச் சமையும்" என்ன; "நம்தலையிலே ஸ்வாதந்த்ர்யத்தை வைத்தபோதே பெருமாள் நம்மைக் கைவிட்டார்" என்று வேறுபட்டார்; l 1. "एवमुक्तस्तु रामेण" (ஏவமுக்தஸ்து ராமேண) m இதுக்கு முன்பெல்லாம் "நம் குறையாலே இழந்தோம்" என்று இருந்தோம்; இவர்தாமே நம் ஸ்வரூபம் அழியக் காரியம் பார்த்தார். இனி, 'நம் ஸ்வரூபம்' என்றொன்று உண்டோ? என்று வேறுபட்டார். n1. "लक्ष्मणः" (லக்ஷ்மண:) o பாரதந்த்ர்யத்தை நிருபகமாகவுடையவர். 1."संयताञ्जलिः"(ஸம்யதாஞ்ஜலி:)

அ—வேணுஹ (நீர்தாம் நில்லென்று இதி) | நிற்கச்சொல்லுகைக்கு யோக்யாகாரமையை த்ருஷ்டாந்தத்தாலே காட்டுகிறார் (உம்முடைய சூாமையை இத்யாதி).

k...v இப்பாரதந்த்ர்யத்தை ஸ்தூலாந்தாத்திலும் காட்டுகிறார் (நீரும் நிழலும் இத்யாதி—அஸ்மிதை என்னுமளவும்) k1. "ஏவமுக்தஸ்து" இதி ஶ்லோகஸ்ய அவதாரிகாமாஹ (நீரும் நிழலும் இதி) 2. "ஜலராமண்யகம் யத்ர ஸ்தூலராமண்யகம் ததா | தாத்ருஶோ த்ருஶ்யதாம் தேஶஸ் ஸந்நிக்ருஷ்டஜலாஶய: ||" என்றதிலே நோக்கு. l 1. "ஏவமுக்தஸ்து ராமேண" இதி பஞ்சவடீப்ரவேஶாநந்தரஶ்லோக:. 2. "ஜலராமண்யகம்" என்றதுக்கு மேலில் ஶ்லோகம் இது. m துஶ்ப்ஶ்தார்த்தமாஹ (இதுக்கு முன்பெல்லாம் இதி) கைங்கர்யலாபகஶா: காஶ்சந ஸந்தி சேத் தாஶ்ச. 3. "குருஷ்வ மாமநுசரம்" இதி ஸ்வயம் விதாதுமநுஜ்ஞா ஸ்திதிஶ்ச அத்ர விவக்ஷிதா:. n,o 4. "சிஹ்நம் லக்ஷ்ம ச லக்ஷணம்" இதி ச மத்வர்த்தேந ப்ரத்யயஞ்ச ஸ்ருதி நிதராஹ

ஜீ—3."மாம்" என்றதுக்கு பூாவமாதல். | நிற்கச் சொல்லுகைக்கு யோக்யாகாரமையை த்ருஷ்டாந்த முகத்தாலே காட்டுகிறார் (உம்முடைய சூாமையை இத்யாதி).

k...v இந்தப் பாரதந்த்ர்யத்தை ஸ்தூலாந்தாத்திலும் காட்டுகிறார் (நீரும் நிழலும் இத்யாதி—என்னுடைய அஸ்மிதை என்னுமளவாக) k (நீரும் நிழலும்) இத்யாதிவாக்யம் — 1. "ஏவமுக்தஸ்து ராமேண" இத்யாதி ஶ்லோகத்துக்கு அவதாரிகை. இதுக்கு - 2. "ஜலராமண்யகம் யத்ர ஸ்தூலராமண்யகம் ததா | தாத்ருஶோ த்ருஶ்யதாம் தேஶஸ் ஸந்நிக்ருஷ்டஜலாஶய: ||" என்றதிலே நோக்கு. 1. "ஏவமுக்தஸ்து ராமேண" இத்யாதி:-பஞ்சவடீ ப்ரவேஶாநந்தரஶ்லோக:; 2. "ஜலராமண்யகம்" இத்யாதி ஶ்லோகத்துக்கு மேலில் ஶ்லோகம் இது. | 1."ஏவமுக்தஸ்து ராமேண லக்ஷ்மணஸ்ஸம்யதாஞ்ஜலி: | ஸீதாஸமக்ஷம் காகுத்ஸ்தமிதம் வசநமப்ரவீத் || பரவாநஸ்மி காகுத்ஸ்த! த்வயி வர்ஷஶதம் ஸ்திதே | ஸ்வயம் து ருசிரே தேஶே க்ரியதாமிதி மாம் வத ||". m துஶ்ப்ஶ்தார்த்தம் (இதுக்கு முன்பு இத்யாதி) கைங்கர்யலாபகஶா: காஶ்சந ஸந்தி சேத் தாஶ்ச, 3. "குருஷ்வ மாமநுசரம்" இதி ஸ்வயம் விதாதுமநுஜ்ஞா ஸ்திதிஶ்ச அத்ர விவக்ஷிதா:. n,o 4. "சிஹ்நம் லக்ஷ்ம ச லக்ஷணம்" இதி, மதுப்ப்ரத்யயாந்தத்வஞ்ச ஸ்ருதி

ப்ர—1. आरण्यकाण्डे पञ्चदशे — "एवमुक्तस्तु रामेण लक्ष्मणस्संयताञ्जलिः। सीतासमक्षं काकुत्स्थमिदं वचनमब्रवीत् ॥ ६ ॥ परवानस्मि काकुत्स्थ! त्वयि वर्षशतं स्थिते। स्वयं तु रुचिरे देशे क्रियतामिति मां वद ॥ ७ ॥ सुप्रीतस्तेन वाक्येन लक्ष्मणस्य महाद्युतिः। विमृशन् रोचयामास देशं सर्वगुणान्वितम् ॥ ८ ॥"

A

ஈ—p நாம் நம் ஸ்வரூபத்தை அழித்துக்கொண்டவன்று நோக்குகையன்றிக்கே, சேஷி தானே அழித்தவன்றும் ஸ்வரூபத்தைத் தரவற்றுயிற்று அஞ்ஜலி. q ஸர்வாபி4மத ஸாத4நமாயிற்று. 1. "सीतासमक्षम्" (ஸீதாஸமக்ஷம்) r பண்ணின அஞ்ஜலிக்கு அந்ய பரதை பா4விக்கவொண்ணுதவள் ஸந்நிதி4யிலே. 1. "काकुत्स्थम्" (காகுத்ஸ்த2ம்) s பிராட்டி ஸன்னிதி4யும் மிகையாம்படியான குடியிற்பிறப்பை உடையவரை. t. "इदं वचनमब्रवीत्" (இத3ம் வசநமப்3ரவீத்) u "இவ்வார்த்தையைச் சொல்லுவானே!" என்று கொண்டாடுகிறுன் ருஷி. 1. "परवानस्मि" (பரவாநஸ்மி) v உம்முடைய அஸ்மிதை போலல்ல காணும் என்னுடைய v1 அஸ்மிதை! w இப்படிக்கொத்த பாரதந்த்ர்யத்தையாயிற்று இவர் ஆசைப்படுகிறது. x "இதுதான் ஒருவர் அபேக்ஷிக்குமதுவுமல்ல; அபேக்ஷிப்பாரில்லாமையாலே நாம் கொடுத்துப்போருமதுவுமல்ல; அவ்வழி புல்லெழுந்து போயிற்று காணும்" என்று அவன் அநாத3ரித்திருக்க; y புருஷன் அர்த்தி2க்க வருமதிறே புருஷார்த்த2மாவது. "z இப்பேறித்தனையும் நான் பெற்றேனாக

அ-(பாரதந்த்ர்யத்தை இதி) p வேறுபட்ட பின்பு அஞ்ஜலி பண்ணுவானென்? என்ன (நாம் நம் ஸ்வரூபத்தை இத்யாதி3) q ப2லிதம் (ஸர்வாபி4மத இத்யாதி3) நாம் ஸ்வரூபத்தை அழித்ததோடு, அவன் ஸ்வரூபத்தை அழித்ததோடு வாசியற எல்லா அபி4மதங்களுக்கும் என்றபடி. r புருஷகாரத்வம் ஸ்ம்ருதி3 நித3ர்யாஹ (பண்ணின அஞ்ஜலிக்கு இதி) s 2. "ந ஸ்மர்த்தி2ந: கார்யவஶாத்3 பேதா: கருத்ஸ்த2வம்ஶே விமுகா2: ப்ரயாந்தி" இத்யாதி3கம் ஸ்ம்ருதி3 நித3ர்யாஹ (பிராட்டி ஸந்நிதி4யும் இதி) t,u "இத3ம்" என்றதிலே நோக்காகத் தாத்பர்யம் (இவ்வார்த்தையை இதி) v (உம்முடைய அஸ்மிதைபோலல்ல காணும்) உம்முடைய அஸ்மிதை "ஸ்வதந்த்ரோऽஸ்மி" என்றிறே இருப்பது என்றபடி. w அலம் ப்ரஸக்தாநுப்ரஸக்த்யேதி ப்ரக்ருதமநுஸரதி (இப்படிக்கொத்த இதி) x...z1 "ஒல்லை"(1) "ஒல்லை"(10) "ஈதே"(1) "ஈதே"(2) இத்யாத்3யஸக்ருத3பி4த4ாநம், "விடலில் சக்கரத்தண்ணலை மேவல் விடலில் வண்குருகூர்ச் சடகோபன்"(11) இத்யேதச்ச பராம்ருஶத் ப்ரமேயஶேஷமாஹ (இதுதான் ஒருவர் இத்யாதி3) y அநாத3ரஹேதுவேது? என்ன (புருஷன் அர்த்தி2க்க இத்யாதி3) யத்3வா, சேதநேஷ்வப்ரார்த்த2யத்ஸ்வபி ப்ரமத2யாளுரீஸ்வரஸ் ஸ்வயமேவ த3த்3யாதி3த்யத்ராஹ (புருஷன் அர்த்தி2க்க இதி) z (இப்பேறித்தனையும்) என்றது-

ஜீ-நித3ர்யாஹ (பாரதந்த்ர்யத்தை இத்யாதி3) p வேறுபட்டபின்பு அஞ்ஜலி பண்ணுவானென்? என்ன (நாம் நம் ஸ்வரூபத்தை இத்யாதி3) q ப2லிதம் (ஸர்வாபி4மத இத்யாதி3) நாம் அழித்ததோடு, அவன் அழித்ததோடு வாசியற எல்லா அபி4மதங்களுக்கும் என்றபடி. r புருஷகாரத்வம் ஸ்ம்ருதி3 நித3ர்யாஹ (பண்ணின அஞ்ஜலிக்கு இத்யாதி3) s 2. "ந ஸ்மர்த்தி2ந: கார்யவஶாத்3 பேதா: கருத்ஸ்த2வம்ஶே விமுகா2: ப்ரயாந்தி" இத்யாதி3கம் ஸ்ம்ருதி3 நித3ர்யாஹ (பிராட்டி ஸந்நிதி4யும் இத்யாதி3) t,u "இத3ம்" என்றதிலே நோக்காக பா4வம் (இவ்வார்த்தையை இத்யாதி3) v (உம்முடைய அஸ்மிதைபோலல்ல காணும் இதி) உம்முடைய அஸ்மிதை "ஸ்வதந்த்ரோऽஸ்மி" என்றிறே இருப்பது என்றபடி. w அலம் ப்ரஸக்தாநுப்ரஸக்த்யேதி ப்ரக்ருதமநுஸரதி (இப்படிக்கொத்த இத்யாதி3) x...z1 "ஒல்லை"(1) "ஒல்லை"(10) "ஈதே"(1) "ஈதே"(2) இத்யாத்3யஸக்ருத3பி4த4ாநம், "விடலில் சக்கரத்தண்ணலை மேவல் விடலில் வண்குருகூர்ச் சடகோபன் சொல்"(11) இத்யாதி3கஞ்ச பராம்ருஶத் ப்ரமேயஶேஷமாஹ (இதுதான் இத்யாதி3) y அநாத3ரஹேதுவேது? என்ன (புருஷன் அர்த்தி2க்க இத்யாதி3) z இப்பேறித்தனையும் - ஸ்வார்த்த2தாக2ந்த2

1. எம்மா வீட்டுத் திறமும் செப்பம்நின்
செம்மா பாதபற்புத் தலைசேர்த் தொல்லை
கைம்மா துன்பம் கடிந்த பிரானே!
அம்மா வடியேன் வேண்டுவ தீதே.

ஆ— அவ:— முதற்பாட்டில் — ஸர்வப்ரகார விஶிஷ்டமான மோக்ஷத்திலும் திருவடிகளோட்டை ஸம்பந்தமே உத்தேஶ்யம் என்று அபேக்ஷிக்கிறார்.

வ்யா:— எத்தனையேனும் உத்க்ருஷ்டபுருஷார்த்தமான ஸ்ரீ வைகுண்டத்திலும் எனக்கு அபேக்ஷையில்லை; மற்றெதிலே அபேக்ஷையுள்ளது? என்னில்; "உன்னுடைய அழகிய திருவடிமலர்களை என்தலையிலே வைத்தருளவேணும்; அது செய்தருளுமிடத்து ஸ்ரீ கஜேந்த்ராழ்வானுக்குச் செய்தருளினாற்போலே வந்து செய்தருளப்பற்றாது; செய்துகொண்டு நிற்கவேணும்; ஈதே அடியேன் வேண்டுவது" என்கிறார். 1.

ஒ அவ:— முதற்பாட்டில்— எத்தனையேனும் உத்க்ருஷ்ட புருஷார்த்தமான ஸ்ரீவைகுண்டத்திலும் எனக்கு அபேக்ஷையில்லை; உன் திருவடிகளை என் தலையிலே வைக்குமித்தனையே வேண்டுவது என்கிறார்.

வ்யா:— வீட்டுத்திறம் - வீட்டிடையாட்டம். செப்பம் - சொல்லோம். (நின் செம்மா பாதபற்புத் தலைசேர்த்து) உமக்குச் செய்யவேண்டுவதென்? என்னில்; அகவாய் சிவந்து, புறங்கரியதாய், நிரதிஶயபோக்யமான உன்னுடைய திருவடிகளை என் தலையிலே சேர்த்தருளவேணும். ஆஶ்ரிதர்க்கு அருமைப்படவேண்டாதபடி செவ்விதாய், பரமபூஜ்யமான பாதபத்மம் என்றுமாம். ஒல்லை-ஈண்டெனெ. (கைம்மா துன்பம் கடிந்த பிரானே) ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானுடைய ஆபந்நிவாரணமாகிற மஹோபகாரத்தைப் பண்ணினவனே! இது த்ருஷ்டாந்தம். (அம்மா அடியேன்) 'உம்முடைய அபேக்ஷிதம் செய்கைக்கு உறவறியவேணுமிறே' என்னில்; 'நீ நாதன், நான் அடியேன்.' (வேண்டுவது) "உறும்" என்று வேண்டுகிறேனல்லேன்; உகந்து அபேக்ஷிக்கிறேன். (ஈதே) இவ்வடிமையும், மற்று என்ன புருஷார்த்தமும் வேணும்? என்னில்; இதுவே அமையும். 1.

ஈ—வேணும்" என்று இவர் அபேக்ஷிக்க, z_9 அவனும் தலைதுலுக்கப்பெற்றாராய்த் தலைக்கட்டுகிறார்.

அ-ஸ்வார்த்ததாகந்த ரஹிதமான பேறித்தனையும் என்றபடி. z_9 "விடலில் சக்கரத்தண்ணல்" (11) என்றத்தைப்பற்ற (அவனும் தலைதுலுக்கப்பெற்றாராம்) என்றது.

ஜீ—ரஹிதமான பேறித்தனையும். z_9 "விடலில் சக்கரத்தண்ணலை" (11) என்றத்தைப்பற்ற (அவனும் தலைதுலுக்கப்பெற்றாராய்) என்றது.

ப— அவ:— முதற்பாட்டில் — 'ஸர்வப்ரகாரவிஶிஷ்டமான மோக்ஷத்திலும், திருவடிகளோட்டை ஸம்பந்தமே உத்தேஶ்யம்' என்று அபேக்ஷிக்கிறார்.

எ — எவ்வகைப்பட்ட, **மா**—உத்க்ருஷ்டமான, **வீட்டுத்திறமும்** — மோக்ஷ ப்ரகாரமும், **செப்பம்**—சொல்லோம்; **நின்**—உன்னுடைய, **செம்**—சிவந்த, **மா** — உத்தேஶ்யமான, **பாதபற்பு**—திருவடித்தாமரைகளை, **தலை**—தலையிலே, **ஒல்லை** — கடுக, **சேர்த்து**—சேர்க்கவேணும்; **கைம்மா**—துதிக்கை முழுத்தும்படி அமுந்தின ஆனையினுடைய, **துன்பம்** — து:க்கத்தை, **கடிந்த** — போக்கின, **பிரானே** — மஹோபகாரகனாய், **அம்மா** — (இவ்வபதானத்தைக் காட்டி) என்னை அடிமை கொண்ட ஸ்வாமியே! **அடியேன்**—(உனக்கு) அடியேனான நான், **வேண்டுவது**— (என் ஸ்வரூபத்துக்குத் தகுதியான பலமாக) வேண்டியிருப்பது, **ஈதே**—இதுவே. புருஷன் அர்த்திக்கப்படுமதன்றோ புருஷார்த்தம் என்று கருத்து.

ஒல்லை—சடக்கென. **கைம்மா**—ஆனை. "**ஒல்லை கைம்மா**" என்று கூட்டவுமாம். **செப்பம்**—செப்போம். அன்றியே, '**செப்பம்**' என்று—செவ்விதாம் என்றாய், மோக்ஷப்ரகாரம் எல்லாம் செவ்விதாகையாவது — திருவடிகளிலே சேர்த்தி என்றாகவுமாம். 1.

இ— அவ:— முதற்பாட்டில்—எத்தனையேனும் விலக்ஷணமான பரமபதத்திலும் எனக்கு அபேக்ஷையில்லை; உன் திருவடிகளை என் தலையிலே வைக்குமித்தனையே வேண்டுவது என்கிறார்.

வ்யா:— (**வீடு**) மோக்ஷம்; (**மாவீடு**) உத்க்ருஷ்டமான மோக்ஷம்; அவித்யா நிவ்ருத்திமாத்ரமன்று. (**எம்மாவீடு**) எல்லா ப்ரகாரத்தாலும் உத்க்ருஷ்டமான மோக்ஷங்கிடீர்! என்ன; ஆனாலும் அபேக்ஷையில்லை. (**வீட்டுத்திறம்**) வீட்டிடையாட்டம். (**செப்பம்**) செப்போம்; சொல்லோம். என் கருத்து அறிகைக்காக நீ 'கொள்' என்றும், நாம் 'வேண்டா' என்று நிஷேதார்த்தமாகவும் ப்ரஸங்கிக்கக் கடவோமல்லோம். ஒரு தமிழன் "எம்மாவீட்டு விகற்பங்களும் செவ்வியவாய்" என்றான்; அப்பக்ஷத்தில் ஸாலோக்ய ஸாமீப்ய ஸாரூப்ய ஸாயுஜ்யம் என்கிற இவையெல்லாம் இம்மோக்ஷத்திலே உண்டாகை. உமக்குச்செய்ய வேண்டுவதென்? என்ன (**நின் செம்மா பாதபற்புத் தலைசேர்த்து**) ப்ராப்தமாய், அகவாய் சிவந்து, அதுக்குப் பரபாகமான புறவாயில் கறுப்பை உடைத்தாய், விகாஸம், செவ்வி, குளிர்த்தி, நாற்றம் இவற்றாலே நிரதிஶயபோக்யமான திருவடிகளை. **ஆஶ்ரிதர்க்கு** அருமைப்படவேண்டாதபடி செவ்விதாய், பூஜ்யமான திருவடிகள் என்னவுமாம். (**தலைசேர்த்து**) என் தலையிலே கொக்குவாயும் படுகண்ணியும்போலே சேர்த்தருளவேணும். **சேர்த்து** என்று - ல்யப்பன்று; விதியாய், சேர்த்தருளவேணும் என்கை. (**ஒல்லை**) ஈண்டென. (**கைம்மா இத்யாதி**) இது த்ருஷ்டாந்தம். "**கைம்மா துன்பம்**" என்னுமித்தனை; பேச்சுக்கு

இ—நிலமன்று. பாய்மா-குதிரை ; கைம்மா-ஆனை. இப்பேச்சாலே சொல்லிற்று - துதிக்கையொழிய முழுகிற்று என்கை. (துன்பம் கடிந்த) 1. "परमापदमापन्नः" (பரமாபத₃மாபந்ந:) என்கிற த₃ஶையிலே 2. "अतन्द्रितचमूपतिप्रहितहस्तम्" (அதந்த்ரித-சமூபதிப்ரஹிதஹஸ்தம்) என்று த்வரையோடே வந்து ஸவாஸநமாக து₃:க்க₂த்தைப் போக்கினவனே! (பிரானே) அவனுக்கு உதவிற்று தமக்கு உதவிற்றாயிருந்தபடி. நம்மோடு உமக்கு ஸம்ப₃ந்த₄ம் ஏதாக அபேக்ஷிக்கிறீர்? என்ன (அம்மா அடியேன்) நீ ஸ்வாமி, நான் ஶேஷபூ₄தன். (வேண்டுவது) "உத்க்ருஷ்டம்" என்று வேண்டுகிறேனல்லேன்; "நிஷித்₃த₄ம்" என்றாலும் விடவொண்ணாதபடி எனக்கு ராக₃ ப்ராப்தம். மற்று என்வேணும்? என்ன—(ஈதே) உன் திருவடிகளை என் தலையிலே வைக்கும் இதுவே. 1.

ஈ— அவ:— முதற்பாட்டில்— a "எவ்வகையாலும் விலக்ஷணமான மோக்ஷத்திலும் எனக்கு அபேக்ஷையில்லை; உன் திருவடிகளை என்தலையிலே வைக்கவேணும்" என்கிறார்.

வ்யா:— b "ஆழ்வீர்! மோக்ஷத்தைக்கொள்ளும்" என்றான் ஈஶ்வரன்; "வேண்டா" என்றார்; c "மாவீடு இடீர் - விலக்ஷணமான மோக்ஷம் இடீர்" என்றான்; "அதுவும் வேண்டா" என்றார்; d "எம்மாவீடு இடீர் - 'ஐஶ்வர்யம், ஆத்மலாப₄ம்' என்றிருக்க வேண்டா; பரமபுருஷார்த்த₂லக்ஷண மோக்ஷம்" என்றான்; d_2 அதுவும் எனக்கு

அ— முதற்பாட்டு. (எம்மா வீடு இத்யாதி₃) a "எம்மாவீடு" என்று தொடங்கி, "தலைசேர்த்து" என்னுமளவும் கடாக்ஷித்து அவதாரிகை (எவ்வகையாலும் இத்யாதி₃).

b,c,d "எம் மா வீட்டுத்திறமும் செப்பம்" இதி விஶேஷணயோ:, ப்ரதிஷேத₄ஸ்ய ச அநுகு₃ணம் பூ₄ர்வமாஹ (ஆழ்வீர் இத்யாதி₃நா) b "வீடு, மாவீடு, எம்மாவீடு" என்று விவக்ஷித்து "வீடு" என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (ஆழ்வீர்! மோக்ஷத்தைக் கொள்ளும் என்றான் ஈஶ்வரன்; வேண்டா என்றார் இத்யர்த்தம்) c ஐஶ்வர்யபுருஷார்த்த₂: இதி விவக்ஷிதம் மாஸ்து இத்யாஹ இதி ஸம்ருதி₃ நித₃ர்ய "மாவீடு" இத்யுக்தமீஶ்வரேண. தத₃பி மாஸ்து இத்யுவாசேத்யாஹ (மாவீடு இத்யாதி₃) d கைவல்யபுருஷார்த்த₂த்வேந விவக்ஷிதம் மாஸ்து இத்யாஹ இத்யபி₄ப்ராயேண "எம்மாவீடு" இத்யுக்தமித்யாஹ (எம்மாவீடு இத்யாதி₃) d_2 (அதுவும் இதி) தத₃நீம். 3. "கிரஸ்தாகி₂லது₃:க்கோ₂ऽஹமமந்தாநந்த₃பூ₄ர்ணஸ் ஸ்வராட்| பூ₄வேயமிதி மோக்ஷார்த்தீ₂ ஶ்ரவணாதௌ₃ ப்ரவர்த்ததே||" இத்யேவமாகாரேண வர்ணபே₄ஜிபி₄ருச்யமாநஸ்வார்த்த₂பூ₄ர்வத் ப்ராப்திரூபமோக்ஷவ்ருத்தாந்தஞ்ச ந வக்ஷ்யாம இத்யாஹேத்யர்த்த₂:. d வீடென்று-ஐஶ்வர்யம்;

ஜீ— முதற்பாட்டு. (எம்மா வீடு இத்யாதி₃) a "எம்மாவீடு" தொடங்கி, "தலைசேர்த்து" என்னுமளவும் கடாக்ஷித்து அவதாரிகை (எவ்வகையாலும் இத்யாதி₃).

b,c,d "செப்பம்" என்ற ப்ரதிஷேத₄த்துக்கு ப்ரஸக்தியைக் காட்டாநின்றுகொண்டு "வீடு, மாவீடு, எம்மாவீடு" என்று விவக்ஷித்து க்ரமேண தாத்பர்யம் (ஆழ்வீர்! இத்யாதி₃) d வீடென்று-ஐஶ்வர்யம்; மாவீடென்று - கைவல்யம்; எம்மாவீடென்று-பரமபுருஷார்த்த₂ லக்ஷண

ஈ—வேண்டா என்கிறர். e எவ்வகையாலும் நன்ருன மோக்ஷத்து e2 இடையாட்டமும். (செம்பம்) செப்போம் - சொல்லோம்; f நீ ப்ரஸங்கி2க்கவும் கடவையல்லே; நான் ப்ரதி ஷேதி4க்கவும் கடவனல்லேன்.

(g எம்மாவீட்டுத் g2 திறமும் g3 செப்பம்) ஒரு தமிழன் "எம்மா hவீட்டு h2விகல்ப மும் h3செவ்வியவாம்" என்ருன். அந்தப் பக்ஷத்திலே, வீட்டு விகல்பமாவது-ஸாலோக்ய ஸாரூப்ய ஸாமீப்ய ஸாயுஜ்யம் என்கிறவை. செவ்வியவாகையாவது - ஸாலோக்யாதி3க ளெல்லாம் i இம்மோக்ஷத்திலேயுண்டாகை. jஆகுல் உமக்கு வேண்டுவதென்? என்னில்,

அ—மாவிடென்று-கைவல்யம், எம்மாவிடென்று-பரமபுருஷார்த்த2 லக்ஷணமோக்ஷம். "வீடு" என்று ஐஶ்வர்யத்தைச் சொல்லும்படியென்? என்ன ; 1. "முக்திர் மோக்ஷோ மஹாநந்த3:" என்று முக்திஶப்3த3த்தாலே ஆநந்த3த்தைச் சொல்லுகையாலே, ஐஶ்வர்யமும் ஆநந்த3ாவஹ மாகையாலே 'வீடு' என்று கௌ3ணமாக ஐஶ்வர்யத்தைச் சொல்லுகிறது என்றபடி. கைவல் யத்துக்கு ஐஶ்வர்யாத்3யபேக்ஷயா மஹத்த்வமுண்டாகையாலே. மாவீடு என்று-கைவல்யத்தைச் சொல்லுகிறது என்றபடி. e ஶப்3தா3ர்த்த2மாஹ (எவ்வகையாலும் இத்யாதி3) e2 இடையாட்டம்- ப்ரஸங்க3ம். f 'செப்பம்' இத்யஸ்ய சரமாவதி4மாஹ (நீ ப்ரஸங்கி3க்கவும் இதி) அன்றிக்கே செப்பம் என்றது - த்3விவசநமாக விவக்ஷித்து அருளிச்செய்கிருர் (நீ இத்யாதி3) என்னவுமாம்.

g பக்ஷாந்தரத்துக்காக ப்ரதிகோபாத3ாநம் (எம்மாவீடு இத்யாதி3) h வீட்டுவிகல்பம்-வீட்டி னுடைய பே4த3ங்கள் என்றபடி. g2.h2 திறம்-(விகல்பம்); g3.h3 செப்பம்-(செவ்வியவாம்). i (இம் மோக்ஷத்திலே உண்டாகை என்று) பாதபற்புத்தலே சேர்க்கையிலே உண்டாகை என்றபடி. தமிழன் நிர்வாஹத்துக்கு - மாவீட்டினுடைய எல்லாமான பே4த3மும் செவ்வியவாம் என்கை. இவ்விடத் திலே 2. "லோகேஷு விஷ்ணோர் நிவஸந்தி கேசித் ஸமீபமிச்ச2ந்தி ச கேசித3ந்யே। அந்யே து ரூபம் ஸத்3ருஶம் ப4ஜந்தே ஸாயுஜ்யமந்யே ஸ து மோக்ஷ உக்த:॥" 3. "த்வத்ஸாக்ஷாத்கரணாஹ்லாத3ஸமுத்3ராவஸ்தி2தஸ்ய மே। ஸுகா2நி கோ3ஷ்பதா3யந்தே ப்3ரஹ்மணோऽபி ஜக3த்பதே॥" இத்யாதி3 அநுஸந்தே4யம். j ஆகிலும் ப்ரகரணஸ்வாரஸ்யமுள்ளது முந்தின அர்த்த2த்திலே

ஜீ—மோக்ஷம். 1. "முக்திர் மோக்ஷோ மஹாநந்த3:" என்று முக்தி ஶப்3த3த்தாலே ஆநந்த3த்தைச் சொல்லுகையாலே, ஐஶ்வர்யமும் ஆநந்த3ாவஹமாகையாலே வீடு என்று - கௌ3ணமாக ஐஶ்வர்யத்தைச் சொல்லுகிறது. கைவல்யத்துக்கு ஐஶ்வர்யாபேக்ஷயா மஹத்த்வமுண்டாகை யாலே "மாவீடு" என்று கைவல்யத்தைச் சொல்லுகிறது என்றபடி. e ஶப்3தா3ர்த்த2ம் (எவ் வகையாலும் இத்யாதி3) e2 இடையாட்டம் - ப்ரஸங்க3ம். f "செப்பம்" இத்யஸ்ய சரமாவதி4 மாஹ (நீ ப்ரஸங்கி3க்கவும் இத்யாதி3) யத்3வா, செப்பம் என்றது - த்3விவசநமாக விவக்ஷித்து அர்த்த2மாதல்.

g பக்ஷாந்தரத்துக்காக ப்ரதிகோபாத3ாநம் (எம்மாவீடு இத்யாதி3) h வீட்டுவிகல்பம்-வீட்டி னுடைய பே4த3ங்கள். g2.h2 திறம்-ஸமூஹம்; விகல்பம் என்றபடி. g3.h3 செப்பம்-(செவ்வியவாம்). i இம்மோக்ஷத்திலே-பாதபற்புத் தலேசேர்க்கையிலே. h தமிழன் நிர்வாஹத்துக்கு-மாவீட்டினுடைய எல்லாமான பே4த3மும் செவ்வியவாம் என்கை. இவ்விடத்திலே - 2. "லோகேஷு விஷ்ணோர் நிவஸந்தி கேசித் ஸமீபமிச்ச2ந்தி ச கேசித3ந்யே। அந்யே து ரூபம் ஸத்3ருஶம் ப4ஜந்தே ஸாயுஜ்ய மந்யே ஸ து மோக்ஷ உக்த:॥" என்றது அநுஸந்தே4யம். j ஆகிலும், ப்ரகரண ஸ்வாரஸ்ய

ஈ-(நின் செம்மா பாத kபற்புத் தலைசேர்த்து) இது எனக்கு வேண்டுவது. செம் என்று-சிவப்பாய், l மா என்று-கறுப்பாம்; உன்னுடைய, m அகவாய் சிவந்து புறவாய் ஶ்யாமமாய், விகாஸம் செவ்வி குளிர்த்தி நாற்றங்களுக்குத் தாமரையை ஒரு போலி சொல்லலாம்படியிருக்கிற திருவடிகளைக் கொண்டுவந்து என்தலையிலே வைக்க வேணும். அன்றிக்கே, செம்மையால் நினைக்கிறது - செவ்வையாய், ஆஶ்ரிதர்க்கு வருந்தவேண்டாதபடியான ஆர்ஜவத்தையுடைத்தாய்; மா என்று - மஹத்தையாய், பரமபூஜ்யமான திருவடிகள் என்னவுமாம். சேர்த்து என்றது - சேர்க்கவேணும் என்றபடி. n கொக்குவாயும் /படுகண்ணியும்போலே, உன் திருவடிகளும் என் தலையும் சேரவேணும். o சேர்த்து என்று - ல்யப்பாகையன்றிக்கே விதிᵎயாய், சேர்த்தருள வேணும் என்கை.

p1. "यावन्न चरणौ भ्रातुः पार्थिवव्यञ्जनान्वितौ। शिरसा धारयिष्यामि न मे शान्तिर्भविष्यति॥" (யாவந்ந சரணௌ ப்ᵎராதுः பார்த்திᵎவவ்யஞ்ஜநாந்விதௌ। ஶிரஸா தᵎாரயிஷ்யாமி

அ—யாகையாலே அத்தை அவலம்பிᵎத்து. மேலிற்பதᵎத்துக்கு அவதாரிகை அருளிச்செய்கிறார் (ஆனால் உமக்கு என்று தொடங்கி) k பற்பு-பத்ᵎமம். l A "மாலே கருமையும் பெருமையும் நிறமும் மேவிய நாற்காலுடையவும் வண்டும் பூவுறை திருவென ஆறையும் பொருந்தும்" என்று கொண்டு. மா என்று-கறுப்பைச்சொல்லும். m அகவாய்-உள்ளங்கால். n "தலையிலே கொண்டு வந்து கூட்டு" இத்யாத்ᵎயாகாரேண அநபிᵎதᵎாய. 'சேர்த்து' இதி வக்துர் பᵎாவமாஹ (கொக்கு வாயும் இதி) கொக்குவாயும் படுகண்ணியும் இதி ச ஆபᵎரணவிஶேஷேஷ்வவயவவிஶேஷௌ. கொக்கினுடைய வாயும், /குளச்சான கண்ணியுமாதல். o "வினையெச்சம்" இதி ப்ᵎராந்திம் வாரயதி (சேர்த்து என்று இதி) "நடத்து. செலுத்து. இருத்து. வருத்து" இத்யாதிᵎவதிᵎதி பᵎாவ:.

p ஸ்வஶிரஸி பᵎகᵎவச்சரணாரவிந்தᵎஸம்யோகᵎம் புருஷார்த்தᵎத்வேந ப்ரார்த்திᵎதவந்தஸ் ஸந்தி கிம்? இத்யத்ராஹ (யாவந்ந சரணௌ ப்ᵎராது: இதி) q இஸ்லோக தாத்பர்யம் (பின்னாய்

ஜீ—முன்னது முந்தின அர்த்தᵎத்திலேயாகையாலே அத்தை அவலம்பிᵎத்து மேலில் பதᵎத்துக்கு அவதாரிகை (ஆனால் உமக்கு இத்யாதிᵎ) k பற்பு - பத்ᵎமம். l மா என்று - கறுப்பும், மஹத்தையும். m அகவாய்-உள்ளங்கால். n கூட்டு என்னாதே, 'சேர்த்து' என்று சொன்னதுக்கு பᵎாவம் (கொக்குவாயும் இத்யாதிᵎ) கொக்குவாயும் படுகண்ணியுமாவது - ஆபᵎரண விஶேஷங்களில் பரஸ்பர பᵎந்தᵎகமான அவயவவிஶேஷங்கள். கொக்கினுடைய வாயும், /குளச்சான கண்ணியுமாதல். o "ல்யபᵎந்தம்" இதி ப்ᵎரமம் வாரயதி (சேர்த்து என்று இத்யாதிᵎ) நடத்து, செலுத்து, என்றாற்போலே என்றபடி.

ப்ர—p1. (முதற்பாட்டு) (எம்மாவீடு இத்யாதிᵎ) (பாதபற்புத்தலை சேர்த்து) अयोध्याकाण्डे (९८) चित्रकूटपरिसरे सेनां निवेश्य रामाश्रममन्वेषमाणः शत्रुघ्नं प्रति भरतः—
"यावन्न चरणौ भ्रातुः पार्थिवव्यञ्जनान्वितौ। शिरसा धारयिष्यामि न मे शान्तिर्भविष्यति॥८॥
यावन्न राज्ये राज्यार्हः पितृपैतामहे स्थितः। अभिषेकजलक्लिन्नो न मे शान्तिर्भविष्यति॥९॥
सिद्धार्थः खलु सौमित्रिर्यश्चन्द्रविमलोपमम्। मुखं पश्यति रामस्य राजीवाक्षं महाद्युति॥१०॥"

A திவாகரநிகண்டு. /படுகண்ணி-குளச்சான கண்ணி; கொக்கை அகப்படவைக்கும் சுருக்குக்கயிறு.

ஈ—ந ஹீமே ஶாந்திர்ப4விஷ்யதி||) q'பிள்ளாய்! உன் உள்வெதுப்பு ஆறுவது எப்போது?' என்ருர்கள் ; 'q1 பெருமாளும் தமக்கு வகுத்த முடிசூடி, q2 நானும் எனக்கு வகுத்த முடி சூடினவன்று' என்ருனிறே. (நின் செம்மா பாதபற்புத் தலைசேர்த்து) r மயிர் கழுவிப் பூச்சூடவிருப்பாரைப்போலே, இவரும், A ஈறிலின்பத்திருவெள்ளத்திலே மூழ்கிப் பூச்சூடவிருக்கிருர் காணும். "அப்படியே செய்கிறேம்" என்ருன்; s அக்க்ரமம் பற்ருது—(t ஒல்லை) செய்துகொடுநின்று "செய்கிறேம்" என்னவேணும்.

u இப்படி த்வரிக்கவேண்டுமிடமுண்டோ? என்ன (v கைம்மா துன்பம் கடிந்த பிரானே) நீ த்வரித்து வந்து விழும்படியறியாயோ? w1."परमापदमापन्नः"(பரமாபத3மாபந்ந:)

அ—இத்யாதி3) "இந்த ஶ்லோகம்-ஶ்ரீஶத்ருக்4நாழ்வானோடே சொன்னதாகிலும், ஶ்ரீகௌஸல்யையார் முதலானரோடே சொல்லவும் யோக்3யதையுண்டு என்னுமத்தைப்பற்ற அவர்களோடே சொல்லுகிறதாக வ்யாக்2யாநம் பண்ணுகிருர்" என்று அருளிச்செய்வர். பார்த்தி2வவ்யஞ்ஜநாநி - ச2த்ரசாமராதீ3நி. 2."த்4வஜாரவிந்த3ாங்குஶவஜ்ரலாஞ்ச2நம்" இதி ப்ரகாரேண ரேகா2மயாநி வா. q1 ரேகா2ஸயசிஹ்நாநாமபி4ஷேகாபூ4ர்வே ஸார்த்தக்யாபா4வாத் அபி4ஷேகேண ஸார்த்த2கபார்த்தி2வவ்யஞ்ஜநாந்விதௌ இதி த்3விதீய: பக்ஷ இத்யபி4ப்ராயேணோக்தம் (பெருமாளும் இதி) அத2வா, பார்த்தி2வவ்யஞ்ஜநம்-ராஜசிஹ்நம். அதாவது—நவரத்நமயபாத3பீட2 ஹேமபாது3காதி3. அது ராஜ்யாபி4ஷேகாநந்தரபா4வி என்னுமத்தைப்பற்ற (பெருமாளும் தமக்கு இத்யாதி3) q2B"அரசமர்ந்தான் அடிசூடுமரசையல்லால் அரசாக எண்ணேன் மற்றரசுதானே", r"பற்புத் தலைசேர்த்து" என்ற பத3ஸாமர்த்2யத்துக்குத் தாத்பர்யக் (மயிர்கழுவி இத்யாதி3) s அக்க்ரமம்-அந்த க்ரமம். t ஒல்லை - ஶீக்4ரமாக.

u (இப்படி த்வரிக்கவேண்டும் இதி) ஏவம் த்வரிதும் தவ அவகாஶோऽஸ்தி கிம்-ஆலம்ப3நமஸ்தி கிம்? இத்யர்த்த2:. v பாய்மா-குதிரை; கைம்மா-ஆனை. w கைம்மாவுக்குத் துன்பமுண்டோ?

ஸ்ரீ— p அப்படி ப்ரார்த்தி2த்த பேருண்டோ? என்ன, அருளிச்செய்கிருர் (யாவந்ந சரணௌ இத்யாதி3) அயம் ஶ்லோக: அயோத்4யாகாண்டே3 சித்ரகூட பரிஸரே ஶத்ருக்4நம் ப்ரதி ப4ரதேந உக்த:. q இஶ்லோக தாத்பர்யம் (பிள்ளாய் இத்யாதி3) இந்த ஶ்லோகம்-ஶ்ரீஶத்ருக்4நாழ்வானோடே சொன்னதாகிலும், ஶ்ரீ கௌஸல்யையார் முதலானோரோடும் சொல்ல யோக்3யதையுண்டு என்று கருத்து. பார்த்தி2வவ்யஞ்ஜநங்களாவன - ச2த்ரசாமராதி3களாதல், C த்4வஜாரவிந்த3ாங்குஶாதி3ரேகை2களாதல். பார்த்தி2வவ்யஞ்ஜநம்-ராஜசிஹ்நம். q1"பார்த்தி2வவ்யஞ்ஜநாந்விதௌ" என்கிற விஶேஷண ஸித்3த4ார்த்த2ம் (பெருமாளும் தமக்கு வகுத்த இத்யாதி3) அபி4ஷேகாபூ4ர்வே பார்த்தி2வ வ்யஞ்ஜநாந்விதத்வமில்லையிறே என்று கருத்து. q3"ஶிரஸா தா4ரயிஷ்யாமி" என்றதின் பா4வம் (நானும் எனக்கு இத்யாதி3) r "பற்புத்தலைசேர்த்து" என்ற பத3ஸாமர்த்2யத்துக்கு பா4வம் (மயிர்கழுவி இத்யாதி3) s அக்க்ரமம்-அந்த க்ரமம், t ஒல்லை-ஶீக்4ரமாக.

u (இப்படி த்வரிக்கவேண்டும் இதி) ஏவம் த்வரிதும் தவாவகாஶோऽஸ்தி கிம்? - ஆலம்ப3நமஸ்தி கிம்? இத்யர்த்த2:. v பாய்மா-குதிரை, கைம்மா-ஆனை. w கைம்மாவுக்குத் துன்பமுண்டோ?

ப்ர—w1. (கைம்மா துன்பம்) विष्णुधर्मेऽष्टषष्टितमे—"परमापदमापन्नो मनसाऽचिन्तयद्धरिम् । स तु नागवरश्श्रीमान् नारायणपरायणः ॥"

A 2-4-8. B பெரு-திரு 10-8. C ஸ்தோ-ர 31.

ஈ—x ஸர்வேஶ்வரன் தன்னைப் பேணுதே வந்து விழும்படியான ஆபத்தாயிற்று. y1.“மனஸா ऽचिन्तयत्”(மநஸாऽசிந்தயத்) y_2கூப்பீடு y_3ஒவிற்று. (கைம்மா துன்பம்) z ஆனையும் தன்னளவிலேயிறே நோவுபடுவது. a துதிக்கை முழுத்தின ஆபத்திறே. b அப்படி உமக்கு ஆபத்துண்டோ? என்ன; அங்கு முதலை ஒன்று; எனக்கு முதலை c ஐந்து; அங்கு ஆயிரம் தே3வஸம்வத்ஸரம்; இங்கு d அநாதி3காலம்; அங்கு e ஒரு சிறுகுழி; இங்கு A பிறவியென்னும் பெருங்கடல்; அதுக்கு ஶரீரநாஶம்; எனக்கு f ஆத்மநாஶம்; ஆனையின் காலையாயிற்று முதலை பற்றிற்று; இங்கு என்னுடைய g நெஞ்சையாயிற்று hB அருவித்தின்றிடுகிறது; ஆனுல், அதுக்கும் இதுக்குமுள்ள வாசி பாராய். (பிரானே) i ஸ்ரீக3ஜேந்த்3ராழ்வானுடைய து3:க்க2த்தைப் போக்கின இதுவும், “தமக்கு உபகரித்தது” என்றிருக்கிறுர். அதுக்கு உதவினமை உண்டு, உமக்கென்? என்ன i_2 (அம்மா) i_3 அதுக்கும் எனக்கும் ஒவ்வாதோ தேவரோட்டை ஸம்ப3ந்த4ம்? நீ ஸ்வாமியன்ருே? j நீர் ஆர்? என்ன j_2 (அடியேன்) k நான் ஶேஷபூ4தன். இருவருடைய ஸ்வரூபத்தையும் பற்றி

அ-என்ன.ப்ரமாணம் (பரமாபத3ம் இத்யாதி3) பரமா சாஸௌ ஆபச்ச-பரமாபத்; தாம்-பரமாபத3ம். x ஆபத்3:பாரம்யம் கார்யமுகே2ந த3ர்ஶயதி(ஸர்வேஸ்வரன் இதி) y,y_2 $y_3$2.“ஸோந்தஸ்ஸரஸ்யுருப3லேந க்3ருஹீத ஆர்த்த:” இத்யாதி3ப்ரகாரேண ஆக்ரோஶந் க3ஜ: மநஸாऽசிந்தயத் இத்யுக்த்யா ப4ணிதமாஹ (கூப்பீடு ஒவிற்று இதி) y_3 ஒவிற்று-முடிந்தது. z “கைம்மா” என்று-ஆனைக்கே ரூடி4யாய், தாத்பர்யம் (ஆனையும் இத்யாதி3) a அவயவார்த்த2விவக்ஷயா தாத்பர்யாந்தரம் (துதிக்கை இத்யாதி3) துதிக்கை-துண்ட3ம். b...h இவ்வபதா3நத்தைச் சொன்ன இவர்க்கு இத்தனையும் விவக்ஷிதம் என்கிறுர் (அப்படி இத்யாதி3) c ஐந்து - பஞ்சேந்த்3ரியங்கள். d (அநாதி3காலம்) 3. “அநாதி3மாயயா ஸுப்த:”. e சிறுகுழி-அல்பஸர:. f (ஆத்மநாஶம்) 4.“அஸந்நேவ ஸ ப4வதி”. g(நெஞ்சையாயிற்று) C “உண்ணிலாவிய ஐவரால் குமை தீற்றி” இதி. h அருவித்தின்றிடுகை-அத்யந்தம் ப3ாதி4க்கை. i “பிரானே” என்கைக்கு-தமக்குச்செய்த உபகாரம் ஏதென்ன (ஸ்ரீக3ஜேந்த்3ர இத்யாதி3) i_2,i_3, j,j_2,k “அம்மா அடியேன்” இத்யத்ர வ்யாக்2யாநப்ரக்ரியயா கிஞ்சித் பௌநருக்த்யம் ஸ்பு2ரதி சேத், (நீர் ஆர்? என்ன) இதி ஶங்காயா: உத்தரஸ்ய ச அயமர்த்த2:-j மதீ3யம் ஸ்வாமித்வம் ஸர்வவிஷயகம்

ஜீ—என்ன, ப்ரமாணம் (பரமபத3ம் இத்யாதி3) ஸ்ரீ விஷ்ணுத4ர்மே அஷ்டஷஷ்டிதமே—1. “பரமாபத3மாபந்நோ மநஸாऽசிந்தயத்3த4ரிம் | ஸ து நாக3வர: ஸ்ரீமாந் நாராயணபராயண: ||” பரமா ச ஸா ஆபச்ச - பரமாபத்; தாம்-பரமாபத3ம். x ஆபத்தினுடைய பாரம்யத்தைக் கார்யமுகே2ந த3ர்ஶிப்பிக்கிறுர் (ஸர்வேஸ்வரன் இத்யாதி3) y,y_2 y_3 ஆக்ரோஶந் க3ஜ:, மநஸாऽசிந்தயத் இத்யுக்த்யா ப4ணிதமாஹ (கூப்பீடு ஒவிற்று இதி) y_3 ஒவிற்று-முடிந்தது. z “கைம்மா” என்று ஆனைக்கே ரூடி4யாய், தாத்பர்யம் (ஆனையும் இத்யாதி3) a அவயவார்த்த2 விவக்ஷயா தாத்பர்யாந்தரம் (துதிக்கை இத்யாதி3) b...h இவ்வபதா3நத்தைச் சொன்ன இவர்க்கு இத்தனையும் விவக்ஷிதம் என்கிறுர் (அப்படி உமக்கு இத்யாதி3) c ஐந்து-பஞ்சேந்த்3ரியங்கள். h அருவித்தின்றிடுகை-அத்யந்தம் ப3ாதி4க்கை. i “பிரானே” என்கைக்கு - தமக்குச் செய்த உபகாரமேதென்ன (ஸ்ரீக3ஜேந்த்3ர இத்யாதி3) i_2,i_3,j,j_2,k “அம்மா அடியேன்” இத்யத்ர வ்யாக்2யாந ப்ரக்ரியயா கிஞ்சித் பௌநருக்த்யம் ஸ்பு2ரதி சேத், (நீர் ஆர்? என்ன) இதி ஶங்காயா: உத்தரஸ்ய ச அயமர்த்த2:—j மதீ3யம் ஸ்வாமித்வம் ஸர்வவிஷயகம் ப4வதி. ந கோऽப்யேவம் ப்ரார்த்த2யதே; ஏவம்

A பெரியாழ் - திரு 1-4-2 B பெரியதிருமொழி 7-7-1 C 7-7-1.

ஈ—l"தவிரவொண்ணுது" என்று அபேக்ஷிக்கிறீரோ ? என்ன m (வேண்டுவது) ராக₂ப்ராப்தம். இதுவாகில் வேண்டுவது, இது செய்கிறேம்; இதுவும் இன்னும் எதுவும் வேணும் ? என்றுன். (ஈதே) "நின் செம்மா பாதபற்புத் தலைசேர்த்து" என்ற இதுவே என்கிறுர். 1.

அ—ப₄வதி; ந கோऽப்யேவம் ப்ரார்த்த₂யதே; ஏவம் ப்ரார்த்த₂யமாநஸ்த்வம் க:?இதி ஶங்கார்த்த₂:. k த்வத்ப்ரஸாத₃லப்₄த₄ஸ்வரூபயாத₂ாத்ம்யஜ்ஞாநவாநஹம் இத்யுத்தரக்₃ரந்த₂ார்த்த₂:. l (தவிரவொண்ணுதென்று இதி) நிர்ப₃ந்த₄ருபதயேதி யாவத். "நின் செம்மா பாதபற்புத் தலைசேர்த்து" என்கையாலே - ஶேஷத்வமே புருஷார்த்த₂ம் என்றும், ஸ்வருபத்தைப்பற்ற கைங்₂ர்யமே உத்₃தே₃ஶ்யம் என்றும் தோன்றுகிறது. ஸ்வார்த்த₂த்வ ஸ்வபோ₄க்த்ருத்வக₃ந்த₄மஸஹமாந: பராங்குஶர்ய: "நின் செம்மா பாத பற்புத் தலைசேர்த்து, அடியேன் வேண்டுவதீதே" இதி கத₂ம் ப்ரார்த்த₂யதே? இதி சேத், A"அடிக்கீழ் அமர்ந்து புகுந்தடியீர் வாழ்மினென்றென்று அருள்கொடுக்கும்படிக் கேழில்லாப் பெருமானை" இதி ப்ரகாரேண ப₄க₃வத ஏவ லாப₄த்வேந, ப₄க₃வந்நிர்ஹேதுககிருபயா ப₄க₃வதைவ தீ₃யமாநம் சரணாரவிந்த₃ம் பராங்குஶார்யோऽபி ப₄க₃வந்முகோ₂ல்லாஸைகப்ரயோஜநதயா தந்முகோ₂ல்லாஸைகப்ரயோஜநநித்யகைங்கர்யத்வரயா ப்ரார்த்த₂யதே; அதோ ந விரோத₄ இதி பா₄வ:. m (வேண்டுவது) புருஷன் அர்த்தி₂த்ததன்றே புருஷார்த்த₂ம் என்று கருத்து. t,v "ஒல்லை - கைம்மா" என்று கூட்டவுமாம். "எம்மாவீடு என்று தொடங்கி, தலை - ஒல்லை - சேர்த்து; கைம்மா துன்பம் கடிந்த பிரானே! அம்மா அடியேன் வேண்டுவதீதே" என்று உரை அந்வயம். 1.

ஜீ—ப்ரார்த்த₂யமாநஸ்த்வம் க: ? இதி ஶங்கார்த்த₂:. k த்வத்ப்ரஸாத₃லப்₄த₄ஸ்வரூபயாத₂ாத்ம்யஜ்ஞாநவாநஹம் இத்யுத்தரஸ்யார்த்த₂:. l (தவிரவொண்ணுதென்று இதி) நிர்ப₃ந்த₄ருபதயேதி யாவத். "நின் செம்மா பாதபற்புத் தலைசேர்த்து" என்கையாலே - ஶேஷத்வமே புருஷார்த்த₂மென்றும், ஸ்வருபத்தைப்பற்ற கைங்₂ர்யமே உத்₃தே₃ஶ்யமென்றும் தோற்றுகிறது. m வேண்டுவது - வேண்டியிருப்பது ; அபேக்ஷிப்பது என்றபடி ; புருஷன் அர்த்தி₂த்ததன்றே புருஷார்த்த₂ம் என்று கருத்து. "எம்மாவீடு தொடங்கி தலை - ஒல்லை - சேர்த்து; கைம்மா துன்பம் கடிந்த பிரானே! அம்மா அடியேன் வேண்டுவதீதே" இத்யந்வய:. 1.

ஆதே₂— கீழில் திருவாய்மொழியில், B "நலமந்தமில்லதோர் நாடு" என்று இவர் அருளிச்செய்த பரமபத₃த்தை எம்பெருமான் இவருக்குக் கொடுக்கப்பார்க்க, அந்தப் புருஷார்த்த₂த்தை ஶோதி₄த்து, 'இங்ஙனே தரவேணும்' என்கிறுர் எம்மா வீட்டில். எவ்வகையாலும் நன்றுன மோக்ஷத்தினிடையாட்டமும் சொல்லோம் நாம். நீயே — அகவாய் சிவந்து புறவாய் ஶ்யாமமாய், விகாஸாதி₃களுக்குத் தாமரைபோலேயிருக்கிற திருவடிகளைக் கொண்டுவந்து என் தலையிலே வைக்க வேணும்; ஶீக்₄ரமாக இப்படி செய்யவேணும். ஆனையினுடைய ஆர்த்தியைத் தீர்த்த உபகாரகனே ! ஶேஷியான உன்பக்கலிலே அடியேனுன நான் அபேக்ஷிப்பது இதுவே என்கிறுர்—"எம்மாவீடு" இத்யாதி₃யால். 1.

A 6-10-11. B 2.8.4.

**2. ஈதேயா னுன்னைக் கொள்வதெஞ் ஞான்றும்என்
மைதோய் சோதி மணிவண்ண வெந்தாய்!
எய்தா நின்கழல் யானெய்த ஞானக்
கைதா காலக் கழிவுசெய் யேலே.**

ஆ— 2. வ்யா:— (ஈதே) எற்றைக்கும் இதுவே நான் உன்பக்கல் கொள்ளும் ப்ராப்யம்; 'ப₄க்தியோக₃த்தாலல்லது ஸித்₃தி₄க்குமோ?' என்னில்; 'அந்த ப₄க்தியோக₃ந் தன்னையும் நீயே ஈண்டெனத் தந்தருளவேணும்' என்கிறார். 2.

ஒ— அவ:— இரண்டாம் பாட்டில்— "இப்புருஷார்த்த₂ம் பெற்றேன்" என்று நான் தேறும்படி ஈண்டெனப் பண்ணியருளவேணும் என்கிறார்.

வ்யா:—, (ஈதே யானுன்னைக் கொள்வது) பலகாலும் கேட்கிலும் நான் உன்னைக் கொள்வது இதுவே. (எஞ்ஞான்றும்) இவ்வபி₄ஸந்தி₄ எத்தனை நாளைக்கு நிற்கும்? என்னில்; யாவதா₃த்மபா₄வி. (என் மைதோய் சோதி மணிவண்ண எந்தாய்) இங்ஙனேயிருக்கிற அடிமைச் சுவடு உமக்கு எங்ஙனே வந்தது? என்னில்; ஶ்ரமஹரமான உன் திருவழகை எனக்குக் காட்டி அவ்வழியே நீ என்னை அடிமை கொள்கையாலே. (எய்தா நின்கழல் யான் எய்த ஞானக்கை தா) பெறுதற்கு அரிதான திருவடிகளை நான் பெற்றேன் என்னுமது அறியும்படி பண்ணவேணும். ஞானமென்று - ப₄க்தியோக₃முமாம். ஜ்ஞாநப்ரதா₃நம் அமிழ்ந்தினார்க்குக் கைகொடுத் தாற்போலேயிருத்தலால் (ஞானக்கை தா) என்கிறார். (காலக்கழிவு செய்யேலே) "செய்கிறோம்" என்ன ஒண்ணாது; செய்துகொடுநிற்கவேணும். 2.

ப— 2. அவ:— அநந்தரம், இந்த ஸம்ப₃ந்த₄ விஷயமான ஜ்ஞாநத்தைத் தந்தருளவேணும் என்கிறார்.

என்—எனக்கு இந்த ருசிஜநகமான, **மை**—கருமை, **தோய்**—செறிந்த, **சோதி**—ஒளியை உடைத்தான, **மணி**—மாணிக்கம் போன்ற, **வண்ணம்**—வடிவழகையுடைய, **எந்தாய்**—என் ஸ்வாமியே! **உன்னை**—உன்னை, **யான்**—நான், **எஞ்ஞான்றும்**—எக்காலத்திலும், **கொள்வது**—கொள்ளும் ப்ரயோஜநம், **ஈதே**—இதுவே; (ஏதென்னில்;) **எய்தா**—பெறுதற்கரிய, **நின்**—உன், **கழல்**—திருவடிகளை, **யான்**—நான், **எய்த**—பெறுதற்கு ஈடான, **ஞானக்கை**—தெளிவாகிற ஜ்ஞாநக் கையை, **தா**—தரவேணும்; **காலக்கழிவு**—காலவிளம்ப₃ம், **செய்யேல்**—பண்ணாதே கொள். ஞானத்தைக் கையென்றது, தமக்கு ஆலம்ப₃நமாகையாலே. 2.

இ— அவ:— இரண்டாம் பாட்டில் —"இந்தப் புருஷார்த்த₂த்தைப் பெற்றேன்" என்று நான் தெளியும்படி பண்ணியருளவேணும் என்கிறார்.

இ— வ்யா:— **(ஈதே யான் உன்னைக் கொள்வது)** "இவரைப் பலகால் கேட்கவே தடுமாறி அகவாயிற்கிடந்தது தெரியும்" என்று திரியவும் கேட்க.—**(ஈதே).** இப்படி நிஶ்சயித்தது எத்தைக் கொண்டு? என்ன—**(யானுன்னை)** இரண்டு தர்மியையும் கொண்டு அறியுமித்தனை. 'இது நம்மை அர்த்திப்பாரும் இல்லை; அத்தாலே நாம் கொடுத்தறிவதும் இல்லை; உம்முடைய பக்கலிலே கண்டவித்தனை; இது உமக்கு எத்தனை நாளைக்கு நிற்கும்? என்ன—**(எஞ்ஞான்றும்)** யாவதாத்ம பாவி நிற்கும். இவ்வடிமைச் சுவட்டில் ருசியைப் பிறப்பித்தார் ஆர்? என்ன—**(என் மைதோய் சோதிமணிவண்ண எந்தாய்)** உன் வடிவழகிறே ருசிஜநகம்; கருமை யோடே கூடின ஒளியையுடைய மணிபோலேயிருக்கிற வடிவழகைக் காட்டி என்னை எழுதிக்கொண்டவனே! அபேக்ஷைதான் என்? என்ன **(எய்தா நின் கழல் யான் எய்த ஞானக்கை தா)** ஸ்வயத்நத்தாலே காண்பார்க்குக் கிட்ட அரிதான திருவடிகளை நீயே காட்டக் காண இருக்கிற நான் "பெற்றேன்" என்று தெளியும்படி பண்ணவேணும். **(ஞானக்கை தா)** "மயர்வற மதிநலம் அருளப்பெற்ற போதே பெற்றிலீரோ?" என்று நினைத்திருக்குமது போராது; "நான் உன்னைப் பெற்றேன்" என்று இருக்கும்படி தெளிவாகிற கையைத் தரவேணும். "ஞான மென்று - பக்தியாய், 'பக்தியாலே நம்மைப் பெறவேண்டாவோ?' என்ன; அத்தையும் நீயே தந்தருளவேணும் என்கிறார்" - என்றுமாம். ஜ்ஞாநப்ரதாநம் அமிழ்ந்தினார்க்குக் கைகொடுத்தாற்போலேயிருக்கையாலே **(கை தா)** என்கிறார். எம்பார்க்கு முதலியாண்டான் அருளிச்செய்த வார்த்தை - ஒருவன் கிணற்றிலே விழுந்தால் இருவராக எடுக்கும். **(காலக்கழிவு செய்யேலே)** "செய்கிறோம்" என்ன வொண்ணாது; செய்துகொடுநிற்கவேணும். 2.

ஈ— அவ:— இரண்டாம் பாட்டு. a முதற்பாட்டில்—காயிகமான பேற்றை அபேக்ஷித் தார்; இதிலே - மாநஸமான பேற்றை அபேக்ஷிக்கிறார்.

வ்யா:— b கீழ்ப்பாட்டிலே "ஈதே" என்னச் செய்தேயும், "ஓர் அர்த்தத்தையே பலகால் கேட்டவாறே மற்றொன்றிலே தடுமாறிச் செல்லவுங்கூடுமே; இதிலே நிலை

அ— இரண்டாம் பாட்டு. (ஈதே இத்யாதி) a (முதற்பாட்டில் இதி) "தலைசேர்த்து" "ஞானக்கை தா" இத்யநயோ: பதயோர் ஹ்ருதயம்.

b "ஈதே" இதி புநராப்த்ரதஸ்ய ஸங்கதிமாஹ (கீழ்ப்பாட்டிலே இதி) அத்ர உபநிஷத் ப்ரஸித்தாம் நசிகேத:கதாம் உதாஹரணத்வேந வதந்தி—நசிகேதஸ: பிதரி ஸர்வவேதஸம்

ஸ்ரீ— இரண்டாம் பாட்டு. (ஈதே இத்யாதி) a (முதற்பாட்டில் காயிகமான) இத்யாதிக்கு-"தலை சேர்த்து" "ஞானக்கை தா" என்கிற பதங்களிலே நோக்கு.

b "ஈதே" என்கிற புநருக்திக்கு பாவம் (கீழ்ப்பாட்டிலே இத்யாதி) இவ்விடத்திலே-ஶ்ருதிஸித்தமான நசிகேதஸ்ஸின் கதையை அநுஸந்திப்பது. அதாவது-வரப்ரதாநார்த்தம்

ஈ—நின்றமை அறியவேணும்" என்று "இதுவும் இன்னும் எதுவும்வேணும்?" என்றான்; c (ஈதே) என்கிறார். "நீர் இதிலே நிலைநின்றீர் என்னுமிடம் நாம் அறியும்படியென்?" என்ன (யானுன்னைக் கொள்வது) d இருவருடையவும் தர்மியே இதில் ப்ரமாணம். e ஸ்வாமியான உன்பக்கல் ஶேஷபூதனை நான் கொள்ளுமது இதுவே; "நம்முடைய ஸ்வாமித்வமும், உம்முடைய ஶேஷத்வமும் கிடக்கச்செய்தேயன்றோ நெடுநாள் இழந்து போந்தது; ஆனபின்பு நமக்கு அதிஶங்கை வர்த்தியாநின்றதுகாணும்; f இது f எத்தனை குளிக்குநிற்கும்?" என்ன (எஞ்ஞான்றும்) g யாவதாத்மபாவி இதுவே எனக்கு வார்த்தை. "h இதிலே நிலைநிற்கும்படி உம்மை இத்துஶ்ஶிகைஷ பண்ணுவித்தார் ஆர்?" என்றான்

அ—யாகம் ஸாங்கமநுஷ்டாய தக்ஷிணாம் ப்ரததாதி. தத்ஸமயே நசிகேதா: "ஸ்வயமபி பிது: ஸ்வத்வாத் ஸ்வயமபி தாதவ்ய:, ததாபி ஸ்வபிதா ஸ்வஸ்மிந் ஸ்நேஹாதிஶயாத் ந தாஸ்யதி; அதோநேந யாகஸ்ய தக்ஷிணாவைகல்யம் பவிஷ்யதி" இதி பிதுர் யாக பௌஷ்கல்யாய 1. "கஸ்மை மாம் தாஸ்யஸி?" இத்யஸக்ருதுவாச; தேந குபித: பிதா 2. "ம்ருத்யவே த்வா ததாமி" இத்யுவாச; தேந நசிகேதா: ம்ருத்யுஸதநம் கத்வா தத்ர யமாதர்ஶநாத் த்ரிதிவஸம் தத்ர ஸ்திதவாந்; அநந்தரம் ஆகதோ யமஸ்ச "த்ரிதிவஸம் அஸ்மத்க்ருஹத்வாரே நிராஹாரோऽதிஷ்டத்ப்ராஹ்மண;" இதி பீதஸ்ஸந் த்ரிதிவஸம் அவஸ்தாநம ஹ்ருதி நிதாய "மத்தோ வரத்ரயம் வ்ருணீஷ்வ" இத்யுக்தவாந்; நசிகேதாஶ்ச ப்ரதமேந வரேண பித்ருப்ரஸாதம், த்விதீயேந அக்நிவித்யாம், த்ருதீயேந மோக்ஷகாலீநாத்மஸ்வரூபஸ்வபாவோபதேஶம் ச வவ்ரே. ததா யமஸ்ச ப்ரதமவரத்வயம் தத்வா, த்ருதீயஸ்ய வரஸ்ய அதிரஹஸ்யத்வேந அதிகாரிஶோதநாவஶ்யம்பாவாத் "அந்யத் கிமபேக்ஷிதம? அந்யத் கிமபேக்ஷிதம?" இத்யஸக்ருத் பப்ரச்ச; நசிகேதாஶ்ச "இதமேவாபேக்ஷிதம்: அந்யத் கிமப்யபேக்ஷிதம் ந" இத்யுவாச—இத்யேஷா நசிகேத:கதா. c "ஈதே" என்று—கீழ்ச்சொன்ன "நின் செம்மா பாதபற்புத் தலைசேர்த்து"(1) என்றத்தைப்பற்ற ஆதல், வக்ஷ்யமாணமான "ஞானக்கை தா" (2) என்றத்தைப்பற்ற ஆதல். d (இருவருடையவும் தர்மியே) என்றது. ஶேஷஶேஷித்வருபஸ்வருபமே இதில் ப்ரமாணம் என்றபடி. e பூர்வவாக்யம் வ்யாகுணோதி (ஸ்வாமியான இதி) இவ்வாக்யம் "அம்மா அடியேன்"(1) என்றத்தைப்பற்ற. f (இது எத்தனை குளிக்கு நிற்கும்? இதி) "பாதபற்புத் தலைசேர்த்து" என்கிற இது—அங்கராகாதிஷு த்ரிசதுரஸ்நாநேப்யோऽபி வாஸநா ந நஶ்யதி; தத்வத் கியத்பர்யந்தம் ஸ்தாஸ்யதி இத்யர்த்த:. g யாவதாத்மபாவி - நித்யமாக என்றபடி. h இதிலே - ப்ராப்யத்திலே; (இதிலே) இத்யாதி

ஜீ—அதிகாரிஶோதநத்துக்காக "அந்யத் கிமபேக்ஷிதம்?" இதி அஸக்ருத் பப்ரச்ச யம:; நசிகேதாஶ்ச "இதமேவாபேக்ஷிதம், அந்யத் கிமப்யபேக்ஷிதம் ந" இத்யுவாச-இதி நசிகேத:கதா. c "ஈதே" என்று—கீழ்ச்சொன்ன "நின் செம்மா பாதபற்புத் தலைசேர்த்து"(1) என்றத்தைப்பற்ற ஆதல், வக்ஷ்யமாணமான 'ஞானக்கை தா'(2) என்றத்தைப்பற்ற ஆதல். d (இருவருடையவும் தர்மியே) என்றது—ஶேஷஶேஷித்வருபஸ்வருபமே இதில் ப்ரமாணம் என்றபடி. e பூர்வவாக்ய விவரணம் (ஸ்வாமியான இத்யாதி) இவ்வாக்யம்-"அம்மா அடியேன்" (1) என்றத்தைப்பற்ற. f இது-"பாதபற்புத்தலை சேர்த்து" (1) என்கிற இது. f (எத்தனை குளிக்கு நிற்கும்) எத்தனை ஸ்நாநத்துக்கு நிற்கும்? அங்கராகாதிகளின் வாஸனை நாலு மூன்று ஸ்நானத்துக்கும் போகாது; தத்வத எவ்வளவு பர்யந்தம் இருக்கும்? என்றபடி. g யாவதாத்மபாவி-நித்யமாக. h இதிலே—

ஈ—ஈஶ்வரன்; இப்படி யார் கற்பித்தார்? மற்றுமுண்டோ? தேவர் வடிவழகிறே,—(என் மை தோய் இத்யாதி₂) i மை தோய்ந்திருந்துள்ள தேஜஸ்ஸையுடைத்தான j மணியினுடைய நிறம்போன்ற திருநிறத்தைக் காட்டி என்னை அநந்யார்ஹனுக்கி, உன் ஶேஷித்வத்தை அறிவித்தவனே! "அழகிது, உமக்குச் செய்யவேண்டுவது தானென்?" என்ன (k எய்தா நின்கழல் யான் எய்த) ஸ்வயத்நத்தால் ஒருவர்க்கும் ப்ராபிக்கவொண்ணுத திருவடிகளை "உன்னுலே பேறு" என்றிருக்கிற நான் ப்ராபிக்கும்படி பண்ணு. "l அது நீர் A மயர்வற மதிநலம் பெற்றவன்றே பெற்றீலீரோ?" என்ன (ஞானக்கை தா) இது நீ நினைத்திருக்குமளவு போராது; m அது நான் "பெற்றேன்" என்று m₁ தெளியும்படி பண்ணவேணும். n அமிழ்ந்தினுர்க்குக் கைகொடுத்தாற்போலேயிருக்கையாலே ஜ்ஞாநலாப₄ம், "ஜ்ஞாநமான கையைத் தா" என்கிறுர். o இங்கே, எம்பார்க்கு ஆண்டான் அருளிச்செய்த வார்த்தையை ஸ்மரிப்பது,

அ—ஶங்கோத்தரங்கள்-உத்தர வாக்யாவதாரிகை. i மை தோய்ந்திருந்துள்ள-கருமை செறிந்த. j மணிவண்ண-மாணிக்கம் போன்ற வடிவழகையுடைய. k எய்தா-பெறுதற்கரிய. l (அதுநீர் இதி) A மயர்வற மதிநலம் பெற்றபோதே திருவடிகளை ப்ராபிக்கை ஸித்₃த₄மன்றே; ஆகையாலே பெற்றிலீரோ? என்றபடி. m (அது நான் பெற்றேன் என்று தெளியும்படி பண்ணவேணும்) ஸம்ஸாரேऽவஸ்த₂ாநாத். B "செழுநீர்த்தடத்து" இத்யாரப்₄ய C "ஆடியாடி" இத்யேதத்₃ த₃ஶகபர்யந்தாந்யாபதே₃ஶ ப்ரகரண ப₄க₃வத்₃விஶ்லேஷ க்லேஶேந ச "இத₃ம் ப்ராப்யம் லப்₃த₄ம்" இதி விஶ்வாஸோ ந ஜாயதே; தாத்₃ருஶவிஶ்வாஸோ யதா₂ ப₄வதி, ததா₂வித₄ மாநஸாநுஸந்தா₄நவிஶேஷம் ப்ரஸாத₃ய இத்யர்த்த₂:. யத்₃வா, நீ A மயர்வற மதிநலமருளிற்றுண்டேயாகிலும், பெற்ற ஜ்ஞாநம் பேற்றோடே தலைக்கட்டக் காணுமையாலே, அது அஸத்ஸமமாய்த் தோற்றுகிறது. ஆகையாலே பேற்றோடே தலைக்கட்டும்படியாகப் பண்ணி, இவ்வழியாலே நான் "பெற்றேன்" என்று தெளியும்படி பண்ணவேணும் என்றபடி. l அது - திருவடிகளை ப்ராபிக்கை என்றபடி. n தர்ஹி, 'ஞானம் தா' இத்யுக்தேऽப்யலம், "ஞானக்கை தா" இதி வக்தும் நிமித்தம் கிம்? இத்யத்ராஹ (அமிழ்ந்தினுர்க்கு இதி) (ஜ்ஞாநலாப₄ம் - அமிழ்ந்தினுர்க்குக் கைகொடுத்தாற்போலேயிருக்கையாலே) இத்யந்வய: o ஜ்ஞாநஸ்ய ஹஸ்தத்வேநாபி₄தா₄நே ஸம்வாத₃மாஹ (இங்கே எம்பார்க்கு இதி) முதலியாண்டான் ஒருகால் திருநாராயணபுரத்திலே எழுந்தருளியிராநிற்கச்செய்தே, அவருடைய ஸ்ரீபாத₃த்தில் ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர் கோயிலிலே வந்து எம்பார் ஸந்நிதி₄யிலேயிருக்க, அப்போது எம்பார் "உமக்கு விஶேஷ

ஜீ—இந்த ப்ராப்யத்திலே; (இதிலே) இத்யாதி₃ ஶங்கோத்தரங்கள்-உத்தர வாக்யாவதாரிகை. i (மை தோய்ந்திருந்துள்ள) கருமை செறிந்திருந்துள்ள. i, j கருமை செறிந்த ஒளியையுடைய மாணிக்கம்போன்ற வடிவையுடையவனே! இதி ஶப்₃தா₃ர்த்த₂:. k எய்தா-பெறுதற்கரிய. l (அது நீர் இதி) A மயர்வற மதிநலம் பெற்றபோதே திருவடிகளை ப்ராபிக்கை ஸித்₃த₄மன்றே; ஆகையாலே பெற்றிலீரோ? என்ன—என்றபடி. m₂ (தெளியும்படி பண்ணவேணும்) என்றது—மாநஸ ஸாக்ஷாத்காரம் போராது; ப்ரத்யக்ஷமாம்படி பண்ணவேணும் என்றபடி. m அது-திருவடிகளை ப்ராபிக்கை. n ஞானம் தா என்னுதே "ஞானக்கை தா" என்றதுக்கு அடியேதென்ன (அமிழ்ந்தினுர்க்கு இத்யாதி₃) (ஜ்ஞாநலாப₄ம் - அமிழ்ந்தினுர்க்குக் கைகொடுத்தாற்போலே) இத்யந்வய: o ஞானத்தைக் கையாகச் சொன்னதிலே ஐதிஹ்யம் (எம்பார்க்கு இத்யாதி₃) எம்பார். ஆண்டான் ஸ்ரீபாத₃த்திலவரை அறியாமல்

A 1-1-1. B திருவிருத்தம்-2. C 2-4.

ஈ—அதாவது-o3 "ஒரு கிணற்றிலே விழுந்தவனுக்கு இரண்டு பேர் o3 கைகொடுத்தால், எடுக்குமவர்களுக்கும் எளிதாய், ஏறுமவனுக்கும் எளிதாயிருக்குமிறே; அப்படியே ஜாகிறது" என்று.

p (ஞானக்கை தா) q அங்ஙனன்றிக்கே, q3 "அதுபின்னை பரபக்தி பரஜ்ஞாந பரம பக்திகளை உடையார் பெறும் பேறன்றோ?" என்ன (ஞானக்கை தா) அவற்றையும் தேவரே பிறப்பித்து, தேவர் திருவடிகளைப் பெறவேணும் என்னவுமாம். "அப்படி செய்கிறோம்" என்ன r (காலக்கழிவு செய்யேலே) "ஒல்லை" என்றதுதானேயன்றோ எனக்கு எப்போதும் வார்த்தை. 2.

அ—ஸம்பந்தமுண்டோ?" என்று அந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவரைக் கேட்க, அவரும், "தேவரீருடைய ஸம்பந்தமே ஸம்பந்தம்" என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, அவ்வளவிலே எம்பாரும் "இவர் ஆண்டான் ஸ்ரீபாதத்தலவர்" என்று அறியாதே, இவர்க்குப் பஞ்சஸம்ஸ்காரங்களைப் பண்ணி இவரைக்கொண்டு கைங்கர்யங்களும் கொண்டு எழுந்தருளியிரா நிற்கச்செய்தே, ஆண்டானும் திரும்பிக் கோயிலிலே எழுந்தருள, அவ்வளவிலே அந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர் ஆண்டானை வந்து ஸேவிக்க, ஆண்டானும முன்புபோலே இவரைக்கொண்டு வேண்டும் கைங்கர்யங்களைக் கொள்ள, அப்போது எம்பாரும அறிந்து ஆண்டான் பக்கலிலே எழுந்தருளி, "கனக்க அபசாரப்பட்டேன்" என்று அருளிச்செய்ய, அப்போது ஆண்டான் அருளிச்செய்த வார்த்தை. o3 (ஒரு கிணற்றிலே விழுந்தவனுக்கு இதி) o3 ஹஸ்தாப்தேநாத்ர ஜ்ஞாநமுச்யதே. o3 (கிணற்றிலே விழுந்தவனுக்குக் கைகொடுத்தால்) என்றவிடத்திலே - யயாதிகதையை நினைப்பது.

m "ஞானக்கை தா" என்றதுக்கு முந்தினது-ப்ரத்யக்ஷமாம்படி பண்ணவேணும் என்று; p இரண்டாம அர்த்தத்துக்காக ப்ரதிகோபாதாநம் (ஞானக்கை தா) என்று. q இப்பக்ஷத்திலே-அவன் அடியிலே மயர்வற மதிநலமருளினமையை ஒன்றாக நினைத்திருக்கிறிலர் என்று கருத்து; இரண்டாம் அர்த்தத்துக்கு, ஜ்ஞாநம் என்கிறது-பக்தி. m, q "அர்த்தத்வயத்திலும் ஸங்கதி பேதமொழிய அர்த்தபேதமில்லை" என்று அருளிச்செய்வர். r காலக்கழிவு செய்யேல் - கால விளம்பம் பண்ணாதேகொள். 'கீழ்ப்பாட்டிலே ஈதே என்னச் செய்தேயும்"(592b) இத்யாதி பத ஸங்கதி வாக்யத்துக்குச் சேர. "என் மைதோய் சோதி மணிவண்ண எந்தாய் - எஞ்ஞான்றும்-யானுன்னைக் கொள்வது - ஈதே" என்று இவ்வளவும் கீழ்ப்பாட்டுக்கு ஶேஷமாய், "எய்தா நின் கழல்" என்று இப்பாட்டுக்கு ஶேஷமாதல்; அன்றிக்கே, "என் மைதோய் சோதி"

ஜீ—பகவத் ஸம்பந்தம்பண்ணி, அவர் அறிந்தபின்பு பயப்பட, அப்போது ஆண்டான் அருளிச்செய்த வார்த்தை என்றபடி.

p "ஞானக்கை தா" என்றதுக்கு இரண்டு பொருள். m முந்தினது (தான் பெற்றேன் என்று தெளியும்படி பண்ணவேணும்) என்றது. q இரண்டாம் அர்த்தம் - பரமபக்த்யாதிகளையும் தததந்தரபாவியான சாக்ஷாத் ஸாக்ஷாத்காரத்தையும் தரவேணும்-என்று; இந்த இரண்டாம் அர்த்தத்தை அருளிச்செய்கிறார் (அங்ஙனன்றிக்கே இத்யாதி) m முந்தின அர்த்தத்தில் "ஞானம்" என்கிறது - ப்ரத்யக்ஷரூபஜ்ஞாநம். q த்விதீயார்த்தத்தில் - பக்திரூபஜ்ஞாநம். அர்த்தத்வயத்திலும் ஸங்கதிபேதமொழிய அர்த்தபேதமில்லை. r காலக்கழிவு செய்யேலே-காலவிளம்பம் பண்ணாதேகொள். "கீழ்ப்பாட்டிலே ஈதே என்னச் செய்தேயும்"(592b) இத்யாதி பதஸங்கதி வாக்யத்துக்குச் சேர, "என் மைதோய் சோதி மணிவண்ண எந்தாய்-எஞ்ஞான்றும்-யானுன்னைக் கொள்வது - ஈதே!" என்று இவ்வளவும் கீழ்ப்பாட்டுக்கு ஶேஷமாய், "எய்தா நின்கழல்"

3. செய்யேல் தீவினை யென்றருள் செய்யுமென்
கையார் சக்கரக் கண்ண பிரானே!
ஐயார் கண்ட மடைக்கிலும் நின்கழல்
எய்யா தேத்த அருள்செய் யெனக்கே.

ஆ— 3. வ்யா:—(செய்யேல்) உன் கையும் திருவாழியுமாயிருக்கிற அழகைக்காட்டி வ்யதிரிக்தவிஷயத்தில் ப்ராவண்யத்தைத் தவிர்த்து, உன்திருவடிகளில் என்னை ப்ரவணனாக்கினவனே! உத்க்ராந்திதசையிலுங்கூட உன் திருவடிகளை நான் இளையாது ஏத்தும்படி, பிரானே! க்ருபைபண்ணியருளவேணும் என்கிறார். 3.

ஒ— அவ:— மூன்றும் பாட்டில் — உத்க்ரமணதசையான துர்க்கதியிலும் நான் இளையாதே உன்திருவடிகளை ஏத்தும்படி பண்ணியருளவேணும் என்கிறார்.

வ்யா:— (செய்யேல் என்று தொடங்கி) கையும் திருவாழியுமாயிருக்கிற அழகைக்காட்டி எனக்குண்டான பாஹ்யவிஷய ப்ராவண்யத்தைத் தவிர்த்த மஹோபகாரகனான க்ருஷ்ணனே! (ஐயார் கண்டமடைக்கிலும்) மிக்க ஶ்லேஷ்மம் மிடற்றைக் கட்டிலும். 3.

ப— 3. அவ:— அநந்தரம், அவ்வறிவுக்கு ஈடாக ஆபத்தசையிலும் உன்னை ஸ்தோத்ரம் பண்ணும்படி பண்ணியருளவேணும் என்கிறார்.

தீவினை—(அக்ருத்ய கரணாதிகளான) தீவினைகளை, செய்யேல்—செய்யாதே கொள், என்று—என்று, என் — என்பக்கலிலே, அருள் — க்ருபாகார்யமான நியமநத்தை, செய்யும்—பண்ணுகைக்குறுப்பாய், கை—திருக்கையோடு, ஆர்— பொருந்தின, சக்கரம் — திருவாழியையுடையனாய், கண்ணன் — க்ருஷ்ணனான

அ—என்று தொடங்கி, என்றுமென்றும் - யானுன்னைக்கொள்வது - ஈதே, ''எய்தா நின்கழல்'' என்று தொடங்கி, இப்பாட்டுக்கு ஶேஷமாக அந்வயம் என்னுதல். இதுவே முக்யம். 2.

ஜீ—என்று தொடங்கி இப்பாட்டுக்கு ஶேஷமாதல்; அன்றிக்கே, ''என் மைதோய் சோதி'' என்று தொடங்கி, என்றுமென்றும் • யானுன்னைக்கொள்வது ஈதே; ''எய்தா நின்கழல்'' என்று தொடங்கி • இப்பாட்டுக்கு ஶேஷமாக அந்வயமாதல். இதுவே முக்யம். 2.

ஆதே— இரண்டாம் பாட்டு. ஶேஷமான (நான்)? ப்ராண (புராண?) ஶேஷியான உன்பக்கல் எக்காலத்திலும் கொள்வது இதுவே; மை தோய்ந்திருந்துள்ள தேஜஸ்ஸையுடைத்தான மணியினுடைய நிறம்போன்ற திருநிறத்தை என்னை அநுபவிப்பித்த ஸ்வாமியே! ஸ்வயத்நத்தாலே ஒருவருக்கும் ப்ராபிக்கவொண்ணாத் திருவடிகளை உன்னாலே (பெறவிருக்கும்)? நான் ப்ராபிக்கவொண்ணும்படி பண்ணும் ஜ்ஞாநமாகிற கையைத் தந்தருள விளம்பம் செய்யவேண்டா என்கிறார்—''ஈதே'' இத்யாதியால். 2.

ப—ஸௌலப்₄யத்தாலே, பிரானே—உபகரித்தவனே! ஐ—ஐயாலே, ஆர்—நிறைந்த, கண்டம்—கண்ட₂மானது, அடைக்கிலும்—உக்திஸாமர்த்₂யமில்லாதபடி நிர்விவரமாகிலும், நின்—(விரோதி₄நிவர்த்தகனுய், ஸுலப₄னுய், ப்ராப்தனுன) உன், கழல்—திருவடிகளை, எய்யாது—இளைப்பற்று, ஏத்த—ஏத்தும்படி, எனக்கே—எனக்கே அஸாதா₄ரணமாக, அருள்செய்—க்ருபைபண்ணியருளவேணும். ஐ - ஶ்லேஷ்மா. 3.

இ— அவ:— மூன்றும் பாட்டில் — காயிகமான அடிமையை வேண்டினர் முதலிலே; அநந்தரம் - மாநஸமான அடிமையை வேண்டினர்; இதில் - வாசிகமான அடிமையை வேண்டுகிருர்.

வ்யா:—(செய்யேல் தீவினை என்று அருள்செய்யும்) "விஷயப்ராவண்யரூபமான து₃ஷ்கர்மங்களைப் பண்ணுதேகொள்" என்று ப்ரஸாத₃த்தைப் பண்ணும். விஷய ப்ராவண்யத்தை மாற்றுவது ஶாஸ்த்ர ப்ரதா₄னாதி₃களாலேயோ? என்னில் — (என் கையார் சக்கரக் கண்ணபிரானே) கையும் திருவாழியுமான அழகையும், ஸௌலப்₄யத்தையும் காட்டி பா₃ஹ்ய ருசியைத் தவிர்த்த மஹோபகாரகனே! (ஐயார் கண்டமடைக்கிலும்) ஐ ஆருகையாவது - ஶ்லேஷ்மம் செறிகை; அது மிடற்றைக் கட்டிலும். 1."துர்காவபி ஜாதாயாம்"(து₃ர்க₃தாவபி ஜாதாயாம்)என்கிறபடியே உத்க்ரமணத₃ஶையாய்ச் செல்லிலும். (நின்கழல் இத்யாதி₃) உன் திருவடிகளை இளையாதே ஏத்தும்படி. து₃:க்க₂நிவ்ருத்தியே எனக்கு வேண்டுவது? உன்னை அநுப₄விக்கவேணும் என்கை. "இது ஒரு ஸுக்ருதப₂லமன்றே" என்ன (அருள்செய்) "இவன் பெற்றிடுவான்"என்று இரங்கியருளவேணும். இது ஸர்வர்க்கும் ப்ரயோஜநமாகாதோ? என்ன (எனக்கே) எனக்கு ஒருவனுக்கும் செய்தருளவேணும். 3.

ஈ— அவ:— மூன்றும் பாட்டு. இதில் - a வாசிகமான பேற்றை அபேக்ஷிக்கிருர்.

வ்யா:—(செய்யேல் இத்யாதி₃) b"கையும் திருவாழியும் b_2 பொருந்தியிருக்கிற இருப்புக்கண்டாயே; நம் b_3 ப₄வ்யதை கண்டாயே; நம்மை அநுப₄விக்கை அழகியதோ,

அ— மூன்றும் பாட்டு. (செய்யேல் இத்யாதி₃) a (வாசிகமான பேற்றை இதி) "ஏத்த அருள் செய்" இத்யத்ர ஹ்ருத₃யம்.

b பூர்வார்த்த₄த்துக்குத் தாத்பர்யம் (கையும் திருவாழியும் இத்யாதி₃) "என் கையார் சக்கரக் கண்ணபிரானுய்க்கொண்டு - தீவினை - செய்யேல் - என்று அருள்செய்யும்" என்று அந்வயம். b_2"கையார்" என்றத்தைப்பற்ற (பொருந்தியிருக்கிற இருப்பு) என்றது. b_3 (ப₄வ்யதை) என்றது -

ஜீ— மூன்றும் பாட்டு. (செய்யேல் இத்யாதி₃) a (வாசிகமான பேற்றை) என்றது-"ஏத்த அருள் செய்" என்றத்தைப்பற்ற.

b பூர்வார்த்த₄த்துக்குத் தாத்பர்யம் (கையும் திருவாழியும் இத்யாதி₃)"என் கையார் சக்கரக் கண்ணபிரானுய்க்கொண்டு - தீவினை - செய்யேல் - என்று அருள்செய்யும்" என்று அந்வயம். b_2"கையார்" என்றத்தைப்பற்ற (பொருந்தியிருக்கிற இருப்பு) என்றது. b_3 (ப₄வ்யதை) என்றது-

ஈ—க்ஷுத்3ரவிஷயங்களிலே ப்ரவணனுய் அநர்த்த2ப்படுகை அழகியதோ?'' என்று கையில் திருவாழியையும் b₁ ப₄வ்யதையையும் காட்டியாயிற்று இவருடைய b₁ விஷயப்ராவண்யத்தைத் தவிர்த்தது; c ஶாஸ்த்ரப்ரத3ர்ஶநாதி3களாலன்று. (d ஐயார் இத்யாதி3) e''து3:க்க2 நிவ்ருத்தி வேணும்'' என்கிறேனல்லேன்; e₁1.''துர்க3தாவபி''(து3ர்க்க3தாவபி)என்கிறபடியே— ஏதேனும் உத்க்ரமண ஸமயத்திலும் உன் திருவடிகளை நான் இளையாதே ஏத்தும்படி பண்ணியருளவேணும்.

f செறிந்த ஶ்லேஷ்மாவானது கண்ட2த்தை அடைக்கிலும், உன்னுடைய நிரதிஶய போ4க்3யமான திருவடிகளை நான் f₁மாறுதே ஏத்தவல்லேனும்படி பண்ணியருளவேணும்.

அ—''கண்ணபிரான்'' என்றத்தைப்பற்ற. b₁''தீவினை''என்கிறதுக்கு அர்த்த2ம் (விஷயப்ராவண்யத்தை) என்று. ''அக்ருத்யகரணாதி3களான தீவினைகளை''(596) என்று உரையிலே. c இதுக்கு வ்யாவர்த்யம் (ஶாஸ்த்ர இத்யாதி3) d,e''ஐயார்'' இத்யாதி3க்கு ப4ாவம் (து3:க்க2நிவ்ருத்தி இத்யாதி3) e₂ (து3ர்க்க3தாவபீதி) திரட்டிலே (விஜ்ஞாநமிதி) யதி3த3ம் விஜ்ஞாநம் ப்ராப்தம்-யாதொரு இந்த ஸ்வரூபஜ்ஞாநம் ப்ராப்தமாயிற்று; யதி3த3ம் ஸ்தா2நமார்ஜிதம்-யாதொரு இந்த அத்4யவஸாயமானது ஆர்ஜிக்கப்பட்டது. தஸ்ய பரிக்ஷய:-அதினுடைய க்ஷயமானது, ஜந்மாந்தரேऽபி மாபூ4த். ஸ்தா2நம் என்று - ஸ்தி2தியாய், அதாவது-நிலைநிற்கையாய், A''நாடொறும் ஏகசிந்தையனாய்'' என்கிறபடியே அத்4யவஸாயத்தைச் சொல்லுகிறது.

d,f ஐ-ஶ்லேஷ்மா; ஆர்தல்-மிகுதி; ''ஆர்ந்த-ஐ'' இத்யந்வய:; ஏதத3ாஹ (செறிந்த ஶ்லேஷ்மாவானது இத்யாதி3) ''ஐயாலே நிறைந்த கண்ட2மானது உக்திஸாமர்த்2யமில்லாதபடி நிர்விவரமாகிலும்''(597)என்று பன்னீராயிரத்திலே. f₁(மாருதே)''எய்யாது''-இளையாது; அத்தால்.

ஜீ—''கண்ணபிரான்''என்றத்தைப்பற்ற. b₁''தீவினை'' என்கிறதுக்கு அர்த்த2ம் (விஷயப்ராவண்யத்தை) என்றது. c இதுக்கு வ்யாவர்த்யம் (ஶாஸ்த்ர இத்யாதி3) d,e''ஐயார்''இத்யாதி3க்கு ப4ாவம் (து3:க்க2நிவ்ருத்தி இத்யாதி3) e₂1. ''து3ர்க3தாவபி ஜாதாயாம் த்வத்3க3தோ மே மநோரத2: | யதி3 நாஶம் ந விந்தே3த தாவதாஸ்மி க்ருதீ ஸதா3 ||'' இதி ஜிதந்தாயாம். ஏதத்பூர்வஶ்லோகம் (விஜ்ஞாநம் இத்யாதி3) யதி3த3ம் விஜ்ஞாநம் ப்ராப்தம்-யாதொரு இந்த ஸ்வரூபஜ்ஞாநம் ப்ராப்தமாயிற்று. யதி3த3ம் ஸ்தா2நமார்ஜிதம்-யாதொரு இந்த அத்4யவஸாயமானது ஆர்ஜிக்கப்பட்டது. தஸ்ய பரிக்ஷய:-அதினுடைய பரிக்ஷயமானது. ஜந்மாந்தரேऽபி மாபூ4த். ஸ்தா2நம் என்று - ஸ்தி2தியாய், அதாவது - நிலைநிற்கையாய், A'' நாடொறும் ஏகசிந்தையனாய் '' என்கிறபடியே அத்4யவஸாயத்தைச் சொல்லுகிறது.

d,f''ஐ'' என்று - ஶ்லேஷ்மம்; ஆர்தல் - மிகுதி; ''ஆர்ந்த - ஐ'' என்று அந்வயித்து மூத்தின அர்த்த2ம் (செறிந்த ஶ்லேஷ்மாவானது இத்யாதி3) f₁''எய்யாது'' - இளையாது; அத்தாலே (மாருதே) என்றபடி. g யத்3வா. ஐயார் என்று - நித்3ராயாம் ப3ஹுவசநமாய். சேதந

ப்ர—e₁1.(மூன்றும் பாட்டு) (செய்யேல் தீவினை இத்யாதி3) (ஐயார் இத்யாதி3) जितन्तायाम्—"विज्ञानं यदिदं प्राप्तं यदिदं स्थानमार्जितम्। जन्मान्तरेऽपि मे देव! माभूत्तस्य परिक्षयः॥ दुर्गतावपि जातायां त्वद्गतो मे मनोरथः। यदि नाशं न विन्देत तावताऽस्मि कृती सदा॥"

A 5-10-11.

4. எனக்கேயாட் செய்யெக் காலத்து மென்றென்
மனக்கே வந்திடை வீடின்றி மன்னி
தனக்கே யாக வெனைக்கொள்ளு மீதே
எனக்கே கண்ணனை யான்கொள் சிறப்பே.

ஆ— 4. அவ:— (எனக்கே) தம்மை அடிமை செய்வித்துக்கொள்ளும்படியை எம்பெருமானைக் கற்பிக்கிறார்.

வ்யா:—"ஸர்வகாலமும் எனக்கே அடிமைசெய்" என்று திருவாயாலே அருளிச்செய்தருளி, ஒரு க்ஷணமாத்ரமொழியாமே என் நெஞ்சிலே புகுந்து இருந்தருளி, தாம் சாத்தியருளும் சாத்து, சந்தனம், திருமாலை, திருப்பரிவட்டங்கள்போலே என்னைத் தனக்கே சேஷமாகக்கொள்ளும் இதுவே எனக்கே கண்ணனை யான்கொள் சிறப்பு என்கிறார். 4.

ஈ—g உத்க்ரமணதசையை பார்த்திருப்பர் காணும் g₁ கோழைப் g₂ பையலார் வந்து மிடறு பிடிக்க! h"நீர் சொல்லுகிற அது ஒரு h₁ ஸுக்ருதபலமன்றோ?" என்ன (அருள்செய்) "இவன் i பெற்றிடுவான்" என்று இரங்கியருளவேணும். j "இது பின்னை j₁ ஸர்வர்க்கும் ப்ரயோஜநமாகாதோ?" என்ன (எனக்கே) k எனக்கு ஒருவனுக்கும் செய்தருளவேணும். 3.

அ-மாருது என்றபடி. g''ஐயார்'' இத்யத்ர-A''உயர்வும் இழிவும்'' இத்யாதிநா-நிஹீநதா சேதந ஸமாதிம்ச ஸூச்யத இத்யர்த்தாந்தரம் ரஸோக்த்யா வததி (உத்க்ரமணதசை இதி) g₁ கோழை-ஶ்லேஷ்மா. பீருரிதி த்வநி:. g₂ பையலார்-க்ஷுத்ரர். h (நீர் சொல்லுகிற) இத்யாதி—
1. ''நாதந்ய: கேசவம் ஸ்தௌதி நாதந்யோऽர்ச்சயதி ப்ரபும் | நமத்யதந்யோ ந ஹரிம் நாதந்யோ வேத்தி மாதவம் ||'' என்றத்தைப்பற்ற. i பெற்றிடுவான்-லப்தாரம். j (இது பின்னை ஸர்வர்க்கும் இதி) எல்லார்க்கும் செய்யவேண்டி வாராதோ? என்றபடி. அதேதைவ மார்க்கேண இதி பாவ:. k (எனக்கு ஒருவனுக்கும் இதி) பவத்ஸந்நிதௌ ப்ரார்த்தயாநஸ்ய மம ஏகஸ்ய இத்யர்த்த:. ''தீவினை-செய்யேல் - என்று அருள்செய்யும் என் கையார் சக்கரக் கண்ண பிரானே! என்று தொடங்கி எய்யாதேத்த-எனக்கு-அருள்செய்'' என்று உரை அந்வயம். 3.

ஜீ—ஸமாதியாக அர்த்தாந்தரம் (உத்க்ரமண இத்யாதி) இது ரஸோக்தி. g₁ கோழை-ஶ்லேஷ்மம்; க்ஷுத்ரன் இதி த்வநி:; கோழை என்று-க்ஷுத்ரனுக்கும் பேர். h₁ (ஸுக்ருதபலமன்றோ) என்றது—
1. ''நாதந்ய: கேசவம் ஸ்தௌதி நாதந்யோऽர்ச்சயதி ப்ரபும் | நமத்யதந்யோ ந ஹரிம் நாதந்யோ வேத்தி மாதவம் ||'' என்றத்தைப்பற்ற. i பெற்றிடுவான் - அடையக்கடவன். j₁ (ஸர்வர்க்கும் ப்ரயோஜநமாகாதோ) எல்லார்க்கும் செய்யவேண்டி வாராதோ? என்றபடி. k எனக்கு ஒருவனுக்கும் - உன் ஸந்நிதியிலே ப்ரார்த்தியா நிற்கிற எனக்கு ஒருவனுக்கும் என்றபடி. 3.

ஆதே—மூன்றும் பாட்டு. கையும் திருவாழியுமான அழகைக் காட்டி "நான் வேணுமாகில் தீவினையைச் செய்யாதேகொள்" என்று கிருபை செய்யும் க்ருஷ்ணனே! செறிந்த கோழைப் பையலார் வந்து கண்டத்தை அடைக்கும் போதும் உன் கல்யாண குணங்களை இளையாதே ஏத்தும்படி எனக்கு அருள்செய் என்கிறார்—"செய்யேல்" இத்யாதியால். 3.

ஒ— அவ:— நாலாம் பாட்டில் — உபநிஷத்₃கு₃ஹ்யமான பாரதந்த்ர்யமே எனக்குத் தந்தருள வேண்டுவது என்கிறார்.

வ்யா:— (எனக்கே என்று தொடங்கி) 'எல்லாக் காலத்திலும் எனக்கே அடிமைசெய்' என்று நான் த₄ரிக்கும்படி அருளிச்செய்து, என் ஹ்ருத₃யத்திலே வந்து நிரந்தரமாக இருந்தருளுவதும் செய்து. (தனக்கே என்று தொடங்கி) ஸ்ரக் சந்த₃நாதி₃களைப்போலே தனக்கே ஶேஷமாக என்னைக் கொள்ளும் இது எனக்கு அஸாத₄ாரணமாக க்ருஷ்ணனை நான் கொள்ளும் புருஷார்த்த₂ம். 4.

ப— 4. அவ:— அநந்தரம், காயிகமாயும், மாநஸமாயும், வாசிகமாயுமுள்ள ப₄க₃வச்சே₂ஷத்வத்தை - கீழ் மூன்று பாட்டிலும் அநுஸந்தி₄த்து, இதில் ப்ரத₄ாந மான ததே₃கபாரதந்த்ர்யத்தை ப்ரயோஜநதயா நிஷ்கர்ஷிக்கிறார்.

எக்காலத்தும்—எல்லாக் காலத்திலும், எனக்கே—எனக்கே, ஆள்—அடிமை, செய்—செய், என்று—என்று அருளிச்செய்து, (அவ்வளவில் நில்லாதே) என்— என், மனக்கே—மனஸ்ஸுக்கே, வந்து—வந்து, இடைவீடு—விச்சே₂த₃ம், இன்றி— இல்லாதபடி, மன்னி—நிரந்தரவாஸம் பண்ணி, தனக்கே—(பிறர்க்குமன்றியே, எனக்குமன்றியே, எனக்கும் தனக்கும் கூடவுமன்றியே) தனக்கே, ஆக— பரதந்த்ரனும்படி, எனை—என்னை, கொள்ளும்—அங்கீ₃கரிக்கும், ஈதே—இதுவே, எனக்கே—எனக்கு அநுரூபமாக, கண்ணனை—க்ருஷ்ணனை, யான்—நான், கொள்— அபேக்ஷிக்கும், சிறப்பு—ப்ரயோஜநம். * சிறப்பு - ப்ரயோஜநம். 4.

இ— அவ:— நாலாம் பாட்டில் — மநோவாக்காயங்கள் ஸ்வரூபாநுகு₃ணமாக தேவர் பக்கலிலே ப்ரவணமாம்படி பண்ணியருளவேணும் என்றார் - கீழ் மூன்று பாட்டாலே ; அதுக்கு அடியான உபநிஷத்₃கு₃ஹ்யமான பாரதந்த்ர்யத்தை நிஷ்கர்ஷித்து அபேக்ஷிக்கிறார் இதில்.

வ்யா:— (ஆட்செய்) என்று ஸ்வாதந்த்ர்யத்தை வ்யாவர்த்திக்கிறது. (எனக்கு ஆட்செய்) என்று அப்ராப்த விஷயங்களை வ்யாவர்த்திக்கிறது. (எனக்கே ஆட்செய்) என்று விஷயாந்தர வ்யாமிஶ்ரதையை வ்யாவர்த்திக்கிறது. (எக்காலத்தும்) A "ஒழிவில் காலமெல்லாம்" என்கிறபடியே நித்யமாகவேணும். (என்று) 1. "क्रियतामिति मां वद" (க்ரியதாமிதி மாம் வத₃) என்று ஏவிக்கொண்டருளவேணும். (என் மனக்கே வந்து) தூ₃ரஸ்த₂னாகாதே என் ஹ்ருத₃யத்திலே புகுரவேணும்.

* இது அரும்பதவுரை; இதிலிருந்து—பன்னீராயிரப்படி பொழிப்புரையாகவே அமைந்திருந்தது என்றும், பிற்காலத்தில் ஸௌகர்யார்த்த₂மாகப் பதவுரையாக எழுதப்பட்டது என்றும் விளங்குகிறது. ஈட்டின் அரும்பதவுரைகளில் எடுக்கும்போதும், இவ்வுரை பொழிப்புரையாகவே ஆங்காங்கு எடுக்கப்படுவதும் காணத்தக்கது.

A 3-3-1.

இ—(இடைவீடின்றி) வேறு போக்கின்றியே நிரந்தரமாகவேணும். (மன்னி) திருவுள்ளத்தில் அந்யபரதையின்றிக்கே ஸ்தா₂வர ப்ரதிஷ்டை₂யாகவேணும். (தனக்கேயாக எனைக்கொள்ளுமீதே) இருந்து கொள்ளும் காரியம் சொல்லுகிறது. ஶேஷஶேஷிகள் கலந்தால் ஶேஷபூ₄தனுக்கும் வருவதொரு ரஸமுண்டிறே; அப்படியேயன்றியே நீயுகந்த அடிமை கொண்டருளவேணும். ஸ்ரக்சந்த₃நாதி₃களைப்போலே மிக்க அம்ஶம் கழிக்கலாயிருக்கை. கீழ் முன்னிலையாய்ப் போரச்செய்தே 'தனக்கே' என்கிறது—"முகத்தைப் பார்க்கில், நோக்கிலும் ஸ்மிதத்திலும் துவக்குண்டு அத்தாலே நிஷ்கர்ஷம் குலையும்" என்று கவிழ்ந்திருந்து கையோலை செய்து கொடுக்கிறார். 'எனக்கே ஆட்செய்' என்கிறவிடம் - அந்யஶேஷத்வத்தைத் தவிர்க்கிறது. 'தனக்கேயாக' என்கிறவிடம் - தன்னோடு தனக்குள்ள அந்வயத்தைத் தவிர்க்கிறது. (எனக்கே கண்ணனை யான்கொள் சிறப்பு) எனக்கு அஸாதா₄ரணமான சிறப்பு; ப்ராப்தனாய், பூ₄வ்யனானவனைக் கொள்ளும் சிறப்பு; ஸ்வரூபஜ்ஞாநமுடைய நான் கொள்ளும் சிறப்பு. சிறப்பாகிறது - ஏற்றம். அதாகிறது - புருஷார்த்த₂ம். 'தனக்கே' என்கிறது - பாரதந்த்ர்யகாஷ்டை₂. 'எனக்கே' என்கிறது - புருஷார்த்த₂ம். 4.

ஜ— அவ:— நாலாம் பாட்டு. a இத்திருவாய்மொழியில் இவர் நிஷ்கர்ஷித்த ப்ராப்யமாவது - 'ஸ்ரக்சந்த₃நாதி₃களோபாதி a₁ தனக்கேயாக எனைக்கொள்ளுமீதே' என்றிறே; b இவ்விடத்திலே b₁ எம்பார் அருளிச்செய்யும்படி-"ஸர்வேஶ்வரன் த்ரிவித₄சேதநரையும்

அ— நாலாம் பாட்டு. (எனக்கே இத்யாதி₃) a இத்திருவாய்மொழிக்கு நிதா₃நம் இப்பாட்டு என்னுமிடந்தோன்ற அருளிச்செய்கிறார் (இத்திருவாய்மொழியில் இத்யாதி₃) a₁ (தனக்கேயாக எனைக் கொள்ளுமீதே என்றிறே) அத்தை இப்பாட்டிலே அருளிச்செய்கிறார் என்று அத்₄யாஹாரியம். b எல்லாரும் ஸ்வரஸத்துக்கு உடலாகவே ப்ரவர்த்தியாநிற்க, "உனக்கே உறுப்பாக என்னை விநியோக₃ம் கொள்ளவேணும்" என்கிற இது லோகத்தில் நடையாடுமதொன்றன்றே; அப்படி ஈஶ்வரன் விநியோக₃ம் கொண்டதுண்டோ? என்ன (இவ்விடத்திலே இத்யாதி₃) அன்றிக்கே, சேதநரான இவர் "அசேதநங்களோபாதி விநியோக₃ங்கொள்ளவேணும்" என்று உல்லேகமாக ப்ரார்த்தி₂க்கக்கூடுமோ? என்ன (இவ்விடத்திலே இத்யாதி₃) என்னுதல். (இவ்விடத்திலே) பராங்குஶார்ய; ஏவமபேக்ஷிதும் "ஸர்வேஶ்வர ஏவம் காம்ஶ்சித் ஸ்வபோ₄கா₃ர்த்த₂தயைவ ஸ்வீகரோதி" இதி குத்ரசித் த்₃ருஷ்டமஸ்தி கிம்? நத₃ர்த்₃ருஷ்டே ஸதி ஹி

ஜீ— நாலாம் பாட்டு. (எனக்கே இத்யாதி₃) a இத்திருவாய்மொழிக்கு நிதா₃நம் இப்பாட்டு என்னுமிடந்தோன்ற அருளிச்செய்கிறார் (இத்திருவாய்மொழியில் இத்யாதி₃) a₁ (எனைக்கொள்ளுமீதே என்றிறே) அத்தை இப்பாட்டிலே அருளிச்செய்கிறார் என்று கூட்டுவது. b சேதநரான இவர், "ஸ்ரக்சந்த₃நாத்₃யசேதநங்களோபாதி விநியோக₃ம் கொள்ளவேணும்" என்று உல்லேகமாக ப்ரார்த்தி₂க்கக்கூடுமோ? என்ன (இவ்விடத்திலே இத்யாதி₃) யத்₃வா, இவர் ப்ரார்த்தி₂க்கைக்கு அவன் ஸ்ரக்சந்த₃நாதி₃களோபாதி அடிமைகொண்ட இடமுண்டோ? என்ன (இவ்விடத்திலே இத்யாதி₃)

ஈ—c ஸ்வரூபாநுரூபமாக அடிமைகொள்ளாநின்றான்; d'நாமும் இப்படி பெறுவோமே'" என்றீறு. e முக்தரும் நித்யரும், தாங்களும் ஆனந்தி3த்து அவனையும் ஆநந்தி3ப்பிப்பர்கள்; ப3த்3த4ர், தாங்கள் ஆநந்தி3யாதே அவனை ஆனந்தி3ப்பிப்பர்கள்; f A இன்புறும் இவ் விளையாட்டுடையானிறே. g "B மயர்வற மதிநலம் அருளப்பெற்றவர், g2 'தனக்கேயாக

அ—ஏவமபேக்ஷிதும் யுஜ்யதே—இதி ஶங்காஸ்பதே3 அஸ்மிந் ஸ்த2லே இத்யர்த2: c (ஸ்வரூபாநுரூபமாக) " தனக்கேயாக எனைக்கொள்ளுமீதே " இதிப்ரகாரேண.

d (நாமும் இப்படி பெறுவோமே இதி) ப4க3வத்3த்4ருத3யஞ்சாந்யத், அஸ்மத்3த்4ருத3யஞ் சாந்யதி3த்யேவமாகாரம் விநா, ப4க3வத்3த்4ருத3யாநுகு3ணஹ்ருத3யா ப4வேம கிம்? இதி ப4ாவ:. b2.d (நாமும் இப்படி பெறுவோமே என்று) ஆழ்வார் அருளிச்செய்கிறார் என்று - (எம்பார் அருளிச் செய்யும்படி) என்றபடி. e"ஈஶ்வரஸ்த்ரிவித4சேதநாந் ஸ்வபோ4க3ார்த்த2தயைவ ஸ்வீகரோதி" இத்யேவமுபபாத3யதி (முக்தரும் இத்யாதி3) அதாவது - நித்யரும் முக்தரும் 1. "அஹமந்நம்" என்று அவனையும் ஆநந்தி3ப்பித்து. அவனுகந்தவழியாலே 1. "அஹமந்நாத3:" என்று தாங்களும் ஆனந்தி3ப்பர்கள்; ப3த்3த4ர் 2."அஜ்ஞோ ஜந்துரநீஶோऽயமாத்மந: ஸுக2து3:க2யோ:। ஈஶ்வரப்ரேரிதோ க3ச்சே2த் ஸ்வர்க்க3ம் வா ஶ்வப்4ரமேவ வா ॥" இதி ஶாந்திபர்வோக்தரீத்யா- தாங்கள் ஆநந்தி3யாதே அவனுக்கு லீலாவிஷயமாய்க்கொண்டு அவனை ஆநந்தி3ப்பிப்பர்கள் என்றபடி. ஏதேஷாமாநந்த3ஶ்ச புந: ப4க3வதா3நந்த3ாபி4வர்த்த4நார்த்தோ2 ப4வதி; C"படியாய்க் கிடந்துன் பவளவாய் காண்பேனே" இதி ஹ்யுச்யதே; சேதநக3தயோர் ஜ்ஞாநாநந்த3யோர் ப4க3வந்முகோ2ல்லாஸ ஏவ விநியோக3 இதி யாவத். ப3த்3த4ர்க்கு ஸ்வத: ஆனந்த3மில்லையாகில், ப4க3வதா3ஶ்ரயணம் எதுக்காக? என்னில், "தாங்களும் அறிந்து பாரதந்த்ர்யாநுகு3ணமாக அடிமை செய்கைக்காக வேணும்" என்று அருளிச்செய்வர். f கர்மபரவஶத்வாத் விபரீதவ்ருத்தயோऽதி து3:கி2நோ ப3த்3த4ாஶ்ச தஸ்ய ஆநந்த3ாவஹா ப4வந்தி கிம்? இத்யத்ராஹ (இன்புறும் இதி) 3. "லோகவத்து லீலாகைவல்யம்". g (மயர்வற மதிநலம் இதி) 4. "யதா2க்ரதுரஸ்மிந் லோகே புருஷோ ப4வதி ததே2த: ப்ரேத்ய ப4வதி" இதி ந்யாயாத். ப4க3வத்ப்ரஸாத3லப்3த4ஜ்ஞாந

ஜீ-என்னுதல். இவ்விடத்திலே-இப்படி கண்டவிடமுண்டோ? என்கிற ஶங்காஸ்பத3மான இவ்விடத்திலே. c ஸ்வரூபாநுரூபமாக-"தனக்கேயாக எனைக்கொள்ளுமீதே" இத்யேவம்ப்ரகாரேண.

b, b2, c, d அயமர்த்த2:-"இவ்விடத்திலே, 'ஸர்வேஶ்வரன் த்ரிவித4சேதநரையும் ஸ்வபோ4க்த்ருத்வமின்றி இதிலே தனக்கே உறுப்பாம்படி ஸ்வரூபாநுரூபமாக அடிமைகொள்ளாநின்றானன்றோ; நாமும் அப்படியே ஸ்வரூபாநுரூபமான பேறுபெறுவோம் என்று அருளிச்செய்கிறார்' என்று எம்பார் அருளிச்செய்யும்படி" இதி. e த்ரிவித4சேதநரும் அத்தலைக்கு உறுப்பாம்படியை உபபாதி3க்கிறார் (முக்தரும் இத்யாதி3) அதாவது - முக்தரும் நித்யரும், 1. "அஹமந்நம்" என்று அவனை ஆநந்தி3ப்பித்து, அவனுகந்த வழியாலே 1. "அஹமந்நாத3:" என்று தாங்களும் ஆனந்தி3ப்பர்கள்; ப3த்3த4ர், 2. "அஜ்ஞோ ஜந்துரநீஶோऽயம்" இத்யாதி3ப்படியே தாங்கள் ஆனந்தி3யாதே அவனுக்கு லீலாவிஷயமாய்க்கொண்டு அவனை ஆநந்தி3ப்பிப்பர்கள் என்றபடி. ப3த்3த4ர்க்கு ஸ்வத: ஆநந்த3மில்லையாகில், ப4க3வதா3ஶ்ரயணம் எதுக்காக? என்னில்; "தாங்களும் அறிந்து பாரதந்த்ர்யாநுகு3ணமாக அடிமைசெய்கைக்காக வேணும்" என்று அருளிச்செய்வர். f அப்படி ப3த்3த4 சேதநர் அவனுக்கு ஆநந்த3ாவஹராயிருப்பரோ? என்ன (இன்புறும் இத்யாதி3) g (மயர்வற

A ஜீ-10-7. B 1-1-1. C பெரு-திரு 4-9.

ஈ—எனைக்கொள்ளுமீதே' என்று ப்ரார்த்திப்பானேன் 'திருவுள்ளமானபடி செய்கிறன்' என்றிராதே?'' என்று பிள்ளை திருநறையூரரையர் எம்பாரைக்கேட்க; ''அது கேளீர்; முன்பு பிரிந்தன்று, பின்பு பிரிவுக்கு ப்ரஸங்கமுண்டாயன்று, இரண்டுமின்றியிருக்கத் திருமார்விலே இருக்கச்செய்தே, 'Aஅகலகில்லேன், அகலகில்லேன்' என்னப்பண்ணுகிறது விஷயஸ்வபாவமிறே; h அப்படியே ப்ராப்யருசி ப்ரார்த்திக்கப் பண்ணுகிறது'' என்று அருளிச்செய்தார். i எம்மாவீட்டில் எம்மாவீடாம், i2 வைஷ்ணவ ஸர்வஸ்வமுமாய்,

அ—வைபவஸ்ய ப்ராப்யஞ்சேத் ''தனக்கேயாக'' இத்யேவமாகாரமேவ ஹி பவதி; கிஞ்ச, B''ப்ராப்தாவும் ப்ராபகனும் ப்ராப்திக்கு உகப்பானுமவனே'' இதி யத்நபலித்வயோர் பகவத்கதத்வாத், ததாவிதஜ்ஞாநவத: ப்ரார்த்தநாயாம் யோக்யதா அஸ்தி கிம்? C''வரவாரொன் றில்லை'' D''வெறிதே அருள்செய்வர்'' E''என் வாய்முதலப்பனை'' இதி நிர்ஹேதுகம் விஷயீகுர்வந் ஈஶ்வர: ஸ்வபுருஷார்த்தம் அதத்வா உபேக்ஷிஷ்யதி கிம்? கிமர்த்தம் ப்ராப்யநிஷ்கர்ஷபூர்வகம் ப்ரார்த்தயதே? இதி ஶங்கார்த்த:. g. g2 அத்ரோக்தாயா: ப்ரதமஶங்காயா:, ப்ரவேஶே ''பகவதஸ்ஸகலபலப்ரதத்வாந்நிஷ்க்ருஷ்யதே'' (576 j) இத்யுக்தம்; அத்ர து ப்ராப்யவைலக்ஷண்யஜ்ஞாநஜநிதயா பலாந்தரப்ரதாநவிஷயாதிஶங்கயேத்யுத்தரமபிதீயதே; (மயர்வற மதி நலம்) இத்யாதிஶங்காவாக்யே (தனக்கேயாக எனைக்கொள்ளுமீதே என்று) இதி ப்ராப்ய நிஷ்கர்ஷகஶப்தஸ்யாபி உபாதாநஸ்வாரஸ்யாத்.

அத்ர ப்ரதமஶங்காபிஹிதா; h (அப்படியே ப்ராப்யருசி ப்ரார்த்திக்கப்பண்ணுகிறது என்று அருளிச்செய்தார்) இத்யுத்தரக்ரந்தநிகமநவாக்யபர்யாலோசநாயாம் - த்விதீயத்ருதீய ஶங்கே ஏவாத்ர விவக்ஷிதே. g2 அஸ்மிந் பக்ஷே (தனக்கேயாக எனைக்கொள்ளுமீதே) இத்யேதத்-ப்ரார்த்தநாப்ரகாஶநபரதயா ऽந்தர்பவதி. । ஏவம் ப்ரஸக்தாநுப்ரஸக்தஶங்காபரிஹாராந் க்ருத்வா அஸ்யா காதாயா வைலக்ஷண்யம் ப்ரகாஶயந் காதாவதாரிகாமாஹ (எம்மாவீட்டில் இதி) (எம்மாவீடாம்) ''ஸகலஜநஜீவாதுஸஹஸ்ரகாதாப்ரபந்தமத்யே இதம் தஶகம் ஸஹஸ்ரகாதாப்ரபந்தஸாரகோடௌ நிவிஷ்டம்'' இத்யபிதாநாநுகுணம்-ஸ்வயம் ஸாரதமம் பவதி, தத்ராபீயம் காதா நிதாநகாதாத்வாத் அதீவ ஸாரதமா பவதி இத்யர்த்த:. I2 வைஷ்ணவாதிகாரிணோ ऽவஶ்யாபேக்ஷிதம் ஏதத்காதார்த்தாநுஸந்தாநம் இதி தர்ஶயதி (வைஷ்ணவ ஸர்வஸ்வமுமாய் இதி) ஏதேந - அநநுஷ்டாநலக்ஷணப்ராமாண்ய ஶங்கா ச த்வயநிஷ்டைஸ்ஸர்வைரநுஷ்டேயமாநத்வப்ரதர்ஶநேந பரிஹ்ருதா பவதி.

ஜீ—மதிநலம் அருளப்பெற்றவர்) மயர்வற மதிநலம் பெறுகையாலே நம:பதோக்தாசித்வத்-பாரதந்த்ர்யஜ்ஞாநமுடையவர் என்றபடி.

h ப்ரவேஶத்திலே-''ஸ்வதந்த்ரனுகையாலே பலாந்தரங்களைக்கொடாமைக்காக ப்ரார்த்திக்க வேணும்''(575h) என்று அருளிச்செய்து, இங்கே ''ப்ராப்யருசியாலே ப்ரார்த்திக்கிறர்'' என்கையாலே-ப்ரார்த்தனைக்கு இதுவும் ஒரு ஹேதுவென்று கண்டுகொள்வது. I இத்திருவாய்மொழிக்கு நிதாநமான பாட்டாகையாலே ஏதத்ப்ரதிபாத்யார்த்த வைபவத்தை அருளிச்செய்கிறர் (எம்மாவீட்டில் இத்யாதி) ஆயிரத்திலும் வைத்துக்கொண்டு ப்ராப்யநிஷ்கர்ஷபரமான எம்மா வீடு பத்துப்பாட்டும் ஸாரமாயிருக்கும். அதிலும், இது நிதாநமான பாட்டாகையாலே அதீவ ஸாரதமமாயிருக்கும் என்றபடி. i2 வைஷ்ணவாதிகாரிக்கு அவஶ்யாபேக்ஷிதம் இந்தப் பாட்டின் அர்த்தாநுஸந்தாநம் இதி தர்ஶயதி (வைஷ்ணவ ஸர்வஸ்வமுமாய் இதி) I2 ஏதஸ்ய அர்த்தஸ்ய

A 6.10.10. B ஸ்ரீவசநபூஷணம்-70. C பெரியதிருவ.56. D 8-7-8. E 7-9-3.

ஈ—i3 உபநிஷத்3கு3ஹ்யமுமாய், i4 ஸர்வேஶ்வரன் பக்கலிலே அபேக்ஷித்துப் பெறுமதாய், இவ்வாத்மாவுக்கு வகுத்ததுமான பாரதந்த்ர்யத்தை அவன்பக்கலிலே அபேக்ஷிக்கிறார்.

வ்யா:—j முதலிலே "ஆட்செய்" என்னவேணும்; 'ஆட்செய்' என்று-ஸ்வாதந்த்ர்யத்தை வ்யாவர்த்திக்கிறது. அதில் "எனக்கு ஆட்செய்" என்னவேணும்; 'எனக்கு ஆட்செய்' என்று அப்ராப்த விஷயங்களை வ்யாவர்த்திக்கிறது. "எனக்கே ஆட்செய்" என்று-தனக்கும் எனக்கும் பொதுவான நிலையைத் தவிர்த்து. "எனக்கே ஆட்செய்" என்னவேணும். k இதுதான் "Aஒழிவில் காலமெல்லாமுடனாய் மன்னிநிற்கவேணும்" l 1. "क्रियतामिति मां वद" (க்ரியதாமிதி மாம் வத3) என்கிறபடியே, "இன்னத்தைச் செய்" என்று m ஏவிக்கொள்ளவேணும்; n இப்படியொரு வார்த்தை அருளிச்செய்து n2 நெடுங்கைநீட்டாக இருக்கவொண்ணாது. என்னுடைய o ஹ்ருத3யத்திலே வந்து புகுர

அ—அநுஷ்டா2நம் ப்ரமாணம் ப4வதி கிம்? இதி சேத் 2. "த4ர்மஜ்ஞஸமய: ப்ரமாணம் வேதா3ஶ்ச" 3. "தர்க்கோऽப்ரதிஷ்ட2: ஶ்ருதயோ விபி4ந்நா:" 4. "யே தத்ர ப்3ராஹ்மணாஸ் ஸம்மர்ஶிந:" 5. "யாந்யஸ்மாகம் ஸுசரிதாநி" 6. "யேநாஸ்ய பிதரோ யாதா:" இதி. l3 த்3வயநிஷ்டா2நுஷ்டா2நஸ்ய தத3நவத்தப்ரமாணப4வஸ்ய ஏதத்3வாக்யார்த்த2ஸ்ய ச மூலப்ரமாணம் கிம்? இத்யபேக்ஷாயாமாஹ (உபநிஷத்3கு3ஹ்யமுமாய் இதி) கட2வல்ல்யுபநிஷத்ஸித்3த4ம் த்3வயமிஹ ப்ராதா4ந்யேந விவக்ஷிதம்; 7. "ச2ாயா வா ஸத்த்வமநுக3ச்சே2த்" என்றுமுண்டிறே. l4 ஸ்வரூபாநுரூபபுருஷார்த்த2த்வம் ப்ரகாஶயதி (ஸர்வேஶ்வரன் பக்கலிலே இதி) (ஸர்வேஶ்வரன் பக்கலிலே) இத்யாதி3 விஶேஷணத்3வயேந ச ஸாக்ஷாத்ப்ராப்தத்வம் ஸ்வரூபப்ராப்தத்வஞ்ச உச்யதே.

j "ஆட்செய், எனக்கு ஆட்செய், எனக்கே ஆட்செய்" என்று மூன்றுவகையாகப் பத3த்தைப் பிரித்து, மூன்றுக்கும் வ்யாவர்த்யம் அருளிச்செய்கிறார் (முதலிலே என்று தொடங்கி அஞ்சு வாக்யத்தாலே) k "எக்காலத்தும்" என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (இதுதான் இத்யாதி3) l "என்று" இத்யஸ்ய ப4ாவமாஹ (க்ரியதாமிதி இதி) m ஏவி-நியமித்து. n மேலுக்கு அவதாரிகை (இப்படி இத்யாதி3) n2 நெடுங்கை நீட்டாக-அதிதூ3ரமாக. o மனக்கே-மநஸ்ஸிலே. p "இடைவிடின்றி"

ஜீ—மூலப்ரமாணம் கிம்? இத்யபேக்ஷாயாமாஹ (உபநிஷத்3கு3ஹ்யமுமாய் இதி) கட2வல்ல்யுபநிஷத்ஸித்3த4மான த்3வயத்தில் நம:பத3ம் இங்கு விவக்ஷிதம். 7. "ச2ாயா வா ஸத்த்வமநுக3ச்சே2த்" என்றுமுண்டிறே. l4 ஸ்வரூபாநுரூப புருஷார்த்த2த்வம் த3ர்ஶயதி (ஸர்வேஶ்வரன் பக்கலிலே இத்யாதி3) ஏதேந விஶேஷணத்3வயேந ச ஸாக்ஷாத்ப்ராப்தத்வம், ஸ்வரூபப்ராப்தத்வம் ச உச்யதே.

"ஆட்செய், எனக்கு ஆட்செய், எனக்கே ஆட்செய்" என்று மூன்று வகையாகப் பத3த்தைப் பிரித்து மூன்றுக்கும் வ்யாவர்த்யம் அருளிச்செய்கிறார் (முதலிலே என்று தொடங்கி அஞ்சு வாக்யத்தாலே) k "எக்காலத்தும்" என்றதுக்கு ப4ாவம் (இதுதான் இத்யாதி3) l "என்று" என்றதுக்கு ப4ாவம் (க்ரியதாம் இத்யாதி3) n மேலுக்கு அவதாரிகை (இப்படி இத்யாதி3) n2 நெடுங்கை நீட்டாக-அதிதூ3ரமாக. o மனக்கே-மநஸ்ஸிலே. p "இடைவீடு" என்ற

ப்ர—l1. (க்ரியதாம் இதி மாம் வத3 என்கிறபடியே) "परवानस्मि" इत्यादि पूर्वमेव लिखितम्.

A 3-3-1.

ஸ்ரீ-வேணும்; p புகுந்தாலும் p2 போக்குவரத்துண்டாகவொண்ணாது; p3 ஸ்தா2வரப்ரதிஷ்டை2யாக எழுந்தருளியிருக்கவேணும், இருந்துகொள்ளும் காரியம் என்? என்றால் (q தனக்கேயாக எனைக்கொள்ளுமீதே) r ஸ்ரக்சந்த3நாதி3களோபாதியாகக் கொள்ளவேணும். s அது சூடுமவனுக்கும் பூசுமவனுக்கும் உறுப்பாய், மிகுதி கழித்துப்போகடுமித்தனையிறே; t ஒரு மிது2நமாய்ப் பரிமாறாநின்றால் பிறக்கும் இனிமையும் இரண்டுதலைக்கும் ஒத்திருக்குமிறே; அங்ஙன் என்னுடைய ப்ரீதிக்கு நான் அந்வயித்தவனாகவொண்ணாது. "'நின்'(1) என்றும், 'அம்மா' (1) என்றும்-u முன்னிலையாக ஸம்போ3தி4த்துக்கொண்டு போராநிற்கச்செய்தே, இங்குப் v படர்க்கையாகச் சொல்லுவானென் ?" என்னில், "w ப்ராப்யநிஷ்கர்ஷம் பண்ணுகிற ஸமயத்திலே w2 திருமுகத்தைப் பார்க்கில் வ்யவஸாயம் குலையும்" என்று w3 கவிழ்ந்திருந்து w4 கையோலைசெய்துகொடுக்கிறார்.

(எனக்கே கண்ணனை) x "தனக்கேயாக" என்றபின்புத்தை 'எனக்கே'யிறே; y புருஷார்த்த2மாகைக்காகச் சொல்லுகிறார். z "ஒரு சேதநனிறே அபேக்ஷிப்பான்; நீர்

அ—என்றதுக்கு பா4வம் (புகுந்தாலும் இத்யாதி3) p2 போக்குவரத்து-க3மநாக3மநே. p3 "மன்னி" என்றதுக்கு அர்த்த2ம் (ஸ்தா2வர இத்யாதி3) q, r "தனக்கே" என்கிற ஏவகாரார்த்த2ம் (ஸ்ரக்சந்த3நாதி3களோபாதி இத்யாதி3) s அது பரார்த்த2மாயிருக்குமோ? என்ன (அது சூடுமவனுக்கும் இத்யாதி3) t1. "பரக3தாதிஶயாதா4நேச்ச2யோபாதே3யத்வமேவ யஸ்ய ஸ்வரூபம், ஸ: - ஶேஷ:; பர:-ஶேஷீ" இதி ஹி ஶேஷஶேஷிபா4வலக்ஷணம்; ஶேஷபூ4தஸ்சேத் ஶேஷிணோऽதிஶயாதா4நாயைவ ஹி ப4வதி; ஸ்வார்த்த2தாப்ரஸங்கோ3 நாஸ்தி கில; ப்ரஸக்தஸ்யைவ ஹி ப்ரதிஷேத4:; தஸ்மாத், "தனக்கேயாக" இதி ஸாவதா4ரணம் கிமர்த்த2ம் ப்ரார்த்த2யதே? இத்யத்ராஹ (ஒரு மிது2நமாய் இதி) u முன்னிலையாக-அபரோக்ஷத்வேந. v படர்க்கையாக-ப்ரத2மபுருஷத்வேந; "தனக்கேயாக" என்று படர்க்கையாகச் சொல்லுவானென்? என்னில் என்றபடி. w ப்ராப்யமாவது-ஸ்வார்த்த2தையில் அந்வயமற்றிருக்கை. w2 (திருமுகத்தைப்பார்க்கில் வ்யவஸாயம் குலைகை) யாவது - நோக்கும் ஸ்மிதமும் சுழியாறு படுத்தி ஸ்வரூபத்தை மறக்கும்படியிருக்கை. w3 (கவிழ்ந்திருந்து) அதோ4:ஶிரா: ஸ்தி2த்வா. w4 (கையோலை செய்துகொடுக்கிறார் இதி) ப்ராப்யநிர்ணயம் பத்ராரூட4ம் க்ருத்வா ஹஸ்தே த3தா3தி இத்யர்த்த2:.

x "தனக்கேயாக" என்ற அநந்தரம், "எனக்கே" என்கிறது வ்யாஹதமன்றோ? என்ன; கீழ் நிஷ்கர்ஷித்ததுக்கு அநுகு3ணமாக இதுக்கு அர்த்த2ம் சொல்லிக்கொள்ளுங்கோள்

ஜீ—துக்கு பா4வம் (புகுந்தாலும் இத்யாதி3) p3 "மன்னி" என்றதுக்கு பா4வம் (ஸ்தா2வரேத்யாதி3) q, r "தனக்கே" என்ற ஏவகாரார்த்த2ம் (ஸ்ரக்சந்த3ந இத்யாதி3) s அது பரார்த்த2மாயிருக்குமோ? என்ன (அது சூடுமவனுக்கும் இத்யாதி3) t ஶேஷவஸ்துவுக்கு ஸ்வார்த்த2தாப்ரஸக்தியுண்டோ? என்ன (ஒரு மிது2நமாய் இத்யாதி3) u முன்னிலையாய் - அபரோக்ஷத்வேந. v "தனக்கே" என்று படர்க்கையாக என்றபடி; படர்க்கையாக-பரோக்ஷமாக. w2 (திருமுகத்தைப்பார்க்கில் வ்யவஸாயம் குலைகை) யாவது - நோக்கும் ஸ்மிதமும் சுழியாறுபடுத்தி ஸ்வரூபத்தை மறக்கும்படியாயிருக்கை. w4 கையோலைசெய்து – நிஷ்கர்ஷித்து.

x "தனக்கேயாக" என்ற அநந்தரம், "எனக்கே" என்று ஸ்வார்த்த2தைதோற்றச் சொல்லுகை வ்யாஹதமன்றோ? என்ன; கீழ் நிஷ்கர்ஷித்ததுக்கு அநுகு3ணமாக இதுக்கு அர்த்த2ம்

ஈ—அபேக்ஷிக்கிற இது செய்வோமாகப் பார்த்தால் எல்லார்க்கும் செய்யவேணுங்காணும்" என்ன, (யான்கொள்) a ஸ்வரூபஜ்ஞாநத்தை நீ பிறப்பிக்க, அத்தாலே ஸ்வரூபஜ்ஞாநமுடைய நானொருவனும் பெறும்படி பண்ணவேணும். 'உமக்கும் எப்போதும் நம்மாற்செய்யப்போகாது' என்ன — (சிறப்பே) b பலகால் வேண்டா; ஒருகால் அமையும்; c அதுதன்னிலும், திருவாசலைத் திருக்காப்புக்கொண்டு ஒருவரறியாதபடி சிறப்பாகச் செய்யவும் அமையும். சிறப்பாகிறது-ஏற்றம். d அதாவது-புருஷார்த்தம். e ஸ்வரூபாநுரூபமான புருஷார்த்தத்தைக் கொண்டருளவேணும் என்றபடி. f சிறப்பாவது -

அ—என்கிறார் (தனக்கேயாக இத்யாதி) y 1. "ப்ரக்ஷாளநாத்தி பங்கஸ்ய தூராதஸ்பர்ஶநம் வரம்" இதி ந்யாயேந ஏவம் கிமர்த்தம் வக்தவ்யம்? கிமர்த்தஞ்ச தத்பரிக்ரஹோऽபேக்ஷ்யதே? இத்யத்ராஹ (புருஷார்த்தமாகைக்காக இதி) z புருஷார்த்தமானால் "எனக்கு" என்னவேணுமோ? என்ன (ஒரு சேதனனிறே இத்யாதி) z,a சைதந்யகார்யபூதஸ்வரூபஜ்ஞாநவாநேவ சேதந:; தத்ராபி ஸ்வரூபயாதாத்ம்யஜ்ஞாநவாநேவ ஏவம்பூதம் புருஷார்த்தம் ப்ரார்த்தயேத; ஸத்ருஶஸ் ஸர்வோऽபி பராங்குஶார்யாபிமாநாந்தர்கதத்வாத் பராங்குஶார்யாவயவபூத இதி பாவ:. 1. "காஸாரஸம்யமிமுகா: கமலாஸஹாயபக்தா: ப்ரபத்திபதவீம்யதா மஹாந்த: । யஸ்யாபூர்வவயவா இவ பாரதந்த்ர்யாத் தஸ்மை நமோ வகுளபூஷணதேஶிகாய ॥" A "முடியாததென் எனக்கேல் இனி" B "கேசவன்தமர்" C "கோவிந்தன் குடக்கூத்தன்" இத்யாதிகாதாஸ்ச ஏவம் நிர்வாஹே ஸத்யேவ ஹ்யுபபத்யந்தே. a (ஸ்வரூபஜ்ஞாநம் இத்யாதி) அல்லாதார்க்கு ஏதாத்ருஶஜ்ஞாநமில்லாமையாலே அதிப்ரஸங்கஶங்கையில்லை என்றபடி. b,c,d (பலகால் வேண்டா இத்யாரப்ய, அதாவது புருஷார்த்தம் இத்யந்தம்) 'சிறப்பு - மோக்ஷ:' இத்யஸ்மிந்நர்த்தே சலதி; b தத்ர மோக்ஷவாசிஶப்தேஷ்வதேகேஷு ஸத்ஸ்வபி, 'சிறப்பு' நாம்நா அபிதாநஹ்ருதயம் தர்ஶயதி (பலகால் வேண்டா இதி) ஒரு காலவிஶேஷத்திலே ஏற்றமாகச் செய்யுமதிறே சிறப்பு என்றபடி. c "கண்ணனைக் குறித்து யான் - எனக்கேயாக - கொள்ளும் சிறப்பு" இத்யந்வயம் ஹ்ருதி நிதாயாஹ (அதுதன்னிலும் திருவாசலை இதி) "கண்ணனை யான்" என்ற ஏகவசந தாத்பர்யம் என்று கருத்து. d புருஷார்த்தம் என்றதும், முக்தி என்றதும் - ஏகார்த்தம். e ப்ரகரணாநுகுணமான தாத்பர்யம் (ஸ்வரூபாநுரூபமான இத்யாதி) g இவற்றிலாவது-இம்மூன்றிலும் வைத்துக்கொண்டு என்றபடி. f ஆக "சிறப்பு" என்றதுக்கு மூன்று அர்த்தம்; எல்லாம் பலிதார்த்தம் ஒன்று. f_2 நன்றி-நன்மை, "எனக்கே கண்ணனை யான் கொள்சிறப்பு-எனக்கே

ஆ-சொல்லிக்கொள்வது என்கிறார் (தனக்கேயாக இத்யாதி) y இப்படியாகிலும் சொல்லவேணுமோ? என்ன (புருஷார்த்தேத்யாதி) z புருஷார்த்தமானால் "எனக்கு" என்னவேணுமோ? என்ன (ஒரு சேதநன் இத்யாதி) ஆக, "எனக்கே" என்றது—உனக்கே உறுப்பான எனக்கு என்றபடி. a (ஸ்வரூபஜ்ஞாநம் இத்யாதி) அல்லாதார்க்கு ஏதாத்ருஶஜ்ஞாநம் இல்லாமையாலே அதிப்ரஸங்கஶங்கையில்லை என்றபடி. b ஒரு காலவிஶேஷத்திலே ஏற்றமாகச் செய்யுமதிறே-சிறப்பு; அத்தைப்பற்ற (பலகால் இத்யாதி) b.c,d (பலகால் வேண்டா இத்யாரப்ய, அதாவது புருஷார்த்தம் இத்யந்தம்) 'சிறப்பு-மோக்ஷ:' இத்யஸ்மிந்நர்த்தே சலதி. c "கண்ணனை யான்" என்ற ஏகவசநங்களுக்கு பாவம் (அது தன்னிலும் இத்யாதி) d புருஷார்த்தம் என்றதும், முக்தி என்றதும் ஏகார்த்தம். e ப்ரகரணாநுகுணமான தாத்பர்யம் (ஸ்வரூபாநுரூபமான இத்யாதி) g இவற்றில்-இம்மூன்றிலும் வைத்துக்கொண்டு. f ஆக, "சிறப்பு" என்றதுக்கு மூன்று அர்த்தம். எல்லாவற்றுக்கும் பலிதார்த்தம் ஒன்று. f_2 நன்றி-நன்மை. "எனக்கே கண்ணனை யான்கொள் சிறப்பு-

A 2-6-7. B 2-7-1. C 2-7-4.

5. சிறப்பில் வீடு சுவர்க்க நரகம்
இறப்பி லெய்துக வெய்தற்க யானும்
பிறப்பில் பல்பிற விப்பெரு மானை
மறப்பொன் றின்றியென் றும்மகிழ் வேனே.

ஆ— 5. வ்யா:— (சிறப்பில்) தே₂ஹமே ஆத்மாவாகலாம், தே₂ஹாதிரிக்தமாய் நித்யஸித்₃த₄ஜ்ஞாநகு₃ணமான அஹமர்த்த₂மே ஆத்மாவாகலாம், அதில் ஓர் ஆத₃ர மில்லை; கர்மநிப₃ந்த₄நமான ஜந்மரஹிதனுய்வைத்து ஆஶ்ரிதபரித்ராணுர்த்த₂மாக தே₂வ மநுஷ்யாதி₃ரூபேண வந்து பிறந்தருளும் ஸ்வப₄ாவனுயிருந்த எம்பெருமானுடைய ஸர்வதி₃வ்யாவதாரங்களையும், ஸர்வதி₃வ்யசேஷ்டிதங்களையும், ஸர்வகல்யாணகு₃ணங் களையும் மறவாதே என்றும் அநுப₄விக்கப்பெறவேணும் என்கிருர். 5.

ஒ— அவ:— அஞ்சாம் பாட்டில்—தே₂ஹமே ஆத்மாவாகவுமாம்; தே₂ஹாதிரிக்தனு யிருப்பாஞெருவன் ஆத்மாவாகவுமாம்; அவ்விடத்தில் ஆத₃ரமில்லை; ஆஶ்ரிதார்த்த₂மான அநேகாவதாரங்களில் ஒன்றெழியாமே அநுப₄விக்கவேணும் என்கிருர்.

வ்யா:— (சிறப்பில் என்று தொடங்கி) ஶரீரவிஶ்லேஷம் பிறந்தால் ஸுக்ருதைகதானமான மோக்ஷம், ஸ்வர்க்க₃ம், நரகம் இவற்றைப் பெறவுமாம், தவிர வுமாம். (யானும்) நானும் அத்தனையும் பெற்றேனுய்விடுவதுகாண்! என்று கருத்து. (பிறப்பில் என்று தொடங்கி) கர்மவஶ்யமான பிறவியின்றிக்கே

ஶ்ரீ—முக்தியும், ஸம்பத்தும், ஸ்ரீ₃ நன்றியும். ஐ இவற்றில், நான் உன்பக்கல் கொள்ளும் மோக்ஷம் உனக்கேயாக என்னைக்கொள்ளுமதுவே. உன்பக்கல் நான் கொள்ளும் ஸம்பத்து என்னவுமாம். ஸ்ரீ₃ நன்றி என்னவுமாம். 4.

அ—ஆட்செய் என்று தொடங்கி, எனைக்கொள்ளுமீதே'' என்று அந்வயம். ''மனக்கே'' என்றது- மனத்தே என்றபடி; இப்படி அருளிச்செய்தது - நாலடியும் சேருகைக்காக. ''எக்காலத்தும் - எனக்கே ஆட்செய் - என்று என், மனக்கே வந்து'' என்று தொடங்கி அடைவே உரை அந்வயம். 4.

ஜீ—எனக்கே ஆட்செய் என்று தொடங்கி. எனைக்கொள்ளுமீதே'' இத்யந்வய:. மனக்கே என்றது- மனத்தே என்றபடி; இப்படி அருளிச்செய்தது - நாலடியும் சேருகைக்காக. 4.

ஆதே₃— நான்காம் பாட்டு. ஸர்வகாலத்திலும் 'எனக்கே ஆட்செய்' என்று கொண்டு என் ஹ்ருத₃யத்திலே வந்திருந்து நிரந்தரமான ஸ்த₂ாவரமான ப்ரதிஷ்டை₂யாயிருந்து உனக்கே அநந்யார்ஹ ஶேஷமான என்னைக் கொள்ளுகை யாகிற இதுவே, எனக்கு விலக்ஷணமாக எம்பெருமானை அநந்யார்ஹனுன நான் கொள்ளும் விஶேஷ பரமபுருஷார்த்த₂ம் என்கிருர்—''எனக்கே'' இத்யாதி₃யால். 4.

Released by Maaran's Dog ,Toronto , Canada

ஒ— யிருக்கச்செய்தே, ஸம்ஸாரிகள்பக்கலுண்டான க்ருபாதிஶயத்தாலே அஸங்க்₂யாவதாரங்களைப் பண்ணியருளும் ஸர்வேஶ்வரனை ஒன்றும் மறவாதே ப்ரீதிபூர்வகமாக அநுப₄விக்கவேணும் 5.

ப— 5. அவ:— அநந்தரம், இப்பாரதந்த்ர்ய ப்ரகாஶகனான ஈஶ்வரனை மறவாதொழிகையாகிற உகப்பைப் பெறவேணும் என்கிறார்.

இறப்பில் — இச்சரீரத்தை விட்டவளவிலே, **சிறப்பில் —** (ஆநந்த₃மாகிற) நன்மையிலேயான, **வீடு—**மோக்ஷம், **சுவர்க்கம்—**(ஸுக₂ாப₄ாஸமான) ஸ்வர்க்க₃ம், **நரகம்—**(து₃:க்கை₂கதாநமான) நரகமாகிற இவற்றை, **எய்துக—**தே₃ஹாத் பரனாய்க் கொண்டு போய்க்கிட்டவுமாம், **எய்தற்க—**(தே₃ஹம் தான் என்றாய் இவற்றைக் கிட்டாதே முடிந்து விடவுமாம்; **பிறப்பு—**(தனக்குப்) பிறவிக்கு ஹேது, **இல்—** இன்றியேயிருக்கச்செய்தே, **பல்—**ப₃ஹு₃த்₄ாவாக, **பிறவி—**பிறக்கக்கடவனான, **பெருமானை—**ஸர்வேஶ்வரனை, **ஒன்று—**(இவ்வவதாரத்தாலே ஆஶ்ரிதரை நித்யபரதந்த்ரராக்கின குணசேஷ்டிதங்கள்) ஒன்றையும், **மறப்பின்றி—**மறவாதே, **என்றும்—**என்றும், **மகிழ்வேன்—**(அவிஸ்மரணத்தால் வந்த) ஆநந்த₃த்தை உடையேனாக வேணும்.

கீழ்ப்பாட்டும் இப்பாட்டும் — முன்னிலையன்றியே ஸ்வக₃தாநுஸந்த₄ானமாயிருக்கிறது. 5.

இ— அவ:— அஞ்சாம் பாட்டில் — 'உமக்கு ஸ்வரூபம் எது? ஸ்வரூபாநுரூபமாயிறே புருஷார்த்த₂ம் இருப்பது' என்ன, 'நான் ஆராகிறேன், நானுயிற்ற வஸ்து அத்தலைக்கேயாவதுவே எனக்கு வேண்டுவது' என்கிறார்.

வ்யா:— **(சிறப்பில் வீடு)** ஸுகை₂கதாநமான மோக்ஷம். **(சுவர்க்கம்)** பரிமித ஸுக₂மான ஸ்வர்க்க₃ம். **(நரகம்)** நிஷ்க்ருஷ்ட து₃:க்க₂மேயான நரகம். **(இறப்பில்)** ஶரீரவிஶ்லேஷத்தில். **(எய்துக)** ப்ராபிக்க. இத்தால் - தே₃ஹாதி₃வ்யதிரிக்தமாக ஆத்மாவுமுண்டாய், பரமபத₃ாதி₃களை அநுப₄விக்கவுமாம்; **(எய்தற்க)** ப்ராபியாதொழிக; தே₃ஹாதி₃களேயாகவுமாம். இதில் ஒரு நிர்ப்ப₃ந்த₄மில்லை. **(யானும்)** ஸ்வரூபநிர்ணயத்தில் நிர்ப்ப₃ந்த₄மின்றிக்கே, "அத்தலைக்கேயாமதுவே பேறு" என்று இருக்கிற நானும். **'சஶப்₃த₃த்தால்-நானும் இத்தைப் பெற்றேனாய்விடுவதுகாண்!'** என்கிறார். **(பிறப்பில் இத்யாதி₃)** ஜந்மஹேதுவான கர்மஸம்ப₃ந்த₄மின்றிக்கேயிருக்க, அநுக்₃ரஹத்தாலே அஸங்க்₂யாவதாரங்களைப் பண்ணும் ஸர்வேஶ்வரனை. **(மறப்பொன்றின்றி)** அவதாரங்கள், அவற்றில் உண்டான சேஷ்டிதங்கள் இவற்றில் ஒன்றும் மறவாதே. இத்தலையிலுள்ள எல்லாம் மறக்கலாம்; அத்தலையிலுள்ள ஒன்றும் நழுவவொண்ணாது. **(என்றும் மகிழ்வேனே)** மகிழ்கையென்றும், அநுப₄விக்கையென்றும் பர்யாயம். ப்ரீதிபூர்வகமாக என்றும் அநுப₄விக்கவேணும். 5.

ஈ— அவ:— அஞ்சாம் பாட்டு. a கீழ்-மநோவாக்காயங்கள் மூன்றுலுமுண்டான பேற்றை ஆசைப்பட்டு, 'இவை மூன்றுலுமுண்டான அநுப4வத்தில் உன்னுடைய ப்ரீதியிலே அந்தர்பூ4தனுமிதுக்கு மேற்பட b எனக்காயிருக்கும் ஆகாரத்தைத் தவிர்க்கவேணும் என்றார்; c "இதுதான் ஸம்ஸாரிகள்பக்கல் பரிமாறுவதொன்றல்ல; இவர்தாம் தம்மை யாராக நினைத்து இந்தப் பேற்றை அபேக்ஷிக்கிறார் என்று ஆராய்ந்து பார்ப்போம்" என்று, d 'நீர் ஆராய்த்தான் நம்மை இப்படி அபேக்ஷிக்கிறது?' என்ன,—e "தே3ஹமே ஆத்மா" என்பார்; "கேவல தே3ஹத்துக்கு இந்த்3ரியமொழிய அநுப4வமில்லாமை யாலே இந்த்3ரியங்களேகாண் ஆத்மா" என்பார்; "அந்த இந்த்3ரியங்களும் மநஸ்ஸஹ காரமில்லாதபோது பதா3ர்த்த2க்3ரஹணம் பண்ணமாட்டாமையாலே மநஸ்ஸேகாண் ஆத்மா" என்பார்; "அம்மநஸ்ஸு-தனக்கும் ப்ராணங்கள் ஸஹகரிக்கவேண்டுகை

அ— அஞ்சாம பாட்டு. (சிறப்பில் இத்யாதி3) a...h இப்பாட்டில் அவதாரிகையில் விஸ்தரேண சொல்லுகிற தாத்பர்யங்களுக்கு மூ2தமேதென்னில்; "சிறப்பில் வீடு சுவர்க்க நரகம் இறப்பி லெய்துக எய்தற்க" என்று தே3ஹாதிரிக்தனுமிருப்பானொரு ஆத்மாவாகவும், தே3ஹமே ஆத்மாவாகவும் என்கிற இரண்டு வாக்யத்தையும்பற்ற அருளிச்செய்தார். a முதற்பாட்டில் "பாதபற்புத்தலை சேர்த்தொல்லை"(1) என்கையாலே-காயிகம்; இரண்டாம் பாட்டில் "ஞானக்கை தா"(2) என்கையாலே - மாநஸிகம்; "எய்யாதேத்த அருள்செய்" (3) என்கையாலே மூன்றும் பாட்டில் வாசிகம் என்று கண்டுகொள்வது; க்ரமம் அவிவக்ஷிதம். b "தனக்கேயாக"(4) என்கை யாலே (எனக்காயிருக்கும் இத்யாதி3) c இப்படி, "ஸ்வர்க்கா3தி3களைக் கிட்டுவோம், கிட்டா திருப்போம" என்று சொல்லுகைக்கு ப்ரஸங்க3ம் ஸம்பாதி3க்கிறார் (இதுதான் இத்யாதி3) d (நீர் ஆராய்ததான் நம்மை இப்படி அபேக்ஷிக்கிறது) என்றது—1. "ஆத்மாபி4மாநாநுகு3ணம் புருஷார்த்த2வ்யவஸ்த2யா। பு4க்3வத்பாரதந்த்ர்யாதி3 ப்ரபு3த்3த4ஸ்ய ஸுகா2யதே॥" என்று ஆத்மாபி4மாநாநுருபமாயன்றோ புருஷார்த்த2வ்யவஸ்தை2யிருப்பது என்றத்தைப்பற்ற. இதில் பூர்வார்த்த2மே உபயுக்தம். "தனக்கேயாக எனைக்கொள்ளவேணும்" என்ற இவரை (நீர் ஆராய்த்தான்) என்னக்கூடுமோ? என்ன; (நீர் ஆராய்த்தான்) என்றதுக்குத் தாத்பர்யம்-நித்ய ஸூரிகளிலே ஒருவராக நினைத்தோ? என்று. e.f.g நித்யஸூரிகளிலே ஒருவனாகவுமாம், ஸம்ஸாரி சேதநரிலே ஒருவனாகவுமாம் என்றத்தைச் சொல்லுகிறது—(தே3ஹமே) இத்யாதி3யாலே.

ஜீ— அஞ்சாம் பாட்டு. (சிறப்பில் இத்யாதி3) a...h பூர்வார்த்த2த்தைப்பற்ற விஸ்தரேண அவதா ரிகை (கீழ் மநோவாக்காயங்கள் இத்யாதி3) a முதற்பாட்டிலே "பாதபற்புத்தலை சேர்த்து" (1) என்கையாலே-காயிகம்; இரண்டாம் பாட்டில் "ஞானக்கை தா"(2) என்கையாலே-மாநஸிகம்; மூன்றும் பாட்டில் "ஏத்த அருள்செய்"(3) என்கையாலே-வாசிகம்; க்ரமம் அவிவக்ஷிதம். b "தனக்கே யாக"(4) என்கையாலே (எனக்காயிருக்கும் இத்யாதி3) c இப்படி. "ஸ்வர்க்கா3தி3களைக் கிட்டுவோம், கிட்டாதிருப்போம்" என்கைக்கு ப்ரஸங்க3ம் ஸம்பாதி3க்கிறார் (இதுதான் இத்யாதி3) d (நீர் ஆராய்த் தான் நம்மை இப்படி அபேக்ஷிக்கிறது) என்றது—1. "ஆத்மாபி4மாநாநுகு3ணம் புருஷார்த்த2 வ்யவஸ்த2யா। பு4க்3வத்பாரதந்த்ர்யாதி3 ப்ரபு3த்3த4ஸ்ய ஸுகா2யதே॥" என்று ஆத்மாபி4மாநாநு ருபமாயன்றோ புருஷார்த்த2வ்யவஸ்தை2யிருப்பது என்றத்தைப்பற்ற; "நீர் ஆராய்த்தான்" என்ற துக்கு பா4வம்-நித்யஸூரிகளிலே ஒருவராக நினைத்தோ? என்று. e.f.g நித்யஸூரிகளிலே ஒருவனாக வுமாம், ஸம்ஸாரிசேதநரிலே ஒருவனாகவுமாம் என்றத்தைச் சொல்லுகிறது—(தே3ஹமே ஆத்மா)

ஈ—யாலே ப்ராணங்காண் ஆத்மா'' என்பார்; "இவையெல்லாமுண்டானாலும் f அத்யவஸாயம் வேணுமே; g அதுக்குக் கருவியான புத்திதத்வமேகாண் ஆத்மா'' என்பார்; "இவையித்தனைக்கும் அவ்வருகாய், ஜ்ஞாநகுணகமாய், ஜ்ஞாநஸ்வரூபமாயிருப்பதொன்று ஆத்மா'' என்பாராகாநிற்பர்கள்; அதில் எனக்கு ஒரு நிர்ப்பந்தமில்லை; ஏதேனுமாக உண்டான வஸ்து தேவர்க்கு உறுப்பாமிதுவே வேண்டுவது என்கிறார். h "वपुरादिषु योऽपि कोऽपि वा" (வபுராதிஷு யோऽபி கோऽபி வா) என்றாற்போலே.

வ்யா:—i (சிறப்பில் வீடு) j நித்யஸம்ஸாரியாய்ப் போந்தவன் நித்யஸூரிகளுடைய அநுபவத்தைப் பெற்று அநுபவிக்கக்கடவதாகச் சொல்லுகிற மோக்ஷம், பரிமித ஸுகத்தையுடைத்தான ஸ்வர்க்கம், நிஷ்க்ருஷ்ட து:க்கமேயான நரகம், இவற்றை k ஶரீரவியோகஸமயத்தில் ப்ராபிக்க, ப்ராபியாதொழிக; இதுக்குக் கருத்தென்? என்னில்; l தேஹாதிரிக்தனாயிருப்பானொரு ஆத்மாவுண்டாகவுமாம்; தேஹமே

அ-f (அத்யவஸாயம்) என்று அந்த:கரணத்தைச்சொல்லி அஹங்காரத்தைச் சொல்லுகிறது; g (அதுக்குக் கருவியான புத்திதத்வம் ஆத்மா) என்றது-அத்யவஸாயத்துக்குக் காரணமான ஜ்ஞாநம் ஆத்மா என்றபடி; புத்திதத்வம் என்றது-மஹத்தத்வம் என்னவுமாம். h ஏதேனுமாக உண்டான வஸ்து தேவர்க்கு உறுப்பாமதுவே என்றிருந்தவர்களுண்டோ? என்ன; தாம் ஆசார்யோபதேஶங்கொண்டு அறிகிறவராகையாலே பிற்பாடரான ஆளவந்தார் வசநத்தை இதுக்கு ஸம்மதியாக அருளிச்செய்கிறார் (வபுராதிஷு இத்யாதி).

i சிறப்பில் வீடு - சிறப்பிலேயான வீடு; அதிஶயத்திலேயான வீடு என்று ஶப்தார்த்தம். j வீட்டுக்கு அதிஶயமாவதேதென்ன (நித்யஸம்ஸாரியாய் இத்யாதி) k இறப்பாவது-ஶரீரவியோகஸமயம். l,m,n "மோக்ஷ ஸ்வர்க்க நரகங்களை ஶரீரவியோகத்திலே ப்ராபிக்க, ப்ராபியாதொழிக'' என்றால் - தேஹாதிரிக்தனாயிருப்பானொரு ஆத்மாவாகவுமாம், தேஹமே ஆத்மாவாகவுமாம் என்று சொல்லும்படியென்? என்ன அருளிச்செய்கிறார் (தேஹாதிரிக்தமாய் என்று தொடங்கி) அதாவது - தேஹாதிரிக்தமாயிருப்பதொரு வஸ்துவன்றே ஶரீரவியோகத்திலே புண்ய பாப பல

ஜீ-இத்யாதியாலே. g (அதுக்குக் கருவியான புத்திதத்வம் ஆத்மா) என்றது-அத்யவஸாயத்துக்குக் காரணமான ஜ்ஞாநம் ஆத்மா என்றபடி; புத்திதத்வம் - மஹத்தத்வம் என்னவுமாம். h இதுக்கு ஸம்வாதம் (வபுராதிஷு இத்யாதி)

i சிறப்பில்வீடு - சிறப்பிலேயான வீடு; அதாவது - சிறப்பை உடைய வீடு என்றபடி; சிறப்பு-அதிஶயம். j வீட்டுக்கு அதிஶயமாவதேது? என்ன (நித்யஸம்ஸாரியாய் இத்யாதி) k இறப்பு-ஶரீரவியோகம். l,m,n "எய்துக, எய்தற்க'' என்றால் - தேஹாதிரிக்தாத்மா உண்டாகவுமாம், இல்லையாகவுமாம் என்கிற அர்த்தத்தைக் காட்டும்படியென்? என்ன; அதுக்கு உபபத்தியைக் காட்டுகிறார் (தேஹாதிரிக்தமாய் இத்யாதி) அதாவது - தேஹாதிரிக்தமாயிருப்பதொரு வஸ்துவன்றே ஶரீரவியோகத்திலே புண்ய பாப பலமான மோக்ஷ ஸ்வர்க்க நரகங்களை ப்ராபிக்

ப்ர— h 1. (அஞ்சாம் பாட்டு) (சிறப்பில் இத்யாதி) स्तोत्रे—"वपुरादिषु योऽपि कोऽपि वा गुणतोऽसानि यथातथाविधः। तदयं तव पादपद्मयोरहमद्यैव मया समर्पितः॥"

ஈ—ஆத்மாவாகவுமாம், இதில் நிர்ப்ப₃ந்த₄மில்லை என்கை. m தே₃ஹாதிரிக்தமாயிருப்ப தொரு வஸ்துவுண்டாகிலிறே ஸ்வர்க்க₃ாத்₃யநுப₄வங்களுள்ளது; n கேவலதே₃ஹம் இங்கே து₃க்₂த₄மாகக் காணாநின்றோமிறே. (யானும்) o சம்ப₃ந்த₃த்தாலே-நான் இப்பேறித்தனையும் பெறுவதுகாண்! என்கிறார். p ஸ்வரூபநிர்ணயத்தில் நிர்ப்ப₃ந்த₄மின்றிக்கே, "நான் ஆரேனுமாக அமையும்" என்றிருக்கிற நானும். (q பிறப்பில் q₂ பல்பிறவிப் பெருமானை) r பிறக்கைக்கு ஹேதுவான கர்மமின்றிக்கேயிருக்கச்செய்தே, r₂ கர்மவஶ்யரும் பிறவாத ஜந்மங்களிலே பிறக்கவல்ல ஸர்வாதி₄கனை. s 1. "अजायमानो बहुधा विजायते" (அஜாயமாநோ ப₃ஹுதா₄ விஜாயதே).

அ—மான மோக்ஷ ஸ்வர்க்க₃ நரகங்களை ப்ராபிக்கிறது; "கேவலதே₃ஹமே ஆத்மா" என்றிருந்தால் அது து₃க்₂த₄மாகாநிற்குமிறே, ஸ்வர்க்க₃ நரகங்களை ப்ராபிக்கக் கூடாதே; ஆகையாலே "எய்துக" என்கையாலே-தே₃ஹாதி₃வ்யதிரிக்தனான ஆத்மாவைச் சொல்லிற்று. "எய்தற்க" என்கையாலே-தே₃ஹமே ஆத்மா என்றதைச் சொல்லிற்று என்றபடி. m, n தத்வஸ்தி₂தி: கீத்₃ருஶீ? இத்யாஶங்காயாமுத்தரம் (தே₃ஹாதிரிக்தமாய் இத்யாதி₃ வாக்யத்₃வயம்) இதி ச வத₃ந்தி. o சம்ப₃ந்த₃:-நைச்யபர: ; யானும்-ஏதாத்₃ருஶப₂லஸ்ய அத்யந்தாயோக்₃யோऽஹமபீத்யர்த்த₂: இத்யபி₄ப்ராயேணாஹ (சம்ப₃ந்த₃த்தாலே இதி) p பூர்வார்த்தா₂நுகு₃ணம் பா₄வாந்தரமாஹ (ஸ்வரூபநிர்ணயத்தில் இதி) o, p யத்₃வா, சம்ப₃ந்த₃ ஸூசிதநைச்யபரம் (சம்ப₃ந்த₃த்தாலே இதிவாக்யம்); அஸ்மச்ச₂ப்₃தா₃ர்த்தா₂பி₄தா₄நபரம் (ஸ்வரூப நிர்ணயத்தில் இதிவாக்யம்) இது இருபத்து நாலாயிரத்திலே விஶத₃ம்; o முந்தினதுக்கு-நைச்யத்திலே நோக்கு; p த்₃விதீயத்துக்கு-பாரதந்த்ர்யத்திலே நோக்கு. q, r பிறப்பில்-பிறக்கைக்கு ஹேதுவின்றிக்கே என்றபடி. q₂, r₂ "பல்" என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (கர்மவஶ்யரும் பிறவாத என்று) s உக்தார்த்த₂த்துக்கு ப்ரமாணம் (அஜாயமாந இத்யாதி₃).

ஜீ—கிறது; "கேவல தே₃ஹமே ஆத்மா" என்றிருந்தால், அது து₃க்₂த₄மாகாநிற்குமிறே; ஸ்வர்க்க₃ாதி₃களை ப்ராபிக்கக் கூடாதே; ஆகையாலே "எய்துக" என்கையாலே - தே₃ஹாதிரிக்தனான ஆத்மாவைச் சொல்லிற்று. "எய்தற்க" என்கையாலே - தே₃ஹமே ஆத்மா என்றதைச் சொல்லிற்று என்றபடி. o, p சம்ப₃ந்த₃த்துக்கு இரண்டு பா₄வம். அதாவது-இப்படிப்பட்ட ப₂லத்துக்கு அயோக்₃யனான நானுமென்னுதல்; யத்₃வா, ஸ்வரூப நிர்ணயத்தில் நிர்ப்ப₃ந்த₄மின்றிக்கேயிருக்கிற நானும் என்னுதல்; இவ்வர்த்த₂ த்₃வயத்தையும் க்ரமேண அருளிச்செய்கிறார் (சம்ப₃ந்த₃த்தாலே) இத்யாதி₃ வாக்யத்₃வயத்தாலே. o முந்தினதுக்கு-நைச்யத்திலே நோக்கு. p த்₃விதீயத்துக்கு-பாரதந்த்ர்யத்திலே நோக்கு. q, r பிறப்பில்-பிறக்கைக்கு ஹேதுவின்றிக்கேயிருக்கச்செய்தே; q₂, r₂. "பல்" என்றதுக்கு பா₄வம் (கர்மவஶ்யரும் இத்யாதி₃) s உக்தார்த்த₂த்துக்கு ப்ரமாணம் (அஜாயமாந இத்யாதி₃).

ப்ர— s1. (பிறப்பில் பல்பிறவிப் பெருமான்) उत्तरनारायणे (११)—"प्रजापतिश्चरति गर्भे अन्तः। अजायमानो बहुधा विजायते॥" *"एवञ्च सति ज्ञानान्मोक्षः सुतरां दुर्लभ इत्याशंक्य परिहरति। विषयस्यातिभूमित्वात् ज्ञानदौष्कर्यशङ्किनाम्। अवतारेण सौलभ्यं तृष्टुभोक्तं तृतीयया॥ (प्रजापतिश्चरतीति) यः प्रजापतिः - प्रजानां असङ्ख्यावृत्तानां सर्वेषां पतिः—स्वामी, रक्षिता; पातेर्डप्रत्ययः। (गर्भे) गर्भभूते-सकलप्रमाणानां अभूमिभूते परमे पदे। (अन्तः) निगूढं चरति; अथवा,

* இது—கூரத்தாழ்வான், பட்டர் ஶிஷ்யரான (கூர) நலத்திகழ் நாராயணச்சீயர் பா₄ஷ்யம்.

ஈ— (t மறப்பொன்றின்றி) u அவதாரங்களிலும் சேஷ்டிதங்களிலும் ஒரு மறப்பின்றிக்கே. (மறப்பொன்றின்றி) v இத்தலையிலுள்ளதெல்லாம் மறக்கலாம்; அத்தலையிலுள்ளதொன்றும் நழுவவொண்ணாது. (என்றும் w மகிழ்வேனே) x மகிழ்ச்சியென்றும், அநுபவமென்றும் பர்யாயம். அநுபவிப்பேன் என்கிறார். y ஆக இத்தாலே-ஸ்வரூபமும் வெளியிடுகிறார். z 'பெருமான்' என்கையாலே தம்முடைய ஶேஷத்வமும், 'மறப்பொன்றின்றி' என்கையாலே-ஜ்ஞாத்ருத்வமும், 'என்றும்' என்கையாலே - நித்யத்வமும், 'மகிழ்வு' என்கையாலே - போக்த்ருத்வமும். 5.

அ— t,u மறப்பொன்றின்றி-ஒரு மறப்புமின்றி இதி ஶப்தார்த்தம் ஸ்ம்ருதி நிதய விஸ்ம்ருதி பேதஸ்ய விஷயபேதாதீநத்வாதாஹ (அவதாரங்களிலும் இதி) v (இத்தலையிலுள்ளது) தேஹாத்மாபிமாந ஸ்வாதந்த்ர்யாபிமாந ப்ரப்ருதய:; பூ,u யத்வா, அவதாரங்களிலும் சேஷ்டிதங்களிலும் என்றது-''பல்பிறவி'' என்று பிறவியைச் சொன்னபோதே-சேஷ்டிதங்களும் சொல்லிற்றும் என்னுமத்தாலே; v ''ஒன்றின்றி'' என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (இத்தலையில் இத்யாதி) w,x ''மறப்பொன்றின்றி''என்றதுக்கு ப்ரதிகோடித்வேந அநுபவருபேனை நினைப்பன் என்னாதே,''மகிழ்வேன்'' என்பானென்? என்ன (மகிழ்ச்சி என்றும் இத்யாதி) y உக்தவிஶேஷணங்களாலே ஜீவஸ்வருபயாதாத்ம்யம் ஸித்தமாயிற்று என்கிறார் (ஆக இத்யாதி) z உக்தார்த்தோபபாதநம் (பெருமான் இத்யாதி) ''பெருமான்'' என்று-அவனுடைய ஶேஷித்வம் சொன்னபோதே தத்ப்ரதிகோடியான ஶேஷத்வமும் என்றபடி. இத்தனையும்-த்ருதீயாக்ஷர ஸித்தமிறே என்றபடி. ''கீழ்ப்பாட்டும் இப்பாட்டும் முன்னிலையன்றியே ஸ்வகதாநுஸந்தாநமாயிருக்கிறது'' (608) என்று உரையிலே. ''சிறப்பில் வீடு'' என்று தொடங்கி, அடைவே உரை அந்வயம். 5.

ஶ்ரீ— t.u மறப்பொன்றின்றி-ஒரு மறப்புமின்றிக்கே இதி ஶப்தார்த்தம் ஸ்ம்ருதி நிதய, விஸ்ம்ருதிபேதஸ்ய விஷயபேதாதீநத்வாதாஹ (அவதாரங்களிலும் இத்யாதி) v ''ஒன்றின்றி'' என்றதுக்கு பாவம் (இத்தலையில் இத்யாதி). (இத்தலையிலுள்ளதெல்லாம்) என்றது-தேஹாபிமாந ஸ்வாதந்த்ர்யாபிமாந ப்ரப்ருதய:. w.x ''மறப்பொன்றின்றி'' என்றதுக்கு ப்ரதிகோடித்வேந-''அநுபவருபேனை நினைப்பேன்' என்னாதே, ''மகிழ்வேன்'' என்பானென்? என்ன (மகிழ்ச்சி என்றும் இத்யாதி). y உக்தவிஶேஷணங்களாலே ஜீவஸ்வருபயாதாத்ம்யம் ஸித்தமாயிற்று என்கிறார் (ஆக இத்யாதி) z உக்தார்த்தோபபாதநம் (பெருமான் இத்யாதி) ''பெருமான்'' என்று - அவனுடைய ஶேஷித்வம் சொன்னபோதே. தத்ப்ரதிகோடித்வேந ஶேஷத்வமும் என்றபடி. இத்தனையும் - த்ருதீயாக்ஷரஸித்தமிறே என்றபடி. க்ரமேணாந்வய:. 5.

ப்ர—सर्वेषु भूतेषु आत्मतया अन्तःप्रविश्य हृदयगुहायां यश्चरति, सः। (अजायमानः) जनिजरादिसकलदुरितदूरः,अकर्मवश्यतया स्वेच्छयैव स्वासाधारणया दिव्यया पञ्चशक्तिरूपया प्रकृत्या।(बहुधा) बहुप्रकारं; देवतिर्यङ्मनुष्याख्येषु नानाविधेषु भूतजातेषु। (विविधं जायते) यदा यदा धर्मग्लानिः अधर्मवृद्धिश्च भवति, तदा तदा एकस्यामपि जातौ नानाप्रकारं जायते।।"एवमस्याः श्रुतेर्नारायणयतिभिर्व्याख्या कृता।।

ஆதே— அஞ்சாம் பாட்டு. ஸர்வோத்க்ருஷ்டமான மோக்ஷம், பரிமிதஸுகமான ஸ்வர்க்கம், நிஷ்க்ருஷ்ட து:க்கமான நரகம் இவற்றை ஆத்மா ஶரீரவியோக ஸமயத்தில் ப்ராபிக்க, ப்ராபியாதொழிக; நானும்—பிறக்கைக்கு ஹேதுவான கர்ம

6. மகிழ்கொள் தெய்வ முலோக மலோகம்
மகிழ்கொள் சோதி மலர்ந்தவம் மானே!
மகிழ்கொள் சிந்தைசொல் செய்கைகொண் டென்றும்
மகிழ்வுற் றுன்னை வணங்கவா ராயே.

ஆ— 6. வ்யா:— (மகிழ்கொள்) பரமகாருண்யத்தாலே இஜ்ஜக₃த்தையெல்லாம் படைத்தருளினவனே! என்னுடைய ஸர்வகரணங்களாலும் ஸர்வகாலமும் த்வத₃நுப₄வைகஸ்வப₄ாவனுய்க்கொண்டு உன்னை அநுப₄விக்கும்படி வந்தருளவேணும் என்கிருர். 6.

ஒ— அவ:— ஆறும் பாட்டில் — தே₃வாதி₃பத₃ார்த்த₂ங்களைத் தனித்தனியே நியத ஸ்வப₄ாவங்களாம்படி ஸ்ருஷ்டித்தாற்போலே, ப்ரீதியுக்தமான மநோவாக்காயங்களோடே கூட நானும் ப்ரீதியுக்தனுய்க்கொண்டு என்றும் உன்னை அநுப₄விக்கும்படி பண்ணவேணும் என்கிருர்.

வ்யா:— (மகிழ்கொள்) ஆநந்த₃யுக்தம். (உலோகம் அலோகம்) சேதநாசேதநங்கள். (சோதி) சந்த்₃ரஸூர்யாதி₃கள். (மலர்ந்த அம்மானே) உண்டாக்கின ஸர்வேஶ்வரனே! 6.

ப— 6. அவ:— அநந்தரம், இந்த ஆந்தராநுப₄வமடியாக ப₃ாஹ்யாநுப₄வத்தை அபேக்ஷிக்கிருர்.

மகிழ்கொள்—ஸுக₂ப்ரசுரமான, தெய்வம்—தே₃வதாவர்க்க₃ம், உலோகம்—ஜ்ஞாநப்ரகாஶயுக்தமான மநுஷ்யவர்க்க₃ம், அலோகம்—ப்ரகாஶரஹிதமான திர்யக் ஸ்த₂ாவரங்கள், மகிழ்—(தேஜஸ்விதையால் வந்த) உகப்பை, கொள்—உடைத்தான, சோதி—ஜ்யோதி:பத₃ார்த்த₂ங்களாய்க்கொண்டு, மலர்ந்த—(1. "बहु स्याम्" (ப₃ஹு ஸ்யாம்) என்கிற கணக்கிலே) விஸ்த்ருதனுன, அம்மானே—ஸ்வாமியானவனே!, மகிழ்கொள்—(உன்பக்கல் ஆபி₄முக்₂யத்தாலே) ப்ரீதியுக்தமான, சிந்தை—நினைவையும், சொல்—உக்தியையும், செய்கை—க்ரியையையும், கொண்டு—கொண்டு, என்றும் — ஸர்வகாலமும், மகிழ்வுற்று — ஆநந்த₃நிர்ப₄ரனுய்க்கொண்டு, (நான்) உன்னை—(இக்கரணத்ரய வ்யாபாரத்தையுண்டாக்கித் தந்த) உன்னை, வணங்க—அநுப₄விக்கும்படி, வாராய்—எழுந்தருளிவரவேணும்.

உலோகம் அலோகம் என்று— சேதநாசேதநங்களாகவுமாம். 6.

ஆதே₃—மின்றிக்கேயிருக்க, ஆஶ்ரிதாநுக்₃ரஹார்த்த₂மாகப் பல பிறவிகளுடைய பெருமானை விஸ்ம்ருதி என்கிறதொன்றற்று, என்றும் அனுப₄வித்து மகிழக்கடவேன் என்கிருர்—"சிறப்பில்" இத்யாதி₃யால். 5.

இ— அவ:— ஆறும் பாட்டில் — தே₂வாதி₃பதா₃ர்த்த₂ங்களைத் தனித்தனியே நியதஸ்வப₄ாவங்களாம்படி பண்ணினாற்போலே, எனக்கும் உன்னை அநுப₄விக்கையே ஸ்வப₄ாவமாகப் பண்ணவேணும் என்கிறார். தே₃வாதி₃ஸர்வஸ்ருஷ்டியையும் பண்ணின நீ, ஸ்ருஷ்டிப்ரயோஜநமான உன்னுடைய அநுப₄வத்தை, மாநஸாநுப₄வமாத்ரமன்றிக்கே பா₃ஹ்யஸம்ஶ்லேஷம் பண்ணும்படி எனக்குத் தரவேணும் என்கிறாராகவுமாம்.

வ்யா:— (**மகிழ்கொள் தெய்வம்**) மநுஷ்யாதி₃களிற்காட்டில் போ₄க₃ஸம்ருத்₃தி₄யாலே ப்ரீதியுக்தரான தே₃வர்கள். (**உலோகம்**) ப்ரத்யக்ஷஸித்₃த₄மான அசித₃ம்ஶம். 1. **"लोक्यत इति-लोकः"** (**லோக்யத இதி-லோக:**). (**அலோகம்**) ப்ரத்யக்ஷத்தால் காணவொண்ணாத சேதநவஸ்து. (**மகிழ்கொள் சோதி**) ப்ரகாஶகத்வாதி₃களாலே ப்ரீதியுக்தரான சந்த்₃ராதி₃த்யர்கள். (**மலர்ந்த அம்மானே**) 2. **"बहु स्याम्"** (**ப₃ஹு ஸ்யாம்**) என்கிறபடியே, ஸூக்ஷ்மசித₃சித்₃விஶிஷ்டனாய்க்கொண்டு விஸ்த்ருதனான ஸர்வேஶ்வரனே! (**மகிழ்கொள் சிந்தை**) "நீ" என்றால் நெஞ்சு ப்ரீதியுக்தமாகவேணும். (**சொல்**) அந்த ப்ரீதி வழிந்த சொல். (**செய்கை**) ப்ரீதிகாரிதமான செயல். (**என்றும் மகிழ்வுற்று**) ஸர்வகாலமும் நானும் ப்ரீதியுக்தனாய். (**உன்னை வணங்க வாராய்**) ப்ராப்தனான உன்னை முறையிலே அநுப₄விக்க வரவேணும். 6.

ஈ— அவ:— ஆறும் பாட்டு. a தே₃வாதி₃பதா₃ர்த்த₂ங்களை உண்டாக்கினாற்போலே, என்னையும் உன்னை அநுப₄விப்பேனாம்படியாகப் பண்ணவேணும் என்கிறாராதல். b அன்றியே, தே₃வாதி₃பதா₃ர்த்த₂ங்களுக்கு b₁ ஒரோ ஸ்வப₄ாவம் நியதமாம்படி பண்ணினாற்போலே, எனக்கு உன்னை அநுப₄விக்குமது நியதஸ்வப₄ாவமாம்படி பண்ணியருளவேணும் என்கிறாராதல்.

அ— ஆறும் பாட்டு. (மகிழ்கொள் இத்யாதி₃) a, b "ஸ்வார்த்த₂தாக₃ந்த₄ரஹிதமான பேற்றை நமக்குத் தரவேணும் என்னாநின்றீர்; லோகத்தில் அவர்களுக்கில்லாத பேற்றை உமக்குப் பண்ணித்தருகை அக₄டிதமன்றோ" என்று ஈஶ்வராபி₄ப்ராயமாகக்கொண்டு, "மலர்ந்த அம்மான்" என்றதையும், "மகிழ்கொள் தெய்வம்" இத்யாதி₃யையும் கடாக்ஷித்து அதுக்கு இரண்டு வகையாக உத்தரம் அருளிச்செய்கிறார் (தே₃வாதி₃பதா₃ர்த்த₂ங்களை இத்யாதி₃ வாக்யத்₃வயத்தாலே) b₁ (ஒரோ ஸ்வப₄ாவம்) என்றது - ஆநந்தி₃த்வேத்₃ரிய கோ₃சரத்வதத₃கோ₃சரத்வங்கள்.

ஜீ— ஆறும் பாட்டு. (மகிழ்கொள் இத்யாதி₃) a முந்தின அவதாரிகை - "மலர்ந்த" என்றதைப்பற்ற. b இரண்டாவது - "மகிழ்கொள்" என்ற விஶேஷணத்தைப்பற்ற. b₁ ஒரோ ஸ்வப₄ாவம் என்றது - ஆநந்தி₃த்வேத்₃ரியகோ₃சரத்வதத₃கோ₃சரத்வங்கள்.

ஸ்ரீ— வ்யா:— (c மகிழ்கொள் தெய்வம்) d போக்ய போகோபகரண போகஸ்தாநங்களாலே மநுஷ்யரிற்காட்டில் ஆனந்த ப்ரசுரராயிருந்துள்ள தேவர்கள். (e உலோகம்) 1. "लोक्यत इति लोकः" (லோக்யத இதி-லோக:) என்கிறபடியே, சக்ஷுராதிகரணங்களுக்கு விஷயமான அசித்து. (f அலோகம்) இவற்றை க்ரஹிக்கும் ஸாதநங்களால் க்ரஹிக்கப்படாதே ஶாஸ்த்ரைக ஸமதிகம்யமான சித்வஸ்து. (மகிழ்கொள் சோதி) g தாஹகமான தேஜ:பதார்த்தம். h சந்த்ரஸூர்யர்கள் என்னவுமாம். இவற்றை உண்டாக்கின ஸர்வேஶ்வரனே!

i 2. "बहु स्याम्" (பஹு ஸ்யாம்) என்கிறபடியே தன் விகாஸமாகையாலே (மலர்ந்த) என்கிறார். j சிதசித்விஶிஷ்ட ப்ரஹ்மமே காரணமுமாய், கார்யமுமாகக் கடவதிறே. 'நீர் சொன்னவையெல்லாம் செய்தமையுண்டு; உமக்கு இப்போது செய்ய வேண்டுவதுதானென்?' என்ன—(k மகிழ்கொள் இத்யாதி) l என்னுடைய ஹ்ருதயம் உன்னை அநுபவித்து மகிழ்ச்சியையுடைத்தாம்படி பண்ணவேணும்; என்னுடைய

அ— c d அல்லாதார்க்கும் மகிழ்ச்சியுண்டாயிருக்க, இவர்களை "மகிழ்ச்சியுடையவர்கள்" என்பானென்? என்ன (போக்யபோகோபகரண இத்யாதி) c மகிழ்கொள்-ஆநந்தத்தையுடைய. e "உலோகம்" என்ற உகாரம் - த்ராமிடலக்ஷணத்தாலே வந்தது. e, f "உலோகம் அலோகம்" என்றதுக்கு - "ஜ்ஞாநப்ரகாஶயுக்தமான மநுஷ்யவர்க்கமும், ப்ரகாஶரஹிதமான திர்யக்ஸ்தாவரங்கள்" (613) என்று உரையிலே. g "திமுற்றத் தென்னிலங்கை ஊட்டினான்" இத்யாதௌ- தாஹகத்வஸ்ய வஹ்நேஸ் த்ருப்திஹேதுத்வேநாபிதாநாத். "மகிழ்கொள்" இத்யநேந - வஹ்நேராநந்தஹேதுபூதம் தாஹகத்வமுச்யத இத்யபிப்ராயேணாஹ (தாஹகமான இதி) h (சந்த்ரஸூர்யர்கள் என்னவுமாம் இதி) சந்த்ரஸூர்யர்களுக்கு மகிழ்ச்சியாவது-ப்ரகாஶகத்வம்.

i "மலர்ந்த" என்றதுக்குத் தாத்பர்யம். (பஹு ஸ்யாம் இத்யாதி) j ப்ரஹ்மவிகாஸ ஏவ கிம் ஜகத்? இத்யத்ராஹ (சிதசித்விஶிஷ்ட இதி) தர்ஹி 'ப்ரஹ்மஸ்வரூபஸ்ய விகார: கிம் ந ஸ்யாத்?' இதி ஶங்கா ச, சிதசித்விஶிஷ்டபதேந பரிஹ்ருதா பவதி; ஸ்வரூபஸ்வபாவாந்யதாபாவ: சிதசித்ரூபவிஶேஷணாம்ஶகதா இதி பாவ:. k "மகிழ்கொள்-சிந்தை, மகிழ்கொள்-சொல், மகிழ்கொள்-செய்கை" என்றபடி. l Aமுடியானேயிற்கரணங்களையுடையவராகையாலே 'இவையெல்லாம் மகிழ்ச்சியையுடைத்தாம்படி பண்ணவேணும்' என்னக்குறையில்லை. இத்தால் தாத்பர்யம்—

ஜீ— c, d அல்லாதார்க்கும் மகிழ்ச்சியுண்டாயிருக்க, இவர்களை "மகிழ்ச்சியையுடையவர்கள்" என்பானென்? என்ன (போக்யேத்யாதி) c மகிழ்கொள் - ஆநந்தத்தையுடைய. g அக்நிக்கு மகிழ்ச்சியாவது-தாஹகத்வம்; தாஹகத்வஸ்ய அக்நேராநந்தஹேதுத்வாதிதி பாவ:. h சந்த்ரஸூர்யர்களுக்கு மகிழ்வு - ப்ரகாஶகத்வம்.

i "மலர்ந்த" என்றதுக்கு பாவம் (பஹு ஸ்யாம் இத்யாதி) j ப்ரஹ்மவிகாஸ ஏவ கிம் ஜகத்? இத்யத்ராஹ (சிதசித் விஶிஷ்ட இத்யாதி) சிதசித்விஶிஷ்டபதேந - 'ப்ரஹ்மஸ்வரூபவிகார: கிம் ந ஸ்யாத்?' இதி ஶங்கா ச பரிஹ்ருதா. k "மகிழ்கொள் - சிந்தை, மகிழ்கொள் - சொல், மகிழ்கொள் - செய்கை" என்றபடி. l Aமுடியானேயிற்கரணங்களையுடையராகையாலே, "இவையெல்லாம் மகிழ்ச்சியுடைத்தாம்படி பண்ண வேணும்" என்னக்குறையில்லை. இத்தால் தாத்பர்யம் - ப்ரீதிபூர்வகமாக தான் நினைக்

7. வாரா யுன்திருப் பாத மலர்க்கீழ்
பேரா தேயான் வந்தடை யும்படி
தாராதாய்! உன்னை யென்னுள் வைப்பிலென்றும்
ஆரா தாய்எனக் கென்றுமேக் காலே.

ஆ— 7. வ்யா:— (வாராய்) உன்னுடைய நிரவதிகபோக்யதையை எனக்குக்காட்டி வைத்து உன்னை பூஜிக்கத் தாராதிருக்கிற நீ, ஸர்வகாலமும் உன் திருப்பாதமலர்க்கீழ் பேராதே யான் வந்தடையும்படி, பிரானே! வாராய் என்கிறர். 7.

ஒ— அவ:— ஏழாம் பாட்டில் — தம்முடைய அபிநிவேஶத்தின் மிகுதியாலே, 'எல்லாக் காலமும் என்னை அடிமை கொள்ளலாம்படி வரவேணும்' என்கிறர்.

ஈ— வாக்வ்யவஹாரமும் அப்படியேயாகப் பண்ணவேணும்; என்னுடைய வ்யாபாரமும் ப்ரீதிபுரஸ்ஸரமாகப் பண்ணும் கைங்கர்யமாகவேணும்; நானும் தனியே அநுபவித்து ப்ரீதியையுடையேனும்படி பண்ணவேணும்; என்றும் இப்படி நான் உன்னை அநுபவிக்கும்படி வரவேணும். 6.

அ—ப்ரீதிபூர்வகமாக நான் நினைக்கைக்காகவும், சொல்லுகைக்காகவும், செய்கைக்காகவும் வரவேணும் என்றபடி. முதல்மூன்று பாட்டிலும் - த்ரிவிதகரணங்களாலும் அபேக்ஷித்த பேற்றை, "மகிழ்கொள்" என்று ப்ரீதிபூர்வகமாக அநுபவிக்கையே இப்பாட்டுக்கு விஶேஷம். கீழிற்பாட்டில் இப்பாட்டுக்கு விஶேஷம் - கரணங்களோடே தாமும் அநுபவிக்கை. "மகிழ்கொள் இத்யாரப்ய, சோதியாய்க்கொண்டு மலர்ந்த அம்மானே! ப்ரத்யேகம் மகிழ்ச்சியைக்கொண்டிருக்கிற சிந்தையும் சொல்லும் செய்கையுங்கொண்டு - தானும் மகிழ்வுற்று உன்னை - என்றும் வணங்க வாராய்" இத்யந்வய:. 1. "ஜாத்ரைஶ்ஶோகாபிகர்ஶிதை: । ஸம்ஸ்ப்ருஶேயம்" இத்யாதிவத். 6.

ஜீ—கைக்காகவும், சொல்லுகைக்காகவும், செய்கைக்காகவும் என்றபடி. முதல் மூன்று பாட்டிலேயும் - கரணத்ரயங்களாலும் அபேக்ஷித்த பேற்றை "மகிழ்கொள்" என்று ப்ரீதிபூர்வமாகவேணும் என்னுமதுவும், தாமும் அநுபவித்து மகிழவேணும் என்னுமதுவும் இப்பாட்டுக்கு விஶேஷம். கீழிற்பாட்டில் இப்பாட்டுக்கு விஶேஷம் - கரணத்ரயங்களோடே தாமும் அநுபவிக்கை. "மகிழ்கொள் தெய்வம் இத்யாரப்ய, சோதியாய்க்கொண்டு மலர்ந்த அம்மானே! மகிழ்கொள் சிந்தைசொற்செய்கைகொண்டு என்றும் தானும் மகிழ்வுற்று உன்னை வணங்க வாராய்" இத்யந்வய:. 6.

ஆதே— ஆரும் பாட்டு. ஆநந்தப்ரசுரராயிருந்துள்ள தேவர்கள், இந்த்ரிய விஷயமான அசித்து, ஶாஸ்த்ரைகக்ஷ்யமான சித்வஸ்து, தாஹகமான தேஜ:- பதார்த்தம் இவற்றை உண்டாக்கின ஸர்வேஶ்வரனே! ஆநந்தியாநின்றுள்ள சிந்தையும், வாக்வ்யவஹாரமும், வ்யாபாரமுங்கொண்டு நான் ஆநந்திக்கும்படி உன்னை வணங்க நீ வரவேணும் என்கிறர்—"மகிழ்கொள்" இத்யாதியால். 6.

ஒ— வ்யா:— (உன் என்று தொடங்கி) உன் திருவடிக்கீழ் நிரந்தர கைங்கர்யத்தை எனக்குத் தராதேயிருந்துவைத்து மறக்கவொண்ணுதபடி உன்னே என்னுள்ளே நிரந்தரமாகக் காட்டுகிறவனே ! 7.

ப— 7. அவ:— அநந்தரம், ஆந்தராநுப₄வம் ஆராமையாலே ஸவிஷாத₃மாக பா₃ஹ்யாநுப₄வாபேக்ஷை பண்ணுகிறுர்.

உன்னே—(நித்யாநுப₄ாவ்யனுன) உன்னே, **என்னுள்**—என் நெஞ்சுக்குள்ளே, **என்றும்**—நிரந்தரமாக, **வைப்பில்**—வைக்குமிடத்தில், **எனக்கு ஆராதாய்**—("அமையும்" என்னுதபடி) எனக்கு அத்ருப்திகரனுய், **என்றும்**—எல்லா நாளிலும், **எக்கால்** — எல்லாப்போதிலும், **உன்** — (ப்ராப்தனுன) உன்னுடைய, **திரு**—ஶ்லாக்₄யமாய், **மலர்**—பே₄ாக்₃யமான, **பாதம்**—திருவடிகளிலே, **கீழ்**—பரதந்த்ரனுய்க்கொண்டு, **பேராதே**—விஶ்லேஷ ரஹிதனும்படி, **யான்**—நான், **வந்து**—வந்து, **அடையும்படி**—கிட்டுகைக்கு, **தாராதாய்**—அவகாஶந்தராதவனே! **உன் திருப்பாத மலர்க்கீழ் பேராதே யான் வந்தடையும்படி**—நான் அப்படி கிட்டும்படி, **வாராய்**—வந்தருளவேணும். 7.

இ— அவ:— ஏழாம் பாட்டில் — "வாராய்" என்றபோதே வரக்காணுமையாலே விஷண்ணராய், பின்னையும் அபி₄நிவேஶத்தாலே 'நான் உன்னைக் கிட்டும்படி வாராய்' என்கிறுர்.

வ்யா:— **(வாராய்)** வரவேணும். **(உன் திருப்பாத மலர்க்கீழ்)** ப்ராப்தமுமாய், பூஜ்யமுமாய், பே₄ாக்₃யமுமான திருவடிகளின் கீழே. **(பேராதே)** இடைவிடாதே. **(யான்)** ஸ்வரூபஜ்ஞாநமுடைய நான். **(வந்தடையும்படி)** வந்து அடிமைசெய்யும்படி. "**தாராதாய்**" என்கைக்கும், கீழ் "**வாராய்**" என்கைக்கும் பொது - நடுவு சொன்னவிடம். அங்யபரோக்தியிலே ப்ராப்யத்தை நிஷ்கர்ஷிக்கிறுர். **(தாராதாய்)** உன்னைத் தருகிறிலே. வாராத இன்னுப்பாலே இத்தை நிரூபகமாகச் சொல்லுகிறுர். **(உன்னே இத்யாதி₃)** இது பெருதொழிந்தால், அகவாய் பெரியதிருநாளாய்ச் செல்லவேணுமோ? கிட்டாவிட்டால் மறந்து பிழைக்கலாகாதோ? நிரதிஶயபே₄ாக்₃யனுன உன்னே, பா₃ஹ்யஸம்ஶ்லேஷம் பண்ணுதபோது த₄ரிக்கமாட்டாத என்னுள்ளே நிரந்தரமாக ப்ரகாஶிப்பிக்கிறவனே! **(எனக்கு என்றும் எக்காலே)** எனக்கு எல்லாக் காலத்திலும், எல்லா அவஸ்தை₂யிலும். "எனக்கு என்றும் எக்காலமும் - உன் திருப்பாத மலர்க்கீழ், பேராதே யான் வந்தடையும்படி - வாராய்". 7

ஈ— அவ:— ஏழாம் பாட்டு. உ தம்முடைய க₃ அபி₄நிவேஶத்தாலே, 'எல்லாக்காலமும் என்னை அடிமைகொள்ள வரவேணும்' என்கிறுர்.

ஈ— வ்யா:— b உன்னுடைய நிரதிஶயபோ4க்3யமான திருவடிகளின் கீழே b2 புநராவ்ருத்தியில்லாத பேற்றை நான் பெறும்படி உன்னை எனக்குத் தாராதேயிருக்கிறவனே! c வாராத c2 இன்னாப்பாலே, 'தாராதாய்' என்று - இத்தை அவனுக்கு நிரூபகமாகச் சொல்லுகிறார். d அந்யபரோக்தியிலே ப்ராப்யத்தை நிஷ்கர்ஷிக்கிறார். e தர நினையாவிட்டால் நெஞ்சிலே ப்ரகாஶிக்கிற அத்தைத் தவிர்க்கவுமாமிறே; அகவாய் பெரியதிருநாளாய்ச் செல்லாநின்றது.

f நிரதிஶயபோ4க்3யனான உன்னை பா3ஹ்ய ஸம்ஶ்லேஷம் பண்ணினபோது த4ரிக்கமாட்டாத என்னுடைய ஹ்ருத3யத்திலே உன்னைக்கொண்டு புகுந்து f2 வைக்கு

அ— ஏழாம் பாட்டு. (வாராய் இத்யாதி3) a "நின் செம்மா பாதம்" (1) என்றுவைத்து, இப்போது "வாராய்" என்கிறதென்? என்ன (தம்முடைய அபி4நிவேஶ இத்யாதி3) a2 (அபி4நிவேஶத்தாலே) என்றது - பா3ஹ்ய ஸம்ஶ்லேஷத்தை அபேக்ஷித்து என்றபடி.

b ஶப்3தா3ர்த்த2ம் (உன்னுடைய இத்யாதி3) b2 (புநராவ்ருத்தியில்லாத இதி) அத்ர 1. "அநாவ்ருத்திஶ்ஶப்3தா3த3நாவ்ருத்திஶ்ஶப்3தா3த்" இதி ஸூத்ரார்த்தோ2ऽநுஸந்தே4ய:. c A "மயர்வற மதிநலம் அருளினன்" B "வீடு திருத்துவான்" C "முடியாததென் எனக்கேல் இனி" D "கேசவன்தமர்" E "கோவிந்தன் குடக்கூத்தன்" இத்யேவமாதி3ரூபேண வத3ந் பராங்குஶார்ய: "தாராதாய்" இதி கத2ம் வத3தீத்யத்ராஹ (வாராத இன்னாப்பாலே இதி) c2 இன்னாப்பு-வெறுப்பு. d (அந்யபரோக்தியிலே இதி) "உன் திருப்பாதமலர்க்கீழ், பேராதே யான் வந்தடையும்படி தாராதிருக்கிறவனே!" இத்யதா3நாபி4தா4நபரோக்தௌ - "உன் திருப்பாத மலர்க்கீழ், பேராதே யான் வந்தடையும்படி" இதி ப்ராப்யநிஷ்கர்ஷஞ்ச கரோதீத்யர்த்த2:. e "உன்னை என்னுள் வைப்பில் என்றுமாராதாய்" என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (தர நினையாவிட்டால் இத்யாதி3)

f ஶப்3தா3ர்த்த2ம் (நிரதிஶய இத்யாதி3) f2 "வைப்பில்" - (வைக்குமிடத்தில்). f3 அமையாதபடி-த்ருப்தனாகாதபடி g "என்றும் எக்காலும்" இதி—2. "அஹரஹஸ்ஸந்த்4யாமுபாஸீத" இதிவத்

ஜீ— ஏழாம் பாட்டு. (வாராய் இத்யாதி3) a "நின் செம்மாபாதபற்புத்தலை சேர்த்து" (1) என்றுவைத்து, இப்போது "வாராய்" என்கிறதென்? என்ன (தம்முடைய இத்யாதி3) a2 (அபி4நிவேஶத்தாலே) என்றது - பா3ஹ்யஸம்ஶ்லேஷத்தை அபேக்ஷித்து என்றபடி.

b ஶப்3தா3ர்த்த2ம் (உன்னுடைய இத்யாதி3) b2 (புநராவ்ருத்தியில்லாத) என்றது-1. "அநாவ்ருத்திஶ்ஶப்3தா3த்" இத்யாதி3ஸூத்ரத்தைப்பற்ற. c "தாராதாய்". என்று நிரூபகமாகச் சொல்லும்படியென்? என்ன (வாராத இத்யாதி3) c2 இன்னாப்பு-வெறுப்பு. d (அந்யபரோக்தியிலே இதி) தாராதேயிருக்கிறவனே என்ற தாராமைக்குக் கர்மத்வேந "உன் திருப்பாதமலர்" என்கையாலே, அதா3நாபி4தா4நபரோக்தியிலே-"உன் திருப்பாதமலர்க்கீழ், பேராதே யான் வந்தடையும்படி" என்று ப்ராப்யநிஷ்கர்ஷம் பண்ணுகிறார் என்றபடி. e "உன்னை என்னுள் வைப்பில் என்றுமாராதாய்" என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (தர நினையாவிட்டால் இத்யாதி3)

f ஶப்3தா3ர்த்த2ம் (நிரதிஶய இத்யாதி3) f2 "வைப்பில்"-(வைக்குமிடத்தில்). f3 அமையாதபடி-த்ருப்தனாகாதபடி. f4 (தாராதாயென்னுதல், வாராயென்னுதல்) என்றதுக்கு அர்த்த2ம் - "யான்

A 1-1-1. B 1-5-10. C 2-6-7. D 2-7-1. E 2-7-4.

**8. எக்காலத் தெந்தையா யென்னுள் மன்னில்மற்
றெக்கா லத்திலும் யாதொன்றும் வேண்டேன்
மிக்கார் வேத விமலர் விழுங்குமென்
அக்காரக் கனியே! உன்னை யானே.**

ஆ— 8. வ்யா:— (எக்காலத்து) 'எக்காலமும் என்னை எல்லா அடிமையும் செய்வித்துக்கொண்டு என்னுள்ளே மன்னில், உன்னைப் பின்னை ஒருகாலமும் ஒன்றும் அபேக்ஷிக்கிறிலேன்' என்றுகொண்டு எம்பெருமானை அபேக்ஷித்து, பின்னையும் எம்பெருமானுக்கு அடிமைசெய்கையிலுள்ள ஸ்ப்ருஹையாலே, 'எம்பெருமானை உள்ளபடி கண்டு அநுபவிக்கிற மஹாத்மாக்கள் ஆரோ?' என்கிறார். 8.

ஈ-மிடத்தில்,ஒருநாளும் f₂ அமையாதபடி இருக்கிறவனே!. (எனக்கு g என்றும் எக்காலே) எனக்கு h எல்லாக் காலத்திலும் எல்லா அவஸ்தைகளிலும், வாராய் - வரவேணும். "உன் திருப்பாத மலர்க்கீழ், பேராதே i யான் வந்தடையும்படி i₂ தாராதாய்" என்னுதல், "வாராய்" என்னுதல். 7.

அ-அநுதிநம் காலவிசேஷஸமாகமநம் புநஸ்தத்வ்யதிரிக்த காலவிசேஷேஷ்வநாகமநம் ச வ்யசவர்த்தயதி-"எக்காலும்" இதி; h ததாஹ (எ[ல்லா]க்காலத்திலும் எல்லா அவஸ்தைகளிலும் இதி) i (யான் வந்தடையும்படி தாராதாயென்னுதல் வாராயென்னுதல் இதி) "யான் வந்தடையும்படி" இதி க்ரியாவிசேஷணஸ்ய-"தாராதாய்" இத்யநேநாந்வயோ வா. "வாராய்" இத்யநேநாந்வயோ வா இத்யர்த்த:."உன் திருப்பாத மலர்க்கீழ் இத்யாரப்ய, எனக்கு என்றும் எக்காலும்-வாராய்"இதி ப்ரதமோऽந்வய:. "'என்றும் மகிழ்வுற்று உன்னை வணங்க வாராய்'(6) என்றபின்பும் உன்னைத் தாராதாய்; உன்னை என்னுள் வைப்பில் என்றும் ஆராதாய் - எனக்கு என்றும் எக்காலும்-உன் திருப்பாதமலர்க்கீழ். பேராதே யான் வந்தடையும்படி-வாராய்" இதி த்விதீயோऽந்வய:. வாதிகேஸரிணஸ்து—"உன்னை என்னுள் வைப்பில் என்றும் எனக்கு ஆராதாய் - என்றும் எக்காலும் - உன் திருப்பாதமலர்க்கீழ், பேராதே யான் வந்தடையும்படி தாராதாய் - உன் திருப்பாதமலர்க்கீழ். பேராதே யான் வந்தடையும்படி வாராய்" இத்யந்வயமாஹு:. 7.

ஜீ—வந்தடையும்படி" என்றதுக்கு - "தாராதாய்" என்றத்தோடே அந்வயமாதல், "வாராய்" என்றத்தோடே அந்வயமாதல் என்று. முந்தின பக்ஷத்துக்கு"உன் திருப்பாதமலர்க்கீழ் இத்யாரப்ய எக்காலும் வாராய்" இத்யந்வய:. த்விதீய பக்ஷத்துக்கு "உன்னைத் தாராதாய், உன்னை என்னுள் வைப்பில் இத்யாரப்ய, எக்காலும் உன் திருப்பாதமலர்க்கீழ், பேராதே யான் வந்தடையும்படி வாராய்" என்று அந்வயம். இப்பக்ஷத்தில், "உன்னை" என்றத்தை-"தாராதாய்" என்றதிலும் கூட்டுவது. 7.

ஆதே₂— ஏழாம் பாட்டு. உன்னுடைய நிரதிசய போக்யமான திருவடிகளின் கீழே புநராவ்ருத்தியில்லாத பேற்றை நான் பெறும்படி உன்னை எனக்குத் தாராதேயிருக்கிறவனே! என்னுடைய ஹ்ருதயத்திலே உன்னைக் கொண்டுவந்து வைக்குமிடத்தில், ஏகதேசமும் த்ருப்தியை அடையாதபடியிருக்கிறவனே! எனக்கு எல்லாக் காலத்திலும் எல்லா அவஸ்தைகளிலும் வாராய் என்கிறார்— "வாராய்" இத்யாதியால். 7.

ஒ— அவ:— எட்டாம் பாட்டில் — "அத்யல்பகாலமாகிலும் ஶேஷியாய் என்னோடே ஸம்ஶ்லேஷிக்கப்பெறில், பின்னை ஒருகாலமும் அதுவும் வேண்டா" என்று தமக்கு அடிமைசெய்கையிலுள்ள விடாயாலே அருளிச்செய்கிறார்.

வ்யா:—(எக்காலம்) எல்லாக் காலமுமாகவுமாம். (மிக்கார் என்று தொடங்கி) விமலதயா வேத₃ப்ரதிபாத்₃யராய், ஜ்ஞாநப₄க்திகளால் மிக்கிருந்துள்ள அயர்வறும் அமரர்களுக்கு நிரதிஶயபோ₄க்₃யனான உன்னை எனக்குக் காட்டினவனே! 8.

ப— 8. அவ:— அநந்தரம், 'அத்யல்பகாலாநுப₄வம் பெறிலும் அதொழிய வேறொன்றும் வேண்டா' என்கிற அத்யபி₄நிவேஶத்தை அருளிச்செய்கிறார்.

மிக்கார் — அதிஶயிதஸ்வபா₄வராய், **வேதவிமலர்** — வைதி₃காக்₃ரேஸரரான நிர்மலரானவர்கள், **விழுங்கும்** — (தங்கள் ஆத₃ராதிஶயத்தாலே) கப₃ளீகரித்து அநுப₄விக்கும் கணக்கிலே, **என்** — எனக்கு, **அக்காரம்** — அக்காரங்தோய்ந்த, **கனியே** — கனிபோலே போ₄க்₃யபூ₄தனானவனே! **எக்காலத்து** — ஏதேனும் அல்ப காலத்திலேயாகிலும், **எந்தையாய்**—எனக்கு ஸ்வாமியான ஆகாரம் தோன்றும்படி, **என்னுள்**—என் நெஞ்சிலே, **மன்னில்**—ப்ரகாஶிப்பித்து நிற்கப்பெறில், **மற்று**— இதொழிய, **எக்காலத்திலும்**—எல்லாக்காலத்திலும், **யாது**—ஏதேனும், **ஒன்றும்**— ஒன்றையும், **உன்னை**—உன்னை, **யான்**—நான், **வேண்டேன்**—அபேக்ஷியேன். 8.

இ— அவ:— எட்டாம் பாட்டில் — தம்முடைய விடாயாலே – 'அத்யல்பகாலமாகிலும் ஸம்ஶ்லேஷிக்கப்பெறில், பின்னை ஒருகாலமும் அதுவும் வேண்டா' என்று அருளிச்செய்கிறார்.

வ்யா:— **(எக்காலத்து)** எத்தனையேனும் கூறிடவொண்ணாத அத்யல்ப காலத்திலும். **(எந்தையாய் என்னுள் மன்னில்)** "வகுத்த ஸ்வாமியாய் என்னோடு கலக்கப்பெறில், மற்று எக்காலத்திலும் இதுதன்னையும் வேண்டேன் என்கிறார்" என்பார் ஆளவந்தார் ; "எக்காலம் என்றது - எல்லாக்காலத்திலும் என்றபடி; எக்காலத்திலும் ஈதொன்றுமொழிய மற்றொன்றும் வேண்டேன் என்கிறார்" என்று எம்பெருமானார். இது ஆருடைய பரிமாற்றம்? என்ன **(மிக்கார்)** ப₄க₃வத் ப்ரேமத்தால் அதிஶயித்தவர்கள். **(வேதவிமலர்)** வேத₃த்திலே நிர்மலராக ப்ரஸித்₃த₄ரானவர்கள்; 1. "**யத்ரர்ஷய: ப்ரத₂மஜா யே புராணா:**" (யத்ரர்ஷய: ப்ரத₂மஜா யே புராணா:). **(விழுங்கும்)** நித்யாநுப₄வம் பண்ணும். **(அக்காரக்கனியே)** அவர்களுக்கு ஸர்வவித₄போ₄க்₃யமும் தானே என்னுமிடத்துக்கு உபலக்ஷணம். அக்காரம் போலேயும், கனிபோலேயுமிருக்கை. அக்காரம் வ்ருக்ஷஸ்த₂ானேயாய், அது கோட்புக்குப் ப₂லித்தாற்போலேயிருக்கை. அவர்களுக்கு நிரதிஶயபோ₄க்₃யனான உன்னை எனக்குக் காட்டினவனே! **(உன்னை)** ப்ராப்தனாய், போ₄க்₃யனான உன்னை. **(யான்)** உன் போ₄க்₃யதையிலே சபலனான நான். 8.

ஈ— அவ:— எட்டாம் பாட்டு. a 'அத்யல்பகாலமாகிலும் ஶேஷியாய் என்னோடே ஸம்ஶ்லேஷிக்கப்பெறில், பின்னை ஒருகாலமும் இதுவும் வேண்டா' என்று, தமக்கு அடிமை செய்கையிலுண்டான விடாயின் மிகுதியை அருளிச்செய்கிறார்.

வ்யா:— (எக்காலம் இத்யாதி3) இதுக்கு ஆளவந்தார் அருளிச்செய்யும்படி— "இனிக் b கூறிடவொண்ணாதபடி c சிறு கூறுன அத்யல்பகாலத்திலும், நீ d ஸ்வாமியான முறை தப்பாதபடி என் ஹ்ருத3யத்திலே வந்து புகுரப்பெறில், மற்று எக்காலத்திலும் - e இதொழிந்த எல்லாக்காலத்திலும், f யாதொன்றும் வேண்டேன்; g பின்னை இது தானும் வேண்டேன். h ஜ்வரஸந்நிபதிதர் 'ஒருகால் நாக்கு நனைக்க' என்னுமாபோலே. "'க்ஷணகாலம் அநுப4விக்க அமையும்' என்னும்படியான விஷயமுண்டோ?" என்ன— (மிக்கார் இத்யாதி3) ப4க3வத3நுப4வத்தில் மிக்காராய், i 1. 'यत्रर्षयः प्रथमजा ये पुराणाः' (யத்ரர்ஷய: ப்ரத2மஜா யே புராணா:) என்கிறபடியே வேத3த்திலே j விமலராக ப்ரதி

அ— எட்டாம் பாட்டு. (எக்காலத்து இத்யாதி3) a ஆளவந்தார் நிர்வாஹத்திலே அவதாரிகை (அத்யல்பகாலம் இத்யாதி3).

b கூறிடவொண்ணாத-லக்ஷிக்கவொண்ணாத என்றபடி. c சிறுகூறுன-ஸ்வல்பமாய், அணுமாத்ரமான. d (ஸ்வாமியான முறை) என்றது-"எந்தையாய்" என்றத்தைப்பற்ற. e இதொழிந்த-இந்த அத்யல்பகாலமொழிந்த எல்லாக்காலத்திலும் என்றபடி. f,g 'ஒன்றும் வேண்டேன்' என்றால் அமைந்திருக்க, (யாதொன்றும்) என்கையாலே, (பின்னை இதுதானும் வேண்டேன்) என்றது; பின்னை இது தானும் வேண்டேன்-பின்னை இப்படிப்பட்ட அத்யல்பக்ஷணகாலாநுப4வமும் வேண்டேன் என்றபடி. h தத்3ர கத3ாசித3நுப4ாவயதி சேத் புநர் நார்த்த2யேத கிம்? இத்யத்ராஹ (ஜ்வரஸந்நிபதிதர் இதி) i (யத்ரர்ஷய இத்யாதி3) ஸூக்ஷ்மத3ர்ஶித்வவாசிநா ருஷிஶப்3தே3ந ப4க3வத3நுப4வாதி4க்ய

ஜீ— எட்டாம் பாட்டு. (எக்காலத்து இத்யாதி3) a ஆளவந்தார் நிர்வாஹத்திலே அவதாரிகை (அத்யல்பகாலம் இத்யாதி3).

b கூறிட - ப4ாகி3க்க. c சிறுகூறுன - அணுமாத்ரமான. d (ஸ்வாமியான முறை) என்றது- "எந்தையாய்" என்றத்தைப்பற்ற. e இதொழிந்த-இந்த அத்யல்பகாலமொழிந்த. f,g "யாதொன்றும்" என்றதுக்கு ப4ாவம் (பின்னை இதுதானும் இத்யாதி3) g பின்னை இதுதானும் வேண்டேன் - பின்னை இப்படிப்பட்ட அத்யல்பக்ஷணகாலாநுப4வமும் வேண்டேன். h அப்படி ஒருகால் அநுப4விப்பித்தால் பின்னை அர்த்தி2யாரோ? என்ன (ஜ்வர இத்யாதி3) i (யத்ரர்ஷய இத்யாதி3)

ப்ர— i 1. (எட்டாம் பாட்டு) (எக்காலத்தெந்தை இத்யாதி3) (வேதவிமலர்) यजुषि—"तमनुप्रेहि सुकृतस्य लोकं यत्रर्षयः प्रथमजा ये पुराणाः" [य-वे-का-५-प्र-७-अ-७-पं-३०]

* "यदाकूतात्समसुस्रोद्धृदो वा मनसो वा संभृतं चक्षुषो वा। / एतं सधस्थ परि ते ददामि यमावहाच्छेवधिं जातवेदाः। अन्वागन्ता यज्ञपतिर्वो अत्र तं स्म जानीत परमे व्योमन्।"

* இது ப்ரக்ருத மந்த்ரத்தின் முன் மந்திரம்; / இது பின் மந்திரம். ப்ரக்ருத மந்திரம் யஜுர் ப்3ராஹ்மணம் அஷ்டகம் 3, ப்ர 7, பஞ்சாதி 63 தொடக்கத்திலும் உள்ளது.

ஈ—பாதிக்கப்பட்டுள்ள நித்யஸூரிகள் அநுபவியாநின்றுள்ள, k அக்காரம்போலவும், கனி போலவுமுண்டான உன்னுடைய போக்யதாதிஶயத்தை எனக்கு ப்ரகாஶிப்பித்தவனே! l அக்காரம் வ்ருக்ஷமாய், அது l₂ கோட்புக்குப் பழுத்த பழம்போலே நிரதிஶய போக்யனானவனே! m 'அக்காரக்கனி' என்கிற இது-அவர்களுக்கு ஸர்வவிதபோக்யங் களும் தானே என்னுமிடத்துக்கு உபலக்ஷணம். (உன்னை யானே) இப்படி நிரதிஶய போக்யனான உன்னை, உன் சுவடறிந்த நான், எக்காலத்தெந்தையாய் என்னுள் மன்னில் மற்றெக்காலத்திலும் யாதொன்றும் வேண்டேன்." இத்தை எம்பெருமானார் கேட்டருளி, "இது பொருளழகியது; இவ்வாழ்வாருடைய ப்ரக்ருதிக்குச் சேராது; பெறிலும் பெருதொழியிலும் n சிறுகக்கோலமாட்டார்; இங்ஙனேயாகவேணும்" என்று அருளிச்செய்வர்—"(எக்காலத்து இத்யாதி) o எல்லாக்காலத்திலும் எனக்கு ஶேஷி யான நீ, நான் ஶேஷமான முறை தப்பாமே வந்து என் ஹ்ருதயத்திலே புகுரப்

அ—முச்யதே; புராணா:- புராபி நவா:; பகவதநுபவே நித்யாபூர்வா:. j ஏதேந - விமலத்வம் ஸித்தம். k அக்காரம் - ஶர்க்கராகண்டம். l அர்த்தாந்தரமாஹ (அக்காரம் வ்ருக்ஷமாய் இதி). l₂ (கோட்புக்கு) என்றது - புதுக்கப்பழுத்த என்றபடி; பலாவிர்ப்பாவபூர்வாவஸ்தா ப்ராப்தி: இதி யாவத்; "தென்னைமரம் கோட்புக்கது" இத்யாதிவ்யவஹார: தத்ர தத்ர ஶ்ருயதே. m முந்தின அர்த்தத்திலே அருளிச்செய்கிறார் (அக்காரக்கனி என்கிற இது இத்யாதி) n சிறுகக்கோலுகை-அல்பமாக ஆசைப்படுகை; o எம்பெருமானார் நிர்வாஹத்திலே, "எக்காலம்" என்றது-மஹத்த்வத்திலே; p,q "மற்று-யாதொன்றும் வேண்டேன்" என்றது-பகவத்வ்யதிரிக்த புருஷார்த்தங்களொன்றும் வேண்டேன் என்றபடி. யாமுநாசார்யர் நிர்வாஹத்திலே, உத்தரார்த்தபூர்வகம் பூர்வார்த்தாநுஸந்தாநம் அந்வய இதி ஸ்பஷ்டம். "மிக்கார் வேதவிமலர் விழுங்கும் என் அக்காரக்கனியே - எக்காலத்தெந்தையாய் என்னுள் மன்னில் மற்றெக்காலத்திலும்-யான்-உன்னை-யாதொன்றும் வேண்டேன்" இத்யந்வயஶ்சேத் அதீவ ஸ்வரஸோ பவதி. பாஷ்ய கார நிர்வாஹே து "மிக்கார் வேதவிமலர் விழுங்கும் என் அக்காரக்கனியே-எக்காலத்திலும்-எல்லாக் காலத்திலும், எந்தையாய் என்னுள் மன்னில்-எக்காலத்திலும்-நீ மன்னின காலமெல்லாவற்றிலும், யான் உன்னை - மற்று - யாதொன்றும் வேண்டேன்" இத்யந்வய:. 1. "யத்ர நாந்யத் பஶ்யதி நாந்யச்ச்ருணோதி நாந்யத்விஜாநாதி ஸ பூமா" இத்யாதி. "மிக்கார் வேதவிமலர் விழுங்கும்

ஜீ—ஸம்ஶ்லிஷ்மதர்மித்வ வாசியான ருஷிஶப்தத்தாலே - பகவதநுபவாதிக்யம் சொல்லப்படு கிறது. புராணா:- புராபி நவா:; பகவதநுபவே நித்யாபூர்வா:. j ஏதேந - விமலத்வம் ஸித்தம். k அக்காரம் - சர்க்கரைக்கட்டி. l அக்காரத்தினுடைய கனி என்று அர்த்தாந்தரம் (அக்காரம் வ்ருக்ஷமாய் இத்யாதி) l₂ கோட்புக்கு - நூதநமாக. m முந்தின அர்த்தத்திலே அருளிச்செய்கிறார் (அக்காரக்கனியே என்கிற இத்யாதி) n சிறுகக்கோலுகை - அல்பமாக ஆசைப் படுகை. c ஆளவந்தார் நிர்வாஹத்திலே, "எக்காலத்து" என்றது - அத்யல்பகாலத்திலும் என்றபடி. o எம்பெருமானார் நிர்வாஹத்திலே "எக்காலத்து" என்றது - எல்லாக்காலத்திலும் என்றபடி. p,q (மற்று-யாதொன்றும் வேண்டேன்) பகவத்வ்யதிரிக்த புருஷார்த்தங்களொன்றும் வேண்டேன். ஆளவந்தார் நிர்வாஹத்திலே, "மிக்கார் வேதவிமலர் விழுங்கும் என் அக்காரக் கனியே - எக்காலத்தெந்தையாய் என்னுள் மன்னில் மற்றெக்காலத்திலும் - யான் - உன்னை - யாதொன்றும் வேண்டேன்" இத்யந்வய:. எம்பெருமானார் நிர்வாஹத்திலே, "மிக்கார் வேதம்

9. யானே யென்னை யறியகி லாதே
யானே யென்றன தேயென் றிருந்தேன்
யானே நீயென் னுடைமையும் நீயே
வானே யேத்து/மெம் வானவ ரேறே.

ஆ— 9. வ்யா:— (யானே) நானும் என்னுடைமையும் உனக்கே அடிமையாயிருக்கச் செய்தே, இதுக்கு முன்பு போனகாலமெல்லாம் "உனக்கு அடிமை" என்னுமிடத்தை அறியாதே, நானென்றும், என்னுடையதென்றும் உண்டான ஸ்வாதந்த்ர்யாபி₄மானத் தாலே நஷ்டனுனேன்—என்று தம்முடைய இழவை அநுஸந்தி₄த்து அத்யந்தம் அவஸந்நராய், "ஸ்வபா₄வத ஏவ அஸ்க₂லிதஜ்ஞாநராய், ஒரு க்ஷணமாத்ரமும் எம்பெருமானை இழவாதே திருநாட்டிலேயிருந்து அநுப₄விக்கிறவர்கள் ஆரோ?" என்கிறார். 9.

ஒ— அவ:— ஒன்பதாம் பாட்டில் — நிரதிஶயபோ₄க்₃யமான இவ்வடிமையை அநாதி₃ காலம் நான் இழந்தேன் என்று ஶோகிக்கிறார்.

வ்யா:— (யானே என்று தொடங்கி) நானும் என்னுடைமையும் உனக்கு ஶேஷமாயிருக்கச்செய்தே, இதுக்கு முன்பு போன காலமெல்லாம் உனக்கு அடிமை என்னுமிடத்தை அறியாதே, 'நான்' என்றும் 'என்னது' என்றும் உண்டான விபரீத ஜ்ஞாநத்தையுடையேனாய் இருந்தேன். "யானே" என்கிறவிடத்தில் அவதா₄ரணைக்குக் கருத்து - இவ்வஜ்ஞாநம் ப₄க₃வத்க்ருதமன்று, என் தோ₃ஷத்தாலே வந்தது என்று. (வானே என்று தொடங்கி) அயர்வறுமமரர்கள் என்றும் அடிமைசெய்து வாழாநிற்க, நீயும் அவர்களை அடிமைகொண்டு செல்லாநிற்க, இஸ்ஸம்பத்தில் எங்களுக்கும் அவர்களோபாதி ப்ராப்தியுண்டாயிருக்க இழப்பதே என்று கருத்து. 9.

ஈ— பெறில், எக்காலத்திலும் - இக்காலமெல்லாவற்றிலும், (ழ மற்று யாதொன்றும் வேண்டேன்) q பின்னை இதொழிந்த மற்றொன்றையும் நான் வேண்டேன்". 8.

அ—என் அக்காரக்கனியே - எக்காலத்தெந்தையாய் என்று தொடங்கி, யாதொன்றும் - உன்னை யான்-வேண்டேன்'' என்று உரை அந்வயம். 8.

ஜீ—இத்யாரப்₄ய, கனியே-எக்காலத்தெந்தையாய் என்னுள் மன்னில் - எக்காலத்திலும் - யான் - உன்னை - மற்று - யாதொன்றும் வேண்டேன்" இத்யந்வய:. 8.

ஆதே₃— எட்டாம் பாட்டு. எல்லாக் காலத்திலும் எனக்கு ஶேஷியாய் நான் ஶேஷமான முறை தப்பாமல் வந்து என்னுடைய ஹ்ருத₃யத்திலே புகுரப்பெறில், இக்காலமெல்லாவற்றிலும் மற்றொன்றையும் வேண்டேன்; ப₄க₃வத₃நுப₄வத்தில் மிக்காராய், வேத₃த்தில் விமலராக ப்ரதிபாதி₃க்கப்பட்டுள்ள நித்யஸூரிகளை அநுப₄வியாநின்றுள்ள—அக்காரம்போலவும், கனிபோலவும் நிரதிஶயபோ₄க்₃யனை உன்னை யான் வேண்டேன் என்கிறார்—"எக்காலத்து" இத்யாதி₃யால். 8.

/ 'அவ்வானவரேறே' என்பது பன்னீராயிரப்படியின் பாட₂ம்.

ப— 9. அவ:— அநந்தரம், ஸம்பந்தம் அப்ருதக்ஸித்தமாயிருக்க, அநாத்ம யஜ்ஞாநத்தாலே அஹங்கார மமகார தூஷிதனாய் இழந்தேன் என்கிறார்.

யானே—நான்தானே, என்னை—என் விஷயத்திலே, அறியகிலாதே—யாதாத்ம்யஜ்ஞாநம் இல்லாமையாலே, யானே—நான் ஸ்வதந்த்ரனேயாகவும், என்தனதே—என்னையொழிந்தவை என் உடைமையாகவும், என்று—அஹங்கார மமகாரங்களைப்பண்ணி, இருந்தேன்—(முடிந்துபோகாதே ஆத்மநித்யத்வமும் அநர்த்தாவஹமாம்படி) இருந்தேன்; வானே—(இவ்வறிவுகேடின்றியிலே யாதாத்ம்ய ஜ்ஞாநம் நடையாடும்) பரமபதமாக, ஏத்தும்—(உன்னுடைய ஸம்பந்தத்தை) ஏத்தும்படி, அவ்வானவர்—அங்குள்ளார்க்கு, ஏறே—சேஷியான செருக்குத்தோன்ற இருக்குமவனே! (அர்த்தஸ்திதியுணர்ந்தால்) யான்—நான், நீயே—நீயேயென்னலாம்படி அப்ருதக்ஸித்த ப்ரகாரபூதனாயிருப்பன், என் உடைமையும்—என்னுடைமையானவையும், நீயே—(உனக்கு அப்படி ப்ரகாரமாய்க்கொண்டு) நீயே என்னலாம்படியாயிருக்கும். 9.

இ— அவ:— ஒன்பதாம் பாட்டில்—இஸ்ஸம்பந்தத்தையும் உன் போக்யதையையும் அநாதிகாலம் இழந்தேன் என்கிறார்.

வ்யா:—(யானே) அவனுக்குக் கலக்கமில்லாமையாலே தன்னைத் தருகைக்கு Aஎதிர்சூழல் புக்குத் திரிய, நான் என்னை முடியச் சூழ்த்துக்கொண்டேன். (என்னை அறியகிலாதே) தேஹாத்மாபிமாநத்தாலே என்னை "அவனுக்கு ப்ரகாரம்" என்று அறிந்திலேன். (யானே என்தனதே என்றிருந்தேன்) 1. "ஈஶ்வரோऽஹம்"என்றிருந்தேன். இவன் "நான்"என்றால், ஈஶ்வரனுக்கும் கிட்ட அரிதாயிறேயிருப்பது. (என்றனதே என்றிருந்தேன்) நானும் எனக்குரியனன்றிக்கேயிருக்க, எனக்கு ஓர் உடைமையுமுண்டாக நினைத்திருந்தேன்; தேஹத்தை ஆத்மாவாகவும், ஈஶ்வர விபூதியை என் உடைமையாகவும், இந்த விபரீத ஜ்ஞாநமேயாயிருந்தேன். (இருந்தேன்) இப்படி ஸ்வரூபம் நஶித்துக்கிடக்க, அநுதாபமின்றிக்கே க்ருதக்ருத்யனாயிருந்தேன். 2. "अहं सर्वं करिष्यामि" (அஹம் ஸர்வம் கரிஷ்யாமி) என்றிருக்கை ப்ராப்தமாயிருக்க, ஒரு கார்யமில்லாதாரைப்போலேயிருந்தேன். 'அர்த்தத்வம் இங்ஙனன்றோ?' என்ன (யானே நீ) நானும் உனக்கு ப்ரகாரமே; என் உடைமையும் உனக்கு ப்ரகாரமே; இது எங்கேயுள்ள பரிமாற்றம்? என்ன (வானே ஏத்தும்) வானிலுள்ளார் முறையறிந்து ஏத்த, நீ சேஷியான உத்கர்ஷத்தோடே இருக்குமவனல்லையோ? 3. "मञ्चाः क्रोशन्ति" (மஞ்சா: க்ரோஶந்தி) போலே. 'எம்' என்று - தமக்கும் அவர்களோடே ப்ராப்தியுண்டாயிருக்கிறபடி. 9.

A 2-7-6.

ஈ— அவ:— ஒன்பதாம் பாட்டு. a "மிக்கார் வேதவிமலர் விழுங்கும்" என்று நித்ய ஸூரிகள் நித்யாநுபவம் பண்ணுகிறபடியை அநுஸந்தித்தார்; அவர்களோடு ஒத்த a₁ ப்ராப்தி தமக்கு உண்டாயிருக்க இழந்திருக்கிறபடியையும் அநுஸந்தித்து அநர்த்தப்பட்டேன் என்கிறார்.

வ்யா:— (யானே) b என் இழவு b₁ பகவத்க்ருதமல்ல; அவன் Aஎதிர் சூழல் புக்குத் திரியாநிற்க, நானேகிடீர் விநாசத்தைச் c சூழ்த்துக்கொண்டேன் என்கிறார். (என்னை அறியகிலாதே) d ராஜபுத்ரன் வேடன் கையிலே அகப்பட்டுத் தன்னை வேடனாக ப்ரதிபத்தி பண்ணுமாபோலே, ஸர்வேஶ்வரனுக்கு ப்ரகாரபூதனான என்னை அறியாதே. (யானே என்றனதே என்றிருந்தேன்) e "அவனும் அவனுடைமையும்" என்றிருக்கை தவிர்ந்து, "நானும் என்னுடைமையும்" என்று e₁ வகுத்துக்கொண்டு போந்தேன்.

(இருந்தேன்) f இப்படி நெடுநாள் போருகிறவிடத்தில் ஒருநாள் அநுதாபம் பிறக்கவுமாமிறே; அதின்றிக்கே க்ருதக்ருத்யனாய் நிர்ப்பரனாய் இருந்தேன்.

அ— ஒன்பதாம் பாட்டு. (யானே இத்யாதி) a ப்ராப்ய நிஷ்கர்ஷம் பண்ணுகிற இடத்தில் "அஹங்காரமமகாரவஶ்யனாய்க் கெட்டுப்போனேன்" என்று அருளிச்செய்கைக்கு ப்ரஸங்கமேது? என்ன (மிக்கார் வேதம் இத்யாதி) a₁ ப்ராப்தி-ஶேஷத்வம். b அவதாரணார்த்தம் (என் இழவு பகவத்க்ருதமல்ல இதி) 1. "ந மந்தராயா ந ச மாதுரஸ்யா தோஷோ ந ராஜ்ஞோ ந ச ராகவஸ்ய। மத்பாபமேவாத்ர நிமித்தமாஸீத் வநப்ரவேஶோ ரகுநந்தநஸ்ய॥" 2. "க்யாத: ப்ராஜ்ஞ: க்ருதஜ்ஞஶ்ச ஸாநுக்ரோஶஶ்ச ராகவ:। ஸத்வ்ருத்தோ நிரநுக்ரோஶ: ஶங்கே மத்பாக்யஸங்க்ஷயாத்॥" இதிவத். c சூழ்த்துக்கொண்டேன் - ஸம்பாதித்துக்கொண்டேன் என்றபடி. d அந்யப்ரகாரகஸ்ய சேதநஸ்ய அந்யப்ரகாரகத்வேநைவ ப்ரமஸ் ஸம்பவதீத்யத்ர உதாஹரணமாஹ (ராஜபுத்ரன் இத்யாதி) e "யானே என்றனதே" என்கிற ஏவகாரார்த்தம் (அவனும் இத்யாதி) e₁ வகுத்துக்கொண்டு - விபஜித்துக்கொண்டு.

f "இருந்தேன்" என்றதுக்கு வாஸனை (இப்படி இத்யாதி) g உக்தார்த்தத்துக்கு ஸம்வாதம் (தீவினையேன் இத்யாதி) பெரியதிருவந்தாதி. துஷ்கர்மத்தைப்பண்ணின நான்

ஜீ— ஒன்பதாம் பாட்டு. (யானே என்னை இத்யாதி) a ப்ராப்ய நிஷ்கர்ஷம் பண்ணுகிற இடத்தில் "அஹங்காரமமகாரவஶ்யனாய்க் கெட்டுப்போனேன்" என்று அருளிச்செய்கைக்கு ப்ரஸங்கமேது? என்ன (மிக்கார் வேதம் இத்யாதி) a₁ ப்ராப்தி-ஶேஷத்வம். b அவதாரணார்த்தம் (என் இழவு இத்யாதி) b₁ (பகவத்க்ருதமல்ல இதி) 1. "மத்பாபமேவாத்ர நிமித்தமாஸீத்" 2. "ஶங்கே மத்பாக்யஸங்க்ஷயாத்" இத்யாதிவத். c சூழ்த்து-ஸம்பாதித்து. e "யானே என்றனதே" என்கிற ஏவகாரார்த்தம் (அவனும் இத்யாதி) e₁ வகுத்து - விபஜித்து.

f "இருந்தேன்" என்றதுக்கு வாஸனை (இப்படி இத்யாதி) g உக்தார்த்தத்துக்கு ஸம்வாதம் (தீவினையேன் இத்யாதி) பெரிய திருவந்தாதி. துஷ்கர்மத்தைப் பண்ணின நான்

A 2.1.6.

ஈ—g A "தீவினையேன் வாளாவிருந்தொழிந்தேன்" என்னுமாபோலே. h 1. "अहं सर्वं करिष्यामि"(அஹம் ஸர்வம் கரிஷ்யாமி)என்கைக்கு ப்ராப்தியுண்டாயிருக்க,ஒரு கார்யம் இல்லாதாரைப்போலே கையொழிந்து இருந்தேன்; i "முடிந்தேன்" என்றாற்போலேயிருக்கிறதிறே; j ஒருநாளை இழவே போந்திருக்க, அநாதி4காலம் இழந்து போந்தேன். k அங்ஙனன்றோ அர்த்த2தத்வம்? என்ன (யானே நீ) l 2. "अहं मनुरभवं सूर्यश्च" (அஹம் மநுரப4வம் ஸூர்யஶ்ச) என்று நிற்பர்களாயிற்று முக்தர்; l2 3. "नमः

அ—வ்யர்த்த2மே இருந்துவிட்டேன். h "வாளாவிருந்தேன்" இத்யஸ்ய பூ4ர்வமாஹ (அஹம் ஸர்வம் இத்யாதி3) i "ஒழிந்தேன்" இத்யஸ்ய பூ4ர்வமாஹ (முடிந்தேன் என்றாற்போலே இதி) j கீழ்நாள்களெல்லாம் இத்யஸ்ய பூ4ர்வமாஹ (ஒருநாளை இதி) 4. "யந்முஹூர்த்தம் க்ஷணம் வாபி வாஸுதே3வோ ந சிந்த்யதே। ஸா ஹாநிஸ் தந்மஹச்சி2த்3ரம் ஸா ப்4ராந்திஸ் ஸா ச விக்ரியா॥". k (அங்ஙனன்றோ அர்த்த2தத்வம்? என்ன இதி) "அஹம் மம" இத்யேவ ஹி ஸர்வேஷாம் ப்ரதீதிர் வ்யவஹாரஶ்ச; ஸகலஜநஸித்34ப்ரதீதிவ்யவஹாராப்4யாம் ஹ்யர்த்த2நிர்ணய இதி ப்ரஶ்நே ஸதி இத்யர்த்த2:. அஹம் தாவக: இத்யநபி4தா4ய, "யானே நீ" இதி ஏகதயா கத2மபி4த4தா4தி இதி சேத்: "தே3வோऽஹம், மநுஷ்யோऽஹம்" இதிவச்ச2ரீரவாசிஶப்3த3ஸ்ய ஶரீரிபர்யந்தஸ்வார்த்2தா2பி4தா4யித்வாத் ஶரீரஶரீரிபா4வப்ரயுக்த ஸாமாநாதி4கரண்யாத். l, l2 ஏவமைக்யம் வத3ந்தஸ் ஸந்தி கிம்? இத்யத்ராஹ (அஹம் மநுர

ஜீ—வ்யர்த்த2மே இருந்துவிட்டேன் என்று பாசுரார்த்த2ம் h "வாளாவிருந்தேன்" என்றதுக்கு பூ4ர்வம் (அஹம் ஸர்வம் இத்யாதி3) i "ஒழிந்தேன்" இத்யஸ்ய பூ4ர்வம் (முடிந்தேன் இத்யாதி3) j "கீழ்நாள்கள் எல்லாம்" இத்யஸ்ய பூ4ர்வமாஹ (ஒரு நாளை இத்யாதி3) அத்ர 4. "யந்முஹூர்த்தம்" இத்யாதி3 அநுஸந்தே4யம். l, l2 "யானே நீ" என்கிற ஸாமாநாதி4கரண்யம் ஶரீராத்மபா4வ நிப3ந்த4நம் என்று திருவுள்ளம்பற்றி, இப்படி ஐக்யமாகச் சொன்ன பேருண்டோ? என்ன (அஹம் மநுரப4வம் இத்யாதி3) l ப்3ருஹதா3ரண்யகே சதுர்த்தே2 ப்3ராஹ்மணே—2. "தத்3தை4தத் பஶ்யந் ருஷிர்வாமதே3வ: ப்ரதிபேதே3 அஹம் மநுரப4வம் ஸூர்யஶ்சேதி

ப்ர—h1.(ஒன்பதாம் பாட்டு) (யானே என்னையறிய இத்யாதி3) (இருந்தேன்) अयोध्याकाण्डे (३१) "भवांस्तु सह वैदेह्या गिरिसानुषु रंस्यते। अहं सर्वं करिष्यामि जाग्रतः स्वपतश्च ते॥२५॥"

l 2 & (ப 627) m1. (யானே நீ) बृहदारण्यके (३) चतुर्थब्राह्मणे (१०) "ब्रह्म वा इदमेकमेवाग्र आसीत्तदात्मानमेवावेदहं ब्रह्मास्मीति तस्मात्तत्सर्वमभवत् तद्यो यो देवानां प्रत्यबुध्यत स एतदभवत् तथा ऋषीणां तथा मनुष्याणां तद्धैतत्पश्यन् ऋषिर्वामदेवः प्रतिपेदे अहं मनुरभवं सूर्यश्चेति तदिदमप्येतर्हि य एवं वेदाहं ब्रह्मास्मीति स इदं सर्वं भवति॥"

l2 3. प्रथमांशे एकोनविंशे समुद्रान्तर्निपातितस्य प्रह्लादस्य स्तोत्रम्—"ओं नमो विष्णवे तस्मै नमस्तस्मै पुनःपुनः। यत्र सर्वं यतस्सर्वं यस्सर्वं सर्वतश्च यः॥८४॥ सर्वगत्वादनन्तस्य स

A பெரியதிருவ-82.

ஈ—सर्वमहं सर्वम्" (மத்தஸ் ஸர்வமஹம் ஸர்வம்) என்றுநிற்பர் ஸம்ஸாரத்தில் தெளிவுடையார்; m1. "अहं ब्रह्मास्मि" (அஹம் ப்₃ரஹ்மாஸ்மி) "நான் ராஜபுத்ரன்" என்னுமாபோலே "நான் ப்₃ரஹ்மம்" என்னலாம்படியிறே n ஸம்ப₃ந்த₄மிருக்கும்படி. o 2. "स वासुदेवः" (ஸ வாஸுதே₃வ:) என்றது வாஸுதே₃வ ஶரீரம் என்றபடி.

அ—ப₄வம் இதி) ஏதத்-ப்₃ரஹ்ம, பஶ்யந் வாமதே₃வ: ருஷி: 'அஹம் மநுரப₄வம் ஸூர்யஶ்ச ப₄வம்' இதி ப்ரதிபேதே₃; m ஏவம் ப்ரயோக்தும் ஹேதுமாஹ (அஹம் ப்₃ரஹ்மாஸ்மி இதி) n ஸம்ப₃ந்த₄: - ப்ரகாரப்ரகாரிபா₄வ:, கார்யகாரணபா₄வஶ்ச. o 2 "ஸ வாஸுதே₃வ:" இதி-ஐக்யமேவ ஹ்யபி₄தீ₄யத இத்யத்ராஹ (ஸ வாஸுதே₃வ: என்றது இதி) ஓ.r 'வாநே எத்தும்-

ஜீ—தத்₃த₃மப்யேதர்ஹி ய ஏவம் வேதா₃ஹம் ப்₃ரஹ்மாஸ்மீதி" ஏதத்-ப்₃ரஹ்ம, பஶ்யந் வாமதே₃வ: ருஷி: 'அஹம் மநுரப₄வம் ஸூர்யஶ்சாப₄வம்' இதி ப்ரதிபேதே₃. l₂ ப்ரத₂மேऽம்ஶே ஏகோநவிம்ஶே ப்ரஹ்லாத₃ஸ்தோத்ரம்—3. "யத்ர ஸர்வம் யதஸ்ஸர்வம் யஸ்ஸர்வம் ஸர்வதஶ்ச ய: | ஸர்வக₃த்வாத₃நந்தஸ்ய ஸ ஏவாஹமவஸ்தி₂த: || மத்தஸ் ஸர்வமஹம் ஸர்வம் மயி ஸர்வம் ஸநாதநே | அஹமேவாவ்யயோऽநந்த:" இத்யாதி₃. m ஏவம் ப்ரயோக்தும் ஹேதுமாஹ (அஹம் ப்₃ரஹ்மாஸ்மி இத்யாதி₃) n ஸம்ப₃ந்த₄ம்-ப்ரகார ப்ரகாரி பா₄வ:, கார்யகாரண பா₄வஶ்ச. o2. "ஸ வாஸுதே₃வ:" இதி - ஐக்யமேவ ஹ்யபி₄தீ₄யத இத்யத்ராஹ (ஸ வாஸுதே₃வ இத்யாதி₃) த்₃விதீயேऽம்ஶே

ப்ர—एवाहमवस्थितः। मत्तस्सर्वमहं सर्वं मयि सर्वं सनातने ॥ ८५ ॥ अहमेवाव्ययोऽनन्तः परमात्मात्मसंश्रयः। ब्रह्मसंज्ञोऽहमेवाग्रे तथान्ते च परः पुमान् ॥ ८६ ॥ *"(यत्र सर्वमित्यादि) यत्र सर्वं—स्थितम्, निलीनमिति वा। यतस्सर्वं-उपादानाद्भवति, अत एव यस्सर्वं॥ सर्वतः-सर्वत्रात्मत्वेन यो वसति। (स एवाहमिति) अत्रानन्तस्य सर्वगतत्वं हेतुः॥ कथं मत्त इत्यत्राह (ब्रह्मसंज्ञोऽहमिति) ब्रह्मात्मकत्वादहमेव ब्रह्मसंज्ञः। अग्रे-सृष्टेः प्राक्। अन्ते-प्रलये॥"

o 2. तत्र द्वितीयेंऽशे द्वादशे भुवनकोशमुक्त्वा तस्य भगवदात्मकत्वमुच्यते—"तस्मान्न विज्ञानमृतेऽस्ति किञ्चित्क्वचित् कदाचित् द्विज! वस्तुजातम्। विज्ञानमेकं निजकर्मभेदविभिन्नचित्तैर्बहुधाभ्युपेतम् ॥ ४४ ॥ ज्ञानं विशुद्धं विमलं विशोकमशेषलोभादिनिरस्तसङ्गम्। एकं सदैकं परमः परेशस्स वासुदेवो न यतोऽन्यदस्ति ॥ ४५ ॥ सद्भाव एवं भवतो मयोक्तो ज्ञानं यथा सत्यमसत्यमन्यत्। एतत्तु यत्संव्यवहारभूतं तत्रापि चोक्तं भुवनाश्रितं ते ॥ ४६ ॥" *"एवं सति किमप्यचिद्वस्तु अस्तिशब्दाद्दैमादिमध्यपर्यन्तहीनं सततैकरूपमालक्षितमस्ति किं? न ह्यस्तीत्यभिप्रायः॥ ४३ ॥ यस्मादेवं तस्मात् ज्ञानस्वरूपात्मव्यतिरिक्तमचिद्वस्तु कदाचित्क्वचित्केवलास्तिशब्दवाच्यं न भवतीत्याह (तस्मान्न विज्ञानमिति) आत्मा तु सर्वत्र ज्ञानैकाकारतया देवादिभेदप्रत्यनीकस्वरूपोऽपि देवादिशरीरप्रवेशहेतुभूतस्वकृतविविधकर्ममूलदेवादिभेदभिन्नात्मबुद्धिस्तेन तेन रूपेण बहुधाऽनुसंहित इति तद्भेदानुसन्धानं नात्मस्वरूपप्रयुक्तमित्याह (विज्ञानमेकमिति)॥ ४४॥ आत्मस्वरूपं तु कर्मरहितं

* ஸ்ரீவிஷ்ணுசித்தர் என்கிற எங்களாழ்வான் அருளிய வ்யாக்₂யானம்.

ஈ—யிறே.(என்னுடைமையும் நீயே)p1."यस्यैते तस्य तद्धनम्"(யஸ்யைதே தஸ்ய தத்3த4நம்) என்னுமாபோலே. இது எங்கே பரிமாறக்கண்டு சொல்லும் வார்த்தை? "என்ன q நித்யஸூரிகளுடைய இப்படியன்றோ உன்னை அநுப4விப்பது. 2. "मञ्जाः क्रोशन्ति" (மஞ்சா: க்ரோஶந்தி) என்கிறபடியே (r வானே ஏத்தும்) என்கிறது. (s எம் வானவர் t ஏறே) அவர்கள் தங்கள் ஶேஷத்வாநுரூபமாக அடிமை செய்யாநிற்க, இவனும் தன் ஶேஷித்வத்தால் வந்த உத்கர்ஷம் தோற்ற இருக்கும் இருப்பு. எம் என்று - எனக்கு அவர்களோடு ஒத்த ப்ராப்தி உண்டாயிருக்க, இழந்து அநர்த்த2ப்பட்டேன் என்கிறார். 9.

அ—ஒருநாடாகவே ஏத்துகிற' இத்யமும் அர்த்த2ம் ஶ்ருதி3 நித3ர்யாஹ (நித்யஸூரிகளுடைய இதி) "ஏத்தும்" இதி பத3ஸாமர்த்2யாத், "வான்" இத்யேதத் - ஸூரீந் வத3தீதி பா4வ:. s,t "எம்" என்றது-ஏற்றுக்கு விஶேஷணம். "வானே ஏத்தும் எம் வானவரேறே-யானே என்னை அறியகிலாதே யானே என்றனதே என்றிருந்தேன்; யானே நீ, என்னுடைமையும் நீயே" என்று அந்வயம். "யானே என்னை என்று தொடங்கி, என்றிருந்தேன் - வானே ஏத்தும் அவ்வானவரேறே - யானே நீ என்னுடைமையும் நீயே" என்று உரை அந்வயம். 9.

ஜீ—த்3வாத3ஶே—3. "ஜ்ஞாநம் விஶுத்3த4ம் விமலம் விஶோகமஶேஷலோப4ாதி3நிரஸ்தஸங்க3ம்। ஏகம் ஸதை3கம் பரம: பரேஶஸ் ஸ வாஸுதே3வோ ந யதோऽந்யத3ஸ்தி॥" p(யஸ்யைத இத்யாதி3) மஹாபா4ரதே உத்3யோக3 பர்வணி த்4ருதராஷ்ட்ரம் ப்ரதி விது3ர:—1. "த்ரய ஏவாத4நா ராஜந்! பா4ர்யா தா3ஸஸ்தத2ா ஸுத:। யத் தே ஸமதி4க3ச்ச2ந்தி யஸ்யைதே தஸ்ய தத்3த4நம்॥" q,r "வானே ஏத்தும்" என்கிறதுக்கு-"ஒருநாடாக ஏத்துகிற" இத்யமும் அர்த்த2ம் ஶ்ருதி3 நித3ர்யாஹ (நித்யஸூரிகள் இத்யாதி3) "ஏத்தும்" என்கிற பத3ஸாமர்த்2யத்தாலே, "வான்" என்கிற இது நித்யஸூரிகளைச் சொல்லுகிறது என்றபடி. s,t "எம்" என்றது ஏற்றுக்கு விஶேஷணம். "வானே ஏத்தும் எம் வானவர் ஏறே - யானே என்னை" இத்யாரப்4ய அந்வய:. 9.

ப்ர–तत एव मलरूपप्रकृतिस्पर्शरहितं ततश्च तत्प्रयुक्तशोकमोहलोभाद्यशेषहेयगुणासक्ति, उपचयापचयानर्हतया एकं, तत एव सदैकरूपम्, तच्च वासुदेवशरीरमिति तदात्मकम्, अतदात्मकस्य कस्यचिदप्यभावादित्याह (ज्ञानं विशुद्धमिति)॥ ४५॥ चिदंशस्सदैकरूपतया सर्वदाऽस्तिशब्दवाच्यः, अचिदंशस्तु क्षणपरिणामित्वेन सर्वदा नाशगर्भ इति सर्वदा नास्तिशब्दाभिधेयः। एवंरूपं चिदचिदात्मकं जगत् वासुदेवशरीरत्वेन तदात्मकमिति जगद्याथात्म्यं सम्यगुक्तमित्याह (सद्भाव एवमिति) अत्र, सत्यमसत्यमिति–"यदस्ति यन्नास्ति" इति प्रक्रान्तस्योपसंहारः। एतत्—ज्ञानैकाकारतया समस्तशब्दगोचरस्वरूपभेदमेवाचिन्मिश्रं भुवनाश्रितं—देवमनुष्यादिरूपेण सम्यग्व्यवहारार्हभेदं यद्वर्तते, तत्र हेतुः कर्मैवेत्युक्तमित्याह (एतत्तु यदिति)॥ ४६॥" विष्णुचित्तार्यैरेवं व्याख्यातम्॥

p 1. (என்னுடைமையும் நீயே) महाभारते उद्योगपर्वणि धृतराष्ट्रं प्रति विदुरः—
"त्रय एवाधना राजन्! भार्या दासस्तथा सुतः। यत्ते समधिगच्छन्ति यस्यैते तस्य तद्धनम्॥ १॥"

10. ஏறே லேழும்வென் றேர்கொ ளிலங்கையை
நீறே செய்த நெடுஞ்சுடர்ச் சோதி!
தேறே லெ(னெ)ன்னை யுன்பொன்னடிச் சேர்த்தொல்லை
வேறே போகவெஞ் ஞான்றும் விடலே.

ஆ— 10. வ்யா:— (ஏறேல்) 'இந்த ப்ராப்யத்தைப் பெறுகைக்கு ப்ரதிப₄ந்த₄கங்கள் உளவே' என்னில், 'அவற்றையெல்லாம்—நப்பின்னைப் பிராட்டிக்கும், அரோகவரிகையில் பிராட்டிக்கும் உன்னோடு ஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்கு ப்ரதிப₄ந்த₄கங்களை நீயே போக்கினாற்போலே போக்கியருளி, உன் திருவடிகளிலே என்னை ஈண்டெனச் சேர்த்தருளி, உன் திருவடிகளில் தி₃வ்யரேகை₂போலே பின்னை ஒருகாலமும் உன்னைப் பிரியாததொருபடி பண்ணியருளவேணும்; இப்படி இக்ஷணமே செய்தருளாவிடில் ஒன்றும் த₄ரியேன்' என்கிறார். 10.

ஒ— அவ:— பத்தாம் பாட்டில் — "இவன் தானே வந்து ஸ்வப்ராப்யத்தை ஸாதி₄த்துக்கொள்ளுகிறானிறே" என்று கைவிடாதே, ப்ரதிப₄ந்த₄கங்களை நீக்கி என்னை ஈண்டென உன்தன் திருவடிகளிலே சேர்த்துக்கொண்டருளவேணும் என்கிறார்.

வ்யா:— (ஏறேல் என்று தொடங்கி) நப்பின்னைப் பிராட்டியோட்டை ஸம்ஶ்லேஷத்துக்கு விக₄நமான எருது ஏழையும் அடர்த்தருளி, ஸ்ரீஜநகராஜன் திருமகளோட்டை ஸம்ஶ்லேஷத்துக்கு விக₄நமாய், அதிஸம்ருத்₃த₄மான லங்கையை ப₄ஸ்மமாக்கின வீரஶ்ரீயாலே வந்த அத்யௌஜ்ஜ்வல்யத்தையுடையவனே! (தேறேல்) தேறுதே கொள்; 'தேறேன்' என்று பாட₂மானபோது - த₄ரியேன் என்கிறது. (என்னை என்று தொடங்கி) என்னை உன் திருவடிகளிலே ஈண்டெனச் சேர்த்தருளி, ஒருநாளும் பிரியாதபடி பார்த்தருளவேணும். 10.

ப— 10 அவ:— அநந்தரம், அந்த ஸம்ப₃ந்த₄ம் குலையாதபடி என்னைக் கைவிடாதொழியவேணும் என்கிறார்.

ஏல்—ஏன்றுகொண்ட, ஏறு—ஏறு, ஏழும்—ஏழையும், வென்று—வென்று, ஏர்—அழகை, கொள்—உடைத்தான, இலங்கையை—லங்கையை, நீறே செய்த—ப₄ஸ்மஸாத்கரித்தத்தாலே, நெடும்—மிக்க, சுடர்—தேஜஸ்ஸையுடையனான, சோதி—உஜ்ஜ்வலவிக்₃ரஹனே! என்னை—என்னை, தேறேல்—(எனக்கு நன்மையறிவன்

ஆதே₂— ஒன்பதாம் பாட்டு. யானே யேநகேநோபாயேந ஸ்வரூபத்தை அறியமாட்டாதே, 'நான்' என்றும் 'என்னது' என்றும் அஹங்காரமமகாரவஶ்யனாய் அநாதி₃காலமிருந்தேன்; 'யான்' என்கிறதும் 'என்னது' என்கிறதும் நீர் இட்ட வழக்கு; பரமபத₃த்திலுள்ளாராலே ஏத்தப்படும் நித்யஸூரிநிர்வாஹகனே! என்கிறார்—"யானே" இத்யாதி₃யால். 9.

என்று) விஶ்வஸியாதே, உன்—உன்னுடைய, பொன்—உஜ்ஜ்வலமான, அடி—திருவடிகளிலே, ஒல்லை—சடக்கென, சேர்த்து—சேர்த்து, வேறே போக—(விஷயாந்தரங்களை நினைத்து) வேறுபோகும்படி, எஞ்ஞான்றும்—எல்லாக்காலத்திலும், விடல்—விடாதொழியவேணும்.

/ விதிநிர்மிதமான இந்த அந்வயத்தைப் பாலநம்பண்ணி, விடாதொழியவேணும் என்று கருத்து. 10.

இ— அவ:— பத்தாம் பாட்டில் — என்னை விஶ்வஸியாதே ப்ரதிபந்தகங்களைப் போக்கி என்னை ஈண்டெனத் திருவடிகளிலே சேர்த்துக்கொள்ளவேணும் என்கிறார்.

வ்யா:— (ஏறேல் ஏழும் வென்று) ஏறு ஏழையும் நிரஸித்து. ஏல்-அசை. நப்பின்னைப் பிராட்டியோட்டை ஸம்ஶ்லேஷத்துக்கு ப்ரதிபந்தகமான ருஷபங்கள் ஏழையும் வென்றாய். (ஏர்கொள் இலங்கையை நீறே செய்த) கட்டளைப்பட்டு அதிஸம்ருத்தமான லங்கையை பஸ்மஸாத்கரித்த. (நெடும் சுடர்ச்சோதி) ராவணனை அழியச்செய்து வீரஸ்ரீயோடே நின்ற புகர். அவர்களுடைய விரோதிகளைப் போக்கினாற்போலே, என்னுடைய ப்ரதிபந்தகங்களைப் போக்கவேணும். (தேறேல் என்னை) என்பக்கல் வந்தால் அவ்வளவு போராது; என் கையிலே என்னைக் காட்டித்தரில் நான் அநர்த்தத்தை விளைவித்துக்கொள்வன். 'தேறேன்' என்று பாடமானபோது - தெளியேன் என்னுதல், தரியேன் என்னுதல். (என்னை இத்யாதி) என்னை, நான் இசைந்தபோதே சடக்கென உன் திருவடிகளிலே சேர்த்தருளி, ஸர்வகாலமும் பிரியாதபடி பார்த்தருளவேணும். 10.

ஈ— அவ:— பத்தாம் பாட்டு. a "யானே என்றனதேயென்றிருந்தேன்" என்று நீர் அநுதபிக்கும்படி பண்ணினோமாகில் உமக்குச் செய்யவேண்டுவதொன்றுண்டோ? b நீர் இங்ஙனே கிடந்துபடுகிறது எதுக்காக? என்ன; c 'இதுக்காக' என்கிறார்.

அ— பத்தாம் பாட்டு. (ஏறேல் இத்யாதி) a (யானே இத்யாதி) "யானே என்றனதே" என்று பூர்வவ்ருத்தத்தை அநுஸந்தித்து அநுதபிக்கும்படி பண்ணினால், இத்தைப்பற்ற ஒரு பேறு உமக்குச் செய்யத்தக்கதென்? என்றபடி. b (நீர் இங்ஙனே இதி) "உன்திருப்பாத மலர்க்கீழ், பேராதே யான் வந்தடையும்படி தாராதாய்" என்று நீர் இங்ஙனே படுகிறது எதுக்காக? என்றபடி. c 'இதுக்காக' என்றது - "தேறேல்" என்று தொடங்கி மேல் எல்லாவற்றையும் கடாக்ஷித்து.

ஜீ— பத்தாம் பாட்டு. (ஏறேல் இத்யாதி) a (யானே இத்யாதி) பூர்வவ்ருத்தத்தை அநுஸந்தித்து அநுதபிக்கும்படி பண்ணின இதுக்கு மேற்பட ஒரு பேறு உமக்குச் செய்யத்தக்கதென்? என்றபடி. b (நீர் இங்ஙனே இதி) "உன் திருப்பாதமலர்க்கீழ், பேராதே யான் வந்தடையும்படி தாராதாய்" என்று நீர் இங்ஙனே படுகிறது எதுக்காக? என்றபடி. c 'இதுக்காக' என்றது- "உன் பொன்னடி சேர்த்தொல்லை" என்றத்தைப்பற்ற.

/ ஸ்தோத்ரரத்நம்-51.

ஸ்ரீ— வ்யா:—(d ஏறேலேழும் வென்று) e ஏருகிலேழையும் வென்று; நப்பின்னைப் பிராட்டியோட்டை ஸம்ஶ்லேஷத்துக்கு ப்ரதிப3ந்த4கமான ருஷப4ங்களேழையும் வென்று. (f ஏர்கொள் இலங்கையை) g த3ர்ஶநீயமாய்க் கட்டுடைத்தான லங்கையை. h 1."अहो वीर्यमहो धैर्यम" (அஹோ வீர்யமஹோ தை4ர்யம்) என்று திருவடி மதிக்கும்படியான லங்கையை. i 2."बभूव बुद्धिस्तु हरीश्वरस्य"(ப3பூ4வ பு3த்3தி4ஸ்து ஹரீஶ்வரஸ்ய) j ராவணனும் ஸ்த்ரீகளுமாயிருக்கிற இருப்பைக் கண்டவாறே, தானும் ஒரு ஸமுதா3யத்துக்குக் கடவனாகையாலே இங்ஙனேயிருப்பதொரு பு3த்3தி4 பிறந்தது. k2. "यदीदृशी इत्यादि" (யதீ3த்3ருஶீ இத்யாதி3) பையல், தானும் ஸ்த்ரீகளுமாயிருக்கிற இருப்பைப் பெருமாளும் பிராட்டியுமாயிருக்க ஸம்மதித்தானாகில், இந்த ஐஶ்வர்யம் குலையாதிருக்கலாயிற்றுக் கிடீர்! k2 2. "इमा यथा राक्षसराजभार्यास्सुजातमस्येति हि साधुबुद्धेः" (இமா யதா2 ராக்ஷஸராஜ-

அ— d "ஏல்" என்றது - நிரர்த்த2காவ்யயம், வாக்யபூரணார்த்த2ம். e (ஏருகில்) என்றது வார்த்தைப்பாடாய், ஏறேழையும் என்றபடி. "என்றுகொண்ட ஏறேழையும்"(629) என்று வாதி3கேஸரி ஜீயர். f,g ஏர்-த3ர்ஶநீயதா, து3ர்க்க3ரக்ஷாவத்தா சேதி ஹ்ருதி3 நித4ாய அர்த்2த்3வயஞ்ச ஸமுச்சித்யாஹ (த3ர்ஶநீயமாய் இதி) h ரக்ஷா நாம ராவணபாலிதத்வமிதி ஹ்ருதி3 நித4ாயாஹ (அஹோ வீர்யம் இதி) i த3ர்ஶநீயதாயாம் ப்ரமாணம் (ப3பூ4வ பு3த்3தி4ஸ்த்விதி) j (ராவணனும் ஸ்த்ரீகளுமாய்) இதி வாக்யே - ஹரீஶ்வரஶப்3தா3ர்த்த2:. துஶப்3தா3ர்த்த2ஶ்சோச்யதே. k,k2 2. "இமா: ராக்ஷஸராஜபா4ர்யா: யதா2 ராக4வத4ர்மபத்நீ ஈத்3ருஶீ யதி3" இத்யந்வய:.

ஸ்ரீ— d "ஏல்" என்றது-பாத3பூரணார்த்த2மவ்யயம். e (ஏருகில்) என்றது வார்த்தைப்பாடாய், ஏறேழையும் என்றபடி. f,g "ஏர்" என்று-த3ர்ஶநீயதைக்கும், கட்டுடைமைக்கும் பேர்; இரண்டர்த்த2த்தையும் ஸமுச்சித்யாஹ (த3ர்ஶநீயமாய் இத்யாதி3) கட்டுடைமையாவது - ரக்ஷாவத்த்வம். ரக்ஷாவத்த்வம் நாம-ராவணபாலிதத்வம். h,i உக்தார்த்தே2 ப்ரமாணத்3வயம் (அஹோ வீர்யம் இத்யாதி3) h ஸுந்த3ரகாண்டே3 ஏகோநபஞ்சாஶே ராவணம் ப்ரதி ஹநூமத்3விசார:—1. "அஹோ வீர்யமஹோ தை4ர்யமஹோ ஸத்த்வமஹோ த்3யுதி: | அஹோ ராக்ஷஸராஜஸ்ய ஸர்வலக்ஷணயுக்ததா ||" i,k தத்ரைவ நவமே—2. "ப3பூ4வ பு3த்3தி4ஸ்து ஹரீஶ்வரஸ்ய யதீ3த்3ருஶீ ராக4வத4ர்மபத்நீ | இமா யதா2 ராக்ஷஸராஜபா4ர்யாஸ் ஸுஜாதமஸ்யேதி ஹி ஸாது4பு3த்3தே4: ||". j ஹரீஶ்வரஶப்3த3 துஶப்3த3யோரர்த்த2மாஹ (ராவணனும் இத்யாதி3) துஶப்3த3: சார்த்தே2. k,k2 2. "இமா:-ராக்ஷஸ

ப்ர— h1.(பத்தாம் பாட்டு) (ஏறேலேழும் இத்யாதி3) (ஏர்கொள் இலங்கையை) सुन्दरकाण्डे एकोनपञ्चाशे राक्षसैर्बद्धस्य रावणसमीपगतस्य हनूमतो भ्राजमानं तं प्रति विचारः— "भ्राजमानं ततो दृष्ट्वा हनुमान् राक्षसेश्वरम्। मनसा चिन्तयामास तेजसा तस्य मोहितः ॥ १६॥ अहो वीर्यमहो धैर्यमहो सत्त्वमहो द्युतिः। अहो राक्षसराजस्य सर्वलक्षणयुक्तता ॥ १७॥ यद्यधर्मो न बलवान् स्यादयं राक्षसेश्वरः। स्यादयं देवलोकस्य सशक्रस्यापि रक्षिता ॥ १८॥"

i,k2. तत्रैव नवमे—"बभूव बुद्धिस्तु हरीश्वरस्य यदीदृशी राघवधर्मपत्नी। इमा यथा राक्षसराजभार्यास्सुजातमस्येति हि साधुबुद्धेः॥ ७२॥"

மணவாளமாமுனிகள் திருவடிகளே ஶரணம்.

ஶ்ரீ-ப4ார்யாஸ்ஸஞ்ஜாதமஸ்யேதி ஹி ஸாது4பு3த்3தே4:) l'ஶத்ருக்களுக்கும் நன்மை வேணும்' என்றிருக்கும் பு3த்3தி4யையுடையவனுக்கு. (நீறே செய்த) m பிராட்டி அருளிச்செய்த படியே ப4ஸ்மஶேஷமாம்படி பண்ணின. (n நெடும் சுடர்ச்சோதி) o ராவணனைப் பரிகரத்தோடே கொன்று, கையும் வில்லுமான வீரஶ்ரீயோடே நின்ற நிலை. p அவ் விரோதி4களைப் போக்கினாற்போலே என்னுடைய விரோதி4களையும் போக்கவேணும் என்கிறார். (q தேறேல் என்னை) r நப்பின்னைப் பிராட்டியோட்டை ஸம்ஶ்லேஷத்தில் ப்ரதிப3ந்த4கம்போக்க அமையும்; ஶ்ரீ ஜநகராஜன் திருமகளளவில், அவளைப் பிரித்த ராவணனை முடிக்க அமையும்; அவர்களை உனக்காக்கவேண்டா; பண்டே உனக்கா யிருக்கையாலே; அப்படியே s "இவன் விரோதி4களைப்போக்கி நமக்காக்கினோமாகில் s3 இனியென்?" என்றிருக்கவொண்ணாதே என்னளவில். t'தேறேன்' என்று பாட2மான போது - u தெளியேன் என்னுதல், v த4ரியேன் என்னுதல்.

அ—|1. "ஸாது4பு3த்3தே4:" இத்யஸ்ய அர்த்த2மாஹ (ஶத்ருக்களும் இதி) f...k 2. "ஸ்வர்க்கே3ऽயம் தே3வலோகோऽயம்" இத்யாத்3ய:, புநராக3த்ய ருஶ்யமூகே ராமம் ப்ரதி லங்காது3ர்க்க3 ரக்ஷாவர்ணந ஸர்க்க3ஶ்ச அத்ர விவக்ஷித:. m3. "சித்யதூ4மாகுலபதா2 க்3ருத்4ரமண்ட3லஸங்குலா | அசிரேணைவ லங்கேயம் ஶ்மஶாநஸத்3ருஶீ ப4வேத் ||" என்றத்தைப்பற்ற (பிராட்டி அருளிச் செய்தபடி) என்றது. n நெடும் சுடர்ச்சோதி - மிக்க புகரையுடைத்தான வடிவையுடையவனே! என்று ஶப்3தா3ர்த்த2ம். o (ராவணனை இதி) 4. "கோத3ண்ட3கோடி விநிவேஶித பா3ஹுத3ண்ட3 மாக3ண்ட3லாத்3யமரபாதித புஷ்பவர்ஷம் | ஆயோத4நக்ஷிதிரஜ:பரிதூ4ஸராங்க3மவ்யாத் ஸ்தி2தம் ரகு4பதேரவஸந்நஶத்ரோ: ||". p பூர்வார்த்த4ஸ்ய ப4ாவமாஹ (அவ்விரோதி4களைப் போக்கினாற் போலே இதி) q தேறேல் என்னை - என்னைத்தெளியேன் என்றபடி; என்னை, எனக்கு தன்மை அறிவேன் என்று விஶ்வஸியாதே. r,s ஏவம் விரோதி4நிவ்ருத்திம் ப்ரார்த்த2யித்வா புநஶ்ச "தேறேல்" இதி வக்துர்ப4ாவமாஹ (நப்பின்னைப்பிராட்டி இத்யாதி3) s "ஏறேல்" இத்யாரப்4ய "நெடும் சுடர்ச்சோதி - உன் பொன்னடி சேர்த்து" இதி கா3தா2மாத்ரஸ்ய ப4ாவபரம் (இவன் விரோதி4களைப் போக்கி இதி வாக்யம்) r,s ருஷப4ஸப்தகநிரஸந லங்கா த3ஹநவத் மத்3க3தாஹங்காரமமகாரௌ சாபாகரோ:, தாவதா மாம் ந விஶ்வஸே:, த்வச்சரணார விந்த3ம் ப்ராபயேதி ப4ாவாந்தரபரம் (நப்பின்னைப்பிராட்டி இத்யாதி3 வாக்யம்) இதி ச வத3ந்தி. அயம் ப4ாவோऽவதாரிகயா ஸாத3ரம் ஸங்க3ச்ச2தே. s3 (இனியென் என்றிருக்கவொண்ணாதே) ப்ராப்தி பர்யந்தமாகப் பண்ணித்தரவேணும் என்றபடி. t,u (தெளியேன்) என்றது - நீ இவ்வளவும்

ஜீ—ராஜப4ார்யா: யதா2, ராக4வத4ர்மபத்நீ-ஸத்3ருஶீ யதி3" இத்யந்வய:. |1. "ஸாது4பு3த்3தே4:" என்றதுக்கு அர்த்த2ம் (ஶத்ருக்களும் இத்யாதி3) m3. "ஶ்மஶாநஸத்3ருஶீ ப4வேத்" என்றத்தைப் பற்ற (பிராட்டி அருளிச்செய்தபடி) என்றது. n நெடும் சுடர்ச்சோதி - மிக்க புகரையுடைய வடிவையுடையவனே! o இத்தால் ப2லித்த அர்த்த2ம் (ராவணனை இத்யாதி3) p பூர்வார்த்த4த்துக்கு ப4ாவம் (அவ்விரோதி4களை இத்யாதி3) q தேறேலென்னை-என்னைத் தெளியேல்; என்னை, எனக்கு தன்மை அறிவேன் என்று விஶ்வஸியாதே என்றபடி. r,s "ஏறேலேழும்" இத்யாதி3யையும் கூட்டிக்கொண்டு, "என்னை" என்றதுக்கு ப4ாவம் (நப்பின்னை இத்யாதி3) அவர்கள்விரோதி4 யைப் போக்கினாற்போலே என்னுடைய அஹங்காரமமகாராதி3 விரோதி4களையும் போக்கினாய், அவ்வளவால் என்னை விஶ்வஸியாதே உன் திருவடிகளையும் அடைவிப்பிக்கவேணும் என்றபடி. s3 (இனியென்? என்றிருக்கவொண்ணாது என்னளவில்) ப்ராப்தி பர்யந்தமாகப் பண்ணித்தரவேணும்

ஈ— ஆனால் செய்யவேண்டுவதென்? என்ன (உன்பொன்னடிச் சேர்த்தொல்லை) "நின்செம்மாபாதபற்புத் தலைசேர்த்து" என்று தொடங்கின அர்த்த2த்தைத் தலைக் கட்டுகிறார். (உன் w பொன்னடி) x கல்லுக்கும் சைதந்யம் கொடுக்கவல்ல அடியன்றோ. சேர்த்து-சேர்த்தருளவேணும். ஒல்லை - நான் இசைந்தபோதே சடக்கெனத் திருவடிகளில் தி3வ்யரேகை2யோபாதி சேர்த்தருளவேணும். y அவ்வளவும் போராது; y_2 "இவனுக்கு எல்லா உத்கர்ஷமும் பண்ணிக்கொடுத்தோமாகில் இனியென்?" என்னவொண்ணாது; நீ எல்லா z_2 உயர்த்திகளும் பண்ணித்தந்தாலும் நான் எல்லாத் z_3 தாழ்வுகளும் பண்ணிக் கொள்வேன்; z_4 என்னை என் கையில் காட்டித்தாராதொழியவேணும். 10.

அ—பண்ணினத்தால் விஸ்வஸியேன் என்றபடி. t,v (த4ரியேன் என்னுதல்) "பயிர் தேறிற்று" என்றத்தை - பயிர் த4ரித்தது என்னக்கடவதிறே.

w,x "பொன்னடி" என்றது 'பரிமளத்3த4மான அடி' என்றபடியாய். அத்தாலே (கல்லுக்கும் சைதந்யம் கொடுக்கவல்ல அடியன்றோ) என்றபடி. இவ்விடத்திலே — 1. "ஸ ஶ்ரேயாம்ஸி பூ4ஹூநி ஸர்வ3ஶோ வோ வீர: குபாத்மா ஶமி:, யஸ்யேத்ராஞ்சலரக்திமா ஶமதநோத்3ப்3தே4ஶ ஶராக்3ரஸ்தி2தம் । யத்3வீக்ஷா விமதா நுஜாய ஸத்3யம் ஸங்காந்3பத்யம் த3தெள, யத்பாத3ாப்3ஜ பராக3பாளிரகரோத் பாஷாணமேணீத்3ருஶம் ॥" என்றதும், 2. "து3:க்கே2 ஸுகே2 ச ரஜ ஏவ பூ4ர்வ தேஹதுஸ் தாத்3ருக்3விதே4 மஹதி கௌதமதூ3ர்மபத்3யா: । யஸ்மாத்3கு3ணோ ரஜஸா விக்ருதிம் க3தா ஸா ராமஸ்ய பாத3ரஜஸா ப்ரக்ருதிம் ப்ரபேதே3 ॥" என்றதும் கண்டுகொள்வது. பாளி: - ஸமூஹ:. y (அவ்வளவும் போராது) என்றது—உன் பொன்னடி சேர்த்தமாத்ரம் போராது என்றபடி. y_2 விவரணம் (இவனுக்கு இத்யாதி3) z "வேறே போக எஞ்ஞான்றும் விடலே" என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (நீ எல்லா உயர்த்திகளும் இத்யாதி3) விஷயாந்தரங்களை நினைத்து வேறுபோகாதபடி எக்காலத்திலும் விடாதொழியவேணும் என்று ஶப்3தா3ர்த்த2ம். z_2 உயர்த்தி - உச்3ராயம்; உத்கர்ஷம் என்றபடி. z_3 தாழ்வுகளாவன - விஷயாந்தரங்களை விரும்புகை முதலானவை. z_4 என்னையில் காட்டித்தருகையாவது—'உபாயாந்தரம் அநுஷ்டி2த்துவாரும்' என்கை. "ஏறேல்

ஜீ—என்றபடி. t,u (தெளியேன்) நீ இவ்வளவும் பண்ணின இத்தாலே விஸ்வஸியேன் என்றபடி. t,v தேறேன்-(த4ரியேன்) என்றபோது, "பயிர் தேறிற்று" என்னும்-"பயிர் த4ரித்தது" என்றத்தை அருளிச்செய்வர்.

w,x பொன்னடி என்றது-பரிமளத்3த4மான அடியென்னும், அத்தாலே-(கல்லுக்கும் சைதந்யம் கொடுக்கவல்ல அடியன்றோ) என்று. இவ்விடத்திலே—1. "யத்பாத3ாப்3ஜபராக3பாளிரகரோத் பாஷாணமேணீத்3ருஶம்" என்றத்தையும், 2. "ராமஸ்ய பாத3ரஜஸா ப்ரக்ருதிம் ப்ரபேதே3" என்றத்தையும் கண்டுகொள்வது. பாளி:-ஸமூஹ:. y அவ்வளவும் போராது-உன் பொன்னடி சேர்த்தமாத்ரம் போராது. y_2 விவரணம் (இவனுக்கு இத்யாதி3) z "வேறே போக எஞ்ஞான்றும் விடல்" என்றதுக்கு பா4வம் (நீ எல்லா இத்யாதி3) விஷயாந்தரங்களை நினைத்து வேறு போகாதபடி எக்காலத்திலும் விடாதொழியவேணும் என்று ஶப்3தா3ர்த்த2ம். z_2 உயர்த்தி - உத்கர்ஷம். z_3 தாழ்வுகள்-விஷயாந்தரங்களை விரும்புகை முதலானவை. z_4 என் கையில் காட்டித் தருகையாவது-"உபாயாந்தரங்களை அநுஷ்டி2த்துவாரும்" என்கை. "ஏறேலேழும் இத்யாதி3ப்4ய,

11\. விடலில் சக்கரத் தண்ணலை மேவல்
விடலில் வண்குருகூர்ச் சடகோபன்சொல்
கெடலி லாயிரத் துள்ளிவை பத்தும்
கெடலில் வீடுசெய் யும்கிளர் வார்க்கே.

ஆழ்வார் திருவடிகளே ஶரணம்.

ஆ— 11. வ்யா:— (விடலில்) இப்படி ஆழ்வார் அபேக்ஷிக்க, அபேக்ஷித்தபடியே திருமலையிலே புகுந்தருளி, ஆழ்வாரோடே, திருவாழியாழ்வானோடு ஸம்ஶ்லேஷித்தாற்போலே ஒருகாலும் பிரியாதபடி ஸம்ஶ்லேஷித்த எம்பெருமானைச் சொன்ன இத்திருவாய்மொழி வல்லார் ஆழ்வார்பெற்ற பேறு பெறுவர் என்கிறார். 11.

திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளான் திருவடிகளே ஶரணம்.

ஒ— அவ:— நிக₃மத்தில், இத்திருவாய்மொழியில் ஶ்ரத்₃த₄தா₄நரானார், இத்திருவாய்மொழியிற்சொன்ன ப்ராப்யத்தைப் பெறுவார் என்கிறார்.

வ்யா:— (விடலில் என்று தொடங்கி) திருவாழியைப்போலே தம்மையும் பிரியாதே அடிமைகொள்ளும் ஸ்வபா₄வனான எம்பெருமானை விடில் த₄ரியாத தன்மையான ஆழ்வார் அருளிச்செய்த. (கெடலில் என்று தொடங்கி) அப்₄யஸித்தார்க்கு அநர்த்த₂க₂ந்த₄ம் வாராதபடியிருக்கிற ஆயிரத்துள் இப்பத்தும். 11.

நஞ்சீயர் திருவடிகளே ஶரணம்.

ப— 11. அவ:— அநந்தரம், இத்திருவாய்மொழி மோக்ஷாநந்த₃ப்ரத₃ம் என்று ப₂லத்தை அருளிச்செய்கிறார்.

விடல் — விடுதல், இல் — இல்லாத, சக்கரத்து — திருவாழியையுடைய, அண்ணலை — ஸ்வாமியை, (அப்படியே) மேவல்—மேவி, விடலில்—விட க்ஷமரல்லாத,

அ—ஏழும் வென்று ஏர்கொள் இலங்கையை நீறேசெய்த நெடும் சுடர்ச்சோதி-என்னைத் தேறேல் உன் பொன்னடி-ஒல்லை-சேர்த்து; வேறேபோக எஞ்ஞான்றும் விடல்'' என்று உரை அந்வயம். 10.

ஜீ—சோதி - என்னை - தேறேல்; உன் பொன்னடி-ஒல்லை-சேர்த்து, வேறேபோக எஞ்ஞான்றும் விடல்'' இத்யந்வய꞉. 10.

ஆதே₂.— ஏருகில் ஏழையும் வென்று, கமநீயமாய், கட்டுடைத்தான லங்கையை ப₄ஸ்மஶேஷமாம்படி பண்ணின மிக்க தேஜஸ்ஸையுடையவனே! உன்னைத் தெளியமாட்டுகிறிலேன்; உன்னுடைய ஸ்ப்ருஹணீயமான திருவடிகளை ஶீக்₄ரமாகக் கொக்குவாயும் படுகண்ணியும்போலே சேர்க்கவேணும். நான் அந்யபரனாய்ப் போம்படி ஒருகாலும் விடவொண்ணாது என்கிறார்—''ஏறேல்'' இத்யாதி₃யால். 10.

ப-வண்—மஹோதா₃ரரான, குருகூர்ச்சடகோபன்—ஆழ்வார், சொல்—அருளிச்செய்த தாய், (இதில் அங்வயித்தார்க்கு) கெடல் — அநர்த்த₂ம், இல் — வாராதபடியான, ஆயிரத்துள்—ஆயிரத்துள், இவை பத்தும்—இவை பத்தும், கிளர்வார்க்கு—ஸாத₃ரமாகச் சொல்லவல்லவர்களுக்கு, (இதுதானே) கெடலில்—அவித்₃யாத்₃யநர்த்த₂க₃ந்த₄ரஹிதமான, வீடு—மோக்ஷாநந்த₃த்தை, செய்யும்—பண்ணிக்கொடுக்கும்.

கிளர்தல் - சொல்லுதல்; கிளர்த்தியாய், உத்₃யோக₃மாகவுமாம். இது கலி விருத்தம். 11.

வாதி₃கேஸரி அழகிய மணவாளச்சீயர் திருவடிகளே ஶரணம்.

இ— அவ:— நிக₃மத்தில், இத்திருவாய்மொழியிலே ஶ்ரத்₃த₄தா₄நரானார்க்கு இதுதானே தாம் நிஷ்கர்ஷித்த ப்ராப்யத்தைக் கொடுக்கும் என்கிறார்.

வ்யா:— (விடலில் சக்கரத்தண்ணலே) கையில் திருவாழியை ஒருநாளும் விடாத ஸர்வேஶ்வரனை. "இத்திருவாழியை விடிலன்றோ நாம் ஆஶ்ரிதரைப் பிரிவது; 'எஞ்ஞான்றும் விடலே' என்னக்கடவீரோ?". (மேலவல் விடலில் வண் குருகூர்ச்சடகோபன் சொல்) அவன் விடிலும், அவனை விடில் த₄ரியாத ஆழ்வார் அருளிச்செய்தது. வணமையாவது - இவ்வநுப₄வத்துக்குப் பாசுரமிட்டு உபகரித்த படி. (கெடலில் ஆயிரத்துள் இவை பத்தும்) அப்₄யஸித்தார்க்கு அநர்த்த₂க₃ந்த₄மில்லாதபடியிருக்கிற ஆயிரத்திலும் வைத்துக்கொண்டு இப்பத்தும். (கிளர்வார்க்கு - கெடலில் வீடுசெய்யும்) ஸஶ்ரத்₃த₄ராய் இதிலே இழிவார்க்கு, இதுதானே— "தனக்கேயாக எனைக்கொள்ளுமீதே" (4) என்று நிஷ்கர்ஷித்த அஹங்காரக₃ந்த₄மில்லாத பேற்றைக்கொடுக்கும். 11.

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே ஶரணம்.

ஈ— அவ:— உ நிக₃மத்தில் — இத்திருவாய்மொழியை அப்₄யஸிக்கவல்லார் ஊ இதில் சொன்ன ப்ராப்யத்தைப் பெறுவர் என்கிறார்.

வ்யா:—ௐ "நாம் விடுகிறோம் என்று அதிஶங்கை பண்ணுகிறதென்? நாம் ஒருவரையும் விடோங்காணும்" என்று கையில் திருவாழியைக் காட்டினான்,—(விடலில் சக்கரத்

அ— நிக₃மம். (விடலில் இத்யாதி₃) உ "கிளர்வார்க்கு-கெடலில் வீடுசெய்யும்" என்றத்தைக் கடாக்ஷித்து அவதாரிகை (நிக₃மத்தில் இத்யாதி₃) ஊ இதிற்சொன்ன ப்ராப்யமாவது-ஸ்வார்த்த₂தாக₃ந்த₄ரஹிதமான பேறு என்றபடி.

ஜீ— நிக₃மம். (விடலில் இத்யாதி₃) உ "கிளர்வார்க்கு - கெடலில் வீடு செய்யும்" என்றத்தைப் பற்ற அவதாரிகை. ஊ இதிற்சொன்ன ப்ராப்யமாவது - ஸ்வார்த்த₂தாக₃ந்த₄ரஹிதமான பேறு என்றபடி.

a—தன்னாலே) ஒரு காலும் விடாத திருவாழியைக் கையிலேயுடைய ஸர்வேச்வரனைக் கவிபாடிற்று. (மேவல் விடலில் இத்யாதி₃) c அவன் ஸ்வபா₄வத்தாலே d கிட்டி, அவனைப் e பிரியில் த₄ரியாதபடி பரமோதா₃ரரான ஆழ்வார் அருளிச்செய்தார்' வண்மையாவது - இவ்வநுப₄வத்துக்குப் பாசுரமிட்டு உபகரித்த உபகாரம். (கெடலில் ஆயிரம்) இவ்வாத்மாவுக்கு f அநர்த்த₂க₃ந்த₄ம் வாராதபடி ஹிதத்தை ஆராய்ந்து அருளிச்செய்த இதுதான். அவற்றில் இப்பத்தும் - g கிளர்வார்க்கு - கெடலில் வீடு செய்யும்—h "வரில் பொகடேன், கெடில் தேடேன்" என்றிருக்கையன்றிக்கே h₁ ச்ரத்₃த₄தா₄நராயிருப்பார்க்கு, அநர்த்த₂க₃ந்த₄ரஹிதமாய், அஹங்காரமமகாரங்களையுடைத் தன்றிக்கே "தனக்கேயாகவேணும்" என்று இவர் ப்ரார்த்தி₂த்தபடியே இவ்வாத்மா வினுடைய ஸ்வரூபாநுரூபமான பேற்றைப் பண்ணித்தரும்.

முதற்பாட்டில், காயிகமான பேற்றை அபேக்ஷித்தார்; இரண்டாம் பாட்டில், மாநஸமான பேற்றை அபேக்ஷித்தார்; மூன்றாம் பாட்டில், வாசிகமான பேற்றை அபேக்ஷித்தார்; நாலாம் பாட்டில், ஸ்வரூபாநுரூபமான ப்ராப்யத்தை நிஷ்கர்ஷித்தார்; அஞ்சாம் பாட்டில், 'நீர் ஆராய் இப்பேற்றை அபேக்ஷித்தீர்?' என்ன, 'நான் i ஆராயிடுக; உன்னை அநுப₄வித்து மகிழும்படி பண்ணியருளவேணும்' என்றார்; ஆறும் பாட்டில், த்ரிவித₄கரணங்களாலும் உன்னை ப்ரீதிபுரஸ்ஸரமாக அநுப₄விக்கும்படி பண்ணியருளவேணும் என்றார்; ஏழாம் பாட்டில், அப்படி சடக்கெனச் செய்யாமையாலே இன்னாதானார்; எட்டாம் பாட்டில், ஸ்வரூபாநுரூபமாக நீ க்ஷணகாலம் என்னோடே அநுப₄விக்கப் பெறில், பின்புள்ள காலமெல்லாம் வேண்டேன் என்றார்; ஒன்பதாம் பாட்டில்,

அ— b "வேறே போக எஞ்ஞான்றும் விடலே" என்ற அநந்தரம், "விடலில் சக்கரத்தன்னாலே" என்று ப்ரயோகி₃க்கிறவருடைய ஹார்த்த₃பா₄வம் (நாம் விடுகிறோம் இத்யாதி₂) அதாவது - திருவாழியை விடிலன்றோ உம்மை விடுவது என்றபடி. c (அவன் ஸ்வபா₄வத்தாலே)-விடலில் சக்கரத்தன்னாலான அவன் ஸ்வபா₄வத்தாலே என்றபடி. d மேவல் - கிட்டி: "மேவல்" - மேவி என்றாய், கிட்டி என்றபடி. e "(பிரியில் த₄ரியாதபடி) என்கையாலே, 'விடலில்' என்றதுக்கு-விட்டால் உளராகமாட்டாதவர் என்று தோற்றுகிறது" என்று அழகப்பங்கார் நிர்வஹித்தருளுவர். f ஸ்வார்த்த₂த்தை அநர்த்த₂மாகையாலே(அநர்த்த₂க₃ந்த₄ம் வாராதபடி)என்றது. g,h₃ கிளர்வார்க்கு-ச்ரத்₃த₄த₄நராய் அப்₄யஸிப்பார்க்கு. g,h "கிளர்வார்க்கு" என்றும், "கெடலில் வீடு" என்றும் சொன்னதுக்குத் தாத்பர்யம் (வரில்பொகடேன் இத்யாதி₃) g கிளர்தல்-சொல்லுதல், உத்₃யோகி₃த்த

ஜீ— b "வேறே போக எஞ்ஞான்றும் விடல்" என்ற அநந்தரம், "விடலில் சக்கரத்தன்னால்" என்று ப்ரயோகி₃க்கிறவருடைய ஹார்த்த₃பா₄வம் (நாம் விடுகிறோம் இத்யாதி₂) அதாவது - திருவாழியை விடிலன்றோ உம்மை விடலாவது என்றபடி. c (அவன் ஸ்வபா₄வத்தாலே)-விடலில் சக்கரத்தன்னாலான அவன் ஸ்வபா₄வத்தாலே. d மேவல்-மேவியென்றாய், கிட்டி என்றபடி. e "(பிரியில் த₄ரியாதபடி) 'என்கையாலே, 'விடலில்' என்றதுக்கு-விட்டால் உளராக மாட்டாதவர் என்று தோற்றுகிறது" என்று அழகப்பங்கார் நிர்வாஹம், விடலில்-"விட க்ஷமரல்லாத"(634) என்று உரையில் அர்த்த₂ம். f ஸ்வார்த்த₂த்தை அநர்த்த₂மாகையாலே (அநர்த்த₂க₃ந்த₄ம் வாராதபடி) என்றது. g,h₃ கிளர்வார்க்கு-ச்ரத்₃த₄த₄நராய் அப்₄யஸிப்பார்க்கு. g கிளருகை-ச்ரத்₃த₄த₄நராய்ச்

ஈ—உன்னை அநுபவிக்க j இட்டுப்பிறந்துவைத்து அது கிடையாதபடி நானே அநர்த்தத்தைச் சூழ்த்துக்கொண்டேன் என்றார்; பத்தாம் பாட்டில், "எனக்கு ஒருநாளும் 'ஜ்ஞாநவிஶேஷத்தைப் பண்ணித் தந்தோமிறே' என்று என்னை என்கையில் காட்டித் தாராதொழியவேணும்" என்றார்; இதுகற்றார்க்குப் பலஞ்சொல்லித் தலைக்கட்டினார். 11.

வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை திருவடிகளே ஶரணம்.

அ—லும். i ஆராயிடுக-ஆரேனுமாய்விடுக.] இட்டுப்பிறந்துவைத்து-போக்யனாயிருந்துவைத்து என்றபடி. "வீடலில் சக்கரத்து என்று தொடங்கி, இவை பத்தும் கிளர்வார்க்குக் கெடலில் வீடுசெய்யும்" என்று உரை அந்வயம். 11.

ஜீயர் திருவடிகளே ஶரணம்.

ஜீ—சொல்லுகை. g.h "கிளர்வார்க்கு" என்றதுக்கும், "கெடலில் வீடு" என்றதுக்கும் தாத்பர்யம் (வரில்பொகடேன் இத்யாதி) g கிளர்தல் - சொல்லுதலும், உத்யோகித்தலும். i ஆராயிடுக - ஆரானலுமாயிடுக.] இட்டுப் பிறந்துவைத்து-யோக்யனாயிருந்துவைத்து. க்ரமேணாந்வய:. 11.

ஜீயர் திருவடிகளே ஶரணம்.

ஆதே—ஒருகாலும் விடாத் திருவாழியைக் கைபிலே உடைய ஸர்வேஶ்வரனை, அவனைக்கிட்டிப் பிரியில் தரியாத பரமோதாரரான ஆழ்வார் அருளிச்செய்த, ஆத்மாவுக்கு அநர்த்தம் வாராதபடி ஹிதத்தை அருளிச்செய்த ஆயிரத்திலும் இவை பத்தும்—அப்யஸிப்பார்க்கு, ஶ்ரத்தை பண்ணுமவர்க்கு அஹங்கார மமகாரமாகிற அநர்த்தரஹிதமான மோக்ஷத்தைத் தரும் என்று உக்தார்த்தத்தை நிகமிக்கிறார். 11.

ஜீயர் திருவடிகளே ஶரணம்.

த்ரமிடோபநிஷத் ஸங்கதி - எம்மாவீடு

१. मोक्षादरं स्फुटमवेक्ष्य मुनेर्मुकुन्दे मोक्षं प्रदातुमसदृक्षफलं प्रवृत्ते।
आत्मेष्टमस्य पदकिङ्करतैकरूपं मोक्षाख्यवस्तु नवमे निरणायि तेन॥१९॥

1. மோக்ஷாதரம் ஸ்புடமவேக்ஷ்ய முநேர்முகுந்தே
மோக்ஷம் ப்ரதாதுமஸத்ருக்ஷபலம் ப்ரவ்ருத்தே।
ஆத்மேஷ்டமஸ்ய பதகிங்கரதைகரூபம்
மோக்ஷாக்யவஸ்து நவமே நிரணாயி தேந ॥ 19 ॥

வாதிகேஸரி அழகிய மணவாளச்சீயர் திருவடிகளே ஶரணம்.

Released by Maaran's Dog ,Toronto , Canada

திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி

19. எம்மாவீ டும்வேண்டா வென்றனக்குன் தாளிணையே
அம்மா வமையுமென வாய்ந்துரைத்த—நம்முடைய
வாழ்முதலா மாறன் மலர்த்தா ளிணைசூடிக்
கீழ்மையற்று நெஞ்சே! கிளர்.

பெரிய ஜீயர் திருவடிகளே ஶரணம்.

த்3ரமிடோ3பநிஷத் தாத்பர்யரத்நாவளி - எம்மாவீடு

२. श्रद्धेयस्वाङ्घ्रियोगं शुभमतिकरदं स्तोत्रसामर्थ्यहेतुं
स्वार्थीकारोपकारं स्मृतिरसशमितान्यादरं प्रीतिवश्यम् ।
प्राप्तौ कालाक्षमत्वप्रदममृतरसध्यानमात्मार्पणार्हं
वैमुख्याद्वारयन्तं वृतपरिचरणं चक्रपाणिं जगाद ॥ २-९ ॥

2. ஶ்ரத்3தே4யஸ்வாங்க்4ரியோக3ம் ஶுப4மதிகரத3ம் ஸ்தோத்ரஸாமர்த்2யஹேதும்
ஸ்வார்த்தீ2காரோபகாரம் ஸ்ம்ருதிரஸஶமிதாந்யாத3ரம் ப்ரீதிவஶ்யம் ।
ப்ராப்தௌ காலாக்ஷமத்வப்ரத3மம்ருதரஸத்4யாநமாத்மார்ப்பணார்ஹம்
வைமுக்2யாத்3வாரயந்தம் வ்ருதபரிசரணம் சக்ரபாணிம் ஜகா3த3 ॥ 2-9 ॥

வ்யா:— (1) (ஶ்ரத்3தே4யஸ்வாங்க்4ரியோக3ம்) [நின் செம்மா பாதபற்புத் தலைசேர்த்து] ப்ரார்த்த2நீயமான தன் திருவடிகள் ஸம்ப3ந்த4த்தையுடையனுமாய்; (2) (ஶுப4மதிகரத3ம்) [நின் கழல் யானெய்த ஞானக்கை தா] தன் திருவடிகளை ப்ராபிக்கும்படிக்கீடான ஜ்ஞாநமாகிற கையைக் கொடுக்குமவனுமாய்; (3) (ஸ்தோத்ரஸாமர்த்2யஹேதும்) [நின் கழலெய்யாதேத்த அருள்செய்] தன் திருவடிகளையே ஸர்வகாலத்திலும் ஏத்துகைக்கு ஸாமர்த்2யத்தை உண்டாக்குமவனுமாய்; (4) (ஸ்வார்த்தீ2காரோபகாரம்) [தனக்கேயாக எனைக்கொள்ளுமீதே] ஸ்வார்த்த2மாகவே உபகரிக்குமவனுமாய்; (5) (ஸ்ம்ருதிரஸஶமிதாந்யாத3ரம்) [மறப்பொன்றின்றி என்றும்] ஸ்வவிஷயஸ்ம்ருதியாலே அந்யவிஷயாத3ரத்தை ஶமிப்பிக்குமவனுமாய்; (6) (ப்ரீதிவஶ்யம்) [என்றும் மகிழ்வுற்றுன்னை வணங்க] ஸ்வவிஷயத்திலே ப்ரீதியையுடைய பேர்களுக்கு வஶம்வத3னுமாய்; (7) (ப்ராப்தௌ காலாக்ஷமத்வப்ரத3ம்) [வாராயுன் திருப்பாதமலர்க்கீழ்ப் பேராதேயான் வந்தடையும்படி] ஸ்வப்ராப்தியிலே காலக்ஷேபக்ஷமனாகாதபடி பண்ணுமவனுமாய்; (8) (அம்ருதரஸத்4யாநம்) [வேதவிமலர் விழுங்கும் என்னக்காரக்கனியே] அம்ருதம்போலே அத்யந்தம் போ4க்3யமாக ப்ரகாஶிக்குமவனுமாய்; (9) (ஆத்மார்ப்பணார்ஹம்) [யானே நீ என்னுடைமையும் நீயே வானேயேத்தும்] "நானும் என்னுடைமையும் உன்னது" என்று ஸமர்ப்பிக்களாலும் ஏத்தப்படுகையாலே ஆத்மாத்மீய ஸமர்ப்பணயோக்3யனுமாய்; (10) (வைமுக்2யாத்3வாரயந்தம்) [என்னை உன் பொன்னடிசேர்த்தொல்லை வேறே போக எஞ்ஞான்றும் விடலே] ஆஶ்ரிதரைத் தன் திருவடிகளில்நின்றும் விமுக2ராய்ப் போகாதபடி பண்ணுமவனுமாயிருக்கிற எம்பெருமானை, "எம்மாவீடு" என்கிற த3ஶகத்திலே கைங்கர்யோத்3தே3ஶ்யபூ4தனாக ஆழ்வார் அருளிச்செய்தார் என்கிறார்.

19.

வேதா3ந்ததே3ஶிகர் திருவடிகளே ஶரணம்.

அவ:— பத்தொன்பதாம் பாட்டு. (எம்மாவீடும்) இதில் - ப்ராப்ய நிஷ்கர்ஷம் பண்ணின பாசுரத்தை அநுவதித்து அருளிச்செய்கிறார். எங்ஙனேயென்னில்; பிறர்க்கு "அவன் மோக்ஷப்ரதன்" என்னுமத்தை உபதேசிக்கிறவளவில், முதல் நடுவு இறுதி, இவர் மோக்ஷத்தை ஶ்லாகித்துக்கொண்டு பேசுகையாலே, "இவர்க்கு மோக்ஷத்திலே அபேக்ஷையாயிருந்தது" என்று ஈஶ்வரன் அத்தைக் கொடுக்கப்புக, தமக்குகப்பாகத் தரும் மோக்ஷமும் அஹங்கார கர்ப்பமாகையாலே "அபுருஷார்த்தம்" என்று அத்தைக் கழித்து, "பரமபதஸ்தனாய் ஸுகிக்கவுமாம், ஸம்ஸாரஸ்தனாய் துக்கிக்கவுமாம், எனக்கு அதில் ஒரு நிர்ப்பந்தமில்லை, தேவர்க்குறுப்பாமதுவே எனக்கு வடிவாம்படி பண்ணியருளவேணும்" என்று ஸ்வப்ராப்யத்தை நிஷ்கர்ஷிக்கிற * எம்மாவீட்டில் அர்த்தத்தை "எம்மாவீடும் வேண்டா" என்று தொடங்கி அருளிச்செய்கிறார் என்கை.

வ்யா:—(எம்மாவீடும் வேண்டா என்தனக்கு உன்தாளிணையே அம்மா அமையும் என வாய்ந்துரைத்த) எவ்வகையாலும் விலக்ஷணமான மோக்ஷமும் வேண்டா; ஶேஷபூதனான எனக்கு, 1. "யாவந்ந சரணௌ - ஶிரஸா தாரயிஷ்யாமி" என்னும் படி ஶேஷியான தேவருடைய அங்க்ரியுகளமே அமையும்—என்று உபாயாநுகுணமாக முக்தியை ஆராய்ந்து, தலைசேர நிஷ்கர்ஷித்து அருளிச்செய்த. **"வாய்ந்து"** என்று - இவ்வர்த்தத்திலே பொருந்தி என்றுமாம். இது *எம்மாவீட்டை அடியே தொடங்கி அடியொற்றினபடி; "நின்செம்மாபாதபற்புத் தலைசேர்த்து" (1) என்று தொடங்கி, "உன் பொன்னடிசேர்த்து" (10) என்றிறே தலைக்கட்டுத் தான் இருப்பது. "தாளிணையே" என்கையாலே - "தனக்கேயாக எனைக்கொள்ளுமீதே"(4) என்றது ஸூசிதம்; திருமுடியைத் திருவடிகளுக்குப் பாதபீடமாக்குகிறது அத்யந்தபாரதந்த்ர்யமிறே. **(நம்முடைய வாழ்முதலாமாறன்)** நம்முடைய ஸ்வரூபாநுரூபமான ஸம்பத்துக்கு அடியாம் ஆழ்வார். ஆழ்வாருடைய வாழ்வுக்கு அடி A"தனியேன் வாழ்முதலே" என்கிற ஈஶ்வரனாயிருக்கும்; இவருடைய வாழ்வுக்கு அடி ஆழ்வாராயிருக்கும். **(மலர்த்தாளிணை சூடி)** B "கோலமாமென் சென்னிக்குன் கமலமன்ன குரைகழலே" "பாதபற்புத் தலைசேர்த்து" (1) என்கிறபடியே செவ்விப்பூச்சூடுவாரைப்போலே பூப்போன்ற அடியிணையைச் சூடி. **(கீழ்மையற்று நெஞ்சே கிளர்)** ததிதரஶேஷையாகிற தாழ்ச்சியற்று, ஆழ்வார் ஶேஷையாலே ஸத்தைபெற்று, மநஸ்ஸே! மயங்காமல் மேன்மேலெனக் கிளர்ந்துபோரு. 19

பிள்ளைலோகம் ஜீயர் திருவடிகளே ஶரணம்.

திருவாய்மொழி இரண்டாம் பத்தில்

ஒன்பதாம் திருவாய்மொழி வ்யாக்யானங்கள் முற்றுப்பெற்றன.

A 2-3-5. B 4-3-6.

திருவாய்மொழி இரண்டாம்பத்து பத்தாம் திருவாய்மொழி
கிளரொளி ப்ரவேசம்

ஆ— (கிளரொளி) இப்படி தம்மோடு கலந்தருளின எம்பெருமான் நின்றருளின திருமலையை அநுபவிக்கிறார்.

ஒ— பத்தாம் திருவாய்மொழியில்—எம்மாவீட்டில் ஆழ்வார் தாம் அபேக்ஷித்து எம்பெருமானும் தந்தருளக்கடவனாக இசைந்த புருஷார்த்தத்தை "இங்கே இவ்வுடம்போடே பெறவேணும்" என்று தாம் அபேக்ஷிக்க, எம்பெருமானும் இவர்க்கு அடிமையிற்பிறந்த விடாய்க்கு ஈடாக அடிமைகொள்ளுகைக்கு ஈடாகத் திருமலையைக் காட்டியருளக் கண்டு அதிப்ரீதராய், 'இனி அடிமைதான் வேணுமோ? திருமலைதானே எனக்குப் பரமப்ராப்யம்' என்கிறார்.

ப— பத்தாம் திருவாய்மொழியில் — கீழ் புருஷார்த்ததயா நிர்ணீதமான அத்யந்த பாரதந்த்ர்யயுக்தமாயிருந்துள்ள கைங்கர்யத்தை இவர் அபேக்ஷித்தபடியே, காலவிளம்பமும் பிறவாதபடி இங்கே கொடுத்தருளுகைக்காகத் தெற்குத் திருமலையிலே எழுந்தருளிநிற்கிறபடியை ப்ரகாசிப்பிக்கக் கண்டு அத்யந்த ஹ்ருஷ்டராய்; அழகருடைய ஔஜ்ஜ்வல்யத்தையும், ஆபிரூப்யத்தையும், ஔதார்யத்தையும், ரக்ஷகத்வத்தையும், ரக்ஷணோபகரணவத்தையையும், ஆச்ரிதவ்யாமோஹத்தையும், ஆபத்ஸகத்வத்தையும், ஆச்ரிதாநுகூலதையையும், விரோதிநிரஸநசீலதையையும், ஜ்ஞாநப்ரதத்வத்தையும் அநுஸந்தித்து, "ஏவம்விதனான ப்ராப்யபூதன் தானும் விரும்பும்படியான திருமலையே பரமப்ராப்யம்" என்று நிஷ்கர்ஷித்து, முதலிட்டு ஐந்து பாட்டாலே திருவுள்ளத்தையும், மேலிட்டு ஐந்து பாட்டாலே லௌகிகரையும் குறித்து அவன் போக்யதையை உபதேசித்து முடித்தருளுகிறார்.

இ— பத்தாம் திருவாய்மொழியில்—"எம்மாவீட்டில் இவர் அபேக்ஷித்த புருஷார்த்தத்தைப் பெறுகைக்குத் திருமலையை ஆச்ரயிக்கிறார்" என்று ஆளவந்தார் நிர்வாஹம். அங்ஙனன்றிக்கே, எம்பெருமானார் — "கீழ் தாம் நிஷ்கர்ஷித்த புருஷார்த்தம் சரீரஸமநந்தரம் பரமபதத்திலே பெறுமதாயிருக்க, A 'ஒல்லை' என்றும், B "காலக்கழிவு செய்யேல்" என்றும் - க்ரமப்ராப்தி பற்றாதாராய் த்வரிக்கிற இவர்படி இப்ரக்ருதியோடே அநுபவிக்கவேண்டும்படியிருக்கையாலே, அதுக்கு ஏகாந்ததேசமாகத் திருமலையைக் காட்டியருளக் கண்டு ப்ரீதராய், 'அடிமைதான் வேணுமோ ? திருமலைதானே எனக்குப் பரமப்ராப்யம்' என்கிறார்— என்று.

A 2-9-1. B 2-9-2.

ஈ— a "கீழ் A எம்மாவீட்டிலே நிஷ்கர்ஷித்த ப்ராப்யம் பெறுகைக்குத் திருமலையை ஆஶ்ரயிக்கிறார்" என்று ஆளவந்தார் அருளிச்செய்தாராகத் திருமாலையாண்டான் பணிக்கும்படி. b எம்பெருமானார்,—அங்ஙனல்ல, இவர் பாட்டுத்தோறும் B "ஒல்லை" C "ஒல்லை" என்றும், D "காலக்கழிவு செய்யேல்" என்றும் - த்வரிக்கப்புக்கவாறே, c "நமக்கும் அறிவித்து, d நாமும் இவர் காரியம் செய்யக்கடவதாக அறுதியிட்டால், 'ஶரீர ஸமநந்தரம் பேறு தப்பாது' என்று அறுதியிட்டிருக்கலாயிருக்க, இவர் இப்படி த்வரிக்கிறது 'இஶ்ஶரீரத்தோடே நாம் அடிமைகொள்ளவேணும்' என்றுபோலே யிருந்தது; இனி இவர்க்கு நாம் நினைத்தபடி பரிமாறுகைக்கு ஏகாந்தமான தே3ஶம் ஏதோ?" என்று e E ஞாலத்தூடே நடந்துழக்கிப் பார்த்துவரச்செய்தே, 'இவ்விடம் e_2 சால ஏகாந்தஸ்த2லமாயிருந்தது' என்று திருமலையிலே ஸந்நிதி4பண்ணியருளி, "நாம் உமக்கு முகந்தருகைக்காக வந்துநின்றோம்; நீர் இங்கேவந்து நினைத்த வகைகளெல்லாம் பரிமாறி அநுப4வியும்" என்று தெற்குத் திருமலையிலே நிற்கிற நிலையைக் காட்டிக்கொடுக்க, இவரும் அத்தை அநுஸந்தி4த்து, f ப4க3வான் ப்ராப்யனானால் அவன் வர்த்திக்கும் தே3ஶமும் ப்ராப்யமாகக் கடவதிறே; அத்தாலே, திருமலையோடு, அத்தோடு சேர்ந்த f_2 அயன்மலையோடு, f_3 புறமலையோடு, திருப்பதியோடு, போம்வழியோடு, 'போகக்கடவோம்' என்று துணியும் துணிவோடு வாசியற ப்ராப்யாந்தர்க3தமாய் அநுப4வித்து f_4 இனியராகிறார்—என்றி.

அ— கிளரொளி ப்ரவேஶம். a கீழ் A எம்மாவீட்டிலே F "தனக்கேயாக எனைக்கொள்ளுமீதே" என்று-ப்ராப்யநிஷ்கர்ஷம் பண்ணினார்; "நிஷ்கர்ஷித்த ப்ராப்யம் பெறுகைக்கு அவன்தான்வேணுமோ? 'சமன்கொள் வீடுதரும் தடங்குன்றம்' (5) என்று அவனுகந்த திருமலையே அமையாதோ ப2லம் தருகைக்கு?" என்று திருமலையை ஆஶ்ரயிக்கிறார் என்று ப்ராபகபரமாக ஆளவந்தார் நிர்வாஹம். இது-"சார்வது சதிர்"(1)"திருமலை அதுவே அடைவது திறம்"(4)இத்யாதி3யைப்பற்ற. ஆளவந்தார் நிர்வாஹத்துக்கு-"கிறி" (5,6) என்கிற பத3த்திலே நோக்கு; b...f எம்பெருமானார் நிர்வாஹம் ப்ராப்யபரம்; எம்பெருமானார் நிர்வாஹத்துக்கு "பயன்"(2) என்கிற பத3த்திலே நோக்கு. c(நமக்கும் அறிவித்து) என்றது-F "தனக்கேயாக" என்றத்தைப்பற்ற, d G "விடலில் சக்கரத்தண்ணலே" என்றத்தைப்பற்ற (நாமும் இவர்காரியம் செய்யக்கடவதாக அறுதியிட்டால்) என்றது. e (ஞாலத்தூடே இத்யாதி3—சால ஏகாந்தஸ்த2லமாயிருந்தது) என்றவிடத்திலே-H "ஆயிரமாறுகளும் சுனைகள் பலவாயிரமும் ஆயிரம் பூம்பொழிலுமுடை மாலிருஞ்சோலையதே" என்றது விவக்ஷிதம். f பாட்டுக்களின் ப்ரமேயம் (ப4க3வான் ப்ராப்யனானால் இத்யாதி3) யத்3வா, திருமலையில்

ஜீ— கிளரொளி ப்ரவேஶே, a "சார்வது சதிர்"(1) "அடைவது திறம்"(4) இத்யாதி3யைப்பற்ற ப்ராபகபரமாக ஆளவந்தார் நிர்வாஹம். b...f "எழுவது பயன்"(2) இத்யாதி3யைப்பற்ற ப்ராப்யபரமாக எம்பெருமானார் நிர்வாஹம். c (நமக்கும் அறிவித்து) என்றது-F "தனக்கேயாக" இத்யாதி3யைப்பற்ற. d G "விடலில் சக்கரத்தண்ணலே" என்றத்தைப்பற்ற (நாமும் இவர் கார்யம் செய்யக்கடவதாக அறுதியிட்டால்) என்றது. e_2 (சால ஏகாந்தஸ்த2லம்) என்றவிடத்திலே-H "ஆயிரமாறுகளும்" இத்யாதி3 அநுஸந்தே4யம். f பாட்டுக்களின் ப்ரமேயம் (ப4க3வான் இத்யாதி3)

A 2-9. B 2-9-1. C 2-9.10. D 2-9-2. E 10-7.4. F 2-9-4. G 2.9-11.

H பெரியாழ் திரு 4-3-10.

1. கிளரொளி யிளமை கெடுவதன் முன்னம்
வளரொளி மாயோன் மருவிய கோயில்
வளரிளம் பொழில்சூழ் மாலிருஞ் சோலை
தளர்வில ராகில்(ச்) சார்வது சதிரே.

ஆ— 1. வ்யா:— யாதொன்றிலே நின்றருளுகையாலே, அங்குத்தைச் சோலைபோல எம்பெருமானுடைய திருவுடம்பு அதிஶீதளமாய் அதிவர்த்திஷ்ணுவான ஔஜ்ஜ்வல்ய யௌவநாதி கல்யாண குணங்களையுடைத்தாயிற்று, அங்ஙனேயிருந்த திருமாலிருஞ் சோலையை, உங்களுக்குக் கரணபாடவமுள்ளபோதே உங்களுடைய க்லேஶமெல்லாம் திரும்படி சென்று பூஜியுங்கள்; இது பரமப்ராப்யம் என்கிறார். 1.

ஒ— அவ:— முதற்பாட்டில் — திருமலையை ப்ராபிக்கையே நிரதிஶயபுருஷார்த்தம் என்கிறார்.

வ்யா:— (கிளரொளி என்று தொடங்கி) கரணபாடவம் கெடுவதற்கு முன்னே திருமலையோட்டை ஸம்பந்தத்தாலே பிறந்த அழகாலே ஆஶ்சர்யபூதனானவன் போக்யதையின் மிகுதியாலே விடாதேயிருக்கிற கோயிலாய், நிலமிதியாலே வளரா நின்றுவைத்து, நாள்தோறும் இளகிப்பதியாநின்ற திருச்சோலை சூழ்ந்திருந்துள்ள திருமலையை. (தளர்வு என்று தொடங்கி) திருமலையையொழிய இருக்கும் இருப்பாகிற அநர்த்தபாகிகளன்றிக்கே, அத்தை ப்ராபிக்கையே சதிர். 1.

ப— அவ:— முதற்பாட்டில் — நிரதிஶயௌஜ்ஜ்வல்யவிஶிஷ்டனான ஸர்வேஶ்வரன் விரும்பின திருமலையே ப்ராப்யம் என்கிறார்.

கிளர்—கிளர்ந்து வருகிற, ஒளி—ஜ்ஞானௌஜ்ஜ்வல்யத்துக்கு யோக்யதை யுண்டான, இளமை—(யௌவநாரம்பரூபமான) இளமை, கெடுவதன் முன்னம்—(விஷயாந்தரகதமாய்க்) கெடுவதற்கு முன்னே, வளர்—(ஆஶ்ரிதார்த்தமாக இங்கே எழுந்தருளினபின்பு)வளர்ந்து வருகிற, ஒளி-(ஶீலஸௌலப்யாதி) குணௌஜ்ஜ்வல் யத்தையுடைய, மாயோன் — ஆஶ்சர்யரூபனான ஸர்வேஶ்வரன், மருவிய— பொருந்தி வர்த்திக்கிற, கோயில் — திவ்யஸ்தாநமாய், வளர் — வளராநிற்கச் செய்தே, இளம்—இளமையையுடைத்தான, பொழில்—பொழில்களாலே, சூழ்— சூழப்பட்டு, மாலிருஞ்சோலை—அத்தாலே "மாலிருஞ்சோலை" என்று திருநாம

அ-திலையைக் காட்டிக்கொடுத்தானாகில், அவனை அநுபவிக்கிறமாத்ரமன்றிக்கே, திருமலை முதலானவற்றைச் சொல்லி ஆஶ்ரயிக்கச் சொல்லுவானென்? என்ன (புகுவான் ப்ராப்யனானால் என்று தொடங்கி) f₂ அயன்மலை-தத்ஸம்பந்தமே நிரூபகமாகச் சேர்ந்திருக்கிற மலை. f₄ (இனிய ராகிறார்) என்றது - இனியராய், பரோபதேஶம் பண்ணுகிறார் என்றபடி.

ஜீ—f₂ அயன்மலை-அசல்மலை; அதாவது-தத்ஸம்பந்தமே நிரூபகமாகச் சேர்ந்திருக்கிற மலை என்றபடி. f₃ புறமலை-தத்ஸமீபஸ்திதமான மலை. f₄ (இனியராகிறார்) என்றதுக்கு இனியராய், பரோபதேஶம் பண்ணுகிறார் என்று கூட்டிக்கொள்வது.

ப—மான திருமலையை, தளர்வு—(ப்ரயோஜநாந்தர ஸம்பந்தமாகிற) தளர்த்தி, இலராகி—அற்று, சார்வதே—ப்ராபிக்குமதுவே, சதிர்—சதிர்.

"இதொழிய ப்ரயோஜநாந்தரமுண்டு" என்றிருக்கை இளமை என்று கருத்து 'சேதநர் பால்யத்திலே விவேகாத்மாக்களாய்க்கொண்டு அநந்யப்ரயோஜநராய்ப்பற்றும் இது சதிரிறே' என்று தம் திருவுள்ளத்தைக் குறித்து உரைத்தாராயிருக்கிறது. 1.

இ— அவ:— முதற்பாட்டில்—திருமலையை ப்ராபிக்கையே நிரதிசய புருஷார்த்தம் என்கிறார்.

வ்யா:— (கிளரொளி இளமை கெடுவதன் முன்னம்) கிளராநின்றுள்ள ஒளியையுடைத்தான யௌவநம் கழிவதற்கு முன்பே; கரணபாடவமுள்ளபோதே; பால்யம்போய் யௌவநம் தலைவைக்கிறவளவிலே. யௌவநம் விஷயத்திலே மூட்டி நசிப்பிப்பதற்கு முன்பே என்றுமாம். 1. "तस्माद्बाल्ये विवेकात्मा यतेत श्रेयसे सदा" (தஸ்மாத்பால்யே விவேகாத்மா யதேத ச்ரேயஸே ஸதா) என்னக்கடவதிறே. 2. "को जानीते कदा कस्य मृत्युकालो भविष्यति। युवैव धर्मबुद्धिस्स्यादेको ऽनित्यं हि जीवितम्॥" (கோ ஜாநீதே கதா கஸ்ய ம்ருத்யுகாலோ பவிஷ்யதி। யுவைவ தர்மபுத்திஸ்ஸ்யாதேகோऽநித்யம் ஹி ஜீவிதம்॥). "திருமலையை ஆச்ரயிப்போம்" என்று பிறந்த ச்ரத்தை மாளுவதுக்கு முன்னே என்றுமாம். (வளரொளி மாயோன்) ஏகரூபமாக ப்ரமாண ப்ரஸித்தனாயிருக்கச்செய்தே, திருமலையின் நிலமிதியாலே வளராநின்றுள்ள அழகையுடைய ஆச்சர்யபூதன். (மருவிய கோயில்) அவதாரங்கள்போலே தீர்த்தம் ப்ரஸாதியாதே விரும்பி வர்த்திக்கிற தேசம். (வளரிளம் பொழில்சூழ் மாலிருஞ்சோலை) வளராநிற்கச்செய்தே இளகிப்பதியாநின்ற திருச்சோலை. நாள் செல்லச்செல்ல கீழ்நோக்கி வயஸ்ஸு புகாநிற்கை; முக்தர் பஞ்சவிம்சதிவார்ஷிகராயிருக்குமாபோலே. அடிமைசெய்கிறவர்கள் கிளரொளி இளமையையுடையவர்கள்; அடிமைகொள்ளுகிறவன் வளரொளி மாயோன்; தேசம் வளரிளம் பொழில்சூழ் மாலிருஞ்சோலை. (தளர்விலராகி) தளர்வாகிறது - திருமலைக்குப் புறம்பாகை; அந்த அநர்த்தமின்றிக்கே. (சார்வது சதிரே) திருமலையை ஆச்ரயமாகச் சென்று புகுவதுவே சதிர்; இதர விஷயங்களைப் பற்றுகை இளிம்பு. 3. "सा हानिः" (ஸா ஹாநி:). 1.

ஈ— அவ:— முதற்பாட்டு. உ திருமலையை ப்ராபிக்கையே இவ்வாத்மாவுக்கு நிரதிசய புருஷார்த்தம் என்கிறார்.

அ— முதற்பாட்டு. (கிளரொளி இத்யாதி) உ "தளர்விலராகில் சார்வது சதிரே" என்றத்தைக் கடாக்ஷித்து அவதாரிகை (திருமலையை இத்யாதி).

ஜீ— முதற்பாட்டு. (கிளரொளி இத்யாதி) உ "சார்வது சதிர்" என்றத்தைப்பற்ற அவதாரிகை (திருமலையை இத்யாதி)

ஈ— வ்யா:— (கிளரொளி b இளமை இத்யாதி₃) c "திருமலையை ஆஶ்ரயியுங்கோள்" என்றார்; "செய்கிறோம்" என்று c₂ ஆறியிருந்தார்கள்; "கெடுவிகாள்! எத்தை விஶ்வஸித்துத்தான் நீங்கள் ஆறியிருக்கிறது? d 1. "वयोऽस्या ह्यतिवर्तते" (வயோऽஸ்யா ஹ்யதிவர்த்ததே) அன்றோ; e A வாள்களாகி நாள்கள் செல்லவன்றோ நீங்கள் ஆறியிருக்கிறது; f கழிந்த பருவத்தை உங்களாலேதான் மீட்கப்போமோ? g(கிளரொளி இளமை) என்றது—மாநஸஶ்ரத்₃தை₄யாய், h பிறந்த இஶ்ரத்₃தை₄ i இதில்நின்றும் மாறி, விஷ

அ— b,c ஆளவந்தார் நிர்வாஹத்திலே "முன்னம்" என்றதுக்கு அவதாரிகாகத₂நமுகே₂ந. "இளமை" என்று பருவமாக அர்த்த₂மருளிச்செய்கிறார் (திருமலையை ஆஶ்ரயியுங்கோள் இத்யாதி₃) c₂ "இளமை கெடுவதன் முன்னம்" என்னும்போது - அவர்கள் தாழ்த்தார்கள் என்னுமது ஸித்₃த₄மாகையாலே. அத்தைக் காட்டுகிறார் (ஆறியிருந்தார்கள் என்று) b இளமை-பா₃ல்யம். d இது கெடும் என்றதுக்கு ப்ரமாணம் (வயோऽஸ்யா: என்று) e ப்ரமாணாந்தரம் (வாள்கள் இத்யாதி₃) திருச்சந்தவிருத்தம். (வாள்களாகி நாள்கள் செல்ல) தி₃வஸேஷு வ்யர்த்தே₂ஷு க₂ச்ச₂த்ஸ்விதி வா; வாள் - தா₄ர்வாதி₃ச்சே₂த₃நஸாயுத₄விஶேஷ:. தத்₃வத₃பாயும் - சே₂த₃கத்வேந தி₃வஸேஷு க₂ச்ச₂த்ஸ்விதி வா அர்த்த₂:. f ப்ரமாணத்₃வயஸ்ய ச ப₂லமாஹ (கழிந்த பருவத்தை இதி) இத₃ம் ப்ரமாணத்₃வயஞ்ச-கரணபாடவத₃ஶாக₃மாத் பூர்வம் இத்யஸ்மிந்நர்த்தே₂ - இதி த்₃ரஷ்டவ்யம். 2. "அஶிதி₂லகரணேऽஸ்மிந்" இத்யாதி₃. B "பேரம் குமருள்ளிச் புரிந்து" என்றும் அநுஸந்தே₄யம்.

g C "உய்த்துணர்வென்னும் ஒளிகொள் விளக்கேற்றி" D "ஞானச்சுடர் விளக்கு" 3. "யதா₂ ஸௌர்யஸ்ததா₂ ஜ்ஞாநம்" இத்யாதி₃ ப்ரகாரேண, "ஒளி" இதி ஜ்ஞாநமுச்யதே: தச்ச-இச்சா₂ரூபம்; இச்சா₂ரூப ஜ்ஞாநஸ்ய பா₃ல்யாவஸ்தா₂ நாம. ஸங்க₃காமாநுராக₃ஸ்நேஹாத்₃யவஸ்தா₂ஸு

ஜீ— b,c ஆளவந்தார் நிர்வாஹத்திலே "முன்னம்" என்றதுக்கு அவதாரிகாகத₂நமுகே₂ந "இளமை" என்று பருவமாக அர்த்த₂மருளிச்செய்கிறார் (திருமலையை ஆஶ்ரயியுங்கோள் இத்யாதி₃) c₂ "இளமை கெடுவதன் முன்னம்" என்னும்போது-அவர்கள் ஆறியிருந்தார்கள் என்னுமது ஸித்₃த₄மாகையாலே அத்தைக் காட்டுகிறார் (ஆறியிருந்தார்கள் என்று) b இளமை-பா₃ல்யம். d,e இது கெடும் என்றதுக்கு ப்ரமாணத்₃வயம் (வயோऽஸ்யா இத்யாதி₃) d யுத்₃த₄காண்டே₃ பஞ்சமே— 1. "ந மே து₃:க₂ம் ப்ரியா தூ₃ரே ந மே து₃:க₂ம் ஹ்ருதேதி வா। ஏததே₃வாநுஶோசாமி வயோऽஸ்யா ஹ்யதிவர்த்ததே॥", e (வாள்களாகி இத்யாதி₃) திருச்சந்தவிருத்தம். வ்யர்த்த₂மாக நாள்கள் செல்ல என்னுதல், ஆயுஸ்ஸைச் சே₂தி₃க்கிற வாள்களாகி என்னுதல். வாள் - ஆயுத₄ம். f ப்ரமாணத்₃வயத்துக்கும் ப₂லம் (கழிந்த பருவத்தை இத்யாதி₃) இத₃ம் ச ப்ரமாணத்₃வயம் - கரணபாடவத₃ஶாக₃மாத் பூர்வம் இத்யஸ்மிந்நர்த்தே₂ - இதி த்₃ரஷ்டவ்யம்.

g C "ஒளிகொள் விளக்கு" D "ஞானச்சுடர் விளக்கு" என்கிறபடியே, "ஒளி" என்று - ஜ்ஞாநமாய், தத₃வஸ்தா₂விஶேஷமான இச்சை₂யைச்சொல்லி "இளமை" என்றது - தது₃பக்ரமாவஸ்தை₂யான ஸங்க₃த்தைச்சொல்லி, அதுதான் இச்சா₂ரூப ஜ்ஞாந ப்ரஸ்ருதி

ப்ர—d1. (கிளரொளி இத்யாதி₃) (கெடுவதன் முன்னம்) युद्धकाण्डे, पञ्चमे—
"न मे दुःखं प्रिया दूरे न मे दुःखं हृतेति च (वा)। एतदेवानुशोचामि वयोऽस्या ह्यतिवर्तते ॥५॥"

A திருச்சந் 112. B நான்-திரு 44. C மூன்-திரு 94. D இர-திரு 1.

ஈ—யாந்தரத்திலே j பிறப்பதற்கு முன்னே. k ஒருவனுக்கு ஒரு விஷயத்திலே ஒருகால் ஶ்ரத்3தை4 பிறக்கும்; அவன் தனக்கே அவ்விஷயத்திலே அஶ்ரத்3தை4 பிறக்கக்கடவதாயிருக்கும்; ஆக, பிறந்த ருசி மாறுவதற்கு முன்னே என்னுதல்; l அங்ஙனன்றிக்கே, "ப்ராப்யம்" என்னும் ப்ரதிபத்தி பிறந்தாலும், "கரணபாடவமில்லையே" என்று கைவாங்கவேண்டாதபடி கரணபாடவமுள்ளபோதே என்னுதல்; m1. 'बाल्ये क्रीडनकासक्ताः" (பா3ல்யே க்ரீட3நகாஸக்தா:) என்று, 1. "तस्माद्बाल्ये विवेकात्मा यतेत" (தஸ்மாத்3பா3ல்யே விவேகாத்மா

அ—ப்ரத2மாவஸ்தா2ரூபஸங்கா3வஸ்தா2; அஸ்ய இச்சா2ரூபஜ்ஞாநஸ்ய ப்ரஸ்ருதித்3வாரத்வாந்மநஸ:, இயமிச்சா2 மாநஸீ ப4வதீத்யேதத் ஸர்வம் ஹ்ருதி3 நிதா4யாஹ (கிளரொளி இளமை என்றது இதி) h பிறந்த இஶ்ரத்3தை4-மநஸ்ஸா தனமாகப் பிறந்த இஶ்ரத்3தை4 என்றபடி. l (இதில் நின்றும்) என்றது-ப4கவத்3விஷயத்தினின்றும் என்றபடி. யத்3வா; இதில் நின்றும்-மநஸ்ஸில் நின்றும். மநஸ்ஸா சஞ்சலமாகையாலே மாநஸ ஶ்ரத்3தை4யும் நிலைநில்லாதென்று கருத்து. j ஶ்ரத்3தை4 (பிறப்பதற்கு முன்னே) என்று கூட்டிக்கொள்வது. k ஶ்ரத்3தா4 ஜாயதே சேத் ஸா புநரபக3மிஷ்யதி கிம்? இத்யத்ராஹ (ஒருவனுக்கு இதி) யத்3வா. மாநஸஶ்ரத்3தை4 என்ற அர்த்த2த்திலே, எம்பெருமானார் நிர்வாஹத்துக்குச் சேர தாத்பர்யம் (ஒருவனுக்கு இத்யாதி3) ! எம்பெருமானார் நிர்வாஹத்துக்குச் சேர, பருவம் என்ற பக்ஷத்திலும் அர்த்தா2ந்தரம் (அங்ஙனன்றிக்கே இத்யாதி3) கிளாநின்றுள்ள ஒளியையுடைத்தான இளமை என்றபடி. ஆஶ்ரயணாநுப4வயோரநுருபகரணபாடவாபக3மாத் பூர்வம் இதி யாவத். m "இளமை கெடுவதன் முன்னம்" இத்யுச்யதே; பா3ல்யே மோக்ஷார்த்த2ப்ரவ்ருத்தியோக்3யதா அஸ்தி கிம்? இத்யத்ராஹ (பா3ல்யே க்ரீட3நகாஸக்தா இதி) "பா3ல்யயௌவநஸந்தி4 - இவ்விடத்திலே விவக்ஷிதம்" என்று அருளிச்செய்வர். இத்தால் 1. "தஸ்மாத்3பா3ல்யே" என்றவிடத்திலே - க்ரீடா3ஹேதுவான

ஸ்ரீ—த்3வாரமான மநோஜாத்யமாகையாலே மாநஸஶ்ரத்3தை4 என்கிறார் (கிளரொளி இளமை என்றது இத்யாதி3) h பிறந்த ஶ்ரத்3தை4 - மநஸ்ஸா தனமாகப் பிறந்த இஶ்ரத்3தை4. l இதில்நின்றும் - ப4க3வத்3விஷயத்தில் நின்றும். k அப்படி ஶ்ரத்3தை4 பிறந்தால் திரும்பிப் போமோ? என்ன (ஒருவனுக்கு இத்யாதி3) யத்3வா. மாநஸஶ்ரத்3தை4 என்ற அர்த்த2த்திலே எம்பெருமானார் நிர்வாஹத்துக்குச் சேர பூ4ர்வம் (ஒருவனுக்கு இத்யாதி3) l எம்பெருமானார் நிர்வாஹத்துக்குச் சேர, பருவம் என்ற பக்ஷத்திலும் அர்த்தா2ந்தரம் (அங்ஙனன்றிக்கே இத்யாதி3) கிளாநின்ற ஒளியையுடைய இளமை என்றபடி; ஆஶ்ரயணாநுப4வயோரநுருபகரணபாடவாபக3மாத் பூர்வம் இதி யாவத். "கிளர்ந்து வருகிற ஜ்ஞானௌஜ்ஜ்வல்யத்துக்கு யோக்3யதையுண்டான யௌவநாரம்ப4 ரூபமான இளமை விஷயாந்தரக3மநமாய்க் கெடுவதற்கு முன்னே" (642) என்று உரையில் அர்த்த2ம். m "இளமை கெடுவதற்கு முன்னம்" என்றிறே சொல்லிற்று: பா3ல்யத்திலே மோக்ஷார்த்த2 ப்ரவ்ருத்தியுண்டோ? என்ன அருளிச்செய்கிறார் (பா3ல்யே க்ரீட3நகாஸக்தா இத்யாதி3) ப்ரத2மேऽம்ஶே ஸப்தத3ஶே பா3லாந் ப்ரதி ப்ரஹ்லாத3:—1. "பா3ல்யே க்ரீட3நகாஸக்தா யௌவநே விஷயோந்முகா2: । அஜ்ஞா நயந்த்யஶக்தாஶ்ச வார்த்த4கம் ஸமுப

ப்ர—m1. प्रथमांशे सप्तदशे, गुरुकुले वसन् बालान् प्रति प्रह्लादः—"एवं दुराशया क्षिप्तमानसः पुरुषस्सदा। श्रेयसोऽभिमुखं याति न कदाचित्पिपासितः॥ ७४॥ बाल्ये क्रीडनकासक्ता यौवने विषयोन्मुखाः। अज्ञा नयन्त्यशक्ताश्च वार्धकं समुपस्थितम्॥ ७५॥ तस्माद्बाल्ये विवेकात्मा यतेत श्रेयसे सदा। बाल्ययौवनवृद्धाद्यैर्देही भावैरसंयुतः॥ ७६॥"

A

ஈ—யதேத) என்னுநின்றதிறே. (வளரொளி) n ஸ்வத: வ்ருத்திக்ஷயாதிகள் இல்லாதவனுக்கு விகாரத்தைப் பிறப்பிக்கவற்றாயிற்று தேஶஸ்வபாவம். o நாட்செல்ல நாட்செல்ல வளராநின்றுள்ள புகரையுடையனாய், ஆஶ்சர்யஶக்தியுக்தனான ஸர்வேஶ்வரன், அவதாரங்கள்போலே o தீர்த்தம் ப்ரஸாதியாதே நித்யவாஸம் பண்ணுகிற தேஶம். (வளர் இளம்பொழில் சூழ் மாலிருஞ்சோலை) p அடிமைசெய்கிறவர்கள் கிளரொளி இளமையையுடையவர்கள்; அடிமைகொள்ளுகிறவன் வளரொளி மாயோன்; அடிமைசெய்கிற தேஶம் வளர் இளம்பொழில் சூழ் மாலிருஞ்சோலை; ஆக, இப்படி அடிமைசெய்யுமவனும், அடிமைகொள்ளுமவனும், அடிமைசெய்யும் தேஶமும் ஒத்த பருவமாயாயிற்றிருப்பது. q வளரவளர q இளகிப்பதித்துச் செல்லாநிற்குமாயிற்று சோலை.

(r தளர்விலராகில்) s 1. "यन्मुहूर्तं क्षणं वापि" (யந்முஹூர்த்தம் க்ஷணம் வாபி) இத்யாதி; t ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் வரும் அநர்த்தமாகிறது - திருமலையைக் கிட்டாமை

அ—ஶைஶவமன்றிக்கே, விஷயப்ராவண்ய ஹேதுவான யௌவநமுமன்றிக்கே, ஆஶ்ரயணோபயுக்தமான பால்யயௌவந ஸந்தி விவக்ஷிதமானாற்போலே, "கிளரொளி இளமை" என்றவிடத்திலும் - பால்யயௌவந ஸந்தியைச் சொல்லுகிறது என்று கருத்து. n2. "அவிகாராய" இத்யுச்யமாந வஸ்துந: தேஜோபிவ்ருத்தௌ ஹேது: (ஸ்வதோ வ்ருத்திக்ஷயாதீதி) o "வளரொளி" என்று தொடங்கி, "கோயில்" என்னுமளவுக்கும் ஶப்தார்த்தம் (நாட்செல்ல இத்யாதி) "வளர்" என்ற வர்த்தமாநார்த்தம் (நாட்செல்ல நாட்செல்ல இதி) o (தீர்த்தம் ப்ரஸாதியாதே) சக்ர தீர்த்தத்துக்கு அநந்தரம் திருநான்படி ஸமாப்தியாமாபோலே ஆகாதே என்றபடி. p யதா A"தெளிவிசும்பு" இத்யுச்யமாநதேஶவிஶேஷே, 3. "அப்ராக்ருததநுர் தேவோ நித்யாக்ருதிரோ யுவா" இத்யுச்யமாந கைங்கர்ய ப்ரதிஸம்பந்தீ, கைங்கர்யகர்த்தாரஶ்ச பஞ்சவிம்ஶதிவார்ஷிகா பவந்தி; ததைவாத்ராபி வர்த்தத இத்யபிப்ராயேணாஹ (அடிமைசெய்கிறவர்கள் இத்யாதி) இது பதச்சேர்த்திக்குத் தாத்பர்யம். q "வளர்" என்றுவைத்து, "இளம்" என்றதுக்கு அர்த்தம் (வளரவளர இத்யாதி) q இளகிப்பதித்துச் செல்லாநிற்கும்-பால்யமே வர்த்திக்கும் என்றபடி.

ஜீ—ஸ்மிதம்; தஸ்மாத் பால்யே விவேகாத்மா யதேத ஶ்ரேயஸே ஸதா ||" அதாவது - "தஸ்மாத் பால்யே" என்கிறவிடத்திலே - க்ரீடாஹேதுவான ஶைஶவமுமன்றிக்கே, விஷயப்ராவண்ய ஹேதுவான யௌவநமுமன்றிக்கே, ஆஶ்ரயணோபயுக்தமான பால்யயௌவநஸந்தி விவக்ஷிதமானாற்போலே, "கிளரொளி இளமை" என்றவிடத்திலும் - பால்யயௌவந ஸந்தியைச் சொல்லுகிறது என்று கருத்து. o "வளரொளி" இத்யாரப்ய, "கோயில்" என்னுமளவுக்கும் ஶப்தார்த்தம் (நாட்செல்ல இத்யாதி) n (ஸ்வதோ வ்ருத்திக்ஷய) இத்யாதி வாக்யம் தாத்பர்யார்த்தம். o வர்த்தமாநார்த்தம் (நாட்செல்ல நாட்செல்ல இதி) o (தீர்த்தம் ப்ரஸாதியாதே) தீர்த்தத்துக்கு அநந்தரம் திருநான்படி ஸமாப்தியாமாபோலே ஆகாதே. p பதச்சேர்த்தியாலே பரமபதஸாம்யம் அருளிச்செய்கிறார் (அடிமைசெய்கிறவர்கள் இத்யாதி) q 'வளர்' என்று வைத்து. "இளமை" என்றதுக்கு அர்த்தம் (வளரவளர இத்யாதி) q இளகிப்பதித்துச் செல்லாநிற்கும் - பால்யமே வ்ருத்தியடையாநிற்கும்.

ப்ர— s1. (தளர்விலராகில்) "यन्मुहूर्तं क्षणं वापि वासुदेवो न चिन्त्यते। सा हानिस्तन्महच्छिद्रं सा भ्रान्तिस्सा च विक्रिया ॥"

A 9-7-5.

ஶ—என்றிருக்கிறார். u "திருமலை ப்ராப்யம்" என்னும் பு3த்3தி4 பிறந்து, லபி4க்கைக்கு விரோதி4யாய் வரும் அநர்த்த2பு4ஞ்ஜங்களன்றியே ஒழியவேண்டில். (சார்வது v சதிரே) திருமலையைக் கிட்டுமிதுவே இவ்வாத்மாவுக்குச் சதிர்; w அல்லாதவையெல்லாம் w1 இளிம்பு. x "கண்ணுக்கிலக்கான விஷயங்களை விட்டு வேறே சிலவற்றைப் பெறுகைக்கு யத்நியா நின்றிகோளி" என்று நீங்கள் நினைத்திருக்குமதுவே இளிம்பு; இதுவே சதிர். 1.

அ— s "தளர்விலராகில் சார்வது சதிர்" என்கையாலே - சாராதபோது தளர்வுண்டு என்று விவக்ஷித்து, அதுக்கு ப்ரமாணம் (யந்முஹூர்த்தம் இத்யாதி3) இத்தால் - திருமலையைக் கிட்டாமையே தளர்வு என்றபடி. t u யாமுநாசார்யநிர்வாஹாநுகு3ண்யேந பா4ஷ்யகாரநிர்வாஹாநுகு3ண்யேந ச க்ரமேண அர்த்த2த்3வயமாஹ (ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் இத்யாதி3 வாக்யத்3வயேந) r தளர்விலராகில் - தளர்வில்லாதவர்களாகவேண்டில்; திருமலையைக் கிட்டாமையாகிற அநர்த்த2பு4ஞ்ஜங்களன்றிக்கேயொழியவேண்டில் இதி ப்ரத2ம:; வநகி3ரிஸமாஶ்ரயணே க்ருதே தத்3பே4ாக்3ய தாதிஶயாத் தத்ப்ரஸாத3தஶ்ச தத்3விஶ்லேஷ: கதா3பி ந ஸ்யாதி3தி ஸ்தி2தாஸ்சேதி3தி பா4வ: இதி த்3விதீய:. t, u அர்த்த2த்3வயஞ்ச பா4ஷ்யகாரநிர்வாஹேந வா. v சதிர்-சாதுர்யம். w "சார்வதே சதிர்" என்று விவக்ஷித்து (அல்லாதவை இத்யாதி3) w1 இளிம்பு - தை3ந்யம். அஸாமர்த்2யம் என்றபடி. x ஏதத்3விவரணம் (கண்ணுக்கிலக்கான இத்யாதி3) இப்பாட்டிலே ப்ராப்யப்ராபக பரமாக யோஜித்தவையெல்லாம் - நிர்வாஹத்3வயத்திலும் என்று கண்டுகொள்வது. கிளரொளி இளமை என்று தொடங்கி, அடைவே அந்வயம். 1.

ஜீ— s "தளர்விலராகில் சார்வது சதிர்" என்கையாலே - சாராதபோது தளர்வுண்டு என்று விவக்ஷித்து, அதுக்கு ப்ரமாணம் (யந்முஹூர்த்தம் இத்யாதி3) 1. "யந்முஹூர்த்தம் க்ஷணம் வாபி வாஸுதே3வோ ந சிந்த்யதே। ஸா ஹாநிஸ்தந்மஹச்சி2த்3ரம் ஸா ப்4ராந்திஸ் ஸா ச விக்ரியா ॥". இத்தால் — திருமலையைக் கிட்டாமையே தளர்வு என்றபடி. t, u ஆளவந்தார், எம்பெருமானார் இருவருடைய நிர்வாஹாநுகு3ணமாக க்ரமேண அர்த்த2த்3வயம் (ஸர்வ ப்ரகாரத்தாலும் இத்யாதி3 வாக்யத்3வயேந) r தளர்விலராகில்-தளர்வில்லாதவர்களாக வேண்டில்; து3:க்க2பு4ஞ்ஜங்களன்றிக்கேயொழியவேண்டில் என்று முந்தின அர்த்த2ம்: தளர்வு - து3:க்க2ம். அநர்த்த2பு4ஞ்ஜங்களன்றிக்கேயொழியவேண்டில் என்று த்3விதீயார்த்த2ம்; இந்தப் பக்ஷத்திலே, "தளர்வு" என்று- து3:க்க2ஹேதுவான பாபத்தைச் சொல்லுகிறது. திருமலையைச் சாராமையாகிற து3:க்க2பு4ஞ்ஜங்களன்றிக்கேயொழியவேண்டில் என்று முந்தின பக்ஷத்திலே ஶப்3தா3ர்த்த2ம்; திருமலையைக் கிட்டுகைக்கு விரோதி4யான பாபபு4ஞ்ஜங்களன்றிக்கேயொழியவேண்டில் என்று த்3விதீயபக்ஷத்திலே ஶப்3தா3ர்த்த2ம். v சதிர்-சாதுர்யம். w "சார்வதே சதிர்" என்று அந்வயித்து அவதா4ரணத்துக்கு அர்த்த2ம் (அல்லாதவை இத்யாதி3) w1 இளிம்பு-தை3ந்யம். x விவரணம் (கண்ணுக்கு இத்யாதி3) இப்பாட்டில் ப்ராபகபரமாயும், ப்ராப்யபரமாயும் இருந்துள்ள வாக்யங்களை உப4ய நிர்வாஹாநுகு3ணமாகக் கண்டுகொள்வது. கோயிலான - மாலிருஞ்சோலை என்று, "கோயில்" என்றது - மாலிருஞ்சோலைக்கு விஶேஷணம். சோலை - சோலையை. க்ரமேணாந்வய:. 1

ஆதே3— கீழில் திருவாய்மொழியில் இவர் "ஒல்லை" (1) "ஒல்லை" (10) என்று அருளிச்செய்த கருத்தை அறிந்து, திருமேனியோடே வந்து ஆஶ்ரயிக்கும்படி எம்பெருமான் திருமலையில் நிலையைக் காட்டிக்கொடுக்கக் கண்டு அநுப4விக்கிறார்; கிளரொளியினிடையில் பிறந்த ஶ்ரத்3தை4 மாறுவதற்கு முன்னே, வளரா

**2. சதிரிள மடவார் தாழ்ச்சியை மதியாது
அதிர்குரல் சங்கத் தழகர்தம் கோயில்
மதிதவழ் குடுமி மாலிருஞ் சோலை
பதியது வேத்தி யெழுவது பயனே.**

ஆ— 2. வ்யா:—(சதிரிளமடவார்) ப்ராக்ருத விஷயங்களில் ப்ராவண்யத்தை விட்டு, ப்ரதிகூலஹ்ருதயபேதகமான திவ்யத்வனியையுடைத்தான ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தை ஏந்து கையாலே நிரவதிகமான அழகையுடையனாய், அத்தாலே "அழகர்"என்னும் திருநாமத்தை யுடையனான எம்பெருமானுக்குக் கோயிலாய், பரிபூர்ண சந்த்ரமண்டலத்தாலே அலங்க்ருதமான ஶிகரங்களையுடைத்தான திருமாலிருஞ்சோலைப்பதியை ஏத்தி எழுங்கள்; அதுவே பரமப்ரயோஜநம் என்கிறார். 2.

ஒ— அவ:— இரண்டாம் பாட்டில் — திருமலையிற்காட்டிலும் அத்தோடே சேர்ந்த திருப்பதியை அநுபவிக்கையே பரமப்ரயோஜநம் என்கிறார்.

வ்யா:—(சதிர் என்று தொடங்கி) ஆத்மகுணங்களையும், வடிவழகையுமுடைய ஸ்த்ரீகள் உங்கள்பக்கல் பண்ணும் ப்ராவண்யத்தை ஜந்மப்ரயோஜநமாக நினையாதே, கம்பீரத்வநியையுடைய ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தை ஏந்தின அழகாலே "அழகர்" என்னும் திருநாமத்தையுடையவர்க்கு ஸ்ப்ருஹணீயமான கோயில். (மதிதவழ் குடுமி) சந்த்ர னுக்கு வருந்திப் போகவேண்டும்படியாய் உயர்ந்திருக்கை. (ஏத்தியெழுவது) ஏத்தி உஜ்ஜீவிக்கை. மாலிருஞ்சோலையாகிற பதியை என்றுமாம்.

ப— 2. அவ:— அநந்தரம், அழகருடைய திருமலையோடு சேர்ந்த திருப்பதியை ஏத்துமதே ப்ரயோஜநம் என்கிறார்.

சதிர் — (அர்த்தாநுரூபமாகவும், ஸ்வதேஹஷத்துக்கு ஈடாகவும் ஒதுக்கி உடம்புகொடுக்கும்) சதிரையுடையராய், இளம் — இளமையாலே மதி மயக்கி, செல்லாமை தோன்ற இருக்கும், மடவார்—ஸ்த்ரீகளுடைய, தாழ்ச்சியை—தாழ்ச்சி தோற்ற இருக்கும் உக்திசேஷ்டிதாதிகளை, மதியாதே—ப்ரீதிபண்ணாதே, அதிர் குரல்—(ஸம்ஶ்லேஷஜநிதப்ரீதியாலே) முழங்குகிற, சங்கத்து—ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தை யுடையராகையாலே நிரதிஶய ஸௌந்தர்யத்தையுடைய, அழகர்—அழகருக்கு, தம் கோயில்—அஸாதாரண ஸ்தாநமாய், மதி—சந்த்ரனானவன், தவழ்—தவழும்

ஆதே— நின்றுள்ள படிகளையுடைய ஆஶ்சர்யஶக்தன் நித்யவாஸம் பண்ணுகிற கோயிலாகிற, வளர வளர இளகிப்பதித்துவரும் பொழில்களாலே சூழப்பட்ட திரு மாலிருஞ்சோலையை, அநர்த்தம் வாராதொழியவேண்டில் கிட்டுமிதுவே இவ்வாத் மாவுக்குச் சதிர் என்கிறார்—"கிளரொளி இளமை" இத்யாதியால். 1.

மா—படியோங்கின, குடுமி—ஶிகரஶிகைகளையுடைத்தான, மாலிருஞ்சோலை—திருமலையில், பதி—திருப்பதியாகிற, அது—ப்ரஸித்தஸ்தலத்தை, ஏத்தி—ஸ்தோத்ரம் பண்ணி, எழுவதே—உச்சரிதராகையே, பயன்—ப்ரயோஜநம்.

இதுவும் நெஞ்சுநோக்கி உரைத்தல். 2.

இ— அவ:— இரண்டாம் பாட்டில் — திருமலைதான் வேணுமோ? அத்தோடு சேர்ந்த திருப்பதியே பரமப்ரயோஜநம் என்கிறார்.

வ்யா:—(சதிரிள மடவார்) கிளரொளி இளமையையுடையவர்களை இழுத்துக் கொள்ளும் முதலைகளாயிற்று விஷயங்கள். கலவியால் வந்த ரஸம் இரண்டு தலைக்கும் ஒத்திருக்க,த்ரவ்யத்தளவிலே உடம்புகொடுக்குமவர்கள். /இவ்வஞ்ஜ(ச)நமாகிற அநாத்மகுணத்தைக் கண்டு "அல்லேன்" என்னவொண்ணாதபடி பருவத்தையிட்டு மருட்டுவர்கள். (மடவார் தாழ்ச்சியை மதியாது) ஸ்த்ரீகள்பக்கல் உங்களுக்குண்டான ப்ராவண்யத்தை ப்ரயோஜநமாக நினையாதே என்னுதல்; அவர்கள் ப்ரவணைகளாக பாவிக்குமத்தை மதியாதே என்னுதல். ப்ரயோஜநமில்லாமையையன்று; மேல் நரகம்; இங்குப் பிறர் நாக்கு வளைக்கை; 1."ஸகாளம் ஸ்வ" (புக்தாநாம் தவம்) என்று நிரதிஶய பேராக்யமாயுமிருக்கும் விஷயமன்றே. (அதிர்குரல் இத்யாதி) தன்னோட்டை அநுபவத்தாலே முக்தர் ஸாமகாநம் பண்ணுமாபோலே முழங்காநின்ற ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தைக் கையிலே உடையவராகையாலே வந்த அழகையுடையராகை. (தம் கோயில்) "என்னது"என்று அவர் ஆதரித்து வர்த்திக்கிற தேஶம்.(மதிதவழ் குடுமி) சந்த்ரனுக்கும் தவழ்ந்து போகவேண்டும்படி உயர்ந்திருக்கை. மாலிருஞ்சோலையாகிற பதி என்றுமாம். (ஏத்தி எழுவது) A"தொழுதெழு" என்னும் தம்மைப்போலே என்றிருக்கிறார். (பயனே) இதுவே ப்ரயோஜநம்; அல்லாதன ப்ரயோஜநாபாஸங்கள். 2.

ஈ— அவ:— இரண்டாம் பாட்டு. a திருமலையோடு சேர்ந்த a ஸ்ரீபதியைக் கிட்டுகையே பரமப்ரயோஜநம் என்கிறார்; b அன்றிக்கே, திருமலைதன்னையே சொல்லுகிறதாதல்; c (அன்றிக்கே, திருப்பதியையாதல்)

அ— இரண்டாம் பாட்டு. (சதிர் இத்யாதி) a "மாலிருஞ்சோலை சேர்ந்த - பதி" என்று விவக்ஷித்து-முந்தின அவதாரிகை. a ஸ்ரீபதியை-திருப்பதியை என்றபடி. b "மாலிருஞ்சோலையாகிற பதி" என்று (திருமலைதன்னையே சொல்லுகிறதாதல்). c (திருப்பதியையாதல்) இதி கேஷுசித்ஸ்ரீகோஶேஷ்வஸ்தி சேத், ப்ராதமிகார்த்தவிவரணமிதி மந்தவ்யம்.

ஜீ— இரண்டாம் பாட்டு. (சதிர் இத்யாதி) a "மாலிருஞ்சோலை சேர்ந்த பதி" என்று விவக்ஷித்து-முந்தின அவதாரிகை. a ஸ்ரீபதியை-திருப்பதியை. b "மாலிருஞ்சோலையாகிற பதி" என்று (திருமலைதன்னையே சொல்லுகிறதாதல்) c (திருப்பதியையாதல்) என்று சில ஸ்ரீகோஶங்களிலிருந்ததாகில் - முந்தின அர்த்த விவரணம் என்று கண்டுகொள்வது.

/'இவ்வஞ்சநமாகிற தீய குணத்தை' என்றும் 'இந்த அஞ்ஜநம் (மை) ஆகிற அநாத்ம (தேஹ) குணத்தை' என்றும் பொருள்படும் சாடு.

ப—82 A 1.1-1. c () இவ்வடைப்பினுள் உள்ளது சில ஸ்ரீகோஶங்களிலேயே.

ஈ— வ்யா:— (சதிரிள மடவார் தாழ்ச்சியை மதியாது) d சதிரிள மடவார் விஷயமாக நீங்கள் பண்ணும் d2 தாழ்ச்சியை ஒன்றாக பு3த்3தி4பண்ணாதே என்னுதல்; e சதிரிள மடவார் தாங்கள் பண்ணும் தாழ்ச்சியை e2 மதியாதே என்னுதல்; f மதித்தால் ப்ரயோஜநமில்லாமையேயன்று; f2 மேல் நரகம்; இங்கு ஶிஷ்டக3ர்ஹை. g 1. "பக்தாநாம்" (ப4க்தாநாம்) என்று பரார்த்த2மாய், g2 நிரதிஶயபோ4க்3யமாயிருக்கும் விஷயமன்றே. h சதிரையுடையரா

அ— d(சதிரிளமடவார் விஷயமாக நீங்கள் பண்ணும் தாழ்ச்சி)யாவது - A "பணிமின் திருவருள்" என்கிறபடியே இவர்கள் விஷயமாகச் செய்யும் இழிதொழில்கள். e அவர்கள் பண்ணும் தாழ்ச்சியாவது - B "பாண்தேன் வண்டறையும் குழலார்கள் பல்லாண்டிசைப்ப" என்கிறபடியே அவர்கள் தங்கள் விஷயத்தில் பண்ணும் அநுவர்த்தநங்கள். f "மாலிருஞ்சோலைப்பதியது ஏத்தி எழுவது பயன்" இத்யபி4தா4நாத் - தத்ப்ரதிகோடித்வேந விஷயப்ராவண்யஸ்ய அப்ரயோஜநத்வமாத்ரமுச்யத இவ பா4தி: தாம் ப்4ராந்திம் வ்யாவர்த்தயதி (மதித்தால் இதி) C "சாந்தேந்து மென்முலையார்" இத்யாதி3. 2 "முஹூர்த்தார்த்த2ஸங்கா3ஸ்வாத3ஜுப்3த4ராநாமக்ருதாத்மநாம்। அநேகவர்ஷகோடீஷு து3:க்க2த3ம் கர்ம ஜாயதே" 3. "ஶம்பாசலம் ப3ஹுளது3:க்க2மநர்த்த2ஹேதுரல்பீய இத்யபி விம்ருஶ்டிஷு த்3ருஷ்டதோ3ஷம்। து3ர்வாஸநாத்4ரடி4மதஸ்ஸங்க3மிந்த்3ரியோத்த2ம் ஹாதும் ந மே மதிரலம் வரதா3தி4ராஜ!॥" 4. "அங்கா3ரஸத்3ருஶீ நாரீ க்4ருதகும்ப4ஸம: புமாந்। தஸ்மாந்நாரீஷு ஸம்ஸர்க்க3ம் தூ3ரத: பரிவர்ஜயேத்॥" இத்யாதி3கம் அநுஸந்தே4யம். g "நரகாவஹத்வம், ஶிஷ்டக3ர்ஹை" என்று இரண்டு தூ3ஷணம் சொல்லி, து3ர்க4டத்வரூபதூ3ஷணாந்தரம் அருளிச்செய்கிறார் (ப4க்தாநாம் என்று தொடங்கி) ஆக, ப்ரயோஜநஶூந்யதை, நரகாவஹத்வம்; ஶிஷ்டக3ர்ஹை, து3ர்க4டத்வம், அபோ4க்3யதை இத்யாதி3 தூ3ஷண து3ஷ்டம் என்றபடி. g 1. "ப4க்தாநாம்" இத்யேதத்3வாக்யம் த்3விதீயார்த்த2ாநுகு3ணம். g2 (நிரதிஶயபோ4க்3யமாயிருக்கும் விஷயம்) 5. "யத்ர நாந்யத் பஶ்யதி நாந்யச் ச்2ருணோதி" இத்யாதி3. 6. "பரிஜநபரிப3ர்ஹா பூ4ஷணாந்யாயுதா4நி". h இரண்டாம் அர்த்த2த்துக்குச்சேர அருளிச்செய்கிறார் (சதிரையுடையராய் இத்யாதி3) h2 (பிறரை அகப்படுத்திக்கொள்ளு

ஜீ— d,e "சதிரிளம்" இத்யாதி3யின் அர்த்த2த்3வயத்துக்கும், A "பணிமின் திருவருள்" B "பாண்தேன் வண்டறையும்" இத்யாதி3யை நினைப்பது. d2 தாழ்ச்சி-இழிதொழில். e2 மதியாதே-எண்ணாதே. f2 (மேல் நரகம்) என்றவிடத்திலே - 2 "முஹூர்த்தார்த்த2 ஸங்க3ஸ்வாத3ஜுப்3த4ராநாமக்ருதாத்மநாம்। அநேகவர்ஷகோடீஷு து3:க்க2த3ம் கர்ம ஜாயதே॥" 3. "ஶம்பாசலம் ப3ஹுளது3:க்க2மநர்த்த2ஹேது:" இத்யாதி3 அநுஸந்தே4யம். g நரகாவஹத்வாதி3மாத்ரமன்றிக்கே து3ர்க4டத்வாதி3கமப்யாஹ (ப4க்தாநாம் இத்யாதி3) ஜிதந்தாயாம்—1. "ந தே ரூபம் ந சாகாரோ நாயுதா4நி ந சாஸ்பத3ம்। ததா2பி புருஷாகாரோ ப4க்தாநாம் த்வம் ப்ரகாஶஸே॥" ஆக, ப்ரயோஜந ஶூந்யத்வ நரகாவஹத்வ ஶிஷ்டக3ர்ஹிதத்வ து3ர்க4டத்வாபோ4க்3யத்வாதி3 தோ3ஷேண து3ஷ்டம் என்றபடி. g1. "ப4க்தாநாம்" இத்யாதி3வாக்யம்-த்3விதீயார்த்த2ாநுகு3ணம். h த்3விதீயார்த்த2ாநுகு3ணமாஹ (சதிரையுடையார் இத்யாதி3) பிறரை அகப்படுத்திக்கொள்ளுகைக்காக என்றபடி. i சாதுர்யத்தி

ப்ர— g1. (இரண்டாம் பாட்டு) (சதிரிளமடவார் இத்யாதி3) (தாழ்ச்சியை மதியாது) जितन्तायां—"न ते रूपं न चाकारो नायुधानि न चास्पदम्। तथापि पुरुषाकारो भक्तानां त्वं प्रकाशसे॥"

A 4-1-5. B பெரியதிருமொழி 6-2-6. C ஷை 6-3-4.

ஈ—யிருப்பர்கள்-h₂ பிறரை அகப்படுத்திக்கொள்ளுகைக்கு ஈடான விரகையுடையராயிருப்பர்கள். i செத்துக்காட்டவுங்கூட வல்லராயிருக்கை. சதிரையும் பருவத்தின் இளமையையும் காட்டியாயிற்று அகப்படுத்துவது. j கீழே "கிளரொளி இளமை" என்றதே; அப்பருவம் கண்டவிடத்தே இழுத்துக்கொள்ளும் முதலைகளாயிற்று விஷயங்கள்.

(k அதிர்குரல் இத்யாதி₂) திருக்கையின் ஸ்பர்ஶத்தாலே எப்போதும் ஒக்க முழங்காநின்றுள்ள ஸ்ரீ பாஞ்சஜந்யத்தைத் திருக்கையிலேயுடையராய், அச்சேர்த்தியழகாலே l அதுதன்னையே தமக்குத் திருநாமமாகவுடையவர். m "ஆஶ்ரிதரக்ஷணத்துக்குப் பாங்கான நிலம்" என்று திருவுள்ளத்தாலே விரும்பி, "என்னது" என்று ஆத₃ரித்து வர்த்திக்கிற கோயில். (n மதிதவழ் குடுமி) o சூற்பெண்டுகள் p சுரமேறுமாபோலே, சந்த்₃ரன் q தவழ்ந்து ஏறுநின்றுள்ள ஶிக₂ரத்தையுடைய திருமலை. மாலிருஞ்சோலையாகிற-r பதியென்னுதல், மாலிருஞ்சோலையில் பதியென்று திருப்பதியைச் சொல்லுதல்.

அ—கைக்கு இதி) 1."ஏநாம் ப₄வத்குலவதூ₄மது₄நா ப₄ஜேத₂". i சாதுர்யஸ்ய சரமாவதி₄ம் த₃ர்ஶயதி (செத்துக்காட்டவும் இதி) விஶ்லேஷப்ரஸங்க₃ஶதூ₂ஷிதி ப₄ாவ:. j "சதிரிளமடவார் தாழ்ச்சியை மதியாது" இதி ப்ரதிஷேத₄ஸ்யாத்ர க: ப்ரஸங்க₃ இத்யத்ராஹ (கீழே கிளரொளி இளமை இதி) 2. "யௌவநம் த₄நஸம்பத்தி: ப்ரபு₄த்வமவிவேகிதா। ஏகைகமப்யநர்த்தா₂ய கிமு யத்ர சதுஷ்டயம்॥".

k "அதிர்குரல் சங்கத்து"-அதிராநின்றுள்ள த்₄வநியையுடைய ஶங்க₂த்தையுடைய என்றபடி; "அழகர்"—3."ஸம்ஜ்ஞாஸௌந்த₃ரமங்க₄ரிஸௌந்த₃ரமஹோ ப₄ாஸ்வத்கடீஸௌந்த₃ரம் ப₄ுஷாஸௌந்த₃ரமிந்தி₃ராலயலஸத்₃வக்ஷஸ்த₂லீஸௌந்த₃ரம்। காந்தஸ்ரக்₃பு₄ஜஸௌந்த₃ரம் ஸ்மிதலஸச்ச்₂ரீஶாலித்₃ருக் ஸௌந்த₃ரம் கிம் ப்ரத்யங்க₃முபாஸ்மஹே வநகி₃ரேர ஸர்வாத்மநா ஸௌந்த₃ரம்॥" A "எழிலுடைய அம்மனை" இத்யாதி₃. l "சங்கத்தழகர்" இத்யேவ ஸ்ரீஸௌந்த₃ரேஶஸ்ய நாம; தத₃ாஹ (அதுதன்னையே தமக்குத் திருநாமமாகவுடையவர் இதி) g.k.l.m ஏதேந ச.(ஆஶ்ரிதரக்ஷணத்துக்குப் பாங்கான) இதி வாக்யேந ச பூர்வோக்தஸ்ய 4. "ப₄க்தாநாம்" இதி வசநஸ்ய "அதிர்குரல் சங்கத்தழகர்தம்கோயில்" இத்யத்ர ஹ்ருத₃யமிதி ஸூச்யதே. m அழகர்கோயில் இத்யேதாவந்மாத்ரேண பர்யாப்தத்வேऽபி, "தம்கோயில்" இதி விஶேஷணாத் அத்யாத₃ரஸ் ஸூச்யத இதி ஹ்ருதி₃ நித₄ாய அத்யாத₃ரஹேதுபூர்வகமர்த₂மாஹ (ஆஶ்ரிதரக்ஷணத்துக்கு இதி) n (மதிதவழ் குடுமி) 5. "ஶாத₃ரிங்க₃ஶ்ருங்க₃யஶிக₂முச்சி₂கரப்ரகரம் ஓமிரஸிப₄ப்ரபூ₄ததருஷண்ட₂மயம் ப₄ரமத₂ம்। வநகி₃ரிமாவஸந்தமுபயாமி ஹரிம் ஶரணம் பி₄துரிதஸப்தலோக ஸௌவிஶ்ருங்க₃ல ஶங்க₂ரவம்॥" என்றத்தை இவ்விடத்திலே அநுஸந்தி₄ப்பது. o சூற்பெண்டுகள் - க₃ர்ப்பி₄ண்ய: ஸ்த்ரிய:. p சுரம் - பர்வதம். q தவழ்கை - ஜாநுப்₄யாம் கராப்₄யாஞ்ச க₃தி:. r பதி-ஸ்தா₂நம்.

ஜீ—னுடைய சரமாவதி₄யைக் காட்டுகிறார் (செத்துக்காட்டவும் இத்யாதி₃) விஶ்லேஷப்ரஸங்க₃ாத₃ஶ விதி ப₄ாவ:. j இளமைக்கு ப₄ாவம் (கீழே கிளரொளி இத்யாதி₃)

k "அதிர்குரல் சங்கத்து"-அதிராநின்றுள்ள த்₄வநியையுடைய ஶங்க₂த்தையுடைய என்றபடி. l (அதுதன்னையே தமக்குத் திருநாமமாக) "சங்கத்தழகர்" என்றே திருநாமம். m "தங்கோயில்" என்றதுக்கு ப₄ாவம் (ஆஶ்ரிதரக்ஷண இத்யாதி₃) k.n "அதிர்குரல்" "மதிதவழ்" என்றவிடத்திலே - 5. "ஶாத₃ரிங்க₃ஶ்ருங்க₃யஶிக₂ம்" இத்யாதி₃ஶ்லோகம் அநுஸந்தே₄யம். o சூற்பெண்டு

A நாச்-திரு 11-2.

3. பயனல்ல செய்து பயனில்லை நெஞ்சே!
புயல்மழை வண்ணர் புரிந்துறை கோயில்
மயல்மிகு பொழில்சூழ் மாலிருஞ் சோலை
அயன்மலை யடைவ தது கருமமே.

ஆ— 3. வ்யா:—(பயனல்ல) ப்ரயோஜந ஶூந்யமாயிருந்த செயல்களைச் செய்து ஒரு ப்ரயோஜநமில்லை, நெஞ்சே! ஆதலால் அவற்றைத் தவிர்ந்து ஆஶ்ரிதர்க்கு ஆத்மதா$_3$நம் பண்ணிக்கொண்டு நிற்கிற கோயிலாய், தன்னுடைய போ$_4$க்$_3$யதையாலே ப்ரவிஷ்டரையும் மதி$_4$ப்பியாநின்ற பொழில்களையுடைத்தான மாலிருஞ்சோலையினுடைய அயன்மலை அடைவது; அதுவே நமக்குப் பரமஹிதம் என்கிறார். 3.

ஒ— அவ:— மூன்றும் பாட்டில்—திருமலையைச்சேர்ந்த அயன்மலையை ப்ராபிக்கையே செய்ய அடுப்பது என்கிறார்.

வ்யா:— (புயல் என்று தொடங்கி) வர்ஷுகமான மேக$_4$ம்போலே ஜலஸ்தூ$_2$ல விபா$_4$க$_3$மின்றிக்கே ஸர்வஸ்வதா$_3$நம் பண்ணி வர்த்திக்கிற அழகருடைய கோயில். (மயல்மிகு பொழில்) போ$_4$க்$_3$யதையாலும் இருட்சியாலும் புக்கார் மிகவும் மதிமயங்கும்படியான திருச்சோலை. 3.

ஈ—(பதியது s ஏத்தி எழுவது பயனே) t ஸ்வரூபாநுரூபமான t$_2$ வ்ருத்திவிஶேஷத்தைப் பண்ணி உஜ்ஜீவிக்குமிதுவே இவ்வாத்மாவுக்கு ப்ரயோஜநம்; u அல்லாதவை நிஷ்ப்ரயோஜநம். ப்ரயோஜநம் என்றது - ப்ராப்யம் என்றபடி. 2.

அ—s,t ''ஏத்தி'' என்றதின் அர்த்த$_2$ம் (ஸ்வரூபாநுரூபமான இத்யாதி$_2$) t$_2$ வ்ருத்தி-வாக்$_3$வ்யாபாரரூபமான கைங்கர்யம் என்றபடி. u ''எழுவதே-பயன்'' என்று கூட்டி; அவதா$_4$ரணத்துக்கு வ்யாவர்த்யம் (அல்லாதவை இத்யாதி$_2$) சதிரிளமடவார் என்று தொடங்கி, அடைவே உரை அந்வயம். 2.

ஜீ—கள்-க$_3$ர்ப்பி$_4$ணிஸ்த்ரீகள். p கரம்-மலை. r பதி-ஸ்தா$_2$நம். s,t ''ஏத்தி'' என்றதின் அர்த்த$_2$ம் (ஸ்வருபாநுருபமான இத்யாதி$_2$) t$_2$ வ்ருத்தி - வாசிக கைங்கர்யம். u 'எழுவதே - பயன்' என்று கூட்டி, ஏவகாரத்துக்கு அர்த்த$_2$ம் (அல்லாதவை இத்யாதி$_2$) க்ரமேணாந்வய:. 2.

ஆதே$_2$— இரண்டாம் பாட்டு. சதிரையும், இளமையையுமுடைய மடவார் தாங்கள் பண்ணும் தாழ்ச்சியை ஒன்றாக மதியாதே, திருக்கையின் ஸ்பர்ஶத்தாலே எப்போதும் ஒக்க முழங்காநின்றுள்ள ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தைத் திருக்கையிலே உடையராய், அந்த அழகாலே அழகர் என்று சொல்லப்படுமவர் கோயில் இருக்கிற, சந்த்$_3$ரன் தவழ்ந்து ஏறாநின்றுள்ள ஶிக$_2$ரத்தையுடைய திருமலையில் பதியை ஸ்வரூபாநுரூபமாக ஏத்தி உஜ்ஜீவிக்குமிதுவே இவ்வாத்மாவுக்கு ப்ரயோஜநம் என்கிறார்—'' சதிரிளமடவார் '' இத்யாதி$_3$யால். 2.

ஆறு— 3. அவ:— அநந்தரம், பரமோதாரன் வர்த்திக்கிற திருமலையோடு சேர்ந்த அயல்மலையை ப்ராபிக்கையே கார்யம் என்கிறார்.

நெஞ்சே—நெஞ்சே! **பயனல்ல**—ப்ரயோஜநஶூந்யமானவற்றை, **செய்து**—செய்து, **பயன்**—ப்ரயோஜநம், **இல்லை** — இல்லை; **புயல்** — தூறலும் துளியுமான, **மழை** — காளமேகம்போலே, **வண்ணர்** — ஜலஸ்தலவிபாகமற வர்ஷிக்கும் ஸ்வபாவத்தையுடையவர், **புரிந்து** — அபிமுகராய்க்கொண்டு, **உறை** — நித்யவாஸம் பண்ணுகிற, **கோயில்**—வாஸஸ்தானமாய், **மயல்மிகு**—கண்டார் நெஞ்சு கலங்கும் படி தர்ஶநீயமான, **பொழில்** — பொழில், **சூழ்** — சூழ்ந்த, **மாலிருஞ்சோலை** — திருமலையினுடைய, **அயல்** —அருகின, **மலை**—மலையை, **அடைவது அதுவே**—அடைகையாகிற அதுவே, **கருமம்**—கர்த்தவ்யம் - ஸ்வரூபப்ராப்தம். 3.

இ— அவ:— மூன்றும் பாட்டில் — திருமலையைச் சேர்ந்த அயல்மலையை ப்ராபிக்கையே கர்த்தவ்யம் என்கிறார்.

வ்யா:— (பயனல்ல செய்து பயன் இல்லை) ப்ரயோஜநஶூந்யமானவற்றைச் செய்து ப்ரயோஜநமில்லை. செயலும் பலமும் இரண்டும் ப்ரயோஜநமாயாயிற்று தாம் பற்றின விஷயம் இருப்பது. 1. "**ஸுகஸ் கர்ம**" (ஸுஸுகம் கர்த்தும்) என்னக் கடவதிறே. ஸாதநதஶையிலும் து:க்கரூபமாய், பலவேளையிலும் து:க்க மிஶ்ரமாயிருக்கிற ஸ்வர்க்க தத்ஸாதநங்களையாயிற்று இவர் நினைக்கிறது. (நெஞ்சே) விஷயாந்தரங்களுக்கும் இவ்விஷயத்துக்குமுண்டான நெடுவாசி உனக்கு அநுபூதமிறே. (புயல் மழைவண்ணர் புரிந்துறை கோயில்) வர்ஷுகமான மேகம்போலே ஜலஸ்தலவிபாகமின்றிக்கே ஸர்வஸ்வதாநம்பண்ணி வர்த்திக்கிற தேஶம். வர்ஷுகவலாஹகம்போலேயிருக்கிற திருமேனியையுடையவனாய், அவ் வடிவழகை வழங்கிக்கொண்டு நிரந்தரவாஸம்பண்ணுகிற கோயில் என்றுமாம். தமக்கு ப்ராப்யப்ராபகங்கள் ஒருவனேயாயிருக்கிறபடி. (மயல் இத்யாதி) போக்யதையாலும் இருட்சியாலும் புக்கார் மிகவும் மதிமயங்கும்படியான திருச்சோலை. ப்ராப்யபூமியில் கலக்கமாகையாலே ப்ராப்யாந்தர்க்கதமிறே. (அயல்மலை இத்யாதி) திருமலையோட்டை ஸம்பந்தத்தையே தமக்குப் பேராகவுடைய மலையை ப்ராபிக்குமிதுவே ப்ராப்தம் என்கிறார். 3.

ஈ— அவ:— மூன்றும் பாட்டு. a உத்தேஶ்யத்துக்கு இதெல்லாம் வேணுமோ? திருமலையோடு சேர்ந்த b அயன்மலையையடைய அமையும் என்கிறார்.

அ— மூன்றும் பாட்டு. (பயனல்ல இத்யாதி) a உத்தேஶ்யத்துக்கு - தாம் நிஷ்கர்ஷித்த ப்ராப்யத்துக்கு என்றபடி. b அயன்மலை - அசல்மலை.

ஜீ— மூன்றும் பாட்டு. (பயனல்ல இத்யாதி) a உத்தேஶ்யத்துக்கு-தாம் நிஷ்கர்ஷித்த ப்ராப்யத்துக்கு. b அயன்மலை - அசல்மலை.

ஈ— வ்யா:—(பயனல்ல இத்யாதி) c பயனல்லவாக நினைத்திருக்கிறது-பரமபதத்தில் இருப்பையும், அல்லாத அவதாரங்களையும். அன்றியே (பயன் இத்யாதி) d ப்ரயோஜந ஶூந்யமானவற்றைச் செய்து ஒரு ப்ரயோஜநமில்லை. செயலும் பலமும் இரண்டும் ப்ரயோஜநமாயிற்று தாம் பற்றின விஷயம்; e1. ''ஸுஸுகம் கர்தும்'' (ஸுஸுகம் கர்த்தும்) என்னக்கடவதிறே; f ஸாதநதஶையிலும் து:க்கரூபமாய், f2 பலவேளையிலும் து:க்க மிஶ்ரமாயிருக்கிற ஸ்வர்க்கத்தஸாதநங்களையாயிற்று இவர் நினைத்திருக்கிறது. (நெஞ்சே) g விஷயாந்தரத்துக்கும், இவ்விஷயத்துக்குமுண்டான நெடுவாசி உனக்கு அநுபூதமிறே. (நெஞ்சே) g2 பந்தமோக்ஷங்கள் இரண்டுக்கும் பொதுவாயிறே நெஞ்சுதான் இருப்பது; இவ்வளவிலும் இவ்விஷயத்தை அகலுகைக்குக் காரியம் பார்த்தாய் நீயிறே.

அ— c (பயனல்லவாக நினைத்திருக்கிற இதி) பரவாஸுதேவாஶ்ரயணேந அவதாராந்தராஶ்ரயணேந ச ப்ரயோஜநம் நாஸ்தி, தேஶகாலவிப்ரக்ருஷ்டத்வேந உபயோரபி துர்லபத்வாத்; தஸ்மாத் A''பின்னானார் வணங்கும் சோதி'' இதி பக்தவந்நித்யஸந்நிதிமத்தேஶ ஸமாஶ்ரயணமேவ ப்ரயோஜநம் இதி பாவ:. B''அதிலே தேங்கின மடுக்கள்போலே அர்ச்சாவதாரம்'' இதி ஹ்யுச்யதே. C''ஏரார் முயல் விட்டுக் காக்கைப் பின்போவதே'' D''கற்பார் இராமபிரானை அல்லால் மற்றும் கற்பரோ'' 2. ''யாவோ ஜாங்யத்ர கச்சதி'' இத்யாதிவத். d ப்ரயோஜநஶூந்யமானவற்றை - காம்யகர்மங்களான ஸ்வர்க்காதிஸாதநங்களை என்றபடி. c முந்தின அர்த்தத்தில், ''செய்து'' என்றது - ப்ராப்யப்ராபகமாக ஆஶ்ரயித்து என்றபடி. d இரண்டாம் அர்த்தத்தில், ஸ்வர்க்கதஸாதநங்களிலே அந்வயித்து என்றபடி. e அவ்விஷயம் அப்படியிருக்குமோ? என்ன (ஸுஸுகம் இத்யாதி) d,f''ப்ரயோஜந ஶூந்யமானவற்றை''இதி வாக்யம் விவ்ருணோதி (ஸாதநதஶையிலும் இதி) f2 (பலவேளையிலும் து:க்கமிஶ்ரமாய் இதி) E அணைவதரவணை ப்ரவேஶே அயமர்த்தோ விஸ்தரேணோக்த:. g''நெஞ்சே'' என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (விஷயாந்தர இத்யாதி) g2 பாவாந்தரமாஹ (பந்தமோக்ஷங்கள் இரண்டுக்கும் இத்யாதி வாக்யத்வயேந) 3. ''மந ஏவ மநுஷ்யாணாம் காரணம் பந்தமோக்ஷயோ:। பந்தாய விஷயாஸங்கி முக்த்யை நிர்விஷயம் மந:॥'' இத்யுபயஹேதுத்வாத் ஏதாவத்காலம் விஷயாஸங்கேந பந்தஹேதுபூதேந த்வயா வநகிரிஸம்பந்திஸம்பந்திஸமாஶ்ரயணேந ப்ராப்யஞ்ச ஸம்பாதநீயம் ந கிம்? இதி பாவ:.

ஜீ— c (பயனல்லவாக இதி) பரமபதத்திலிருப்பையும் அவதாரங்களையும் ஆஶ்ரயித்து ஒரு ப்ரயோஜநமில்லை; இரண்டும் தேஶகாலவிப்ரகர்ஷங்களால் துர்லபமாகையாலே; ஆகையாலே பக்தவந்நித்யஸந்நிதிமத்தேஶ ஸமாஶ்ரயணம் ப்ரயோஜநவதிதி பாவ: d ப்ரயோஜந ஶூந்யமானவற்றை - காம்யகர்மங்களான ஸ்வர்க்காதிஸாதநங்களை. c முந்தின அர்த்தத்திலே, செய்து - ப்ராப்யப்ராபகமாக ஆஶ்ரயித்து. d த்விதீயார்த்தத்தில், ஸ்வர்க்காதி தத்ஸாதநங்களிலே அந்வயித்து என்றபடி. e அவ்விஷயம் அப்படியிருக்குமோ? என்ன (ஸுஸுகம் இத்யாதி) d.f த்விதீயார்த்த விவரணம் (ஸாதநதஶையிலும் இத்யாதி) g ''நெஞ்சே'' என்றதுக்கு பாவம் (விஷயாந்தர இத்யாதி) g2 பாவாந்தரமாஹ (பந்தமோக்ஷங்கள் இத்யாதி).

ப்ர— e1. (மூன்றும் பாட்டு) (பயனல்ல செய்து) भगवद्गीतासु नवमे — "राजविद्या राजगुह्यं पवित्रमिदमुत्तमम्। प्रत्यक्षावगमं धर्म्यं सुसुखं कर्तुमव्ययम्॥ २॥"

A திருநெடு-10. B ஸ்ரீவசநபூஷணம்-சூர்ணை 39. C சிறியதிருமடல்-கண்ணி 8. D 7-5-1. E 2-8

ஈ— (h புயல்மழை h2 வண்ணர் புரிந்துறை கோயில்) பயனுன விஷயந்தானிருக்கிறபடி. i வர்ஷுகவலாஹகம் போலேயிருக்கிற வடிவழகையுடையவர், அவ்வடிவழகை ஸர்வஸ்வதா2நம்பண்ணி வர்த்திக்கிற கோயில். j வர்ஷுகமான மேக4ம்போலே ஜலஸ்த2லவிப4ாக3மின்றிக்கே ஸர்வஸ்வதா2நம்பண்ணி வர்த்திக்கிற தே3ஶம் என்றுமாம். k இத்தால்-தமக்கு l ப்ராப்யப்ராபகங்கள் ஒருவனேயாயிருக்கிறபடி. (m மயல்மிகு பொழில் சூழ்) m2 சோலைச்செறிவாலே புக்கார்க்கு இருண்டிருக்கும் என்னுதல்; n அன்றியே, போ4க்3யதாப்ரகர்ஷத்தாலே நெஞ்சை இருளப்பண்ணும் என்னுதல். (மாலிருஞ்சோலை அயன்மலை) திருமலையோட்டை ஸம்ப3ந்த4த்தையே தனக்குப் பேராக உடைத்தான மலை. o 1. "अगस्त्यभ्राता" (அக3ஸ்த்யப்4ராதா) என்னுமாபோலே. (அடைவதது கருமமே) p அதொன்றுமே கர்த்தவ்யம்; அல்லாதவையடைய அகர்த்தவ்யம் என்கிறார். 3.

அ— h2 'வண்ணர்' ஶப்3த3மாத்ரஸ்ய வர்ணவாசகத்வேந, ஸ்வப4ாவவாசகத்வேந ச அர்த்த2பே4த3:; அர்த்த2த்3வயே ச புரிதல்-கொடுத்தல். i வர்ணத: ப3லிதம் ஸௌந்த3ர்யம். j இரண்டாம் பொருளில் - மழைபோன்ற ஸ்வப4ாவத்தையுடையராகையாலே புரிகிறார் என்றபடி; இல்லையாகில் புநருக்தியாமிறே. k இத்தால் - அர்த்த2த்3வயேந ச; "புயல்மழை வண்ணர், புரிந்து" என்ற இத்தால் என்னுதல். h.l "புயல்மழை வண்ணர்" என்று-ப்ராப்யம்; "புரிந்து" என்று-ப்ராபகம். m2 சோலைச்செறிவு - வநஸாந்த்3ரதை. A "குரவமே கமழும் குளிர்பொழிலூடு குயிலொடு மயில்கள்நின்றால இரவியின் கதிர்கள் நுழைதல் செய்தறியாத் திருவல்லிக்கேணி" இதிவத் ஆதி3த்யகிரணத3ர்ஶநாத்3தி3ங்மோஹஸ் ஸர்வதா3நுவர்த்தத இதி பா4வ:. n (அன்றியே போ4க்3யதா ப்ரகர்ஷத்தாலே இதி) ஸ்ரீவைகுண்டே2 க3த்3யே பரமபத3வர்ணநாயாம் 2. "ப்ரவிஷ்டாநுந்மாத3யத்3பி4:" இத்யுக்தப்ரகாரேணேதி பா4வ:. m (மயல்மிகு) மயலை-ப்4ராந்தியை மிகப்பண்ணுகிற என்றபடி. 3. "திமிரஸிப4ப்ரபூ4ததருஷண்ட3மயம் ப்4ரமத3ம்" o தத்ஸம்ப3ந்த4த்தையே பேராகவுண்டானமைக்கு த்3ருஷ்டாந்தம் (அக3ஸ்த்யேத்யாதி3) p "அதுவே - கருமம்" என்ற ஏவகாரார்த்த2ம் (அதொன்றுமே இத்யாதி3) நெஞ்சே - பயனல்லசெய்து பயனில்லை; புயல்மழை வண்ணர் என்று தொடங்கி, கருமம் என்று உரை அந்வயம். 3.

ஜீ— h2 'வண்ணர்' என்கிறவிடத்தில், வண்ணஶப்3த3த்துக்கு-வர்ண வாசகத்வேநவும், ஸ்வப4ாவவாசகத்வேநவும் அர்த்த2பே4த3ம். அர்த்த2த்3வயத்திலும், புரிதல்-கொடுத்தல். i வர்ணத:ப3லிதம்-ஸௌந்த3ர்யம்; j த்3விதீயார்த்த2த்தில்—மழைபோன்ற ஸ்வப4ாவத்தையுடையவராகையாலே புரிகிறார் என்றபடி. k இத்தால்-அர்த்த2த்3வயத்தாலும் என்னுதல்; "புயல்மழை வண்ணர், புரிந்து" என்றத்தால் என்னுதல். h.l புயல் மழைவண்ணர் என்று-ப்ராப்யம்; புரிந்து என்று ப்ராபகம். m2 செறிவு-நைபி3ட்3யம். m மயல்மிகு பொழில் - ப்4ராந்தியை மிகப்பண்ணுகிற பொழில்; மயல்-ப்4ராந்தி. m.n "மயல்மிகு" என்றவிடத்திலே 2. "ப்ரவிஷ்டாநுந்மாத3யத்3பி4:" என்ற க3த்3ய வாக்யமும், 3 "திமிரஸிப4ப்ரபூ4ததருஷண்ட3மயம் ப்4ரமத3ம்" இத்யாதி3யும் அநுஸந்தே4யம். o தத்ஸம்ப3ந்த4த்தையே பேராகவுடைத்தானமைக்கு த்3ருஷ்டாந்தம் (அக3ஸ்த்யேத்யாதி3) p "அதுவே-கருமம்" என்ற ஏவகாரார்த்த2ம் (அதொன்றுமே இத்யாதி3) h.1 புயல் - வர்ஷுகமான; மழை - மேக4ம்; உறைகை-நித்யவாஸம் பண்ணுகை. க்ரமேணாந்வய:. 3.

A பெரியதிருமொழி 2.3.7.

4. கருமவன் பாசம் கழித்துழன் றுய்யவே
பெருமலை யெடுத்தான் பீடுறை கோயில்
வருமழை தவழும் மாலிருஞ் சோலை
திருமலை யதுவே யடைவது திறமே.

ஆ— 4. வ்யா:— (கருமம்) நிரஸ்தப்ரதிப$_4$ந்த$_4$ராய்க்கொண்டு தன் திருவடிகளிலே நாம் அடிமைசெய்து உஜ்ஜீவிக்கைக்காகவே, பரமகாருணிகனான தான் வந்துறைகின்ற ஸமஸ்தஸந்தாபநாஶகமான திருமலையை அடைகையே அடிமைசெய்கைக்கு உபாயம் என்கிறார். 4.

ஒ— அவ:— நாலாம் பாட்டில் — கர்மப$_4$ந்த$_4$த்தைப் போக்கி ஆஶ்ரிதரானவர்கள் அடிமைசெய்து வாழ்கைக்கு ஈடாம்படி ஸர்வேஶ்வரன் வர்த்தித்தருளுகிற திருமலையை ஆஶ்ரயிக்கையே ஸத்$_3$ருஶமானபடி என்கிறார்.

வ்யா:— (பெருமலை என்று தொடங்கி) ஆஶ்ரிதாபத்ஸக$_2$னான க்ருஷ்ணன் தன் ஐஶ்வர்யத்தோடே உறைகிற கோயில். (வருமழை என்று தொடங்கி) மேக$_4$ பத$_2$த்திற்காட்டிலும் உயர்ந்து அறப்பெருத்துள்ள திருச்சோலையை உடைத்தான திருமலை. 4.

ப— 4. அவ:— அநந்தரம், ரக்ஷகனானவன் வர்த்திக்கிற பெரிய பொழில் சூழ்ந்த திருமலையை ஆஶ்ரயிக்குமதுவே செய்யக்கடவபடி என்கிறார்.

கருமம்—(ப$_4$ந்த$_4$கமான) கர்மங்களாகிற, **வன்**—கழற்ற அரிய, **பாசம்**—பாஶங்களை, **கழித்து** — கழற்றி, **உழன்று** — (அடிமைசெய்து) வ்யாபரித்து, **உய்யவே**—(சேதநர்) உஜ்ஜீவிக்கைக்காகவே, (ஆர்த்தமான கோ$_3$ப கோ$_3$பீஜநங்களுடைய ஆர்த்தி தீரும்படி) **பெரு**—பெரிய, **மலை**—மலையை, **எடுத்தான்**—எடுத்து ரக்ஷித்தவன், **பீடு**—(தன்னுடைய) ரக்ஷணைஶ்வர்யம், **உறை**—விளங்கும்படி நித்யவாஸம் பண்ணுகிற, **கோயில்** — ஸ்தா$_2$நமாய், **வரு**—(வர்ஷோந்முக$_2$மாய்) வருகிற, **மழை**—மேக$_4$ங்கள், **தவழும்**—தவழும்படி, **மால்**—மிகவும் உயர்ந்து, **இரும்** — பரந்த, **சோலை** — சோலையையுடைத்தான, **திருமலை அதுவே**—திருமலை தன்னையே, **அடைவதே**—அடைவதே, **திறம்**—செய்யும்படி.

ஆதே$_3$— மூன்றும் பாட்டு. ப்ரயோஜநாஶ்ரயமானவற்றைச்செய்து ஒரு ப்ரயோஜநமில்லை காண் நெஞ்சே! வர்ஷுகவலாஹகம்போலேயிருக்கிற அழகையுடையவர் அவ்வடிவழகை ஸர்வஸ்வதா$_2$நம்பண்ணி வர்த்திக்கிற கோயிலாயிருக்கிற போ$_4$க்யதா ப்ரகர்ஷத்தாலே நெஞ்சை இருளப்பண்ணும் திருமாலிருஞ்சோலையோடு ஸம்ப$_3$ந்தி$_4$த்த மலையை அடைவது அது ஒன்றுமே கர்த்தவ்யம் என்கிறார்—"பயனல்ல" இத்யாதி$_3$யால். 3.

ப— மால் - உயர்த்தி. இருமை - பரப்பு. மாலிருஞ்சோலைத் திருமலை என்கையாலே - திருமலையில் சோலையினுடைய ப்ராப்யதை தோற்றுகிறது. 4.

இ— அவ:— நாலாம் பாட்டில் — ஆஶ்ரிதர் தங்கள் கர்மபந்தத்தைப்போக்கி அடிமைசெய்து உஜ்ஜீவிக்கைக்காக ரக்ஷகன் வந்து நித்யவாஸம் பண்ணுகிற திருமலையை ஆஶ்ரயிக்கையே ஸத்ருஶம் என்கிறார்.

வ்யா:— (கருமம் என்று தொடங்கி) ப்ரபலமான கர்மபாஶத்தைப் போக்கி அடிமைசெய்து உஜ்ஜீவிக்கைக்காக. 1."परित्राणाय साधूनाम्" (பரித்ராணாய ஸாதூநாம்) என்கிறபடியே, விரோதிகளைப்போக்கி உஜ்ஜீவிப்பிக்கையேயிறே அவதார ப்ரயோஜநம். (பெருமலை இத்யாதி) 2. "गोगोपीजनसङ्कुलं - अतीवार्तम्" (கோகோபீஜந ஸங்குலம்-அதிவார்த்தம்) என்று இடையரும் இடைச்சிகளும் நோவுபட, ஒரு மலையெடுத்து நோக்கினவன் அந்த ஐஶ்வர்யத்தோடே வந்து நித்யவாஸம் பண்ணுகிற கோயில். பெருமலை - பஞ்சலக்ஷம் குடியும நிழலிலே ஒதுங்கலாம்படியிறே மலையின் பரப்பு. பீடு - பெருமை; அதாகிறது ஐஶ்வர்யம். ஒரு மலையை ஆதேயமாகக்கொண்டு ரக்ஷித்தவன் "ஒரு மலையை ஆதாரமாகக்கொண்டு நோக்குவோம்" என்று நிற்கிற இடம். (வருமழை இத்யாதி) ஊருக்கு மழை இரண்டு-நின்று நிரந்தரமாக வர்ஷிக்கும் மழையும், கருப்பது வெளுப்பதாய் வர்ஷிக்கும் மழையும். மழை - மேகம். (தவழும்) 3. "समुद्वहन्तस्सलिलातिभारम्" (ஸமுத்வஹந்தஸ்ஸலிலாதிபாரம்) என்று கர்ப்பிணிகள் சுரமேறுமாபோலேயாயிற்று மேகங்கள் ஸஞ்சரிப்பது. மால் என்று - பெருமை. இருமை என்றும் - பெருமை. இத்தால் - ஓங்கிப் பரந்த சோலையையுடைய திருமலை என்கை. திருமலையை ஆஶ்ரயிக்குமதுவே செய்யக்கடவ ப்ரகாரம். திறம்- ப்ரகாரம். 4.

ஈ— அவ:— நாலாம் பாட்டு. a கர்மபந்தத்தைப் போக்கி ஆஶ்ரிதரானவர்கள் அடிமை செய்து வாழுகைக்கு ஈடாம்படி ஸர்வேஶ்வரன் வர்த்திக்கிற திருமலையை ஆஶ்ரயிக்கையே ஸத்ருஶம் என்கிறார்.

அ— நாலாம் பாட்டு. (கருமம் இத்யாதி) a எம்பெருமானார் நிர்வாஹத்தைப்பற்ற அவதாரிகை (கர்மபந்தத்தை இத்யாதி)

b கூரேஶ நிர்வாஹே, உய்யவே - உய்யவென்றொரு பொருளுண்டோ? இதி ஏகார: வ்யதிரேகபர்யவஸாயீ. "பிரிநிலை ஏகாரம்" இதி த்ரமிடா:. அதிஷ்டாத்ரா வயம் ஸ்வ

ஜீ— நாலாம் பாட்டு. (கருமம் இத்யாதி) a எம்பெருமானார் நிர்வாஹத்தைப்பற்ற (கர்மபந்தத்தை இத்யாதி)

b ஆழ்வான் நிர்வாஹத்திலே, உய்யவே-உஜ்ஜீவிக்கப்போமோ? என்று ஏகாரம்-பிரிநிலை; ஏகாரம் வ்யதிரேகார்த்தம் என்றபடி. c எம்பெருமானார் நிர்வாஹத்திலே, ஏகாரம் - தேற்றத்

ஈ— வ்யா:— (கரும வன் பாசம் கழித்துழன்று உய்யவே) b "இது நம்மாற்செய்து தலைக்கட்டப்போமோ திருமலையை ஆஶ்ரயிக்குமதொழிய?" என்று இங்ஙனே ஆழ்வான் ஒருருவிலே பணித்தானும்; அங்ஙனும் நிர்வஹிக்கக்கடவது. c அன்றிக்கே, "கரும வன் பாசம் கழிகைக்காகவும், c_2 உழன்று உய்கைக்காகவும்" என்று இங்ஙனே எம்பெருமானர் அருளிச்செய்யும்படி. d முராஸுரன் அநேகமாயிரம் பாஶங்களாலே தன்னை மறைய d_1வரிந்துகொண்டிருந்தாற்போலேயிறே d_3அவித்3யாதி3களாலே d_4தன்னை மறைய வரிந்துகொண்டிருக்கும்படி. e கர்மமாகிற வலிய பாஶங்களைக் கழிக்கைக்காகவும், e_2 தன்பக்கல் கைங்கர்யத்தைப் பண்ணி உஜ்ஜீவிக்கைக்காகவும். f 1."परित्राणाय साधूनाम्" (பரித்ராணாய ஸாது4நாம்) என்கிறபடியே - விரோதி4களைப்போக்கி உஜ்ஜீவிப்பிக்கையிறே f_2 அவதாரங்களுக்கு ப்ரயோஜநம். (பெருமலை எடுத்தான்) g அரியன

அ—யத்3நந கர்மரூப த்3ருட4தரபாஶாந் விநாஶ்ய ப4க3வத் கைங்கர்யம் க்ருத்வா உஜ்ஜீவிதும் ஶக்தா: கிம்? அஶக்தா ஏவ; தஸ்மாத்3வநகி3ரி ஸமாஶ்ரயணமேவ ப்ராப்தமிதி கூ1ரேஶ நிர்வாஹ:. c எம்பெருமானர் நிர்வாஹத்திலே, ஏகாரம்-தேற்றத்திலே. c_2 (உழன்று உய்கைக்காகவும்) உழலுகை ஸஞ்சாரமாய், 1. "தேஶ தேஶ ஸஹ க3ச்ச2தி" என்று கைங்கர்யத்தை லக்ஷிக்கிறது என்றபடி. d "பாசம்" என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (முராஸுரன் இத்யாதி3) d_2வரிந்துகொண்டு-ப3ந்தி4த்துக்கொண்டு. d_3 (அவித்3யாதீ3தி) ஆதி3ஶப்3தே3ந அவித்3யாகர்மவாஸநாருசயஶ்ச, அவித்3யாஸ்மிதாராக3த்3வேஷாபி4நிவேஶா இத்யுச்யமாநாஶ்ச உச்யந்தே. d_4 (தன்னை மறைய வரிந்துகொண்டிருக்கும்படி இதி) A "திண்ணமழுந்தக்கட்டிப் பல செய்வினை வன்கயிற்றால் புண்ணை மறைய வரிந்து என்னைப் போரவைத்தாய்" இத்யத்ர ஹ்ருத3யம். e ஶப்3தா3ர்த்த2ம் (கர்மமாகிற இத்யாதி3) e_2 'தன்பக்கல் கைங்கர்யத்தைப் பண்ணி உஜ்ஜீவிக்கைக்காகவும் இதி) "உழன்று" இதி கைங்கர்யமுச்யத இதி பா4வ:. f "கரும வன் பாசம் கழித்துழன்று உய்யவே - பெருமலை எடுத்தான்" என்று கூட்டி அருளிச்செய்கிருர் (பரித்ராணாய என்று தொடங்கி) f, f_2 அன்றிக்கே. (அவதாரங்களுக்கு) என்றது-அர்ச்சாவதாரங்களுக்கும் என்ருய், இப்படி செய்கைக்காகத் திருமலையிலே வர்த்திக்கிருன் என்று விவக்ஷித்து (பரித்ராணாய இத்யாதி3) என்ருதல். g "பெருமலை

ஜீ—திலே; தேற்றம் - நிஶ்சயம். c_2 உழலுகை-ஸஞ்சாரமாய், 1. "தேஶ தேஶ ஸஹ க3ச்ச2தி" என்று கைங்கர்யத்தை நினைக்கிறது என்றபடி. d "வன்" என்றதுக்கு பா4வம் (முராஸுரன் இத்யாதி3) d_2 வரிந்துகொண்டு-ப3ந்தி4த்துக்கொண்டு. d_3 (அவித்3யாதீ3தி) ஆதி3ஶப்3தே3ந - கர்மவாஸநா ருசி ப்ரக்ருதி ஸம்ப3ந்தா4த3ய உச்யந்தே. e ஶப்3தா3ர்த்த2ம் (கர்மமாகிற இத்யாதி3) f திருமலையில் ஸ்தி2திக்கு இதுவோ ப்ரயோஜநம்? என்ன (பரித்ராணாய இத்யாதி3) f_2(அவதாரங்களுக்கு) என்றதிலே-அர்ச்சாவதாரமும் விவக்ஷிதம். g "பெருமலை எடுத்தான்" என்றதுக்குத் தாத்பர்யம்

ப்ர— (நாலாம் பாட்டு) f1. (கருமவன் இத்யாதி3) (வன்பாசம்) पञ्चमेंशे एकोनत्रिंशे नरकासुरवधार्थं गतस्य कृष्णस्य गतिनिरोधको मुरः—"प्राग्ज्योतिषपुरस्यासीत्समन्ताच्छतयोजनम्। आचिता मौरवैः पाशैः क्षुरान्तैर्भूद्विजोत्तम॥ १६॥ तान् चिच्छेद हरिः पाशान् क्षिप्त्वा चक्रं सुदर्शनम्। ततो मुरस्समुत्तस्थौ तं जघान च केशवः॥ १७॥"

A 5-1-5.

ஈ-செய்தும் ஆஶ்ரிதரக்ஷணம் பண்ணுமவன்; h1."गोगोपीजनसंकुलं-अतीवार्तम्"(கோ₃கோ₃பீஜந ஸங்குலம்-அதிவார்த்தம்) என்று-இடையரும் இடைச்சிகளும் நோவுபட, ஒரு மலையை எடுத்து நோக்கினவன், h₂ அந்த ஐஶ்வர்யத்தோடே வந்து நித்யவாஸம் பண்ணுகிற கோயில். (பெருமலை) i பஞ்சலக்ஷங்குடியும் நிழலிலே ஒதுங்கலாம்படியிறே மலையின் பரப்பு.

j பீடு-பெருமை; j₂ அதாவது ஐஶ்வர்யம்; j₃ ஆபத்ஸக₂த்வாதி₃கள்; ஒரு மலையை ஆதே₄யமாகக்கொண்டு ரக்ஷித்தவன் j₄ ஒரு மலையை ஆத₄ாரமாகக்கொண்டு ரக்ஷிக்க

அ.எடுத்தான்'' என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (அரியன செய்தும் இத்யாதி₃) h கோ₃வர்த்த₄நோத்₃த₄ரண ஹேத்வாகாங்க்ஷாம் ஶமயந்தர்த்த₂மாஹ (கோ₃கோ₃பீஜந இத்யாதி₃) யத்₃வா ''பீடுறை கோயில்'' என்றதுக்கு பூ₄ர்வம் (கோ₃கோ₃பீத்யாதி₃) h₂ (அந்த ஐஶ்வர்யத்தோடே) என்றது-அந்தப் பெருமையோடே என்றபடி. i ''பெருமலை'' இத்யுச்யதே; மஹத்த்₄யா அவதி₄: க:? இத்யாகாங்க்ஷாம் கார்யமுகே₂ந ஶமயதி (பஞ்சேதி).

j₂. j₃ ஐஶ்வர்யமாவதேதென்ன (ஆபத்ஸக₂த்வேத்யாதி₃) j₄ ''பெருமலை'' என்றத்தைக் கடாக்ஷித்து, ''உறைகோயில்'' என்றதுக்கு பூ₄ர்வம் (ஒரு மலையை இத்யாதி₃) j₃.k''ஆபத்ஸக₂த்

ஜீ—(அரியனசெய்தும் இத்யாதி₃) h கோ₃வர்த்த₄நோத்₃த₄ரணஹேதுகத₂ந பூர்வகமாக அர்த்த₂ம் (கோ₃கோ₃பீத்யாதி₃) பஞ்சமேம்ஶே ஏகாத₃ஶே—1. ''ததஸ்தத்₃கோ₃குலம் ஸர்வம் கோ₃கோ₃பீ-ஜநஸங்குலம் । அதிவார்த்தம் ஹரிர்த்₃ருஷ்ட்வா மைத்ரேயாசிந்தயத் தத₃ா ॥'' இத்யாரப்₄ய, 1. '' இதி க்ருத்வா மதிம் க்ருஷ்ணோ கோ₃வர்த்த₄நமஹீத₄ரம் । உத்பாட்யைககரேணைவ த₄ாரயாமாஸ லீலயா ॥''; யத்₃வா, கோ₃கோ₃பீத்யாதி₃வாக்யம்-''பீடுறைகோயில்'' என்றதுக்கு பூ₄ர்வமாதல். h₂ அந்த ஐஶ்வர்யத்தோடே-அந்தப் பெருமையோடே. j.j₃ பீடாவது-ஆபத்ஸக₂த்வாதி₃களால் வந்த பெருமை. i பெருமைக்கு அவதி₄யைக் காட்டுகிறார் (பஞ்சலக்ஷமித்யாதி₃)

j₂. j₃ ஐஶ்வர்யமாவதேதென்ன (ஆபத்ஸக₂த்வாதி₃கள் என்று) j₄ ''பெருமலை'' என்றத்தைக் கடாக்ஷித்து, ''உறைகோயில்'' என்றதுக்கு பூ₄ர்வம் (ஒரு மலையை இத்யாதி₃) j₃.k ''அதா

ப்ர—h1.(பெருமலை எடுத்தான்) तत्रैकादशे महेन्द्राहमवर्षसमये कृष्णः — "वत्साश्च दीनवदनाः पवनाकम्पिकन्धराः। त्राहि त्राहीत्यल्पशब्दाः कृष्णमूचुरिवार्दिताः॥ १२॥ ततस्तद्गोकुलं सर्वं गोगोपीजनसंकुलम्। अतीवार्तं हरिर्दृष्ट्वा मैत्रेयाचिन्तयत्तदा॥ १३॥ एतत्कृतं महेन्द्रेण मखभङ्गविरोधिना। तदेतदखिलं गोष्ठं त्रातव्यमधुना मया॥ १४॥ इममद्रिमहं धैर्यादुत्पाट्योरुशिलाघनम्। धारयिष्यामि गोष्ठस्य पृथुच्छत्रमिवोपरि॥ १५॥ श्रीपराशरः—इति कृत्वा मतिं कृष्णो गोवर्धनमहीधरम्। उत्पाट्यैककरेणैव धारयामास लीलया॥ १६॥ गोपांश्चाह जगन्नाथस्समुत्पाटितभूधरः। विशध्वमत्र त्वरिताः कृतं वर्षनिवारणम्॥ १७॥ सुनिवातेषु देशेषु यथा जोषमिहास्यताम्। प्रविश्यतां न भेतव्यं गिरिपातस्य निर्भयैः॥ १८॥ इत्युक्तास्तेन ते गोपा विविशुर्गोधनैस्सह। शकटारोपितैर्भाण्डैः गोप्यश्चासारपीडिताः॥ १९॥"

ஈ—நிற்கிறவிடம். k பசுக்களுக்கும் இடையருக்கும் ரக்ஷகனுகையால் வந்த ஐஸ்வர்யம் தோற்ற வர்த்திக்கிற கோயில். (l வருமழை தவழும் மாலிருஞ்சோலை) m1. "समुद्वहन्तस्सलिलातिभारं बलाकिनो वारिधरा नदन्तः। महत्सु शृङ्गेषु महीधराणां विश्रम्य विश्रम्य पुनः प्रयान्ति ॥" (ஸமுத்$_3$வஹந்தஸ்ஸலிலாதிபா$_4$ரம் ப$_3$லாகிநோ வாரித$_4$ரா நத$_3$ந்த: । மஹத்ஸு ஸ்ருங்கே$_3$ஷு மஹீத$_4$ராணாம் விஸ்ரம்ய விஸ்ரம்ய புந: ப்ரயாந்தி ॥) என்கிறபடியே, m$_2$ சூல்பெண்டுகள் m$_3$ சுரமேறுமாபோலேயாயிற்று மேக$_4$ங்கள் ஸஞ்சரிப்பது. n ஊர்க்கு இரண்டாயிற்று மழை; நின்றவிடத்திலே நின்று வர்ஷிப்பதொரு மேக$_4$மும், போவதுவருவதாயிருப்பதொரு மேக$_4$மும்; o "புயல்மழை வண்ணர்"(3) என்கிறதிறே. p மாலிருஞ்சோலையாகிற திருமலையை ஆஸ்ரயிக்குமிதுவே p$_2$ திறம் - செய்திறம்; p$_3$ செய்யவடுப்பது இதுவே. q மாலிருஞ்சோலையையுடைத்தான திருமலையை என்னுதல். 'மால்' என்று - பெருமை. 'இருமை' என்றும் - பெருமை. ஒன்று -r ஒக்கத்திலே; ஒன்று s பரப்பிலே. 4.

அ—வாதி$_4$வன்''என்றத்தை விவரிக்கிறார் (பசுக்களுக்கும் இத்யாதி$_3$) l மழை-மேக$_4$ம், m''தவழும்'' என்றதுக்கு பா$_4$வம் (ஸமுத்$_3$வஹந்த இத்யாதி$_3$) m$_2$.m$_3$ (சூல்பெண்டுகள் சுரமேறுமாபோலே) க$_3$ர்ப்பி$_4$ணிகள் மலையேறுமாபோலே என்றபடி. l.n மழை என்னுதே. "வருமழை" என்று விஸேஷித்ததுக்குத் தாத்பர்யம் (ஊர்க்கு இத்யாதி$_3$) o இவனும் மழையோ? என்ன (புயல் இத்யாதி$_3$) p$_3$ விவரணம் (செய்யவடுப்பது இத்யாதி$_3$) p மாலிருஞ்சோலை-திருமாலிருஞ்சோலை என்று ரூடி$_4$யான திருநாமத்தையுடைய திருமலை இதி ப்ரத$_2$ம:; q யோக$_3$மவலம்ப்$_3$ய த்$_3$விதீயோ நிர்வாஹ:. r ஒக்கம் - தை$_3$ர்க்$_4$யம்; s பரப்பு-விஸ்தாரம். கரும வன் பாசம் என்று தொடங்கி, அடைவே உரை அந்வயம். 4.

ஜீ—வது-ஐஸ்வர்யம்'' இத்யாதி$_3$யின் விவரணம் (பசுக்களுக்கும் இத்யாதி$_3$) l மழை - மேக$_4$ம். m "தவழும்" என்றதுக்கு பா$_4$வம் (ஸமுத்$_3$வஹந்த இத்யாதி$_3$) கிஷ்கிந்தா$_4$காண்டே$_3$ லக்ஷ்மணம் ப்ரதி ராமேணோக்தோऽயம் ஸ்லோக:. m$_2$ சூல்பெண்டுகள்-க$_3$ர்ப்பி$_4$ணி ஸ்த்ரீகள். m$_3$ சுரம்-மலை. l,n "மழை" என்னுதே. "வருமழை" என்று விஸேஷித்ததுக்கு பா$_4$வம் (ஊர்க்கு இத்யாதி$_3$) o இவனும் மழையோ? என்ன (புயல் இத்யாதி$_3$) p$_3$ விவரணம் (செய்யவடுப்பதுஇதுவே என்று) p "திருமாலிருஞ்சோலை" என்று ரூடி$_4$யான திருநாமத்தையுடைய மலையென்று முந்தின அர்த்த$_2$ம். q யோகா$_3$ர்த்த$_2$மவலம்ப்$_3$ய த்$_3$விதீயோ நிர்வாஹ:. r ஒக்கம் - உயர்த்தி. s பரப்பு-விஸ்தாரம். p$_2$ திறம்-செய்யும்படி. "கரும வன் பாசம் இத்யாரப்$_4$ய, திருமலை-அடைவததுவே திறம்" இத்யந்வய:. 4.

ப்ர—m1. (வருமழை தவழும்) किष्किन्धाकाण्डेऽष्टाविंशे माल्यवति लक्ष्मणं प्रति रामः— "वर्षोदकाप्यायितशाद्वलानि प्रवृत्तनृत्तोत्सवबर्हिणानि। वनानि निर्वृष्टबलाहकानि पश्यापराह्णेष्वधिकं विभान्ति ॥ २१ ॥ समुद्वहन्तस्सलिलातिभारं बलाकिनो वारिधरा नदन्तः। महत्सु शृङ्गेषु महीधराणां विश्रम्य विश्रम्य पुनः प्रयान्ति ॥ २२ ॥"

5. திறமுடை வலத்தால் தீவினை பெருக்காது
அறமுயல் ஆழிப் படையவன் கோயில்
மறுவில் வண் சுனைசூழ் மாலிருஞ் சோலை
புறமலை சாரப் போவது கிறியே.

ஆ— 5. வ்யா:— (திறமுடை) ஜ்ஞாநமும் ப₃லத்தாலும் தீவினை பெருக்காதே, ஆச்ரிதரக்ஷணைக ஸ்வப₄வனான திருவாழியை தி₃வ்யாயுத₄மாகவுடையனானவன் நின்றருளுகிற, நிர்மலமாய், ஸர்வபோ₄க்₃யமாயிருந்த சுனைகளையுடைத்தான மாலிருஞ்சோலை மலையினுடைய புறமலை சாரப் போவது பரமப்ராப்யம் என்கிறார். 5.

ஒ— அவ:— அஞ்சாம் பாட்டில் — திருமலைக்குப் புறம்பான மலையை ப்ராபிக்கையே நல்விரகு என்கிறார்.

வ்யா:— (திறம் என்று தொடங்கி) மிக்கிருந்துள்ள ப₃லத்தாலே இதர புருஷார்த்த₂ ப்ராவண்யமான பாபத்தை வர்த்தி₄ப்பியாதே. (அறம் என்று தொடங்கி) ஆச்ரிதபரித்ராணமான பரமத₄ர்மத்திலே ஊன்றும் திருவாழியை தி₃வ்யாயுத₄மாக உடையவனுக்கு ஸ்த₂ாநமாய், ரமணீயமான சுனைகளாலே சூழப்பட்ட திருமலையின். 5.

ப— 5. அவ:— அநந்தரம், ரக்ஷணோத்₃யுக்தமான திருவாழியையுடையவன் வர்த்திக்கிற திருமலையின் புறமலையைக் கிட்டப் போவது நல்விரகு என்கிறார்.

திறமுடை—நாநாவித₄மான, வலத்தால்—ப₃லங்களாலே, (அக்ருத்யகரணாதி₃கனான) தீ—கொடிய, வினை—பாபங்களை, பெருக்காது—வர்த்தி₄ப்பியாதே, அறம்—(ஆச்ரித ரக்ஷணமாகிற) த₄ர்மத்திலே, முயல்—உத்₃யோக₃த்தையுடைய, ஆழி—திருவாழியை, படையவன் — ஆயுத₄மாகவுடையவனுடைய, கோயில் — வாஸ ஸ்த₂ாநமாய், மறு—(சைவலகர்த்த₃மாதி₃களாகிற) களங்கம், இல்—அற்று, வண்—கிட்டினார்க்கு ஸர்வப்ரகாரோபஜீவ்யமான, சுனை—சுனைகளாலே, சூழ்—சூழப்பட்ட, மாலிருஞ்சோலை—திருமலையின், புறமலை—புறமலையை, சார—கிட்ட, போவது—போகிறவது, கிறி—நல்விரகு.

ஆதே₃— நாலாம் பாட்டு. கர்மமாகிற வலிய பாசத்தை ஸ்வயத்நத்தாலே கழித்து, ப்ராப்யமான கைங்கர்யத்தைப்பண்ணி உஜ்ஜீவித்துத் தலைக்கட்டப் போமோ? கர்மமாகிற வலிய பாசங்களைக் கழிக்கைக்காகவும், கைங்கர்யங்களைப் பண்ணி உஜ்ஜீவிக்கைக்காகவும், பெரிதான கோ₃வர்த்த₄ந பர்வதத்தை எடுத்தவன் அந்தப் பெருமையோடே வந்து நித்யவாஸம் பண்ணுகிற கோயிலாயிருக்கிற, வாராநின்றுள்ள மேக₄ங்கள் தவழும் திருமாலிருஞ்சோலையாகிற திருமலையை ஆச்ரயிக்குமிதுவே செய்ய அடுப்பது என்கிறார் — "கருமவன்" இத்யாதி₃யால். 4.

ப—✦ கிட்டுமதிலும், கிட்ட ப்ரவர்த்திக்குமது நல்விரகு என்று கருத்து. இப் பாட்டளவும் - உபதேசத்தை நெஞ்சோடே கூட்டி, மேல் - பிறரைக்குறித்து உபதேசிக்கிறார்.
5.

இ— அவ:— அஞ்சாம் பாட்டில் — திருமலைக்குப் புறம்பான மலையை ப்ராபிக்கையே நல்விரகு என்கிறார்.

வ்யா:— (திறம் இத்யாதி) திறம்-ஸமூஹம்; திரள். வலம்-பலம். திரண்ட பலத்தாலே ப்ரயோஜநாந்தர ப்ராவண்யமாகிற பாபத்தைக் கூடுபூரியாதே. (அறம் இத்யாதி) அறத்திலே முயலாநின்றுள்ள திருவாழியை ஆயுதமாக உடையவன் வர்த்திக்கிற தேசம். அறமுயலாழி - ஸர்வேஶ்வரனிற்காட்டிலும் ஆஶ்ரிதரக்ஷணத்தில் முற்பாடனாகை; 1. "लक्ष्मणस्य च धीमतः" (லக்ஷ்மணஸ்ய ச தீமத:) என்னக்கடவதிறே. (மறுவில் இத்யாதி) 2. "रमणीयं प्रसन्नाम्बु सन्मनुष्यमनो यथा" (ரமணீயம் ப்ரஸந்நாம்பு ஸந்மநுஷ்யமநோ யதா) என்கிறபடியே தெளிந்து மனோஹரமாயிருக்கை. அதாகிறது - இவர் திருவுள்ளம்போலேயிருக்கை. (புறமலை இத்யாதி) அயன்மலையைச் சூழ்ந்த புறமலையைக் கிட்டப்போமதுவே நல்விரகு என்கிறார். கிறியாவது - விரகு. —அதாவது - அஸாத்யமானத்தை அயத்நேந லபிக்கை.
5.

ஈ— அவ:— அஞ்சாம் பாட்டு. a திருமலைக்குப் புறம்பான மலையை ப்ராபிக்கையே நல்விரகு என்கிறார்.

வ்யா:— (திறமுடை வலத்தால்) திறம் - ஸமூஹம். வலம்-பலம். b திரண்ட பலத்தாலே ப்ரயோஜநாந்தர ப்ராவண்யமாகிற மஹாபாபத்தைக் கூடுபூரியாதே. (c அறமுயல் இத்யாதி) $c_1$1. "लक्ष्मणस्य च धीमतः" (லக்ஷ்மணஸ்ய ச தீமத:) என்கிற

அ— அஞ்சாம் பாட்டு. (திறம் இத்யாதி) a சதுர்த்தபாதத்ருஷ்டியாலே அவதாரிகை (திருமலைக்கு இத்யாதி) b இத்தால் சொல்லப்பட்டதேது? என்ன (திரண்ட இத்யாதி) c...c_4 "அற முயலாழி" இத்யத்ர—'அற - மிகவும்' 'அறம் - தர்மத்திலே' இத்யர்த்தத்வயஞ்ச ஸமுச்சித்

ஸ்ரீ— அஞ்சாம் பாட்டு. (திறம் இத்யாதி) a நாலாம் பாதத்தைக் கடாக்ஷித்து அவதாரிகை (திருமலைக்கு இத்யாதி) b பலிதம் (திரண்ட இத்யாதி) c அற-மிகவும் என்றுதல், அறம்-தர்மமாதல். c_1,c_2,c_4 அர்த்தத்வயஞ்ச தந்த்ரேணாஹ (லக்ஷ்மணஸ்யேத்யாதி) c_1 ஸாந்த்ரகாண்டே

ப்ர— (அஞ்சாம் பாட்டு) $c_1$1. (திறமுடைவலத்தால் இத்யாதி) (அறமுயலாழி) सुन्दरकाण्डे षोडशे सीतां पश्यन् मारुतिः—"स मुहूर्तमिव ध्यात्वा बाष्पपर्याकुलेक्षणः। सीतामाश्रित्य तेजस्वी हनूमान्विललाप ह ॥ २॥ मान्या गुरुविनीतस्य लक्ष्मणस्य गुरुप्रिया। यदि सीतापि दुःखार्ता कालो हि दुरतिक्रमः ॥ ३॥ रामस्य व्यवसायज्ञा लक्ष्मणस्य च धीमतः। नात्यर्थं क्षुभ्यते देवी गङ्गेव जलदागमे ॥ ४॥"

சீ-படியே-c2 ஸர்வேச்வரனிலும் ஆச்ரிதரக்ஷணத்திலே c4 முயலாநின்றுள்ள திருவாழியை ஆயுத4மாகவுடையவன் வந்து வர்த்திக்கிற தே3சம். d ஸர்வேச்வரன் கடைக்கணித்துவிட, அரை க்ஷணத்திலே d2 வாராணஸியை த3ஹித்துவந்து நின்றானிறே.

அ—யாஹ (1. "லக்ஷ்மணஸ்ய ச தீ4மத:" இத்யாதி3) c21. "தீ4மத:" இதி விசேஷணத், ஆச்ரிதரக்ஷணப்ரகரணத்வாச்ச ஆச்ரிதரக்ஷணே ராமாத3ப்யாதி4க்யம் ஸூச்யத இதி ஸ்ம்ருதி3 நித3ர்ய ஆதி4க்யஸ்யாவதி4ம் த3ர்சயதி (ஸர்வேச்வரனிலும் இதி) d தத3ா ஸர்வேச்வராத3ப்யாச்ரிதரக்ஷணவிஷயே அத்யந்தமுத்ஸாஹம் குர்வாணரோதி3த்யத்ராஹ (ஸர்வேச்வரன் கடைக்கணித்து விட இதி) d2 (வாராணஸியை த3ஹித்துவந்து நின்றான்) 2 "ஜாதம் குதஸ்தத3 க்ருதஜ்ஞவிசேஷ்டிதம் தே புத்ரீயயா கில வரம் வவ்ருஷே வ்ருஷாங்காத் | அக்ஷேஷு" ஸக்தமதினா ச விராத3ரேண வாராணஸீ ஹரபுரீ ப4வதா விதீ3க்3த4ா ||" அத்ரேயம் கத3ா - பௌண்ட்3ரக வாஸுதே3வோ நாம கச்சித்3து3ராத்மா கேநசித்3வரேண பு4ஜசதுஷ்டயம் லப்3த்4வா க்ருஷ்ணஸிஹ்நாநி'ச சங்க2சக்ராதீ3நி த3ார்வாதி3நா ஸம்பாத்3ய த4ாரயந் ஸந் க்ருஷ்ணம் ப்ரதி தூ3தம் ப்ரேஷயாமாஸ—"மச்சிஹ்நாநி சங்க2சக்ராதீ3நி கிமர்த்த2ம் த4ாரயஸி? மச்சிஹ்நாநி மமைவ த3ாஸ்யஸி நசேத் யுத்3த4ாயாக3மிஷ்யஸி" இதி; தத3ாநீம் க்ருஷ்ணச்ச பௌண்ட்3ரகவாஸு தே3வம் ப்ரதி ஜக3ாம; தத3ா தஸ்ய ஸஹாயத்வேந காசீபதிஸ் ஸமாயாத:; க்ருஷ்ணஸ்தச் சி2ரச்சி2த்வா தத்புத்ரஸமீபம் நிநாய; அத2 தத்புத்ர: பித்ருஹந்த்ருக்ருஷ்ண ஹிம்ஸநாய வாராணஸீருத்3ரம் ப்ரதி தப: க்ருத்வா க்ருத்யயா ப4ாவ்யமிதி வவ்ரே; தத்3வரலப்3த4ாஞ்ச தாம், க்ருஷ்ணபுரீம் க3ச்சே2த்யுவாச ஸ:; க்ருத்யா ச ததோ நிர்க3த்ய க்ருஷ்ணஸமீபமாக3த்ய ஸர்வேஷாம் ஹிம்ஸாமகரோத்; தத3ாநீந்தநோऽயம் வ்ருத்தாந்த:.

ஜீ—ஷோட3சே ஸீதாம் பச்யந் மாருதி:—1. "ராமஸ்ய வ்யவஸாயஜ்ஞா லக்ஷ்மணஸ்ய ச தீ4மத: | நாத்யர்த்த2ம் க்ஷுப்4யதே தே3வீ க3ங்கே3வ ஜலத3ாக3மே ||". c2 "தீ4மத:" என்று விசேஷிக்கையாலே - பெருமாளைப்பற்றவும் ஆச்ரிதரக்ஷணத்தில் மிகுந்திருப்பர் என்றபடி. c.c4 முயலுகை- உத்3யோகி3க்கையும், உத்ஸாஹிக்கையும், d அப்படி ஆச்ரிதரக்ஷணத்தில் ஸர்வேச்வரனிற் காட்டிலும் முயன்றவிடமுண்டோ? என்ன (ஸர்வேச்வரன் இத்யாதி3) d2 (வாராணஸியை த3ஹித்து வந்து நின்றானிறே) என்றவிடத்திலே - 2. "அக்ஷேஷு" ஸக்தமதினா ச விராத3ரேண வாராணஸீ ஹரபுரீ ப4வதா விதீ3க்3த4ா" என்றது அநுஸந்தே4யம். பஞ்சமேऽம்சே சதுஸ்த்ரிம்சே.

ப்ர— d पञ्चमेंशे चतुस्त्रिंशे काशीराजवधश्रवणात् तत्सुतस्य कृत्याप्रयोगे कृष्णः—"ततो ज्वालाकरालान्ता ज्वलत्केशकलापिका। कृष्ण कृष्णेति कुपिता कृत्या द्वारवतीं ययौ ॥ ३२ ॥ तामवेक्ष्य जनस्त्रासाद्विचलल्लोचनो मुने! । ययौ शरण्यं जगतां शरणं मधुसूदनम् ॥ ३३ ॥ काशीराजसुतेनेयं आराध्य वृषभध्वजम्। उत्पादिता महाकृत्येत्यवगम्याथ चक्रिणा ॥ ३४ ॥ जहि कृत्यामिमामुग्रां वह्निज्वालाजटाकुलाम्। चक्रमुत्सृष्टमक्षेषु क्रीडासक्तेन लीलया ॥ ३५ ॥ तदग्निमालाजटिलज्वालोद्गारातिभीषणम्। कृत्यामनुजगामाशु विष्णुचक्रं सुदर्शनम् ॥ ३६ ॥ चक्रप्रतापविध्वस्ता कृत्या माहेश्वरी तदा। ननाश वेगिनी वेगात्तदप्यनुजगाम ताम् ॥ ३७ ॥ कृत्या वाराणसीमेव प्रविवेश त्वरान्विता। विष्णुचक्रप्रतिहतप्रभावा मुनिसत्तम ! ॥ ३८ ॥ ततः काशीबलं भूरि

ஈ-- (e மறுவில் இத்யாதி2) e3 1. "रमणीयं प्रसन्नाम्बु सन्मनुष्यमनो यथा" (ரமணீயம் ப்ரஸந்நாம்பு3 ஸந்மநுஷ்யமநோ யதா2) என்கிறபடியே, f மறுவற்று f2 ஆழ்வார் திருவுள்ளம்போலே தெளிவையுடைத்தாய், f3 த3ர்ஶநீயமாய், ஊற்றுமாறாத சுனைகளாலே சூழப்பட்ட மாலிருஞ்சோலைப் புறமலை f4 சாரப்போமிதுவே ப4க3வத்ப்ரத்யாஸத்தி வேண்டியிருப்பார்க்கு வருத்தமற லபி4க்கலாம் g நல்விரகு. 5.

அ— e.f மறுவறுகையாவது-ஶைவலகர்த்த3மங்களாகிற மலமின்றிக்கேயிருக்கை. f2 இத்தால் ப4ணிதம் (ஆழ்வார் திருவுள்ளம்போலே இத்யாதி3) e''மறுவில் வண் சுனை'' இத்யத்ர—2. ''வாஞ்சு2ந்தி ஸகலா நத்3ய: கலுஷா: ஸ்நாயுமிலிபி3ஷை:। வைஷ்ணவாங்க்4ரிஜலம் தீர்த்த2ம் ॥'' இத்யாதி3 ப்ரகாரேண பரமப4ாக3வதாவகா3ஹநேந நிர்தோ3ஷதீர்த்தைத3ாவ்ருதம் இதி ச அர்த்த2:. e.f3 வண்மை அழகும், ஔதா3ர்யமும்; இவ்விரண்டையும் அருளிச்செய்கிறர் (த3ர்ஶநீயமாய், ஊற்றுமாறாத) என்று. f4 (சாரப்போமிதுவே) கிட்டுமதிலும் கிட்ட ப்ரவர்த்திக்குமது நல்ல விரகு என்று கருத்து. g கிறி - விரகு. ''இப்பாட்டளவும் உபதே3ஶத்தை நெஞ்சோடே கூட்டி, மேல் பிறரைக் குறித்து உபதே3ஶிக்கிறர்'' (662) என்று உரை. திறமுடை என்று தொடங்கி, அடைவே உரை அந்வயம். 5.

ஜீ—3. ''த3த3ாஹ தத்3த4ரேஶ்சக்ரம் ஸகலாமேவ தாம் புரீம்'' என்றது வாராணஸீத3ஹநத்தில் ப்ரமாணமாக அநுஸந்தே4யம்.

e.f மறுவில்-ஶைவலகர்த்த3மாதி3களாகிற களங்கமின்றியிருக்கிற. e3 (ரமணீயம் இதி) பா3லகாண்டே3 த்3விதீயே ப4ரத்3வாஜம் ப்ரதி வால்மீகி:—1. ''அகர்த்த3மமித3ம் தீர்த்த2ம் ப4ரத்3வாஜ! நிஶாமய'' இதி பூர்வார்த்த4ம். f2 இத்தால் ப4ணிதம் (ஆழ்வார் திருவுள்ளம் இத்யாதி3) e.f3 வண்மை - அழகும், ஔதா3ர்யமும்; இவ்விரண்டையும் அருளிச்செய்கிறர் (த3ர்ஶநீயமாய், ஊற்றுமாறாத) என்று. f4 சாரப்போவது - கிட்டப்போகிறவது இதி ஶப்3தா3ர்த்த2:. கிட்டுமதிலும் கிட்ட ப்ரவர்த்திக்குமது நல்விரகு என்று கருத்து. g கிறி - விரகு. க்ரமேணாந்வய:. 5.

प्रमथानां तदा बलम्। समस्तशस्त्रास्त्रयुतं चक्रस्याभिमुखं ययौ ॥ ३९॥ शस्त्रास्त्रमोक्षचतुरं दग्ध्वा तद्बलमोजसा। कृत्यागर्भामशेषां तां तदा वाराणसीं पुरीम् ॥ ४०॥ सभूभृद्भृत्यपौरान्तां साश्वमातङ्गमानवाम्। अशेषकोशगोष्ठां तां दुर्निरीक्ष्यां सुरैरपि ॥ ४१॥ ज्वालापरिष्वताशेषगृह - प्रासादचत्वराम्। ददाह तद्धरेश्चक्रं सकलामेव तां पुरीम् ॥ ४२॥ अक्षीणामर्षमत्यल्प(मत्युग्र)साध्यसाधनसस्पृहम्। तच्चक्रं प्रस्फुरद्दीप्ति विष्णोरभ्याययौ करम् ॥ ४३॥"

e3 1.(மறுவில்) बालकाण्डे द्वितीये नारदप्रतिप्रयाणानन्तरं तमसातीरगतो भरद्वाजं शिष्यं प्रति वाल्मीकिः—"स तु तीरं समासाद्य तमसाया मुनिस्तदा। शिष्यमाह स्थितं पार्श्वे दृष्ट्वा तीर्थमकर्दमम् ॥ ४॥ अकर्दममिदं तीर्थं भरद्वाज! निशामय। रमणीयं प्रसन्नाम्बु सन्मनुष्यमनो यथा ॥ ५॥ न्यस्यतां कलशस्तात! दीयतां वल्कलं मम। इदमेवावगाहिष्ये तमसातीर्थमुत्तमम् ॥ ६॥

6. கிறியென நினைமின் கீழ்மைசெய் யாதே
உறியமர் வெண்ணெ யுண்டவன் கோயில்
மறியொடு பிணைசேர் மாலிருஞ் சோலை
நெறிபட வதுவே நினைவது நலமே.

ஆ— 6. வ்யா:— (கிறியென) இத்தையே பரமப்ராப்யமென்று நினையுங்கள்; வேறொன்றை ப்ராப்யமென்று நினையாதே, உறியமர் வெண்ணெயுண்டவன் அச்சுவடழியாமே புகுந்து நின்றருளுகிற ஸர்வபோ₄க்₃யமான திருமலையை அநந்யப்ரயோஜநராய்க் கொண்டு நினைக்குமதுவே ப்ராப்யம் என்கிறார். 6.

ஒ— அவ:— ஆறும் பாட்டில் — திருமலைக்குப் போகக்கடவ மார்க்₃சிந்தனை நல்லது என்கிறார்.

வ்யா:— (கிறி என்று தொடங்கி) இதர புருஷார்த்த₂ங்களில் ப்ரவணராகாதே இதுவே நிரதிஶயபுருஷார்த்த₂ம் என்று நினையுங்கோள். (உறியமர் என்று தொடங்கி) எட்டாதபடி உறியிலேயிருந்த வெண்ணெயை அமுதுசெய்து அச்சுவடழியாமே வந்து நின்றருளுகிற க்ருஷ்ணனுடைய கோயிலாய், நிலமிதியாலே திர்யக்குகளுங்கூடத் தந்தாமுடைய இணைகளைப் பிரியாதபடியான திருமலைக்குப் போம் வழி நெஞ்சிலேபட, அத்தை நினையாநிற்கை. நெறிபட நினைகை - மிகவும் நினைக்கை என்றுமாம். 6.

பு— 6. அவ:— அநந்தரம், ஆஶ்ரிதவ்யாமுக்₃த₄ன் வர்த்திக்கிற திருமலைக்குப் போகிற வழியையுட்பட நினைக்குமதுவே நன்மை என்கிறார்.

கீழ்மை — (விஷயாந்தரங்களை நோக்கிப் போக நினைக்கும்) நீசதையை, செய்யாதே—பண்ணாதே, (இத்தை) கிறி—நல்விரகு, என—என்று, நினைமின்—நினையுங்கோள்; (ஏதென்னில்) உறி—உறியிலே, அமர்—பொருந்தச் சேமித்து வைத்த, வெண்ணெய்—வெண்ணெயை, உண்டவன்—அமுதுசெய்த க்ருஷ்ணனுடைய, கோயில்—கோயிலாய், மறியொடு—(தன்னுடைய) கன்றுகளோடேகூட,

ஆதே— அஞ்சாம் பாட்டு. திரண்ட ப₃லத்தாலே ப்ரயோஜநாந்தர ப்ராவண்யமாகிற மஹாபாபத்தைக் கூடுபூரியாதே, ஸர்வேஶ்வரனிலும் ஆஶ்ரிதரக்ஷணத்திலே முயலாநின்றுள்ள திருவாழியை ஆயுத₄மாகவுடையவன் வந்து வர்த்திக்கிற கோயிலாயிருக்கிற, மறுவற்றுத் தெளிவையுடைத்தாய், த₃ர்ஶநீயமாய், ஊற்று மாறுத சுனைகளாலே சூழப்பட்ட மாலிருஞ்சோலைப் புறமலை சாரப் போமிதுவே ப₄க₃வத்ப்ரத்யாஸத்தி வேண்டியிருப்பார்க்கு வருத்தமற லபி₄க்கலாம் நல்விரகு என்கிறார்—" திறமுடை வலத்தால் " இத்யாதி₃யால். 5.

பிணை—மான்பேடைகள், சேர்—சேருகிற, மாலிருஞ்சோலை—திருமலையினுடைய, நெறி—வழியிலே, பட—உட்படவேணுமென்கிற, அதுவே—அத்தையே, நினைவது—நினைக்கை, நலம்—புருஷார்த்த$_2$ம்.

மறி - குட்டி. பிணை - மான்பேடை. 6.

இ— அவ:— ஆறும் பாட்டில் — திருமலைக்குப் போம் மார்க்க$_3$சிந்தனையே நல்விரகு என்கிறார்.

வ்யா:— (கிறியென நினைமின்) நல்விரகு என்று பு$_3$த்$_3$தி$_4$பண்ணுங்கோள். (கீழ்மை செய்யாதே) இதுக்குப் புறம்பான ப்ரயோஜநங்களில் ப்ரவணராகாதே. கீழ்மையாவது - ப$_4$க$_3$வத்$_3$வ்யதிரிக்தங்களில் ப்ராவண்யமிறே. (உறியமர் இத்யாதி$_3$) உறியிலே சேமித்துவைத்த வெண்ணெயைக் குறியழியாமே அமுதுசெய்த க்ருஷ்ணன் அச்சுவடழியாமே வந்து நிற்கிற தே$_3$ஶம். இத்தால் - அநுகூல ஸ்பர்ஶமுள்ள த்$_3$ரவ்யத்தாலல்லது த$_4$ரிக்கமாட்டாதவன் என்கை. (மறி இத்யாதி$_3$) மறியென்று - மான். பிணையென்று-இளமான். மானானது தன் கன்றோடே சேர்ந்து வர்த்திக்கை. ரக்ஷ்யரக்ஷகங்கள் தம்மில் பிரியாதே வர்த்திக்கிற தே$_3$ஶம் என்கை. (மாலிருஞ்சோலை நெறிபட) திருமலைக்குப் போம் வழி நெஞ்சிலே பட என்னுதல்; உங்கள் ஸத்தை உண்டாக என்னுதல். (அதுவே நினைவது நலமே) அத்தையே நினைக்குமது விலக்ஷணம். அத்தையொழிந்ததெல்லாம் பொல்லாதது என்கை. 6.

— அவ:— ஆறும் பாட்டு. a திருமலைக்குப்போம் மார்க்க$_3$சிந்தை பண்ணுமிதுவே இவ்வாத்மாவுக்கு நல்லது என்கிறார்.

வ்யா:—(b கிறியென நினைமின்) c இது நல்விரகு என்று பு$_3$த்$_3$தி$_4$பண்ணுங்கோள். (d கீழ்மை செய்யாதே) e நான் சொல்லுகிற இதொழிய, தண்ணிதானவற்றைச் செய்யநில்லாதே; அதாவது-e$_1$ ப்ரயோஜநாந்தர ப்ராவண்யம். (உறி இத்யாதி$_3$) உறிகளிலே சேமித்துக் f கள்ளக்கயிறுருவிவைத்த வெண்ணெயை g"தெய்வங்கொண்டதோ" என்ன

அ— ஆறும் பாட்டு. (கிறியென இத்யாதி$_3$) a அவதாரிகைக்கு-சதுர்த்த$_2$பாத$_3$த்திலே நோக்கு. b "கிறியென நினைமின்" என்று-அநுவாத$_3$மாதல். c,e (இது) என்றது-(நான் சொல்லுகிற இது) என்றபடி. e$_1$ ப்ரயோஜநாந்தர ப்ராவண்யமாவது-விஷயாந்தர ப்ராவண்யம். முன்பே "சதிரின மடவார் தாழ்ச்சி"(2) என்றாரே. d கீழ்மை-நைச்யம். f கள்ளக்கயிறு-சோரஸூத்ரம். g (தெய்வம் கொண்டதோ என்னலாம்படி) Aகண்ணனென்னும் கருந்தெய்வமிறே. h களவுகண்டு வெண்ணெய்

— ஆறும் பாட்டு. (கிறியென இத்யாதி$_3$) a நாலாம்பாத$_3$த்தைப்பற்ற-அவதாரிகை. c,e இது-நான் சொல்லுகிற இது-e$_1$ ப்ரயோஜநாந்தர ப்ராவண்யம்-விஷயாந்தர ப்ராவண்யம், முன்பே "சதிரினமடவார் தாழ்ச்சி"(2) என்றாரே. d கீழ்மை-நீசவ்ருத்தி. h களவுகண்டு அமுதுசெய்கிறதுக்கு

A நாச்-திரு 13-1.

ஈ—லாம்படி களவுகண்டு அமுதுசெய்தவன் வந்து வர்த்திக்கிற தே₃ஶம். h இத்தால்-அநுகூலஸ்பர்ஶமுள்ள த்₃ரவ்யத்தாலல்லது த₄ரிக்கமாட்டாதவன் என்கை. (i மறியொடு j பிணைசேர் மாலிருஞ்சோலை) குட்டியும் தாயும் பிரியாதே வர்த்திக்கிற தே₃ஶம். k ரக்ஷ்யரக்ஷகங்கள் தம்மில் பிரியாதே வர்த்திக்கும் தே₃ஶம் என்கை. (l நெறி இத்யாதி₃) m நெஞ்சிலே அடிபடும்படியாகத் திருமலையை அநுஸந்தி₄க்குமதுவே நன்மையாவது என்னுதல்; n அன்றிக்கே, நெறிபடுகைக்கு நினைக்குமதுவே - மார்க₃சிந்தை பண்ணுமதுவே இவ்வாத்மாவுக்கு நன்மையாவது என்னுதல். (o அதுவே நினைவது நலம்) அத்தை நினைக்குமதுவே விலக்ஷணம்; p அதொழிந்தவையெல்லாம் பொல்லாதது என்கை. 6.

அ—அமுதுசெய்கிறதுக்கு ப்ரயோஜநம் (இத்தால் இத்யாதி₃) j பிணையென்று-மான். i மறி-அதின் குட்டி. k "மறியொடு பிணைசேர்" இத்யநேந பூ₄சிதம் ஸ்வாபதே₃ஶமாஹ (ரக்ஷ்யரக்ஷகங்கள் இதி) ஶிஷ்யாசார்யா:, ஶேஷஶேஷிண: ஸஹைவ வர்த்தந்த இதி பா₄வ:. ஏவம் தத்ரத்யாநாம் ஸர்வேஷாம் உத்₃தே₃ஶ்யத்வேந அநுஸந்தா₄நஸ்ய த்₃ருஷ்டாந்த:, ஸ்ரீரங்க₃வாதூ₄லவரத₃கு₃ருபி₄ருக்த: ஶ்லோக:—1. "வர்த்த₃ந்தாம் வநஶைலவாஸரஸிகா வாக்₃வைக₂ரீவை ப₄வப்ரத்₂யஸ்தப்ரதிவாவது₃கஸிகரா: ப்ரஜ்ஞாநபூ₄க்த்யாகரா:। விக்₂யாதாத்₄வரமித்ரதாதகு₃ருணா ஸம்ப்ரீணிதாஸ்ஸாத₃ரம் ஸந்தஸ் ஸுந்த₃ரராஜ ஸந்ததத₃யா ஸந்தர்ப்யமாநோத்ஸவா:॥" இதி. l,m நெறிபட—ப்ரஹ்வதம் யதா₂ ப₄வதி ததா₂; ஸம்யக்₃விஶத₃மிதி யாவத்—இதி ப்ரத₂மார்த்த₂:. l,n இரண்டாம் யோஜனையில், நெறிபடுகைக்கு-தந்மார்க₃த்திலே ப்ரவர்த்திக்கைக்கு. o அதுவே - அத்தையே. திருமலைக்குப் போம் வழியையே நினைவது நலம். p ஏவகாரத்துக்கு வ்யவச்சே₂த்₃யம் (அதொழிந்தவை இத்யாதி₃) "கீழ்மை செய்யாதே" இத்யாரப்₄ய, நெறிபட நினைவது யாதொன்று - அதுவே நலம்; ஆகையாலே இத்தைக் கிறியென நினைமின். யத்ததோ₃ர் நித்யஸம்ப₃ந்தா₄த் யச்சூ₂ப்₃தா₃த்₄யாஹாரேண யோஜநா க்ருதா. கீழ்மைசெய்யாதே - கிறியென நினைமின். உறியமர் என்று தொடங்கி அடைவே உரை அந்வயம். 6.

ஜீ—ப்ரயோஜநம் (இத்தால் இத்யாதி₃) i மறி-குட்டி. j பிணை-மான். k "மறியொடு பிணைசேர்" என்றத்தால் பூ₄சிதம் ஸ்வாபதே₃ஶமாஹ (ரக்ஷ்யரக்ஷகங்கள் இத்யாதி₃) l,m நெறிபட-ப்ரஹ்வதமாக-விஶத₃மாக என்று முந்தின அர்த்த₂ம். l,n த்₃விதீயார்த்த₂த்திலே, நெறிபடுகைக்கு-மார்க₃த்திலே வர்த்திக்கைக்கு என்று அர்த்த₂ம். o அதுவே-அத்தையே; திருமலைக்குப் போம் வழியையே நினைவது நலம். p ஏவகாரவ்யவச்சே₂த்₃யம் (அதொழிந்தவை இத்யாதி₃) "மாலிருஞ்சோலை நெறிபட" இத்யாதி₃க்கு - "திருமலையினுடைய வழியிலே உட்படவேணுமென்கிற அத்தையே நினைக்கை புருஷார்த்த₂ம்" (666) என்று உரையில் அர்த்த₂ம். கீழ்மை செய்யாதே-கிறியென நினைமின்; உறியமர் இத்யாரப்₄ய, க்ரமேணாந்வய:. 6.

ஆதே₃—ஆறும் பாட்டு. இது நல்விரகு என்று பு₃த்₃தி₄பண்ணுங்கோள். ப்ரயோஜநாந்தரங்களில் ப்ராவண்யம் செய்யாதே, உறிகளிலே சேமித்துக் கள்ளக் கயிறு உருவிவைத்த வெண்ணெயை "தெய்வம் கொண்டதோ" என்னலாம்படி களவுகண்டு அமுதுசெய்தவன் வந்து வர்த்திக்கிற தே₃ஶமாயிருக்கிற, ரக்ஷ்யரக்ஷகங்கள் தன்னில் பிரியாதே வர்த்திக்கும் மாலிருஞ்சோலையை நெஞ்சிலே அடிபடும்படியாக அநுஸந்தி₄க்குமதுவே நன்மையாவது என்கிறார்—"கிறியென" இத்யாதி₃யால். 6.

7. நலமென நினைமின் நரகழுந் தாதே
நிலமுன மிடந்தான் நீடுறை கோயில்
மலமறு மதிசேர் மாலிருஞ் சோலை
வலமுறை யெய்தி மருவுதல் வலமே.

ஆ— 7. வ்யா:— (நலம்) இதுவே ப்ராப்யமென்று நினையுங்கள், வேறொன்றை ப்ராப்யமாக நினையாதே, நிலமுனமிடந்தான் என்றைக்கும் தனக்குக் கோயிலாகக் கொண்ட, பரமபுருஷ நிர்மலஜ்ஞாநஜநகமான திருமலையை அநந்யப்ரயோஜநராய்க்கொண்டு வலம் செய்து மருவுங்கள்; இதுவே பரமப்ராப்யம் என்கிறார். 7.

ஒ— அவ:— ஏழாம் பாட்டில் — "திருமலை" என்றால் அநுகூலிக்கையே வென்றி என்கிறார்.

வ்யா:— (நலம் என்று தொடங்கி) இது புருஷார்த்தம் என்று நினையுங்கோள். இதர புருஷார்த்தமாகிற நரகத்தில் புகாதே. (நிலம் என்று தொடங்கி) ஸ்ரீவராஹமாய் ஜகத்தை எடுத்தருளினவனைக் காணப்பெற்றிலோம் என்னாதே, அவன் நித்யவாஸம் பண்ணுகிற கோயிலாய், திண் கோடுகளிலே தேய்ந்து களங்கம் போம்படி சந்த்ரன் வந்து சேருகிற திருமலையை அநுகூலனாய்க்கொண்டு சேர்ந்து. 7.

ப— 7. அவ:—அநந்தரம், ப்ரளயாபத்ஸகன் வர்த்திக்கிற திருமலையில் ஆநுகூல்யமே ப்ரபலம் என்கிறார்.

(பஹிஷ்டராய்) நரகு—ஸம்ஸாரநிரயத்தில், அழுந்தாதே—அழுந்தாதே (இத்தை), நலம்—பரமப்ரயோஜநம், என—என்று, நினைமின்—புத்தி பண்ணுங்கோள்; முனம்—(ப்ரளயங்கொண்ட) முற்காலத்திலே, நிலம்—பூமியை, இடந்தான்—(வராஹவேஷத்தைக்கொண்டு) இடந்தெடுத்தவன், நீடுறை—நித்யவாஸம் பண்ணுகிற, கோயில்—கோயிலாய், மலமறு—(ஶிகரங்களிலே தேய்கையாலே) களங்கரஹிதனான, மதி—சந்த்ரன், சேர்—பொருந்துகிற, மாலிருஞ்சோலை—திருமலையை, முறை—(ஶேஷஶேஷிபாவமாகிற) முறைப்பாட்டாலுள்ள, வலம்—ஆநுகூல்யத்தை, எய்தி—பெற்று, மருவுதலே—பொருந்துகையே, வலம்—பலோத்தரம். 7.

இ— அவ:— ஏழாம் பாட்டில்—"திருமலை" என்றால் அநுகூலிக்கையே ப்ரபலம் என்கிறார்.

வ்யா:— (நலமென நினைமின்) இத்தை விலக்ஷணமான புருஷார்த்தமென்று நினையுங்கோள். (நரகழுந்தாதே) இதுக்குப் புறம்பாகையாகிற நரகத்திலே புக்கு

இ—விழாதே. 1. "निरयो यस्त्वया विना" (நிரயோ யஸ்த்வயா விநா), 2. "एते वै निरयाः" (ஏதே வை நிரயா:). (நிலமுனம் இத்யாதி3) கல்பாதி3யிலே பூ4மியை உத்3த4ரித்த ஆபத்ஸக2னனவன் நித்யவாஸம் பண்ணுகிற தே3ஶம். (மலமறுமதி இத்யாதி3) சாணையிலிட்ட மாணிக்கம்போலே கொடுமுடிகளிலே தேய்ந்து ஒளிபெறுகின்றுள்ள சந்த்3ரன் வந்து சேருகிற திருமலே. ஸம்ஶயரஹிதமான ஸ்வரூபஜ்ஞாநமுண்டாம் தே3ஶம் என்னவுமாம். (வலமுறை இத்யாதி3) ஸ்ரீமது4ரையைக் கிட்டின காலயவந ஜராஸந்தா4தி3களைப்போலன்றியே, அநுகூலராய், முறையாலே சென்று கிட்டி, அநுகூல வ்ருத்திகளைப் பண்ணுகையே ப3லவத்தரம். வலமென்று - வரமென்னவுமாம். வ(ப3?)லமென்னுதல், ஶ்ரேஷ்ட2மென்னுதல். 7.

ஈ— அவ:— ஏழாம் பாட்டு. a திருமலையைச்சென்று கிட்டி நிரந்தர வாஸம் பண்ணுகையே இவ்வாத்மாவுக்கு வெற்றி என்கிறுர்.

வ்யா:—(நலமென நினைமின்) நான் சொல்லுகிற வார்த்தையை நன்மை என்று பு3த்3தி4பண்ணுங்கோள். b விலக்ஷணமான புருஷார்த்த2ம் என்று பு3த்3தி4 பண்ணுங்கோள். (c நரகமுழுந்தாதே) d நரகங்களும் d2 இவர்களுக்கு வ்யவஸ்தி2தமாயிறே யிருப்பது ; e 1. "यस्त्वया सह स स्वर्गः" (யஸ்த்வயா ஸஹ ஸ ஸ்வர்க்க3:) f "காட்டிலே

அ— ஏழாம் பாட்டு. (நலமென இத்யாதி3) a "மாலிருஞ்சோலை - மருவுதல் வலம்" என்றதைப்பற்ற (திருமலையை இத்யாதி3).

b தன்மையாவதேது? என்ன, விவரிக்கிறுர் (விலக்ஷணமான இத்யாதி3) c, 671 n "நரகமுழுந்தாதே" இத்யஸ்ய விவக்ஷிதமர்த்த2ம், உத்தரத்ர (பிரிவால் வரும் க்லேஶாநுப4வம் பண்ணுதே) இதி ஸ்பஷ்டயதி. c,d "நரகு" இத்யுக்தே-யமத3ண்ட3நபூ4மிம் ஹி வத3தி; விஶ்லேஷது3:க்க2ம் வத3தி கிம்? இத்யத்ராஹ (நரகங்களும் இவர்களுக்கு இதி) d2 இவர்களுக்கு - ஆழ்வார்களுக்கு. e ப4க3வத்3விஶ்லேஷது3:க்க2மேவ ஏஷாம் நரக இத்யஸ்ய ஸம்வாத3மாஹ (யஸ்த்வயா ஸஹேதி) f ஶ்லோகவ்யாக்2யாநார்த்த2ம் பூர்வவ்ருத்தமநுவத3தி (காட்டிலே போமது இதி) g "த்வயா ஸஹ

ஜீ— ஏழாம் பாட்டு. (நலமென இத்யாதி3) a "மாலிருஞ்சோலை-மருவுதல் வலம்" என்றதைப்பற்ற (திருமலையை இத்யாதி3).

b நன்மையாவதேது? என்ன, விவரிக்கிறுர் (விலக்ஷணமான இத்யாதி3) c.d "மருவுதல்" என்ற பத3த்துக்குச்சேர. "நரகு" என்கிறது விஶ்லேஷவ்யஸநத்தை என்று விவக்ஷித்து. "நரகு": என்றால் விஶ்லேஷவ்யஸநத்தைச் சொல்லுமோ? என்ன (நரகங்களும் இத்யாதி3) c நரகு - நரகம். d2 இவர்களுக்கு - ஆழ்வார்களுக்கு. e இதுக்கு ஸம்வாத3ம் (யஸ்த்வயா இத்யாதி3) அயோத்4யாகாண்டே3 ராமம் ப்ரதி ஸீதா—1. "யஸ்த்வயா ஸஹ ஸ ஸ்வர்க்கோ3

ப்ர— (ஏழாம் பாட்டு) e1. (நலமென இத்யாதி3) (நரகமுழுந்தாதே) अयोध्याकाण्डे (३०) वनानुयानार्थं रामं प्रति सीता — "न च तत्र गतः किञ्चित् द्रष्टुमर्हसि विप्रियम्। मत्कृते न च ते शोको न भविष्यामि दुर्भरा ॥१७॥ यस्त्वया सह स स्वर्गो निरयो यस्त्वया विना। इति जानन् परां प्रीतिं गच्छ राम! मया सह ॥१८॥"

ச—பேழமது து3:க்க2ம்; படைவீட்டிலேயிருக்குமது ஸுக2ம்" என்றுயிற்று பெருமாள் அருளிச்செய்தது; அங்ஙனல்ல; ஸுக2து3:க்க2ங்கள் வ்யக்திதோறும் வ்யவஸ்தி2தமாய்க் காணுமிருப்பது; g யாதொன்று உம்மோடே பொருந்துகிறது, அது ஸுக2மாகிறது; உம்மை யொழியப் படைவீட்டிலிருக்கும் இருப்பு து3:க்க2மாகிறது. 1. "इति जानन्" (இதி ஜாநந்) h தந்தாமுக்கில்லாதவை, h2 பிறர்பக்கலிலே கற்றறியவேணுங்காணும்! i1. "परां प्रीतिम्" (பராம் ப்ரீதிம்) j உம்மைப்போலே நிறுத்தல்லகாணும் என்னுடைய ப்ரீதியிருப்பது. 'நம்மில் உனக்கு ப்ரீதி பரையாகச் சொன்னாய்; அதுக்கு நம்மைச் சொல்லுகிறதென்?' என்ன 1. "गच्छ राम k मया सह" (க3ச்ச2 ராம k மயா ஸஹ) l 2. "अग्रतस्ते गमिष्यामि" (அக்3ரதஸ்தே க3மிஷ்யாமி) என்று-l2 நான் புறப்பட்டபடியே, என்னை l3 முன்னே போக விட்டுப் பின்னே வரப்பாரும். m3. "न च सीता त्वया हीना" (ந ச ஸீதா த்வயா ஹீநா)

அ—யோ வாஸ:-ஸ ஸ்வர்க்க3:; த்வயா விநா யோ வாஸ:, ஸ ஏவ நரக:" இத்யந்வயம் ஹ்ருதி3 நித4ாய அர்த்த2மாஹ (யாதொன்று இத்யாதி3) h2 (பிறர்பக்கலிலே இதி) தது3பதே3ஶாதி3தி யாவத். h "தந்தாமுக்கில்லாதவை" இதி மம த்வத்3விஷயா ப்ரீதிர் நாஸ்தீதி கத2ம் வத3ஸீதி சேத்; மத்3வியோகே3ऽபி தே3ஹதா4ரண ஸமர்த்த2ஸ்ஸந் க3ந்துமுத்3யுக்தஸ்த்வம். l 4."ராமஸ்து ஸீதயா ஸார்த்த4ம் விஜஹார ப3ஹூந் ருதூந்। மநஸ்வீ தத்3க3தஸ்தஸ்யா நித்யம் ஹ்ருதி3 ஸமர்ப்பித:॥ தஸ்யாஶ்ச ராமோ த்3விகு3ணம் ஹ்ருத3யே பரிவர்த்ததே। அந்தர்ஜாதமபி வ்யக்தமாக்2யாதி ஹ்ருத3யம் ஹ்ருதா3॥" இத்யாதி3கம் ந ஜாநாஸி கிம்? இத்யத்ராஹ (பராம் ப்ரீதிமிதி) j தவாபி ப்ரீதிரஸ்தி; த்வத்ப்ரீதிமாத்ரம் ந ப4வதி மத்ப்ரீதி:; கார்யாத்3தி4 காரணமநுமாநமிதி ஜாநக்யா ஹ்ருத3யம் இத்யபி4ப்ராயேணாஹ (உம்மைப்போலே இதி) k.l1. "மயா ஸஹ" என்றதுக்கு - 5. "ஸஹயுக்தேऽப்ரதா4நே" என்கிற க்ரமமன்றிக்கே, லோகவ்யவஹாரராநுகு3ணமாக வ்யாக்2யாநம் பண்ணுகிறார் (அக்3ரத இத்யாதி3) யத்3வா, 5. "ஸஹயுக்தேऽப்ரதா4நே" இதி

ஜீ—நிரயோ யஸ்த்வயா விநா। இதி ஜாநந் பராம் ப்ரீதிம் க3ச்ச2 ராம மயா ஸஹ॥" l 2. "யதி3 த்வம் ப்ரஸ்தி2தோ து3ர்க்க3ம் வநமத்3யைவ ராக4வ। அக்3ரதஸ்தே க3மிஷ்யாமி ம்ருத்3நந்தீ குஶகண்டகாந்॥". f ஶ்லோகவ்யாக்2யாநார்த்த2ம் பூர்வவ்ருத்தமநுவத3தி (காட்டிலே இத்யாதி3) g "த்வயா ஸஹ - யோ வாஸ:, ஸ ஸ்வர்க்க3:, த்வயா விநா - யோ வாஸ:, ஸ நிரய: - இதி மம பராம் ப்ரீதிம் - ஜாநந் - மயா ஸஹ - க3ச்ச2" இத்யந்வயம் ஹ்ருதி3 நித4ாய அர்த்த2மாஹ (யாதொன்று இத்யாதி3) h2 (பிறர்பக்கலிலே இதி) மது3பதே3ஶாதி3தி யாவத். j "பராம்" என்றதுக்கு பா4வம் (உம்மைப்போலே இத்யாதி3) k,l1. "மயா ஸஹ" என்றதுக்கு - 5. "ஸஹயுக்தே

ப்ர-12.(रा-अ-२७)यदि त्वं प्रस्थितो दुर्गं वनमद्यैव राघव।। अग्रतस्ते गमिष्यामि मृद्नन्ती कुशकण्टकान्॥९॥

m3. अयोध्याकाण्डे त्रिपञ्चाशे गङ्गानिस्तरणानन्तरं सुमन्त्रे याते सति, त्वमप्ययोध्यां प्रति गच्छेत्युक्तवन्तं रामं प्रति लक्ष्मणः—"नैतदौपयिकं राम! यदिदं परितप्यसे। विषादयसि सीतां च मां चैव पुरुषर्षभ! ॥ ३० ॥ न च सीता त्वया हीना न चाहमपि राघव!। मुहूर्तमपि जीवावो जलान्मत्स्याविवोद्धृतौ ॥ ३१ ॥ न हि तातं न शत्रुघ्नं न सुमित्रां परन्तप!। द्रष्टुमिच्छेयमद्याहं स्वर्गं वापि त्वया विना ॥ ३२ ॥

ண-என்றாரிறே இளையபெருமாள். (நரகமுந்தாதே) n பிரிவால் வரும் க்லேஶாநுபவம் பண்ணாதே.

(நிலம் இத்யாதி) o வராஹகல்பத்தின் ஆதியிலே மஹாவராஹமாய், அண்டபித்தியிலே சேர்ந்து உருமாய்ந்த பூமியை ஒட்டுவிடுவித்து எடுத்துக்கொண்டேறின p நிருபாதிக ஸௌஹார்த்தமுடையவன், அவதாரங்களபோலே தீர்த்தம் ப்ரஸாதியாதே நித்யவாஸம் பண்ணுகிற தேஶம். (q மலமறு) r சந்த்ரபதத்துக்கு அவ்வருகே வளர்ந்து நிற்கையாலே, அவன் போம்போது ஶிகரங்களிலே r_2 தேய்ப்புண்டு சாணையிலே யிட்டாற்போலே களங்கம் அறுநிற்குமென்னுதல்; s அன்றிக்கே, "திருமலையாழ்வார்தாம் ஜ்ஞாநலாபத்தை உண்டாக்குவர்" என்று பிள்ளான் வார்த்தை. t (வலமுறையெய்தி) u காலயவந ஜராஸந்தாதிகளைப்போலேயன்றிக்கே, அநுகூலமான முறை

அ—த்ருதீயாஸஹிதஶேஷத்வாநுகுணம் அர்த்தமாஹ (அக்ரூதஸ்தே க்ஷமிஷ்யாமி இதி 1."ம்ருத்யுர்நந்தி குமகண்டகாங்"இத்யத்ர ஹ்ருதயம். l_1 (நான் புறப்பட்டபடியே இதி) த்வத்கைங்கர்யைகதாரக போஷகபேக்ஷயதயா நிர்க்கதப்ரகாரேண இத்யர்த்த:. l_2 (முன்னே போகவிட்டு இதி) அதேநாபி - 1. "ம்ருத்யுர்நந்தி குமகண்டகாங்" இத்யத்ர ஹ்ருதயம் இதி ஶேஷத்வமேவ ஸ்பூர்தி. m ஜாநக்யா நாயகீத்வாத் தத்தேபபத்யதே; பராங்குஶஸ்ய புருஷத்வாத் பகவத்விஶ்லேஷ ஏவ நரக இதி கதம் ஸம்பவதி? இத்யத்ர. லக்ஷ்மணஸ்ய புருஷத்வேऽபி ஜாநக்யாஸமம் யதா பகவத்விஶ்லேஷ ஏவ விநாஶோ ஜாத:, தத்வதிதமப்யுபபத்யத இத்யபிப்ராயேணாஹ (ந ச ஸீதா த்வயா ஹீநேதி) n "நரகமுந்தாதே" என்றதுக்கு வ்யாக்யாநம் (பிரிவால் வரும் இத்யாதி).

o "முனம்-நிலமிடந்தான் நீடுறைகோயில்" என்று அந்வயித்து அருளிச்செய்கிறார் (வராஹ கல்பத்தின் இத்யாதி) p அத்தால் தாத்பர்யம் (நிருபாதிக ஸௌஹார்த்தமுடையவன் என்று) q மலமறுமதி-நிஷ்களங்கசந்த்ர:, நிர்மலஜ்ஞாநஞ்ச. r முந்தின அர்த்தத்தில், களங்கமறும்படி சந்த்ரன் சேருகிற என்றபடி. s இரண்டாம் அர்த்தத்தில், மாலிந்யமற்ற பரிஶுத்தமான ஜ்ஞாநம் சேரும்படியிருக்கிற என்றபடி. r_2 தேய்ப்புண்டு - உரைப்புண்டு. t (வலமுறையெய்தி) ப்ரதக்ஷிணம் செல்லுகையாகிற முறையாலே கிட்டி என்று ஶப்தார்த்தம். u "மருவுதல்" என்ன அமைந்திருக்க, "வலமுறையெய்தி" என்று விஶேஷித்ததுக்குத் தாத்பர்யம் (காலயவந இத்யாதி) v அர்த்தத்வயத்தையும் அடைவே விவரிக்கிறார் (பலவத்தரமென்னுதல் இத்யாதி).

ஜீ—அப்ரதாரோ" என்கிற க்ரமமன்றிக்கே, லோகவ்யவஹாராநுகுணமாக வ்யாக்யாநம் பண்ணுகிறார் (அக்ரூத இத்யாதி) m பிராட்டிமார்க்கன்றோ விஶ்லேஷம் நரகமாய்த்தோற்றுவது. புருஷரான இவர்க்கு அப்படி தோற்றுமோ? என்ன; இளையபெருமாளைப்போலே இவர்க்கும் கூடும் இத்யபிப்ராயேணாஹ (ந ச ஸீதா இத்யாதி) n "நரகமுந்தாதே" என்றதுக்கு வ்யாக்யாநம் (பிரிவால் இத்யாதி).

o "முனம்-நிலமிடந்தான்" என்று அந்வயித்து அர்த்தம் (வராஹ இத்யாதி) p அத்தால் பலிதம் (நிருபாதிக ஸௌஹார்த்தமுடையவன் என்று) q.r மலமறும்படி-மதிசேர் என்று முந்தின அர்த்தம். q,s மலமற்ற ஜ்ஞாநம் சேரும்படியிருக்கிற மாலிருஞ்சோலையென்று த்விதீயார்த்தம். r_2 தேய்ப்புண்டு - உரையுண்டு. t வலமுறையெய்தி-ப்ரதக்ஷிணம் செய்கையாகிற முறையாலே

8." வலம்செய்து வைகல் வலங்கழி யாதே
வலம்செய்யும் ஆய மாயவன் கோயில்
வலம்செய்யும் வானோர் மாலிருஞ் சோலை
வலம்செய்து நாளும் மருவுதல் வழக்கே.

ஆ— 8. அவ:— (வலம் செய்து) ஹேயவிஷயங்களிலே விநியோகித்து அருமந்த பலத்தைப் போக்காதே, ஆஶ்சர்யபூதனும் ஆஶ்ரிதஸுலபனுமாயிருந்த எம்பெருமானும், A அயர்வறுமமரர்களும் வலம்செய்துகொண்டு அநுபவிக்கிற திருமாலிருஞ்சோலையை 8.
வலம்செய்து நாளும் மருவுகை வழக்காவது என்கிறார்.

ஒ— அவ:— எட்டாம் பாட்டில் — திருமலையைச் சென்று நிரந்தரமாக வலம் செய்கையே வழக்கு என்கிறார்.

வ்யா:— (வலம் என்று தொடங்கி) நல்ல பலங்களை ஸம்பாதித்து க்ஷுத்ர விஷயப்ராவண்யத்தாலே அந்த பலங்களை வ்யர்த்தமாக்காதே. (வலம் என்று தொடங்கி) நம்மோடு ஒக்கத் திருமலையை வலம்செய்யாநின்றுள்ள ஆஶ்சர்யபூதனான க்ருஷ்ணனுடைய கோயில். (வலம்செய்யும்) பலதன் என்றுமாம். (வலம்செய்யும் என்று தொடங்கி) எம்பெருமானோடு ஒக்க வலம்செய்யாநின்றுள்ள A அயர்வறும் 8.
அமரர்களுடைய திருமலையை.

ஈ—யிலே இட்டி. மருவுதல் வலமென்னுதல், வரமென்னுதல்; v பலவத்தரமென்னுதல், 7.
ஶ்ரேஷ்டமென்னுதல்.

அ—"தரகழுந்தாதே - நலமென நினைமின்; நிலமுனமிடந்தானென்று தொடங்கி, மருவுதலே 7.
வலம்" என்று உரை அந்வயம்.

ஜீ—கிட்டி என்று ஶப்தார்த்தம். ப "வலமுறையெய்தி" என்று விஶேஷித்ததுக்கு பாவம் (கால 7.
யவந இத்யாதி) v அர்த்தத்வயத்தையும் அடைவே விவரிக்கிறார் (பலவத்தரம் இத்யாதி).

ஆதே— ஏழாம் பாட்டு. நான் சொல்லுகிற வார்த்தையை நன்மை என்று புத்திபண்ணுங்கோள். பிரிவால் வரும் க்லேஶாநுபவம் பண்ணாதே, வராஹ கல்பத்தின் ஆதியிலே மஹாவராஹமாய் அண்டபித்தியிலே சேர்ந்து உருமாய்ந்த பூமியை எடுத்துக்கொண்டு ஏறின நிருபாதிகஸுஹ்ருத்து நித்யவாஸம் பண்ணும் தேஶமாயிருக்கிற, நிர்மலமான ஜ்ஞாநலாபத்தையுண்டாக்கும் திருமாலிருஞ் சோலையை அநுகூலமான முறையிலே கிட்டிப் பரிசர்யை பண்ணுதல் ஶ்ரேஷ்டம் 7.
என்கிறார்—"நலமென" இத்யாதியால்.

A 1-1-1.

ப— 8. அவ:— அநந்தரம், ஆஶ்ரிதாநுகூலனான க்ருஷ்ணன் வர்த்திக்கிற திருமலையிலே நிரந்தராநுகூலவ்ருத்தியே ஸ்வரூபப்ராப்தம் என்கிறார்.

(கரணங்களுக்கு) வலம்—பலத்தை, செய்து—உண்டாக்கி, வைகல்—நிரந்தரமாக, வலம்—அந்த பலத்தை, கழியாதே—இதர விஷயமாக்கிக் கெடாதே, வலம்—ஆஶ்ரிதர்க்கு பவ்யதையாகிற ஆநுகூல்யத்தை, செய்யும்—பண்ணும், ஆயன்—க்ருஷ்ணனான, மாயவன்—ஆஶ்சர்யபூதனுடைய, கோயில்—கோயிலான, வானோர்—பரமபதவாஸிகள், வலம்—அநுகூலவ்ருத்தி, செய்யும்—பண்ணும், மாலிருஞ்சோலை—திருமலையைக்குறித்து, வலம்—ப்ரதக்ஷிணாத்யநுகூலவ்ருத்தியை, செய்து—பண்ணி, நாளும்—நிரந்தரம், மருவுதல்—ஸம்ஶ்லேஷம் பண்ணுகை, வழக்கு—ந்யாயம். 8.

இ— அவ:— எட்டாம் பாட்டில் — திருமலையை நிரந்தரமாக அநுகூலிக்கையே ப்ராப்தம் என்கிறார்.

வ்யா:— (வலம்செய்து இத்யாதி) கரணபாடவத்தை உண்டாக்கி, நாடோறும் அந்த பலத்தை இதர விஷயங்களுக்கு உறுப்பாக்கி வ்யர்த்தமாக்காதே. (வலம் செய்யும் இத்யாதி) தன்னையும் கொடுத்து, தன்னை அநுபவிக்கைக்கீடான ஶக்தியையும் கொடுக்கும் ஆஶ்சர்யபூதனான க்ருஷ்ணன் வர்த்திக்கிற தேஶம். 1. "य आत्मदा बलदाः" (ய ஆத்மதா பலதா:) என்னக்கடவதிறே. அழகர் பிராட்டிமாரோடே கூட வலம்செய்கிற திருமலை என்றுமாம். (வலம் செய்யும் இத்யாதி) ராஜாக்கள் நகர வலம்செய்கிற திருமலை என்றுமாம். ...

சோதனைக்கு உறுப்பட்டால், அந்தரங்கர் முகம் தோற்றுமல் திரியுமாபோலே, நித்யஸூரிகளும் அநுகூலவ்ருத்திபண்ணுகிற தேஶம். (வலம்செய்து இத்யாதி) நாமும் திருமலையிலே சென்று அவர்களோடு ஒரு கோவையாய் ஸர்வகாலமும் அநுகூலவ்ருத்திகளைப் பண்ணி வர்த்திக்குமிதுவே ப்ராப்தம் என்கிறார். 8.

ஈ— அவ:— எட்டாம் பாட்டு. a திருமலையை நிரந்தரமாக வலஞ்செய்கையே a1 வழக்கு என்கிறார்.

வ்யா:— (வலஞ்செய்து இத்யாதி) ஸர்வேஶ்வரன் b தன்னை ஆஶ்ரயிக்கைக் குறுப்பாகத் b1 தந்த மநுஷ்ய ஶரீரத்தைக்கொண்டு b2 பலத்தை உண்டாக்கி, பின்னை

அ— எட்டாம் பாட்டு. (வலம்செய்து இத்யாதி) a1 வழக்கு - ந்யாயம்.

b.b1 (தந்த மநுஷ்ய ஶரீரத்தை) 2. "விசித்ரா தேஹஸம்பத்தி:" 3. "கரணகளேபரைர் கடயிதும்" என்றும், A "மாயவன் தன்னை வணங்க வைத்த கரணமிவை" என்றும் (தன்னை ஆஶ்ர

ஜீ— எட்டாம் பாட்டு. (வலம்செய்து இத்யாதி) a நாலாம் பாதத்தைக் கடாக்ஷித்து அவதாரிகை. a1 வழக்கு - ந்யாயம்.

b 2. "விசித்ரா தேஹஸம்பத்திரீஶ்வராய நிவேதிதும்" என்றதைப்பற்ற (தன்னை ஆஶ்ரயிக்கைக்கு உறுப்பாக என்றது) b2 பலத்தை உண்டாக்கி - அந்தபாதாதிகளாலே உண்டாக்கி

 A இராமா-67.

— அவனை ஆஶ்ரயிக்கையன்றிக்கே இதர விஷய ப்ராவண்யத்துக்கு b_4 உடலாக்கி அநர்த்த2ப்படாதே. (c வலஞ்செய்யும்) d திருச்சித்ரகூட பரிஸரத்திலே பிராட்டியையும் கூடக் கையைப்பிடித்துக்கொண்டு உலாவினாற்போலே, பிராட்டி கையைப்பிடித்துக்கொண்டு அழகர் ஆத3ரத்தோடே ஸஞ்சரிக்கிற தே3ஶம். e1."ய ஆத்மதா3 … ப3லதா3:" (ய ஆத்மதா3 ப3லதா3:) என்கிறபடியே - தன்னையுங்கொடுத்து, தன்னை அநுப4விக்கைக்கு ஈடான ஶக்தியையும் கொடுக்கும் e_2 ஆஶ்சர்யபூ4தனான க்ருஷ்ணன் வர்த்திக்கிற தே3ஶம். f (வலம்செய்யும் வானோர் மாலிருஞ்சோலை) g கீழ் A "விண்ணோர் வெற்பன்" என்றார்; இங்கே (வானோர் மாலிருஞ்சோலை) என்கிறார்; இதுக்கு நினைவென் உகந்தருளின தே3ஶமெல்லாங் கிடக்க? என்னில்; g_2 ப்ரஜைக்குத் தாயினுடைய அவயவமெல்லாங் கிடக்க முலைக்கண்ணிலேயிறே வாய்வைக்கலாவது; அப்படியே இங்கு g_3 "தென்னனுயர் பொருப்பும் தெய்வ வடமலையும்" என்கிற முலையாகையாலே, அவர்களுக்கேயாயிருக்கிறது.

அ—பிக்கைக்கு உறுப்பாகத் தந்த) என்றபடி. b_3 ப3லத்தையுண்டாக்கி - அந்நபாநாதி3களாலே ப3லத்தையுண்டாக்கி. b_4 உடலாக்கி-அந்த ப3லத்தை உடலாக்கி என்றபடி. c "வலம்செய்யும் ஆய மாயவன்" இத்யஸ்ய அர்த்த2த்3வயம்:(1) மா-லக்ஷ்மீ:; 2."இந்தி3ரா லோகமாதா மா";மாவையுடையவன்-மாயவன்; (2) மாயத்தையுடையவன்-மாயவன். d "மாயவனை-ஆயன்-வலம்செய்யும்-கோயில்" என்று அந்வயமாய், ஶ்ரிய:பதியான க்ருஷ்ணன் உலாவாநிற்கிற கோயில் என்று அர்த்த2மாய். இத்தால் ப2லிதத்தை அருளிச்செய்கிறார் (திருச்சித்ரகூட பரிஸரத்திலே இத்யாதி3) e "வலம்செய்யும் - மாயவனை - ஆயன் வர்த்திக்கிற - கோயில்" என்று அந்வயித்து, அர்த்தா2ந்தரம் அருளிச்செய்கிறார் (ய ஆத்மதா3 இத்யாதி3) இந்தப் பக்ஷத்தில். "வலம்" என்று-ப3லமாய், செய்கை-கொடுக்கையாய், ப3லத்தைக்கொடுக்கும் என்றபடி. f.g 3."ஸத்3ருஶா-த்3ருஷ்டசிந்தாத்3யா: ஸ்ம்ருதிபீ3ஜஸ்ய போ3த4கா:" இதி ந்யாயேந. "வானோர் மாலிருஞ்சோலை" இத்யஸ்ய ஸத்3ருஶம் ப்ரயோகா3ந்தரஞ்ச விசிந்த்ய, ப்ரயோக3த்3வயஸ்ய ஹேதுமாஹ (கீழித்யாதி3நா).

ஸூரிணாமத்ராக3மநஸ்ய, அநுகூல வ்ருத்தி கரணஸ்ய ச ஹேதுமாஹ (பெருமாள் இதி) f...1 (வலம்செய்யும் வானோர் மாலிருஞ்சோலை) இதி பத3ப்ரதீகமுபாதா3ய ஸிம்ஹாவலோகந

—என்றபடி. b_4 உடலாக்கி-அந்த ப3லத்தை உடலாக்கி. b_3.b_4 ப3லத்தை உண்டாக்கி, நிரந்தரமாக அந்த ப3லத்தை இதர விஷயமாக்கிக் கெடாதே என்று ஶப்3தா3ர்த்த2ம். c.d "வலஞ்செய்யுமாய மாயவன்" என்றதுக்கு - மா என்று - பிராட்டியாய், அவளை உடையவன் மாயவனாய். "மாயவனை - ஆயன் - வலம் செய்கிற - கோயில்" என்று விவக்ஷித்து பா4வம் (திருச்சித்ரகூடேத்யாதி3) c.e "வலம்செய்யும்-மாயவனை-ஆயன் வர்த்திக்கிற-கோயில்" என்று அர்த்தா2ந்தரம் (ய ஆத்மதா3 இத்யாதி3) இந்தப் பக்ஷத்தில், வலமென்று - ப3லமாய். செய்கை - கொடுக்கையாய், ப3லத்தைக்கொடுக்கும் என்றபடி. e_2 மாயவன் - (ஆஶ்சர்ய பூ4தன்). f.g3. "ஸத்3ருஶா-த்3ருஷ்டசிந்தாத்3யா: ஸ்ம்ருதிபீ3ஜஸ்ய போ3த4கா:" இதி ந்யாயேந. "வானோர் மாலிருஞ்சோலை" இத்யஸ்ய ஸத்3ருஶம் ப்ரயோகா3ந்தரம் விசிந்த்ய, ப்ரயோக3த்3வயஸ்ய ச ஹேதுமாஹ (கீழித்யாதி3நா).

நித்யஸூரிகள் இங்கே வருகைக்கும், அநுகூல வ்ருத்தி பண்ணுகைக்கும் ஹேதுமாஹ (பெருமாள் இத்யாதி3) g_2 (தென்னன் இத்யாதி3) பெரியதிருமடல். உயர்ந்த தெற்குத்

A 1-8.3.

ஈ— (h வானோர் மாலிருஞ்சோலை) i பெருமான் i1 காட்டுக்கு எழுந்தருளுகிறபோது i1 லக்ஷ்மண பரதர்கள் பின்தொடர்ந்தாற்போலே, ஸர்வேஶ்வரன் இங்கே போருகையாலே நித்ய ஸூரிகளும் போந்து வலஞ்செய்யாநிற்பர்கள். (வலஞ்செய்து) நாமும் இவர்களோடே கூட அங்கே அநுகூல வ்ருத்திகளைப்பண்ணி. j "பின்னை திருநறையூரரையரும், பட்டரும் ப்ரதக்ஷிணம் பண்ணாநிற்க, பின்னே ஸேவித்துக்கொண்டு போனேன்; j1 அல்லாதார் கடுங்குதிரைபோலே வாராநிற்க, இவர்கள் திருக்கோபுரங்களையும் திருமாளிகைகளையும் j1 கண்ணாலே பருகுவாரைப்போலே பார்த்துக்கொண்டு

அ—ந்யாயேந ப்ரதமம் "வானோர் - மாலிருஞ்சோலை" இதி பதஸங்கதேர் பவமுக்த்வா அநந்தரம் "வலம் செய்யும் வானோர்" இத்யுச்யமாநே ஸூரீணாமாகமநே, தேஷாமநுகூலவ்ருத்தென ச ஹேதுருக்த: ; அத்ர வ்யாக்யாநவாக்யக்ரமே, (பெருமான் காட்டுக்கெழுந்தருளுகிறபோது) இதி வாக்யஸ்ய உத்தாபகஶங்காயா:, (கீழ் விண்ணோர் வெற்பனென்றூர்) இத்யாதிவாக்யாநந்தரமநுஸந்தாநாத், அத்ர மூலாநுஸாரேண (பெருமான் காட்டுக்கெழுந்தருளுகிறபோது) இதி வாக்யம் பூர்வதநத்வேந, (கீழ் விண்ணோர் வெற்பனென்றூர்) இத்யாதி வாக்யம் பஶ்சாத்தநத்வேந ச த்ரஷ்டவ்யம். ததாநீமேவ ஸங்கதி:,—l நித்யஸூரீணாம் அத்ர ஆகமநே, அநுகூலவ்ருத்தௌ ச ஹேது: க:? இத்யத்ரோத்தரம் (பெருமான் காட்டுக்கெழுந்தருளுகிறபோது) இதி வாக்யம். l1 தர்ஹ்யேதாத்ருஶாகாரஸ்ய ஸமஸ்ததிவ்யதேஶஸாதாரணத்வாத் "விண்ணோர் வெற்பு" "வானோர் மாலிருஞ்சோலை" இதி - நித்யஸூரிஸம்பந்தித்வேந கிரிராஜயோர்நிர்தேஶ: கதம்? கிஞ்ச ஏதத்கிரித்வயம் லீலாவிபூதிகதாநாமபி ஸாதாரணம் ந கிம்? இதி ச ஶங்கா ஜாதா; தத்ரோத்தரம் (ப்ரஜைக்கு இத்யாதி) ஸம்ஸாரிணாம் தாத்ருஶவைலக்ஷண்யாபாவாதிதி பாவ:, , l1 (தென்னனுயர் இத்யாதி) ஆர்யர்கள் இகழ்ந்த ம்லேச்ச பூமியிலுள்ளார்க்கு நிர்வாஹகரான க்ஷத்ரியர் "எம்மது" என்று அபிமாநித்திருக்கும்படியிருக்கிற தெற்குத் திருமலையும், ஸம்ஸாரிகளும் வந்து ஆஶ்ரயிக்கும்படி நிற்கிற மேன்மையில் ஏற்றத்தையுடைய வடக்குத் திருமலையும்; இப்படி சொல்லப்படுகிற இவையிரண்டும் மலையாக; காந்தன் விரும்பி விடாதே கிடக்குமவையிறே மலையாவன. A"தங்கள் குன்றம் கைவிடான்". /(காட்டுக்கு) என்றது - தன்னுடைய சோதிக்கு என்றபடி. l1 லக்ஷ்மணஶப்தம் ஶத்ருக்நவாசி. j தர்ஹி, 1. "விஷ்ணோராயதநம் நித்யம் ஶயம்ப்ராதர் த்விஜோ த்விஜ! ப்ரதக்ஷிணத்வயம் குர்யாதஶ்வமேதபலம் லபேத் ||" இதி ப்ரதக்ஷிணஸ்யோபாயாந்தர்பூதம் ந ஸ்யாத் கிம்? இத்யத்ர, ஸாதநம் ந பவதி, ப்ராப்யமேவ பவதி புத்திபேதாதிர்த்யஸ்ய அர்த்தஸ்ய கிஞ்சந ஐதிஹ்யமாஹ (பின்னை திருநறையூரரையரும் இதி) j1 அல்லாதார் - ஸாதநத்வேந ப்ரதக்ஷிணகர்த்தார:. j1 (கண்ணாலே பருகுவாரைப்போலே இதி) அநேந-ப்ராப்யத்வம் ஸ்பஷ்டம்.

ஸ்ரீ—திருமலையும், மேன்மையில் ஏற்றத்தையுடைய வடக்குத் திருமலையும் என்று சொல்லப்படுகிற இவையிரண்டும் மலையாக என்று பாசுரார்த்தம். j வலம்செய்கை உபாயகோடியில் அந்வயியாதோ? என்ன; அந்வயியாதென்கைக்கு ஐதிஹ்யம் (பின்னை இத்யாதி) j1 (அல்லாதார் இத்யாதி) அல்லாதார்-ஸாதநத்வேந ப்ரதக்ஷிணம் பண்ணுகிற பேர். j1 (கண்ணாலே பருகு

A 10-7-4. /l1,l1 அ-அ. உரையிற்போலே இப்படிப் பொருள்கொள்வதைவிட, "வனத்துக்குப் பெருமான் எழுந்தருளுகிறபோது, கூடவே லக்ஷ்மணனும், சில நாட்கள் கழித்து பரதனும் பின்தொடர்ந்தாற்போலே" என்று பொருள்கொள்வது ஸ்வரஸம்.

9. வழக்கென நினைமின் வல்வினை மூழ்காது
அழக்கொடி யட்டா னமர்பெருங் கோயில்
மழக்களிற் றினஞ்சேர் மாலிருஞ் சோலை
தொழக்கரு துவதே துணிவது சூதே.

ஈ—வந்தார்கள்'' என்று நஞ்ஜீயர் அருளிச்செய்வர். (k நாளும் மருவுதல் வழக்கே) l நித்யஸூரிகளுடைய யாத்ரையே தனக்கு யாத்ரையானால் பின்னை l2 மறுவலிடாதிறே; m இதுவே வழக்கு. 8.

அ—k, l ''நாளும் மருவுதல்'' இத்யுச்யதே, இதம் ஸம்பவதி கிம்? ப்ரயோஜநாந்தர ப்ராவண்யேந ஸாதநபுத்திஶ்ச யதாகதாசித் ந ஸ்யாத் கிம்? இத்யத்ராஹ (நித்யஸூரிகளுடைய இதி) நித்யஸூரிவத் கைங்கர்யைகதாரகபோஷகபோக்யோ பவதி சேத், ப்ரயோஜநாந்தர ப்ராவண்யஸ்ய தந்மூலஸாதநதாபுத்தேஶ்ச ப்ரஸங்கோ நாஸ்தி கில இத்யர்த்த:. l2 மறுவ விடாது - திரும்பாது. m ''மருவுதலே வழக்கு'' இத்யந்வயம் ஹ்ருதி நிதாயாஹ (இதுவே வழக்கு இதி) இதமேவ ப்ராப்தம் இத்யர்த்த:. l (நித்யஸூரிகளுடைய யாத்ரையே இதி) அஸ்ய வாக்யஸ்ய ''வானோர் வலஞ்செய்யும்'' இத்யத்ர ஹ்ருதயம். த்ருஷ்டாந்த தார்ஷ்டாந்திகபாவஶ்ச தர்ஶித:. ''வைகல்-வலஞ்செய்து-வலம்கழியாதே ஆயமாயவன்-வலஞ்செய்யும் கோயிலாய், அத ஏவ, வானோர்-வலஞ்செய்யுமதான-மாலிருஞ்சோலையை-நாளும்-வலஞ்செய்து - மருவுதலே-வழக்கு'' இத்யந்வய:. ''வலஞ்செய்து என்று தொடங்கி, ஆயமாயவன் கோயில் - வானோர் வலஞ்செய்யும்-மாலிருஞ்சோலை என்று தொடங்கி, வழக்கு'' என்று உரை அந்வயம். 8.

ஸ்ரீ—வானோரைப்போலே) என்கையாலே-ப்ராப்யத்வம் ஸுஸ்பஷ்டம். k, l ''நாளும் மருவுதல்'' என்கிற இது கூடுமோ? கதாசித் ப்ரயோஜநாந்தர ப்ராவண்யத்தாலே ஸாதநத்வ புத்தி பிறவாதோ? என்ன (நித்யஸூரிகளுடைய இத்யாதி) நித்யஸூரிகளைப்போலே கைங்கர்யைக தாரக போஷக போக்யனானால், ப்ரயோஜநாந்தர ப்ராவண்யத்துக்கும், தந்மூலஸாதநத்வ புத்திக்கும் ப்ரஸங்கமில்லை என்றபடி. l2 மறுவவிடாது-திரும்பாது. m ''மருவுதலே வழக்கு'' என்று அந்வயித்து அர்த்தம் (இதுவே வழக்கு) என்று. இதமேவ ப்ராப்தம் இத்யர்த்த:. k நாளும் மருவுதல்-நிரந்தர ஸம்ஶ்லேஷம் பண்ணுகை. ''வைகல் - வலஞ்செய்து - வலம் கழியாதே, மாயவனை - ஆயன் - வலம் செய்யும் - கோயிலாய், அத ஏவ, வானோர் வலம் செய்யுமதான - மாலிருஞ் சோலையை நீங்களும் வலம் செய்து - நாளும் மருவுதலே வழக்கு'' இத்யந்வய:. 8.

ஆதே—எட்டாம் பாட்டு. ஸர்வேஶ்வரன் தன்னை ஆஶ்ரயிக்கைக்குறுப்பாகத் தந்த மநுஷ்ய ஶரீரத்தைக்கொண்டு பலத்தை உண்டாக்கி, பின்னை அவனை ஆஶ்ரயிக்கையன்றிக்கே இதரவிஷயப்ராவண்யத்துக்கு உடலாக்கி அநர்த்தப் படாதே, பிராட்டி கையைப் பிடித்துக்கொண்டு அழகர் ஆதரத்தோடே ஸஞ்சரிக்கிற தேஶமாயிருக்கிற நித்யஸூரிகளதான திருமாலிருஞ்சோலையை அநுகூலவ்ருத்திகளைப்பண்ணி பரிசர்யை பண்ணுதல் ந்யாய்யம் என்கிறார்—''வலஞ் செய்து'' இத்யாதியால். 9

ஆ— 9. வ்யா:— (வழக்கென) வேறொன்றை யுக்தமென்று பாராதே, இதுவே யுக்தமென்று பார்த்து, 'ஆஶ்ரிதவிரோதி₄நிரஸந ஸ்வபா₄வனாயிருந்தவனுடைய அபி₄மதமான தி₃வ்யஸ்த₂ாநமாய், ஸர்வாத்ம போ₄க்₃யமாயிருந்த திருமலையைத் தொழுவோம்' என்று உண்டான ஸங்கல்பமாத்₃யோக₃மாத்ரத்தைப் பண்ணுகை அவனுக்கு அடிமை செய்கைக்கு நல்ல உபாயம் என்கிறார். 9.

ஒ— அவ:— ஒன்பதாம் பாட்டில்— திருமலையைத் தொழுவோமென்று நினைக்கையே அமையும் என்று அத்₄யவஸிக்கையே விஜயஹேது என்கிறார்.

வ்யா:—(வழக்கு என்று தொடங்கி) இதுவே ந்யாயம் என்று நினையுங்கோள், இதர புருஷார்த்த₂த்திலே ப்ரவணராய்த் தலைமடாதே. (அழக்கொடி என்று தொடங்கி) பூதனையை முடித்தவனுக்கு போ₄க்₃யதையாலே விடவொண்ணாதபடியாய், அஸங்குசிதமாக வர்த்திக்கலாம் கோயில். (மழக்களிறு என்று தொடங்கி) அழகரைப்போலே முக்₃த₄மான க₃ஜயூத₂ங்கள் சேர்ந்த திருமலை. 9.

ப— 9. அவ:— அநந்தரம், 'பூதநாநிரஸநம் பண்ணினவன் வர்த்திக்கிற திருமலையைத் தொழவேணும்' என்கிற நினைவில் துணிவு வெற்றிக்கு அடி என்கிறார்.

வல்—(கடக்க அரிதாம்படி) ப்ரப₃லமான, வினை—பாபங்களிலே, மூழ்காது—முழுகாதே, வழக்கு — இது ஸ்வரூபாநுரூபம், என—என்று, நினைமின் — நினையுங்கோள்; அழன்—பேயான, கொடி—பெண்ணை, அட்டான் — நஶிப்பித்தவன், அமர்—பொருந்தி வர்த்திக்கும், பெரும்—அஸங்குசிதமான, கோயில்—கோயிலாய், மழ—கன்றுகளான, களிற்றினம் — ஆனைத்திரள், சேர் — சேருகிற, மாலிருஞ்சோலை—திருமலையை, தொழ — தொழவேணுமென்கிற, கருதுவதே—நினைவிலே, துணிவதே—துணிகையே, சூது—(ஸம்ஸாரத்தை வெல்லுகைக்கு) ஹேது.

அழன் - பேய். கொடி - பெண். 9.

இ— அவ:— ஒன்பதாம் பாட்டில்—திருமலையைத் தொழநினைக்கவே அமையும் என்று அத்₄யவஸிக்கையே விஜயஹேது என்கிறார்.

வ்யா:— (வழக்கென நினைமின்) நான் சொல்லுகையாலே "ஆப்தம்" என்றிருக்கையேயன்றியே, இது ஸ்வரூபப்ராப்தம் என்று நினையுங்கோள். (வல்வினை மூழ்காது) வ்யதிரிக்தவிஷயங்களில் ப்ராவண்யமாகிற வலிய பாபங்களிலே புக்கு அவகா₃ஹியாதே. (அழக்கொடி இத்யாதி₃) அழனென்று-பிணமாய், அத்தாலே - பேய் என்றபடி. அழக்கொடி என்று - பேய்ப்பெண் என்றபடி. பூதனையை நிரஸித்த க்ருஷ்ணன், நம் விரோதி₄களைப் போக்குகைக்கு விரும்பி வர்த்திக்கையாலே ஶ்லாக்₄யமான திருமலை. போ₄க்₃யதையாலே விரும்பி அஸங்குசிதமாக வர்த்திக்கிற தே₃ஶம் என்னவுமாம். (மழக்களிறு இத்யாதி₃)

Released by Maaran's Dog ,Toronto , Canada

இ-/செல்வாலும்,இளமையாலும் அழகரோடொத்த க3ஜயூத2ங்கள் சேர்ந்து வர்த்திக்கிற தே3ஶம். லக்ஷணோபேதமாயிருப்பதொரு ஆனை நின்றவிடத்திலே ஆயிரம் ஆனை வந்து சேருமிறே; அங்கு நிற்கிறதும் Aசோலைமழகளிறிறே. (தொழ இத்யாதி3) திருமலையைத் தொழுவோமென்று மநோரதி2த்து, அத்தையே ப்ரயோஜநமாக அத்4யவஸித்திருக்குமதுவே விஜயஹேது. 9.

ஈ— அவ:—ஒன்பதாம் பாட்டு. a"திருமலையைத் தொழுவோம்"என்று அத்4யவஸித்து நினைக்கை அமையும் a2 விஜயஹேது என்கிறார்.

வ்யா:— (வழக்கென நினைமின்) நான் சொல்லுகிற இதுவே b முறையென்று பு3த்3தி4பண்ணுங்கோள். (வல்வினை c மூழ்காது) உங்களால் போக்கிக்கொள்ளவொண்ணாத மஹாபாபங்களைப் பரிஹரிக்க வேண்டியிருந்திகோளாகில். அழனென்று-பேய்க்குப் பேர்; கொடியென்று - பெண்ணுக்குப் பேர்; பேய்ப்பெண் என்றபடி. d அழனென்று - பிணமாய், அத்தால் - பேய் என்றபடி. e பூதனையை முடித்தவன், "இங்ஙனொத்த விரோதி4கள் வந்தபோதாக நம்மை e2 நெடுங்கை நீட்டாக்கி வைக்கவொண்ணாது" என்று நித்யவாஸம் பண்ணுகையாலே e3 ஶ்லாக்4யமான கோயில்.

அ— ஒன்பதாம் பாட்டு. (வழக்கென இத்யாதி3)-a.a2 "சூது" என்ற பத3த்தைக் கடாக்ஷித்து (விஜயஹேது என்கிறார்) என்று அவதாரிகை.

b முறையென்று-ப்ராப்தமென்று. c மூழ்காது-மூழ்காதேயிருக்கவேண்டில்; அவகா3ஹியாதேயிருக்கவேண்டில் என்றபடி. d "அழன்" என்று - பேயைச் சொல்லும்படியென்? என்ன (அழனென்று பிணமாய் இத்யாதி3)e2நெடுங்கை நீட்டாக்கி-அதிதூ3ரமாக்கி என்றபடி. e3"பெரும்" என்ற ஶப்3த3த்துக்கு அர்த்த2ம் (ஶ்லாக்4யமான) என்று. தது மஹாவ்ருக்ஷ இதிவத் இதி பூ4ர்வ:.

ஜீ— ஒன்பதாம் பாட்டு. (வழக்கென இத்யாதி3) a சதுர்த்த2பாத3த்தைக் கடாக்ஷித்து அவதாரிகை. a2 "சூது" என்ற பத3த்தைப் பற்ற (விஜயஹேது) என்றது.

b முறையென்று - ப்ராப்தமென்று. c மூழ்காது - மூழ்காதே இருக்கவேண்டில். d"அழன்" என்று - பேயைச் சொல்லும்படியென்? என்ன (அழனென்று பிணமாய் இத்யாதி3) e2 நெடுங்கை நீட்டாக்கி - அதிதூ3ரமாக்கி. e3 "பெரும்" என்றதின் அர்த்த2ம் (ஶ்லாக்4யமான) என்றது.

ப்ர— (ஒன்பதாம் பாட்டு) d,e (வழக்கென) (அழக்கொடியட்டான்) वैष्णवे पुराणे पञ्चमेंऽशे पञ्चमे—"वसतां गोकुले तेषां पूतना बालघातिनी। सुप्तं कृष्णमुपादाय रात्रौ तस्मै ददौ स्तनम्॥ ७॥ यस्मै यस्मै स्तनं रात्रौ पूतना संप्रयच्छति। तस्य तस्य क्षणेनाङ्गं बालकस्योपहन्यते॥ ८॥ कृष्णस्तु तत्स्तनं गाढं कराभ्यामतिपीडितम्। गृहीत्वा प्राणसहितं पपौ कोपसमन्वितः॥ ९॥ सा विमुक्तमहारावा विच्छिन्नस्नायुबन्धना। पपात पूतना भूमौ म्रियमाणाऽतिभीषणा॥ १०॥

/ செல்வு-தடை: செல்வம். A பெரியதிருமொழி 4-9-2.

10. சூதென்று களவும் சூதும்செய் யாதே
வேதமுன் விரித்தான் விரும்பிய கோயில்
மாதுறு மயில்சேர் மாலிருஞ் சோலை
போதவிழ் மலையே புகுவது பொருளே.

ஈ—(f மழும் இத்யாதி) g அங்குண்டான திர்யக்குகளும் அழகரோடு g ஓரினமாயாயிற்றிருப்பது. h இளவானைக்கன்றுகள் இனமினமாகச் சேராநின்றுள்ள திருமலையை. i லக்ஷ்ணபேதமாயிருப்பதொரு ஆனை நின்றவிடத்தே ஆயிரம் ஆனை வந்து சேராநிற்கும்; j அங்கு நிற்கிறதும் j A சோலைமழகளிறிறே. kB தென்னானையிறே. l திருமலையைத் தொழவேணும் என்னும் மநோரதத்திலே துணிவதே இவ்வாத்மாவுக்கு m விஜயஹேது. 9.

அ—f,g ''களிறு'' என்னாதே, ''மழக்களிறு'' என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (அங்குண்டான இத்யாதி) 1.''அப்ராக்ருததநுர் தேவோ நித்யாக்ருதிதரோ யுவா'' இத்யாதெள ஸ்ருதயம். g ஓரினமாய்-ஏககுலமாய்; அதாவது-ஒத்த பருவமாய் என்கை. h ''இனம்'' என்று ஸமூஹமாக விவக்ஷித்து அர்த்தாந்தரம் (இளவானை இத்யாதி) f ''மழும்'' என்று-இளமை. l பூர்வ்வஜஸமூஹாதாம் தத்ர ஸமாகமே ஹேது: க:? இத்யத்ராஹ (லக்ஷ்ணபேதமாய் இதி) j லக்ஷ்ணபேத: கஶ்சித்கஜ: தத்ர வர்த்ததே கிம்? இத்யத்ராஹ (அங்குநிற்கிறதும் இதி) j திருமொழி. k (லக்ஷ்ணபேதமாயிருப்பதொரு ஆனைநின்றவிடத்தே) இதி ப்ரயோகாநுகுணம் ப்ரமாணாந்தரமாஹ (தென்னானையிறே இதி) திருநெடுந்தாண்டகம். m சூது-(விஜயஹேது). ''வல்வினை மூழ்காது இத்யாரப்ய, தொழக்கருதுவதே துணிவது சூது: இத்தை வழக்கென நினைமின்'' இத்யந்வய:. ''வல்வினை மூழ்காது - வழக்கென நினைமின்; அழக்கொடியட்டாளென்று தொடங்கி, துணிவதே சூது'' என்று உரை அந்வயம். 9.

ஜீ—f,g ''மழும்'' என்ற விசேஷணத்துக்கு பாவம் (அங்குண்டான இத்யாதி) g ஓரினம்-ஒரு பருவம். இனம்-பருவம். h ''இனம்'' என்று ஸமூஹமாக விவக்ஷித்து அர்த்தாந்தரம் (இளவானை இத்யாதி) f மழும் - இளமை. l இனத்துக்கு ஹேதுவேதென்ன (லக்ஷணேத்யாதி) j லக்ஷ்ண பேதமான ஆனை அங்கிருக்கிறதோ? என்ன (அங்கு நிற்கிறதும் இத்யாதி) k ப்ரமாணாந்தரம் (தென்னானையிறே) என்று. திருநெடுந்தாண்டகம். m சூது - (விஜயஹேது). l தொழக்கருதுவது-தொழவேணுமென்கிற நினைவிலே. துணிவதுவே-துணிகையே. ''வல்வினை மூழ்காது இத்யாரப்ய. தொழக்கருதுவதே துணிவது சூது: இத்தை வழக்கென நினைமின்'' இத்யந்வய:. 9.

ஆதே—ஒன்பதாம் பாட்டு. 'நான் சொல்லுகிற இதுவே முறை' என்று புத்தி பண்ணுங்கோள்; உங்களால் போக்கிக்கொள்ளவொண்ணாத மஹாபாபங்களைப் பரிஹரிக்கவேண்டியிருந்திகோளாகில், பேய்ப்பெண்ணான பூதனையை முடித்தவன் நித்யவாஸம் பண்ணுகையாலே ஶ்லாக்யமான கோயிலாயிருக்கிற இளவானைக் கன்றுகள் இனமினமாகச் சேராநின்றுள்ள திருமலையைத் தொழவேணுமென்னும் மநோரதத்திலே துணிவதே இவ்வாத்மாவுக்கு விஜயஹேது என்கிறார்—''வழக்கென'' இத்யாதியால். 9.

ஆ— 10. வ்யா:— (சூதென்று) 'புருஷார்த்தமான செய்லைச் செய்கிறோம்' என்று கொண்டு சௌர்யக்ருத்ரிமங்களைச் செய்யாதே. ''ஸர்வவேதங்களுக்கும் தானே ப்ரதிபாத்யன்'' என்னுமிடத்தை ஸ்ரீ கீதையாலே அருளிச்செய்தருளின அந்த மஹா குணத்தையுடைய எம்பெருமான்தனக்குங்கூட ஸ்ப்ருஹணீயமான திருமலையிலே போய்ப் புகுவதுவே பரமபுருஷார்த்தம் என்கிறார். 10.

ஒ— அவ:— பத்தாம் பாட்டில் — பலபடிகளாலும் திருமலையே பரமப்ராப்யமென்று உபக்ரமித்தபடியே உபஸம்ஹரிக்கிறார்.

வ்யா:— (சூது என்று தொடங்கி) நேர்பாடு என்று பார்த்துக் களவுகாணுதல், பஶ்யதோஹரதையாதல் செய்யாதே. (வேதம் என்று தொடங்கி) ஸ்ரீ கீதையாலே வேதார்த்தத்தை விவரித்தவன் ''வேதார்த்தபூதனான தன்னை ஆஶ்ரிதர்க்குக் காட்டலாம் நிலம்'' என்று விரும்பின கோயில். (மாதுறு மயில் என்று தொடங்கி) அங்குள்ள ஸத்வங்களெல்லாம் மிதுநமாயே வர்த்திக்கும்படியிருக்கிற மாலிருஞ்சோலையாகிற நித்யவஸந்தமான திருமலையிலே புகுகை பரமப்ரயோஜநம். மாதுறு மயில் என்றது - மார்த்தவத்தையுற்ற மயில் என்னவுமாம். 10.

ப— 10. அவ:— அநந்தரம், 'வைதிகஜ்ஞான ப்ரவர்த்தகன் வர்த்திக்கிற திருமலையிலே ப்ரவேஶிக்கிற இது புருஷார்த்தம்' என்று உபக்ரமித்த உபதேஶத்தை நிகமித்தருளுகிறார்.

சூது—ஸுகரமான அர்த்தஸாதநம், என்று—என்று நினைத்து, களவும்—களவுகாணுதல், சூதும்—பார்த்திருக்க அபஹரித்தல், செய்யாதே—செய்யாதே, முன்—முற்காலத்திலே, (கீதோபநிஷதாதிமுகத்தாலே) வேதம்—வேதார்த்தத்தை, விரித்தான்—விவரித்தவன், விரும்பிய—விரும்பி வர்த்திக்கிற, கோயில்—கோயிலாய், மாது—மாதிமை, உறு—உடைத்தான, மயில்—மயில்கள், சேர்—சேர்ந்து வர்த்திக்கிற, மால் — ஓங்கி, இரும் — பரந்த, சோலை — சோலைகளில், போது—பூவானது, அவிழ்—மலருகிற, மலை—திருமலையிலே, புகுவதே—சென்று புகுவதே, பொருள்—புருஷார்த்தம்.

மாதிமை-மென்மை. மாதுறு என்று-பேடையோடே சேர்ந்த என்றுமாம். 10.

இ— அவ :— பத்தாம் பாட்டில் — 'பலபடியாலும் திருமலையே பரமப்ராப்யம்' என்று உபக்ரமித்தபடியே உபஸம்ஹரிக்கிறார்.

வ்யா:— (சூதென்று இத்யாதி) சூது - வெற்றி. நேர்பாடென்று பார்த்துக் களவுகாணுதல், பஶ்யதோஹரணமாதல் செய்யாதே. ஆத்மாபஹரணம் பண்ணுதல், ''ஈஶ்வரனே ரக்ஷகன்'' என்றிருக்கும் ஸாத்விகரை யுக்த்யாபாஸங்க

இ—ளாலே விஶ்வாஸத்தைக் குலைத்தல் செய்யாதே என்றுமாம். (வேதமுன் விரித்தான்) ஸ்ரீ கீ3தாமுக2த்தாலே வேதா3ர்த்த2த்தை விஶதீ3கரித்தவன். (விரும்பிய கோயில்) உபதே3ஶத்தால் மீளாதாரை வடிவைக் காட்டி மீட்கைக்காக விரும்பி வர்த்திக்கிற தே3ஶம். (மாதென்று தொடங்கி) பேடையோடே கூடின மயில்கள் சேர்ந்து வர்த்திக்கிற திருமலை. மாது என்று-மார்த்த3வமாய், ஸுகுமாரமான மயில் என்றுமாம். அங்குள்ள ஸத்வங்களெல்லாம் மிது2நமேயாய் வர்த்திக்கும் என்கை. (போது இத்யாதி3) போதென்று-பூவாய், திருமலையை முட்டாக்கிடப் பூத்துக்கிடக்கு மத்தனை. நித்யவஸந்தமான திருமலையிலே புகுகையே பரமப்ரயோஜநம். 10.

ஈ— அவ:— பத்தாம் பாட்டு. a பலபடியாலும் திருமலையே பரமப்ராப்யமென்று உபக்ரமித்தபடியே உபஸம்ஹரிக்கிறார்.

வ்யா:—(b சூதென்று) நமக்கு c நல்ல வாய்ப்பாயிருந்ததென்று d சூதும் களவும் செய்யாதே: ஶாஸ்த்ரங்கள் இவற்றை e நிஷேதி4க்கையாலே f அவற்றையும் சொல்லவு

அ— பத்தாம் பாட்டு. (சூதென்று இத்யாதி3) a "சதிர்" என்றும், "பொருள்" என்றும், உபக்ரமோபஸம்ஹாரங்களிலே ப்ராப்ய வாசகங்களாகக் கருதி அவதாரிகை (பலபடியாலும் இத்யாதி3).

b சூதென்று - ஸுகரமான அர்த்த2ஸாத4நமென்று நினைத்து. c நல்ல வாய்ப்பு - நல்ல ஆதாயம். d சூதும் களவும் - சதுரங்க3ாதி3களும், பரத்3ரவ்யாபஹாரமும் என்றபடி. இங்கே "களவும் சூதும்" என்றிருக்க, சூதும் களவும் என்றது - A "சூதனாய்க் கள்வனாகி" என்கிற க்ரமத்தைப்பற்ற. e (நிஷேதி4க்கையாலே) என்றவிடத்திலே 1. "அஶாஹிதாக்3நிதா ஸ்தைர்யம் ஶூத்3ராந்நாஶநக்ரியா । அஸச்சா2ஸ்த்ராதி4க3மநம் கௌஶீல்யம் வ்யஸநக்ரியா ॥" என்ற மநுவசநம் அநுஸந்தே4யம். கௌஶீல்யம் - குத்ஸிதஶீலதா. வ்யஸநக்ரியா-த்3யூதாதி3:. ஸ்தைந்யம்-ஸ்தேயம். 2. "ப்3ரவேத3த்ரிகி(கு3?)ணீ த்3விஜ:" இத்யாதெ3ள ஸ்ம்ருத3யம். /அத்ரிகி(கு?)ணீ-த்3யூதாதி3வ்யாபாரரஹித: இத்யர்த்த2:. f (அவற்றை) என்றது-களவும் சூதும். d களவாவது—

ஸ்ரீ— பத்தாம் பாட்டு. (சூதென்று இத்யாதி3) a "சதிர்" என்றும், "பொருள்" என்றும் உபக்ரமோபஸம்ஹாரங்களிலே-ப்ராப்ய வாசகங்களாகக் கருதி அவதாரிகை(பலபடியாலும் இத்யாதி3).

b சூதென்று - ஸுகரமான அர்த்த2ஸாத4நமென்று நினைத்து. c நல்ல வாய்ப்பு - நல்ல ஆதாயம். d சூதும் களவும் - சதுரங்க3ாதி3களும், பரத்3ரவ்யாபஹாரமும் என்றபடி. வ்யுத்க்ரமமாக வ்யாக்2யாநம் பண்ணிற்று-A "சூதனாய்க் கள்வனாகி" என்றத்தைப்பற்ற. e (நிஷேதி4க்கையாலே) என்றவிடத்திலே- 1. "அஶாஹிதாக்3நிதா ஸ்தைர்யம் ஶூத்3ராந்நாஶநக்ரியா । அஸச்சா2ஸ்த்ராதி4க3மநம் கௌஶீல்யம் வ்யஸநக்ரியா ॥" என்ற மநுவசநம் அநுஸந்தே4யம். கௌஶீல்யம் - குத்ஸிதஶீலதா. வ்யஸநக்ரியா - த்3யூதாதி3:. ஸ்தைந்யம் - ஸ்தேநத்வம். 2. "ப்3ரவேத3த்ரிகி(கு?)ணீ த்3விஜ:" இத்யாதெ3ள ஸ்ம்ருத3யம். /அத்ரிகி(கு?)ணீ-த்3யூதாதி3வ்யாபாரரஹித:. f (அவற்றை) என்றது-களவும் சூதும். d களவாவது-காணாதே அபஹரிக்கை; சூதாவது-

A திருமாலை-16. / அத்ரிகிணீ-அத்ரிகு3ணீ என்பது சரியான பாட2மாகலாம். சூது, களவு, தூர்த்த ஸஹவாஸம் என்னும் மூவகைத் தீமைகளாகிற த்ரிகு3ணங்களை உடையவன் த்ரிகு3ணீ அவையில்லாதவன் அத்ரிகு3ணீ. அந்தணன் அத்ரிகு3ணியாயிருக்கவேண்டும் என்கை.

ஈ—மாம். அன்றிக்கே, களவாவது-g1.“चोरेणात्मापहारिणा” (சோரேணாத்மாபஹாரிணா) என்கிற ஆத்மாபஹாரமாய், சூதாவது - ஸாத்விகனும், ப்ராமாணிகனுமிருப்பானொருவன் h “ஸர்வேச்வரன் ரக்ஷகன்” என்று விச்வஸித்திருந்தால், “காண்கிற தேஹத்துக்கு அவ்வருகே ஓர் ஈச்வரனாவதென்? ஆத்மாவாவதென்?” என்று காணக் காண அபஹரிக்கை.

(வேதம் இத்யாதி) i இவை ஒருவர்க்கு வாராதபடி வேதார்த்தத்தை விசதீகரித்த கீதோபநிஷதாசார்யன் வர்த்திக்கிற கோயில். (j மாதுறு மயில்) k மாது என்று-மார்த்தவத்தைச் சொல்லுகிறதாய், ஸுகுமாரமாய் தர்சநீயமான மயில் என்னுதல்; l பேடையை உற்ற மயில் என்னுதல். m அங்குள்ள ஸத்வங்களெல்லாம் மிதுநமேயாய் வர்த்திக்கும் என்கை. (n போதவிழ் மலையே) o கொடியும் தண்டும் சருகும் இடையிடையிலே பூவுமாயிருக்கையன்றிக்கே, திருமலைதன்னை மூட்டாக்கிடப் பூத்துக் கிடக்குமித்தனை. p திருமலையைக் கிட்டுமதுவே இவ்வாத்மாவுக்கு ப்ரயோஜநமாய்த் தலைக்கட்டுவது; q அல்லாதவையெல்லாம் வ்யர்த்தவ்ருத்திகள் என்கிறார். 10.

அ—காணாதே அபஹரிக்கை; சூதாவது-கண்முன்னே அபஹரிக்கை. அதாவது-த்யூதாதிகள். h (ஸர்வேச்வரன் ரக்ஷகன் இதி) ஆத்மா தேஹாதிரிக்தோ பவதி. ஸ ச பகவச்சேஷபூத:, தஸ்ய ஸர்வேச்வர ஏவ ரக்ஷக:, இத்யத்யவஸ்ய திஷ்டதி சேதித்யர்த்த:.

i இவை-த்யூதசௌர்யே. j மாது-ஸௌகுமார்யம், ஸௌந்தர்யம், ஸ்த்ரீ ச. k ஸௌந்தர்யம் ஸௌகுமார்யஞ்ச ஸமுச்சித்யாஹ (மாதென்று இதி) l,m இரண்டாமர்த்தந்தைப்பற்ற (அங்குள்ள இத்யாதி) n,o,p “போதே போதாம்படி அவிழாநிற்கிற - பூவே பூவாம்படி விகஸியாநிற்கிற, மலையைப் புகுவதுவே பொருள்” என்று-ஏவகாரம் இரண்டிடத்திலும் கூட்டி (கொடியும்) இத்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே அருளிச்செய்கிறார். q ஏவகாரவ்யாவர்த்யம் (அல்லாதவை இத்யாதி) சூதென்று களவும் சூதும் செய்யாதே என்று தொடங்கி, அடைவே உரை அந்வயம். 10.

ஜீ—கண்முன்னே அபஹரிக்கை. g1. “யோऽந்யதா ஸந்தமாத்மாநமந்யதா ப்ரதிபத்யதே । கிம் தேந ந க்ருதம் பாபம் சோரேணாத்மாபஹாரிணா ॥” இத்யுத்யோக பர்வணி த்ருதராஷ்ட்ரம் ப்ரதி ஸநத்ஸுஜாத:.

i இவை - த்யூதசௌர்யங்கள், j மாது - ஸௌகுமார்யமும், ஸௌந்தர்யமும், ஸ்த்ரீயும். k ஸௌகுமார்ய ஸௌந்தர்யங்களைத் தந்த்ரேணாஹ (மாதென்று இத்யாதி) l,m பேடை என்ற அர்த்தத்தைப்பற்ற (அங்குள்ள இத்யாதி) n,o “போதே - அவிழ்மலை” என்று அந்வயித்து ஏவகாரார்த்தம் (கொடியும் இத்யாதி) n போது-புஷ்பம். அவிழ்கை-மலருகை. n,p,q “புகுவதுவே-பொருள்” என்று அந்வயித்து, ஏவகாரவ்யாவர்த்யம் (அல்லாதவை இத்யாதி) க்ரமேணாந்வய:. 10.

ப்ர— (பத்தாம் பாட்டு) g1. (சூது இத்யாதி.) (களவும்) उद्योगपर्वणि धृतराष्ट्रं प्रति सनत्सुजातः—“योऽन्यथा सन्तमात्मानमन्यथा प्रतिपद्यते । किं तेन न कृतं पापं चोरेणात्मापहारिणा ॥ १ ॥”

11. பொருளென்றிவ் வுலகம் படைத்தவன் புகழ்மேல்
மருளில்வண் குருகூர் வண்சட கோபன்
தெருள்கொள்ளச் சொன்னவோ ராயிரத்து ளிப்பத்து
அருளுடை யவன்தா ளணைவிக்கும் முடித்தே.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ— 11. வ்யா:— (பொருள் என்று) 'ஸகலசேதநருடைய ஆத்மாக்களினுடைய ஸம்ருத்₃தி₄யே நமக்கு ப்ரயோஜநம்' என்று பார்த்து, தத்ஸம்ருத்₃த்₄யர்த்த₂மான ஜக₃த் ஸ்ருஷ்டியைப் பண்ணியருளினவன் கு₃ணங்களில் ஓர் அஜ்ஞாநக₃ந்த₄மின்றியேயிருந்த வண்குருகூர்ச்சடகோபன், எல்லாருக்கும் எம்பெருமானை ப்ரத்யக்ஷித்தாற்போலே அறியலாம்படி சொன்ன இப்பத்து அழகர் திருவடிகளிலே சேர்வித்து முடிக்கும் என்கிறார். 11.

திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளான் திருவடிகளே ஶரணம்.

ஒ— அவ:—. நிக₃மத்தில் — இத்திருவாய்மொழி கற்றாரை இத்திருவாய்மொழி தானே ஜந்மத்தை முடித்து அழகர் திருவடிகளிலே சேர்க்கும் என்கிறார்.

வ்யா:— (பொருள் என்று தொடங்கி) பலகால் ஸ்ருஷ்டிக்க, விதத₂மாகா நின்றாலும், என்றேனும் ஒருநாள் ப்ரயோஜநப்படும் என்று கருதி இந்த லோகத்தை உண்டாக்கினவனுடைய கல்யாணகு₃ணங்களிலே அஜ்ஞாநக₃ந்த₄ம் இல்லாத ஆழ்வார் தம்மிற்காட்டிலும் கேட்டார்க்குத் தெளிவு பிறக்கும்படி அருளிச்செய்த ஆயிரத்திலும் இத்திருவாய்மொழி. 11.

ஜீயர் திருவடிகளே ஶரணம்.

ப— 11. அவ:— அநந்தரம், இத்திருவாய்மொழிக்குப் ப₂லமாக ப₄க₃வத்ப்ராப்தியை அருளிச்செய்கிறார்.

பொருள்—(ஆஶ்ரிதாபி₄முக்₂யம்) ப்ரயோஜநம், என்று—என்று, இ—இந்த, உலகம்—லோகத்தை, படைத்தவன்—ஸ்ருஷ்டித்தவனுடைய, புகழ்மேல்—(த₃யா க்ஷமௌதா₃ர்யாதி₃) கு₃ணப்ரதை₂ விஷயமாக, மருளில்—அஜ்ஞாநக₃ந்த₄ரஹிதராய். வண்—விலக்ஷணமான, குருகூர்—திருநகரிக்கு நிர்வாஹகராய், வண்—மஹோதா₃ர

ஆதே₃— பத்தாம் பாட்டு. 'நமக்கு நல்ல வாய்ப்பாயிருந்தது' என்று ஆத்மாபஹாரத்தையும், து₃ருபதே₃ஶத்தையும் செய்யாதபடியாக வேதா₃ர்த்த₂த்தை விஶதீ₃கரித்த கீ₃தோபநிஷதா₃சார்யன் வர்த்திக்கிற கோயிலாய், பேடையை உற்ற மயில் சேர்ந்திருந்துள்ள திருமாலிருஞ்சோலையாகிற பூ மலராநின்றுள்ள திருமலையைக் கிட்டுமிதுவே இவ்வாத்மாவுக்கு ப்ரயோஜநமாய்த் தலைக்கட்டுமிது; அல்லாதவையெல்லாம் வ்யர்த்த₂ம் என்கிறார்—"கூதென்று" இத்யாதி₃யால். 10.

ப—ரீான, சடகோபன்—ஆழ்வார், தெருள்—தத்வஜ்ஞாநமானது, கொள்ள—(சேதநர்) ஸ்வீகரிக்கும்படி, சொன்ன—அருளிச்செய்த, ஓர்—அத்₃விதீயமான, ஆயிரத்துள்—ஆயிரத்துள், இப்பத்து—இப்பத்தும், முடித்து—ஸம்ஸாரத்தை நஶிப்பித்து, அருளுடையவன் — க்ருபாபரிபூர்ணரான அழகருடைய, தாள் — திருவடிகளை, அணைவிக்கும்—அடைவிக்கும்.

முடித்து என்று - கர்த்தவ்யங்களைத் தலைக்கட்டி என்றுமாம். இது கலிவிருத்தம். 11.

வாதி₃கேஸரி அழகிய மணவாளச்சீயர் திருவடிகளே ஶரணம்.

இ— அவ:— நிக₃மத்தில் — இத்திருவாய்மொழி கற்றாரை, இதுதானே ஸம்ஸாரத்தை முடித்து, அழகர் திருவடிகளிலே சேர்க்கும் என்கிறார்.

வ்யா:— (பொருள் இத்யாதி₃) பண்ணின க்ருஷிகள் தப்பினாலும் சோம்பாதே க்ருஷி பண்ணும் கர்ஷகனைப் போலே; கொடுத்த கரணங்களைக்கொண்டு அநர்த்த₂த்தை விளைத்துக்கொள்ள, பின்னையும் கரணங்களைத்தந்த ஜக₃த்காரணபூ₄தனுடைய கல்யாண கு₃ணங்களிலே சேர்த்து. (மருள் இத்யாதி₃) அஜ்ஞாநக₃ந்த₄மில்லாதவராய், ஸர்வப்ரகாரவிலக்ஷணமான திருநகரியையுடைய பரமோதா₃ரரான ஆழ்வார் அருளிச்செய்தது. (தெருள் இத்யாதி₃) கேட்டார்க்குத் தம்மிலும் தெளிவைப் பிறப்பிக்கும்படி அருளிச்செய்தது. தம்முடைய ஜ்ஞாநத்துக்கு அடி ஈஶ்வரன்; இவர்களுக்குத் தாமடியாக வந்தது. (அருளுடையவன் இத்யாதி₃) அருளே நிரூபகமான அழகர் திருவடிகளிலே ஸம்ஸாரத்தை முடித்துச் சேர்க்கும். 11.

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே ஶரணம்.

ஈ— அவ:— நிக₃மத்தில் — a இத்திருவாய்மொழி கற்றாரை, a₁ இத்திருவாய்மொழி தானே a₂ ஜந்மத்தைப் போக்கி அழகர் திருவடிகளிலே சேர்த்துவிடும் என்கிறார்.

வ்யா:— (b பொருள் இத்யாதி₃) c ப்ரயோஜநப்படுமென்று இந்த லோகங்களை உண்டாக்கினவனுடைய கல்யாணகு₃ண விஷயமாக c₁ அஜ்ஞாநக₃ந்த₄மில்லாத ஆழ்வார்

அ— நிக₃மம். (பொருளென்று இத்யாதி₃) a₁ "முடித்தே" என்றதிலே நோக்காக (ஜந்மத்தைப் போக்கி என்று).

b.c ஶப்₃தா₃ர்த்த₂ம் (ப்ரயோஜந இத்யாதி₃) b பொருளென்று - பொருளையுடையதாம் என்று. d ப்ரயோஜநபா₄க்₃பூ₄வதீதி விசார்யேத்யநேந - வஸ்துத: ப்ரயோஜநபா₄க் ந பூ₄வதீதி ஸூச்யதே; தத்₂த்₄ருதி₃ நித₄ாய, உக்தம் விவ்ருணோதி (இவற்றையுண்டாக்கி இத்யாதி₃)

ஜீ— நிக₃மம், (பொருள் இத்யாதி₃) a "முடித்தே - அருளுடையவன்தாள் அணைவிக்கும்" என்றத்தைக் கடாக்ஷித்து அவதாரிகை, a₁,a₂ (இத்திருவாய்மொழி இத்யாதி₃) "முடித்தே" என்றதிலே நோக்காக (ஜந்மத்தைப்போக்கி) என்றது.

ஈ— அருளிச்செய்தது இதுதான். d இவற்றையுண்டாக்கி, கரணகளேப3ரங்களைக் கொடுத்து விட்டால், கொடுத்த உபகரணங்களைக்கொண்டு ஶப்3த3ாதி3 விஷயங்களிலே ப்ரவணராய்க் கைகழியப்புக்கால், "நம் நினைவு தப்பிற்றிறே" என்று நெகிழ்ந்து கைவாங்குகையன்றிக்கே, "ஒரு நாளல்லா ஒரு நாளாகிலும் ப்ரயோஜநப்படாதோ?" என்று பலகாலும் உண்டாக்காநிற்கும்; e A மயர்வறமதிநலமருளப் பெற்றவராகையாலே அவனுடைய கு3ணவிஷயமாக மருளில்லாதவராயிற்று இவ்வாழ்வார். ப்ரப3ந்த4மோவென்னில்—(தெருள்கொள்ளச் சொன்ன ஓராயிரம்) f மருளுண்டாய்க் கழியவேண்டிற்று இவர்க்கு. இவருடைய ப்ரப3ந்த4ம் அப்4யஸித்தார்க்கு முதலிலே f2 அஜ்ஞாநந்தானில்லை. g கேட்டார்க்குத் தெளிவைப் பிறப்பிக்கும்படியாயிற்று அருளிச்செய்தது. h தம்முடைய ஜ்ஞாநத்துக்கு அடி ஈஶ்வரன்; இவர்களுக்குத் தாமடியாக வந்தது. ப்ரப3ந்த4ந்தான் செய்வதென்? என்னில் (அருளுடை இத்யாதி3) i அருளையிட்டாயிற்று வஸ்துவை நிருபிப்பது. அருளையுடையவன் திருவடிகளிலே சேர்த்துவிடும். அதுசெய்யுமிடத்தில்—(முடித்தே) j ஸம்ஸார ஸம்ப3ந்த4த்தை வாஸனையோடே போக்கித் திருவடிகளிலே சேர்த்துவிடும். k ஒரு ஜ்ஞாநலாப4த்தைப் பண்ணித் தந்துவிடுமளவன்றிக்கே, k அர்த்த2க்ரியாகாரியாயிருக்கும்

அ—c2.e (அஜ்ஞாநக3ந்த4மில்லாத) என்ற வாக்யத்தை ஸஹேதுகமாக விவரிக்கிறார் (மயர்வற இத்யாதி3) f "மருளில்" இதி ப்ரஸக்தப்ரதிஷேத4: க்ருத: ஸ்வஸ்மிந்; ப்ரப3ந்த4ாத்4யேத்ருவிஷயே து தந்ந க்ரியதே; தத்3த்4ருதி3 நித4ாயாஹ (மருளுண்டாய் இதி) ஏதத்ப்ரப3ந்த4ாத்4யேத்ருஷு 'பூர்வமஜ்ஞாநமவர்த்திஷ்ட, இத3ாநீமபாக3மத்' இதி ஜ்ஞாதும் ந ஶக்யத இதி யாவத். g ஶப்3த3ார்த்த2ம் (கேட்டார்க்கு இத்யாதி3) h ஏதாத்3ருஶவிஶேஷஸ்ய ஹேது: க:? இத்யத்ராஹ (தம்முடைய ஜ்ஞாநத்துக்கு இத்யாதி3) ப3ந்த4மோக்ஷஸாத4ாரண ஸ்வதந்த்ரேஶ்வர ஹேதுகத்வாத். B "தஞ்சமாகிய தந்தை" C "அருள்கொண்டாயிரமின் தமிழ்பாடினான் அருள்கண்டீர் இவ்வுலகினில் மிக்கதே" இத்யுஜ்ஜீவநைகஹேதுபூ4தபராங்குஶார்ய க்ருபாமூலத்வாச்சேதி பா4வ:. g h அஸ்ய வாக்யத்3வயஸ்ய ச- "பொருளென்று" இத்யாரப்4ய. "தெருள்கொள்ளச் சொன்ன ஓராயிரம்" இத்யந்த பதே3ஷு ஹ்ருத3யம். i (அருளையிட்டாயிற்று வஸ்துவை நிருபிப்பது) "அருளுடைய பெருமான்" இதி ஸாந்த3ரோஸ்ய நாமேதி பா4வ: j "முடித்தே" என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (ஸம்ஸார ஸம்ப3ந்த4த்தை இத்யாதி3) k "அருளுடையவன் தாள் அணைவிக்கும்" என்றால் ஸம்ஸாரஸம்ப3ந்த4ம் தன்னிலே கழியாதோ? "முடித்தே-சேர்க்கும்" என்கிற அவத4ாரணத்துக்குக் கருத்தென்? என்ன; இவ்வாழ்வார் தமக்கு இவ்விருப்பிலே ஒரு ஜ்ஞாநலாப4ம்பெற்றவசரே அவனைப் பெற்றாராய் அது

ஜீ— b, c ஶப்3த3ார்த்த2ம் (ப்ரயோஜந இத்யாதி3) b பொருளென்று-பொருளையுடையதாம் என்று. d உக்தார்த்த2 விவரணம் (இவற்றையுண்டாக்கி இத்யாதி3) c2.e (அஜ்ஞாநக3ந்த4மில்லாத) என்ற வாக்யத்தை ஸஹேதுகமாக விவரிக்கிறார் (மயர்வற இத்யாதி3) f2 எடுத்துக் கழியாமையாலே (அஜ்ஞாநந்தானில்லை) என்றது. g ஶப்3த3ார்த்த2ம் (கேட்டார்க்கு இத்யாதி3) h இந்த தெளிவுக்கு அடியேது? என்ன (தம்முடைய இத்யாதி3) ப3ந்த4மோக்ஷஸாத4ாரண ஸ்வதந்த்ரேஶ்வர ஹேதுகமாகையாலும், உஜ்ஜீவநைகஹேதுபூ4தமான தம்முடைய க்ருபாமூலமாகையாலும் என்று கருத்து. i (அருளையிட்டாயிற்று வஸ்துவை நிருபிப்பது) "அருளுடைய பெருமான்" என்று - அழகருக்குத் திருநாமம் இதி பா4வ:. j "முடித்தே" என்றதுக்கு பா4வம் (ஸம்ஸார

A 1.1-1. B 3.4-9. C கண்ணி 8.

ஈ- l முதற்பாட்டில், m கடுகத் திருமலையாழ்வாரை ஆஸ்ரயியுங்கோள் என்றார்; இரண்டாம் பாட்டில், திருமலையோடு ஸம்பந்தித்த n ஸ்ரீபதியை ஆஸ்ரயிக்கச் சொன்னார்; மூன்றாம் பாட்டில், அத்தோடு சேர்ந்த o அயன்மலை அமையும் என்றார்; நாலாம் பாட்டில், A "திரிதந்தாகிலும்" என்கிறபடியே, p திரியவும் திருமலையை ஆஸ்ரயிக்கச் சொன்னார்; அஞ்சாம் பாட்டில், அத்தோடு சேர்ந்த புறமலையை ஆஸ்ரயியுங்கோள் என்றார்; ஆறாம் பாட்டில், திருமலைக்குப் போம் q மார்க்கசிந்தை பண்ண அமையும் என்றார்; ஏழாம் பாட்டில், அவ்வழியோடு சேர்ந்த திருமலையை ஆஸ்ரயிக்கச் சொன்னார்; எட்டாம் பாட்டில், நித்யஸூரிகளுக்குங்கூட ப்ராப்யமாகையாலே திருமலையே பரமப்ராப்யம் என்றார்; ஒன்பதாம் பாட்டில், "திருமலையைத் தொழக்கடவோம்" என்கிற துணிவே வேண்டுவது என்றார்; பத்தாம் பாட்டில், எல்லாப்படியாலும் திருமலையாழ்வாரை ஆஸ்ரயிக்கையே புருஷார்த்தமென்று தலைக்கட்டினார்; r நிகமத்தில், இது கற்றார்க்குப் பலமருளிச்செய்தார்.

s முதல் திருவாய்மொழியாலே-B "மணியை வானவர் கண்ணனைத் தன்னதோரணியை" என்ற விலக்ஷணவிஷயமாகையாலே, பிரிந்தார் கண்ணுஞ்சுழலையிடப் பண்ணும் என்றார்; இரண்டாந்திருவாய்மொழியாலே - t அவ்வோபாதி கூடினாலும் மறப்பிக்கும் என்றார்; மூன்றாந்திருவாய்மொழியாலே - கூடின விஷயந்தான் நிரதி

அ-பவிக்கிறீரே; அப்படியன்றியே, விரோதியைப்போக்கிச் சேர்க்கும் என்றபடி; அமுமர்த்தமாஹ (ஒரு ஜ்ஞாதலாபத்தைப் பண்ணித்தந்து இதி) ஏதத்பதஸாமர்த்யாத்-ஸ்வஸ்ய ததா அவிரோதித்வம் ஸூச்யதே. k_2 (அர்த்தக்ரியாகாரியாயிருக்கும் இதி) ப்ரார்த்தநீயபலப்ரதம் பவதீத்யர்த்த:.

l...r த்ருமகஸங்க்ரஹம் (முதற்பாட்டில் இத்யாதி) m "இளமை கெடுவதன் முன்னம்" என்கையாலே (கடுகவென்றது) n ஸ்ரீபதியை-திருப்பதியை. o அயன்மலை-ப்ராந்தகிரி. p திரியவும் - புந:. q "நெறிபட அதுவே நினைவது" என்கையாலே (மார்க்கசிந்தை என்றது). s...u பத்தின் நிகமநம் (முதல் திருவாய்மொழியாலே இத்யாதி) t (அவ்வோபாதி கூடினாலும் மறப்பிக்கும் என்றார் இதி) ஸ்வயம் விஸ்லேஷது:க்கம் விஸ்ம்ருத்ய பரோபதேஸப்ரவ்ருத்தத்வாத் ஸ்வாநுஷ்டாநமுகேந அமுமர்த்தம் ப்ரதர்ஸயாமாஸேதி பாவ:. "பொருளென்று தொடங்கி, முடித்து - அருளுடையவன் தான் அணைவிக்கும்" என்று உரை அத்வயம். 11.

ஆத்தான் ஜீயர் திருவடிகளே ஶரணம்.

ஜீ—ஸம்பந்தத்தை இத்யாதி) k அவதாரணார்த்தம் (ஒரு ஜ்ஞாதலாபம் இத்யாதி) k_2(அர்த்தக்ரியாகாரியாயிருக்கும்) ப்ரார்த்தநீயபலப்ரதம் பவதீத்யர்த்த:. வண்குருகூர் - விலக்ஷணமான திருநகரி. வண்சடகோபன் - உதாரரான ஆழ்வார். தெருள்கொள்ளச் சொன்ன - சேதநர். தெருளை - ஜ்ஞாநத்தை. கொள்ளும்படி அருளிச்செய்த.

l...r த்ருமகஸங்க்ரஹம் (முதற்பாட்டில் இத்யாதி) s...u பத்தின் நிகமநம் (முதல்திருவாய்மொழியாலே இத்யாதி) "முடித்தே - அருளுடையவன் தான் அணைவிக்கும்" இத்யந்வய:. 11.

ராமாநுஜ ஜீயர் திருவடிகளே ஶரணம்.

A கண்ணிநுண் 3. B 1-10-11.

ஈ—ஶய ஸ்வரூபம் என்றார்; நாலாந்திருவாய்மொழியிலே-அவ்விஷயத்துக்கு தேஶிக ரோடு அநுபவிக்கப்பெருமையாலே மோஹங்கதரானார்; அஞ்சாந்திருவாய்மொழி யாலே - தாம் ஆசைப்பட்டபடியே வந்து கலந்தபடி சொன்னார்; ஆறாந்திருவாய் மொழியாலே-தம் இழவுக்கும் அவன் அதிஶங்கை பண்ணும் என்றார்; ஏழாந்திருவாய் மொழியாலே - தம்முடைய ஸம்பந்தி, ஸம்பந்திகளையும் விஷயீகரித்தபடி சொன்னார்; எட்டாந்திருவாய்மொழியாலே - அவனுடைய மோக்ஷப்ரதத்வத்தை அருளிச்செய்தார்; ஒன்பதாந்திருவாய்மொழியாலே - ப்ராப்ய நிஷ்கர்ஷம் பண்ணினார்; பத்தாந்திருவாய் மொழியாலே - நிஷ்கர்ஷித்த ப்ராப்யத்தை லபிக்கைக்குத் திருமலையாழ்வாரை ஆஶ்ரயிக்கச் சொன்னார். 11.

வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை திருவடிகளே ஶரணம்.

ஆதே— நிகமம். ப்ரயோஜநப்படும் என்று இந்த லோகங்களை உண்டாக்கின வனுடைய கல்யாணகுணவிஷயமாக அஜ்ஞாநகந்தமில்லாத ஆழ்வார், (அருளிச் செய்த)? தத்வஜ்ஞாநம் கொள்ளும்படி சொன்ன ஓராயிரத்திலும் இப்பத்தானது— அருளே நிரூபகமான அவன் திருவடிகளை, ஸம்ஸாரஸம்பந்தத்தை வாஸனை யோடே போக்கிச் சேர்த்துவிடும் என்று உக்தார்த்தத்தை நிகமிக்கிறார்— "பொருளென்று" இத்யாதியால். 11.

ஆழ்வார் திருவடிகளே ஶரணம். ஜீயர் திருவடிகளே ஶரணம்.

ஶுத்தஸத்வ மஹாகுரவே நம:

த்ரமிடோபநிஷத் ஸங்கதி - கிளரொளி

१. एतन्निजार्थितमिहैव हरिः प्रदातुमासेदिवान् वनमहीधरमित्यवेक्ष्य।
प्राप्यं तमेव च तदन्वयिनश्च सर्वं प्राचीकशत्स दशमे दशके मुनीन्द्रः॥ २०॥

1. ஏதந்நிஜார்த்திதமிஹைவ ஹரி: ப்ரதாதும்
ஆஸேதிவாந் வநமஹீதரமித்யவேக்ஷ்ய ।
ப்ராப்யம் தமேவ ச ததந்வயிநஶ்ச ஸர்வம்
ப்ராசீகஶத் ஸ தஶமே தஶகே முநீந்த்ர: ॥ 20 ॥

வாதிகேஸரி அழகிய மணவாளச்சீயர் திருவடிகளே ஶரணம்.

த்ரமிடோபநிஷத் தாத்பர்யரத்நாவளி - கிளரொளி

२. दीप्ताश्चर्यस्वभावं ज्वलितजलजं वर्षुकाम्भोदवर्णं
शैलच्छत्राभिगुप्ताश्रितमतिविलसद्धेतिमापीतगव्यम्।
संरम्भोत्क्षिप्तभूमिं प्रणमदनुगुणं पूतनाचेतनान्तं
पूर्वाचार्यं श्रुतीनां द्युमसविधगिरिस्थानतो निर्दिदेश॥ २-१०॥

1. தீ3ப்தாஶ்சர்யஸ்வபா4வம் முக2ரிதஜலஜம் வர்ஷுகாம்போ4த3வர்ணம்
ஶைலச்ச2த்ராபி4கு3ப்தாஶ்ரிதமதிவிலஸத்3தே4திமாபீதக3வ்யம் ।
ஸம்ரம்போ4த்க்ஷிப்தபூ4மிம் ப்ரணமத3நுகு3ணம் பூதநாசேதநாந்தம்
பூர்வாசார்யம் ஶ்ருதிநாம் ஶுப4ஸவித4கி3ரிஸ்தா2நதோ நிர்விவேஶ || 2-10 ||

வ்யா:— (1) (தீ3ப்தாஶ்சர்யஸ்வபா4வம்) [வளரொளி மாயோன்] நிரவதி4கதேஜஸ்ஸை யுடையனுமாய், ஆஶ்சர்யஶக்தியுக்தனுமாய்; (2) (முக2ரிதஜலஜம்) [அதிர்குரல் சங்கத்தழகர்] முழங்காநிற்கிற திருச்சங்கையுடையனுமாய்; (3) (வர்ஷுகாம்போ4த3வர்ணம்) [புயல்மழை வண்ணர்] நீலமேக4ஶ்யாமளனுமாய்; (4) (ஶைலச்ச2த்ராபி4கு3ப்தாஶ்ரிதம்) [பெருமலை எடுத்தான்] கோ3வர்த்த4னம் என்னும் கொற்றக்குடையாலே கோ3கோ3பஜாதிகளை ரக்ஷித்தவனுமாய்; (5) (அதிவிலஸத்3தே4திம்) [அறமுயலாழிப்படையவன்] ஆஶ்ரிதவிரோதி4நிரஸநத்திலே அத்யந்தம் முயலாநிற்கிற திருவாழியையுடையனுமாய்; (6) (ஆபீதக3வ்யம்) [உறியமர் வெண்ணெயுண்டவன்] உறியிலே அமைத்திருக்கிற வெண்ணெயை உண்டவனுமாய்; (7) (ஸம்ரம்போ4த்க்ஷிப்தபூ4மிம்) [நிலமுனமிடந்தான்] வராஹரூபத்தைக்கொண்டு பூ4மியை உத்3த4ரித்தவனுமாய்; (8) (ப்ரணமத3நுகு3ணம்) [வலம்செய்யுமாய மாயவன்] ஆஶ்ரிதர்க்கு ப்ரத3க்ஷிண ப்ரணாமாதி3களிலே ஶக்தியைக்கொடுத்து, அவர்களுக்கு அநுரூபனுமாய்; (9) (பூதநாசேதநாந்தம்) [அழக்கொடியட்டான்] பூதனையை முடித்தவனுமாய்; (10) (பூர்வாசார்யம் ஶ்ருதீநாம்) [வேதமுன் விரித்தான்] வேத3ங்களுக்கெல்லாம் முந்தின ப்ரவர்த்தகனுமாயிருக்கிற எம்பெருமானை "கிளரொளி இளமை" என்கிற த3ஶகத்திலே அதிஸமீபவர்த்தியாய் அதிமநோஹரமான திருமாலிருஞ்சோலை மலையிலே கண்டு ஆழ்வார் அநுப4வித்தருளினார் என்கிறார். 20 (2-10).

२. इत्यम्भूतात्यसह्यक्षणविरहतया मानुषत्वे परत्वात्
सर्वास्वादत्वभूम्ना व्यसनहरतया स्वाप्तिसंप्रीतिमत्त्वात् ।
वैमुख्यत्रासयोगान्निजसुहृदवनान्मुक्तिसारस्यदानात्
कैङ्कर्योद्देश्यभावाच्छुभनिलयतया चातिभोग्यं द्वितीये ॥ २-११ ॥

2. இத்த2ம்பூ4தாத்யஸஹ்யக்ஷணவிரஹதயா மாநுஷத்வே பரத்வாத்
ஸர்வாஸ்வாத3த்வபூ4ம்நா வ்யஸநஹரதயா ஸ்வாப்திஸம்ப்ரீதிமத்த்வாத் ।
வைமுக்2யத்ராஸயோகா3த் நிஜஸுஹ்ருத3வநாத் முக்திஸாரஸ்யதா3நாத்
கைங்கர்யோத்3தே3ஶ்யபா4வாச்சு2ப4நிலயதயா சாதிபோ4க்3யம் த்3விதீயே|| 2-11 ||

இப்படி த்3விதீயஶதகத்தில் பத்து த3ஶகங்களாலும் ப்ரதிபாதி3தங்களான அர்த்த2ங்களை ஸங்க்3ரஹித்துக் காட்டியருளுகிறார்:- க்ஷணமாத்ரமும் து3ஸ்ஸஹமாம்படியான தன் விரஹத்தையுடைத்தாகையாலும், மநுஷ்யஸஜாதீயனாய் அவதரிக்கச்செய்தே பரனாயிருக்கையாலும், ஸமஸ்த மது4ரபதா3ர்த்த2ங்களுடைய ரஸத்தையுடைத்தான போ4க்3யதையையுடையனாகையாலும், ஆஶ்ரிதருடைய வ்யஸநத்தை ஹரிக்குமவனாகையாலும், ஆஶ்ரிதரோடே ஸம்ஶ்லேஷித்து அத்தாலே அத்யந்த ப்ரீதனாகையாலும், "ஆஶ்ரிதர் தன்னை விடில் செய்வதென்?" என்று மிகவும் பீ4தனாகையாலும், ஆஶ்ரிதருடைய ஸம்ப3ந்தி4ஸம்ப3ந்தி4களையும் ரக்ஷிக்குமவனாகையாலும், மோக்ஷப்ரத3னாகையாலும், கைங்கர்யோத்3தே3ஶ்யனாகையாலும், த3ர்ஶநீயமான தெற்குத் திருமலையிலே நின்றருளுகையாலும், எம்பெருமான் அத்யந்தபோ4க்3யன் என்று த்3விதீயஶதகத்திலே ஆழ்வார் அருளிச்செய்தார் என்கிறார். (2-11) II

வேதா3ந்ததே3ஶிகர் திருவடிகளே ஶரணம்.

திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி

**20. கிளரொளிசேர் கீழுரைத்த பேறு கிடைக்க
வளரொளிமால் சோலை மலைக்கே—தளர்வறவே
நெஞ்சைவைத்துச் சேருமெனும் நீடுபுகழ் மாறன்தாள்
முன்செலுத்து வோமெம் முடி.**

பெரிய ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

அவ:— இருபதாம் பாட்டு. (கிளரொளிசேர்) இதில் - "ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் திருமலையை ஆஶ்ரயிக்கையே புருஷார்த்த₂ ஸாத₄நம்" என்று பரோபதே₃ஶம் பண்ணுகிற பாசுரத்தை அநுவதி₃த்து அருளிச்செய்கிறார். அன்றிக்கே, ஸ்வயம் புருஷார்த்த₂மாக அநுப₄விக்கிற ப்ரகாரத்தை அநுவதி₃த்து அருளிச்செய்கிறார் என்றாகவுமாம். எங்ஙனேயென்னில், A எம்மாவீட்டில் ஸ்வப்ராப்யத்தை நிஷ்கர்ஷிக்கிறவளவில் B "ஒல்லை" C "ஒல்லை" என்று இவர் த்வரிக்கப்புக்கவாறே, இவர் த்வரைக்கு அநுகு₃ணமாக இங்கே இவ்வுடம்போடே கிட்டி அடிமை செய்யலாம்படி தெற்குத்திருமலையில் தான் நிற்கிறபடியை இவர்க்குக் காட்டிக் கொடுக்க, அத்தை அநுஸந்தி₄த்து, அவனிலும் அவனுகந்து வர்த்திக்கிற தே₃ஶமே ப்ராப்யமென்று நினைத்து, திருமலையாழ்வாரைப் பெரிய ஆத₃ரத்தோடே அநுப₄வித்து ப்ரீதராய், ஸம்ஸாரிகளையும் அங்கே ஆஶ்ரயிக்கும்படி பரோபதே₃ஶம பண்ணுகிற * கிளரொளியிளமையில் அர்த்த₂த்தை, (கிளரொளிசேர்) இத்யாதி₃யாலே அருளிச்செய்கிறார்.

வ்யா:—(கிளரொளிசேர் கீழுரைத்த பேறு கிடைக்க) அதிஶயமான ஔஜ்ஜ்வல்யத்தையுடைத்தாய், கீழ் உக்தமான A எம்மாவீட்டில் ப்ராப்யமானது லபி₄க்கைக்காக. **(வளரொளிமால் சோலைமலைக்கே)** D "பயிலும் சுடரொளிமூர்த்தியை" என்னும்படி வளரொளி மாயோனாய், நாள்செல்ல நாள்செல்ல வளர்ந்துவாராநின்றுள்ள ஒளியையுடைய ஸர்வேஶ்வரன் வர்த்திக்கிற திருமாலிருஞ்சோலைமலைக்கே. **(தளர்வறவே நெஞ்சைவைத்துச் சேருமெனும்)** 'ப₄க₃வத்ஸ்மரணராஹித்யமாகிற அநர்த்த₂மின்றிக்கே அவன் வர்த்திக்கிற திருமலையிலே மநஸ்ஸை வைத்து ஆஶ்ரயியுங்கோள்' என்று அருளிச்செய்யும். தளர்வு - மநோதௌ₃ர்ப₃ல்யம். அறவே - அதின்றிக்கே என்றபடி. கீழ் ப்ராப்யமான B பாதபற்றுக்குத் E தென்னனுயர் பொருப்பை ப்ராபகமாக விதி₄த்தபடி. இது F வன்தாள்சிம்யமாகையாலே ஆஶ்ரயிக்கைக்கு அடியுடைத்து. G "சமன் கொள் வீடுதரும் தடங்குன்றமே". இப்படி—

A 2-9. B 2-9-1. C 2-9-10. D 3-7-1. E பெரியதிருமடல்-கண்ணி-6.
F திருவிருத்தம்-31. G 3-3-7.

(நெஞ்சை வைத்துச் சேருமெனும்) நெஞ்சைவைத்துச் சேரும் என்கிறதுக்கு மூலம்-"கிளரொளியிளமை"(1) என்கிற பாட்டு. "மாநஸ ஶ்ரத்₃தை₄ மாறுவதற்கு முன்னே"(ஈடு ப 644) என்றிறே அதுக்கு அர்த்த₂மருளிச்செய்தது. A"உய்த்துணர் வென்னும் ஒளிகொள் விளக்கு" என்னக்கடவதிறே. சேருமென்றது - "கிளரொளியிளமை கெடுவதன் முன்னம்" (1) என்கிற முதற்பாட்டு ப்ரதா₄நமாய், "போதவிழ் மலையே புகுவது பொருளே"(10) என்னுமளவும் அருளிச்செய்தவை. அதாவது - "சார்வது சதிரே" (1) "ஏத்தியெழுவது பயனே" (2) "அயன்மலை யடைவதது கருமமே"(3) "திருமலையதுவே அடைவது திறமே"(4) "நெறிபடவதுவே நினைவது நலமே"(6) 1. "ப்ரத₃க்ஷிணஞ்ச குர்வாணஸ் சித்ரகூடம் மஹாகி₃ரிம்" என்று "வலம்செய்து நாளும் மருவுதல் வழக்கே" (8) "தொழக்கருதுவதே துணிவது சூதே" (9) "போதவிழ்மலையே புகுவது பொருளே" (10) என்று - திருமலையோடு, அத்தோடு சேர்ந்த அயன்மலையோடு, புறமலையோடு, திருப்பதியோடு, போம் வழியோடு, "போகக்கடவோம்" என்று துணிந்த துணிவோடு வாசியற ப்ராப்யாந் தர்க்₃தமாய் ஸ்வாநுப₄வகா₃ர்ப்ப₄பரோபதே₃ஶமுகே₂ந அநுப₄வித்து இனியராகிற ப்ரகாரமும் இவர்க்கு இப்பாட்டிலே விவக்ஷிதம். B"அந்தர்க்₃த கு₃ணோபாஸநத்தை மதித்துப் பெருக்கி மூழ்கி அழுந்திக் கீழ்மை வலம் சூது(ம்)செய்து இளமை கெடாமல் செய்யும் க்ஷேத்ரவாஸ ஸங்கீர்த்தநாஞ்ஜலி ப்ரத₃க்ஷிண க்₃திசிந்தநாத்₃யங்க₃யுக்த மாக்குகிறார் இரண்டாம் பத்தில்" என்றிறே நாயனார் உபாயபரமாக அருளிச் செய்தது; ஆகையால், திருமலையை ப்ராப்யதயாவும், ப்ராபகதயாவும் ஆஶ்ர யிக்கும்படி அருளிச்செய்யக்குறையில்லையிறே. (நெஞ்சை வைத்துச் சேருமெனும் நீடுபுகழ் மாறன் தாள்) இப்படி பரார்த்த₂ம் கண்டு பரோபதே₃ஶம் பண்ணுகை யாலே நெடுகிப் போருமதாய், அத்தாலே நித்யமான யஶஸ்ஸையுடைய ஆழ்வார் திருவடிகளில். (முன் செலுத்துவோமெம் முடி) அவர் திருவடிகளின் முன்பே நம்முடைய தலை சேரும்படி நடத்துவோம். 2. "ஶ்ரீமத் தத₃ங்க்₄ரியுக₃ளம் ப்ரணமாமி மூர்த்₄நா" என்னக்கடவதிறே. இனி அவரடியறியவேயிறே வேண்டுவது. அன்றிக்கே, ஆழ்வார் திருவடிகள் நம் சென்னியிலே சேருவதற்கு முன்னமே, நாம் முற்பாடராய் முடியைச் செலுத்துவோம் என்றுகவுமாம். 20.

பிள்ளைலோகம் ஜீயர் திருவடிகளே ஶரணம்.

பெரிய ஜீயர் திருவடிகளே ஶரணம்.

திருவாய்மொழி இரண்டாம் பத்தில்
பத்தாம் திருவாய்மொழி வ்யாக்₂யாநங்கள் முற்றுப்பெற்றன.

A மூன் திருவ 94. B ஆசார்யஹ்ருத₃யம் 220.

வேதாந்ததேசிகர் அருளிச்செய்த

த்ரமிடோபநிஷத்ஸாரம்

१. द्वितीयेऽतिक्लेशक्षणविरहमुत्तुङ्गललितं
मिलत्सर्वास्वादं व्यसनशमनं स्वाप्तिमुदितम् ।
स्ववैमुख्यत्रस्तं स्वजनसुहृदं मुक्तिरसदं
स्वकैङ्कर्योद्देश्यं सुभगसविधस्थं निरविशत् ॥ ६ ॥

1. த்விதீயேऽதிக்லேஶக்ஷணவிரஹமுத்துங்கலலிதம்
மிலத்ஸர்வாஸ்வாதம் வ்யஸநஶமநம் ஸ்வாப்திமுதிதம் ।
ஸ்வவைமுக்யத்ரஸ்தம் ஸ்வஜநஸுஹ்ருதம் முக்திரஸதம்
ஸ்வகைங்கர்யோத்தேஶ்யம் ஸுபகஸவிதஸ்தம் நிரவிஶத் ॥ 6 ॥

6. அவ :— இஸ்லோகத்தில், போக்யத்வ ஸ்தாபகங்களாக இரண்டாம்பத்தில் பத்து திருவாய்மொழிகளாலும் ப்ரதிபாதிதங்களான பத்து குணங்களையும் ஸங்க்ரஹித்து அருளிச் செய்கிருர்.

வ்யா:—(த்விதீய இதி) முதல் திருவாய்மொழியில், எம்பெருமான் தன்னைப் பிரிந்தார்க்கு நித்ராவிச்சேதாதிகளைப் பண்ணுமவனுகையாலே, அவனுடைய க்ஷணமாத்ரவிரஹமும் அத்யஸஹ்யமென்றுகொண்டு அதிக்லேஶக்ஷணவிரஹன் என்று அருளிச்செய்தார். இரண்டாம் திருவாய்மொழியில், எம்பெருமான் மநுஷ்யஸஜாதீயனுய் அவதரித்திருக்கச்செய்தேயும் ஸர்வஸ்மாத்பரனுயிருக்குமென்றுகொண்டு லலிதோத்துங்கனென்று அருளிச்செய்தார். மூன்றும் திருவாய்மொழியில், எம்பெருமான் ஸர்வரஸ ஸமாஹாரம்போலே ரஸ்யனுய்க்கொண்டு தம்மோடு கலக்கையாலே, அவன்தான் ஸமஸ்தமதுரபதார்த்தங்களினுடைய ரஸத்தையுடைத்தான போக்யஸதயையுடையவன் என்றுகொண்டு ஸர்வாஸ்வாதாஶ்ரயனென்று அருளிச்செய்தார். நாலாம் திருவாய்மொழியில், ஆஶ்ரிதருடைய ஆபத்திலே வந்து முகங்காட்டி வ்யஸநங்களைப் போக்குமவன் என்றுகொண்டு வ்யஸநஶமநனென்று அருளிச்செய்தார். ஐந்தாம் திருவாய்மொழியில், 2. "யதா தாதம் தஶரதம் யதாஜஞ்ச பிதாமஹம் । ததா பவந்தமாஸாத்ய ஹ்ருதயம் மே ப்ரஸீததி ॥" என்கிறபடியே தான் ஆஶ்ரிதரோடு ஸம்ஶ்லேஷிக்கப்பெறில் நிரதிஶயமாக ஆநந்திக்கும் ஸ்வபாவன் என்றுகொண்டு ஸ்வப்ராப்திஸம்ப்ரீதிமானென்று அருளிச்செய்தார். ஆரும் திருவாய்மொழியில், எம்பெருமான் A வனவேமுலகில்போலே ஸ்வாநர்ஹதாநுஸந்தாநாதிகளாலே ஆஶ்ரிதருக்குத் தன் பக்கல் வைமுக்யம் வருகிறதோ? என்று தான் வ்யாகுலனுயிருக்குமவனுகையாலே, ஸ்வவிரஹசகிதனென்று அருளிச்செய்தார். ஏழாம் திருவாய்மொழியில், பெருமானுக்கு ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வான் பக்கல் ஓரம் 3. "க்ரியதாமஸ்ய ஸம்ஸ்காரோ மமாப்யேஷ யதா தவ" என்று ராவணனளவுங்கூடச் சென்றாற்போலே, எம்பெருமான் ஆஶ்ரிதர்பக்கலுள்ள அபிநிவேஶத்தால், தத்ஸம்பந்தி ஸம்பந்திகளையும் விஷயீகரித்தருளுமவனுகையாலே ஸ்வஜநஹிதனென்று அருளிச்செய்தார். எட்டாம் திருவாய்

१. उपायत्वैकान्त्यं प्रथममिह सेव्यत्वमुदितं
ततश्च प्राप्यत्वौपयिकमतिभोग्यत्वमवदत् ।
द्वयं तस्यासाधारणतनुविशिष्टस्य गणयन्
तृतीये विश्वेशं शुभसुभगरूपं कथयति ॥ ७॥

1. உபாயத்வைகாந்தம் ப்ரத2மமிஹ ஸேவ்யத்வமுதி3தம்
த்தஸ்ச ப்ராப்யத்வௌபயிகமதிபோ4க்3யத்வமவத3த் ।
த்3வயம் தத்ஸ்வாஸாதா4ரணதநுவிஸிஷ்டஸ்ய க3ணயந்
த்ருதீயே விஸ்வேஸம் ஸுபஸுப4கரூபம் கத2யதி ॥ 7 ॥

ஸ்ரீமதே வேதா3ந்த கு3ரவே நம:

மொழியில், எம்பெருமான் முக்திதஶையில் ரஸாவஹனுமிருக்கும் என்றுகொண்டு முக்திஸாரஸ்ய ஹேதுவென்று அருளிச்செய்தார். ஒன்பதாம் திருவாய்மொழியில், உன் கைங்கர்யமே எனக்கு உத்3தே3ஸ்யம் என்றுகொண்டு, 2. ''பரவாநஸ்மி காகுத்ஸ்த2 த்வயி வர்ஷஸதம் ஸ்தி2தே। ஸ்வயம் து ருசிரே தே3ஸே க்ரியதாமிதி மாம் வத3 ॥'' இத்யாதி3களிற்போலே ப்ராப்யநிஷ்கர்ஷம் பண்ணுகையாலே கைங்கர்யோத்3தே3ஸ்யனென்று அருளிச்செய்தார். பத்தாம் திருவாய்மொழியில், எம்பெருமான் தம்மோடு ஆஸ்ரிதர் நினைத்த வகையெல்லாம் பரிமாறி அநுப4விக்கும்படி த3ர்ஸநீயமான தெற்குத் திருமலையிலே நின்றருளுகையாலே, ஸுப4ஸந்நித்3தி4நிலயனென்று அருளிச்செய்தார். இப்படி அத்யஸஹ்யக்ஷணவிரஹத்வாதி3களாலே அத்யந்தபோ4க்3யனான எம்பெருமானை ஆழ்வார் அநுப4வித்துத் தலைக்கட்டுகையாலே போ4க்3யத்வேந முக்தப்ராப்யனென்று இரண்டாம் பத்தில் அருளிச்செய்தாராய்த்து என்கிறார். 6.

7. அவ:— இஸ்லோகத்தில் கீழ் பத்துக்களோடே மேல் பத்துக்கு ஸங்க3தி அருளிச்செய்கிறார்.

வ்யா:— (உபாயத்வைகாந்தம் இத்யாதி3) இப்படி முதற்பத்தில் எம்பெருமானொருவனுமே ஸேவ்யத்வாத் உபாயமென்றும், இரண்டாம்பத்தில், போ4க்3யத்வாத் உபேயமென்றும் அருளிச்செய்தார். இவ்வுபாயத்வ ப்ராப்யத்வங்களிரண்டும் அஸாதாரணதிவ்யமங்கள விக்3ரஹவிஸிஷ்டனுக்கே என்றுகொண்டு, எம்பெருமான் ஸுப4ாஸ்ரயதி3வ்யரூபவிஸிஷ்டன் என்று மூன்றும்பத்தில் அருளிச்செய்கிறார் என்கிறார். 7.

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீஸைல ஸ்ரீநிவாஸார்ய மஹாதே3ஸிகாய நம:

ஆழ்வார் எம்பெருமானார் ஜீயர் திருவடிகளே ஸரணம்.

திருவாய்மொழி இரண்டாம்பத்து வ்யாக்2யானங்கள் முற்றுப்பெற்றன.

Released by Maaran's Dog ,Toronto , Canada